S. Rengachariar,
SATHAVADHANI,
SRIRANGAM.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரவ விஷயம்.

பகவத்விஷயம்.

சூ- எ- அ- கூ- ம- பத்துக்கள்.

இதில்.

திருவாய்மொழி, ஆறாயிரப்படி, இருபத்திநாலாயிரப்படி, ஸவ்வாவ்யாநங்களான

ஸ்ரீவைஷ்ணவ-ஸ்ரீவசநபூஷணம், ஸ்ரீவைஷ்ணவ-ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்,

இதுகளடங்கியது.

சுண்டப்பாசேயம்,

அ - ரா - திருவேங்கடாசாரியரால்

யயாதாத்ம்யஞ்ச ஸ்லோகங்களை ஸ்தப்பார்த்து

வரிசையிக்கப்பட்டு

சுண்டப்பாசேயம் "ஸாமவதவலிபீ" முத்ராகூடசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவதுபதிப்பு.

1913

திருவாய்மொழி — ஆறாம்பத்து

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூ— வைகல்பூங்கழிவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள்*

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதுபயணதாகி-ஹாரவாஹிவர்வ்யஹுண்ணநஜீ:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

அ— (வைகல்பூங்கழிவாய்) எம்பெருமானைநெடுகலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்னுடைய நிரவயிகவஸனத்தாலே என்னுடைய லவ-க்ஷணங்களையும் கவஹரித்துப்போய் திருவண்வண்டூரிலுள்ள நிரவயி

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநநிஷ்டயாஸ்ரீமதேஷாஸாநாஜ்ஞயாஷெஷிகாயந்ஜ:.

ஸாங்கோபாயஸ்வரூபஸ்திதிநவகுணதேஹாம உபரிசரவஸவ-க்தி:கூநாலகிவாதா-ா।

ஸொவெவாலமதவஜதிஸ்ரணம்ஸ்ரிதாஹி ஸ்ரீரம்மநாம்பதிஸொவாவாடி:ஜீம் ।

ஆறாம்பத்து.

இ— அஞ்சிறைய மடநாரைதுடங்கி கவிநகவஸ்துக்களில் சொன்னந்யாயத்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு லாவதெஸழும் கதநாமண்வஸம்ஹதியும் தாங்களே கண்டுகொள்ளலாமென்கிற கவிவ்யாயத்தாலே யவை யிரண்டையுஞ் சொல்லாதே கந்யாவதெஸ்தாத்தத்தைத்துடங்கிக்கொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாவ்யாநம் செய்தருளுகிறார் (எம்பெருமானேடி.தாழியால்) ஆனிவை யிரண்டுமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்? நோற்றநோன்புதுடங்கித் தாம் கூப்பிடச்செய்தேயும் எம்பெருமான்தமக்குயாதொநாரயம் ஸம்ஸ்லேஷிக்கவும் படி யெழுந்தருளாதொழிந்தவாறே வடகுடவத்தாலே தம்முடையதெஸையை யெம்பெருமானுக்கு விண் ணப்பஞ்செய்கிறரென்றித்திருவாய்மொழிக்கு லாவதெஸழும் ஸம்ஹதியுமிருக்கும்படி. இத்தாலித்திருவாய் மொழிக்கு முரணாரொவெயகவமென்கிற ஹவதாரணம் வ்யதிவாதமென்றதாய்த்து. இப்படி யிப்பத்தி னுவகுதத்திலே வடகுரை முன்னிடுகையாலே வடகவாரஸ்ரீமான் வ்யவதாநம் இப்பத்திலே வ்யதிவாதமாய் அத்தாலே லவெஸ்ரீமான் வ்யவதாநவ்ருத்தாந்தமென்னுமிடம் இப்பத்துக்கெல்லாம் வ்யாநவ்யதிவாதமென்று ஸித்தியாய்த்து. இப்பத்துக்கு கிழ்ப்பத்தோடே ஸம்ஹதியை 'கநாதுஜாதநதவரவஸகரணார் கநுஜதி:வ்ருணைதாம்வ்யாவாரம்வ்யவதாநவிவக்ஷாமகுர்வதி' என்றுவாய்ர் அருளிச்செய்தருளினார்

தவடநஸ்ரீரவதி:வஸ்துநிரஸ்ரணாயாதிஸரணம்" என்றுவாய்ர் அருளிச்செய்தருளினார்

முதற்பாட்டு

கைதிகாள்சக்கரத்தினகனிவாய் பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நன்னுடைய விதாழியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரிதாழியால்) இத்தாலிப்

பூ—பூம் - ஸ்ரீணீபம்ர்ன, யதா - வ்ருத்திகமான, வதெஸாத்ருஸ்யாதிஸாம்யமானவென்றபடி. அவன் பிரிந்துபோய் வாயிக்கிறவள்வன்றிக்கே யிருந்தெஸழுமென்னே வாயிடாநிற்கிற தென்றுகருத்து. கழிவாய் - கழியிலே, வாயென்று வ்யதிரிக்தவ்யபதேஸ்யம். கழி - ஸ்ரீ-த்ருஜலவரிவாஹம். வைகல் - லவ-க்ஷா, ஒருக்கால் ஸம்ஸ்லேஷித்தென்னே விட்டுப்போன்னவனைப் போலன்றிக்கே நீங்களெப்போதுமிங்கே வந்திருக்கப்பெற்றேனே யென்று கருத்து. வந்து - ஆளிட்டறிக்கவேண்டின. இத்தெஸையிலே நீங்களே வந்து, வழிபறியுண்டவிடத்தி லே பெற்றதாய்முகங்காட்டினாப்போலே இத்தெஸையிலேநீங்கள்முகம் காட்டப்பெற்றேனேயென்றுகருத்து.

வம்போதீ:ஸ்ரவநாதிகாலம்ப்தெகவாமஸ்ரணமஹ" என்றுவிர்ஹதாவெஸ்தீவகமான தெஸத்திலே பெரு மானுக்கு ஸமாஸ்ரயணத்தை ஜீவித்கொண்டாடினாப்போலே தனக்கினவத்திலுடைய ஆஸத்தைத் தானேகொண் டாடுகிறாள். மேயும் - மேபாநிற்கிற, குருகினங்காள் - குருகுகளுடைய கூட்டங்காள், குருகு - காணீ

ஏழு— செய்கொள்சென்நெலுயர் திருவண்வண்டு நுறைபுங்*கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்பெருமானைக்கண்டு*
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்வினையாட்டியேன்காதன்மையே*
காதன்மென்பெடையோடுடன்மேயுங்நாராய்* வேதவேள்வியோலிமுழங்குந்

அது—கெகுமயத்தாலே என்னைமறந்திருக்கிறவெப்பெருமானைச்சண்டுனைச்சாசு கொண்டுவைத்தசெல்கட்டிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையென்றுசிலருநருகளைநோக்கி அருளிச்செய்கிறள். ॥க॥

இ—பிராட்டியானவள் தானித்தனேகூறுப்படச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே ஊணைவாணுய் வலைக் ஜூனுய் வலக்நிய-க்ஷணகூடிணுப்வெஹவலவலாவலுப் சுநாகூடிஇ நாபகனுதிருக்கிற வெம்பெருமானைத்திரு வண்வண்டுரில் வசிஜ்ஜி நம்மை நினையாதபடி பண்ணுனையாலே நம்மெயை யறியாமைபால் வாராதொழிந்தான்; இந்தவெயை யறிவித்தால் வருமென்றுபார்த்துத் தூதுவிடுகிறளென்று வரலாறு (சிலருருகளையிதழி) தன் வாஜநங்களெல்லாரும் தன் கெகுமத்தைக்கண்டு மிகவும் கெகுமக்ராயிருக்கையாலே அவர்களிலே யவன்பக்கல் போய்வரவல்லாரொருவரைபுங் காணுமையாலே கூதுகூடிவிடுதையாய் தன்னற்றமையாலே இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே கழிக்கரைபிலேசென்றங்கே யவன்றிக்கையிருக்கிற சிலவகுதிகளைக்கண்டு தான் விரவலவலாவலுஹிஹ்விதையாயிருக்கையாலே அவை கன்வாவிதக்பறியாவென்று விசாரிக்கமாட்டாதே அவைத்தைத்தூதுவிடுகிறளென்றுகருத்து. ॥க॥

ஸு—யில். ஜாதிவசனம். இனம்-கூட்டம், இதற்குச்சொல்லீரென்கிறத்தோடேகூட்டம். செய்-கழனியைக்கொள்ளாநிற்கிற, ஓரோருமுதல்தானே கழனியெல்லாம் வ்யாவிக்குப்படி ஸகலாவங்களான வென்றபடி. செங்நெல்-ஸாவயங்களான நெற்பயிர்கள், உயர்-உயராநிற்கிற, கூகாஸவயக்ஷேமும் வளராநிற்கிறவென்றபடி. திரு-ஸ்ரீயைத்தான, யதயாதயாஹிவசிஜ்ஜமான வென்றபடி. வண்-வாநுரமான, ரதிவலய ஜிவெயாஉயாந வெஉதடாகாஹிகளாலே கதிரணீயமான வென்றபடி. வண்டுர்-வண்டுரிலே, "வெலாயுஹுஉராவுவெ" என்று சொல்லப்பட்ட ஜிவயுலாநத்திலேயென்றபடி. உறையும்-வலியாநிற்கிற', செய்துபோனமாயங்களை', மென்று கூப்பிட வேண்டாதபடி நிதயவநிஹிகளான வென்றபடி. கைகொள்-கையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கைக்கெல்லாம் தான்தானே சூஹாரணமாயிருக்கிற வென்றபடி. சக்கரத்து-சக்கரத்தை யுடையவனை' சக்கரத்தை யுடையவன்-சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாயென்று ஸஜீவலவும். என்-என்னுடையவனை, கையுந் திருவாழியுமான அழகாலும் கனியாயாலு, மெனக்கு ஹெயுனவென்றபடி. கனிவாய்-வி வாயாளை, கனிபழம், இங்கேவி வலயம்விவகூஹிதம். பெருமானை-வயாஜியை, கண்டு-நானநுஹவிக்கவாசைப்படுகிற விஷயத்தை நீங்களெனக்குமுன்னே காணப்புகுகிறீர்களென்று கருத்து. கைகள்கூப்பி-கூஜலி பண்ணி, அங்குப்போன விடத்திலே பிராட்டிபக்கல் நின்றும் வந்தோமென்றுஜுதராயிராதே ஸவிநயராய்கூஜலி பண்ணியென்றபடி. குருகுகள் கைகூப்புகையாவது விநயகாயக்மகத்சிறகுகளையசைக்கை. வினையாட்டியேன்-விஸ்ருஷ்டவிஹகரான வாவதாதை யுடையவளான வென்னுடைய, வினையை யுடையவள் வினையாட்டி, தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது வினையாட்டியேயென்று ஸ்திவமாயிருக்கும். காதன்மை-சுஹிதீவஸாத்ம்யபத்தை, சொல்லீர்-சொல்லுங்கோள். * * * * * ॥கூ॥

காதல்-வெறுத்துக்காரூபமாயிருக்கையன்றிக்கே வெறுத்தான்வழி-வுகொண்டாப்போலிருக்கிற, காதல்-வெறுப்பு. மெல்-ஜுஜு-க்களான, ஜுஜுவஸவாவைகளானவென்றபடி. பெடையோடு-வஸீவகூஹிதரான பேடை, உடன்-கூட, வஸீயினுடையகாதலையறிந்துகூடத்திரியும்சேவலு (வெறுப்பு) முண்டாவுதையென்று விஸ்மயாய்க்சொல்லுகிறள். மேயும்-மேயாநிற்கிற, "ஊஉஜுபுஜிஉவஸாஉ," என்னுமாப்போலேபேடைக்குத்தானூட்டத்திரிகிறவென்றுகருத்து. கரு-கறுத்திருகுகிற, பேடையோடேகூடத்திரிகையாலே யுடம்பு வெளுத்துக்காதே காமிபெற்றிருக்கிறவென்றபடி. என்னைப்போலேவிரவலஹிகளாயிருப்பார்க்கும்உடம்பு வெளுப்பதென்றுகருத்து, நாராய்-நாராவே வகூஹிப, இதுக்குப்பணியீர் என்கிறத்தோடே சுவம். முன்புபோகவிட்ட ஔதரை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்றுறியிருக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் பின்னையும் தூதுவிடுகிறள். வேதவேள்வி-வேதங்களுடையவும் யஜ்ஞங்களினுடையவும். ஓவி-வொஷமானது, வேள்வி-யஜ்ஞம், வெறுவொஷமும் யதாத்தில் வொதுரஸவாஹி வொஷங்களுமென்றபடி. முழங்கும்-முழங்

ழு—கண்டிருவண்வண்டு:* நாதன்ஞாலமேல்லாமுண்டமர்பெருமானேகண்டி* பாதங்கைதாழ்துபணியீ
ராரியன்திறமே*
திறங்களாகியெங்குஞ்சப்கழைந்தொழல்புள்ளினங்காள்* கறங்குசக்கரக்கைக்கனிவாய்ப்பெருமானேகண்டி* இடரில்போகமுழுகியிறைஞ்சாடும்மடவன்னங்காள்* விடலில்வேதவிளாமுழுஞ்துங்கண்டிருவண்வண்டூர்*

அ—(சாதல்) வாசிகாரணிகளை யாஞ்சி கவ சலையிருந்த திருவண்வண்டூர்நாதனைக்கண்டு பாதங்கைதாழ்து பணியாரடியேன் தறமென்கிறாள். ॥உ॥

(திறங்களாகி) சூழ்திகவிம்மாயிநிரவநாவர்மானகவிரையாலே சுழலாநின்ற திருவாழியை திருவனிகலனைகவனடையனைய் வாஷஷுஷ்நிஷஷுஸவிஷுவஷு ஷுஷிவுகஷுரனை வெம்பெருமானைக்கண்டு இறங்கிநீர் தொழுதுபணியாரடியேனிடரென்கிறாள். ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

இ— ஞாலமேல்லாமுண்டமிவன்கிறதற்குத் தாதுய-ம்பருவிச்சிசெய்கிறார் (வாசிகாரணிகளையென்று) கம் பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்திகதாழிபால்) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு.✳

கறங்குசக்கரக்கையென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்திகதாழிபால்) கனிவாயென்கிற தற்குத் தாதுப-ம்மருளிச்செய்கிறார் (வாவஷுழிதாழிபால்) இங்குவஷுநமென்றது - திருப்பவளத்தை ॥க॥

ஸ—காற்கிற.தண் - ஸீதலமான, ஸாவஸாரிகதாவம்தட்டாதிருக்கிறவென்றபடி. திருவண்வண்டூர்நாதன்- திருவண்வண்டூருக்கு நாதனை, ஞாலமெல்லாம் . ஜகத்தையெல்லாத்தையும்,உண்ட - வயிற்றிலேவைத்து ர கூஷித்தவனை, நம்பெருமானைக்கண்டு - நம்முடைய ஸ்வாமியைக்கண்டு, பாதம் - வாஷங்களை, கைதொழுது -'கை யாலேதொழுது, ஈவ-ஹ்ருணாஷம்பண்ணியென்றபடி. கைகள்கூப்பியென்னுமதுபோதாது; அவர்மிகவும்பெரிய வராயிருப்பார்கிடீரோள்? ஸாவயாநமாகஈவ-ஹ்ருணாஷம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. அடியேன்திறம் - என்னைய வதிஷ்டை கூடப்பண்ணவிருக்கிற உலகளந்தருளினவிதையான வென்னுடைய விஷயமாக, திறம் - விஷய ம். பணியீர் - ஸாணிக்கவேணும், வாவெதா-சொல்லவேணுமென்றபடி. பணியீரென்று ஸஹஸ்வநமாகச்சொ ன்னது பேடைகளையுங்கூட்டிச் சொன்னபடி. * * * * ॥உ॥

திறங்களாகி - கூட்டங்களாய், திறம் - கூட்டம், எங்கும் - ஸவ-த்ர, செய்கள் - கழனிகளுடைய வடி - ஓயுத்திலே, உழல் - ஸஞ்சரியாநிற்கிற, புள்ளினங்காள் - பக்ஷிகூட்டங்காள். புள் - பக்ஷி, இனம் - கூட்டம். பிராட்டியைப்பிரிந்து பெருமாள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே வாநரஸ்த்ரீகளடங்கலுந்திரண்டு நாலுதிக்குமப்புகுந்து அங்குமிங்குந்திரிந்தாப்போலே யிவையுந்திரிகிறனவென்றிருக்கிறாள். சிறந்த - கூநாரு வமான, தன்னுடைய ஸாஹாத்ருத்துக்கநாரூபமானவென்றபடி. சிறக்கை - கூநாரூபமாகை. செல்வம் - ஸாவத்தானது, மல்கு - வளர்த்திருக்கிற, திருவண்வண்டூர் - ஸ்ரீவஷ்ணவக்ஷேத்ரம். திருவண்வண்டூரி லே, உறையும் - வஸிபாநிற்கிற, இதுபெருமானுக்கு விசேஷணம். கறங்கு - சுழலாநிற்கிற, சூழ்திகவிம்மா யிநிரவநாவரையாலே சுழலாநிற்கிறவென்றபடி. சக்கரக்கை - சக்கரத்தைக்கையிலேயுடையவனை, கனி வாய் - விவேஹஜ்ஞாநஸ்ருஷ்டமான திருப்பவளத்தை யுடையவனை, பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு, நீர் - நீங்கள், இறங்கித்தொழுது - ஈஷ்ஷாதத்தைவிட்டு நன்றாகவணங்கி ஹ்ருணாஷத்தைப்பண்ணி, அடியேனிடர் - என்னுடைய கார்யம் உங்கள் ஸ்வாமிபடியுங்களுக்கு வாசாலையானவென்னுடைய துக்கத்தை, இடர் - துக்கம், பணியீர் - சொல்லவேணும்,

இடரில் - விஸ்ரஷ்டமில்லாத. இடர் - விஸ்ரஷ்டம் போகம் - ஹோகத்திலே, மூழ்கி - ஸவாஹாத் து, நான் செய்தபடி செய்கிறேனென்? இப்படி ஸம்ஸ்ரஷ்டித் திருப்பாரையும் காணப் பெற்றோமிறே லோகத்திலே யென்றுகருத்து. இசைந்து - கூடிக்கொண்டு, பிரியமாட்டாதே யென்றபடி. ஆடும் - ஸஞ்சரியாகிற, மட - ம வுங்களான, அன்னங்காள் - ஹாஸங்காள், விடல் - விஷ்ணு, இல் - இல்லாத, வேதவிளை - வேதவ்ருக்ஷ மானது. முழுங்கும் - முழுங்காநிற்கிற தண்-ஸீதலமான, ஸாவஸாரிகதாவஹாரமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூ-

ழு—சடன்மெனிப்பிரான் கண்ணனே நெடுமாலேயுகண்டு*உடலனைந்தருத்தியுருகுமென்றுளர்த்துமினே* ॥சு॥

உளர்ந்தடவுளனர்ந்துடன்மேயுமடவன்னங்காள்* பிணர்த்தவடல்கண் மேற்சகடுசெருந்திருவண்வண்டுர்*

புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடிநம்பெருமானுக்குகண்டு* புணர்த்தகையினராயடியேனுக்குமபோற்றுமினே॥

அந—(இடரில்) வளநுய-ர்வள (ஹரிவாதிய) கயுபாணம மண்ணமணைநிபிபான அவனைக்கண்டு அப்பியா! ஒரு

த்திபடும்பாடே யிதுவென்றுசொல்லுங்கோளென்று சிலவன்னங்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥சு॥

(உளர்த்தல்) நாங்களுமுன்றமாகச் சொல்லும்வாலெ-ர்யை அவன் கேட்டருளாதொழிகிற் செப்

வதென்னென்னில? உங்களுடையசேவல்க ளுங்களோடுள்ள நடலாலே தொழுதுங்களை யுடல்நீர்த்தாப்போ

லே நீங்களுமெனக்காக வவனைத்தொழுது எம்பெருமானை யுடல்நீர்த்துப் பின்னோமென்றுரைசெல்லுவதும்

* தாலாம்பாட்டு. *

இ— தூதியவாஹத்துக்குத் தாதுப-ர்மருளிசெய்கிறார் (வளநுயெ-ர்தாகியால) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாதுப-ர்மருளிசெய்கிறார் (அப்பியா வித்தாகியால)

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

கீழ்ப்பாட்டிலே அன்னங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவைத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன சுவத

ரிப்பிக்கிறார (நாங்களிதாகியால) கீழ்தான் சொல்லதசெய்தியு மவை போகாதிருந்தவாறே "அவன் நா

ங்கள் சொல்லும்வாலை-ர்யைக்கேளா தொழியிற்செய்வதென்" என்று போகாதருந்தினவாகவுதேசியித்தருளி

லனுகிறானென்று கருத்து. வரபரவாஹத்துக்குத் தாதுப-ர்மருளிச்செய்கிர் (உங்களுடைய விதாகியால)

சேயல் - வாரவஷயகஷி, உடல் - வரணயகஷமம். உங்களோடுளளநடலாலேயென்றது - உங்களாலே

தங்களுக்குண்டான வரணயகஷமத்தாலேயென்றபடி. உடல்தீர்த்தாப்போலே இதுஞ்சொல்லுவாஹ தா

துப-ர்ம். இப்வாஹத்துக்கிப்படி தாதுப-ர்மாமோவென்னில்; அடியேனுக்கும் போற்றுமினே என்றவிடத்

திலே சுவரூப-ர்த்தாலே வரஷபந்தோற்றுகையாலிப்வாஹத்துக்கிப்படி தாதுய-ர்மாகக்கூடுமென்றுகருத்து

ரு—ஷவஷவீகாம்வாஹம். திருவண்வண்டரிவிருக்கிறவென்றபடி. கடல்மேனி. வரஷரும்போலே ஸ்யாமளமா

ய் ப்ரகாஹமான திருமேனியையுடையவனை, பிரான் - உபகாரகனை, கண்ணனை - கபளனையவதரித்த

வனை, நெடுமாலை - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தீவ-ர்யதாஹரமாயிபானவனை, மால் - வ்யாஹோஹம். கண்டி - இதற்

கு உளர்த்துமின் என்கிறதற்தோடே சுகயம். ஒருத்தி - ஒருஸ்ரீயான்வள், உடலம் மைந்து - ஸரீரம் மரியா

மைப்பு, உருகும் - உருகாநிற்கிறுள், என்று உளர்த்துமின் - அறிவியுங்கோள். * * ॥சு॥

உளர்த்தல் - உளர்த்தலையும், உடல் - உடலையும், உளர்ந்து - அறிந்து, அதாவது? முற்படாளை-லே கா-

ஹித்து மெலிந்துப்பின்பு உளர்த்தலேசெய்தறிகதென்றபடி. உடலாவது - சிலபோது நாயிலைகளிலனைட்ட

வளரியாநத்தை விட்டிருந்தவாறுகூடுன வபசாரத்துக்கு நிலவ-ர் கோபமாக வவளாலே வரும்வரணயகலஹ

விபரஷம். அதாவது நாணில்லா திருகரீ வரஷாதஞ்சுப், பொங்கள்போப்பாத்தாய், உன்றடைப்புவரஷ உரி

ஞ்சுகமா யிராநின்றது, எங்குப்போலேவருங்கோயம். உலர்த்தலாவதிந்திரஜித்தினனிக்கை. அதாவது

உனக்காகவாதனனான், உனக்குமேவரணமென்றுபொங்கள்போதீதென், என்றுபசீபோலே தோனிவிக்கை. இ

தமம்யவாக்களுந்தங்களுடைய யாலகிகளோடேயிவ்வுடலையுமுளர்த்தலையு மதரவவிச்சிருக்கிறமென்று

கருத்து உடன்மேயும - கூடமேயாநிற்கிற, இப்படியூடலே கூரவவத்து தெளபபட்டுப்பின்புளர்த்தலே செ

தாதது இனியொருக்காலு மிப்படி யூடல்வாராதருங்கவேணுமென்று கூடவே திரியாகிற்கிற வென்றபடி

மட - வரஷரஷவஷகளான, அன்னங்காள் - வமம்வங்காள், இதற்குப்பேபறுமின் என்கிறதற்தோ - சுகயம்

தினர்த்த - நிவிமான, வண்டல்கள்மேல - நதீதீரத்திலவண்டல்மேல், சங்கு - ஸம்வங்கள், சேரும் - ச

ரஸ்வதத்தாலே வந்து சேராநிற்கிற, திருவண்வண்டர் - ரூவவத தீகாம்வாஹம், அவ்வரிருக்கிறவென்றபடி

இதமம்பெருமானுக்கு விபரஷணம். புணர்த்த - தொடுக்கப்பட்டதான, தூம் - ரஜஸ்ஸியமான, தண் - ஸீதள

மான, துழாய் - க்ஷவிகையுடைத்தான, முடி - கிரீடதையுடையவரான, கம்பெருமானை - சுவசுவரூ

யை, கண்டி -, புணர்த்த. வரஷரஷ வமம்வங்களான, வகயினராய் = கைகளையுடையவர்களாய், சுருஷ்டிவரஷ

தா வென்றபடி. கைகளையுடையவர் கையினர். அடியேனுக்கும் = உங்களுக்கு விபரஷமாயிதைபாயவெனக்கா

ரூ—போற்றியானிரந்தன்புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்* சேற்றில்வாளைதுள்ளுந்திருவண்வண்டூருறைபு*
மாற்றலாழியங்கையமர்பெருமானைக்கண்டு* மாற்றங்கொண்டருளீர் மையறீர்வதொருவண்ணமே ॥கூ॥

ஆ—உங்களுக்குத்தானித்தனைவருத்தம்வேண்டுவதில்லை, அவன்தானித்தனைபோதிங்கே யெழுந்தருளுகைக்காக வொப்பித்தருளாநிற்கும், சொல்லுமித்தனையே வேண்டுவதென்கிறாள். ॥ரு॥

(போற்றியான்) சூழ்நிர்க்காதஹாரம்பண்ணினாலும் ஒன்றுமசெய்யாதாரைப்நிர்க்கும் வ்ஹாவரைப், சூழ்நி கவிரோயி நிரஸ ஹாஸ்ய-ர்மாக கூறவரதிஷ்டு காயரையப், சூழ்நி க வம்ஸ்ரமிஷ்டகுலோமனையிருந்த வெம்பெருமானைக்கண்டு மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல் தீர்வதொருவண்ணமென்கிறாள். ॥கூ॥

(ஒருவண்ணம்) திருவண்வண்டூரிற் சேரிலேகளுடையவும், தாமரைத்தடாகங்களினுடையவும் · கூடி உறை

இ— காரீபவாஹத்துக்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்தூஹியால்) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடியென்கிறதற்குத் தாதுப-ர்மருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குத்தானித்தூஹியால்) வருத்தம் - ஹ்ரயாஸம். ஒப்பித்தருளாநிற்குமென்றது - சுலம்கரித்துக்கொள்ளாநிற்குமென்றபடி. சொல்லுமித்தனையேவேண்டுவதென்றது - நீங்கள்போய் என்னுயிரையபயுக்கொருக்காலறிவிப்பிக்கிற ஸாதரமே வேண்டுவதென்றபடி. ॥ரு॥

✻ ஆறாம்பாட்டு. ✻

ஆற்றல் என்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிர்க்கித்தூஹியால்) ஆழியங்கை யென்கிறதற்குத் தாதுப-ர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நி த விஸ்ராயித்தூஹியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நி த வம்ஸ்ரமிஷ்டத்தூஹியால்) ॥கூ॥

✻ ஏழாம்பாட்டு. ✻

த்விதீயவாஹாஸ்ய-ர்த்தை வஸ்துவிப்பித்துக்கொண்டு ஒருவண்ணமென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரிலித்தூஹியால்) உத்தராத்த-ர்த்துக்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார்

ஸ—வும் போற்றுமின்— போற்றுங்கோள், போற்றுகை - ஹ்ரதிக்கை. வேதாந்தரஹஸ்யமாம்படி மளவித்துவாதை-ர்சொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுடையவ்யதிரிக்தர்கள் வ்யவஹாரஸ்தரையிலே உங்களைமளவித்து வாதை-ர்சொன்னப்போலேநீங்களுமெனக்காக வெம்பெருமானை மளவித்து ஒருவாதை-ர்சொல்லவேணுமென்றுகருத்து. * * * * * * * * ॥ரு॥

புன்னைமேலுறை - புன்னைமேலே வஸிக்கிற, இப்படி ஸாஹஜமான சூழ்ரயத்திலே ஸ்வபாவமாக வஸியாகிற்கிற வுங்களைப்போலேசவிடுகை யதி-ர்ஹமாயிருந்தது? ஆகிலும்என்றுற்றுமையாலேசெய்கிறேன், ராஜ்யத்திலேயிருந்தால்வகாசம்கிடையாதென்றுபெருமாளும்பிராட்டியும், கக்காட்டிலேவகாசமுண்டாகையாலேயாத்தக்குப் போகாநிற்கச்செய்தேநடுவே ராவணன்வந்து தோற்றிப்போலேயுங்கள்ஸ்வாமத்துக்குநான்விரோதியென்னாதேதோற்றினேனென்று கருத்து. பூம் - ஸ்ர-ர்நீபங்களான, குயில்காள் - கோகிலங்காள், யான் - கூறுகிறேனான், போற்றி - உங்களுக்குமங்களாஸாஸநம்பண்ணி. இரந்தேன்- வ்ரதி-ர்த்தேன், உங்களையிதிஸ்ரஷ்டிநிஷேதிக்கிறேனல்லேன்? வ்ரதி-ர்க்கிறேனென்றபடி. சேற்றில் - சேறுகளிலே. வாளை - ஜலஜந்துக்கள், துள்ளும் கூறுத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, ஜலஜந்துக்கள் கூம்பிகூலைஞ்சுகள் போலே ஸ்ரொத்ரோத்ரஸ்தாலே கூராயஜலஜந்துகளையுஞ் சேறுக்கியதிலே துள்ளாநிற்கிறனவென்று கருத்து. திருவண்வண்டூர் - ஹ்ரத்ர × உரம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸிபாநிற்கிற, இது பெருமாளுக்கு விஸேஷணம். ஆற்றல் - ஆற்றவேண்டுமவனை, ஆற்றுமை-சூழ்வஸிபிக்கை, சூழ்வஸிபிக்கவேண்டும்படி நோவுபட்டிருக்குமவனைவென்றபடி. அதாவதுசூழ்நிர்க்காதாநமபண்ணினாலும்ஒன்றும் செய்திலேனென்று நோவுபட்டிருக்குமவனைவென்றபடி. ஆழி - உருத்தாலே, அம் - ஹ்ரஸ்யமான, ஸுலக்ஷணமான வென்றபடி. கை - ஹஸ்தத்தையுடையவனை, அமரர்பெருமானை - நித்ய வஸ்ரிநாயகனை கண்டு - இதுக்குரிகொண்டருளீர்என்கிறதேயே கரபம், மையல் - மோஹமானது, இந்த விரஹைகரபத்தால் வந்த மென்னுடைய மோஹமான தென்றபடி. தீர்வதொருவண்ணம் - நீரும்படியானதொருவ்யாபாரத்தாலே, வண்ணம் - வ்யாபாரம். எப்படியாலெந்த மோஹம்தீரும் அந்தப்படியாகவென்றபடி. மாற்றம் கொண்டு - வ்ய ர்த்தரம்கொண்டுவந்து. மாற்றம் - வாதை-ர், அங்கே இஸ்ரவம் வ்ய ர்த்தரத்தைச்சொல்லுகிறது. அருளீர். கூவிவே பண்ணவேணும், வாஹித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥கூ॥

ஏழ — ஒருவண்ணஞ்சென்று புக்கெனைக் கொன்றுரை யொண்கிளியே* செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர்
வேலைத் திருவண்வண்டுர்* கருவண்ணஞ்செய்பவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால்* செருவொண்சக்
கரஞ்சங்கடையாளந்திருந்தக்கண்டே* ॥ எ ॥
திருந்தக்கண்டெனைக்கொன்றுரையாயொண்சிறுபூவாய்* செருந்தி ஞாழன்மகிழ்புன்னைசூழ்தண்திருவண்
வண்டுர்* பெருந்தண்டாமரைக்கட்பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோட்* கருந்திண்மாமுகிலேபோற்

ஏழ — ஸமமான வழகுகளிலே யகப்படாதே யொரு வண்ணஞ்சென்றுபுக்கு, என்னெஞ்சுள்ளகலவியாலே புதுக்கணித்த திருநிறத்தையும் திருப்பவளத்தையும் திருக்கண்சிவப்பையும் திருக்கைகளையும் திருவடிகளையும் திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தனக்கு ஜீவாதுவுமாகவுடையனாயிருந்தவனைத் திருடிக்கண்டு, எனக் கொன்றுரையொண்கிளியேயென்கிறாள். ॥ எ ॥

(திருந்த) ஸகலம்ஸுஷஜநிதமான வழகுகாணிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாள். ॥ அ ॥

இ — (என்னெஞ்சுள்ள விதரணியால்) புதுக்கணித்தவென்றது - நவீகரிதமானவென்றபடி. இது திருப்பவளம் முதலானவைத்திலு மடியிக்கிறது. இப்படி உஜ்ஜீவநங்களான சுவயவங்கள் ஸாவயவதரங்களாப்போலே அவற்றுக்கே சுவாயாரணங்களாகையாலே இவைத்தையும் விஷயங்களாகச் சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இத்தால் அவனுக்கடையாளமெதென்று கேட்டகிளியைக்குறித்து அடையாளம் சொல்லுகிறாளென்று ஸம்மதி ஸாதிவிடை. ॥ எ ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

ஈ — ஒண் - விலக்ஷணமான, ஸுரிவண்ணத்தாலும் வாயில்சிவப்பாலும் அவனைடொத்திருக்கிறவென்றபடி, கிளியே - ஸுகமே, இதுக்கு உரையென்கிறத்தோடே சுவயம், செரு - ஸுஜிகீஷா கின்ற, செருகை - ஸுசிகீஷ்கை, இதுபொழிலுக்குவிஶேஷணம், ஒண்பூ - ஒள்ளியவஸுஷ்பங்களை யுடையவையான, வாஸுர ஸுகீ கீஷ்களைபோலே யிசலியிசலி ஸுரவ்யுமாகப்வஸுதியாகின்றவையானவென்றபடி. பொழில் - உஜ்ஜீவநங்களாலே, சூழ் - வரிவஸ்யதமான, இதுவுமருக்கு விஶேஷணம், செக்கர் - சிவந்ததான, ஸாவாஹஸுஹ்ருதீவரிவஸகவரிஷ்டிக கஸுஹகிஜலதரஸுணி தமானவென்றபடி, வேலை - கானலாரதீரங்களை புடைத்தான, கானலாரணாவஸுஷ்டப் ஜவாஸுஹ்ருதீரவாயியானவை ஸாஸுத்தாலே கானலாரதீரத்தையுவமிக்கிறது. திருவண்வண்டுர் - ஸுஷ்டதவஸுஷ்டம், திருவண்வண்டுரிலேயென்றபடி, இதுக்குச்சென்றுபுக்கு என்கிறமேதோடே சுவயம். ஒருவண்ணப் - ஒருவஸுரூபத்தோடே, சென்றுபுக்கு, போய்ப்புகுந்து, அவ்வூரிலுஸுநாதிவளஸுயத்தினாலே யகப்பட்டுநில்லாதேயொருவஸுரூபத்தோடே போய்அவன்வஸுதியியில்புகுந்தென்றபடி. கருவண்ணம் - திருமேனியில்நீலவர்ணமும், செய்யவாய் - சிவந்தவாயும், செய்யகண் - "ஸாதோரஸுகாதேலோசநம்" என்கிறபடியேசிவந்தகண்களும், செய்யகை - சிவந்தகைகளும், செய்யகால் - சிவந்ததிருவடிகளும், செரும் - ஸுஜிகீஷாவான, சுவாதாஹ யுஸுமதிகையாலேஸுஹாயஸுதாநவமானவென்றபடி. ஒண் - ஸுஹ்யமான, சக்கரம் - உகுபமும், சங்கு - ஸும வடிவாகிற, அடையாளம் - அவனுடையஅஸுதங்களை, திருந்தக்கண்டு - ஸுஷ்டமாகக்கண்டு, வந்து கிட்டமாகக்கண்டென்றபடி, எனக்கு - அவனைக்காணவாசைப்பட்டு கூஸுகிக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவாதெகீ, அவனருளிச்செய்கிதாரு வாதெகீயையென்றபடி. உரை - நீ அருளிச்செய்யவேணும். * ॥ எ ॥

ஒண் - அழகியதான, சிறு - சிறியதான, தூதுபோம்படி ஸுவஸுரூபமான வென்றபடி. பூவாய் - ஸாரிகையே, இதுக்குஉரையாய் என்கிறதோடே சுவயம். செருந்தி - வஸுகுலவிஶேஷம், ஞாழல் - பச்சையாயிருப்ப தொரு ஜாதிவிஶேஷம், மகிழ் - வகுளவஸுகூஷம், புன்னை - வஸுஜாதம், சூழ் - இவைகளாலே வரிவஸுதயான. தண் - ஸீதலமான, வாஸுதாதாவஹமானவென்றபடி. திருவண்வண்டுர் - ஸுஷ்டஷஷ்டீகஜ்ஜுஷ்டஷ்டம். திருவண்வண்டுரி லிருக்கிற வென்றபடி. இது வாயுக்கு விஶேஷணம். பெரும் - கூகிவிஸாலங்களான, தண் - கூகி ஸீகீஷ்களான. தாமரைக்கண் - பத்மபத்ரஸங்களானலோசநங்களையுடையவரான, பெருநீள் - மிகவும்நீண்ட, விஸாயிராஜ்யவஸுபவகமாம்படி கூகிதாஸமானவென்றபடி. முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நால்தடந்தோள் - விவாஹங்களானநாலுஸுஜங்களையுடையவரான, தடம் - விவாஹம். கரும் - நீலவர்ணமான, திண் - த்ருடமான, கார்முகில்போல் - ஸுஸ்நிக்தவர்ஷோபகாரகமான வாரிதாந வஸுத்ருஷ்டாவஸுஷ்டகவர்ணமானவென்றபடி. மாமுகில்போல் - ஸுஸ்நிக்தவர்ஷோபகாரகமான

பூ.—நிருமேனியடிகளே* ॥அ॥

அடிகள் கைதொழுதலர்மேலசைய மன்னுங்கால்* விடிவை சங்கரவிகதந் திருவண்வண்டுறையும்* கடியமாயன்றன்னைக்கண்ணனெனதுமாலைக்கண்டு*கொடியவல்வினையேன் நிறங்கூறுமின்வேறுகாண்டே ॥

வேறுகாண்நுங்கையானிரந்தீதன்றெனிவண்டினங்காள்*

அ—(அடிகள்) சென்றுலெங்களுக்குக் காலடாயிருக்குமோவென்ன; நீங்கள செல்லுமளவிலே திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளுங்காலமும், திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளினவாறே சூழ்ந்திருடைய வழகழகுவங்களையும் ஒரு க்ஷணத்திலே போக்கியருளும் வழகைப், சூழ்ந்த வண்டினமனைத்தும் நந்தவனத்தைக்கண்டு, கொடிய வல்வினையேன் நிறம் கூறுமின்வேறுகாண்டென்கிறாள். ॥கூ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு.*

இ—முன்பு இரண்டுபாட்டுக்களிலே வமஸங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் வாஸங்களைச்சொல்லுவா னேனென்ன கவதரிபபிக்கிறார் (சென்றுலெங்களுக்கிதாகியால்) முன்புபோகச்சான்ன வமஸங்கள் பின் னையுபதேபோகாதிருந்தவாறே நாங்கள்பேரில் கோபமாயிருக்குமோவென்று போகாதிருந்தனவாக உரைத்து அவைத்தைக்குறித்து வஷ்ணவமாகநாபத்தாலே உத்தரம்சொல்லுகிறளென்றகருத்து சங்கோலிக் கும் விடிவையென்று சுபயித்துத் தாதயபருளிச்செய்தருளினார் (நீங்களிதாகியால்) திருப்பள்ளியுணர்ந்தவா றேயென்கிறதற்குக் கண்டு என்கிறதாலே கூபம். கடியமாயன்தன்னை யென்கிறதற்குத் தாதயபருளிச் செய்கிறார் (சூழ்ந்திருடைய விதாகியால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாதயபருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்த வழகழகுபிருந்தவென்று) ॥கூ॥

ஸ—பிருக்கிற, கருந்தண்மாமுகில்போலென்று சுஹருதொவமெஜ. திருமேனி - தியுபிமஜவிஹ்ரஹத்தை யுடையவரான, அடிகளை - வாதிசளை, அடி - வாதி. திருந்த - நன்றாக, பிறர்க்குச்சொல்லத்தெரியும்படி விபாஜ மாகவென்றபடி. கண்டு - வாக்ஷாத்கரித்து, எனச்சு - அவரஹிவ்யாயத்தையறியவாசைப்பட்டிருக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவாதை-, அவர்சொன்னதாருவாதை-யையென்றபடி. உரையாய் - சொல்லவேணும், எனக்கா கஅவணுக்கொருவாதை-சொல்லவேணுமென்றுமாம். * * * ॥அ॥

அலர்மேல் - வஷங்களின் மேலே, வாஸ்ஸில் தாரிரவ வஷங்களின் மேலே யென்றபடி. அசை யும் - அசையாநிற்கிற. அன்னங்கால் - வமஸங்கால், தூங்குமெத்தையில்போலே சுரவிநூங்களிலே பள்ளி கொண்டு ஸுஸார-தாரநூஷ்டிங்ஷியில் அசையாநிற்கிற வமஸங்கா ளென்றபடி. இதுக்குக்கூறுமின் என்கிறத்தாலே சுபயப். நான் வஷங்களைக்கண்டால் தரிவையாகாநிற்க உங்களுக்குவஷங்களிலே கால்பொருதுகை உசிதமே வென்றுகருத்து. சங்கு - ஸுவமானது, ஒலிக்கும் - த்வநிபாநிற்கிற, விடிவை. வராகப், ஸ்ரீகூர்மத்தை ஸ்ரீவாமநப்பண்ணுகைக்காகஸுவம் த்வநிபாநிற்கிற வராதவபியமாமென்றபடி. நீங்கள்செல்லுகிறதேபோதென்று பிரஷ்ம். திருவண்வண்டூர் - திருவண்வண்டரிலே, உறையும் - வஸிபாநிற்கிற. கடிய - வைபவமுள்ள, சூழ்ந்த கவிரோயிநிரவஸநத்திலே ஈடீஸீவ்யகாரியான வென்றபடி. மாயன்தன்னை - சூ ஷ்மபஸுதசனன. சூழ்ந்த தவிரோயிவிஷயத்தில் தாக்ஷிண்யமற்றிருக்கை யாகிற சூஷ்மபாவத்தை யுடையவ னென்றபடி. கண்ணனை - கூஷ்ணஸ்யவதரித்து வந்தவனை, நெடுமால் - நீவ ஸ்வாமிதாவாத்தை யுடை யனாகவென்ன, கண்டு - அடிகள் - திருவடிகளை, கைதொழுது - கைகளாலே வணங்கி, வேறுகொண்டு-விவிக்கு த்தை வாவாஹித்து, வணங்கி ஸ்துத்தைப்பாத்திதன்றபடி. வேறு - விவிக்கும். கொடிய - க்ரூரபான, சுதஷ்ணவ பிரதிபந்தகமான வென்றபடி. வல் - வ்ரூவைமங்களான, வினையேன் - பாவங்களை யுடையவளானவென்ன டைய, திறம் - விஷயமாக, கூறுமின் - வாதை-சொல்லுங்கோள். * * ॥கூ॥

வெறிவண்டினங்காள் - உந்மதஷட்பதஸமூஹங்காள்? வெறி - வாஸனை, வெறிவண்டென்று ஸாகவாயி-வகஸுவதாவஸ். இனம் - ஸமூஹம், உம்மை - யாவித்தாருடைய கூயல்ஞ்செய்தல்லது நிற்க மாட்டாத உங்களை, வேறுகொண்டு - வ்யாவ்ருத்திபண்ணி, வேறு - வ்யாவ்ருத்தி. "விஸுவஷ்ணதாவா ரீ வொ வமநஸுதிதுவ-ஸுஷ்கவாநு" என்னுமாப்போலே கீழ்ச்சொன்ன குருகுமுதலானவை யெல்லாவற்றி லுங்காட்டிலும் உங்களை யதிஸயித்தாக வென்னியென்றபடி. யான் - உங்களோடொழிய மகியின்றிக்கே

டேறுநீர்ப்பம்பைவடபாலைத்திருவண்வண்டுர்* மாறில்போரரக்கன்மதிளிலங்கழச்சற்றுகந்த* சேவகனார்க்கென்னையுமுளனென்மின்களே* ।இ॥

மின்கொள்சேர்புரிநூற்குறளாயகலாலங்கொண்ட* வன்கள்வனடியேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*

அ — (வேறுகொண்டு) தன்னுடைய ஸுஜவஸத்தாலே ஸகலஜகதுஜ்ஜீவநம் ஸுவாரிதாகமாப்ரவ்ருத்தச்செய்தே, திருவண்வண்டுரிலுள்ள தன்னுடைய நிர்ஹேயகுலஸ்ரீயாலே யென்னேமமாநிருந்த வவனுக்கு, தனக்கு ஸகஷணீயையாயிருப்பாள் நானுமொருத்தியுளனென்று சொல்லவேண்டுமென்று சிலவ ண்டுகளோடவைகூடிக்கிறாள்.

(மின்கொள்) இப்பிராட்டி, ஒருபடிபாலும் விரஹவ்யஸநநாற்றவும் முடியாதொருஸ்வபாவச்செய் தேயும் எம்பெருமானைழுந்தருளாதொழிந்தவாறே, தன்னழகாலே ஸ்வாமியைத்தோற்பித்து அவனகல்ஞாலை

பதப்பாடு.

இ — மாறிலிதாழி சேவகனார்க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையயிதாழியாள்) இ தீபவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டுரிதாழிபால்) என்னையுமுளனென்மின்களென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிதாழிபால்) ।இ॥

நிகமனம்.

இத்திருவாய்மொழி திருவண்வண்டுரிலெம்பெருமான் விஷயமாயிருக்க; இதை "ஞாலாயகலாலங்கொண்ட" இதாழிபாலே வாத்ஸல்யவிஷயமாகச் சொல்லுவானேனென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியிதாழியால்) ஒழிந்தவாறே என்கிறதற்குச்சொன்ன என்கிறதோட சுலபம். இப்பிராட்டிதான் மிகவும் க்லேஶப்படச்செய்தேயும் திருவண்வண்டுரிலெம்பெருமான் வாராதொழிந்தவாறே அவன் ஸ்வாவஜ்ஞ னென்று கிஞ்சிஜ்ஞரணயரோஷ யுக்தையாய்க்கொண்டு தூதுவிட்டானென்றுமிடம் தோற்றுகைக்காக திரு வண்வண்டுரிலெம்பெருமானுக்கு வஜ்ரகவசம் தோற்றும்படி அவனை வஜ்ரகுண்ட வபுர்வவிருத்து இத்திருவாய் மொழியை வாத்ஸல்யவிஷயமாகச்சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறரென்றுகருத்து. "கைகள்கூப்பிக்சொல்லீர்" "பாதங்கைதொழுது பணியீர்" என்னுமிப்போலே பாட்டுதோறும் வஜ்ரணயரோஷம் தோற்றும்படிசில உபா யவ விரோதிவிஷயங்கள் ப்ரதிபாதிக்கின்றனவிறே. (தன்னழகாலே ஸ்வாவஜ்ஞனையைத்தோற்பித்து) என்றதுமின்கொள் சேர்புரி நூற்குறளாய் என்கிறதின் தாத்பர்யம். அவனகல்ஞாலமென்றது-அவனுடைய அகல்ஞாலமென்றபடி.

ஸ — யிருக்கிற நான், இரண்டாந் - த்ருதியவிபக்தியந்தம், தென்று - த்ருதீயாந்தமான, நீர் - ஜலங்களைப்புடைக்கிற, பம்பை - வம்ஶவிஶேஷத்தையுடைய. வடபாலைத்திருவண்வண்டுர் - உத்தரஸ்யாம் திஶி ஸ்தி தமான திருவண்வண்டுரிலிருக்கிறவென்றபடி. பாலஸுவம் - ஸ்ரமஹாரி, இது சேவகனுக்குவிஶேஷணம். மாறில் - த்ருதீயாந்தமில்லாத, மாறு - த்ருதீயாந்தம், போர் - யுத்தத்தையுடையவனை, போர் - யுத்தம், அரக்கன் - ராக்ஷஸனையும், ராவணனையுமென்றபடி. மதிள - அவன்பட்டணத்தின்த்ராகாரத்தையும், நீரழ - நீரழகிவழ்ப்படி, நீறு - யத்ருச்சி, யத்ருச்சியாகக்காற்றிலே பறந்துபோயபடியாகவென்றபடி. சற்று - ரோஷித்து, உகந்த - த்ருஷ்டரான, ஏறுசேவகனாகு - ஏறுகிற சேவகத்தையுடையவர்க்கு, சேவகம் - உராகஸம், "ஸுரஸை ரவிவேதவிதாவிஷம்" "ஸமிதாரிபுவ்யதவீபத்ஸுராஜநீபஸுவ்ருக்ஷமிஹ" என்கிறபடியே கடுகுகுடி வேதவிஹாமமற எல்லாருடையநெஞ்சிலுண்மைறி ஸ்த்ரகவஜ்ரபுடாகரிக்கிற வாகஸ ஶக்திஸமூஹத்தை யுடைய பெருமாளுக்கென்றபடி. என்னையும் - கடநரூபமெகஷ்யமான வென்னையும், உளரென்மின்கள் - உள ரென்னுங்கோள்? உளள் - விஶ்வாஸவிஶேஷ, வாகஸ ஶக்திஸமூஹத்தாலே மெராகமிலலம்ருகஷிக்கிறவுபக்ரஹத்தை மொருத்தி ரகஷணீயையாயிருக்கிறவென்றென்னையும்மெம்பெருமானுக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ।இ॥

மின்கொள் - மின்னலைக்கொள்ளாகிற்கிற, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை. காமீயாலே யகலவழ்த்துகை யை ஜயிபாகிறகிற வென்றபடி. சேர் - சுநரராகவமான, ஸுரஜஸமான திருமேனிக்குப் வரஹாமமாய்க் கொண்டு சுநரராகவயான வென்றபடி. புரிநூல் - யஜ்ஞோபவீதத்தை யுடையவனை, குறளாய் - வாமநராய், குறள் - வாமநன், அகல்ஞாலம்-ஸ்வாவஜ்ஞபூமியை, கொண்ட - ஸ்வாவஜ்ஞபக்கல்நின்றும் ஸ்வயம்க்ருதவஜ்ஞனை, வன்கள்வன் - ஸ்வாவஜ்ஞகுணங்களையுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளின்விஷயமாக - குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன -

ழ — பண்கொளாயிரத்துள்ளிவைபத்துந்திருவண்வண்டூர்க்கு* இன்கொள்பாடவல்லார் மதனர் மின்னிடை யவர்க்கே* ॥ககூ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஏ — ங்கொண்டவன்கள்வனடிமேல் சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லார் மின்னிடையவர்க்கு மதனன் மொழுராமாப்போலே யெம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவெஷ்ணவர்க்கும் மொழுமாவரென்கிறார். ॥ககூ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — அந்த ஜமாவெயினுடைய ஜமாவுயிவிவையென்கை. (வன்கள்வனிதூபி) இத்திருவாய்மொழி ஆழவா ரருளிச்செய்ததாயிருக்க இத்தை பிராட்டி சொன்னதாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; இத்திருவாய்மொழி யினயுடம் பிராட்டி சொன்னதாகையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லை. மதனர் மின்னிடை யவர்க்கே என் கிறதற்குத காதயடமருளிச்செய்கிறார் (மின்னிடையவர்க்கிதூபியால்) மதனர்மின்னிடையவர்க்கு என்றது ரூவிவகாகிஸ்யாக்கியென்றுகருத்து. இக்கனன்றிக்கே யாவதிகளுக்கு மொழுராவரென்று யயாஸ்ரூதம் கயடம்கொள்ளில் "பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ! புறத்திட்டேம்மை யின்னும் பெடுப்பாயோ!" என்று காஉ வாஷாயடத்தை மிஞ்சிக்கிற வுவவநத்தோடு விரூஜமாமென்றுகருத்து. ॥ககூ॥

ஸ — ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, பண்கொள்-பண்ணலேகொள்ளப்பட்டிருக்கிற, பண்-மாநம், பண்ணலே தன்னுள்ளே யடக்கிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற வென்றபடி. அதாவது:—மாநமே வூவாரமாய்ப்பாட்டுக்கள் அதில் வனகவிஜமாம்படி யிருக்கிறவென்றபடி. ஆயிரத்துள் — வஹஹஸ் த்திலே, திருவண்வணடூர்க்கு - இங்குற்ற ஷ ஷ்டீதாஉயடருவமிரு. திருவண்வண்டூருடையஸ்வாமியாகையாலே தவெஷ வாதிகளான வென்றபடி. இவ் கொள் - இனிமையைக் கொண்டிருக்கிற, இன்னென்று - இனிமை, அதாவது! மொழுதை, மொழுங்களானவெ ன்றபடி. பாடல்- பாட்டுக்களான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாடலும், இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையு மென்றபடி. வல்லார் - கூஹுவஸித்தவர்கள், மின்னிடையவர்க்கு - மின்போலேயிருக்கிற இடையையுடையவர்களுக்கு, விஷ்ணு ஜ தாவஷ்ணுஸ மியுஹாமத்தையுடையவர்களானபாவகிகளுக்கென்றபடி. மதனர் - ஜஷ்டராவர், இதுரூவிவகாகிஸ்யொக்கி. பாவகிகளுக்குமதனன்போலே எம்பெருமானுக்கும்ஸ்ரீவெஷ்ணவர்களுக்கும் மொழுராவரென்றபடி. ॥

ஜூராநவெவராஹுரா.நரஷாநமொவயிஸ்ரீஜெஷாதராஜா.நரஜஜஷாஜெஸிகாயநஜஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரிமொவநிஷதாகய-ஃரதாவஜிஃ.

(வைகல்பூங்கழிவாய்.)

வகி கூவாஸவ்வு திஹாவாஜிவஜிஷவிதயாவி வெஷ்ணுஸ்ராயரகூவா

ஸ்ரிஸ்ரூராசாதிகூதாஷ்ரூயஷ்ட.தரூவெஷிதயாநிஜ-ஃராயீஸஹாவாஸ !

ரக்ஷாஹாவஸ்ராம்வி.ஹாவாஸவ்ரயரூஜகூட தயாஸ்ரூய-ஃவய-ஃராவிஸமிஷ

ஆ-ஃம்காயடவாவுகூஷம்ஸ்ரூஜிஜுகுயபஜெஸிகூவாரமஜும் ॥வ०॥

(வகி கூவாஸ) கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்பெருமானைக்கண்டு - திருவாழியைக்கையிலே யுடையவனு கையாலும், (வஸாதிஹாவாஜிவஜிஷவிதயா) நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானை - வ்ருவையாவத்திலே வகவயம்மாகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளின வமவ-ஃஸ்ரூனகையாலும், (விம்வெஷ்ணுஸ்ரூ யாரகூவாஸ) கனிவாய்பெருமானை - கோவைப்பழம்போலே ஸ்ரூ-ஃநீபமான திருவயரத்தைபுடையவனகை யாலும், (சுவ்ரூராசாதிகூதாஷ்ரூர்) கடன்மேனிப்பிரான் - வஜிரூம்போலே ஸ்ரூராஜவமான திருநிறத்தையு டையவனகையாலும், (ஷ்ரூததிரூவெஷிதயா) புனர்த்துபூந்தண்டுழாய்முடி - திருத்துழாய்மாலையாலே கவும் கூடிமான திருமுடியையுடையவனகையாலும், (நிஜ-ஃராயீஸஹாவாஸ) அமரர்பெருமானை - அபர்வறுமவ ர்களதிபத்யாகையாலும், (ரக்ஷாஹாவஸ்ராம்வி ஹாவாஸ) செய்பவாய் செய்யகண் செய்யகை செய்யகால் - சிவந்ததிருப்பவளம் திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் இவைகளையுடையவனகையாலும், (பெரூரீ கூட தயா) பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோள் - தனக்குத்தகுதியான திருவஹிஷகூத்தை யுடையவனகையா லும், (க்ருஷ்ய-ஃவய-ஃவிஸமிஷ்) கடியமாயன்றன்னைக்கண்ணினை - கதாஷ்ரூய-ஃங்களானவெஷ்டிதங்களைச்செய்

து — தா — திருவுமவனுகையாலும், (அங்கயற்கண்ணா உனி)மாநில்போ ராசக்கன்பதினீறழச்சென்றுகர்த-"நாநமேதுய்ம்" என்றே திரம்புகோத்த ராவணனுடைய அம்பிகையை பழித்தருளினவனுகையாலும், திருவண்வண்டூரம்பெ ருமானிடத்தில் வாராவதிகாரமாக அடைபட்டிமவனுக "வைகல் பூங்கழிவாய்" என்கிறபாசுரத்தில் வகு ளாபரணர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாயநமஃ.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் மூதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

அ — (மின்னிடைமடவார்கள்) இப்படி தன்னேநான் நெடுங்காலம்விரும்பித்திருக்கச்செய்தேயும் உயிர் தரிவதே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — எம்பெருமானேடு வம்புசெய்யவேணுமென்று பிறந்த உசுகுணாதீபாயத்தாலே கிழத்திருவாய்மொ ழியிலே வடகுரைதேக்கி எம்பெருமானுக்கென்னுடையதெய்வத்தை யறிவிக்கவேணுமென்று வாயிற்த்த தாயிருக்க வித்திருவாய்மொழியிலே "பந்துங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பீ" "எம்மைவீகழறேலே" "சழகமேறல் நம்பீ" என்றுப்போலே எம்பெருமானே யநாதரித்து வார்த்தைகொல்லுகை யவம்மதமன்றேவென்ன வவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுவாகியால்) வுணயகோவத்தாலே சொல்லுகிறதாகையாலே வம்மதமென்றதாய் த்து. இப்படியென்றது - மாசறுசோதிதுடங்கி வைகல்பூங்கழிவாயுள்பட கீழ் உசுரீதுவென்றபடி. அவர்கள் பக்கலென்றது - என்னேயொழிய வேறேசில மொவிமார்பக்கலென்றபடி. "ஆகள்போசவிட்டுக்குதலுதபோ யிருந்" திதுவாகியாலே கூவுணுடைய வேணுமாநதி வொயுவரிதுமிறே இங்குசொல்லுகிறது, இத்தாலீ க்கு வுணயகோவிலெதையாயிருக்கிறவரு மொரு மொவகுரானிலெகையென்று வகுவிசுமாய்த்து. ஆழ்வார் தாம் மாசறுசோதிதுடங்கி இவ்வளவாக விரகத்தாலே வெகுவியவுவநங்களே யநுவவிக்கச்செய்தேயும் வடகுருவத்தாலே வுயிர்க்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே யதுஜீவனஹராய் வுணயகோவயகுருமாய் இனியவன் வந்தாலுமவனேக் கூடாகூடித்தல் அவனுடு வம்மாவதிக்தல் செய் யக்கடவோமல்லோமென்று வுணயகோவத்தாலே துணிந்துநிற்க, எம்பெருமானும் "வேறுகொண்டும் மையானிரந்தே" னென்று முன்பு தாமாகநுநம்பண்ணின வாகயுநியைக்கேட்டு தூளவழியை யுழுா வநாதிகள் வம்மெயிலே நலியாநிறக-அவள் "மொவீநா?" வென்று கூகுநுநம்பண்ணின வாகயுநியைக் கேட்டபோதுபோலேயும் ராசவுபகரான ஸ்ரீஹீஷர் உவிசையை யநுவயித்தபோதுபோலேயும் மிக வும்கலங்கி "நம்மைப்பிரிந்தவரிங்நனே நோவுபடாநிற்க நாமுதவப்பெற்றிலோமே நமகீழுகுமாவதென்!' என்று ஜீவாவங்களிலேல விஷயத்தைப் மிகவும் விரைந்துப் தம்மோடே வம்புழுவித்தல்லது யரிக்கமாட் டாதவனுய்: 'ஸ்ருக்ஷ்டிஷாவைபவுபயாயயம்டயாவெநா யிஜீதாதிகுநாமஜமஜ-ஷாஜமய" என்கிறபடியே தாமிருந்தவிடத்தே சகிக்குவெயோடேவந்து தாம் வுணயகோவத்தாலே கிட்டவொண்ணுதபடியிருகிற விருப்பைக்கண்டு 'சுமிணவிதயஷிரமஹாz திஷுவுஹஃ" என்கிறபடியே மிகவும் கூசுவுய், தம்மை யநுநயித்துத் தம்முடைய வுபாதத்தை யவெகுவிக்க அவனேக்குறித்துத்தாம் வுணயகோவாதீபாயத்தா லே யநாதரித்துச்சொன்னபடிகளையும் பின்னையுமவன் தன்னுடைய வளநுபாதிகளையும் தன்னுடைய கூ தவுசீபாயத்தையு சாவிஷரித்துத்தம்மை வுபாதிப்பித்துத் தம்மோடுவம்புழுவித்துக் கரைகண்டபடி யையும். ஈநுவாவதிகாரத்தாலே யருளிச்செய்கிறு நித்திருவாய்மொழியிலென்றுகருத்து. இத்தால் வயுதிமத கமென்கிற வமகவுணமித்திருவாய்மொழிக்கு பூகிவாதவுமென்றதாயிற்று.

மொதியானவவெவுரவுண யநாதரித்துவார்த்தைகொல்லுகையு மதுக்கடியான வுணயகோவமும் மொவுமெகாரவாநான விவர்க்குக்கூடுமோவென்னில்? 'வுணயாவுாஹிசாநாவு வரிவிகெவுவாவெவம்" ஹிங்கவாசுவுதவெவதெவஹஃ விதாதெதியிலாயிடஃ ரவு? ஜாசாகாரம்பூாவு வஸ்டிம வாராவுவிழுவம்"

ஆ—ணம்பண்ணச்செய்தேயும் எம்பெருமான்எழுந்தருளாதே ழிகிறதுவென்ன எடைமிசஷ-ர்.ர—வாயைமந்தா
லே என்னை யுவகூஷித்து அவர்கள்பக்கலுள்ள மவ்ஜ ர்கீஸபத்தாலே யவர்களை விஸ்ரஷிக்கில் யிகமாட்டா
மையாலேயென்று நிஸ்சயித்து கதருதைமவஸ்மஜெபாய், வரணபிகோவப-ர்மிகேயுமாயந்த வரணபிகோவத்
தாலே தோழிமாரோடுப்கினிகள் பூவைகளென் றுள்ளதன் னுடைய ஸீமாவகரணங்களோடுங்கூட. இனிநாம்வ
ன்வந்தா லுமவனைக்கடாகூஷிக்கவுங்கடவோமல்லோ, மென்றுவகிடமிட்டுக்கொண்டு அவனெழுந்த நளிறையும் வந்த
ணுகவொண்ணுதிதாருபடியகஜிமவநீபைபாயிருக்க, எம்பெருமாலுமிவனைப்பிரிந்தநிரவயிகவுஸ்ரத்தாலே

இ—ஜ தாஸிகளாலே ஜகரூபஜன்திருமகள் பெருமாளோடுண்டானவிரவஸிவயோவ விசமானவ்ஹஹத்தா
லும் என்னுடையவன்நிறுவென்கிற வலிசோநாக்ஸயத்தாலு மவரை டயிகூஷவித்து வார்த்தைசொன்ன
ளிரே; அப்படியே "வகாளஜஹாயெஹரணயிநிஜஜகஃ வெஹடவீவாரதம்தரு" மென்கிறபடியே
எம்பெருமான்பக்கல் பிரட்டிமாரோடொத்த ரூஹவிஸஷத்தைபுடையவான வாழ்வாருக்கும் விஸ்ரஷம்
பொறுக்கமாட்டாமையாலே வரணபிகோவமு மதடியாக வகாஜரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு முண்டாகக்
கூறையில்லை. ஆனலுமநாவதெஸத்திலே வேறேசில மொவிமாரென்கிற வ்யாகத்திலே வ்யாவதெஸத்தி
லே வேறேசில ஹஹவகுவெஹருஸாமிகளையிறே சொல்லவேண்டுவது. ஆனபின்பு அந்த மொவிமக்கு
கூஷ்ணன் வேறேசில மொவிமார்பக்கவிலே யாவகாஜனையிருந்தானென்று வரணபிகோவ முண்டாகை வாவதி
த்தாலே வம்ஹாவிதமானலும் வாவகரிஜிவரியொஜநாய் ஹாமவதிஸஷகுவாவிகாரமாயிருக்கிற வாழ்வாரு
க்கு என்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கவிலே கூவகாஜனையிருந்தானென்று வரணபிகோவ முண்டாகக்கூடி
மோவென்னில்? இவர்க்கங்ஙனேயன்று வரணபிகோவமுண்டானது - மற்றெங்ஙனேயென்னில்? தாம் நெ
டுங்காலம் விஸ்ரஷித்து வ்ருவகவாரம்வரைகளாலே நோவுபடுகையாலும் இனியவன்வந்தாலும் அவ
னோடே வம்ஸ்ரஷம் விஸ்ரஷாதெமாயல்லதிராதென்று நிஸ்சயிக்கையாலு மவனோடின்னும் வம்ஸ்ரஷித்து
மீளவும் விஸ்ரஷித்து உஃவெவாரம்வரைகளை யநுவவிப்பதிற்காட்டில் வம்ஸ்ரஷியாதே யொழிந்துமுடி
ந்தா லிந்த உஃவெங்களை யநுவவியாதிருக்கலாமென்று இங்ஙனேயாய்த்திவர்க்கு வரணபிகோவமுண்டா
னது. அந்த மொவிமக்கு வரணபிகோவமுண்டானது மிப்படிபேயென்று நஞ்சீயர்முதலானர் நிவ-ர்வஹிப்
பார்கள். (என்னையுவகூஷித்தவர்கள்பக்கலுள்ள) விதாஹியான விவ்வாகூத்துக்கு மப்படியே தாஷய-ர்ங்
கொள்ளலாம். எங்ஙனேயென்னில்? அவர்கள்பக்கல் கூஷ்ணனுக்கு வெஹாகிஸயமிருக்கிறப்போலே என்
பக்கலுமவனுக்கு வெஹாகிஸயமிருக்கப்பெற்றிலேன், நானுவகூஷாவிஷயமானேனென்று இப்படி தன்
னிழுவை யநுவவியித்து கதருதைவவமெஹபாய் வரணபிகோவப-ர்மிகேயுமாபென்று இவ்வாகூத்துக்
குத் தாஷப-ர்ங்கண்டுகொள்வது. இப்படியானல் தன்னுடைய வரர-ர்வாஸய-ர்வமாநியிலே வரணபிகோ
வமத்தனேபொழிய வஹவஸவரிஹ ஹங்களிலிவனுக்கிஷ்ட-ர்திகளில்லையென்று வலிக்கையால் இவனுடைய
வரஜநகும் வரரகூதி சமாதிறே. இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வநாவதெஸ வ்யாவதெஸங்களிரண்டிலு மிப்வர
ணபிகோவ மெம்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலாவகாஜனையிருந்தானென்னுமிதடியாகவே பிறந்ததனுமிது
வஹவஜிஷயாரவிவிஸஷ விஷயிதமாகையாலே சுஹிரவிவகதிமென்று வடூருளிச்செய்வர். வகாசினை
க்கொண்டாதல் வரகாரணதெரணலாத வவனுக்கிவனுடைய கோவத்தைத்தீர்க்கலாமேயென்ன வருளிச்செ
ய்கிறார் (அந்தவரணபிகோவத்தாலேயிதனி) உஹிதிவரவஷணம் பண்ணச்செய்தேயும் வாராதிருந்தவ
னிப்போது வாராநின்றதேனே? இவளித்தனை வம்ரமம்பண்ணுகைக்கென்னில்? நான் தன்னைவிஸ்ரஷித்து
நெடுங்காலம் உஃவேப்படுகையாலும் பெரியவாகி-ர்யாடே தூதுவிடுகையாலும் அவன்வரவை வரவிப்
பிக்கிற ரூஹநிதித்தங்களாலு மவன்தான் நமக்குவிஸ்ரஷநஹிதமாயிருக்க விஸ்ரஷித்துப்போனப்போ
லே நமக்கு வம்ஸ்ரஷநஹிதமாயிருக்க வம்ஸ்ரஷிக்கவருகாவெனுரு விவரீதனுகையாலும் நம்முடைய
ஹாதவிவெகவுத்தாலு மவன் வரவுதப்பாதென்று டார்த்தாளென்றுகருத்து. வதயம் - வம்கூதம், அனுவ
குகை - கிட்டுகை, கதருதைவவநீயையாயென்றது - வாம்வவவநாதிகளாலே நிவகி-ர்ப்பிக்கவொண்ணுதநிஸ்ச
யத்தையுடையவளாயென்றபடி. கதருதைவவநீயைகளாயிருக்கைபாலே என்கிறதற்குக்கும் கதருதைவவநீயமெ
யாலேயென்று மேவிரண்டிடத்தைச்சொன்னத்துக்கும் பெறுமையாலேனென்கிறதேடகூயம். இப்படி வஹ

ஆ — சுதரு ஜ.ரி டவஜ லுய்வந்திவரைடையதோழிமார்சுஜஹிஹவ நீயைகளாயிருக்கையாலே யபகாசுஜாக்சென்றுமுந்
கியவர்களைப்வாரவஷசுராமம்க்கிக்கொண்டுஇவளுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து வாவாராயத்தை கூப்பி
த்துவம்ரவஷித்துபாரணம்பண்ணுதல்? தன் திருநாமஜகஜாக்கற்பித்துவளர்கத விவரளுடைய கினிகள்பூலைவ
ளைறுள்ள மீபலாவகூரணங்களிறுடைய வநஹிஹவ நீபமிதியாலே யவற்றைசென்றறித்துத் தன்திருநாடக்க
ஜா ச்சொல்லிவைத்தவசொல்லக்கேட்டாஸ்வஹித்தல்? இப்பிராட்டி தன்றுடையவநஹிஹவ நீபமிதயாலே யிவ
ளைவந்தணுகியிவளோடே வம்ரஸ்வஹித்துயாரணம் பணணுதல? செய்படப்பெறுடையபாலே யாதியாரணகூடின
ன்றிம்பயாதியாரணாசுமாக வஸவம்வஸ்ரஸ்விவஸம்வாஹாகூஷிடான விவரளுடைய பந்துசமூல்கமென்பதுவெகந
மானமீலைவகூரணங்களையெடித்து அவற்றை வஸ்ரஸ்மாதிரங்களாலும் வஸ்ரஸ்ரக்தும் வெகுகூணப்பண்ணியும்
சூஸ்ரவஹித்த ஜ்ஜாதியாரணஞ்யிருந்த விவஜன யஷாமவீகூஷணத்தாலே பார்த்து, நிரவயிகை வாஜாய-ஸ்மாவை
யாவிகூகளாயுன்ன நள்சூடப்பிறந்தவாகளுடைய பந்துங்கழலுமல்லகாணினை. என்றுடையபந்துங்கழலுமென்
ன? ஆரலென்னென்ன? என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விஸோபாடுகிறனித்தை யவர்கள் கர்ணில் செய்வதெ
ன்மென்ன? சுவஸ்ரஹிஜைதகளாயிருக்கிற வகர்கள் காண்கைக்குவாயமென்மென்ன? நாம் சுவஸ்ரஹிஜைநயா

இ — மிட்டிக்கொண்டிருந்தாளாகி விவளவஜஜடவார்த்தைதொல்லுவானென்ன வருளிசெய்கிறார் (சூத
யாரணாசுமாகவிதாஜி) சூதுபாரணாசுமாக என்சிறந்திற்று எதிர்த்தும் வ்ரஸ்ரஹிக்தும் வெகுகூணம்
பண்ணியுமென்கிற லுன்றிடர்ந்திலுமஜபம். விவரகாஜம் — சுநரஸ்காரம், சுமவகதமாலையாலே விவரகா
ஜாகூஷிமென்றபநருத்து. வெகுகூணம்பண்ணியுமென்கிறவிடத்திலே "ஹ்ரஹீகாமிவ்ரசுஷ்ரஸ்வாவாஹாஜ கர்ரஸ்
காவிவாஹ்ரவிஷணம் । ஹதர்காரஜிவவம்வர்ரவ்ரா ஜாநகீத்ரஸ்ரஜி தாஜவஸ" என்கிற நூராடம் ப்ரதிஜ்ஞாவிதமா
கிறது. (சுவாமிதயாதி) நாணிதஞ்சுவனென்று சொல்லாதே நானதஞ்சுவலென்று வெளராகூம்போலே
நிவ்ரஸ்ரஹிக்கையாலே விவளெம்பெருமானை முகம்பாராதேயிருந்து வார்த்தைசொல்லுகிறதாகத் தோற்றலைவா
லே யவாமவீகூஷணத்தாலே பார்த்துளன்கிறார். பார்த்து உதுஜ்ரவதாஸிலிகை. மேம்முற்பட்டிக்குவா
வேறாகம். என்னுடையவென்கிறவஜத்தாலே வஸ்ரஜிவிசமாய் வரயஜவாஜத்திலஜிவ்ரதமான வகஸ்ரத்தை
யருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகை தயாதிபால்) அவர்கள்முன்னே இப்பந்தையும் கழலையும் நீ பெறுகிறதற்கு நா
னஞ்சாகின்றேனென்று சொல்லும்போது இவை யவர்களுடையவையல்ல வென்றுவிடலாம் என்றுடையவை
யென்னுமிடமும் வஜிஸ்தாலல்லது சொல்லவெண்ணாமபா லிப்வகஸ்ரப்ர வரயஜவாஜத்திலே யதிவ்ரதம
தமென்றுகருத்து. இப்பந்துங்கழலு மிவருடையவை யென்னுமிடமறிந்தே யவளிற்றை பெறுத்தாலதுக்
க இவ்வகஸ்ரம் சொல்லவேணுமோவென்னில்? இவனித்தை இதநவாபாதரிக்கிறது நம்பக்கலே வ்ரஸ்ரஹித்த
லேபாகி வித்தனைகாலம் நம்மை பிவனிப்படியுவைகூஜித்த வாராதிருந்தகூடாது, அதுதான்வாவிலிருந்துசொல்லு
மென்று வேறேசிலர்பக்கலிலே வஸ்ரஹித்தைப்பண்ணி யவர்கோடே கலந்துவி ரஸ்ரவஜித்து விரவஹாவஸ
வஜிக்கமாட்டாமைபோலே கலந்தி நம்முடைய பந்துகழலுகளை யவர்களுடையவையாக ஹரித்து இவற்றை
கொண்டிங்குனே பாரவஜிக்கிறானென்று நிரவயிக்கப்படாதென்றுகருத்து. வஸாரத-ஸ்ரதம மணா
ரஸ்ரகீஜஜ. இங்கு முன்னரவஜும் வெரிஜஜவுதாதுமாணவாம். வஸாரத-ஸ்ரவஜத்தாலே பினனிடை
ரஸ்ரகஜஜும் முன்னரவஜத்தாலே மடவார்களென்கிறதினை வகஸ்ரமுமிரிக்கம். இவளை இத்தனை கலந்தப
ண்ணுகையாலே யமர்களுடைய வஸாரத-ஸ்மாணங்கள் நிரவயிகங்களென்ற கருத்தை பிரமாணிக்கிறாளென்
றுகருத்து. அவர்களிங்கே வஸரியிரிகளாகாதிருக்க நின்னருள்சூலிவார் முன்பு என்று பிரமாணத்தை
மேமாவென்ன விதுக்குத்தாதிப-ஸ்ரஜிசால்லுகைக்காக வகதார்ப்பிக்கிறார் (ஆணையாதிஉவமையென்னவென்
னுமளவாலே) என்னுடைய பரதங்கழலுமெடுத்து விஸோபாடுகிறனிக்கை என்கிறபடிக்கு ஸ்ரஜி தன்கிற
வதத்தினை வகஸ்ரம்ரஜி-ஸ்தம். (சுவஸரஹிஹரிவிகளாயிதாதி) இப்பந்துகழல்களை யெதிர்த்தலைவாம் உவ்ப
க்கல் வீதியாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்கத் தனக்கு வேறேசில வ்ரியதிரிகதனளாக விவப்புக்கொ
ண்டு வார்த்தைசொல்லுவானேனென்னில்? ஒருவாவிதகர்யோடே தலைக்கட்டிப்போகாதே உதிரோதரய்
வதனடையவாவிதகர்களைக்கேட்கவேணுமென்கிற வாவஜத்தாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். அதுபின்னானை
வார்கள் நின்னருள்சூலிவார்முன்பு என்று நபித்திதுக்குத் தாதய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (நான் சுவஸரஹிஹரிவிகளை

சூ—மின்னிடைமடவார்கள்மின்னருள்சூடுவார்முன்புநானதஞ்சுவன்* மன்னுடையிலங்கையரண்கடந்தமாய

ஆ—ருக்கச்செய்தேயவர்களோடுவந்துபறிமாறிற்றெல்லாமெங்ஙனே கண்டபடி? அப்படியே யவர்களுங்சாண் பர்களிறேயென்ன? கண்டால்தான் வருவதென்னென்ன? தங்கள் கடாக்ஷயாரணையிருந்த வன்னே யுவகூப் பாரென்று பார்த்து நானஞ்சாநின்றேனென்ன? உனக்கென்னேநிறவில்லையாகில் வருவதென்னென்ன? என்னுடைய கூர்வெபாலே யுனக்கநிஷ்டம் வருகிறதென் றஞ்சுகிறேனத்தனை? உறவிலைலல்லவென்றிவள்சால்ல; இப்படி யவஸ்துவி தங்களை யாஸங்கிக்கிறதென்? கூடேநாடுஹுலோக வருடைக்கு வுலஸ்ய முண்டோ? உன்பக்க லுள்ள வெருகாதிஸயத்தாலே உன்னைப்பிரிந்து யிக்கமாட்டாமையாலே வந்தேனதனையென்றருளிச்செய்ய;

இ—யாயிதுராதியால்) நீயஞ்சவேணுமென்று சொல்லவேண்டியிருக்க நானஞ்சுவனென்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (கண்டால்தானிதுராதிபால்) அவன் தானஞ்சாதே துணிந்துஇருந்தகையாலே இவள் நானஞ் சாநின்றேறன் எண்கிறளென்றதாயிற்று. நானஞ்சுவனென்கிறதற்குத் சாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (தங்கள்சடா கூடிதுராதியால்) நாயகன்செய்த கூளிமுத்துக்குத் தன்னையவர்கள் வெறப்பாரென்றிளைக்கஞ்ச வுவஸ்தி யில்லாமையாலே நானஞ்சுவனென்கிறத்துக்கிப்படியே சாதுயர்மாகை யுனிதமென்றுகருத்து. அஞ்சுவன் என்கிற உத்தரவாக்யத்திலே நானென்றுதோற்றநிற்க விவ்விடத்திலே நானென்கிறவஹம் வுஸ்யர்மன்றோ! வென்ன விதுக்குத் சாதுயர்ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கிதுராதியால்) உன்னருள்சூட ப்பிறந்தவர்கள் அவர்களென்று தனக்கவரோடி உறவில்லாததாகச்சொன்னதிறே. நானென்கிறது வஸ்வர்நா மஸ்வரூபாகையாலே வாஜிவ்யாகாரவிஸிஷ்டவஸ்துவாகையாலிங்கு கூர்வாவிஸிஷ்டபான விவக்ஷிச்சால் லுகிறது என்றுநினைத்து இதுக்குத் சாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையகூர்வெபாலேயிதுராதியால்) கூர்வெபாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சுகிறேனத்தனை யென்கிறதேதாடே சுஸ்யம். கூஷ்ணனைக்குறித்து இலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவனை யென்று ராஜவ்யுதாஹரத்தாலே விஸ்வஸிக்கை யஸம்ஹதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியவஸ்துவாவி தங்களையிதுராதி யம்மெகையையழிக்கக்கூடுமோவென்னுமளவாலே) தன்பக்கல்

ஸ—அது - அந்த வுபாயமானது, பந்தைபுங்கழலையுமெடுத்து நீவிளையாடுகிற வந்தவுபாய மானதென்ற படி. இதுக்குமுன்பு என்கிறதேதாடேசுஸ்யம். இதென்னவேண்டியிருக்க வதென்கிறுள் - ஸ்வம்பாராதே வ ராஜ்ஞவிபாயிருந்து சொல்லுகிற ளாகையாலே. மின்னிடை-மின்போலேயிருக்கிற இடையை உடையவர்களா னை,விஜ்ஞுலிதைபோலே தந்தாரமாய் காம்கிதத்தான கூத்தையுடையவர்களான வென்றபடி. மடவார்கள்- ஹாவபாவுகளான, மடப்பம்- ஹவுலிதை. ஹவுகூம முதலான ஸ்ணங்களையுடையவர்களானவென்றபடி. ஐயோ! அவர்களுடைய வளநுயர்ஷிஸ்ணங்களுன்னையிங்ஙனேபிச்சேறப்பண்ணிற்றே யென்கிறவிவாயத்தாலே யவற்றைநினைக்கிறபடி. நின்னருள் - உன்னுடையகூர்வெயை, சூடுவார் - ஸிரஸாகவஹிக்கத்தக்கவர்களுடைய, உன்னுடைய கூர்வாவஸ்தாவிஸேஷமான உவஜ்ஞாஜநங்களையடையப்பிறந்தவுன்னுடைய வீயதமைகளுடையவ ன்றபடி. வரணயகூவிலை கையாய்ச்சொல்லுகிறவிவள் உன் தலையில் கால்வைப்பாரென்று சொல்ல வர்தமா யிருக்க நின்னருள்சூடுவார் என்பானேனென்னில்? அப்படி கூவந்தோற்ற வாசை சொன்னளாகில் அவ னுக்கவகாஸம்கொடுத்ததாயாமே, அவனேடுறவுதோற்ற திருக்கிறவிவளப்படி சொன்னளிறே முன்பு - கண்மு ன்னே, பந்துகழல்களை யெடுத்து நீ பண்ணுகிற வுபாயமானது அவர்கள் கண்முன்னே யென்றபடி. அவர் கணித்ததை யவஸ்யம் கண்டு பிடிப்பார்களென்று சாதுபர்ம். நான் - கூர்வாவஸ்தாவிஸேஷயான நான், உன்னைப் போலே நிவ்ருணரல்லேனாண்? நாங்கள். நீயிங்கே சிறிதுபோது விளப்பித்துப்போனால் அவர்களுன்னைப ரைகூஷணம் முகம்பாராதே யிருந்தால் நீ பொறுக்கமாட்டாதே கிடந்துதுடிக்கும் துடிப்புநான்காணமாட்டேன், கலந்துபிரிய வல்லனும் துடிப்புக்காண வல்லனும் நீயே காணென்றுகருத்து. அஞ்சுவன் - அஞ்சாநின்றேன், அவர்களுன்னை யுவகூப்பாரென்று பார்த்தென் கூர்வெயாலே நான்லயப்படாநின்றேறன் என்றுவாகூ சாதுபர்ம். மன்னுடை - ஸ்திரஸ்வபாவத்தையுடைத்தான, மன் - ஸ்திரஸ்வபர்ம். ஸ்ரீ-ஹிரண்யவதத்தாலுண்டான வெஜ்ஞ நபடி. இலங்கை - ஸம்ருத்தியாகிற, அரண் - ரக்ஷையை, ராவணன் தனக்குரக்ஷயாகப்பண்ணிக்கொண்டப ட்டணத்தையென்றபடி. காய்ந்த - வதஸாதித்தவனை, மாயவனே - வஸ்துகூனே? வஸ்வாஜி. கூஸ்யாகவநிர்வஹ கப்பிராட்டிக்காகநீசெய்தவையெல்லாம் என்னையகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்காகச் செய்த வஸ்துகமன்றோ! வென்னு

ஏழு—வினை* உன்னுடையசுண்டாயம்னறிவனினிய துகொண்டுசெய்வதெ* னென்னுடையபந்துங்கழலுங்
தந்துபோகுகம்பி*

போகுகம்பியுன்றுமைபுரைகண்ணிணையுஞ்செவ்வாய்முறுவலும்* மாருலங்கள்செய்யவழிதற்கேநோற்றிமை

ஆட்—என்பக்கலுனக்கு வெஹமானதுபொய்யிறேயென்ன, நாணாரேனு மொருவரோடே பரிமாறினவர்கள்ப
க்கல் பொய்யான வெஹத்தைப்பண்ணுபவனே வென்றருளிச்செய்ய, உனக்காரேனு மொருவர்திறத்திலே
மெய்யானவெஹமுண்டாகிலவர்களே யின்னரென்று செரல்லிக்காணென்ன? கூபோக வதிலேகூபிலே பிரு
ந்த ஸ்ரீஜகராஜகநயை திறத்து நான்பண்ணின வெஹம் மெய்யன்றேவென் றருளிச்செய்ய, அதுவும்பொய்
யென்றிவள் சொல்ல, அவள்பக்கலுள்ள வெஹம் பொய்யாகில் அவளுக்காக ஓமெகையை யழிக்கக்கூடுமோ
வென்றருளிச்செய்ய, அதென்னை யகப்படுத்துசைக்குச்செய்த வளவுமெயென்னுமிட மறியேனே? ஆகலால் என்
னுடைய பந்துங்கழலுந்தந்து நங்கேபோகுகம்பி என்றுசொல்லுகிறாள். * * ।கா॥

(போகுகம்பி) இப்படியெம்பெருமானுஷ்ஷரு தான்சொன்னவாமெகளாகிற வுபகவஷத்தாலே
யவனுஜீவித்து நிரதிசயவ்ரீகியாகதனுமாய் புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுந் திருப்பவளத்தையு முடைய
வனுமாயிருந்தவிடத்து, இதுவெல்லாமவர்களாகக்கருதி யிவனுக்கு வந்ததாகக்கொண்டு இவ்வழகையானசப்

இ—மெய்புண்டென்று காட்டுகைக்காகராஜகாரவபூதாகத்தை இவனுஹாஹரித்தவாறே அதுவும் வளவுமெ
ன்றுசொல்லுகைக்காக விவளத்தை யநுவதிக்கிறாளகைபாலே வாம்ஹமென்றதாயிற்று. சரீபவாதத்து
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதென்னையிதுழியால்) ।கா॥

அவர்களையுன்னுடையகூபிவெக்கு விஷயமாகிதர். நாங்களதுக்கு விஷயமாகிதரல்லோமென்று திம்
ப்பாட்டிலேவிஜ்ஞாபித்திருக்க விப்பாட்டிலுமத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி
துழியால்), புதுக்கணித்தவென்றது – உபகாரஸ்ம்ருதியாலான என்றபடி. உன்தாமரையிதுழி நோற்றே
மேயாமிதுழித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகையிதுழியால்) மாயவென்றது – மரிக
ரு—கருத்து. உன்னுடையசுண்டாயம்-உன்னுடைய வாசயவைபவத்தை,தன்னை யாஶ்ரயித்தபெண்பிள்ளைகளை
இவன் கைவிடானென்று வ்யாகியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நீயென்னை வரீகரிக்கைக்காகச் செய்த வ்யாவா.
ரதத்தையென்றபடி. சுண்டாயம் - வாசய-வைபவ. நான் - நீசெய்கிறவையெல்லாம் மெய்யென்றிருக்கும் ஸ்ரீ
ஜகராஜன்திருமகள் போலன்றிக்கே உன்னுடைய கூபி ஒங்களை யறியத்தக்கவளானநான், அறிவன் - முன்
பே அறிந்திராகின்றேன், இனி - இப்படிநானறிந்திருந்தபின்பு, அதுகொண்டுசெய்வதென்?- அத்தைக்கொண்டு
செய்யத்தக்கதெது? அத்தை யாவிஷரித்து உன்னிலே யென்னை வரீகரிக்கமுடியாதென்றபடி. நப்பி - வ
னை-னே? இது வாவைாயி. முகப்பழக்கமுமின்றிக்கே வதிஜ்ஞருமாயிருப்பாரைச்சொல்லுடாப்போலே நப்பி?
என்று வாமைாயிக்கிறாள், உன்னை நான்கண்டறிவாதமா வென்றிப்படி விரவிஸ்ரஷம் யுநிக்கைக்காக. என்
னுடைய பந்துங்கழலும் - என்னுடைய பந்தையுங்கழல்களையும், என்னுடையபந்தென்று தனக்கவரிணரு
வறுத்துச்சொல்லுகிறாள். வடிவையிகள் மொழியிலே உன்னைதன்னதென்று விஶாமபங்கினைக்கையிதுழியுறவறுக்
கைபாவது. தந்து எனக்குக்கொடுத்துவிட்டு, உயிரைவைத்துப்போ, என்பாரைப்போலே இவனிவற்றைவிட்டுப்
போகமாட்டா, னென்றிந்தஜீ-ஸ்ரீஜகராஜாகைபோலே, தந்துபோகு என்கிறாள். போகு - அவர்களுன்னையுவை
கூடிக்கத் துடங்குவதற்குமுன்னே யங்கேபோ, வித.நீய ரக்ஷ தத்ஸ்ரஜாய விரஹிகமான பாரதையும் கூ
டாதிகைகளுடைய மீராவிஶஷாகார-ம் மாகையாலே வளவளம்வுங்களாயிருக்கிற கழல்களையும் அவன்கூ
டாதிருந்தானென்றது - வாவதிஶத்திலேயாழ்வாருடைய முணதுயாதிகமான ஸரீரதையும் ஜ்ஞாயவை
ஹுகத்தையும் அவன் தன்விஷயமாகவஹிரிஹித்து விரும்பினபடியைச்சொன்னபடி. இவரவறைத்தசொன்
னது உன்னைக்கிடையாவிட்டால் பழைபஸரீரமஞ்ஞாயங்களே யமையுமென்னுங்கருத்தாலே. * ।கா॥

உன் - உன்னுடைய, தாமரைபுரை - தாரிஸவஸதுஸமான, புர - ஸதுஸம். கண்ணிணையும் – நேரவ
நயனமும், செவ்வாய் - சிவந்த திருப்பவளத்தில், முறுவலும் - சிரிதஹிதமும், ஆருலங்கள் செய்ய - கூகா-ல
ங்களைபண்ண, ஆருலம் – மோஹம். உன்னையாசைப்பட்டுப்பெறாதகிடக்கிறஎங்களுக்கு மோஹங்களைப்ப
ண்ணை என்றபடி. அழிதற்கு - அத்தாலே அழிந்துபோகைக்கு, ஸியிரராய்ப்போகைகென்றபடி. நோற்றேமே,

ஆ—யாந்* தோகைமாமயிலாகணின்னருள் சூடுவார்சுவிசேயடைசவைத்தழ* வாகம்போகவிட்டுக்

ஆ—பட்டிம்பெறுதே யவஸமிலைகளாய்மாயபிறந்தவர்கள்காண்மாங்கள்; இவ்வழுக்கைக்கண்டு வாழப்பிறந்தவர்களலலோம். தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவாள்; நீபுமத்தேபாயவர்களோடே கலந்து பரிபாறு' என்றிவள்சொல்லப் பின்னையுமவன் எழுந்தருளாதிதின்றவாறே போலவர்களைசசந்திக்கைக்கு உபாயமறியாமேநிற்கிறுயென்? ஆகில் நலமித்தருபாயமுண்டு, அதென்னென்னில்? பசுக்களைக்கழியப் போகவிட்டவற்றை

இ—வென்றபடி. போருகம்பி என்கிறதற்குத் தாதுபடுமருளிசசெய்கிறார் (நீபுமிதாஞியால்) அவர்களோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டி என்றுசொன்னவள் பசுக்களைப்போகவிட்டுக் குதலாதுளென்று தேவறேயொருகாரணத்தைச்சொல்லு கை யஸமஸமன்றோவென்ன வவதரிபபிக்கிறார் (பின்னைபுமிதாஞி அதென்றன்னிலென்னுமளவாலே) நின்றவாறென்கிறத்துக்குச சொல்லுறுளென்கிறதோடே சுருபம். சந்சிதகைக்குளென்கிறது - கர்ணகைக்கு என்றபடி. ஆகள்போகவிட்டு என்றத்தையுரைக்கிறார் (பசுக்களையிதாஞிபால்) குழலூதன்றிவ்வளவே சொல்லவமைத்திருக்க ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனைசொன்னத்துக்குத் தாதுபடுமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றபழைத்கிறுயாயென்று) பெண்களைபழைத்தக் குழலூதுகிறுளென்றெல்லாரும் சொல்லுவார்கள். அதெனக்கு யாதுமன்றென்றிவள்சொல்லவதுக்குப்வரிவஹாரஞ்சொல்லுகைக்காக ஆகள்போவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனை சொல்லுகிறுளென்றதாய்த்து. குழலூதினமாதுத்தலே நாட்டாரப்படிபாகிக்கை ஸம்ஹாவிதமோவென்ன? அந்தக்குழலின்வ்ருஹாதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆய்ச்சியர்க்கேயிதாஞியால்)

ஸ—யாம் - நோற்றுவைத்தவர்களைநாங்கள், நோன்பு- கூடாநோஷாநம. ஸியிலாகைக்கு ஜ்ஞாநாஸாத்திலே கூடாம்பண்ணிவைத்தவர்களைநாங்கள்? அல்லது உண்ணேநிஷம்ஸ்ருஷ்டித்து ஸஹிக்கநோற்றவர்களான வந்த மொவிகளல்லோமென்றபடி. எங்களையவர்களாக ஹ்ருதியாதேகொள்ளென்றுகருத்து. இப்படியென்னுடைய வழகைக்கண்டுங்களுக்கு மெயிலும்வருகிறதென்னேநிஷம்ஸ்ருஷாஸமன்றோ- ஆதலாலிந்த மெயிலும்போம்படி மேல்காரியம்செய்துகொள்ளிகோள் என்னச்சொல்லுகிறுள், அழிதற்கேநோற்றோமென்று. நாங்கள் மெயிலும்நாஸஞ்ஞரும் ஸம்ஸ்ருஷ்டிக்கப் பிறந்தோமல்லோம்? இங்ஙனே ஸியிலாய்ப்போகப்பிறந்தோமென்றபடி. இப்படி சொல்லிவிட்டிவ்ளவணைப்பாராதே வார்த்தாவியாயிருக்க விவருடைய கூடாஹாரத்தைப் பார்த்து, இந்த கூடாஹாரங்களிருக்கிற காரியமென்னென்றிவன்சொல்ல விதுவும் சீபகுஹாகியாலேசொல்லுகிறுனென்று பார்த்து, கண்டார்களை பெல்லாமவர்களாக ஹ்ருதிக்தும்படியுண்ணை இங்ஙனேசிக்சேறப்பண்ணிர்களிறை, என்கிற வலிபூர்யத்தாலே சொல்லுகிறுள். தோகைமாமயிலார்களி தாஞி. தோகைமா - தோகையபோலே ஹஸ்தத்துக்களான, தோகை- வஸ்த்ரம். ஸீதாய கநீயவஸ்த்ரே நிவஸ வஸ்த்ரஸாயிகளானைன்றபடி. மயிலார்கள் - ஸபரிகரமாயிருக்கிறவர்கள். இது ஸிவிகைகாதீஸமையாகி. விதசவஸ்த்ரயுகளிகள்போலே சுக்நீயவிவாஹகாலகாலமைகளாயிருக்கிற மோவிகளென்றபடி. நின்னருள்-உன்னுடைய கூரிவையை, சூடுவார்-ஸிரஸாவஹிப்பார்கள், தங்களுடைய யாரூடிசையை கூடாஸம்பந்தத்துக்காண்டு உன்னுடைய கூரிவைக்கு விஷயஹுதராயிருக்கிறவர்களென்றபடி. நாங்களவர்களல்லோம்? வேறேசிலர்கிடாயுன்கூரிவைக்குவிஷயஹுதராயிருப்பாரென்று உன்தாமரைபுரையடி தாஞியாக விவ்வளவுக்குப்வடூகமம். நம்பீ வரிணனே, உனக்கு விபதரிஷ்ட கள்வரஸஸஹஸ்ரமுளராயிருக்க எங்களாலுனக்கு கர்வரிக்ஷியுண்டோ என்று கருத்து. போகு - நீபுமங்கே போ, அவர்களை விஸ்ருஷ்டித்து தோவபட்டிராதே யவர்களோடேபோய் ஸம்ஸ்ருஷ்டி என்றபடி. அவர்களைக் காண்கைக்கெனக்கு உபாயமுண்டோவென்னச்சொல்லுகிறுள். ஓசை - வெண்ணெயுநினை, செயி - தங்கள் காதுகளிலே, வைத்த - ஸாவயாதமாகக்கேட்டு, அவர்கள் குழலோசை கேட்பது எப்போதோவென்றுகாதுகொடுத்துக்கொண்டே யிருக்கிறவர்களாகையாலே யஜ்ஞரிஷ்டாசக்கேட்கையன்றிக்கே இப்படி வாயதவஸ்தாவிசேஷமாகக் கேட்பாரென்கிற வலிபூர்யத்தாலே வைத்து என்கிறது. எழு. எழும்படி, குழலோசை சேட்டஸ்தாநஸ்தமே இருந்தவிடத்திலே நின்றும் ஸஹஸம்ஹ்ருதமாகக்கிளம்பியோடிவரும் படியென்னை. இதுக்குக்குழலூதுகென்கிறதோடே சுருபம்.ஸவயஸ்யாமத்திலே ஸவர்ங்கள்வந்து விழுமாப்போலே நீகுழலூதவே பெண்களெல்லாமுன்காற்கீழே வந்து விழுவார்களன்று கருத்து. ஆகள் - மொக்சளை, ஆவென்று மொவுக்குப்பேர். போகவிட்டு - மறியாதேஸ்தாநத்திலேபோம்படிவிட்டுவிட்டு, பசுக்களையழைக்கிறுமென்று நாட்டார்க்கு ஸாவதாந

॥உ॥

மூ—குழலுதுபோயிருந்தே*

போயிருந்துநின்புள்ளுவமறியாதுவர்க்குரைரும்கின்செய்ய* வாயிருங்கனியுண்கண்கருமெய்பரீதமிந்தாள்*

வேயிருந்தடந்தோளினரிற்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொன்*மாயிருங்கடலே

ஆ—யழைக்கிறுயாயாய்ச்சிடர்க்கே ஊதுமந்திர்குழலைப்போயிருந்தூது என்று செல்லுகிறாள். ॥உ॥

(போயிருந்து) இப்படி இவன் மேன்மேலானவிவரணடைய வஞ்சிதாபோலான வார்த்தைகளைக்கேட்டதி னாலே வந்த நிரதயிசுவீக்டாலே பதறி நிரதயிகவளநுபபமான திருப்பவளத்தையுந் திருக்கண்களி னழகையும் முடையனுப்க்கொண்டு விநீசனபருளிசெய்ய இவற்றையெல்லாமுன்னுடைய சூழ்ச்சிமறியாதார்க்குப் போயிருந்து சொல்லென்றவளை புவாலு ஹித்துவைத்து உன்னுடைய திருக்கண்களினழகையும் திருப்பவளத் தினழகையும் மழகிருந்தபடியென்? கண்டுங்கேட்டுமறியாதிதாருபடியான விவ்வழகு திருப்பாற்கடலிலே யறிதுயி லமர்கின்ற பரமபுருஷனுக்கே யுரியதாய் வளநுபவ வளமையுடைய வளகோபாயத்

இ—கூஷ்ணன் குழலூதுகிறதென்றால் மோஹிதைகளுக்கேயென்று பூர்வர்களாயிருக்கையாலே அப்படி ஸங்கிக்கை வ்யாவ்ருத்தமென்றுகருத்து. ॥உ॥

உன்னுடையசுண்டாயம் நானறிவனென்று கீழ்ச்சொன்னதாலே இடைச்சிகளாகையாலும் கண்ணி னையும் செவ்வாய்முறுவலுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னதாலே யிதீயவொருகையாலும் நின்னருள்சூடி வாரென்று கீழ்ச்சொன்னதாலே இவ்வுதாரத்தினையாலும் வாகாசுகமன்றோவென்ன சுவதாரிப்பிக் கிறார் (இப்படியிதாதிபால்) விநீசனயருளிச்செய்தவென்றது - நான் ஜாதாவிகவ்யதியாகையாலே சூழ லூதுகிறேனத்தனைபோக்கிப் பெண்களையழைக்கைக்காகவோ நான் குழலூதுகிறது, உன்னையல்லது நானறி வேனே? குழலூதுபோயிருந்தென்று நீசொல்லுவானேன்? என்னப்போலே சிலவாகைகளை யநுவர்த்தி ப்தவாறேயென்றபடி. வசிவத்தைக்காட்டியும் கதுஹாதநிரவயிகவளநுபத்தையும் அவற்றைக்குப்பிறப்பை யாலும் விநீசனயருளிச்செய்கையாலும் முன்பு சொன்னவற்றையே பின்னையுமிப்பாட்டிலே வ்யாகாரா ந்தரணசொல்லுகிறானென்றுகருத்து. வ்யாவஹாரத்தையுரைக்கிறார் (இவற்றையெல்லாமிதாதியால்) உன் னுடைய வென்னவேண்டியிருக்க பெருமானுடையவென்று வ்யாகூத்திலேபோலே சொல்லக்கூடுமோ என்ன? அவன்சொன்னதுக்கு உதாரத்தைச்சொல்லிப் பின்னையும் வ்யாஹ்ருதியாய்க்கொண்டு தாயுக சுகாவஹமாயிரு ருளென்று வ்யவஹரிப்பிக்கிறார் (உவாமஹித்துவைத்துவன்று) தீயவொருத்தருக்கு தாகபரிஹாரஞ்செய்கி றார (உன்னுடையவிதாதிபால்) சுபாகரமாத்தைதாசொல்லுகிற தாரீபவொருத்தருக்கு தாகபரிஹரஞ்

ஈ—பண்ணுகைக்காகவவற்றைநிராத்திலேபோகவிட்டென்றபடி. குழலூதவேயூம். குழலூதவேபெண்களெ ல்லாம் உன்காறகீழ வந்துவிழுவாரென்றிவளை. சொன்னத்தைதகேடடவன் இங்கே ஜருக்தே யூதகடங்கியா வாறே சொல்லுகிறான். போயிருந்து - உன்னுடைய வியதகமெதிகள்வந்து சேரும்படியான யுபாயங்களிலே போ யிருந்தென்றபடி. குழலூதென்றுகீழ்சொன்னபதம். உன்னுடையவியதகமெதிகள்வந்து சேருமைகளிற்று நான்யுபா யஞ்சொன்னது. உனக்கிங்கு வியைகளிலேபே என்றுகருத்து. * ॥உ॥

நின்புள்ளுவம் - உன்னுடைய கள்ளவார்தை+களை, புள்ளுவம் - கள்ளவார்தை. அறியாதவர்க்கு - புத்தி ர க உன்னைநெ கலந்தவர்களாகையாலே அறியாதிருக்கும்பெண களுக்கு, இதுக்குரையென்கிறதுக்காகச் சுவ யம். போயிருந்து - உன்பொய்களை யறிந்திருக்கிற வங்கள் டமு, வீடியினின்றும் போய்அகலவையு.ருபெண்கள் மெவழியிலே யிருந்து, உரை - சொல்லு, நீ சொல்லுதிறமையல்லாம் சொல்லு என்றபடி. நம்பி - வெற்றை மேன, உனக்கெங்களால கூவெகூயுண்டோ வென்றகருத்து, நின் - உன்னுடைய, செய்யவாய் - சுவர்ணாயிர மாகிற, இரும் - பெரிபதான, ரூவமானவென்றபடி. கனியும் வயமும்; வி வயவ முமென்றபடி. கண்டருளும் வெளவங்களும், இங்கள் - இபபோது, வடரீதம் - வெவ்வ்மாருக்காலத்திலுமில்லாத சுத ஒ்ச ரூவ ரூபமாயிரங்கின்றது. வேய்- மூங்கிலிற்காட்டிலும், இருடம்- சுகீரமயிதமான, வடிவுவவம சுவரூபத்திற் காட்டிலும் வசு-வெமிகபாலே சுகீரமயிதமான, வென்றபடி. தடம் - விவ்யமான, ஸாவகாமானவென்ற படி. தோளிணர் - தோள்களாயுடைடவர்கள் இதுக்குப்பிறவார் என்கிறதுக்காகச் சுவயம். மா - ஆச்சர்தான. சுமாயமானவென்றபடி. இருமை - விவ மடரூபம், சுகீக்ரமாயம, னமவன்றபடி. கடலை - வஸ்துத்தை, சுவைடந்த

ழு—க்கடைந்தபெருமானுலே* ॥ சு ॥

ஆலினீளிலையேழுலகுமுண்டன்றுநீ கிடந்தாயுள்மாயங்கண்* மேலைவானவருமறியாரினியெம்பரமே*
வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடுசூழலைக்சூழவேநின்று* காலிமேய்க்கவல்லாயெம்மைமீகழுறேலே*॥ ச ॥

ஆ—ரவணை யளவநாவு வரிஞிகாஉர முணவரிவை குமெணைபாய் லவஷிவுஷ குஷணஷ குஷி
மெதபாய் லவெஷுரியான பெரியபிராட்டியாரோடன்று கலந்தகலவியாலும் பிறந்தநில்லை, இப்படிபெ
ரியபிராட்டியிற்காட்டிலு முனக்கஹிஜவிசேகளாய் உன்னை ஆஜ்ச்சப்பிறந்தவர்களாரோவென்கிறள். ॥ சு ॥

(ஆலினீளிலை) நம்முடையவிலைவைபிறே விவரணடையவிவ்வதிஸயம்மெக்கு காரணமென்றுபார்த்து
ர்ன் வரதம்தானல்லனே? எனக்குப்பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவோ? நீ நினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ
ஆகையால்விளம்பித்தேன், மற்றொன்றால் விளம்பித்தேனல்லேன் என்றிவனருளிச்செய்ய லவ-ஷுகாகங்களை
யுமழுதுசெய்து ஓராலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின விம்மிஹாஸ்ய-ஷத்தையுடையவனக்குப் பசுமேய்க்கப்போ
னேனென்றநுபோய்யைக் கேட்டார்க்கு மெப்யென்றிருக்கும்படிசொல்லுகையாஸ்ய-ஷமோ? பசுமேய்க்க
ப்போனமை பொய்யோவென்னில்? வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடும் மணல்குன்றுகளிலேநின்றன்றே

இ—செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே உதாஹரியால்) இத்திருவருள்பெறுவார்யவர்என்கிறதற்குத் காதய-ஷமருளி
ச்செய்கிறார் (இப்படிபெரியவி தாஹரியால்) இவனுக்கிந்த நயதவிகாவஸாஹிகளெல்லாம் நம்மை யவர்களாகஹ்ரு
ஹித்துவந்தென்று நிஸ்சயித்துச்சொல்லுகிறானென்றுகருத்து. ॥ சு ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

கூஷணைக்குறித்து வாசைத-ஷசொல்லாநிற்கச்செய்தே வடதலஸாயிவ்ருதாஜத்தைச்சொல்லுகை ஈஷல
தமன்றோவென்ன அதுக்குத் காதய-ஷஞ்சொல்லுகைக்காக ஈஷ தரிப்பிக்கிறார் (நம்முடையவி தாஹரியால்)
வரதம்தானல்லனேவென்றது - வி தாஹிகளுக்கென்றுகருத்து. வ-ஹிவ-ஷய-ஷத்துக்குத் காதய-ஷமருளி
ச்செய்கிறார் (லவ-ஷுகாகங்களையுமி தாஹி கூஸ்ய-ஷமோவென்றுமளவாலே) பொய்யையென்கிறதற்குச்சொல்
லுகையென்கிறதோடே சுருபம். நீ பசுமேய்த்ததுபொய்யென்றுசொன்ன இவள் காலிமேய்க்கவல்லாயென்று

ஸ—ஷயநம்பண்ணினவனை, பெருமானுலே லாஹியாலே - இத்திருவருள்-இந்த ஸ்ரீகூஷையை, தங்கள்தோ
ளழகைக்கண்டால் சுஷ்டிதிஷயநஷயஷ-ஹ்ரு த ஈக்ஷீஸைஷாஸ்ய-ஷ லஷ்ஸ-ஷநத்திற்காட்டிலும் ஈகீவிகவி
தவஹநவிஷயநஷப்க்கண்டு உகந்தருளுகைபாகிற இந்த கூஷையை யென்றபடி. பெறுவார் - அடைந்திரு
க்கிறவர்கள், யவாகொல்- எந்தஹாஹ்ருவகிகளோ, நாமவர்கள்அல்லோமே? இவனிங்ஙனே ஹ ஜிக்கிறு னென்றபடி.।
எழுலகும் - லவதலோகங்களையும், உண்டு - வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு, அன்று - அந்த வராஹயகாலத்திலே, ஆலின் - வடவ்ருக்ஷத்திணுடைய, நீள் - நீளாநிற்கிற ஈகாகரஹவிஸ கழிந்து அப்போதுதான்நீளா
நிற்கிற வென்றபடி. ஆலிலைநீள் என்கிறவிடத்தில் னைகாரஸ்ய நகாரவரிஸ வ-ஹிவ-ஷநகாரஸ்யலோஷ
[உதாரஸ்யவ-ஹிவ-ஷனகாரா-ஹிவதாவ] இலை-வதரத்திலே, நீ - வராஹயாண-ஷத்தில் விழுவோமென்றறிய
மாட்டாதபடியான மெஹாவத்தையுடையவனை நீ, கிடந்தாய். கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்மாயங்கள் - உன்னு
டைய கூதிரங்களை, மேலைவானவரும் - ஹ்ருஹாதிகளைக்காட்டிலும் மேலான நித்யஸ-ஹிரிகளும், அறியார்-
அறியமாட்டார்கள், இனி - அவர்களுங்கூட அறியமாட்டாத பின்பு, எம்பரமே - எங்களுடைய ஹ்ருமோ, எங்க
ளுக்கறியப்போமோ வென்றபடி. வேலின்-வேலுக்கு, வேலென்கிற கூயாயவிஸேஷத்துக்கு, வேலென்று னக
ஸாமானய ஸப்தத்துக்குப்போர். ஏர் - லஷ்ணமான, வேல்போலே லகூஸ்வராபாமத்தாலே வராஷிணை
யழிக்கத்தக்கதான வென்றபடி. நடம் - விஸாலமான, கண்ணினார் - கண்களை யுடையவர்களான- பெண்க
ளான்ர், விளையாடு - விளையாடுகிற ஸ்ரீமான, சூழல - ஶுன்யங்களை, வெளிநஶுன்யங்களை யென்றபடி. சூழ
வே நின்று - அவ்விடங்களை விட்டுப்போகமாட்டாதே அவற்றைச்சுற்றிக் கொண்டே நின்று என்றபடி. காலி-
மெய்க்கவல்லாய் - வயிறு நிறைக்கைக்கு லஷ்ய-ஷனானவனே, இது உவாசஹஸ்ர-ஷமான லஸ்
வை ஜி. தாணுவம்நிடையாத வெளிநங்களிலே பசுக்களைமேய்க்கை லஸ்ஹாவி தமோவென்று கருத்து. நீ -
கூஸ தாஹிகளுமே லஷ்ஹாகமான நீ, எம்மை - உன்னுடைய கூதிரங்களை யறிந்திருக்கிற வெங்களை, கழுறேலே-
ஈகிஹவித்துவானை-ஷசொல்லாதே கொள், கழுறுகை - ஈகிஹவித்து வானை-ஷசொல்லுகை. ॥ சு ॥

ழு—கழிறேனம்பியுன்கை கவமண்ணும்விண்ணுநன்கறிந்திண்சக்கர* நிழறுதிதல்படையாயுனக்கென்று
ணர்த்துவனுன்* மழறுதேன்மொழியார்கணின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்கவெங்* குழறுபூவைபொடுங்

ஆ—காலிமேய்ப்பது, இந்தப்பொய்களெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். (கழிறல்) இப்படிதன்னையுடையாரு மேன்மேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளேயே தனக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்து சூழவிபாகின்றுகொண்டு "என்பக்கல்பொய்புண்டோ" என்று தான்அருளிச்செய்ய, உன்னுடையபொய்யை யறியாதாருண்டோ? பகலெயிரவுக்கவல்லவனல்லையோ? அதுநிற்க ஒருவரிசைசொல்லக்கேள், அரிதரிதன் னில்? உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில் நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இங்ஙனேநின்று எங்

இ—சொல்லுகை யஹம்ம தமன்றோவென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (பகலேமெய்க்கபோணமைபொய்போவென்னிலென்று) எம்மைநீகழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களிதாழியால்)

ஐந்தாம்பாட்டு.

உன்மாயங்களிதாழியாலே உனக்குகூறுதீரங்கள் கைநகங்களுண்டென்கிறவுமும் பிழ்ப்பாட்டிலேசொ ல்லியிருக்க உன்சைதவமிதாழியாலே இப்பாட்டிலுமிவ்வமர்த்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளி கள் கூறஹிஹவநீபங்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று வுமிவமர்த்தமிலேசொ ல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங். கிளியோடுங் குழகேலென்னையும் வமர சமோவென்ன சவதரிப்பிக்கி றார் (இப்படியிதாழியால்) வுமிவர்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாழியால்) திண்சக்கரநிழறுதோல்படையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையிதாழியால்) உனக்கொ ன்றுணர்த்துவன் நான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவிதாழியால்) குழறுபூவையென்றும்

ஈ—நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யைமெய்யாக வுவவாழித்ததாக்கியென்னே இப்படிகூறுதீரஞ்சொல்லலா

மோ வென்றிவன் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழிறல்நம்பியென்று) நம்பி – பெரியவனே? கழிறல்- கவதரிப்பித்து வாதர்சொல்லாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை கவதரிப்பித்து வாதர்சொல் லாதே கொள்ளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - வமதரையாகமும், விண்ணும் - வமதரியாகமும், நன்கு-நன்றாக, அறிபும் - அறிந்திருக்கும், நின் - ஈச்வரனான ஜகதாபாயத்தினின்று ரக்ஷி யிராக்க வேணுமென்றுதியொரு பொய்யிலே துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டிக்தரவல்ல உபாயத்தை யுடை த்தான என்றபடி. நிழறு- கைஜீவ்யவாரியான, நிழறுகை- கைஜவ்யகள் வ்யவாரிக்கை. சக்கர - உருமாகி றது; தொல்படையாய் - வ்யாவர்திகமான கூர்மையத்தை யுடையவனே, தொல்- வ்யாவர்திகம். படை - ஆயுதம் படையுடையவன் படையான். படையா யென்று வம்வோதியில்லாதிவம். பகலையிரவாக்கின உன்னுபாயமே உன்பொய்க்கு வாகநிபன்றோவென்று கருத்து. ஜகதாபவ்யதாரகம் இந்த மொவிகைக்கு வவிவக்ஷிக் காமற்போகாது நெஞ்சே நாவை நாவா நவிமெவ்நா ஒதாதீர்க்! விவநவாக்கி-ரெ சாவிஸ்ரஷ்டியை வுபெதியிவாஸ்யாக்க சாரகூரி" என்றுகூறுகிறவுடைய வவ-ராதாரணவிகாதிகளையும் ஆவிவீர்ஸ்ரியென்றிவை டைய வடிவுஜலாயநாதிகளையும் அவனுடைய வாஸ்தவிகஸ்வரூபத்திலேயறிந்து சொல்லுகிறப்போலே இந்த வவிஷயதுஷ்டர்த்தையும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறளாதல்? வாசீநத்வத்தில் கூர்ஷாவதாரத்திலேயுள்ள டான ஜகதாபாயவ்யதாரகத்தை யறிந்துசொல்லுகிறளாதல்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்திலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்கவாசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருவர்த்தத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன்' வாவயாதமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு - மழலையான, கவவ ரவ ஜநிதரவாலவ மெதியாலே முதலானவென்றபடி. தேன்மொழிபார்கள் - தேன்போலே சுதீவ்ரமான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் - உன்னுடைய கூர்மவையை ஸ்ரவவ ணஞ்செய்கிறவர்கள், வ்யதிரேகம் யதாதரவம்பாரவசியமுவகூம் கவகூடுவாவாதரவதிரான பெண்களென் றபடி. மனம்வாடிநிற்க - நீவிளம்பித்தால் மனஸ்வாவாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறதிதாடை சாபம். அவர்கள்மனவாடிவிட்டால் பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய் கிடாய்? யென்றுகருத்து. எங்-எங்களுடைய, குழறு - நன்றுகவாதைகள் சொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஸாரிகை களோடேயும்,

ஏ — கிளிபோலுங் குழகீலே* ।சு॥

குழகியெங்கள் குழமணான்கொண் டுசோபின்மைசெய்து கன்மமென்றிவ்வூட்* பழகியாமிருப்போம்பரமே யெங்
கள் நுவருள்க* ளழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக் குந்தேவிமைகதுவார்பல நூளர்*

ஆ — களுடைய பூவைகளையும் கிளிகளையும் உன்திருநாமங்களைசொல்லிவித்துக்கொண்டு கேளாதே உன்னு
டைய மழுதுதேனமொழிபாகளைச்சொல்லிவித்துக்கொண்டு கேமென்கிறார். ।சு॥

(குழகி) முற்படவிவளைபணுகக்கூசியிருந்த வெம்பெருமான் இப்படியிவள் தன்னைகுறித்துச்சில
மெதுக்களைச்சொன்னவாறே அதுக்கடற்றாசாக நிலைபடுத்திச்சென்றணுகி இவளபாடேயிருந்த குழமணனை
யெடுத்தநாள் "குழகியெங்கள் குழமணனைகொண்டு அடிக்கழிவுசெய்தா னெக்கென்னவுபாயமுண்" டென்றி
வள் சொல்ல, எனனுடைய சூழ்ச்சியாலவனைமோகவெடுத்தேனென்று அவன் அருளிசெய்ய, நாங்களிப்போய்
அருந்துப் பழகியிருப்போமல்லோமே? உன்னுடைய இந்தநிரவயிகமான கூலிநிலைமத்துக்கு நாங்கள் விஷய
மோகமேபாதுமென்போமோ? என்றிவள் சொல்ல, மேல்லதுமற்றெனக்கு வ்யவஸாயபவிஷயமுண்டோ?

இ — மழுதுதேன்மொழியென்றும் வாவாவுக்கியொழிகூடாக விசேஷணம்வைத்ததுக்கு கூலிவ்யா
க்யானஞ்செய்கிறார் (எங்களுடையவிதூஷிபால்) மெஷாவுஷ்டம். ।சு॥

இப்பிராட்டி விஷயவைபவமிருக்கைபோலே கிட்டிவரப்பட்டாலேதே லீதனுபவிருந்த இவன் இப்போதும்
இவன் கூலிஷயவைபவன்றிக்கேயிருக்க இவளுடைய குழமணனையெடுக்க வ்யவகிதியில்லாமையாலே இப்வ்ய
யஷவாஹத்தில் உதி கூலம்ஷ கமன்றேவென்ன கூவ தரிபபிக்கிறார் (முற்பட்விதூஷியால்) பாடே - வஷீவத்
திலே, வ்யஷவாஹத்தைபுரைக்கிறார் (குழகியிதூஷிபால்) அடிக்கழிவு - ஷ்ரியொவ்ஹம், அதாவது:- இவர்க
ளுடைய வவஷ்வமும் நம்முடைபகையிலே யகப்பட்டபின்பு விவாஹம்தீர்ந்ததென்று ஜயித்தவனுக்க. லீதீ
பவாஹம் வந்விவஷ்தீரவாகூங்களென்றேநிம் கூஷபிக்கவில்லையென்ன கூவ தரிப்பிக்கிறார் (என்னு
டையவிதூஷியால்) பழகியாமிருப்போமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களிதூஷியால்)
பரமேயித்திருவருள்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஇந்த நிரவயிகமானவிதூ
ஷிபால்) உனக்குவிபதிவிதைகள் கூடாதகரென்று விஜ்ஞபனகூரித்து கீழே கூவகூகூசொல்லியிருக்க பலருளர்
என்றிப்போது லாயிக்கிறப்போலே சொல்லுகை கூவாமதமன்றேவென்ன கூவ தரிப்பிக்கிறார் (நீஅல்லதி
தூஷிபால்) இவ்வுலகமூன்றுக்கும் அழகியாரென்றறுயித்துக்கொண்டு தூதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்

ஈ — கிளிபோலும் - ஸாகுங்கோகிடையும், குழகேல் - மீளாவஷம் கொண்டாடாதே கொள், குழகுகை - மீளவ
ண்ணி வஷிக்கை, எங்குழமுவூவை - நின்னருள்சூடுவார் - தேன்மொழியார்கள் - என்கிறவிவை வாஹிவ்ரா
யநிஷ்டர்களுங்கள். இப்பூவைகளிகள் எங்களதாகையாலும் இவை உனக்கு லாஹ்யமாம்படி வாதைசொல்ல
வநிபாம்யபாலும் அவர்கள் நின்னருள்சூடுவாராகையாலுமேதென்மொழியாராகையாலும் இவற்றைப்போகட்
டு விட்டி அவர்கள் வந்திபதமே போகைபேயுனக்கு வஹிதமென்றுகூஹிபூர்யம். இந்தபூவையும் கிளியு மென்
கிறது ஸாவதெஷத்தலே ஆப்வாருக்கு உசாத்துணையாகைக்கு யொஹ்யமான வ்யவஹாரத்தையுடைய கூடா
கூலஜநத்தையும், ஸிஷ்ட ஜநபரிக்ரஹய் ஆழ்வாருக்கு ரக்ஷணீயரான ஶப்தாகவிகளையும் லக்ஷிவிப்பிக்கிறது.॥

குழகி - எங்களை வஶீகரிக்கைக்காக ச்சிலபூவெவ்வி கிங்களைப் பண்ணி, எங்கள் குழமணன் - எங்க
ளுடைய ஸீலாஷ்யமான வ்ரதீமையை, குழமணன் - வைலாரடீலாஷ்யமான வ்ரதீமை. கொண்டு - ஹ
ரித்துக்கொண்டு, கோயின்மை - மேன்மையை, நாம் ஜயித்தோமென்றிருக்கையை செப்து - வஷ, கன்
மம் - கர்ம், ஈஷ்வரபாரதந்த்ர்யமான வ்ரியொஜநமென்றபடி. ஒன்றில்லோம் - நாங்கள், பழகியிருப்போம்
உன்னுடைபபொற்கழலிலே பழகியிருப்போம், வைலக்ஷண்யமறிந்திருப்போமென்றபடி. இத்தி நுவருள்கள் - இ
ந்த ஸ்ரீகூவிவைகளானவைகள். நீ செய்கிற இந்த வ்ரியோகாபாங்களெல்லாமென்றபடி. பரமே - எங்களுக்கு லா
ஸ்யமோ, எங்களுக்குஹிதாவஹங்களோ - எங்களுக்கு ஹேயத்தங்களைவகளோ வென்றபடி. இவ்வுலகமூன்றுக்கும் -
இந்தலோகங்கள்மூன்றுக்குமென்றபடி. மிதுனமாகவு ஸ்திரமான யாவதீகளில் காட்டிலுமென்றபடி. அழகியார் -
லளாடயாத்தை யுடையவர்களாய், தேவிமை - தேவ்களாகைக்கு, உனக்கு தேவிகளாயிருக்கைக்கென்றபடி. தகு
வார் - யொஹ்யரானவர்கள், பலர் - வஹீகள், உளர் - உளராயிருக்கிறார்கள், அங்கேபோவென்று தாத்பர்யம்.

மூ—கழகமேமற்றம்பியுனக்குயிரளித்தகன்மமே*
சன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாலைபறிப்பதுகடன்ஞாலமுண்டிட்ட* நின்மலநெடியாயுனக்கேகலும்பிழைபரி ॥ கூ ॥

அ—வென்றவனருளிச்செய்ய, வித்துவக்கோட்டில்ளார்ரிலு மழகியமாருனக்கே தகவிணமக்நாப்பாயிருப்பாள் எத்தனைவருளர்; அதுநிற்க, நீ முந்நறவெங்கள் வரிஷத்தில்வந்தெறுதிகாள், இதுஉனக்கு மிகவுதானசுஜ்மென்கிறள். ॥ கூ ॥

(கன்மமன்று) இப்படியவன் நீவாய்மொணரிருக்கச்செய்தேயும் இவளுடையவரிஷத்திலேயேறி இவளுடையகையிற் பாலைபைப்பறித்தாரு, எங்கள்கையிற்பாலவையைப்பறிப்பது உனக்கு சுவஹ்யாவஹமாம். இ—மருளிச்செய்கிறார் (வித்துவக்கோட்டில்ளாரிகாழியாள்) எத்தனைவருளரென்றது - எத்தனைபேருண்டாயிருக்கிறாகளென்றபடி. சுவஹ்யாதரன்றெவென்று தாதுபர்ம். கழகமேமேறல் என்கிறதைபுரைக்கிறார் (எங்களிகாழியாள்) * * * * * ॥ கூ ॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

கழகமேமேற்றம்பியென்றித்தனை யநாதரித்திருக்கசெய்தே அவனிவள்கையில் பாலவையைப்பறிக்கை ஸம்ஹாவிதமல்லாதிருக்க "கன்மமன்றெங்கள்கையில பாலவையைபபறிபபது" என்கை யஸம்மதமன்றெவென்ன சுவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிகாழியாள்) கழகமேமேற்றல் என்றிவள் நிவஷயிகமைகயாலே இவருடையமோவத்தியில்புகிரபெறுதாழ்ந்த வெம்பெருமான்செய்யலாவதென்றும் காணமையாலே இவருடைய மிமோவகாரணமான பாலவையச்சென்றெடுப்போமென்றுபார்க்க, இவனுடைய உம்மிகத்தையறிந்து பிராட்டியும்தோழிமாருமாகப் பாலவையச்சென்று தாங்கள்எடுத்துக்கொள்ள, இவர்கள்கையில் பாலவையைப்பறித்தாரென்றுகருத்து. சுன்மம்என்றுஎன்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (உனக்குசுவஹ்யாவஹமாமென்று) நின்ம

ஸ—இவளிப்படிசொன்னவாறே இவனிவர்களுடைய வரிஷத்திலேவந்து புகிரப்புக்கான், அத்தைக் கண்டு சொல்லுகிறள். நம்பி - வடிவழகர், கழகம் - எங்களுடைய வரிஷத்தை, கழகம் - வரிஷசு, ஏறல் - எறுதே கொள்ளீர், பெரியவராகையாலே வாமெகுளானயெங்கள் மெவஷியிலே யேறுதேமிகாள்ளு மென்றபடி. "தீமை செய்புஞ்சிறார" என்று எனக்கு வரஹிபாகையாலே நாலுபெண்கள் இருந்தவிடத்தே நிம்புசெய்கையனக்கு வரஹிவமன்றெவென்னச் சொல்லுகிறள். உனக்கும் - தீமையே வஹாவமான உனக்கும். இளோத - வாலிரமேயான, கன்மம் - கர்ம். எங்கள் மெவஷியிலே புகிருகை புனக்கும் வாலிரமான கூதறு மென்றபடி. இவ்விடத்தேஹட்டர் அருளிசெய்வதார்வாதை-புண்டு, "வஹிவகுலுணஹுணாகுசுப்உலயவி வஹிகிபாகூறைப் வஹ-ர்யிகூறைப் வஹ-ர்நிபஞ்சாவாயிருக்கிற வலெ-ஹுஸான் நாலு இடைப்பெண்களிருந்தவிட த்தேபுக்கல்லதுநிற்கமாட்டாதஎளகூ-ரீஸபம்விஹாய' அவர்கள். நீஇங்குபுகிராதேமிகாள்என்ன, விளைக்கிட்டாப்போலே போகவும் திரியவும் மாட்டாதே தருமாறு நின்றுன்னென்கிறவளவிலும் அருளிசெய்வாடவா வாஹிகள் எழுதியிட்டு வைத்துப்போனர்களோ" வென்றருளிச்செய்வர். இங்குதுழமணனென்றது வாவெஹஸத்திலே ஆழ்வார் வாலுஹமெயிலே வாலஜீவிகைகள் ஓன்றுசெய்யக் காலவ பெறாதேலோமென்று ஆற்றுமையாலே வாதுவெஹஹாலவிவிஹகளான உடையநங்கைபார் முதலானர் இவர்எழுந்தருளியிருக்கிற நிருப்புளியின்கீழ கொண்டு வந்திட்டு வைத்திருகிற குழமணன் முதலான வெலஜீவாவெரணவ்ஹ வஹவிப்பிக்கிறது. * * * * * * * ॥ கூ ॥

எங்கள்கையில் - எங்களுடைய கையிலே யிருக்கிறு பாலவை - வரகீமெயை. பறிப்பது - எதகளைத் தீண்டிப்பறிக்கை, சன்மமன்று - சுஜ்மன்று, கூதறுமன்று? உனக்குவஹ்யாவஹமா மென்றபடி. கடல்ஞாலம் - வரிஹ்யாவ்யுசமான ஹ மிதியை, உண்டிட்ட - ஹர்ஜித்தவனை, வயிற்றிலே வைத்து ரகூர்ந்தவனென்ற படி. நின்மலா - நிஜ்மலனே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கொரு வ்யாஜத்தை கவிவக்ஷிக்கையாகிற தொஷமற்ற வனேயென்றபடி. இப்படி சுஜ்யாணஹுணாயிகுணனெவனக்கிது சுவஹ்யமாமோவென்னச் சொல்லுகிறள். உனக்கேகலும் - உனக்காணைம், சுவஹ்யாதஹுண விஸரிஷ்டனனெனக்காணலுமென்றபடி. பிழைபரிவழிப்ப - சுவை வெஹளானவெங்களைத்தீண்டிப்பறிக்கையாகிற சுவஹ்யமானது சுவஹ்யமேயாயிருக்கும்,

மூ— மைதிய* வண்மமேசொல்லியெம்மை நீவிளையாடுதியதுகேட்கிலெண்ணமார்* தன்மபாவமென்னை
ரோருநான்றுதடிபிணைக்கே* ॥ ஈ ॥
பிணக்கியாவையும்யாவரும்பிழையாமற்பேதித்தும் பேதியாததோர்* கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக்கதிர்
ஞானமூர்த்தியினை* யிணக்கியெம்மைமெய்ந்தோழியார்

ஆ— ஈநநுவுயொஜநாய்க்கொண்டு வவஃதிக்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஔஹாமுணத்தவிளைத்தாப் போலே இத்தைகுமுனக்கு ஔஹாzவதூத்தைவிளைக்குமென்றிவள்சொல்ல, அதின்மேலேபணிமொழிகளை யினருளிசெய்ய, இங்ஙனே கூதீஜுவஹமான வாதெதஃகளேபசொல்லி யெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகே ட்கில்என்னைமார், இதுகூடும்கூடாது என்றுபாராதே உன்னையுவைகூதித்தொருநாளும் கூடாகூடிப்பதும் செய் யார்என்கிறாள். ॥ எ ॥

(பிணக்கி) -இப்படியிவன் கூத்திஜுஞ்செய்து நம்மைபிங்கிருந்து விளையாடவொட்டாஞகில் நாமிங்குநின்றும் போமேவாமென்றுபார்த்துத் தன்தோழிமாரோடே கூப்பிடப்போசப்புக நான்போகவொட்டேன் என்றவின்

இ—லாயென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (ஈநநெநுதாதியால்) ஞாலமுண்டிட்டனென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (வவவஃதாதியால்) உனக்கேலுப்பிணைபிணையேயென்கிறதற்குக் காதுபஃமருளிச்செப்கிறார் (இத்தீமையும் ஊதாதியால்) பாவையெடுத்து விளையாடுதியென்கையே இங்குவஃமஃமாயிருக்க வண்மமேசொல்லி விளையாடுதினென்பானேனென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (அதின்மேலேயிதாதியால்) பணிமொ ழிகளை - ஸீதஜமான்உக்திகளை, வண்மமேசொல்லியிதாதிக்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேஜதா தியால்) தன்மபாவமென்னார்என்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (இதுகூடுமிதாதியால்) ஒருநான் றுதடிபிணக்கென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிதாதியால்) ॥ எ ॥

எட்டாம்பாட்டு.

கழகமேறேல்நம்பியென்று தோழிமாருந்தானுமாய் அவனைக்கிட்டவொட்டாதபடி வுஷிஹமிட்டுக்கொ ண்டிருக்கிற விவள் உணக்கிநீவளைத்தாலென்று தங்களையவன்வளைக்கிறதாகச்சொல்லுகை கவஃமஃதமன்றேவெ ன்னகவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) விளையாடப்போதுமின் என்னப்போந்தாமையென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (அறியாதேயிதாதியால்) உணக்கியென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—இப்போதுங்களைத்தீண்டலாகாதென்கிறதென்? வுஷிவஃம் வஃம்ஸ்ரீஷவஃயததில் நானும் நீங்களுமிங்ஙனே யன்றோ? வெண்ணெப்போலே சில ஐஃங்களை அவனருளிச்செய்தவாறேசொல்லுகிறாள். வண்மமே - ஐஃத்தையே, எம்மைச்சொல்லி - எங்களை நோக்கிச்சொல்லி, நீ விளையாடுதி - நீ விளையாடா நிற்கிறாய், அவன் மெய்யாக ஓநஐஃம்சொல்ல-இவள் அத்தைவிளையாட்டாக்குகிறாள். அது - அந்தவிளையாட்டை, என்னை மார் - என்னு டைய ஆணுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுடையவ கிவஃஹாஉரிகளென்றபடி. என்னைமாரென்று வகிவஃஹா உரிகளுக்குப் பெயர். கேட்கில் - கேட்பார்களாகில், தன்மபாவ மென்னார்- யஃம்வாவமென்றுபாராதார்கள், உன்னைமிகவும் வாயிப்பரென்றபடி. அவர்களித்தைக்காணார்களிறேயென்ன சொல்லுகிறாள்:—ஒருநான்று. ஓன் றேனு மொருநாள்வரையிலே, தடிபிணக்கு - தடியாலே கூஹமாம், உன்னை கூதுஜமுவெகூப்பரென்றபடி.

யாவையும் - வகஹா வெகதநங்களையும், யாவரும்- வகஹ வெகநரையும், பிணக்கி- பிணைத்து, வாகமா க்கியென்றபடி. வுஷயகாஹத்தில் கவிஹிதநாஜாஹிவங்களாக்கியென்கை. பிணையாமல் - தப்பாமல், அவ்வோ வெகநருடைய கஃங்களுக்கு வஃங்கயஃம் பிறவாமலென்றபடி. பேதித்தும் - ஹேஜித்தும், வ்யவஹிகாஹம் வந்தவாறே விஹிதநாஜாஹிவங்க ளாக்கினலுமென்றபடி. பேதியாதது - ஹேஜியாததான, கஜ கவிகாவஹவ ஹொவ வுவதுஃவாஜி பெஜஃங்களாலே வுபயவஃம்வ்யவஹாஜமல்லாததான வென்றபடி. ஓர் - கூஜ்வதீபமான, இது ஞானத்துக்கு விஜொஹம். கணகில் - வஃம்வெயில்லாத, கீர்த்திவெள்ள-கீ-ஃவஃம்வ்யவஹாஹத்தை யுடைத்தா ன, கதிர் - ஜ்ஞாதவுஜாஹிவத்துக்கு வுஜாஹாஹிவமான, ஞானமூர்த்தியினை - வஃகுஜாஹிவஜ்ஞாநத்தை ஈதிகியாக வுஜாஹிவமாகவுடையதான, ஜ்ஞாநத்தை வுஜாஹிவ நிஜாஹிவகமாக உடையவனை யென்றபடி. வஃவாசி. எம் தோழிமார் - எங்களுடைய வஃவிகளானவர்கள், எம்மை - எங்களை, இணக்கி - கூட்டிக்கொ ண்டு, நாங்கள் விளையாட இசையுமபடி வாதை-கொல்லி எங்களையும் தங்களோடு கூட்டிக்கொண்டென்றபடி.

மூ—விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தாமை* யுணக்கிங்கீவளைத்தாலென்சொல்லாருகவாதவரே* ॥அ॥
உகவையானெஞ்சமுள்ளுருகி யுன்றிருமலரத்தடங்கண்விழிகளி* னகவலீட்படுப்பா

ஆ—தங்களைவளைத்தருள, அறியாதேவிளையாடப்போந்தவெங்களை உன்னுடைய நிரவயிகவளாநுயர்த்தாலே விழுவித்துக்கொண்டு வலெஃஷ்ணனை நீ வளைத்தால் உன்னையுகவாதாருனக்கென்னபழிசெல்லார்;உனக்கெங்களோடுஸம்ஸ்ருஷ்டம் வ்யஸனமன்றும் சொல்லுவரிதே. ஆனபின்புஇதிடல்லவென்றுஅவனைஉபாலம்ஹிக்கிறாள்.॥

(உகவையால்) தன்னை யெம்பெருமானிப்படிவளைக்கச்செய்தேயும் அவனைக்கூடாகூடியாதேயிருந்து தான் தோழிமாரோடேகூடச் சிற்றிலைழுத்துச் சிறுசோறிட்டுவிளையாடாநிற்க இவளதுசடாகூடமல்லது தனக்கு ஹேயாரணமில்லாமையாலே ஏதேனுமொருபடியாலிவள் நம்மைக்கூடாகூடிக்கஅமையுமென்றுபார்த்து இவள் தன்னைப்பார்த்தருளும்படியாக இவளுடைய்சிற்றிலைத் தன்னுடையதிருவடிகளாலே யழித்தருள, இவளுமவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து அவனுடைய திருக்கண்களின் அழகாலே வஸீகூ்தஹிருதயாய், உன்பக்கலுள்ள

இ—(உன்னுடையவிதூ்ராதியால்) வதிவ-ாயத்தினை-த்தை ஸம்ஜ்ஞிக்கிறார் (ஸ்ரீவை-ஷ்ணஸ்ரீவுத்தாலே) என்சொல்லாருகவாதவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுகவாதாரிதூ்ராதியால்) ஸம்ஸ்ருஷ்டம்வ்யஸனமென்ற விதவனுக்கிஷ்டாவதியன்றேயென்ன இதுக்குப் பாரதந்த்ர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைஉபாலம்ஹிக்கிறாளென்று) நாங்களுமக்கதூ்ரஹேஷ்டாயெ-ர்களன்றே? எங்களோடு ஸம்ஸ்ருஷ்டமென்றால் உமக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமன்றேயென்று உபாலம்ஹமர்மாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

அவனைமுகம்பாராதே கூநாஞ்ஞித்திருக்கிற விப்பிராட்டி தடங்கண்விழிகளின்கவலைப்படுப்பான் என்று தான்அவனுடைய கண்ணழகிலே அகப்பட்டதாக விப்பாட்டிலேசொல்லுகை யஸம்மதமன்றேயென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னைபிதூ்ராதியால்) சிற்றிலைழுத்துளென்றது - மாடங்கட்டியென்றபடி. சிறுசோறட்டென்றது - நிப்பிச்சோறுசமைத்தென்றபடி. சிற்றில் - சிறியவையானஸ்ரீஸம்ஸ்தானங்கள், இழைத்தை - விகுஹிதைகளாலே ரசிக்கை, சிறுசோறு - இறியவாதுங்களிலே சமைக்குஞ்சோறு, அதாவது - வாகும்பண்ணுகை, இவன் போகவொட்டேனென்றுவலித்தவாறே போகமாட்டாதேநின்ற இவள் இனியிவனுடையமுகம்பாராதேயிருப்போம் என்றயூ்வகவித்து பேராதேயிருந்தவாறே. தன்னைநினைத்துக்கொண்டிருக்கிறளென் றறிணியிருக்குமிவனென்றுபார்த்து கநிவாரிதிதோற்றச் சிலவாயுஜீவிகைளைச் செய்யத்துடங்குனென்றுகருத்து. ஏதேனுமொருபடியாலென்றது - கோவத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. (அவனுடையதிருமுகத்தையிதூ்ராதி) சிற்றிலேயழித்தவாறே கோபம்பிறந்து தன்னுடையஸ்வரூபத்தைமறந்து அவன்முகத்தைப்பார்த்துவிட்டாளென்றுகருத்து. உகவையால்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிதூ்ராதியால்) சண்டிகின்முக

ஸ்ரீ—விளையாட- விளையாடுகைக்கு, போதுமின் என்ன- போருங்கோள் என்ன, வகுலைஜ்களாய் வாருங்கோளென்று சொல்லுகையாலே யென்றபடி. பொற்றோமை - பொற்ற வெங்ஙை, நீ இங்கிருகிறதை யறியாமேதவற்ற வெங்களை யென்றபடி. உணக்கி - உணங்குபடிபண்ணி, உணங்குகை ஸ்வரூபிக்கை, உன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டி கூ்ரமப்படுத்தியென்றபடி. நீ- ஸ்ரீவை-ஷ்ணனான நீ, வதிவ-ாயத்தில் ஸ்ரீவை-ஷ்ணகூம் சொல்லிற்றிலே; வலைத்தால் - போகவொட்டோமென்று தனைகந்தால். உகவாதவர் உன்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லாதவர்கள், உதாஸீனரும்மியாயிருகுமென்றபடி. என்சொல்லார் - எந்தஸ்ரீஸூ்த்தைத்சொல்லார், ஸ்ரீவை-ஷ்ணனாயிருகிறவன் இடைப்பெண்களோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டனென்றிப்படி ஸ்ரீஸூ்த்தைச்சொல்லுவர்களென்றபடி. இங்ஙனிணங்கின தோழிமாரென்றது வயஜாதூ்ரத்தாலே கலந்து ஸ்ரீயாரவயூ்ராஜத்தாலே யஸ்யஜ்ஞியத்திலே பூட்டிம ஸாம வதனை வஸ்துவிப்பிக்கிறது. * * * * * ॥அ॥

உகவையால் - உன்பக்கல் ப்ரீதியாலே, உகவை - ப்ரீதி, நெஞ்சம் - எங்களுடைய ஸந்ஸ்தானது, உள்ளுருகி - உள்ளுங்கூடவுருகி, இதுக்கு அகப்பட வென்கிறத்தோடே கூடியபடி. உன் - உன்னுடைய' தாமரைத் தடம் தாதுரஸ தடாகமாயிருக்கிற, தத்ஸ்தீரஸ்தலவிஸாரஸணீயங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. கண் - மொய்ம்பங்களுடைய, விழிகளின்வலியென்றநயிப்பது- விழிகளாகிறவலியிலே, வீக்ஷணங்களாகிற வலியிலே யென்றபடி, விழி - வீக்ஷணம். அகப்படுப்பான் - அகப்படப்பண்ணுகைக் கிடையுடையவனாய், எங்கள் சிற்றிலும்

மூ—னழித்தாயுன் றிருவடியாற்* றசவுசெய்தவெங்கள் சிற்றி லும்யாமடுசிறுசோறுங்கண்டுநின்* முகவொளி
* நிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே* ||கூ||
நின்றிலங்குமுழுடியினை யிருடத்தோர்கா லரசுகளைகட்ட*

அ — வீ கு நிலையத்தாலே நெஞ்சுருகிகொண்டு உன் தாமரைத்தடங்கண்விழிசளாகிற வலையிலேநாங்கள் அகப்படுகைக்காக எங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன்திருவடியால் அழித்தருளினப், நாங்கள் விளையாடுகிறபடியைக்கண்டுகொண்டு நிற்கமட்டாதிற்றில்லை, ஒன்றும்கூடாவெயிலிலே யாகாதேயென்றுகொண்டு தன்னுடையசுயவுவலாயத்தை யெம்பெருமான்தன்னழகாலே யழித்ததாக அவனையின்னதாகிறாள். ||கூ||

இ—வெளியிதாழிக்குத் காதபமருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள்விளையாடுகிறவத் தாழியால்) தசவிலேயேயென்கி றதையுரைக்கிறார் (ஒன்றும்கூடாவெயிலிலேடாகாதேயென்று) இவளை அவன்தன்னுடைய திருக்கண்களினழ கிலே யகப்படுப்படிசெய்துகொண்டதே கூவாகாயபமாயிருக்க கூடாவெயில்லையென்கிற தெங்ஙனேயே ன்ன இதுக்குப் வாதி காதபமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்தாழியால்) சுயவுவலாடத்தையென்றது- இவளேடாநாம் வம்மிஷ்ப்போமல்லோமென்கிற நிஷ்டையத்தையென்றபடி. அழித்ததாகவென்றது - மீயிலு மாக்கினதாகவென்றபடி. மேல்ப்பாட்டிலேயிறே வருணயகோவம் நிஷ்டைநிவ்ருத்தமானதாகச்சொல்லுகிறது. இன்னதாகிறாளென்றது - வெறுக்கிறாளென்றபடி. தன் சுயவுவலாயத்தை பழித்தானென்கிறவித்தை மேலிலாவநம்பண்ணிக்கொண்டு சிற்றிலையழித்ததற்கு வெறுக்கிறப்போலே வெளிக்குஊவித்து வெறுக்கி றாளென்றுகருத்து. அவளேநிவம்மிஷ்டம் விஷ்டானுமாயல்லநிராணையாலே அவளேநிவம்மிஷ்டித்து மீளவும் விஷ்டித்து ஊவேவாவம்வம்மிலாகளை சுநாலவிப்பதிற்காட்டில் வம்மிஷ்டிபாதேயிருப்பதே நம க்குஹிதமென்றுபார்த்துப்பண்ணின விவ்வயவுவலாயத்தைக்கலக்கினை லவனையிவள் வெறுக்கவேணுமிறே. சுகாபம்பண்ணி இவன் சிற்றிலையழித்தவாறே சிற்றம்சுயிகுமாய் மிகவும் பேசாதிருக்கப்வாவேடாயிருக்க அவ னைக்குறித்து வாதை-சொல்லுகையும் நின்முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையென்று அவனுடைய வளநபத்திலே தனக்கஹிமாஷம்தோற்றும்படி வணி-க்கையும் இவருடைய சுயவுவலாயம் அழிந்ததற்கு ஜாவகமென்றுகருத்து. ||கூ||

பத்தாம்பாட்டு.

அவளேடவம்மிஷ்டிப்போடல்லோமென்றுண்டான இவருடைய சுயவுவலாயம் கிஞ்சிஷ்டியிலமாய்த்தே

ஸ—எங்களுடைய சிறிய இல்லுகளையும், இல் - ஸ்ருஹம், மீலாசயபமாக மணல்களாலே செய்யப்பட்ட மாடங் களையு மென்றபடி. யாம் அடி - நாங்கள் அறிகிற, எங்களாலே வவிக்கப்படுகிற வென்றபடி. அநைக-வவிக்கை. சிறுசோறும் - சிறிய வாதிரங்களிலே யிருக்கி சோறுகளையும், உன்திருவடியால் - ஸ்வஷ்டம். வம்சவுத்தாலழிக் கலாவது தன் சிற்றிலிதே; இவர்களுடைய சிற்றிலாகையாலே இவற்றை ஸ்ருஷ்டித் தழிக்கவேணுமே யிவனுக் கு. "கீ, யாஷாவிரோதிஷ்வம்ஸகபம்" என்று ஜமத்தெல்லாம் அவனுக்குச்சிற்றிலிதே. அழித்தாய் - கலைத்து விட்டா ய், கண்டு- எங்களுடைய ஸ்ரமவிவேகளைப் பார்த்துக்கொண்டு, இதுக்கு நின்றிலை யென்கிறதோட்ட சுகயப். நின்முகவொளி - உன்னுடைய ஸ்வகாம்கியானது, திகழ- ஸ்வஷ்டாகீபவத்தாதே உஜ்ஜ்வலமாய் வர்காமிக்க, முறுவல் செய்து - ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு, நின்றிலையே - நின்றயில்லையே, தகவு - கூடாவெயை, செய் திலை - எங்கள்பக்கல் பண்ணினையில்லை, எங்களுடைய அநிஷ்டத்தை ரக்ஷிக்குப்படி கூடாவெ பண்ணினையில் லை யென்றபடி. உன்னோடு வம்மிஷ்டிப்போ மல்லோமென்று நாங்கள் பணினை வம்சவுத்தை யெல்லாம் அழித்து விட்டா யென்றுகருத்து. எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறு முன்திருவடியா லழித்தாய் என்கிறவித் தாலே வாவமோஹத்தில் இளைம்பெருமான் இத்தனைவேகஸ்வபாவனைபின்பு இந்த ஸரீரஸ்திதியாஹிகளைக் கொண்டு பளயபடியை யுண்டுபண்ணி வம்வாரியாய்த் திரிவோமென்று அநயகோவத்தால் பிறந்த வாழ் வாருடைய வம்சவுத்தைத் தன்திருவடிகளினழகைக்காட்டி யழித்தபடி வரவி சமாகிறது. * ||கூ||

நின்று - ஸ்தாயியாய்நின்று, இலங்கு - விளங்காநிற்கிற, முடியினாய் - கிரீடத்தையுடையவனை, முடி யையுடையவன் - முடியினன். முடியினப் என்று வ்ரஜபாஷையில் ரூபவம். இருபத்தோர்கால் - வநகவிம்ஸதி வாரம், அரசு - ராஜக்களை, களைகட்ட - வரஸ்ராசாவதாரத்திலே உந்மூலநம்பண்ணின, களைகட்டுகை -

மூ—வென்றிநீண்மழுவாட்படைவீசியஞ்ஞான்முன்படைதிண்டோ * பின்றிவ்வாயர்குலத்தை நீடுய்யநிரை மின்றியகருமாணி
க்கச்சடர் * நின்றன்னைவிலேபடுதீவா மென்றுமாச்சியோமே* ஐ
ஆய்ச்சியாகியவன்னையா லென்றுவெண்ணெய்வார்த்தைகூட சிற்ற

ஆ—(நின்றிலங்கு) இப்படிப்பட்டபரமபுருஷனுடையவழகாலும் வடிவழகாலும் பிராட்டியாகாவகாசத்தாலும் மாகத் தன்னுடையவுடலெல்லாம்தோய்ந்து தன்னையசப்படுத்தின, அவனுடைய அழகையும், ஸௌசீல்யகாருண்யாதியுணங்களையும்பேசி, இப்படி முன்னம்பிராட்டிநடத்தினவிதத்தை விஸ்மயாவஹமாகவிலக்ஷணமாகவிரும்பி ங்களையன்று மிங்ஙனநலிவேசெய்துபோனாய், ஆய்ச்சியாமாய்ப்பிறந்து நாம்அநுபவிக்கப்பட்டது உன்னை ப்பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமறியாதநீயறியாய்காண்? என்கிறாள். ஐ

இ—யாகிலும் பூர்ணபரிகாவகமெல்லாம் விஸ்மயநீயுதமாம்படி அவனிவருடைய நடுவிடைகளிலிருந்து வாஹம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளாநிருக்க "நின்றன்னைவிலேபடுதீவாமென்றுமாச்சியோமே" என்றதன் க்கவஸ்துவை நிதாநமாகவுறவுதோற்றும்படி பிள்ளாலெதிர்சொல்லுகையவஸ்மைசயன்றேவென்ன கூவாரிப் பிக்கிறார் (இப்படியிதாநியால்) இப்படியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமென்கிறதேதோட சுருக்கம். இப்படியென்றது- கீழ்ப்பாட்டிலுக்தரீதியாலென்றபடி. அதாவது:—அப்போதிருந்தவைமாகப்பாராதேபிரிந்த இவள்தன்சிற்றிலை அ வன்அழித்தவாறே சிற்றம்பிறந்துதன்கையுவஸாடத்தைமறந்துவாஹாதிகளாகவுமாக அவனோப்பார்க்கையாலே அவனுடைய அழகையெல்லாம் கண்டென்றபடி. வ்ருஷ்ணிபுங்கவன்கிறவிடத்தில் வுஷ்ணுவும் இந்தப்பி ராட்டியைச்சொல்லுகிறது. ஊடல் - பூர்ணபரிகாவகம், நின்றிலங்குமுடியினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவனுடைய அழகையுமென்று) கருமாணிக்கச்சுடர் என்கிறதின்தாத்பர்யமும் இந்திலை வுஷ்ணு ஹீதம். இருபத்தோரிதாநியும் மழுவாயிதாநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யகாருண்யாதிலே) சுருஹிஸவநீயைகளாயிருந்த தங்களோஜயித்தவர்யுவதிதாலே அவனுடையஸௌசீல்யத்தைக் கொண்டாடுகிறா ளென்றுகருத்து. வியன்ஞாலமுண்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸௌ சீல்யத்தாலே) இன்றிவ்வாயரிதாநியும் தோன்றியவிதாநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸௌசீ ல்யத்தாலே) தாரீயவாஹத்துய்த்துக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிமூன்வாக்யியதாநியால்) ஐஅ

ஸ—உந்மிஷந்நயநாம்பண்ணுகை. வென்றி - ஜயத்தைப்புடைத்தான, நீள் - பெரியதான, மழுவாள் - பரஸுவை யுடையனான, மழு - பரஸு, மழுவுடையவன் - மழுவான், மழுவாளென்றுவுஷ்ணுவாகவுமாம். ராஜாக்களையெல்லாம் ஜயித்தவனுக்கு - இடைச்சிகளை ஜயிக்கைக்காக்ருத்ரமோ வென்றுகருத்து. விபன் - விஷ்ணுமான, ஞாலம் - ஜகத்தை, முன் - பரிவஹ்காலத்திலே, பூடைகாலத்திலேயென்றபடி. படைத்தாய் - ரக்ஷித்தவனான, இது வும்வுஷ்ணுவுக்கே. இன்று - இப்போது, இவ்வாயர்குலத்தை - இந்தமஹர்களுடைய கோஷ்டியை, வீடுய்ய - வீட்டோடேஉய்யும்படி, "வவ்ரே ஸ்ரிய மதிருசாம்பதிம்" என்கிறபடியேவவ்ரிகாவமாக உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. தோன்றிய - கவதரித்தவனான, கருமாணிக்கச்சுடர் - நீலரத்நப்ரபையைப்புடையவனே? வுஷ்ணோ. நீர்ச்சியோம் - இடைச்சிகளாகியநாங்கள், அறிவில்லாத இடைக்குலத்திலே பிறந்தநாங்களென்றபடி. அயர் - இ டையர், தஜ்ஜாதிஸ்த்ரீகள் ஆய்ச்சிகள். நின்தன்னோடு - உன்னோடே, நின்ரஹஸ்யத்தின்மேலே வாகையோடென்ன - வஸ்துவோடு, நலிவேசெய்தோம் - ஸ்வாபாவிகமான கோஷ்டியிலே நின்றோம். உன்னுடைய விஸ்மய வரம்பில்லைகளால் நாங்கள் மிகவும் க்ஷுத்ரப்பட்டோமென்று தாங்கள்பட்ட கூச்சங்களையெல்லாம் பூர்ண வுஷ்ணுவாகிய அவனோடே சொல்லிக்கூப்பிடுகிறபடி. * * * * ஐஆ

ஆய்ச்சியாகிய - இடைச்சியான, அன்னையால் — தாயாலே, கூடிணைக்கு கூடியவஸீகரணமும் இடை ச்சிஒருதாயுமாகையாலே வ்யாவ்ருத்தியோற்றுகைக்காக ஆய்ச்சியாகியவென்று விசேஷிக்கிறது. யசோதையெ ப்பிராட்டியாலேயென்றபடி. இதுக்குச்சிற்றமுண்டு என்கிறதேதோட சுருக்கம். ஒருக்கால்பெற்று விட்ட தெவ்வி யைப்போலன்றிக்கே கூடிணையுடைய மெய்யாகவேயமெல்லாம். கூந்தலவிபாதிருந்தவளானையாலே கூடி வெகுகாலமுடையவளான யசோதைப்பிராட்டி பொடிந்தால் அதுபொறுக்கப்போகாது என்றுகருத்தாலே ஆய்ச்சியாகியவென்று விசேஷிக்கிறது. அன்று — பரிவஹ்காலத்திலே, வெண்ணெய்வார்த்தையுள் — உன் மீலே வெண்ணெய்களவுபோயிற்றென்கிற வார்த்தைபிறந்தவளவிலேயென்றபடி. சிற்றம் - கொவுத்தைத்

முடிமுன்டமுழ* கூந்தவப்பன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோப* னெந்தியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையுமோர்
பத்தினையிரு* நாத்தன்னைவிலைவுரைப்பார்க்கில்லைநல்குரவே* ॥கஅ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (ஆய்ச்சியாகிய) சுகிவெஹஹியான யஸோதெப்பிராட்டி "வெண்ணெய்களவுகண்டாய்" என்று பொடிந்தபோதுபோலே ஆழ்வார்தாம் ஹரணயகைவத்தாலே "எம்பெருமானைநிகலப்பேனல்லேன்" என்றகல அநுபோதுக்கமாட்டாதே தளர்ந்ததளர்த்தியை யநுஸம்யித்தினியாய் அவ்வெம்பெருமானேயத்தின வித்தருவாய்மொழியை யிப்ஸாவஸ்துயின்றிக்கே சொன்னர்க்கும் எம்பெருமான் ஸஸ்ரஹிதனுபிருக்கச்செய்தே பிறங்கிற்றாம்படட ஊவேம்படவேண்டாவென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— ஆய்ச்சியி தாழி அப்பன்தன்னையிதுஹத்துக்குத் தாதுபமருளிசெய்கிறார் (சுகிவெஹஹிஇதாழியால்) பொடிந்தபோதுளன்றது - ஹதநம்பணினபோதென்றபடி. தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றது - கிருஷ்ணன்தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றபடி. இனியாயென்றது - ஸீதாயென்றபடி. நாத்தன்னல்லனென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (இப்ஸாவஸ்துயின்றிக்கேயென்று) நல்குரவுஇல்லையென்றநுயித்து இதுக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதாழியால்) பிறங்கியென்றது - விரோவராயென்றபடி. ॥கக॥

ஸ.—உண்டு- சுநஹவித்து, தாயாலே கொவகாயமான ஹதநத்தை சுநஹவித்தென்றபடி. அழு- ரோஹநம்பண்ணினவனை, சுந்த - சுத்தையுடையவனை, தோப்புக்கரண்மிடுகையாகிற சுத்தையுடையவனை வென்றபடி. உழுஸிஸஹவான கிருஷ்ணன் தோப்புக்கரணமிட்டது நதநம்பண்ணினைப்போலே ஹொதுமாயிருக்கையாலே அந்தைக்கூத்தாகச்சொல்லுகிறார். அப்பன்தன்னை - அப்பனை, ஸிஹாவகாரசுனையென்றபடி. தன்னையென்று ஹாவையநுவர்தியாமம். குருகூர்ச்சடகோபன் - ஹஷ்டம், எத்திய - ஹரிதித்தான, எம்பெருமானுடைய சுஸ்ரிதவாரகம்தாழி முணவ்யஜகமாகையாலே அவனுக்கு ஹரிரூபமான்வென்றபடி. இதுபத்துக்குவிஸேஷணம். தமிழ்மாலை - த்ரிபாஷாஹநங்களுடைய, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஓர் - சுஷ்டிதீயமான, இவையுமென்கிறவிடத்தில் உகாராகாரத்தைப் பத்தோடேயநுயிப்பது. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், இசையோடு - மாநத்தோடே, நாத்தன்னல் - ஜிஹ்வையாலே, நா - ஜிஹ்வை, நாஸாத்தின்மேலே ஹாவையநுதன்ஸாஸ்ரம். ஸிஸ்ஸிலேஹாவவிஸேஷமின்றிக்கே வாஜ்ஞாத்ரத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. நவில - ஸாஸ்திக்கும்படி, நவிலுகை - ஸாஸ்திக்கை, உரைப்பார்க்கு - சொல்லுகிறவர்களுக்கு, ஸாஸ்திக்கும்படிசெல்லுகையாவது சுஸ்ரூஷைதாற்றும்படி உஹ்யோபதேஸமாகச்சொல்லுகை. நல்குரவு - தாரித்ர்யம், இல்லை, நல்குரவென்று தாரித்ர்யநுத்துக்குப்பேர். ஸமஸுஸுஸம்ஸ்ரவஷாஹாவமாகிற தாரித்ர்யமில்லையென்றபடி. வரிவளைகளணிமாக ஸமஸுஸுஸம்ஸ்ரவஷம்பெறுவரென்று தாதுபர்யம். ॥கக॥

ஜ்ரீநமிவெராஹ்ரீநஷ்டாநமிஸயஸ்ரீஹிவெஹாதொராஹநஜ்ஹாவெஸிகாயநஜ்ஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஹ்ரிஹொவநிஷ்தாதயர்ரதாவஸ்ரிஃ.

(மின்னிடைமடவார்கள்,)

வெ ணெணர்கொர்ரொவநாரீஜநவர்ஷஹதயாலொடை நாஹ்வொர்ரொஸெ
நுர்மெர்ரையாஹ்ரெஸயகொர்ரிவர்ஷஹதயாஸ்ரீஹிவீஷ்ணுஹகொஸ் ।
நிவெர்ரொஷ்தாத்ரம்ஹாவாஸ்ரிரவயிகயஸ்ஸுவெஸ்ரீகாரிஹ்ரகா
வெநாகூவொஸெர்ரயாவஸயஹிவர்ரதீர்ரொஹகிருஷ்ணஸ்ரொரிஃ ॥எக॥

(வெணெர்கொஸ்) பந்துங்கழுந்தந்துபோகுநம்பி - சுவாவஸ்திஷ்கூரிணைகையாலும், (மொவநாரீஜந்வர்ஷஹதயா) தோன்கமாமயிலார்கள் நின்னருள்கூடுவார் - ஸ்ரீமஹாவிமாருக்கு வர்ஷஹிணைகையாலும், (மொவநாஹ்வொர்ரொஸெஃ) மாயிருஞ்சோலைக்கடைந்த- பிராட்டியைப்பெறுகைக்காக திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தருளி

உரை — தா — கையாலும், (நறையூரயோகிரு ஸாயகமாக) ஆலினீளிலை யேழுலகுமுண்டன்று நீகிடந்தாய்-எழுமை யுங்கண்ணினாயுந் திருவயிற்றிலேவைத்துக்கொண் டாலிலைமேலே சாதுராஸ்ரயத்வமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (சுரிவளைமருதயா) திண்சக்கரநிழறுதிதல்படையாய் — திருவாழியை நிவாரயிதவ்யமாக வுடையவனைப்பற்றி யும், (ஸ்ரீமதயோத்யாதிவ்யலகமுன்னுக்குரு தெவிமைதருவார்பலருளர் — பெரியபிராட்டியா ருக்கும் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே வாலிதனாயிருக்கும் வாலிப்பிராட்டியாருக்கும் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே நிரவதிகபோக்யனாயிருக்கும் நீர்மையையுடையவனைகையாலும், (நிரவயிகயாஸ்ரீ) கணக்கில்கீர்த்தியையுடையவனைகையாலும், (வாத்ஸல்யாதிசயாத்) தாமரைத்தடங்கண்ணிழலினைகவர்ப்பிக்கிறபடி — சுரபிகளை வழிகாரிக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனைகையாலும், (மோக்ஷப்ரதத்வபாவ) ஆயர்குலத்வ விடியத்தோன்றிய - சுரபிகளான மொவர்களுடையவுதாரணத்தில் ஔதார்யத்தையுடையவனைகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் சுரபிகிருந்தவிடத்தே தானேவந்து மேல்விழுந்து சுகந்தருகிறபடி என்கிறவிதிகாசத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். 1கக

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ — நல்குரவுஞ்செல்வ நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்* வெல்பகையுநட்புமிடமுமுகமுமாய்* பல்வகையும்பரந்த

ஆ — (நல்குரவும்) இப்படி எம்பெருமான்நிறத்தப்படிவாமல்லோமென்றிருந்த ஆழ்வார் தம்மோடுஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலேயெழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய நிரவயிகஸௌந்தர்யத்தாலும் வஸ்துஸ்வபாவமான கவ்யாஜத்தாலும் நிரபேக்ஷஸஹாயகாவராய் அவதரித்து தேஸ்யாம்ஸ்லேஷித நிரவயிகவ்யூஹியாலே வாத்ஸல்யாதிசயமாக அந்தத்திருவிண்ணகரிலே தானவனைக்கண்டிலோ மென்றிருந்தபடியையும் தேவரீரும் தானான ஜகதேகஸ்வபாவத்தையும் கரிஸைலஸ்திதஸ்வாமியே நீர்வேண்டுவதெல்லாம் தருவீரென்று நம்பிவந்த கார்யாணமார்த்தங்களையும் பேசுகிறார். ஊரிலுலாவலேகவஸ்துத்வ நெஞ்சுறைவெளிவந்தது

மூன்றாந்திருவாய்மொழி. நூற்றுக்கு

இ — இப்படி எம்பெருமானைத் தலைப்பாமல்லோமென்று நிரபேக்ஷனாயிருந்த உபாயாந்தரனிஷ்டரான யெம்பெருமான்வந்தநாயித்து சுகிஜீவமாக்கிக்கொண்ட வகுளாபரணாதிகளான விஸ்ரஸ்தபரிஜனங்களையல்லாம் அவனுக்கு விஸ்ரஸ்தணனாக்கித்து நீ இனியஸ்மதரக்ஷணபரனாயிருக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யவாகவுமாயிருக்க அதுதெப்பாடே திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய வத்ஸலத்வாதிகுணங்களைப்பேசுகை சுலபமதன்றோவென்ன சுலபிப்பிக்கிறார் (நெய்யுமிகு தூதியால்) ஸ்ரீகிரவயிகமாகையாலே வாக்யபலத்தைமறக்து அவனுடைய விலக்ஷணகுணபரவசனாக வம்மதமென்றதாய்த்து. வஸ்வம்ஸ்ரஸ்தோமாஹவென்றது — ஆழ்வாருடைய வம்ஸ்ரஸ்தரோஹிவென்றபடி. நீர்வேண்டுவதெல்லாம் தருவீரானவென்றது — பிணக்கியாவையும்யாவருமென்கிறவிடத்திலே வ்யுத்பாதமானவென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

வத்ஸலத்வபலத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தூரிதெரு) தூதியால்) விளியனகன்றது — வரவரை

நல்குரவும் - தரித்ரமும், செல்வம் — ஸம்பத்தும், நரகும்- நரகமும், சுவர்க்கமுமாய் - ஸுகமுமாய், நிரதிஸயபோக்யமாகை ஹேயென்றபடி. வெல் - வெல்லத்தக்கதான, வெல்பகை - ஜயிக்கை. வெல்லுகைக்கு ஜயிக்கும்படியான வென்றபடி. பகையும்- ஸாத்ரவமும், நட்பும்-மித்ரபாவமும், விடமும்-விஷமும், அமுதமுமாய்-ஸுதாமயமாய், நிரதிஸயபோக்யமாகையென்றபடி. இச்சொல்லுகளெல்லாம் நிரதிஸயஸுகரூபமாக வாஹரிதவ்யத்தை நோக்கி. பல்வகையும்பரந்த-இப்படி வெவ்வேறுகாரணங்களாலே வ்யாப்தனான, விஸ்தீர்ணனான நெடுமாலையும்

தேவபெருமானென்னையாள்வானே* செலவமர்ந்துதித்திருவிண்ணகர்கண்டேனே* ॥க॥

கண்டவின்பத்துன்பங்கலக்கங்களறுதிசற்றுமுமாய்த்* தண்டுழாய்த்தணைமுபுந்தழலுநிழலுமாய்க்* கண்டு.

கொள்கற்கரிபரம்பெருமானென்னைபாலவாறார்* தெண்டிரைப்பரிவால்திருவிண்ணகர்நண்ணதிரே* ॥உ॥

ஆ— ஸுஹ்ருதி விஷயவைராக்யாதிரோதாநஜ்ஞாநகரணப் ஸ்வாத்மாநுபாவத்துவைத்து என்நெஞ்சவம் பிரார்த்தித்த விமலபெருமானை ஸகலஹேயப்ரத்யநீகை ஸம்வேதநாநுபவைகரூபமான திருவின்ணகரில் சண்டிமினைக்கிறார்.

॥க॥

(கண்டவின்பம்) உலகமுண்டபெருவாயா ஸுலபநீலமேனிவண்ணா நிறைவுடைய ஞானமுர்த்தீ என்னுடைய நிதி ஸாதநாநுஷ்டாநாதிகளாலே ஸம்பாதிக்கவேண்டாதபடி என்னுடைய பூர்வாசார்யர்களாலே ஸம்பாதிக்கப்பட்டு என்னுடைமையாய்ப்போந்த நிதியே ஸ்ரீமந்நாராயணனே உன்னை ஸாக்ஷாத்கரித்து நான்கண்ணாலே கண்டபின்பு என்னுடைய ஸகலதுக்கங்களும் நிவ்ருத்தமாய் ஸகலஸுகங்களும் ஸித்தமாயிற்றென்று ஸந்தோஷிக்கிறார்.

॥உ॥

இ— விரோதிஸ்வரூபமென்றபடி. மேல்பாட்டின் வ்யாவ்ருத்தியிலே அப்படியேசொல்லப்புகுகிறாரிறே; இத்தால் வாஸ்துவிரோதிஸ்வரூபமே உத்தேச்யமாகையாலே தனக்குவிஷயீகரிதியாக வழிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கையாகிற சுவடிசவட்டுகையென்கிற ஸமஸ்தபாபத்தையும் நிவர்த்திப்பிக்கும் ஸுஹ்ருத்தாகையாலே ஸ்ரீநிவாஸனுடைய ஸ்வரூபம் ஸுவிதமாய்த்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஓருவாக்யதாவிசேஷமும் ஸுவிதம். எங்ஙனேயென்னில்? விரோதியிருந்ததம்மை ஸுஹ்ருத்வாரம்படிபண்ணின இந்த விரோதிஸ்வரூபநிவர்ஹணத்தாலே அவனுடைய சுவடிசவட்டுகையும் காரங்களேயல்லம் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸாதிக்கையிலென்று ஸுவிதமாகிறது. பெருமாளென்கிறதற்குத் தாதுயர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமிநிதியால்) என்னையாள்வானேயென்கிறதற்குத் தாதுயர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்நெஞ்சபிரியால்) செல்வம்மல்கு குடியென்கிறதற்குத் தாதுயர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகநதியால்)

॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வெளியர்த்தத்துக்குத் தாதுயர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உலகமுண்டநதியால்) என்னையாள்வானூர் என்கிறதற்குத் தாதுயர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நான்கண்ணலேயிதியால்)

॥உ॥

ஸ— இவ்வநுவாகம், பெருமான்— ஸ்வாமிநாரணனே, என்னையாள்வானே— விரோதியிருந்தவென்னை ஸுஹ்ருத்வாரணத்தாலே ரக்ஷித்தருளினவனே, செல்வம் - வாத்ஸல்யாதிகுணங்களே, மல்கு - ஸுஹ்ருத்தாயிருக்கிற, ஸுவைலக்ஷண்யமாயிருக்கச்செய்தே சிட்டர்ப்பெறுதே கிடந்த ஸுதாழ்வானேட்பொலன்றிக்கே "ஒருஞாலமுண்டவிவனே" என்னும்படி கிட்டினநாடுமைதெய்வ மீளவபெருமானேப்போலே மிகைகாட்டி ஸுஹ்ருத்தாளனென்றபடி. குடி - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யிடைத்தான, திருவிண்ணகர் - ஆஸ்ரயணீயதிவ்யதேசம். திருவிண்ணகரிலே, சண்டினை - காணலாநுமென்றுதை யிருக்கச்செய்தே தெவ்வாஞ்சுவரிலே பண்ணி தெவ்வாஞ்சுவரத்திலேபோய்க் காண்கையன்றிக்கே பகித்த விடத்தே சோறுபெறுமாப்போலே ஆசைப்பட்ட இடத்தே ஸுலபனாகிறபிறனை என்றபடி.

* * * * ॥க॥

கண்ட - தொகுத்துவிடுமான, விஷயஜநகமாய் வந்தவிஷமானவென்றபடி. இன்பம் - ஸுவம், துன்பம் - துஃவம், கலக்கங்களும் - துஃவத்தால்வந்த மிதகுர்யாகுர்வனசகளும், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், ஸுவத்தால்வந்தவிகாரவ்ருத்தியாய், ஸுவதுஃவாதிவிஷயஸுவிகாரகுணமென்றபடி. தண்டும் - துஃவம், நிழலுமாய் - ஸுவமுமாய், ஸுவதுஃவாதிவிஷயஸுவிகாரகுணமென்றபடி. தண்டுழாய்த்தணை யுடைத்தான சோலையுமாய், தழல்- சூழ். நிழலுமாய்- ஸுவதுஃவாதிமான விஸத்ருக்ஷ யுடைத்தான சோலையுமாய், இத்தால் ஸுவதுஃவாதிகாரகுணமென்றபடி. கண்டுமிகாள்தற்கு - ஸ்வயத்ருஷ்டித்தாலே காண்கைக்கு, அரிய - சாதநாநுஷ்டாநங்களாலே, பெருமான் - ஸ்ரீமந்நாராயணனே, என்னையாள்வானூர் - என்னை இழக்கமாட்டாமல்மின்னிடைமடவாரில் வான்சேர்த்த மிறுக்கெல்லாம் பட்டென்னை ஸுவத்துக்கியடிமைகொண்டவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டநாதனான, இத்திருவிண்ணகருக்கு விஸேஷணம். தென் - தெளிந்ததான, நிரை - தரங்கங்களையுடையவையான, தென் நிரையென்கிறஇடத்தில்ணகாரம் தகாரமாய் டகாரமாகையாலே. புனல், ஜலங்களாலே, சூழ் - வரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர்-திருவிண்ணகரானது, நன்னகர்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்காட்டிலும் நல்லநகரம். கிழ்நடந்தகதையுடைத்தாகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டமுமொருவிஷமமாகமாட்டாதேயென்று கருத்து.

* * ॥உ॥

சூ—நகரமுநாடுகளுஞ்ஞானமுமுட்முமாய்*கிகரில்சூழ்நடராயிருளாய்நிலைப்பிசும்பாய்த்* சிகரமாடங்கள்சூ
ழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லையாவர்கருப்புண்ணியமே* ॥கூ॥
புண்ணியம்பாவம்புண்ர்ச்கிபிரிவென்றிவையாய்* வெண்ணமாய்மறப்பாயுண்மையாயின்மையாயல்லவுய்த்*
திண்ணமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்*

அ—(நகரமும்) நமராஜநவஉஜூநாஜூநகஃ: வுகாமா வநிமந வவ-ர்நிபதாவாயிருந்த சிகரமாடங்
கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடைய நிரவயிகாரணமுமல்ல மற்ஜீவிநாவாயமில்லையென்று
தமக்குஜீவிநாவாயமானகாரணஞ்ஞை கூநஹவிக்கிறார். ॥கூ॥

(புண்ணியம்) வுணஞ்வாவதத்துலுஹ்தாஹிதவிஷய வாம்ஸ்ருஷ்விஸ்ருஷ்டி வாரணவிவாரணஹா
வாஹாவாஃ வகலுவஉஹாயஃர்தாயஃர்தியா வுபாத்துணபிருத்துவைத்தித தஉதிஷாமிஷ்ருஷ்டிவாம்ஸ்ருஷ்டி யிருந்தி
திண்ணமாடங்கள்சூழ திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடைபரூபிவையாமே வகலுவபாரஷாயஃவாயந

லூன்றும்பாட்டு.

இ—வசிவஃாயஃத்துக்குத் தாத்பயஃமருளிச்செய்கிறார் (நமராதியால்) சுவநிமந நவவ-ர்நிபதாவா
யென்றது - சுவநிமமநரஃவிவவவ-ர்நிபதாவாயென்றபடி. இங்கு விசும்பாய்என்றுமளவான வாஉாநாயிகர்
ணவுகிஉஃஃம் ஸரீராதிசுவநிவைய நமாகைபாலே மாறவதவுகதிஉஸ்தாநிபதாவுகம் வயஃவவஹிகமென்று ந
ருத்து. புகர்கொள்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பயஃமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகதியால்) புண்ணிய
மென்கிறதற்குத் தாத்பயஃமருளிசசெய்கிறார் (உஜீவிநாவாயமென்று) ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

இன்மையாயிதுஜத்துக்குத் தாத்பயஃமருளிச்செய்கிறார் (வாணியதியால்) ஹாவாஹாவ என்கிறவி
டத்தில் சுஹாவஸ்ஹும் வடாஉஹாவரஃவிவமான சுவாஉசுவாஹிவாரம். அல்லலென்கிறதற்குத் தாத்பயஃம
ருளிச்செய்கிறார் (தஉதிதியால்) கண்ணனின்னருள் என்கிறதை தாதீயாஹமாகஉரைக்கிறார் (கரு
ணைபாலேயென்று) கைதவமென்கிறதற்குத் தாத்பயஃமருளிச்செய்கிறார் (வகலுவதியால்) கரூணைபாலே

சூ—நகரமும். நமராரும், நாடுசளும்- ஜநவஉங்களும், நமராஜநவஉங்களுக்குசுஉசுவஹஹதவரிசாணங்களாலே
விரஃவஉவஉாயஃர்க்கும் கண்டுகொள்வது. ஞானமும் - வரசாரஃவஜூநாநமும், முடமுமாய்-சுஜூதாநிருமாய், நிகரி
ல்-வஉரூஸரஹிதமான, வுகாமநமக்கியாலே வஞ்சஃதிங்களுக்குள்ளசுதிரூயிதமான காம்றப், நம்-வுரா
வமான, சுடராய் - தெஜஸ்ஸாய், இருளாய் - தஉிராஃமான சுமயகாரமாய், நிலையுப் - ராஜவசியான
ஹதிஜியாய், விசும்பாய் - சூரஃவபியான சூகாமருமாய். தத்துல்ய வுகாரசுரூபமென்றபடி. இங்குசசார்
ந்த வென்கிறதோடே சுரூபம். சிகரமாடங்கள்-வவ-ர் தஸிவாரங்கள்போலே பிருக்கிற ஹவநங்களாலே. மாடம்-
ஹவநம். சூழ் - வரிவ்யதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஇ-ர்ப்பர், ரதிக்கு
வஸியாகிறகிறவென்றபடி. பிரான் - உவகாரசுரூபடைய, புகர்கொள் - புகராக்கிகொண்டிருக்கிற, புகர் - தூள
ஜூம். திருவிண்ணகரிலே சேருகைபாலே ஸ்ரீமிவ்வகாரணதிலகாட்டுகிறதும் விளங்காநின்றபான மிவென்றபடி.
கீர்த்தியல்லால் - கீஇ-ர்யொழிய, இங்கே கீர்த்தி ஸப்தம் கீஇ-ர்மே ஹதவான காரணஞ்ஞைக் கு. கிறது
அவதுடையகாரணஞ்ஞைமொழியவென்றபடி. யாவருக்தும் - வவ-ருக்கும், புண்ணியம். உஜீவிநாவாடமா
னது, இல்லை -, அவதுடையகாரணஞ்ஞைமே வ்யவஹிநாவாயமென்றபடி. * ॥கூ॥

புண்ணியம் - வாவஹாயநமான வாணஞ்ஞும், பாவம் - ஹாவே மஹதவானவாவம், புண்ய் - வம
ஸ்ருஷ்டம், வாணஞ்ஞமான சுஹிதகவிஷய ஸ்ருஷ்டம், பிரிவு - விஸ்ருஷ்டம், வாவஹமான சுஹிதக வி
ஷய விஸ்ருஷ்டம், என்றிவையாய் - என்கிற இப் வஉாயஃர்ங்களாய், இப வஉாயஃர்ங்களுக்கு வுகாரமாகவுடை
யவனுயென்றபடி. எண்ணமாய் - வரணமாய், மறப்பாய் - விவரணமாய், உண்மையாய் - ஹாவரூபவஉா
யஃர்ங்களாய், இன்மையாய் - சுஹாவங்களாய், வடாஉஞ்ஞவாரூபமான சுவாஉசுவாஹி வுகாரசுரூபமென்
றபடி. அல்லலுய் - இப் வஉாயஃர்ங்களெல்லாம் அல்லாதவலுய், தத்துஜூராதாவாயிருக்கச்செய்தேயும் தஉ
திஉதிஷ்ட ரவம்வஷ்ஷ்டுனுயென்றபடி. திண்ணை - ஸ்திரங்களான, மாடங்கள் - ஹவநங்களாலே, சூழ் -
வரிவ்யதமான, திருவிண்ணகர்- திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஇ-ர்க்கிற? பிரான்- உவகாரசுரூபன,

மூ— கண்ணனின்னருளேகண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே* ॥சா॥

கைதவஞ்சொம்மைகருமைவெளுமையுமாய்* மெய்பொய்யிளமைமுதுமைப்புதுமைபழமையுமாய்* செய்த
திண்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பெய்தகாவுகண்டூர்பெருந்தேவுடைமூவுலகே* ॥நு॥
மூவுலகங்களுமாயல்லை புகப்பாய்முனிவாய்ப்* பூவில்வாழ்மகளாய்த்தெளவ்வையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்த்*.

அ— ஸ்ரீ கிருஷ்ணகலைவோ ஸ்ரீ கி ஸவ-ஶவோஷ-ங்களும் ஸ்ரீ மான இவ்வஷ-ம் திருவிண்ணகரிலே வர்த்துகூவிக்கலா மென்கிறார். ॥சா॥

(கைதவம்) சூஜ-வோநாஜ-வஸி தநீஷவ கூாவ தூபளவ நவாய-க நவகூவ நவகூவாஜிர ஷவனவெம்பெ
ருமான் ஸ்ரீஹாஜிவ்மவெவய-ஞ நிவிஷஜஞ ஸ்ரீவிவ ஷிண-ம்மான ஸவ-ம்மொகங்களுக்கும் ரகூஷகனென்கிறார் நு॥
(மூவுலகங்களுமாய்) நிவிஷமொக ஷஞவ-ம்கி-ம்ஸ்ரீ தூஸ்ரீ கி ஸகூஸ்ரீ ஸகூஸ்ரீகீ தூ-ம்கீ-ம் ஸ்ரீஹ்ரீகஷூா
ணவெய ஸகஷூவஷாஷ-ம்ாஞரா தஹ்ஷ ஷி தஞப் கஷூாணவஷாஷ-ம்ாஞவ்ஷ-ம்தியாலே யாதொருபடிஷொஷஞ்

இ— என்கிற தூதீயையாலே ஶஹித்தவஷ-ம்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஹ்ரீமென்று) கண்டுகொண்மின்
கள்என்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (திருவிண்ணகரிலேபிதூாதியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஸ்ரீவ-ம்ாய-ம்த்துக்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (சூஜ-ம்வெதூாதியால்) சூஜ-ம்வம்- ஶிநோவாகூாயா
நாஶிகாரஸ்ரீவகூம். பெருந்தேவுடை மூவுலகென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவெஹ்ஷ தூாதியால்)
பெய்தகாவுஎன்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (ரகூஷகனென்று) ॥நு॥

ஆறும்பாட்டு.

அல்லலுயென்கிறவஶமொழியப் ஸ்ரீவ-ம்ாய-ம்த்துக்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (நிவிஷ
தூாதியால்) தஶஞவ-ம்கி-ம்யென்றது - ஸ்ரீகிக்குவிஶொஷணம். அல்லலுயென்று கீழ் நாலாம்பாட்டிலேசொ
ல்லியிருக்க இங்குமத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன அதுக்குத்தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார்(கஷூாணவஷாஷ-ம்ார்

மூ— கண்ணன் - கூஷ்ணனுடைய. இன் - ஸ்ரீஹ்ருதயஸ்ரீஷோன. அருளே - கூபவெயாலே, தூதீயாவஷ-ம்
ஸ்ரீயஶா. கைதவம் - கூதிகும், காய-ம்ஸ்ரீதிமான கிரண கூஸ்ரீவோராஜிகளெல்லாமென்றபடி. இவையெல்லாம்
அவனுடையகூபவெயாலே யுண்டானவையென்றுஷமி தாஷ-ம்ம். கண்டு கொண்மின்கள்— கண்டுகொள்ளுங்
கோள், இவ்வஷ-ம்த்தை ஸ்ரீரிகூமாகக்கண்டு கொள்ளுங்கோளென்றபடி. எல்லாருக்கும்காணலாம்படி அவனு
டையகூபவெய திருவிண்ணகரிலே கதிஸ்ரீவராமாயிருக்கிற தென்றுசருத்து. * ॥சா॥

கைதவம் - சுகூாஜ-ம்வம், கூழிஷ ஸ்ரீஹ்ருயகஷ மென்றபடி. செம்மை - சூஜ-ம்வம். ஶிநோவாகூாயாநா ஶி
கிரஸ்ரீவகஷ மென்றபடி. கருமை - ஸ்ரீநயும், வெளுமையுமாய் - யாவலுமாய், மெய் - ஸதியும், பொய் -
ரகஸதியும், இளமை - ஸ்ரீவயும், முதுமை - வாஜ-ம்கும், புதுமை - நவதநகஷம் - பழமையுமாய் - ஸ்ரீராதந
கஷமுமாய், ததிதஷாஷ-ம் ஸ்ரீகாரகஷ யென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்த வென்கிறத்தோடே கஷ்யம். செய்த—
செய்யப் பட்டதான, காலம் செல்லச் செய்தேயும் இப்போதுசெய்தாப்போலே உஜ்ஜுமாயிருக்கிறவென்றபடி.
திண் - ஸ்ரீடமான, மதில் - ஸ்ரீராகாரத்தாலே, சூழ் - வரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர்-திருவிண்ணகரிலே, சேர்
ந்த - ரஜித்துஸ்வஸிக்கிறவனென, பிரான் - உவகாரகன், பெய்த - வைத்துவளர்த்ததான, காவுகண்டூர், உஷ்ணாநம்
திகூர், காவு - உஷ்ணாநம். பெருந்தேவுடை-பெரியவிஶெஷங்களையுடைத்தான, ஸ்ரீஹாஜிஶெவாயிவகிலஸஹித மா
னவென்றபடி. மூவுலகு - மித்ரஸ்ரீவராகஸ்ரீமானது, பிரான் பெய்தகாவுகண்டூர் என்றுகிழோடே கஷ்யம். உஷ்ணாந
மானது உஷ்ணாநகதிஷ்டாயிரஸவிகஷனை யுடைத்தா யிருக்குமாப்போலே மித்ரஸ்ரீவராகஸ்ரீமும் ஸமஸ்தஜகந்ந மா
ன ரஸவிகஷனை யுடைத்தானதென்று தாதுய-ம்ம். * * ॥நு॥

மூவுலகங்களுமாய் - கூபதிகும்- சுகூபதிகும்-கூபதிகாகூபதிகும். என்று தீர்யங்களான ஸ்ரீவராகங்களையும்
ஸ்ரீராகாரங்களாக உடையனுய், உகப்பாய் - ஸ்ரீதியாய், முனிவாய் - சுஸ்ரீதியாய், பூவில் - ஸ்ரீஷத்திலே, வா
ழ் - வாழாநிற்கிற, மகளாய் - பெண்ணுய், ஜகதியாயென்றபடி. தெளவ்வையாய் - ஜ்ஞாநஶெவியாய், தெள
வ்வை- ஜ்ஞாநஶெவீ. புகழாய் - ஜகதீகூடாகஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ கீதி-ம்யாய், பழியாய் - ஜ்ஞாநகூ
டாகஷமுடையவர்க்கு வாக்கடவ சுவகீதி-ம்யாய், ஸ்ரீதிராஜிதத்தஷவஸ்ரீஸ்ரீராகாரகனையென்றபடி. அல்லலுய்-இவை

ஆழ— தேவர்மேவித்தொழுந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பாவியேன்பனைத்தோளுறைகின்றபரஞ்சுடரே* ॥சு॥
பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்த்* சரந்துந்தோன்றியுநின்றுங்கைதவங்கள்செய்துய்விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்குந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* வரஞ்சொள்பாதமல்லாலில்லையவர்க்கும்வன்சரணே॥

ஆ— தட்டாதேயிருக்கும், அப்படியேஹயக்ரீவஸ்வரூபத்தியானமிருஷிபிரஸாதத்தாலும்மிருஷிபிரஸாதத்தாலும், அதிசங்கனே யறிந்தபடியென்னில்? ஸஹஸ்ரஹயாவதாரன என்னுடைபதிநஞ்சிலேபுகுந்துவைத்து ஒருவிதாஷமும்தட் டாதே நிரதிசயதீவ்யதாஸ்ரயணபிரக்கையாலே யென்கிறார். ॥சு॥

(பரஞ்சுடர்) நிரவயிகதிவ்யாத்மஸ்வரூபனும் ஸஹஸ்ரஹயாவதாரனும் ஸர்வஜ்ஞஸ்ரீரனுமான ஸஹஸ்ரஹயனை யாஸ்ரிதாஸ்ரமாகப்பிறந்தருளியும் அவர்களோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தாலும் விரோதிகளுக்கு விகைதவம்செய்தும் விண்ணோர்சிரங்களால்வணங்குந் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரானுடைய ॥எ॥
திருவடிகளல்லதொருவருக்கு ஸாதாரணரக்ஷகமில்லையென்கிறார். ॥எ॥

(வன்சரண்) தன்திருவடிகளேபுகலிக்கைக்குஸ்வரூபயோக்யதைகளையும்போக்கிரக்ஷிக்கைக்கு

இ— ஹயக்ரீவாவதாரமே) இப்போது ஸர்வாதிகஸ்வரூபமாயிருக்கப் பாவியேன்னென்னை ஸஹஸ்ரஹ மன்றோவென்ன ஹயகரிப்பிக்கிறார் (அதிசங்கனேயிதாதியால்) பாவியேனிதாதிக்குந் தாதயாமருளிச் செய்கிறார் (ஸஹஸ்ரஹதாதியால்) ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

பரஞ்சுடருடம்பாயென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகதாதியால்) அழுக்குப்பதித் தவுடம்பாயென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஸ்ரஹயாவதாரதாதியால்) இங்ஙு ஸமிதா ஸம்பாமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஸ்ரஹதாதியால்) சரந்துமென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞ மென்றது) தோன்றியுமென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிதாஸ்ரமாதாதியால்) நின் றுமென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடி தாதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

வன்சரண்சுரர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளேயி தாதியால்) தன்சரண்கிழற்

ஈ— இத்தனையுமாகாதவனுப், தத்தஸ்வரூபமதிகமஸ்ரயணீயனென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்தவென்கிற தோடேகூடப்பம்.தேவர் - நித்யஸூரிகள்.மேவி - கூடியிருந்து,தொழும் - ஸேவியாநிற்கிற,திருவிண்ணகர் - திரு விண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ரூபித்து வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகன், பாவியேன் - ஸஹஸ்ரஹயாவதாரனை வெண்ணுடைய, மனத்தே - ஹ்ருதயத்திலே, உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிற, பரஞ்சுடர் - உகக்கவேண்டிருக்கிற தேஜோரூபன், என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கச்செய்தேயும் நிரதிசய தீவ்யதாஸ்ரயணபிரானின்றா னென்றபடி. * * * * * ॥சு॥

பரஞ்சுடருடம்பாய் - நிரதிசயதீவ்யதாஸ்ரயணஸ்வரூபமாய்க்கொண்டு, அழுக்குப்பதித்த உ டம்பாய் - ஸகலஜந்துஸம்ஸாரரூபமான தூரதவஸ்ரயணஸ்வரூபத்தைப், சரந்தும் - மறைந்தும், ஸர்வஜ்ஞயாயிருக்கச்செய்தேயும். "யதோதாநவஸ" என்கிறபடியேஜ்ஞாதாஸ்ரயணமென்றபடி. தோன்றி யும் - ஸாதகஜ்ஞாநரூபமான தேஜஸ்ஸாலே ப்ரகாசித்தும், நின்றும் - க்ருபைபண்ணுகைக்காக நூறாண்டு பதினாயிரமாண்டு இந்த லோகத்திலேநின்றும், கைதவங்கள்செய்தும் - கபடீஜநங்கள்பண்ணியும், அதாவது: — ஸகலதோஷங்களுக் குத்தே தன்படிகள். ஸ்ரீஸர்வாயுதிகளுக்குத் தோன்றுதபடி பண்ணியும் என்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்தவென் கிறத்தோடே கூடப்பம். விண்ணோர் - நித்யஸூரிகள், விண் - பரமவ்யோமம். விண்ணிலேயிருக்குமவர்விண் ணோர், சிரங்களால் - ஸ்ரீமுகுடங்களால், வணங்கும் - வணங்காநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, இதுக்குப்பாதமென்கிறதோடே கூடப்பம். வரங்கொள் - மிகுந்ததக்கொண்டிருக்கிற, வரம் - மிகுந்ததும். 'ஸ்ரேயாம்ஸ்யநேகாநி ஸஹஸ்ரஸோஹ்ருயு யிஸ்ரேஷ்டவத:', என்கிறபடியே. கதாசித்நிஷ்டநனும் கிட்டலாம்படியான மிகுந்ததை யுடைத்தானவென்ற படி. பாதமல்லால் - திருவடிகளல்லது, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநவான்களுக்கும், வன்சரண் - வலியசர ணம், ரக்ஷகமானவுபாயம், இல்லை. * * * * ॥எ॥

ழு—வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்குவெங்கூற்றமாய்ச்* தன்சரணிழற்கீழுலகம்வைத்தும்வையாதுந்*தென்சர
ண்டிசைக்குத்திநுவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரா* னென்சரமென்கண்ணினின்னையாழுடையென்னப்பனே*அ॥
என்னப்பனெனக்காயிதுளாயென்னைப்பெற்றவளாய்ப்* பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்ப

ஆ—தன் திருவடிகளின்கிழவிலே வைத்தருளுமவனுக்குப் கூறுதவிடாயிசளாததன் திருவடிகளில்சே
ராதே அவர்களுக்கதிலயாகூர தூரஹ்ருதயராயிருந்த வெம்பெருமான் தென்திசைக்குப்புகலிடமான திரு
விண்ணகரிலேபுதந்தருளியிருந்தெனக்கு வராவுமாய் எனக்குபகாரியாய் என்னைக்கொண்டு வலுவிலுவகை
தியுங்கொண்டருளி எனக்குவாழியாயினென்கிறார். ॥அ॥

(என்னப்பன்) சுட்டுரைத்தநன்பொன்னொளியையும் சுதர்சனமான ரதாங்கத்தினொளியையுமுடைத்தான
திருவுடம்பையுடையனுமாய் அழகியவாய்த்தன்னைப்பாரின்றியேயிருந்த திருவிண்ணகர்சேர்ந்த வப்பன்தன்
னழகாலே எனக்குவாழியாய் தன்னுடைய வளர்ஸீலத்தாலே பெற்றதாயும் வளர்த்ததாயும் பண்ணக்கடவ வுப
காரத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி வைத்தாலொத்த என்னுடைய நிரவதிகவாத்ஸல்யமெல்லாம்போம்படி

இ—கீழுலகம்வைத்துமளன்கிறதற்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார்(சூழ்நிசரையிதாழியால்) வையாதுமிதாழிக்
குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிகவிமாயிகளையிதாழியால்) ஆசார்க்குவெங்கூற்றமுமாயென்கிறதற்குத்
தாதுயக்மருளிசசெய்கிறார் (அவர்களுக்கிதாழியால்) தர்ரீபவாஹத்துக்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார்
(எனக்கிதாழியால்)

॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

பொன்னப்பனென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (சுட்டுரைத்தநவிதாழியால்) மணியப்பனெ
ன்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (சுதர்சனமானதிதாழியால்) முத்தப்பனென்கிறதற்குத் தாதுயக்மரு
ளிச்செய்கிறார் (அழகியனையென்று) தன்னைப்பாரின்றியேயிருந்தவென்றது அப்பனுக்குவிரோதிநாம். என்
னப்பனெனக்காயென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயிதாழியால்) இளுளாயென்னை
ப்பெற்றவளாயென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவளஸீலத்தாலே யிதாழியால்)
தந்தனன்தனதாளை யென்னைமைந்திருக்க தனதாள்நிழலேயென்று நிழல்வயக்ஷமாகச்சொன்னத்தால்

ஸ—சுரர்க்கு - மேலவராகிகளுக்கு, வன்சரணைப்- தூயமானஉபாயமாய்வலம்ரோவிலைக்வாவ
நிவதக்கருளையென்றபடி. தன்சரண் - தன்னுடைய திருவடிகளுடைய, நிழலகீழ் - ஆயையின்கீழே, உலகம்-
லொகதை, மயாகவ்ரஹவெநஜமந. அந்தரஜநங்களையென்றபடி. வைத்தும் - வைத்துக்கொண்டும்,
வையாதும் - வ்ருதிகரிலரைஅப்படிவைததுக்கொள்ளாதேயும், அசுரர்க்கு-சலராகவ்ருதிகளுக்கு. வெங்கூற்
றமாய் - சுதிகரிமான தூதுவமாய், கூற்றம் - தூது. கூற்றமாய் என்கிறதற்குச் சேர்ந்த என்கிற
த்தாதாடரங்பம். தென் - உகஷிணமான, திசைக்கு - திக்குக்கு, சரண் - ஸரணமான, வலவாரவய நிவ்ருதீவு
மான வென்றபடி. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த - ரதித்து வலிக்கிறவனை, பிரான் - உப
காரகன், என்சரண்- எனக்கு சரணம், மகஷணபா வராவுரென்றபடி. என்கண்ணன்- எனக்கு தூவதிஹதி
ன், தூவதிவகவலக்காயக்வாயநஹதி கனென்றபடி. கண்ணுயிருக்குமவன் கண்ணன். யபா - இருடீகேசன்
என்கிறவிடத்திறபோலே கண் ஸவைத்தின் மேலே வாமைக் அன் ஸவம். என்னை ஆளுடை - என்னை உவ
ளுகவுடையவன், என்னைக்கொண்டுமஷவ்ருதிகளெல்லாம் பண்ணிக்கொள்ளுமவ னென்றபடி. என்னப்பன்-
எனக்கு வாசீ. * * * * ॥அ॥

பொன்னப்பன் - சுநகுபோலே உஜ்ஜவிஹ்ரு வானவாதியான, மணியப்பன் - ரதம்போலே சுநகத்
தில் காட்டிலும் - சுதிகரிமான திருமேனியையுடைய வாதியான, முத்தப்பன் - தூதாவலவக்ஷ வாநர
விஹ்ரு வானவாதியான, அப்பன் அப்பனென்று வலவாரம்சொல்லுகிறதுவிளதடுத்தாலே. என்னப்
பனுமாய் - எனக்குவகாரகனுமாய், இவ்வழகையெல்லா மெனக்குக் காட்டின தலவாவகாரகனென்றபடி.
தன்னைப்பார் - உவகாரகசுவத்திலே தனக்கு வஸ்துஸர், ஒப்பார் - வஸ்துஸர், இல்லப்பன் - இல்லாத வாதியா
ன, அதாவது. மின்னிடை மடவாரிலே அவன் வந்து மேல்விழ நீயெனக்குவேண்டா, வென்று நான்தள்ளத்தள்
ள, நீ, உனக்குவதிகமறிந்தாயோ? நானெனக்குவேணுங்கா, வென்று தன்னையெனக்குத் தந்தவனைகயாலே

மூ— ஞுமாய்* மின்னப்பொன்மதின்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தவப்பன்* றன்னுப்பாரில்லப்பன்றந்தனென்னுமை
॥கூ॥
தாணிழலே
நிழல்வெய்யிற்சிறுமைபெருமைநெடுமையுமாய்* சுழல்வனகிற்பனபற்றுமாடவையல்லனுமாய்* மழலை
வாய்வண்டுவாழ்திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்* கழல்களன்றிமற்றோர்கதிலங்காண்மின்களே* ॥யி॥

அ— கதிஸீ தலைமாய் ஆதஷாஜீவநமான தன்திருவடிகளின்நிழலைனக்குத்தந்தருளினனென்கிறார். ॥கூ॥
(நிழல்) ஹாயாகடாஅ ஆஷாதீவக்ஷஹாஷாவாங்கவை ஷரகாரமாகவுடையவனுட, மதரமாகப்படு
கிற வண்டுகள்வாழுகிற திருவிண்ணகரென்றேறு ஷம்பிரஷிக்கப்பெற்றதிஷயமானதையால் இனிக்ஷதாகமா க
இவ்விடத்தைவிடேன் என்றெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது நமக்குமற்றொருமு
கியில்லை. அவனுடைய கூடாகூம்பெறுவதற்குமுன்பு என்னுடைய ஷரிரயில்லாமையாலும் அவன் கூடா
கூடித்தருளினவாறே நானுளனாகையாலும் நமக்கவனல்லது மகியில்லையென்னுமிடம் எல்லாருக்குர் ஷதீ
॥யி॥
கூடிக்கலுமென்கிறார்.
(காண்மின்கள்) கூஜ்ரிதாநாஜ்ரிதவிஹாமமின்றியே ஷஷ்வத்தாக்கருதங் கண்டுவாழுங்கோளென்று அவ

இ— ஷரிரவிதமான கூயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஷவிஜ்ஞாஷதீயால்) போம்படியென்கிறதற்குத் தந்த
ருளினனென்கிறதாதேடகூபம். ॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

கூஷாஹாதீவக்ஷஹாஷவென்றது — ஹாவபூயாநநிஷ்டீகரணம். கூஷாகூடிஹாதீவக்ஷகூஹாஷவாகூ எனறபடி. உ
டையவனுமென்கிறதறகு எழுந்தருளியிருந்தவென்கிறதாதேட கூபம். திருவிண்ணகர்மன்னுவனென்கிறதற்குத்
தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (என்றேடிஷம்ப்ரஷிக்கவிதீயால்) காண்மின்களேளென்கிறதற்குத் தாதயக்
மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையகூடாகூம்பிதீயால்) ॥யி॥

* நிகமனம். *

காண்மின்களுலகீரென்கிறதற்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (கூஜ்ரிதீதீயால்) ஆசீர்யனென்கிற

ஸ— உவகாரகூகூத்திலே தனக்கொப்பில்லாதவனென்றபடி. மின்ன - மின்னுப்படி, கூரம்புகள் ஒருவரி
க்கும்படியென்றபடி. பொன்மதில்- ஷ்ணக்ஷராகாரத்தாலே, சூழ்- வரிவ்யூகமான, திருவிண்ணகர் - திருவி
ண்ணகரிலே. சேர்ந்தஅப்பன்- சேர்ந்துவஸிக்கிற ஷராஜியானவன், என்னப்பனெனக்காய் - எனக்கென்னப்பருய்
என்றநுபம். எனக்கானவனென்னுடையஷராஜியா யென்றபடி. அதாவது. எனக்கே சுஷாயாரணனென்னுடைய
ஷராஜியா யென்கை. இதுளாய்-வளர்த்ததாயாய், இதுளென்றுவளர்த்ததாயாருக்குப்பேர். என்னைப்பெற்றவளாய்-
வளர்த்துக்கொண்டதாய் போலன்றிபேபத்துசோஷம்வயிற்றிலே சுமந்துபெற்றவளானஜநநிபுமாய், இவர்களைப்
போலேனென்பக்கல் கதிஷ்வஷியாயென்றபடி. தனதாள்- தன்திருவடிகளிணுடைய, நிழல்-ஹாயையாயிருந்தனன்-
எனக்குத்தந்தருளினனென்,விரஹாதைக்யாயிருந்தவென்னைத்தன்னேடிஷம்ப்ரஷிபித்தானென்றதாயக்ம். ॥
நிழல் - தாவஜ்ஜநகபானஹாயை, வெய்யில் - தாவஜ்ஜநகபானகூகவப், சிறுமை - சுணாகூம், பெருமை-
ஷஹத்தும், குறுமை - ஹ்ரஷ்வகும், நெடுமைபுமாய், தீவக்ஷமுமாய் ஷ்ரஸ்ரீரஷஹித தத்தத்ஷ்ரஷ்டாஹாரணா
கூஷி யஷக்ஷ்டகாரகனு யென்றபடி. கழல்வன - ஹதஷ்ட தத்ஷ்ரஷ்டாஸ்திகளான, ஜம்ஹங்களானென்றபடி. கிப்ப
ன - ஷ்ரஷ்டாஸ்திகளான, மற்றுமாய் - கீழ்ச்சொன்ன ஹாயாதவாதிஹாதுமன்றிக்கே ஜம்ஹத்ஷ்ரஷ்டாஸ்திகபான மற்
றுமுள்ள வஹாயக்ங்களையும் ஷரகாரமாக உடையவனை யென்றபடி. அலைவயல்லனுமாய் - அநதவ ஹாயக்ங்க
ளாகாதவனுமாய், தத்தத்ஷேயக்ரதிகூவிரஹ தத்தத்ஷொமைஷ ஸம்ஷ்லேஷனுமா யென்றபடி. இதற்கு - மன்னு
என்கிறத்தோடே கூபம். மழலை - கோமலமான, வாய் - வாகிந்த்ரியஸ்தானத்தையுடையவையான, வண்டு - ஹ ஸரங்
கள், வாழ் - ஷ்ரஹாகிஷ்ஷ்டஜீவிகளாலே வாழாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. மன்னு - ஷ்ரிரமாக
வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உவகாரகனுடைய, கழல்களன்றி - திருவடிகளொழிய, மற்றோர் - மேற்றையொரு
களைகண்- ரக்ஷகஷ்ரேஷ்டரு, இலம் - இல்லாதவர்கள். நாம்அவன் திருவடிகளையொழிய வேறொரு ரக்ஷகஷ்ரேஷ்டரை
யுடையோமல்லோ மென்றபடி. காண்மின்கள்- கண்டுகொள்ளுங்கோள். இவ்வஸ்தம் என்னிடத்தில் காணலா
மென்றுகருத்து. * * * * * ॥யி॥

ரூ—காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பேநிமிர்ந்த* தாளிணையன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
வாணயாயிரத்துத்திருவிண்ணகர்பத்தும்வல்லார்* கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ—ர்கள்கண்முகப்பேநிமிர்ந்த தாளிணையன்தன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துளெம்பெருமா
னுடைய வலர்மிசைத்தூகுத்தைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுக்கு நிஷ்ஸம்சய
மாக வாயுஜவதிஜ்வராவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவிதாழியால்) கோணையின்றியென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்ஸம்சயமாகவென்று)குரவர்களென்கிறதைவுரைக்கிறார் (வாயுஜதாழியால்) ॥கக॥

ஸ—உலகீர் - லோகத்திலிருக்கிறஜநங்காள்? காண்மின்களென்று - இந்த ஸ்ரீவாஹநத்தைக்கண்டு கூதாஸ்ர்
யாகுங்கோளென்று, கண்முகப்பே - அவர்கள்கண்ணெதிரே, நிமிர்ந்த - திவ்யகுஹையிலே வளர்ந்த,
தாளிணையன்தன்னை - வாஹுயுகமுடையவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமிஸ்ர்வஸ்வமென்றபடி, குருகூர்ச்சட
கோபன்சொன்ன - ஸ்ரீமான், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆணை - சூடிஜ்யான, அவனுடைய ஜகத்வ்யாபார
ஸமநந்தரிவாஹகமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர்பத்தும் - திருவிண்ணகர்விஷயமான பத்துப்பாட்டையும்,
வல்லார் - கற்கவல்லவர்கள், கோணை - வக்ரம், இன்றி - இல்லாமல், அதாவது:— ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற
இவன் இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றாற்றத்திலே நித்யஸூரிகளுக்குப் வைஜ்ஞகக்கூடுமோவென்கிற
விவாஹமில்லாமலென்றபடி. இவ்வர்த்தமிப்படி ஒருவர்க்கும்விவாஹம்பண்ண வொண்ணுதென்று கருத்து.
ஸ்வர்கோஷநிஷ்கர்ஷணப் ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபத்திலே போயிருந்தபின்பு ஸ்வதந்த்ரோபாயாந்தரங்களை
விஷயீகரிப்பாரைப்பண்ணுகிற வித்தை இங்கேயிருந்தே சிலர்பெற்றால் ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே
நம்முடையஉபாயனிவர்க்குண்டாவதேயென்று நித்யஸூரிகள் இவர்களைப்வைஜ்ஞகிக்கையில் விவாஹமிப்போ
தேயென்று தாத்பர்யம். விண்ணோர்க்கு - நித்யஸூரிகளுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், குரவர்கள்-
மாதாக்களாக, வைஜ்ஞநீபராகவென்றபடி. ஆவர்—. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸ்வயிஸ்ரீபதஸ்வாதந்த்ர்யாநுபவாதிகாயநஜீ.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதுபயவிபூதிநாதாய நம:.

(நல்குரவும்.)

ஸம்பதாரிஸ்ருஷ்டாவாஸ்ரவஸ்ரவகூபிதம்வதந்யஸ்ரீஸ்வாஸ்
வர்ணாவர்ணாஸ்ரிஸ்வாஸ்கவடஜீஜ்ஞதயாஸர்வர்மிகாஸ்ரிஸ்வாஸ் ॥
ஸ்ரிவ்யாஸ்ரிவ்யாம்பவக்வாஸ்ஸர்ஸ்ரிதிஜமணஸ்ரீஸ்ரஸ்தர்ஸ்கீர்வர்
ஸ்வாயாஸ்வாயாஸ்ரிஸ்வாஸ்வஸ்ரிதகவடகம்வர்ராஸ்வகர்ஸ்ரஸ்ஸம்ஸ்வாரிம் ॥எஉ॥

(ஸம்பதாரிஸ்ருஷ்டாவாஸ்) நல்குரவுஞ்செல்வும் - வைஷ்ணவஸ்ரீஸ்ருஷ்டிகளைத் தனக்கு விஷயீகரிப்பாக
வுடையவனுகையாலும், (ஸ்ரவஸ்ரவகூபிதம்) கண்டவின்பம்துன்பம் - ஸ்ரவணகீர்த்தநாதிகளைப்பண்ணு
கையாலும், (வதந்யஸ்ரீஸ்வாஸ்) நகரமுநாடுகளும் - நம்ஸ்ரஸ்ராஷ்டிகளை விஷயீகரிப்பாக உடையவனுகை
யாலும், (வர்ணாவர்ணாஸ்ரிஸ்வாஸ்) புண்ணியம்பாவம் - வர்ணாவர்ணாஸ்ரமவிஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டாதிகளைப்
பண்ணுகையாலும், (கவடஜீஜ்ஞதயா) கைதவஞ்செம்மை - கபடாஜ்ஞர்களாதிகளை வ்யவச்சேதிக்கையாலும்,
(ஸர்வர்மிகாஸ்ரிஸ்வாஸ்) மூவுலகங்களுமாயல்லனுய் - ஸ்ரீமாவிஷயீகரிக்கையும் நித்யவிஷயீகரிக்கையும் உடை
யவனுகையாலும்; (ஸ்ரிவ்யாஸ்ரிவ்யாம்பவக்வாஸ்) பாஞ்சஜந்யாம்பா யழுக்குப்படித்தவட்டம்பாய் - கர்ப்பூரகந்தவி
ஸ்ர ஸ்ரணப்க்கொண்டும் கர்ப்பூரகந்தஜலஸ்ரீரகனைக்கொண்டு மிருக்கையாலும், (ஸ்ரஸ்ரிதிஜமணஸ்ரீஸ்ர
ஸ்ரஸ்வகீர்வர்) வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் - தேவதைகளுக்கு ஸ்ரீநரஸிம்ஹமாய் வெ
தர்களுக்கு ஸ்ரஸ்ரமாகையாலும், (ஸ்ராயாஸ்ராயாஸ்ரிஸ்வாஸ்) நிழல்வெய்யில் - ஸ்ராயாதவாதிகளையுண்டாக்கு

ரு — தா — கையாலும், இவற்றாலே; சுயஞ்ஞ ஹாயா தவங்களைப்போலே விபரீதகாமனை "என்னைப்
னைக்காய்" உதாஹரியாலே வரிவஸ்மாலியையில் சொல்லப்படுகிறசாதுவிதாஹாரம் லாஞ்சனீக்கப்படுகிறது.
இப்படி விரஜவிஹ கிகளைகையாலே திருவிண்ணகர்பெருமானை சுவாதிவஸ்து நாமத்தாலே "நலந்தானும்"
என்கிறதிருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். [எ-டு]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாயநமஃ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் மூன்றாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந் திருவாய்மொழி.

ஏழு—குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததுங் குன்றமொன்றேந்தியது* முரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காய்ந்தது மூட்டின

ஆ—(குரவை) இப்படி திருவிண்ணகரிலெம்பெருமானைக்கண்டு அவனுடைய வஸ்துநியதஞ்சுவஸ்வரூபாதி யுக்தராய் கலியுகாணமாணங்களை யநுஸந்தித்து நிரதிசயபவ்யராய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரபரதந்த்ரரான ஆழ்வாரைக்கண்டு எம்பெருமான்வீதனைப் பிறந்தவாற்றில் இவருடையவிழவெல்லாம் தீரும்படி தன்னுடைய திவ்யாவதாரம்துடங்கித் திருநாட்டிலெழுந்தருளுகை பர்யந்தமாக நடவுள்ள வஸ்துவிவரவெஷ்டிதங்களையுங்காட்டி யருளக்கண்டநுஸந்தித்து தத்நுஸந்தாநநிதநிரதிசயநிவ்ருத்தியாலே வரிவஸ்யாணஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யாதி

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—கீழ்த்திருவாய்மொழியின் வ்ருத்தாந்தத்தில் சொன்னபடியே ஆழ்வாரோடேஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமான் திருவிண்ணகரிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்க; இவர் அவனைவிட்டித்திருவாய்மொழியிலே கோவலர்தாஙங்களை யநுஸந்திக்கை ஸுலபமென்றுவென்ன ஸுவதர்சிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாஹியால்) கோவலர்தாஙங்களை அவன் காட்டியருளுகைபாலே இவரவற்றை யநுஸந்திக்கை ஸுலபமென்றதாயிற்று. மற்றவதாரங்களிருக்க கோவலர்தாஙங்களைக் காட்டியருளுவானேனென்ன. அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்தவாற்றிலிதாஹிபால்) ராமாவதாரவ்ருத்தாஞ்சத்திலே திருவடியைப்போலே கோவலர்தாஙத்திலே லக்ஷ்யராயிருந்த ஆழ்வார் அவற்றைக்காணவேணுமென்று பிறந்தவாற்றிலே வ்யவஸ்பட்டாரானையாலே அந்த கோவலர்தாஙங்களையே காட்டியருளினனென்று கருத்து. இத்தால் வரிவஸ்தாஸ்ரிதவிதாகவஸ்துகமென்கிற ஸமஸ்தகுணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாபகமென்றதாய்த்து. இங்ஙனகாட்டியருளுகையாவது:— ஸாமான்யாநுஸந்தானத்தையாகிலும் நான் ஸஹியாவுகாதேகின்று பெறவேணுமென்று பிறந்தவாற்றில் கூவைகூசித்தபடியே மெய்யிலுமன்றிக்கே ஸமஸ்தாநுஸந்தானத்தைப்பண்ணுகை. ஆனால் காட்டியருளவென்பானேனென்னில்? அந்த கோவலர்தாங்களெல்லாமிப்போதாழ்வாருக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தாற்றுகைபன்றிக்கே வஸ்துஸம்ச்லேஷத்தாற்றுகிற தென்கிறகருத்தாலே காட்டியருளினதாகவுசொல்லுகிறார்

முதற்பாட்டு

'நாமவ்யக்ருஷ்ணவ்ருஷ்ணிவ்ருஷ்ணிஸாமிகாஸ்யாராம'வென்று நாமஸாயிகமும் கோவர்தநகுடாகையாலே

ஸ—குரவை - குரவைபிலே, ஸ்ரீவஸுதேவகுலம், ராவணஜன்மத்திலே யென்றபடி. ஆய்ச்சியரோடு - மோவிகளோடே, கோத்ததும் - கணிகாமேயிலே கணிகோத்தாபபோலே விஜாதீயனென்று தெரியாதபடி தன்னைப பெண்களிலே ஒருவனாக்கி அந்தபெண்மாலையிலே தன்னைத்தான்கோத்த கூஹ்யபாவவிதமுமென்றபடி, குன்றமொன்று - ஒருவர்க்கத்தை, குன்றம் - பர்வதம். மொவஜாதத்தை யென்றபடி. ஏந்தியதும் — திருக்கையிலே கோலாகாரமாகப் பூவேந்திநிற்பபோலே நிரதிசய லாகவமாக கோவர்தநாக்ருதியாயிருந்தபடியும், உரவு - உத்ததான, வலிஷ்டமான வென்றபடி. அதாவது- காலியவிஷஜலாக்நியாலே உபத்ரவிக்கவல்லனான வென்றபடி. நீர் - ஜலத்தை யுடைத்தான, பொய்கை — ஹ்ரதத்திலே, பொய்கை - ஹ்ரதம். நாசம் - நாசத்தை, காலிய ஜாதத்தையென்றபடி. காய்ந்ததும் - விநாசித்ததும், நிரஸ்தித்ததுமென்றபடி. உட்பட - இவைமுதலான

ரூ—மற்றும்பல*வரவிப்பள்ளிபபிரான்றன் மாயவினைகளேயலற்றி* யிரவுநன்பகலுந்தவிர்கிலனென்னகுறை யெனக்கே* ।கஅ॥

கேயத்தீங்குழலூதிற்றுநிரைமேய்த்ததுங்கண்டெரிவண்கண்* பாயப்பூந்துழற்பின்னைதோள்கண்பணைந்தது

ஹ—னென்கிறார். நாமவபகாரமாயிபன வொருவராலன் ஸ்ரீவல்லபதிவர்திருமகளுப்வந்துபிறந்தருளிவ்ர ணையிதவம்ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுழலையாலே திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்பிள்ளைகளோடுதிருக்குரவைகோத்து வம்ஸ்ரீவத்ஸ நளினபதியையும் வரணயிஜ நவாரிதானாஷ மைகபாலே கஸவம்ஸ்ரீவத்ஸத்திற்காட்டி லும் தனக்கு வொருமான மொவயபகாஸஹாயி வருவாரு மிலனாய் விஷாதமுஜ்ஜ்வலாநஹிஹவநீப ஜஹாஹ ஹநியாஹி கூவிபநிரவதவுஹுதாஸுயபக லவகிவுவெவதி தங்களேபு மநுஷவித்தவ்வ நுஹஜநி சவ்ரீ சீயாலே சவ்ரூபஜ்ஞாநத்தையபவற்றையபலற்றி யிரவுநன்பகலும் நான் தவிர்கிலன் எனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார்.

(கேயத்தீங்குழல்) வெதநாவெ நவஹுவஸ்வாவ்ஸ்தாக்களும் நீராயருகும்படி குழலூதிக்கொண்டு திவத்தி லுள்ப சுநிரைமேய்ப்புகந்து நிரைமேய்ந்தருளினபடியையும் பசுமேய்க்சவெழுந்தருளின கூயாவஸத்தால்வந்த

ஹ— அரவிப்பள்ளிப்பிரான் என்கிறத்தை முற்படவுரைக்கிறார் (நாமபதாஜிடால்) பிரான்என்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவல்லபதிதாஜியால்) குரவையிதாஜிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நவநீதப்ரியாதாஜியால்) குன்றமொன்று சுமந்ததும்என்றதே குன்றமொன்றேந்தியதுமென்று சொன்னவித்தால் வரதிவிதமான சுவர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (நவநீதப்ரியாதாஜியால்) உரவுநீர்ப்பொய்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷாதமோசதாஜியால்) மாயவினைகளேயயென்கிறதைபுரைக்கிறார் (கூழையர்தாஜியால்) அலற்றியென்கிறவிடத்தில் கவர்வஸிஜாகர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (கூபகூகீம்மதாணயென்று) ।கஅ॥

இரண்டாம்பாட்டு.

கேயத்தீமென்கிறவிஸ்ரஷ்ணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநிதாஜியால்) நிரைமேய்த்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செப்கிறார் (திவத்திலுமிதாஜியால்) ‘‘திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகந்தி

ஸ—மற்றும்பல - இன்னும் கவிநகுங்களான, இதுவினைகளுக்கு விரோதமாண்ம். அரவில் - வடகத்தில், பள்ளி—ஸயநத்தையுடையவனான, பிரான்தன் - உபகாரக னுடைய. வாசகத்தன்ஸ்வ. ‘நாமபதங்கள்தோறும்’, என்கிறபடியே, அந்தநாமஸயநத்தல்நின்றும்வந்த உபகாரகனுடைய வென்றப டி. மாயவினைகளேய - கூழ்ப்ர ஹிவுவெவதி தங்களேய, வினஸ்வரூபம்- வெவதி தாவாவய்யாயகர்மாவி. அலற்றி - வீ கு கிஸயத்தாலே கவிநகவாரம்சொல்லி, இரவுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன்ஸ்வரூபம்காகா கூதி நியாயத்தாலே கீழ்பசிமலும் சுவபிர்க்கும். நன் - நலைதான, கூ-ஷஉரிதாந-வவொவய்யாகதசயா வொஹிமானவென்றபடி. விஸ்ரஷகாலமிறே வந-தவவாஜ்ஞாதாஜுயுமா யிருப்பதென்று கருத்து. இரவும்—ராதிரியும், பகலும் - ஹிவாவும், தவிர்கிலன் - ஒழிகிறேனில்லை, எனக்கு - இப்படியிருக்கிற வெனக்கு, என்ன குறை, ஒருகுறையு மில்லை யென்றபடி. கந-வாவுவஸம்கூ-வத்தால் வருங்குறையுண்டோ? கந-வவவிஉ ஹத்தால் வருங்குறையுண்டோ?என்றுகருத்து. தவிர்கில மென்னதறை நமக்கென்று வாழ்முண்டு. ।கஉ॥

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - மெயத்தோடே ஒயாரமானவெண்ணவையுதினதும், கேயம்- மெபம், பாட்டு, நீம் என்றுஒயாரத்துக்குப்பேர். தான்நினைத்தபெண்களுடைய பேரைவைத்துப்பட்டாகரவித்து வேணு விலேஒயாரமாகமாநிம்பண்ணினகூழ்ய-ர்முமென்றபடி. நிரை - மொவ ஹ்யை, மேய்த்ததும் - வ்வஹும். பெ ணைகளேயழைக்கைக்குர்பசுமேக்கைக்கும் ஒன்றேவரிகூரும். குழலியூகவேபசுக்கள்வயிறுநிறையும். உகூவதி-ர் த்திருமகளுக்கு வில்லு மிகவும் வரூமாயிருக்குமாப்போலே யாய்த்து கூஷ்ணனுக்குக்குழல் மிகவும் கரூமா யிருக்கும்படி. கெண்டை - ஹதுப்போலே, ஒண் - சுகிவ்ரஹமான, கண் - மொவநங்களே யுடையவளான, வாச - வாவஸ்ரஸாமியான, மெநவஸ்ரீர்க வரிஜவவவ்ரஹங்களான வென்றபடி. பூம். வ்ரஹங்களான, ஹிழநீலகூடிலவவ வ்ரஹங்களானவென்றபடி. குழல்-கூஜவஹங்களேயுடையவளான, பின்னை-நீளயிணுடைய, தோள்கள்-வ்ரஜங்களோடே, மணந்ததும்- வம்ஸ்ரஷித்ததும், வரவயத்தினன்று, “வத-ர்ரம்வரிஷவவஜ்ஜ்ய

மூ— மற்றும்பல* மாபதகோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* நேயத்தோடுகழிந்தபொ
தெனக்கெவ்வுலகங்கரே* ॥உ॥
நிகரின்மல்லரைச்செற்றது நிரைமேய்த்தது நீணெடுங்கைச்*நிகரமாகளிறட்டதுமிவைபோல்வனவும்பிறவும்*

அ—ஸ்ரீமும் நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்பிரிகையால்வந்தவஸ்தாவழுப்தீருகைக்குஸிஸிமிராவவாரமாகஅவளு
டைய நிரகிமய வெஸ்ரமஹாகிஸீகலை ஸிவ்ரவலொகநாதி தவஷ்டாஹிஷிகநேப், சீபவேணுமுஸ்ய
வாஸி காநகஸிமஹராஜை கவைரீவரிஜோநாஹவநிரகலுப்க்கொண்டு அவளுடைய நிரகிமயபஹாவெஸ்வ
ரமான திருத்தோள்களிலேபுணர்ந்ததுமுட்பட மற்றுமுள்ள வஸ்துஸிவ்ரவெஸ்டி கங்களையும் நினைந்துமன
ங்குழைந்திப்படி வெஸ்ரஹத்தோடே காலத்தைப்போக்கப்பெற்றவெனச்சொத் திருவாட்டியார் வாஸ்ரு ஸ்ரு
ரோவென்கிறார். ॥உ॥

இ—செங்கனிவாயெங்களாயர்தலைவ” என்கிறபாசுரம் இங்கேகாஸிவ்ரகம். நிலத்திலுமென்றது — ஸிவத்தி
ற்காட்டிலுமென்றபடி. இங்குஸ்வமாவது “தீவாஸ்வாஸ்ரு தம்ஸிவி” என்கிறவாஸ்ரவஸ்வம். அங்குள்ளாரெல்
லாரும் தன்னோடு வாஸிஹாஸ்ரு வேஸ்ரராயிருக்கையாலே தமிநேஸ்வரஹரீர யுவம்ஸ்ரஷ்டாரஸிகளுமாகிற வள
ஸீஸ்ரவாமராத்துக்கங்கே விஷயம்கிடையாமையாலே அவ்விடத்திற்காட்டிலும் பரநிரமிப்பதே அவ
ஸ்ரக்குகக்குமென்றுகருத்து. கெண்டைடியோண்கண் என்கிறவிஸ்ரஷணத்துக்ரத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
ஸ்ரர் (பசுமேய்க்கவெழுந்தருளினவிதாஸியால்) வாசப்பூங்குழல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர்
(கஸீயெகாஸிபால்) கஸீப என்கிறதற்குக் கவைரீஸ்வரதேஸாடே சஸ்பம். நேயத்தோடென்கிறதைவிவரிக்கி
ஸ்ரர் (வெஸ்ரஹத்தோடேயென்று) எவ்வுலகம்கிகரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (திருவாட்டி
லேயிதாஸிபால்) ॥உ॥

மூன்ரும்பாட்டு.

நிரைமேய்த்ததுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னதை யிங்குஞ்சொல்லுகை வாதாரத்திபன்றிரவென்ன

மு—என்கிறபடியே பிராட்டி அணைத்தாப்போலே பசுமேய்த்துவந்தஸ்ரமமெல்லாம்போம்படி நப்பின்னைப்பிராட்டி
நீலமாய் கஸிதாவஸ்ரஸீதலமான தன் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி அழகிய திருக்குழலில் வரிசி
லைத்தாலே அவன் திருமேனியை காவஸிதமாக்கித் தன்தோளோடே அணைக்க அவள்தோளோடே ஸம்ஸ்லஷி
த்தது மென்றபடி, மற்றும்பல - இன்னும் சிலநகங்களான, இதுசெய்கைக்கு விஸேஷணம். மற்றும்பல வெ
ன்றது மற்றப் பிராட்டிமாரோடு கலந்தபடிகளை நினைக்கிறது, வஸ்ரவகிலத்திருமகளுக்கு சுயாயத்தம் கூவாய-
லவைவ கூஸ்ரஸ்ரஸாஹ்ரஸங்களுண்டாமாப்போலே யிவளுக்கெல்லா மிலையிறே. மாயக்கோல- கூஸ்ரய-மா
ன திருக்கோலத்தை யுடையவனை, நீலாவரிஷ்டம்ஹஸளஹாஹ்ரத்தாலே சாதுர்ஸ்ரய-மான அழகையும் தத்ர
வகாலாகரி வந்நரிஸ்ரஹாரஜநரிஸ்ரூராகநங்களையுமுடையவனைவென்றபடி. பிரான்தன் - உலகாரக்ஷகனுடைய,
செய்கை - ஸிவ்ரவெஸ்டி கங்களை, நினைந்து - ஸ்மரித்து, மனங்குழைந்து - சிரஸ்ஸாஉ ஸீதிலமாய், நேயத்
தோடு - ஸ்நேஹத்தோடே, நேயம் - ஸ்நேஹம், போது - காலங்கள், கழிந்த - போகநின்றன, எனக்கு - இ
ப்படி காலம்போக்கா நின்றவெனக்கு, எவ்வுலகம் - எந்த லோகசுந்தான், நிகர் - ஸாத்ருஸ்யம். ஒருவரும் ஸாத்ரு
ஸ்யராகமாட்டாரென்றபடி. * * * ॥உ॥

நிரை - கோவினத்தை, மேய்த்ததும் - ரக்ஷித்தும். இது மல்லரைச் செற்றதற்கு ஹேதுவாகாஸ்ரம்ப. நிகரில் -
ஸாத்ருஸ்யராஹித்யரான, நிகர் - ஸாத்ருஸ்யம். ‘க்ருஷ்ணஸ்தநாத்ந்யஸ்ரீஸ்ரிதஸ்ரூரதந்ரஸ்தாரிஷ்டக்ருத் கம்ஸ
ஸோமஸ்ரீரராய ஸிஸ்ரவாஸ்ரஸ்தே ॥நஸஸ்ரே யாஜ்ஞிகாஸ்ரஸ்ரே ஸ்ரூர்யராவ்ரயோஷிதः” என்கிறபடியே வஸ்ரக
ராஸஸ்ரனை தனக்கு ஸஜாதீயராஸி சரிநஸிஸ்தரவொரு ஸ்ரீரதயா சாதுர்ஜவிஷ்ணுஸ்ரரான வென்றபடி.
மல்லரை - யாணைபோஸிவஸிகாஸிகளை, செற்றதும் - ஸம்ஹரித்த வாஸ்ரட்டும், நீள்நெடும்-சாதுர்ஜதீவ-மான,
நீள் என்றும்நெடும் என்றும் இரண்டுவஸ்துக்களும் தீவ-வாஸி களாகையாலே சாதுர்ஜதீவ-மும் விவக்ஷிதம்.
கை. ஹஸ்தத்தைபுடைத்தான. ஸ்ரஞ்ஜெணையையுடைத்தானவென்றபடி. சிர-வல-தஸீவரப்போலே, மா - ஸிஹ
த்தான, களிறு - கஜத்தை, கூவலயாவீடத்தையென்றபடி. அட்டதும் - நஸிப்பித்ததும், இவைபோல்வனவும்.
இவைத்துக்தவஸ்ரூபங்களான, இந்த ஸிஹ்நஹம்ஹாராதிகளைப்போலே கூஸ்ரய-ங்களான வென்றபடி. பிறவும்- மற்

ழ — புகர்கொள் சோதிப்பிரான் றன்செய்கை நினைந்து புலம்பியென்று* நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கெ
ன்னினிநோவதுதேவை* ‖கூ‖
நோவவாய்ச்சிபுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும்வஞ்சப்பெண்ணினைச்* சாவப்பாலுண்டதுழர்சகடமிறச்சாடிய

அ — (நிகரில்) பகுமேப்த்தருளிவிளையாடினுப்போலே கூநாயாலெநசெப்தருளின கீவெலவராகுஜஜுமிரி
ஸாஹூஸநிரவயிசலெல கூலெலபாவீபஹூகிவுகிகுலெ நிரலநஹுாலிவ லவஷ்ஷிவுவெவஷ்டி சங்
ஷோயும் கூநாலாயித்து அவ்வநாலாலாபாவீகியாலே கூபுகூகிஂஹதனுப்க்சொண்டு அலற்றியநாலவிக்க
ப்பெற்றவெனக்கினி யொருநோவுமில்லையென்கிறார். ‖கூ‖

(நோவவாய்ச்சி) உரலோடிடகட்டிவைக்கலாப்படி க்ருஷ்ணருக்கு பாரிஷாலஜனபடியையும் சஜி
நாயி வெதிசநாஸகடநிரலநம்பண்ணினபடியையும் அநுதுடக்கமாகவள்ளிவுவெவஷ்டி சங்கலை வைஷ்ணவ

இ — அநுஷ்டாகாலஷ்மென்கிறார் (பகுமேப்த்தருளிபிதாழியால்) நிகரில்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (கீவெலெதாழியால்) சிகரமாகளிறென்கிறதைபுரைச்கிறார் (நிரிவலெதாழியால்) ஜஜுாஹூஸிரிய
ஸாஹூஸநிரவயிசலெகூலெலபாவீபஹூகீஜஂஜஃ இலைபோல்வனவும்பிறவு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்
யமருளிசெய்கிறார் (வராஹூதீதாழியால்) புலம்பி என்கிறவிடத்தில் கலைவ்விஜமான வலைவ்த்தைபருளிச்செ
ய்கிறார் (கூநாலாயாலாவீகியாலேயிதாழியால்) ‖கூ‖

* நாலாம்பாட்டு. *

நோவவாய்ச்சிபுரலோடார்க்க விரங்கிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உரலோடெயி
தாழியால்) மனங்குழைந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வெஷ்ணவத்தோடேயென்று) ‖சா‖

ஸ — றுமுள்ள கெஸிநிரலநாஜிகளும், புகர்கொள்- புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர்-தேஜஸ்ஸு. 'வ்வுவீவஸு
கூவுஷவஸு வெஷ்ணவெகணிகூவிகாழுவம்" என்றுஸ்ரீவராவராயவகிகள் வாஹிவுாயமாக கூநாலவிக்
கும்படி ரணவிலாராஜநிகலெலாலா விலெஷத்தை யுண்டக்கான வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதிஸ்ஸையுடைய
வனை, வஷ்ணுகாரஸாஜஷகூ ஸ்வுஸ்ப விஸ்ரஷ்டத்தையுடையவனுவென்றபடி. பிரான்தன் - உவகாரகனு
டைய, செய்கை - வெவஷ்டி சங்கலை, நிணைந்து - கூநாலாயித்து, புலம்பி - அது உள்ளடங்காதே வாய்விட்டலை
ற்றிக்கொண்டு. என்றும் - வ்யதிரிநமும், நுகர - ஸாஜிக்கும்படி, கூநாலவிக்கும்படியென்கை நுகருகை -
ஸாஜிக்கை. வைகல் - கூலமானது, வைகப்பெற்றேன் - மிகவும் நெடிகப்பெற்றேன், 'தெலாயாதாழிவ்யாவ
ரங்களும் மேல்விழுஹூமும் இல்லாமையாலே கூலமெல்லாம் இவ்வநாலவத்துக்கே உவயாகுமாசப்பெற்
றேனென்றபடி. இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கு, நோவது - வ்யஸனப்படுவது. என்? - எதற்காக, ஒன்றுக்
கும் வ்யஸனப்படவேண்டாவென்றபடி. கூநாலவகாலமில்லாமல் வ்யஸனப்பட வேணுமோ? கூநாலவம்
லாவஸமல்லாமல் வ்யஸனப்படவேணுமோ? என்றபடி. * * * ‖கூ‖

நோவ - நோவும்படி, ஆழ்வார்தம்முடையதிருமேனியிலே காயிறுறுத்திறுப்போலேயிருக்கையாலே
நோவவென்கிறார். ஆய்ச்சி - இடைச்சியானவள், யஸோதெப்பிராட்டியானவளென்றபடி. உரலோடு - உ
ரலுவலத்தோடே, ஆர்க்க - இறுக்கக்கட்டினவாறே, இரங்கற்றும் - இரங்கினதும், கூதலிருந்ததுவு
மென்றபடி. இரக்கம் - தாநவலவ்யமெ, வ்யவஹாரவிலகிதாநதை வ்ருஹாம்ஸமகூஷாதிகாடி
ணனென தான் ஓர் சுவைமெகட்டின கட்டவிழ்த்துக்கண்டுபோகமாட்டாதே நின்றூகைவ்யஹாரயோயிரு
ந்த வாஸுபர்மமென்றபடி. வஞ்சப்பெண்ணினை - சகடவிலத்தைகொண்டு வளுவிகூபாய்வந்தபெண்ணினை,
வெதிதமிநையையென்றபடி. சாவ - சாம்படி, ஸ்தவர்ணவெலையைப்போலே கூம்மஹாநியைப்பண்ணிவிட்
டு பூசலெவிளப்பியாதே அவள்முடிக்தேபோம்படியாகவென்றபடி. பால் - வ்யதநுத்தை, உண்டதும் - வாந
ம்பண்ணினதுவும், பெண்ணினைப்பாலுண்டதுமென்று இகழ்க்கூம் ஹ்ருதயத்தையுடையராகி. நற்றாய்க்கு ஹ்ரு
தயிருந்தாப்போலே யேய்த்தாய்க்குமவன் ஹ்ருதயிருந்துவிடாதொழியப்பெற்றேனென்றுகருத்து. ஊர் -
கூலாவெஸத்தாலேவ்யபதிஸ ஊர்ந்துவாராநிற்கிற, சகடம் - ஸகடமானது, இற - முறியும்படி, இறுகை -
முறிகை, சாடியதும் - சாடினதுவும், திருவடியாலேபுதைத்ததுமாகிறவென்றபடி. இதுச்செய்கையென்கிறது

மூ—துந்*தேவக்கோலப்பிரான்றன்செய்கைதினைந்துமனந்தழைந்து* மேவக்காலங்கள்கூடினேனெனக்கென் ॥சு॥
னினிவேண்டுவதே*
வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்ப்* பூண்டன்றன்னுப்புலம்பப்போயங்கோராய்க்குல
லம்புக்கதுங்* காண்டலின்றிவளர்ந்துகஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும்* மீண்டுநானலற்றப்பெற்றேறினை ॥ரு॥
னக்கென்னவிகலுளதே*

ஆ—தோடேயநலவிக்கப்பெற்ற வெனக்கினிவேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். ॥சு॥
(வேண்டி) லகிலாரநிலாரணாயணமாக லகிழியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளவேணுமென்று தெவர்கள்கூயிரக்கத் தாணைசப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீவஸுதெவர்திருமாளிகையிலேவந்து பிறந்தருளினபடியையும் "ஊராதாவான, கம்ஸன்காணிற்செய்வதென்" என்று ஸ்ரீவஸுதெவரும் தெவகிப்பிராட்டியும் லயப்பட்டலற்ற அவர்களுடையலயம்போம்படியாக சகிவுலஸுதெவகிணாமான மயர்வுதீர்த்திலே தன்னுடைய வதாலஸுஜகிவர்ரவ தெவ கிரஸ்ரவதெவகிகுமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே யெழுந்தருளினபடியும் அங்கேகம்ஸவரஸுகி வர்கிக தெரியாதபடி வளர்ந்தருளி கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும் இவை

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— தேவரிரக்க என்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார். (லகிலாரோதாகியால்) வேண்டியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தாணைசப்பட்டுக்கொண்டென்று) அண்ணைபுலம்பவென்று ஸ்ரீதெவகியைச்சொன்னது ஸ்ரீவஸுதெவருக்கும் உவலகுஷணமென்றுகருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதெவருமிதாகியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறவிடத்தில் சகிவெரதமானசுயர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவிதாகியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (சகிவஸுதெவரைதாகியால்) ஆய்க்குலம்புக்கதுமென்கிறவிடத்தில் சகிவெரதமான சுயர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிதாகியால்) காண்டலின்றியென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸவதாகியால்) இகலுளதேனென்கிறதற்குத் தாதயர்

ப—தோடேயநலம். தெவகிகோல-தெவஸுளநயர்த்தைபுடையவனை, இவையெல்லாம் வரகுணதெவரத்தை. வரிதரஹித்துச்செய்கையன்றிக்கே சுஹரகுணதிவ்யஜ்ஞானஸுவிரஹவஸுவாஞ்ஞைபிருந்தே செய்தவனைவென்றபடி. பிரான்தன் - உலகாரகனுடைய, செய்கை - வெஷ்டிதங்களை, நினைந்து - சுநரஸுயித்து, மனம்குழைந்து - நஸுஸுரவீஹிதமாய், மேவ - சூழநிக்கும்படி, இதுவே வரபொஜநமாயிருக்கும்படியென்ன, காலங்கள்கூடினேன் - காலங்கள்வரிதிக்கப்பெற்றேன், இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்குவேண்டுவதுஎன்? - எனக்கு ஏதாவதுமெது? இவ்வர்தஸுமே வாதெவரஸுஷாயர்மென்றுகருத்து. ॥சு॥

தேவர் - தெவர்கள், இரக்க - யாசிக்க, லகிலாரநிலாரணாயணர் சுவதரிக்க, வேறுமென்று வரதிர்த்தவாறே என்றபடி. வேண்டி - "விதாரம்ரோவயாசோஸ" என்கிறபடியே தாணைசப்பட்டு, வந்து - கூரீராயுயிலிருந்தும் ஸ்ரீவஸுதெவர் திருமாளிகையிலே வந்து. பிறந்ததும் - சுவதரித்த சூஜுயர்த்தையும், அன்றன்னை - அன்றைக்குப் பெற்றவளான தாயாரானவள், நவவரவஸுவையான தெவகிபானவ ளென்றபடி. பூண்டு-வரதெஸுஹத்தாலே மாயிமாகக்கட்டிக்கொண்டு, புலம்ப - கம்ஸன்காணில் செய்வதென்? என்று வரகவித்த வாறே, இதுக்குப்போய், என்கிறத்தோடே சுஹயம். வீங்கு- வசிர்யாகிற்கிற, இருள்வாய் - சூந்யகாரத்திலே வாயென்று ஸுஷுரெஸுவ்யயம். போய் - அந்த தெவகிபிருந்த காராகரஹத்தில்நின்றும் தப்பிப்போய், அங்கு - அந்த கம்ஸனுடைய தெரத்துக்குள்ளே, ஓர் - சுஜிதீயமான, கம்ஸனுக்குலயப்படாதே இவனைமறைத்து வைத்து ரகஷிக்கும்படி சுஜி தீயலயமான, வென்றபடி. ஆய்க்குலம் - மொவகுலத்தை, புக்கதும் - வரவேசித்ததும், காண்டலின்றி - காண்கையில்லாமல், காண்டல் - காண்கை. சும்ஹாரிகள், காணுமல் என்றபடி. வளர்ந்து - சுஹிவரஜனாய். கஞ்சனை - கம்ஸனை, துஞ்ச - நசிக்கும்படி, துஞ்சுகை - நசிக்கை. வஞ்சம் - வஞ்சநம். செய்ததும் - பண்ணினதையும், ஈண்டு - இப்தோது, நானலற்றப்பெற்றேன் - நான் ஸ்ரீகிருயத்தாலே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லப்பெற்றேன், எனக்கு - இப்படிப்பட்ட வெனக்கு, என்ன இகல் - என்னவிரோதம், இகலென்றுவிரோதத்துக்குப்பேர். என்னஇகல் என்கிறவிடத்தில் லாநுளவகாராமதி. என்ன மமவதநாலவ விரோதமென்றபடி; உளது - உண்டு, ஒரு விரோதமுமில்லை யென்றபடி.

சூ—இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமிமிலேறுகள்செற்றதுவு* முயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததுமுட்படமற்
றும்பல* வகல்கொள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* பகலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கெ
ன்னமனப்பரிப்பே* ॥சு॥

மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடசாதிபிற்றான்பிறந்து* தனக்குவேண்டுருக்கொண்டுகான்றனசிற்றத்தினைமுடி

அ—எல்லாவற்றையும் இங்கேயலற்றப்பெற்றேன், எனக்கினிஒருஉறவுமுண்டோ!வென்கிறார். ॥ரு॥

(இகல்கொள்) கூவுவெரூரிகவுகிகரு மவிஹம்மவிமிஷ உஷ்ஷிவ்ஷ கூஹுரூவாவுரூநிரு
வந வூஹ்ரு கிவாரவொரூவ ஜிவ்ரொவ்ரி உங்கள வவ்க்கா முமேத்தப்பெற்ற நான் கூவாவவுஷவு
தி நாராயணனேனென்கிறார். ॥சு॥

(மனப்பரிப்போடு) வூணதஜநவுஜீயுதி நீவ்க்வ்நவிஷப தி நாராயணுக்கொண்டு கூமிஷ.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உறவுமுண்டோவென்று) ॥ரு॥

ஆறாம்பாட்டு.

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூவுவெதூரியால்) இமிலே
றுகள்செற்றதுவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (உறவுமுவ்வுஷவென்று) குருந்தொசித்ததுமெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூரிரு தூரியால்) எனக்கென்னமனப்பரிப்பென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிசசெய்கிறார் (கூவாவெ தூரியால்) ॥சூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

மனப்பரிப்போடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வூணதெதூரியால்) தான்பிறந்துஎன்கிற

ஸ—இகல்கொன் - இகலைக் கொண்டிருக்கிற, இகல் - விரோதம், கூவுவெரூரணத்தாலே யகாரலோபமா
யிருக்கிறதென்றபடி. புள்ளை - வகுதியை, வகாவஸரூரனேயென்றபடி. பிளந்ததும் - விதாரணம் பண்ணினதும்,
இமிலேறுகள் - வ்ருஷத்வகூத்தையுடையவைகளானவ்ருஷபங்களை, இமில் - கூகூத்து. செற்றதுவும் - ஸம்
ஹரித்ததும், உயர்கொள் - உயரைக்கொண்டிருக்கிற, உயர்-உத்தாயம், கூதூவொவதஹி தமானவென்றபடி. சோ
லை - சோலையாயிருக்கிற, கூதூவுந்தழைத்திருக்கிறவென்றபடி. குருந்து - கூரூவ்ருக்ஷத்தை, ஒசித்ததும் - முறித்
ததும், உட்பட - இவைமுதலாக, மற்றுப்பல - இன்னும் கூநகூங்களான, இதுமாயங்களுக்கு விசேஷணம்.
அகல்கொள் - விஸ்தாரத்தையுடைத்தான, வையம் - ம்ருதினிய, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனையளந்தவனுன, மாயன்-
கூஸ்ரய-ஹரி தனுன, என்னப்பன்தன் - இந்தவரிதீரங்களை யெல்லாமெனக்கு வ்யாமோஹிப்பித்த உவகாரகனு
டைய, மாயங்களை - கூஸ்ரய-ஹெவதி தங்களோடே, பகலிரா - திவாநகூகம், நாட்டார் வ்ரூகூதவிஷயங்களை
ஹேஜிக்கைக்குப்பகலிரவென்று கூறிட்ட காலமிரண்டும் எனக்கிவ்விஷயத்தை கூநூவவிக்கைக்கு உபயோக
மாகப்பெற்றேனென்றநருத்து. பரவபெற்றேன் - ஸ்தூதிக்கப்பெற்றேன், எனக்கு - வாவம்ஹரி தனுனவென
க்கு, மனப்பரிப்பு - நிநாரூவம்-என்ன, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. பரியென்றுரூவம். அதில்பரிப்பென்றப
காரஷ்வமாறலும் அவ்வவ-ர்த்தத்தையேசொல்லும். * * * ॥சூ॥

மனப்பரிப்போடு - நிநா ரூவத்தோடே, கூஸ்ரிதரூவா வவஹிஷ்ணுவாகிற காரணத்தோடே
யென்றபடி. ரூவவாவியான பரிப்புமூலமும் இங்கு ம்ருக்ஷணயா காரணவ்ருத்தியும். அழுக்குமானிடசாதியில்-
நிஷ்ருஷ்டமான நாரூஷஜாதியிலே, அழுக்குமானிடசாதியென்று ஸாகூவொத்ரி-ர்ஷவதூரவஸ்.
வகுஷ்டிஹயா
வதூமான நாரூஷ்யஜாதியிலேனன்றபடி. தான் - வ்ஸாவஸாயாரணஷிவ்ருஹ்மஷ விரு ஹவிஸிஷ்டனானதான், பிறந்
து - சுவகரித்து, பத்துமாஸம் மஹர்த்திலே வஸிக்கையாலும் தாய்மாருக்கு மூலசுரக்கையாலும், அவர்களு
க்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி தன்னை யெளியனுக்கிவைக்கையாலும் சுவகாரத்தைப் பிறப்பாகச்சொல்லுகி
றார். நாநாவிய ஜாதிகளிலே பிறக்கைக்கு கூர்ம்பண்ணிவைத்த வஹவஸரியுங்கூட ஜாஹ்ரூவிக்குப்படியான
ஜநத்திலே பிறந்தான்கிடீர்? கூஸ்ரிதருடைய உறவம்பொறுக்க மாட்டாமையாலே யென்றுகருத்து. தனக்கு
வேண்டுரு - தனக்குவேண்டின ரூபவத்தை, வதாஹர்ரூஜாவ்ருஹ்மரூஜாதிகளான வேண்டினவிரூவங்களை யென்
றபடி. கொண்டு - ரூ ஹரித்துக்கொண்டு, 'கூவுஷரூபவாணவுவவ்ருஹ்மி' இறே. தான் - வயம், தனசிற்றத்தி
னை - தன்னுடைய சிற்றத்தை, சிற்றம் - கோவம். முடிக்கும் - கூஸ்ரிதவிரோயி நிரவஸாத்தாலே தீர்த்துக்

மூ—க்கும்* புனத்துழாய் முடிமாலுமார்பினன்னப்பன்றன்பாபங்களே* நினைக்கிலெஞ்சமடியேனுக்கு
னியார்க்கிதீணிலத்தே* ॥எ॥
நீணிலத்தெதாடுவான்விரும்பி நிறைபெரும்போர்களிலைந்து* வானவர்பிரான்றிருவேங்கடத்தெழுமாமலையே ॥

அ—தொஷாஷ்டு சுஹாஷ்டுஜாகியிலை வஷாவாயாரணதிவ்ய சிலைக்கிகாடை வருதிறுக்கருளி வஷாவிக்க
திருஹஜவ தாஹஷ் ஜாஷிர சிவஷ்டுஜை யாஷ்டுஷாப்பாஷ்ணிக்கொண்டு விரோயிதி வஷாப்பாஷ்ணி வெளிவரஜ்ணை
சிவஹாரயணைகயாலே கூகீவரிசிலை கூஷைவிதாஹாஷாகூ தெறிருக்க வெஷ்டிபாருட நிலை யாடிய ஸ்ரீவரதநி
வெவ்வெஷ்டி தங்களூரே யிருக்குமிடத்தில் சுஹாநிகாயாடிபாடியாஜை ஸ்ரீவரதநிடமாக ஸ்ரீவரதராஜன் ஸ்ரீவரதநி
யநுருண்டோவென்கிறார். ॥எ॥

(நீணிலத்தெதாடு) வாணவிஜபவுஹுவான கூஷ்ணவெஷி சங்காஜையும் பாஞ்சஜந்யமும் ஸ்ரீவாஹநாழ்வானுடைய ஸ்ரீ

நி—தற்குத் தாஷ்ய-ருளிச்செய்கிறார் (வாஷாயாரணைதிவ்யாஜிபாம்) நான்தான்விரும்பிச்சென்றிடங்கிற
தற்குத் தாஷ்ய-பாருளிச்செய்கிறார் (வாஜிதுகிதாஷ்டிபாம்) நான்தானிரும்பிச்சென்றிடத்தில் ஸ்ரீவரதநி
தாஷ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (விரோயிதாஷ்டிபாம்) புனத்துழாயென்கிறபடியும் தாஷ்ய-பாருளிச்செய்கிறார்
(கூகீவரிசிலை தாஷ்டிபாம்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இத்திருவாய்மொழி கூஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தஞ்சளேயடைய்ல வ்ருஷ்ணிவம்சாவதாரவ்ருத்தாந்தமும் "வாஸுதே
வனையமளர்கு" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஸாமாந்யத்தையே ॥மே வனிய யிங்கிவ்வண்ணம்" என்ற நிகமாந்தத்திலும்
சொல்லுகிற ஸுஹ்ருஷ்டுவே தாஷ்ய-மெடுத்தாலில ஸ்ரீவாஜிதவ்ருத்தாஜ்ஞ்சிலும் சாஷ்ய-ருளிச்செய்கிற நீணி
த்தருளிச்செய்கிறார். (மற்றுமிதாஷியால்) வாஷ்டுமான ஜாவணாவதாரவ்ருத்தாஜ்ஞ்சிலும் ஸ்ரீவரதநிவளர்ந்து
வம்ஸிதவாஜிரவிஹாரமற எல்லாரையும்தீண்டிநைபாலும் ஸுஜ்ஞி கவிஷயத்திலில் வைஷம்யாதாஜ்ஞ்சிலும் ஸுஜ்ஞி தா

ஸ—கொள்ளுமவனை, ஸ்ரீதருக்ஷவிரோயினைப்போக்கிக்கொடுத்தாளுயிருக்கையன்றிக்கே தனக்கும்வேண்டிய
கொவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டு தன்காயத்தும் செய்துகொண்டவனை யிருக்கிறபடியே லெவ்ருட. புனத்து
ழாய் - தன்னிலத்தில் தழாயை, புனம் - பயிர்விளையத்தக்க நிலம். நிருவேணியில் ஸ்ரீவரதநி தன்னிலத்தி
லேநின்றுப்போலே கூகீகொடுஜை ஸ்ரீ கஷ்டுஜாஷாவதாரவிரோதியான தாஷ்டிபாவை பிறவாதபடி
யவனை, மாலை மார்வன் - அந்த தாஷ்டிபாவத்தையும் மார்விலுடையவனை. ஸ்ரீவரதநி தன்னிலத்தில்
வந்துஜனித்திருஞ்சனமாடியருளி தாஷ்டிபாவ ஸாவிஷேதங்களிலே சாஷ்டிபாவ தோஷ்டிபாவ
னப்பன் தன் - இவ்வழகை யெனக்கு வுபகாரப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயம்மணி - ஸ்ரீவரதநி தங்க
ளேயே, நினைக்கும் நெஞ்ச-வஹாவஸிக்கும்படி விலக்ஷணமான ஜன்மஸை, கொடுபெற்ற - நமக்கு வாய்த்த
இனி இப்படியநுபவமபெற்றபின்பு நீள்-விஷ்டுமான, நிலத்து வாழியிலில, நின்னடி தாழ்வு - உன்
ஸாதரண நகாரவணகாஜெஷ்ட. வணவம்ஸவ்ருத்ருஷ்டுவர். யாசிக்க - யாசகரிடத்தில், துழாய் முடி நீ
யென்றபடி. திருநாட்டிலும் தமக்குவஜரிலலியென்று பிழ்ச்சொல்லியிருக்க ஜ்ருத்ரவாக்ருத்தில் வெறிப்போ லெ
ன்று நிடம் சொல்லலாவணுமோ என்னில்? ஜ்ஞாநவாகூ பிறவாத ஸ்ரீவரதநி தன்னிலத்தில் யிருந்து
எமபெருமானை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் இருள்தருமா ஞாலத்தில் நின்று கூஷ்டிவிரோதியை தாஷ்டிபாவத்தை
லே இங்கிருந்தநுபவிப்பாரிலும் எனக்கு வஷ்ணுஸாரிஸ்யமென்கிறார். இதுவஷ்டுகூ காஷ்ய-ருளிச்செ
பண்ணுகிறபடி. * * * * * ॥எ॥

நீள் - விஷ்டுமான, நிலத்தெதாடு - ஸ்ருஷ்டியோடுகூட, வான் - க்ருகாஸமான, தெய்வ, தினைத்தெ ஸ்ரீவரதநி
ஷ்ணயா ஸ்ருஷ்டிவஷவஷ்டுஜநாஷ்டு ஜாகிசநரும் க்ருகாஸஸவஷவ்ருஜ்ஞாகிகரரென்றபடி. வியப்பு - விஸ்மயப்
பட, இதுக்ருச்செய்து எங்கிறத்தோடாகும். நிறை - வர்ணங்களான, வெளுப்பாயஸி வர்ணங்களிலே
வர்ணங்களானவென்றபடி. பெரும்பேர்கள் - ஜஹாபாஜங்களை, வாணரிருவரையும் நினைத்தவிடமே
வ்ருபாநரான வாஷ்டுஷ்டுஸாகிகளோடே கணித்தவிடமே யாஜங்கள் பண்ணுவதாலே பேர்களென்று வஷ்ண
வதநம். செப்பு, வாணரிருந்தேர்கள் - வாணாவஸ்ருஷ்டுடைபவ வஷவ வாவ்ருஷ்டுஜாஜங்களை, துவரித்தும்-
ஸுஜித்தும், உட்பட - இதுமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னுமிதகங்களான, இது மாபங்களைக்கிறதற்கு

மூ—பல* மாணியாய்நிலங்கொண்டமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* காணுநெஞ்சுடையேனெனைச்சினியெ
ன்னைகலக்கமுண்டே* ॥அ॥
கலக்கமேவுங்கடலேழுமலையுலகேழுங்கழியக்கடா* யுலகத்தோர்கொடுசென்றமாபமுமூட்படமற்றும்பல*
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மீனவையுடைமால்வண்ணனே* மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்
ணின்மிசையே* ॥கூ॥

ஆடியுவெஞ்சி கங்களையுமே கூநாவாயிக்கும்நெஞ்சுடையேனைவனைக்கு இனிகலக்கமுண்டோவென்கிறார்॥
(கலக்க) மெவெஞ்சிகூவாதீராநபநாயநாகூமோக வெழுந்தருளுகிறபடியைக்கண்டு வீதிகியாயத்தாலே
மெதிநாமெதிநாவழுவுவதாக்களும் கூஹிதிமாம்படி வாவாவெனகங்களையும்கழிய கூநாயாவெநந திருத்
தேரைத்திருநாட்டிலே செல்லக்கடாவியருளின கூழுயாகூமுட்பட மற்றுமுள்ள வாவாவெஞ்சி கங்களையும்
கூழுதிகவாதவெயுகூவாவாவனைகையாலே கசிவெராயிநிரவநாகூமாக ஸம்வுகூராதி வாவாவெஞ்சியாயா
ங்களையும் வந்திக்கெண்டிருக்கிற அழகையும் எம்பெருமானையும்கூட வீடழிக்கும்படி செய்திக்கினியசெஞ்சொ
ல்லாலேத்தப்பெற்ற வெண்ணெடோப்பாருளரோர்? இந்தலோகத்திலென்கிறார். ॥கூ॥

இ—கூமாக ஊவாடிங்களான கூாயாங்களைச்செய்கையாலும் கூஷாவகாரத்தோடொத்திருக்கையாலே
ஸ்ரீவாழநாவகாரதனை இங்கேயநூவிக்கை யுசிதமென்றுகருத்து. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஏழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்கலக்கவென்றஞபித்துத் காதாயாம்ருளிச்செய்கிறார்(வெவெஞ்சிகூதாயால்)ஏழ்
கடலிதாதிவடிவடத்தைத் காகாகூநாயெந கழியவென்கிறவடத்தோடேயும் சுங்யித்துத்காதாயாமருளிச்
செய்கிறார்(வாவொதாயால்)உலக்கவென்கிறதற்குத்காதாயாமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேசெல்லவென்று)
வெஞ்சி கங்களையுமென்கிறதர்க்கு அழகையுமென்கிறதோடே கூநபம். காதீயவாதந்துக்குத்காதாயாமருளிச்செ
ய்கிறார்(கூழுதிகவாதவெயுதாயால்) அழகையுமென்கிறதர்க்கு ஏற்றப்பெத்த என்கிறதோடே கூநடம் மலக்குநா
வுடையேற்குவென்கிறதற்குத் காதாயாமருளிச்செய்கிறார்(எம்பெருமானையுமிதாயால்) வீடழிக்கை- விகாதனை
க்குகை, மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையென்கிறதற்குத் காதாயாமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பாரிதாயால்) ॥கூ॥

ஸ—விகாஷணம். மாணியாய்- மாணவகவேஷத்தையும், வாமநவபுஷ்மாவாரியாயென்றபடி. நிலம் - பூமியை, கொண்ட-
மஹாவலிப்பக்கல் நின்றும் பரிக்ரஹித்தவனான, மாயன்-கூழுயாஹ்ருதயனான், என்னப்பன்தன்-அந்தவிபரீதாரி
த்தாலே என்னைஸ்ரீகரிக்கும் எனக்குஸ்வாமியானவனுடைய, திருவுள்ளக்கிரமமென்றேருருவாகாரத்தையிட்டுள்ள
ந்துகொண்டது தம்மையென்றிருக்கிறார். மாயங்களே- கூழுயாவெஞ்சி கங்களையே, காணும் நெஞ்சுடையேன்-
காணும்படியான மநஸ்ஸையுடையேனை எனக்கு, ஆழ்வார் முடியாதேயிற் காரணங்களை யுண்டையவராங்கயாலே
நெஞ்சுதானே நிணைக்கவும் வற்றாய்க் காணவும் வற்றாயிருக்கு மென்று பிள்ளான் பணிக்குமென்று வ்யாக்யாக்கள்
அருளிச்செய்வார்கள். இனி- நெஞ்சு இப்படியானபின்பு,என்னைகலக்கமுண்டு- ஒருகலக்கமுமில்லையென்றபடி.॥அ॥

ஏழ்கடல் - ஸப்த ஸமுத்ரங்களும், ஏழ்மலை - ஸப்தகுலாசலங்களும், உலகேழும் - ஸப்த லோகங்க
ளும், கலக்க - கலங்க, வெவெஞ்சிகூவாதீராநபநாயநாகூமோக எழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு வீதிகியாத்தா
லே கூநாஹிதங்களாம்படி யென்கை. கழிய - இவையெல்லாவற்றையும் கூகிரஸிக்கும்படி, கடாய்- திருத்தே
ரைக் கடாவி, உலக்க - முடிய, திருநாட்டிலேசெல்லும்படியாகவென்றபடி. தீதர்கொடு - ரயத்தைக்கொண்டு,
சென்றமாபமுமுட்பட - போனவாகூய-முன்முதலாக, மற்றும்பல - இன்னுமநேகங்களும் வெவெஞ்சிகூவாதீர
ர்களுடைய ஸகரீராநயநம் கூகிஸ்ரீவத்ஸம் முதலாக மற்றுமுள்ள வாகூய-ங்களுமென்றபடி. வலக்கை-
உகூதிணவாஹுத்திலே, ஆழி - சக்ரமும், இடக்கை - வாமவாஹுத்திலே, சங்கம் - ஸம்வமும், இவையுடை - இ
வையித்தனையு முடையவனை, மால்வண்ணனை - நீலவர்ணனை, மால் - நீலம். மலக்கு - மலங்கப்பண்ணத்தக்
கதான, வாகூ-கிரஸத்தாலே வ்யாகுலனம்படி பண்ணத்தக்கதான என்றபடி. நாவுடையேற்கு - நாக்கையு
டையவனை வெனக்கு,வாஹ்யாவாரஸ்வபமானகரணஸமேதகாவெவெஹவுடையவனெனவென்க்குவென்றபடி.
இம்மண்ணின்மிசை-- இந்தமண்மேலே, இந்தலோகத்திலேயென்றபடி.மாறு- எதிர், உளதோ-உண்டோ, வாஸ்ரு
ஷ்க்குஸமநாவமாரியானவாபுடையார் வேறு ஹேதுவிலில்லை யென்றுவஸ்துஸ்வபநிரூபணையகரவம்பிக்கிறபடி.॥கூ॥

மூ—மண்மிசைப்பெரும்பாரங்க ளோர்பாரதமாப்பெரும்போர்*பண்ணுமாயங்கள்செய்துசேனையைப்பாழ்பட நூற்றிட்டுப்போய்* விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியசோதிதன்ரு* ணண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேனெனக்கார்பிறர்நாயகரே*

நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய்முழுவேழுலகுந்தன்* வாயகப்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாபவையுள்ளுடாங்*

மூ—(மண்மிசை) ஸ்ரீமஹாராஜதாணாசுழற்மாக வந்துதோன்றி நடுவிலேயிருந்து ஸ்ரீமஹாபாரதயுத்தத்தைப்பண்ணுவித்து லகுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய திருவாராதநங்களையும் நடத்திக்கொண்டு வந்தபிறவுதவிவந்தாதித்திலே எழுந்தருளின பெரியபெருமாளுடைய திருவாராதநங்களையும் லகுக்கிறவுபகாரங்களையும் லகுக்கிறவுபகாரிகளையும் லகுக்காயுழும் கூடஸேவிக்கப்பெற்ற வென்னில் மேற்பட்டாருண்டோவென்கிறார். (நாயகன்) கீழிரண்டுதிருவாய்மொழியாலும் சொன்ன கதைத்தை நிமழிக்கிறது. நிஸ்ரீமஹாபாரதயுத்தத்தை

பத்தாம்பாட்டு.

இ—மண்மிசைப்பெரும்பாரம் நீங்கவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீமஹாராஜதாணாசுழற்மாகவென்று) இதற்கு யாஜகத்தைப்பண்ணுவித்தென்கிறதோடே கருத்தம். மாயங்கள்செய்துவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யநிரூபணஞ்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினால்) பாரதமாபெரும்போர்பண்ணினியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீமஹாபாரதத்தாலியால்) சோதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகிருஷ்ணனால்) விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியவென்கிறதை ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஸ்ரீகீதையினால்) நான்வணங்கப்பெற்றேன்வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்தாலியால்) எனக்கார்பிறர்நாயகரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிவித்தாலியால்)

நிகமனம்.

கூ—ஸ்ரீமஹாபாரதத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை நிமழிக்கிறவிப்பாட்டிலே ஜகதுபகாரணாதிகளைச் சொல்லுவானேனென்ன கதாநிரூபிக்கிறார் (கீழித்தாலியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொன்ன சுபோஷ்ய வஸ்துக்களெல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீகிருஷ்ணத்தாலே ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தேயும் அத்தலைக்கு நிமித்தகர்மாக்களைத்தூண்டி நிமித்தித்தபடியாலே அத்தலைக்கு நிமித்தகர்மாக்களைத்தூண்டி நிமித்தித்தபடியாலே அத்தலைக்கு நிமித்தகர்மாக்களைத்தூண்டி நிமித்தித்தபடியாலே

ஸ—மண்மிசை - ஸ்ரீபூமியின்மேலே, பெரும்பாரம் - விஸ்வஸம்ஹாரகரமானவளருக்கும் பொறுக்க வொண்ணாதபடி பெரியதானபாரமானது, நீங்க - நிவ்ருத்தமாம்படி, இதுக்குப்பண்ணியென்கிறதற்தோடே கூட்டம். பாரங்கள் - ஜயத்ரதவதத்தினன்று ஸ்ரீமஹாபாரதயுத்தாவஸாநத்திலே துர்யோதநாதிகளானகூட்டங்களைச்செய்து, ஓர் - அஸாதீரணமான; பாரதமா என்கிறதை மாபாரதமென்றுமாறி கூட்டுகிறது. மஹாபாரதமாகிற, பெரும்போர் - பெரிய யுத்தத்தை, பண்ணி - பண்ணுவித்து, சேனையை - ஸைந்யத்தை, பாழ்பட - ஸ்ரீகிருஷ்ணனையடையும்படி; ஸைந்யமெல்லாம் நிர்மூலமாகநடத்தும்படியென்கை. நூற்றிட்டு - ஐந்நூற்று. உபாயங்களை பண்ணியென்றபடி. போய் - வந்தகாலத்தும் நிவ்ருத்திமானவாறே. இத்தஸ்ரீமஹாபாரதயுத்தத்தை விட்டுப்போய், விண்மிசை - ஆகாசத்தின்மேலே, வாழ்விண்ணாழ்த்திலே யென்றபடி. தனதாமமே - தனக்கஸாதாரண ரூபத்தையே, புக - ப்ரகாசிக்க, மேவிய - கூடினத்தவனை, கூடினத்துப்ரகாசித்தவனென்றபடி. சோதி தன் - நிரதிசய தீவிப்ராக்ருதனை கூட்டுடையவன், தாள் - திருவடிகளை, நண்ணி - கிட்டி, நான் வணங்கப்பெற்றேன் - நான் ஸேவ்யத்வத்தைப்பண்ணப்பெற்றேன், எனக்கு - வாஸ்மதீயனெனக்கு, பிறர்-கூர்- நாயகர், பெரியவர், ஆர், எனக்குமேற்பட்டாரொருவருமில்லையென்றபடி. * * ॥ய॥

முழு - கூட்டங்களான, எழுலகுக்கும் - ஸ்தாவரங்களுக்குட், நாயகனும்,- ஸ்வாமியும், முழுவேழுலகும் - கூட்டங்களான ஸ்தாவரங்களையும், தன்வாய் - தன் வயிற்றினுடைய, அகம் - உள்ளே, புகவைத்து - ஜடரத்திலே ப்ரகாசிக்கும்படி வைத்தும், ஜடரத்திலே ப்ரகாசிக்கும்படி தன்வயிற்றிலே வைத்தென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே நிர்மாணம் பண்ணியென்று வயிற்றைவிரித்தாகவும். உமிழ்ந்து - உத்பாதனம் பண்ணி, ப்ரஜைகாலம் வந்தவாறே ப்ரஜைத்தென்றபடி. அவையாய்- அந்த ஸ்தாவரங்களுமாய், சகலப்ராணிகளுமென்றபடி. அவையுள்ளுமாய்- சரீராதீயனுபூதமாகாநிற்கிற, க்ஷேத்ரஜ்ஞவர்க்கமாகாநிற்கிற

ழு—கேசவனடியிணைநினைசெ குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தூயவாயிரத்திப்பத்தாற்பத்தாவர்துவ
ளின்றியே* ॥ககஅ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ—ணைஇரணநி - தூக்கு நிலத்தாஷ்கயாஉகளாஸ்ல சுகுஹ வைமவை-ஸாரக்வதையுடையனைய் வருணத
லொழுஷ்குதாவம்ஷெவுப ஜிவ்ஷாவகார ஜிவ்ஷிவெவஜி சுவிஸிஷ்ஷுண வெம்பெருமானுக்சொன்ன வாயிரத்துளிந்
திருவாய்மொழிவல்லவர்களே யித்திருவாய்மொழிதானே நிவிஷ்டஹ வைம்யசுநிரவபா வெஷ்வக்சுமாகப் பரஜ
வாஸுதேவரணாரவிந்தவிஷயாநநுபவரியோஜந நிசுவஸிஜநிரவயிகஹத்தராக்குமென்கிறார். ॥ககஅ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—இத்திருவாய்மொழியினஸ்ஷ்டமும் வம்ஸ்ஹீதமாகிறதென்றுகருத்து. முழுவேழுலகுந்தன்வாயகம் புகலை
த்துமிழந்து என்கிறதற்குத் தாஷ்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஜ சுஷ்டியால்) அவையாய்என்கிறவாஜாநாயிக
ரணஸ்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிபஜ்ஞகுஷ்டவைத்தாலே) அவையல்லனுமாயென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜ்ஞாஷகுஷ்டவைத்தாலே) சூஷ்டவைம் நிஜ்ஞாஷகுஷ்டமென்கிறதாகிற சுகுஜ்ஞவை
குவரம். நாயகன்முழுமேழுலகுக்குமாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுவமதத்துஷிபால்)
கெஷ்டிஹஜ்ஞகுவாவகமான கெஷ்டவஷ்டவைம் கூஷ்டஸ்டிவெஸ்டவாவகரித்தபடியை ஜ்ஞாபிப்பித்துக்கொண்டு
லவ்ஸ்டவகாரவஸ்வ்ஜிவ்யவெஷ்டிதங்களேயு முவஜகூஷிக்கிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வ்ருணதத்துஷி
யால்) தாரீயவாஜத்தி லஜ்ஸ்வஹிஜாஜ்ஸ்த்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிவல்லவர்களேயென்று)
இப்பத்தால் பத்தராவர்என்கிற இவ்வவதவ்ஜிகியாலே வ்யஜிகமாகிறவஜ்ஸ்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்திரு
வாய்மொழிதானேயென்று) தவளின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஜ்ஞ தீவைம்யகெ
துஷியால்) பத்தராவர்என்றது — வம்கொவாஹாவாஷ்வரிவ்ஷிணஸ் ஹகிவாமென்றுகாட்டுகிறார் (வா
ஜ்ஞதுஷியால்)

॥ககஉ॥

ழு—. வென்றபடி. கேசவனடி - கெஷ்டிஹஜ்ஞாவான கூஷ்டணுடையதிருவடிகளுடைய, இணைமிசை - யுஷ்டத்தி
ன்மேலே, கூஷ்டவாணயுஷ்டஷ்டவிஷயமாகவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன — வ்யஷ்டம். ஆயிரத்துள்—
ஸஹஸ்ரத்தில், தூய - வெளிஷ்டஜமான, கூஷ்டணாவதார வ்ருத்தாந்தங்களேயே சொல்லுகையாதலே சுதுஜ்ஞஷ்ட
மானவென்றபடி. இப்பத்தால் - இந்த உபகரத்தால், இதுக்குப்பத்தராவர் என்கிறத்தேர்டநடம். துவளின்றி - கு
ற்றமில்லாமல், துவள் - குற்றம்- சுநிஷ்டஸவவிரகிவ்யகங்களென்றுமில்லாமலென்றபடி. பத்தராவர் - ஹந்தரா
வர்கள், இப்பத்தைஈஹ்யஸித்தவர்களென்று பலஸ்துதி. * * * ॥ககஉ॥

ஜ்ஞாநமெஸ்வராஹ்யாநஷ்டாநஸ்வயிஸ்ரீருஸெஷாஜ்ஞாராஹாநஷ்டஜ்ஞஹாஸெஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்யஸ்வாமிப்ரணீதா

தாத்பர்யரத்நாவலிஃ.

(குரவை.)

ராவகீர்வாஸிகூபைதிர்வ்யஸ்ரஜிகாவாஹமெநிஷ்டுஷ்டுஹ்மஹமெஃ
மொவீவையாஹஷ்டஹாவாச ஜஜநநஸ்ரவிவேஃகுஹஸிஷ்டஸ்ஸ்துவாஸிஹ்மஹிமெஹிஃ ।
வர்ராஸ்ரஷ்டஹாமெவெநிஷ்டஹீநிநஷ்டவஸ்டாஸ்டஹாஜவநமெஷ்டஸ்ரஷ்டவெவ்ஸ்ரஸிவைதிர்
ராகுஷெஷ்டஹ்வஷ்டவிதிதம்ஹாஸிஸிக்கயாதாலகுகாவ்ராவதிர்ஃ ॥ஙஉ॥

(ராவகீர் வாஸிகூபைதிர்ஃ) குரவையாய்ச்சியரோடு கோத்ததும்பிஸ்ஸ்துவாஸி - மொவிமரோடே குரவை
கோத்ததும் — மொவய்ஷ்நத்தையெடுத்ததும் சுவஜிபுனஸ்ஸிஸ்ருஷ்டியும் முதலானஸ்வாவாரங்களாலும், (விவிய
ஸ்ரஜிகாவாஸ்டஹமெஃ) கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - நாகாவியமான மாநத்தோடேகூடக் குழலூயூதினவெ
வ்ஸ்ரூங்களாலும், (ஜ்ஞஹாவெஹஃ) கிகரின்மல்லரைச்செற்றதும் — மிடுக்கரானஜ்ஞரை ஜிஷ்ஷ்டத்தவாஸஷ்ஸ்ரஷ்ட
தாலும், (மஹாவீவையாஹஷ்டஹாவாஸ்) நோவவாய்ச்சி ப்ரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும் - யஸ்மாவெ ப்ரலோடே
கட்டும்படியிருந்த ஹவ்ருவெகையாலும், (வ்ருஜஜநநஸ்ரவிவெஃ) வேண்டித்தேவரிதூஷி — தெவர்கள்வேராயிரக்க

ரு — தா — தெவகிக்குத்தனபறுப்வந்துபிறந்து அந்தகூஷணத்திலேதாமென சுயகாரத்தோடுகூடின சுயரூ
தியிலே அவள்புலம்ப மொகுலத்திலேபோய் கூவனறியாதபடி வளர்ந்தவர்காலங்களாலும், (கூவவெதெ
தரிஹமெஹ்) இகல்கொள்புள்ளேப்பினந்ததமிதரிஹி - கூவவஸ்வெயிவகாவரவரூஹிகளை நிரஸி
த்ததுமுதலான வெஷ்டிதங்களாலும், (வரூஹரவிவெஷ்டிதை) மனப்பரிப்பாடழுக்குமானிட
சாதியிற்றன்பிறந்து - சூஸ்திரகூஷணாஸ்ரமாக சுவரூக்ஷாலைஸ்வரூபத்தோடுகூட வரூக்ஷதிரவ்ய
வஜாதீயனுபவதரித்தருளின சூரபாங்களாலும், (சுவரவஜலநிஷ்டிதவெவ்ரூன்மெதரஃ) நீனில
த்தொடுவானவிபப்பவிதரிஹி - மநுஷ்யர்களுக்கும் மற்றுள்ளவர்களுக்கும் விஷயாவஹமான வாணாவரவஜ
வநவெஷ்டிதவ்ரூபத்தாலும், திவ்ரூஸ்வரூபத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டில் "கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகே
ழும்" "மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க" என்றிவையால்சொல்லப்படுகிற மெவதிகவெ தாரநபர மாரதய
காரணங்கள்வரம்ரூஹீதங்கள். வரவரமுநி தவரிதரங்களாலே வண்டுவரைப்பெருமாள் எல்லாருடையநி
மெஷ்டியும் சூசகஷிபாதிற்கிறரென்று "குரவைப்பாய்ச்சியர்" என்கிற ஷ்லோகத்திலே காரிவஷிய அருளி
ச்செய்தாரென்கிறார். ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதெதிராஜதயாபாத்ரம்ஜீவாதுஷ்டிகாயதஜ்ஞ:. ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆரும்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(துவளில்) இப்படியெம்பெருமான் திருவிண்ணகர்முடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளிலே பெருந்தருளியிருந்
தவிருப்பையும் அவனுடைய திவ்யாவதாரங்களையும் திவ்யவெஷ்டிதங்களையும் வளரூய-ரிவவ-ரூவ்ரூண
ரூணங்களையு மநுவவயித்த ரீதியையும் அவனுடே பாஹ்யஸம்ஸ்ரூஷம்பெறுமையாலேவந்த நிரவ
யிகவ்யவநத்தையும் சுநயாவஷ்ரூத்தாலே அருளிச்செய்கிறர். ஒருபெண்பிள்ளை திருந்நலவில்லிமங்கல

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி கூஷ்ணாவதாரவ்ரூதாதிகங்களை சுநுவவித்து ஹ்ரூஷ்டராகாநின்றநம்வார் இத்திருவாய்மொழியில்
என்னமீர்காள்? இனியுமக்காசையில்லை இவனைவிடுங்கோள் என்ரூப்போலே சிலவஸ்துக்களைப்பேசுகை சுவபா
வமன்ரூவென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிபிதரிஹிபால்) உகந்துகந்தள்மகிழ்ந்துகுழையுமே ஹ்ரூதயத
ளாலே இத்திருவாய்மொழியிலே ரீதியுந்தோற்றுகிறதென்று சுஹிவரூபம். (நிரவயிகெதரிஹி) ஸாதவா
நுஹவத்தால்வந்தரீதியும் வாஹ்யஸம்ஸ்ரூஷாபாவத்தால் உண்டான வ்யஸநமுமிரண்டும் சுகிப்ரூவ்ரூத
மாய் உள்ளடங்காமையாலே வாய்விட்டவற்றை அலற்றுகிறரென்றுகருத்து. (சுநுவவெஷ்டிதத்தாலேயி
தரிஹி) எங்குமநுவவெஷ்டிதம் சொல்லிக்கொண்டிபோந்தவரிங்கு வ்யாவெஷ்டிதமும் சுநுவவெஷ்டிதமும்
தனித்துச்சொன்னது, இத்திருவாய்மொழிக்குக்கிழும்மேலும் எம்பெருமானைக்களிபாடினர். இத்திருவாய்மொழி
யிலே தம்முடைய ஹ்ரூதயத்தையருளிச்செய்கிறரென்றுஹ்ரூதயத்தாலே. அவ்வநுவவெஷ்டிதமாவதெந்தவோ
யென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபெண்பிள்ளைதரிஹி) கீழ் இப்படி கூஷ்மவெஷ்டிதங்களிலே சுவமாவிநிந்து சுதரி
ஹ்ரூஷ்டரான ஆழ்வாருடைய இந்தஸாதவாநுஹவம் முதிர்ந்து வாஹ்யஸம்ஸ்ரூஷத்திலே சுருசிபிவெஷத்
தைப்பிறப்பிக்க அவ்வவஸ்துவெஷாநுரூபமாக வஸம்ஸ்ரூவஷிக்கப்பெறாமையாலே சுதரிஹவஸாய் அவன்
பக்கலிலே சுகிஸாதரவ்ரூவணராகக்கொண்டு இவர்படுகிற வ்யஸநங்களை வெவஸ்துக்கள்கண்டுவரை
யிழக்கிரூமென்றும்ஹ்ரூத்தாலே
லஜ்ஜியிலேகொண்டு போய்விட்ட இவருடைய வாயரூக்கள்கண்டுவரை
இவருடைய சுகிஸாதரவ்ரூவணத்தை நிவர்த்திப்பிக்கப்பார்க்க இவருடைய வ்ரூகூலியறிந்த வரூயரூஹித
ரானவர்கள் இனிஇவரை நிவர்த்திப்பிக்கைசுலகுமென்றுசாஸ்திரித்துக்கொண்டு சுலகுணைக்கு ஹ்ரூதவகுமாக இவ
ருடையவர்வணவ்ரூகிஸாயஜநிகவிகாரங்களையும் அவர்களுக்குத்தெரிசொல்லுகிறபடியை இவ்வநுவவெஷத்தாலே
பேசுகிறரென்றுகருத்து. இத்தால் சூசநிதரை எம்பெருமான் வுவிஷயவரவணத்தாலே வாயரூக்களைவிடும்
படிபண்ணுவிக்குமென்னுமிடம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யுத்பாதகமென்று வரவிஷமம். நோக்கியென்கிறத
ற்கு ஸவாவாகுணத்தில் கிரியையோடே சுகடம். நோக்கியிதரிஹிவகாரிணை.

மூ—துவளின்மாமணிமாடமோங்குதுலைவில்லிமங்கலந்தொழு* மிவளோரினியன்னமீருமக்காசையில்லைவிடுமி
னே* தவளவெண்சங்குசக்கரமென்றுந்தாமரைத்தடங்கணென்றும்*

அ—த்தி லெம்பெருமானைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப்பெருமையாலே சுதுகமவஸ்னேபாய் அவ்
னுடைய வளர்த்ய-ரதிமாணங்களையும் திவ்யவிஷ்ணுக்களையும் திவ்யவெஷ்டிதங்களையும் திருத்துலைவில்லிமங்கலத்
தையும் சொல்லி அலற்றுகிறபடியைக்கண்டு இவருடைய திருத்தாயாரும் வைய்ஷ்ணவரும் இவளைபிழைக்கி
றேமென்னும்ஹயத்தாலே இவளுக்கவன்பக்கலுள்ள சுஹிநிவ்ருத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று இவ்ரு
டைய தோழியைசுவெகுஷிக்க; இவளுமவர்களைநோக்கி நிரவதிநிரதிஸயவிவ்யகுணவிஸ்ரஹ நிகரவிரஹித
வஸ்துவையெவ்வெதமான திருத்துலைவில்லிமங்கலத்தைத்தொழுகையே வ்யஸனமாயிருக்கிற விவள் அவனுடைய
சுகிநிர்-மமதாப் சுகிரதணீயமாயிருந்த திருச்சங்குதிருவாழியாகிற திவ்யவிஷ்ணுக்களையும் வைஷ்ணவர்களை
யும் சொல்லியலற்றி அத்தாமரைகளின்நிழலிலே வளரக்கடவ குவளைபோலேயிருந்த அழகியகண்கள்

மேல்முதற்பாட்டுக்குவ்யாக்யானம்.

இ—துவள்ளில்என்கிறதையுன்னரக்கிறார் (நிரவதிகளென்று) மாஸவ்தத்தையுரைக்கிறார் (நிரதிஸயவென்று) ம
ணிஸவ்தம் வாத்ஸல்யமாகையாலே வத்ஸ-ரக்ஷணார்த்தமாகவுமென்றுகாட்டுகிறார் (விவியெதாதிபால்) இத்திருவா
ய்மொழியிலே ஆழ்வார் வ்யூஹஸ்தவஸ்துவைச்சொல்லப்படுகிறதென்று நம்முதலிகளெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியைப்
போவிரும்பியிருப்பார்களென்று வ்யாமுக்தப்பிக்கைக்காகப்பாட்டுத்தோறும் சுகிரதணீயவ்யூஹவிபவ
வ்யாக்யானங்களாலே வ்யாவ்யானஞ்செய்தருளுகிறார். தவளவெண்சங்குவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதி
மிதாதிபால்) குவளையொண்மலர் என்கிறவிடத்தில் ஒண்ஸப்தத்துக்குத் காதாபத்மருளிச்செய்கிறார் (அத்
தாமரையிதாதிபால்)

ஸ—துவளில் - துவளில்லாத, துவள் - சுவதந்ரம், நிரவதிகளானவென்றபடி. மஹத்துக்களான, நிரதி
ஸயகாம்யகுணங்களான வென்றபடி. மணிமாடம் - ரத்நங்களாலேயுண்டான மஹாவாஸஸ்தாநங்கள், ஓங்கு - உயர்ந்
திருக்கிற, அவ்வூருக்கு வந்நிகூடமாகையாலே விஸ்லேஷித்தபோது துடங்கி அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாட
ங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வைத்தகண்வாங்கமாட்டாதே யிருக்குமென்று
இவ்விஸ்லேஷணங்களுக்கு சுஹிப்ராயம். துலைவில்லிமங்கலம் - திருத்துலைவில்லிமங்கல மென்கிற திவ்யதேஸத்
தை, தொழுமிவளை - தொழுகையேஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளை, "ப்ராஜ்யம்ப்ரஹ்மாஸ்மீதம்," என்கிறகணக்கி
லே தொழுகையே ஸ்வரூபமென்னுமிடத்தையாயிருக்கிற இவளையென்றபடி. இதுவாஹிப்ராயநிரூபகம். இத்தனைசுஹி
நிவர்த்தியான இவளை நிவர்த்திப்பிக்கப்போமோவென்றஹிப்ராயம். இதுக்குவிடுங்கோ வென்கிறத்தோடே சு
ரபம். அன்னைமீர்- தாய்மார்காள், ஸமஸ்தவிஷயத்திலே சுவமாஹிக்கையென்றொன்றில்லையோ? கெவலம் ஸரீர
ந்தை யுண்டாக்கினால சுநர்வாஹிக்கையேவ்ருத்தாஸ்யரூபமோ?என்று வம்வையநத்துக்குக்கருத்து. நீர்-
அடியிலே இவளைக்கொண்டுபோய்த்துலைவில்லிமங்கலத்திலழக்கைக்காட்டின நீங்கள், விடுமினே - விடுங்கோள்,
இவளைவிடுகையாவது- இவருங்களுக்குவியையென்கிற வாசியை விடுங்கோள்என்றபடி. இவருடைய சுநர்
வஹத்துக்குத்தண்ணீர்த்துரும்பாகாதே இவருக்கோடுகிற ரஸத்தைக்கண்டுகொண்டு கிற்கப்பாருங்கோவென்று
கருத்து- இனி-இவள் சுகிரதணீயவ்யூஹாநுபவத்தாலே தொழுகையேஸ்வபாவமாகிதையாவதற்குமுன்னேயென்றே
மீட்கப்பார்ப்பதென்றுகருத்து. உமக்கு - தாய்மாரான உங்களுக்கு, ஆசையில்லை, இவளாசைப்படசுவகாரமு
மில்லை? வ்யாவ்தியுமில்லை யென்றபடி. வ்யாவ்தியளவேதிகளானைப்பக்கல் பெற்றவர்களுக்கு வ்யாவ்தியுண்டோ?
புக்கவிடதேதே வ்யவஸ்தைகளாகா கிற்பாரைப்பெற்றவர்கள் நாங்கள் என்கிறதைக்கொண்டு நிவர்த்திப்பிக்கையுஸி
தமோவென்றுகருத்து. இப்படி இவளாசைப்பட சுவகாரமில்லையென்கிற தெத்தாலே யென்ன? இவருண்ட
ய தோஸங்களைப்பார்க்கலாகாதோ வென்றவற்றைச் சொல்லுகிறாள். தவள - யவலமான, ஸுபாஸ்ரயமான, அவ
ன் திருமேனிக்குப் வாஹ்யமாம்படி யதியவலமான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதான, "உண்பதுசொல்லி
லுலகளந்தான் வாயமுதங்கண்படைகொள்ளில் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே" என்றுபிராட்டிமார் கொண்டா
டும்படி சுகிஸயிதமான வென்றபடி. சங்கு - ஸங்கமும், சக்கரம் - இப்படியொருவிஸ்லேஷணங்கிட்டுச் சொல்ல
வொண்ணாதவழகையுடைய வக்ஷஸ்ஸும், நான்றும்- இப்படிசொல்லியும், தாமரைத்தடங்கள்- தாமரைவாஸஸ்தா

பா॥

மூ— குவளையொண்மலர்க்கண்கணீர்மல்கநின்றுநின்றுகுமிறுமே*
குமிறுமோசைவிழுங்காலித் தூவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்* கமுகமென்மொழிபாலர்நிருமக்காசையின்,
றிபகற்றினீர்* திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்குமற்றிவடேவதேவபிரானென்றே*

பா॥

ஆ— நீர்மல்க நின்றுநின்றுகுமிறுகிற்கும். இவளைபாசைப்படவேண்டாவென்கிறாள்.

(குமிறும்) மஹீராவிஷயம்மஹாவராஹத்வம்ஸ்வாதிஜநவ்யாஷத்தைபுடைத்தான சிவஹாஸம் செல்லாதிற்கு திருத்தூவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்குகோள். அன்றுதுடங்கி விரஹவ்யஸநாக்நியாலே மிதுநவிச்சேதையைப்போலே யொருவெஹிதஸ்வபாவையன்றியே நின்று சுதிஜபாரஸ்யமாக தேவதேவபிரானென்றே சொல்லிக்

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— பூயழிவாதத்துக்குத் தாதாரமருளிச்செய்கிறார் (மஹீராவிதாதிபால்). இத்தால் இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபோகவேண்டிலும் திருநாளிலே கொண்டுபோவாருண்டோவென்கிறாளென்று லம்பகீஸ்வரனை; திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்குமென்கிறதற்குத் தாதாரமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுதுடங்கியிதாதியால்) அழகமென்மொழியாளென்கிறதற்குத் தாதாரமருளிச்செய்கிறார். (சுகீஸ்வரோதாதியால்) நிலையும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்கவென்கிறதற்குத் தாதாரமருளிச்செய்கிறார் (அழகுஎன்று) அகற்றினீரென்கிறதற்குத் தாதாரமருளிச்செய்

ஈ— சுகிவிஷயங்களானதிருக்கண்கள். தடம்- விஸாலம். என்றும்- இப்படிசொல்லிபுடம், ஸாவயவங்களென்றும், தாதாரமருளிச்செய்கிறாரென்றும் சொல்லியென்றுவ்யாக்யாநம். இவைகளைக்காணாவேணுமென்றுசொல்லவுமுசாத்துவைஷ்ணவர்பாலேஅவ்வளவுசொல்லமாட்டாதே கலைக்கியபிலவிரஹித்தென்றபடி. அதிலும்சங்குசக்கரம்தாமரைத்தடங்களென்றிப்படியொருக்கால்சொல்லமாட்டாதேசங்குசக்கரமென்றுசொல்லிவிரஹித்தபின்புதாமரைத்தடங்களென்று சொல்லுகிறளென்றுகருத்து. குவளை - கருநெய்தலினுடைய, ஒன்- அழகியதான, மலர்- வஸ்துவம்போலேயிருக்கிற, கண்கள்- மொவநங்களானவை, நீர்மல்க- ஜலங்கள் வ்யவஹிக்குமப்படி, நின்றுநின்று, குமிறுமென்கிறதோடஸ்யம். நின்றுநின்று- க்ரியாரணம்பண்ணிப்பண்ணி. கூவிணகூவிண ஸப்தமுமாகிற ஓசைவிழுங்காலித்துவரித்தென்றபடி. குமிறும்-வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே யுள்ளேகுமிறுகிறாள் ॥க॥

குமிறும்- குமிறுகிற்கிற, மஹாவிஷயவராஹ்ய வம்கயநத்தாலே சுவ்யக்தவிஸ்ரஷ்டமாகச்சப்தியாநிற்கிற வென்றபடி. ஓசை- ஸப்தமை யுடைத்தான, விழுங்கு- உதரத்தில், ஓலி- மவ்யாஷத்தை யுடைத்தான, "மிகவும் வாணாஹவைவைஷ்யஹ்ருதயாஸ்ரவ்யாஸ்ரயாஸ்ரயாஸ்ரய

ஏழு—நிமிரும்வாயொடுகண்கணீர்மல்க நெக்கிகாசிந்துகரையுமீம்* ।உ।
கரைகொள்ளைபைம்பொழிற்றண்பணைத் தூலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக* குரைகொளின்மொழியாளை நீரும்
க்கடிசையின்றியகற்றினீர்* திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததிந் திரைஞாலந்தாவியளந்ததும்*

அது—சொல்லிக்கொண்டழுது நெக்கெகாசிந்து நீரியுருகாநிற்கும், ஆதலால் அங்கேகொண்டுபுக்கு வலிய இழந்திடுகாள், இனி இவளை யூசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்கிறாள். ।உ।

(கரைகொள்) ஈசிஜிஈஹரஸ்வஸ்ஸிஸ்நாஸ்ரராஹிராஜாதிஸீ ஸை விடவவிராஜித வகூஸ்வாவகாஷிதரா நிகரவரிவ்ருதவைபர்ஹத்தைபுடைத்தான தூலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்க அன்று தொடங்கி அவனைப்பிரிந்தவுலகத்தாலே ஈஷத்கூதிம்மவிதபாப்க்கொண்டு ஈதிருஜீவமான சொற்களாலே திருப்பாற்கடலிலே.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாழியால்) வலியவென்றது- வலுவிலென்றபடி. உமக்காசையின்றியென் கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (இனிஇவளைமிதாழியால்) ।உ।

மூன்றுப்பாட்டு.

தண்பணையென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஈகிஜிஸ்ரீஹரிதாழியால்) பைம்பொழில்வ ன்கிறதைவிவரிக்கிறார் (வகூஸ்வைதாழியால்) கரைகொள்ளென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வரி. வ்ருதிதாழியால்) இத்தால் திருவுள்ளமிலதான் கொண்டுபோகவேண்டிலும் அவ்வூரில் திருச்சோலையுள்ளிட் டுக்கொண்டு போவாருண்டோ? இவளை அத்திருச்சோலையுள்ளாகக்கொண்டுபோய்க்கெடுத்திகோளென்கிற ளென்று லாபதிலவஸ்திவிதே. உதாரயர்க்திலே ஈஷயர்லலிஜமான ஈஷயர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (அன்று தொடங்கியிதாழியால்) உரைகொளின்மொழிபாளையென்றதை நிரூபித்தருளிச்செய்கிறார் (ஈதிஜஸ்ரீஹரிதா ழியால்) பௌவத்துச்சேர்ந்தது மென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயிதாழியால்) நிரைகள்மேய்த்தது

ஸ— ஈநஸ்ஹவிக்கக்கொடுக்கிற உவகாரகனென்றேகொல்லி, இதுக்குமேல் சொல்லவாட்டாதே இவ்வளவே சொல்லி யென்றிவ்வவயாரணத்துக்குத் தாதயர்ம். நிமிரும் வாயொடு - உதடுநெளியாநிற்கிறவாயோடே, நிமிதல் - நெளிதல், கண்கணீர் - நெதிஜலங்கள், மல்க - வரவஹிக்கும்படி, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, ஈதிஸ்ரீ திஸயத்தாலே வரயதிம் தெஹவைலம்யம் நெகிழ்ந்து என்றபடி. ஓசிந்து - ஈநஸ்ஹரம் வரஸியிலமாய், கரை யும் - நீர் யுருகாநின்றாள். * * * ।உ।

கிண் - ஸீ கஜங்களானை, வாஜவைஹாஜதயாஈதிஸீ சஜங்களானவென்றபடி. பணை - பணைத்த, ஸா வகளை யுடையவையான வென்றபடி. கணைகொள் - கணைகளைக்கொண்டிருக்கிற, கரை - வய்ஜவரஜெ ஸம். வபர்ஜவரஜெஸங்களை யெல்லாம் வ்ராவிதத்துக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி. பைம் பக்ஷைகளான, ஈதி ஸீ தயா ஸீ சஜங்களான வென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களை புடைத்தான, தூலை வில்லிமங்கலம்- திருத்து லைவில்லிமங்கல மென்கிற. திவ்யநமஸ்தலத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைக் கொண்டுபோய் வரவெளித்து இதுக்கு அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே ஸம்பம். உரைகொள்- உரைகொள்ளப் படுகிறதான, ஈஷயர்வயர்ஜம் போகாதே ஸவைஹாரமே கேட்டநுஹவிக்கப் படுகிறதான வென்றபடி. இன்- ஹ்ருத்யமான, சயர்மிருக்க ஸவைஹாரமே கேட்டநுஹவிக்கும்படி ஈதிஸ்ரீஹரமான வென்றபடி. மொழிபாளை - ஹாஷணத்தையுடையவளான இவ ளை, நீர் - இவள்வரகூடுகையறிந்திருந்த நீங்களே, உமக்காசையின்றி - இவள்பக்கல் உங்களுக்கு ஸ்நே யில்லாமல், ஆசை யுண்டாகில் இப்படி செய்வதிதோளோ இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபுகுகை யெ ன்றும் இவள் பக்கலாசையில்லாமை யென்றும் வய்ர்த்யம். இவள்வேண்டாவென்றன்றே நீங்கள இவளை அ ங்கேகொண்டுபுக்கதென்றுகருத்து. அகற்றினீர் - விஸ்ரஜிப்பித்திதோள், அகலுகை - விஸ்ரஜிக்கை. இவள் உங்களோடுறவற்று விஸ்ரஜிதத்துப்போம்படி. பண்ணிக்கொண்டிதோ வென்றபடி. இவளிப்படியானதுக்கு ஹேது வகூமிதென்னச் சொல்லுகிறாள். திரைகொள் - திரையைக்கொண்டிருக்கிற, திரை- தரங்கம். ஈகஜீஸவஸ்ஸ நிபாதம் ஜநிதஸமாஸாநந்த வஹாஜலிதத தரங்கதாண்டவிதபான. வென்றபடி. பௌவத்து - கஜீரவஸமு த்ரத்திலே, பௌவம் - வ3ருத்தும். சேர்ந்ததும். வ்ருத்திகள்: கூக்குரல் கேட்கும்படியாகக் கண் வளர்ந்த தும், நிரைஞாலம் - நிக்குங்களோடே கூடின வரதிநை, தாவியளந்ததும் - திருவடிகளினீட்டி அளந்த

ழு— நிரைகண் மேய்த்தது மேய்பிதற்றி நெடுங்கண்ணீர் மல்கநிற்குமே* நிற்குநான் மறையாளர் வாழ்த்துலகில் திருவில்லிமங்கலங்கண்டபின்* அற்கமொன்றும்மறிவுறுண் மனிசர்காள் கண்டீரிவளன்னைமீர்* கற்குங்கல்வியெல்லாங்கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே* யொற்கமொன்றுமிலளுகந்துகந்துண்மகிழ்ந்துகுழைபுமே* ॥சு॥

ஹ— கண்வளர்ந்தருளினபடியையும் இந்தமோகத்தை யளந்தருளினபடியையும் பரதீபக்ஷத்தருளினபடியையும் முதலாகவுள்ள திவ்யவைலக்ஷண்யங்களைப்பற்றி தன்னுடைய திருக்கண்கள்பரப்புமாறுபடி நீர்மல்லாயிற்றும். ஆதலால்அங்கேகொண்டுபுக்கு இவளைவலியவிழுந்திகோளென்கிறார். ॥நூ॥

(நிற்குமே) ஈஷணத்ரயநிவ்ருத்தரான ஸநகாதிமஹர்ஷிகளுக்கும் வேதவேதாந்தாத்யயநஸம்பன்னரான ஸகலவேதாந்தார்த்தவிதுரான ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகரான பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளை வாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு வாழுகிற திருக்குலவில்லிமங்கலத்தைக்கண்டபின் வ்ருத்தவ்ருத்தராகமான தயரதனையைக்கடந்து ஒருவர்க்குமே விடையளியாமல் சொல்லும்சொல்லெல்லாங் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே யெப்போதுஞ்சொல்லி ஒருவராலுமின்றியே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லத்சொல்ல மேன்மேலெனவந்த ஹர்ஷாதிசயமெல்லாம்

இ— மென்றிறத்தையுரைக்கிறார் (பசுவிதாழிபால்) இது உலகக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (முகலாகவிதாழிபால்) நெடுங்கண்ணென்று கண்ணைவிசேஷித்ததற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (நல்லுடையவிதாழிபால்) பரப்பு - விஸ்தாரம், மாறும்படி - வொஷங்களாலே சூலுகமாம்படி, இதீயவாகாத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாழிபால்) வலியவென்றது - வலுவிலென்றபடி. ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

நிற்குமென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஈவளாரவியமென்று) இத்தால் வஸிகாரணமருளிச்செய்கிறார் (நிசேஷமென்று) நான்மறைவாணரென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஈசேஷதாழியால்) வாழுன்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (வேதவேதாந்திதாழியால்) அற்கமொன்று மறிவுறுள்ளென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகுணதாழியால்) மனிசர்காள்கண்டீரென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமிதாழியால்) கற்குங்கல்வியெல்லாமென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிதாழியால்) ஒற்கமொன்றுமிலளென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஞாநபூர்ணதாழியால்) உகந்துகந்து என்கிறவிரக்திக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்க

ஸ— கொண்டதும், நிரைகள்மேய்த்ததுமே - பசுக்களை மேய்த்ததுமே, ஈவளாரவியம் இவளுக்குஅப்போது வந்தஷணபிலிலேகண்டிகோளென்று வ்யுத்பத்திக்காக. பிதற்றி - வெறுளதிடாத்தாலே சுகூடமாக கூறிஅவித்து, நெடுங்கண் - கருவிளாமான விழியையுடையவர்கள், இவையிரண்டும் கூடீரவாகாரங்களென்னலாம்படி காகிவிளாங்களான இக்கண்களுடங்களும் - வெண்மைகருமைபடி வொஷமுண்டாவதே! யென்றகருத்து. நீர்மல்க - ஜலம்பூவலிக்கும்படி, நிற்கும் - நிலல, நின்றன். பிதற்றலும் கூடியதன்றியே ஸஹஜமாகநின்றனென்றபடி. ॥கூ॥

அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? இவள், நிற்கும் - நிற்கத்தக்கவையான, ஈவளாரவிய கயா நிதிகளென்றபடி. நான்மறை - நாலுவேதங்களுக்கும், வாணர் - நிகரில்லாதசாஸ்த்ரார்த்தவிதக்ஷர்கள், வாழ் - வாழ நிற்கிற, ஸகலஸாஸ்த்ரார்த்தாலே வாவியாநிற்கிறவென்றபடி. திருவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, கண்டபின் - கண்டபின்பு, அற்கம் - ஸ்ரீகுணதாழியான அடக்கத்தை, அற்கம் - அடக்கம், ஒன்றும் - ஸ்வல்பத்தும், அற - மிகவும் உறள் - அடையநிற்கிறளில்லை, மனிசர்காள் கண்டீர் - நம்மையறிஞ்சினவர்களீர், நமக்கு வியையபாகாதென்றபடி. கற்குங்கல்வியெல்லாம் - கற்கவேண்டுகிறவர்களெல்லாம், கற்கவேண்டுமிடத்திலே சுலபகூட்டாகச்சொல்லுகிற வார்த்தைகளெல்லாமென்றபடி. இதுக்கு என்றே என்கிறதிதாடே கூடியும். கருங்கடல்வண்ணன் - நீலவர்ணரூபவிஷ்ணுவை, கண்ணபிரான் - கூவுளுப்தன்வடிவழகை என்னைகாரணமாகவிப்பிதத உபகாரகன், என்றே - இப்படிசொல்லி, சொல்லும் வார்த்தைகளெல்லாம் இப்படியேசொல்லியென்றபடி. ஒற்கம்- ஸ்ரீகுணம், ஒன்றும்- ஸ்வல்பத்தும், இல்- இல்லாதவள், உகந்துகந்து - ஸ்வதோவஹித்து, ஸ்வதோவஹித்து திருநாமம் சொல்லுகிறதாலே உதிதோதிதராகத்யமென்றபடி. உள்மகிழ்ந்து-உள்ளேமிகவும் கூடஸந்தோஷித்து, குழையும்-ஸ்ரீயபிலையாகாநின்றனள்.

மூ—குழையும்வாண் முகத்தேதழையைத்தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்* கிழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக் கட்பிரானிருந்தமைகாட்டினீர்* மழைபெய்தாலொச்குங்கண்ணநீரினை டன்றுதொட்டுமையார்ந்

ஜூ—கூதீயுஜுவஸமென்னாகாநின்றாள், இப்படி அவன்திறத்தில் கூலிநிலமையான இவளை யென்னல் நி வதி-ர்ப்பிக்கவொண்ணுதென்கிறாள்.

॥சா॥

(குழையும்) நிரவயிகவளஜுய-ர்வளகூ-ஜாய-ர்வார ஜநஹ-ஜிதியான திருமுகத்தையுடையவளாய் பண்டே எம்பெருமான்திறத்தில் கூதீவவலெபாயிருந்த இவளைத் திருத்துலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டு புக்கு தன்னுடைய ஜிவுஹ-ஜிஷணங்களினுடைய நிரவயிகஜ்ஜ்ஞாதிஸ்ஸின்வெள்ளமெல்லாம் தன்னுள்ளேயடங் கும்படி பெருகுகிற நிரவயிகமான ஜ்ஞாதிஸ்ஸின்வெள்ளத்திலே வரிவ-ணர்மாய் அலர்ந்ததொரு தாம ரைத்தடாகத்தினுடைய குளிர்த்தியையும் மழகையுமுடைத்தான திருக்கண்களையுடையனுயிருந்த வெப்பெருமான் எழுந்தருளியிருந்த இருப்பைக்காட்டினீர்; அன்றுதுடங்கி மழைபெய்தாலொக்குங் கண்ணீரோடு மயங்கி

இ—ளையிதுாழியால்) குழையுமென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (கூதுஜமிதுாழியால்) பாட்டுக்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுாழியால்) இதுவேபாட்டுக்குவஹாமதியுமென்றுகண்டுகொள்வது. ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

குழையும்வாண்முகத்தென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேதுாழியால்) அதில் வளநுய-ர்ஸுவஜ்ஞத்தாலே வள்ஸுவாஸுய-ர்மும் வளகூஸாய-ர்ஸுவஜ்ஞத்தாலே குழையுமென்கிறதினுஸுரும் வுஜு ஸி-ர்தம். எழையையென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (பண்டேயிதுாழியால்) இழைகொள்ளென்கி றதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிதுாழியால்) சோதியென்கிறதை வஜ்ஜ்ரியுஜமாக்கிவிவ ரிக்கிறார் (நிரவயிகமானஜ்ஞாதிஷ்ஸினிதுாழியால்) வெள்ளத்திலென்கிறதற்கு இருந்தஇருப்பையென்கிறதோ டேகவாக்யம். செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வரிவ-ணர் மாயிதுாழியால்) இருந்தவிருப்பைக்காட்டினீர்என்கிறவித்தாலே அவ்வூரில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீஜியைக்காட்டின் அளவன்றிக்கே இவளுக்கு அவ்விடத்திலே எம்பெருமானுடையமுழகையும் காட்டிக்கொடுத்திகோளென்கிறு ளென்று வஹாமதியும்வ-ஜிவிதே. மையார்ந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (மயங்கியென்று)

ஸு— அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், குழையும் - குழையாநிற்கிற, குழைகை - தீவமாகை. நிவஸ-ர்வகூ-ஜாரு மா யிருக்கிற என்றபடி. வாண்முகத்து- காந்திவ-ணர்மானஜுவத்தை யுடையவளான, வாள் - காந்தி. வாள்முகமென்று ஸாகவாத்ரு-ர்வவதாவஃ, வாள்முகத்தென்கிறவிடத்திலே ளகாரவ்யுமகாரலவரெ ணகாரஸ் தெஸுஃ. வாள்முகத்தையுடையவள் வாண்முகத்தாள். வாண்முகத்தேதழையையென்று வஜுவஹ்தவும். 'எழையை-வவமெனை, பண்டேஅவன்விஷயத்திலே வவலெபாயிருந்கிற இவளை, தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில் லிமங்கலமென்கிற திவ்யநஸுத்திலே, கொண்டுபுக்கு - கொண்டுபோய்வரவெஸித்து, இதுக்குக்காட்டினீர்என்கி றதோடே கவ்யம். இழைகொள் - ஆஹரணங்களைக்கொள்ளா நிற்கிற, இழை - ஆஹரணம். திருமேனியில் சாற்றி யிருக்கிற திவ்யாஹரணங்களுடைய காந்திகளையெல்லாம் வஜுஜ்யத்திலே மொஷஜும்போலே தன்னுள் ளே அடக்கிக் கொள்ளாநிற்க்கிற வென்றபடி. சோதி- ஜ்ஞாதிஸ்வரிலே, "வயாவ்ரஹயாதிஸ்ரீ தலேயாகூஜுவஃ ஜ்ஞ மஜுஆஹாவயஜ்ஞம்" என்னும்படியிருக்கிற ஆதீயகாந்திஜ்ஞானத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு இருந்தமை யென்கி றதோடேகவ்யம், செந்தாமரைக்கண் - காரணதாரஸ விலொவநனை, உபஸ்ஸிலே வெரிகாரணவ் வாதஜ்ஞாதிகளெல்லாம் வுகாரஸி தங்களாம்படி கதிரணீபங்களானவிலொவநங்களை புடைபவணவென்றப டி. பிரான்- 'கயாவிவாரவஷாகாரா ஹகுதாநா" என்கிறபடியே அவ்வடிவழகை சூறிதர்க்காக்கின வ ரஜொவகாரகன், கண்பிறான் என்கிறவிடத்தில் ணகாரா தீரபகாரடகாராஜுஃ. இருந்தமை- இருந்தட டிபை, 'சோதிவெள்ளத்திணுள்ளே யெழுவதோருரு" வென்கிறபடியே ஆதீயகாந்திஜ்ஞயத்துக்குள்ளே எழுந் தருளியிந்த வாஜுயர்த்தை யென்றுவுடாயர்ம். காட்டினீர் - இவளுக்குக் காட்டினிகோள். அன்றுதொட்டு- அன்றுதுடங்கி, மழைபெய்தால்- வஷர்ம் வஷி-ர்த்தால், ஒக்கும்- ஒவ்வாநிற்கிற, மழைபெய்தாப்போலே பிருக்கி றவென்றபடி. கண்ணநீரினைநு- நதீஜலங்களோடேகூட, மையார்ந்து-சோவித்து, மையாருகை- சோவிக்கை.

நி—திவ*. ணுழைபுஞ்சிக்கைய ளன்னீர்திதாழ மத்திசையுற்றுநோக்கியே* ।நி॥
நோக்கும்பக்கமெல்லாங்கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை* வாய்க்குத்தண்பொருநல்வடகரை
வண்டோலிவில்லிமங்கலம்*. நோக்குமேலற்றிசையல்லான்மறுநோக்கிலள்வைகலைடோறும்* வாய்க்கொள்
வாசகமு மணிவண்ணனுமேபிவளன்னீர்* ।சு॥

அ—அக்கண்களேயெனினைத்து அந்தசிக்கைநோக்கத்தொழுகிற்கும்; இனிஇவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோ! வென்கிறாள். ।நி॥

(நோக்கும்) சுஷ்பதாவளவநிஷ்டூரகூரகாடகநகவாஷ்பஸ வரிணதீரமிவஷ்டஞ்ச வாஷ்பஸ்தம்ப உகாந்தவதிர வரிவஸ்ரிணாரவிந்த வரிவ்யகமான பொருநல்வடகரை வண்டோலிவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்று தொடங்கி கண்களாலழிக்கல்லுது காணும், வாபால் மணிவண்ணநாகமல்லதுசொல்லாள், இனி இவளை நிவகிப்பிக்கமுடியுமோவென்கிறாள். ।சு॥

இ—தாழும்சிக்தையளென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களேதேயெனினைத்தென்று) பாட்டுக்குப் வாஷ்தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (இனிஇவளைபிதரியால்) ।நி॥

ஆறாம்பாட்டு.

வாயதிவாஷ்தத்தலாயர்மானுவயர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (சுஷ்பதரியால்) நிவர்காஷ்டாபர்யந்தக ஷுஷ்காஷ்டவயொமிவிவாஷ்ய தாகஷ்டயாவா. செந்நெலென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கரும்பொடுசெந்நெலோங்கெதரியால்) வரிணதம், வரிவஸ்ரு, ஸாமி, வீ ஹி, ஓங்குசெந்தாமரையென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வஷ்டஸ்தம்பதரியால்) நோக்கும்பக்கமெல்லான்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வரிவஸ்ரு தமானவென்று) நோக்குமேல்லென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கொண்டுபுக்கவி தரியால்) அத்திசையல்லாமல் மறுநோக்கிலளென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கண்களாளி தரியால்) இத்தால் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கி என்றுகிழ்ச்சொன்னத்தை வ்யதிரேகமுஷ்வெந ஷுபபாதிக்கிறளென்று வ்யாக்கியாதிக. பாட்டுக்குப் வாஷ்தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (இனியிவளைபி தரியால்) ।சு॥

ஸ — இவள் - இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், நாழைபுஞ்சிக்தையள் - நாழைபாதிற்கிற விலக்ஷணையபுடைவள், சிந்தை - நெஞ்சு, ஸஹளதடயுத்தாலே அவனுடைய வடிவழகிலேயுள்ளுருள்ளே நாழைபாதிற்கிற ஔர்ஸ்யபுடையவளாய்க்கொண்டி என்றபடி. அத்திசை - அந்தசிக்கை; அவனைழுந்தருளிபிருக்கிறதெல்லில்லிமங்கலத்தின் திக்கையென்றபடி. உற்று - உறுதியாக, தன்பூர்வை பெல்லாம் அந்த திக்கிலேதானே நிரஷ்ட ஸ்ரூபாம்படியாக வென்றபடி. "வஷ்ஷ்ஷ்ஷ்ஷுஷ்பாநு நாராதிவாநுவாரு கி" என்னுமாப்போலே, நோக்கி - பார்த்து, தொழும் - கூம்ஜலிபண்ணுகின்றாள். * * * * * நி॥

ஆன்ஸீர் - தாய்மார்கள், கரும்பொடு - ஷுஷ்காகளோடேகூட, செந்நெல் - சிவந்த நெல்லுக்கள், வரிவாகாவவெஷ்டிபோலே கநகவர்ணங்களாயிருக்கிற வீ ஹிக ளென்றபடி. ஓங்கு - செழிப்பாலே உஷ்தங்களான, கரும்புகளுக்கும் செந்நெல்களுக்கும் நிழலிச்செய்யும்படி உஷ்தங்களான, செந்தாமரை - சாஷ்ணதாமரைகள், நோக்கும்பக்கமெல்லாம் - பார்த்தவிடமெல்லாம், பக்கம் - வரிஸரம், உயயவாஷ்ரங்களிலுமென்றபடி. வாய்க்கும் - வாயாகிற்கிற, ஸஜ்ஜனங்களாகாகிற்கிற வென்றபடி. தண் - ஸீதலமான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியுடைய, வடகரை - உதீசீரதீரத்தில், வண் - உதாரமான, வகுலாபரண தஜ்ஜனமான வென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கல மென்கிற திவ்யதேசத்தை, வண்தொலைவில்லி மென்கிறவிடத்தில் - ணகாரதகாரமெடுகாரவகாரஷகாரமாய், நோக்குமேல் - நோக்கினதுக்குமேலே, அவ்வூரைக்கண்டபின்பு என்றபடி. இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், அத்திசையல்லால் - அந்தசிக்கை ஒழிய, மற்று - மற்றொன்றையும், நோக்கிலள் - பார்க்குணுளில்லை, வைகல்தோறும் - கழிகிறநாள்தோறும், வைகுகை - கழிகை, நாள்தோறுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரதகாரமெடுகாரவகாரஷகாரமாய், வாவர்காமுமென்றபடி. வாய்க்கொள் - வாயிலேகொள்ளுகிற, இவள் தன்வாயாலே சொல்லுகிறவென்றபடி. வாசகமும் - வாசகஸப்தமும், மணிவண்ணனுமே - ஔ ஸ்ரீநீளாமணிவர்ண ஸ்ரீனவனுடைய திருநாமமே, மணிபோலேமுடிந்து, ஆளலாம்படியானவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபவாதிவ்யகல்யாணகுணங்களான திருநாமங்களென்றபடி. * * நி॥

ஏழு— அன்னமீர் நிரைமாமயிற்சிறுமானிவணம்மைநச்சுவதெந்நலிந்* தென்னவார்த்தைபுங்கேட்குறுடோலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால்* முன்னைநோற்றவிதுகொலோமுகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவுமவன்* கின்னகுந்திருநாமமுமிவள்வாயிலே நவிற்றுமே. ॥எ॥

ஆ— (அன்னமீர்) நிரை கீழையவளநூபக்குபசிவிநீவுதி யையாலே வொ ஆவரிணவுழுவிலொவமெயாயிருந்த விச்சிறுப்பெண்பிள்ளை நம்முடைய வியாதி விஷயமாகிலம்வி திபாய்க்கொண்டு தொலைவில்விபங்கலமென்றுசொல்லல்லது மற்றொன்றுசொல்லுங்கொள்ளாள். வெஉங்களுக்கு வெஉவிஉஹ்ருவரான வஹகாஷிகளுமே. க்திஜப்போலே விஷமாயதவு ஜுயமாம்படி யவனுடையவிவுவிஷ்ணுங்களையும் கீழையாமானசொற்களாலே சொல்லாகிற்கும். இப்படி இவளுக்குற்றமெவ்பிறன் திருவடிகளிலுண்டான வஹிநிவெஷாஜந்நாஹுகூத வரிவொவரவஷாநலவெய்த உஹாஹாஹுத்தாலே வந்ததோ? அன்றியே அவனுடைய நிரவயிகவளநூபத்தைக்காண்கையாலே வந்ததோ? வென்று விவிவிதையாயிப்படியஹிநிவிவெஷ்யான விடவளைக்குங்கூட வியெபையல்லலென்கிறாள். ॥எ॥

(திருந்து) சுவிவுஷ்தவாவணக்குமான, வவக்வெஉங்களாலும், வாவஷ்துயஉநனுப், கஜவஷாராயந

ஏழாம்பாட்டு.

இ— அணிமாமயிலென்கிறதற்குத் காதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (நிரைகீழையதவுழியால்) சிறுமானென்கிறதற்குக் காதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (வொவுதவுழியால்) வருகையாலே என்கிறத்தை யுவுஷுகியா யென்கிற வுவஉத்தை யயவுஹரித்துயொஜிப்பது. நம்மைக்கைவலிந்தென்கிறதற்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையயிதவுழியால்) என்னவார்த்தையும் கேழ்க்குறுளென்கிறதற்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (மற்றொருவிதவுழியால்) திருந்தவென்கிறதற்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (வெஉங்களுமிதவுழியால்) அவன்சின்னமுமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (அவனுடையவிதவுழியால்) திருநாமமுமென்கிறதற்குக் காதுவக்மருளிச்செய்கிறார் (வளநூயக்குழியால்) இவள்வாயனகளென்கிறதற்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (கஜேஉயாஷமானவிதவுழியால்) இத்தால் வாய்க்கொள்வாசகமுமென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை விவரிக்கிறதிப்பாட்டென்று வஹஜகிவஷநிவிவெதை. தவுதீபவாஉத்தி !லஹிவெஷ காவுக்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதவுழியால்) முன்னைநோற்றவிதுகொலோவென்கிறதற்குத் காதுவக்மருளிச்செய்கிறார் (ஜந்நாஹுகூதவுழியால்) முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயிதவுழியால்) பாட்டுக்குப் வரவி காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியஹிநிவிவெஷ்யிதவுழியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

திருந்துவேதமுமென்கிறதற்குத் காதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (சுவிவுஷ்தவுழியால்) வேள்வியுமென்கிறதற்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (கஜேஉயாஷயிதவுழியால்) திருநாமங்களைச்சொன்னது. உவெஉகூஷண

பாடல்— அன்னமீர்- தாய்மார்காள்? அணி - அழகியதான; மா - நீலகாந்தியையுடைத்தான, மா மாவைஎ மெந்து யுவாவி. மயில் - உயரிரியாயிருக்கிற, உயரிரிபோலேடிரவுவெவு பிருக்கிறவென்றபடி. சிறுமான் - வொவுஹரிணியான, வொவுஹரிணிபோலே உஹுவிவொவவெயான என்றபடி. இவள்நம்மை - அன்னியருந்தோழிபருமானநம்மை, கைவலித்து - கஜிகூர்த்து, நமக்குவியையையல்லாதவளாயென்றபடி. தெலிவில்லி மங்கலமென்றல்லால் - திருத்தெலிவில்லிமங்கலமென்கிறவாவிதத்தொழிய, என்னவார்த்தையும் - மேற்றிறுநவாவிதத்தையும், கேழ்க்க - கேழ்க்கைக்கு, உறுள் - வஉகியாள், கிட்டாளென்றபடி. அவன்சின்னமும் - அவனுடைய விஹ்நங்களும், தவளவெண் - சங்குசக்கரமென்று செல்லப்பட்ட திவுயாயுதவிஹ்நங்களும், திருநாமமும் - வளநூபக் வளவுஹரிஷ்ணவுகிவாஉங்களான திருநாமமும், இவள்வாயனகள் - இவள்வாயிலே திருந்த - திருந்தும்படி, உஜுவுமாம்படி. விஹ்நங்களும் திருநாமங்களுமிவள் வாயிலே பட்டபின்பு உஜுவுங்களாய்த்தன வென்றுகருத்து. முன்னம் - வெவுவக்ஜந்நத்திலே, நோற்ற - இவளாலேயநுஷ்டிதமான, விதிகொலோ? - வாகுகதிமோ, முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ - தெவவணக்னுடையவாஸுபக்மோ, அவனழகைக்கண்டவாஸுபக்மோவென்றபடி. இவளிப்படி விஹ்நங்களோடும் திருநாமங்களோடு மித்தனையழகாகச் சொல்லும்படியான வஹிநிவெஷம் வெவுவக்வாகுகூத்தால் வந்ததோ? அவன்வளநூபத்தைக்காண்கையால் வந்ததோவென்றபடி.

மூ—திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமவிக்* திருந்துவாழ்பொருனல்வடகரைவண்டொலிவில்
லிமங்கலங்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவங்காட்டுடங்கியிங்காடொறும்* மிருந்திருந்தவிந்தலோசனமெ
ன்றென்றேறைகந்திரங்குமே* ॥அ॥
இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ யிவள்

ஆ—வெஷாநஹிஷாஹி கமொநாஷ்ட நிதரிவிதந்தி காஜிலய ஷுகி ங்களாலே வஹாராயணுமாய்க்கொ
ண்டு ஷுகீஹ கிஷி நீலோநாயகனான வாரிவாராஷன் திருநாட்டிலேழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பிற்காட்டில்
வஹ்ஜலையெழுந்தருளியிருந்து வாழ்கிற பொருநல்வடகரை வண்டொலிவில்லிமங்கலத்திலே இவ்வூரிகள்
சோதிச்சொந்தாமரைக்கட்பிராணிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு நெய்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்ண
ளாலேகண்டு கைதொழுதவன்னுள்துடங்கி இன்னுமொரு மிருந்திருந்தக்கண்களோடேகூத்து சாவிநூலாய
வந! சாவிநூலாயவென்றேறைசொல்லினைந்து தளராகிற்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பி
இ—மென்கிறார் (ஷுகீஹ தாஹியால்) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (வாரிவாராஷனென்று) மனிக்தவென்கி
றத்துத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயி தாஹியால்) தொலைவில்லிமங்கலமென்கிறதுமென்கி
றத்துத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயி தாஹியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறது
ற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவி தாஹியால்) தொழுதவன்னுளென்கிறது - இத்தாலையானது
தொழுதவன்னுள்துடங்கி இன்னுளவுமுண்டான விவரணத்தையுடையமெயிலுத்தைச்சொல்லுகிறான் என்கிற வா
மகியுமவதரணிகை.

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

அவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (இவளையிதாஹியால்)

ஸ—திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, வேதவணர்கள் உங்கள் தப்பாதிருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங்
களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமாமகளிரும் - லக்ஷ்மியாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு லக்ஷ்மீ, மா - ஸ்ரீ
தீ, மஹாலக்ஷ்மீ யென்றபடி, மகள் - பெண், மகள் ஸப்தத்துக்கு மகளி ரென்று வடமொழியாம் வேதா
வயம், பெரியபிராட்டியாரு மென்றபடி தாம் - தாமும். வாரிவாராஷன்தாவு மென்றபடி. வடமொழியாம்வே
தாவயம், மலிந்து. திருநாட்டிலும் வஹ்ஜலையை நிருந்து ஸாஸ்த்ரமாக வெழுந்தருளியிருந்து, வாழ்- வா
ழாகிற்கிற, இது அவ்வூருக்கு விசேஷணம். பொருனல் வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில், விரு
தெஜக்கக்கரை யென்னுமாபரணம்போலே சொன்னபடி. வண்- லக்ஷணலக்ஷ்யஸமான, தொலைவில்லி மங்கலம்- திருத்
தொலைவில்லி மங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, கருமருவுகண்ணியா அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணினை
யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழு தென்கிறத்தோடே சம்பந்தம். கரும் - கருத்தவையான, "சுக்லம்பரதரம்" வென்
கிறபடியே தாவிஸ்ருஷ்டித கரணகலாபத்தை நீங்காதான வென்றபடி. தடங்கண்ணி - தடாகம்போலே லக்ஷ்ய
லக்ஷணஸ்ரீ தலைவுகளான கண்களையுடையவளான வென்றபடி, தடம் - தடாகம். கருங்கண்ணி - கண்ணழகுக்கு
வள் கவிலக்ஷணையோடொக்கும். தடங்கண்ணியென்று அவளிற் காட்டிலுமிவளுக்கு வுபாவுக்கிசொல்லுகிற
து. அவளைபநாஹவிக்கையால் வந்தவழகுதானிம்மிறவுவள்கண்ணுக்கு, அதில்லிஷ்டமழகுமுண்டிறவிய
கத்தை யநாஹவிக்கையா லிவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத வன்னுடங்கி. கண்டுமெலிவித்து வந்தவுள்துடங்கி,
நாள்துடங்கியென்கிறவிடத்திலேள்காராகவுமெ தகாரடகார வனுபாவஜ்ஞர். இன்னுமொரு-இப்பாலுண்
டான நான்தோறும், இதுகுறு இரங்கு மென்கிறத்தோடேகூடம். இருந்திருந்து - ஆம்ரையையாலே யாசித்தி
ருக்கமாட்டாதவள் கூடநின்தோறும் வ்யாவஹாரிகவாதயாரணம்பண்ணிப்பண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்த
லோசன - லக்ஷ்ம. என்றென்றே- ஒருக்காலைசொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலுமிப்படியே சொல்லிய்
ழைத்து, கைந்து - ஸியிலுமாலெதுயாய், இரங்கும் - நெஞ்சுருகுகின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை ॥அ॥

இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரிலுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்திலுடைய
வென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - செவிலைக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொ
றும் - நான்தோறும், வாய்வெரீஇ - வாய்விவருவி, அவன்நாமங்களை பலகாலுமாகச் சொல்லியென்றபடி.

மூ—கண்ணீர்களலமர* மரங்களுமிரங்கும்வகைமணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால்* துரங்கம்வாய்பிளந்
தானுறைதொலைவில்லிமங்கலமென்றுதன்* சரங்கள்கூப்பித்தொழுமவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே* கூ॥
பின்னைகானிலமாமகள்கொறிருமகள்கொல்பிறந்திட்டா* ளென்னுபாயங்கொலோ விவணெடுமாலென்

ஆ—க்கங்கற்றதற்பின் விஸ்வஜநத்தாலேயதஜஉஊவுளோய்நாடோறபவன்திருநாமத்தையே வாய்
வெருவி கூவெகதமான மரங்களுங்கூட இரங்கும்படி ஊஹாகீர்யோடே மணிவண்ணவோவென்று கூப்பி
ட்டழைத்துத் துரங்கம்வாய்பிளந்தான் தன் ஸ்ரீமெல்லாம்போம்படி யெழுந்தருளியிருந்த தொலைவில்லிமங்கல
மென்றுசொல்லித் தன்கைகளாக்கூப்பித்தொழாநிற்கும். ஆதலால் அவ்வூரில்கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திரு
நாமத்தைக்கற்பித்துக்கெடுத்திகோளென்கிறாள். ॥கூ॥

(பின்னைகொல்) நீங்களிவளை திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்றுதுடங்கி அவளுடை
பநிரவயிகமான சூழ்நிதவாதஜுயாதிமாணங்களேயே சொல்லிக்கூப்பிட்டுத் தன்னோடு ஸம்ஸ்ரஷ்டிக்கைக்கே
ற்கத் தானவகாரம்பண்ணுவதற்குமுன்னே எம்பெருமான் பலவடிவுகளைக்கொண்டு நின்றிருந்துறைகின்ற தி
ருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சென்னியால்வணங்கி அவ்வூர்திருநாமத்தையென்றே கேட்பதென்று சிந்தியா
நிற்கும். இப்படி எம்பெருமான்பக்கலுண்டான யதிநிவஸவெள்ளத்திலே யழுந்திக்கிடக்கிற இவள் நப்பின்னை

இ—இரங்கியென்கிறதற்குத் காதாசாமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்ரஷ்டகாரியால்) வாய்வெரீஇனென்கிறதற்குத்தா
தாசாமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமத்தையேயிகாரியால்) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை என்கிறதற்க
ஹிதாசாயமருளிச்செய்கிறார் (அந்தரஜமெல்லாமிகாரியால்) பாட்டுக்குப் வாஜ தாசாமருளிச்செய்கிறார்
(ஆதலாலிகாரியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

நெடுமாலென்றேநின்றுகூவும் என்கிறவிடத்தில் கூஹிதாசாயமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களிகாரியால்) நெ
டுமாலென்றேநின்றுகூவுமென்கிறதற்குத் தாசாமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையநிரவயிகதாரியால்)
கூப்பிட்டுஎன்கிறதற்கு வணங்கியென்கிறதேதாடே சுஜயம். முன்னிவந்து என்கிறதற்குத் தாசாமருளிச்செய்
கிறார் (தன்னோடிகாரியால்) தன்னோடென்றது - இப்பிராட்டியோடேயென்றபடி. ஏற்களென்றது - கூஹாஸ
ணமாகவென்றபடி. தானவகாரம்பண்ணுவதற்குளென்றது - பிராட்டி கூவகாரம்பண்ணுவதற்கு என்றபடி.
நின்றிருந்துறையும்என்கிறதற்குத் தாசாமருளிச்செய்கிறார் (பலவடிவுகளையிகாரியால்) அவ்வூர்திருநாம
ங்கேட்பது சிந்தையே யென்கிறதற்குத் தாசாமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிகாரியால்) வாயஜவாஹ
த்துக்குத் தாசாமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெம்பெருமான்பக்கலிகாரியால்) பின்னைகொல் நிலமாமகள்சொல்

ஸ—கண்ணீர்கள்- நெதுஜலங்கள், அலமர - வ்யாகுலங்களாகவுவஹியாநிற்க, மரங்களும்-கூவெகதங்களான
வ்ருக்ஷங்களுங்கூட, இரங்குமவகை- இரங்கும்படி. தன்னை தாஸ்யநிலையைகேட்டு உருகிப்போம்படியென்கை, ஓமணி
வண்ணா? என்று மாறியநுபிப்பது- ஓ! என்று கூகாருண்யநிவிஸஹம். மணிவண்ண - நிரவதிகவாத்ஸல்ய
வண்ணம்- ஸஹாவம். மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனுய் ஸுகரனாயிருக்கிறவனே என்றபடி.
ஸாவைஜி. என்றுகூவும் - இப்படிகூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - விஷாதெ. துரங்கம்- கஸ்ரஸ்திவியானகெஸரியை,
வாய்பிளந்தான் - வாயைப்பிளந்தவனைகாஷான், உறை - வஸிபாநிற்கிற, தொலைவில்லி மங்கல மென்று- திருத்
தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லி, தன் கரங்கள் - தன்னுடையஹஸ்தங்களை, கூப்பி, - சுஜலிபாகப்பண்ணி,
தொழும் - வஸ்யாநின்றாள். * * * * * ॥கூ॥

இவள் - தொலைவில்லிமங்கலத்தை நீங்கள்காட்டக்கண்டநாளவித்தவிவள், நெடுமாலென்றே - சூழ்நித
விஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தை உடையவனேனென்றே, மால் - வ்யாமோஹம், நின்று - ஸ்தாயிபாய், நிர
ஹஸமாயென்றபடி. கூவும் - கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - கஸ்ரஸ்ப்ரதிகாரவ்யயம், முன்னிவந்து - இவளைத்
தனக்கு ஸம்பாவிக்கைக்க க இவள்பிறப்பதற்குமுன்னேவந்து, அவன் - அந்தஸமவ்ருத்தனவன், நின்
றிருந்துரையும் - கூநிகாரவிவங்களை வெளிஸ்ரவிதது நின்றுகிருந்தும்வஸிபாநிற்கிற, தொலைவில்லிமங்கலம்
திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநாமத்தை, சென்னியால் - ஸிரஸ்ஸாலே, சென்னி - ஸிரஸ்ஸா, வ
ணங்கும் - வஸ்யாநின்றாள், அவ்வூர்திருநாமம் - அந்தவூர்திருநாமத்தை, கேட்பது- பிறர்சொல்லக்கேட்கை,

ழு—றேறின்றுகூவுமான்* முன்னிவந்தவனின்றிருந்துறையுந்தொலைவில்லிமங்கலஞ்*சென்னியால்வணங்குமாவ்
யி॥
வூர்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே*
சிந்தையாலுஞ்சொல்லாலுஞ்செய்கையினாலுந்தீவதிரா னையே* தந்தைதாயென்றடைந்தவண்குருகூரவர்
சடகோபன்*. முந்தை

ஆ— ப்பிராட்டியே! ஹேஜிப்பிராட்டியோ! பெரியபிராட்டியோ! அன்று. இவள் தானென்றுசொல்லாமித்தனை. ஹவலவியமான வெஹாகிஸபங்கண்டமறியோம், இதென்னவாஸ்ரயத்மென்று விஸ்மிதையாய்க்கொண்டு இப்படியலிநிவிலெஷ்யான விவஸனென்னலும்நிவகிப்பிக்கமுடியாதென்றுசொல்லிமுடிகின்றன். யி॥
(சிந்தையாலும்) வாஜஸநேயவ்ருத்திகளாலே தேவபிரானையே தந்தைதாயென்று அடைந்த குருகூர்ச்

இ— திருமகள்கொல் என்றிவ்வளவேசொல்லவைத்திருக்கையாலேபிறந்திட்டாளென்கிறவழம்சயிசமா
கையாலதுக்குத் தனியே காதயபருளிச்செய்கிறார் (அன்றிவள்தானிதாஹியால்) அவர்களுக்கு மிவள்படி
யல்லாமையாலே யிவளவர்களிலேயொருத்தியுமன்று; லொகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவள் தா னிப்படியொருத்தி
பிறந்தாளென்று சொல்லலாமென்றபடி. கவதரித்தாளென்றுசொல்லாதே பிறந்திட்டாளென்றுசொன்ன வத
வ்யாரவ்யத்தாலு மிப்பதத்திற்கிப்படியே காதபர்ங்கொள்ளுகை யுவிதமென்றுகருத்து. என்னமாயங்கொ
லோவென்கிறதற்குக் காதபர்மருளிச்செய்கிறார் (வாவம்வியமி தாஹியால்) பாட்டுக்குப் வரதகாதயபர்ம
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியலிநிவிலெஷ்யி தாஹியால்) இவளுக்கிவ்வவலெஷ்யமெல்லா முங்களாலேவந்ததெ
ன்கிற வசனத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே யுவவஸம்ஹரித்து இனியென்னலிவளை நிவகிப்பிக்கமுடியாதென்று
வஸம்ஹரிக்கிறளிப்பாட்டிலென்று இவ்விரண்டுபாட்டுக்களுக்கும் வம்மகிகண்டுகொள்வது. யி॥

ஈ—சிந்தை - வினெஷ, இவளுக்கிகிலஸஷ். தான்சொல்லுகிறதிருக்கப் பிறர்சொல்லக்கேட்கவேணுமென்
று ஸநொரயிக்கிறளென்றபடி. தோழி தன்வாயில் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்றால் இப்பிராட்டிசொல்லும்
போதுள்ள சாயபர்ம்பிறவாமையாலே ஊர்திருநாமத்தைச்சொல்லாதே யவ்வூரென்றுசொல்லுகிறள். ஆனே
லுமொருக்கால்சொன்னாளேயென்னில்? அது சாயபர்யலொகவிகமாயிருக்கையாலே இந்தையிப்போதுத
விருகிறள். பின்னைகொல் - பின்னையோ, இவள் நீவிலெப்பிராட்டியோ!என்றபடி. நிலமாமகள்கொல் - வூயி
விக் கயிஷ்டாதியாய் மானங்களாலே ஸஹகியான ஹேஜிப்பிராட்டியோ, நிலம் - வூயிவீ. திருமகள் கொல்
பெரியபிராட்டியோ, பிறந்திட்டாள் - பிறந்தாள், இட்டாளென்றுவ்யாகரநபர்யொரம் அவர்களிலேயொ
ருத்தியுமன்று? லொகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவளொருத்தி பிறந்தாளென்றபடி. என்னமாயங்கொலோ - என்ன ஆ
ஸ்சர்யபர்மோ, எம்பெருமான்பக்கல் வாவம்வியமானவிதமென்ன வாஸ்சர்யபர்மோ வென்றபடி. * யி॥

சிந்தையாலும் - ஸநஸ்ஸாலும், சிந்தை - ஸநஸ்ஸு, சொல்லாலும் - வாக்காலும், செய்கையினாலும் - கா
யிகவ்யாபாரங்களாலும், இதுக்கு அடைந்தளென்கிறத்தோடே சுருபம். தேவபிரானையே - தொலைவில்லிமங்கல
த்திலிருக்கிற தேவப்பிரானையே, தந்தைதாயென்று - பிதாவும் மாதாவுமென்று. அடைந்த - அடைந்தவரான,
இதுஆழ்வாருக்குவிசேஷணம் இத்தாலிப்பிராட்டி தன்தாய்மார்முதலான வையர்க்களைவிட்டுத்தேவப்பிரானை
யே ஸகலாவாகாயங்களாலே பற்றினளென்று சொல்லுகிற வித்திருவாய்மொழிக்கு வாவஹேதுவை அழ்வார்
தாமே வெளிப்பட்டாராய்த்து. இரங்கிநாடொறுமென்று ஸநஸ்ஸுக்கவன் பக்கல் வராவணவும், மணிவண்ண
வோவென்று கூவுமாலென்றுவாகிவராவணவும், கரங்கள்கூப்பித்தாழுமென்றுகாயவராவணவுமாகப்பாட்
டிலேயுவஸம்வரித்துச்சொல்லிற்றிறே. வண்-வீகூஷணரான, ஆழ்வார் அவனையேவவ்யவஸ்யபர்வமாகப்பற்றி
னப்போலே, ‘அன்னேபாயத்தனைப்’, ‘காகவி தாயவ கயஸநயாவிஹகிகவ்யவஸ்யபர்யதெஹ” என்கிறபடியே பா
ழ்வானையே வவ்யவஸ்யபர்வமாய்ப்பற்றியிருக்கிறவர்களானனென்றபடி. குருகூரவர் சடகோபன் - திருக்
குகூரிலிருக்கிறவர்களுடைய சடகோபன், ஊரிலிருக்கிறவர்கள் - ஊரவர். அவர்களுக்கு வவ்யநிவ்ராஹகரான
ஆழ்வானென்றபடி. இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே கரபம் முந்தை-கராகியான, கராகியாயிருக்கிற வெ
ஒத்தினஸ்யபர்த்தைச் சொல்லுகிறதானவென்றபடி. “வெஷவெஷெயுவரெவ்ாவஸி ஜாவெசஷராயாதெஜ்ஞாவெஷஃ
வ்ராவெதவ: ஷாவஸீக்ஷாகஷாஷ்ராரோயணாகரா”என்னுமாப்போலே உதராவஜாதீயனுய் வந்துபிறந்தருளுகிற
வழிவ்ர்ஷாணுக்கநுரூபமாக வெஷமும் தமிழாயவர்பக்கல் பிறந்ததுகையாலே முந்தையாயிரமென்கிறது

ஏழ—யாயிரத்துள்ளினையதோலிவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன* செந்தமிழ்பத்தும்வல்லாரடிமைசெய்வார் திரு
மாலுக்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ—சடகோபன்சொன்ன வகுளாபரணாதி சமானவாயிரத்திருவாய்மொழியிலும் ஸாலோக்ய சமானவித்தி
ருவாய்மொழியை வல்லாரெப்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்குமஹிதஸ்வரூபஸ்வரூபயோக்யதைகளைப்பண்ணுவாரென்கிறார். ॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

* நிகமனம். *

இ— முன்னதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதாந்திபால்) செந்தமிழ்பத்துமென்கிற
சாற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாலோக்ய சமானவித்திருவாய்மொழியைபிதாந்தியால்) திருமாலுக்கு
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்குமிதாந்தியால்) ॥கக॥

ஸ—ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன - ஸ்ரீவேம்.செந்தமிழ் - செவ்வியதமி
ழான, சுவர்க்கஸ்தகாமநத்திலே சுகதாத்பர்யமானவென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டையும், வல்
லார் - கற்றவல்லவர்கள், திருமாலுக்கு - ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு, திரு - ஸ்ரீ, மால் - வாத்ஸல்ய, ஸ்ரீவிஸிஷ்ட நாராயண
னுக்கென்றபடி, அடிமைசெய்வார் - ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யப்பெறுவர். * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸித்தயேஸ்ரீமதேஸடாரிமுநயேநம:.

துவளில்மாமணிமாடம்.

ஸ்வேதகாந்திதரணீ ஸஸாங்கசயாவலிம்யமாயிகுலதீபிகா
தமிஸ்ராஹாவாஸுதேவஸரஸீஜாக்ஷவிமுக்தநேதஸ:।
தேவகீதவப்ரஜனனோத்தரம் ஸுகம் ஸுஷுப்திவத்யாபயதி
ஸ்வபாவதோ ஹரிபதாஸ்ரிதாந் ॥எசா॥

(ஸ்வேதகாந்திதரணீ) தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் - அழகியதிருவாழி திருச்சங்குகளாலும்,
(ஸஸாங்கசயா) தேவதேவப்பிரானென்றே - தெவதெவகுத்தாலும். (வலிம்யமாயிகுலதீபிகா) திரை
கொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் - திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினதெவகுத்தாலும், (தமிஸ்ராஹாவாஸ)
கருங்கடல்வண்ணன் - கடலுக்குஸதृசமான ஔதாய்த்யத்தாலும், (ஸுதேவஸரஸீஜாக்ஷ)
சந்தமரைக்கட்பிரான் - வாம்ஸல்யகுணத்தாலும், (விமுக்தநேதஸ:) அவன்சின்னமும் திரு
நாமமும் - திவ்யாயுதத்தாலும், விமுக்தந என்கிற இத்தாலேதானே சின்னமும்திரு நாமமும் என்று ஸஹஜ
மாய் வருவதோர்மாலையிலே மணிவண்ணனுமேம என்றுசொல்லப்படுகிற திருநாமமும் ஸம்ஸ்லேஷமா
கிறதென்று திருவுள்ளம். (தேவகீதவப்ரஜனன) திருமாமகளிருந்தாம் - ஸ்ரீமஹிஷீநீளைகளாலே வெ
விக்கப்படுகையாலும், திருமாமகளிரென்றது மற்றைப்பிராட்டிமாருக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்
(ஸதிவ்யமதயா) துரங்கம்வாய்பிளந்தாவுறை - கூவஞ்ப்வந்துபிறந்த வளர்த்தாலும், (வெவ்வேகிவிஸ்
ருஹாவாஸ) நெடுமாலென்றேநின்று - ஸ்ரீநரகரிடத்தில் ஸதृசம்வஸ்துவிதயாலும், திருச்சிதாலேவில்லிமங்கல
த்திலெம்பெருமான் தன்னிடத்திலவஸ்தரானவர்களை உதாரஜநங்களோடே விவபிப்பியாநிற்கிறனென்று
"துவளில்மாமணிமாடம்" என்கிற உபகுத்திலே வ்யக்தமாக ஸம்கோவன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

[திவ்யாஹியாவெஸ்; தெவீஸ்ரீஹாவாஸ, என்று பதிவெண்ணுபிரத்தில்வாம். விஹாஹியாவெஸ்
ரிகிவ்யவஸ்வாம். ஸாவஸிஜாக்ஷவிஹா - கயிபாந - விஹாஹியாவெஸ் - சந்தாமரைக்கண், மணிவண்
ணனுமேம, சின்னமுந்திருநாமமும், ஆகையாலே.]

ஸ்ரீமதேநிகமமஹாதேஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாலுக்குவையமளந்தமணாளர்க்கு*நீலக்கருநிறமேகங்போடர்க்குக்* கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்

ஆ—(மாலுக்கு) இப்படிமாங்களுமிரங்கும்வகை "மணிவண்ணரே" வென்று கூப்பிட்டு மவனைக்காணப்பெ
றுமையாலே மிகவாகுலாவலைபாய் கூதீபங்களைப்பிழந்து கதறுகிறவளான விவளைக்கண்டு திருத்
தாயாரிவளிலு மதிகமாகிவருவதாகவிரங்கி தபாய்க்கொண் டெம்பெருமானுடைய முணவெவதி தங்களை
க்குத்தோற்றுஇவளிழந்திவற்றைச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்பெருமானுடைய கூரிதவாதலுத்துக்குரு மரிதா
கமான மெதிரிலுகூவிகூ ணாகவெதிவருவெதி சத்துக்கும் வியுமாயதிமஹீமாய் வஷாகுமான
காலதிவத்திலுடைய நிறத்தைதபுங்குளிர்ச்சிபையும் பெநமையையுமழகையுமுடைத்தான திருமேனிக்கும் தே
வத்திலேயழகியதாரு தாமரைத்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கணகளுக்கும்தோற்று இந்த நிரவயிகவுள

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியெம்பெருமானேநி வாகுலம்பிறுஷங்கிடையாபையாலே வகாதிவமாக வுவகரிப்பட்ட
வாழ்வர் கருணாமித்திருவாய்பொழியிலே "என்பெண்பிள்ளைதங்கிழாதாள் மாமைநிறமிழந்தாள்" என்றுப்போ
லே சிலவற்றைப்பேசுகை யயமதிமன்றேவென்ன சுவகரிப்பிகிறார் (இப்படிபி கரிபால்) நிரகிபய
வளநுயகுவணுதி கூவுணமுணநியிபான வரிவகுருன்விஷயத்தில் தபக்குப்பிறந்த நிரவயி
கவுத்தாவணுத்தால்வந்த வாரவசுவாகிபயத்தாலே கூதாதீபவெதாகுங்களெல்லாமவனிட்டவழக்காம்படியவ
ற்றில் தமக்குவ்வாபுநிவுதிபிறந்தபடியைக்கண்டதம்முடையவநுவெடயிகள்உதவிதராய்ச்சொன்னபாசுரத்தை
யநுவகிஷத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விந்தகவிபிபையை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செ
ய்கிறரென்றுகருத்து. கூதீயங்களையென்றது - வயாதிஹகிஷணங்களையும் வளநுயகுதிமுணங்களையு
பென்றபடி. இங்கு இழக்கையாவது - காணக்காணபிபியிலுமாகை. இத்தாலெம்பெருமான் வவிஷபவெதீ
த்தாலே வாரிதர்க்காதீயங்களோடு வம்வெம்யமறும்படி பண்ணுவிக்குமென்னுமிட மித்திருவாய்மொழி
க்கு வும்வுாகுமென்று வகிவிதமாய்த்து. இத்தையே வாதி தவாரகுவமென்றுவாயகுருளிச்செய்வர். அதி
ல்வுபவுதாரி தவாரம்.

முதற்பாட்டு

மாலுக்குஎன்கிறதற்குத் தாதுயகுமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவி தாதியால்) வையமளந்த
மணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாதுயகுமருளிச்செய்கிறார் (கூரிதாகுமாகவி தாதியால்) கருநிறமென்னச்செ
ய்தே நீலபவெம்வுபொமித்ததுக்குத் தாதுயகுமருளிச்செய்கிறார் (வ்ரிமுமாயி தாதியால்) மேகவண்ணர்க்
கென்றதே மேகநியாயர்க்கென்றதற்குத் தாதுயகுமருளிச்செய்கிறார் (நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையுமி தாதியா
ல்) கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்கிறதற்குத் தாதுயகுமருளிச்செய்கிறார் (திருவத்திலேயழகியதாருவி
தாதியால்) கொங்கலர்சோலக்குழலினென்கிறதற்குத் தாதுயகுமருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிரவயிகதாதியால்) "கா

ஸ— மாலுக்கு - கூரிதவிஷயத்தில் வுாமிதாவகத்தை யுடையவனை, மால் - வுாமிதாவகவாகு. மின்னிடைம
டவாரிலே நீயெனக்கு வேண்டாவென்று பிராட்டிதள்ளச்செய்தேயும மேல்விழுந்ததாகிற வாரிசவுாமிதா
த்தைக்காட்டி யிவளை யகப்படுத்தினனென்று கருத்து. வையம் - ஹ தினிய, அளந்த - கூரிதாகுமாக வாதி
நஞப்பிறந்தளந்தவனை, மணாளர்க்கு- மணவாளரான, வெரிஜாயாவைவகுவதிவ. மணம் - வம்ரிஷம், ம
ணத்தையுடையவன் மணவாளன், நாயகனென்றபடி. இதற்குமணாளனென்று வுாதி வகாரமாயும் ரதிவழு
ண்டி, - ஸ்ரீவரதநாயகாரத்தில் மாணவெவதி தங்களாலே இவளை வஸீகரித்து இவளுக்கு நாயகனான வென்ற
படி. நீல - வதிமானை, கருநிற என்று மேல் சொல்லி இருக்கையாலே இந்த நீலவபவம் நதிமவாரம். கரு
நிற - நீலவண்ணமான, மேகநியாயர்க்கு - தெவத்திலுடைய நியாயத்தை யுடையவரான, நியாயம் - ரீதி. நீலவ
ஸிரிரவ விவாலவ ரதணீபவாதிரவிவமான தெவரீதியையுடையரானவென்றபடி. கோல- சுலபகாரங்க
ளான, நீலமான திருமேனிக்குப் பரதாமாவயவங்களான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கு - சார
ணதாரிவ வதுபவங்களான விமாவநங்களை யுடையவர்க்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோட சுகயம்

மூ—கொங்கல* சேலக்குழலிபிழந்ததுசங்கே* ॥கா॥
சங்குவில்வாடண்டுசக்கரச்கையற்குச்* செங்கனிவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்ணற்குச்* கொங்கலர்தண்ணைந்
துழாய்முடியானுக்கென்* மங்கைபிழந்தது மாமைநிறமே* ॥உ॥
நிறங்கரியானுக்கு நீடிலகுண்ட* திறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வரவற்கு*

அ—நுபக்தைபுடையவனை வெம்பெருமானேயுங்கூடத்தோற்பிக்குந்திருக்குழலழகையுடையவளானவென்
பெண்பிள்ளை தன்னுடைய சங்கிழந்தாளென்கிறாள். ॥கா॥

(சங்கு) அளந்தருளுகிறபோது வளர்ந்த ஸ்யாமஸுவஸாமுஹுர்தி ஸிவ்யாயங்களேயேந்திய வழகுக்
கும் வஹ்வாண நஹிநயஸுலை வம்ஹுஸெஹுஜீவிதமான வஹுஹுதாக்களையும்கண்ட ஹஷஹுவ்ருகஷஹுததாலே
பூதுக்கணித்த திருப்பவளதழகுக்கும் திருக்கண்களுக்கும் மெதுவொகுவிகுருணாயாவ ஜநிக ஸுருவ்நா
ஹநாஷஹுமக அயர்வறுமமர்கள் கதிவரிஸெ தஹுஷ்டீஸுமெகளைக்கொண்டொப்பித்தருளின வழகுக்குந்
தோற்று என்மங்கை மாமைநிறமிழந்தாளென்கிறாள். ॥உ॥

(நிறங்கரியானுக்கு) வஹுவொகுங்களையு மழுதுசெய்தருளின சுவடுகாணலாயிருந்த திருப்பவளத்தின
ழகுக்கும் வகஜஜ நஜி நாநப நஹுரிபானவந்த சிறியவடிவுதனக்கு மத்திருவடிவுடைய நீலஜவமபோலே

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ—கீழ்ப்பாட்டில் தீவிகுருவுதாஜம் வருஹுதிமாகையாலிப்பாட்டும் தவுதாஜவாமென்றுநினைத்து
பூயஜவாஹத்திற்குத் காதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகிறவி தாஹியால்) இதீபவாஹத்துக்குத் காது
யஹ்மருளிச்செய்கிறார் (வுவாணை தாஹியால்) தாதீயவாஹத்துக்குத் காX (மெதுவொகுவு தாஹியால்) ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

நீடிலகுண்ட திறங்கிளர்வாய் என்கிறதற்குக் காதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார் (வஹுவொகுங்களுமி தாஹியால்) சுவடு - ஸ்வரூபம், கள்வரென்கிறதற்குக் காதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார் (வகுமெ தாஹியால்) சிறுஅவர்க்கென்கிறவஹுங்களுக்குக் காதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார் (அந்தவி தாஹியால்) நிறங்கரியானுக்கென்கிறதற்குக் காதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார் (அத்திருவடிவுடையவி தாஹியால்) கறங்கிபளன்கிறதற்குக் காதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார்

ஸ—மாலுக்கு மணாளர்க்கு ஹுதாஹியாக விஸ்வஷணம்தோறும் அவனுக்கு அவனுக்குளென்றது அவ்விஸ்வஷ
ணங்களில தனித்தனியே யிவளீடுபட்டாளென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காக. இப்படிமேலும்கண்டு கொள்வது. என்-
என்னுடையவளான, கொங்கலர்- ஸுகந்யுக்தமான வஸ்துக்களை யுடைத்தான, கொங்கு- ஸுகந்த, அலர்- வாஸ
ஸ்ம், ஸுருஸுமவிகஸநாவஸ்தை. குழலி- குழம்போலேநரஸுகுமாரஸுகந்யஸுகாமிகளான கூந்தலுக்களையுடையவளா
ன பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, செந்தாமரைக்கண்ணர்க் கிழந்தென்கிறது அவரைஆசைப்பட்டு
ப்பெறுமையாலே இழந்தமென்றபடி. சங்கு - வலயம், அவனைப்பெறுமையாலே வ்யவதத்தால்வந்த காஸுஹுத்
தாலே வலயத்தையிழந்தாளென்றபடி. * * * ॥கா॥

சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு - ஸுங்கஸாரஹுவஜ மஹாவக்ஷஸ்தலத்தையுடையவரான,
சங்கு - ஸுங்கம், வில் - ஸாரங்கம், வாள் - வஜ்ரம், தண்டு - மகுடி, சக்கரம் - உக்ரஸ், செங்கனிவாய் - கரு
ணைவிவாயரானை, செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு - சரண்ணதாஸரஹுவிரோவநரான, கொங்கலர் - வாஸனை
விகஸிய நிற்கிற, வாஸனை வ்யவஸாயியா நிற்கிறவென்றபடி. கொங்கென்று வாஸனைத்துக்குப்பேர். தண்-
ஸீதலமான, அம் - ரமணீயமான, துழாய் - தாலஹியை, முடியானுக்கு - கிரீடத்திலேயுடையவரான வ்ர
மிக்கு, என்மங்கை - என்னுடைய மங்கையானவள், மங்கை - வர்ஷாயளவ்வநமானபெண், இழந்தது-
போக்கிவிட்டது, மாமைநிறம் - அழகியதான காந்தி, மாமை - அழகு, நிறம் - காந்தி, அவனைஆசைப்பட்டும்
பெறுமையாலே தன் காந்தியையிழந்தாளென்று வடுகாஸுஹும். * * ॥உ॥

நீ- விலக்ஷணங்களான, உலகு- லோகங்களை, உண்டதிறம்- வயிற்றிலேயுண்ட வ்ருகாரமானது, திறம்-
வ்ருகாரம் - கிளர் - ஜ்ரும்பிதாநிற்கிற, வாடுமாகத் தோற்றுகிறவென்றபடி. வாய்- வாயையுடையவனை, சிறு-
வடஹத்திலே யடங்கும்படி சிறியவடிவையுடையவனை, கள்வர்-வலுக்குனை, தன்வளாஹ்யஹ்தாலே ஹ்ருஷீஹி
தாவஹாரியான என்றபடி. அவற்கு- அந்தவ்ருஸிஹ்ன ஸ, நிறங்கரியானுக்கு வர்ணஹ்ங் கறுப்பாயிருக்கிறவனை,

॥ ஈ ॥

ழே—சறங்கியசக்கரக் கையவணுக்கென்* பிறங்கருங்கூந்தலிழந்ததுபிடை*

பிடைதான்முகமினப்பலைத்தாணுக்கு* மாடுடைவையமளந்தமணாளற்கு* நாடுடைமன்னர்க்குச் சூதுதோற்று

॥ உ ॥

செம்பொற்சிலம்பென்* பாடுடையல்குலிழந்ததுபண்பே*

ஆ—யிருந்திறதுகுகும் வாணுதவாள் தானை தவிர்வாயி நிரைகளிலே எப்போதும் வகுவாடான திரு வாழியைபேந்தின திருக்கைபழகுக்கும்தோற்று நீலாதிங்களிறுடையா ரெவரிகள்திரண்டாப்போலே விளங்குகிற திருக்குழலியுடையளான வெண்பெண்பிள்ளை தன் பெருமைபிழந்தாளென்கிறாள். ॥ ஈ ॥

(பிடைடை) நிவியஜதுஜாதாவெகுதாரிஸஷ வாரஷாஷஷ்வாயஜஸ்ரீ சுதி சாணகுரைவோரா ஒவ்வகுரண நிதிரணாநமாண ஜூாஜிஸகிப்பகுதவ தாழ்வை வைவிதிவை காலைதி சுகாரணஜுத்திர் கும் மாணவஜமாணவிவாமுன்நிற்கே வைவாதாக்களும் தன்திருவழிகளை வைஸிஷ்ந்து நின்றுகிவ்றனிடம் களிலே கண்டியநுராம்படி இந்தவியாகத்தை அளந்தருளின வளஸீயுமாணத்துக்கும் வைவாபூகாரவ ஜாஸ்ரீதரான வாம்பவர்கள் வைவாஷளநுராம்படி அவர்களுக்குஉதவிபண்ணி அதுவியநனக்ன்றுமாயிரு க்கிற சூஸ்ரீதவாதிஜுவாத்துக்கும்தோற்று என்பாடிடையல்குல் தன் சிர்மையையிழந்தாளென்கிறாள். ॥ ச ॥

இ— (வாணுதவாளியால்) பிறங்கிருங்கூந்தலென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (பீலிதாங்களி டையவி தாழியால்)

॥ ஈ ॥

நாலாம்பாட்டு.

பிடைடையென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (நிவிவிஜு தாழியால்) நான்முகனைப்படைத்தாளைக்கு என்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (வகாஜுர்வை தாழியால்) மாடுடைடையென்கிறவிவிஸாஷணைத்துக் குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (முாணவதி தாழியால்) வைபமளந்தமணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாதுபா மருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாகுத்தையி தாழியால்) நாடுடையென்கிறவிஸாஷணைத்துக்கு கூவிபூாயமரு விச்செய்கிறார் (வைவாபூகாவிர தாழியால்) தூதுசெய் நம்பி என்கிற வஜஹிவாஹாரத்துக்குத் தாதுபா மருளிச்செய்கிறார் (அதுவிவதனக்கி தாழியால்; சிர்மை – நல்லவாகாவம், வளஸீயுாதிமாணங்களென்றபடி. ॥ சி ॥

ஸ — வடிவுஜுாயிரவிவத்திலும் நீலவண்ணனை வென்றபடி. சறங்கிய - சூழ்ந்த சுவி ாரயிலதிரடிகை வெரயாலே எப்பொழுதுஞ் சுழலாநின்ற, சறங்குகை - சுழற்சுகை. சக்கரக்கையனைக்கு - வட்டமானதிரு யிலே யுடையவனை வாஜிசகு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடேயாம் என் - என்றுமுடையவளான. பிறங்கிருங்கூந்தல் - கதீர்வாங்கரைமாய் வாவாவுங்கரைமான, பிறங்குதல - நீட்சி, இருமை - விஸ்தாரம். இங்கு வை ஸாஜாத்தைச் சொல்லுகிறது. கூந்தல் – கூாமஜுங்களாபுடையவளான பெண்ணைவள், இழந்தது – போ க்கினது, பீடி - பெருமை, ஆபரணாதிபாரிகளாலுண்டான வருகவஷ்மென்றபடி. அவனுக்காளாகை வியவ த்தாலே தன்னுடைய பெருமையை யிழந்தாளென்றபடி. * * ॥ க ॥

பீடிடை - வஜ்ரநாமாணஜுாநமாபாஜுத ஆவாஹாத்தை யுடையவனை, பீடி - ஆவாஹம். நான் முகனை - வஜ்ரம், படைத்தாளுக்கு - வஜ்ரத்தாளனை, மாடுடை - இடமுடைதகான, பாடி - இடம். மாணவ மாணவிவாமமற வவ்ர்நக்கும் வவிக்கும்படி வை மாயிகளை யுடைத்தான வென்றபடி, வையம் - வஜ்ரி வை, அளந்த திவிகாமணப் அளந்தவனை, மற்றாற்ற- திவிகாமணப் எல்லாரையும் தன்திருவ, யாலே வாவஜ் ஸிஷ்த வளஸீயுத்தைகாட்டி இவளை வழீகாரித்திவருக்கு நாயகனை, மணாளன் – நாயகன், நாடுடை- நாட்டையுடையவரான, நாட்டுக்கெல்லாம் உடையவர்களானைக்கு வாராவரான வென்றபடி. மன்னர்க்கு - ராஜா க்களுக்கு, மன்னர் ராஜாக்கள். வாணுபர்களுக்கென்றபடி. தூதுசெய்ய - ஆதிபட்டாங்களினை முகமாய், நாட்டுக் கு - வசுணவஞனவனுக்கு, 'ஸஹிஷ்ணுர்வாவாகாபாம்" ஆதாஜிகள்படியே அந்த ஆதிகாரியத்தாலே சூ தாவர்நபிருக்கிற கூாஷணுக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே சுவாபம் என். – மன்னுடையவ ளான, பாடுடை – விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பாடு - விஸ்தாரம். அல்குல் - நிதம்பத்தையுடையவளான பெ ண்ணாளவள். அல்குல் - நிதம்பம். இழந்தது - போக்கினது, பண்பு – வஜ்ராவம். தன்னுடைய நிவர்வஸி வளஸீயுாதி மாணமென்றபடி. அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறுத வாவஸத்தாலே தன் வஜ்ராவதத்தை யிழந் தாளென்றபடி. * * * * ॥ ச ॥

ஏ—பண்புனை—லெகும்ப பந்தபாலுக்கு* மனபுரலைவபம்டெந்தவர, சற்குத்* தெண்புனற்பள்ளியன்றேவிரா ளுக்கிகள்* கண்புனை தாதையிழந்ததுகற்பே* ।ரு॥
கற்பகத்தாவனநற்பலிதானற்குப்* பொற்சுடர்த்

ஏஅ—(பண்புனை) தண் ணுடையவாகிவார கிவமானவ தர்கவாழகுமாகைபாலே தண்ணிலுட்சிரிபதான லெ. ஙந்தனை வேஹாழிவெவர்களைக்குக்கொடுத்த வாழுளாயத்துக்தும் ஹ கிரிப்பிராட்டியைபெடுத்தருளி அவ. னோடலொழுவதித்தருளின ஸ்ரீகாவாஹமான திருவடிவிலைழுகுக்கும் திருகாட்டிலே பெழுந்தருளியிருக்கிற நிருப்பைக்கண்டநாலிக்கிற அயிர்வறுமமார்களைபுங்கூடத் தோற்பித்தழிமையாக்கவல்ல, திருப்பாற்கடலி லே பிராட்டிபோடேகூடக் கண்வளராதருளுகிற அழகுக்குந்தோறும் உபகரீயமான திருச்குழலியுடைய வென்பெண்பிள்ளை தன்னுடைய கற்பிழந்தாளென்கிறாள். ।ரு॥

(சற்பகக்காவன) திருப்பாற்கடலிலே பிராட்டிபோடே லொழுவதித்தருளுகையாலே ஒருகற்பகச்சோலை

ஐந்தாம்பாட்டு

இ—பண்புனடென்கிறகற்குக் தாயபர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி சாழிபால்) வேதம்பயந்தபரனு த்தென்கிறகற்குக் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாயி சாழியால்) இதீபவாகத்துக்குத் தாயபர்ம முரிசசெய்கிறார் (ஹதீ தாழிபால்) தெண்புனல்பள்ளி தேவபிரானுக்கென்கிற லாதலிவாகாரத்துக்குத் தாயபர்மநளிச்செய்கிறார் (திருகாட்டிலேயி தாழியால்) அடிமையாக்கவல்லவென்கிறதற்கு கண்வளர்ந்தரு ளுகிறவழகுக்கும் என்சிறதோடேகூடபம். ।ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிலே கூதிரானர்வமாயிரவிலம் வாலுர சமாசையாலே இப்பாட்டும் தாயகாயர்மென்று நினைத்து வாயிவாகத்துக்குத் தாதுபர்ம நளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயி தாழியால்) தாதீபவாக

ப—பண்புனை - நல்ல லாகாரத்தை யுடையவையான, பண்பு - லாகாரம். ஹரகாலவாரவிவமானாதீ நாம பயாரஸ் வாகாரகாலாரவிவ லாகாரத்தை யுடையவையான, வென்றபடி வேதம் - வேவாங்களை, பயந்த - உண் டாக்கினவனான, "பேவாஹாணவிதயாக் வேர்வர்ம்யாரிவெவெவாஹாஹவாஹாண்ணாதி தவிவெ" என்கிறபடி பேவாஹாவுக்தும் வாயிழுவரிவாளித்தவனான வென்றபடி. பாணுச்சு - வாகாவிவியளவாபர்த்தாலே வே வெர்காகாஹாணான, இப்படி யெல்லார்க்கு மறிவு கொடுகதுமவன் கிடீர் இவளுடைய அறிவை சுவலாரித்தா னென்று சுவி வாயம். மன்புரை - உாகு வாவாரமான, புரை - டாவாம். ஜிஹ்ஹியிவ கயாதாஹாரவாதா பான வென்றபடி. வையம் - லாகதீயை இடாக - லாவர்வகாரவாகவர் முஜாரித்தவனான, வராசற்கு - ஸ்ரீவ ராவாரவிவனான, தெளிந்த - தெளிந்ததான. புனல் - ஜலத்தை யுடைத்தான காதீராணர்வத்திலே, புனல் - ஜலம், தெண்பானலென்று வாவாவீ வர். பள்ளி - சயனத்தையுடையவனான, என் - என்னுடையவனான, உகவலாரியான வென்றபடி. தேவபிரானுக்கு - இங்கு உவாவாலம் நிற்க வேண்டாரம். நிதாவாவிரிகளைக்குவ காரகனான வாழிக்க, காதீராணர்வசயநரவாதீனீடகத்தைக்காட்டி நிதாவாவிரிகளையும் அங்கே ஆதிமைக்கா ண்ட வாழிக்கென்றபடி. இதற்கு இழந்ததிதன்கிறதிதாடே சுகபம். என் - என்னுடையவனான, கண்புனை - கண்களாப்புனையாகிக்கு, புனைதல் - கட்டுதல் கண்டார் கண்களையெல்லாம் தன்னிறைட கட்டாகிற்கிற வென்றபடி. அதாவது? வைத்தகண் வாங்க வொண்ணாதபடி உபாதீய சதீரான வென்னை. சோதை - கூ டவெவாயத்தை யுடையவளான பெண்ணனவள், இழந்தது - போக்கினது, சற்பு - வொறிதக்தை, அவினை யாரைப்பட்டிப்பிறமைபாலிதன்னுடைய வொறிதிதிமையை யிழந்தாளென்று வாடாகாம். ।ரு॥

சற்பக - சுவ கூவாபகுங்களினுடைய, காவு - உாகாநத்துக்கு, அனை - வாபாஙகளான, அன மாவும் வாகாபி, சுவ கதிரா வெநுப்போலே ரசிணீபங்களானவென்றபடி. நல்-நல்லவை யான வாளமடியை வாளாகிகளாலே திரிதாவெகிமயிதிக்களான வென்றபடி. பல - வாகாக்களான, "ஈநாசுவ தநாகாணாமிம நாரம்ம மாம்மகு வாகிதிமஹாஜமாவ" என்கிறகணக்கிலே சூஸ்ரீகரை ஆணக்கைக்கும் அவர்களுகுகு விநதாரநும் வளருகைக்குமாக வாகாக்களான வென்றபடி. தோளற்கு - ஹாஜங்களை யுடையவரான, தோளை

மூ— குன்றன்னதூந்திண்முடியற்கு* நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கென்* விற்பு ருவக்கொடிதோற்றது மெய்யே* ॥சூ॥

மெய்யமர்பல்கலன்நன்கணிந்தாளுக்குப்* பையரவினணைப்பள்ளியினானுக்கு* கையொடுகைல்சேர்ப்ப

ஆ—தழைத்தாப்போலேயிருக்கிற திருத்தோள்களிலழகுக்கும் கற்பகச்சோலையிலே நறுதாமரைக்காடலர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருக்கைகளின் அழகுக்கும் நிரதிசயபரிதஜோயகநகமிருவாலஷ்ருஷபானை திருவஹிவிஷகத்திலழகுக்கும், ஸ்ரீஸாமம்மவளர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருப்புருவக்கையுடையனான இவர்தன் திருமேனிதோற்றுளென்கிறாள், ॥சூ॥

(மெய்யமர்) அவனுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸுபூந்தாப்போலேயிருந்த வஸம்வெயபான திருவனிகலன்களாலே யொப்பித்தருளினவழகுக்கும் திருப்பாற்கடலிலே நிரதிசயவஸுஷ்மான திருவரவினையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகுக்கும் அந்த திருவணிகலன்களுடைய நிரவயிகமான தேஜஸ்ஸையும் தருவனந்தாழ்வானுடைய ஹணாசிணிகளின் நிரவயிகமான தேஜஸ்ஸையும் விஞ்சிப்புறப்படாகின்ற வொளியையுடைய

இ—த்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையிலையிதாழிடால்) ஜீதியவாஹத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயவெய தாழியால்) விற்பு ருவக்கொடியென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸாமஷ்டி தாழியால்) ॥சூ॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

மெய்யமரென்கிறதற்குத் தாதுப-மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவி தாழியால்) பல்கலன் நன்கணிந்தாளுக்கு என்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (சுவஸம்வெயபி தாழியால்)* ஒப்பித்தருளினவென்றது - கலங்காரித்தருளினவென்றபடி. ஜீதீபவாஹத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயிதாழியால்) தாமரைநாண்மலர்க்கையர்க்கென்று கீழ்ச்சொன்ன திருக்கையினழகை கையொடுகாலென்று இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாநரார்க்கியன்றோவென்ன? கிழப்பாட்டிற்காட்டிலும் காஜீவாஹாஷ்டியும் விகஸிதபாதகை யாலே வாநரார்க்கியில்லையென்கிறார் (அந்தத்திருவணியிதாழியால்) கையொடுகாலென்றது உவகூஷண

ஸ—யுடையவர் தோளர். சுடர்ப்படைக்குன்று என்றுமாறி சுருயிப்பது. சுடர்-சுக்திதஜ்ஞிஷ்டமான, படைக்குன்று-கநகமிரிக்கு, அன்ன - வஸ்துஸமான, அன்ன- வஸ்துஸம். பூம்- உஸ்நீயமான, தண்- ஸீதலமான, திருமுடிக்கு வாவஹஸ்யமான வென்றபடி. முடியற்கு- கிரீடத்தையுடையவரான, முடி-கிரீடம். முடியையுடையவர்-முடியர். நல்- நல்லவையான, நீலமணிமகுடங்களான வாஜங்களுக்குப் வாஹகங்களானவென்படி. பல் - வாஹக்களான, இவை கைகளுக்கு விசேஷணங்கள். தாமரை - தாமரஸத்தினுடைய, நாள்- சுஜிதலமான, நாள் - சுஜிதவம். நாள் மலர்- என்கிறவிடத்தில் ளகாரவகரஸாமாநாதிகரணம். மலர் - வாஸம் போலேயிருக்கிற, கையற்கு - கைகளையுடையவரானவாஜிக்கு, இதற்குத்தாற்பர்யம் என்கிறதுதொடருகிறது. என்- என்னுடையவரான, வில்புருவ - யநாஸ்ஸாதிபோலேயிருக்கிற ஸ, தனைவயுடையவரான, ஸ்ரீவாஸுதேவனுக்கைகயில்க்கொண்டுபட்டுக் கிடப்பாரைப்போலே விஜயஹேதுவான வரிகூபத்தைக்கொண்டு. மடி! இவள் தோற்றதென்று விஷாதம் இங்கே ஸஹிதம் கொடி - வாகுஸாரஸநாதிபோலேயிருக்கிறவள், தோற்றது - இழந்தது, மெய் - தன்னுடைய ஸரீரம். மெய்யென்ற ஸரீரம், ஸரீரத்தை இழக்கையாவது ஸரீரம் வாவஸமன்றிகே யொழிகை. "உளஉ-ம்ஸாவாஜீவிஷ்ய" என்னப்பண்ணும் கண்வடிவழகைக்காட்டி "பஜீவயம் கூஷணதவி" என்னப்பண்ணும் இவருடைய வடிவைக்கிட்டச் சுவஹரித்தாளென்றுகருத்து. ॥சூ॥

மெய் - திருமேனியிலே, அமர் - பொருந்தியிருக்கிற, தத்தஉசயவங்களுக் கநுரூபவங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. பல் - வாஹாவியங்களாயிருக்கிற, கலன் - திவ்யாஹரணங்களை, கலன் - ஆஹரணம். நன்கு - நன்றாக, உஸ்நீயமாகவென்றபடி. அணிந்தாளுக்கு - சாத்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, அணிகை - சாத்துகை, பையரவின் - வாணாஸாமிபான டாமத்தினுடைய, பை ஸாவம்- வாணாவாலி. அரவு - நாகம், ஸாகுவாதி-ஸுகஸ்யாஸம். ஸஹவஸம்ஸ்லாஷாதிஜநித நிரவயிகாநுபவத்தாலே விகஸிதவதனனான திருவனந்தாழ்வானுடைய. அணை - ஸய்யையுயிலே, திருவநந்தாழ்வானுகிற ஸய்யையுயிலே என்றபடி. பள்ளியினானுக்கு - கண்வளர்த்தியையுடையவனை, பள்ளி- சயனவளர்த்தி, பள்ளியை யுடையவன்- பள்ளியினான். கையொடுகால் - திருக்கைகளோடே

மூ—கண்ணபிராலுக்கென்* தையலிழந்ததுதன்னுடைச்சாயே* ॥எ॥

சாயக்குருந்தமொசித்ததமிபற்கு* மாயச்சகடமுதைத்தமண்ளற்குப்* பேயைப்பிணம்படப்பா லுண்பிராணுக்கென்* வாசக்குழலியிழந்ததுமாண்பே* ॥அ॥

மாண்பமைகோலத்தெம்மாயக்குறளற்குச்* சேண்சுடற்குன்றன்னசெஞ்சுடர்மூர்த்திக்குக்* காண்பெருந்

அ—திருக்கைகள்திருவடிகள்திருக்கண்களிலழகுக்கு மிவள்தோற்றுத்தன்னெளியிழந்தாளென்கிறாள். ॥எ॥

(சாயக்குருந்தம்) திருப்பாற்கடலில்நின்றும் ஸ்ரீவைகுண்டதிருமாளிகையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணிபநளி கூத்திரமகுடவதிதாகாஹூரஹ்யவாரு நிரவதாயாவவெஹுகுணிகாலமுகூத்தியான திருமுகத்திலழகுக்கும் தோற்றுத்தன்னழகிழந்தாளென்கிறாள். ॥அ॥

(மாண்பமை) கொள்வனென்மாவலிமுவடிதாவென்றிரக்கிற வஸ்துவத்திலே நிரவயிகவளஹ்ய-ஹ்நிவாவஹ்ஹு சமாய் கூஸ்ரஷஜநஜெநாநயநவஹாரியா யதாஸ்ரூப-ஹ்மான திருவடிவினழகுக்கும் அளந்தருளுகைக்காக

இ—மென்கிறகருத்தாலே திருக்கண்களைச்சொன்னது. இங்குஒளியென்றது- சூஹாரணஜநிதஸ்ரீவைஹ. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இப்பாட்டிலே யதா-ஹ்ருசிஜமானவதா-ஹ்ருத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலில்நின்றுமிதாழியால்) வாஹ்ருதயதாவதா-ஹ்ருத்தைவஹ்ரேவஹிக்கிறார் (கூத்திரஜதாழியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மாண்பமைகோலத்து என்கிறதற்குத் தாவதா-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (கொள்வனெனிதாழியால்) எம்மாயக்குறளற்கு என்கிறதற்குத் தாவதா-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (கதாஸ்ரூப-ஹ்மானவிதாழியால்) ஐதீபவாஹத்திற்குத் தாவதா-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகையிதாழியால்) பெருந்தோற்றத்துஎன்கிறதற்குத் தாவதா-ஹ்

ஸ—கூடத்திருவடிகளும் செய்ய – சிவந்திருக்கிறவனை, கண்ணப்பிராணுக்கு – கூஷ்ணனாயுவகாரசுனைவனுக்கு, இதுக்கு இழந்ததுஎன்கிறதோடகூபம். என்தையல்- என்னுடையபெண்ணனவள், தையலென்றுபெண்ணுக்குப்பேர். இழந்தது –ஸ்ரூஷும். தன்னுடைச்சாயே - தன்னுடையஹாயை, சூஹாரணஜநிதஸ்ரீவைஹயென்றபடி. சாயை – ஸ்ரீவைஹ. * * ॥எ॥

குருந்தம் – சுவஸ்ரூபாவிஷ்மான கூத்ருவ்யக்ஷத்தை, சாய - வேரோடேசாயும்படி, ஓசித்த - முறித்தவனை, தமியற்கு - சுவஸஹாயவீரனை, தமியன் – வகாகீ, மாயச்சகடம் - ஸாயாஸகடத்தை, உதைத்த - திருவடியாலே தாவதம்பண்ணினவனை, மணாளற்கு - மணவாளனை, ஸகடஸம்ஜநரக்ஷவிவிதாதுவரிதத்தைக்காட்டி இவளுக்குநாயகனைனவென்றபடி. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு யதாஹ்ருசம்போலே இஸ்ரகடஸம்ஜநசிவளுக்கு வஸீகாரமாய்த்தென்றுகருத்து. பேயை - விஸாசியை, வதிதவெஹ்யென்றபடி. பிணப்பட - பிணமாய்விழும்படி, பாலுண் - ஸ்தந்யத்தையுண்டவனை, பேயைஸ்தந்யத்தையுண்டவனென்றுவிகுஹ-ஹ்கஸம்ஹாரஸ்தவாஹவ்யாகு. பிராணுக்கு - ஸ்ரக்வ-ஹ்ணவிவேயைப்போலே ஓரநயஹ்த்தைவிளக்கும்படி உயிரோடேவிடாதே த்ருவிதியாம்படியாகப்பண்ணின ஜிவிஹாவகாரகனுக்கு, என் - என்னுடையவள்ளான, வாசக்குழலி - மெநஸஹி-ஹ்கவரிஸ்ரேஷ்டையான கூஹ்ருதவைதேயானபெண்ணனவள், வாசம் - வரிஸ்ரேஷம், இழந்தது - ஸ்ரூஷும், மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், ஆவனுக்காகவந்தவிஸ்ரஸ்தவ்யவநத்தாலேதன் ஸௌந்தர்யத்தைபிழந்தாளென்றபடி. ॥அ॥

மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அமை - வதிணை-ஹ்மாயிருக்கிற, கோலத்து - சுவதாரவிஸ்ரஹத்தையுடையனை, கோலம் - வேஷம். இங்கு ஹ்ருதிகா தாத்பர்யமான வவதாரவிஸ்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. கோலமுடையவன்-கோலத்தன். கோலத்தெம்மாயக் குறளற்கு என்று ஸஜஸவஹ்ருமாகையாலே கோலத்தனென்கிறவிடத்தில் அன்ஸ்ரவைஹ்ருவிரோதம். எம் - சுவஸ்வாமியனை, அவ்வழகாலே நமக்கு ஸ்வாமியான வென்றபடி. மாய - ஆஸ்ரய-ஹ்ருதனை, குறளற்கு - ஸ்ரீவாமநனை, சேண் - உந்நதமான, சேண்ஸப்தம் உந்நதவாசி. சுடர்க்குன்று – தேஜோபமான வவ-ஹ்ருத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருஸமான, செஞ்சுடர் – சுரவரண மொவநகளைஸ்ரோஹிகளாலே சுரவணகாந்தியையுடைத்தான, மூர்த்திக்கு- திவிகஜ ஸிம்ஹ-ஹ்ருயையுடையவனை, காண் – ‘த்ருஷ்டிவிதாவதாரிண” மென்கிறபடியேபரம-ஹ்ருபகஜரான, பெருந்தோற்றத்து “ஜ்ஞாநாஜ்ஞயவஸ்ரஜஹ” என்கிறபடியே

சுகி

சூழ—தோற்றத்தெங்காகுத்தனம்பிதனென்* பூண்புனைமன்முலைதோற்றதுபோற்பை*

பொற்பணைமீண்முழுபூந்தண்டுதாயற்கு* மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு*

கிர்க்குமாயர்க்கென்* கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே*

(1)

ஆ—தாமரைச்காடலர்ந்ததாரு சாணிக்கடலிலேபோலே வளர்ந்தருளினபோதைபழகுத்தா

ஜகஸ்” என்னும்படி திவ்யமாணஜநத்தைபுடையணை ஸ்ரீயபதிஜனுடைய

ணமாணங்களுக்கும்தோற்று சுவஸம்வேயதிவ்யஹ்ருதயனாய்க்கொண்டு அநுபவிக்கிற விவள் தன்னை

தாளென்கிறாள்.

(பொற்பணை) அயர்வறுமமரர்களும் ஸ்ரீமஹாராஜனும் கூவிவைப்பும் தன்னுடைய

மான திவ்யதேசநாச்சிகளைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின வழகுக்கும் அவ்வழகுக்

படி மற்பொருத வாகுபலத்துக்கு மவனுடையவ்யாவ்ருதஜநதாகுமானவவஹ்ருதயஹாரி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஜநாதஹ்ருதயாதி) நம்பிக்குஎன்கிறவபதத்தாற்தந் தாதபலம்மருளிச்செய்கிறார் (வஸுதேவாதியாதி) பூண்டுனையென்கிறதற்குத் தாதபலமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்லோகவ்யாக்யாநாதி)"தா

பத்தாம்பாட்டு.

பொற்பணைநீண்முழியென்று ராஜாயிராஜகுவிஹ்ருதமான நிருவஹிஷகத்தைச்சொல்லுகையாலே நீர்

வுசிரிலெவ்வுகுமும் மற்பெருதோளென்று உபயவிபூதிச்சொல்லுகையாலே பூர்ணபுராணபுருஷ

தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமி தாதி) திவ்யாகாரஸ்ரீயபதியென்னுமிட

த்திலே “சுவயொமஹாதிஸ்வஹ்ருதயம்தீயதாசநாச்சிலெவம்” பென்கிறவவநுஸந்திவசநம்.

ன்னது உவயகுணமென்றுகருத்தாலே யநாச்சிலெவநமஹ்ருஹணம். நப்பிக்குருளிவைத்து

கொள்ளனென்றபடி. இதீயவாஹத்தில் மாயபஸ்ரீத்துக்கும் தாதபலமருளிச்செய்கிறார் (மாயவு

யாதவி தாதியால்) மற்பொருதவென்றது — ஹ்ருதாரோடேபோஜப்பண்ணினவென்றபடி. தாதீயவாஹ்

தாதபலமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவி தாதியால்) அவனுடையவென்றுக்குக்கூட்டி

ஸ—யெரிய வாவிஹாரத்தை புடையவனை, தோற்றம் - குவிலாரவம். சுவதாராவஹ்ருதயாதி

திவ்யமான வாவிஹாரத்தை புடையவனை யவென்றபடி. தோற்றத்தைபுடையவள் தோற்றத்தை

ங்காகுத்தம்பி என்று வழுவலஹம். எம். கஹ்ருஹாயாரணஸாதியான, ‘தாயபாற்சோ

னென்றாரிறே. காகுத்தம்பிக்கு - காகுஸ்தஹ்ருதப் வகலகஹ்ருதாணமான வபுணை

தோற்றது - என்கிறத்தோடே சுவபம். என் - என்னுடையவளான, பூண் - ஹ்ருதயவஸ்துவை, புனை

க்கொண்டிருக்கிற. புனைதல் - தொடுதல். ஹ்ருதாணங்களை யடைவாக

மென் - ம்ருதுக்களான, விரஹ தாபாவஹவிஷதுக்களான வென்றபடி. முலை - ஸ்தநங்களையுடையவளான தோ

ண்ணனவள், தோற்றது - இழந்தது, பொற்பு - அழகு, மாவண்ணமென்றபடி. அவனுடைய

தாலே தன்மாவண்ணத்தை யிழந்தாளென்றபடி. * *

பொற்பு - அழகு, அமை - வதிணாமாயிருக்கிற. நீள் - உத்தமமாயிருக்கிற, வரை - பர்வதத்தை யு

டையவனை, பூம் - திருமேனி ஸுகந்தத்தாலே வாஸிதமான, கண் - அகநிபந்தநமான வாஸல்யத்தை

ஸீதாலுமான, தழாயற்கு - தாடஹியை யுடையவனை, பல் - மல்லரோடு, பல - ஸாஸுர

ரு பென்கிறவிடத்தில் ஹகாரஸ்ருவகாரவஸ்ரீ யெவாதிஹாஸ. பொரு - யுத்தம் பண்ணினவனான, தோ

ளுடை - தோள்சளை யுடையவனை, மாய - கூழ்ய்ய்ஹ்ருதகுணை, தோள்களிலே கூர்ந்தவொரு நோக்கம்

குறையாதே ஹ்ருதயம்பண்ணின வாஸ்ரய்ய்ஹ்ருதகுணை வென்றபடி, பிராயுக்கு - ஆஸ்ரயணமாக ஸ்ரீதயரதரா

யிலே பெண்களுக்குவகரித்தவனை, நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, இதரஜம்தூக்களுக்கு முபலக்ஷணம். பல்-

வவஹாக்களான. உருவாய் - வதாகாரங்களாய், வதாகாரஸ்ரீரகமென்றபடி. நிற்கும் - திரிகிறவவனை.

மாயற்கு - வவஹாதஸாதாவா யிருக்கச்செய்தே சதுதிஹாவிஷ ரவஸ்வபாவனாயிருக்கிற வாஸ்ரயஹ்ருத

னுக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே சுவயம். - என்னுடையவளான, கற்புடையாட்டி - அறிவுடையளா

யிருக்கிறபெண்ணனவள், கற்பு - அறிவு. கற்புடையவள் - கற்புடையாட்டி. இழந்தது - ஸ்வஹ்ருதம்.கட்டு - வசவழும்

மூ—கட்டெழிற்சோலைக்கல்வெங்கடவாணனைக் கட்டெழிற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* கட்டெழிலாயிரத்திப்பத்துமல்லவர்* கட்டெழில்வானவர்போகமுண்பாரே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ—வ்வவ்வி முறிருந்த விஷ்வாகுவத்துக்கும்தோற்று வீக்ஷுஷிலக்ஷுமிமுலைமுணாவாலுலகிலிதையான வென்பெண்பிள்ளை தன்னையும் தன்னுடைமையும் சட்டடங்கவிழுந்தாளென்கிறாள். ॥டு॥

(கட்டெழில்) வாரிவொரவஷிஸாவஷிதிகாரதீக்ஷு மக்ஷீயஃஷ்யு திவ்யநமாநிமலக்ஷயரவீரி சமான வாணீயவஃஸ்த்திலும், வைத்துக்கொண்டு காசுவெஸ்ரு-நாசணீயமான சோலைகளாலே டீஷ கூத டோன்ற திருமலையிலெழுந்தருளின திருவேங்கடமுடையானுடைய சூஷ்ரணமுணவெவிதங்களையே பூகி வொழிக்கையாலே வாக்மஷ்ருகூஷ்ரணபான வித்திநுவாப்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுடைய சூஷ்ரணமானவாவைத்தை யடன்சய நாஷவிக்ரப்பெறுவாரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மென்கிறதோடேசுயம். சற்புடையாட்டி என்று ஜூநவமேதையைச்சொன்னது உடையகூணமென்றுகொண்டருளிச்செய்கிறார் (வீக்ஷுதியாதியால்) ॥டி॥

* நிகமனம். *

இதீயவொஷத்தில் கட்டெழில்ஸுவைத்திற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (வாரிதியால்) தென்குருகூரி தியையுரைக்கிறார் (திவ்ரு தியால்) வைத்துக்கொண்டுவென்கிறதற்குவாகூஷ்ரு-சூஷ்ரணமான வென்கிறதோடேசுயம். வ்யவிவொஷத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (கூஸுவிஸ்ரு-நவிதியாதியால்) தூதீயவொஷத்தில் கட்டெழிலஸுவைத்தை பத்துக்குவிஸுஷணமாக்கியுரைக்கிறார் (வாகூமுதியால்) தூரீயவொஷத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமிதியாதியால்) ॥கத॥

ரு—கூதாதீயங்களெல்லா மென்றபடி, கட்டு ஸுவம், வாகூஷ்ரவயநியமம். * ॥டு॥

கட்டெழில் - கூஷுஸ்ரமுழுஜூமமாயிருக்கிற, கட்டு - கூஷுஸ்ரம், காசுவெஸ்ரு-நாசணீயமாயிருக்கிறவென்றுபடி. சோலை - வடிங்கஸோயுடைத்தான, நல் - நல்லதான, ஸுஷ்ரஸுஷிகளிருவற்கு சிஷ்ரஸுமான என்றபடி. வேங்கட - வேகூட்டாவத்துக்கு வாணனை - நிவ-நாஹகூணவ்யாதியை, வாணன் - நிவ-நாஹகன், இதுக்குச்சொல்லென்கிறதுதோடேசுயம். கட்டெழில் - காசுவெஸ்ரு-நாஜூமமாயிருக்கிற, வரிரண்டும் ஸமவேஷ்டிதமான என்றபடி. தென் - வாஸ்ரமான, குருகூர், கூராகூநமர்யியிருக்கிற, சடகோபன்சொல் - ஸம்ரகூவனருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஸுஷணம், ஆயிரத்து - வஹஸ்ரத்திலும் கட்டெழில் - காசுவெஸ்ரு-நாசுவாணதிபயான, இப்பத்து - இந்தஉஸுகத்தை, வல்லவர் - கூஷ்ருவஹித்தவர்கள், கட்டெழில் - அடங்க - உஜ்ஜுமான, வானவர் - நிகுவசிகூஷ்ரனுடைய, போகம் - ஸோமத்தை, உண்பாரே - வாஜிபபார்க்கள். * * * * ॥கக॥

ஜூநமவெரோமுநாவஷாநமஸுயிஸ்ரீருவிஷ்ணுசித்தாகூராதநாஜஜஹாவெஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீவிரோவநிஷ்தாதுபாவஸ்ரதாகஜஃ.

(மாலுக்கு.)

வாரிதிவெஸ்ருவளாயாயவிஷ்ருகிரீம்வெஸ்ரு-ஷ்ணஃவஷ்ரு-ஹாவாக
வெவாநாம்வாதிஹாவாஷவிவாஷ்மதயாகூருதிஃகூஸ்ரு-ஹாஸாக ।
வ்யாஷ்ரு-நாதிவெஸ்ருவவ-நாஸ்ரநிஷுபதயாவாஸிஷுவெகூz திவியெபம்
வாதாயாஃதீம்ஸ்ரூணாஷுவஷாரதிஹாரிஸ்ரூதிஹாணீஷ்ஷாரிஃ ॥ச ரு॥

(வாரிதிவெஸ்ரு) மாலுக்குவையமளந்தமணாளற்கு - வவ-நாஷ்ரூகவாரகுத்தாலும் திருவுலகளந்தருளினத்தாலும், (வஸ்ராயாயவிஷ்ருகிரீவெஃ) சங்கு வில் வாள் தண்டுசக்கரக்கையற்கு - ஸம்வவகூராதிவஸ்ராயாயவிஷாரத்தாலும், ஸுவஸ்ரூத்தாலே மேலில்பாட்டிலே நீடுலகுண்டதிறங்கிளர்வாய்ச்சிறுச்சள்வாவற்கு

ஆ — தா — என்றுசொல்லுகிற கடிஷ்டமாயிருக்கும் வஸ்து வஹிக்கப்படுகிறது. (வேஷ்ணவீஸ்ரீ ஷ்ருஷாவாஸ) ரீ விடாநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு - வதாஷ்டாக்ஷரமஹாமந்ரவர்த்தியான வகாரார்த்தமாயிருக்கையாலும், (விஷ்வாக்ஸேநாஜ்ஞாவாஸ) தெண்புனற்பள்ளியெங்கேதெப்பிரானுக்கு - விஷயீகரிக்குமவனுக்கு வாஸஸ்தானமாயிருக்கையாலும், (வாஸுதேவ) கற்பகக்காவணவிதானி - வளர்ந்தபரார்த்தவ்ருக்ஷங்களாயிருக்கிற திருத்தேர்வண்கள்ழகலான ஸ்ரீவ்ருக்ஷங்களைப்புடையவனுகையாலும், (கமலகூலவிதே) பெய்யபூம்பள்கலன் நன்கமர்ந்திருந்தானுக்கு - அந்த ஸரஸ்ஸுகளிலே பொருந்தியிருக்கிற ஸ்ரீவ்ருக்ஷரூபமான விமாநத்தாலும், (கூநாஷ்டாக்ஷர) சாபம்குருந்த மொசித்த - கூநாஷ்டாக்ஷரமந்ரத்தாலும், (வ்யாஷ்டாக்ஷரவிஷய) காண்விடாருந்தாற்றுத்திகன் காருக்தகப்பி க்கு - நிரவயிகமஸௌஹார்தத்தைப்புடைய ஸாரஸ்வதாரங்களாலும், (ஸர்வ-க்ருத்ரிம) திப்பாலைப்பல்லுரு வாய்நிற்குமியற்கு - ஸகலருக்கும் ஸஹஜாத்ருஸ்யமாயிற்றைசயாலும், எம்பெருமான் சூழ்ரிதிருப்புடைய சுதர்சநகார ஸரஸ்கார மெய்படவாதாயுதாதிகளை ஸுதர்சநரியாயிற்குமென்று ‘மாலுகருங்கடல்’ என்கிற உபக்ரமத்திலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

[வைஷ்ணாம்ருஷ்யவாஸ, வேதம்பயந்த - ஸ்ரஷ்டாத்வாதிகளாலும், ஸ்ருஷ்டி-ப்ரபஞ்சம் என்ற பதினெண்ணாயிரம்]

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஆறாந் திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (உண்ணுஞ்சோறு) இப்படியெம்பெருமானைப்பிரிந்தவுஸநத்தாலே யதாஸ்தலமிலையாய் சோறு ஸ்ரவணமிலையான பிராட்டி தத்விஷயநிரவயிகாஹிநிவஸ்ரவணதரிவிதையாய்க்கொண்டு திருத்தேர்வண்ணரிலே யெழுந்தருள, திருத்தாயாரிவளுடைய நிரவயிகவுஸநத்தாலே யதாஸ்தலமிலையா யவளுக்கு மிகையாகையாலே விவளெழுந்தருளுகிறவுபத்ரவமற்றையநாலுமாய்க்கொண்டு நிற்ப நின்ற நிலம்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமான்பக்கல் வராவணாகீர்ஷயத்தாலே தம்முடையவாகிஞ்சந்யத்தை மவணிட்டவழக்காம்படி தமக்குப்பிறந்த வாரஸ்யத்தைப்பேசின வாழ்வார் கூநாஷ்டாக்ஷரவித்யாவிஷயமிலையே என்பெண்பிள்ளை தனியே திருக்கோளூரிலேபோனாளென்றும் இனியொருத்தரால் வாராவிலங்கலென்றும் அங்கே போய்ச்சண்ணீரோடே நிற்குமோவென்றும் மற்றுமிப்படி நிலவற்றைப்பேசுகையாலே யவளுடைய விரஹவ்யஸநத்தை ஸுதர்சிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுவாழியால்) இப்போதை யெம்பெருமானை யநுபவிக்கையன்றியே யவனைப்பிரிந்து பிறந்த வ்யாகீர்ஷயத்தாலே கூநாஷ்டாக்ஷரவித்யைகளையுபக்ஷித்து அவனைவராவிக்கையிலே விஷயவைஷம்யத்தைத் திருக்கோளூரிலே யெம்பெருமான்பக்கலிலே வகுத்து விதிராய் அந்த ஸாவஸ்ரயகுலத்தாலே தாமவ்வூரிலே போய்ப்புகுந்ததாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே தன்னுடைய விரஹாதிஸயத்தைப்பேசுகையாலே க்ருதக்ருத்யரல்லாதபடி அந்த ஸாவஸ்ரயகுலத்தாலும் முன்பே விரஹவ்யஸநத்தால் யந்திருந்த வெறுமாகிபாலும் உபரதவ்ருத்தியாலுண்டான வாரார்யாயிருக்க; தம்முடைய ஔதாஸீந்யத்தைக்கண்டஸ்வையிகள் மொகித்தபடியை யநுவதித்துக்கொண்டு தம்முடையவிந்தஔதாஸீந்யம் எம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறரென்றுகருத்து. அவற்றைபநாலயிக்கவென்றது - எழுந்தருளுகிறதாகிற ஔதாஸீந்யத்தைக்கண்டநாலவிங்கனென்றபடி. தெடும்போதுங்கூடவென்றது - தீவ்ரக்ரமாநபின்பென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

வராவுமும்வராவகுமும் கூடினென்றிப்படிசொல்லுகையுவிதமாயிருக்க ஸாமாநாதிகரணத்திலே யென்னிறவிவையெல்லாம் கூடினென்றிப்படிசொல்லுவானேனென்ன இங்கு சுருதிபேதாபாவமநுஸந்தித்தாகிறார்

மூ—உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்* கண்ணனெம்பெருமானென்றன்றேறகண்கணீர் மல்கி* மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவணூர்பினவித்* திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர்திருக்கோளூரே* ॥க॥

ஆ— போதுங்கூட வுபவோகமெயாயிவளைக்காணுமையாலே இவளோயிழந்தேனென்கிறாள். மொகவஸிஜமான யாகமெவொஷகமெஹாரமுங்களே யிவள் ஹாஜிக்கவேணுமென்றுகொண்டு சென்றால் அத்தையாஹரியாதே எனக்கு யாகமும்வொஷகமும் ஹாரமும் கண்ணனெம்பெருமான் என்றென்றேறசொல்லி யவனைப்பெறுமையாலே கண்கள் நீர்மல்கியிருந்த வென்னுடையபெண்பிள்ளை ஹரிதியிலெங்குத்தையிலும் ஹகஉணங்கள் வஜுபமாக விவனைவளைத்துக்கிடக்கிற திருக்கோளூரிலே யதிஷ்டாதுவகஉநமெஹயாகையாலே யவ்வூரை

இ—(மொகெதாஷியால்) கொண்டுசென்றுலென்றது— நாங்கள்கொண்டுபோய் வஜவிக்தாலென்றபடி. உண்ணுஞ்சோறுஎன்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (யாகமுமென்று) பருகுநீரென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (வொஷகமுமென்று) தின்னும்வெற்றிலையுமென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (ஹாரமுமென்று) இத்தால் சுருதி தாநாயாணவொஷணாதி நிஷ்டாநகமென்கிறஹமஉணமித்திருவாய் மொழிக்கு வுகீவாஹ்யமென்றுவஸ்துவிசம். என்னிளமானென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையபெண்பிள்ளையென்று) மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவணூரென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (ஹரிதியாதி தாரியால்) இவனைவளைத்துக்கிடக்கிறவென்றது - இந்த எம்பெருமானை வுபாவித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. வினவினென்கிறவிடத்தில் சுயக்வஸிஜமானவயக்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஈகிஷாதெ தாரியால்) வினவினென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரையிதாரியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத்

ப—உண்ணுஞ்சோறு - பரித்தவஸ்துயத்திலேஸரீரயாணாயக்மாகவுண்ணப்படுமதான ஓஷதம், பருகுநீர்—தாஷாயிகு வஸ்துயத்திலே தாஷாஸாதாரணமெஹவொஷகமாகப்பருகப்படுமதான வாரீயம், பருகுகைவாரம் பண்ணுகை. தின்னும்வெற்றிலையும் - ஹோமாயக்மாகத்தின்னப்படுமதான வெற்றிலையும், எல்லாம்- இப்படி யாகமுவொஷகமும் பருகப்படும். மொகுங்களானவிவையெல்லாம், எம்பெருமான்கண்ணன்- சுஹுசுலுவாதியான கூஷன், சுலுவாநாஷிகளெனக்கு யாகமுவொஷகாஷிகளென்று-"வாஸுதெவஸுவ:" மென்கிறபடியே கூஷனெனக்கு யாகமுவொஷகாஷிகளெல்லாமாபிராகிற்கிறனென்றபடி. சோறுநீர்வெற்றிலை யென்றிவ்வளவே சொல்லவமையாதோ? இவற்றில் வுதெகுகுஞ்சொல்லுகிற விஸேஷணங்களதுக்கென்னில்? சுலுவாநாஷிகள் தூரவிலெயிலே சுநஹிதங்களாயிருக்கையாலே தத்தாவுதகுயக்மிவ்விஸேஷணங்கள் - சுலுவாநாஷிகளஹிதகுயத்திலேயாதொருபடி இருக்கும்? அப்படியேயிருக்கு மேப்போது மெம்பெருமானிவளுக்கு என்றதாய்த்து. என்றென்றே - இப்படியே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லி, கண்கள் நீர்கள் மல்கி - அவணகசாணமையாலேகண்களிலேஜலங்கள் வுபஹரித்து, இது யுவகமாலுமிங்குகண்களிலே ஜலப்வுபஹரித்திராகின்றவளான என்றபடி. 'சுநி கூஜஹ-வம் மொகு ஜிம் வுாவுயஜஹா"மென்கிற விடத்திலே வுாவுயென்றது வுாவுய கஷாநம் என்று வுாவுாத மானுப்போலே யிங்கும் நீர்கள்மல்கி என்றது நீர்கள் மல்கி யிராகின்றவளான என்றயக்மாகக்குறை யில்லை யிதே; என் - என்னுடையவளான, இது வாஹிவுாய விஸேஷணம். என்னுடைய பெண்ணைகையாலே அவனைமூக்தருளி யிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே போவனென்றவிவுாயம். ஸ்ரீவிவஷ்ணவாகுகு-யத்தில் பிறந்தவர்கள் அவர்களைப் போலே யிருப்பார்களிதே. இளமான் - மொஹரிணி யானவள், தத்தந்ரிஜுபான பெண்ணைனவள்என்றபடி. இதுக்குப்புகுமூர் என்கிறத்தோடேகூடயம். மண்ணினுள் - ஹரிஜிக்குள்ளே, அவன்சீர்- அவனுடையகுணமஹாணங்களுடைய, வளம் - வஸுபுஷ்டியானது, மிக்கமிருந்திருந்த, குணமஹாணங்கள் மிகவும் வுகாஸிதங்களாயிருந்தவென்றபடி. அவனூர் - அவனுடையவூரை, அவற்றுக் கதுகாஹிக வஸுமான் திருக்கோளூரை, வின்வி - வுபஸம்பண்ணி, அவ்வூரிலாவஸதுகுதிமயத்தாலே அவ்வூரைத்தினைமுண்டென்று எதிரேவருகிற ஜனங்களெல்லாம் கேட்டு என்றபடி. புகுமூர்போய்வுவெளிக்கத்நக்கவூர், திருக்கோளூரே - வுவஹம். சுவயாணத்தால்வேறொரு ஊரன்றென்று தோற்றுகிறது. திண்ணம் - இதுநிஸ்சிதம், என்னுடையபெண்ணைகையாலே அவனூரல்லதுபுகாமையாலும் வாலுஹரிணிபோலே ஸரிஜ்ஜலாகையாலே வேறேரிடத்திலே உகுப்போசமாட்டாமையாலும் திருக்கோளூரிலேயே போவள், இதில் ஸம்நுஹமில்லையென்று வடாஷயம்.

மூ—ஊருநாடிமுலகமுந்தன்னைப்போலவணுடைய* பேருந்தார்களுமிதற்றக்கற்புவானிடறிச* சேருங்கல்வள
ஞ்சேர்பழனத்திருக்கோளூருக்கே* போருங்கொலுரையீர்கொடியேன்கொடிப்பூவைகளே* ॥உ॥

ஆ—வினவினவி தனக்கதுவே வாயெயமாகக்கொண்டு திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகும், இதிலொருவ
ரெதுமில்லை, அங்ஙனே கண்கள்நீர்மல்கவிருந்தவிருப்பையாகிலுங் கண்டிருக்கப்பெறுகிறிலேன், இழந்தேனென்
றலற்றுகிறாள். ॥க॥

(ஊருநாடும்) அவனுடையகல்யாணகுணங்களையும் திவ்யவிஹாங்களையும் நிரவயிகமான வாகிழியோ
டேகூப்பிடுகிற தன்னுடைய வாகிழ்வாரத்தைக்கேட்டு ஊருநாடிமுலகமுந்தன்னைப்போலே கூடுவதவுமாக
மரய்க்கொண்டு அத்திருநாமங்களையும் திவ்யவிஹாங்களையுமே சொல்லிக்கூப்பிடும்படியாகக் கூப்பிடுகிறவிவள்
இ— தாயமருளிச்செய்கிறார் (இதிலிதாழியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாயமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே
பிதாழியால்) "கூஹாஉஸீதிநதீராம்வைஃவைஃகூகதாரவாநு । வஉாவரமாணாவிவஃடாஉஷ்வு
வஉஷ்டிஉஹிஹிஃ" என்கிறபடியே வாஜ்மாதியபான விவளைக்கண்டுகொண்டிருக்கை நமக்குப்வரவஷா
வஷ்மிறே என்றுகருத்து. ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வரிவஷ்யஷ்தி லஹிவரதாயமருளிசெய்கிறார் (ஆவணுடையவிதாழியால்) அதிலவனுடைய
குணங்களையென்றது - பேர்கள்குணங்களுக்கு வாவகுங்களாகைபாலே இங்கு பேருமென்றது சுஜவகூஷ
ணையா குணவாமென்கிறகருத்தாலே. ஆகையாலிதற மேல் அந்தகுணங்களுமென்று சொல்லவேண்டினை
வாகத்திலே அத்திருநாமங்களையுமென்றுசொல்லிற்று. பிதற்றலென்கிறவிடத்தில் கூயஷ்வஹிஜாயஷ்தத்தை யரு
ளிச்செய்கிறார் (ஈதுஜஉவவஸஜமாய்க்கொண்டென்று) தார்களுமேயென்கிறதற்குத் தாயமருளிச்செய்
கிறார் (திவ்யதாழியால்) விஹாரஸமும் ஸுவவகுவநஉாஷிவாரம். பிதற்றலென்கிறதற்குத் தாயமருளி
ச்செய்கிறார் (சொல்லிஇதாழியால்) கற்புவானிடறி என்கிறவிடத்தில், கூயஷ்வஹிஜாயஷ்தத்தையருளிச்செய்கிறார்
ஸ— ஊருமும் - தானிருந்தஊரும், நாடும் - அத்தேசத்திலுள்ளாரும், உலகமும் - அந்தவிஷயத்திலுள்ள
சேர்ந்த வெல்லாமும், இஸ்ஷவங்கள் உஸுஷ்கூஷாஷ்டீபோலே திரவ்யஜாதிகளாயிருக்கை.
கூகூஷவஷ்ஹிஷ்ஷுதாதிநாயஷ்ம் ஊருநாடிமுலகமென்று நிலவஷ்ரம். இதுக்குப்பிதற்றலென்கிறதாலே கருத்து.
தன்னைப்போல் - வெறுவாரவஸுத்தாலே கூடவரத மலற்றுகிற தன்னைப்போலே, அவனுடையபேரும்-
அவனுடையதிருநாமங்களையும், தார்களுமே - மாலைகளையுமே, இதுஸுவவகுவதிசயத்துக்கு பூவைகூஷணம். பிதற்ற - வெறுவாரவஸுத்தாலே கூகுமாகச்சொல்லும்படி, தேவதேவபிரானென்றுசொல்லிக்கூப்பிடுகிறபடி யென்றும்தான்பிதற்றுகிறப்போலேயல்லாரும்பிதற்றும்படியிருக்கிறவளானதன்படி. அதாவது வஷ்வஹா
அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவளானவென்கை. இதுபெண்ணுக்கு விஸுஷணம். வாய்-சுவைத்தான, வா
ன் ஸுவம் ஜஹத்துக்குவாவகம். வஷ்ருரும் ஊராதிகஜமான என்றபடி. கற்பு - தன்னைவிட்டுப்பிரியவஷ்
திவைபவ, கற்பு - ஜயஷ்திவை, இடறி - தாணீகூறித்து, இதுக்குசேருமென்கிறத்தைச்சொல்லுகிறபடி, நல்லவம்-
நல்லவஷ்வைத்துக்களானவை, சேர்-சேர்ந்திருக்கிற, இதுஊருக்கு விஸுஷணம். பழனத்திருக்கோவலூரிலே — ந
ல்ல கழனிகளையுடைத்தான திருக்கோளூரிலே, பழனம்-கழனி, ஸாகுவாதி-வஷ்வஹஷ்ஷுதாவஷ்ம். அங்கரைக்கே
கரைக்கே என்னுமாப்போலேதிருக்கோளூர்க்கே என்று வஷ்ஷுஜ்யம், சேருங்-போய்ச்சேரங்கொல்லுயென்னை,
கொடியேன் கொடி - கூரமானவாவத்தை யுடையவளானவென்னுடையகொடியானவள், கொடிபோலே
கூதீவஷ்கூஷாமெலியானபெண்ணைவளென்றபடி. கொடிது-கூரம், அதுவேயுடையவளை கொடியாள். இ
ஸுவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொளும்போது கொடியேனென்றூரவமாயிருக்கும். பெண்மைப்பிரிந்த ஊர
வத்தாலே கொடியேனென்று தன்னைவெறுக்கிறாள். பாருங்கொல்- திரும்பிவருவதனை, பாருகை- வருகை. பூவை
களை- அவளுடையபூவைகள், பூவை- ஸாரிகை. உரையீர்- சொல்லுங்கோள், அவள்தன்போக்குவரத்தினை
க்கென்றே சொல்லலாகாது? உங்களுக்கெல்லாம்சொல்லிப்போவளே? ஆகிலாலவள்வருவாள் வாரளென்கிறத்தை
நீங்களெனக்குச் சொல்லவேணுமென்று கருத்து. பாவியானானிருக்கையாலே வராதொழிவதும் வஷ்வாவிதம்?
நீங்களிருக்கையாலே வரவும் வஷ்வாவிதம்? அதிலவள்சொல்லிப்போனத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥உ॥

ழும்—பூவைபைங்கிளிகள்பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள்* பாவைபுந்திருமாறி நாமங்களேகூவியெழுமென்*பாவை போயினித்தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே* ஆவைவாய்துடிப்பமழைக்கண்ணிணைடன்செய்யுங்கொலோ॥

அது—அந்தவூரிலுமிப்பாறுக்கமாட்டாளையாலே உபாதிக்கையாலே தன்னுடைய வீக்ஷணத்தை தூணைவநிறுத்தா லென்னபாய்க்கொண்டு போகட்டுநல்லவளுந்தீச்சப்தனத் திருக்கோளூருக்கே போய்ப்புக்கும் மாமுஹீர்த்தமான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை யுங்கிளிபந்தினைத்தாகிலு மெடுருகாலவுநமென்று பென்றவளுடைய பூவைகளுக்கேட்கிறாள்.

॥உ॥

(பூவை) மீனாகூர்மமாகக்கொண்டுவந்த ஸாகுஸாரிகாழி மீன்வகுலங்களைக்கண்டால் வருமீனா ஸுமும் தனக்குப்பிராட்டியோடே ஸஹோதரனான வெம்பெருமானக்காணுமதுவேயாகையால் அவனைத் தூக்காணப்பெறுமைபாலே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட்டு அச்சொல்லினுடைய ஸாமர்த்தா லும் குளிர்த்தியாலும் உஜ்ஜீவிதரிருக்கிற வென்பெண்பிள்ளை திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக்கு இனிதன்னுடைய

இ—(அந்தவூரிமிதூஷியால்) மாட்டாளையாலேயென்கிறதற்கு தூணைவநிறுத்தாலென்னபாய்க்கொண்டென்கிற தேநோட்ட சுகபம். வானென்கிறவஹத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஊரகிக்ருஹமானவென்று) கரு புனன்கிறதையுரைக்கிறார் (வீக்ஷணத்தையென்று) இடறினன்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (தூணைவ நிதூஷியால்) சேருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (போய்ப்புகுமென்று) புகுமென்றதுக்ரியாவஹமன்று, புகு மவளானவென்றபடி. இதுபெண்பிள்ளைக்கு விசேஷணம். கொடியேன்கொடியென்கிறதற்குத் தாதுபமரு ளிச்செய்கிறார் (மாதெனுதூஷியால்) போருங்கொல்லென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (உங்களைபி தூஷியால்) வருமேயென்றது - வருமோவென்றபடி. அவளுடையபூவைகளை உதூஷியாலே இப்பாட்டுக்கு ஹம்மகிஹவிஷயத்வமென்க. திருக்கோளூருக்குப்போனானென்று கீழ்ப்பாட்டிலேநிரூபித்தாள்; திரும்பிவருவானோ! வென்றிப்பாட்டிலே பூவைகளைக்கேட்கிறானென்றுஹம்மகி.

॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

யாவைபுந்திருமாலிதூஷத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (மீனாகூர்மாதிவராஹியால்) திருநாம ங்களேகூவியென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநினைத்திதூஷியால்) எழுமென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிசெய்கிறார் (ஊர்யநாத்தாலுமிசதூஷியால்) என்பாவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்பெ ன்பினானையென்று) என்செய்யுங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (இனிதன்னுடையவி தூஷியால்) (தன்றியேஉதூஷி) அவனிவளுக்கத்திசேவந்து வாமநாஷிகளைப்பண்ணி கூவுராகாலவாமிமு

ஸ— பூவை - மீனாகூர்மாதிஸாரிமிருகங்கள், வைபம் - பச்சைவண்ணங்களான, கிளிகள் - ஸுகங்கள், பந்து- கந்துகம், தூதை - உருளைசாலகாரணங்கள், பூவைபுட்டில்கள் - வாஹவிவிதிமிகைகள், யாவையும் - இந்த மீ னாலகாரணங்களெல்லாம், திருமால் - ஸ்ரியஃபதியே, இவளுக்கிதிமஸஹீ. இந்த மீனாலகாரணங்களைக் கண்டால் இவளுக்கவலதூமாயிவையெல்லாத்தாலும்வரும்ரஸமெல்லாம் ஸ்ரியஃபதியைக்கண்டநாலைவிக்கை யென்று விநாஸயமாயிருக்குமிவளுக்கென்றபடி. திருநாமங்களேகூவி- அவனுடையதிருநாமங்களையே கூப்பிட் டு, தனக்குஹவகவியஃஹாதூனுமாயிருந்தவணைக்காணக்கிடையாவிட்டவாறேயவனுடைய திருநாமங்களையேயலற்றி யென்றபடி எழும் - உதந்தாலே வ்யாஜ்யாரணம்பண்ணி யுஜ்ஜீவித்திராநிற்கும், வேறொரு மீனாலகாரணங் களைக்கொண்டு போதுபோக்கவேண்டும்படியான வாதூவடஸ்ஸிலும் அவன்திருநாமங்களைப்ய கொண்டுஜ்ஜீவி யாநிற்கும், இதென்ன வாஸ்ரயகமோ வென்றபடி. என்பாவை - என்னுடைய பெண்ணானவள், பாவை - பெ ன். தண்பழனம் - ஜலஸம்ருத்தியாலேஹரிதஸஸ்யங்களான கழனிகளை யுடைத்தான, பழனம்- கழனி, திருக்கோ ளூருக்கே - ஸுஷ்டு ஸுஜனம் வஸிக்கும், போய் - இத்திருநாமோச்சாரணாலயிருக்கவித்தை விட்டுப்போய், இங்கிருந்த நாள் மற்றொன்றுயாரஸமாய் அங்கேபோயவனுலேயாஸிக்கபோனளோவென்று கருத்து. இனி - அவ்வூரிலே புக்கபின்பு, கோவைவாய் - பிம்பலஹளம்போலேசிவந்திருக்கிற தன்னுடையயயாரமானது, துடிப்ப - ஊஷ்ம வைதத்தால் துடியாநிற்க, மழைக்கண்ணிணை - வஷஸ்போலே யாராஹமானகண்களோடே, என்செய்யுங் கொலோ - என்னசெய்வளோ, அவனைக்கணடு வஹிக்கோஷிப்பளோ? அன்றிக்கே யவனுஸியாமையாலே பின் னையும் ஊஷ்மியா நிற்பளோ வென்றபடி.

மூ—கொல்லையென்பர்கொலோகுணமிக்கனனென்பர்கொலோ* சில்லிவாய்ப்பிடிபண்டிகளபந்தேரியுள்ளாருமே
ல்லே* தெல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* மெல்லிடைதுடங்குவிளமான்செல்லமேவினளோ*சா
மேவினைநந்துவினையாடலுறுனென்சிறுத்* தேவிபோயினித்தன்னிருமாலிருக்கோளூரிற்* தூவியல்

ஆ—இவளாயெல்லாம் வரிவெறுணர்மாம்படியிருக்குமோ? அன்றியே தன்னுடைய கண்ணில் நீர்பழுகையு
மேயாப்பிற்குமோவென்கிறாள்.

(கொல்லை) வெகழ்வயத்தால் வஞ்சஉருவைமாய்க்கொண்டவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருக்கோளூர்க்கே
ஜ-ஐந்தாம்பானவிவள் மெல்லிடைதுடங்குப்போனாள், உபகாரிவீடுயைக்கடந்தாளென்று வொகுத்தாரிவளுக்கு
க்குற்றமாகச்சொல்லுவதோ? அன்றியே திருக்கோளூரிலே யொருத்திக்குள்ள வஹிரிவிலபமிருக்கும்படி
யென்? என்று உஹாமூணமாகச்சொல்வதோ? அங்ஙனே மூணமாகச்சொல்லுகை வம்மவிக்குமோ? வரு
கிமானமூணத்தையும் வோஷமாகவேகாண்கிற வோசுவஸ்வாவமிருந்தபடி என்னென்று இன்னுநாகிறாள். ॥சா॥

(மேவினைநந்து) பிள்ளையாய்விளையாடும்பதமானால் பிள்ளைகளோடேவிளையாடுகையில் கூடாமன்றியே

இ—நாலிகளாளே கூடாவஹிப்பியாமையாலே பின்னையும் அழுதுகாண்டே கிற்குமோவென்றபடி. ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

தீர்தீயவாசுத்துக்குத் தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (வெகழ்வயத்தாலி தூஷியால்) இளமானென்கிறத்
தற்குத் தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (ஜூவெஜ்பானவிவளென்று) கொல்லையென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத
தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (ஜயகமெயி தூஷியால்) குணம்மிக்கனனென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தா
துபகமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயி தூஷியால்) சில்லிவாயென்கிறவிவோஷணத்துக்குத் தாதுபகமருளி
ச்செயகிறார் (அங்ஙனேமூணமாகவி தூஷியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

விளையாடலுறுனென்கிறதற்குத் தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையாயி தூஷியால்) பிள்ளை - சிறுபெண்,

ஸ—இளமான்-வொலுவாரிணியானவள், தன்னுடைஜூவெஜ்பானவிவளென்றபடி. இதுக்குமேலினனென்கிறதற்தாதே
கூடியம். செல்வம்மல்கி - வெகழ்வயத்தம் வஞ்சஉமாய்க்கொண்டு, அவன்கிடந்த - அவம்சண்வளர்ந்தருளுகிற
திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, இதுக்குச்செல்ல வென்கிறதற்தாதே சுடியம். மெல் - ஜூவாய,
இடை- தன்னுடைய ஜயுமானது, நுடங்க - மஜநாயாவஸ்தாலே துவளத்துவள, செல்ல- போகுகைக்கு, மேவி
னள் - கூடுதையாளுள், தன்னுடையவயவஜளவைஜ, த்தையும்பாராதேப தூஷாத்தாதேபோனென்றபடி,
சில்லிவாய் - சிறுகே வஹாவமானவாயையுடையவர்களான, சிறுகு - கூவாம். பெண்டுகள் - ஸ்தாவஹெ
களான ஸ்ரீகள், அயல்சேரியுள்ளாரும் - அசல்தெருவிலே யிருக்கிற ஸ்ரீகளும். கொல்லை யென்பர்கொலோ -
கொல்லையென்று சொல்லுவார்களோ, கொல்லை - ஜய-வாஜாகீயம்வினீ, ஜய-வாஜாகையைபழித்தவளென்று வஹி-
பார்களோ வென்றபடி. குணம்மிக்கன னென்பர்கொலோ- மூணாயிரகே டென்று சொல்லுவார்களோ, தி
க்கோளூரிலெம்பேருமன்பக்கல் மூணாகீயத்தை யறிந்து மேல்விழுப்படியானவிவகூடன மூணாகீய
த்தை யுடையவளென்று சொல்லுவார்களோ வென்றபடி. எல்லே யென்று விஷாஜூதூஷ்டாகூஜூவாம், ஜூஜூயி
ழுந்தது படுகிற நான் இத்தனேமூணாயிகையான விவளைச் சிலர் பழிசொல்லவும் கேட்கில் என்செய்ப்பரட
வே னென்றுகருத்து. * * * * * ॥ச॥

மேவி - கிட்டி, அவனேநெஞ்சாலே கிட்டி, அவனையாசைப்பட்டென்றபடி. கைந்து கைந்து - கூடிணைகூ
டிணை ஸ்ரியிலெபாய், விளையாடல் - வொலுலீலெகளிலே, உறள் - வஸ்வையிபாதவளான. "மால்பால் ம
னம்சுழிப்பமங்கயர்தோள்கைவிட்டு" வரூஜதந்தியாரமெஜ்கோவிர்ம்கதாவரூஜதந்தி" என்கிறகணக்கிலே யுந்
லீலெகளிலே வரூஜதிபாதவளானவென்றபடி. என் - என்னுடையவளான, சிறு - வொலுலெபான, தேவி-
ஜூவியானவள், சிறுபெண்ணை யிருக்கச்செய்தேதமஜூவூணலெலெகூடணரூமறியுப்படியான ஜிவஜூவஜாவத்தை
யுடையவளான விவளென்றபடி. போய் - இங்குநின்றும்போய், இனி- ஜூதம்வரம், தன் நிருமால்- தன்னுடை
யாரணனை ஸ்ரியம்வெகீயினுடைய, திருக்கோளூரில்- வஜூடம். பூவியல்- வரூஜங்களோடே வஹாவமாக உடைய
வையான, இயல் - வஹாஜூம். வஹ-ஜூர வரூஜூரூவரூங்களானவென்றபடி. பொழிலும் - உஜூராகங்களையும்

மூ—பொழிலுந்தடமுமமவன்கோயிலுங்கண்* டானியுள்குளிரவெங்கனேயுகக்குங்கொலின்றே* ॥ரு॥
இன்றெனக்குதவாதகன்றவிளமானினிப்போய்த்* தென்றிசைத்திலதமனையதிருக்கோளூர்க்கே* சென்று
தன்றிருமாறிருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு* நின்றுநின்றுநையுநெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே* ॥சு॥

ஆ—எம்பெருமானைக்காண வேணுமென்றுசைப்பட்டுப் பெருமையாலே நைந்துநைந்து இருந்தவென்சிறுத்தே விபோயினித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் பூவியல்பொழிலையும் அதுக்குள்ளே தாமரைத்தடாகங்களையு மதுக்குள்ளே யவன்கோயிலையுங்கண்டு தன்னுடைய நிரவயிகவுகாவமெல்லாம்போய் ஆவியுள்குளிரவின்று எங்கனேயுகக்கிறாளோ? நான்தவஜீயைக் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(இன்றெனக்கு) இன்றுதன்னைப்பிரிந்துவ்வுஷநப்படுகிற வெனக்குத்துணையாகாதே யென்னைப்போகட்டுப்போன வெண்ணிளமானினிப்போய்த் தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கேசென்று அவன்கோயிலுள்ளேபோய்த் தனக்குப்பிராட்டியோடுள்ள லம்மிழுஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்களையும் திருப்பவளத்தையுங்கண்டு நிரவயிகவீகியாலே விகவிகமான வவளுடையகண்களையுமாநஜமானகண்ணில்நீரையுமாநஜமான மொயியுவாம்வமொயையுங் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥சு॥

இ—மேவியென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானேயிதாதியால்) தடமுமென்கிறதற்குத் தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைபிதாதியால்) பாட்டுக்குப் வாஃதாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (நானிதாதியால்) ॥ரு॥

* ஆறும்பாட்டு. *

இன்றெனக்குதவாதகன்றவென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன்னேயிதாதியால்) திருமால்லென்கிறவஃத்துக்குத் தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குப்பிராட்டிஜதாதியால்) தனக்கென்கிறவஃமெம்பெருமானேச்சொல்லுகிறது. நெடுங்கண்களென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகெதாதியால்) பனிமல்கவென்கிறதற்குத் தாதுயஃபருளிச்செய்கிறார் (கூநஜமிதாதியால்) நின்றுநின்றுநையுமென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (கூநஜாமகமானவென்றுவாஃகாரம்.] ॥சு॥

ஸ— தடமும்-அந்த யுதாநங்களுக்குள்ளே யிருக்கிற தாஜரஷடாகங்களையும், தடம்- கிடாகும். அவன் கோயிலும்- அவனுடைய திவ்யாயகநத்தையும், இன்று - தனக்குநல்லவிடிவானவின்னறக்கு, கண்டு - இங்கிருந்து நினைத்து ஸியிதிலேயாகா நின்றவிவள்தன்கண்ணாக்கண்டு, ஆவி-வ்ராணனானது, கூஷணயாவ்ராணாஜயமான ஹ்ருதயமானதென்றபடி. உள்குளிர-விரஹாஜநித தாவமெல்லாம்போய்உள்ளங்கூடக்குளிரும்படி,எங்கனே யுகக்குங்கொலோ - எப்படி லஜ்ஜாவஹிப்பாளோ, அந்தவ்யஸநலஜ்ஜாவஷோஷ்ராலஷமிஸயைநான்காணப்பெற்றிலேனென்று காருத்து. * * * * * ॥ரு॥

எனக்கு- தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநிற்கிற வெனக்கு, இன்று- இப்படி வ்ருலநஜ்ஞானமாயிருக்கிறகாலத்திலே, உதவாது-உதவாதே, ஊர்வாஸிகளாம்படியாக லஜ்ஜாவிஷயாயிராதே யென்றபடி. அகன்ற-விஸ்ருஷித்துப்போனவளான, இளமான்- வாலஹரிணிபோலே ஸுவிஸ்ரப்தாநபெண்ணானவள், போய்- ப்ரயாலஸநடந்துபோய், இதுக்குச்சென்றென்கிறதோடே கதயம். தென்திசை - உகூஷிணஷிக்குக்கு, திலதமனைய - திலகம்போலேயிருக்கிற, திலதமென்று திலகத்துக்குப்பேர். அனையஸப்தம்-வாஜ்யஸவாசி. திருக்கோளூர்க்கே- திருக்கோளூரிலே, சென்று - வ்ரவ்யவஸித்து, இனி- அங்கேபோய்ப்புக்கபின்பு, தன்திருமால் - தனக்கவாப்யாப்ராணனான ஸ்ரியஃவ்யகியினுடைய, திருக்கண்ணும் - ஸ்ரீஸூக்திக்களான வொவநங்களையும், செவ்வாயும், சுராணமானவயாத்தையும், கண்டு - தன்கண்களாரக்கண்டு, நெடுங்கண்கள்- அந்தஸ்ரீவ்யாவயவங்களைக்கண்டவாநந்தாலேயதிவ்யாநுபவங்களானதன்னுடையவொவநங்கள், பனிமல்க- கூநந்தவாஷ்பஸ்ரவஹியாநிற்க, பனியென்றுஜலம். நின்றுநின்றுநையும்- கூநந்தாகிஸயத்தாலேபின்னையும் ஸியிதிலேயாகாநிற்பள். அந்த உபயஸ்தையை நான்காணப்பெற்றிலேன் "கூஹாஜஸீதநிநதாம்வோஃவாஜைகூகமாதுவாஜ்யஹாவாஸுணாவிஷேஷ்ருவ்யுஜவ்ஜவ்ஹ மேஹஹிஹி" என்னும்படியான விவருடைய ஸுஸ்ருஷாரூபமான வாஸ்வாஸ்யத்தை யிழந்தேமென்றுகருத்து. *

மூ—மல்குநீர்க்கண்ணிணைநுமையலுற்றமனத்தனளாய்* யல்லுநன்பகலுநெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய்ச்* செல்
வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* யொல்கியொல்கிநடந்தெங்ஙனேபுகுந்திகாலை சிந்தே* ॥எ॥
ஓசிந்தநுண்ணிடைமேற்கையனைவைத்துநொந்துநொந்து* கசிந்தநெஞ்சினளாய்க்கண்ணைநீர்துளும்பச்செல்

அ—(மல்குநீர்) எம்பெருமானைக்கண்டுஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக கூடவுமான அருமருந்தகாலமெல்லாம் அவிஸ்ரு
ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறுமையாலே கண்ணைநீர்மல்கி நெடுமால் நெடுமால் என்று அழைத்து, இனிஇவள் தன்னுடைய
விரஹவ்யஸநத்தாலும் ஸஞ்சாரபரத்தாலும் ஈதிசோ தூரதேஸமிறேபாய் வரிஷ்டாமிறேபாய்க்கொண்டு செல்
வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே நடந்துபோய்ப்புகும்படியைக்காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥எ॥
(ஓசிந்த)வண்டாலேதுகையுண்ட பூமாலைபோலே எம்பெருமானிருள்ள கலவியாலேயொசிந்த திருமேனி

ஏழாம்பாட்டு.

இ—நன்பகலுமென்கிறவிடத்தில் நன்ஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானபி சார்தியால்) அல்லும்பகலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கால்மெல்லாமென்று) காலமெல்லாமென்கிறதற்கு மல்கினென்கிறத்தோடும் அழைத்துனென்கிறத்தோடும் கதயம். வ்யாக்யாநத்தில் கதய்-ஸப்தமானகதய்-த்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனோடதார்தியால்) ஓல்கியொல்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிதார்தியால்) ஓசிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரிஷ்டாமிறேபாயென்று) நடந்தெங்ஙனேபுகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடந்துபோயி தார்தியால்) ॥அ॥

எட்டாம்பாட்டு.

ஓசிந்தவொண்மலராள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டாலேஉதார்தியால்) துகையுண்டவென்றது- ஆக்ரமிக்கப்பட்டவென்றபடி. ஓசிந்ததிருமேனியையுடையவென்றது-'ஆக்ரமிதாபரணவிராவ
திவியாவ்ருதைஃகாதைரவஹாமலலிதை தல்பாஸ்ரிதாம்மயவஷிஃ । வாஷாகீவாரவிகரஸ்ரிரிவ
கவிநிதாஸ்ரிஹிநாபலஸ்ரீகாந்தம்" என்கிறபடியே விஸ்ரமிதமான திருமேனியையுடையவென்றபடி.

ஸ—அல்லுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன் ஸப்தம்காகாகூஷிநாயெந கீழும்- மேலும் கதயிக்கிறது. நன்- நல்
லதான, ஸமஸ்த ஸம்ஸ்ரேஷாஸ்பதமான வென்றபடி. அல்லும்- ராத்ரியிலும், அல்லு ஸப்தம் ரா
த்ரிவாசி அல்லுமிதார்தமகாரவ்ய ஸம்ஸ்லிதாயாமொவீ. நனபகலும் – நல்ல திவாவிலும், மல்குநீர் – விர
ஹத்தாலே வ்ரவஹஜலங்களான, கண்ணிணை - கண்களோடேகூட, மையலுற்ற - தோஷத்தை யடைந்தான,
மையல் - தோஷம். உறுகை- அடைகை, மனத்தனளாய் - நிஸ்திஸயையுடையவளாய், நெடுமாலென்றழைத்து-
சூழ்நீர்பக்கல் தீவ்ரவ்யாதோஷஸாமிபானவனேயென்று கூகுரிடநம்பண்ணி; மால் - வ்யாதோஷம். இனி-
இதுக்குமேலே. இங்கிருந்தாள்நடந்தஇத்தனைவ்ரவமங்களின்மேலே யென்றபடி. ஓல்கியொல்கிநடந்து-ஸனை-
யுத்தாலே அசைந்தசைந்து வழிநடந்து, ஓல்குதல் – அசைதல். ஓசிந்து - துவண்டு, ஓசிகை - பலவநலைக.
இன்னுமவனைக்காணுதலுண்டாவத்தாலே ஸ்ரியஸமாதி தையாய் என்றபடி. இதுக்கு எங்ஙனே புகுமென்கிறதே
டே கதயம். செல்வம் மல்கி - வைபவமும் ஸம்ருத்தமாய், அவன்கிடந்த – அந்த வைபவமுகுதாலே இ
வளுக்கிதிரேவராதே அவன் கணவளர்ந்து கொண்டிருக்கிற விடமான, வைபவமுமுமன்றில் இவளுக்கெ
திரே வந்தணைத்தாலாவதம்பண்ணுமென்று கருத்து. யதா? 'ஸுயாவைவாயி கஃஸ்ரீரானுவவ்ரவீத்'
என்கிறபடியே வளர்ப்மகிமாயிதமாய் அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற விடமானவென்றபடி. திருக்கோளூர்க்கே
திருக்கோளூரிலே, எங்ஙனேபோய்ப் புகுங்கொல் - எப்படிபோய்ப புகுவளோ, அக்கதநான் காணப்பெற்றிலே
னென்றுகருத்து.

* * * * ॥எ॥

ஓசிந்த- துவண்டவளான, ரவிகுலதிலகனான வாலிவதம்போலே ஸமஸ்தராக்ஷஸஸம்ஹாரத்தாலே
துவண்டவளானவென்றபடி. ஒண் - அழகியளான, அந்ததுவட்சியாலே பின்னையும் அழகியவளான வென்றபடி
மலராள் - வதனாவிநிர்ஜிதாம்புஜையான, கொழுநன்- வல்லபனுடைய, கொழுநன் – வல்லபன், திருக்கோளூர்க்கே- திரு
க்கோளூர்க்காகவே, திருக்கோளூரையடைகைக்காக வென்றபடி, கசிந்தநெஞ்சினளாய்-த்ரவீபூதமான நி
ர்விஸ்ரயுடையவளாய், எம்மை - தாய்மாரானவெங்களை, நீத்த- நீக்கினவளான, அவ்வூரிலாஸக்தியாலேயெங்களை
விட்டவளான என்றபடி, எங்காரிகை. என்னுடைய காரிகையானவள், காரிகை- ஸ்த்ரீஜாதிவாசியானபெண்.

ஏழு—ஆங்கொ* லொரிந்தவெண்மலரா லெழிலாழிநன்மு நுகோளூர்க்கே* கரிந்தநெஞ்சினளாயெம்மைமீந்தவெங்
காரிகைகேயை*
॥அ॥
காரியநல்லணகளைவகாணிலென்கண்ணளுச்சிகன்* நீரியாயிருப்பாளிதல்லாந்திடக்கவினிப்போய்ச்* சே
ரிபல்பழிதூவுயிரைப்பத்தி நுக்கோளூர்க்கே* நேரிழைநாடந்தாளமைமையான்றுனினைத்திலளே* ॥கூ॥

ஆ—யுடையபிராட்டியோடே திருக்கோளூரிலே அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியைக் காணவேணுமென்று
மாசைபாலே எண்ணப்போகட்டிப்போன வெள்காரிகை வ்ருஷநத்தாலேமெலிந்து நுண்ணிடைமேலே நுரு
தியத்தாலே கையைவைத்து நொந்துகொண்டு கண்ணீர்துளும்ப அவ்வூரிலேபுக்கு முடியவல்லளேயோவென்கிறாள்.
॥அ॥
(காரியம்) கரிந்தநாஹாமான வொரு வலரூக்கரைக்கணில் இணையல்லாமென்கண்ணலுக்கென்று
சொல்லுகிற்குமிப்பெண்பிள்ளை தனக்காக நாங்கள்கொண்டுவந்த வொரு வலரூவுக்கும் எங்களையுமொரு

இ— கொழுநன்திருக்கோளூர்க்கே என்கிற வகிலவுலாஹாரத்துக்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (திருக்
கோளூரிலே தாழியால்) கரிந்தநெஞ்சினளாய்என்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (காணவேணு
மே தாழியால்) எம்மைமீந்தவென்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாழியால்) ஒரிந்தநுண்
ணிடையென்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (வுலநத்தாலேயே தாழியால்) இதீபவாஹத்தில் கரிந்
தநெஞ்சினளாயென்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஹிநிவெஸமே தாழிபால்) செல்லுங்
கொலென்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிலேயே தாழியால்). ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

வ்யபிவாஹத்துக்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (கதிமிநாஹாமி தாழியால்) செல்லாநிற்குமென்கி
றது கிரியாவஹமன்று; பெண்பிள்ளைக்குவிஸ்ரஸ்ணம். இதெல்லாங்கிடக்கவென்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்
செய்கிறார் (தூனக்காகவி தாழியால்) எம்மையொன்றுமறியாதகிலமென்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார்

ஈ— ஒரிந்த - வுலநாதியத்தாலே துவண்டதான, நுண்- லுஹாவதலுநாகாரமான, இடைமேல்- தன்னு
டைய இடையின்மேலே, கையைவைத்து - நுருயிகூத்தாலே தன்னுடைய கையைவைத்துக்கொண்டு, நொந்
துநொந்து- அந்தகைவைத்ததும் பொருமையாலே பின்னையும்பின்னையும் வுலேயப்பட்டு, கண்ணீர் - நெந்
நீருங்கள், துளும்ப - ஆலைய, கரிந்தநெஞ்சினளாய் - அவன்பக்கல்வலவத்தால் குநு-மான நெஞ்சை யுடை
யவளாய், கொல்லுங்கொல்- கொல்லுவளோ, அவ்வூரிலேபோய்கதேசரமாட்டுவளோ மாட்டாளோவென்றபடி. ॥அ॥

காரிய நல்லணகளைவ - காரய-ம் ருசிகுங்களாய் நல்லவைகளான வலூக்கரை, தனக்காகவெங்களால கை
ப்பப்பட்டு நல்லையாணவலூவநு நாழிவலூக்கரையென்றபடி. காரியநலன என்கிறவிடத்திலே நகாரலோ
ப மகாரவு) லொவர். காணில்- கண்டால, என் கண்ணனுக்கென்று- எனக்கு- ஹிதனான கூஷணுக்கென்ற
நூலையித்து. நரியாயிருப்பாள் - குநு-வுலஹானவயாயிருக்கிறவளான, வுலஹாநு-னிதையாயிருக்கிற
ளான வென்றபடி. நேரிழை - நேர்களான இழைகளையுடையவள், நேர் - லகூகம், இழை - குஹாணம்.
நிஹம-வலூ-கூஷாரமாக நிருமேனிக்கநூலுவமாக நூதாரங்களான வாஹரணங்களையுடைய பெண்ண
னவ வென்றபடி. இதுநல்லாப்போகடக்க- தனக்காக நாங்கள் கொண்டுவந்த வொரு வலூக்களெல்லாமிங்கேகிடக்
க, இவைக்கை தூணீகரித்துவென்றபடி. இனி- இதுக்குமேலே, கண்டவொரு வலூக்களெல்லாம்கூஷ
ணுக்கென்கிற விப்ரதீபத்திற்குமேலே அவனுக்கு என்செய்ய வங்கே போனலென்று கருத்து, போய் - இவ்வ
த்தை விட்டுப்போய். சேரி - ரீயியானது, வீயிஹ்ருஜநங்களானவர்க ளென்றபடி. ஜநங்களுடையகூகூலகு
வு தகநாயகம் கூஷணயாவுபொழும். பல்பழி - வலூக்களான சுவலாஹங்களை, அவன் வரவுபார்த்திரா
தே தான் புரப்பட்டுப் போனான், தாயைவிட்டுப் போனள், தனியே போனள், ஊரார்க்கஞ்சாதேபோனள்,
என்றுப்போலே வலூவியங்களான சுவலாஹங்களையென்றபடி. தூவய் - தூற்றி, தூறுதல் - குற்றமாக எல்
லாரோடும் சொல்லுதல். இரைப்ப- வொஷியாநிற்க, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே. நடந்தாள் - எழுந்
தருளினாள், நடந்தாளென்றது நுரிஜத்திலே வலூரோதநாகி. தன்னுடைய பெண்ணைலுமிவளை வலூரோ
தநாகியாலே சொல்லுகிறாள் மஹவஜிஜ்ஞாயத்திலவமாநித்தவள் என்கிறத்தாலே- எம்மை- என்னை, குதநிவெ

மூ— நினைக்கிலென்றெப்வங்காணெதிர்கணிளமானினிப்போ* யனைத்துல குமுடையவரவிந்தலோசனனைத்* தினைத்தனையும்விடாளவண்சேர்திருக்கோளூர்க்கே* மனைக்குவான்பழியுநினையாள்செல்லவைத்தனளே*டு॥

ஆ— தூணைமாகநினையாதேபோகட்டு லொகமெல்லாம் இவள்தனிமைபோலனென்று பழிசொல்லியினைக்கும்படி யாகத் திருக்கோளூரிலே போலனென்கிறள். ೬ಕ॥

(நினைக்கிலேன்) தன்திருக்கண்களினழகாலே லவ-ம்லோகங்களையும் தோற்பித்தடிமையாச்சிக்கொண்டி ருக்கிறவனுடைய திருக்கண்களைக்கண்டல்லதாரு கூஷணமும் யரிக்கமாட்டாதிருக்கிற நெடுங்கணினா மான் இனிஇது குழிப்பழினென்னுமிடமென்னுநினையாதே அவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்காள். இவளைப்பிரிந்தவுலகாகியம் நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லை, என்றுசொல்லிப்பின்னையும் தன்செயலறுதியாலே தெய்வங்காளென்றுகூப்பிடுகிறள். ೭॥

(வைத்தமாநிதி) ஆழ்வார் விழுஷமாகிறவாவத்துக்குத் தமக்குவைப்பாகவைத்த ஜஹாநியியாயிருந்த

இ—(எங்களைபுமி தூஷியால்) சேரிபல்பழி தூஉப்இரைப்பனென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (லொ கமெல்லாமி தூஷிபால்) ೫ಕ॥

பத்தாம்பாட்டு.

ஆனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனையென்கிற ஸஹஸ்ரநாமத்துக்குத் தாதுய-ம்பருளிச்செய்கிறார் (தன்திருக்கண்களி தூஷியால்) தினைத்தனையும்விடாளென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகூஷண ஸாதுமி தூஷிபால்) மனைக்குவான்பழியும் நினையாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுகுடி உதூஷியால்) நினைக் கிலேனென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (இவளைப்பிரிந்தவி தூஷியால்) நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லையே ன்றது - நினைக்கவுமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. செயலறுதியாலேளன்றது - தன்னுல்செய்யலாவதில்லாமை யாலேயென்றபடி. ೫॥

நிகமனம்.

வைத்தமாநிதியாமென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரி தூஷிபால்) ஆழ்வார்தமக்கு

ஸ—வஹம். ஒன்றும் நினைத்திலள் - ஒன்றுகவும்நினைத்தாளில்லை, உறவுடையவளாகவும்நினைத்திலள், வாரா காவும் நினைத்திலளென்றபடி. தன்னையவள் நினையாததற்குத் தாயார் மொகிக்கிறள் ஸஹஸ்ரநாம த்தையுடைய வருடைய வஹிசாநமே உதூஷ்ரணமாகையாலே, * * * ೫ಕ

ஆனைத்துலகும் - ஸஹஸ்ரலொகங்களையும், உலயவிஷ்ணுகிகளையுமென்றபடி. உடைய - உடைபவனுன, அ ரவிந்தலோசனனை - கமலநிலொவநனை. தினைத்தனையும் விடாளென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகூஷணஸாதுமி தூஷியால்) தினை - விடாமை, தனையென்றுவரிசாணவாவிஷ்ரதுயம் எள்ளத்தனையுமென்னுமாபோலே தினைத்தனைய மென்கிறது. விடாள் - விடாதவளான, நெடுங்கண் - சகிவிஷாமிலாவலிமையான, இதுவாஹி வூரயவிஸ்ரஷ ணம். இவள்தான் நெடுங்கண்ணுளாகையாலே ரவிந்தலொவநனைவிடமாட்டாளென்றஹ்ரூயபம்தனமான்வொ லவரிணிபோலே ஸ்ரிஷ்டியானவென்டெண்ணுனவள், இனி-இதுக்குமேலே, தனக்கிப்படி சன்வைரமுண்டாயிரு க்க விதின்மேலே யென்றபடி. இக்கண்ணழகுக்குத்தோற்று வாவஷாணும் அவனிங்கேவரவேண்டுமிடமாயிருக்க விவளங்கேபோன ளிதென்ன வாஷ்ய-ம்மென்றுகருத்து. போய் - அவனைநாடிகொண்டுபோய், மனைக்கு - த ன்னுடைய குடிக்கு, வான்பழியும் - பெரியவவவயாஹத்தையும், வான் - பெரியது, பழியுமென்கிறவிடத்தில் மகா ரத்துக்கு வ்யவஹிதாயாம்ரூவம். நினையாள் - எண்ணுதவளாய்க்கொண்டு, அவன்சேர் - அவன்வஸிக்கிறவிடமான, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, செல்லவைத்தனளே - போகவைத்தாள், ஸபி தீயாகப்போனனென்ற படி. செல்லவைத்தாளென்கிற லொகோக்தியாலே ஸபி தபோனளென்கிறதாகிறது, நினை - அவருடையவகீவ தீயைநினைக்கவும், கிலேன் - மாட்டுகிறிலேன், தெய்வங்காள் - லெஹவங்காள், இது ஊர்வம்பொறுக்கமாட்டா மையாலே யாகூநம்பண்ணுகிறபடி, இங்குலெஹதாஹாங்களொகூஷணாவ-ம்கூநம் பண்ணுகிறனென்று பழி சொல்லுவாரோடே யிந்தஊர்வத்தைச்சொல்லி யாறவொண்ணுமையாலும் லெஹவங்கள் பழிசொல்லாதிரு க்கையாலும் தன்மேனிடாக்கலுறங்காதிருக்கையாலும்லெஹவங்களோடூர்வத்தைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறனள்॥

மூ—வைத்தமாநிதியாம்மதுசூதனையேயலற்றிக்* கொத்தலர்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* பத்
துநூற்றுவரிப்பத்தவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே* சித்தம்வைத்துரைப்பார்திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே*॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ—எம்பெருமானேயலற்றிச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைத் திருக்கோளூர்க்கேபோலேமான உகந்
தஸ்தலத்திலேயிருந்துகொண்டு சொல்லுவாரிட்டவழக்காகும் திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வைப்பாகவைத்தவென்றபடி. தமக்கு உபாதேயமாக வையுவவஹித்திருந்தவென்றபடி. பொன் உலகாள்
வாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இட்டவழக்காமித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ— வைத்த - வைக்கப்பட்டதான, சூவத்திலே ரக்ஷகமாகவேணுமென்று வைக்கப்பட்டதானவென்றபடி.
மா - உபாத்தான, நிலகாலத்துக்கப்பால் மாண்டுபோகக்கடவதான லௌகத்தில் நியிபோலன்றிக்கே எத்தனை
காலம்ஹ்ருஜித்தாலும் குறைபாததானவென்றபடி. நிதியம் - நியிபாகாநிற்கிற, "தஸ்யாஹிரண்யநியம்நி
ஹித" மென்கிறபடியே நியிபோலேயிராநிற்கிறவென்றபடி. அதாவது:— சூவத்திலேரக்ஷகமாய்த் தன்னை
யுடையவனென்றுக்கும் விஸாரப்படவேண்டாதபடியாய் ஸஹ-உபாயங்களையும் தன்னைக்கொண்டேஹாயி
க்கலாய் ஸஹ-பலாபராதங்களும் தன்னையநுபவிக்கிற வாநந்தத்துக்குள்ளேகிடக்கும்படியாய் தன்னை
யுடையவனுக்கு வபிணம் உபகரணத்தையுண்டாக்கவற்றுப்தன்னையுடையவன்காலிலே யெல்லாரும்விழும்படி
பண்ணவைத்தாய் மற்று ஜகம்வியபாணங்களைபுடைத்தாயிருக்கிறவென்றபடி. இத்தால் ஊரார்பழிக்குமஞ்சா
தே தாயையும்கைவிட்டுத் தனிவழிபோகைக்கு நிவம்யமஞ்சொல்லித்தாய்த்து. மதுசூதனையே - ஜயஸீல
உபாயமே, வது கீவம்யகபாராஹகுணவபூனவென்றபடி. உதாரமானதுதானே விரோதியையும்போக்கித்
தன்னையநுபவிப்பிக்கவைத்தாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அலற்றி — தஸ்யாஹநிவம்யமான வாகி-யாலே
வபாவித்து, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே கருத்யம். கொத்து - வ்ருஷ்டிஸம்ஜாதிகள், அலர் - விகஸி
பாநிற்கிற, தாம் விரஹாதிஸயத்தையபநயிக்க சக்தரல்லாதபடி திருக்கோளூரி லெம்பெருமான்பக்கல்
வகாரஹேதுவிதராகையாலே தமக்குப்பிறந்தவாஸ்ரயத்தால்ஸ்ரீஜவ்ருஷவ்ருக்ஷங்களானவென்றபடி.பொழில்-
உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - வ்ருத்தம், இதுபத்துக்குவிஸேஷணம். பத்து-
பத்துப்பாடிகளான, 'ஸஹகாயோமேத்யாதிஹோத்ரு' என்கிறஸ்ருதிந்யாயபடியே வஸவ்ருக்ஷாதிகளான பத்
தஸ்ருங்களை யடைவே வர்தியாநிக்கிறவையானவென்றபடி. நூற்றுள் - ஸதங்களுக்குள்ளே, இப்பத்து -
வர்தமாநகாலவர்த்தியான விருத்தஸ்ருதத்தை, இதுக்கு உரைப்பாரென்கிறதோடே சுருபா. அவன்சேர் -
அவனெழுந்தருளியிருக்கிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, சித்தம்வைத்து - விருத்தத்தைவைத்து, அ
வ்வூரிலேவர்தமானமான உபஸ்தையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. உரைப்பார் - சொல்லுகிறவர்கள், திகழ்-
உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸமஸ்தநாராயணாநுபவங்களாலே புஷ்டமானவென்றபடி, பொன்னுலகு- ஸ்ரீவர்காஸ்ரமவ்யவ
மானலௌகதத்தை, வாஸவஸுத்தையென்றபடி. ஆள்வாரே - ஆளுவர்கள், ஸமஸ்தநாராயணாநுபவத்தையாலே
வகாரஸ்வாமிகளாகஜ்ஞாபிப்பரென்றபடி. ॥கக॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நமஃ.

(உண்ணுஞ்சோறு.)

வாரணமாயிரமாவாகஸ்ரீமஹிதபெரும்ஸ்ரீமதிரைமணவாளமாமுனிகளுகந்தருளினதனியன்கள்.

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யகவிதார்கிககேஸரீ
வேதாந்தாசார்யவர்யோமேஸந்நிதத்தாம்ஸிகாமணிஃ ॥

(வாரணமாயிரமாவாகஸ்ரீ) கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே-வாக்குத்தோடே கூடவணுகியவந்தவதரித்து,

ஊ— கா— படைத்தவளை ஹரித்தாலும், (ஸ்ரமஹிஹிதஜ—லிவெஃ) பேருநதார்களுமேபிதற்றி - திருநாகீதத்தை நத்தாலும் திருமாலையினுடையஉகீபாலும், (ஸ்ரீஸலெதஸுப—ஹஜுஜ) இத்தாலே நாலுபாட்டில் சுலபம் தனித்துணை ஹரிக்கப்படுகிறது. யாவைபும்திருமால் - செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த - இனித்தன்திருமால்திருக் கோளூரில் - தன்திருமால் திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு - ஸ்ரீயஃவைகிகுவத்தாலும் அத்தாலுண்டானவை ஸுப—ஹஜுஜியாலும் பிராட்டியோடே பொருந்தியிநச்கையாலே நித்யவஸுமாகச்செல்லுகிற தாஸுவாபிகா தடாகாதிஸுஜெதியாலும், தகுவஸுஸ்ரஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்கள்முதலான திவ்யாவயவஸௌ ஜெஸ்யாலும், (ஸ்ரஹிஸெஜ) நெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய் - சூழ்நிர்ப்பக்கல் வ்யாஜ—ஸ்ரஜெதியாலும் (சூஹிஸ—ஜெவ்யாஜ) ஒசிந்தவொண்மலராள் கொழுநன் - வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாளுக்கநுரூபவிலாஸ வளகூடாய—ஹிதியாலும், (ஸ்ரீதவாவஸுதா) என்கண்ணுக்கென்றியாயிருப்பள். - சூழ்நிதவாதகந்துஜெதெ யாலும், (ஸவ—ஹலொகெஸுதாதிஜெஃ) அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனை - ஸவ—ஹ்லாதிஜெதெபாலும், சூழ்நிஸுவத்தாலே அத்தைக்கோள்சொல்லுகிற சுரவிநயோவநகவும் லம்ஹ்ருஹீதமாகிறது. இப்படிகளாலே திருக்கோளூரெம்பெருமான் சூழ்நிகர்க்கு விஸ்ரஷஸுபத்தில் கவவாஹலீகியில்லாதபடி தெய்யவ—ஹிதகளை யுண்டாக்காநிற்கிறனென்று "உண்ணுஞ்சோறு" என்கிறஉபகுத்திலே ஸவ—ஜ்ஜெநாஜ்ஜீவநாஸ—ஹமாக வெஉங்களை ஊழிஜஹாஷாரூபமாக லம்ஹ்ருஹித்த ஸம்கொவர் உவவாஹித்தருளினர்என்கிறார். ॥எ கூ॥

ஸ்ரீஜெதநிமஜாஜஜஹாஜெஸிகூயநஜஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (பொன்னுலகு) திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக். கெம்பெருமானேடே லம்ஸ்ரஷித்ததெல்லாம் ஸிநாராயநோதுமாய் பழையபடியே எம்பெருமானைக்காணப்பெறுமையாலே தஸ்ரஹஜஸஹஜஹாநராய் சுநுவவெஉஸுத்தாலே ஒருபிராட்டியாய் அவனைக்குறித்து உஜ்தவெஷணம்பண்ணுகிறார்; இப்படி திருக்கோளூரிலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாலுக்குவையத்திலே விரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைஹ்லாதிபாலும் உண்ணுஞ்சோற்றிலே திருக்கோ ளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே சுலபகாரணம் மிகவும் பரவணமாகையாலும் "ஸவஸுரா கஜா தாநம்நாநு கூகிஜ்ஜாநந்தி" என்னும்படியான ஸ்ரீபராஜாழ்வானைப்போலே தம்மைமறந்து தம்முடைய விரஹதசை யையுமநுலம்யிக்க, கூசரல்லாதவராயிருந்த வாழ்வார் விரஹாநுலம்யாநுஜெயிற்போலே இத்திருவாய் மொழியிலே யொருபிராட்டி யெம்பெருமானுக்கு உஜ்தவெஷணம்பண்ணுகிறதாகச்சொல்லுகை யலம்ம தமன்றேவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஜதராதியால்) அப்படியிருந்தாரேயாகிலும் திருக் கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கலிலே வஸுகாஹ்ருவிதராய் அவன்முணங்களை நெடும்போதநுலவிக்நகையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டவர்கள் நீரிலேமுழுகி ஸ்ரம்ஷஜலிக்குமாப்போலே அந்தவிரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைஹ்லாதிநீங்கி ஸ்ரம்ஷஜலித்து "பரஹ்ருதொவஸீ கிலவ்ஹார" என்னுமாப்போலே தம்மையுணர்ந்து தம்முடைய ஒழெஉகளையுமநுலம்யிக்கசூசீரானவாறே பழையபடியே தம்முடையவிரஹஒழெஉ உசுவெஃஜ்ஜகையால் அத்தை யலம்ஹ்ருஹநராய்க்கொண்டு உஜ்தவெஷணம்பண்ணுகிறரென்றுகருத்து. காணப்பெறுமையாலே என்றது - வாஹ்யலம்ஸ்ரஷாஹ—மாம்படி காணப்பெறுமையாலேஎன்றபடி. ஒருபிராட்டியாயென்றது - வி ரஹிணிபானவொருபிராட்டி ஒழெஉயையுடையவராயென்றபடி. சுநுவவெஉத்தாலே உஜ்தவெஷ ணம்பண்ணுகிறரென்றநுபம். இப்படி வ்யவெஉத்திலே திருவாய்மொழிலம்ஹதமாநுலும் மாலுக்குவையத்தி லே சோஹமதெதையாயிருந்த பிராட்டி இத்திருக்கோளூரிலேசென்றுளென்று உண்ணுஞ்சோற்றிலே சொல் லுகையாலே இவளுக்கு உஜ்தவெஷணம்பண்ணவேண்டாமையால் சுநுவவெஉத்திலே இத்திருவாய் மொழி லலம்ஹ தமன்றேவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி திருக்கோளூரிலேயெழுந்தருளினவிதுவாலே),

ழு— பொன்னுலகாளீரோ புவனி முழுது ளீரோ *நன்னலப்புள்ளினங்காள் விரைய ஓட்டியே னினிரந்தென்* முன்

அ— யெழுந்தருளினபிராட்டியோடுள்ள விருப்பமுமுண்டோ ஸஜாதீயராகையிறே. உகாணுக்வாதேநீக்உமுனை மும்பெருமான் அந்த சுரநுவெள்ளம் தனச்சுவாதுபானவாறே அதுவாதீக்கைச்காக விழுஷித்து நெடுங் காலம் எழுந்தருளாநிருந்தவாறே தனிழுஷத்தாலே சுதுதெஉவஷமிஷயான பிராட்டி தன்னுடைய ஆற்று மையாலே அவனைக்குறித்து நிலவகூஷிகளைத தூதாகவிடுகிறளென்றுமாம். திருக்கோளூரிலே போய்ப்புக்க வேணுமென்று புறப்பட்டவிப்பிராட்டி தன்னுடைய சுவஸாஹத்தாலே பின்னைபோகக்கூடமேபென்றியே அங் கே உஉாநத்திலேயிருந்து எம்பெருமானைக்குறித்து ஒரு கவெஉஷணம்பண்ணுகிறளென்றுமாம். உசுவஸம ழுஉவிஷகுயாரகுவொஷகுவஸாஹுளுப் உஉயீநவஸாவிவாரூவமாண விஷவிவெஷய ஈளுப்க்கொண்டு என்றேநி வஸம்ழுஷித்து விழுஷிக்கிறான், என்னுடைய வஸ ஈவஸத்தையும் சுவஸாஸித்துக்கொண்டென் னைத்தோற்பித்துத் தனக்கடிமையாக்கிக்கொண்ட— எம்பெருமான்தன்னைப்பிரிந்து நான்படுகிற வ்யஸநத்தை ச்சென்று சொல்லவேணுமென்று புள்ளினங்களைக்குறித்துச்சொல்ல; பின்னையும்அவை போகாதிருந்தவாறே அவன் நம்முடைய சுவெகூகிசஞ்செய்யாதொழியில் செப்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு

ஆ— தூதாகவிடுகிறளென்றுமாமென்கிறவிடத்தில் வஉஉடமானது மேல்வாக்யத்தில் வஉஉபத்தோட்ட சுஸபிக்கிறது. வ்யாவெஉஷத்திலே திருக்கோளூரிலம்பெருமாளை வாஉஉவஸம்ழுஷமின்றிக்கேயிருக்க சுநுவாவெஉஷத்திலே யவளைவிட வாஉஉவஸம்ழுஷம் நடந்ததாகச்சொன்னால் விஷஉஉஷாதகமாமென்கிற சுவ்வாரவ்யத்தாலே பூகாராதெரிணவவதரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகவேணுமிதாழியால்) *

முதற்பாட்டு

பிரானென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (உசுவஸம்ழுவிஷதாழியால்): பொன்னுலகாளீரோ உதாழியாலே உஉயவிஉதிகியையும் வடுகர்க்கிவள் கொடுக்கிறதாகச்சொல்லும்போ திவ்விஉதிகளால் லா மிவளயீநமென்னுமிட மிப்பாட்டிலேசொல்லவேண்டுகையால் பிரானென்கிறவஉத்துக்கிப்படி தாதய்ர் மாகை யுவிதமென்றுகருத்து. என்னலங்கொண்டவென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (விழுஷிக் கிறனிதாழியால்) விழுஷிக்கிறனென்றது — விழுஷிபாகிற்கிறவனென்றபடி. வஸ்வத்தையுமென்றது- வளநுய்ர்ஆவணாவாகூய்ர்ஜுகுஸாதாழிகளையென்றபடி. தாதீயவாஉத்தில்சொல்லுகிற விழுஷணங் களுக்கு வாயொஜநமெதென்னவதுசொல்லுகைக்காகவே தரிப்பிக்கிறார்(பிரிந்துநான்படுகிறவி தாழியால்)போ காதிருந்தனவாகக்கொண்டுளென்றது - போகாதேயிருந்தனவாக உசுவெஉகூஷித்துளென்றபடி. இந்தஸம்மெஷைப்

ப— நன்னல - நல்லதான நலத்தையுடையவையான, நலம் - சுயுணமாணம். சுதிர்த்தார்க்குக் காய்ர்ஞ்செ ய்கைக்கடியான உயாவெஉஷாதி சுயுணமாணங்களை யுடையவையானவென்றபடி. புள்ளினங்காள் — வகூஷிஉ ணங்காள், புள் - வகூஷீ, இனம் - முணம், பிரிந்தாரைச்சேர்க்கை கீய்ர்க்குக்காய்ர்மென்று இருக்கி றள் ராஜாவதாரத்தில் வாஸ்மிகியாலே. இனங்காளென்று "ஏகூஷாவஸவ்ர்வாஸாஜாமர்ஷே" என்கிறபடியே யெல்லாவிக்கிலும்போகவிடலாம்படி திரள் இருக்கிறபடியைக்கொண்டாடினபடி. மூன்- வழிவர்காரத்தாலே; இந்த ஜகூக்களெல்லாம் காரண கூஷைவாரங்களை யிழந்து தங்களுடைய ஊர்வேங்களை யறிவிக்கவும் மாட்டா தே கிடக்கிற உஉயெயிலே யென்றபடி. உலகங்களெல்லாம் - லோகங்களை யெல்லாற்றையும், படைத்த - தன் காராணாத்தாலே வ்யவஸித்தவனை, முகில்வண்ணன் - தேவவஸாவனை' வண்ணம் - வஸாவம்' வாதேஉ தாரணனென்றபடி. கண்ணன் - கூஷ்ணனை, சூஸ்ரீதவசுலனைவென்றபடி. சுவகாரஉஷெயிலேயிறேவாதுவா ஷிகள்நமக்குப்பூ காஸிப்பது, என்னலம் - என்னுடையநன்மைகளை, என்னுடைய வளநுய்ர்ஷிஉஷமாணங் களையும் வாஉஉஷிகளானை- சூதமாணங்களையும்என்றுதிவ்யாவிவத்தையுமென்றபடி. கொண்ட - சுவஸாஸி த்தவனை, விழுஷத்தாலேசுவஸசுலுமாம்படி பண்ணினவனை என்றபடி. பிரான்தனக்கு - உவகாரகனை வனுக்கு, இந்த விழுஷாஸ வசிவ்ம் என்றேநி வஸம்ழுஷித்து உசுவஸம்ழுஷெஷக வாஉஉப் உஉயீநா தாதீயவிஉதிகளுபிரந்தவனுக் கென்றபடி. அவனுடைய வஸஹ்யாநத்திலு மிவள் உஉபவிஉதிகியையு மிழுஷவிநியோகாஷ்மாகக் கொடுக்கும்படியிறே பவன் தன்னையும் தன் விஉதிகியையு மிவளுக்காக்கிவைத்த தபடி. என்னிலைமை - என்னுடைய ஸ்திதியை, உரைத்து - விண்ணப்பஞ்செய்து, பொன்னுலகு - வாகுகாய

ழ— னுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ணன்கண்ணா* [கி]

லமைபுரைத்தே*

அ — அவன்வாகிகாரணனிசுணகையாலும்சுரிதவசுவமுகையாலும்நம்சுவெகுதிசுந்திசெய்தருளுவான்,ஆதலால் என்னுடைபதவிமையைச் சொல்லவேணுமென்றுசொல்லி அவற்றின்பக்கலுள்ள ஸ்ரீகிருபாபுத்தாயில திருவா ட்டையும் ஸ்ரீவைகுண்டமான கம்பங்களைபுமடங்கஇவைசெய்கிறஉவகாரங்களுக்குக்கைம்மாறுகாணாதென்று பார்த்த வாதி பின்னையும் நிரவதியித்து இவை செய்கிறதிவாவகாரத்துக்குக் கைம்மாறுகாணாதென்று பார்த்த வாதி யாடைக்களான உங்களுடைய நிரவதிகதயாலே உபேவஸாமாநாதிகரணியாயத்தாலே வென்றனுடைய தமிழ் மை யைக்கொண்டு சொல்லவேணுமென்றுவராயிக்கிறாள்.

(மைபமர்) ஒருதாமரையிலே ஒருதாமரைபூத்தாப்போலே திருக்கைகளும் திருவாழிபுஞ்சங்கமிரு

இ — வரிஹரிக்கைக்காக விவ்விமிஷணங்களென்றகருதி.முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ண ன்என்கிறதற்குத் காதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவன்வாரமிதகாரியால்) கண்ணனென்கிறதற்குக் காதுய மருளிச்செய்கிறார் (கிருஷ்ணாவதாரியால்) என்னிலைமையுரைத்துஎன்கிறதற்குக் காதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிகாரியால்) வாயிதவாதத்துக்குக் காதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவாப்பிண்டிக்கலிகாரியால்) கை ம்மாறாக - வாதகாரமாக, உஹபவிஹதியுமிவளாநிமமாம்படி யவன்பண்ணினிருக்கையாலும் வைஷ வயர்வஹதிதாதிதவரிஷ்வம்மொஹநிதிகர்” என்றுசொன்னவனவவறுமையுடைய தம்முடைய்ன்றுபார்த் தால் இவளோத்தன்மைநோக்காதேசேர்த்தார்க்கு உஹபவிஹதியுங்கொடுக்கை பயமற்றுகாகுமொதிது கிடாவகயாலும் இப்புள்ளினங்களுக்கு இவள் உஹயவிஹதியையுங்கொடுக்கத் தட்டமில்லையென்றுகருத்து. இத்தாயித்திருவா ய்மொழிக்கு வடகாயிநாஹபவிஹதிகளுமென்கிற ஹமவஹரணம் வ்யாஹரணமென்று வாதிஹயாய்ந்து இப்படியுஹயவிஹதியையுங்கொடுத்தவிவள் நானிரந்தினென்று கூசிருநினைப்போலே வாயிதபாவினை னென்ன இதுக்குத் காதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதாதியால்) வாதிபாவோசிவைன்றுக்காலே நன் நலாவைம்வாவாதம்.

॥கா॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கையமர்சகாரத்தென்கிறதற்குத் காதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஏகாமையிலே ஒருதாமரையிலே) சக்கரத்

ஸ— ஸுவ்ருத்தமான லொகுத்தை, யஸ- நிதவ்ருஹணீடமானமொகுச்சை, ஸ்ரீமகவயிவமாகுப்பாற்றுப படி, ஆளீரா - ஆளுங்கோள், முழுது - கூசுவ்ஹயாள, புவனி - ஹவிர்னையும், நீ தா உவமைகாண்மி. ஸ்ரீவி ஹதிகளைபு மென்றபடி. ஆளீரா - ஆளுங்கோள், என் உபமையை நிவகளவுக்கு மீண்டாற்போற்பெற்று வகாரம். உஹபவிஹதியு முங்களதன்றே வென்றுகாந்து. என் ஔபரமாயாயவுறுகு ஆர்க்குமபடி நீங்கள் சிலருளராகப் பெற்றேனே, உங்களுக்கு உஹபவிஹதியையும் நருள்கிறேனென்று உபாயம் னென்று சொல்லாதே ஆளுங்கோளென்று மிசான்னது உங்கள் விஹதியை நீங்களாயிருக்கை நான் தருகையென்றன் றுண்டோவென்றுவபயமாகிபாகத்தைச் சொன்னபடி. ஆளீரா - ஆளுங்கோள் னகிற ஈயுபம் கூடாயதிதாகும். உங்களுடைய விஹதியும் நான் பண்ணவேண்டாதபடி பண்ணினேன் ப்படாதபடி இவைத்தை ரகஷித்தருளவேணும். இவைத்துக்கு ரகஷகர் நீங்களேயாகவேணும், என்கையுந்தம் வாவுபடிக்கிடானவாகத்தை யுடையவள்ளனை, விளைவதுபடியாயிருக்கவேண்டும். இ ஸ்லோகத்தால் தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளுமபோது விளையாட்டுமபெனன்று ரஹஸ்யமாயிருந்தது. நான்- என் னுடைய விஸ்வாஸத்திலே “ஸ்ரீகுணரணமஹம்” என்று கியவக்கினன்காலிலேயவன்மேலேபரந்தாயிருக் கிறவளான நான், இரந்தேன்- வாயிவத்தேன், நீங்கள் செய்கிற விவஹாவகாரத்துகாகும் உஹபவிஹதியும் கூடாவிஹமல்லாமையாலே கூகிளுநினைத்துக்கொண்டு உங்களை வாயிவத்தேனென்றபடி. இத்தை நிறமென்று வதவ்ஜாகாயவ்மாகச் சொல்லாதே ஹவிகாயவ்மாகச் சொன்னது என்னுல் ஸ்ரீரணவாகணம் பரமனிட யத்து, இனி உங்களாலுவெகுதிக்கக் கூடாதென்று வ்ருஜிபபிக்கைக்காக. யதா:— இரண்டு ரூல் றதாமரைக் காவ் உங்களுக்கு காரணமுமாமென்றறிந்து ஓருக்கால் இரந்தெழுந்தேனென்றபடி. ॥கா॥

மூ — மையமர்வாணெடுங்கண்மங்கைமார்முன்பென்கையிருந்து*நெய்யமரின்னடிசினிச்சல்பாலொடுமேவீரோ*
கையமர்சக்கரத்தென்கனிவாய்பெருமானைக்கண்டு* மெய்யமர்காதல்சொல்லிக்கினிகாள்விரைந்தோடிவந்தே॥

அ — வழகாலும்திருவாழியைக்கண்டவீ,தியாலேபுதுக்கணித்ததிருப்பவளத்தினழகாலுமென்னெபடிமையாக்கி
னவனுடைப் அழகைக்கண்டு நீங்கள்வரிஜராய்ப் பின்னை அவனுக்குன்பக்கலுள்ளவெஹமும் மெப்பானவெஹ
மும் என்று அவனுக்குச்சொல்லி அவனருளிச்செய்யும் வார்த்தைகளை நான்முடிவதற்குமுன்னெ விரைந்தோ

இ — துவன்றுசொன்ன வநதரம்கனிவாயென்றுசொன்னவழகிவ்வாமாரத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்
(திருவாழியைக்கண்டவி தியாலி) புதுக்கணித்தென்றது - நவீகபலவளநயர்மான என்றபடி. எம்பெரு
மானென்றவபித்து இதுக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னெயி தியாலி) சொல்லினன்றபோதே
காணுனைக வரிஜமாயிருக்கசெய்தே கண்டுளென்கிறவழகும் வாயொழித்ததுக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்
(அழகைக்கண்டி தியாலி) மெய்யமர்காதல்சொல்லியென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்
குன்பக்கலி தியாலி) விரைந்துளென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நான்முடிவதற்கி தியாலி)
இவள் விரஹாமைகர்பாகாதே யரித்திருந்தாலல்லது தோழிமார்க்கெளவ்வயுங்கூடாமையால் மெய்யமர்
வாணெடுங்கணென்று தோழிகளுக்கு ஔவ்வயுஞ்சொல்லுகிறவிடத்திலே சுவர்வரிஜமானவயர்த்தையருளிச்

ம — கினிகாள் - உரதகுரலாலெ எனக்காகாணீடாய் கூயவழையர்த்தரலே அவனுக்காகாணீ
யராயிருக்கிற ரகாகங்காள்? கையமர் - திருக்கையிலேயமர்ந்திருக்கிற, சக்கரத்து - உகரத்தையுடையவனை, சக்கரத்தையுடைய
வன் சக்கரத்தன், சக்கரத்தென்கனிவாய் என்றவழகுவழகும். என்- என்னுடைய, கனிவாய்பெருமானை - விம
வாயரனுவழகுபை, கனி - பழம், இந்த விம்வெஹமும் விவக்ஷிதம். கண்டு - நெஞ்சாலெநினைதுக்கொண்டு,
மொகிகிற வென்னப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணப்பெற்று, மெய் - வசுமான, அமர் - வரகிவஸ்திதமா
ன, காதல் - வெறுவுத்தை, தம்முடைய வெறுவுத்தைப்போலே பொய்யுமாய் - உளநுமுமாயிராதே வசுமாய்-
வரிரமான வெனறுடைய வெறுவுத்தை யென்றபடி. சொல்லி - அவனுக்கறிவித்து, விரைந்து - கூரிரத்து, அவ
னேடுகூட வருகிறேமென்று அங்கே நில்லாதே யென்றபடி. ராவணவயாகாரநம் பெருமான் மீண்டெழுந்த
ருளுகிறபோது திருவடி முன்னேவந்து ஸ்ரீராதாழ்வானை யாரூபிப்பிததாப்போலே யென்னுடைய தா
வத்தை யாற்றுகைக்காகவும் நீங்கள்வந்த வீ தியெனக்கு முற்பட வாதித்து பின்பு அவன்வந்த வீ தியைய
நுவரித்தலாம்படி பிருகுகைக்காகவும் நீங்களவனுக்கு முன்னே வாமவணுமென்று கருத்து. ஓடிவந்து - வழி
யிலெமெள்ளவராதெ பரமாகவந்து, பிராட்டியைகண்டு மீண்டலநகாரம் பூர்வாசாரமுதலிகள் பெருமாள்
தாவத்தை யாற்றவிளைதன் மீறுடிவந்தாபோலேநீங்களு மவனருளிசெய்தவாறை தங்களுக்கொண்டுவந்தெ
ன்றவுடைய தாவத்தையாற்றுகைக்காக வதிரவேமாக வோடிவந்தென்றபடி. இதுக்கு எங்கைபிரந்தென்கி
றதுதோடாகாபம். மையமர் - மை அமர்ந்தவையான, சுஜாதத்தாலேயநாரவமாகவுமகாமானவென்ற
படி. நீங்கள்தாருப்பிவருகையன்வாறைதங்களைச் சொல்லக்கேட்டு எனக்குண்டானவயர்த்தைக்கண்டு தோழி
மார்தங்களை ஈஜமதிகளாலே யபலங்கரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. வாள் - அந்தவயர்த்தாலே
காதிதாரமி தங்களையை, வாள் - காதி, வாணெடுங்கணென்று ராகுகாயதி-வகசுவரோவர். வாள்நெடுமெ
ன்கிறவிடத்தில் எகாரரசுரிரதகாரரணகாரரவனகாரதாரை. நெடும் - வரவர்காகிரயத்தாலேயக்விஸ்து
தங்களான, கண் - கண்களை புடையவர்களான, மங்கைமார்முன்பு - யாவதிகளுடைபமுன்னே, மங்கை -
யாவதி, உங்களைப்போலே ரதிணீபரகுலஸ்திரீகளான என்வபிகளுடையகண்முன்னேயென்றபடி. "வரதாரா
தாரதிதரரகாரு" வனகிறகணைகதிலே என்றுகருத்து. என்கையிருந்து - என்னுடையகையிலேயிருந்து,
வெரிரவ தம்ரம்போலே அவனரிரரவஹிக்கிற வென்கையையுங்களுக்கு வாதவீமாக வம்கீகரித்தென்ற
படி. இதுக்கு ரிரவீ ரிரா வென்கிறதத்தோடே சுபம். நெய்யமர் - நெய்யமர்ந்திருக்கிற, சுகாரரவமானநெ
ய்யோடே கலந்திருக்கிறவென்றபடி. இன் - வரவரான, அடிசில் - ரரலையுரதங்களை, பாலொடு - கூடி
ரத்தாடைகூட, நிச்சல் - நிதயும், மேவீர் - கூரரியுங்காள், மேவுதல் - கூரரித்தல், ஓவென்கிறவவ்யய
சுகாரநயமிதுரதகும். கூரரத்தாடே வம்கரித்தென்னை யுஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணுமென்றபடி. இங்கு இன்னுமி

மூ—ஓடிவந்திதன்குழன்மேலோளிமாமலர்தீர்* கூடியவண்டினங்காள்குருகூர்நெடுமாறன்* யாடிய

ஆ—டிவந்திதனக்குச்சொல்லி என்னையாசிப்பித்துஎன்னுடையதாழ்மாரெல்லாரும்உங்களுடையவாசிகளைக்கண்டுசைப்படும்படி என்கையிலேயிருந்து அவன்திருநாமங்களை நான்கற்பிக்கக்கற்று வாழ்கிறாளென்று தன்கிளியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥உ॥

(ஓடிவந்து) ராஜாவூராவூராய் லக்ஷ்மீதிருமான பொலிவர்பக்கலுள்ளவாசல்வாழ்த்தாலே மெத்தெனவே கருவிஜையாவகாரணஹரிதமாய் சுத்தமான கமாயிருந்த திருத்தெரிவிலேநின்று அவர்களுக்குவாராமுழிப்பண்ணி கூவிக்கொண்டாயினள் நிரவதித்தருளினலக்ஷபத்திலே வாரிலக்ஷபாக்கரான திவ்யஜநங்கள் ஸ்ரீஸ்ரீராவென்னாலமாகச் சாற்றிப்பருளப்பண்ணின. திவ்யமாயமான திருத்தழாயின்மேலாசைப்வாநம்பண்ணி அத்தாமதவாய்களைக் கொண்டு ஓடிவந்து அம்மேலாசையும் மக்ஸீதலைமான திவ்யமாயத்தையுள்ளன் தமுல்மேல் ஓளிமாமலர்களின்மேல்

இ—செய்கிறார் (எனகுச்சொல்லியிதாழியால்) மங்கைமார்முன்புஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோழிமாரிதாழியால்) ஆசைப்படும்படியென்கையாலே யிந்நங்கைன்கிறவிடத்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாட்டைக்காட்டித்தாள் இப்பாட்டிலே யதிற்காட்டில் மிகவும்ஸுலபமாய் "வாணிலாஹரிவாணிநா" என்ற வலுக்கு மிகவுமாதாணீபமான தன்திருக்கையைக்காட்டுகிறளென்று லக்ஷ்மீவல்லபத்வமெத்தது. இதீயவாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆவன்திருநாமங்களையிதாழியால்) உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னுமெற்றிலையுமெல்லாம், கண்ணனென்றிருக்கிறவளாகையாலும் "யஹோமுஹுர்" என்கிறந்யாயத்தாலே இவளுடையகிளிகருத்தும் திருநாமங்களை, லக்ஷ்மிஹாஹரிகளாகையாலும் நேர்யடிகில்பாலென்றிவள் சொன்னது திருநாமங்களேயாகையாலிதமென்றுகருத்து. ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

குருகாதிடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜாவூராவூராயென்று) வூராவூராயென்றது - யொழுராயென்றபடி. ஐவர்கட்காயென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மிகரமிதாழியால்) வாக்ஷல்லயுத்தாலேயென்கிறதற்கு பண்ணினென்கிறத்தோடும் நிரவதித்தருளினவென்கிறத்தோடும் மகபம். நெருங்தேயென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்மிவல்லபத்வமருளிச்செய்கிறார் (மெத்தெனவேகூவிதாழியால்) நெருங்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுத்தமிதாழியால்) பாடைநீறழச்சென்றனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கதிராயிதாழியால்) நீறழச்சென்றபிரானென்கிறவிடத்தில் சூழியனென்கிறலக்ஷ்மிவல்லபத்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷபத்திலிதாழியால்). தண்டுளபமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாயமிதாழியால்) ஊர்திரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அம்மனாவையுமிதாழியால்) இவள்விரஹார்த்தையாயிருக்க ஓளிமாமலரென்னக்கூடுமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ரு — லென்றது காரணவஸ்துவாகிறபிரணவத்தில்வாச்யார்த்தங்களான திருநாமங்களை, போலென்றது - அந்ததிருநாமங்களை மிகவும்ஸ்பஷ்டமாக்குகிறபடியான லக்ஷணையை, நெய்யென்றது - அந்தலக்ஷணைக்குப் பிரயோஜநமாய் திருநாமோச்சாரணத்துக்கு ஹேதுவாகிறதாதலால் நாங்களை. ॥உ॥

சூழிய - வாரவாரம் லக்ஷ்மீவல்லபத்வத்தை வகிர்க்கிற, வண்டினங்காள் - ஹ்ருதயமணங்காள்? குருகாதிடை - கூரரதெஸத்தையுடையவர்களான, கூரரதெஸத்தையாள வூராளானவென்றபடி. ஐவர்கட்காய் - வைஷ்ணவர்களுக்காக, இதுக்குநீறழச்சென்றபிரானென்கிறத்தோடே சுகயப். ஆடியமா - ஆடாநின்கிற பாக்களை யுடைத்தான, ஆநிரை - கோமாரமாக லக்ஷணிக்கை, மா - சுழும் கோமாரலக்ஷணாரிதாரஸமாதியான வென்றபடி. நெடும் - "லக்ஷ்மிவல்லபநஸ்மிதள" என்கிறபடியே பரதிதாரஸமான, தேர் - ரதவல்லபீகமவஸம். தேரிலேயிருந்தென்றபடி. தேரிலேவாராயிபாயிருந்தென்று தாத்பர்யம். படை - வெறிநாயை, ஸாரரமெனை யென்றபடி. நீறழ - நீறுபொழும்படி, ஹ்ருதயமாய்ப் பறந்துபோம்படி யென்கை. சென்ற - லக்ஷ்மிசித்தவஸனன், பிரான் - கோவாகாரகன், சூழிய - அந்தவாராயவ்ருத்தாவநயநாயகமாகச் சூழிக்கொண்டிருந்கிற, தண் - வ்ருஷீதலமான, துளபம் - தாரவஸியை, உண்ட - ஹரிசித்தவையாள, தாரவஸியில்துயரவைவஹரிசித்தவையான வென்றபடி. தூமது - அந்ததாரவஸியில் பூவழகுவரிசரங்களான துயர்க்களையுடையவையான, தூவென்றது, தீர்வழகுழும்வரிசரழும், வாய்கள்கொண்டு - வதநங்களைக்கொண்டு, ஓடிவந்து - விரஹதாவத்தாலேநாலுதிக்கி

ஏழு—மாலனைத்தேர்பாடகீர்றழுச்சற்றிரான்* சூடியகண்டுளபமுண்டதூமதுவாய்கள்கொண்டிட* ஈசு॥
தூமதுவாய்கள்கொண்டுவக்கென்முல்லைகள்மேல்துப்பிநாள்* பூமதுவுண்ணைச்செல்லில்வினையேனப்போ
ய்சபிக்குகன்ற* யாமதுவார்தண்டுழாய்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு*

அஞ—வகிழக்கவேணும்,வகிழக்கவே அலைமலர்தடுபுக்கணிக்கும் என்கிறப்பண்டுபோலொக்குங்கண்டை-
பொண்கண்ணுறங்குபிலும் என்று: வாரவாவம்ஸ்ரூமிஷகுவாழுமான வண்டுகளோதாச்சிச்சொல்லுகிறள்.ஈசு॥

(தூமது) நீங்கள்பூமதுவுண்ணைச்செல்லில் வாழ்வு ஹீவிரோயாணைவளைக்கு வடமொழுஷப்என்மொருஷடிஸ
ஷத்தைக்காட்டி என்னையசன்று திருநாட்டிலே திருமாமணிமண்டபத்திலே. அயர்வறுமமரர்கள் ஹிவுவரி
ஷத்திலே ஸ்வமெணைஷ்டாவஸ்ஷுவாஹாசாரியருந்த. அவர்களாலே சூழுங்கூத்தணையிருந்த. அவனைக்கண்டு அவன்
திருக்குழலில் திருத்துழாயின் மதுவெள்ளத்தை உங்கள் தூமதுவாய்கள்கொண்டு பருகிப்பின்னை உம்மை

இ—செய்கிறர் (வகிழக்கவேஷ தாழிபால்) வகிழக்கவேயென்றது- வகிழக்கவுவகுஜித்தவளவிலே என்றபடி.
புகுக்கணிக்குமென்றது - நவீகூதமரையென்றபடி. இது உடையகூணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறர் (சு
ன்கிறமி தாழி) பண்டுபோலொக்குமென்றது - வெகுவக்போலே யநாராதிவமாயென்றபடி. கெண்டை
யொண்கண்ணுமென்றது - உதயம்போலேயழகியதான வென்கண்ணுமென்றபடி. துயிலுமென்றது - நிலை
யாமென்றபடி. கூடியவென்கிறதற்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறர் (வாவுவிரதாழியால்). ஈகூ॥

✱ நாலாம்பாட்டு.✱

வினையேனப்பாய்செய்துளென்கிறதற்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறர் (வம்ஸ்ரூஷமென்றொருவித்தாழி
யால்) வானவர்கோனேயென்கிறவிடத்திலே யதிவிலுதமானவயக்த்தையருளிச்செய்கிறர் (திருநாட்டிலே
உதாழியால்) வானவர்கேசனேயென்கிற வகிவிலுவாஹாரத்துக்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறர் (ஸ்வமெணை
ரிதாழியால்) பூமதுவுண்ணைச்செல்லிலென்றுவகுஜித்துமாமதுவாயென்று விரோஷணங்கொடுத்தவிடத்திலே
அலுமாய் தூமதுவாய்கள்கொண்டு. என்கிறவிடத்திலே விவகூதமானவயக்த்தையருளிச்செய்கிறர் (அவன்
திருக்குழலி தாழியால்) யாமிதுவோதக்கவாறென்கிறதற்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறர் (உம்மையொருத்

ஸ—முடியாதபடி ஸீவுமாகவந்து, என்குழல்மேல்- என்னுடையகூதலைவங்களின்மேலே, ஒளிமாமலர்- காவிரி
வெவாலைவங்களாய் விலுத்துக்களான வாஷங்களை, ஒளி- காவிரி ஸாகவாதிரிவலகவாஹ. அவன்பக்கல்
நின்றும்வந்தவுங்களுடைய வகிஸாதிரத்திலே யதிராஜவங்களாய் வீதங்களான வாஷங்களென்றபடி.
கூதிரோ - உலதுங்கோள், ஓவென்கிற வலுயும் கூநாமய மெவாதகும். அவன்கூடின திருத்துழாயில்நின்று
முங்கள்வாயில் கொண்டு வந்த வியாக்கலெல்லா மென்குழல்மேலே வாஷங்களில்விழும்படி ஸகாரம்பண்
ணவேணுமென்றபடி. ‘:வாவுவிவாதயதீகூதா சாம்வாவுவூ ஃ:ஜவிவுஸ்ரூ । கூயிவிஜமாதி வாவுவஸ்ரூதீ
தெவுவஷிவுஸாமதீ” என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறள். ஈகூ॥

என்முல்லைகள்மேல் - என்னுடைய முல்லைகளின் மேலே, நான்வளர்க்கிற முல்லைக் கெடிகளின்மேலே
யிருக்கிறவென்றபடி, தும்பிகள் - ஹ்ரீம்மவிஸ்ரவஷங்கள், தும்பி - ஹ்ரீம்மவிஸ்ரவஷம், பூமது - வாஷங்களின்
வயாக்களை. அந்தமுல்லைப் வாஷங்களில் விகாரநுங்களை யென்றபடி. உண்ணச்செல்லில் - ஸாஜிக்கப்போலே,
ஸாஜிக்கவேவுதானிகோளாகிலென்றபடி. இதுக்குஇதுதோவதக்கவாறென்னவேண்டு மென்கிறத்தோட்ட சங்
யும். வினையேனை - அவன் செய்ன்னதெல்லாம்மெய்யென்றிருக்கைக்குவிரோதமான வாவத்தை யுடையவளா
ன வென்னை, இதுக்கதன்ற வென்கிறத்தோட்ட சுகுயம். போய் செய்து - என்னெடு வம்ஸ்ரூஷமென்றொருஜா
தியத்தைச்செய்து, அதன்ற - விஸ்ரவஷித்துப்போனவனை, இது வானவர்கோனுக்கு விரோஷணம். மா -
ஸுமத்தான, கூதிவிஸாஸமானவென்றபடி. மது - விகாரநுங்களை, வார் - வாராகிற்கிற, யாவியாகவிடாகிற்கிற
வென்றபடி. தண் - திருமுடி வாஸாத்தாலே யதீரீ தலைமான, துழாய் - தாலைவியை, முடி - கிரீட்டத்திலேயு
டையவனை, துழாய்முடியென்கையாலே கிரணவைஸாவீ ஸ்ரீ. வானவர்கோனைக்கண்டு - திருவஸ்திரியாயிருக்
கண்டு, கோன் - வாஸீ. தூமது - வரிஸாஸமானதுபாலையுடையவையான, கூநவிருங்களாய் உலாவுங்களான
பேச்சுக்களை யுடையவையானவென்றபடி. இங்கேமதுஸப்தம் ஸ்ரீவகாகீரியாய் பேச்சைச் சொல்லு
கிறது உங்களுடைய வாஹ்யாப்தமான யிங்கேயாகவிருக்குமென்றருத்து. வாய்கள்கொண்டு. வந்தவோ

ழை — பாயி நமோதக்கவா றன்னமேணண்டுங்கண்டீர்நுங்கட்டீக*

நுங்கட்டியா னுரைக்கேன் வம்மின்யா ன்வளர்த்தகினிகாள்* வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்துவினோ தியின ...

அ — யொருத்தினின்றுசைபபட்டுங்கூப்பிடாகிற்கஅவனைங்னேயா திருக்குமிதுவோஉப்புடைய சூழ்ம ... யெ
ன்றவன் வளியியபிலெசொல்லவெணுமென்று தினக்குப்வாசிவ - வைத்துகளாய் நன் முல்லைகளிலீ ... வந்திருந்
தபடியிகளேநோக்கிச்சொல்லுகிறாள்.

(நுங்கட்டு) கூ - ரொவம்மாகுகுகாமதுஷ்யதீகதிலஜநன்ன பெரியதிருவடி திருந்திதாளிலெதிய
றியருளிவந்தென்னேடவம்மிஷ்டவதித்து விஷ்ணுக்கிறபோது கதபதிகூடமாய் தூதவம்ஜீயபமான திவ்

இ — நிபி தூஷிபால்) என்முல்லைகள்மேல்என்கிறவிடத்திலகஹிவிட்டகமானவயஷ்ந்தையருளிச்செய்கிறார் (தலை
க்கிதூஷிபால்) தன்முல்லைகள்மேலே வந்திருந்தவாறே தனைக்துப்வாசிவ - வைத்துக்களாய் ... வி
ல்லுகிறானென்றுகருத்து.

*ஐந்தாம்பாட்டு *

வெங்கட்புள்ளன்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கூ - விரோதூஷிபால்) ... ற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (திருத்திதாளிலெதூஷிபால்) விஸ்மபனைகெஞ்சங்கவர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாதயர்ஞ்சொல்லச்செய்தே நடுவேகூதீயவாஷ்த்துக்குங்கூடத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (விஷ்ணு
வதிக்கிறபோதுதிதூஷிபால்) அதில்ஈதீஸீதலைமிதூஷியாலே சேங்கண்ஸஷைதாதயர்மூம் ஈதிதயாஸஷ்தூஷி

ஸ — க்கொண்டு,உவந்து, உகந்து, வஷ்நங்களாக்கொள்ளுகையாவது கூடயிருக்கனாய்ல்லுகும் தாஸ்வமியின்
ஜயாக்களைப் வாநம்பண்ணி வளைஞாவஹிக்கை. நுங்கட்கு - என்னுடைய விவ்வஸ்விஷயியிலே என் முல்லைக்
கொடிகளிலே வந்திருக்கிற வுங்களுக்கு, இதுக்கு என்ன வேண்டுமென்கிறதாடே கூயப். இருநிலா - இப்
படி நிதுவஸ்தரி வெவிதனைப் வளகாவதெஸ முமின்றிக்கே யதீஸீதலைமனை ஜகாரஸ்வரூபி தாஸாலைகளை
ருளிருந்துகொண்டுவிரஹதாவாதிதைபாலே என்னுடைய முல்லைச்சாடிகளை ஈஸ்ரீத வாஷ்டவ ... ‘நஜீவெயம்க்ஷணஜவிவிநாதாஜவிதிக்ஷணாம்” என்னுப்படி வாரஜகாரஸ்வரூபிகளை நாம் செப்படிக்கவேண்
காரம், நீரென்கிற ஸ்வாதந்த்ரியத்திலே நாமென்றுவேவாரொதிபாகச்சொன்னபடி தக்ஷ - உயிர்கள், ரக்ஷ - வுங்கா
ரம், தக்கவாறன்று வஸ்துஸ்வரூபம். தக்ஷ ஆறுஎன்கிறவிடத்திலே ஸ்வாபாவிகஜ்ஞாநாதிகம். என்னேபெயும்நெல் கண்டாற்
இப்படிசொல்லவேணுங்கிடீர், கண்டீரென்கிறவகையே ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு வேறுவிதிகாரயோக்தை. என் முல்லைக்கிழங்
களிலேயீரவாநம் பண்ணப்பார்க்கிற வுங்களுக்கு அவனைக்கண்டியவாறைக்கொ யவபரு திசொல்லவேயறும். இ
து சொல்லுதபோது அவன் வாராணுகையாலே என் விரஹதாபமும் தீபாகாரபோல ... கவிவுகூஷாக்டீர்ஜ்ஞா
நாதீ” என்கிறகணக்கிலேயென்னுடைய காவத்தாலே என் முல்லைதிகொடிகளைதங்களதும் ரக்ஷ்பி நீங்கயாவேல
யவற்றிலே புங்களுக்கு வாஷ்டஸ்வ கிடையாதொழியும், நீங்களிவ்வாறு கூசொல்லுதே யவன்னுஸ்வரூபம் நிற்பது
மையால் காணுஞாஜ்ஞாதிதைபாய் என்னுடைய முல்லைச்சாடிகளுக்கு ... வேண்டுவன வுங்களா
வேயிருக்களா மாதைபாலே அப்போதுங்கதந்த்ர ஸ்வரூபம் பரவஸ்வரூபமென்று ... ந்திருக்கவே
வடாகயூம்.

* * * *

யான்வளர்த்தகினிகாள் - நிரூஞாதெயுபான வென்னுலேவளர்க்கப்பட்டதாலே ஸ்வாதந்த்ரியம் மன் நுல்ல
வளர்க்கப்பட்ட வுங்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ரியம்விளையாடிததிரிய வககாஸமுண்டோ? அவனுடைய வரீக்ஷையிரே
க்கினிறே ஸ்வாதந்த்ரியிருக்கலாவதென்றுகருத்து. நுவகட்டு - என்னிலகாட்டிலும் சூக்ஷ்மபரிகரமுடைய
ருக்கு, நீங்களிப்படியா தக்ஷரமிருந்த வுங்களைக்காயக்ஷமிவுகிறது யாகதோவென்றுகருத்து, பரமபதை
க்கிகன் - நான்சொல்லுகிறேன், வம்மின் - வாருங்கோள், இவனைநாம் ஜீவிப்பிக்குமுபாயம்பேதாவென்றது மி
ரைத்துக்கிடக்கிறவுங்களுக்கு ஒருஉபாயம்நான் சொல்லக்கேட்கவாருங்கோளென்றபடி. வெங்கண் -
வெவ்வியகண்களையுடைத்தான, வடகிரிஇருக்குமூர் ஹகுங்களாயிருக்கிற ஸ்ரீவிஷ்ணுதகுங்களையுடைத்தான
வென்றபடி. எம்பெருமான் என்றேடுவம்மிஷ்டவதிக்கிறபோது நடுவுள்ளவடகிரியகுங்களை நிரூபித்தும்படி-
யான ஸ்ரீவிஷ்ணுயையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்புள்ளென்கிறவிடத்திலே ஜகாரஸ்வரூபகாரமவ்யக்தம்
விஷயம். புள் - வகுதிபை - அரவுஜனமென்றபடி. ஊர்ந்து - ஊர்ப்பண்ணி, நடத்திக்கொண்டென்றபடி.

மூ— கையர்ந்த*செங்கட்க முகிலெச்செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை* யெங்குச்சென்றுகிலுங்கண்டி துமோ தக்கவாறென்மினே*

என்மின் னுநூன்மார்ப னென்கரும்பெருமா னென்கண்ணனை* ॥ரு॥

வி— கூடாஃஷிங்களாலும ஈடிலபரமான பனிமொழிகளினாலும் திருமேனியிலழகாலும்குதூகலாவேயான வெறிஷுஹந்தாலு மென்னுடைய உசுவீஹுகிலுகூலுகாணங்களையும் கூவஹரித்துக்கொண்டுபோனவனை த்தி நாட்டிலேசென்றுகிலுங்கண்டு உம்முடையதக்கவாறிதுவோவென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வள ர்த்தபிளிகளைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥ரு॥

(என்மின் னுநூன்மார்பன்) இதுவோதக்கவாறென்றுசொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தபூவைகளைகூவ கூவிக்கப் பின்னையும்அவைபோகாதிருந்தவாறே நம்மைவெகுவி சமயன் செய்தருளாவிடில்செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு வுகீபாவம்வெறிய ஹிவுலஹிஷணஹஹிஷி டமான ஹிவுராஹிவத்தையும் தன்

இ—யாலே செய்யவாய்ஸுவாதாவுமுந்திருமேனியினழகாலுமென்கிறவித்தாலேகருகுகில்ஸுவாதாவும் கூதூஹலத்துராஹியாலே செழுங்கற்பகஸுவாதாவும் சொல்லிற்றாய்த்து. நெஞ்சைச்சொன்னது உடல் கண்ணனென்கிறபடுத்தாலே வாஹுதீதாராஹிகயநட. எங்குச்சென்றுகிலுமென்கிறதற்குத் தாவாபருளிச்செய் கிறார் (திருநாட்டிலேஹதாராஹியால்)

॥ரு॥

ஆறாம்பாட்டு.

அவனென்னையநாஹரித்துப்போயிருக்கிறானென்றுகிழவிகளொருசொன்னவ ளிப்பாட்டிலே நமக்கன்றி நல் காரனென்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இதுவோவி தாராஹியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்று மானவமய காரிகை. கொண்டென்றது - உசுவி ாகூவித்தென்றபடி. இதுக்கு உஹாவாகூவாதத்தில் கிரியை போடேஷம். இதுவோதக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்கிறவித்தாலே தூதீபவாஹதாவுமாஞ்சொ ல்லிற்றாய்த்து. வுபாஹவாஹத்துக்குத் தாவாபருளிச்செய்கிறார் (வுகீயெதாராஹியால்) அகல் ஹரிவிதமான

ஸ — உளர்ந்து என்றது- ஈதுஹாவிதனிஜஸ்வாகூ.வந்து-என்னேடுஹஸுஷிக்கைக்காகயிப்படிஹமெஹமாகவ ந்து, விளையாடின- விஸுஷித்தாலவன் யரித்திருக்கிறப்போலே பிரிந்கவிவாட்டாதவாகத்தைப்பண்ணினவெ ன்னை, நெஞ்சங்கவர்ந்த - ஹிஸ்மையைஹஸுஹரித்தவனை, ஹிஸ்மைபவஹரித்தவனைவென்றபடி. என்னை ஹிஸ்மைபவஹரித்ததவனென்று ஜிஹாகூகூவம் தூபஹவாஹாவாராவவஹம். என்னுடையஹிஸ்மைபவ ஹரித்தகவன் ாயென்றபடி. செங்கண் - என்பக்கலவீதீயாலே சிவந்தகண்களையுடையவனை, செங்கட்க ருமுகிலின் ாகிபவிடத்தில ணைகாரஹுகாரவெரி டகாரஹெஸுட். சருமுகிலை - காவேஷிஹனை, செ ய்யவாய் என்னை ஸுவதிக்கிறவஹயத்திலே வாடாஸுகம்சொல்லப்புக்கு வதிகம்ண்ணுமபோது மிகவும் சிவந்தபாதத்தை யுடையவனை, செழுங்கற்பகத்தை அழகியதாகநிற்கிற சாகூகத்தை, செழுமையென்றது அழகி பது மது கூதலில கூ கூம்போலன்றிக்கே வாதாவைக்கொடுக்கிற விகூஷணசு கூ கூமாயிருக்கிறவனை யென்றபடி. எங்குச்சென்றுகிலுங்கண்டு - எங்கேபோயாலுங்கண்டி, திருநாட்டிலேபோயாலுங்கண்டே ன்றபடி. இதுவோதக்கவாறு - இப்படியவள்நெஞ்சையு மவஹரித்துக்கொண்டு உபமுடையநெஞ்சை அவள் பக்கலிலே ாவஷித்தும்வையாதேஉபேப்போருகையோவுமக்குத்தக்கபூகாரம், என்மின-என்னுங்கோள், இப்படிசொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥ரு॥

நேவ்வினேடன்வளர்த்த - கூரிபடான வாவத்தை யுடையவளான நான்வளர்த்த, உங்களுடைய காயரும் நான் மிசப்பவேண்டியிருக்க வுங்களோக்கிகாண்டென்காயரஞ்செய்துகொள்ளுப்படியான வாவத்தைத்பண்ணி னவளான என்ஜ்ஞையை வளர்க்கப்பட்டவைபான வென்றபடி. சிறு- ஜ்ஞிஹ்ருகளான, பூவைகளே - ஸாரிகைகா ள்? என் - என்னுடையவனை, மின்னுனூல்மார்பை யெனகது ஹாஹுமாக்கினவனை வென்றபடி. மின்னு நூல் மின்னுகிற்கிறநூலையுடையத்தான, கதுஜ்ஞுகநகயஜ்ஞாவவீகஸாமியானவென்றபடி. மார்பன்- ஹகஸ்ஸ மெயையுடையவனை என்- என்னுடையவனை,தன்னுடையகறத்தநிருமேனியையனைக்குவாஹுமாக்கினவனை வென்றபடி. கருமபெருமான் - நீலவண்ணனுனைவாதியாந, ஹாதுநீலஹஹுஸுமான நிருமேனியிலழகைக்காட் டி யென்னையடிமை கொண்டவனைவென்றபடி. என்கண்ணன் - என்னுடைய கூவன், தன்வாரிவத்தைக்

மூ— றண்மண்ணுநீள்சுழல்மேற்றண்டுழாய்க்கமக்கன்றிநல்கான்* கண்மின்களென்றும்மையான்கற்பியாவைத்த
மாற்றஞ்சொல்லிச்* சென்மின்நமோவினையின் வளர்த்தசிறுபூவைகளே* ।சு॥
பூவைகள்போனிறத்தண்புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்* யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்னெழில்
ப்பிரான்* மாவைவல்லாய்பிளந்தமதுசூதற்கென்மாற்றஞ்சொல்லிப்* பாவைகள்மூர்க்கிற்றிரவினையாட்டி

ஆ— னேயும்எனக்கே லொழுமகப்பலசூழ்ந்துகாண்டிருக்கிற என்கண்ணன் தண்டுழாய்நீள்சுழல்மேற்
கண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் ஆகலாலிண்டைனச்சில்லுங்கோளென்கிறாள். ।சு॥

(பூவைகள்) நான்வளர்த்தசிறுபூவைகளினுடைய நிறம்போலேயிருந்த திருநிறத்தையும் வாசீகங்க
ள்போன்றிருந்தகண்களையும் அக்கண்களாலேயுகந்தருளினசெகநாதனுடைய நியமநிவாஸத்தையும் மென்னெஞ்சுதோற்றித்தடைபண்ணாதே நிருவாழியைப்பிடித்தபடியையும் திருக்கை
யில்தழும்பாலே யுகந்தருளினசெயலையுமுடையவளாய்க்கொண்டு நிரதிசயபோக்யனான

இ—வென்னுமளவாலேபின்னுநூல்மார்பனென்கிறதற்குத்தாதுபஞ்சாலிற்றிரியிட்டுவத்தைதலென்கி
றவிடத்தாலே கருப்பெருமானென்கிறதற்குத் தாதுபஞ்சாலிற்று. தண்ணீயுமென்கிறவிடத்தாலே கண்ணனென்
கிறதற்குத் தாதுபஞ்சாலித்தாய்த்து. எனக்கேயுரியபோலே என்னென்கிறவிடங்களைக்குறித் தாதுபஞ்
சாலித்து. சென்மின்களென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாலிதுபோல்) ।சு॥

எழாம்பாட்டு.

புண்டரீகங்கள்போலுங் கண்ணன்பாவையும்பாவருமாய்நின்றமாயனென்கிற லகிலிவுபாஹாரத்துக்குத்
தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேயுகந்தருளினசெகநாதனென்று) யாவையும்பாவருமாய்நின்
றமாயனென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (தெகநாதனுடைய) என்னெழிற்பிரானென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்
தோற்பித்திதுபோல்) இத்தோடு தாதீயபாஹாரத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (திரு
க்கையிலிதுபோல்) தாதீயபாஹாரத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (தயாவிகடங்கதுபோல்)

மூ—யெனக்குலொழுமாக்கினகூட்டினவனென்றபடி. தன் - தன்னுடைய, நீள்சுழல்மேல் - நீண்டசுழற்சியையுடைத்தளவும்நீண்டுவருவதானதிருவடிகளின்மேலே, மன்னு - மன்னியிருக்கிற, வண்டுழாய் - நன்றாய்நாற்றப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. தண் - வண்மையான, துழாய் - துளவினை, நமக்கன்றி - நமக்கல்லாமல், நல்கான் - உவகையான், நமக்கொழிய வேறொருவர்க்குமுதவாதுகொடானென்றபடி. கண்மின்களென்று - சுவீகரியுங்கோளென்று, முறையாய் விளையாடித்திரியாதே யித்தைநோக்குகிறீர்களென்று நிவர்த்தியதிகரணம்போலே படி. கற்கை - சுவீகரிக்கை, உம்மை - முறையான உங்களை, யான் - உங்களைக்கொண்டு காரியங்கொள்ளவிருக்கிற தான், கற்பியாவைத்த - கற்பித்து வைத்த; சுவீகரிப்பித்துவைத்த வென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, இதுவோதக்கவாறென்கிறவார்த்தையையென்றபடி. சொல்லி - இத்தை வழிக்குப் போயேயமாகச் சொல்லிக்கொண்டு சென்மின்கள் - செல்லுங்கோள், அவன் வளைபிக்குப்போங்கோளென்றபடி. அங்கேபோனபின்பு கொலுகி
ழேமென்றிராதேதசொல்லிக்கொண்டே போங்கோளென்றபடி. * * ।சு

பூவைகள்போல் - பூவைகளென்கிறவகுதிவிசேஷங்கள் போலே, நிறத்தன் - நிறத்தையுடையவனை,
புண்டரீகங்கள்போலும் - வாசீகங்களுக்கு விஷயங்களாகாநின்கிற, கண்ணன் - கண்களையுடையவனை,
யாவையும் - விலக்ஷணதேசங்களும், யாவருமாய் - விலக்ஷணதாரும் - ஆய்நின்ற - "வஹ்நிரூபஸ்வரூப" என்கி
றபடியே இவையிரண்டினையுமாய்நின்ற, மாயன் - ஸ்வயம்ப்ரகாசனாய்நின்றவனென்றபடி. மாயன்
னை, என் - என்னுடையவனை, நிருவாழிபழகாலே யென்னை வசீகரித்தவனை வென்றபடி. அழிப்பிரான் -
வசியனாய் அவ்வழகை யெனக்குக்காட்டி யுபகரித்தவனை' ஸாகவாத்ஸல்யவிஸ்ரம்பாதி. மாலை - மோஹத்
தை, கெடுமை யென்றபடி. வல் - பலமான, வாய் - விஷயத்தை, பிளந்த - விதாரணம் பண்ணினவனை
மதுசூதற்கு - மதுவென்கிற அசுரனுக்கு, என்மாற்றஞ்சொல்லி - என்னுடைய வார்த்தையை விண்ணப்பஞ்செய்து,
மாற்றம் - வார்த்தை. இதுவோதக்கவாறு என்கிற வார்த்தையைச் சொல்லி யென்றபடி. பாவைகள் - ஸ்ரீயஃபதி
தெகாள்? லக்ஷ்மீபர்யந்தம். பாவை ஸ்ரீயஃபதிதெ. விளையாட்டியேன் - உங்களை நாணுவிப்பிக்கவேண்டி
யிருக்க உங்களை யென் காரியத்திலேயும்படியான வாவத்தையுடையவளானவென்னுடைய, பாசுரம் - சுவை

ழு—யென்பாசறவே*

பாசறவெய்தியின்னேவிரைதியெனைஊழிதொறூழி* ஈசனுதாவிவிளையாட்டுடையாயுள்திகழ்தருநாள்*
மாசறுசோதிச்சுடர்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு* பேசுநம்மையல்லவன்

ஆ—மாகவுபயனதிருந்தவெம்பெருமானுக்கென்மற்றும்சொல்லினெண்ணிழலைவீங்கோதிர்கதத்திருயித்தவே
ன்னுலொருசெயலில்லையென்றுதன்னுடையநிரயிகவுலகத்தாலேகலங்கிதன்பாலைவேவுயிர்க்குள். ॥
(பாசறவெய்தி) நீங்கவும்சிலலவேணுமென்று சிலகுருகுகளைக்கூவிவைகூவிக்க அவைபோகாதிருந்தவாறே
பிரிந்துஉதாசீனத்திலே யுதாவ்வுஷணம்பண்ணுமிதனையோ? அவன்விஷயத்தாலல்லவே? ஏ.
பரவுஷணம்பண்ணுவதென்று பேகாதிருந்தனவாகச்சொண்டு அவனையிழந்திப்படியே வ்யவஹரிக்கிறதைத்
தானையாயிரம் ஸூசயதுணைத்து! அதாலே வாஉர்வாவஷ - மே க வலாகரான நீங்கள் வீடுதீரு

இ—பாசறவென்கிறதற்குத் தபமருளிச்செயகிறார்(எனைபூவையெனறு தீர்க்கற்றிரேயென்கிறதற்குதாதி
யபமருளிச்செப்கிறார் (நீங்கமேயிகாவுபால்) பாவைகள்மேவதாங்களாயிருக்க வவற்றைவேறாயி-க்கதகூ
றுமோவென்ன வருளிச்செப்கிறார் (தன்னுடையவிரவுஇ) வகுஷிகளைப்பிபாலேபறந்துபேகாதே பாவைகள்
தன்பரிஹாத்தைவிடாதே நிறுகையாலே இவைதன்காயஞ்செய்யுமென்று பார்த்துஆவற்றை வாயிலுக்கிரு
ளென்றுசருத்து.

॥ எ ॥

வட்டாம்பட்டி.

எனைபூழிவைகிறுளென்று அவனுக்குச்சொல்லுங்கோளென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனைபூழிநெய்
வேனென்று தன்மெயிலுத்தை யிக்குருகுகளுக்கு அறிவிக்கை யவமேதமன்றே? வென்ன வவதரிப்பித்
கிறார் (நீங்கருமிகாவுபால) பாசமவெய்தியென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செப்கிறார் (அவனையிழந்துன்
று) இன்னவினையென்னவைபூழிநெய்வேனென்றவபித்துத் தாதயபமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியேயிகாவி
யால்) எத்தனையாயிரமென்றது - கூடிநகுமாயிரமென்றபடி. வெள்ளைக்குருகேயென்கிறவிடத்தில் விஸேஷணை
த்துக்குத் தாதயபமருளிச்செய்கிறார் (வாஉர்வைகாவியால்) மாசறுசோதிச்சுடர்முடியென்கிறதற்குத் தா
துபமருளிச்செய்கிறார் (வீரவெதாவிடால்) வானவர்கோனைக்கண்டென்கிறற்குத் தாதுபமருளிசெய்கி

ஈ—த்தை, பாசறவென்று உறவு. தீர்ந்திற்றிரே-தீர்கக்கிற்றிலரோ, கிற்றை - வரிஷுராதை, தீர்க்கமாட்டு
தில்லாரோ என்றபடி. *

* * ॥ எ ॥

ஆசறுதூவி - தோஷரஹிதங்களான வகுஷங்களை யுடைத்தான, ஆசு - தோஷம், அறுகை -
ராஹித்யம். தூவி - வகுஷம். மற்றுமந்தி குறையற்றவையான வகுஷங்களை யுடைத்தான வென்றபடி.
வெள்ளைக்குருகே - வெளுத்திருக்கிற குருகே? மேலேகரியனபிருக்கிறவள வன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போ
கைபாலே உள்ளுருங்கூட வவன் கரியனையிருக்குமாப்போலே இவ்வாபத்திலே எனக்குதவுகையாலே உள்ளுருங்கூட
ஸாஜமாயிருக்கிற குருகென்றபடி வம்வாஜி. விஸ்நேபன் - விரஹதாபம் முடியாதடியான வாவத்தைப்ப
ண்ணினவளானனான்பாசறவு வியதஜீவிஸ்ருஷ்டத்தை,பாசு வாஸம்.அறவு- விஸ்ரஜம்,விஸ்ருஷ்டமென்றதாய்த்
து. எய்தி - அடைந்து, இன்னை - இப்படியே உங்களுங்கெல்லார்க்குங்காணப்படுகிற விந்த வ்ருத்தாந்தமாயென்
றபடி. இது கந்ரஸைவெகவவ்வு மத்தனைபோக்கி வாவாநிஷ்டரஸிக்கை யஸகவுமென்கிற கருத்தாலே இன்
னனெயென்று தன்ஜிஜ்ஞாஸையை யந்தக்குருகுக்குக் காட்டுகிறாள். எனைபூழி - கூடிநகும் கலுங்கள், எனையென்
றுவஹுவசனம் விரிஷ்டவாசி. ஊழி - கலும். நெய்வேன் - ஸ்நிக்தமெயதாகாதிருக்கிறேன், ஓராநாள் - பலநாள்வே
ண்டாமென்றபடி. அருளசெய்கை - என்பக்கலிலே வ்ருத்திவையைப்பண்ணி, இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்ற
யுக்தாஹரிக்கப்புகுகிறவளுத்தோடே சுவயம். மாசறு - தோஷநிவ்ருத்திகமான, மாசு - தோஷமும், அறுகை - நி
வ்ருத்தியும். உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. நீல - கருஞ்நீலமான, சுடர்முடி - தேஜோதிவ்யமான மயிர்முடியை யு
டையவனை, வானவர்கோமானவனுக்கு தேவ்யுபகாரகனான ஸ்வாமியான என்றபடி. வானவர்கோனைக்கண்
டு - நிருபாதிகஸ்வாமியைக்கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்கிறதோடே சுவயம்.
ஏது - எச்சு. ஊரார்தன்பக்கல்சொல்லும்பழி யென்றபடி. அறும் - அற்றவளாயிருக்கிறாள், உன்பக்கலிலே
ஹார்த்தாலேவந்தசையெண்ணுதவளாயிருக்கிறாளென்றபடி. தாய்மையில்லால் - உம்மையொழிய

(அ)

ரூ—மறுதோக்கிலன் பேர்த்தமாடே*

பேர்த்துமற்றோர்கோகண்ம்பேயாட்டியேறிலென்றிலே* வரிக்கியாரிமறுயலகியினரிதருங்புகாவினங்

கார்* கார்த்திரண்மாமுகிலெபோறுகணணன்விண்ணைவர்கோசினமுகம்* யார்த்தைகள்கெய்மண்டருளியு

ரையீர்வைகல்லுவர்த்திருந்தே*

(ஆ)

ஞ—ஜோபதிய கோஜலோஹாரஇகூடிஜலுய்வோரதிவஸ்ரிவரிகவாணையாழலைஅறிருந்தவெமபெருமா

றுக்குகூதாஉதவிரோமிதாய அவிலைபாம்படி உன்பக்கழிலை சுவிதிவிவிஷியாஞர், ங்யுவைகூடிக்கி

றும உன்றுடைய கடாக்ஷமல்லது வேறொருதுணையுண்டென்றிராயென்று குரு

(அ)

குதோயிரக்கிறாள்.

(பேர்தது) வவவுங்களுலாநிற்கிறதிவைங்கள் கடவிலேவதிர்க்குமாப்போலே தன்றுடைகூடாகூ

மொழிய வேறொருநமத்யின்றியே நான்தாராநிற்கத் தன்றுடைய வவாஜவரஜவைஹாணவிஹஜ்விஷய

வவர்காஇவாகூர்ச்சுகாரஜநிதிரவயிகாஈதுஹாணர்வாஜிதிர்ஹரான அர்வறுமாரர்ஜரந்ர்கதன்ஓயநா

ஹிக்கக்கொடுத்துகிகொண்டிருக்கு மித்தனையோவென்றெம்டெருமாறுக்கு விணைப்படும்செய் தபின்னை ஆவன்

அருளிச்செய்தருளின வாம்ம தர்கனேகேட்டு ‘வை ர்வ்ராஹஜ வவ்வபிதர்’ எனறுய வரிகையபோலே

யிநத்தன்பக்கவிலே கூரிவைபைப்பண்ணி யெனக்கப்போது மவற்றைச்சொல்லி என்னோயாரிப்பிக்கவேறு

(இ)

இ—ரூர் (வரதிதாழியாள்) ஏசறுமென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிசெய்கிறார் (உறவுமுறைகசெய்கிறாய் தோழியாள்) தம்

மைபல்லாலிகாழிக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (நீயுவைகுகிக்கிறாயி காழியால்) பாட்டுக்கு யாகூருரை

ஷயுராஹரித்துயோஜிக்கிறார் (என்றுசொல்லவேறுமென்று)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

காத்திரண்மாமுகில்போலென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிசெய்கிறார் (வவவுங்களி காழிபால) வாய

ஹவாஹத்துக்குத தாதுய-ம நுளிசசெய்கிறார் (தன்றுடையகூடாகூடி காழிபால்) விண்ணைவர்கோனென்கி

றதற்குத் தாதுய-ம நுளிச்செய்கிறார் (தன்றுடையவவரஜவைஹ காழியால்) வார்த்தைகள்கெய்மண்டென்கி

றதற்குத் தாதுய-ம நுளிசசெய்கிறார் (பின்னையவனி காழியால்) வந்திருந்தென்றதற்குத் தாதுய-ம நுளிச்

செய்கிறார் (வ்ராவ்ராஜி காழிபால்) அருளியென்கிறதற்குத் தாதுய-ம நுளிச்செய்கிறார் (என்பக்கவிலை

உதாழிபால்) உரையீர்வைகலென்கிறதற்குத் தாதுய-ம நுளிச்செய்கிறார் (எனக்கிடைபோகாகாழியால்) ஈ

ப—போததுமற்று- கிண்மேலேறுன்றிலை,மறுதோக்கு - மறிதுபபாலை, உப்புடைபகூடாகூந்நீரஜ

மாக ஜநாராயிகலையத் தனிர்நது வேறொருன்றைத்தேனாயாகலென்றுகையென்பது. இலன் - இல்லாதவன்,

என்று - சொலலுமேயறுமென்று ஊஹத்தையஜவாஹரித்துயோஜிப்பது. * * அ

நீர்தநிரைமேல - ஜல சாரமங்களின்மேலே, நிரை - திரடம், உலவி - உலாவி, நிலாத்திங்களுருளிக்கு

மாபோலே வளருவித்து, இந்த விலவை அபவாவரணஜலத்தைபு ஜகிரஹித்து வேறு ஜகதபாவனம்பண்ணு

லனைபென்றுஇருக்குள, இரைதேறும் - க்ரஹாரத்தைதேடிதிரிகை, ஈ.வசிவங்கள் - பெரியதாளைகளை

ட்டங்கான்? புதர - பெருநாளை, இனம் - கூட்டம், விணைபாட்டிபேனாகன் - கர்மஜகமாலவாரண வெமபெ

ருமானமேல இபபடியுவைஷிக்கபடாதம்படி ஜஹாவாவியானதான், பேதநது - அவனோடொழிய, மற்று -

வேறொன, ஓர் - சுதிதீகதான, கலைகண - ரக்ஷகவஸ்துக்களை, ஒன்றிலென் - ஒன்றையடைவதாகவம்மேலும், கார்நிறன் -

நீலமணி-ம பாஜமான, கார் - நீலமணி-ம, நிரள் - பாஜம், நீலமணி-மைபோலம் கோமளமான ருசியாலுப்

போலே யிருக்கிறவென்றபடி. மாமுகில்போல் ஜஹாவிஜவம்போலேயிருக்கிறவனை, எலலபுகையுமடைதிந்த

ச்செய்தே மிதவம்வஜாஜ்யத்திலே வஷிக்குமப்போலே நான்தன்னைப்பிரிநது வாழமுடியக்கூடியதே தில்ல

வஜரிகளுக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறபடி. கண்ணன் - கருணருபகாரிது

வஜ-ம பாஜவிருந்தவனை, விணைவர்கோனைக்கண்டு - நிதாலபரிகரயுக்தனைக்கண்டு, வார்தனைகளைசொ

ண்டு - அவனருளிச்செய்தவாரைதைகளை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, வந்து - அங்குநின்றும்புறப்பட்டுவநது, இருந்து-

நான்வஜவிருந்தவீதத்திலேயிருந்து, அருளி - என்பக்கவிலேகூவிவரபசொனனி, வையகம் - வஜ-ம முழுதும்,

உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும், ஸ்ரீமாவாஜ வைதாஜ்ய ஸ்ரீமதே । வரதம்தாவதாவாஜாஜ்

பூ—வந்திருந்து முழுமுடைய மணிச்சேவடிபோற்றும்மென்றல்* மந்தரமான்றுமின்றியலர்மேலணையுமன்னங்கா* ளென் றிருமார்வர்க்கென்னபின்னைவாறிவள்காண்மினென்று* மந்திரத்தின்றுணர்த்தியுரையீர்மறுமாற்றங்களீமோ* ॥ பி ॥

மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டுமதுசூதபிரானடிமேல்* ॥ கூ ॥

ஜ—மென்று சிலபுதாவினங்களைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள்.

(வந்திருந்து) திருவோலக்கத்திலேயெழுந்தருளியிருந்த வாயத்தில் திருவுள்ளமிரங்காமையிருக்கிறபோது சொல்லாதே அவ்வோலக்கங்கிளம்பி திவ்யாகாரத்திலேயெழுந்தருளினால் அங்கே பிராட்டியினுடைய திவ்யவணியிலே திருவுள்ளத்திலேபடும்படி யென்திறம் விண்ணப்பஞ்செய்து அவன் அருளிச்செய்தருளின மறுமாற்றங்கொண்டு என்னருகேவந்திருந்து சொல்லவேணுமென்று கூறவாகவம்மிரும்மிடிகூம்மலர், ॥ பி ॥ ன்னைங்களோக்குரைத்துச்சாலலுகிறாள்.

(மாற்றங்கள்) பொலிந்துநின்றபிரான் திருவடிகளிலேநாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்

பத்தாம்பாட்டு.

இ— மந்திரத்தினென்கிறதற்குத் தாயபமருளிசசெய்கிறார் (திருவோலக்கத்திலேயிதாதியால்) என்னோடி ன்னவாறி தாதிக்குத் தாயபமருளிச்செய்கிறார் (என்திறமிதாதியால்) வந்திருந்துரையீரென்றபிரித்துத் தாயபமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகேஉதாதியால்) உம்முடையமணியிதாதிக்குந் தாயபமருளிச்செய்கிறார் (சூகவாகிதசாதியால்) ॥ பி ॥

நிகமனம்.

மதுசூதபிரானடிமேல்நாற்றங்கொளென்கிறதற்குத் தாயபமருளிச்செய்கிறார் (பொலிந்துநின்றவி தாதி

ஸ—கிமுவாவயமிதரயிதீ” என்கிறபடியே பயற்றைக்கேட்கையேனக்குப்போதுபோக்காயிருக்கும்படியெப்போ தும்நந்தவனத்தில்கடக்கவோடே சொல்லவேணுமென்றபடி. ॥ சூ ॥

உம்முடைய - உங்களுடைய, மணி - ஸ்ரீவத்ஸமான, என்னுடையநாயகனென்னவிட்டிப்போதுப்போல ன்றிக்கேயிருக்கும்ஸ்வபாவமுடைத்தாகவிகுங்களானவென்றபடி. சேவலும் - வாரணவடிவுகளும், நீரும் - ஸ்ரீவ காஞ்சனாபீடங்களும், வாரிவளர்த்தலே ஸ்ரீவாஸுதேவனை முண்டாயிருந்தாலுமது திவ்யாபரணங்களுடைய மைகம கூயர்த்தகுவையாதலாலிருக்குமாப்போலே இவற்றினுடைய ஸ்ரீவாஸுதேவ மைதுனமும் தன்காயர்த்தியசெய் கைகருவையாதலென்றிருக்கிறாள். எல்லாம் - ஸுவாதீரவளதுஸுஹரணம்” என்னுமாப்போலே மற்றுமுள் ள உங்களுடைய வையாக்களுமெல்லாருமென்றபடி. அந்தரம். இடைவெளி, வாரணவம்ஸ்ரீவத்துக்கு வி ஷேடி மென்றபடி. ஏன்றுபின்றி - ஸாவதானமில்லாமல், அவர்மேல் - வாரணங்களின்மேலே, வாரங்களின்மே லேயென்றபடி. அசையம் - வம்ஸ்ரீவாஸுதேவத்தாலே அசையாதிற்கிற, இவையுந்தன்தோழிமாரைப்போலே கூதர் ங்களாயிருந்து விடாதேயிப்படி வந்தேறிகளாயிருக்கை தன்காயர்த்துக்கு உயாகமென்றிருக்கிறாள். அன்னங்காள் - வாம்வாங்காள், என்திருமார்வருக்கு - எனக்கு வாதிதியான பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார் பிலேயுடையவரான வாதிக்கு, இதுக்குஉணர்த்தியென்கிறத்தோடே கூடயம். என்னை - கூநநுமதிமெகையான் மென்னை உதாஸீநித்து, இதுக்கு ஒரு வாதைதர் பென்கிறத்தோடே கூடயம். இவளின்னவாறு - இவளிப்படி ப்பட்ட வ்யாகாரத்தையுடையவளாகாள், ஆறு - வ்யாகாரம். காண்மினென்று - கண்டுகொள்ளுமென்று, தன்வ்ய காரம் வாவாவஸ்து ஸ்வரூபமில்லாமையாலேயின்னவாறென்றுவபாரோசநமாகச்சொல்லுகிறாள். ம காண்மினென்றுபஹுமானமான உங்களுடம்பைக்காட்டுங்கோளென்கிற கருத்தாலே யிப்படி நிர்தேசிக்கிறாள். ம ந்திரத்து - மந்திரத்திலே. பிராட்டியுந்தானுமாப் வனகாதமாபிருக்கிறவதேவாஸுவநத்திலே யென்றபடி. ஓ ன்று - ஒருவாதைதர்மைய, உணர்த்த - அறிவிப்பித்து, மறுமாற்றங்கள் அவளருளிச்செய்த வ்யதிரிக்தாங்களை, மறுமாற்றம் - வ்யதிரிக்தம், வந்து - அவன்பக்கல் நின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து - என்வாஸுத்திலேயிருந்து உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥ பி ॥

* * *

மதுசூதபிரான் - ஜகாநவதாதவாநவதூத்தை யவதாரித்துக்கொண்டுபோன யோவைநிரவதித் வகாரகுணை பொலிந்து நின்றபிரானுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, மேலென்று வதூதிவிபக்தியர்

மூ— ஞற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்*தோற்றங்களாயிரத்துளிவையுபொருபத்தும்வல்லார்* கூற்றின்கணுண்மணற்போலுருகாநிற்பர்கீராயே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— சுவலம்கூடுவதிவசுக்கமாகதஜ்ஜியநிரதிசயபாகவதாக்ராமவைபூதிகளைப்க்கொண்டு. கதிஜயோபாய பூதராயிருந்தசொற்களாலே சொன்ன ஆயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருக்குச்சென்ற வ்யவஸாயத்தை கூநுவஸம்யித்தராதயாரணகூரன்றியே ஊற்றின்கண் நுண்மணற்போல் நீராபுருகாநிற்பரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—ள்) "ஸவ-ர்மயஸ்வவ-ர்ஸவ:" என்னும்படியிருக்கிறவவன் திருவடிகளிலேபழில்கள்வரிஜைங்களிற் கொள்ளாநிற்கிறனவென்றுகருத்து. தோற்றங்களென்கிறதற்குத் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (சுவலம்கூடுவதி யிபால்). கூவும்பண்ணுவோமென்கிற வலம்கூடுவதிவ-ர்கமன்றிக்கே "ஸ்ரீகூம்ஸ்ராகூகூஜாமதி:" என்கிற கூனக்கிலே ஸ்ரீசவரீவாஹமாகச் சொன்னதானவென்றபடி. மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டென்கிறதற்குத் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஈதிஜயோபாதி சூர்ணியால்) இவையுமொருபத்தும்வல்லாரென்கிறதற்குக் காதுய-ர் மருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிவிசூர்ணியால்). ॥கக॥

ஸு—நாற்றங்கொள்- வரிஜைங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, "வ-ர்மய:" என்றுசொல்லப்பட்டவவன்திருவடிகளி னின்றும் வரிஜைங்களை வம்வாஹியாநிற்கிறவையான வென்றபடி பூம்பொழில் - வைஷ்ணவாங்களாலே, சூழ் - வரிவ்யதமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியிலிருக்கிறவாழ்வார், மாற்றங்கள் - ஸவைங்களை.கொ ஜை ஜயாங்களான ஸவைங்களை யென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு - எம்பெருமானுக்குத் தகுதியாயிருக்கும்படி வைஜ்யாநிரவதித்துக்கொண்டு. சொன்ன- அநுளிச்செய்ததான. தோற்றங்கள் - தோற்றங்களான, கூவிலக்ஷ வங்களான. ஹயவதநவஜநி நிரவயவீதியாலே வயதிஜவாவஸ்தாவிசேஷங்களான வென்றபடி, ஆயிரத் துள்- வஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே. இவையுமொருபத்தும் - இப்படியொரு விலக்ஷணமான ஜ்ஞாகத்தை, இவையுமே என்கிற விடத்தில் அகாராச்லேஷத்தாலே இப்படியுமொருபத்துண்டோ!வென்று விவக்ஷயிக்கிறபடி. வல்லார் - ஜ்ஞாவத் தோடேயநுவம்யிக்கவஸிஷ்டரானவர்கள், ஊற்றின்கண், ஊற்றினிடத்திலே. கண் என்று வஸ்துஸ்வ-ர்ஸ வ்யம். ஊற்றுப்புறப்படுகிறவிடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. நுண் - சுக்ஷ்மகூங்களான, மணற்போல் - ஸிகதங்கள் போலே வ்யக்தமராய், நீராயுருகாநிற்பர். வைராக்யகாஷ்டையும் பிறந்து த்ரவமாயுருகுவரென்றபடி. "ஸவ கதஜ்ஞ வரவஸ்திஸ்ஸிஜ்ஞவஸ்தீஹகிரதிவா" என்று வ்யாஜ-ர்நீயமான ஜ்ஞாக வைராக்யத்தாலேவந்த ஸ்ரீபரமபுருஷ ப்ராப்திலக்ஷணாவஸ்தா-ர்மத்தில்வாராவஸ்தா-ர்மிஸ்லேபிறே. உருகாநிற்பரென்கிற விடத்தில் வதக்ஷாத நிஜ்ஞ-ர்ஸத்தாலே வைராக்யத்தினுடைய சுவிவக்ஷிதமும் சொல்லப்படுகிறது. * * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸ்வரூபஜ்ஞாதாநுஜ்ஞாஜ்ஞாபநாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதவரவரமுநயே நம:

(பொன்னுலகு.)

லோகவீரமஹிதாதயாபராதாகஹே:
பாதபத்மயுகளம் ப்ரணம்ய ஸிரஸா முகுந்தபதபக்திபாஜநம்
வ்யாதநோமி விவ்ருதிம் ஸுபோதிநீம் வ்யாஸஸூக்திஸுதயா ஸுகாதிதாம் ॥
காதாசாரம் ராஜயோகமாத்ரமுபதிஸந்தஸ்வஸ்வரூபாதிகஜ்ஞ
ஸீயாயதஸ்மை ஸ்வயமுதிதபுராணஸாரோபதேஸோபகாரீ: ॥ எ ॥

(லோகவீர மஹிதாதயா) முன்னுலகங்களெல்லாம்பனடத்த. - வஸ்வ-ர்மாகங்களையும் வ்யவஸ்தித்தவராயு ள்ளவராலும், (தயாபராதா] கையமர்சக்காரத்தினால் - திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடைத்த ருளுகையாலும், (ஜ்ஞாநபக்தி பாஜநம்) குருநாடுடை ஜவர்க்காபாடியமாநெடுந்தேர் - மாரதயா-ஜ் த்திலே வாஸ-ர்ணக்கு வாரஸ்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஸுபோதிநீம்) மாமதுவர்கண்டுழா யுமுடிவரனவர்கிருஷ்ணக்கண்டு - ஜய-ர்வுடியான திருத்துழாய்மாலையுடனேகாரத்தாலே வ்யாஜீகமான ஜ்ஞா

நு — தா — லெவகுத்தாலும், (முராயயதயா) வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து — விரோயிநிரவாழ்லனை மலைநதிபோன வாஹநமாகவுடையவனைக்யாலும், (வாஸ்ரீகைவகூவாசாசு) என்கண்ணன்தன்மன்னுநீள் கழல்மேல்தண்டுழாய்நமகன்றிநல்கான் - சூஸ்ரீசரிடத்தல்சுசு ஜைகூவாசித்தாலும், (காஜ்ரா) பூவைகள்போல்நிறத்தன் - பூவைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தாலும், (வாம ராஜ்யயொமசு) மாசறுசீலச்சுடர்முடி-வலிதடிலயகூஜைவங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற திருவபிம்ஷகத்தாலே வ்ருஜிதமான விரோதிஜபவாம ராஜ்யபாமத்தாலும், (சுவதாரணஜராவ்ஷவாரஜ சுஜ்ஜ) கார்த்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர் கோன் - சுவதாரஜலிரயிலும் வரகாமிக்கிற. அபர்வறுமமர்களதிபதிகூத்தாலும், வகாரத்தாலே "என் திருமார்வற்கு" என்று மேலிற்பாட்டில்சொல்லுகிற ஸ்ரியஃவகிகூம் வரஜ்ஜி சமாகிறது, இப்படிகளாலெம்பெ ருமானை வகீபவடகூஜநங்க ளிட்டவழக்காம்படியான விரோதிகியத்தையுடையனுக. "பொன்னுலகாளீ ரோ" என்கிறடிமாகூத்தில் அழுவார் வரகவாதித்சருளினரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதிகநிமஜாத ஜவாதெமிகாயரஜ்ர்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ழு—நீராய்நிலனுய்த்தியாய்க் காலாய்நெடுவானுட்* சீராரசுடர்சனிரண்டாய்ச்|சிலயய லுலய்க்*

ஆ—(நீராய்) இப்படிஉலகம்வருஷணம்பண்ணியு மெம்பெருமான் வரக்காணுமையாலேஅவனைத்தம்முடைய பெரியகூகி-ழியோடேகூடத் திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைக்கிறார். ஜ்ஹாதிவிவீமிகாஜவலவ-

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி உலகம்வருஷணம்பண்ணினவநதர மவன்வருகை யவஸ்ரவோவியாக வஞ்சிறைமடநாரைமுத லானவிடங்களிலே கண்டிருக்கிறவிவ ரித்திருவாய்மொழியிலே கூதக்ராயாகூ நாம்பண்ணுகையவஸ்யகதன் மேறு? உலகம்வருஷணத்தாலே அவன்வரக்காணுமையாலே தாமாகவவனைக்கூப்பிட்டு அழைக்கிறரென்றில? உலகம்வருஷணத்தால் வாராதவன் தாமாகவழைத்தால் வருவனென்றிருக்கைக்கு நிவைய நமெதன்னவத சிப்பிக்கிறார் (இப்படிஉலகதாதியால்) "மரங்களுமரங்குமவகை மணிவண்ணவோ! வென்றுகூவுமா" லென்கிறபடியே சம்முடையவாதசயுநியாலே கூவெதநங்களான மரங்களுங்கூட விரங்கிறபடியைக்கண்ட விவர் கிழிற்பாட்டில் பெரியவாகி-ழியோடேகூட தாமாகூநாகிம்பண்ணினல் வாழுவெசரனைப் வாழுகாரா ணிகளுபிருக்கிற வவன் நீராயுநகிவந்து விழாதிருக்கமாட்டானென்று பார்த்து இப்படி கூப்பிட்டழைக்கிறரென் றுகருத்து. * * * * * *

முதற்பாட்டு

சிவனுயபனனெயென்று வ்ஹாரூர்களுக்கிவன் கூதராதாவென்றபோதே மற்றபேர்க்கதராதாவென் னுமிடம் விகுழுதாவஸிஜமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (வ்ஹாதாவி) (நீராயிதாவி) சுடர்களி-

ஸ— நீராய் - ஜதுக்களுக்கு விவாஹாயாதிகாரமாயிருக்கிற ஜலமாய், நிலனுய் - வவஸ்துருக்கும் கூகவோ யாயாதிகாரங்களான வஸங்களை புண்டாக்குகிற பூயிவியாய், தியாய்- ஸீசவோயாதிவாரகனை வழியாய், தீ - சுழி, காலாய் - தெஜவவஸ்துவை ஸாஜிகாரனுதாரகனுய், காலென்றுதாரகன், நெடு- விவகுமான, வவஸ்துக்குமவகாரபூதமாய்க்கொண்டுவவஸ்துவைப்வ்ருவித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. வானுய் - சூ காரமாய், சீரார் - ஸ்ரீயினுலெவ சிணஸ்களான, சீர் - ஸ்ரீ, வகுவஸஜாரவிரோயி வஜஜஸ நிராவஸகமா யும் வவஸ்துகதுராவ்ருயகமாயுமிருந்துள்ளசுதிகளாலெவ சிணஸ்களானவென்றபடி. சுடராகளிரண்டாய்- இரண்டு ஜ்யோதிஸுக்களாய், வம்ருவஸ்யர்களாயென்றபடி. நிலனுய் - ஸ்ரீயுனுய், அயலுலப் - சுஜனு- வ்வேனே? வதகுஸ்வனுவனே யென்றபடி. வஸவ்ருஜி. நீராய்நிலனுயென்று தொடங்கிசிவனுயபனனு யென்ன

ழ — கூராழிவெண்சங்கேந்தி தொழுதீபன்போல்வாரார்* பொருகாண்மன்னும்யின்னறுமுகிழ்* ப
மன்னுவின்னுமகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி* மன்னுமயின்னுங்கொண்ட

அ — ஜகஜ்ஜனகனாகையாலே ஸர்வாதிகாரியாகவுமிருக்கச் செய்தே அவற்றுக்குவிபரீதமாக நிர்ஹேதுகமாக ஸ்ரீதேவிதொடங்கி தேவ நிரவதிகபோக்யமான உலகாளுக்கைதன்னை எனக்காகவே யிவளுடையதாக வுதாஸீனர்க்குரைத்த மாதிரமும் அறிந்த வாழிகாரணிகளே! உன்னோக்காணப்பெறாத கூப்பிடுகிற வென்னுடைய ஆதரத்வரா தக்ஷ தக்ஷ ட்டி இவ்வபாதவர்களான சூத்ரஜனம் நிரதராட்டிலுள்ள விலக்ஷணஸ்திரீகளுடைய முடியுங்கி டாய்புதுகிறது, அதனாலுன்னுடைய ஔதார்யகாரணமும் மஹாவிபுலகாரணமும் மகிழ்ப்படி சுராஸுரி வெண்சங்கேந்தின அழகோடே உன்னுடைய விலக்ஷணமெல்லாம் நிறந்துகாரும்படி கூப்பிடுகிற தொழுதேன் பால் ஒருநாளாகிலும் வாராயென்று கூப்பிடுகிறார்.

(மன்னுமி) ஸ்ரீவாமனாவதாரம் பிறந்தருளி உன்னுடைய நிரதிசயபோகயோக்யதையை வெளிப்படுத்தி லோகங்களையெல்லாமளந்துகொண்டருளினதிறத்தை யநுஸந்தித்து

இ — ரண்டாயிரத்துத்தாம்பத்தாறுமருளிச்செய்கிறார்(அவைத்துக்கிதாஹியால்) மன்னுபுகழ்வின்னவ படிகிறவிடத்தில் ஈஸ்வரனுடைய காதாசித்கமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவி தாஹியால்) அடையவென்றது - கூடவென்றபடி. மன்னுமயின்னறும் மகிழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதனாலி தாஹியால்) ஸ்ரீயபதியான நிரதிசயபோகனுக்கு நாம் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யமன்றோ செய்யவேண்டுவது, அதுவன்றிக்கே நாம் அவனுக்கு போக்யமாகவேணுமென்கிறது என்னபிராப்தி யிதாஹியாலே ஜகத்ரக்ஷணத்திற்சொல்லுகையன்றோ மன்னுமயின்னுமென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யமும் வாஸுதேவனென்கையும் என்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே ஜகத்தெல்லாமழித்துபோகாதபடி கோத்திக்கொள்வனென்று சொல்லும்போது ஜகத்தவனுடைய விலக்ஷணத்தையெல்லாம் நிறந்துகாரும்படி கூப்பிடுகிறதென்று சொல்லுகையாலே ஜகத்ரக்ஷணத்தைச் சொல்லுகையன்றோ மன்னுமயின்னுமென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யமும் வாஸுதேவனென்கையும் என்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே ஜகத்தெல்லாமழித்துபோகாதபடி கோத்திக்கொள்வனென்று சொல்லும்போது ஜகத்தவனுடைய விலக்ஷணத்தையெல்லாம் நிறந்துகாரும்படி கூப்பிடுகிறதென்று சொல்லுகையாலே ஜகத்ரக்ஷணத்தைச் சொல்லுகையன்றோ

* இரண்டாம்பாட்டு. *

குறளாயென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவாமநாதியால்) வலங்காட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவி தாஹியால்) மன்னுமயின்னுமென்கிறத்தை யநுவதிக்கிறார் (வலங்காட்டி தாஹியால்) மன்னுமயின்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வபாதவர்தீர்த தாஹியால்) இத்தாலிபபாட்டுக்கு வஸ்துநிரூபணம்சொல்லித்தாய்த்து. எங்ஙனேயென்னில்? மூப்பாட்டிலே என்

ப — கையாலே ஸ்ரீவாமநாதிகளைக்கும் வாயிலவ்யதிரிக்தாதிகளைக்கும்ஸமஸ்தஸ்ரீ சயாசேதநாசேதநாத்மகவஸ்துக்களும் நிலைநின்றவாறே யிவற்றுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியாய்த்து கூர்- கூடையிலே, ஸ்ரீவாமநாதியென்றபடி. ஆர் - வெளிறு - மண, ஆழி - வளைத்தகையும்வெண்சங்கு - சதுர்ப்புஜஸமாநாகாரத்தையும், வரதி - யாயித்துக்கொண்டு,மன்னுமயி, ஸ்வரூபாநுரூபமான, இதுவுவமையுமாம். மீளாவிலவி தாஹியுமாம். விண்ணுமண் - வாரிஜபூமியும், மகிழ - ஸ்வரூபாநுரூபமாக, டி, என்னுடைய வாத்ஸல்யநிலைக்கேட்டு ஸ்வரக்ஷணமாட்டாதே ஸ்ரியிலுமாப்பு போகாநிற்கிற உபயவிபூதியும் அந்த உபயவிபூதிநிர்வஹணமும்பற்றி யென்னுக. இதுக்கு வாராயென்கிறதுசேர்க்கை. பெரியவன்பால்- கூரனை வென்ற விஷயத்திலே, பாலென்று ஸ்வதிரஸ்கரணியுமாம். உன்னுடைய விலக்ஷணமெல்லாமழி யும்படி யாகநாம் பண்ணுகையாலே யெல்லார்க்கும் ஸ்ரீஸஹஜரென மெளதார்யமென்றபடி. ஓராநாள்- ஒரு நாளாகிலும் வாராய்?-நீவாரேவேணும், விடாய்ப்பட்டவர்கள்ஒருக்கால்காருகுசொன்னாற்போலே ஒருநாளவாராயென்கிறார்.

* * *

மன்னுமயின்னுமகிழும், இது உவமையுமாம். மீளாவிலவி தாஹியுமென்றபடி. விண்ணுமண் - வாரிஜபூ மும், கதிர்ஸ்ரஸ்வத்-தாதாக்களுமென்றபடி. மகிழ - உன்னழகைகாண்டுகளிக்கும்படி, குறளாய் - ஸ்ரீவாமநரூப், வலங்காட்டி - வையத்தைக்காட்டி, ஸ்ரீமாவலிபாணத்தை ஔதார்யத்மென்றொரு ஸாணத்தையுடையவருயிருக் கையாலே ஸாதவணாதிகளைப்போலே யவஜ்ஞை நிராஸிக்கவொண்ணாமையாலே ஸ்வரூபமாகிற வையத்தைக் காட்டியென்றபடி. ஸாகூராதிகள் நிரோயிக்கசெய்தேயும் அவர்களைத்தள்ளிக்காய்ந்தடக்கும்படி பண்ணு கையாலே ஸ்வரூபத்தை வையமாகச்சொன்னது. மண்ணும்- ஸ்ரீபூமியையும், விண்ணும்- உபயவிபூதியாகத் தையும், கொண்ட-ஸ்வீகரித்தவனை, உலகுக்கு வாங்கிக்கொடுத்தவனென்னவேண்டியிருக்கத்தான் ஸ்வீகரித்த

மூ—மாயவம்மானை *நண்ணிபுன்னைநான்கண்டுகந்துகூத்தாட* நண்ணியொருநான்நூலத்தூடேநடவாயே*॥
நூலத்தூடேநடந்துகின்றும்

ஆ—ள்ளதிவுவாராஷர்களும்பூதராகைக்கன்றே? ஆதலால் அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநாஷ-மாக மோகாதிகளான என்னுடைய மாதரங்களாலே உன்னைஷ்டி-த்துன்னழகையு முன்னடையையுங் கண்ணாலே கண்டுகந்து அந்தபூதகிரயத்தாலே நான்கூத்தாடும்படி வந்தொருநாள் நூலத்தூடேநடவாயென்கிறார். ॥உ॥

(நூலத்தூடே) வாதநூலும் வகுலவதி-த்திருமகளையும் ஸ்ரீவா-ஹவர்திருமகளையும்மற்றுமுள்ளவை

இ—ரு தரப்பாரையுங்கேட்டுன்விஷயிகயழியாமைக்காக நீ வரவேணுமென்றிவர் அருளிச்செய்தவாறே உம்முடைய வாதரப்பாரிவையெல்லாம் மோகாவி-ஷ்டங்களாலுண்டானவை தூதர்களாக்குகைக்காக நமக்குவி தமல்லாத காயத்தை நாம் செய்யப்போமோவென்றருளிச்செய்ய ஸ்ரியஃவதியான நீ உன்விஷயிகளான வாதாக்கள் பூதராகைக்காகவன்றே வடவா-ரன்பக்கலிலே யாவகூலுப்சென்றது, அப்படியே இத்தையுஞ்செய்யவேணுமென்கிறாரென்றுகருத்து. வேதவ்யாஸர்தாமே அபிதாஷ-மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாஹியால்) உஜ்ஜீவநாஷ-மாகவென்கிறதற்கு நடவாயென்கிறத்தோடே கூடியம். நண்ணியுன்னையென்கிறதற்குத் தாதயர்-மருளிச்செய்கிறார் (மோகாதீதாஹியால்) 'யோதம்வாராஷவ்யாவ்யம் மாமேதன்மோகாஹிகஸி-ர்யதே। வம்வ்யாமோயம்வகாஶாஹம் தயாகாராஷயாம்யஹம்॥' என்கிறமிதுகூமிங்கே யறியவுரிதம். கண்டுனென்கிறதற்குத் தாதயர்-மருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமிதாஹியால்) ॥உ॥

மூன்றுமப்பாட்டு.

நூலத்தூடேநடந்தென்கிறவிடத்திலே யஷ-ஹிஜாஷ-த்தையருளிச்செய்கிறார்(வாதநூலுமிதாஹியால்)

ம—தாகச் சொன்னது கூறிதர்பேறே தன்பேறாகபிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. மாய- கூஹய-ர் ஹிதனை, ஸ்ரீயஃவதியானவன் கூதி-ர்யாய் வந்தபடியும்வடிவழகைக்காட்டி வடவா-ரனை வஶீகரித்தபடியும் "கொள்வனென் மாவலிமூவடி" யென்றுபோலே சில முஹூர்த்தங்களைப் பண்ணினபடியும் சிற்றடியைக் காட்டிப் பெரியவடியாலே யளந்துகொண்டபடியும் முதலான வாஹ்ய-ங்களை யுடையவனை வென்றபடி. அம்மானை- வாதிநு? "தெவாநாநூநவாநாஞ வாசாநுஶயிதெவத" மென்கிறபடியேபொதுவான வாதி வ்யுத்தாலேயிதே யவ-ரனையும் கநவதி-ர்க்கவேண்டித்தென்றுகருத்து. உன்னை- நிரதிஶயவளநுய-ர்நியியான உன்னை, நண்ணி- கிட்டி, மோகாஹிகஸி-ர்தங்களான வென்னுடைய வவயவங்களாலே வ்யஸி-ர்த்தென்றபடி. கண்டு- கண்ணாலே வாக்ஷாக்கரித்து, உகந்து- மிகவும் ஹஷ-ர்யாதிஶயத்தைப், நான்கூத்தாட-நான் காம்பவம்பண்ணுபடி, உம்தூனைப்போலே உன்பக்கலொன்றைவாங்குகைக்காக வாதல் ஶஹாவைமினையபோலே என்னுதென்றஹிதாநித்து வைத்ததொன்றை யுனக்குக்கொடுக்கைக்காகவாதல் நீ வரவேணுமென்கிறேனல்லேன் "வம்ஹ மெஶ்வ-ர்ய மொவிஹ வனதஞ்வாஶயம்யஹ" என்கிறபடியே நான் வம்ஹ்ரமாகக்கண்ட நாஹவிக்கைக்காக வ்ரதி-ர்க்கிறேன். எனக்கு வேணுமென்றிருப்பாரோடும் என்னுதான வவ-ரவைக்கொடுக்கிறேனென்றிருப்பாரோடுமோ நீ கலப்பது. உன்னைக்கண்டநாஹவிக்கையே வ்ரயோஜநமாயிருப்பார்க்குன்னைக் காட்டலாகாதே, வென்று கருத்து. நண்ணி- கிட்டி, நானிருக்கிறவிடத்திலே வந்தென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், பலநாள் செய்யச் சொல்லுகிறதேன். முன்புசெய்ததை பின்னையுமொருநாள் செய்தாலாகாதோ. மண்ணும் விண்ணும் மகிழநடப்பது கூவ-ரன்முன்பேபோ- கூநவ்ருயோஜநர்முன்னே நடந்தாலாகாதோவென்று கருத்து. நூலத்தூடே- வ்ருஹிவ்யூத்திலே, ஊடி- ஶஜ்ஜ, வ்ருஹியிலேயென்றபடி. கடவாய்- வெளியஜ்ஜு வாடத்திலே நடந்தாப்போலே நடந்துவரவேணும். ॥உ॥

நூலத்தூடே - வ்ருஹிஶயூத்திலே, ஜலங்களில்லாத வொருமூலையிலேயன்றிக்கே வவ-ர்ருங்காணும்படியாக ஶஜ்ஜவ்ருஹியிலே யென்றபடி; வஹாஶய-ர்நம் பண்ணுவார்முன்னே நடக்கக்கடவதடையை கூஹாவிஶகமாகத் தான்வந்தாலும் கூடாகூடியாதார் முன்னே நடந்தாய் இதென்ன வளவீடுமென்று கருத்து. நடந்தும்- "கூஹ திஶ்வாயயளராஶிஃ, வஷஹாஸராயிவீ-ர்மிராராஶொநாஶிஹாவெஶிஃ, விஷ்ணு-ர்நாஷ்ரகிவெண வாஹவஷ்ரயாதவெ" என்கிறபடியே வவியாவஸமாக வஸ்ராரங்களைப்பண்ணியருளியும், நடந்துமென்கிற விடத்தில் மகாரம் வம்யிலிலே லுப்தமாயிருக்கிறது. நின்றும் "ஈவ-ஹவ்யதிஷ்டதம் ஒஜ-ர்யநாரதிஜி-ர்த",

ஸ்ரீ— கிடந்திருந்தும்* சாலப்பலகாலுகந்தோறுபிர்கள்காப்பானை*கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே*
சாலப்பலநாளடியே னின்னுக்தளர்வேனை* ॥கூ॥
தளர்ந்துழறிந்துஞ்சகடவசுரநடல்வெஞ்ஞாய்ப்* பிளந்தவீபத்திருக்காலாண்ட

ஆ— யங்களானதிருவயிறாரங்கங்கூப்பண்ணி வகுலாபரணஜநயதவஷயதாரமசனுய்க்மிகவிக்ம நாகயபஹா
ரிஹிவுவெஷ்டிகாரி கூவஷ்ணனுப்க்கிகான்று வவஷ்டாதூக்கஹாயும் யாழந்தோறும் ராஷ்டிதநுரைகிற வாசி.
காரணிகனே? நீ பிராட்டியோடேகூட பெருந்தருளியிருக்கிற சிருப்டையு முன்னமுகய முன்னுடைய
ஹிவுவெஷ்டி சங்கஹாயும் நாலெனுத்நலும் வவஷ்காமுழும் சாணைப்பிடுறுதேதளருமித்தினேயாவென்கிறார். ॥கூ॥
(தளர்ந்தும்) ஸகடாவஸுரநிரவஹம்பண்ணினைப்போலே உன்னைக்காண்டைசக்கு விரோயியான வென்.

இ— வ்ருஷபாஸுரத்துக்குத் தாதுபஷமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸவஷதாதியால்) இதீபவாஸுரத்துக்குத் தா
துபஷமருளிச்செய்கிறார் (வவஷ்டாதூக்கஹாயுமி தாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு வஷஹகியும்வஸ்துவிவிதை.
எங்ஙனேனபென்னில்? யாஹ்வுஹிகமுக நாமோருக்கால் வாசநுயவ தரித்தவளவைக்கண்டு நீரின்னமித்த வ்ரா
கூஜநங்கள்நடுவே நம்மைவரச்சொல்லலாமோ? வென்னவொண்ணுதபடி நீயுமந்தோறும் ராதகூஷ்ணாதி
நெகூவதாரங்களைப்பணணி வவஷ்டருங்காண நாநாவியதிவுவெஷ்டி சங்கஹாயும் பரம்ஹாவஷ்வஹாரணுயிரு
க்க, நாலெருவன்ஹாரீர முன்னேக்காணுகே கொரூப்படுகை யாகுமோவென்கிறரென்றருத்து. உன்னைக்
கூடாதேஹ தாதிச்குத் தாதுபஷமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமி தாதிபால்) உன்னைபெற்கிறது வவஷ்
நாசஸவுமாகையாலே வவஷ்நாதுடவுஜிஷ்வுவகூஷிஸவுமிங்கே வளதூயஷ்டிவிஸிஷ்டவ மென்று
கருத்து. ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

வதிவஷ்டாயஷ்டத்துக்குத் தாதுபஷமருளிச்செய்கிறார் (ஸகடாவஸுரதாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு

ஸ—ராதாரராதநஜலிஹ்ஹவ” என்கிறபடியே சாதிநிகாஹ்ரமாகவின்றருளியும், கிடந்தயென்கிறவிடத்திலும் உ
காரார்ஷஷ்டி நஷ்டாஜநீயம். கிடந்தும் ‘வாஹஷ்டாஹஜமிஹாமாஹ நுவயாயாரிவஷ்டிநுர், சாஜலிவ்ரா
ஜுவஷ்கூகூவ வ்ருகிஸிவிஸ்ருஜிவிஹாஜ்விவ்’ என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கடலுக்கு வ்ருகியாக விரண்டா
ங்கடல் கிடந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளியும், யிருந்தும் - ‘உவவிஜுஷ்வாஜுஷ்கூகா, உடரிஜாரதிவிஸிஸ்ரா, வள
வதிரவிஹவ்யஜுஷ்டாதிவி தயாவஷ்வாராவவ்’ என்கிறபடியே பிராட்டியோடே கூகஜுஷ்வஜுஷ்கவிலே யிருந்தருளி
யும், இதுக்குக்காரணம் என்கிறத்தேரடே சுவயம். சால - மிகவும், பலநாள் - வெஹுகாலம், “தஸ்ரவஷ்டவ
ஹவஸ்ராணி தஸ்ரவஷ்டஸ்ரதாநிவ” என்கிறபடியே மிகவும் வெஹுகாலமென்றபடி. உகந்தோறும் - “வஸ்ரவாஜி
யுமெயுமெ” என்கிறபடியேயுகந்தோறும், உயிர்கள் - கூதாக்களை, காப்பானை - ரகூஷித்தருளுகிறவனை
வஸுவ்ஜி. கோலத் திருமாமகளோடு - கோலத்தை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட, கோலம்-
வடிவழகு, ஸாகுவாதிஷ்டவவகஸுவஸ்ரீ. ‘ஹெவவிவ ஹெவஹெவிவயம் தஸ்ரவஷ்டிகுவ தாஸ்ரவ்ரீ விஷாரஹ-
வாஸ்ரவிவாம்விவிவகுரராதிதுவஷாதிஸ்ரதாஸ்ரம்’ என்கிறபடி பேஉன்னவதாரரவிவங்களுக்கநாரவிவங்க
ளானவடிவழகுகளை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட என்றபடி. உன்னை - நிரகிஸயஸௌஸ்ய்ரூப
யாதஜனை உன்னை, கூடாதே - கிட்டியநுபவியாதே, இன்னம் - கிழநாகிகாலமிழந்த சாதுமன்றிக்கே இதுக்கு
மேலும், யதா:—ரூபியில்லாத நாளிழந்தசாது மன்றிக்கே ரூபிவிபிறந்த பின்புமென்றபடி. சால - மிகவும்,
பலநாள் - வெஹுகாலம், ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே யநேககாலமென்றபடி. இதுக்குத்தளர்வேனை என்கிற
த்தேரடே சுவயம். அடியேன் - தாஸனானான், உறவறியாதநாளில்தாணிழந்தா லுறவறிந்தபின்புமிழக்கவோவி
ன்றுகருத்து. தளர்வேனை - ஸ்ரமிதனைக்கட்டவேனை, உன்னைக்காணுத உதவத்தாலே மகுஸுப்படக்கடவேனை
என்றபடி. * * * * ॥கூ॥

சகட வசுரர் - ஸகடாவஸுரனுடைய, அசுரரென்கிற வெஹுவவநம் கலுவிலுஷ்ட ஸகடாவஸுரவெ
ஹுவுவும், வனகுவதாஸ்ரத்துக்கு மென்னவுமாம். உடல் - ஸரீரமானது, தளர்ந்தும் - கட்டுக்குலைந்தும், மு
றிந்தும் - கநதராதிஷ்டவுஹத்மாயும், வேறுப் - இரண்டுஹாமமாக, பிளந்து - வ்ருத்த. வீய - நஸிக்கும்படி, யதி
ஷ்டபோய் போம்படியென்னை. திருக்காலாண்ட - திருவடிசேவ யாண்டவனை, திருவடிகளை வெளிக்கருளினவ

மூ— பெருமானே* கிளர்ந்தெழுமைம்மை வினைக்நிரன்விண்ணவர் சூழ* விளங்கமுவாருநாள் காணவுவராய் விண்ணமீதே*

।சா।

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேனிற்பாய் சுடர்ச்சோடாய்* பண்மீதுழல்வாயிருள்விளங்கு பனிநீர்த்துளைங்கு பனிநீர்த்துளைவாய்*

ஆ—பக்கலில்வளவாவெங்களை நிஷ்டூஷமாக நீயேநிரவிசித்தருளிஉன்ஜீவநாஷகபோகவுபகரணமாகவுபேக்ஷிக்கிறபடியைக் கண்டு வந்தவிரான வகாரத்தாலவபிரஸ்துதிகீவரஸ்துதிகீவசித்தை ஸ்ரமணவாரிவுதிரைப் யாஹடஹ்தி கழிநகாரஸ்தகீவஹாவை, தெஜஸ்ஸுஸ்ரமன, உன்னுடைய திருமேனியில் தெஜஸ்ஸோலே ஸகலமுமாகுங்கருதும் விளங்குமபடி ஸ்ரீமஜ்ஜகதாழவாலுக்குவந்து தோற்றிலுப்பிபோலே ஒருநாள்காணவாராய்? விண்மீதேயென்று கூப்பிடுகிறார்.

।சா॥

(விண்மீது) திருநாட்டிலும் திருமலையிலும் திருப்பாற்கடலிலும் மற்றும் ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள திருநகரிகளிலும்

இ— ஸம்ஸ்தியும்ஸ்திதிவிரோதி. எங்ஙனேயென்னில்? ஸ்ரீவைகுண்டங்களாயிருக்கஇன்னந்தளர் வேனேவென்று நீர்கூப்பிடப்போமோவென்ன? அதுக்குத்தாம் அருளிச்செய்கிறதென்றுகருத்து. கிளர்ந்த தென்கிறதற்குத் தாதுபாடமருளிச்செய்கிறார் (ஷஷ்டஜீவதாதுவால்) விளங்குவென்கிறவிடத்தில் காயஸ்தி தாயஸ்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (பாணவதிதாதுவால்) இன்னதுவிளங்குவென்று விஶேஷியாதே விளங்குவென்று ஸாதாரணநிர்தேசத்துக்கு தாதுபாடமருளிச்செய்கிறார் (ஸகஷ்கதாதுவால்) தாரீயவாஹத்திலஸ்திவெறுதாயஸ்பாடமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதிஜம்திரதாதுவால்)

।சா।

ஐந்தாம்பாட்டு.

மண்மீதுழல்வாயென்கிறதற்குத் தாதுபாடமருளிசெய்கிறார் (ஸ்ருஷியிவிதாதுவால்) இவற்றுளென்கிற

ப— ஞனவென்றபடி. சூழ்நிர்க்கு விரோயிநிவதாகுங்களானதிருவடிகளேஉனக்குப்விரோயிநிவதாகுங்களாய்த்தென்றுகருத்து. பெருமானே — ஸ்வாமிந்? ஸ்ரஷ்டிஸம்ஹாரகானஉன்னுடையஸ்வரூபத்துக்குப்பக்கல் நின்றும் ரக்ஷித்தஉனக்கு ஸ்ரஷ்டிஸம்ஹாரகான வென்னே வர்கீவம்யகுங்கள் நின்றும் ரக்ஷிக்கை அறிமைமேயாயென்றுகருத்து. கிளர்ந்த — ஜ்ஞாநிதாரை, யென்னேரக்ஷிச்சைக்காக வகாரணை வருகிறவுன்னைக் கண்டு வந்தஷ்டம் வாஹ்யாதை ரென்றபடி. இதுவேஹரிஸிவாதிகளுக்குஞ்செல்லாம் விஶேஷணம். பிரமன் — ப்ரஹ்மாவும், சிவன் — ருத்ரனும், இந்திரன் — ஶக்ரனும், விண்ணவர் மற்றுமுள்ள தேவதைகளும், சூழ — உன்னைச்சுற்றிலும் வெவிச்ச, விளங்க — உன்னுடைய தேஜஸ்ஸோலே ஸகலமுமாகுங்களும் விளங்குமபடி, விண்மீதே — ஆகாஶத்தின்மேலே, விண் — ஆகாஶம், மீதென்றுவரிஶஷவபக்ஷயம். ஆகாஶத்தினுடைய ஊர்த்வபாகத்திலே என்றபடி. நானிருந்த ஸ்ருஷ்டியிலே வாச்சொல்லுகிறேனே ஆகாஶத்திலேயகை முயர்ந்த வர்தேவஸத்திலே வரவமையுமென்றுகருத்து. ஒருநாள் - "ஆகாஷ-ஸ்வாஸ்ரணிதஸ்வஷ-ஸ்ரதாநிவ" என்னுமாப்போலே பதிநேராயிரமாணடி வரச்சொல்லுகிறேனே. ஒருநாள் வந்தாலமையுமென்றுகருத்து. காணவாராய் - நான்கண்ணாலே காணும்படிவரவெணும், என்தலையிலேதிருவடிகளைவைத்தருளவெணுமென்கிறேனே என்கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி வரவேணுமென்றுகருத்து.

।சா।

விண்மீது — வாதவெளியின் மேலே, இருப்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்குவிஹாரஹ்யைக்கொண்டிருக்கிறவனே? ஸ்வை-ஜி. இதுஹ்ருஷ்டோஸ்வபாவம். வாதவெளியிலிருக்குமாப்போலே வரிவெணைகொண்டே திருமலைமுதலான விடங்களிலும் நிருகிறாயென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. மலைமேல்நிற்பாய். திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும் பூலோகத்திலுள்ளார்க்கும் ஸுஜ்ஜக்கலாம்படி திருமலைமேலேறிநின்றருளுகிறவனே? கடல்-கடைஸஸ்ரோத்திலே சேர்ப்பாய் - ஸ்ரீஹாதிகளுக்காஶ்ரயணீயனாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, சேருதை - ஶயனிக்கை, மாமலி - ஸர்ஷிகளின்மேலே, திருவயோதெனை, ஸ்ரீஹயக்ரீவஸ்வாமிமுதலான ஜ்ஞாநவ்ருத்தர்களிலேயென்னபடி. உழல்வாய் - வஸ்துநிரூபிக்கிறவனே, உழலுகை - வஸ்துநிரூபிக்கை. உன்னழகாலேஎல்லாரையும்வஸீகரிக்கைக்காக்க ரூபமென வஸ்துநிரூபிக்கிறவனே, என்றபடி. இவற்றுள் - இந்த ஸ்ரீவாக்யஜாதத்தை வார்த்தைகளிலும், எல்லாத்திலும், மறைந்து ஒருவர்க்குமறியாதபடி. உறைவாய் - வஸிபாரிற்கிறவனே?

மூ—பெண்மீதியென்றபுறவண்டத்தா யெனதாவி* யுண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ* ॥சு॥
பாயோராடினைவத்தத்தன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாம்* தாயோராடாவெல்லாவுலகுங்கடவுந்த* மாயோனுன்னை
க்காண்பன்வருந்தியெனைநாளுந்* தீயோடுன்சேர்மெழுகா யுலகிற்றிரியேனே* ॥கூ॥

உரு—இவற்றிலும் கூபாதலைக்கீழ்களான வாகாஜ-ஸுதாசுவஸ-ஸ்வரூக்களிலும்சுஷம்வெடுமானகூபாத
ரங்களிலுள்ளும் என்னுதாவிலுள்ளும் எங்கும் சூழ்ந்தாஷ்மாக வஸநிவிசனபிருந்துவைத்து எனக்கு
ஒருத்தனுக்கு உன்திருவடியைக்காட்டாதொளிக்கவோபார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥சு॥

(பாயோராடினைவத்து) என்னை யுன்திருவடிகளிலேசேர்க்கவேணுமென்று லோகயிகூபணவுபாஜத்தாலே
விலையில்லாதொரு ரத்நங்கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே பெரியவருத்தத்தோடே யுன்திருவடியாலே என்னை
த்தேடிக்கொண்டுதிரிந்தயுன்னை நான்காணவேணுமென்றுசைப்பட்டு "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று
வருந்தித்தேடிக்காணப்பெறுதே லோகஸ்திபாலேதியோடுடன்சேர்பெழுகுபோலே உஷ்ணநயிவ்வுலகத்திலே

இ—த்துக்கு இவற்றிலுமென்று வ்யதிரேகமிட்டுஅதுக்குத் காரணஷமருளிச்செய்கிறார் (சுஸ்வாஸவ-ஷ்டி-ஷ்களா
னவிதாஹிபால்) எண்மீதியென்ற புறவண்டத்தாயென்கிறதற்குத் காரண-ஷமருளிச்செய்கிறார் (சுஷம்வெய்ய
மிதாஹியால்) எனதாவியுண்மீதாடியென்கிறதற்குத் காரண-ஷமருளிச்செய்கிறார் (என்னுதாவிலுள்ளுமிதா
ஹியால்) உருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோவென்கிறதற்குத் காரண-ஷமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாஹியால்)
"வாஸைஜ்யாதிராவஸஸ்வடி:" என்கிறபடியே ஷத்ரூர்க்கு வர்ஷாவுறைப்க்கொண்டு வாஸஷஸ்தலையிருக்
கிற நமக்கந்தவர்ஷாநத்தைவிட்டு வரப்போமோவென்ன? வாஸஷஸ்தடங்கி யெங்குப்வஸிக்கிற நீ எனக்குன்
னைக்காட்டாதிருக்கை யுசிதமோவென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸ்ரஹவிவிக்ஷை. ॥சு॥

* ஆறும்பாட்டு. *

வாஸவ-ஷ்ய-ஷத்துக்குக் காரண-ஷமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாஹிதிரிந்தயுன்னையென்றுமளவாலே)
வருத்தத்தோடேயென்றது — வ்யவஸாயத்தோடேயென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸம்மதியுர்ஸ்ரஹவிவிக்ஷை.
எங்ஙனேயென்னில்? நாமெங்கும்வஸந்தஸ்ரீகராயிருந்தோமேயாகிலும் நம்மைக்காண்கைக்கு நீரஸ-ஷ்ரோவை
ன்றவணுக்கஹிவ்ராயமாகவெண்ணி நீயென்னைத்தேடித்திரியாகிற்க நானநஸ-ஷனென்னக்கூடுமோ
வென்கிறுரென்றுகருத்து. காண்பன்வருந்தியென்கிறதற்குக் காரண-ஷமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுட்தாஹி
யால்) தர்ஸீயவாஸத்தி லஸ்ய-ஷஸிஷ்ய-ஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெறாதேயென்று) வென்நாளுமென்

ஸ— ணம்மீது-ஸம்பெய்குமேலே, இயன்றவ-தி-ஷயாநின்றதான, ஸ்வாதீ கபாணவென்றபடி-புறவண்டத்தாய்-
வஸிஷ்ணஷங்களிலே யிருக்கிறவனே? புறம்-வஸ்தி, கூஷத்திலே யிருக்குமவன் கூஷத்தான். கூஷத்தாயென்று
ஸம்ஜ்ஞை. எனது-ஈஷீயமான, ஆவியுள்-ஜீவாவுக்குள்ளே, ஸஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. பிரிவும்,
ஆடி-நடையாடி, வஸித்தென்றபடி. உரு, ரூபத்தை, உன்னுடைய நிஜரூபத்தையென்றபடி. காட்டா
தே-என்கண்ணுக்குக்காட்டாதே, ஒளிப்பாயோ, மறைக்கக்கடவையோ. * ॥சு॥

ஓரடி-ஒருதிருவடியை, பாய்வைத்து-பரப்பிவைத்து, பாயென்றுஸ்வஸேஷமும். ஒருதிருவடியை ஸ-ஷ
ஷிக்கி ஸஹஸ்ரஷணமாம்படி விஸ்தாரமாக்கி ஸ-ஷ்ரீயிலே வைத்தென்றபடி. அதன்கிழ்-அந்த திருவடிகளின்கீ
ழே, அந்தத்திருவடிகளுக்குள்ளே யடங்கும்படி யென்கை. பரவைநிலமெல்லாம்-ஸஸ்ரஷ்ரஷ்டாடே கூடியனஸ-ஷ
ஷியெல்லாம், பரவை-ஸஸ்ரஷ்ரம், ஸாகவாதி-ஷ்வஸ்ஸஸ்ரஷோஸ்ரஷ் தாய்-தாவி, அளந்தென்றபடி. மற்
றொருதிருவடியாலே, எல்லாவுலகும்-ஸ்தாவரஜங்கமான வெல்லாலோகங்களையும், கடவந்த-
கடவினவனை, கடாகத்திலேவிழுந்தரத்நத்தை தேடுவார் காலாலேதடவுமாப்போலே என்னைத் தேடிக்கொ
ண்டு தடவினவனென்றபடி. மாயோன்-ஆஸ்சர்ய-ஷ்ரஷ்தானே? இப்படியென்பக்க லஷ்மிஸஹவாஸத்தை யு
டையவாஸ்சர்ய-ஷ்ரஷ்தானே யென்றபடி. ஸம்ஜ்ஞை. உன்னைக்காண்பான்-உன்னைக்காணவேணுமென்றி
ஷ்ரு யுடையவனுய்க்கொண்டு, வருந்தி-ப்ரயாஸப்பட்டு, உன்னைக் காணப் பெறுமையாலே கூஸம்பட்
டென்றபடி. எனைநாளும்-ஸர்வ-ஷ்காலமும், இதுக்குமெழுகா யென்கிறதற்கோடே சுஷயம். தியோடுன்-
சுஷியோடேகூட, தீ-சுஷி, சேர்-சேர்ந்ததான, சுஷிஸம்ஸ்ரஷ்டமான வென்றபடி. மெழுகாய்-மெழுகிலுடை
ய ஸர்வலேஷனை யுடையனுயென்றபடி, உலகில்-லோகத்திலே, ஹேயமான விந்தநாட்டிலே யென்றபடி.

மூ—உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமாய்*உலகுக்கேயோருயிருமாணப்புறவண்ணடத்* தலகிற்பொலிந்ததிசைப
த்தா யருவேயோ* வலகிற்பொலிந்த வறிவிலேனுச்கருளாயே*
॥எ॥

ஆ— நானுள்ளதனையும் திரியுமத்தனையோவென்கிறார்.
॥சு॥

(உலகிற்றிரியும்) வ்வாஹிஜதவ-ரு-வ்ஷாயுஷ்வாயநிவ்வநாந-வ்ஷிபஜாடமாயிருந்த யாமாஹி வவ்ஷ்கி
யைகளும், அந்த கி யாந-வ்ஷாநாந-முணமான லோகமும், அந்த லோகத்திலே வதஷ்டோநராய் கி யா
ந-வ்ஷாதக்களான வாதாக்களும், சுவ்வாசுவைஹிவ்ஷதஷ்டோநராய் சுஷ்டிஹிரவ்ஷ்ங்க-வ்ஹி தஜ்ஞாடராய் சுவ்ஷ்ம
வ்யாபிருந்த ஷ-வ்ஷாதாக்களும், இதெல்லாமுன் வ்ஷ்ங்கூடாயதமன்றே? ஆதலாலென்னுலொருசெயலில்லை
கூடஷ்டிநாவாய விஷபஜ்ஞாநமாயபின்றியேபிருக்கிறபென்னக் குன்னுடைய நிரவயிககூபையாலே
உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார்.
॥எ॥

இ—கிறதற்குத் தாதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (நானுள்ளதனையுமென்று)
॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

உலகில்திரியுமென்கிறதற்குத் தாதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (வ்வாஹிஜிதவ்யாதியால்) கருமகதியாயென்கி
றதற்குத் தாதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (யாமெதவ்யாதியால்) உலகுமாயென்கிறதற்குத் தாதுயஷ்மருளிச்செய்கி
றார் (அந்தகி யெதவ்யாதியால்) உலகுக்கேயோருயிருமாயையென்கிறதற்குத் தாதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (அந்த
லோகத்திம்லயி தவ்யாதியால்) திசைபத்தாயென்கிறதற்குத் தாதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (சுஷ்டிஹிரிதவ்யாதியால்)
அலகில்பொலிந்தவென்கிறத்தைபுரைக்கிறார் (சுவ்ஷ்மவ்வ்யாபிருந்தவென்று) அருவேயென்கிறதற்குத் தாது
யஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஷ-ரூலெது தவ்யாதியால்) வாஜுதயவ்யாதி தாயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதவ்யாதியால்)
இத்தாலிப்பாட்டுக்கு வ்ஷ்மதியும்வ்ஷ்ஜிவிலெத. எங்ஙனேயென்னில்? நம்மைக்காண்கைக்கு நீரொருவாயா
ந-வ்ஷாநம்பண்ணவேணுமென்ன வதுக்குதாமருளிச்செய்கிறரென்று. அலகில்பொலிந்தவறிவிலேனுக்கு
என்கிறதற்குத் தாதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (சுஜஷ்மநதவ்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாதுயஷ்மரு
ளிசசெய்கிறார் (உன்னுடையவிதவ்யாதியால்)
॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

அறிவிலேனுக்கருள்வாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தையே இப்பாட்டிலும்சொல்லுகையாலே வந
ஸ—திரிவேலை - திரியக்கடவேலை.
॥சு॥

உலகில் - லோகத்தில், திரியும - திரியாகிற்கிற, தகசுவ்ஷ்மாதி-ரூளாலே யந-வ்ஷிபரூடங்களாயிருக்கிற
வென்றபடி. கருமகதியாய் - சுஷி-ரூமத்தியாய், மதிர-வ்வாயஃ. யாமாதிசுஷி-ரூங்களாகிற உவாயங்களாய். தனிய
னாவாயென்றபடி. உலகுமாய் - அந்தசுஷி-ரூந-வ்ஷாநாவயவ-ரூதங்களான லோகங்களுமாயென்றபடி. உல
குக்கே - லோகங்களுக்கே, "ஜநாஃகோஸாஜி" போலே வ்ஷ்டிவெண. லோகாவ்வ-ரூதி-ரூளான வாதாக்க
ளுக்கென்றபடி. வ்யாபாரம்காவ்ஷ்ய-ரூவரம் ஓருயிருமாணய் - சுஷிதீயமான வாதாவுமானவதின்? வ்வை-ர
பி, புறவண்டத்து - வெளிரம்பவதி-ரூளான, சுவ்வாசுவைஹிஃவ்ரஹிஜவதி-ரூளானவென்றபடி. அலகில் -
வ்ஷ்மிவ்யிலே, பொலிந்த - வசி-ரூத்தவைபான வ்ஷ்மிவ்ய்க்கு முடிவில்லாதவையான வென்றபடி. அலகு-
வ்ஷ்மிவ்ய, திசைபத்தாய் - பத்துதிக்குகளுமாயிருக்கிற, "வ்வாநஜ்ஞாயசுவ்மித" என்கிறபடியே யசி-ரூஹித
ஜ்ஞாநத்தாலே வவ-ரூதிகருகளிலும் வ்யாவ்ருத்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. அருவே- சுரூதிவவ்ஷ்ரூவே? "நாக
ரூதிவாசிசதஃ" என்கிறபடியே தெவமநுஷ்யாதிரூதிவாஹிதரான ஜ-வ்ஷாதாக்களுக்கு சுஜ்ஞாதத
வதிகரணவென்றபடி. வ்ஷ்மை-ர. அலகில் - வ்ஷ்மிவ்யிலே, பொலிந்த - வசி-ரூத்தவையான, வ்ஷ்மிவ்ய்க்கு
முடிவில்லாதவையான வென்றபடி. அறிவிலேனுக்கு - ஜ்ஞாநாவயவங்களையுடையேனவென்க்கு, சுதவ
ஜ்ஞாநசூந்யனவெனக்கென்றபடி. அறிவு - ஜ்ஞாநம், இல் - இல்லாண்ம, சுவாவமென்றபடி. அறிவி
டையவன் அறிவிலான், இஷ்டவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அறிவிலேனென்றுரூதிவம்.
அருளாய் - கூடவெபண்ணவேணும், என்தலையிலொரு வுவாயத்தைச்சுமத்தாதே நீயே வுண்ணெனக்கு
க்காட்டிபருளவேணுமென்றபடி. அருவேயோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்றது கூதிரூதியத்தாலேவந்த
கூடுநம்.
॥ஈ॥

மூ — அறிவிலேனுக்கருளாயறிவாருயிராணைப்* வெறிகொள் சோதிமூர்த்தியடியேன்நெடுமாலே* கிறிசெய்தென்
னைப்புறத்திட் டின்னங்கெடுப்பாயோ* பிறிதொன்றறியாவடியே னுனித்திகைக்கவே* ॥அ॥

ஆ — (அறிவிலேனுக்கு) என்னையுள்ளபடியறிவார்க்கன்றே நானென்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதென்னில்? கூவெ
கூதியாரணராகையாலே யவர்களுக்கு உன்னைக்காட்டிக்கொடுக்கைவராவது. அவற்றிலனைக்குச்செய்தரு
ளுகைபன்றே? முணமாவது:— ஆதலாலுன்னுடைய நிரதிசயளஜ்ஜுவுளநுயர் வுளகூசியர்ஏவரிதி
தொஹாரமுணவாமரமான உன்திருமேனியை கூவமுன் கூவிவெபாலே யெனக்குக்காட்டியருளவேணு
மென்றவெகூதிக்கு தஹுதாரகூஷணத்திலே செய்தருளக்காணுமையாலே யகிசாதூலீகராய் நெடுங்காலமெல்
லாமுன்னைக்காணப்பெறாதே விஸீணுலும்படி யெனக்கரியனை நீ உன்திருவடிகளல்லது மற்றொருவராவ
ரும் வராவகைமுழில்லையென்றிருக்கிற விவ்வறிவுங்கூடக்கலங்கும்படி உன்னைக்காட்டாதே என்னைஹித்து
ஸவொழிவிஷயங்களைக்காட்டி என்னையின்னங்கெடுக்கவோ? பார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥அ॥

(ஆவிதிகைக்க) ஸவொழிவிஷயவாவம் வாராஷாயுமன்றே? அத்தையநுவாதமாகவைத்துச்சொல்லு
இராகிபன்றேயென்ன? வதுக்குத்தாதயுஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (என்னையிதாழியால்)
அறிவாருயிராணைப்? என்று வாம்வொயித்து அறிவிலேனுக்கருளா? யென்றுசொன்னவிவாஹிஹியுவாஹாரத்தாலே
தோற்றுகிற வயுத்தையருளிச்செய்கிறார் (கூவெஹெகுதாழிமுணமாவதென்னுமளவாலே) "கூவியெவாத
யாரணம்யெஷாஹெ கூவெஹுகாதயாரணாஃ" வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி அருளாயென்கிறவஹங்களுக்குத்
தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாழியால்) அருளாயென்று வராயிருக்கிறவிவர் அவ்னுடைய வாத
யுராழிமுணங்களைச்சொல்லுகை யுவிதமாயிருக்க இன்னம்மெகெடுப்பாயோவென்றவனுடைய வாயகுத்தை
ச்சொல்லுகை யயுமதமன்றேயென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தஹுதாரகூஷணத்திலேயிதாழியால்) ஸீதரா
யென்கிறதற்குத் ஹாவாகூராஹத்தில் கிரையோடே கூபமம். நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செ
ய்கிறார் (நெடுங்காலமிதாழியால்) பிரிதொன்றறியாவடியேனென்கிறதற்குத் தாதயுபருளிச்செய்கிறார்
(உன்திருவடிகளிதாழியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வறிவுங்கூட
வீதாழியால்) கிறிசெய்தென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காட்டாதேஹ தாழியால்) புற
த்திட்டென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (ஸவொழிதாழியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

புறத்திட்டின்னங்கெடுப்பாயோவென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே பிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாநர
தியன்றேயென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸவொழிதாழியால்) ஆவிதிகைக்களன்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்

ஸ — வெறிகொள் - வெறியைக்கொண்டிருக்கிற, வெறி - வாரிஜவம். "வவுமயம்" என்கிறபடியே வாரிஜவ
வாஹமான வென்றபடி. சோதி — "தெஜவாராராஸிதுஜிக" மென்கிறபடியேஹதாஜ்வலமான, மூர்த்தி —
திவுஜம்ஹவிஹ வமுடையவனே? அறிவாருயிராணைப் அறிவார்க்குயிரானவனே? உன்னையுள்ளபடி யறியத்தக்
கவர்களுக்கு நீயே உன்னைக்காட்டிக் கொடுத்து யாராகுயிருக்கிறவனே என்றபடி. வாவொழி - அறிவிலேனு
க்கு - அறிவில்லாதவனை வெனக்கு, வவீவீநஜுதாநஸாதுநு னை வெனக்கு. அருளாய் — கூவுமேவபண்ணை
வேணும், உன்னுடைய திவுராவத்தைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்படிசொன்ன உதாரகூஷணம் கா
ட்டியருளாமைபாலே சொல்லுகிறார் மேல். அடியேன்நெடு - வாவனைவெனக்கு உபாயமதனை. வெனக்கு உ
பாயனைவென்றபடி. மாலே- பெரியவனே? மால்- பெரியவன், பிரிது- வுபயக்கான, கூவுபாணகுது வுகிரி
கமானவென்றபடி, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, அறியா - அறியாதவனை, வராவுமாகவாதல் வராவகமாகவாதல்
னுணர்ந்திராதவனை வென்றபடி. அடியேனுயி - வாவனைவென்னுடைய உநஸ்ஸானது, இங்கே ஆவிஸுவம்
வகூஷணயாஉநஸ்ஸைச் சொல்லுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி, நீயே வாராஷாயுமென்றிருக்கிற
வுசியற்றதாம்படியென்கை. கிறிசெய்து-ஏதேனுமொரு உபாயத்தைப்பண்ணி, கிறி. உபாயம். என்னை — உன்
னையொழியமகுஜாமறியாதிருக்கிற வென்னை, புறத்திட்டு - புறம்பேவைத்து, ஸவொழிவிஷயங்களிலேவுவண
ணுக்கி, இன்னங்கெடுப்பாயோ — ராவிபிறவாதவநாதிகாலமிழந்தது போராமல் உன்பக்கல்ராவிபிறந்தபின்னும்
தெடுத்தப்பார்க்கிறையோ.

॥அ॥

மூ — ஆவிதிகைக்கவைவர் குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்* பாவிதீர்ணப்பலதீர்காட்டிப்படிப்பாபோ* தாவிவையங்
கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே* கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதே* ||கூ||

ஆ — வானேனென்னில்? ஜ்ஞாநஸ்வரூபமெதுவாய் உள்வெளுவுமாயதனுமய்* கதுகுதுஷ்டியுமாயிருக்
கையாலே லௌகிகயிகஸ்வபாவ கவுரவதோஷம்மாகையாலே அந்தவிஷயங்களைக்காட்டி யுன்னைப்பிழப்பி
த்தென்னைத்தன்னைறப்படுத்தாதே. லோகமெல்லாம் நிறையும்படிமலர்ந்த உன்திருவடிகளாகிற தாமரைத்தடாக
த்திலே என்னைவாங்கியருளாயென்றவெகூக்க அப்போதேசெய்தருளாமையாலே அக்காலம்வந்தால் செய்
கிறோமென்றுதள்ளக்கொண்டு அக்காலம் இக்காலமெல்லாம்முடிந்தாலும் வாக்கடவதன்றேயென்று கூப்பிடுகிறார்.||

இ — செய்கிறார் (ஜ்ஞாதெதுபாதியால்) குமைக்குமென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (பூர்வெதுபாதி
யால்) சிற்றின்பமென்கிறவிடத்தில் விஸயஷணத்துக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார். (கதுவுமாயென்று)
இது உவலகூணமென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (கதுகுதுஷ்டியுமென்று) இவ்விஸயஷணங்களெல்
லாம் வெகதாமஸர்ங்களென்றுநினைத்தால் வமித்தவஸயர்த்தைபருளிச்செய்கிறார் (லௌகிகயிகதுபாதியா
ல்) கவுரவதோஷம்மாகையாலே யென்கிறத்துக்கு தறைப்படுத்தாதேயென்கிறத்தோடே சுகயம். லௌ
கிகயிகஸ்வ சவுரவதோஷம்மாகையாலே அத்தைக்கெடுக்கையே தறைப்படுத்துகையன்றே வென்றுக
ருத்து. பலசிற்றின்பம்காட்டி என்றஸயித்துத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அந்தவிஷயங்களைக்காட்டியென்
று) படுப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிழப்பிததிதுபாதியால்) இழப்பித்தே
ன்றது - உன்னைநானிழக்கும்படி பண்ணினியென்றபடி. கதுகவாதரராயிருக்கிற விவரிந்தகூணத்திலே என்
னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று சொல்லாதேகாலமின்னங்குருகாதோவென்றுசிலகாலவிளம்பத்
தை. இசைந்துசொல்லுகை யஸம்மதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (லோகமெல்லாமிதுபாதி செய்கி
றேமென்றுதள்ளக்கொண்டென்னுமாவாலே) என்றுதள்ளக்கொண்டென்றது - என்றெண்ணிதள்ளக்கூடவெ
கூடாதென்றபடி. இவ்வாகூத்தில் லோகமெல்லாமிதுபாதி தடாகத்திலேயென்னுமாவாலே தூதீயவாதஸர்
மும் சொல்லித்தாய்த்து. வாங்கியருளாயென்றது - நீசேர்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. தூரீயவாதத்
துக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அக்காலமிதுபாதியால்) இக்காலமென்றது - ஸாஸதர்வஸம்வதாயூ

ஈ — ஆவி - உநஸ்வானது, வூர்ணவாவிபாதம் ஆவி ஸப்தமிங்கே ஜகூணயாநிலைக்காட்டிகிறது. திகைக்க
தொலைக்கும்படி. வந்தகூ தவிஷயாவாகிபாலே ஜ்ஞாநங்களெல்லாம் லூதங்களாமிறை ஐவர் - ஐந்துபேர்க
ள், வரைலுரியங்களென்றபடி. குமைக்கும் - பிடிக்கும்படியான, என்விஷயத்தைக்காட்டு என் விஷயத்தை
கட்டென்று தனித்தனியே என்னைப் வீயிகுலும்படி பண்ணுகிறவையான வென்படி. ஒரு ஊவர்களைப்பற்றி
ஐந்து யதுகுலர் ஹிம்ஸிக்குமாப்போலே யிவையும் ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றுகருத்தாலே ஐவரென்று வெகதாலை
நிதுகுஸிக்குமாப்போலே நிதுகுஸித்தது. பல - வெஹுக்களான, சிற்றின்பம் - சிரியஸுவங்களை, இன்
பம் - ஸுவம், கதுவுங்களான விஷயஜ ஸுஸுவங்களை யென்றபடி. காட்டி - உதுங்களைக்சொல்லுகைக்கு
ஸாலங்களைக்காட்டுவாரைப்போலேகாட்டி, பாவியேனை - விஷயங்களோடு பொருந்தாத உமையைப்பெற்றப்
பின்னையுமந்தவிஷயங்களாகிற விஷயாங்கள் நிலைபங்களாய் வதிர்க்கிற தொலத்திலே யிருக்கும்படி, பாவி
யானவென்னை, மீ - ரகூகூணனே, படுப்பாயோ - நமிப்பிப்பாயோ, உன்னையறியாதே கூவகூகூவுணப்போ
ம்படி பண்ணப்பார்க்கிறாயோ வென்றபடி. இந்த விஷய விஷயயாங்களின் நடுவேயென்னைவைத்தபோதேஇப்ப
டிசெய்கிறது நிஸ்ரீ சமன்றேவென்றுகருத்துகருத்து. உமமை யுஜ்ஜீவிப்பிக்குங்காலம் வந்தவாறே யுஜ்ஜீவிப்பிக்கி
றேமென்னச் சொல்லுகிறார்மேல். தாவி - "தீர்ணிவதாவிவகு ஜெ" என்கிறபடியே விகு ஜணம்பண்ணி, வையம்
வகுஜியை, கொண்ட - வ்ருகூவித்ததான, தடம் - விகூமான, நிரதிஸயபோகூபான என்றபடி. தாமரை
கட்கே - தாமரைகளிலே, இதுரூவகாதிஸயயோகி. கூரூணதாதுரஸம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளிலே
யென்றபடி. அங்கே இங்கே என்னுமாப்போலே தாமரைகட்கேயென்று வஸதுநிதேஸம். கூவிக்கொள்ளுங்காலம் -
அடியேனை யழைத்துக்கொள்ளத் தக்ககாலம், கூவிக்கொள்ளுகை - அழைத்துக் கொள்ளுகை, திருவடிகளிலே
யழைத்துக்கொள்ளுகையாவது - திருவடிகளிலே நிரதுர மெகாந்தகைங்கர்யவுரூபநவநவாயிக்குப்படியழைத்துகொள்
ளுகை. இன்னம் - இத்தனைபாயிரங்காலம் போனபின்பும், குறுகாதோ - கிட்டிவாராதோ! குறுகுகை கிட்டுகை,

மூ—(நறுகாகீளாவிறுதிகூடாவெணையூழி* சிறுகாபெருகாவளவிவ்விண்டருசிர்த்தாங்கும்* மறுகாவின்றிமையோ
ரக்கேகயாளாகுஞ்* சிறுகாலத்தையுறுமோ வந்தோதெரிபிலே* ஐ॥

ஆ—(குறுகா) மெவ்வடியிகவாவுவாவிரகுவாழி தொவ்வுவாவிமானகடல்சூழ்ந்தவுலகத்தவரெல்லாம் வந்து
வாபவ்விரகுவாவுறுநகமுவ்வையாகுமான மெவ்வளாதிநாவ்வகவுகவ்வணவாவுத்தை வுவாவெவ்வாகத்தியான்ன
வாகாதோவென்னில்? மெவ்வளாதிநாவ்வகவாவும் வுவ்வாவ்வம்ஹிஜமய்ப் நிதவ்ஹிஜமாய்ப் நிரவயிகமா
யிருந்தாலும் கவ்கஸ்மெகாகவ்பவ்வும் கவ்ணிகமாபதிவ்மாவது, ஆகிலுமந்த வாதிநாவ்ஹவாவ்வ மொருகட்டுமிந்த
மெகாகவ்பவ்வ மொருகட்டுமானால் இத்தைக்கை விட்டதற்பினை புருமென்றிருப்பானேன்வினவை ஐ॥

இ—கவுவாஹிரவிவெண விவரிவத-வ்ரோநமாயிருக்கிறகாவுபல்லா மென்றபடி. ஐ॥

பத்தாம்பாட்டு.

வருசீஹாவாரவஹிதமாய் நிதவ்மான வநவயிகாநிருத்தைப்பெற்றாலும் அந்தவாநிரு முனக்காரணமைசெய்து
உவுகாவுத்தீதாடி வாவுபூஸமாகமாட்டுமோ வென்றிப்பாட்டிக்கு கூகவ்மானகபாலே மெராகத்திற்காட்டிவிங்கி
ருகவ் மெகாகவ்பண்ணுகையே யதிபூயிதமென்றதாகத்தாறுவுகவாவிப்பாட்டு கவுவ்கொள்ளுங்கால
மின்னங் தறுகாதோவென்று மெராகவ்விவ்வாவ்வாவ்பாதகாகக் கிந்தசான்னத்தாடி விவ்ரோயிபாதிகாவெ
ன்ன விதுக்குத் காவுய-வ்ருசொல்லுகைக்காக வகதரிப்பிக்கிறார் (மெவ்வடியிகவாவிவ்ரோவ்) இங்கு வாரா
வாபவ்வம் மெவ்வடியிகவாவ்வாமெகாகவாகாயாகாவ்வம் வவ்ரோவாவ்வ. "காகாவ்ரோவ்மெகாதாவ்ரோவ்வாவ்ஜிதவ்வ
காத" மென்னுமாப்போலே விவ்ரோவாவ்வாயிவ்வம். சூழ்ஸாவ்தாலே வாவ்வாவ்வாவ்மெனினுவாவ விவகாஜிதம். இவ்ர
பமென்கிறதற்குத் காவுய-வ்ம நளிச்செய்கிறார் (மெவ்வமெவாவ்ரோவ்பால்) நறுகாகீளா சிறுகாவெபெருகாவென்கிறத
ற்கு வமி காவ்ய-வ்மருளிச்செய்கிறார் (வாவ்வாவ்வாவ்ஹிவ்மாவென்று) இறுதிகூடாவென்கிறதற்குக் காவுய-வ்
மருளிச்செய்கிறார் (நிதவ்ஹிஜமாவென்று) கூதிவிரவ்ரோவ்வாயிபாவென்றபடி. யதா:— மெவ்வடியிகவ்ம் நிதவ்மாய்
நிரவயிகமாயிருந்தாலும் கவ்கஸ்மெகாகவ்பவ்வம் கவ்ணிகமாபதிவ்மாயிருந்தாலும் பிறவ்ரு வாவ்வாவ்வாவ்ம
மாட்டாதென்று கொல்லுகைக்காக நிதவ்ஹிஜகவ்ரோவ்கவ்ரோ ளாவ்ரோவ்வாகமாகச் சொல்லுகையாகையாலிப்படி. அவ
விலென்கிறதற்குக் காவுய-வ்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகமாவதென்று) நிரவயிகமாகாவ்திமென்றபடி.
உனக்கேயாளாகுமென்கிறதற்குத் காவுய-வ்பருளிச்செய்கிறார் (கவுஸ்மெகாகவ்பவ்வமென்று) நெறுவாலுத்
வதியென்கிறதற்குத் காவுய-வ்மருளிச்செய்கிறார் (கவ்ணிகமாபதென்று) மறுகாவின்றிமையோரக்கேயாளாகுஞ்
சிறுகாலத்தையுறுமோ வந்தோதெரிபிலே என்கிறதற்குத் காவுய-வ்மருளிச்செய்கிறார் (கவுவ்ரோவ்வாவ்வாவ்
வ்ரோவ்வாவ்ம் மெவ்வடியிகவாவ்வாமெகாகவாகாயாகாவ்வம் வவ்ரோவாவ்வ. "காகாவ்ரோவ்மெகாதாவ்ரோவ்வாவ்ஜிதவ்வ
காத" மென்னுமாப்போலே விவ்ரோவாவ்வாயிவ்வம். சூழ்ஸாவ்தாலே வாவ்வாவ்வாவ்மெனினுவாவ விவகாஜிதம். இவ்ர
பமென்கிறதற்குத் காவுய-வ்ம நளிச்செய்கிறார் (மெவ்வமெவாவ்ரோவ்பால்) நறுகாகீளா சிறுகாவெபெருகாவென்கிறத
ற்கு வமி காவ்ய-வ்மருளிச்செய்கிறார் (வாவ்வாவ்வாவ்ஹிவ்மாவென்று) இறுதிகூடாவென்கிறதற்குக் காவுய-வ்
மருளிச்செய்கிறார் (நிதவ்ஹிஜமாவென்று) கூதிவிரவ்ரோவ்வாயிபாவென்றபடி. யதா:— மெவ்வடியிகவ்ம் நிதவ்மாய்
நிரவயிகமாயிருந்தாலும் கவ்கஸ்மெகாகவ்பவ்வம் கவ்ணிகமாபதிவ்மாயிருந்தாலும் பிறவ்ரு வாவ்வாவ்வாவ்ம
மாட்டாதென்று கொல்லுகைக்காக நிதவ்ஹிஜகவ்ரோவ்கவ்ரோ ளாவ்ரோவ்வாகமாகச் சொல்லுகையாகையாலிப்படி. அவ
விலென்கிறதற்குக் காவுய-வ்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகமாவதென்று) நிரவயிகமாகாவ்திமென்றபடி.
உனக்கேயாளாகுமென்கிறதற்குத் காவுய-வ்பருளிச்செய்கிறார் (கவுஸ்மெகாகவ்பவ்வமென்று) நெறுவாலுத்
வதியென்கிறதற்குத் காவுய-வ்மருளிச்செய்கிறார் (கவ்ணிகமாபதென்று) மறுகாவின்றிமையோரக்கேயாளாகுஞ்
சிறுகாலத்தையுறுமோ வந்தோதெரிபிலே என்கிறதற்குத் காவுய-வ்மருளிச்செய்கிறார் (கவுவ்ரோவ்வாவ்வாவ்

ஸ—ஓ - என்று கூதிவ்ரு திரவயத்தாலே வந்து மூகூநிற்கும். * * ॥கூ॥

மாதவன் - உன்விஷயத்தில ஈடுபடாதவர்களுடைய வாழ்வெல்லாம் வீணாகவே போமென்கிறபடி. இறுத - நாசம், கூடா - கூடாததான, கூதிவிரவ்ரோவ்வாயிபாவ மென்றபடி. நிதவ்ஹிஜ - வைகுண்டத்தி
றுகா - வாங்கவ்ரோவியாதகான, பெருகா - விகவ்வியாதகான, கூவுகூ வவ்பவ்மாவே விகாவ்வவ்வாவ்ரு நிவ்வாதிதான
மென்றபடி. அளவில - அளவில்லாதகான, விவெஷயிக வாவ்வை விவ்ரோஷிபாவ வாயிபாவ மென்றபடி. நிவ்பாவ்-வ்ம
வத்தை, கவுவ்ரோதிவ்ரோ-வ்ஹவத்தை யென்றபடி. குறுகா நீளா இரண்டும் விபவவ்ஸ்தை முப்பத்தாறிலும் பிறவ்ரோ
வாவ்வாவ்ம வெங்கட-வ்ர வெஷ்ணவ நிவெஷ-வ்ஞ் சொல்லுமிதை யாலுமிதை இன்ப ரூவ்பட வெவ்ரோவ்ரோவ்மாவ்ஹவ வ்ர
வவாறம். சேர்ந்தாலும் - அடைந்தாலும், இதுக்கு உறுமோவென்கிறதற்கு சுபபம். தெரிதில் - தப்பாகநினை
வித்து தமிதனிருந்தால், இதுக்கும்உறுமோவென்கிறதற்கு சுபபம். மறுகால் - பிறவ்ரோவியாருக்காலும். நிவ்ரி - நில
லாமல், உனக்கேயாளாகும் - உனக்கேகிங்கரனாகிற, சிறுகாலத்தை - சுவ்ரூபவ்ம்தை, ஒருக்ஷணகாலமெனினுமிழந்து
பின்னையொருக்காலில்லாமல் ஒருக்ஷணகாலமாகிலும் முன்னகுமிவ்ரோவ்வாவ்ம் பண்ணுகாவ்ரோவ்தலாமென்று விடா
வ்ம். உறுமோ-கிட்டுமோ. அதுகருவ்ரோவ்ரூபமாகமாட்டுமோ வென்றபடி. ஆதி - அப்பா! இவ்வவ்ம் ரூவ
வொழிக்க வேறுபோ வென்று நிவெவ்ரோத்தாலே அந்தர்தா வென்கிறார். * * ॥கூ॥

மூ — தெரிதனிலை, நெலெண்ணலாகாத்திருமா லுக்* குரியதொண்டர்தொண்டர்தெண்டன்சடகோபன்* தெரியச்
சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும்* உரியதெண்டராக்குமுலகமுண்டார்க்கே* ॥கஅ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இப்பொருளெவ்வாறுநீயறிவாய்? அந்தவிவ்வுடையகூரத்தாழ்வானுடைய சுலோகவியாக்கியானத்தாலும் நம்பண்ணிற்றுரைவெகுதிவ்வுடைதானாகவன்று, வ்யாக்யானபரமாகவண்ணம்பண்ணினவித்தனை, விவ்வுடையகூரத்தாழ்வானுடைய நிலைமைக்குவுடைதான கூரத்தாழ்வானுடைய குமாரரிலொருவரான பராசரபட்டரருளிச்செய்த விஷ்ணுசஹஸ்ரநாமவ்யாக்யானத்தையும் பெரும்பெருமானை வாயிலிட்டமுழுக்கவிழுங்கினவிவ்வுடையகூரத்தாழ்வானுடைய திருக்குமாரரான வாயிலிட்டமுழுக்கவிழுங்கினவிவ்வுடையகூரத்தாழ்வானுடைய திருக்குமாரரான பராசரபட்டரருளிச்செய்த விஷ்ணுசஹஸ்ரநாமவ்யாக்யானத்தையும் பெரும்பெருமானை

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே வேதிஷ்ணுசித்தாய நம:

(நீராய்நிலமாய்.)

வகுளாபரணாய நம: நீலதோயதயாலயாய நம: அசிந்த்யாய நம:

ஸதீர்த்யஸ்வாமிப்யோ நம: ஸ்ரீமத்பரமயோகிப்யோ நம:

நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

நேநிகழ்ந்தவாகாதக்கால். ஐஸ்ரீய தஸ்ரீ ஆகத்ர நமோ ஸ்ரீநிவாஸாய ॥ ஸ்ரீ:

(வகுளாபரணாய) நீராய்நிலமாயி தீயாகி - வகுளமென்கிற மரத்தை சிஹ்நமாகவுடைய (ஜகதாசார்ய) ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநரும் (ஸ்ரீநாராயணனும்) மண்ணும்விண்ணும்மிகழ் கொண்டமாயவம்மானே - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியையும் நித்யஸூரிகளையும் நிர்வஹிப்பதில் ஆச்சர்யபூதனான, (வகுளாபரணாய நம:) பலநாளுகந்தோருயிர்க்கள்பபாலே - நீண்டகாலம் மிகவும் விரும்பி ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஸதீர்த்யஸ்வாமிப்யோ நம:) தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடமசுரனுடல் வீவுறப்பிள்ளைத்தவிய - விரோதியான ஸகடாஸுரனை ஹம்ஸரூபிக்கையாலும் (வகுளாபரணாய நம:) விண்ணீர்திருப்பாயிதீயாகி - வருணனுடைய ஆஜ்ஞையால் மேகங்களுக்கு ஜலரூபமாயிருக்கையாலும், (நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:) பாயோரழிவைத்ததன்கீழ்நீர்தீயாகி உலகிற்றியங்கருமகதியாயுலாவுதீயாகி - சுத்தஸத்த்வ-மூர்த்தியாகையாலும், ஈசனங்களருக்கும் ஐஸ்வர்யஜ்ஞாநாதிகளை வாரிவழங்குகையாலும், (ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:) அறிவாருயிராமுப் - ஜ்ஞாநிகளான ஆத்மாக்களுடையபடியாகையாலும், கூடுவார் நெஞ்சினகருக்கு வாராணைஞ்சி கருகையாலும், (ஸ்ரீமதே வேதிஷ்ணுசித்தாய நம:) தாவிவையம்மிடந்தாமமாகட்டே - மஹாபலியிடத்தில் யாசகனாய்ச்சென்று மூவடிமண்ணை நிர்வஹித்தருளினவிடத்தில் எல்லார்தலைமிலும் திருவடிகளைவைக்கையாலும், (ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:) நிகழ்காலீளாவிதீயாகி - இதரவாராவஷயத்தில் விலக்ஷணவிஷயவிசயத்தில் ஜிதஸ்வாந்தனாய் ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்போலே ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணமென்றிருக்கையாலும், எம்பெருமானை விஸ்வஸித்துக்கைகழிந்தவிடத்தில் "நீராய்நிலமாய்" என்கிறபடியே ஆழ்வார் திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்தவிடத்தில் ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்போலே ஆழ்வார்திருவடிகளை சரணமாகவடைந்தவர்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

* * *

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

அது—(உலகமுண்டபெருவாயா) இப்படித்திருநாட்டிலேகட்டும்படி கூப்பிட்டமாதத்தை யுடையதாகையாலே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—என்னைநெடுவாஹ்ருவம்மிஷ்டம்பண்ணும்படி நீ இங்கே எழுந்தருளுதல் சுகீர்வ்ருக்ஷமூலவாஸத்தைத் திருவட்டிலேயழைத்தருளுதல் செய்தநளவிணுமென்றிப்படி கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வாத்ஸல்யாதிகளாலே நின்றும் தடந்தாமரைகட்டே கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதேயாவென்று டாகரூபத்தைப்பற்றி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஹ்ருதயம்மிஷ்டமாகுமென்றிக்கே பரவ்யூஹவாஸுதேவரூபத்திலே யொருகாலும்பிரியாதே நித்யவாஸம்பண்ணுமுகத்தாலே சுகாஸீநனாய்க்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை சுகாஸீநவிக்கதேவணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலே யருளிச்செய்தபடியே யவனுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதீயால்) திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளே வரவேயென்கிறபடியாகவெனவெனக்கூவிக்கிறாரல்லர், கீழ்த்திருவாய்மொழியில் வரையிட்டுத்த வரவேயாகாரநாயகத்துக்கு வாசகமாய்ப்பற்றுகிறாராதலா லித்திருவாய்மொழி இம்மீக மிகவும் ஹ்ருதயமென்றதாய்த்து.

இத்திருவாய்மொழியிலாரும்பாட்டிலே திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே வரவேயென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறதுவும் சுவாஸகாரஸபாவிதேயமிலகப்படாதே நிஸ்ஸஸநிஷ்டுதிஸம்ஸாரராய்க்கொண்டு திருமந்த்ரார்த்தபோலே சுலபமாகவநுஸந்திக்கவசைப்படுகிறபடியென்னுமிடம் அந்தப்பாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே வ்யக்தமாயிருக்கையால் விஸ்தரியாமிலே. இவனைக்காண்மைக்குவென்றது - தம்முடைய

மு உலகமுண்டபெருவாயாலிலைபோற்றுயிலினாய்முற்றமுற்றத்தடங்கினாய்*
நிலமகளைக்கள்வன்மனதில்நினைவுமுடன்றுவிடுமாயினை* குலதனமேயுனதன்பாலடங்கினோம்* ॥

அடியோங்களை இவ்விடத்தினின்றும் அகற்றிவிடாதே. சரணமடைந்தோம் என்பதற்காக இவ்வாறு கூறினர். இனி, இவர்கள் கண்ணனைத் துயிலெழுப்பும் விதம் பற்றிக் காண்போம். இவர்கள் துயிலெழுப்பும் பாடல்கள் பிரபந்தத்தில் வேறு எவருடைய பாடல்களிலும் காணமுடியாத சிறப்பினைக் கொண்டுள்ளன. திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணமென்று பற்றிக்கொண்டு மற்றெல்லாவற்றையும் விட்டொழித்த பிறகு, அவனை அடைவதற்கு இடையூறாக இருக்கும் தீவினைகளைப் போக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு எம்பெருமானுடைய திருவடிகளே துணை செய்யவேண்டும். இதற்கு அவனுடைய திருவடிகளைப் பற்றுவதற்கு முன்னர் அவனுடைய திருவடிகளைப் பற்றுவதற்கு இடையூறாக இருக்கும் தீவினைகளைப் போக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு அவன

மூ - கூறப்பிரயோஜநத்திக்கை நிலவல்ல சரா சுலமெல்லாஞ் சிறுவெரிபுந் ருர்தமியலவாதெய்ம. க்கிகா யாஜைதேறு
ர்* சுஜநத்தாமரைச்செந்தியலுர்திருவெங்கடத்தாஜைய ரருளன்பிலடிபறைன் னடியேர்யண்ணாபருளாரே.

மூ — ஈ கூபணவையிடு ருவ கீ-ர்பாணபன்றிய கூ ஜணவிஷபமாலகத்கி வாகுமட ராகி இகலம்ரு த மான திருமகேயிலேபுகுர்ப நின்றருளுணகயாலும் நர்றவர்க்குக் குடியடிடீட ணைகடாயி முன்தி நுவழுகளரி ரிலை னன்னசதேசர்த்தருளாவெறுவெமென்கிறார்.

(கூறுய்) மூ கிவை யகங்களாஜை வாஜங்கள்ரீபாலுலன்றிறு மெவர்ரிபுரி வாஜைழுதிக்கட்பிறலாவதெல் லாம்; வாஜைரிதரா ஜை உர்க்களுக்கு விம்பாயிகளாஜை வ்வாபாகமர்ர்கஜைர் நிநு ழிஜைடகமென்றி நிரு வரித்தாப்போலே ஜென்பக்கறுள்ள மூ கவொயகத்தைதும் நிபவிதது வழுபூ விஜைடாலே நிருமேலெல்லாம் விளங்கும்படி யதூ ஜூஜூபூ பகிஸீகஜைமாய் வாதுஜூடந வாமாய் உசுவை ழுமாபிருந்த வாரணாரவிந்த வாநுங்களாலே யமரகூதியான நிருமலபிமேலெகின்றருளின உன்தி நுவழுகளை உபய-ர்வரிஜை-ர்தாக வறு வெறிடாகாஜைாம நிஜாஜை-ர்யாஜைகி-ர்ஹனுஜை வழியேயன் சிசரும்படி நூர்மிவெபஜைனரிபாநாமென்கிறார். 1உ

இ—ஜைன்கிறதற்குந் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (நாலுஜைகிதூர்தியாலே) இப்வெதங்களெல்லாம் ஜைகாரு ர்மேன்றுகருத்து உன்பாதமி வுர்திக்குந் காதுய-ர்மருளிசசெய்கிறார் (உன்தி நுவழுகளிலேஜை தூர்தியால்) 1ச

* இரண்டாய்பாட்டு. *

ஆழ்ய ஜூன்தி நுவழுகளையடையும்படி கூறிவெபஜைனனை மேலுறுமென்று பிரதிச்சாஜைனயஜை-ர்க்கைதேபு சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாகாரு கீபஜைன்கிறு? மெய்ஜைன விதுக்குந்தாகாதுய-ர்மருதுகாம் ஜைாகாக வகதரிப்பிக்கிறார் (மூ கிவை-யகங்களாஜைவிதூர்தியால்) மூ கிவையகங்களாஜை ஜைாகாதுய-ர்மருதுவழை-ர்மருதுந்திலும் மூ கி வொயகமிவுதிக்குமமலும் கூடீபவாஜைனாரவிந மூ ர்வியென்று மூ ஜைப்பிக்கைகாகவும் கூறுவெபஜைன்கிறார். மூ ர்வியென்றது ஜைாகாதுய-ர்மருதுவழை-ர்மருதுந்திலும் மூ ஜைப்பிக்கைகாகவும் கூறுவெபஜைன்கிறார். தெய்வக்தேகாமாதேனையென்கிறவிடத்தில் சுவிம்வு காவை-ர்மருளிச்சாச்சிறார் (வாசாஸ்ரிதாரிதூர்தியால்) கூறுயி தூர்தியலவாயி தூவதத்துக்குந் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (காவாரர்களாயி சூர்தியால்) நிபவிதத்துஜைன்கிறதத்துக்குப் பண்ணிய நுளாபென்கிறதற்கிடை கூவயம். செந்தி பென்கிறதற்குந் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வூவரிவெஜைபாலேஜை-தூர்தியால்) சிசரும்பூவுமாயி தூர்தியால்) தாமரையலருமென்கிறதற்குந் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (உவஜை-ழுமாயி தூர்தியால்) ஆரூவன்பிலடியேயியென்கிறதற்குந் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார்

ஸ —செய்யதேவணும், கூறுதல்-சொல்லுதல, ஆதிதேவணும் திருவாதிகளாபடையும்படி செய்தருளாதேவென்றபடி. செய்தருளாவென்றதே கூறுவென்டாதேனவென்னில்? உனக்கொரு நிசசயம்ரு வாதுய-ர். எனக்நிஜைவாவாதுய-ர் வதாஜை-ர்மாகமென்று வரு ஜிப்பிக்கைக்காகவும் 'ஆஸாவதீ' என்கிறபடியே மேலு நாரு வாஜை தீ-ர்ஜைத்திர்க்கதேவணுமென்று வரு ஜிப்பிக்கைக்காகவும் கூறுவெபஜைன்கிறார். *

தெய்வக்தேகாமாதேனை - தெஜைவலோகத்துக் வாஜிடாஜை, தேகாமாஜை - வேண்டி. கெ தி - ரு, ரிஸபமுமாய, வல்- லெரியுமாஜை, அசுர்ரிலமெல்லாம் - சுபவாபர்களுடைய கூட்டங்களை யெல்லாம்நாசத்தையும், படுத்து - சுல்லுகையாகி கூறுங்களாகவும் வினங்குகளாயும். நீறுப் - சுநதேதமாநத வாகையும் நிதியாநபத யருளெபாயர், வெல்- சுபதேபாமந்த யருளெபுநதிபாதேந வெறுத்தலைடாகவும், ஆகி - ஆக்கி, நிறு- பிஜைவேயும் வாவை-ர்யிடாமலே நிருத்தின்று, எரியும் - விகாவமடங்காஜைமபாலே ஜூலிபாதின்றதாஜை, நிருமேனி - வீரழுஜைவபுவுடைதாஜை உருத், தாஜை, வலபடா - வலத்திலேபுஜை-பவணாஜை, வலம் - உசுதிஜைனமும், வலத்திலே புஜைடையின் வலெயர், வலஞ்சுழி- வடவாஜைபுஜிக்கு உவபாதங்களாஜை சேதுகளாலே வருணை-ர்ங்களாஜை, இத்தால் சுஜைனகளுகது நிதூமயவாயிரு வாழுவகூறு வுரஜிதம் சுஜைன- வவை-ர் கவாவாவாக்களில். நாபஜைர - தாமரவாவை-ர் வழங்கள், செந்தீ- சுராணவணை-ர்ங்களாஜை சுழிகள் போலே, மலரும்- விகாயிபாகிற்கிறு, நிருவெங்கடத்தாஜை? ழுஜைவெஜைடு, உலத்திலே யெழுதருளியிருக்கிறவரேஜை, வாவை-ர். ஆரு- ஆருததாஜை, நருக்தாஜை-ர்யாததாஜை. அகபில - விவரிதத்தையுடையவஜைன, அன்பு - ர்வரிம். இல்லையாவு கிவை-ர்ரு கூறுயும். அடியேன் - நிரு வடியேஜை வாவஜைனை நான், உன்னடி - நிருகிரப மவாகுமாஜை உன்தி நுவழுகளை, சேர்வண்ணம் - சேரும் வர தாரம், வண்ணம் - வரகாரம், அடைபும்படி என்றபடி. அருளாய் - கூர்வெ பண்ணவேவணும். 1உ

மூ—யண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணமாயவம்மானே* எண்ணப்புகுந்துநித்திக்குமமுதேயிமையோரதிப
திபே* தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந் திருவேங்கடத்தானே* பண்ணிலையுன்னடிசேரவடியேர்
க்காவாவென்னுமே* ॥கூ॥

ஆவாவென்னு துலகத்தையலைக்கு

ஆ—(வண்ணமருள்கொள்) நிவஹரகூமாகச்செய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்றிருவடிஸம்பந்திக்கைக்கு அபர்வதுமமரர்களுளராயிருக்கச்செய்தே கெவலகூரவெபாலே நிரதிசயபோகணீப நீலரூவவஹரூபா ஸுப ஹரித ஹிவுரஹிவவிபரீதஞைக்கொண்டு என்நெஞ்சுநிறையப்புகுந்து எனக்கினியையாநப்போலே இன்ன முன்கூரவெயாலே லவரவஹளராதிணீப வாமிவஹரித்தாடமை வாரவராநீதமான விதுரரஹிவிவியதினி கூநகூளகிகூமிகூரங்களாலே விரோஜதாநமான திருமலையிலே நின்றருளின உன் திருவடிகளிலே பிராணை? ட ன்னைச்சேர்ந்தருளவேணுமென்கிறார். ॥கூ॥

இ—(உவய-ரவரீதாஹியால்) ॥உ॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

கூதிஸீவுமாகதிராகூத்தைதத்தந்தருளவேணுமென்று வாயிடக்கிறவிவரிபோதுண்டான தாவஹா நரலவத்தைபதாஹரித்து வாவிதை-சொல்லவேண்டியிருக்கி எண்ணமபுகுந்து திதிக்குமமுதேயென்றிதனை முணமாகச்சொல்லுகை யவஸ்மதமன்றிரூவென்ன? அது உபஹாஸாயம்மாகையாலே வஸ்மதமென்றிப்படி காதபம்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நிவஹரகூமி தாஹியால்) இமையோரதிபதியேயென்கிற தற்குத் தாதபம்மருளிச்செய்கிறார் (உன்றிருவடிஸம்பந்திக்கைக்கி தாஹியால்) வண்ணமருள்கொளென்கிறதற்குத் தாதபம்மருளிச்செய்கிறார் (கெவலெதாஹியால்) கூவிவெய.லேயென்கிறதற்கு இனிமையாயென்கிறத்தோடே கூவபம். அணிமேகவிதாஹிக்குத் தாதபம்மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஸயெதாஹியால்) எண்ணம்புகுந்துதிதிக்குமமுதேயென்கிறதற்குத் தாதபம்மருளிச்செய்கிறார் (என்நெஞ்சிதாஹியால்) இனியை யாரைப்போலேயென்றது - நீ ஹொமரைப்போலேயென்றபடி. இனியன் - ஹொமரன், இரூவுமெதிரோயி ருக்குமவனைச்சொல்லும்போது இனியையென்றாரூவமாயிருக்கும். இன்னமுன்கூமவெயாலே என்கிறத்து க்கு சேர்த்தருளவேணுமென்கிறத்தோடே சுவபம். தெண்ணலருவி என்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வரவஹவஸ தாஹியால்) மணிபொன்முத்தலைக்குமென்கிறதற்குத் தாதபம்பருளிச்செய்கிறார் (வாவவராநீதஜி தாஹி யால்) அடியோர்க்காவாவென்னுமேயென்கிறதற்குத் தாதபம்மருளிச்செய்கிறார் (பிராணை ஹதாஹியால்) ॥கூ॥

✻ நாலாம்பாட்டு ✻

ஆவாவென்னுதுலகத்தையலைக்குமசுரரென்கிறதற்குத்தாதபம்மருளிச்செய்கிறார்(நிவுரணிதாஹியால்)

ஸ— இமையோர் - கூநிஜிஷர்கரு, நிதுவஹரிகளுந்தென்றபடி. அதிபதியே - வுரூயாயிருக்கிறவனை, வ ண்ணமருள் - வுஹாவமான கூவிவெபை, வண்ணம் - வுஹாவம், கொள் - கொண்டவனை, கூமஜகூமல்லா மல் வுஹாவடாயிருந்கிற கூவிவெயை யுடையவனை என்றபடி. அணி - வரூநரமான, மேகவண்ண - மே கவத்தினுடைய வண்ணம்போலே யிருக்கிற வண்ணமுடையவனை, மாய - "வஸ்ரூபரூபகுணவிபூ தவ" மென்கிறப டியே கூஸுயரவிபூஹரூபியான, அம்மானே - வுரூயான, எண்ணம் - என்னுடைய நிநவெஹ, புகுந்து - வர வெளித்து, திதிக்கும் எனக்கு கூதிவெஹமுமான, அமுதே - சுபூதமாயிருக்கிறவனை, தெண் - தெளிந்தவை யான, நல் - நல்லவையான, உபரூபேயங்களானவென்றபடி. அருவி - நிலரூங்கள், மணி - மாணிக்கங்களையும், பொன் - கூநகங்களையும், முத்து - நளதிகங்களையும், அலைக்கும் - உலபவாஸரூத்தியும் தாரமுவாரவெரிரூக ளாலே யலையாநிற்கிற, திருவெங்கடத்தானே - ஸ்ரீவெங்கடநிரியிலிருக்கிறவனை, அண்ணலே - உன்னுடைய நிரவாயிக ஸெஷிவத்தை யெனக்கு வரூகாஸிப்பித்தவனே, உன்னடி - உன்னுடைய திருவடிகளை, சேர் - சேருப்படி, அர்த்தபர்த்து - ஊலலாபிதரான வெங்களுக்கு, வுரூதநிவஹரூயவபம். அடியேனுக்கென்றபடி. ஆவாவென்னுமே - ஹா!ஹா!வென்னவேணும். ஐயோ!வையோ!வென்று கூவிவெபண்ணவேணுமென்றபடி.

ஆவாவென்னுது - ஹாஹாவென்னுதே, ஐயோ வையோவென்று கூவிவெபண்ணுதேநிவ்ரணரா யென்ற படி. உலகத்தை-மேலாகங்களை, அலைகும்-வரூகூரூப்படுத்துகிறவர்களான, கூவிவெ பண்ணுத வாவன்றிக்கே

மூ — மகரார்வாணங்மேற்* நீவாய்வளிமணிபொழிந்த சிலைய திருமாமகள்கேள்வா* தேசமாகர்கள்
முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* பூவார்கழல்களருவினைபென்பொருந்துமாறுரைராய்ப* ॥

ஆ — (ஆவாவென்னது) நிவ்ருத்தராயவாரார்மேலே யுபதேசமான லோகத்திலுண்டாய வருஷம்பெரு
றுக்கமாட்டாமை அவ்வகாரமடைட ராமதிபாலே ஏழராப்பழியாயவர்கள்வாணங்கள்தியம்பில ஸாரகவஷத்
தைவஷித்து லோகத்தைநிர்வஹியாக்கிறப்போலே நித்யஸிஜவகாரஷர்களுக்கும் வாஜ்ஞணீய
மான திருமஞ்சனப்போடுகூட நின்றருளின உன்னுடைய நிரவதிகவிஷயமான திருவடிகளைச்
சேருகைக்கு எனக்கென்னவேயவ ருணர்மாயிருப்பதோர் ருபாயத்தைவிரிகூறித்து அவ்வுபாயத்தாலே
என்னைச்சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸகலதுரிதங்களையும் போக்கியருளவேணுமென்று வர்யிக்கிறார்.ச॥

இ — வாணர்மேல்தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த வென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அவ்வகார
ருடையயிதாழிபால்) அடையளென்றது - கூஜகூஜரூமென்றபடி. ஆங்கிரஜ்போலேயென்கிறதற்குப் போக்கி
யருளவேணுமென்கிறத்தோடே சுருயம். தூதீபவாதித்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஜிதஸிஜ
தாழியால்) பிராட்டியோடேகூடவென்கிறவிதாலே நிருபாமகள்கேள்வா என்கிறதுகவுவாதிப். பூவார்க
ழல்களென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகதாழியால்) புணராயென்கிற வதவ்வாரவர்
த்தாலே ஜஹித்தகஸர்த்தபருளிச்செய்கிறார் (எனக்கென்னவேயி தாழியால்) கெடவுமுன்கூவிவையாலே
நீயென்நெஞ்சிலே புகுந்தருளிஜப்போலே என்னையுன்திருவடிகளிலேசேர்ப்பதும் கெடவுகூவிவையாலே
செய்தருளவேணுமென்றிவர் விண்ணப்பஞ்செய்தவாறே நாமும்உம்முடைய நெஞ்சில்புகுந்து மொருவகூ
ர்த்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு செய்தோமாகையாலே நம்மைவ்யாவிர்கைக்கு பொருவ்யாஜம்வேணுமென்றி
வரருளிச்செய்ய அப்படிவேணுமாகில் வசிவர்முன்னில் வாரிகளைத்தங்களான வுபாயங்களிலொன்று மெ
னச்சுக்காயர்கரமாகிறதில்லை, எனதேக யகாயர்கரமாமபடி சுவதிவர்மாகவொரு உ
பாயத்தை நீ கூறிதது அவ்வுபாயத்தாலே நீயென்னை ரகஷித்தருளவேணுமென்கிறரென்று ஸம்மதிவஜ்ஞி
தை. அருவினையேனென்கிறவதத்திலஜிவ்ருதர்மருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவிதாழியால்)॥ச॥

ஸ — ஸம்ஸஜிப்பதும் செய்கிறவர்களான வென்றபடி. ஸ்ரஸ்ரஜனுக்கு வ்யபதேசஞ்செய்கையாவது ஸ்ரஸ்ர விஸ்ர
தியானலோகத்திலே சூரவிவை பண்ணுகையிற்ற; அது செய்யாத வளவன்றிகே அத்தை ஸம்ஸஜிப்பதும்செ
ய்தால் அவனுக்கு நிர்வாஹ்யராவதிறே என்றுகருத்து. அசுரர் - சுவஸ்ரர்களுடைய, வாணர்மேல் - வாண
ன்மேலே, வாணர் - வாணன் - வாணவிஷயமாக என்றபடி. வாணங்களைப் போக்குகைக்காக என்கை.
இதுக்குப்பொழிந்த என்கிறத்தோடே சுருயம். தீவாய் - சுஜிஹ்ரவங்களான, "தீக்ஷ்ணாக்ர ஸம்காமிஸ்ர"
கிபடியே கூஜிதோலே ஹ்ரஸ்வங்களான சுஹ்ரவ்ரஹ்ருங்களையுடையவையான வென்றபடி. வாளிமழை - வா
ணங்களுடையவவஷ்டத்தை, வாளி - வாணம். பொழிந்த சிலைய - வகதிர்த்த ய ந்ரவிஸ்ருடையவனை, சிலை
ய ந்ரஸ்ர, சிலையையுடையவன் சிலையான். சிலையாலென்றுஸம்ஜ்ஞை. திருமாமகள்கேள்வா - பெரிய பிரா
ட்டியாருக்கு நாயகனை, கேள்வன் - நாயகனு, கேள்வாவென்று ஸம்ஜ்ஞை, ஸ்ரஸ்ரஸ்ர நிரவதிஜஜி
தவீரஸ்ரீயாலே, "தநுஷ்வாஸ்ரீ ஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரம் ஜகஷ்ரிணாஸ்ரவாவஹம் । லஸ்ரிவஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரவிவேஷ
ஹீஸகர்ராஸம்வர்ஷ்வஜே" என்கிறபடியே பெரிய பிராட்டியாருக்கு மிகவுமாஸ்ரணீயனை வென்றபடி. தே
வா - தேவனை, தேவ்ராமனை வென்றபடி. வீரஸ்ரீயிருக்க வதின்மேலே வ்ருதஸ்ரீயானவள்பண்ணின வரி
ஷ்டம்தால் பிறந்தவளஜ்ஞாநிபோலேயஞ்சொன்னபடி. சுரர்கள் - நித்யஸ்ரிகளும், முனிக்கணங்கள் - ஸ்ரநி
னங்களும், விரும்பும் - கூஷ்வாதரம் பண்ணுகிற, விரும்புமாக வந்ரஹவிக்கிற என்றபடி. திருவெங்கடத்தானே
ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே யிருக்கிறவனே, பூவார் - வ்ருஷவர்ணங்களான, அந்தஸ்ரரஸ்ரநிமணங்களாலேவ
ஸவிர்தங்களான வ்ருஷங்களாலேவரிவர்ணங்களானஎன்றபடி. கழல்கள் - உன்திருவடிகளை, அருவினை
யேன் - கூரிதங்களானவாவங்களையுடையவஜ்ஞனான், திருவடிகளில் ஸவஜ்ஞரஜ்ஞையிருந்துவைத்து இழக்கைக்கி
டானவாவத்தைப்பண்ணின நான்என்றபடி. பொருந்துமாறு - கிட்டுப்படியான வுபாயத்தை, பொருந்துகை,
கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். உன்திருவடிகளை நிதயமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படியான உபாயத்தை யென்றபடி.

ரு—புணர்நின்றமரமேழுன்பிறுத்தவொருபிலவலவாவோ* புணரரங்கின்றமரமிரண்டின்டுவேபோனமுதல்வா
வோ* திணரார்மேகமெனக்களிறுசேருந்திருவேங்கடத்தானே* திணரார்சார்ங்கத்துன்பாதஞ்சேர்வதடி
யேனெந்நாளே*

।ரு।

அ—(புணரா) இதுக்குமுன்புசுலபமன்றியே சுலபமுமாயிருப்பதொருவாயத்தை வரிசுலிக்கமுடியு
மோவென்னில்; ஒருதிருச்சரத்திலே உஹீயாலஹிஹமான மராமரங்களேழையும் உஹீயாத்தையும் ஸுலா
கமுத்தைமுருவுபடியெய்த உனக்குமுடியாததுண்டோ? ஆதலால் அன்றுனக்கொரு திங்குவிளையாதபடி மரு
திந்நடுவேபோயென்னுடைய உஹாலயத்தைப்போக்கி என்னையுஜீவப்பித்தாப்போலே ஸுலபமாகிய
மானதிருமலையிலே வந்தை கதூரிகஸ்தூரிலலாடமான ஸ்ரீஸாமஜ்யஹுதுவஸம்வெய்ய ஹிவ்யாயொவெத
னப்பிதாணாடு நின்றருளினஉன்திருவடிகளிலே சேர்த்திதன்னையுஜீவிக்கப்பண்ணுவ தெந்நாளென்கிறார். ।ரு।

ஐந்தாம்பாட்டு

இ—ஸுலபமுங்களஸுராதிகளப்போலே சூரிதவிபாயிகளல்லாலையாலே கிழ்ச்சொன்ன ஸுஸ்ரீ
ஸநவணஜநம்போலே இவ்வொருவாயுமெய நவணஜநம் கூறிஜநிய தஜகுவ்யஜகுமாக மாட்டானமயாலித்தை
யிங்கேசொல்லுகை நிரஸஜகுமன்றோ? ஸாதஸ்யஜகுமாகிறதென்னில்! அதுவுஸுஸ்ரீநிரஸநஞ்சொ
ன்னவிடத்திலே யஸஜகுஸிஜமாகையாலே இது வாநரராகியாகாதோவென்ன வஸதரிப்பிக்கிறார் (இதுக்
குமுன்பிரு.ஹிபால்) இதஸம்பிரகுக்குத்தாஞ்சொல்லுகைக்காக விவிதராகியொருத்தைச் சொல்லவந்ததா
கையாலே ஒருஉஷாஷபுமல்லையென்றதாய்த்து. உபயவிபூதிக்குத் தாதயஜமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதிரு
விதூ.ஹிஉண்டோவென்னுமளவாலே) அதில்அன்றுஎன்று தகுகாலத்தைஸூசிப்பிக்கையால் வ்யஞ்ஜகமாகிற
வஸஜத்தையருளிச்செய்கிறார் (உஹீபராத்தையுமிதூ.ஹியால்) ஆதலாலென்கிறதற்கு உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெ
ந்நாள் என்கிறத்தோடே சுலபம். ஸ்ரீதபவாஉத்துக்குத் தாதபஜமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கொருவிதூ.ஹி
யால்) தீங்கு - சுஹி.ஷ, பருதின்நடுவே - யஉஜாஜ்ஜஜநவ்யகுஹியுத்திலே, கூஜ்ஜநவ்யகுஹியெவ்யபோகப்பு
க்க கூஷணத்வத்தைத்தீங்குவிளையப்போருகிறதோ! வென்றெனக்குப்பிரதிகூலமாயிருந்தஉஹாலயத்தைப்போக்கினபடி.
கனிறுசேரும்மென்கிறதற்குத் தாதபஜமருளிச்செய்கிறார் (வஸஜமதுரகவிதூ.ஹியால்) திணரார்சார்ங்கத்துள
ன்கிறதற்குத் தாதபஜமருளிச்செய்கிறார் (புணரிதவிதூ.ஹியால்) ।ரு।

ஸ—புணரிட்-கூடுதல்தருளவேணும், புணர்த்தல்-கூடுத்தல். * * ।சா।

புணர்நின்ற-வாஸ்துவஸ்துக்களாய்நின்றவையான, புணர்-ஸம்ஸஜஜகும், ஆகை-உண்டாகை.
செய்வையாகவைத்துக்கொண்டிருக்கவொண்ணாதபடி ஸஜதஹீஸஜதிகங்களாய்நின்றவையானென்றபடி. மராமரு-
வ்ருக்ஷங்களேழையும். அன்று-"ஸுஹ்ரீவஸ்ரகிதஸ்ராஸ்ரீந்ரு சும் வீயேஜண ராவதிவ" என்று உஹாராஜர்ஸ
கிதராபிரந்தகாலத்திலே, எய்த-வெயபம்பண்ணினவனை, ஒரு-சுஹ்ரீதீயஜநா, வில்வலவா-யஜந
மெஸுயுடைய உஹாவீரஜன, வலவன்-வீரன், வில்வலவா-வென்று-ஸாகூடாதீ-ஸ்வஸுஹாஸ்ரீ, ஓ!வெ
ன்று திருவடிகளைப்பிரியுமபோல்வந்த விஷாஹாதிஸய ஸெவ்யதகும். புணரிரய்நின்ற-வாஸ்துவஸம்ஸஜஜகும்
பொருந்திபிரிந்திறவ்யதக-பொருந்துதல, நிவி-ஸ்வாமம்படி நன்றுக ஸம்ஸ்லூஷ்டங்களாய்நிற்கிற என்றபடி.
மராமரம்யுனிதெ-சுஜாஜ்ஜநவ்யகுஹ்யங்களிரண்டுகுஜம்ஜஜுத்திலே, போன-திருமேனியிலே ஒருதீங்கு வரா த
படி தப்பிபோனமை ஸுஜ, முதல்வா-காரணஸ சிஜனன, மருதமரங்களாலேஉனக்கென்ன தீங்கு வருகிறதோ
வென்கிறதவனக்குப்பிரதிகூலமாயிருந்தஉபயத்தைப்போக்கியென்னை யுளஸுக்கினவனன என்றபடி. ஓ!வென்று வெறுஜ்ஜ
விஷாஹாதிஸயவெவ்யதகும். திணரார்-திணராலேவெறுஜ்ஜங்களான, திணர்-கதூ.ஹிதஸ்ரோஸஸுஜகும், மிகவும்.
பெருத்திருக்கிறவையான என்றபடி. மேகமென-ஜலவங்களென்று சொல்லலாம்படி, களிறுசேரும்-ஜஜங்கள்
கூடியிருக்கிற, திருவேங்கடத்தானே-ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, திணரார்-திணராலேவெறுஜ்ஜ-டா
ன, திணர்-பெருமை. கதீஸ்வறுஜவரிதஜஜண்யமான என்றபடி. சார்ங்கத்து-ஸ்ரீஸாமஜ்ஜத்தை யுடையவனை,
ஸாமஜ்ஜத்தை யுடையவன் ஸாமஜ்ஜத்தன். ஸாமஜ்ஜத்துன்வாஜமென்று வஸ்துவெஜும். உனபாதம்-உன்னுடைய
திருவடிகளை, அடியேன்-ஹாவஸ்ரஜனன நான், சேர்வது-அணுடவது, எந்நாள்-எந்தகாலமோ! விஷாஹா
கிஸய வெவ்யதங்களான ஓகராங்களை இங்கே கதயிப்பது. ।ரு।

ஆ — எந்தாயேதாய்மன்னனைத்தினைத்தாமரைகள்காண்பதற்கென்* றெந்தாளுநின்றிமையோர்க்கோளத்திறை
ஞ்சியினிணமாய்* மெய்ந்தாமனத்தால்வழிபாடுசெய்புக்கிருடிவங்கடத்தானை* யெய்ந்தானெய்தியெந்தா
ளுண்ணடிக்களடியேன்மேவுவதே* ।சூ॥
அடியேன்மேவியபயன்கின்றவழுதே யினையேயார்திடதியே*

ஆ — (எந்தாயே) வாதவிவ்வாதத்திலேயிருக்கும் வலவ-ஹ்வாதிச்சு வலஉ-ம்மாஷவ்வுதியும்பண்ணுனைகயன்றேவெ
ல்லார்க்கும்வாவுமென்னில், அங்குள்ள அயர்வறுமமரர்களுந் திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளையன்றே
நாங்கள் காண்பதென்றுசைப்பட்டு இங்கே இணமினமாகவந்துன்றுகடைய திருவடிகளிலேயன்றே வாதிகஃ
காயங்களாலே வலவ-ர்காஉமும் வலவ-ர்மாஷவ்வுதியும் பண்ணுகிறது, அப்படியெனக்கு மிதுவேவ்வாவும்.
ஆதலால் திருமலையிலேசெல்லவேணும், என்னத்தக்கதாக நான் மெய்யாகத்திருமலையிலேவந்துன் திருவடி க
ளிலே வலவ-ர்காஉமும் வலவ-ர்காரணங்களாலும் வலவ-ர்மாஷவ்வுதியும் பண்ணுவதன்றேயிவன்கிறார். ।சூ॥
(அடியேன்மேவி) உவாயாநவ்ஷாநம்பண்ணினலன்றே விந்தவ்வாவும் பெறலாவதென்னில்? வாதி

* ஆறாம்பாட்டு. *

இ— உன்திருவடிகளேபடியேன் சேர்வதென்னலென்று கிழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவலய-ர்த்தையுமே சொல்லுகிறதா
கையாலே இப்பாட்டு வாநவ்ஷ்யன்றேவென்ன இப்பாட்டிக்குந் தாதய-ர்ச்சொல்லுகைக்காக வலதரிப்பி
க்கிறார் (வாதிதாழியால்) இமையோரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (அந்தாளாவி தாழியால்) வ்யஃவோ஢த்
துச்சுத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானி தாழியால்) தூயவா஢த்துக்குத் தாவ்
ய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையதிருவடிகளிலே தாழியால்) இதுக்குப் வாதி தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
(அப்படியி தாழியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறவிடத்தி லஹிவ்வு தாவய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவி தாழி
யால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (நான்மெய்யாகவி தாழியால்) உன்னடி
க்களடியேன் மேவுவதென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிர்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலே தாழியால்) ।சூ॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

எனக்கொரு உவாயமும் காயங்காரமாகிறதில்லை, நீயெ என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று கிழ்ச்சொன்ன
விவர் "உனபாதம்காணவோலாதாற்றே" னென்று இப்பாட்டிலே உன்னை யநவ்ஹவிக்கைக்கு உவாயாநவ்ஷாநம்
பண்ணுதே யானிருக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகை யஹம்ஹ மன்றேயென்ன விங்குக் தாதய-ர்மருளி
ல்லுகைக்காக வலதரிப்பிக்கிறார் (உவாயாநவ்ஷாநதி தாழிபால்) என்னுன்னை யெவாயாரணமாக

ஸ — மண்ணளந்த - ஹ்ருஷீகையை அளந்ததிகளான, மணாமணங்களைப் பாரார்த்த வெல்லடர்த்தேயிறுப்பதும்
படி ஹ்ருஷீகையெல்லாம் வ்யாவ்ருத்தங்களானவென்றபடி. தாமரைகள் - காரவ வாவ்ஷங்களை, ரக்ஷிவகா ஸ்ரீயாகி.
வ்ருஹ்யஸங்களான திருவேங்கடமுடையானுடையதிருவடிகளேயென்றபடி. இமையோர் - நித்யஸூரிகளான, நாம வ
ரக்ஷகாதிகளைத யநவ்ஹவியாதிற்கிறோம், காண்பதற்கு கண்ட நவ்ஹவிக்கைக்கு ஸாதநாவென்று - வர்த்தமாநோ
டையோமா யிருக்கிறவர்களென்று, எந்தாவென்று வ்யவ-ஹ்ரி யிறி. திருவேங்கட முடையான் திருவடி களை ந
ண்டநவிப்பது எந்த காலமோவென்றுசைப்பட்டு என்றபடி. இமையோர் - சுநித்ய, சுவ்ய தாஜ்ஞாரான நி
த்ய-ரிகளென்றபடி. எந்தாளும் - வலவ-ர்காஉமும், இணமினமாய் கூட்டங்கூட்டமாய், தினம் - நாட்டம், நி
ன்று - திருமலையிலேயந்து நின்று, ஏத்தி - ஸ்துதித்து, இறைஞ்சி - நமஸ்கரித்து, பணிந்தெழுந்த - நமஸ்கரித்தல.
மெய்ந்நா மனத்தால் - ஸரீரவாங்மநஸ்களாலே, மெய் - ஸரீரபரதந்ர - ஜீவஸ்வரூபமென்றபடி. வழிபா
டு - மைகாங்கயர்த்தை, செய்யும் - செய்யும்படியான, திருவேங்கடதாதா - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிநிவாஸிகளுக்கெல்லாம்
அடியேன் - கரநாவாஹ-ர்மாஷலவ-ரி சேஷ, நான் - ஈஹிநிவாஸிகளான நான், பிடப்- வலதரப்பட்ட, வைகுண்ட
தாநவாநரலவ்ரீ மன்றிமீப வாகூஷாகாரமாகளென்றபடி, எய்தி - அடைந்து - கட்புடபநவ்ஹவிதாற்கும்பட
டி. அடிக்கள் - திருவடிகளிலே, கள்ளென்று வலதரிகைய-ர்வுடம். மேலையது - மேலுள்ளது, நிரபேரயமா
மைகாங்கயர்ம்பண்ணுவதென்றபடி. எந்தாள் - எந்தகாலும். *

இ— தாதரிபாரதிபதியே - தாதரிகுரிநாயகனான, அடி - சூழ்ந்தவிரோயிகளைதகர்த்திருக்கும் வலவாவுடைய,
அடுகை - சிப்பிக்கை. புள் - வகுளையை, மாவ்ஹ்ன வென்றபடி. கொடியா - த்வஜமாக, கொடி - த்வஜ, உடையாய்வே-

மூ—கொடியாவடுபுள்ளுடையானேகோலக்கனிவாய்பெருமானே* செடியார்விணைகடீர்மருந்தேதிருவேங்கடத்
தெம்பெருமானே* நொடியார்பொழுது முனபாதங்காணேனோலாதாற்றேனே* [எ]

ஆ—வெற்றிநிலவரான வாழ்வுகளிகளாலேவாழ்வு தலைப்க்கொண்டுஉனக்குவிஜயயுஜமாயாஸ்ரீதவிரோயிநி
ரவதவ்வுஹாவனன பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி எனக்காகத்திருமலையிலேபுகுந்தருளி யென்
பக்கலுள்ள வந்தகிவையகுங்களைப்போக்கி. எந்நெஞ்சிலேவந்து புகந்தருளி, உன்றிருப்பவளத்தினழகாலே
வந்தாகூடதவிஷபபூவணனை வென்னையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கி ஒரு கூணைசாதுவிஉஹத்தில்
ஊதபாரணகூசினன்றியே யவிஉஹெஉந நானுன்னை யநுவலம்யிக்குப்படி யெனக்கு வாழ்வுஹாயுமாயிரு
க்கையாலே- உன்னைக்காண்கைக்கோ ருவாயசுகுவித்திலனுகிலு முன்னைக் காணுதொழிவில் யரிக்கமா
ட்டேன், ஆதலால் உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். [எ]

இ—ஒரு உவாயத்தை கூவிக்கை விவிதுரஸகிமானவுனக்கருமையோவென்றுகீழே இவர்சொன்னவாறேஇது
நமக்கருமையன்றேயிலும் வெவஷிருவுஉண்ணுவரிவஹாராவும்ம் வவுஹாயாரணமாக நாமநாஹியாகக் கூ
வித்துவைத்த உவாயங்களிராநிற்க உமக்கேபவாயாரணமாக வேறொரு உவாயத்தை இப்போது கூவித்தால்
நமக்கு வெவஷிரும் வாவஸ்துமாம். ஆதலால் வசிவ-ர்களாவுங்களான உவாயங்களிலே ஒன்றையநுவதி
த்தாலன்றோ பிரபாவரும்பெறலாவது என்றவனருளிச்செய்ய, அப்படியொரு உவாயநுவதித்திலேனேயி
லும், உன்னைக்காணுதொழிவில் கூணைசாதுரமும் யரிக்கமாட்டுகிறிலேன், ஆதலாலெனக் குன்னைக்காட்டியரு
ளவேணுமென்றப்படி இப்பாட்டுக்குத் தாதய-மாகையால் இப்பாட்டு வாஹகமென்றுகருத்து. இமையோரதி
பதியே என்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (வாசிதரியால்) கொடியாவடுபுள்ளுடையானே என்கி
றதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (உனக்குவிஜயெதரியால்) திருவேங்டத்தெம்பெருமானே என்கிறத
ற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவிதரியால்) செடியார்விணைகள் தீர்மருந்தே என்கிறதற்குத்
தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ள விதரியால்) அடியேன்மேவி என்கிறவிடத்தி லஹிவுதாவ-ம்
மருளிச்செய்கிறார் (எந்நெஞ்சிலேயிதரியால்) கோவக்கன்வாயென்கிற வடுத்துக்கும் அடியேனென்கிற வடு
த்துக்கும் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருப்பவளத்தினிதரியால்) மேவியமர்கின்றவென்கிறதற்குத்
தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகூணைசாதுரதரியால்) அழகேயென்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார்
(எனக்குவாசிதரியால்) உனபாதங்காணேனோலாதென்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்கா
ண்கைக்கிதரியால்) ஆற்றேனென்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணுதொழிவிலிதரியால்)
இதுக்குப் வாழ்வுதாதய-மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலுன்னையிதரியால்) [எ]

எட்டாம்பாட்டு.

கீழ்ஆறும்பாட்டிலே நிதரிவுகளெல்லாருந்திருமலையிலேவந்தெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கிறார்க
ளென்றபோதே வுஹாரதரிகளின்கேவந்தடிமைசெய்கிறரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாமையால் அந்தை

ஸ—உடையவனன, திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே- ஸ்ரீவைகுண்டாவயத்திலே யிருக்கிறவாதியான, செடியார்-
காஹாரம்போலே யகிவ்யவ்ருஜங்களான, செடி - காஹாரம், ஆர் - வ்ருணம், வ்ரவ்ருஜமென்றபடி. வினை
கள் - தூஷ்ருத-ர்ங்கள், தீர் - திருகைக்கு, மருந்தே - ஔஷதமாயிருக்கிறவனன, கோல - லாவண்யமான, கனி
வாய் - வகுலமும்போலேயிருக்கிற வயாரத்தைபுடையவனன, பெருமானே - பெரியவனன, ஹாருதயிலே க
வரிஹரிணன என்றபடி. அடியேன் - இந்த வழகுக்குத்தோற்றடிமைபுகுந்தான், மேவி - கூவரித்து, கூ
ணைசாதுர விராஹாவஹரனை யென்றபடி. அமர்கின்ற - அமராநிற்கிற, நிராகாரமாக வநுவவியாநிற்கிற வெ
ன்றபடி. அழகே - கஜ்ஜிதமே. உனபாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, காண - கண்டனுபவிக்கைக்கு,
நோலாது - நோலாதே, நோன்புபண்ணுதே, நோன்பு - வ்ரதம், உவாயாநுஷ்டாநம் பண்ணதிருக்கச்செய்தே
யும் என்றபடி. நொடியார் பொழுதும் - நொடியானது ஸாசத்வமம்காமுமும், நொடி - கம்முஹிவுடநம்.
ஆருகை - வஸாவுமாகை. ஒரு கூணைசாதுழிமென்றபடி. ஆற்றேன் - ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக்காணுதே
ஒருகூணைசாதுரமும் வஹிக்கமாட்டேனென்றபடி. [எ]

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்றுநுண்ணுணர்வி* னீலார்க்கண்டத்தம்மானுநிறைநான்முகனுமிந்திர
னுஞ்* சேலேய்க்கண்ணைப்பலர்சூழவிரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* மாலாய்மயக்கியழியேன்மடவல்வந்தாய்

ஆ—(நோலாதாற்றேன்) உவாயமாகிநாராயிருந்துவைத்தாசைப்பட்டால் கிடைத்தீமாவென்னில்; அறி
வுடையரான மஹர்ஷிகளுஞ்சிலரிருந்துவைத்தாசைப்பட்டாலல்லாமலவனுக்கு மஹாகவ்யத்வ, நாம்
ராகிலும் முன்னேக்காணுதொழியில் யரிக்கமாட்டோமென்றுசைப்பட்டன்றே உன்னைக்காணப்பெறுகிறது,
ஆதலாலழியேனுமுன்னேஹாஅழுங்காணுப்படிவரவேணுமென்றவிவைகூப்பிடுகிறார். அப்படியழிந்த
தருளாவிட்டவாறே இப்படிசெய்கைதிருவுள்ளமன்றுகில், உன்னைக்காணப்பெறுதலுமாகாதாலேயிந்தே
இ—யிப்பாட்டிலேசொல்லுகையஹம்ஹேதுமன்றேவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (உவாயமாகிநாராயிருந்தால்)
நுண்ணுணர்வில்லென்கிறதற்குத்காரணப்படருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையரானிவன்று) நீலார்க்கண்ணார்ட
லர்சூழவென்கிறதற்குத்காரணப்மருளிச்செய்கிறார் (லவரீதாகிபால்) வரிஹரஹங்காரா ஹேதாங்கள்,
நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று என்கிறதற்குத்காரணப்மருளிச்செய்கிறார் (நான்முகனி தாகிபால்)
மாகிநாராணகையாலுமென்றது – மாகிநாராயிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. விரும்புமென்கிறதற்குத்காரணப்
மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்பெறுகிறதென்று) இப்வாஹ்ருதயத்துக்குப் வாஹகாரணப்மருளிச்செப்
கிறார் (ஆதலாலழி தாகியால்) இப்போது வாஹ்யலம்ஸ்லேஷஹவெகுக்கிறவர் தம்மோடு வெ வாஹ்யலம்ஸ்லேஷ
த்துக்கயம்ஹாரம்படி எம்பெருமான் முன்பு வந்ததில்லாதிருக்க வந்தாப்போலே வாரமென்று முன்புவந்தாப்
போலே இப்போதும் வாஹ்யலம்ஸ்லேஷத்துக்கு வரவேணுமென்றுசொல்லுகையஹம்ஹேதுவென்ன
இதுக்குத்காரணப்ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அப்போதேயழி தாகியால்) எழுந்தருளாவிட்ட
வாறேனென்கிறதற்கு ஹேஹாவாகாரணத்தில் கீழ்பைபோலே கூடும். தாரீபவாஹத்தில் லஹிவ்ய காரணப்மரு
ளிசெய்கிறார் (இப்படிசெய்கையியதாகியால்) இப்படிசெய்கையென்றது – நாணுன்மை வஸ்துக்காரணமுங்
காணும்படி நீவருகையென்றபடி. மாலாய்மயக்கினென்கிறதற்குத்காரணப்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்

ஹ— நுண்ணுணர்வில் - ஸ்ரீகூஷ்மஸ்ரீயையுடையவனை, நுண் - ஸ்ரீகூஷ்மம், உணர்வு - ஸ்ரீ. நீலமென்று
ஹேதீக்ய வர்ணயும். கேஸவாதிஸ்ரீவாயங்களிலே ஸ்ரீவிநஜ்ஞாநமுடையவனை யென்றபடி. நீலார் - நிரை
வுத்தாலே ஆர்ந்திருக்கிற, விஷதகாலே நீலவர்ணப்வுாவ்ஹாயிருக்கிறனென்றபடி. கண்டத்து - கண்ட
யவனை, அம்மானும் - ஜகத்வ்யாபாரமும், விஷத்தைகணைத்திலேயரித்தஸக்தியுடைமையும்பற்றாகாலே ஜகத்வ்ய
யாபாரமனஸ்ஸுமும் என்றபடி. நிறை - வ்ருத்தனை, அந்த ஸ்ஹ்ருந்நிற்காட்டில்லாமஸ்துரஹி வ்ருத்த
ரனை. நான்முகனும் - சதுர்முகனும், இந்திரனும் - ஐம்ஹ்ருனும், இந்தரனும்பிரமன்கிறதிற்பிரதிஷேட சுகயம்.
சேலேய்க்கண்ணார் - மீநஸதிருஸவிலாஸலிங்கனாதிகளான உதாஹரணஸ்லோகஸ்தீஸவீப்ரஹ்ருத்தகாரணவஸ்துகள், பிரல - ஸ்ரீகம்,
எப்ஸை - ஸதிருஸமாஸை. மலர் - கலிங்கும்பேர், சுழ் - சூழ்ந்திருக்க, உபநீபமாப்படி தங்களையடைய ஸ்ரீகளை
யுங்கூட்டிக்கொண்டு வந்தென்றபடி. இதுகண்விருமபுமென்கிறதற்பிரதிஷேட சுகடம். உன்பாதம் – உன்திருவடிகளை
காண – கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது – நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - விரதம், உன்திருவடிகளைகண்
டநுபவிக்கைக்கு ஒருஉபாயநிரபேக்ஷமாகிருக்கச் செய்தேயும் என்று வடுகயம். ஆற்றேன் - ஆறியிரு
க்கமாட்டேன், உன்னைக் காணுதே யரித்திருக்கமாட்டே னென்றபடி. வேஹாஸ்ரீ திகள் தனித்த
னிபசொல்லுகிறபடியைவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஆற்றேனென்று வகாரவுபநிஷத்பிரயோகம். என்று – இப்படி சுகிம்வ
நுத்தைச்சொல்லி, விரும்பும் - கூடியாகிற்கிற, வாஹ்யமாக வாஹ்ரயிபாகிற்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்
தானை - ஸ்ரீவைகுண்டாதிதிவ்யதேலயிநித்யனாயிருக்கிறவனே, மாலாய் - பிச்சாய், உன்னைக்காணப் பெறுமைபாலே பிச்சேறி
யென்றபடி. மயக்கி - மயங்கபண்ணி, மோஹிக்கப்பண்ணினியென்றபடி. உன்னைக்காணுமைபாலே பிச்சேறி மயங்
கும்படி யென்னைப்பண்ணுவித்தனகை. "கஹிதுஷ்டவம்மோகயிஷ்யாவ்ருஹஜ்ஜ்ஞா" டென்கிறவிடத்தில் வ்யா
வ்ருத்தி என்றது வியபிசாரநிக்ரஹமாய் வ்யாவ்ருத்திக்ஷாநஹ மென்று வ்யாவ்ருத்த மாஞ்சபோலே மயக்கி
என்றதுவ மநோஹாரியாய் என்னை மயங்கப் பண்ணி பிருக்கிறவனை நீயென்றதாகிறது. வந்தாய்போலே– ஸ்ரீம
ஜ்ஜநபரிழ்வாருக்கு வந்தாப்போலே, ஸவ்ஹார்தமும் நான்கண்ட நாஹவிக்கும்படி-வரத்திருவுள்ள மன்றுகில்ஸ்ரீம
ஜ்ஜநபரிழ்வாருக்கு வந்தாப்போலேஸஹ்ருதாகிலுமென்றபடி. அடியேன்பால்– ஸநாதாஹார்தனைவென்பக்கலிலே.

ஆ— போலேவாராயே*

॥அ॥

வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போல்வருவானே* செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதே
யெனதுயிரே* சிந்தாமணிகள்பகரல்லிப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே* அந்தோவடியேனுன்பாத

அ— மயங்கியிருந்த வடியேன்பால் ஸ்ரீமஜ்ஜகத்ரக்ஷகனுக்கு வந்துதோற்றினைப்போலேடாகிலும் வந்தென்னை
யபிப்பித்தருளாயென்கிறார்.

॥அ॥

(வந்தாய்போலே)வந்தகிரணோதயத்துக்கண்டவாற்றாலேயெளியாரைப்போலே யிருந்தரிசிக்கையாலும் கு
றிகிடக்குக் கண்டவாற்றாலரியாரைப்போலே யிருந்தணியையாயிருக்கையாலும், நீபன்னெடுங்காலமுனக்கு
கையாகவொருவடிவுகொண்டு) வந்தருளுகையாலும், திருக்குளிர்ந்தமுகமும் வலத்திருக்கையும் இடத்தி
ரு முகத்தாலே பலகாலுமாகக்கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிற வடியேனுக்காக நின்றருளுகையாலும், அடி
யேனெனதுயிரே யென்னுயிர்க்கு முன்னிருவடிகளை விஷயீகரிக்கமாட்டாமையாலும் முன் கூறியவாலே யடியேனை

இ—பெருகவியாபியால்) வந்தாய்போலேவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜகத்ர
க்ஷகனாலே)

॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வந்தாய்போலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வந்திகரிப்பியால்) கண்டவாற்று
லென்றது - கூவாதிதிவ்யதேசமாகவுகாரத்தாலே என்றபடி. ஆறு - வழக்காம், எளியார் - லகுவர்,
வாராதாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரியையாகையாலுமென்று) அரியை - துர்லபன், அ
ருமையாயிருக்குமவன் அரியான், இஷ்டமானதிரோபிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூடி வ
மாயிருக்கும். வாராதாய்போலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதர்க்கியால்) வருவா
னேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எளியையியால்) எளியாயென்கிறபடியும் எதிரேயிருக்கு
மவனைப்பார்த்துச்சொல்லும்போது எளியையென்று ரூடிவமாயிருக்கும். செந்தாமரையிதழி விஷயீ
க்கதேளாடே எனதுயிரேயென்கிறவபேக்ஷிதத்தின் லகிவ்யாவ்ருத்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்
னையியால்) தேஜீபவாபேக்ஷிதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (திருவேங்கடத்தியால்) தாரீயவாபே
க்ஷிதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுருகுமனசாதரமியால்) இதுக்குப் பலமிதாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (உன்பாதமெயாலெயியால்) இத்தால் தாமவைகுண்டத்தைபேக்ஷித்தபோதே காணப்பெறுமையாலே

ர— பாலென்றுவலதுகரியைக்ஷவ்யம். எனக்காகவென்றபடி. வாராய்- வரவேணும். * ॥அ॥

வந்தாய்போலே - வந்துகிட்டினவன்போலே, வந்தவனைவன்போலேயிருந்து என்றபடி. வாராதாய்- வந்
துகிட்டாதவனை, வந்தவனைபிருந்தவனைவென்றபடி. சுநாஸீரசிந்திகீர்ஷஃ. வாராதானென்கிற ஸ்வபா
வத்திலேயிருக்குமவனைத்தூரித்துச் சொல்லும்போதுவாராதாயென்று ரூடிவமாயிக்கும். வாராதாய்போல் - வந்
துகிட்டாதவன்போல், வந்தவன்போலே யிருந்தென்றபடி. கூறிதற்குத் தக்கனாகவந்நுத்தைப் பார்த்தால்நம
க்கவன் வந்தவனென்று தோற்றும்படி இருந்தென்றபடி. வருவானே - வருமவனை, வந்தவனைபிருக்குமவ
னை என்றபடி. செந்தாமரைக்கண் - காரணதாதிரவ்யவிலாவசரண, கட்செங்கனிவா யென்கிற விடத்தில்
ணகாரவகரங்களிடகாரமெஃகம். செங்கனிவாய் . காரணவஸ்துஸ்வரூபமானவயவத்தை யுடையவ
னை, விலக்ஷணனெனவென்றபடி. நாற்றிருள் - வதாஸ்ரீஜனை, அமுதே - சுத்தமான, ஈதுகேளாதுரை
னவென்றபடி. எனது - மதீயமான, உயிரே - ப்ராணனை, இந்த வளஞ்யத்தை எனக்கு யாகவொ
ஷக ஹோதாவுங்களோடினவனை வென்றபடி. சிந்தாமணிகள் - விஜாதீயிகளுடைய. பகர் - தேஜஸ்ஸை, வி
ஜாதீயிகள்போலே பலவகைதாஸ்ரீத்வங்களாய்க்கொண்டு வேங்கடகிரிதடங்களிலே யிருக்கும்மாணிக்க
ங்களுடையவி தேஜஸ்ஸாதது என்றபடி. பகர் - தேஜஸ்ஸை, அல்லி - ராத்ரியை, அல்லாத்ரி, பகலசெய் - பக
லாக்காநிற்கிற, "ஸகுஜ்ஜுஷாமிஹவாஹ்யஹஃ" என்னுமாப்போலே பகலேயாம்படி ராத்ரியையுங்கூடப் ப
கலாகாநிற்கிற என்றபடி, திருவேங்கடத்தானே- ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, அந்தோ - ஐயோ, கதி
கேயநீயதுஸாவஸ்தராய் கதர்த்யபத்தாலே அந்தோ என்கிறார். அடியேன் - நிராபாயிக ஸ்வஸ்வரூபி க
னை நான், உன்பாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, இறையும் - க்ஷணகாலமும், கூடாமை என்றபடி.

॥ கூ ॥

மூ—மகலகில்லேனிறையுமே*

அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கைபுறைமார்பா* நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையராயென்னையாள்
வானே* நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விருப்புந் திருவேங்கடத்தானே*

॥ கூ ॥

அ—புன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார்.

(அகலகில்லேன்) சுவாரகாரணவு ஓவ்வாஉயிபாய் ஸவ-ஸ்வாதீயாய், உன்னுடைய முணங்களாலே சுவஸ்வாதீயாய், திருநாட்டிலே கூஸவாரிவவியெக ஹொமராயும் கூசமுணாநுஹவிவெக ஹொமராயும் நிகரில்புகழாயென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (சுவாரொதாதியால்) புகழாயென்றது - முணவாதாநுவாவகுமாயிருந்தேயாகிலும், ஜ்ஞாநசத்தாதிகள் நிமுஹாநுஹவாயாரணங்களாலேயாலும், வாதஸ்யுதாஉ-ஸ்வாஜ-ஸ்வஸ்வாஹாஉ-ஸ்தி களெல்லாம் காரணுத்தின்கவடுகளாலேயாலும், ஸவ-ஸ்கூயாணமுணவ்யாநமான காரணுமுணமே இங்கேவிவக்ஷிதமென்றுகருத்து. உலகமூன்றுடையாயென்கிறதற்குத் தாதுப-மருளிச்செய்கிறார் (ஸவ-ஸ்வாதீயாயென்று) என்னபாள்வாரேனென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாதியால்) அமரரென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஇதாதியால்) "ஹெவாஃ ஸுாஜுாநுவதா-நஸீயாஃ" என்றிப்படி ஹெவஸுவும் ஸீதாஹாஷயத்திலே வ்யாவ்யாதிஹாகையாலே ஹெவஸுவும் வஸாநாஸ்ய-கமான சுஸுஸுவும் ஹமவசுவாரிவவியெக-கஹொமரைச் சொல்லுமென்றுகருத்து. முனிக்கணங்களென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (கூஉணைதாதியால்) ஸுநிஸுவும் ஸநஸீயரைச்சொல்லுகிறதாகையாலே முணாநுஹவநிஷ்டரைச்சொல்லுமென்றுகருத்து. தீபவாஹத்தில் நிகரிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (நிரவதிரிதாதியால்) இப்படிநிகரிலென்று விஸுவஷிக்கையாலே இங்கு சுஸுஸுவும் ஸுநிஸுவும் நிதாவஸிஜவாரவஷவாமென்றுகருத்து. விருப்புமென்கிறதற்குத்

* பத்தாம்பாட்டு. *

ப—அகல்- விஸ்ருஷிக்க, கில்லேன் - ஸக்தனாகிறிலேன், கிற்கை- ஸக்தனாகை. * ॥ கூ ॥

இறையும்- ஸுவஷத்தும், கூணகாலமுமென்றபடி. அகல- விஸ்ருஷிக்க, நிரகிஸயபோஹ்யமான விந்தத் திருமார்வை விஸ்ருஷிக்கவென்றபடி. கில்லேனென்று- மாட்டுகிறிலேனென்று, நிதாவஸ்விஸ்ருஷ்டம் நடவாநிற்கச் செய்தேயும் அவன் திருமார்வின் போஹ்ய தாகிஸயத்தாலே நவம்நவமாகப்பிறக்கிற வாவஸ்தாகிஸயத்தாலே விஸ்ருஷிக்கமாட்டேன் விஸ்ருஷிக்கமாட்டேனென்று சொல்லா நின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்கு உரையுமென்கிறத்தோடே கூடுமயம். அலர்மேல்- வாஸுத்தின் மேலேயிருக்கிற, வஸுவாஸிநியான வென்றபடி. வஸுத்திலே வஸிஷ்டம் வடிவு கொண்டாபோலே நிரகிஸ போஹ்யமாயிருக்கிறவளுங்கூட- வகலகில்லேனிறையுமென்றும்படியிருக்கிறது உன்னுடைய போஹ்யதெயென்றுகருத்து. மங்கை - யாவதீயாளவள், நிதாவளவ நலஸுாலவயான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி. உரைமார்பா - வஸியாநிற்கிறதிருமார்வையுடையவனை; உரைகை - வஸிக்கை. நிகரில் - வஸுஸுவஸ்துக்களான, நிகர் - வஸுஸும். புகழாய்- புகழையுடையவனை, புகழ் - முணவதாவ்யமெய், புகழையுடையவன் புகழான். புகழாயென்று வஸுவோஜநம். இத்தால்காரணவ வாதஸ்யுதாதிமுணவதிஷ்டம்சொல்லித்து. மூன்றுலகமென்றுமாறியங்கபிப்பது. மூன்று - தீவியங்களான, உலகம்- மொகங்களை, மொகஸ்த கஜதிர்யகாதிகள். வேதாணவாதிகளான வெதநாவெதநங்களேயென்றபடி, உடையாய்- ஸுமோக வுடையவனை, இத்தால் தன்பேறாக ரக்ஷிக்கைக்கீடான வாதிகுணத்தைச்சொல்லித்து. என்னை - காதாஜ வெயனை வென்னை, ஆள்வானே - கூதாரம்ஸுாவஸிகுண வம்தீகரித்தாளாகிற்கிறவனை, இத்தால் வளஸீலத்தைச்சொல்லித்து. நிகரில் - ஹமவசு வெஸுதிகைங்கர்யங்களிலே வஸுஸுவாரவஸிதரான, அமரர் - விதேவர்களும், ஹமவஸுாஜுாநுவதாவதிரெநகாரயிகரான நிதாவஸுாரிகளுமென்றபடி. முனிக்கணங்கள் - ஸுநிமனங்களும், முணாநுஹவ நிஷ்டரான வஸுரிகளுடைய கூட்டங்களுமென்றபடி. விருப்பும் மிகவுமாதரிக்கும்படியான், இருட்டறையிலேவிளக்குப்போலே எம்பெருமானுடைய வாதஸ்ய வளஸீலத்தை காரணாதிமுணங்களிகவும் வ்யகாரிப்பதுவாவாரஜவத்திலேபாகையாலே இப்பாட்டு சதீபமுணவ்யகாரகாரயத்தையிட்டு வஸிஸ்கர்திருமலைபவாஸிவடித்திற்காட்டிலும் மிகவும் கூடியிருந்ததென்று கருத்து. திருவேங்டத்தானே-

மூ—புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே* ஈயி
அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந் தடியீர்வாழ்மின்னென்றென்றருள்

ஆ—நிரூவழ்ாயிருந்த நிதூவஹிஜவாரூஷர்களுக்குங்கூட வ்யூஹணீயமான திருமலையிலே, கூநாலொ
ஹிதவிஸ்ஹா ஸ்ஹடலொக ஸரணூஞைய்க்கொண்டு நின்றருளுவதுஞ்செய்த உன் திருவடிகளை, கூநநூஸ்ர
ணனை வடியேன் கூநநூவ்ரயொஜநஞைய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியார் வாரூஷகாரமாக ஸரணம்
புகுந்தேன், இப்போதேநிரஸ்ஹஸஹஜ்ஹ வ்ரகிவாயகனை யுன்திருவடிகளிலே ஸவகாலமும் ஸவகிங்கை
யக்ரும மடியேன் பண்ணப்பெறவேணு மென்கிறார். ஈஅ

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யூஹணீயமானவென்று) திருவேங்கடத்தானேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்
யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயிதூயியால்) புகலொன்றில்லாவென்கிறத்தை யுரைகிறார் (கூநநூஸ்ரண
ணூயி தூயிபால்) அமர்ந்துவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூநநூவ்ரயொஜநஞைய்க்கொண்டே
ன்று) வ்யாஜவாசத்திலஹிவ்ய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவி தூயியால்) இங்கு பிராட்டிக்குவாரூ
ஷகாரகுவஞ்சொன்னது இவளுடைய ஸிஹ்ஜாவாயவிஸ்ஹாஷணஹாவத்துக்கு முவ்ஹகூஷணம். அல்லதவ்விஸ்ஹ
ஷணஹாவத்தை வ்யவஹ்ரித்தபடியன்று. உபத்திலும் உபவிவாரணமானஸூத்திலு மிப்பாட்டிலுமிவளுக்கு
ஸிஹ்ஜாவாயவிஸ்ஹாஷணகுவம் ஸுவஹாரஸ்வரூபதிரோதாயகமாயிருக்கையாலே அத்தையிங்கே வ்யவஹ்ரிக்கக்
கூடாதிறே; ஆகையாலிவ்விஸ்ஹாஷணஹாவத்தை எடாதே வாரூஷகாரஹாவத்தைஎடுத்தது எம்பெருமா
னிற்காட்டில் இவளுக்குள்ளவேற்றஞ்சொல்லுகைக்காகவாமத்தினை. புகுந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸரணம்புகுந்தேனென்று) பாட்டிலஹிவ்ய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதேஇதூயியா
ல்) "அந்தோவடியேனுன்பாதமகலகில்லேனிறையு" மென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி இப்பாட்டிலே உன்னடிக்கீ
ழ்அமர்ந்துபுகுந்தேனென்றுசொன்ன விஷ்ஹஜ்ஹிவ்யாஹாரத்தாலு மிப்பாட்டு ஸரணாகதிஸ்வரூபமான உபத்தி
லுடைய வயர்ர்நாரூஷ்யாகமாகையாலே உத்தரவாக்யர்முமிங்கு சொல்லவேண்டுகையாலும் ஸவர்ர
நிஷ்டநிவ்ருத்திஸ்வரூபர்க்கு வாரூஹவாரூஷாயர்ர்அர்தாயர்நமிங்கே யஹிவ்யதமென்றுகருத்து. இத்தால்ஸ
கூமாயிருப்பதோ ருவாயஜநரூஷித்தாலல்லது வாரூஹவாரூஷாயர்ம்ஜஹியாதென்று அவனருளிச்செய்தவா
றே யிப்பாட்டிலேஸரணாகதியைப்பண்ணுகிறரென்றுஸம்மதிஸ்வரூபவிரோதம். இப்பாட்டுஉபாயர்ர்நாரூஷ்யா
நமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில்? வ்யூஹவாஹத்தாலே ஸ்ரீஉஹ்வாயர்ர்மும் விதீயதூதீயவாஹங்களாலே கூ
ரூணூவாதூஜுராதிகயூணமாணமணவாரமான நாராயணஸ்வாயர்ர்மும் புகலொன்றில்லாவடியேனென்
று வ்யவஹ்ரிஸ்ரூபத்திலுத்தரனில் விவக்ஷிதமானவயர்ர்மும் உன்னடிக்கீழென்று வாரணஸ்வா
யர்ர்மும் புகுந்தேனென்று க்ரியாவாஹத்திலயர்ர்மும் சொல்லி அமர்ந்தேனென்று கூநநூவ்ரயொஜநகூஷ
வெ உத்தரவ யாயர்ர்மும் ஸ்ரவிதமாகிறதிறே. ஈஆ

ஸ—ஸ்ரீவைகுண்டமிர்யிலேயெழுந்தகுளி யிருக்கிறவனே?வைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லித்து.உன்னடிக்
கீழ் - கீழச்சொன்ன ஸகஜீவஹாயகூ காரூணூ வாதூஜுவ்ரஹிகூ வளஸீலூவளஹ்ரவிவிஷ்ணுன உன்னுடை
ய வாஹ்ரஸ்திலே, புகலொன்றில்லாவடியேன் - கூவ்ரணகுஜுவ்ர க்ரிதூமான உபாயமொன்று மில்லா
தவனுப் நிரூவாயிகா நந்யாஹர்ஷாஸனனாநான், புகல் - மதி, உபாயமென்றபடி. நானுனக்கு நிகர்ஸமா
கையாலும் தூர்வஹாமராஜ நிரதிஸுனை வெனக்கு மதூஸாமில்லாமையாலும் என்னுடைய ரக்ஷணஹாரத்
தை நீ சுமவாதொழிய வொண்ணாதென்றுகத்து. அமர்ந்து - வ்யக்தி ஸ்ரேப், வ்யொஜநாந்தரங்களை வாங்கிக்
கொண்டுஉன்னைவிட்டுப்போகாதேகூவ்ரண கூஜிஜுகு வ்யொஜநரூப்க்கொண்டு கூவ்ரணாவிஷ்ட ஜீவ்ரூரை
மெலேபோலே தலைதூவ மாயாநாஷகைகயான வாசியை யுடையவனே யென்றபடி. புகுந்தேன் - வ்யவ
ஸித்தேன். வாஜ்ஞாவ்ரவிஷ்ணுனே னென்றபடி. உன்திருவடிகளே என்னுடைய ரக்ஷணஹாரத்தைச்சுமந்த
களாக ஸ்ரத்தாவஸித்தேனென்று வடாகர்ம்.* ஈஇ

அடியீர் - உலகூரவிகரானஜனங்காள்? அடிக்கீழ்- உங்சரணாக்ரஷ்தமான வென்னுடைய வாஹ்ரஸ்திலே, அமர்ந்து - வ்யதிஷ்டராய், வ்யொஜநாந்தரத்தில் ராவியன்றிக்கே இதிலேஹ்ரூமான ராவியை யு
டையவரரியென்றபடி. புகுந்து - வ்ரவிஷ்டராய், மாயாநாஷக வாசிகளாயென்றபடி. வாழ்மின் - வாழுங்கோள்?

மூ—கொடுக்கும்* படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்*முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்
துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்* பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்துபெரியவா னுண்ணிலாவுவரே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(அடிக்கீழமர்ந்து) வெகுகையெகாரகிகளாய்க்கொண்டு தன்றிருவடிகளை ஸாரணம்புக்கவவர்களுக்கு
வெகுகையெஹஸ்தத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நிராவதமான வாத்ஸல்யாதிகுணத்தையுடைய திருவே
ங்கடமுடையானைச்சேர்ந்து மூழிக்கைக்காகத் திருமலையில் வஸிப்பினையச்சொன்ன விந்திருவாய்மொழியை
யாதரயித்தவர்களை யாதரயித்தவர்களே, திருநாட்டிலே ஸமஸ்தஸுகவஸாம்ராஜ்யத்திலே பஹிஷ்கராய்ப்
ஸுகமும் ஸஹகாரமும் ஸஹபோஷி வ்ருத்தியும் பண்ணிக்கொண்டு வகிக்கப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

* நிகமனம். *

இ— அடியீரென்கிறதற்குத் காதாசித்கமருளிச்செய்கிறார் (வெகுகையெகாரகிகளாய்தாதியால்) அடிக்கீழி தாதி
படிக்கேழில்லாஅ தாஜத்துக்குத் காதாசித்கமருளிச்செய்கிறார் (வெகுகையெஹஸ்தத்தையி தாதியால்) முடிப்பா
ன்சொன்னவென்கிறதற்குத் காதாசித்கமருளிச்செய்கிறார், சேர்ந்துமூழிக்கைக்காகவென்று) அடைந்துதிருகைக்கா
வென்றபடி. அடைந்து-கூதாயைஎஜ்ஞாநுஷ்டாநத்துக்காகவென்கை. திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்துமென்கிறதற்குத் கா
தாசித்கமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலி தாதியால்) பிடித்தார்பிடித்தாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸுபரயித்தவர்
களோயி தாதியால்) பெரியவா னுள்வீற்றிருந்து என்கிறதற்குத் காதாசித்கமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஸ
தாதியால்) நிலாவுவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (வகிக்கவி தாதிபால்) ॥கக॥

ம— கூநம்மியுங்கோள், என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, கூஜீவாத்மாக்களுக்குத்தனித்தனியே யிப்படி
சொல்லியென்றபடி. அருள்கொடுக்கும்படி - கூபலத்தைகொடுக்கும் வ்யாபாரத்துக்கு, கூபலமெபண்ணுகிற வ்ய
பாரத்துக்குஎன்றபடி. கேழில்லா - ஸத்ருசரஹிதனான, கெழ் - ஸத்ருசம். கூஜீவாத்மாக்களுக்குத்தலை தனக்கு ஸ
த்ருசரில்லாதவனை என்று ஸபாஷ்யகாரர். பெருமானை- ஸர்வாதிகனை, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறதேதாடை
கஷயம். பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் - நல்லகுணங்களை யுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற வாழ்வார், பழனம்
குணங்கள், இங்கு ஸாகல்யவாசியாகவுமாம். முடிப்பான் - முடிக்கவல்லவனெபுடையவனைப், முடிக்கை - நிர்வஹிக்கை,
எம்பெருமானையடைந்துகூதகூதாயைத் திரிகைக்கு ஹவிஸ்ஸுபுடையவராயென்றபடி. சொன்ன - அருளிச்செ
ய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில். திருவேங்கடத்துக்கு - ஸ்ரீவேங்கடாசலபதிக்கு ஸம்பந்தமான, தகுமதாதி
ஸயங்களை வணிக்கத்தானனென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், பிடித்தார் பிடித்தார் - கூ
ஸுயித்தவர்களோயாஸுயித்தவர்கள், இத்தைஸாஹஸமாக வநுஷ்டிக்கிறவர்களே யாஸுயித்தவர்களென்றபடி.
பெரிய - ஸகலாபேக்ஷயா ஸர்வாதிகமான, வானுள் - கூகாஸத்திலே, வான் - கூகாஸம், வாழுவெதிர்
திலே என்றபடி. வீற்றிருந்து - வீறுபெற்றிருந்து, வீறு உபகரணாதிக்யம். மெகுகையெஸார்வபௌமனிடத்தைபெற்றிரு
ந்துஎன்றபடி. நிலாவுவர் - வகிக்கப்பார், நிலாவுகை - வகிக்கை. வ்யாபாரவ்யுத்பத்தியன்றிக்கே நிரூபகமாக வகிக்
க்கப் பெறுவரென்றபடி. * * * ॥கக॥

ஜ்ஞாநமெஸார்வஜ்ஞாநஸ்தாநமிஸயஸ்ரீமதெஸஹாகஸாரநாஜஹஸாகெஸ்பிரிகாயாரஜஃ.

ஸ்ரீமதெஸார்வநிஷதாசார்யஸ்ரீமதாவஹிஃ.

(உலகமுண்டபெருவாயா.)

கூவதிஸாகூஷணாஸுரவ்யகாரணகயா தெவஸாதிஸஹஸ்ரிநா
வஸாநாம்விஸாவஸாநாகஸ வ்யாபாரணஹஜநா ஸ்திவ்யதெஸிஸாவஸதிர்மா !
வ்யாவ்ருத்யாவ்ருத்யகயொமாகஸஜநவிஜநயொஃஸகஸ்வ்யவகதவ்ருஹாவாகஸ
உவாதெஸநாயம்ஸாரண்யம்ஸ்ரு கிஸ தவிஷிதம் வெங்கடெஸம்ஸாரிஃ॥ ॥எக॥

(கூவதிஸாகூஷணாஸு) உலகமுண்டபெருவாயா - வ்யாபாரத்திலே எல்லாரையுந் திருவயிற்றிலேவை
த்துரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஸுரவ்யகாரணகயா) கொடுவல்லசூரர் குலமெல்லாஞ் சிறைவெரியுந்திருநேமி
வலவா - வ்யூஹத்தின்மேலே சிறகிற்கிற திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனுகையாலும், (தெவ்வ

தூ — தா — வாதி (திவ்ய தேச) அணிமேசவண்ணை - வாஷ்ணுகலுமாஹகவஸ்வாவத்தைபுடையவனுகையாலும், கூ திருவஹத்தாலே சுநஞ்சரமாயெயிலே "திருமாமகள்கேள்வா தேவா" என்றுசொல்லப்படுகிறநிரதிசயபோகீவி உகும் வம்ஸ்ருஹிக்கப்படுகிறது, (ஸ்வாராம்விஸ்வாஸஹாநாகி) புணராநின்றமரமேழுன்றைய்த மிவாருவில்வலவாவோ— வஸ்துவாயுங்களைலஹித்துக்காட்டி "விஸ்வஸ்ஸஹஹாகவி:" என்கிறபடியே வஸ்ரிதர்க்கு விஸ்வாஸத்தைபு ண்டாக்குமவனுகையாலும், (ஸுரமணஹஜநாகி) இடையோர்களைத்தி யிறைஞ்சியினமினமாய் இடையோரதி பதியே - அயர்வறுமமரர்கள் திரள்திரளாகவந்து வொதும்பண்ணியடிமைசெய்ய அவர்களாஸ்ரயணத்துக்கு ஹேதுவுப் நிற்கையாலும், (திவ்யதேஹவாவஸ்தா) நீலார்கண்டத்தம்மானுமிதாதி - தேவதிர்யங்வி ஷாமமற வெல்லாருமாஸ்ரயிக்கும்படி திவ்யமான திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், (வ்யாவ்யாவ்யாகு யொமாகவ்ஜ நவிஜநயொரி) வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவாமே - கூரிதர்க்கரியனைப் போலே வாவாவனுமாய்கொ ஸ்ரீசர்கலெனியனைப்போலேஹ்ருவெனுமாயிருக்கையாலும், (வஸுவ்ரவதேவ் வாவாஸி) அகலகில்லேனிறையுமிதாதி- வஸுர்க்குமாஸ்ரபணீயையாய் தன்னை யாஸ்ரயித்திருகிற பெரியபி ராட்டியாரோடு பிரிவில்லாதவனுமாய் வாதேயுவாதிகு வளமஹ வளஸ்ரீயு வஸுர்ஜுகு வஸுர்ரக்திகுவஸு வஸுகுகு வாரிகாரவாணிகுகு கூதலுகு வஸ்ரகுவரிவசிணர்கு வரசிஸ்ஸாரகுவாதி கயுாணகுணவி ஸிஷ்டவஸ்துகையாலே சுகிஸுகரான வெல்லாராலும் வரவேதவுனுகையாலும், வஸுர்வெஹாதங்களிலும் வஸுவஸிஷ்டவெஹவனுன திருவேங்கடமுடையானை வஸுர்மொகுஸரணுகுக "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிறஉஸுகத்திலே ஆழ்வார் உவவாதித்தருளினரென்கிறார். ॥எசு॥

இகுஸ்வஹஸாரஸிஸ்வஹயதி கதுவஹவஸ்யாயிநாஸ்யொஜநாவஹர்ம்
குஷர்குஸ்மெவஸ்ரஸிஸ்தெவி-ர்வதிகவிஜநஸ்வாஸ்தி தவொயதுகும் ।
யஸ்துவாதீ நாஸ்ஸிஹாநஸ்வடகவஸுஹாவஹ்கிபாஸுஸ்ஸாரி
வெஸ்வடஸுவாவுநவஹர்வவதுநவாஸ்வஸ்வாவஹஷவெஸுஸாணஸ்வம் ॥ ॥அ०॥

இப்படி ஷஷ்டிஸதகத்திலே பத்துஸுகங்களாலும் வரகீவாதிதங்களானகுஸ்வர்களைவஸுர்ஜுகுஹித்தருளுகிறார்.

கூவாயர்வாரவஷகாரமாக வலிமதுனுமாய், கூரிதரிருந்தவிடத்தில் தானைவந்துமேல்விழுமவனுய், விரோதங்களானவஸுர்க்களை வதிப்பிக்குமவனுய், வகீயவரிதீரங்களாலே வஸுர்வித்தாகஷர்கனுமாய், வொ வாயிகவாயாபாஜநங்களோடே விவதிப்பிக்குமவனுய், கூரிசருடையசுஹம்காரமதகாரஹிரோவசனுமாய் விரோஷவஸ்துவதிலு மாஸ்ரிதர்க்கு விரயபாதிகளைபுண்டாக்குமவனுய், கூரிகரைத் தன்னைர்டவதிப்பி த்தஜநங்களிட்டவழக்காம்படியான. விஹவிதிஸ்வயத்தைபுடையனுமாய், விரோஷத்துக்குநஸ்வர்னுமாய், வர வதநத்துக்கு வஸ்ரவஹனுமான திருவேங்கடமுடையானை வஸுர்மொகுஸரணுகுக ஷஷ்டிஸதகத்திலே ஸாரிகாவர் வ்யாவித்தருளினரென்கிறார். ॥அ०॥

ஸ்ரீமதிகநிமஹாஜஹஹாவெஸிகாயாமதி:.

ஆறும்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

திருவாவெநிஷதாரம்.

கூநாஹுஸ்ரேஸ்ரஸ்ரு வரவகுஸ்ரணா சதுஜநிதம் வ்ருணைதர்கர்ரவாரம் வரவதுகவிவாகாஸர்கர்உதி தம்।
சதுவர்யைர்வாவஜ்ரம் விரவிரஹிதை வஸ்ரதவடஸவ்ரஸ்ரவுகிஷதிவ்ரு ஸ்ரநிரஸாரணையாதிஸ்ரரணம்॥ ॥கஸ॥
ஸ்ரஸ்ரு ஆவிஸ்வாவெயம் வயதுஹிஸ தம்விவொரியவடகம் ஸிவிதிதுர்கவஷர்கர்வாரவிவடநம் வஸ்ரவஸ்ரதி
நிதாநம்யுதாதெ வர்டகவஸுஹாஸ்ரதி அடதுமாதுநஸர்விதெவடதுவ்ரவிசுவ ஸாரணுவஸ்ரிகிதிஸ்ர ॥கச॥

இப்ரபந்தத்தில் கீழ்பத்துஸுகங்களுக்கும் மேல்பத்துக்கு முள்ள வாம்ஸ்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (கூநாதீதாதி) மவவுகு மவாஸுகு ஸ்ரஹாஸ்ரயவிஸ்ரஹாகு வஸர்வவாஸ்தாகிஸாயிகு ங்களாலேவஸர்வவஸ்ரஹாஸ்ரயணீயனுய் கூதுஸுகஸ்ரதிதனுப் நிரதிஸயாநந்த வஸ்ரதிவியாயிருக்கிற வாதுவஸ்ரஷனுடைய, காரணவிஸுஷ்மின் னதென் றறுதியிட வொண்ணையாலே நிவர்தகராகு மென்னலாம்படி வஸ்ரவஸ்வாவஹியான கூவிவையென் னும் காரணமடியாக அவன்தான் வெதநஸ்ர வரவதநத்திலேமூட்டும்படிகவிருக்கும் படியை ஜந்தாம்பத் தில் அருளிச்செய்தார். வாதுவதுவொவாவாநத்தின்படியே விவெகநிவர்கு விரக்தாரிகளையுண்டாக்கினபடி யென்கை. மேல் ஆறும்பத்தில்— நெடுங்காலமிழந்த நம்மைத்திருவுள்ளம்பற்றஸ்ரஷ்ன்என்றுகொண்டு அவனதுப்

வுவதுநவரத்தினமாலை என்னும் ஸ்தோத்திரத்தை ஸ்ரீரங்கநாதனின்றுகொண்டு தாம் சுகிஷ்ணராய்வடதிசை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்ரணாகதி பண்ணியருளுகிறார் என்கிறார். * * *

சுவாதுதேவதாந்தவதவாவாஸயா காரணமென கதந்தநஜதிதம். வரணைதாம் வவ-ஜநவரணபிநம், விரவிரவிதவு வாதநம்வடநவடநவாவாரவுகிம்வமவஜம். சுவாயொடாவ ஜாஸ்ரணமோதி, இது சுவாயர்நிவெழியிருக்கும்படி. * * கந

இவ்ரோகத்தில் வரவதநவரத்தினமான வரகிவதகமான ஆரம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் வரகிவாஹிதங்களானபத்துமணங்களையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (முராரவாரொம்வபதித்) முதல்திருவாய்மொழியில் ஸிஜவம்வஸ்தம்வரவாயெ' உதாஹிதவக்ஷரமஸ்கதிதரான சுவாபர்களான குருகுமுதலானவர்களாக நிமீயர்ஸ்ரீவஸித்துத்தூதவிதிகையாலே சுவாயர்ஆரார்வரார்வரு னென்றருளிசெய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில், கேட்டாரடைய நீராப்படி நெடும்போதுகூடக்கூப்பிடாநிற்கச்செய்தே அவன் வாராமையாலே வரணயிகாவத்தாலே வராஹரவனுபிருக்க சுஜ்ரவஸிக்கும் ஸாமவதாதி விஷயததில் அவன்தானேவந்து மேல்விழுந்து இவன் சுஹிஷாநத்தைமாற்றிக் கலந்திருளும்படியை கூர்ரவிஹாஸத்தாலே அருளிச்செய்து அம்ஸரவத்தாலே வஸஸ்ரீகிவ்ரீகிஸ வ்ரீபவிஷயெ வயதிஹிமஹாவென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், வாதாநாயிகாரணைரார்நஹர்வாரவ்ரவிரரஜிவ்ரவிவரவிகிகாணுகையாலே 'கவம்தி' என்றால 'சுவாம்தி' என்கிறத்தோடே நில்லாதே 'கவம்தி என்னும்படியாணுலும் அவன் கூதந்திலே வரவதநத்திலே மூட்டிவைப்பன் என்றுகொண்டு விரரஜவடநாநரரணாஜ்ரத ஸகியரதனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில்- தன் நிரவயிக காரரணர்மடியாகத் தனக்கு சுஹிஷரவமானவர்கள் தன்னைவிட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடிபண்ணவற்றான ஜிவ்ரவதாநங்களை யருளிச்செய்கையாலே வஜிதாகவஸ்ரகவாரி ரவதத்தையருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் 'இப்படி தரவ்ரீயரைக்கினடையாதபோது' விரரீகவஸம வஸஸ்ரம் வதகாஜவாவவ வரிஹாயர்ம' என்றுஅருளிச்செய்த கணக்கிலே வஸ்ரீமவிரரஜஸ்ரீயர்பாராகிலுமாம் அவரைவரிகுஜிக்கவ்ரவதிமென்றுகொண்டுதாய்மாரைவிட்டுப்போந்தபெண்பிள்ளைபடியைப்பேசுகையாலேஎளவாயிகவவேவிவடகங்களென்றருளிச்செய்தார். 'ஹ்ரதாஹ கர்வவவெம்யரஸ்ரு வி தாவஜிஸ்ரவாவவ' என்கையாலே அல்லாதார்எல்லாரும் வரரிறே; ஆறாந்திருவாய்மொழியில் வஸ்ரரருடவிரரயிகளைப்போக்கி அவன்நம்மைக்கைக்கொள்ளுமவனென்றுகொண்டு 'நஹிதேஜீவிதாசைர்ர மேவாமைர்நவஸுஷிணை' என்கிறபடியே இவர் சுஹிஷம்யிபண்ண அவைதான்தனனடையையே போனபடியைருளிச்செய்கையாலே சுரரிகருடட சுவாம்காரஜிகார வாகரயர்விையயர்திகளை சுவஹரியாநிற்பன் என்றருளிச்செய்தார். எழாந்திருவாய்மொழியில் எழுந்திருடக்கப்புக்கால் ஓரடிபேர்த்து வைக்கவும்மாட்டாதபடியான சுவஸாஜஜ்ரமையிலும் நெடுந்தூரம்நடந்துவரும்படியான ஸகியையும் மயாகாவவஸாஜ ஜ காவதா நாஜிஷபம ரும்படிபான மெயர்திகளையும் எம்பெருமான்தானே உண்டார்க்கிவைக்கும்படியை யருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் தன்ஸ்வ ரூபத்தையும் வஸ்ரஹித கரைத்தண்ணென்றேர்த்தாரிட்ட வழக்காப்பர் அவன்வைத்தருளினபடியை அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் அவஜ்ஞாஷஸ்ரமுமபிரிந்தருகவும் வஸ்ரரவழ்ரவுக்கு சுநயர்மென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில திருமேவங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே வாஸம மாக வரரருவாவம்பண்ணுகையாலே ஸரரணரவுகவாவவ்ரதமுரவங்களில் சுறவிலக்ஷணதவமென்றருளிசெய்தார். இப்படி தொண்டுசுவாமதிருவாய்மொழிகளாலே எம்பெருமான் ஸர்வரஜ நஸ்ரவஜஜனென்றருளிச்செய்தருளாயிற்றென்கிறார். வவ்ரவாமுவகாரம் வாஜி தாநாரம்சுஹம்காராஜீநாஜிபஹதர். மதுஸ்ர-ர்நாம வேரஜுஸ்ர-ர்வாக் சுவாவவஸித்தருளினார் என்கை. ரரஜீ.

ஸ்ரீமதேஸ்ரீநிவாஸாய-ர் ஸஹாதேஸிகாயநம:.

ஸ்ரீமதேநிமஸாதேஜஹாதேஸிகாயநம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதுரகவிகளை நமஃ.

ஆழ்வாரெம்பெருமானர் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி — எழாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ — (உண்ணிலாவிய) இப்படி எம்பெருமானுக்ஞாணப்புக்குளனுடைய கூகிவஃவையத்தைப் போக்கி என்னை யடிமைகொண்டருளவேணுமென்றுவெகுக்கக்செய்தேயும் அவனுக்குதகதம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள மொஹத்தாலு மிவரைக்கொண்டே திருவாய்மொழியை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலு மிப் பகூகிவஃவை யத்தைத்தவிர்த்தருளாமையாலே பண்டுபோலே ஐஇ யங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக்கண்டு இவர்தம்மு டையகுணங்களபகூகதவிஷயவிழவடாய் ஹமவசுபகூவணமா யிருக்கச்செய்தேயும் விஷயபகூவணகுணஞானீபமாகையாலு மின்றளவும்வர வநாதிகாலமெல்லாம் விஷயபகூவணமாய் ஹமவசுநாஹவவிரோயியாகையாலுமிப்போது மஹிஜத வஃஜ்ஞவ பகூகிவைராகுமாகையாலும் ஹெபமாகையாலே ஹமவசு வஃஜ்ஞவா நஹஃமாகையாலுமிவற்றினுடைய உஸஃநஜாதுத்தாலேவிஷடங்களில் குகூஷ்ணஜ்ஞானைரட்போலே யதிஷ்டா தாரப் எம்பெருமாஜைக் காணப்பெறாத வுஃவநத்தாலே வீயுஷாநுமாய்க்கொண்டு எம்பெருமானை நோக்கி இக்காரண வஜ்ஞியாநத்தைத் தவிர்ப்பித்தருள வல்லபாயிருந்து வைத்துத் தவிர்த்தருளாமையாலே ந் இவற்றைபிட்டு என்னை வஹிவஹிப்பித்து உன்திருவடிக்ளில்சேராதபடிபண்ணுகிறாய்? இத்தாலுனக்கென்ன பகூயொஜநமுண்டு வாசிகாரணிகளே இவற்றினின்றுமுன் திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்று

வலிகெடுமெலிபயிலிவரிவெரிவலமொ நிதுவிகூகுதகிவிஷாநவராவணைதா।
வாராதிவாவிகூபணங்காரணாதிபதாவை ஸ்ரீரம நாயபகிளவாநாதியா॥

எழாம்பத்து.

இ— வாதஸ்ரஞ்வஃ-ஞ்ஞ்ஞ்

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழ — உண்ணிலாவியசைவவர்ற்குமைதீற்றியென்னைபுன்டாதுப்பங்கய* கண்ணிலாவகைகேடநிலிவானின்னுமெண்
ணுகின்றி யெண்ணிலாப்பிறருடாயமேயிமையோர்களேத்துமுலகமூன்றுடை* யண்ணலேயழுதேயடியனே
னென்னைபாள்வானே.*

ஆ — திருவடிகளேபபூண்டு கொண்டு கிடந்துஎம்பெருமானக்கணைப்பறுசவர் வாரச்தா லும்சகவாடிழுவ வுகி
வாயக வுகூடிகிழாக்க ஜநித வுவஸநத்தாலுமாக வமொகவநினைகையில் பிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலே

இ — றுமிதுயாதி) இப்படி கூறிய்ங்களைநிவ்ருத்திப்பிக்கவேணுமென்று இபபத்திலுவகை உசதிலேசொல்லுகையாலே
இப்பத்துக்கு எம்பெருமானுடைய உவாயகவ வரிஸீகாரணாயை சுமான கூறிய்விஷாஹரீயகுத்தை.
வுதிவாழிக்கையிலே தாதயர்மென்று வலிதமாய்த்து. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே எம்பெருமானுடைய
திருவடிகளில் வுவஸநதைப்பண்ணி இப்பத்திலே யவனுடைய கூறிதாறிய்விஷாஹரீயகுத்தைச்சொ
ல்லிக்கொண்டு தம்முடைய வறிய்நிவதர்நத்திலே விடவிடாதபடி யவனை யகிஷ்வலுக்குகிறரென்று கீ
ழோடே யிப்பத்துக்கு வம்பதிவாக்யமிதி. இவ்வர்த்தத்தை "தவெவம்ஷஷாஸ்ரம் விஷ்தவாவிஸ்ரஷவ்ர
வஸநம் வமாமாஹ விஸ்வாஸி தவ்ரவுபஸ்வதுஸ்மிதி। கூறிய்யாவநாயபரஹ்ரூபாறிய்வுஸ்ரஷ்டவ்ய
தவ்ஸ்வரூபம்வ்ரஹ்மருஹிருதம்வர்சஸ்வபக்" என்றுகூவாயர்ருளிச்செய்தார்.*

ஸ — எண்ணிலா - எண்ணில்லாதவையான, கூவம்வெயங்களானவென்றபடி. பெரு - பெரியதுகளான' வ
வெர்சகூவ்ங்களான. வென்றபடி. மாயனை - கூஸ்ரய-ங்களை யுடையவனே? விவித்ரஸக்திகளை யுடையவனே
யென்றபடி.. வம்வெர்சி. நீ. வவ-ர்மாகவுறிருப்பதுஎன்னை இக்காரணங்களைபிட்டுநலிகைக்காக வென்றறிந்தேனே
ன்று கருத்து. இமையோர்களேத்தும். நித்ரவ்ரிகளாலே வந்தப்படாநிற்கிறவரானை. இமையோர் - கூறி
ஷர்' இங்கேநித்ரவ்ரிகளைச் சொல்லுகிறது. உன்திருவடிகளைவிஸ்வஷிக்கில் யரிக்க மாட்டாதாரை. ஜ
ஸ்ரயங்களைபிட்டுநலிவிக்கிற விப்பெருங்குணத்தை. யேத்துகைக்குனக்கொரு விலக்கீ யுண்டாயிருக்க நீயெ
ன்னை கடாக்ஷிக்க வரலமேமுண்டோவென்றுவாயம்ஹிக்கிறபடி. உலகமூன்றுடை லொகத்ரயத்தையு முடை
யவனை, அண்ணலே - ஸ்வாதிந, ஸ்வாதியா யிருக்குமவன் நம்மைநலியுமோ வென்றுநான் நப்பிஇருக்கும்
படிபண்ணி என்னைநலியப்பார்த்தாயென்று, கருத்து. அமுதே - கூஸ்ரதமே? எனக்குநிரவயிக லொகோஜ்ஜீவ
னே என்றபடி. உன்னுடைய லொகோஜ்ஜீவகதையை யெனக்குக்காட்டினது வேறேரு வாரர்ஷாஸ்ரத்திலும் பொ
ருந்தாதே உன்னையே நிஜ்ஜீத்துநான்நோவுபடுகைக்காகச்செய்தாயென்றுகருத்து. அப்பனே - உவகாரகனே?
உததிதுடங்கி யிவ்வளவாக எனக்குவகாரித்தவனே, இப்படி உவகாரகனுயிருக்கிறவன் நம்மை நலியானென்
றுநான் விஸ்வஸிக்கும்படி பண்ணினன்னைநலியப்பார்த்தாயென்றுகருத்து. என்னையாள்வானே - இன்னமுள்ள
உன்னுடைய முணங்களாலே யென்னை வஸீகரித்தவனே, இதெல்லாம் தம்மை நலிகைக்காக வென்றிருக்கி
றார். உள் - உள்ளே, என்னுடைய ஸரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. உள்நிலாவிய என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்வ
ரகாரலவரணகாரம்உஸ்ர். நிலாவிய - வகி-ர்யாநிற்கிற, நிலாவுகைவகி-ர்க்கை. ஓடிப்போய் தப்பவுமொண்
ணாதபடி ஸரீரத்துக்குளேனக்கு ஸரீரதத்துக்குள்ளே வகி-ர்யாநிற்கிறர்களென்று உவாஹீர்யாலே சொல்லுகி
றபடி. ஐவரால் ஐந்து பேர்களாலே, வலெந்தி யங்களாலேயென்றபடி. ஐந்துகளாலேயென்றுசொல்லாதே ஐவரா
லென்று. வெதநரைச்சொல்லுமாப்போலேசொன்னதுயிவையஜ்ஜடரைப்போலே யிருக்கிறனென்றுவ்ரஜிப்
பிக்கைக்காக. ஐவராலென்கிறவித்தால்ஒருவரிருவராலும் வரிவஹரித்துக்கொள்ளலாமென்று தோன்றுகிறது.
இன்னும் - உதவாமும், கீழ்ச்சொன்ன வநாதியாந வ்ருத்தாந்தத்தில் நலிந்ததுபோராதே சுநஸ்மாரவி
ஷயகாரத்திலு மென்றபடி. குமை - வீணையை,. தீற்றி - தின்றப்பண்ணி, கூந்வவிக்கப்பண்ணியென்ற
படி. உம்ரியங்கள் சிறிது உயைபண்ணினாலும் பண்ணவொட்டாமேதானுதகவிருந்துகொண்டு நலியப்பார்க்கி
றனென்றிருக்கிறார். என்னை உன்திருவடிகளை யொருகூஷணம். விஸ்வஷிக்கிலும் யரிக்கமாட்டாதவ ஞானவெ
ன்னை, உன்பாத பங்கயம் - கூகுவாஹ வம்கஜத்தை, நண்ணிலா வகையே - நண்ணுதபடியாசவே, நண்ணுகை -
கிட்டுகை. நலிவான் - வரிம்வரிக்கக் கட்வனை, திருவடிகளைக்கிட்டாமையே நலிவென்றிருக்கின்றார். எண்ணுகிறாய் -
எண்ணுநிற்கிறாய், இவரைநம்பக்கல் கிட்டாதபடி பண்ணுகைக் குவாயமேதோ வென்று விசாரிக்கிறார்

பூ—என்னையாளும்வண்மைகோவைரைத்திவைபெய்திராப்பகன்மோதுவித்நட்* டுன்னைநான னுகாவகைசெய்து
போதிகண்டாய்* கன்னலேபழுதேதகார்முகில்வண்ணனேகடன்ஞாலங்காக்கின்ற* மின்னுநேமியனெய்வினை

அ—கூப்பிடுகிறார். ஆயுஷ நிரயநாநாமுண்ணா யம்வெப வயிதீ ஸகீப்ரஜ்ஞாய் யவஷ்வாதியாய்நிர
யகுலொழுலுத கலுாணமுணவாஜி த ஆஷ்வா வெளுபிருந்துவைத்து இன்னளவும்வா வநாதிகாலமெ
ல்லாமுன் திருவடிகளை யிழப்பித்து வைத்து இன்னமு மென்னுடைய ஸரீரெ வத்ரோநமுமாய் கதவனவா
வஜ்ரநீயமுமாய்ஆகாய வஸ்துவுமுமாய் யயம்கரமுமா யிருந்த வெனைத்து பங்களாலும் விஷயங்களிலே யென்
னை யாகஷிப்பித்து உன் திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஸ்மரிக்கிலும் யரிக்கமாட்டா திருக்கிற வென்னை
யுன்திருவடிகளை யிழப்பிக்கவோ பார்த்தருளுகிறதுநிராமே? யென்றுகூப்பிடுகிறார்.

(என்னையாளும்) ஸளஹபத்தாலேயும மொழுதைபாலேயுட நிரயகுனை வென்னைஉமக்குத்தந்து
உம்முடைய ஆஸ்ரிவஷ்ய வஸம்ஷ்ணுத்தையும் அறிந்து வஸ்துவாக வரிவாகவுமாயிருந்து வைத்து
நானுய்மை ஆஸ்ரயஸ்துராக்கி யென்னை இழப்பிப்பதேனென்னில்?எனக்கு நிரயகமொழுதாதவுஉ
லுப் தகவஹாவனுமாய் வஸ்துவாகவரிவாகவுமாயிருந்தாயேயாகிலுமுன்னை ஸரணம்புக்க பின்னுமிந்த

✳ முதற்பாட்டு ✳

இ— எண்ணிலாப்பெருமாயனேயென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆயுஸுமதாயாள்) உலக
மூன்றுடையண்ணலேயென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வஸுதாயாள்) அழதேயப்பனேயெ
ன்னையாள்வானே என்கிறவாஷியுாஹாரத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரயகதாயாள்)
இன்னமென்கிறவூத்தாலே வ்ருஷிதமாகிறவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்றளவுமிதாயாள்) இன்ன
முமென்கிறதற்கு இழப்பிக்கவோயென்கிறத்தோடேயந்வயம். உண்ணிலாவியவென்றதையுரைக்கிறார் (என்னுடைய
ஸரீரெதாயாள்) ஆஸ்ரிபங்கள் கூடெதநங்களாயிருக்கச்செய்தே ஐவராலென்றிவற்றை வெதநரைப்போ
லே நிவர்த்திக்குகுத் தாதயர்மருளிச்செயகிறார் (ஆதாவிதாயாள்) குமைதீற்றியென்கிறதற்குத்
தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலேஉதாயாள்) என்னையென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்
(உன்திருவடிகளேயிதாயாள்) உன்பாதவிதாயி எண்ணுகின்றுயிதாவுதைத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்
(உன்திருவடிகளேயிழப்பிக்கவிதாயாள்)

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அவன்பக்கலிலே ஸாவுஸம்மேசுபண்ணுகிற விப்வுகாரணத்திலே கன்னலேபழுதேயி தாயாலே யவ
னுடைய மொழுதாஷிகளேச்சில்லுகை யஸம்மதமன்றுவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸளஹயர்த்தாலே
யுமி தாயாள்) கன்னலேபழுதேயென்கிறதறகுத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரயகம்மொழுதாலென்
று) வினையேனுடைவேதியனேயென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கூதவுஉலுயென்று) கார்முகி
ல்வண்ணனேயென்கிறதறகுத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (தகவஹாவனுமாயென்று) கடல்ஞாலம்காக்கின்ற
என்கிறதற்குத தாமயர்மருளிச்செய்கிறார (யமெர்தாயாள்) ஐந்திவைபெய்து என்கிறவிடத்திலஹிவெ
தாமயர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைஸரணடி தாயாள) வைத்தநுளைகையாலேயென்கிறத்துக்கு ஹயப்படா

ஸ—யென்றபடி. ஸ்ரம்ஸாரத்துக்கிதாழிய வேறுகூதாயுமிலவே யென்றிருகிறார். உவகாரகுணவீஸாஜனியிபபடி
யவகாரகுகைக் சொல்லுகிறது தனகவதிணபிறவியிருந்தமையாலே.

கன்னலே — முாவுமே அழுதே - கஜுதமே, வஜுயததாலுமாக கூதாவுஹொழுனே என்றபடி. வினை
யேனுடை - உணகிட்டவொட்டாதபடியான வாவத்தை யுடையேனை வென்றுடையவனை, எனக்குன்னை உந
ஹா கூநாஜுவிக்க த்தந்தவனெவென்றபடி. வேதியனே - மேஜுஹேஜுனே, வாஜுபிஜுராணஹிஜ ஸகூக்கூவி
ஸணங்களே யுடையவனே என்றபடி. கார்முகில்வணணனே - காஜுமேஜுவ வஹாவனே. வண்ணம் - வஹா
வம். வஷர்காஹிவம்போலே ஔஜுாய-த்தைவஹாவமாக வுடையவனே என்றபடி. வாதவிஸ்ராணநஜுஹா
வஜுாநுனே என்கை. கடல்ஞாலம — வஜுாஜுராவுத வ ஹிஜினை, ஸாகுவாதி-ர்வகாகுவஜி.வட்.வவ-ர்மொகுங்க
ளையு மென்றபடி. காக்கின்ற — வவ-ர்ஜா ஸகூஷியா நிற்கிறவனை, மின்னுநேமியனுய் — மினனுகின்ற நேமியை உ
டையவனே, நேமி— உகூம்— நேமியையுடையவன்நேமிபன். இஸ்ரஜுவம் கஹி3-வஜுனச்சொல்லும்போது நேமியனு

மூ—ரியனுடைவேதியனே*

॥உ॥

ஆ—வ்ருகூதியிலேனன்னை வைத்தருளுகையாலேயுனக்கடிமைபூண்ட ஸுஷமானவென்னையத்ருவைகளாலே விழுங்கரைத்தரிஸுஷமாக்கி அவற்றைபிட்டு வாயிப்பித்துன் திருவடிகளுக்சேராதபடி பண்ணப் போகிறதென்று ஸுபப்படாகின்றேனென்கிறார்.

॥உ॥

(வேதியாகிற்கும்) உம்மை நானிந்த வ்ருகூதியிலே வைத்தருளுவதாரு வ்யாஜாநாயுமாக வாதலாயிந்த வ்ருகூதிஸுஸம்பாயத்தை நிவர்த்திப்பிக்கடவதனறென்னில்? நிவிஜ்ஜுஹுஷிதாண நிமரமினாஜிரண கு ஜுனாஇ— நின்றேனென்கிறதற்கோடே ஸுயம். என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கடிமை தாழியால்) ஆரும்வன் கோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (சுத்ரவுவெலை தாழியால்) போதவித்திட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவற்றையிட்ட தாழியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையிட்ட தாழியால்)

॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

நீயென்பக்கல் கரைபுரண்டவகாரகருணையிருந்தாயையாகிலுமிந்த வ்ருகூதியாவாவையத்தைப்போக்காத ஔதார்த்தத்தைக்கொண்டு நான் ஸுடப்படாநின்றேன் என்றிப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே அவனை ஸுணைவாணை ஒப்புக்கொண்டருளிச்செய்த வாழ்வார் என்னை இம்ஸியங்களையிட்டு நீ வீடித்தாலுனக்கு வ்யாஜாநம் ஸித்திப்பதொன்றுமில்லை கைவல்யமென்னைப் வீடிக்கைக்காகவே வ்யவஸிக்கிறாயென்றிப்படி மேலிரண்டுபாட்டுகளாலே யவனை கைவல்யநிஷ்டனைகச்சொல்லுகை யஸுஸ்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்மையிட்டாழியால்). உமக்கு வைஷ்ணவியாவகாரகருணையிருந்த நாணும்மைப்வீடிப்பனே வென்றவன்சொல்லுகையாலே அவனை ஸுணைவாணைவொப்புக்கொண்டார் கீழ் இப்போது இப்வ்ருகூதிஸுஸம்பாயத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்று அவன்சொன்னவாறே யிப்படிகுற்றஞ்சொல்லுகிறாராகையாலே இது ஸுஸ்தமென்றதாயிற்று. ஓநவ்ருயொஜநத்துக்காகவேயென்றது - திருவாய்மொழியை நிறைவேற்றுலகையைச்சொன்னபடி. இத்தைச்சொன்னவிவ ராஸாஇரிப்பரென்று ஸுபத்தாலே ஒருவ்ருயொஜநத்துக்காகவென்று ஸாஸாந்யமாகச்சொல்லுகிறார். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிலெதாழியால்) சோதிநீள்முடியாய் என்கிறவிடத்தாலே ஸுஹிதஸு—யென்று ஸுஹிவமாயிருக்கும். லௌகாகஷ்ணாவகாரணமுமாய் திருமேனிக்குப்வாஹாமமாம்படி ஸாஸ்ராமுடான திருவாழியை யுடையவனே என்றபடி. இத்தனைமாணங்களு முனக்குண்டேயாகிலுமிப்போதென்னை ஔஷ்ரயங்களையிட்டு நலியப்பார்க்கிறாயென்று ஸுயப்படுகிறேனென்று சொல்லுகைக்காக விக்மாணங்களை யெல்லாம் கரைவித்தபடி. என்னை - உனக்கநந்யார்ஹஸேஷஸுதனை வென்னை, ஆருமும்- ஆளாகிற்கிறவையான, உனக்கே கிங்கரனை வென்னைத் தங்களுக்கு கிங்கரனாக்கிக்கொண்டு வஸுகாயங்களிலே கூகவஸிக்கிறவையான, வன் - வ்ரவைகளான' எனக்கு கூஜயங்களான வென்றபடி. கோவாஹிகளான, எனக்குத்தாங்கருவகாரணவிஷயஸேஷங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தங்களுக்குக் கூறைசோறுதேடியிடும்படி குமைத்தென்னைஸேஷமாக்கிக்கொண்டவையான என்றபடி. ஓர்- ஸுத்தீபங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸதுர்ஸுங்களாகாதபடி வ்யவஸாயிகளை யுடையவையான வென்றபடி. ஐந்து வளவஸம்வ்ருங்களான, "வகாஸாவஸா" என்கிறநியமம் போய்விட்டது கிடீரென்று கருத்து. இவை - இந்தஇந்த்ரியங்களை, பெற்று - வஸீகரித்து, என்மேலே ஸுயிஷ்டமாக நியோகித்துவென்றபடி. ஸ்ரீவ்ருஷாத்ரிசூழ்வான்மேலே வந்ரணான்ஸுயிஷ்டமாகஸஹாஸவர்ஷங்களை எஸுப்போலேயென்றுகருத்து. அடியார்களுழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' என்றுவ்யாதிக்கத்தவனைக்குஇவற்றுடனேகூடும்படியாவதேயென்றுகருத்து. இராப்பகல் - நிஸாதஸ்திவம், காலத்துக்கல்லாம்விநியோகம் என்னை மோதவிக்கையிலேயே யாய்விட்டதே, ஓழிவில்காலமெல்லாமடிமை செய்யவேணுமென்றுகணிக்கப்பட்ட ஸுயம் அழகியதாகப் படைத்தேனென்று கருத்து. மோதவித்திட்டு - என்னைமிகவும் வீடிப்பித்து, மோதவிக்கை - கதிவிஸுமாக வ்ருஹாநிக்கை, இட்டுஎன்று வ்யாஸேஷநா வ்ருயோகம். உன்னை - நிரதிஸுயஸுஹ்ருதனை உன்னை, நான் - ஸம்ஸ்ருஷ்டித்தல்லதுயாசிக்கமாட்டாநான், அணுகாவகை - கிட்டாதபடி, அணுகுகை - கிட்டுகை. செய்து - பண்ணுவித்து, போதிகண்டாய் - யோகவாய்கிடாய், என் கண்ணுக்குத்தோற்றுதபடி யொளித்துப்போவாய்கிடாயென்றபடி.

மூ—வேதியாநிற்குமைவரால்விஞைபேஞைமோதுவித்துன்றிருவடிச்*சாதியாவகைநீதடுத்தென்பெறுதியந்தோ* வாதியாகி யகலிடம்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட* சோதிநீண்முடியாய்தொண்டனேன்மதுசூதனேனே*

ங॥

சூதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டியுன்னடிப்* போதுநானணுகாவகைசெய்துபோதிகண்

அ—ஐராணாதிலீலைஞைப் ஸவெஷ்ஷராஞைப் கூவாவதுஸுஷுதுகூஉஞைப் ஶ்ரீணைஉஷ்ஷுஉ்வாஶத ஶுஉநிஷ்டநிவாரமெணக வரயொஜநனுமாயிருந்த வுனக்குப்வரகூதியிலே என்னைவைத்தநவரத வாயகுவெகுகூஷஹாவ மான விஞ்ஞியங்களாலும்வாயிப்பித்துன்திருவடிகளிச்சேராதபடிதடுத்தாலென்னவரயொஜசமுண்டென்கிறார்.॥

(சூத) இஞ்ஞியகூதமான வென்னுடைய வாயெயைப்போக்கவல்லியுமாயென்னுடைய வாயெயைப்போக்குகைக்காக ளவதுவரதிவனுமாயிருந்துவைத்துன்திருவடிகளைப்பெறுகைக்குவாய முன்திருவடிகளை

இ—மாகிறவஷ்ஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸவெஷ்ஷராணிதாஹியால்) தொண்டனேனிதாஹிக்குத்காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீணைஞிதாஹியால்) வாயிவாஉந்திலே யஷ்ஷாகுவிஜிக்கிறவஷ்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வகூகூதியிலேயிதாஹியால்) வேதியாநிற்குமென்கிறதற்குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (கூநவராதெதாஹியால்) ஐவரால்மோதுவித்தென்கிறதற்குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஜஞிபங்களாலுமிதாஹியால்) சாதியாவகையென்கிறதைபுரைக்கிறார் (சேராதபடியென்று) என்பெறுதியென்கிறதற்குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (என்னவிதாஹியால்)

ங॥

நாலாம்பாட்டு.

யாதுமிதாஹி குழவியிதுஞத்துக்குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஜஞியெதாஹியால்) வினையேனி தாஹிக்குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வாயெயைப்போக்குகைக்காக கூளவதுவரதிவனுமாயிருந்துவைத்தனென்று) சூதுநானறியாவகையென்கிறதற்குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளை

ஶ—ஆதியாகி - காரணஹுதனுய், அகலிடம் - விஸ்தீரணஷ்யான ஹுதிவியை, இடம் - ஹுதி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ஜடரத்திலே வயற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து - வாநவஸ்ருஷ்டிகாலே உத்பத்திபண்ணி, கடந்து - பிறர்கவஹரியாமே க்ரமவிபாகஜனயளந்து, இடந்திட்ட - வராஹரூபாவதரித்தவனை, இப்படிஸவஷ்விய காயஷ்மஹாபூதங்களாலே நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிற உனக்குஎன்னுடைய ஸாயிக்கவேண்டியதொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. சோதிநீள்முடியாய் - ஜ்ஞாநாதிகுணயமாய்உத்தேஜகமாணிக்யகிரீடத்தைபுடையவனை, முடியையுடையவன்முடியான். முடியாபென்றுஸம்பத்திக்கு உபலக்ஷணமாயிருக்கும். ராஜாயிராஜரையவாவதரிப்பிக்கிற உனக்குகீழைக்குகூநவாவதமாய் உதிக்கவாவதுமொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. தொண்டனேன் மதுசூதனனே - உலகுனைவென்றுடைய கிருஷ்ணநே, தொண்டன் - உலகுன், இரண்டாம்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்றுபசுத்வமாயிருக்கும். உன்னுடைய மாணங்களைபநுஸவிக்கையிலேஉலகுனைவெனக்குகிறகூகூரனைப்போலே கூநிஷ்டமாயிருந்தவுகூதியுமொயாதிகளைப்போக்கும்வஸ்துவானே என்றபடி. வேதியாநிற்கும் - வேதியாநிற்கிற, வெயநம்பண்ணுகை - ஸாத்தாலேஉருவும்படிபோடுகை. மிகவும்விஸ்தீர்ணமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஐவரால்-ஐந்துபேர்களாலே, வஞ்சநஞியங்களாலே என்றபடி. வினையேனை - உன்னுடையபரகூ ணத்துக்குவிஷயமாகவொட்டாதபடியான வாவத்தைபுடையவனைவென்னை, மோதுவித்து - வருஷிப்பித்து, மோதுகை - வலியமாகவருஷிக்கை, உன்திருவடி - உன்னுடையதிருவடிகளை, சாதியாவகை - வாயிபாதபடி. நானடையாதபடிஎன்கை. தடுத்து - நிவாரயித்து, நீபென்பெறுதி - நீ என்னவருயொஜநம் பெறப்புகுகிறாய், ஓநவருயொஜநமுமில்லையென்றபடி. ஸ்ரீவாகாழ்வானை நீவகுவருகீஜகுணைக்காகப் பிரித்துவைத்தாய், என்னைவிஸ்ருஷ்டிப்பித்து வைக்கிறதுக்கு என்னவருயொஜநமுண்டு, நான் படுகிற வ்யஸநத்தாலுனக்கு ஒருவருயொஜநமுண்டாகில் எனக்கிதுவே யமையுமென்று கருத்து. அந்தோ!— ஐயோ, ரக்ஷகனையிருக்குமவனே வாயகுணவதே என்று ஸோகிக்கிறபடி. ங॥

யாதும்— வகுயாவெகநங்களும், யாவரும் — வகுலவெகநரும், இன்றி- இல்லாமல், வெகநாவெகநங்களிலே ஒன்றும்விடாமல்என்றபடி. நின்னகம்பால்- உன்னுள்ளுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு. பாலென்று வதுஷ்டி விபக்தி-த்வ்யயம். உன்வயிற்றுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒடுக்கி— ஒடுங்கப்பண்ணி, ஓராலின்- ஒருவடவ்ருக்ஷத்திலுடைய

ஏழு— டாய்* யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கியோராலினீளிலை* மீதுசோர்குழுவிவிணபென்விணை தீர்மருந்தே* ॥ சா॥

தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை* நேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துநெஞ்சம் ப்பாலைக்கின்ற* யார்மருந்தினியாகுவாரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்* வேர்மருங்கறுத்தாய்விண்ணு

ஆ— பென்றிருக்கிற என்னுடைய வறிவுங்கூட வழிபும்படி ஐஂஜி யங்களைச்காட்டி என்னைக்கலக்கி யுண் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணிப்போகவொகாதே புகுகிறதென்கிறார். ॥ சா॥

(தீர்மருந்தின்றி) சூழ்ந்தவிரோயிநிரயமெநகவுஹாகளுப் .சஉநஈமஊணவகூ ஈழி ஜிவெஏவசஊண வஷஉணுமாய் ஸஇஷ-ஃணுமாயிருந்துவைத்து சுவிகிதுவிஷயாவே உஹாவுயிஎஙகங்களாலே யகீஉா துஷீயிகளைப்கொண்டு வருகூயகியிலே இவ்வாதாவை வரிஹ ஜிப்பிக்கிற வி-ஜி யங்களாலேசுற்றும் இ—ப்பெறுகைக்கிதுாழியால்) சுழற்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (கலக்கியென்று) உன்னழிப்போதி துாழிக்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளைச்சேராதவி துாழியால்) இத்தாலென்னை இந்தவருகூயகியிலேநிறு த்தினவித்தாலுனக்கொரு வருயொஜநமில்லையென்று கிழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி ஆதலால் என்னைப்வீயிக்கைக் கூகவே இப்படிசெய்கிறுயென்று இப்பாட்டிலேசொல்லுகிறுரென்று வஂஜகிவ ருவிவிக.

ஐந்தாம்பாட்டு.

அசுரர்வன்குலம்வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்திதுாழியால்) ஆடலாழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (சஉநஈமஊணதுாழியால்) வேர்மருங்கறுத்தா யென்கிறவிடத்தில் வஇஸஇஷ-ஃனிதுாழியால்) தீர்மருந்தின்றி யென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (சுவிகிதுவென்று) ஐந்துநோயென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (விஷ யெதுாழியால்) அடிஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (சுகிஜாதெதுா ழியால்) ஐவரைநேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துவென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (ஐஂஜி யங்களாலே

ஏஏ— இன்னவிடத்திலேமுளைத்தெழுந்ததென்று தெரியாததொருவடவுகூத்தினுடையவென்றபடி. நீள் - நீளா நிற்கிற, - வலுவடிமெகழிந்து அப்போதான் விஷ்ணுதமாகாநிற்கிறவென்றபடி. இலமீது- இலையிலுடையமேலே சேர் - கண்வளர்ந்தருளினவனை, குழவி - ஸிஸுவானவனே, குழவி - ஸிஸு, விணையென்விணை - வாவெமே நீ ரதிவகுமாம்படியானவென்னுடையவாவங்களை, தீர்மருந்தே -தீற்கஒளஷயமானவனே, ஓர் - சஇவீடவெ ரானை, ஐவரை -ஐந்துபேர்களை, வடிஞெஜிருங்களையென்றபடி. காட்டி, என்மேலே கொண்டுவந்துவிட்டுவென்ற படி, சூது நானறியாவகை - சூதை நானறியாதபடி, சூது - உறுவது, உவிதமான தென்றபடி, உன் திருவடிக ளே உவிதாவாய மென்று நானறியாதே போம்படியென்னை. சுழற்றி - யென்னை ஹரிபவித்து, உன்னழிப் போது- கூவுாணகூஉத்தை, டோது, வாஷம், இங்கேகூஉம்விவகூஷிதம். நானறுகாவகைசெய்து - நான்கிட்டா தபடி பண்ணி, போதிகண்டாய் - போவாய்கிடாய்,எனக்குத்தோற்றுதபடி போகப்பார்க்கிறுய் கிடாயென்றபடி. கண்டாயென்கிற வவுயுத்தாலே நீயிப்படி செய்வாயென்றுமிடத்தில் வஂஸயமில்லையென்று தோற்றுகிறது ॥ சா॥

அடலாழி - வராகூஉஸாமிபானவகூத்தை, அடல் - வராகூஉம், ஸாகவாதி-ஃவஸஹஸஃ. ஏந்தி - யனித்து, அசுரர்வன்குலம் - கூஹாரர்களுடைய வரவயமான கூயத்தை, வன் - வரவயம் மருங்கு வேரென் று மாறிபஇயிப்பது மருங்குவேர் - வாஸ-த்தில்வேரோடே, மருங்கு - வாஸ-ம், நிஸ்ஷமாக என்றபடி. அறுத்தாய் - ஹெதித்தவனே, வஎவாஜி. தீர்மருந்தின்றி - தீர்க்கத்தக்கமருந்தில்லாமல், ஒன்றுலும் நிவகி-ஃ ப்பிக்கமுடியாமலென்றபடி. ஐந்துநோய் - வஇஉயாயிகளாலே, ஸவாஜி விஷயங்களாகிற வஇஉவாயிகளா லேயென்றபடி. அடிம்-வாயிக்குமவையான, இது ஐஂஜி யங்களுக்குவிஸவஷணம், செக்கிலிட்டு- கீயவகூத்திலே வைத்து, ஹரிதாஹதாவாயிருக்கிற ஸரீரமாகிற யதூத்திலே வைத்தென்றபடி. திரிக்கும் - இவ்வாதாவை வரிஹ ஜிப்பிக்குமவையான, ஐவரை-ஐந்துபேர்களை, வாலிஃநிஹெ-ஃத்தாலே ஹடவஷஸஸகம் தோன்றுகிற து. யதூஹடரைப்போலே சுகிஹயங்கரங்களான ஐஂஜி யங்களை யென்றபடி. நேர்மருங்குடைத்தாய் - நேர்மரு ங்குடைத்தா யிருக்கும்படி, நேர், முற்புறம், மருங்கு - வாஸ-ம், என்னுடைபமுற்புறத்திலும் பக்கங்களிலும் இருக்கும்படியென்னை. அடைத்து - நிவிஷ மாகநிறுத்தி, சுவிஜநா என்றொருவாலினை. நஇனைக்காக சுகிரவி

ரூ—ளார்பெருமானேயோ*

॥ரு॥

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுஞ்சிறுமைப்புலனிவை* மண்ணுளென்னைப்பெற்றுலென்செ

ஆ— நீயிராயிப்படித்தன்னைக் கைவிடுவாரைப்போலே யிராநின்றாய், நீயென்னைக்கைவிட்டால் வேறெனை ச்சு ரக்ஷகருளரோ? ஆதலால் கரு-லெஹ்ஜி யங்களுக்கஹ-ஜியாயிருந்த் திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள் சூழவெழுந்தருளியிருந்த வுன்திருவடிகளிலே யடிபேணவாங்கியருளாயென்கிறார். ॥ரு॥

(விண்ணுளார்) திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்த உன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கி றவயர்வறுமமரர்களைபுங்கூட வுவகவணமாக்கி யுன்றிருவடிகளையிழபபிக்கவல்ல விந்தஸவாஜிவிஷடங்கள் த ன்னிலமாவது பின்னைநீபுங்கைவிடுவது ஆனுலென்னைனன்செய்யா இனவசெய்யம்வாமையே சொல்லுமில்ல இந்தவாமெயபாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடையசொற்களிலும் கூவிம்ரு-ஷாஹஹ்ஷ-ரூவாஜிவமான வென் னுடைபரிஹஹத்திலு முன்னைக்காணப்பிறமையாலே பயஹஸமானவென்னுடைய உகஷ-ராஜிகரணங்களிலு

இ—ஐதாஜியால்) நெகிழ்ப்பானைக்கின்றாய்என்கிறதற்குத் தாவுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (கைவிடுவாரைஐதாஜி யால்) ஆர்மருந்தினியாகுவாரென்கிறதற்குத் தாவுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையிதாஜிபால்) விண்ணு ளார்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிசெய்கிறார் (ஆதலாலிதாஜியால்) இத்தால் நீயென்னைப் வீயிக்கப்பார்க்கிறுயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி இப்பாட்டிலே இப்படிகைவிடாதே என்னையாளிகரிக்க வேணுமென்கிறுரென்று ஸம்ஹதிஸ-ருஜிதிதை.

॥ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுமென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே ஐதாஜியால்) சிறுமைம்புலனிவையென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (ஸவவணமிதாஜியால்) விஷபங்களென்கிறதற்கு என்செய்யாயென்கிறத்தோடேகூடயம். மண்ணுள்ளென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய் கிறார் (தன்னிலமாவதென்று) மற்றுநீயும்விட்டாலென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையிதாஜிபால்) தன்னிலமென்றது - தங்கள்காய-ருங்களைத்தட்டில்லாமல் செய்யலாம்படியான ஸ்வமென்றபடி. இவ்வி டம் பூராகூதவிஷயங்களுக்குத் தன்னிலமாயிருக்க நீயுமென்னைக்கைவிட இப்படியானவிந்தவிஷயங்கள் என் னைனன்னபடுபடுத்தாவென்றுகருத்து. என்செய்யானென்கிறவிடத்தில் வமி தாயு-ருமருளிச்செய்கிறார் (இவை செய்புமி தாஜிபால்) பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்என்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாமெயை பாலேகூப்பிடுகிறவி தாஜியால்) பத்தியினுள்ளாயென்கிறதற்குத் தாவுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (கூவிம்ரு-ஷை தாஜியால்) கண்ணுளாயி தாஜிக்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவி தாஜியால்) இப்வஹங்

ஸ—ஜஹாயரெல்லாரும்சூழ்திருந்தாப்போலேயென்னைச் சுற்றிலும் நிறுத்தியென்றபடி. நெகிழ்ப்பானைக்கின் றாய் - நெகிழ்க்க வியெவுடையவனுக்கு வஹ்யஸனகா நிற்கிறாய், என்னை விஸ்ரஷிக்க வியெவுடையவனே ப்போலே யிராநின்றாய் என்றபடி. இனி - ரக்ஷகனுனநீகைவிட்டபின்பு, மருந்தாகுவார் ஆர்?- இந்தவிஷயாவபு ஜஹாவுயிக்கு நிவ-ருராகத்தக்கவர்களார், ஒருவருமில்லை என்றபடி. விண்ணுளார்பெருமானே - வரஜ வஹவாஸிகளானிநி தாவுஸ ரிஸிகளுக்குநிவ-ாஹகனைவனே, ஓ என்று ஸொகாதிஸயத்தாலேஈவ-ருமாக வ கூறுநமபண்ணுகிறபடி. "ஹாராஜஹாஜகூஹண ஹாவஸ-ரிதி ஹாராஜஜ ஹஸஹஜஜ நவு" என்னுமாப்போ லேதமக்குறவுமுறையானை ஆயர்வறுமமரர்களையும் எம்பெருமானையும் நினைத்துத் தம்முடையவா தாவு-ருகிஸய த்தாலே கூப்பிடுகிறார்.

॥ரு॥

விண்ணுளார் பெருமாற்கு - வரவெவுாஜித்திலேயிருக்கிறவர்களுடைய வஹ்யானவரவஷாதஜனு க்கு, அடிமைசெய்வாரையும் - நிகரகஸ-ருபம் பண்ணுகிறவர்களையும், நிதாவுஸ ரிஸிகளையுமென்றபடி. சிறுமை - சுகிகரஜிக்குமவையான ஈஹிஹவிக்கத்தக்கவையான என்றபடி. சிறுதல்- சுகிகரஜித்தல், பெரியதிருவடியையுங் கூடவம்வாரழம்பத்திலேஈவ தரித்திருக்கும்போது வரஜவனென்கிற வொருவஸ-ருமாகிறவாஹாரம்தப்பிப் போனவாறே உவெம்தாஜியிருக்கிற வவெ-ஸ்வரனையும் தாணீகரித்து வாவென்று சொல்லப்பண்ணி வைத்த திறே இவ்விஷயமென்றுகருத்து. ஐம்புல னிவை- இவைஐம்புல னென்றுமாறி ஈஹயிப்பது. இந்தஸவாஜிவஹவி ஷயங்களானவை, புலனென்றுவிஷய்ங்களுக்குப்பேர், மண்ணுள்- ஹ்ருதிக்குள்ளே, தங்களுக்கு ஈயஸ்வ மான

மூ—ய்யா மற்றுநீயும்விட்டால்*-பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்பத்தியினுள்ளாய்* பரமீசனைவந்தென்* கண்ணு
ளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்லுளாயொன்றுசொல்லாயே* ॥சு॥
ஒன்றுசொல்லியொருத்தனினிற்கிலாதவோரைவர்வன்கயவரை* யென்றுயான்வெல்கிற்பனுன்திருவ நுளி

ஆ— மவஷ்டிதனுப் வஷ-ஜுதனுமாய் வஷை-ஷ்ஷாணுமாயிருந்த நீ என்னுடைய விந்தாவுஷநமெல்லாந்தீரும்
படி என்னைபுன்றிருவடிகளிலே வாங்குகேறனென்றுசொல்லுதல் நாணைசையறும்படி வாங்கக்கடவதன்றென்
று சொல்லுதலிண்டத்தொவ்வா சொலலாயென்றுகூப்பிடுகிறார். ॥சு॥

(ஒன்றுசொல்லி) இப்படி இந்தவிஷயங்களுமக்குவையகுமாகி விவற்றில் வ்ருவணமாகாதபடி உம்முடைய
விஷ்டியங்களை ஜயிக்கமாட்டீரோவென்னில்? சுஜ்ஞதையிலவுகூராதான வெவர்களுங்கூட உன்னையொழிய
தளிவதற்கு நகூஷராயிற்றிலர் சுவுவஷ்டி தவுஷாவுமாபகீவையமாய் வரஹிம்லெகூர்விசுநராயிருக்கிற

இ— களிலலிப்பொதாசயற்மருளிச்செய்கிறார் (வஷ-ஜுதனுமாயென்று) பரமீசனையென்கிறதற்குத் தாதுய-ற்ம
ருளிச்செய்கிறார் (வஷை-ஷ்ஷாணுமாயிருந்தனென்று) ஒன்றுசொல்லாயென்கிறதற்குத் தாதுப-ற்மருளிச்செய்கி
றார் (என்னுடையவிந்தவுவஷநமிதுவாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்னை கூம்மீகூரிகதவேணுமென்று
வாயிசத்தவரிப்பாட்டிலே இரண்டத்தொன்றுசொல்லவேணுமென்கிறாரென்று வஷமகீவஷ-ற்விமிக.

ஏழாம்பாட்டு.

இந்தவிஷ்டியங்களினின்றும் என்னைபிப்போதே உன்திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்று வா
யிசயானின்ற விவரின்னஞ்சிலகால மிஷ்டியங்களோடிருக்கையை இசைந்தார்சொல்லுமாப்போலே உன்னு
டையகூவிவையில்லையாகி லிவ்விஷ்டியங்களை நானென்னைக்ருஜயிக்கப்புகுகேறன் என்றுசொல்லுகை யவஷ
ஹாவிதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாதுய-ற்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாவியால்)
தேவரசுரரிதாதி குன்றம்வைத்தஜதாதுத்துக்குத் தாதுப-ற்மருளிச்செய்கிறார் (சுஜ்ஞதிதாதியால்) ஒன்று
சொல்லி ஒருத்தனில்நிற்கிலாதனென்கிறதற்குத் தாதுய-ற்மருளிச்செய்கிறார் (சுவுவஷ்டிதாதியால்) வன்

ஸ— இந்தபூராகூத லொகுத்திலே என்றபடி. என்னை- விஷயங்களைஜயிக்கமாட்டாதஷ-வஷனமென்னை,
பெற்றால்- தங்களுக்குவகூதாவுமாக வடைந்தால், மற்று - இதுதவிர, இப்படிமண்ணுக்குள்ளே என்னைப்
பெற்றவிது சாதுமன்றிக்கே என்றபடி. நீயும்விட்டால் - ரகூஷகனை நீயும்கைவிட்டால் -என்செய்யா - என்ன
வீமிலையைப் பண்ணுது, வஷ-வீவிலைகளையும் பண்ணுமென்றபடி. பண்ணுளாய் - பண்ணுக்குள்ளே யிருக்
கிறவனே, பண் - மாநம், பண்ணுக்குள்ளே யிருக்குமவன் பண்ணுளான். பண்ணுளாயென்று வஷவை-ஜி.
கூகி-பாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய வாக-ஷ்வாத்துக்குள்ளே இருக்கிறவனே என்றபடி. என்கூக-ஷ்வாரம்
கேளாதவனல்லையே என்றுகருத்து. கவிதன்னுளாய்- கவிதைக்குள்ளே இருக்கிறவனே, அர்தஷ்வாரத்துக்காரு
மானவென்னுடையஉக்திகளைக்கொளாதாயல்லவென்றுகருத்து. பத்தியினுள்ளாய் - என்னுடையவக்திக்குள்ளே இரு
க்கிறவனே? எனக்குன்பக்கலுள்ளவிசுவாசிஷயத்தையறியாதாயல்லேபென்றுகருத்து. என்கண்ணுளாய் - என்
னுடைய வகூஷரிஷ்டியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, நெஞ்சுளாய் - ஹருதயத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, சொ
ல்லுளாய் - சொல்லுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, வாஷிஷ்டியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே என்றபடி. உன்னை
க்காணப்பெறுதே கூவவஷங்களான வென்னுடைய வகூஷரஷ்டி கரணங்களை யறியாதாயல்லேயே என்றுகரு
த்து. வந்து - எனக்காக நாலடிநடந்து வந்து, ஒன்றுசொல்லாய் - ஒன்றுசொல்லவேணும், என்னையுன்திருவ
டிகளிலே சேர்க்கையையாதல் சேராமையையாத லிவற்றிலேதேனுமொன்றுசொல்லவேணும். ॥சு॥

அன்று - அந்தஉபரிவஷ்ரவகாலத்திலே, தேவர் - தேவதைகளும், அசுரர்- சுவரர்களும், வாங்க-
வாங்கினவாறே. அவர்கள் கடையமாட்டாதேதகைவாங்கினவாறேயென்றபடி. இதுக்குவைத்த என்கிறத்தோடே
கூடயம். அலைகடல் - அலைகிறகடலிலே, அரவம்-வஷை-ற்த்தை, வாஷ்கியையென்றபடி. அளாவி - வ்யாவிக்கப்ப
ண்ணி, சுற்றினென்றபடி. ஓர்குன்றம் - ஒரு வஷ-ற்தத்தை, ஹரவஷ-ற்த்தை என்றபடி. வைத்த - வைத்தவ
னை, அவர்களுக்குக்கடையலாம்படி நிறுத்தினவனை என்றபடி, எந்தாய்- வ்ஹாதிஷ, கொடியேன்- கு ஹரனை
நான், உன்னை யதாஹவிக்க வொட்டாதபடி சுகிகு ஹரமான வாவத்தைப்பண்ணினநான், பருகு- பருகும்
படி, பருகுகை - வாநம்பண்ணுகை, நன்றுக வதாஹவிக்கும்படியென்கை. இன் - சுகிஹாரவுமான, அமுதே

மூ—ல்லையே* லன்றுதேவர்சுர்வாங்கவலகடலரவமளாவியோர்* குன்றம்வைத்தவெந்தாய்கொடியேன்பருகி
ன்னமுதே*

இன்னமுதெனத்தோன்றியோரைவர்யாவரையுமயக்கநினைத்த*முன்னைமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்தென்னை ॥எ॥

ஆ— விஞ்சியங்களை உன்னுடைய கூவிவெயொழிய நானெங்ஙனேஜயிக்கும்படி ஆதலாலுன்னுடைகூ
வியாலே நீயென்னுடைய வூகீவைஷ்யகுமான வாவத்தைப்போக்கி நிரவயிகவோஹ ஹ்ருதனை வுன்னை
யெனக்கு ஹாஜிக்கத்தந்தருளிற்போலே இன்னமுமுன்கூவிவெயாலே நீயெயிந்த காரணவம்பையத்தைப்
போக்கி யுன்தருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார். ॥எ॥

(இன்னமுதென) சுநாஹவவெஷோயா ஜீயுதொவேதோய் விவாகெ நிரயவெஹத்வெந விஷாவதோய்
கூசுவூரவிவரவிவஹாண விஹிவெஷ்டிய்ட யாயாதூவிஷயமெஜிஷ்டீகரான தெவாதிகளையுங்கூட வோ
ஹிப்பிக்கும்படி ஸவோதிவிஷயரவிவெண உன்னுலேநிஷ்டமான வூகூதீவ்யவ்யத்தை வவெஹத்வாக
மாகப்போக்கி அயர்வறுமமரர்கள் வரிஷத்திலேயென்னவாங்கி வூராகூதவிஷயவூர்ணவெவிவ்டகூபாக

இ—என்கிறதைபுரைக்கிறார் (சுதீவெயமாயென்று) கயவரைஎன்கிறதற்குத் தாதூர்மருளிச்செய்கிறார் (வரை
தூதியால்) ஜிதீபவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகூவிவெயை யிதூதியால்)
கொடியேன்பருகின்னமுதேனென்கிறதற்குத் தாதூர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி சூதியால்) ॥ம॥

எட்டாம்பாட்டு:

இன்னமுதெனத்தோன்றினென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் 'சுநாஹவெதூர்ஜிபால்) தோன்றி
என்கிறவித்தாலே சுஜூதொவேஜகுவம்தோற்றுகிற 'வித்தனையொழிய வஸ்தூவ்ருத்தியில் விஷாவதமென்றுவஸ்து
விதமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (விவாகஉதூதி) யாவரையுமென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளி
ச்செய்கிறார் (கூசுவூரவிவெதூதியால்) மயக்கனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜோஹிப்பிக்கும்படியென்று) ஓனை
வனென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸவைதூதியால்) நீவைத்தமுன்னமாயமென்கிறதற்குத் தா
துயர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுலேயிதூதியால்) எல்லாம்முழுவேரரிந்துனென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்
செய்கிறார் (வஸ்தூவ்ருத்திதூதியால்) வூகூதீவ்யவ்யமவஸ்தூவான வநாதிகர்மத்தோடே என்றபடி.

ப—சுஜூதமே, ஒன்றுசொல்லி-ஒருவாதெதர்யைச்சொல்லி, ஒரு விஷயத்தைத்தரவேணுமென்றொரு வாதர்
சொல்லி – என்றபடி. ஒரு விஷயத்தைகூணத்திலே வம்வாதிக்கும்படி குமைத்துன்று தாதுயர்ம். ஒருத்த
னில் - ஒருபடியிலே, வனகரீதியிலே என்றபடி. ஒருத்து - வனகரீதியா யிருக்கை. நிற்கிலாத - நிறகமாட்
டாதவ்வபான, ஒருவிஷயத்திலே யவெவெகூயுண்டாம்படிகுமைத்துபின்னையந்தவிஷயத்தை வம்வாதித்த
நாஹவிக்குந்தனையுமே அந்தரீதியாயிருக்கமாட்டாதவையான என்று வடாயர்ம். கூவ்ருவ்ருதி வ்வர்வாவங்க
ளான என்றபடி. ஓர் - கூதி தீயங்களான, தனிதனியே வ்வதந்ருங்களான என்றபடி. ஐவர் - வலெந்ரிய
ங்களாகிற, வன் - கூதிபரவையரான. கயவரை - வயரை, கயவர் - வயர், வராஹிம்ஸெக வ்வஹாவ்வரை எ
ன்றபடி. நின் திருவரு ளில்லையேல் – உன்னுடைய ப்ரீதிகூவிவெ யில்லைபாகில், நீ கூவிவெ பண்ணுவிட்
டா லென்றபடி. என்று - என்றைக்கு, வெல்கிற்பன் - வெல்லமாட்டுமேவன், வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிற்கை-
வசியர்னுகை- ஒருகாலத்திலும் ஜயிக்கமாட்டேனென்றபடி. ஆதலாலிந்தரூதூக்களினின்றும்என்னை விடுவிக்
கவேணுமென்றுகருத்து. ॥எ॥

என்னம்மா - என்தாயே, தாய்போலே எனக்குப்பரிவனைவனே என்றபடி. என்கண்ணை - என்னுடை
யகூவுனை, உன்னுடைய வாஜ்ரிவாதூவ்ருத்தை எனக்கு வூகாஹிப்பித்தவனை என்றபடி. இமையோர்தங்கு
லமுதமே - நித்யவரிகளுடைய வசிவ்ருத்துக்கு வுபயோகனைவனை, இமையோர்- கூநிஷ்டர்- இங்கே
நித்யவரிகளைச்சொல்லுகிறது. தம் என்று வ்வாவெயர்ம்வுபயோகம். குலம் - வசிவ்ருதம். முதல்- வுபயா
கன், ஓர்- சதி தீயங்களான, தனித்தனியே வ்வதந்ருங்களான என்றபடி. ஐவர்- ஸவோதிகளான வநவிஷயங்
கள், இன்- வெராதுமான, அமுதென்- கூசுதமென்னும்படி, தோன்றி- "யுதுஹ்ருzசுதிய" என்கிறபடியே
கூநாஹவவேளையிலே தோற்றினென்றபடி. அமுதென்னவே வெராதுக்வம்வாதியாநிற்க வெராதுகுவிவெஷணம்
வுயர்மன்றே வென்னில்? பழியும்யசர்வாதியுமாய் மேல்நரக முமாறுமும் விடப்போகாதபடி கூதுஞாவ்ரு

ஆ—யுன்* சின்னமுந்திருமூர்த்தியுஞ்சிந்தித்தேதத்திக்கைதாழவேயருளெனக்* கென்னம்மாவென்கண்ணை
யைமேர்தங்குலமுதலே* ॥அ॥
குலமுதலடுந்தீவினைகொடுவன்குழிபினில்வீழ்க்குமைவரை* வலமுதல்கெடுக்கும்வரமேதந்தருள்கண்டாய்*

ஆ—உன்னுடைய ஸம்வத்ஸர மஹாஸாம ரூபமான வியுவிஹங்கங்களையும் அவற்றிலே யுக்தமான திரு-
மேனியையும் நான் சிந்தித்தேத்திக்கை தாழவேயருள் எனக்கு எப்பிராந்தி கூறி தவிர்ந்தேன் என்றெம்பெரு
மானை வாயிலிக்கிறார். ॥அ॥

(குலமுதல்) வம்சத்துக்கு முதலாயிருந்த நிலையுடைய ஸ்ரீமஹாராஜரான தசரதனுக்கு முதலாய்
திருமாராகவுருவிலெழுந்தருளின தீபத்தை யுடைய ராமபிரானை, சிந்தித்து - ஸேவிக்கையிலே
இழிந்து, தாழ்- அடிமையிலே தாழும்படி, வாயாலே யொன்றைச்சொல்லி நெஞ்சாலே வேறொன்றை நினைத்
திருத்தல் உண்டாகிலே- உனக்கு அபசாரமென்று நடுங்கியிருந்து வைத்து கையாலே வேறொருவர்க்கு நமை செய்
கையன்றிக்கே ஒரு நாவாலுங்காயங்கள் மூன்றும் கழுவாவண்ணங் காக்கவல்லனாயென்றபடி. கைதாழ என்கிற
விடத்தில் ஏகாரத்தை எனக்கு என்கிறதோடே யந்வயிப்பது. எனகேயருள்- எனக்கே கூறிவைபண்ணு, எனக்
கேயவாயாரணமாக கூறிவைபண்ணவேணுமென்றபடி. ॥அ॥

நிலமுதல் - ஸ்திதிமுதலாக, இனியெவ்வுலகுக்கும் - இன்னமுள்ள ஸகலலோகங்களுக்கும், லோகங்கள்
நிரம்பியிருக்கைக்காக என்றபடி. இதுகருப் படைத்தாய்என்கிறத்தோடே கழுவம். நிற்பன - ஸ்தாவரங்கள்,
செல்வன - ஜங்கமங்களான வைகள், என - என்னும்படி, ஸ்தாவரங்கள் ஜங்கமங்களென்று சொல்லப்படுமவையான
வென்றபடி. பல - வநேகங்களான, பொருள் - வஸ்துக்களை, முதல் - வித்துக்காயத்திலே, 'ஸதேவஸோம்ய
மெகமக்ர ஆஸீத்' மென்று ஸகலாயாகாரமில்லாதபடியான ஸூக்ஷ்மவித்துக்காயத்திலே
என்றபடி, படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனை, சுருதீயமாயிருக்கையாலே ஸம்சுத்தாதாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனை
னென்று, வடசொல் - ஸம்ஸ்கிருதம். என்கண்ணை - என்னுடைய கண்ணினை, லோகங்களுக்காக வவதரித்த சுலபனாதம
க்காக வவதரித்தவனாக நினைக்கிறார். என்பரஞ்சுடரே-என்னுடைய வாஜ்ஞாகிஸ்ஸை. எனக்கு ஸ்வாமியான
நிரதிசயளஜ்ஞயுத்தை யுடையவனேயென்றபடி. குலமுதல் - கோத்ரத்துக்கு முதலானவர்களையும், வம்சத்துக்கு
கடலான வாசார்யர்களையுமென்றபடி. அடும் - ஹிம்ஸிக்குமவையான, ஒருவன் பண்ணினவாபம்
ஒருவன் தன்னையவிலே நிற்கையன்றிக்கே கூடவுளைபுக்கு ஹிம்ஸிக்குமென்று கருத்து. தீவினை - கூடாவாக்

மூ— நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்குநிற்பனசெல்வனெவனப்பொருள்* பலமுதலபடைத்தாயெனகண்ணெவ
ன்பரஞ்சுடரே* ॥கூ॥

என்பரஞ்சுடரேபென்றுன்னையலற்றியுன்னினைத்தாமரைகட்* கன்புருகிநிற்குமதுநிற்கச்சூடுதந்தாய்*

ஆ— வாகபதியிராமகா ஊஷ்டுதாதிம்வொர ஊராவிராஹாமய மதஸ்நிவதந் வொதாஹுத
மான வெளெஜி யங்களினுடைய வெறுத்தை வலிவதாகுமாகக்கெடுக்கையாகிற வென்னுடைய வலிமாவழி
த்தைச்செய்தருளவேணுமென்கிறார்.

(என்பரஞ்சுடரே) சூழ்நிருடையவலிவெகூடிதத்தை முடிப்பானெநவனுமாய் முடிக்கவல்லானெநவ
னுமாயிருக்கச்செய்தே உன்னுடைய சுவுர்ணஹாணாநாவஜநித நிரகிரபவர்கியாலே யவாகூகீம்மத
ஞப்க்கொண்டு என்பரஞ்சுடரே யென்றுன்னையலற்றி உன்திருவடிகளினிலுள்ள வெஹாகிரயத்தாலே நீராயு
ருகிநிற்கையாகிற வென்னுடைய வாஸ்திவத்தையொழிய விஷயாநாஹவொவகரணமான வாகூகீனை

॥கூ॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ராஜகூவ்ஷ்ணுதாதியால்) பரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (வாண
திதாதியால்) குலமுதலடந்தினினெபென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (வாகயிதாதியால்) கொடு
வன்குழியினிலவீழ்க்குமென்கிறதற்குத் தாதுயாமருளிச்செய்கிறார் (சுகிவொரெதாதியால்) ஊஷ்டுதஜெ
வசுகிவொர ஊராவிராஹாமய மதஸ்திகிவிஹ வாஃ. ஐவரால்வலமென்கிறதற்குத் தாதுயாமருளிசெ
ய்கிறார் (வளெதாதியால்) முதல்கெடுக்கும்வரமென்கிறதற்குத் தாதுயாபருளிச்செய்கிறார் (வலிவாத
கூதிதாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் சுநிஷ்டநிவ்ருத்திஷ்டவ்ராவ்திகளிரண்டையும் வராயிர்த்தவ ரிவ்விந்தி
யங்களினின்றும் வயாகிரயத்தாலே பின்னையுமந்தவநிஷ்டநிவ்ருத்தியை விரஹஷித்து வராயிர்க்கிறாரிப்பாட்டி
லென்று வாம்பகிவாஸ்திதை.

பத்தாம்பாட்டு.

காரீயவாஹத்துக்குத் தாதுயாமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிதருடையவிதாதியால்) இருக்கச்செய்தே எ
ன்கிறதற்குத் தந்தையென்கிறத்தோடே சுவயம். அலற்றியென்கிறவிடத்திலே யவாகாசுவஸிக்கிறவயர்த்தை
யருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகவுர்ணைதாதியால்) அன்புருகிநிற்குமது நிற்கவென்கிறதற்குத் தாதுய
மருளிச்செய்கிறார் (வெஹாதாகிரயத்தாலேஉதாதியால்) சுமதிதந்தாயென்கிறதற்குத்தாதுயாமருளிச்செய்கிறார்

॥கூ॥

ஸ—களான வாவங்களாகிற, கொடுவன் குழியினில்- ஹவாரமாய் வரவேமான மதஸ்த்திலே, வீழ்க்கும்- வி
ழப்பண்ணுமவையான, ஐவரை - வெளெஞ்ஜியங்களை, வலம் - வெறுத்தை, கெடுக்கும்வரமே - நஸிப்பிக்கையா
கிறவென்னுடையவலிவதிதத்தையே, வரம் - சுலிவதிதம், சுவயாரணத்தாலே இந்த சுநிஷ்டநிவ்ருத்தியே
வரயாநமென்று தோன்றுகிறது. தந்தருள்கண்டாய் - நீதந்தருளவேணும் கிடாய், கண்டாயென்கிற வவ்யயம்
இந்தகாயஸ்த்துக்கு சுவஸ்வுகதஸ்வுக்வ வெஹாதநாயஸ்மான வநாநயொதி. ॥கூ॥

முன் - வசிவஸ்கூஹத்திலே, ஊவஸ்ஹாவஸ்ராவத்தால்வந்தசுவஸ் காஹத்திலென்றபடி. பாவை-வஸ்ஊ
த்தை, கடைந்து - ஜபரிப்பண்ணி, அமுதங்கொண்ட - சுஜ்ஜீதத்தை ஸ்ரவஹித்தவனை. மூர்த்தி - வ்வாதிநு,
அந்த சுஜ்ஜீதத்தைக் கொடுத்து வெஹர்களுக்குவகாரித்த வ்வாதிசுவத்தை யுடையவனே என்றபடி. ஓ என்கிறத
ற்கு எற்றுகின்றனர் என்கிறத்தோடேசுவபம், என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய வாரம்ஜ்யாகிஸ்ஸே, எனக்கு
வெஹாருனாய். நிரகிரயளஜ்வ ஞானவதன என்றபடி. என்றுன்னையலற்றி - இப்படி யுன்னைகுறித்து வராயவி
த்து, உன் - உன்னுடைய, இணைத்தாமரைகட்கு- ஹாஹமான திருவடித்தாமரைகளுக்காக, இணை - ஹாஹம், தா
மரையன்று ரவிவகாகிரயாயொதி, வரவ்ரமுள்ளசேர்த்தி யாலேபதுஜனவெஹாருங்களான திருவடிகளின்
றபடி, அன்பு - வெறுக்தாலே, வாவ தாதீயாகம் வரும். உருகிநிற்குமதுநிற்க - ஆவீஹாசனையிருக்கை
யாகிற வந்த வாரவ்ஷாஹாம்கிடக்க, தாஊஸவாரவ்ஷாஹாமே யிவ்வாதாவுக்கு உவிதமாயிருக்கச்செ
ய்தே என்றபடி. சுமதிதந்தாய் - சும்மாட்டைத்தந்தாய், சுமடு என்று ஹாரம் வஹிக்கைக்காகத் தலையிலே கட்
டுகிற சும்மாடு. விஷயாநாஹவொவகரணமான வெஹயஸரீரத்தைத் தந்தாயென்றபடி. ஐவர் - ஐந்துபே
ர்கள், வலிவெஞ்ஜியங்களென்றபடி. ஒருவரிருவரானால் நான் பொறுத்திரேனே வென்று கருத்து. வன் - வ
லியவைகளான, சுமக்கப்போசாதனவையான வென்றபடி. சுமக்கலாம்படியான சுமைகளை பெடித்திரிக்களாகிவ்

ழூ—வன்பரங்களெடுத்தியைவர் திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்* முன்பரவைகடைந்தமுதங்கொண்டலூர்த்தியோ* ॥ய॥

கொண்டலூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள்படைத்தளித்துக்கெடுக்குமப்* புண்டரீகமெங்கொப்பூழ்புனற்பள்ளியப்பனுகமேதொண்டர்* தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்துங்*

ஆ—யெனக்குத்தந்தாய் இந்தவுபகாரஸ்மரணமான விடுதலையங்கள் உலகோமானை விஷயமாகவுடையவென்கிறார். ॥ய॥

(கொண்டலூர்த்தி) மூணுதியாறுபதி உகிரிலெண நிலவுஜமஸுலமகிழ்தி லுலகாரவெ தாலகிதனுப் வுயூமானஜமத்தினுடைய ரகுஷணார்த்தமாக கூர்மாணாவதாரமெடுப் வொம்பரீகவுதரமானதிருநாபியையுடையவனை வலகுஜூகெ வலகுஸக்கெ லுதுவுலகுவுகெ காரணுவாதலுவு வளருயகுரிமுணங்களுசகுத்தோற்று சுமநுரஹகு ஸெஷலுதிரானவர்களுடைய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் அந்தமுணங்களையே தமக்குப்பற்றுசாகக் கொண்டு கூப்பிட்ட வித்திருவாய்மொழியில் லாவலியெனை யுள்ளபடியேகண்டு பாடுவாருடைய வுகுதி

இ— (விஷயெதாதியால்) வன்பரங்களெடுத்தியென்கிறதற்குத் தாதயகமருளிச்செய்கிறார் (லகோமானவிதாதியால்) திசைதிசைஜதாதிக்குத் தாதயகமருளிசசெய்கிறார் (வுகிதிமதிதாதியால்) மூர்த்தபோயென்கிறவிடத்தில் ஓ என்கிறதற்குத் தாதயகமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானெனக்கூப்பிடுகிறுரென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலேதாம் வுபகாரஸ்மரணஞ்செய்தேபு மவன் செய்யாதொழிந்தவாறே கதுஜஞாதகாரம் கூப்பிடுகிறுரென்று லுபஜீவ்ய விவெதை. ॥ய॥

நிகமனம்.

வுயமதவோஜத்துக்குத் தாதயகமருளிச்செய்கிறார் (மூணுதியெதாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறதற்குத் தாதயகமருளிச்செய்கிறார் (லூலூமானவிதாதியால்) வுயமதவோஜத்தில் லமித்தலயகாங்களையருளிச்செய்கிறார் (லவலகுஜூகெவுதாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறவிடத்தில் லமித்தலயகாங்களையருளிச்செய்கிறார் (காரணெவுதாதியால்) தொண்டரென்கிறதற்குத் தாதயகமருளிச்செய்கிறார் (சுமநெவுதாதியால்) இப்பத்துங்கண்டு பாடவல்லாரென்கிறவிடத்தில் லமித்தலயகாங்களையருளிச்செய்கிறார் (அந்தமுணங்

ஸ—நான்சுமவேணை வென்றுகருத்து. பரங்கள்- லாரங்களை, விஷயங்களாகிறசுமைகளையென்றபடி. எடுத்தி- என்தலையிலே சுமத்தி, திசைதிசை - தங்கள்தங்களுக்கிலூமானதிக்குகளிலே, ஒருதிக்கிலே போக இழுத்தார்களாகில் நான்பொறுக்கேனை வென்றுகருத்து. வலித்து- இழுத்து, எற்றுகின்றனர் - எற்றுகின்றார்கள், வீசியாகின்றனவென்றபடி. ராஜவாதுன் தலையில் கிரீடத்தைவாங்கி சும்மாடுந் தலையுமாய் வழியிலேகின்றுலறியாதாகிவன் தலையிலே சுமையை எடுத்துக் தள்ளிக்கொண்டு போமாப்போலே லெயஸரீரத்தோடே இருக்கிறவென்னை இந்திரியங்கள் விஷயங்கள்தோறுமிழுத்துப்வீசிபாகிற்கிறனவென்றுகருத்து. ஓ என்று ஊர்வாகிலயத்தாலே முறையிடுகிறபடி. ॥ய॥

குணங்கள்கொண்டலூர்த்தியென்றலயிப்பது - லகுவராஜவுதாமுணங்களைக்கொண்டிருக்கிற மூர்த்தியையுடையவர்களான, ஓர் - கூசிதீபமான, மூவராய் - ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்கள் மூவருமாய்ப், ப்ரஹ்மரூபமாய் ரீரகுதையும் லுணுமாயென்றபடி. படைத்து - லுருவத்து, அளித்து - ரகுஷித்து, கெடுக்கும் - லம்ஹரிக்குமவனை, ப்ரஹ்மாவாய்லுருவத்து விஷ்ணுவாய்ரகுஷித்து ருத்ரனாய்ப் லம்ஹரிக்குமவனென்றபடி.புண்டரீகக்கொப்பூழ்-வொம்பரீகுவுதுமானதிருநாபியையுடையவனை, வதரிகாவுவுக்குதிலுமான வொம்பரீகுத்தை நாபியிலேயுடையவனை என்றுமாம். புனல்பள்ளி - ஜலத்தை லயநமாகவுடையவனை, புனல் - ஜலம், பள்ளி - லயநம், லொகுரகுஷணாவதாரமாக கூர்மாணாவதாரமாயியான என்றபடி. அப்பனுக்கே - நிலுமாவகுரகுணுக்கே, தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் - நாலுரானவர்களுக்கும் நாலுரானவர்களுக்கும் நாலுரானவர்களுக்கும், தொண்டன் - நாலுலுகரான, தாவாதகாலமடியிலே தாழ முழுகுமாப்போலே விஷயெஞ்சியவீலெகளை யநுலவித்துண்டான நிலுமாகாலத்தாலே லெஷகுத்தினுடையவெல்லை நிலத்திலேபோய்நிற்கிறார். சடகோபன்சொல் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - லுலகவ்

மூ—கண்டுபாடவல்லார்வினைபோங்கங்குலும்பகலே* ॥ஙக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸம்ஸ்ருதமஹாபாஷ்யமான வாவம்நிஷ்ப்ரயோஜநமாகப்போமென்கிறார். ॥ஙக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— கனாயிருநாழிபால்) வினைபோங்கங்குலும்பகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மருதீ நாழிபால்) ॥ஙக॥

ஸ—த்தில், இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுகளையும், கண்டுபாடவல்லார்- கற்றுக்கொண்டுவைத்தெளிந்து மாநம்ப ண்ணத்தக்கவர்களுக்கு, கங்குலுமென்கிறவிடத்தில் சுவ்யக்தமாகாகாஷ்யாயென வழிவெட்டாதபடியவதரணிகை யிண்டியுமாயிப்பது. கங்குலும்பகலும் - ராத்ரியிலும் திவாவிலும், கங்குல் - ராத்ரி, ஸவட்டாவதட்டாநங் களானவென்றபடி. வினை - பூர்வகர்மஸம்ஸ்கார தாத்பர்யமான வாவங்கள், போம் - நிஷ்ப்ரயோஷ மாகப்போய்விடும். ॥ஙக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவயிஷ்யேஹாதிராஜாநுஜஹாதெஷிகாயநமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீநிவாஸதாதயதாதரவந்தே.

(உண்ணிலாவிய.)

நிஸ்ஸ்வாப்ராப்யபரோக்ஷகைங்கர்யப்ரதயாஸ்ரீஜநதாரணைகரஸாய்
நமஸ்தாயாமஸ்கலஸத்ப்ரதிஷ்டாஸமயகைதபாயாஜ்ஞாநஸ்ஸஸ்ரியாநாய 1
வீயத்ஷட்ஸ்ரோதஸாம்நாவைதிகவிமவதிதயாலோகஸம்ரக்ஷணாவைத்ருஃ
ஸாத்வாஸம்காம்ஸலைஸ்தத்தநுரஸதரவைதாஸஹ்ரீ(ஹ்ரா)ஜிகஸ்ஸுஃ ॥அக॥

(நிஸ்ஸ்வாப்ராப்யபரோக்ஷ) எண்ணிலாப்பெருமாயனே - எண்ணிமுடியாத ஜ்ஞாப்ராப்யங்களையுடையவ ரைகையாலும், (கைங்கர்யப்ரதயா) கன்னலேஅமுதே - கருப்புக்கட்டிபோலேயும் கற்கண்டிபோலேயும் கற்க ண்டிபோலேயும் கற்கண்டிரைகையாலும், (ஸகலஜகத்காரணைகரஸாய) ஆதியாகிபிதாவே - லோகங்களுக்கெல்லாம் காரண மாகவிருக்கையாலும், (நிகிலபராவரஸ்தலஸ்தாநாய) ஓராவினீளிலமீதுசேர்குழவி - வெகுநாவெகுந ங்களொன்றும் பிரியாதபடி வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு ஓராலின்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீஉஷவைதிகயா) விண்ணுளார்பெருமானேயோ - அபர்வறுமமர்களுக்கதிபதியாகையாலும், (வாஜ்ஞஸ்ஸஹி யாநாய) பண்ணுளாயிதாவி - சுருதிதருடையவாஜ்ஞஸ்ஸுகளிலே ஸஹிதவிருக்கையாலும், (வீயத் ஷட்ஸ்ரோதஸாம்நாவைதிகஃ) அன்றுதேவரசுர்வாங்கஜதாவி - திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து தெவர்களுக்கு சுருதத் தைக்கொடுத்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீவிமவதிதயா) என்னம்மாவென்கண்ணே - எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையா லும், (லோகஸம்ரக்ஷணாவைத்ருஃ) நிலமுதலினிஎவ்வுலகுக்கும் - லோகங்களனையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளுகை யாலும், சுருதிஸமூஹத்தாலே சுகதுராமாயெயிலே "என்பரஞ்சுடரேஎன்றுன்னையலற்றி" என்றுசொல்லுகிறப டியே சுருதிதருக்குத்தன் விடிவழகைக்காட்டி சுகாஹவிப்பிக்கிற உபகாரகத்வம் ஸம்ஹ்ருதிக்கப்படுகிறது. (தி தாநஃ) கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராயிதாவி - ப்ரஹ்மாருத்ரரூபகுணயும் வேதாந்தவிதிவிஷயவிஷ்ணு யும் வஸுதேவதனய எம்பெருமான் தன்னிடத்திலே நிஷ்க்ருஷ்டமான நம்மை ஜ்ஞியங்களோடே ஸம்பைம்யி ப்பித்து ஸம்ஸாரத்திலேவைத்தபோதே கைவிடாதேத்தாயென்று ஆழ்வார் மிகவும் வ்யாகுலமித்தராய் இனி நாம் இவனிடத்தில்பண்ணும் ஸாத்வாஸம்கையை வஹிக்குமவன்என்று "உண்ணிலாவிய" என்கிறஉபகத்திலே உபவாஹித்தருளினரென்கிறார். ॥அக॥

ஸ்ரீஉவேதநிஜசாதஜ்ஞாநஹாதெஷிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எழாம்பத்தில் முதற்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

அ— (கங்குலும்பகலும்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானாலே வம்மோஷிக்கப்பெற்ற வுலகத்தாலும் தங்களம்மோஷிவ்வதிலைய்யக வுகப்பிக்கும் ஜநிதவுலகத்தாலும் மதுகைவவலஹராயவன்திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடந்துகூப்பிட்டுப் பின்னையுந்தம்முடைய வவைகுதிகம்பெறுமளவிலே இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலே சென்றுவிழுந்தாலல்லது என்னுடையகுலம் போகாதென்றுபார்த்துப் பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலேசென்று விழுந்து அங்குமொரு கூடாக்ஷம்பெறுமையாலே மதியெல்லாமுள்கலங்கி எனக்குச்செல்லுகிறவுலகமொன்றுந்தெறிகிரதில்லை, சொல்லக்ஷமுகிறிலேன், பிரானே! என்னைனென்செய்யினும் உனத்தருளினையென்று தாம் பெரியபெருமாளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறபாசுரத்தை யநுவவெஹஸத்தாலே பேசுகிறார். பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி வுலகாகிஸபத்தாலே சொஹஸாவவெநபாயிநக்கிறபடியைக்கண்டுவளிலு மவலஹராயிருந்த விவளுடைய திருத்தாயாரிவளுக்குச்செல்லுகிற உவெயைச்சொல்ல நிலமல்லாமையாலே இவளுடையஉவெயை பெரியபெருமாளுக்குக்காட்டி இவளுடைய வுலகநகாரிதமான வெஷிதங்களையுஞ்சொல்லி இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினையென்று பெரியபெருமாளைநோக்கிக்கூப்பிடுகிற பாசுரங்களாகச்சொல்லுகிறார். உன்னைக்காணப்பெறுத நிரவயிகவுலகத்தாலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வராகூதவிஷயங்களென்னைப் வீயிபாகிற்கிறனவென்று தம்முடையஉவெயைச்சொல்லியலற்றின விவர்கூநகர மித்திருவாய்மொழியிலே ஒரு பெண்பிள்ளையினுடைய வுலகநங்களைப் பேசுகை யலம்ஹதமன்றே? தாம் கூதராய்க்கூப்பிடச்செய்தேயு மவன் தம்முடைய வவைகுதிதஞ்செய்யக் காணுமையாலே தமக்குப்பிறந்த வுசுகூடவுலகநங்களை யநுவவெஹஸத்தாலே பேசுகிறரென்னில்? அதுபேசுமிடத்தில் தாம்வரநுவலம்பண்ணின திருவேங்கடமுடையானுக்குறிதாதுப்பேசுகை யுவிதமாயிருக்க திருவரங்கத்தாயென்று பெரியபெருமாளுக்குறித்துப்பேசுகை யலம்ஹதமன்றேவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுவியால்) இனிக்கோயிலிலேஜதுவி "வுலகநஷ்டநஷ்டாணாம் ஹுஸம்ஹவகிஷ்டிவிதம்" என்கிறபடியே வாழகாரணிகளுனை பெருமாள் முன்னிலைஹவுஹுவாஹகராய்க்கொண்டு தம்மைப்வரவெவலெதயாக வாராயிக்கும்படி வாழகாரணிகாதிதராயிருக்கிற பெரியபெருமாள் திருமுன்பே தம்முடைய வுலகநங்களை யறிவித்தாலவர் திருவுள்ளம் புண்படப்புகுகிறதென்று வுபாயிஷ்டித்தினைகாலுமும் கற்றவுலுங்களிலெம்பெருமான்களைக்குறித்துத் தம்மாகிஷையைச்சொல்லி யலற்றின வாழ்வார் தமக்கு வுலகநஷ்டகூடமானவாறே இனி பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று விழுந்தாலல்லது தீராதென்று பார்த்தாரென்றபடி. (அங்குமொருகூடாக்ஷமிதுவி) வாழகாரணிகரான பெரியபெருமாள் இவருடைய வியவஸாயிகளாகிற வியுஹுகவஷிங்களாலே வம்வாரவுவஹுஹநஹுஹவுஹாந ஜகஜ்ஜாதங்களை யாவுபாயநம்பண்ணியருளத் திருவுள்ளமாயிவரைக்கொண்டே இப்வுலயத்தைத் தலைக்கட்டுகைக்காக விவரை இப்போதாணுவலிப்பிக்கைக்குடாய மேதாவென்று விஜ்ஞாபித்துக்கொண்டு வஜ்ஜிதராயிருந்தவாறே தம்மை பெரியபெருமாள் ஒரு விஸ்வஷகூடாக்ஷம்பண்ணிற்றிலராகக்கொண்டு வியாவிக்கிறரென்றுகருத்து. கலங்கினென்கிறத்துக்கு கூப்பிடுகிறனென்கிறதோடே கூடும். தம்முடையஉவெயை யநுவவெஹஸத்தாலே பேசுகிறதாகில் நானுன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநின்றேன் நீயென்னைக்கூடாக்ஷிக்கிறுயில்லையென்றிப்படி இத்திருவாய்மொழிப்பிராட்டியினுடைய வாக்யாவிவமாயிருக்கவேண்டாவோ உம்மைப்பிரிந்தப்பிராட்டி நோவுபடாநின்றாள், இவளைநீர் கூடாக்ஷிக்கிறீரில்லையென்று வவலஹராவிவமாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன? வ்ருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளோடேஜ சுவுஷியால்) பெரியபெருமாள் தம்மை விஸ்வஷித்துக் கூடாக்ஷியாதாகக்கொண்டு தாம்விகவுவலஹராய் சொஹஸாவஹராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு தம்முடைய வநவலெயிகளிஉவெயைப் பெரியபெருமாளுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட்டபடியை யிவ்வநுவவெஹஸத்தாலே பேசுகிறார். தம்பக்கல் பெரியபெருமாள் திருவுள்ளம் நீராய்க்கரைந்துருகியிருக்கைக்காக வென்றஹிஹாயம். *

முதற்பாட்டு

கங்குலும்பகலும்கண்டுயிலறியாள்என்கிறதற்குத் தாதயாமருனிச்செய்கிறார். (உன்னைக்காணவிதுவியால்)

மூ— கங்குலும்பகலுங்கண்டியிலறியாள்கண்ணீர்ணகளாலிறைக்குஞ்* சங்குசக்கரங்களென்றுதைகூப்புந்
தாமரைக்கண்ணெண்ணேறதளரும்* எங்ஙனேதரிக்கேனுன்னைவிட்டென்றுமிருநிலங்கைதுழாவிருக்குஞ்*

ஆ—லிவாராதுவிஹாமமின்றியெயிருக்காலும் நிமேஷமானதெங்ஙனேயிருக்குமென்றறியாள், உன்னைக்காணுகைக்காகப்பேரூற்றுகவூறுகிற கண்ணீராகிறகடலைத் தன்னுடைய வஹிநிமேஷத்தாலும்ரெயுத்தாலுந்தன்சிறுகைகளாலே இறைபாகிற்றும், “கூராராழியெண்சங்குகந்திக்கொடியேன்பால்வாரா” யென்றுசொல்லத்துடங்கி முடியச்சொல்ல கூமிதையல்லாமையவ்விரப்புக்தோன்றும்படி கைகளாலே தொழாகிற்கும் தாமரைக்கண்களாலே நோக்காயென்றுசொல்ல வுரெயுமஹாதுத்திலே தளரும். என்னையுங்கூடத்தேற்றித்தடுமையாக்கின கண்களைபுடைய வுன்னைப்பிரிந்து தீக்ஷ்ணமானவிஷத்தைப் வாங்குபண்ணிலுப்போலே ஒருபடியாலும் யிக்கமாட்டேனென்றுசொல்லாகிறகும். தன்னுடைய வஹாவத்தைப்பொறுக்கமாட்டாமை ஹஹீமத்துலே விவஷூநம்பண்ணுகிற்கும். நிவியஜதாஜாதஸாரணுனே தோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற திவளுக்காக

இ—றியாளென்றுமளவாலே) கண்ணீர்களாலிறைக்குமென்கிறதற்குத்தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண்கைக்காகவிதாழிபால்) காண்கைக்குஎன்கிறதற்கு இறையாகிற்குமென்கிறத்தோடே கூடியம். பேரூற்றுகவூருகிறனென்றது - பெரியவூற்றுக வூருகிற்கிறனென்றபடி. தான்மிகவுஹாமெதையாயிருக்கையாலே இப்போதவன்வருகை தப்பாதென்றுபார்த்து அவன்வந்தால் காண்சைச்சு வரகீவை யகமாய் வரவஹிகிற வாஷ்பங்களைத் தன்கைகளாலே இறையாகிற்கிறனென்றுகருத்து. ளவூச்சாலுமென்றது - இந்தவாஷ்வாஹரூபமானது தன்சிறுகைகளாலே இறைக்கமுடியாதென்றறியமாட்டாமையாலுமென்றபடி. சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்புமென்கிற வஞ்ஜலியுஹாரத்துக்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (கூராராழியிதாழிபால்) அவ்விரப்புனன்றது — வாராயென்கிற இந்தவூசையுமெயானது என்றபடி. தாமரைக்கண்ணென்றே தளருமென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைக்கண்களாலி தாழிபால்) உன்னைவிட்டெங்ஙனே தரிக்கேனென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுங்கூடவிதாழிபால்) இருநிலங்கைதொழாவிருக்குமென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவஹாவத்தையிதாழிபால்) செங்கயல்பாயென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்செய்கிறார் (நிவிமெதாழிபால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாதயுமருளிச்

ஸ— கங்குலும் - ராத்ரியும், பகலும் - லிவாவும், கண்டியில் - கண்களிலேநிமேஷத்தையை, துயில் - நிமேஷ, கண்துயிலென்கிற விடத்தில் ணகாரஸகாரவகாரவ்) தகாரவகாரடகாரரகாரதெஸஹ. அறியாள் — விரஹவஹாவத்தாலே நிமேஷ யின்னபடி இருக்குமென்றறியா ளென்றபடி. நாயகரேறு வருணயாவஸ மறியாதநாட்டாருறங்குகிறராத்ரியிலும் நாயகஸம்ஸ்ரேஷாவஸத்தாலேராத்ரியெல்லாம்போதுபோக்கின வருணியகளுறங்குகிறபகலிலுமிவளுக்குநிமேஷத்தையிலே ஜஹாமெஸமுங்கூடஇல்லையென்றபடி. நாயகரேறுவஸம்ஸ்ரேஷாவமறியாதிருந்தால் ராத்ரியுறங்கலாம். நாயகரேறுவஸம்ஸ்ரேஷத்திருந்தால்பகலிலேயுறங்கலாம் இரண்டுமில்லாத வுரெயாய்த்திவளுக்கென்றுகருத்து. கண்ணீர் — மநதரஜஸுக்களை, கைகளாலிறைக்கும் - இவளுடைய கண்வட்டத்திலே ஸ்வாபாவிகமான வெள்ளை மெந்நிக்ருஷ்ணமேலையத்தைத் தன்னகைகளாலே இறையாகிற்கிறனென்றபடி. இத்தனையாகிலுமான வுரெயிலே நீவருகை தப்பாதென்று நினைத்து உன்னைக் காண்கைக்காக சுராவெள்ளத்தைகடலைக்கையயிட்டு இறைக்குமாப்போலே இறையாகிற்கிறனென்று கருத்து. சங்குசக்கரங்களென்று - ஸம்வஹநங்களென்று, கைகூப்பும் - கைகளைக்கூப்பாகிற்கிறள், ஸம்வஹநங்களையேந்திக்கொண்டு வரவேணுமென்று யாசிக்கவுவகரித்து முடியச்சொல்ல மாட்டாமையாலே சங்குசக்கரங்களென்று கையிலே மேல்ச்சொல்லுமாட்டாதே அந்த யாயுதத்தைய கூஜலியாலே வஞ்ஜிப்பிக்கிறனென்று கருத்து. தாமரைக்கண்ணென்றே — தாதரஸ வஸ்துஸ விஷயஹநங்களென்றிவ்வளவே சொல்லி, தளரும் - ஸ்மயநீயமாகாகிற்கிறள். தாதரஸ வஸ்துஸ விஷயஹநங்களாலே குளிரக் கூடாகூவித்தருளவேணுமென்று சொல்ல வுகரித்து தாமரைக்கண்ணென்றிவ்வளவுசொன்ன வளவிலே மேல்சொல்லமாட்டாதே ஸ்மயநீயமாகாகிற்கிறனென்றுகருத்து. உன்னைவிட்டு - கதிரெநாவஹாரமான கண்ணழகையுடையவனை உன்னைவிட்டு, எங்ஙனேதரிக்கேன் - எப்படியிருக்கக் கடவேனென்று சொல்லாகிற்கிறள், இரு - விவேஹமான, நிலம் - லஹிரீயை வைதுழா — கையாலேதுழாவா கின்றுகொண்டு, இருக்கும் - இராகிற்கிறள். எங்ஙனேதரிக்கேனென்னச்செய்

ஊ— செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்செய்கின்றாயே* [க]
என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணைவென்றுங்கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்* என்செய்தேகனைறிநீர்த்திரு
வரங்கத்தாயென்றும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்* முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்றுப்முகில்வண்
ணா— வன்றோ? இவளுடைய உமிழையிருக்கிறபடி பார்த்தருளாய் பிராணனியிவள்திறத்தென்செய்யங்கினைத்தருளி [க]
னாயென்கிறார்.

(என்செய்கின்றாய்) என்னைத்தோற்பித்திடுமையாக்கின தாமரைக்கண்களையுடையவனே அக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரப்பார்த்தருளாநினைத்தாயோ இல்லையோவென்னும், உன்னுடைய வடிவழகாலாவ ஜ்ஞிதவ காவத்தாலே யக்கண்ணைநீர்வெள்ளமெல்லாம் மோஷிக்கையாலே சரைக்குட்பட்ட கண்ணீரையுடையவளா யொரு வெவ்வி தகூடியென்றியேயிருக்கும். என்னுடைய வஜ்ஞாவத்தையெல்லாம் பொறுக்கைக்காகவன் றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளிற்று. இவ்வஜ்ஞாவமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கேனென்

இ— செய்கிறார் (கோயிலிலேஉதாஹியால்) இவளென்கிறவடித்திலஹிவ்ரு தாஷ்டமருளிச்செய்கிறார் (இவரு [க]
டையவிதாஹியால்)

* இரண்டாம்பாட்டு. *

என்தாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்திதாஹியால்) என் செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணைவென்கிற வஹிஹிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண் களாலேயிதாஹியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணீர்கைகளாலிறைக்குமென்று மோகாஸ்ரூக்களுடைய வதி தவ்வாஹாவத்தைச்சொல்லிப்பிருக்க விப்பாட்டிலே, கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்று நைராஜ்யம் பெருகிற தாதரத்தைச்சொல்லுகை யவஸ்யதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவ டிவழகைநைதாஹியால்) எறிநீர்திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வஜ்ஞாவத்தையிதாஹியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஜ்ஞாவமொன்று

ஈ— தேயுமவன்வரக்காணுமையாலேயாதிக்யாபிந்தஹாவ்யதிவியையெல்லாம்தன்கையாலே தழாவிக்கொ ண்டிரா நிற்கிறானென்றபடி. செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ம்ருஷ்டலோஹித வர்ணங்களானவ என்றபடி. கயல் - உதாஹரணங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே குறுக்குமெடுக்கும் வ வெமமாக ஓடாநிறகிற வென்றபடி. நீர் - ஜலங்களை யுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படி. இருக்கிறவென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள்திறத்து - இந்தபெண்பிள்ளையின் விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையிலுடையவ்யவஹாரங்களொன்றும் வாயாதொல்லி முடியாமையாலே "வஹ்னி வ்ருஷ்ணீராணி" என்னுமாப்போலே இவள்திறத்தென்று இப்பெண்பிள்ளையை யவனுக்குக்காட்டுகிறாள். என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். [க]

என்தாமரைக்கண்ண - என்னுடைய தாத்ருச விலக்ஷணனே, என்செய்கின்றாயென்னும் - என்ன செய்யா நிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கூடாகஷிக்கநினைக்கிறாயோ இலையோ வென்றபடி. கண்ணீர்மல்க - நீ கூடாகஷியாதொழிந்தவாறே மோகாஸ்ரூப்ரவஹிக்க, இருக்கும் - ஓநுவெவ்வி தகூடியெ யன்றிக்கே யிராநிற்கிறாள். எறிநீர் - எறிகிறநீரை யுடைத்தான; தரங்கவிக்ஷேப ஸாதிகளான ஜலங்களை யுடைத்தான என்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யவஸ்திதனாயிருக்கிறவனே, என்செய்கேனென்னும் - என்னசெய்யக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஸாதகனாய் வ்யவஸ்திதனாயிருக்கிற நீ யொன்றுஞ் செய்யாதிருந்தால் நானெத்தைச்செய்யக்கடவேனென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக, வெம்மை - ஔஷ்ண்யம், உயிர்த்துயிர்த்து - பின்னையும் பின்னையும் மூச்சுவிட்டு, உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என் செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வாகிஞ்சன்யாநுரூபமான தாபத்துக்கும வாராதொழிந்தவாறே இப்படி விஷமெண்ணெ யாய் மூச்சுவிட்டுருகாநிற்கிறாள் என்றுகருத்து. முன்செய்த - வர்தமாநத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட, வினையே - கர்மமே, முகப்படாயென்றும் - முகத்திலே லஜ்ஜையிபாயென்றுசொல்லா நிற்கும் என்கண் ணுக்குத்தோற்றும்படி வந்து நில்லாய் - என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. தானித்தனை கூறுபடச்செய்தேயு மவனென்றுஞ்செய்யாதொழிந்தவாறே ,,மதுரகவிஷ்ருதம் ஸ்ரீமந் நம்மாழ்வீ நமஸ்யாம:" என்கிறகணக்

மூ—ணுதகுவதோவென்றும்* முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கொலோமுடிகின்றதிவட்கே*॥உ॥

ஆ—னும். தன்னுடைய ஸஹாவஜ்ஞதீவெ-ஷ்ணிஷ்ணுஸ்வரூபம்வெளிவெகளாலே யுருகாநிற்கும். ஸ்ரீகூர்மமான வ்ருஷாந்தத்தை யநுஷ்டிக்கைக்கு ஜந்துஜாதத்திலே யென்னவாவதத்தைப்பண்ணினேனேனென்னும். வராஹோஹமே! என்னுடையவவெகூடி தஞ்செய்யாதொழிகையுண்ணுடையவளஹாயத்துக்குப் போருமோவென்னும், நிவஹ-தகூர்மமாக லோகத்தைப்படைத்து ரக்ஷித்தருளுகிற வராஹகாரணனிகனே இவளுக்கென்னுய்விலோ யுமோவென்கிறார்.

॥உ॥

(வட்கிலள்) உன்னைக்காணப்பெறுதவ்ருஷாந்தாலே தன்னுடைய ஸ்வரூபநிரூபகமான ஸ்ரீகூ மணங்களோயுமிழ்ந்தாள், பின்னைநெடும்போதுங்கூட ஆஸ்லேஷம்பெறுயாய் நிரதிஸயளஜ்ஜ்வ ஸளஹ்ருதி கூயாணமுணங்களையுடையவனே யென்னும். ஸ்ரீமஜ்ஜகந்நாதனுக்கு வந்துதோன்றிப்போலே பெரி யதிருவடி திருத்தோளிலே யேறியருளிவந்து தோன்றுவதுகாணென் ரூகாஸத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக் கும், அங்குகாணுதொழிந்தவாறே மயங்கும். விரோதிஸம்ஸ்பர்ஸமிலாய் ஸ்ரீமத்வராகரூபராய் கதிவெளவராகரான வஸுராரையெல்லாம் நிரஸித்து நிரவதிகமான வாத்ஸல்யத்தையுடையவனே உன்னைக்காண்கைக்கென்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகத்தையெல்லாம் போக்கியருளாயென்னும். பின்னையும் அ வன்வாக்காணுமையாலே நெஞ்சுருகும். வராஹஸ்தமான வக்ஷஸ்ஸுக்களுக்கு நாலைருநாளும் விஷயமாகே

இ—மிதாதியால்) வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸஹ வாஜநிததாதியால்) முன்செய்தவினையேழுகப்பட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரூபஸ்ய மானவிதாதியால்) முகில்வண்ணுதகுவதோவென்று மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வராஹ தாதியால்) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவஹ-தகூர்மிதாதியால்)

॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

வட்கிலளிறையும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவிதாதியால்) ஸ்ரீகூமண்ணங்களேபுமென்றது - ஸ்ரீகூத்துக்கவாயாரணமான ஔஜ்ஜ்வல்யங்களேயுமென்றபடி. மணிவண்ணுவென்னுமென்கிற்தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஸயதாதியால்) வானமேநோக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜகந்நாதாதியால்) மையாக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குக்காணுதிதாதியால்) வ்ருத்தாந்தமுளென்கிறத்துக்கு போக்கியருளாயென்னுமென்கிறவிடத்தில் என்னுமென்கிறதுமெயேயோடே கூடியம். உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட வொருவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதிதாதியால் போக்கியருளாயென்னுமிதாதியால்) கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிற வஸஹிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருத்தாந்தமானவிதாதியால்) மணிவண்ணுவென்று ஸளஹ்ருத்தை யநுஸந்தித்தவள் காருத்தாகண்ணேனேயென்று பின்னையும்பின்னையுமந்தஸள்

ஸ—கிலே தனக்கொரு ஔஜ்ஜ்வல்யமகிவ்ருத்தியுமாயிருக்கிறதாக நினைத்து வராஹகாரணனிகனையுங்கூட வ்ருத்தியிக்கிறவுன்னுடையஸௌந்தர்யத்தைநாலைருநாக்கால்கண்ணுலே காணவாராயென்று தன்ஞற்ருமையாலேயற்றுகிறு ளென்றுகருத்து. முகில்வண்ணு- தேவஸஹாவனே, வண்ணம் - ஸஹாவம், நிவ்ருத்தராஜ வராஹோஹமே என்ற படி. தகுவதோ என்னும் - உசிதமோ வென்றுசொல்லாநிற்கிறுள், தகுவது- உசிதம், நீ யிப்படிமுகங்காட்டா திருக்கிற விதுவராஹோஹமனுன்னுக்கு உசிதமோ என்னுகின்று ளென்றபடி. முன் - வராஹகாலத்திலே ரூதாக்களெல்லாம் சுமிஷ்டிஸ்ருஷ்டிதங்களாய் தங்களுக்கொரு ஔஜ்ஜ்வல்யமெயெகூடிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற உடலெயிலேளென்றபடி. இவ்வுலகம். இந்தலோகத்தை, செய்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு- ப்ரளயாவத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - வராஹஸ்வரூபத்தோடே வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து, அளந்தாய் - பிறர்கொண்டுபோகாதபடி த்ரிவிக்ரமனுய்அளந்து கொண்டவனே, நீ யித்தனை வராஹோஹமனன்றே வென்றபடி. இவட்கு - உம்மை யொழியயரிக்கமாட்டாதவளான விவளுக்கு, முடிகின்றது. வயிர்வவஹிக்கப்புகுகிறது, என்கொலோ- என்னவாயிருக்கிறதோ, இவளுடைய கூர்மே வஹிக்கப்புகுகிறதோ உன்னுடைய கூர்ம ஸஹிமவஹிக்கப்புகுகிறதோவென்றுசருத்து.

॥உ॥

ஏழு—வட்கிலளிறையுமணிவண்ணவென்னும்வானமேநோக்குமையாக்கு* முட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
வொருவனெனையென்னுமுள்ளுருகுங்* கட்கிலியுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணனேயென்னுங்*
திட்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தாயிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே* ॥ங॥

ஆ—னென்றுனக்கொரு நிவர்த்யமுண்டாகில்நாமெடுத்தியுமுன்னைக்காணும்படி கூப்பிடவண்ணவெனலும்
அங்ஙனேசெய்யக்கடவதாவென்னில? உன்னைக்காணவேணுமென்றுசைப்பட்டார் காண்கைக்காகவன்றே வ
கூவகிர்த்திருமகளும் பூமிபிராட்டிருமகளும் பிறந்தநளிற்றென்றுசொல்லும். இவளோடே ஸம்ஸ்லே
ஷிக்கைக்காக யஜ்ஞவராஹமாகாலாகாரங்களாலேவரிசைமிக கோபிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற
நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினையென்கிறார். ॥ச॥

இ—ரண்டுவார்த்தைகளைச்சொல்லுவானேனென்ன அவற்றுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்
பிக்கிறார் (அங்ஙனேசெய்யவிதுவோசியால்) அவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவேணுமிதுவோ
சியால்) திட்கொடிமதிள்சூழ்வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளோடேஉதுவோசியால்) ॥ங॥

ஸ—இறைபும் - ஸ்ரமஷத்தும், வட்கு - ஸம்ஜ்ஞை, இலள் - இல்லாதவளாளுள், வட்குதல் - வெட்குதலாய், ஸம்ஜ்ஞை
யைச் சொல்லுகிறது. ஸம்ஜ்ஞையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேயென்ன? சொல்லுகிறாள். பணிவண்ணவெ
ன்னும் - ஸுஸ்நிக்தவர்ணனேயென்று சொல்லுகிறாள், வண்ணம் - ஸ்வரூபம், மணிபோலே முற்றாணிபிலே முடி
ந்து ஆளலாம்படி ஸுலபனான யுஜ்ஜ்வலவர்ணனவனேனென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்றநாய்முன்பென்று ஸம்
போவப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் ஸம்ஜ்ஞையில்லாதவளாளென்றறிந்தே
னென்று கருத்து. வானமே நோக்கும் - ஸுகாரஸ்தையேபாராநிற்கும், மணிவண்ணவென்று தான் கூப்பிடுகிற
தாத்பர்யனியைக்கேட்டவன் வந்தகைதப்பாதென்றுபார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலேயேறியெழுந்தருளும் போ
தெரிமான வாகாரஸ்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற வவயாரணத்தாலே நிரபேக்ஷமா
கப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணுமையாலே சோகநீயாநிற்கும், மை
யாக்கை - சோகஹிக்கை, உட்கு - ஸாதஸ்யத்தை, உடை - உடைபவர்களான, இமையோர்களை ஜயிக்கும்படி
வுபையரானவென்றபடி. உட்குவென்று ஸாதர்யத்துக்குப்பேர். அசுரர் - சுகஸுகர்களுடைய, உயிரெல்லாம்-
ப்ராணன்க ளெல்லாவற்றையும், உண்ட - ஹரஹித்தவனை, ஒருவனே என்னும்- வனகுவீரனேயென்று சொல்
லாநிற்கிறாள், என்னுடையவரகீவைய்யகங்களை நிரஹிக்கைக்குனக்கு ஸாதர்யமில்லையோ வென்று கருத்.
நாலே இப்படி சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - மின்னையும், நீவராமையாலே நெஞ்சுநீராயுரு
கா நிற்கிறாள், கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ஹரகூபகவகூஹ்யனுக்கு மோஹனல்லாதவனே
என்றபடி. உன்னை - வனயம்வியனை வுன்னை, காணுமாறு - காணும் ஹரகாரம், நான் என்கண்ணாலே காணும்
படியென்கை. அருளாய் - கூபைவெ பண்ணவேணும், ஹரகூபசவகூஹ்யனுக்கு மோஹனல்லனென்கிற நிய
தத்தை எனக்கொருத்திக்குஉதாஹரணமாகாட்டித்தா லாகாதோ என்று வடதாத்பர்யம். நாமந்த நிடதத்தையா
ரேனு மொருவர்க்கநுயா கரித்ததுண்டோ வென்ன? சொல்லுகிறாள். காகுத்தா - காகுஸ்த, ஸகுலதிலகனே,
ருமகனை யவதரித்து "ஹுஷ்டிதாவஹாரிண", மென்றும் "ராதவஸம்ஹநிம @கூஷ்வளகாரயம்
வ்ரவிஷதாம! உதாரவிஹிதாகாரா ராதவுவநவாஸிந:" என்றும் நாடோடும் காடோடும் வாசியற
எல்லாருக்கு முன்னே நீ காட்டிதரவில்லையோ வென்றுகருத்து. அதொருக்கால்செய்ததத்தனையன்றேவென்ன
சொல்லுகிறாள் கண்ணனே?- கூஷனே? "காலாதாவிராஹ ஹ்ருஷ்ளநி:" என்கிறபடியே இடைச்சிசளுக்கும்
டஉன்னை நீ காட்டிதரவில்லையோ என்றுகருத்து. என்னும்- இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண்- ஸ்திரமான,
உதாவாரிணாஹ வஜ்ர ணிர்யாஹரண விரசித மரகைபாலே ஸ்திரதரமான என்றபடி. இது வாகார
ரத்துக்கு விசேஷணம். திண்கொடி யென்கிற விடத்தில் ணகாரவகார ஹகாரரெவரெ டகாராதேசம்:
கொடி- மதிள் - ஸஜாலகூடமான வாகாரத்தாலே, சொடி- ஸ்வஜம், ஸாகுவாத்ரிவஸு வாசாவ:. சூழ்-
வரிஷ்டமான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, சுவதாரகாரதிலே யுதவாதா ரிழக்கவொ
ண்ணாதென்றுபார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யவாஸம்நிஷ்சணபிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து- இவள்விஷ
யத்திலே, என்செய்திட்டாய் - என்னசெய்தாய், இது என்றுவாதேயோ. என்செய்யநினைத்தா

ஞ— இட்டகாலிட்டகைகளாயிருக்குமெழுந்துலாமயங்குங்கைகூப்புங்* கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்குங்
கடல்வண்ணைகடியைக ணென்னும்* வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்னும் வந்திடாயென்றென்றேமய

அ— (இட்டகால்) இவ ளாபீநவெவ்வி சமான கரவாரணாஉடையவங்களை யுடையவளாயிருக்கும். இப்படி வெவ்வி கக்ஷமெழுந்துலாயிருக்கச்செய்தே யவஸாநவஸபத்திலே ஆதீவம்போலே வஹவஹா எழுந்துலாவிமயங்கிக்கிடக்கும். பின்னையும் ஆலோலேயய்த் தன்னுடையவு வஸாகீமயத்தாலே உன்னைத்தாழாகிற்கும். வெஹமானத்தினைபொல்லாதாகாதே; வெஹஹ்ருகீகளல்லாதார் என்னஹாரும்பண்ணிரோவென்று சொல்லிசோஹிக்கும். சாநவயிகாதிமயாவம்வெய கரவாணஹாணமணனே யென்றுன்னைச்சொல்லுகிற விதல்லாப்பொய் நீ சாலநிவ்ருணன்காணென்றுசொல்லும். வலத்திருக்கைகயிலே திருவாழியை பேர்த்திக்கொண்டிருக்கிற வழகைநான்காணும்படி வந்திடாயென்று சொல்லவுவகூதிக்கும். முடியச்சொல்ல கூடிதெல்லாமை வட்டவாய் நேமிவலங்கையாவென்னும், பின்னையும் நெடும்போதுங்கூட வந்திடாயென்னும், வரக்காணுமையாலே பின்னையும் வந்திடாயென்னும், வாக்காணுமைபாலே மயங்கும். இங்ஙனேசொல்லாநிற்கும்.

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

இ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமென்கிறதற்குத் காதுபஹ்மருளிச்செய்கிறார் (இவள்வாயீநதாழியால்) எழுந்துலாய்மயங்குமென்கிறவிடத்தில் லலிவர காஹ்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவெவ்வி கக்ஷமெழுயிதாழியால்) கட்டமேகாதலென்று மூர்ச்சிக்குமென்கிறதற்குத் காதுபஹ்மருளிச்செய்கிறார் (வெஹமானதாழியால்) கடல்வண்ணைகடியைகாணென்கிற வஜிஹ்வவ்ராவாரத்துக்குத் காதுபஹ்மருளிச்செய்கிறார் (கரவயிகாதிமயைதாழிசொல்லுமென்னுமளவாலே) சாலவென்றது - மிகவுமென்றபடி. கக்ஷமெயல்லாமையென்றது - கக்ஷமெயல்லாமையாலே என்றபடி. நெடும்போதுங்கூடவென்றது - ஈவஹ்காமுமானபின்பு என்றபடி. ஈவஹ்காமுமவன் வாராதிருந்தவாறே என்கை. என்றென்றேவென்கிறவிரக்திக்குத் காதுபஹ்மருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணுமையாலேபின்னையுமிதாழியால்) மயங்குமென்கிறதற்குத் காதுபஹ்மருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணுமையாலேமயங்குமென்று) இவ்வளவுக்கும் வடு காதுபஹ்மருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேசொல்லாநிற்குமென்று). இப்படியே சோஹமும்தெளிவுமாய் நடவாநிற்குமென்றபடி. சிட்டனேவென்கிறதற்குத் காதுபஹ்-

---

ஸ— என்றபடி. உவெக்ஷிக்கநினைத்தாயோ கரஹரஹிக்கநினைத்தாயோ வென்கை. [கூ]

இட்டகாலிட்ட கையளாயிருக்கும்- இடப்பட்டகாலகளை யுடையவளாயு மிடப்பட்ட கைகளை யுடையவளாயு மிருக்கிறள், தான் வெவ்வி க கக்ஷமையல்லாமையாலே 'ஸவீஹிதஹ்ருஹ்வகீணஹ் வாதம்துவிவாஸவாஸீம்' என்கிறபடியே ஸவிகளிட்டு வைத்தபடியே நிஸ்சலமாய்க்கிடக்கிற கரவாரணங்களை யுடையவளாய் யிருக்கிறளென்றபடி. எழுந்து. கிளம்பி, அணையப்புகுகிற விளக்குப்போலே ஹாத்தாகளழுந்திருந்து என்றபடி. உலாவி, ஸஞ்சரித்தென்றபடி. மயங்கும் - சோஹித்துக்கிடக்கும், கைகூப்பும் - சோஹந்தெளிந்தவாறே வ்யவஸாயம் பொறுக்கமாட்டாதே யஜலிபண்ணுநிற்கும், காதல் - வெஹமானது, கட்டமென்று - கஷ்டமென்றுசொல்லி, வைஹாஸிகரத்துக்கு நிஹாநமேமையொழிய அத்தாலொரு ஸாவமில்லையென்று அத்தை நிஷேதித்தென்றபடி. மூர்ச்சிக்கும். சிரஹ்யாநிற்கும், கடல்வண்ணை- ஸஜலஜ்வலஹாவனை, கவளிஹ்ஸஹ்தனை என்றபடி. கரவயிகாதிமயா ஸம்வெய வ்யாணஹாரனே என்கை. கடியைகாணென்னும் - நீகடியன்காணென்றுசொல்லாநிற்கும், கடியன் - க்ரூரன், இங்கு நிவர்த்யணஹேசொல்லுகிறது. கடல்வண்ணனென்றது ஸாஹிதாயஸம்வெயமும், உன்னையஸம்வெயமஹாகாரணகஹ்ருதித்தோம், நீ நிவர்த்யணன்காணென்று வடாஹிதாயம். கடியன் ஸஹ்வம் கஹிம்ஸனைச் சொல்லும்போதுகடியையென்று ரூடிமையிருக்கும், வட்டவாய்-வட்டமானவாயையுடைத்தான, சுபரிகரகக்ஷணாஸஹ்மாகச்சுற்றிலும் வாயையுடைத்தான என்றபடி. நேமி - உக்ரத்தை யுடைத்தான, வலங்கையாளென்னும் - உகஹிணஹாவஹத்தையுடையவனேன்றுசொல்லாநிற்கும், திருவாழியையேந்தினவழகோடேவரவேணுமென்றுசொல்லுவதகர்ஹித்துமுடியச் சொல்லமாட்டாமையாலேயஹர்ஹதிபண்ணுநிற்குமென்றபடி. வந்திடாயென்றென்றே - நீவரவேணுமென்றென்றே பலகாலுஞ்சொல்லி, இடாயென்று ஸாஸஹ்நஹ்ரயியாநம். கரஹ்காகியிலே விஸ்ருதித்தவாகாரம்குறைவாகெடுஞ்சொல்லினென்றபடி. மயங்கும் - பின்னையும்நீ வாக்காணுமையாலே சோஹியாநிற்கும், சிட்டனே - ஸிஷ்டனே, ஸஜ்ஜநதுஷ்டவனே

மூ— ங்குஞ் * சிட்டனேசெழுநீர்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்சிந்தித்தாயே * ॥சு॥

சிந்திக்குந்திசைக்குந்தேறுங்கைகூப்புந்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் * வந்திக்குமாங்கேமழைக்கண்ணீர்ம
ல்கவந்திடாயென்றென்றேமயங்கும் * அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானேயலைகடல்கடைந்தவாரமுதே *

ஆ—செழுநீர்திருவரங்கத்தாயிதுவோவுன்னுடைய ஸௌலப்யம், இவள்நிறத்தென்செய்யநினைத்தருளினாய்
என்கிறாள். ॥சூ॥

(சிந்திக்கும்) உன்னழகையுமுன்தோற்றுப்பண்டு வாய்ஸோஷித்தபடியையும் நினைக்கும். நினையாஸோஷிக்கும்
நெடும்போதுங்கூட ஆபத்ஸகனென்னுமாம், தன்னுடைய வ்யவஸ்தைக்காக உன்னைத்தாழாநிற்கும்,
தன்னுடையவ்யஸனம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும், கூஸராயெயாயிருந்து
வைத்தே நாயஹீனைநினைப்போலே திருவடிகளிலேவிழுந்துகிடக்கும், அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்து தன்னு
டைமவழகியகண்கள் நீர்மல்க வந்திடாயென்றென்றே மயங்காநிற்கும். உன்திருவடிகளை பொருக்கால்கண்டு
வாய்ஸோஷிக்கவேணுமென்னுமாசையாலே தன்னையாரிதுதுக்கொண்டிருக்கிற விப்பெண்பிள்ளையை இப்பாடு

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இதுவோஉதாஹரியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

சிந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமுன் தாஹரியால்) திசைக்குமென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையாஸோஷிக்குமென்று) நினையாவென்றது - நினைத்தவாறேயென்றபடி.
தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுமுன் தாஹரியால்) தன்னுடையவுதாஹரணமாகவுபயம்வ
ஹாஸையும். வந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூஸராயெயுன் தாஹரியால்) ஆங்கேயெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்துவென்று) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையுன் தாஹரியால்) தாதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—என்றபடி. இது மஹாப்ராமஹிதமான ஸம்ஸ்லேஷநம்- உம்முடையஸ்நேஹமழகியதாயிருந்தது- கூஸ
மெய்களுடிகெடுக்கைக்கு அழகியதாக கூஸராயாயிருந்தீர்- ஐஹிகபோகத்துகளைப்பண்ணிப்
பூணுமாலைவெருக்கயாரித்துக்கொண்டு கையிலே வெண்தாமரைத்தையுமிட்டு ஸ்ரீயப்பதி சொல்லிக்கொண்டுதிரி
வாரைப்போலேயிருந்ததுஉம்முடையஸ்நேஹமென்றுகருத்து. செழு - ஸுஷ்டுவான, செழு ஜலம் ஸுஷ்டுவாயி.
நீர்- ஜலங்களை யுடைத்தான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனே, ஸ்நேஹமாவதை பண்ணிக்கொ
ண்டு நீர்க்கரையிலே கிடக்கிறவனேயென்றபடி. தண்ணீர்ப்பந்தலிலேவாதகரோதிங்கிஞ்ஞ்போலேபா
யிருக்கி
றது நீயிவ்வூரில் வஸிக்கிறதுவென்றுகருத்து. இவள் நிறத்து- உம்முடைய வ்யாமுக்தாந்தரத்திலே ஸோஷிக்கும்
ஸஹாவையான விவள்விஷயத்திலே, என்சிந்தித்தாய் - என்னவிசாரித்தாய், இவளை ஸோஷிப்பிக்கவே விசா
ரித்திருக்கிறாயோ? தேறப்பண்ணிவைக்கநினைத்திருக்கிறாயோ? என்றபடி. இப்படியிப்பாட்டிலே யவளை மஹாப்ர
கையாலே கூஸிகர் வாஸநாதாரராய்த்தன்னை மஹாப்ராப்தாவாகவி கெடுத்துவிட்டாளென்று
வஜ்ரபங்ஜ । ஸாஜ்ஞவாஹீவ ஸஹி தாநாம்ஸுகஸ்யவாஹீவராவஹஃ ॥ வாஹாதிய ராயாராஜ்ஞி ஸ்யஸ்ய ஸுகாநயந ஜநம்” எ
ன்கிறபடியே யவர்களைத்தான் ராஜிப்பித்து அந்த மஹிஷீயைராஜிப்பிக்குமென்கிறவிதனை யித்திருவாய்
மொழிக்கு வ்யாஹ்ருதமென்று ஸங்க்ரஹமாய்த்து.

அந்திபோது- கூஸராகளுக்கு பயம் வரிக்கிற ஸந்த்யாகாலத்திலே, அவுணலுடல் - ஹிரண்யு
டைய தேஹத்தை, அவுணன் - ஹிரண்யனுன், இடந்தானை - மஹாவராஹத்வாஜுக்காகப்பிளந்தவனை, இடக்கு
கை - நவத்தாலே பிளக்குகை, “ஸ்தவ்நாதி” மென்று தெளிவோடே இருப்பார்க்கோ நீயுதவலா
வது, மௌகத்தாலே தோஷித்துக்கிடப்பார்க்குதவலாகாதோ. அங்குஸம்பவ்யென்றொரு காலநியமம் பார்
த்தாப்போலே இவளை ரக்ஷிக்கைக்கு அப்படியே ஒருகால நியமந்தான்பார்க்கவேணுமோ வென்று கருத்து.
மஹாபாபனென்பா னொருவனுக்கொருக்காலுதவினே மென்றால் அப்படி யெல்லாருக்கும் நாமுதவப்போமோ
வென்னச் சொல்லுகிறாள். அலைகடல் - அலையாகிற்கிற ஸமுத்ரத்தை. தேவாஸுரர்களுக்குங்கூட நினைத்தபடி
கார்யங்கொள்ள வொண்ணுதபடி மதோத்ரிக்தமாயிருக்கிற க்ஷீராப்தி ஸமுத்ரத்தை என்றபடி. கடைந்த - அவ
ர்களுக்காகமந்தரநம்பண்ணிக்கொடுத்தவனை, ஆசாமூதே - வரிவ்ருணோதி தமே, நிரதிசயபோக்யனே

மூ— சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்திதையலைமையல்செய்தானே* ॥ரு॥
மையல்செய்தென்னைமணங்கவர்ந்தானேயென்னுமாமாயனேயென்னுந்* செய்யவாய்மணியேயமென்னுந்

ஆ—படுத்தவேணுமோ உன்னுடையநிரவயிகமான வாத்ஸல்யாதிகளெல்லாம் எங்கேனபோயிற்றென்கிறாள்.॥
(மையல்செய்து) சுகிக்கத்தகுமான சுகத்தின்பக்கலிலே ஐ ஹாஷத்தைவிட்டருளின உன்னுடைய
லவ-வஸீகரணமான வரணயிகஸௌந்தர்யத்திலே என்னுடையஹநஸ்ஸை யபஹரித்தவனேயென்னும், வகுத்து

இ— (உன்னுடையநிரவயிகமிதுவாதியால்) ॥ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

மையல்செய்துவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுகிக்கத்தகுமான தாதியால்) பெரியபெருமாளுக்கு ராகாவதாரம் லஜ்ஜாவஹமாகையால் மையல்செய்தென்றது ராகாவதாரத்தில் வரணயிகஸ்வபாவத்தை விவக்ஷிக்கிறதுவென்கையே யுசிதமென்றுகருத்து. என்னைமணங்கவர்ந்தானேவென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதுவாதியால்) மாமாயனேவென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—என்றபடி. உன்னைக்கொண்டொருவரியொஜநாஜநங்கொள்ளுவார்க்கோபுதவலாவது.உன்னையொருயொஜநமாகப்பற்றினார்க்குதவலாகாதோவென்றுகருத்து. சந்தித்து- லப்தியித்து, உன்னைக்கிட்டி என்றபடி. ஸாதநாந்தரநிரபேக்ஷமான ஸாத்யாதிகாரணங்களாலும் ஸாதிக்கும்படி உன்னையடைந்து என்றபடி. உன்சரணம் உன்னுடைய திருவடிகளை, சார்வதே- சார்வதாகவே, உன்திருவடிகளோடு வாஸ்யஸம்ஸ்லேஷம் பெறுகைக்காகவே என்றபடி. வலித்த- வலித்தவளாண, வலிக்கை- கரைந்துபோகாதே உறுதியாயிருக்கை. "வஸுதீஜீவஸுஹாநந்தோ நாஸ்யவஷ்டாஹதாஹவி" என்கிற கணக்கிலே என்றேனு மொருநாளுன் திருவடிகளோடு வாஸ்யஸம்ஸ்லேஷம் பெறவேணுமென்று மாசையாலே தன்ஸரீரத்தை நீராயுருகிப் போகாதபடியஸித்துக்கொண்டு இருக்கிறவளான என்று வடுகஸ்வாமிகள். தையலை-பெண்பிள்ளையை, தையலென்று பெண்பிள்ளைக்குப்பேர். மையல் செய்தானே - மோஹம்பண்ணிவித்தவனே, மையல் - மோஹம், இவளை இப்படி மோஹிப்பித்து கொழுப்படுத்துகிறவனே என்று மஹாலக்ஷ்மீஸஹிதமான ஸம்யோகாவஸ்தம். சிந்திக்கும் - உன்னுடைய கருணீய ஸௌந்தர்யாவஸ்தைகளையும் உன்னைநிதான் பண்டு ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியையும் விஸ்மரியாநிற்கும், திகைக்கும் அந்த ஸம்ஸ்லேஷமிப்போது பெறுமையாலே மோஹியாநிற்கும், தேறும் - தெளியும், நெடும்போது போன பின்பு பின்னையும் ஸ்லேஷமெஜ்ஜுயா மென்றபடி. கைகூப்பும் - மோஹந் தெளிந்தவாறே தன்னவஸ்தைக்காக வுன்னைக்குறித்து கைஜலீ பண்ணுநிற்க்கும். திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்துக்குள்ளே இருக்குமவனே என்றுசொல்லாநிற்க்கும், இப்படி நீ ஸஹிஹி தரியாநிற்கச்செய்தே யெனக்குஉபேக்ஷையென்றுதன்னுற்றுமையாலே சொல்லாநிற்கு மென்றபடி. வந்திக்கும்- வந்தநம்பண்ணுநிற்கும், கோவிலையைப்போலே காவேரிநீர்தோற்ற உன் திருவடி-களைநினைத்துதண்டநிட்டுக்கிடக்கு மென்றபடி. அங்கே - அவ்வவஸ்தையிலே, அப்படி தெண்டநிட்டபடியே கிடக்கச்செய்தே என்றபடி. மழைக்கண் - மழைபோலே குளிர்ந்திருக்கிற கண்களுடைய, நீர் - ஜலங்களானவை, மல்க - ப்ரவஹிக்க, வந்திடா யென்றென்றே - நீர் வரவேணுமென்றென்றே சொல்லி, மயங்கும்- பின்னையும் வர்காணுமையாலே மோஹியாநிற்கும், கோதைமார்களுடைய விகாரங்களில் இவளுக்கில்லாதவை யில்லையென்றுகருத்து. ॥ரு॥

மையல் செய்து - பிச்சேறினருடைய வ்யாபாரத்தைச் செய்து, மையலென்று பிச்சுக்கும் பிச்சேறினருடைய வ்யாபாரத்துக்கும் பேர். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பிச்சாலே சுகிக்கத்தகுமான சுகத்தின் மேலே ஐஹாஷ்யபாஷ்யாவதாரத்தைப்பண்ணி என்றபடி. இப்படி வரணயிகள் பக்கலிலே தனக்கதுவோ வகுத்துள்ளதாகக்காண்பித்தென்கை. என்னை - உன்னுடைய கருத்தறியாதவென்னை, மனம் - மநஸ்ஸை. ஒருகூர்க்கும். என்னுடையமநஸ்ஸையென்றபடி. கவர்ந்தானேயென்னும் - அபஹரித்தவனே என்று சொல்லாநிற்கும், கவருகை - கூர்மிக்கை. இங்கேஅபஹரிக்கையைச் சொல்லுகிறது. மாமாயனேயென்னும் - மஹாஸ்சர்யபூதனே என்று சொல்லாநிற்கும், மஹாஸ்சர்யவஸ்துவுடையவனே என்றுசொல்லாநிற்கும் என்றபடி. அதையே விவரிக்கிறாள் மேல். செய்யவாய் மணியே என்னும் - ஸுலக்ஷணாயாத்தையுடைத்தான நீலமணியேயென்றுசொல்லாநிற்கும். நானுன்னுடையஸொத்தன்றேயென்றுப் போலே ஸம்ஸ்லேஷஸமயத்திலே

மூ—ண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வெய்யவாடண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்விண்ணோர்முத
லென்னும்* பைகொள்பாம்பணையாயிவடிறத்தருளாய்பாவியேன்செயற்பாலதுவே* ॥சு॥

ஆ—ரணமான வவனுடைய ஃவாஷுப-ஹ-திமனவளநுய-த்தைபற்வாயித்து அம்ஃவாஷுப-ஹ-திதனே
என்றுசொல்லும், நிரகிஷயதீவிபாகுமாயிருப்பதொரு நீலரத்நந்ஞ் செந்தாமரைபூத்தாபோலேயிருந்த
திருவுடம்பையும் திருப்பவளத்தையுமுடையவனே என்றவ்வழகைச்சொல்லும். அடியேனுக்கு கூதஃாநம்ப
ண்ணுகைக்காகவன்றே கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறதென்னும். வவ-ஹஜனுமாய் வவ-ஹகியுமாய
தூ-ஹ மாயிருந்த ரயாஅமஸ்வஸாஅமு-ஹாதி திவ்யாயுங்களை ஏந்தியருளுகிற தனைக்காகவன்றே வென்
னும், இவளுக்காக நீ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே இவள்பக்கல் கூவிவை பண்ணியரு
ளுகிறதில்லே, இதுக்குவாத-ஃ என்னுடையவாவமேயிறே என்கிறாள். ॥சு॥

(பாலதுன்பங்கள்) வாவெஃ-ஃவங்களை யநாகுதிவதூகிகுதிவாநாஹாவுமாக நீ பண்ணினவுவ.

இ—(வக்ஷுஃணைதாதிபால்) செய்யவாய்மணியேயென்று வளநுய-ம்வக்ஷுஃணமிறே. செய்யவாய்மணியே
பென்னும்என்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (நிரகிஷயெதாதியால்) விண்ணோர்முதலென்கிறதற்
குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (வவ-ஹஜனுமிதாதியால்) வெய்யவாளிதாதிக்குத் காதுய-மருளிச்செ
ய்கிறார் (கூதூ-ஹதுதிதாதியால்) பைகொள்பாம்பணையாயென்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (இவ
ளுக்காகநீஜதாதியால்) இவள்திறத்தருளாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவள்பக்கலிதாதியால்) பாவியேன்செ
யற்பாலதுவென்பதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குவாத-விதாதியால்). ॥சு॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பாலத்துன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாயென்கிறதற்குத் காதுய-மருளிச்செய்கிறார் (வா-வெதாதியால்)
(கூநா-கூதிலெதாதி) கூவூாஜுநா-வகி-ர்களுக்கும் கதுதிலுவிகளுக்கும் கூநா-ஹாவுங்களாக என்றபடி.

ஈ— வவிநயமாக விவளைக்குறித்து நிலவாலெ-ர்களைச் சொல்லும்போது ஃநுஷிதவியவஸிதமான
உன்னுடைய வயாரத்தையும் தகுகாலத்தில் திருமேனியொளியையும் நினைக்கிறாளென்றுகருத்து. தண்புனல் -
குளிர்ந்த ஜலங்களாலே' ஸிஸிராமாயெபாநரா-ஜுயா வவிலங்களாலே என்றபடி. சூழ் - வளிவுத
மான, வணிராபதுரகத ஃணிகிரண ஹணங்களுடைய குளிர்ச்சிபோலே யிராநின்றதவ்வூரில்குளிர்சியுமென்
றுகருத்து. திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரம்ஹத்திலே நிதுவஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனேயென்று சொல்லா
நிற்கும். வெய்ய - உருவங்களான, சூரிதவிராயிகள்பக்கல் காதிதீக்ஷணங்களான என்றபடி. வாள்தண்டு
சங்குசக்கரம்வில் - வஜ்ரஹாரம்வைதகு ஸாம்ரா-ங்களை, ஏந்தும் - ஏந்தக்கொண்டிருக்கிறவனை, "வாத-
வரணதரக்ஷாயாம் விஷ்வைஃவஸவாந்ய ! வஹாவஜ்ராய-யீம்விஹ ருவஸ: ஸ்ரீ ரம்ஹ நாயகம்" என்னும்படியே
கூக்ஷணாதெ்ஷாமம் தோன்றும்படி. வவ-ர்யா யஸித்துக்கொண்டிருக்கிறவனை என்றபடி. உன்னுடைய திவ்ய
ய-யம் மெலிகளை நலியுமப்போலேகாதிநிகளையும் நலியாநின்றது. "கூக்தி மெயெ ஜ-ர்ப-ர்தெ வாவொ
நாத-ர்ஸலெ ஹவெஷ்தி" என்னும்படியான விவ்வாயுங்களையே கொண்டு நீ பெண்பிள்ளைகளை இங்கே
அழப்பண்ணலாமோ. இங்ஙனேயோ நீஸதா-ஜிதர்கள்பக்கல் வஜ்ரயிருப்பதென்கிறாளென்று கருத்து. வி
ண்ணோர் முதலென்னும் - வாஃவெஃ்ய வாவிகளுக்குநிஹாநஹேதுவினென்னுநிற்கும். அவர்களுடையவஸ்தை
க்கும்வாராவஷாஸ-ர்த்துக்கும் நிவ-ர்வஹகுணம்படி வவ-ர்ஜுஜுப் வவ-ர்ஸகியா யிருக்குமவனென்று சொல்
லாநிற்கிறாள் என்றபடி. பைகொள் - பையைக்கொள்ளாநிற்கிற, பையென்று ஹணத்துக்குப்பேர். கூதீபதிவ்ருஹ
ஸுவிஸ்ரப்தஹ வம்வஸ்ர-ர்வஸ்திதவம்ஜ்ஞாஃ விகுவஹதணாதிம்ப(ஜனனே என்றபடி. பாம்பு - நாஹத்தை, அணை
யாய் - ஸயநமாக வுடையவனே, இவளுக்காக இங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே என்றபடி. இவள்திற
த்து - நீ திவ்யஸயநத்திலே வஸ-வஸயிதுவிருக்கத் தறைப்பட்டுகிடந்து அலற்றுகிற விவள் விஷயத்திலே,
அருளாய் - கூவிவை பண்ணுகிறாயில்லே, பாவியேன் - இவனை இப்படி காண்கைக்கிடான வாவங்களை யுடை
யவளானவென்னுடைய, செயற் பாலது - கரி-ர்த்தியிலே யிருப்பது, செயல் - கரு-ர்ம், பால் - இடம், பாலிலே
யிருக்குமது பாலது. இப்படி நீ யிவள்பக்கல் கூவிவைபண்ணுகைக்கு நிவம்யமாம் என்னுடைய கர்ஹ-ர்த்
தியிலே யிருக்கிறதென்று வடாஸ-ர்ம்.

॥சு॥

மூ—பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்பற்றிலார்பற்றுநின்றானை*காலசக்கரத்தாய்கடலிடங்கொண்டகட
ல்வண்ணனைகண்ணனேனையெண்ணுங்* சேல்கொடண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்னுமென்றீர்த்தனேனிடர்
ளுங்* கோலமாமணிமுகக்கண்பனிமல்கவிருக்குமென்னுடைகோமளக்கொழுந்தே* ॥ ப ॥

அ—பிறவியென்னுமாபிலவிலேவிழுந்துமோகமேவாபார்த்திருளிற்றென்னும், உன்னுடைபகவத்ஸம்பந்தத்தை
கூர்மங்கேபோயிற்றென்னும் சூழ்கவிஞாயிறுடைய வாபரஸ்வஹாநமணிமகுடஸ்பர்சத்தாலே திரு
வழியையேநிதிக்கொண்டிருக்கிற தடியேனுக்காகவன்றோவென்னும், திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்த
கிறதும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிநாதனாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளினதும் கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்த
ருளுகிறதும சூழ்தாமரைநாபனாகவன்றோவென்னும், கடலுமலையுமெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தபாய்

இ—பற்றிலார்பற்றுநின்றானென்கிறதற்குத் தாதுபசமருளிசெய்கிறார்(உன்னுடையவிதழியால) காலசக்கரத்
தாயென்கிறதற்குத் தாதுயசமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்கவிஞாயிறுடையவிதழியால்) கடலிடங்கொண்ண
டனென்கிறதற்குத் தாதுயசமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேதுழியால்) கண்ணனேனென்கிறதற்குத்
தாதுயசமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிவரிதுழியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத தாதுயசமருளி
ச்செய்கிறார் (கோயிலிலேதுழியால்) என்தீர்த்தனேனென்னுமென்கிறதற்குத் தாதுயசமருளிச்செய்கிறார்
(கூகுமணிதுழிசொல்லிக்கொண்டென்றுமளவாலே) சோமளக்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாதுயசமருளி

ஈ—பால - பாலாக, இரண்டுபாலாக என்றபடி. பாலென்றுஹாநம். பூகீகூகுர்க்கு ஊஃவும் கூகுயசுக்கு
லர்க்கு லுவும் என்றிப்படி இரண்டுஹாநமாக என்றபடி. துன்பங்களின்பங்கள் - லுவங்களையும் ஊஃ
வங்களையும், துன்பம் - ஊஃவம், இன்பம் - லுவம், படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இதுலாஹிதாயலம்
லொயநம். இப்படி யநாதிபாக நீ கட்டினஅயசுமாலெயை என்பக்கலிலேவிஷயசுஹமாக்கிறாயேயென்றஹி
தாயம். முணங்களொன்றுமில்லாதாரை விஷயீகரிக்கப்போதுமோவென்ன? சொல்லுகிறாள், பற்றிலார் - கூக
ளுவைநமில்லாதார், பற்று - கூகளுவைநம், ஒருமுணமெமுமில்லாதாரென்றபடி. பற்ற - சூழுயிக்கும்படி
நின்றானே, நின்றவனே, முணமெமுமுமன்றியே யவராயதேயாயிருக்கிற கூகாலுவரன் முதலானயர்க
ளுமுன்னே யாழுயிக்கும்படி நின்றவனே என்றபடி. இவ்வஸாணவு ஸாணவுகூவுலுஹரவ முனக்கு இப்போது
போய்விட்டதோவென்றுகருத்து. ஆனாலும் தூகீவையகங்களிருக்க விப்போது கூமீகரிக்கக்கூடுமோ வென்
னை? சொல்லுகிறாள். காலசக்கரத்தாய்- சூழ்கவிஞாயிறுக்கு ஆதுவாயிருக்கிற வகுத்தை யுடையவனே,
கூமையாதுவு ஊஃ. ஸகுதூகீவையக நிரவஹாயசமாகவென்றே நீதிருவாழி யேந்திக்கொண்டிருக்கிறதென்று
கருத்து. ஆனாலுமதுஷ்டநிரஸநதனையே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யன்றே நாமிருக்கிறதென்ன? சொல்லுகிறாள்
மேல், கடலிடங்கொண்ட - கூகீரலஹரஸ்பர்சத்திலே லாநத்தைக்கொண்டவனை, கடல்வண்ணனேனே,
ஒருகடலிலேயொருகடல்சாய்ந்தாப்போலேஇருக்கிறவனேயென்றபடி. சூழ்கவிஞாயிறுடையசமாகவ
ன்றோகூகீரலஹரஸ்பர்சத்தில் கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்று கருத்து. கண்ணனேன - கூஷ்ணனே, கூகீராணவத்திலே
வரமாட்டாதார்க்குமாழுயணீயனைகைக்காகவன்றே "நாமவயசுகஹஸ்ரகூஷ்ணஜ்ஞ லுராமதிதாஹயஸ்ராம்வாரீம்"
என்கிறபடியே கூஷ்ணனைப்வந்து கவதரித்தருளிற்றென்றுகருத்து. என்னும் - என்னுகிறாள், இப்படி சொல்லா
நிற்கு மென்றபடி. சேலுகொள் - ஹிதலுங்களைக் கொண்டிருக்கிறவையான, சேல் - ஹிதம். ஹிதலுங்களை யுடைத்
தானவையான என்றபடி. ஹிதலுங்கள் ஜலுத்தைப்பிரிந்துயரிக்கிலன்றோநானுன்னைப் பிரிந்துயரிக்கவல்லளாவது
என்றுகருத்து. தண்புனல் - ஸீதலஜலங்களான ஜலுங்களாலே, சூழ் - வரிவுகமான, திருவரங்கத்தாயென்னும்-
ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனேயென்றுசொல்லாநிற்கும், அந்த கூஷ்ணாவதாரத்திலும்உதவாதார்க்கு கூகவன்றே
கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற தென்கிறானென்றுகருத்து. என்தீர்த்தனேனென்னும் - என்னுடைய
தீகூகனேனென்னுநிறதும், எனக்கு வாவநலஹிதனே என்னுகிறானென்றபடி. எனக்கு கூவிஷயவைரஹ
விரோயிகளையெல்லாம் போக்கினவனே என்னுகிறானென்கை. என்னுடைய - ஹீதியையான, கோமளக்
கொழுந்து - லுகுமாரஸ்வபாவனை யுதாஹரணம்போலே கதுஷ்பரிஷ்வஹாரியான பெண்ணையவள், கொ
ழுந்து - யுதாஹரணம், கோல - ரூபிணீபங்களான, மா - ஸுஹருத்துக்களான, விரோதங்களான என்றபடி. ம
ழை - வருஷகாலம்போலே லுகுஸீதலதங்களான, கண் - நேத்ரங்கள், பனிமல்க - ஜலம்பரவஹிக்க, இருக்கும்-

மூ—கொழுந்துவானவர்கட்கென்னுங்குன்றேறித்திக்கோரிரைகாத்தவனென்னும்* அழுந்தொழுமாவியனலவெவ்வுயிர்க்குமஞ்சனவண்ணனேயென்னும்* எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்குமெங்ஙனேநோக்குகேனென்னுஞ்* செழுந்தடம்புனல்சூழ்த்திருவரங்கத்தாயென்செய்கேனென்திருமகட்கே* ॥அ॥

ஆ—ஆபத்தான வியாதிகளையும் போக்கிரைப்போலே சுவாபாவிகமான வியாதிகளையும் போக்கியருளாவென்னும் சொல்லிக்கொண்டுபிரிவென்னுஞ் சொல்லுங்கூடப்பொறுக்கமாட்டாதபடி ஆபத்தான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை தன்னுடைய வழகிபதிருக்கண்கள்நீர்மல்கவிருக்குமென்கிறாள். ॥எ॥

(கொழுந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை யயர்வறுமமர்களதிபதியா யவாப்தஸமஸ்தகாமனுயிருந்துவைத்து மொவ்வொருவஸ்துவுக்கொண்டு பிறந்தருளி வஷட்காரத்திலே சுதீவீபூதாக மொவ்மொவீஜாதங்களையும் பசுக்களையும் ஸ்ரீமாவயட்காரத்தை யெடுத்துரகூஷித்தருளின உன்னுடைய நிரவயிகமான காருண்யத்துக்குங்கூட விஷயமல்லேனேனென்னும். பின்னையும் நீபார்த்தருளாதொழிந்தவாறே யழாநிற்கும். தன்னுடைய வவ்வெகூதிம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தாழாநிற்கும். தன்னுடைய வாத்ஸல்ய ஸ்வபாவமாயிருக்கும், தன்னுடைய வாத்யந்திகவல்லாமவன்வாராதொழிந்தவாறே இப்படி கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்றுகருத்து. ॥ஈ॥

இ—செய்கிறார் (பிரிவென்னுஞ்சொல்லுமிதுவாதியால்) ॥உ॥

எட்டாம்பாட்டு.

கொழுந்துவானவர்கட்கென்கிறவிடத்தில் சுவயட்வஸித்யட்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டநாதியால்) அத்தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமிதுவாதியால்) இங்கே ஸமஸ்தகாமயட்வமருளிச்செய்கிறார் (சுவாவைதுவாதியால்) குன்றேறந்தினென்கிறவிடத்தில் சுவயட்வஸித்யட்வத்தையருளிச்செய்கிறார் (மொவ்வொருவாதியால்) குன்றேறந்திக்கோரிரைகாத்தவனென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பயட்வமருளிச்செய்கிறார் (வஷட்காரத்திலுலே ஜாதுவாதி அல்லேனேனென்றுமிதுவைஹ) ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பயட்வமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவாவைதுவாதியால்) எழுந்துமேல்நோக்கி இமைப்பிலளிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பயட்வ

இ—நிஷ்ஹ்ருஷ்டமாயிருக்கும், தன்னுடைய வாத்ஸல்யநிக்கெல்லா மவன்வாராதொழிந்தவாறே இப்படி கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்றுகருத்து. ॥எ॥

வானவர்கட்கு - வாஸுதேவாதிவ்யாவிகளுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. கொழுந்தென்னும் - கொழுந்துபோலே ஸ்ரீவைஷ்ணவதனென்று சொல்லாநிற்கும், அவர்களுக்கு நிரவயிகவல்லபனெனஹ தனையிருக்கிறவனென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. குன்று - வவ்காத்தை, மொவயட்காரத்தையென்றபடி. ஏந்தி - கையிலேபரித்து, கோரிரை - மொவஜ்ஜை, காத்தவனென்னும் - ரக்ஷித்தவனென்றுசொல்லாநிற்கும், அவனுக்குப்வாரகூமில்லாமையாலே யென்னஹிதமிழக்கிறேனே வென்னுமில்லாமையாலே இழக்கிறேனேனென்று வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பயட்ம். அழும் - பின்னையும் நீ வாராதொழிந்தவாறே அழாநிற்கும், தொழும் - உன்னைக்குறித்தஜலிபண்ணாநிற்கும், ஆவி - ஜீவாத்மாவானது, அனலவெவ்வு - அனலாலேவேகும்படி, மொகாக்நியாலே உஷ்ணமாம்படி, உயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடாநிற்கும, அஞ்சனவண்ணனேயென்னும் - என்னுடைய அபிப்படியாலே கர்பாக்கின நீலவிஹ ஸுத்தையுடையவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், எழுந்து- இவ்வார்த்தானுபவத்தைக்கேட்டு நீ வருகை வஸஹாவிதமென்று வாஜியாலே எழுந்திருந்து, மேல்நோக்கி - மேலேநோக்கி, ஸ்ரீபரமபதாழ்வானுக்கு வந்தாப்போலே யாகாஸத்திலே நீ வரப்புகுகிறாயென்று கருத்தாலே ஊர்த்வலோகத்திலே பார்த்தென்றபடி. இமைப்பு - நிமிஷம், இலள் - இல்லாதவளாக, இருக்கும் - இராநிற்கும், நீ வருகிறதை அடியேதுடங்கிக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கண்கொட்டாதே பார்த்துக்கொண்டிருக்குமென்றபடி. இமைப்புஎன்றுநிமிஷம். எங்ஙனேநோக்குகேனென்னும் - அப்படி வரக்காணாதவாறே உன்னைநானெப்படி காணப்புகுகிறேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள். செழும் - ரமணீயங்களான, செழுவென்று ரமணீயம். தடம் - விஸ்தீர்ணங்களான, புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - வரிவ்ருதமான, "வைதீகாநாமயமஹாராஹஸ்ரீமந்நீலமெ" யான கமகாவபாமெபாலே வரிவ்ருதமானனென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனே, என்திருமகட்கு - என்னுடையவளான அகிஞ்சநஸ்த்ரீயான விப்பெண்பிள்ளைக்கு, என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், இவ்வாதிக்கடியான வெரிதத்தை யளவுபடுத்துவேனே, வாராதவவஸ்ர

மூ—என் றிருமகள்சேர்மார்வனேயென் னுமென் னுடையாவியேயென் னும்* நின் றிருவெயிற்ரு லிடந்துநீகொண் டநிலமகள்கேள்வனேயென் னும்* அன் றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்டவாய்மகளன்பனேயென் னுந்* தென் ஆ—ம்படி நீயேஸ்வாமிநிஸ்ஸாலத்தைப்பண் ணும். என் னுடையஸ்வாமியேமல்லாம்போம்படி உன் னுடையஸ்ரீ தேஜோமான வம்ஜநமேனியைத் காட்டியருளாயென் னும். நீவரும்படி காணவேணுமென்றெழுந்திருந்து சு நிஷ்டிலொஹமெனயா யாகாஸத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அங்குங்காணுதொழிந்தவாறே உன்னைக் காண்கைக்கு உபாயமேதோவென் னும். செழுந்தடம்புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய் என்திருமகட்கினிநான்செ ய்வதென்னென் றுகூப்பிடுகிறாள். ॥அ॥

(என்திருமகள்) ஸ்வாமிலொகஸுலபனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய்ஸர்வஸக்தியாயிருந்த பெரியபி ராட்டியார்க்குமபோஷ்யனாய் உன்னுடைய குணங்களாலே தாஸ்யஸுலபமான ஸ்ரீஸ்ருஷ்டிப்பிராட்டிக்கும் போஷ்யனாய் தன்னுடைய நிரவயிகஸௌலப்யத் ஸௌலப்யத்தாலும் ஸௌகுமார்யத்தாலும் யௌவநாதி ஸம்பந்த குணங்களாலே வாத்ஸல்யாதிகுணயுக்தமான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கும் ஆணை யாயிருந்த நீ தஸரதாத்மஜ ஸுமாகையாலே என்னை ஸுலபனாகையாக்கிறப்போலே இன்னமும் தத்ஸா ம்ய ஸுமென்றென்னை யுன்றிருக்கண்களாலே பார்த்தருளாயென்று சொல்லும். இவளுக்காகக்கோயிலிலே கண் இ—ருளிச்செய்கிறார் (நீவரும்படி உதயாதியால்) எங்ஙனேநோக்குகேனென்று மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (அங்குங்காணுதிதயாதியால்) ॥அ॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

திருமகள்சேர்மார்வனேயென் னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நீ கொண்டகிலமகள் கேள்வனேயென் னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகுணங்களா லேஉதயாதியால்) அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்ட என்கிறவிடத்தில் வர்த்தமானத்தையருளிச்செய்தி ருர் (தன்னுடையநிரவயிகேத்யாதியால்) ஆய்மகளன்பனேயென் னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (நப்பின்னையித்யாதியால்) என்திருமகளென்கிறவிடத்திலே என்ஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (தஸரதாத்மஜ ஸுமாகையாலேயென்று) என் னுடையாவியேயென் னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (என்னைஸுலபனாகையாலேயென்று) வாத்ஸல்யத்திலதிஸயத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும்மி த்யாதியால்) தாரீபவாத்ஸல்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்காகவித்யாதியால்) ॥கூ॥

ஈ—வரப்பண் ணுவேமேலை, இவ்விரண்டுமேஸுகமுமன்றேயென்றுகருத்து. ॥அ॥

என்திருமகள் - எனக்கு ஸ்வாமினியான பெரியபிராட்டியார், சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, நித்யமாகவஸியாநிற்கி றனென்றபடி. மார்வனேயென்னும் - ஸ்ரீயஃபதி. பெரியபிராட்டியார்க்கு நான் ஸ்வாமியாகை யாவது ஸ்வதந்த்ரையென்றன்றோ என்னையென்றுமாதரிக்கிறது, இப்போதுமவளுடைய போக்யதாபாத்ரமாகவே என்னைக்கூடாகவித்தருளவேணுமென்கிறளென்றுகருத்து, நின்-உன் னுடைய, திருவெயிற்றால். ஸ்ரீஜகந்நிவாஸயாள், எ யிறு - ஜகத்பதி. “ஜகதாவாஸாவாஸ ஜகந்நாத ஜகன்நிவாஸவாஸுதேவ” என்னும்படி ஸகலஜகந்நிர்வாஹ ஜகத்பதியாலே என்றபடி. இடந்து - ஸம்ஸ்லேஷித்தலத்தில்நின்றுங்கீண்டெடுத்து, உன்னை யபேக்ஷாகரித்துக்கொ ண்டாகிலும் ஆணையிகளுக்கு நீ காய்ஸ்ருஷ்டியுமவனல்லோவென்கிறளென்றுகருத்து. நீகொண்ட - இப் படி உன்னுடையஆணையிகளுடைய ஸௌலப்யத்தைக்காட்டி நீயுனக்கு போஷ்யமாக்கிக்கொண்ட, நிலமகள் - ஸ்ரீபூமிப்பிரா ட்டிக்கு, கேள்வனே என்னும் - ஜ்ஞாதாவேயென்றுசொல்லாநிற்கும், அன்று - கிருஷ்ணாவதாரகாலத்தில் ஸம்ஸ்லேஷிக்கப் பெறுவதேதுவென்று நப்பின்னைப்பிராட்டிவரிதாவப்படாநின்றவந்த காலத்தில், உரு - இடிபோலே ஸபக்ஷ பாதமான த்வநியையுடையவையான கிருஷ்ணாயுதங்களை, உருவென்று இடிபோலே ஸபக்ஷபாதியான்வஸ்துவுக்குப் பேர். ஏழு - ஏழுகளையும், தழுவி- கூடிஸமம் பண்ணி, மாயத்தாலேவீழ்த்தென்றபடி. நீஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ ஸம்ஸ்லேஷஸாயநமாகையாலே தஸரதஸம்ஸ்லேஷம்போலே கிருஷ்ணனுக்கு ஸௌகர்யமாயிருந்ததென்று வ்யஞ்ஜி ப்பிக்கைக்காக ஸ்ருஷ்டாந்தத்தை தழுவுதலாகச் சொல்லுகிறாள். நீகொண்ட - நீபுனக்காக்கிக்கொண்ட. ஆய்மகள் - ஸௌகுமார்யாதிகளைக்கு நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கென்றபடி. அன்பனேயென்னும் - வ்யதஸனனென்று சொல்லா நிற்கும். இப்படிமவர்கள்பக்கலிலே ஸ்வதந்த்ரையாயிருந்த நீ அவர்களுக்கு போஷ்யமான வென்பக்கலிலே கிருஷ்ண

ஆ—றிருவரங்கங்கோயில்கொண்டானே தெளிகிலேன்முடிவிவடனக்கே* ॥கூ॥

முடிவிவடனக்கொன்றறிகிலேனென்னுமுலகாளியேயென்னுங்* கடிகமழ்கொன்றைக்சடையனேயென்

னுநான்முகக்கடவுளேயென்னும்* வடிவுடைவானேர்தலைவனேயென்னும்வண்டிருவரங்கனேயென்னும்*

ஆ—வளர்ந்தருளுகிற நீ இவளைப்பார்த்தருளுகிறதில்லை, இனியிவளுக்கென்னுய்விசையுமென்றொன்று மறிகி

றிலேனென்கிறாள். ॥கூ॥

(முடிவிவள்தனக்கு) இப்பெண்பிள்ளைதனக்குமுடிகைக்கொருவாய மறிகிலேனென்னும், வ்யூஹராஜரா

ஜகஜ்ஜனகரான மஹாதாசரதியவர்களுடைய வ்யாஜ்ஜி வ்யாஜ்ஜி தனை யவர்களுடைய வ்யாஜ்ஜி வ்யாஜ்ஜி தனை

யறிந்து வைத்துவைத்தருளினவனே? உன்திருவடிகளிலவர்களோபாதி யுறவுபோராதேவென்னும், அயர்வ

றுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிற வுன்னைக்காட்டியருளாயென்னும், கோயி

லிலேபுகுந்து கண்வளர்ந்தருளி சூழ்ந்தார்க்காதரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வாமனநம்பியேயென்னும்,

பத்தாம்பாட்டு.

இ—மூவுலகாளிகடவுளேயென்னுமிதுவுத்துக்கு வ்யாக்யானஞ்செய்கிறார் (வ்யூஹராஜ

ஜகஜ்ஜனகரான ஸ்ரீராமாதாசரதியவர்களுடைய வ்யாஜ்ஜி வ்யாஜ்ஜி தனை யாலும்) இதுக்குப் வாமனாதாசரதியவர்களுடைய வ்யாஜ்ஜி வ்யாஜ்ஜி தனை யாலும் (உன்திருவடிகளிலாணையாலும்) வடிவுடைவா

னேர்தலைவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாசரதியவர்களுடைய வ்யாஜ்ஜி வ்யாஜ்ஜி தனை யாலும் (அயர்வறுமமரர்களாலும்) வண்டிருவரங்க

னேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாசரதியவர்களுடைய வ்யாஜ்ஜி வ்யாஜ்ஜி தனை யாலும் (கோயிலிலேஜகாலும்) அடியடையாதாள்

போலிவளென்கிறதற்குத் தாசரதியவர்களுடைய வ்யாஜ்ஜி வ்யாஜ்ஜி தனை யாலும் (பெருமாள்திருவடிகளாணையாலும்) சேர்ந்துமுடி

யவென்றது - சேர்ந்துதலைக்கட்டவென்றபடி. போய்முடிந்தாளென்றது - மிகவும் ஆபத்தாயிருக்கிறாளென்றபடி.

ஈ—பண்ணை தொழிவதெங்ஙனே யென்றுளன்றுகருத்து. தென்—வ்யூஹராமான, திருவரங்கம்- ஸ்ரீரங்கத்தை,

கோயில் கொண்டானே - கோயிலாகக்கொண்டவனே, ஸ்வதாரத்திலே யுதவாதாருன்னை யிழந்து போகாதபடி

கோயிலை நிதானவ்யூஹராமாக வ்யவஸ்தித்தவனே என்றபடி. இவள்தனக்கு - இப்பெண்பிள்ளைக்கு, தன்னென்

றுவ்யாமோஹந்தரையொழும். முடிவு - உபாவவஸாநத்தை, முடிவு - ஸ்வவஸாநம், தெளிகிலேன் - தெளிய

மாட்டுகிறேனில்லை, நீளத்தனை முன்னவாரானையாகிலு மிவளுடைய வயஸுகளைக்கூடுத்தைப் பார்த்தாலிதுக்கு மு

டிவுண்டாகப் புகுகிறதாகிலெனக்குத் தோற்றுகிறதில்லையென்றபடி. ॥கூ॥

இவள் - இப்பெண் பிள்ளையானவள், தனக்கு- விரஹாக்நிநா உஷ்ணமானதனக்கு, முடிவொன்று -

முடிவை யொன்றையும், முடிக்கைக்குவாயமொன்றையு மென்றபடி. இங்குமுடிவு ப்ராப்யம் முடிக்கைக்கு

வாயவாபம். அறிகிலேனென்னும் - அறியமாட்டுகிறிலே னென்றுசொல்லுகிறாள். இந்தவிரஹ உஷ்ணயிலே

தனக்கு முடிகையே நன்மை யென்று நினைத்து அதுக்குவாய மொன்று மறியமாட்டுகிறிலே னென்று சொல்

லாநிற்கிறாளென்று கருத்து. மூவுலகாளியே என்னும் - மூன்றுலோகங்களையு மாளுகிறவனேனென்னுநிற்கிறாள்,

மூன்றுலோகங்களையுமாளுகிற விம்முனுக்கஸாதாரணஸ்வாமிதனே என்றுசொல்லுகிறாளென்றபடி. கடி - வாஸனை

மானது, கமழ் - வாஸனையாநிற்கிற, கமழ்கை - வாஸனைக்கை. வாஸனையும் ஸுலபமியாநிற்கிற என்றபடி,

கொன்றைச் சடையனே யென்னும் - கொன்றைப்பூவை ஜடையிலே யுடையவனேயென்னுநிற்கிறாள். ஸ்வ

தந்த்ரனுக்கஸாதாரணஸ்வாமிதனே என்றுசொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. நான்முக - சதுர்முகனான, கடவுளேயெ

ன்னும் - தெய்வமேயென்னுநிற்கிறாள். கடவுள் - தெய்வம், சதுர்முகனாவானுக்கஸாதாரணஸ்வாமிதனே எ

ன்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. ஸ்ரீயபதியாகையாலானை ஸ்வதந்த்ரர்களோடுள்ள வுறவு கூடாதென

ஜீவிதையான என்றேடுனைக் கில்லேயோ வென்று வடுகாசையும். வடிவுடை - திவ்யஸௌந்தர்யத்தை யுடைய

வர்களான, ஸமஸ்தநித்யஸூரிகளெல்லாம் வடிவிலேதோற்றும்படி யுஜ்ஜ்வலரூபிகளான என்றபடி.

வானேர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவனே என்னும் - ஸ்வாமியே என்றுநிற்கிறாள், உன்னழகாலேயவர்களை

தோற்பித்தடிமை யாக்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு போக்யமாயிருக்கிறவனே என்றுசொல்லுகிறா ளென்றபடி.

அவர்களுக்கு நீயுன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலேயெனக்கு முன்னைக்காட்டியருளா யென்கிறாள்

என்று தாத்பர்யம். வண் - உதாரமான, திருவரங்கனேயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனேயென்னு

நிற்கும். நித்யஸூரிகள் தாத்ரமநுபவிக்கிறதாய்ப்போகாதே ஸம்ஸாரிகளுமநுபவிக்கும்படி கோயிலிலே

மூ— அடியடையாதாள்போலிவளணுகியடைந்தனள்முகில்வண்ணனடியே* ॥ய॥
முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்மொய்புனம்பொருநற்* றுகில்வண்ணக்தூதீர்சேர்ப்பன்
வண்பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொல்மாலையாயிரத்திப்பத்து

ஆ— இனி பெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து முடியமாட்டாள் போய்முடிந்தாளென்னுப்படி உ-உ-ம்ா வமெஹ யானவிவள் ஹூவுதிமானவிந்த விழுஷநிலையநமான நிரவயிகஉ-ீவெமல்லாம் விஷ்ணுமாம்படி தா ஞசைப்பட்டபடியே பெரியபெருமாள்திருவடிகளையே லாழுஷிக்கப்பெற்றாள் என்றிவளுடைய திருத் தாயார் ஹீவிசையாகிறாள். ॥ய॥

(முகில்வண்ணன்) பெரியபெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து லவ-ஹூகாரலாழுஷமும் பண்ணப்பெ ருகையாலே ஹவ்ஜ்ஜீவநராய் லா-ஹூலஹலமிலவ-ஹிர வாிவ-ஹிண-ஹ்மான திருப்பொருநலாலும் கா கி ராஜிணீய ஹிவுமய லா-ஹிநொஹிராஹி தர-ாநிகாரங்களாலும் வாிகஜி-ஹ்தமான ஹிவுநமராநியனுயிருந்த சடகோபன் முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொல்மாலையாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் பெரியபெருமாள்திரு மேனியில் நீலமான ஜ்ராகிஸ்ஸின்வெள்ளத்தாலே ஹீவ்ராகமான திருநாட்டிலே யபர்வறுமமரர்கள்சூழ லாவி

இ— ஹ்ருதவ்ராமெயாளென்றுகருத்து. அணுகியிதாதிக்குத் தாதுய-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (ஹூவுதிமான விதாதிகளால்) இத்தால் லாவெ-ஹ்ஸானிவளுடைய வாகி-ஹ்யையறிந்து தன்ஸீலாகிஸயத்தாலும் ஔதார்ய-ஹ்த் தாலும் மிவளுடையவாஹாரலாழுஷத்தை விஸ்ரஷிச்து ஹூகாஸிப்பிக்க இவளுக்கத்தால்பிறந்த வாஸ்ராஸ த்தைக்கண்டு தாயார் லஹ-ஹிவ்ஷயாய்ச்சொல்லுகிறாளென்று லாஸகிலா-ஹிமதெ. ॥ய॥

நிகமனம்.

முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடி யுயர்ந்தவனென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (பெரி யவிதாதியால்) மொய்புனற்பொருனல்துகில்வண்ணத்தூ நீர்சேர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹ்மருளிச்செய் கிறார் (லா-ஹூலஹலெ தாதியால்) வண்பொழில்சூழ்என்கிறதற்குத் தாதுய-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (ஹிவுஸ் யெதாதியால்) வண்குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (ஹிவுநமரெதாதி யால்) முகில்வண்ணவானத்துளென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளிதாதியால்) இ மையவர்சூழஎன்கிறதற்குத் தாதுப-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (அவர்வறுமிதாதியால்) பேரின்பவெள்ளத்தேஎன்கிற

ஈ— வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வாஜிஹ ஹாரனேஎன்கிறாளென்று வடாஷ-ஹ்ம். நீ கோயிலிலே கண்வள ர்ந்தருளுகிற லாலம்நான் பெறவேண்டாவோ என்கிறாளென்று வாஜிதாதுய-ஹ்ம். அடி - அவன்திருவடிகளை, அடையாதாள்போல்- அடையாதவள்போலே இருந்தவளான, இந்த விராஹத்தாலே யிவள் முடிந்து போமித் தனையொழிய இனியவன்திருவடிகளை யடையமாட்டா ளென்னும்படி இருந்தவளான என்றபடி. இவள் - இப் பெண்பிள்ளையானவள், முகில்வண்ணன் - ஜிவ்ஹாவலனவனுடைய, முகில்-ஜிவம், ஜ்ஹாவிஹாமமற வஷி-ஹ்கும் ஜிவம்போலே லாவ-ஹ்ருக்கு முவகாரிக்கும் ஹாஹாவரான பெரியபெருமாளுடைய என்றபடி. அடி - திருவடிகளை, அணுகி - கிட்டி, அடைந்தனள் - அடைந்தாள், ஜ ஹ்ஸிலேவிஸஜமாக வந-ஹாவிக்கப்பெ ற்று யாரித்தாளென்று கருத்து. ॥ய॥

முகில்வண்ணன் - ஜிவவண-ஹ்ரான பெரியபெருமாளுடைய, அடியை - திருவடிகளை, அடைந்து - லாம்ரவஷித்து, ஜ நஹ்ஸிலே விஸஜமாக வந-ஹாவித்தென்றபடி. அருள்சூடி - கூழ்வெயை ஸிராலாவஹித்து, அவருடைய ஹூலாஜத்தைப் பெற்றாளென்றபடி. உய்ந்தவன் - உஜ்ஜீவித்தவரான, விராஹதாவந்தீர்ந்து யாரித்த வரான என்றபடி. மொய் - நிவிபங்களான, லாயிஷங்களான என்றபடி. புனல் - ஜலங்களை யுடைத்தான, பொருநல் - தாஜ்ரவணி-ஹ்யி னுடைய, இதுக்கு, நீர் என்கிறத்தோடேகூடயம். துகில்வண்ண - யவலவண-ஹ் வஸம்போலே, துகில் - யவலவஸ்ரம், தூ - ஸ-ஹ்மான, "ராஜணீபம ஹூலநாம்வை- லாநந-ஹ்ஷுஜிநாயா" என்கிறபடியே ஹகிஹ்ஹமானளென்று வடாஷ-ஹ்ம். நீர் - ஜலத்தை, சேர்ப்பன் - சேர்ந்தவரான, தாஜ்ரவணி-ஹ் லாலிலதடமதரான என்றபடி. வண் - ஹகிலா-ஹ்ரங்களான, பொழில் - உபவநங்களாலே, சூழ் - வாிவ்ரத மான, வண்குருகூர் - ஹகிராஜணீப திருநமரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், முகிலவண்ண னடிமேற்சொ ன்ன - ஜிவவண-ஹ்ன்விஷயமாகவருளிச்செய்தான, சொல்மாலையாயிரத்து - லாஸ்திராலாலஹஸ்ரத்தில்,

மூ—ம்வல்லார்* முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர்பேரின்பவெள்ளத்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஹ்ருதிகவஸ்கேவ்ரஷ்டாநுஹவஜநித நிரவயிகாநந்த ஸஹாண-ர்வாஹநி-ர்ஹரயிநுப்பரென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தற்குத் காரண-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஹ-ஹ்திகெ-ர்ாஹியால்)

॥கக॥

ஸ—இப்பத்தும்- இந்த பத்து பாட்டுக்களையும், வல்லார்- கூர்வலிக்கவல்லார்கள், முகில்வண்ண-ர்ஹவண-ர்மான, பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியி லத்ய-ஜ்ஜகாதிவ்யாஹங்களாலே நீலவண-ர்மான என்றபடி. வானத்து- வாஸிவ்யாஹத்திலே, இமையவர்-தெவர்கள், நித்யஸூரிக ளென்றபடி. சூழ- இவர்கள்பக்கலாலே சூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பேரின்ப வெள்ளத்தே - ஸஹாநுபவ்யாஹத்திலே, இன்பம் - சூநந்தம் வாங்மந-ர்மகோ நந்தத்திலேயென்றபடி. இருப்பர் - நித்யமாக வ்யதிஷ்டிதராவர்கள். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸஹயஸ்ரீமத்ஸேஷாசார்யாநுஜஹாஸெஹிகாயநமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீமத்ஸேஷநிஷ்காதய-ர்ஸ்தாவஜ்ஞஃ.

(கங்குலும்பகலும்.)

ஸ்ரீரங்மெவஸ்ரியாநாஸ்ரிவிஜமஹ ஸ்ரீவ்ருஷ்ப காலெவ்ருத்திகா

ஸ்ரீஷ்வாநிஷ்டஹாவாஹ-ர்மமாயநதிஃவ-ம்வ்ருகுல-ர்நாத-ர்முநிவம்।

ஸாத-ர்மாத-ர்வ்ருதாநாஜ்ஞாஹதநாதயொவக்ரியாதத்ரகுவாஹ

ஸ்வாதீஷ்வாநாம்விமஹ-ர்ஷ-ர்வஸாயகிவெத்ர்யாஹயீஷாங்ஸாஸாநிஃ॥

(ஸ்ரீரங்மெவஸ்ரியாநாஹ) செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கத்தாய் - கிய-ர்க்குகளுக்குங்கூடக் களித்துவ ந்-ர்க்கும்படி ஸ்ரஸஹாயமான ஜ்ஞாவஸ்யுசியையுடைய ஸ்ரீரங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (நிவிஜ மஹநாஸ்ரவ்ருதாகாலெவ்ருஃ) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் - எல்லாவுலகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கை யாலும், கூர்ஸாஸ்த்ரத்தாலே கநஜ்ஞாஸாலெயெயிலே "காருத்தாகண்ணேனெவென்னும்" என்றுசொல்லுகிற கவதிய-ர்ஸகஸகவும் வம்ஸ்ருஷிக்கப்படுகிறது. (ஸாஸிஹ்வாஹ) சிட்டனே - வாத்ஸல்யஜ்ஞனாகையாலும், (விஜ்வஸ்தா நிஷ்டஹாவாஹ) அந்திப்போதவுணஜ்வடலிடந்தானே - விரோயிபான ஹிரண்யனை வம்ஹரிக்கையாலும் (உரமஸாயநதிஃ) பைகொள்பாம்பணையாய் - தன்திருமேனிஸ்ஸ-ர்த்தாலுண்டான ஹர்ஷ-ர்த்தாலே விகஸித மான ஹணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானே திருப்படுக்கையாகவுடையவனாகையாலும், (வ்ருஷ்ணகுல-ர் நாத-ர்முவம்ஸ-ர்காஸ-ர்வ்ருதாநாஹ) பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் - வெகநருடைய கஸ-ர்நா ரமுவமாக வ்ருஷ்ணிவேங்களைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஜ்ஞாதிகநாதயா, உவகி யாதஸுவாஹவா) இங்கேகூ ஜ்ஞவிவக்ஷிதமன்று சூன்றேந்திக்கோநிகாத்தவனென்னும் - நின்றிருவெயிற்ருவி தர்ஷி - முகில்வ ண்ணனடியை - மொவய-ர்நத்தைபெடுத்து மொமொவாலுகர்கருவகரிக்கைபாலும், வராஹரமுவத்தை க்கொண்டு ஹரிஷ்க்குவகரிக்கையாலும், வஷ-ர்ஸகவமாஹகும்போலே ஸர்வாதமாய்க்குளிர்ந்திருக்கிற வடி வையுடையனாகையாலும், எல்லார்க்கும்வ்ருதியான ஸ்ரீரங்கநாயன் வ்யாஸ்ரிதருடைய மவெஹ-ர்யை ஸஹிப்பி யாநிற்கிறனென்று "கங்குலும்பகலும்" என்கிறஸ்லோகத்திலே காரிமாறன் அருளிச்செய்தானென்கிறார்.॥

ஸ்ரீஸெநிமஹாஜ்ஞஹாஸெஹிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எழாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வெள்ளைச்சுரிசங்கு) இப்பிராட்டியோடே பெரியபெருமாள் லம்ஶ்லேஷாலத்தை யநுபவித்து அந்த லம்ஶ்லேஷவ்யஸனமுள்ளடங்காதபடி பெருகினவாறே அதுவாதிச்கைக்காகவு மாஶ்ரிதவ்யதிகரணமு ஶ்ருதஶ்ரு யாஸ்ரமாகவுந் தென்றிருப்பேரையிலே எழுந்தருளத்திருவுள்ளத்தே கோலியருளி இவருடைய லம்வாஹா ஸ்ரமாக விவளிடத்திலே கதிரோதயாதிகாலத்தைப்பண்ணியருளி தென்றிருப்பேரையிலே வேட்டைக்கு ப்போய்வருகிறோமென்றருளிச்செய்ய, இப்படி வகிலாதிகளெதான விவளவுதளவிஶ்லேஷையாகையா லு மிவனிழந்தகருணை யிவணிக்காணுதொழிகைக்கு லேதுவென்னுமிட மறியாமையாலு மெழுந்தருள லம்வழித்து விஜபத்தைபாஶாவித்து ஶிவுபாயங்களைக்கொடுத்தருளி "ஶுபாஶுநுவ்ராஜ ஶம்ஹரு ஹுஶியவ்ஷீ" என்னும் வருகையெபாலே திருப்பல்லாண்டுபாடிக்கொண்டு திருவணுக்கன் திருவாசல ளவும் பின்னேயெழுந்தருளப் பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி தாமரைத்தடாகம் மலர்ந்தாப்போ லேயிருந்த திருக்கண்களாலே யிவளைப்புரிந்துபார்த்தருளி இவளாலேயநுஜ்ஞாதனுய்த் தென்றிருப்பேரை யிலேயெழுந்தருள, இவளவனைக்காணுமையாலே கதுஜீவலம்லேஹபாய் அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்றி ருப்பேரையிலேயெழுந்தருள வுஜ்ஜீவிக்க இவருடைய திருத்தாயாரும் தோழிமாரும் மற்றுமுள்ள லம் யோக்களு மிவளைவ்யதிலம்பிக்க நான்போகைதவிரேன், தனியேபோனாளென்னும் பழியுங்களுக்குவாராமே

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ — கீழ்ப்பாட்டில்சொன்னபடியே ஆழ்வார் பெரியபெருமாளோடு ஸாநுலலம்ஶ்லேஷவிஶ்ரம்பத்தைப்பெற்று லதை ஷராயிருக்க விஶ்லேஷஜலையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே விஸ்ரஹ்ணியான வொருபிராட்டி யினுடைய பேச்சுக்களைப்பேசுகை யலம்புதமன்றோவென்ன? இப்போதிவர் ஸாநுலாநுலவிஶ்லேஷ ஜத்தாலே லம்ஷங்லதை ராயிருந்தாரேயாகிலும் வாஹ்யலம்ஶ்லேஷங்கிடையாமையாலே பின்னையுமவல ஹராய் இப்போதவனோடு வாஹ்யலம்ஶ்லேஷம்பெறவேணுமென்று கூவிரைப்படுகிற தம்முடையஜலையை பெரியபெருமாளோடு லம்ஶ்லேஷித்துப்பிரிந்து விஸ்ரமாதைகாயான வொருபிராட்டியானவள் தான் திருப் பேரையில் செல்லவேணுமென்று அன்னைமாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிற வாக்யாவதா ரத்தாலே பேசுகிறளென்கிற கருத்தாலே யவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பிராட்டியோடே ஊதயாலி) இப்படி லாவதாரத்திலே இத்திருவாய்மொழி லம்ஶ்ரமாலையும் கூரியாவதாரத்திலே பெரியபெருமாளோடு லம் ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வ்யவஸிக்கப்பட்ட விப்பிராட்டி இத்திருவாய்மொழியிலே திருப்பேரையிலே செல்லவேணுமென்று பேசுகை யலம்ஶ்ரமாலையென்னவருளிச்செய்கிறார் (அந்தலம் ஶ்லேஷாலபி தாயாலி) இத்தலலம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்க இவளவன்விஶ்லேஷத்தை லம்வஹிப்பளோ, இவள் லம்வஹிக்கவில்லையாகில் அவனிவளை விஶ்லேஷித்துப்போகை யுசிதமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவருடைய லம்வாஹாஸ்ரமாகவி தாயாலி) கூவ்யதளவிஶ்லேஷையாகையாலுமென்றது - லம்ஶ்லேஷாலதாவ்யணை மாகையாலே விஶ்லேஷமின்னபடியிருக்குமென்று தெரியாதேபோம்படி அத்தை மறந்தவளாகையாலுமென்ற படி. (இவனெழுந்தருளுகையி தாயாலி) இவன் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறது இவனைக்காணுதேபோகுகை க்கு லேதுவென்னுமிடத்தை யறியமாட்டாதபடி கதுஜீவலம்ஶ்லேஷையாகையாலுமென்றபடி. இவன் திருப் பேரைக்கெழுந்தருளுகிறதுவும் ஒருலம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷமென்றே எண்ணிக்கொண்டிருந்தாளென்றுகருத்து. இப்படி அவனைப்பிரிந்தவிவள் வ்யவஸாந்தன்றோடி அவன் லம்ஶ்லேஷித்திருந்த உபாயலுண்டான வவ னுடையவழகுகளை நினைத்துச்சொல்லுமத்தனையொழிய வஜ்ஞாவ்ருத்தியிலேயிருக்கிற தான் காணுதவனுடைய வ்யாணலஹாலங்களை வெள்ளைச்சுரிசங்கொடி தாயாலே யிவள் பேசக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கி றார் (விஜபத்தையி தாயாலி) ஶிவுபாயங்களைக்கொடுத்தருளி என்கிறவிடத்திலே "தத்ஸ்ரஷ்டாரமீ ணீயநுஷீவாயதிகூணா । உஜாலலீதாதயொஹ்யாதி தராஃ வ்யஜாவயிஜலுதரா" என்கிறஶ்ருதி வெதகம். திருவணுக்கன் திருவாசலளவுஞ்சென்று வ்யாணலஹாலங்களையெல்லாங் காண்கையாலே இவளவற்றைச் சொல்லக்கூடுமென்றதாய்த்து. புரிந்துபார்த்தருளி என்றது - திரும்பிப்பார்த்தருளினென்றபடி. *

மூ— வெள்ளச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே* புள்ளக்கடாகின்றவாற்றை க்காணீரென்சொல்லிச்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழா

ஆ— நீங்களேயென்னைத் தென்றிருப்பேரையிலே யிண்டனைக்கொண்டுபோய்விடுங்கோளென்கிறாள். நிரதி ஶயளஜ்ஞ வரிவ்ருணக நிஜக்யபரார்த வாஜ்ரஜ்வயம்போலேயிருந்த ஸ்ரீவாஸுதேவத்தையும், நிரதிஶ யதீவ்ரபக்ஷ லக்ஷ்யக்ஷம்பம்போலேயிருந்த திருவாழியையுமேந்தி, பொன்மலையின்மீதிசைக் கார்முகில்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறிய நாளி இலங்கொளிசேரரவிந்தம்போன்ற நீண்டகண்க ளையுடையனைவனென்னெஞ்சினூடே சாரிகைசெய்திருந்தாறுகிறபடி நீங்கள் காணுகிறிலிகோள். இன்னபடி யென்றென்க்குச் சொல்லலிலமாகிறதில்லை, ஆதலாலவனை யொருகூற்றங்காணுதாழியிலே யுரிக்கமாட்டேன் வெஹவொஷத்தாலும் ஶ்ரவணாதிவொஷத்தாலும் கீர்வாணநரான வாலர்களுடைய வாஸவாராதநஷ்ட ணவ்ருத்திவொஷத்தாலும் வரிவ்ருணக்மான திருப்பேரையிலே ஆத்மஸ்வரூபநிரத நிரவயிகவாஸ

முதற்பாட்டு

இ— வெள்ளச்சுரிசங்கொடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயளஜ்ஞத்வ தாத்பர்யத்தாலே) ஆழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயதீவ்ரத்வ தாத்பர்யத்தாலே) புள்ளக்கடாகின்ற என் கிறவிடத்தில் லக்ஷ்யக்ஷம்பத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பொன்மலையிதாத்பர்யத்தாலே) மீமிசைனன்றது - உபரி என்றபடி. கநகாவலயவாரி காஷ்டஶைலம்போலேயென்றபடி. தாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்கு திருமொழி ப்பாசுரத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இலங்கொளியிதாத்பர்யத்தாலே) இலங்கொளி - விளங்காநின்கிறகாந்தி யானது, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, காந்திவ்ருத்தமாயிருக்கிற என்றபடி. அரவிந்தம்போன்ற - கமலிநீதுல்ய மான, புள்ளக்கடாகின்றவாற்றைனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையிதாத்பர்யத்தாலே) என் சொல்லிச்சொல்லுகேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியிதாத்பர்யத்தாலே) வாஸவாராத நத்துக்குப் வாஸதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாத்பர்யத்தாலே) வேதவொலியும் தாத்பர்ய விளையாட்டொலியு மாநுஷத்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வெஹிதாத்பர்யத்தாலே) கீர்வாணநரானவென்கிறவிடத்திலே "வாஸுதேவகீர்வாணநர ஸ்ருஷ்டாவாரோஷ்டவஸம்வாஸம் । ராக்ஷஸாஹிஷ்டவஸம்யக்ஷா ஸ்துத்யாரோவதியஃகயாஃ" என்கிறபிரகாரமஹிம்நாதிகம். வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றி நிருந்தளன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீ

ப:— அன்னைமீர்காள்?- தாத்பர்யநிர்காள், வெள்ளை - யவலைமான, ஸ்வாபாவிகமான திருமேனிக்குப் வாஸாதாரண மாம்படி ஆகியவலைமான என்றபடி, சுரிசங்கொண்டு - சுரியையுடைத்தான ஸம்வத்தோடே, சுரி - சுழல், சுழற் சிக்சுழிபோலே வர்த்துலமான ஸுஷ்ராவயவஸ்தாநிவிஶேஷத்தைபுடைத்தான ஸ்ரீவாஸுதேவத்தோ டுகூட என்றபடி. ஆழி - வர்த்துலத்தை, அப்படியொருவிஶேஷண மிட்டுச்சொல்ல வொண்ணாதபடி ஆகவாஸ்து மான ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையென்றபடி. ஏந்தி - அவற்றில்விஜாதீயபரிக்ரஹத்தாலே திருக்கைகளாலே ஏந்திக் கொண்டென்றபடி. தாமரைகண்ணன் - காருண்யாதிகுணவிஶேஷவத்தான, ஸுலபங்களாயுந் திருக்கண்களாயுமிரு க்கை வாஸ்தவிகாவயவஸௌந்தர்யஸுஹார்தம் நிரவதிகமாயிருக்கையாலே. அதாவது:— தி ருக்கண்களைப்போலே திவ்யாயுதங்களும் திருமேனிக்கலங்காரமாயிருக்கையாலும் திவ்யாயுதங்களைப் போலே திருக்கண்களும் எல்லாரையும் தோற்றுக்காலிலே விழப்பண்ணுகையாலுமென்றபடி. என்னெஞ்சின் - என்ஹ்ருதயத்தி லுடைய, ஊடே - ஹ்ருதயத்திலே, புள்ளை-வாஹநத்தை, மாயனை என்றபடி, கடாகின்ற- ஈக்ஷணமாத்ரத்தாலே நடத்துகிற, ஆற்றை - வ்யாபாரத்தை. ஆறு - வ்யாபாரம், கடாகின்ற ஆற்றைனென்கிறவிடத்திலே வாய்யிலேவகாரார்தம். கா ணீர்j-காண்கிறிகோளில்லை. உங்கள்நெஞ்சிலேதோற்றுத ஸாதாரணத்தைக்கொண்டு நீங்களிதுகூடாதென்றிருக்கக்கூடு மோ வென்றுகருத்து. நாங்கள் காணுமாகில் நீசொல்லலாகாதோவென்ன? உதாரஞ் சொல்லுகிறாள். என் சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி, சொல்லுகேன் - என்னெஞ்சில்நடக்கிற வாஸ்தவர்த்தத்தைச் சொல்லக் கடவேன னென்றபடி. அதுவாவாதிமாவாஸமென்றுகருத்து. வெள்ளச் சுகம் - வெள்ளமான வாஸுகங்களை யுடை யவனுமாய், நிரவயிகாநந்த ஸுகிதனான வென்றபடி. அவன் - அந்த வாஸுதேவாதிகுணன், வீற்றிருந்த - வீறு தோன்றும்படி இருந்த, வீறு - உத்கர்ஷம், வாவைர்ாகவர்ஷர்ந்தோன்றும்படி எழுந்தருளி யிருந்தவிடமான தென்றபடி. இது திருப்பேரைக்கு விஶேஷணம். வேதவொலியும் - வெதவொஷமும், ஒலி - வொஷம், விழா

ழை—வொலியும்* பிள்ளைக்குழாவிளையாட்டொலியுமறத்திருப்பேரைபிரிசர்வன்நானே* ॥ச॥

ஞானக்கருங்குழற்பிழிமீர்காளன்னையர்காளயற்சேரியீர்கள்* ஞானித்தணிநெஞ்சங்காக்கமாட்டேனென்

அது— ஒலியாஉயிரிதுஉணர்வுவரிவளைஒருப்பக்கொணடிருக்கிற விருப்பைக்காணவேணும், நீங்களென்னைக் கொண்டுபோய்விடுகளாகில் நானபாகிலும்போகிலுமென்று தன்னை ஆசிரயிக்கிற தாய்மாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥க॥

(ஞானக்கருங்குழல்) ஞாலிவரிஉலை நீலாலைகாலுங்கூட வஉநாரவிநுங்களையுடைய தோழிமாருமன்னையரும் மற்றுமுள்ளவெயரஜநங்களும் நீதனியேபோகையிட்டல்லவென்றுசொல்ல, அவர்களைக்குறித்து நானென்னுடைய வுதம்போனநெஞ்சைக் காக்கமாட்டேன், எனக்குவியையமன்று, சூழ்தவராஹனைகளாகத் திருநாட்டிலுள்ளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்தருமகமுய் வந்துபிறந்தருளி, அக்காலத்தில் பெறுதாருடையவிழுவுதிரும்படி தேன்மொய்த்தபூம்பொழில தண்பணைசூழ் தென்திருப்பேரையில் வரிவளைஒருபக்கத்தை

இ—ஸம்ஸ்ருதவிஷ தாழிபால்) சேர்வன்நானேனென்கிறவிடத்தில லவயாரணத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நீங்களென்னையிதாழிபால்) சேர்வன்நானேனென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (நாலையாகிலுமிதாழிபால்) ॥க॥

நான்திருப்பேரையிலேபோயல்லது நில்லேனென்று சொல்லவந்தவிவள் அத்தைபிப்பாட்டிலே என்னைஞ்சவன்பக்கலிலே கிடக்கிறதென்றுசொல்லுகை யஸம்ஹதமன்றேவென்ன விதுக்குத்தாதயர்சொல்லுகை ககாக வுவதரிப்பிக்கிறார் (ஞாலிவரிஉலை தாழியால்) இத்தால் வயிதவாஹத்தில் வஹங்களுக்கயர்மும் ஸ்ருதிவிதமாயிற்று. இதீயவாஹத்துக்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடைபவிதாழியால்) மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்விசதாழியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவரமங்கையரிதாழியால்) அக்காலத்திற்பெறுதாருடையளன்றது - அந்த கூவஷாவதாரகாலத்திலே யநுஹவிக்கப்பெறுதாருடைய என்றபடி. வானப்பிராளென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிசசெய்கிறார் (வரிவளைஒனிதாழியால்) பாட்டுக்குப் வாஹதாதயர்மருளிச்செய்கிறார்

ஸ—வொலியும்- உதய வெஷமும், விழா- உதவம், உதவங்களிலுண்டான ஜநஸஞ்சாரஜநித வொஷமுமென்றபடி. பிள்ளைக்குழா - வாலஸஹிருஹந்திரனுடைய, குழா - ஸஹிருஹம், விளையாட்டொலியும் - கீரயநத்திலுண்டானமவாஷமும், கீரயநகாலத்திலே வாஹ்யாரமவர்கள் சொல்லுகிற வஸதூண கூயாகோலாஹலமுமென்றபடி. அறு - அறுதிதான, விஹியாசதானளன்றபடி. இதுவெல்லாம் நிதரமாக நடவாநிற்கிறதான வென்றபடி. திருப்பேரையில- திருப்பேரையென்கிற திவரநமரத்திலே. நானை- நான்தானை, நீங்கள் கொண்டுபோய்விடுர்கோளாகில்நான்தானேயாகிலுமென்றபடி. சோவன் - போவேன். ॥க॥

நானக் கருங்குழல் - வரிஜல ஹரிகங்களாய கீநீலங்களான கூஜலநங்களையுடையவர்களான, நானமென்று மயிர்முடிக்கிடும் மம்யதவத்துக்குப்பேர். நானக்கருங்குழலென்று ஸாகவாதி-வ வஸுஸோஹ:. இப்படிவரிஜல ஹரிதக ஜலதவிஜைகளானவுங்கள வாநிபிபிலையாகில் நாநங்குப்போகநிணையாதிரேனென்று கநத்து. இவளோடு வஸம்ஸ்ருஷ காலத்திலே தானேசாற்றிக்கழித்தவையாய் "வஷ வவ-வ்வஸ-ஹிதாஜ" என்கிறகணக்கிலே தங்களுக்கவன் வரயவாஹித்தருளினவையான வரிஜல நயனங்களை யெல்லாமித்தோழிமார்கள் அவன்பக்கல வீதியாலே சுவ்யாவி யரித்துக்கொரண்டிருக்கையாலே யவர்சளுடைய வாநியியேயிவளுக்கு தஸ்ரணவெஷி தாழி வாரகமாய்க்கொண்டு வாயகமாயி நுக்தைபாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். தோழிமீர்காள்?- வவிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், அயல்- அசலாரான, வவிஜாதீயஜந வ்யாவிருத்தரான என்றபடி. சேரியீர்கள்- உளிருக்கிறவீகாள், சேரி-ஊர், சேரியிலிருக்குமவர்கள். சேரியார், சேரியீர்களென்று வஸம்வொயநம். சுஜநஸம்பந்திகளான தோழிமாரோடுசுஜநஸம்பந்திகளான தாய்மாரோடு சுஜநஸமரல்லாரானஊராரோடு வாசியற இவளுடைய வாவத்தை யெல்லாரு மறியும்படியாய்த்திவளுடைய வாத்ரு-ர்கீரயம். நான் - அவன்பேர் சொன்னல் நையும் வ்ருத்தியான நான், இத்தனி நெஞ்சம் - இந்த தனிநெஞ்சத்தை, சொல்விற்றுக்கோளாதே, வஸதஜ்ஞமான விந்த ஜநமிவ்வ யென்றபடி. "ஸ-ரவபீகிம்கூரிஷ்யதி" என்றுகொண்டு ஒருவரையும் பாராதே போகாநின்ற விந்த ஜநமிவ்வ யென்னை. காக்கமாட்டேன்- அவன் பக்கல் போகாதே தகையமாட்டேன்

ழு—வசமன்றி நோப்பகற்போய்த்* தேன்மொய்த்தபூம்பொழிற்றண்பணை சூழ்தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த* வானப்பிரான்மணிவண்ணன்கண்ணன்செங்கனிவாயின்றிறத்ததுவே* ॥உ॥

செங்கனிவாயின்றிறத்ததாயுஞ்செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுஞ்* சங்கொடுசக்கரங்கண்டுகந்துந்தாமரைக்கண்களருக்கற்றுத்தீர்த்துந்* திங்களுநாளும்விழாவுறுதிதென்திருப்பேரையில்வீறறிருந்த* நங்கள்பிரானுக்கென்னெஞ்சந்தோழிநாணுநிறையுமிழந்ததுவே* ॥ஈ॥

அ—தருளியிருந்தவவனுடைய முகவழகைஸ்மரித்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்திலே என்னெஞ்சநோப்பகல் போய்ப்படிந்துகிடக்கும், இனிநானெங்ஙனேபோகாதிருக்குப்படியென்கிறாள். ॥உ॥

(செங்கனிவாயின்) உன்னுடையமேஜிக்குமை நிறைவுக்கும்போருமோ தனியேபோகையென்று தோழிசொல்ல திருப்பவளத்தினழகிலே போய்ப்படிந்தும் திருப்பவளத்திலொளிகொழுந்துவிட்டு மேலேக்கிவளர்ந்தசோவென்னும்படி நீண்டிருந்த திருவஹிவஷகத்திலழகிலேதாழ்ந்தும், திருவாழியுந்திருச்சங்குமேந்தின வழகைக்கண்டுகந்தும், மற்றோரழகுக்குரித்தல்லாதபடி தாமரைக்கணசருக்கற்றுத்தீர்ந்தும், என்னுடையநெஞ்

இ—(இனிநானிதாழியால்) ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு

உநஹவன்பக்கலிலே வாவணமாயிருக்கிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வகாரத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலிப்பாட்டு வாநராகியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாபகரஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கின்றார் (உன்னுடையவிதாழியால்) ஆஜாநிகள் நிஷ்ரஹமாய்ப்போயிற்றென்கையாலே பாட்டுக்குத்தாபகமாகையால் வாநராகியில்லையென்றதாய்த்து. நிறைவு - அடக்கம், அதாவது:— நெஞ்சிலேயோடுகிறது ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடியிருக்கை. செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுமென்கிறதற்குத் தாபகமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பவளத்திலொளியிதாழியால்) தாமரைக்கண்கருக்கற்றுத்தீர்ந்துமென்கிறதற்குத் தாபகமருளிச்

ஸ— என்வசமன்று-எனக்கு விலையமன்று, இது, உநஹானது, இராப்பகல்-ராத்ரிஃதிவம், சிலபோதுஹமவஷ்டபமும்சிலபோதுஹம்ஸாரயாதெதுமாயிருந்ததாகிலிறே வதிகஞ்சொல்லிமீட்கலாவதென்றுகருத்து. போய்விட்டுப்போய், இதுக்கு திறத்ததுவென்கிறதோடே கூடியம்., தேன் - வண்டுகளானவை, தேன்என்றுவண்டுக்குப்பேர். மொய்த்த - நிவிடமாகசூழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிற, பூம்பொழில் - வாஷ்பாநுபாங்களாலும். தண்ஸீதலங்களான, பணை-நீர்நிலங்களாலும், பணை - நீர்நிலம், சூழ்- வர்ஷாதபான, தென்- உகூஷிணதிஸீபமான திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்று - பேறுபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸ்வரூபஸ்வபாவமெல்லாம தோற்றுமபடியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவனை, வானப்பிரான் - வாரஜவ்ருக்ஷத்திலிருக்கு முவகாரகனை, வானம் - வாரஜவ்ருக்ஷம், வாரஜவ்ருக்ஷத்திலே தானிருக்கிறபடியையெல்லாம் நமக்காகவிங்கே யிருந்துகாட்டுகிற வுபகாரகனைனன்றபடி. மணிவண்ணன் - நைர்மல்யவானை, மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி வாயவனை என்றபடி. கண்ணன் - கூஷ்ணனுடைய' செங்கனிவாயின்றிறத்தது-திவாகரனிபோலே யிருக்கிறவயரத்தின் விஷயத்திலே யிருக்கிறது. கனி - பழம், இங்கே விம்பாதிகளுமவிவக்ஷிதம். திறம் - விஷயம்' திறத்தி லிருக்குமது திறத்தது, தம்முடைவாவணமாயிருகிறதென்றபடி. ஆகிலவ்வானைங்துப்போய்சேராதிருக்கமாட்டோமென்றுகருத்து. ॥உ॥

தோழி - வயஸ்ய, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய உபகாரகனை, செங்கனிவாயின் றிறத்ததாயும் - சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற வயரவிஷயத்திலே கூடிவாவணமாயும், செஞ்சுடர் - சுரவரகிரணபாஸ்வரமான, நீண்முடி - உத்துங்கமானகிரீடத்திலே, தாழ்ந்ததாயும், வாவணமானதாயும், சங்கொடு - ஸவ்யத்தோடு, சக்கரம் - அபஸவ்யத்தையும், கண்டுகந்தும் - சுபாஸ்ரயமிதுசோபநமென்றும், தாமரைக்கண்களருக்கு - தாரஸ்ய ஸஹஜஸங்களான லோசநங்களுக்கு, அற்றுத்தீர்ந்தும் - மற்றோரு கலயவங்களுக்கும் ஸதோஷமாகாதபடி யவற்றுக்கே ஸதோஷமாயு மென்றபடி. இதுக்குநிறையு மிழந்ததுவென்கிறதோடேகூடியம். திங்களும் - மாஸங்களிலும், நாளும் - திநங்களிலும், விழா- உத்ஸவங்கள், மாஹாத்ஸவங்களும் நித்யோத்ஸவங்களுமென்றபடி. அறுத - விச்சேதியாததான, தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த- ஸுலபம், நங்கள் பிரானுக்கு - நம்முடைய வுபகாரகனுக்கு, சுபாஸ்ரயகாரத்தாலேநமக்குவாலயனையுபகாரகனைவனுக்கு. நாணும் - லஜ்ஜையும், நிறையும் - அடக்

தோழி - வயஸ்ய, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய உபகாரகனை, செங்கனிவாயின் றிறத்ததாயும் - சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற வயரவிஷயத்திலே கூடிவாவணமாயும், செஞ்சுடர் - சுரவரகிரணபாஸ்வரமான, நீண்முடி - உத்துங்கமானகிரீடத்திலே, தாழ்ந்ததாயும், வாவணமானதாயும், சங்கொடு - ஸவ்யத்தோடு, சக்கரம் - அபஸவ்யத்தையும், கண்டுகந்தும் - சுபாஸ்ரயமிதுசோபநமென்றும், தாமரைக்கண்களருக்கு - தாரஸ்ய ஸஹஜஸங்களான லோசநங்களுக்கு, அற்றுத்தீர்ந்தும் - மற்றோரு கலயவங்களுக்கும் ஸதோஷமாகாதபடி யவற்றுக்கே ஸதோஷமாயு மென்றபடி. இதுக்குநிறையு மிழந்ததுவென்கிறதோடேகூடியம். திங்களும் - மாஸங்களிலும், நாளும் - திநங்களிலும், விழா- உத்ஸவங்கள், மாஹாத்ஸவங்களும் நித்யோத்ஸவங்களுமென்றபடி. அறுத - விச்சேதியாததான, தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த- ஸுலபம், நங்கள் பிரானுக்கு - நம்முடைய வுபகாரகனுக்கு, சுபாஸ்ரயகாரத்தாலேநமக்குவாலயனையுபகாரகனைவனுக்கு. நாணும் - லஜ்ஜையும், நிறையும் - அடக்

மூ—இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போனவென்னெஞ்சிருமங்கேயொழிந்தார்* உழந்தினியாரைக்கொண்டே
ன்னுசாகோவோதக்கடலிலிவிபோலவெங்கு* மெழுந்தநல்வேதத்தினாலின்றேங்குதென்றிருப்பேரையி
ல்வீற்றிருந்த* முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேனன்னையர்காளென்னையென்முனிந்தே* ॥சு॥

ஆ—சானது திங்களும்நாளும் விழாவழுத தென்றிருப்பேரையிலேவீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்குநா ணுப்நிறைவு
மிழந்தது, இனினைக்கு நாணும்நிறைவுமுண்டோவென்று தோழியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥கூ॥

(இழந்த) யாதுமோகயாதுமோவென்று நிரவிபாதே போகப்பெறலாமோவென் றன்னைமார்தன்
னைமுனிய இழந்தவெம்மாமைதிறத்துப்போன வென்னெஞ்சிருமவனுடைபவழகைக்கண்டு என்னைமறந்து
வாராதேயங்கேயொழிந்தார், இனி இங்கிருந்தென்ன வாராஷாயும்வாயிப்பது, ஆரோடேயெத்தைநிர
விப்பது, ஓதங்கிளருகிற கடலினுடைய வொஷம்பொலேஇருந்த ஜம்ஹமான வெஹவொஷத்தாலே வ
ஜமான தென்றிருப்பேரையிலே வீற்றிருந்தருளினவிவனுடைய நண்ணுவசுரர் நலிவெய்துநல்ல வமரர்பொழி

இ—செய்கிறார் (மற்றோரழகுக்கிதாழியால்) உரித்தல்லாதபடியென்றது - ஸுஷமாகாதபடியென்கை, உரித்து—
ஸுஷஹிதம். ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

திருப்பேரைக்கு நான்தானேபோவேனென்றபோதே தான்வன்பக்க லதாவஸெதையென்னுமிடம்வ
ஷமாயிருக்க விப்பாட்டிலுமவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகை வாநராகியன்றேவென்ன விதுக்குத்தாதா
சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (யாதுமோவிதாழியால்) அங்கேயொழிந்தாரென்கிறதற்குத் தா
பமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவழகையிதாழியால்) உழந்தினியென்கிறதற்குத் தாதாபமருளிச்செய்
கிறார் (இனியிதாழியால்) ஆரைக்கொண்டென்னுசாகோவென்கிறதற்குத் தாதாபமருளிச்செய்கிறார் (ஆ
ரோடேயிதாழியால்) நல்வேதனென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஜம்ஹமிதாழியால்) ஓங்குனென்கிறத்தையுரைக்கி
றார் (ஸஜுஜுமானவென்று) முழங்குனென்கிறதற்குத் தாதாபமருளிச்செய்கிறார் (நண்ணுவசுரரிதாழியால்)
கவ்யாகமம், நண்ணு - தன்னைபாஸ்ரயியாதிவர்களான, அசுரர் - கவ்ரர்களானவர்கள், நலிவு - வீடியைய,

ம— கத்தையும், இழந்தது - வ்வஷ்டம், வனகாரம்வாகவ்யவதாரணம். ॥கூ॥

இழந்த - என்னுலே இழக்கப்பட்டதான, அவனவஹரித்துக்கொண்டுபோனதான வென்றபடி. எம்மா
மை - என்னுடைய மாமையுடைய, திறத்து - விஷயத்திலே, மாமை - காம், அவனவஹரித்துக்கொண்டு
போன வென்னுடைய காமத்திக்காக வென்றபடி. போன - அவன்பக்கலிலே போனதான, என்னெஞ்சிருமை -
என்னுடையமநஸ்ஸும், அவனுக்காக வன்றிக்கே என் காமத்திக்காகப்போன வென்மநஸ்ஸு மென்றபடி.
நெஞ்சிருமென்கிறவிவ்வவயவம் அங்கேபோயவரோடேகூடினவாறேமிகவும்பெரியவராயென்னைமறந்துவிட்
டாரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அங்கே - அவ்விடத்திலேதானே, ஒழிந்தார் - நின்றுவிட்டார், அவனழகை
க்கண்டவாறே அங்கே நின்றுவிட்டாரென்றபடி. இனி - இப்படி நெஞ்சுபோனபின்பு, உழந்து - க்லேசப்பட்
டுவ்யாகுலாதமநஸ்கமென்றுமின்றிக்கேயுபேக்ஷிக்கப்பட்டுவென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு- ஆரைஸஹாயமாகக்கொண்டு,
என் - என்னத்தை, எந்தவமநஸ்த்தையென்றபடி. உசாகோ - உசாவுகேன், வ்யாவம் பண்ணி நிரவிக்கக்கட
வேனென்றபடி. உசாவுகை - வ்யாவம்பண்ணுகை, கோ வென்றது கிம்ஸப்தவாசியாகமாய்கொண்டு கேஷவா
மநஸ்கம். மநஸ்போனபின்பு யாதாயாதம் நிரவிக்கக்கூடுமோ வென்றிகருத்து. ஓதக்கடல் - ஓதத்தை
யுடைத்தான வஜ்ரஹ்ருதயத்தில் ஓதம் - தாரம்ஹஜ்ஜ்ஹணம், ஓவிபோல - வொஷம்போலே, எங்கும் - வஸ்வஹ்ரு
தயத்திலும், எழுந்த - உஜ்ஜ்ரும்பித்தான, நல் - ஜம்ஹமான, வேதத்து. வெஹங்களினுடைய, ஓவி - வொ
ஷமானது, நின்று - வ்யாபிபாய்க்கொண்டு, ஓங்கு - ஓங்காநின்ற, வஜ்ரஜுமாகாநின்றவென்றபடி. தென்றிருப்பே
ரையில்வீற்றிருந்த - வ்யவஸ்திதம், முழங்கு - ஜ்வராயஜாநமான, அந்த வெஹவொஷ வஜ்ரகுஹாநியாலே ஸ்வா
யஜாநமாகா நின்றவென்றபடி. சங்கக்கையன் - ஸ்வத்தைக்கையிலே யுடையவனை வெம்பெருமானுடைய,
மாயத்து - மாயையிலே, கூய்ய-மான வழகிலே, ஆழ்ந்தேன் - ஜவிஹ்ருயானேன்' அன்னையர்காள்?- தாய்மார்
காள்? என்னை - இப்படியிருக்கிற வென்னை, முனிந்து - கோவித்து, என்?- என்னவ்ருயொஜநமுண்டு, நீங்கள்
தாய்மாரான ஔசித்தாலே கோவிக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ॥கூ॥

மூ—முனிந்துசகடமுதைத்துமாயப்பேய்முலையுண்டுமருதிடைபோய்* கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்தகண்ண
பிரானுக்கென்பெண்மைதோற்றேன்* முனிந்தினியென்செய்தீரன்னைமீர்காண்முன்னியவன்வந்துவீற்றிரு
ந்த* கனிந்தபொழிற்றிருப்பேரையிற்கேகாலம்பெறவென்னைக்காட்டுமினே* ॥ங॥

ஆ— வெய்த்தும்படி முழங்குகிற ஸ்ரீவாஸுதேவகிருஷ்ணனாகிற வெள்ளத்திலேபுக்கழுந்தினேன், இனியெ
ன்னை முனிந்து ஆயொஜநமென்னென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥ச॥

(முனிந்து) உன்னுடையஸ்நேஹத்துக்குப் போருமோவென்றவர்கள் பின்னையுந்தன்னை முனிய, ஸ்நே
யாய், ரோஷத்தாலே ஸகடாஸுரனைப்பாய்ந்த ஹிம்ஸாவ்ருத்திக்கும் வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சியாயும் படி
முலையுண்டஹிம்ஸாவ்ருத்திக்கும், கனிந்தவிளவுக்குக் கன்றெறிகைக்காக விளங்கனியைக்குறித்துப்பார்
த்தருளின பார்வைக்கு மென்பெண்மைதோற்றேன், நீங்களினியென்னைமுனிந்துசெய்வதென்? என்னுடைய
வரவுபார்த்து முன்னமேபோயவன் வீற்றிருந்த நிரவயிகமஹாஹ்ருமான சோலையையுடைத்தான தென்றிரு
ப்பேரையிலே கொண்டுபோயவன்பக்கலிலே யென்னையீண்டக்காட்டிக்கொடுங்கோளென்கிறார். ॥ஞ॥

இ— எய்து - அடைந்து, நல்ல - நல்லவர்களான, தன்னையாஶ்ரயித்தவர்களானவென்றபடி. அமரர் - தேவர்க
ளானவர்கள், பொலிவு - வ்ருத்தியை. எய்தும்படி - அடையும்படி, மாயத்தாழ்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்
யமருளிச்செய்கிறார் (அழகிதாகியால்) ॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவன்பக்கல்நான்தாழவேவிணையானேன், என்னைநீங்கள் முனிந்தென்னவ்யொஜநமென்று கீழ்ச்
சொன்னவர்த்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு வாக்யார்த்தமன்றிவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உன்
னுடையவிதாகியால்) முனிந்துசசடமுதைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹாதாகியா
ல்), மாயப்பேய்முலையுண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சனையாலிதாகியால்) முன்னிய
வன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவரவிதாகியால்) கனிந்தபொழிலெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகதாகியால்) திருப்பேரையிதாகிக்குத் தாத்பர்
யமருளிச்செய்கிறார் (தென்றிருப்பேரையிலேஇதாகியால்) ॥ஞ॥

ஆறாம்பாட்டு.

எனக்கவன்பக்கலிலே, ஸுஹ்ருத்வஸகத்வமென்னும் என்னைத்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோய்
க்காட்டுங்கோளென்னும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே சொல்லுகிறதாகையாலேயிப்பாட்டு வாக்யார்த்தமன்றே

ஸ— முனிந்து - கோபித்து, "ஸ்நேஹாதீர்க்கரோஷோஹ" என்கிறபடியேஸ்நேஹாதிக்யாய் அது விஜ்ரும்பித்
தவாறே கோபித்தென்றபடி. சகடம் - ஸகடாஸுரனை, உதைத்து - திருவடிகளாலே தாவநம்பண்ணி, மாய- வஞ்ச
கையான. பேய் - வ்ருத்தியையுடைய, முலை - ஸ்தநத்தை, உண்டு - அழுதுசெய்து, மருது - ஸஜ்ஜுந
வ்ருக்ஷங்களுடைய, இடை - ஜங்ஹாத்வயத்திலே, போய் - ஸுஸ்ரூஷாவிஷயங்களானவவற்றிலகப்படாதே தப்பிப்போய்,
கனிந்த - வக்வமான, விளவுக்கு - கபித்தவ்ருக்ஷத்துக்கு, விளவு - கபித்தம், கன்றெறிந்த - ஸ்ஹத்தை எ
டுத்தெறிந்தவனை, கபித்தாஸுரவ்ருக்ஷத்தைப்பிடுங்கின வஸுரன்மேலவ்ருக்ஷத்தைவ்ருக்ஷத்தைவந்திருந்தவஸுரனைஹனிவா
தாஸுரனைக்கல்லெறிவாரைப்போலே எறிந்தவிபரீதவ்ருத்தியையுடையனென்றபடி. கண்ணபிரானுக்கு - கிருஷ்ண
உபகாரகனுக்கு, அந்தகிருஷ்ணாவதாரத்தில் விபரீதவ்ருத்திகளையெல்லாம் எனக்கு வ்யாபாரிப்பித்த உப
காரகனுக்கென்றபடி. என்பெண்மை - என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, தோற்றேன் - இழந்தேன், இனி - இப்ப
டியானபின்பு, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், முனிந்து - என்னைகோபித்து, என்செய்தீர் - என்னகாயத்ஜ்ஞ்செய்
யாநிற்கிறிகோள், இந்தமுனிவாலொரு வ்யொஜநமுமில்லையென்றபடி. முன்னி - வத்ஸல்யத்தாலே, என்னுடைய
வரவு பார்த்துக்கொண்டு எனக்கு முன்னேதானே என்றபடி. அவன்வந்து வீற்றிருந்த - அவன்வந்தெழுந்தரு
ளி யிருந்தவிடமான, கனிந்தபொழில் - பரிபக்வமான உத்யாநங்களையுடைத்தான, திருப்பேரையிற்கே-
திருப்பேரையென்கிறதிவ்யதேசத்துக்கு, காலம்பெற - ஸீக்ரமாக, என்னை - அவன்வருமளவும் விஸ்வாஸம்
பொறுக்கமாட்டாதவென்னை, காட்டுமின் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலிருக்கிறவனுக்கென்னைக்கொண்
டுபோய் ஸீக்ரமாகக்காட்டுங்கோளென்றபடி. ॥ஙி॥

மூ—காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள்காதல்கடலின்மிகப்பெரிதா* னீலமுகிலவண்ணத்தம்பெருமானிற்
குமுன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்* ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்தான்மறையாளரும்வேள்வியோவாக்*
கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசுங்கூடுபுனற்றிருப்பேரையிற்கே* ॥சு॥

ஆ—(காலம்பெற) வேட்டைக்கெழுந்தருளினவத்தனையன்றே இப்போதே யெழுந்தருளுகிறானிறே, இங்ஙனே பதறவேணுமோ, என்று அவர்கள்சொல்ல, எனக்கவன்திறத்திலுள்ள வலிதாயிவ்வாசையிவ்வளத்துக்கொரு முடிவிலதே, நீயும்உனதுநிலமான ஸ்வரூபத்தினுடைய வழகாலே யென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவனை ன்கண்ணிலேவந்துதோற்றுநிற்கும், என்கைக்குமெய்தான், வாஉவாஷாயமெகவெஷ நிதா மெதுதிகாதி வயஃகுஉரநஷாநநிரதராய் வெஉவிஉம்ருஷாரான ஸ்வரூபங்களாலே வதகவரி வஜணஃமாய், சுகிரஉணீப வரிணதஸாமிவ உரங்களாலே வீஜ்ருஉநமாய் வாஉருஷயமி தாஉர

இ—வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வேட்டைக்கி தாதியால்) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதாலென்கிறதற்குத் தாதபஃமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி தாதியால்) ஸ்ரீதீபவாஉத்துக்குத் தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (நீமுதெ. வெ தாதியால்) வேள்வியோவாவென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (வாஉதெ தாதியால்) நான்மறையாளருமென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (வெஉவிதி தாதியால்) கோலச்செந்நெற்கள் கவரிவீசுமென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (சுகிரஉணீயெ தாதியால்) கூடுபுனலென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (வாஉருவமிஉ தாதியால்) ஞாலத்தவன்வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்

ஈ— காதல் - சுஹிநிவெஸ மானது, எனக்கவனைக் காணவேணுமென்கிற வஹிநிவெஸமான தென்றபடி, கடலில் - வஉத்தைக்காட்டில், மிகப்பெரிது - மிகவும் பெரியதாய் இருக்கிறது, ஆலென்று வெஉவ்யாதகம் ஆதலால் அவனைகவருமளவும்விஉம்வைம் பொறுக்கமாட்டேனென்றுகருத்து, ஆனாலும் காதலை யளவுபடுத்திக் கொண்டு நீ நாங்கள்சொல்லுகிற வாசெதஃயைக்கேட்கவேண்டாவோவென்ன? சொல்லுகிறாள். நீலமுகில் வண்ணத்து - நீலமுகிலவண்ணஃத்தை யுடையவனை, வண்ணத்தை யுடையவன் வண்ணத்தன், வண்ணத் தெம்பெருமானென்று ஸஉஹுவஉம். எம்பெருமான் - அவ்வழகாலே என்னை யடிமை யாக்கிக்கொண்டவன், முன்னே வந்து - என்கண் முன்னேவந்து நிற்கும் - நில்லாநிற்கிறான், கண்ணுக்குத் தோற்றுமாப்போலே தோற்றுநிற்கிறானென்றபடி. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றிலனாகில் நாணுங்கள் வாசெதஃயைக்கேட்டு மீளேனே; அவனிப்படி வந்து முன்னேநிற்க வென்னால் மீளப்போமோ வென்றுகருத்து. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றானாகில் உன்னலிஉந் தலைக்கட்டித்தே யென்ன? சொல்லுகிறாள். என்கைக்கும்- என்னுடைய கைகளுக்கும், எய்தான் - எட்டான், வாசெதஃசொல்லுதல் அணைத்தல்செய்யாமை ஏதுமன்று. சைக்குங் கூடக்கிட்டுஞானில்லை யென்றபடி. ஆனால் - நீ செய்யகில்லைக்கிறதென்னென்னில் சொல்லுகிறாள்மேல், ஞாலத்து - ஸ்ருஷ்டியிலே, அவன் - அந்தவெஃஸ்வரன், வந்து - தன்னழகோடே வந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, தன்னுடைய வவெஃஸ்வரஇவ்வெஸ்வரவம் ஏதுகாஸிக்கும் படியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளிஇருந்த ஸ்ரீயமான, இது திருப்பேரைக்கு விஸேஷணம். நான்மறையாளரும் - வதவெஃஉ ஸாஸிகளான ஸ்வாவாஷர்களும், மறை - வெஉம். மறையுடையவர்கள் மறையாளர், மறையாளருமென்கிற வெஸ்வவநத்தின்மே லிருக்கிற வகாரம் கவரி வீசு மென்கிறத்தோடே ஸஉயாஸஃம். வவஃஜாதான வாஸ்ரமங்களான சுஜாதங்களான செந்நெற்களும் ஓக்க வெகுகயஃம்பண்ணும்படி யிருக்கிற என்று ஸஉஉபத்துக்குத் தாதுபஃம். வேள்வியாமங்களிலே, நிதுதெநிதிக ரவிவங்களான ஹவஉராயநங்களிலே என்றபடி. ஓவா - ஓயாதவிடமான, வவஃஉ நிதுதெநிதிக ஹவஉராயநங்களை யநவஸியாகிற்கிறவிடமானவென்றபடி. இதுவும்திருப்பேரைக்குவிஸேஷணம். கோல-ரஉணீபங்களான, செந்நெற்கள் - வரிவாகஉமெயிலேசிவந்திருக்கிறநெல்லுகளானவை, கவரிவீசும் - வாஉரம் வீசாநிற்கிற, வாகுவிநஉ ங்களானகூஉங்கள் வவநாகுஞித ஸிரஸுஞ்களாய்க்கொண்டு அசைகிறபோது வாஉரம் வீசுகிறுப்போலே யிருக்கிறதென்றுகருத்து. நான்மறையாளரும் வேள்வியிலே ஓயாதவர்களாய் செந்நெற்களும் கவரிவீசுகிறனவா யிருக்கிறவூரென்று வடாஸஃம். கூடுபுனல் கூடினஜலங்களை யுடைத்தான, சேர்ந்தஜலங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. அந்தஹவஉராயநங்களுஞ்சென்நெற்களுக்குமநரவிவமானஜலவஸ்துவினையுடைத்தான வென்கை. திருப்பேரையிற்கே - திருப்

மூ—பேரையிற்சூழ்கடற்றென்னிலங்கைசெற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* பேரையிற்கேபுக்கென்னெஞ்சநாடிப்
பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேன்* ஆரையினியிங்குடையந்தோழியென்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை*
யாரையினிக்கொண்டென்சாதிக்கின்றதென்னெஞ்சங்கண்டதுவேகணேடனே* ॥எ॥

ஆ—வண்-ஷோபிக்க வரிவ்யகமாயிருந்த திருப்பேரையிலே யெழுந்தருளியிருந்த பெரியபெருமாள் பக்கலிலே காலம்பெற வென்னைசகாட்டுமின்களென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥கூ॥

(பேரையில்) உனக்கவன்பக்கலுள்ள வலிநிலவும் நிரகயிகமாயிருந்ததாகிலும், அவனெழுந்தருளுமளவு யிங்கேமிருக்குமத்தனை, அங்குப்போகை யாகுமன்றென்று தோழிசொல்ல, கதுஷ்ஹி தைவாகாஜ யிவரிவாவ்யகமான முஷ்கையிலே ராவணனை வலவ்யாஜநவோபாயமாகக் கொன்றருளின விஜயகதீ வரிவ்யகஜைக்கொண்டு தென்றிருப்பேரையிலே யெழுந்தருளியிருந்த விருப்பைக்கண்டென்னெஞ்சின்னம் மீண்டுவாராது, எனக்கிங்கொருதுணையுமில்லை. துணையானவென்னெஞ்சை யழைக்கவல்லாருமில்லை, இங்காரைக்கொண்டென்ன வார்ஷாயம்-ம் லாயிப்பது இனியென்னெஞ்சு புக்க தெஸத்திலேபோய்ப்புகுமித்தனையென்று தன்தோழியைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥க॥

இ—செய்கிறார் (எனக்காகவிதுசெய்தால்) ॥கூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

நெஞ்சங்கேபோயிற்றென்றும் திரும்பிவரக்காணேனென்றும் எனக்கிங்காருமில்லையென்றும் நானுமங்கேபோவேனென்றும் கீழ்ச்சொன்னவையங்களையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கிதுசெய்தால்) பேரையிலென்கிறதற்குத் காவ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (கதுஷ்ஹி தைவாகாஜயால்) சூழ்கடற்றென்னிலங்கை செற்றபிரானென்கிறதற்குத் காவ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (ஜயசீதுசெய்தால்) வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் காவ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (விஜயதுசெய்தால்) பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேனென்கிறதற்குக் காவ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சின்னமிதுசெய்தால்) ஆரையினியிங்குடையமென்கிறதற்குக் காவ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிங்கிதுசெய்தால்) என்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லையென்கிறதற்குக் காவ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (துணையானவென்னெஞ்சையிதுசெய்தால்) என்னெஞ்சங்கண்டதுவேகணேடனென்கிறதற்குக் காவ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னெஞ்சிதுசெய்தால்) ॥எ॥

பப—பேரையென்கிற திவ்யதமஸத்திற்கே, என்னை-விஜாதீயாகஸ்மிதேஹயான வென்னை, காலம்பெற-ஸீக்ர மாக, காட்டுமின்கள்-காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலேகொண்டுபோய் விடுங்கோளென்றபடி. ॥கூ॥

பேர்-பெரியதான, கதுஷ்ஹி தமானவென்றபடி. எயில்-வராகாஸத்தாலே, எயில்-வராகாரம் சூழ்-வரிவ்யகமான, கடற்றென்னிலங்கை-கடலோபுடைத்தான உகுஷ்ணஜலத்தாலே நிலைநிற்கிற லங்காபுரியை, வஜ்ர ஸத்தையகழாகவுடைத்தாய் யதவஸரம்போலே லயங்கரமான லங்காபுரியிலிருக்கிற ராவணாதிகளையென்றபடி. செற்ற-ஹதித்தவரான, பிரான்-அத்தாலே ஜகத்துக்கெல்லா முபகாரகனானவன், வந்து-ஒருநாள் தில்தேடிக்கொண்டுபோகவேண்டாதபடி தானேகிட்டிவந்து, வீற்று-வீறுபெற்று, விஜயகதீயெல்லாம் கதுஷ்ஜயமாய்த்தோன்றும்படி, இருந்த-எழுந்தருளியிருந்தவிடமான, அவன் வாகீகதுஷ்டநிராகரணம்பண்ணி விடாய்த்துவந்திருக்கிறான் "ஹகாராவரிஷவஜை" என்கிறபடியே பரிஸ்மிராவஹாரம்பண்ணப்போக வேணுமென்றுகருத்து. பேரையிற்கே-திருப்பேரையிலே, புக்கு-ஒருவெஸ்மித்து, நாடி-அவனைத்தேடி, என்னெஞ்சம்-என்னுடையஹ்ருதயமானது, பேர்த்து-மீண்டு, எங்கும்-ஒருவிடத்திலேயும், வரக்காணமாட்டேன்-வருமென்படிகாணமாட்டுகிறேனில்லை, இனியது வாமாட்டாதென்றுகருத்து. இனி-இப்படிநெஞ்சுவாராதொழிந்தபின்பு. தோழி-என்னோடு ஸஹஜஸ்நேஹமான ஸகியே, இங்கு-இவ்வவஸ்தையிலே, ஆரையுடையம்-ஆரைஸஹாயமாகவுடையோம், ஒருவருமஸஹாயமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சம்-அங்கேபோன வென்னுடையஹ்ருதயமே, கூவவல்லாருமில்லை-அழைக்கத்தக்கவருமில்லை, ஹ்ருதயமேதானிருப்பதும் ஒருவராலேயும்பரிக்ரஹிக்கப்படுமென்றென்றபடி. இனி-இப்படிநெஞ்சுவாராதேபோய், நீயுமென்னைப்போலே ஹ்ருதயவஸ்யையாயிருந்தபின்பென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு-எந்தஸஹாயத்தைக்கொண்டு, என்-என்னவ்யவஸாயத்தை, சாதிக்கின்றது-லாயிக்கிறது, இனியிங்கே நமக்கொருவ்யவஸாயமுமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சங்கண்டதுவே-என்னுடையஹ்ருதயங்கண்டவிஷயத்தையே, கண்டேனே-நானுங்கண்டுவிட்டேன். ॥எ॥

மூ— கண்டதுமேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்கடல்வண்ணனேரெடன்றிறத்துக்* கொண்டலர் தூற்றிற்றதுழு
தலைக்கொண்டவென்காத்துறைக்கிற்றேழுழி* மண்டிணிஞாலமூமேழ்கடலும்சூழ்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்*
தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்றிருப்பேரைபிற்சேர்வன்சென்றே*

அ— (கண்டதுவேகொண்டு) கூகாமானவலிநிலையும் லஜ்ஜாமாபிருக்கச்செய்தே புறம்புதோற்றுகிற ஸ
ரீத்தையேகொண்டு சஜ்ஜனளாயுமுணஜாதிமான வென்னலிநிலையத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு மொ
யன்றே? என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த வென்னலிநிலையத்தின்பெருமை
சொல்லநிலமன்று, செல்லில் தோழி இவ்வலம்வெயமான வண்டங்களுழ மளவிறந்தநிருநாடும் நிறையப்பெ
ருகி அதுவுமிடம்போராமையு பொங்கிப்பெருகாநின்றது, ஆதலாலவனைழுந்தருளியிருந்த தென்றிருப்பேரை
யிலே நானேயாகிலுஞ்சென்று லஜ்ஜையுஷிக்கை தவிசேன்னென்கிறள்.

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறனிறே, இப்படி பதறவேணுமோவென்றும் போ
கைதானுமீடல்லவென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல; நீங்களென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா,

எட்டாம்பாட்டு.

இ— கண்டதுவேகொண்டென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கூகாமானவி தாழியால்) கார்க்கட
ல்வண்ணனேரெடன்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (தகுலளாயெர்தாழிபால்) என்திறத்துக்கொ
ண்டுவென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னலிநிலையத்தையிதாழியால்) உரைக்கிலென்கிற
பழுயர்த்தாலே லஜ்ஜிதமாகிறவயர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞா
லமூமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வலம்வெயெதாழியால்) நீள்விசும்புமெ
ன்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அளவிதாழியால்) கழியப்பெரிதுவென்கிறதற்குத் தாதயர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (அதுவுமிதாழியால்)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நீங்களிதாழியால்) இங்கலிவெர்தாயர்

ம— தோழி - லஜ்ஜியே? கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலேகாணப்படுகிற ஸாதுத்தைக்கொண்டு, உள்ளெழி
ருக்கிற வென்னலிநிலையத்தைபறியாதேமேல்காணப்படுகிற தஜ்ஜாதீயநாலிவிலுஸாதுத்தைக்கொண்டென்
பபடி. எல்லாருங்கூடி - வ்ரியவாரான தோழிமாரும் லஜ்ஜாவானவன்னைமாரு மெல்லாரு மெகுமாப்க் கூடி
கொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல் - லஜ்ஜுத்தினுடைய, வண்ணனேரெடு - வர்ணத்தை யுடையவனே
டு, என்திறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற ஸ்நேஹம் திறத்திலே யிருக்கிற வஸ்துவை
காட்டுகிறது யென்பக்கலுள்ள லஜ்ஜிநிலையத்தை யென்றபடி. அவனெடனக்குண்டான வாலயத்வதீஸ
த்தை யென்றபடி. கொண்டு - ஸ்ரஜ்ஜித்து, அத்தையொரு குற்றமாக ஸ்ரஜ்ஜித்தென்று தாதயர்ம். அலர்
தூற்றிற்றதுழுதலா - பழிதூற்றினபதுவேழுதலாக, அலர் - பழி, நீங்கள் திறளாக வவவாஜ்ஞசொன்னதுவே
தாஸ்ஹகுமாகவென்றபடி. கொண்ட - இடங்கொண்டதான, ஸாதுஜ்ஜனவ்ருத்தமானதானவென்றபடி. நீங்கள் பேசா
திருந்திகோளாகில் என்னுடைய லஜ்ஜிநிலையமளவுபடாதோ வென்றுகருத்து. என்காதல் - என்னுடைய வ
ஜ்ஜிநிலையத்தை, உரைக்கில் - சொல்லப்புக்கால்' மண் - ஸ்ருதிகைகளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, ஸ்ருக
ஸ்ருவாமானவென்றபடி. ஞாலமும் - லோகமும் - ஏழ்கடலும - லவணஜலாந்தர்கதங்களும், நீள் - ஸகலவிலக்ஷ
ணனான' விசும்புமை - ஸுகாஸமும், உரிஞ்வ்யாபிமுமென்றபடி. கழிய - ஸகலகாலமாம்படி, இவையெல்லாம் வ
ரையாமாம்படி. இவையித்தனையும்விஞ்சினென்றபடி, பெரிது - பெரியதா யிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதத்யோதக
தெண் - தெளிந்தவையான, திரை - தரங்கங்களாலே, காழி வணீர் லவண தரங்கங்களாலே என்றபடி. சூ
ழ்ந்து - சூழப்பட்டி, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெழுந்தருளியிருந்த விடமான, "தவ்யாவலநஷம்பவ
நாவாஷலாமயிஷ்யாமி! விஷ்ணுதர்மமுக்தோ ஹவாம்ஸகலஸ்ரோவிஷ்யதி" என்கிறபடியே ஸ்ரீலவையோ
மான லோகத்திலேபோய்ப் புகக்கடவேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - தக்ஷிணலோஹித்யமான தி
ருப்பேரையிலே. சென்று சேர்வன் - போய்ச்சேருவேன்.

மூ—கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்கடல்வண்ணனேரென்றிறத்துக்* கொண்டலர் தூற்றிற்றதுமுதலாக்கொண்டவென்காதலுறைக்கிற்றேழுழி* மண்டிணிஞாலமூமேழ்கடலும்மீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்* தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்றிருப்பேரையிற்சேர்வன்சென்றே* ॥அ॥

ஆ—(கண்டதுவேகொண்டு) சூஷ்மமான்வஹிநிவேசம் லாபமுமாபிருக்கச்செய்தே புறம்புதோற்றுகிற ஸாதூத்தையேகொண்டு சஜ்ஜனஸ்ரேயஸ்ஸாதநமான வென்னஹிநிவேசத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு ஸாகுமெல்லாங்கூடி ஒருத்திக்கெம்பெருமான்பக்கலுள்ள வஹிநிவேசமேம, இப்படியஹிநிவேசிச்சை குடிப்பழியன்றே? என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த வென்னஹிநிவேசத்தின்பெருமை சொல்லநிலமன்று, செல்லில் தோழி இவ்வவஸ்தாவ்யமான வண்டங்களை மளவிறந்தநிருநாடும் நிறையப்பெருகி அதுவுமிடம்போராமையும் பொங்கிப்பெருகாகின்றது, ஆதலாலவனைழுந்தருளியிருந்த தென்றிருப்பேரையிலே நாமேயாகிலுஞ்சென்று ஸம்ஸ்லேஷிக்கை தவிசென்னென்கிறாள். ॥அ॥

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறனிறே, இப்படி பதறவேணுமோவென்றும் போகைதானுமிடல்லவென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல; நீங்களென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா,

எட்டாம்பாட்டு.

இ— கண்டதுவேகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூஷ்மமானவிதாஹியால்) கார்க்கடல்வண்ணனேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தஜ்ஜனஸ்ரேயஸாதநமான தாஹியால்) என்றிறத்துக்கொண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னஹிநிவேசத்தையிதாஹியால்) உரைக்கிலென்கிறயவ்யவஹாரத்தாலே லஜ்ஜாவிஹதமாகிறவவ்யவஹாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞாலமூமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வவஸ்தாவ்யாபதாஹியால்) நீள்விசும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவிதாஹியால்) கழியப்பெரிதுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமிதாஹியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களிதாஹியால்) இங்கஹிப்ரதாநத்

ஸ— தோழி - வஹ்நியே? கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலேகாணப்படுகிற தாத்தைக்கொண்டு, உள்ளேயிருக்கிற வென்னஹிநிவேசத்தைபறியாதேமேற்காணப்படுகிற தஜ்ஜாதீயநிஷ்டாதாத்தைக்கொண்டென்றபடி. எல்லாருங்கூடி - விப்லவராரான தோழிமாரும் ஹிதவராரானவன்னைமாரு மெல்லாரு மெகுமாப்க் கூடிக்கொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல் - லஜ்ஜாஸ்தாநமான, வண்ணனேரு - வர்ணத்தை யுடைத்தாகவேணே டே, என்றிறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற ஸாஹம் திறத்திலே யிருக்கிற வஸ்துவை க்காட்டுகிறது யென்பக்கலுள்ள வஹிநிவேசத்தை யென்றபடி. அவனேடெனக்குண்டான வாஸக்தீஸாயத்தை யென்றபடி. கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, அத்தையொரு குற்றமாக ஸ்வீகரித்தென்று தாத்பர்யம். அலர் தூற்றிற்றதுமுதலா - பழிதூற்றினபதுவேமுதலாக, அலர் - பழி, நீங்கள் திறளாக வவவாஹஞ்சொன்னதுவே உதயஹேதுவாகவென்றபடி, கொண்ட - இடங்கொண்டதான, ஸ்வரூபவ்யாப்தமானதானவென்றபடி. நீங்கள் பேசாதிருந்திகோளாகில் என்னுடைய வஹிநிவேசமளவுபடாதே வென்றுகருத்து. என்காதல் - என்னுடைய வஹிநிவேசத்தை, உரைக்கில் - சொல்லப்புக்கால்' மண் - பூதிகைகளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, பூகவ்யாப்தமானவென்றபடி. ஞாலமும் - ஸ்தாவரமும் - ஏழ்கடலும - ஸ்தாவரஜங்கமங்களும், நீள் - ஸ்ரீவிஷ்ணுமான' விசும்பும - ஸ்ருகாஸமும், ஆகாசவ்யாப்தமுமென்றபடி. கழிய - ஸ்ரீக்ராஹ்யமாம்படி, இவையெல்லாம் வஸ்துஸாமாம்படி. இவையித்தனையும்விஞ்சியென்றபடி, பெரிது - பெரியதா யிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதஸூசகம். தெண் - தெளிந்தவையான, திரை - தீர்த்தங்களாலே, சூழ் - ஸமீப தீர்த்தங்களாலே என்றபடி. சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெழுந்தருளியிருந்த விடமான, "தஸ்யாவஸந்மஹம்பஷ்டா நாநாவர்ஷஸமாயிஷ்டா। விஷ்ணுதர்ஸநலுப்தஸ்ய தஸ்யாம்ஸ்ருஷ்டாவிஸ்மய" என்கிறபடியே ஸ்ரீஷ்ணஸ்வயாதமான ஸ்தலத்திலேபோய்ப் புகக்கடவேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - ஸ்ரீக்ஷணஸ்தலவ்யாப்தமான தென்திருப்பேரையிலே. சென்று சேர்வன் - போய்ச்சேருவேன். ॥அ॥

மூ— சேர்வன் சென்றென னுடைத்தோழிமீர்காளன் னையர்காமென்னைத்தற்மேவண்டா * நீர்கருமுகைக்கின்ற தென்னிதற்கென்னெஞ்சுநிறையுமெனக்கிங்கில்லை * கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்டகணைபிரான்வந் துயிற்றிருந்த * ஏர்வளவெண்முழனிப்பழனத்திதன்றிருப்பேரையின்மாநகரே * ॥கூ॥

அ— போகைக்கு நீங்கள்சொல்லுமவிரோயமென்? போஞல்வாக்கடவ விரோயமுணேடோவென்றிவள்கேள்ல; உன்னுடைய மெயெய-ஹாதாய-ஹிகளுக்குப் போராது என்று அவர்கள்சொல்ல, அவனுடைய வாஹந யஹளஸீயு காரணவுஹிஷணங்களாலே என்னுடைய மெயெய-ஹாதாய-ஹிகளாயிற்றன, ஆகலாலகிவாதிஜமாயதிரதிணீடமாபென்றேதிபயம்மிஹுகிக்கைக்காக வவன்வந்தாழ்ந்தருளியிருந்த திதன் றிருப்பேரையிலே சேர்வன்சென்றென்கிறாள். ॥கூ॥

(நகரமும்) அவனெழுதருளியிருந்த தென்றிருப்பேரையிலே நீபபோகில் ஊருடனாடும் மற்றுமெல்லாருமுன்னைப் பழிசொல்லாரோவென்று தோழிமார்சொல்ல, அவர்களையிறே நான் தேடுவதென்றிவள்சொலல, பழிசொன்னலுனக்கு லவிஜ்ஜபாகாதோவென்று பின்னையுந்தோழிமார்சொல்ல,

இ— மருளிச்செய்கிறார் (போஞலிதுஹியால்) நெஞ்சுநிறையுமில்லை யென்கிறயவஸ்தாந்தரத்திலே உத்தமாயிருக்கையாலே யிங்கத்தைச்சொல்லுகை வாநரஸ்திரியன்றேயென்ன விதுக்குத்தாதாய-ஹஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவியெயெ-ஹதாஹிபால்) கார்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாதா-ஹமருளிச்செய்கிறார் (வளநுய-ஹாலைந்தாலே) கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாதா-ஹமருளிச்செய்கிறார் (வளஸீயுஹிஷைந்தாலே) கார்க்கடல்ஞாலமுண்டானென்கிறதற்குத் தாதா-ஹமருளிசசெய்கிறார் (காரணவுதிஹியால்) நெஞ்சுநிறையுமெனக்கிங்கில்லையென்கிறதற்குத் தாதாய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதிஹியால்) ஏர்வளவென்கிறதற்குத் தாதாய-ஹமருளிச்சியகிறார் (ஈகிஸஜ்ஜபாபென்று) ஓண்ணென்கிறதற்குத் தாதா-ஹமருளிச்செய்கிறார் (ஈகிரஹிணீடமாயென்று) வந்துவீற்றிருந்தானென்கிறதற்குத் தாதா-ஹமருளிச்செய்கிறார் (என்னுஹிதுஹியால்)

॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

திருப்பேரைப்போவேனென்று சொல்லாநின்றவிவள் நகரமும்நாடுந்தேர்வேனென்றுசொல்லுகை யவஸ்தாந்தரமென்றேவென்ன விதுக்குத்தாதாய-ஹஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிதுஹியால்) நகரமுநாடும் பிறவுந்தேர்வேமென்கிறதற்குத் தாதா-ஹமருளிசசெய்கிறார் (அவர்களையிறே தாஹிபால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந்தென்றிபபாட்டிற்சொல்லுகிற விது கீழோடை வாநரஸ்திரியன்றேயென்ன விதுக்குத்தாதா-ஹஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிகிறார் (பழிசொன்னலிதுஹியால்) மாயன்பகரதிங்குழைத்தாதன்என்

ஸ— என்னுடைத்தோழிமீர்காள்? — என்னுடைய வயலிகாள், அன்னையாகாள்? — தாய்மார்காள், என்னை — அங்குப்போகையிலே துணிந்திருக்கிற வென்னை, தேற்றவேண்டா — நீங்களாஸாஸஹம் பண்ணவேண்டா, இதற்கு — நானங்கேபோகிறவிதுக்கு, என் — என்னத்தை, என்னவிரோயத்தை, நீங்கள் — நீங்கள், உரைக்கின்றது — சொல்லுகிறது இதுக்கொரு விரோய முண்டோ சொல்லுகைக்கென்று கருத்து. நீபோகையுன்னுடைய மெயெ-ஹாதாய-ஹிகளுக்குவிரோஜமன்றேயென்னில், நெஞ்சும் — ஹிஸ்ஸும், நிறையும். வாதாய-ஹிஹாணவஸ்து-ஹிலும், எனக்கிங்கில்லை — வஷ்டம். எல்லாமவணிலையவஹாரமாயிற்றென்றுகருத்து. கார்வண்ணன் — நீலமணி-ஹாணன, கார்க்கடல் ஞாலமுண்ட — நீலவண-ஹமான வஹிரூபத்தை யுடைத்தான ஹதிஸெய வாஹாபத்திலே வயிற்றிலே வைத்துரகஹித்தவனை, கண்ணபிரான் — கூஹணபவதரித்துவகாரகஜனவன், என்னுடையநெஞ்சையும் நிறையையு மவஹரிக்கைக்கிடான வளநுய-ஹாரணவு வளஸீயுஹிஹாணங்களையுடையவனென்ன வென்று வடாஷரும். வந்து — என்னேடை வம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக முன்னைமேலவந்து, பிரிவிலாற்றாமை — வலை-ஹாஹத்தைக்கொண்டு வவஸிக்கிற விடமான, ஏர்வள — ஏர்களுடைய வஹ்ஜிபை யுடையவையான, ஏர் — கூஷிபிலே நிபாஹ்தமானஹாபாஹாரம், வளம் — வஹ்ஜி, ஓண் — ரஹிணீபங்களான, கழனிப்பழன — கழனிகளையும்பழனங்களையு முடைத்தான, கழனி — வரவஹிஜம். பழனம் — நீர்நிலம், தென் — உகூஷிணதிஸாவஸ்துமான. திருப்பேரைநன்மாநகர் — திருப்பேரையிலாகிற ஸ்வாபாவிஹாத்தை, சென்று — போய் — நீங்கள்சொல்லுகிறவார்தைக்கு மீளாதே போயென்றபடி. சேர்வன் — அடைவேன், வழியிலே கில்லாதே சேர்ந்துவிடுவேனென்றபடி. ॥கூ॥

மூ—நகரமுகாதும்பிறவுந்தீர்வணைணைக்கில்லேனென்றிழிபிறப்பன்* சிகரமணிமாடநீடுதன்றிருப்
பேரகில்வீற்றிருந்த*மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயமணிவண்ணன்* நிகரின்முகில்வண்ணன்
மேனியாவென்னெஞ்சங்கவர்ந்தானேழுழியானே* (டு)
ஊழிதோறூழிபுருவும்பேருஞ்செய்கையும்வேறவன்வையம்காக்கும்* ஆழிநீர்வண்ணனேபச்சுகினையணிரு

ஆ—அவனுடைய நிரதிசயபோக்யபூதனான கண்ணபிரானுடைய திருவபிஷேகத்திலே தங்களாலு மென்னுடையமநஞ்சமும்மகிழ்ந்தபடியைக்காட்டுகைக்காகமுன்பு, ஆகலாலினித்தென்றிருப்
பிடைரயிலே நாமேனாகிலும்பேசாமதனைவியன்றயர்வுகவிகிறான். (டு)

இ—கிடந்தற்குத்தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையநிரதிசயபோக்யதையால்) நாற்றுவரையிதாழி நேமி
யானிடந்தற்குத்தாதுபமளிச்செய்கிறார் (அவனுடையபோஷ்யபூதையால்) என்னெஞ்சங்கவர்
ந்தானேழுழியான் நானைனக்கில்லையென்கிற விரண்டுக்குங்கூடத்தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய
நெஞ்சுமிதாழிபல்) (டு)

✳ நிகமனம். ✳

ஊழிதோறூழிபுருவும்பேருஞ்செய்கையும் வேறவனென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிசெய்கிறார்

ஸ — என்தோழிமீர்காள்?- என்னுடைய வயிகாள், நகரமும்- நிலாங்களையும், நாடும்- ஜநபதங்களையும் பிறவும்- மற்றுமுள்ள ஸர்வலோகங்களையும், ஸகலாத்மாக்களையும் ரக்ஷிக்கைக்காக ஸ்வயமேவ ஸ்வீகரித்தருளின ஜகந்நாதனான ஸர்வேச்வரனுமென்றபடி. தேர்வேன் தேடாகிற்கிறேன், அவர்களெல்லாருங்கூடி எனக்குப்பழிசொல்லவேணுமென்று அவர்களைத்தேடா கிற்கிறே னென்றுகருத்து. நீங்களென்னைக் கொண்டுபோயவனிடத்தே சேரிகோளாகில் அவன்தானும் வாராணகில் இனிபவனிடமே யென்னைக்கூட்டிப் பழிசொல்லுவாருடையவாசிகைக்காகிறவதிங்களைக்காதாலேவாநிற்ப ண்ணியிறே யெனக்குப்புராணயாரணப்பண்ணவேண்டுமென்றுகருத்து. அவர்கள்பழிசொன்னலனைக்குமதிஜ்ஞ யாகாதாவென்னில்? மானைக்கில்லை- மதிஜ்ஞயெனக்கில்லை, நாண்- ம. ஜ்ஞ. என்னையவனிடமேகூட்டிச்சொல்லு கிற பழிகளைக் கேட்கையே யெனக்குப் பரமஸுகமானபின்பு மதிஜ்ஞக்குவ்யவஹாரயோக்யதையுண்டோவென்று கருத்து. இவ்வளவேயன்று, நிகர- ஸரிவராங்களை யுடையனையான, மணி- ரத்நங்களான, நெடு- கதாயுதங்களான, மாட- ஸுதர்சநங்களையுடைத்தான, நீடு- தீர்க்கமான, விசும்பு- ஆகாயமிடான என்றபடி. தென்- தக்ஷிணதிக்ஸம்பந்தியான, திருப்பேரையில- திருப்பேரையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, வீற்றிருந்த- ஸர்வதாநுகூலனாயிருந்தவனை, மகர- மகரத்தைத்தரிக்கிற, மகரகாரங்களான வார்ரணங்களை யுடைத்தான, நெடும்- தீர்க்கங்களான, உருவ- வீர்யாவஹ லீலைகளான என்றபடி. குழைக்காதன்- வாசாகாரங்களான கண்டங்களை யுடையவனான, மாயன்- இவ்வகையவ மாநுஷசேஷ்டிதங்களாலே ரக்ஷகத்வஸித்தியான, அன்று- அந்த ஸாரதயத்வ ஸமயத்திலே, நூற்றுவரை- ஸகலாவஸ்தரான துர்யோதநாதிகளை, மங்க- நஸிக்குப்படி, நூறற- நிர்மூலமாகவென்ன, நூற்கை- நிஷ்காமாவதாரம்பண்ணுகை, நிகரில்- ஸதृஸமில்லாதவரான, முகில் வண்ணன்- நீலமேகஸ்யாமரான, சூழ்தி- சுற்றிலுமுள்ள ராஜஸமண்டலத்திலே கதாயுதனான என்றபடி. நேமியான்- சக்ரபாணியானவன், சூழ்தி- ஸுதர்சநாவதாரத்தைப் பகலே இரவாக்கும் ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை யுடையவனென்று வுகாரமுகன், என்னெஞ்சங்கவர்ந்து- என்னுடைய நாநாவித யவஸ்துக்களையும், எனையூழியான்- கதாயுதத்தையே யாயுதமாகவுடையவனென்றபடி. அவன்என்நிஜாயுதமான யவஸ்துக்களையும் நிரஸ்தமாய்ச்சாங்கபாணியாயிற்றென்றுகருத்து. (டு)

ஊழிதோறூழி - ஊழியூழிதோறுமென்றபடி. கூற்றுக்கூற்றாறுமென்றபடி. உருவும் - ரூபங்களும், பேரும் - திருநாமங்களும், செய்கையும் - திவ்யவ்யாபாரங்களும், வேறவன் - வேறாக வுடையவனுக்கு சொண்டு, ரக்ஷகத்வஸம்பந்தியான திவ்யாயுதங்களை யுடையவனுக்கென்று, வையம்- லவணாம்போதாந்தங்களையும், காக்கும்- ரக்ஷிக்கும்வ்ரதமாகவுள்ள, ஆழிநீர்வண்ணனே- வர்ஷாகாலத்திலே ஜலமபோலேயிருக்கிற நிறத்தையுடையவனே, ஆழி- வர்ஷோதகம். ரக்ஷிபாதேயுபேக்ஷிக்கையிருந்தாலும் விடவொண்ணாதபடியான வழிவழக்கை யுடையவனே வென்றபடி. ஆச்சுதனே, சூழ்தி- சுற்றிலுமுள்ள ஆணி- சக்ரகாரமான, ஜகத்துக்கெல்லாமஸுகாரமாயிருக்கிற, என்றபடி. குருகூர்- திருநகரியிலிருக்கிற

மூ—ருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவைதிருப்பேரையின்மேயபத்து* மாழிய
ங்கையினேபேத்தவல்லாரவரடிமைத்திறத்தாழியாரே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ॥கக॥

ஆ—(ஊழிதோறூழி) வருகியுகமும் விளம்புவதாகம்வலிதனைப்கொண்டு வ்யாயாரண ஶிவபரி
வெணாவதீண்டு யாழிதனை ரகூஷித்தருளும் வ்யூஹவடிவுடனிருந்த வச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொ
ன்ன வகையுரவணங்களாலும் நிரவதியாயிருந்த திருவாய்மொழியில் தென்றிருப்பேரையைச்சொன்ன வி
த்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அவனுடைய திருவாழியுங்கையுமாயிருக்குமழகை பேத்தவல்லார் திருவாழி
போலொக்கவடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்கிறார். ॥கக॥ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—(ஊழியாமித்தூழியில்) ஆழிநீர்வண்ணனேயென்கிறதற்குத் காட்டியமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாயா
ணைத்தூழியால்) வையங்காக்குமென்கிறதற்குத் காட்டியமருளிச்செய்கிறார்(கூழிமுதற்றூழிபால்) இவ்வளவாலே
வ்யாஶ்ரிதர்க்குத் தன்னுடைய மொட்டுகூத்தைத்தானே வருகாஶிபபிக்குமென்கிற மஹரூணம் இத்திருவாய்
மொழிக்கு வருகிவாரூமென்று வ்யவிதமாயிற்று. கேழிலென்கிறதற்குத் காட்டியமருளிச்செய்கிறார்(வ்யாயை
தூழிபால்) ஆழிபங்கையனேபேத்தவல்லாரவரென்கிறதற்குத் காட்டியமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவாழி
யுமிதூழிபால்) அடிமைத்திறத்தாழியாரென்கிறதற்குக் காட்டியமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியோடிதூழியால்)

ஶ—சடகோபன் சொன்ன- வ்யூஹம். கேழில்- வஶ்யஶாஸ்த்ரஸித்தமான, கேழ்- வஶ்யம், அந்தாதி - சரமாவ
யவமான, ஓர் - விலக்ஷணமான, ஒருபடியாலு மொப்பில்லாததான என்றபடி. ஆயிரத்துள் - வ்யவஸ்த்தித
திருப்பேரையில் மேய - திருப்பேரையின் மேலேசேர்ந்த, தத்விஷயமான என்றபடி. இவைபத்தும் - இந்த
பத்து பாட்டுக்களையும் கொண்டு, ஆழியங்கையனை- ஶ்ரீவ்யூஹநாதனிலே அழகியதான கையையுடையவனை,
ஏத்தவல்லாரவர் - வ்யூஹிக்க வஶ்யர்களானவர்கள், அடிமைத் திறத்து - கைங்கர்யவிஷயத்திலே, ஆழிபார் -
வ்யூஹநாழ்வார்கள், ஶ்ரீவ்யூஹநாழ்வானைப் போலே சரமபர்வ கைங்கர்யங்கள் பண்ணப் பெறு
வரென்றபடி, ॥கக॥ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநநிஶயகயிஶ்ரீமதிஷஷ்டாக்ஷராத்மநே ஜகந்மங்களாய தநவே.

தூழிபோவதிஷ்டாதயத்ரதாவஜ்ஞிः. (வெள்ளைச்சுரிசங்கு.)
வஜ்ராகூஷிகுநகஜ்யுகுஷ்டுவாரிவஸிநியபः ஷ்வாவகாரீவிமஜ்ஜ
ஜ்ஜம்வொzநிஷூவ்ய ஹதக்zzஶாவிலவநகூஜ்ரகூஷிகாம்ஹாயிஶ்யாமஃ ।
சூவகஸ்யாரகூஷகः ஶ்ரீகாரவாலயஸகுகூஃபலஃஷ்வாம்ஹகாஜ்ஞா
வெஷ்டஷ்வாம்ஹாவ்யூஹாவ்யூகூடபதிஹரிஶ்சகுர்ஸாம்வஜ்ஞாநிः ॥அங॥

(வஜ்ராகூஷிகுநகஜ்யுகுஷ்டுவாः) தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினுளே - வாரஸிஜவஜ்ராயுதாங்குசாதி
ண்டு ஹ்ருதயத்திலே வருகாஶிக்குமவனுப், (வாரிவஸிநியபः) மனப்பிரான் - வாரிவஜநியநாமாய், (வ்ஷ்ணு
வகாரீ) தென்றிருப்பேரையில் வீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்கு - கூஶ்ரீதாஸ்யர்மாகத் தென்றிருப்பேரையி
லே வந்து வீற்றிருந்துவகரிக்குமவனுப், (விமஜ்ஜ்வாம்வः) முழங்குசங்கக்கையன் - சாந்தகுலர்வாழவும்
வருகிகுலர்நடுங்கவும் முழங்காநின்கிற ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையனுமாய், (ஸநிஶ்ரீவருகதக்ரா) முனிந்து
சகடமிதூழி - ஸகடாவ்ருநிரவஸ்ந வ்ருகநாஸுந யஶோஜ்ஞாநஹ்ருஜ்ஞாநிகளைப் பண்ணுமவனுப்,
(கூஜ்ரவிலவநகூஜ்ர) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால் - கூஶ்ரீகார்கருத்தன்னிடத்திலே வ்யூஹத்தைவிட்டுப்பி
க்குமவனுப், (ரகூஷகः) பேரையில்கூழகடலிதூழி - சாவதாரித்தருளி விரோதிநிராகரணவ்ருவ்ருத்தமா
க வொருங்கருக்கு ரகூஷகனுமாய், (சாம்ஹாயிஜ்வாः) கார்க்கடல்வண்ணமேனிநன்நிறத்து - கடல்போ
லேஶ்ரீஸஹாயமான வழிவையுடையவனுமாய், (கூவஸ்ஹாரகூஷகः) கார்க்கடல்நாலுமுண்ட கண்ணபிரான் -
வருயாவத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரகூஷிக்குமவனுப், (ஶ்ரீகாரவாலயஸகுகூம்ப்யः
வ்யாம்ஹகாஜ்ஞா) மகரநெடுங்குழைக்கதன்மாயன் - ஸகாரவஹ்நிபர்யந்தமாப்த் திருமேனிகாந்தியாலே விளங்கா
நிற்கிற திருக்கோலங்களையுடையனுமாயிருக்கிற தென்றிருப்பேரையிலெம்பெருமான் வ்யூஹவிஷயத்தி
லே தன்னுடைய ரகூஷகத்வத்தை வருகாஶிப்பியாநிற்கிறனென்று "வெள்ளைச்சுரிசங்கு" என்கிறஶ்லோகத்திலே
யாழ்வார் வெளியிட்டருளினரென்கிறார். ॥அங॥

ஶ்ரீஸதகோபாய நமஃ.

ஏழாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

நாலாந் திருவாய்மொழி.

ழூ— ஆழியெழச்சங் தம்பில் லுமெழத் திசை* வாழியெழத்தண்டும்வாளுமெழ வண்டம்* மோழையெழமுடி பா
தமெழ வப்ப* ஊழியெழவுலகங்கொண்டவாறே* ।கஎ।

ஆ— (ஆழியெழ) இப்படி தென்றிருப்பேரையிலே தாமேபோக வயூவஹித்திருந்த ஸுயத்திலே "யஹா வூஜகிஸ்டராதம் ஸுராஸெஸ்நமராஸ்யுவா । மஹாவஸளதிதி லஷ்மிதோ நாவிஜிதுநிவத்ஸ்மே । ஸம்ஹ்ரா ஸகவோநராமதி கஸ்ஜநிஷ்ணரயிநவா । வளராஸுஷ்ஜநஸந்திதுஸ்கஸுலம்வரிவ்ருஜ்ஜி" என்னும் வூ கிரியையாலே தென்றிருப்பேரையிலே ஸுலபாஸ்ரமாக வெழுந்தருளின பெரியபெருமாள் விஜயகூடீவ ரிவ்ருதனுய்க்கொண் டெழுந்தருளினபடியைக்கண்டு நிரதிஸயவீதியராய் ஸம்ஹ்ராஷ்டோநவராய்க் கொண்டு "தம்ஹ்ருஷ்டராஸ்ரூஷ்டாரம் ஸுவதீர்ணாம்வோவாஹம் । வஹ்ருவஹ்ருஷ்டாவெவெஹீஹதர் ராவம்வரிஷ்வஜே" என்னும் ந்யாயத்தாலே பூர்வதிக்நிரவதி ஜநிதஹர்ஷத்துக்கு ஸிஸிரோவவார மாகப் பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து தத்தியிவுவெவி தங்களாச்சொல்லி என்னப்பன்செய்தருளி னபடியென்? பிரான்செய்தருளினபடியென்? என்று கூநாஹவிக்கிறார், வதாஉர்ஸஹாவநாஞ்வர்திகளான வவர்தாக்களினுலும் ஸம்ஸ்ருயசோநனுய் வூஷ்டுகமென்னும்படி விஷ்ணிதாம்பஹிர்கமாக ஸம்வர்தி திவ்ராயவ திவ்ராயாவொவெதனுப்க்கொண்டு என்னப்பன் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஜயித்து லோகத்தையாண்டு

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹாதர்ராய் இப்போதே தென்றிருப்பேரையிலேபோய் அவனோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கவேணு மென்றலற்றின வாழ்வார்கூநதாமிந்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய தெதிர்விகூலாஸ்ரயநாஸிவிதிரவ ரிதாங்களைப்பேசுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிஉதாஹரியால்) கீழ்த்திருவாய் மொழியிலே வாஹ்ருஸம்ஸ்லேஷாபாஸத்தாலே வந்த வவஸாதத்தாலே ஸாநஸாநுஸவமும் கலங்கித் தென்றி ருப்பேரையிலேபோக வயூவஹித்த விவருடைய வாதீர்யைக்கண்டு பெரியபெருமாளிவர்க்குத்தாம் விஜயக கூடீவரிவ்ருதனுப்க்கொண்டெழுந்தருளுகிறபடியை யதாஸுகமிஸுமாக ஸுஸ்லோலபநாஸுவிக்கும்படி பண்ணி யருள அத்தாலேவூஷ்டரா யிப்படிபேசுகிறரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு*

திசைவாழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வதாஉர்ஸதாதியால்) அண்டம்மோ ழையெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வூஷ்டாஸகிதாதியால்) முடிபாதமெழ ஆழியெழ ச்சங்கும் வில்லுமெழத் தண்டும்வாளுமெழவென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வதீர்தாதியால்) உலகங்கொண்டவாறேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பன்ஸுஹாவெயியைஜதாதியால்)।

ஸ— திசை - திக்குகளிலே, வவர்தீக்குகளிலேயு மென்றபடி. வாழி - ஸம்ஹ்ருஷ்டாவஸ்தமானது, எழ - கிளம் பாகிற்க, தெவஸ்தர்தீ வஹிகருடைய வாழி வாழியென்னுப்போலே சொல்லுகிற ஸம்ஹ்ருஷ்டாவஸ்த வூநிகள் திக்குகள்தோறுங்கிளம்பாகிற்கவென்றபடி. எழுகை - கிளம்புகை, அண்டம்மோழையெழ முடிபாத மெழ - கூம்பக்குழலி கிளம்புமம்படி முடியும் பாதமும் வளராகிற்க, மோழை - குழல். திருமேனிவளர்த்திக்கு கூம்பாஞாஸைமிடம் போராமையாலேநெருங்கிபஸஹித்திபிளாது கூவாணஜமுள்ளே புகும்படி திருமுடி யும் திருவடிகளும் வளராகிற்க வென்றபடி. ஆழி- வஸ்ஹ்ருஷ்டாம்' எழ - ஜ்ரும்ஹியாகிற்க, வாதிகன் வளரத்துடங் கினவாறே ஸுஹாவெயியினுடைய வூடரான கூவஸ்ரு ஷீரர்கள் மேல்விழப்புகுரரென்று வெஹஹாஷ்டாஸ்ர கூஷாவ்ருவநியான திருவாழியாழ்வான் வஸஸஹ்ருமாக த்திருக்கையிலேவநதேறி யாஸவஷ்டிதஷிநகர ஸத வஸஹஸ்ரு தாலுனுப்க்கொண்டு கூம்பமெல்லாம் நிறையும்படி ஜ்ரும்ஹியாகிற்கவென்றபடி. சங்குமம்வில்லுமெழ - ஸம்வமும்யநாஸ்வஸ்ரும்ஜ்ரும்ஹியாகிற்க, தண்டும்வாளுமெழ - தமெஜயும்வஷ்டமும்ஜ்ரும்ஹியாகிற்க, வ்ரயாநமான ஸ்ரீவஸ்ருஷ்டாநாழ்வான்முன்னேகிளம்பப்பின்னேடேழ்வாளுஜநுமும்ஸாம்தர்தீகளும்ஜ்ரும்ஹியாகிற்கவென்று வூட தாத்பர்யம். ஊழி - கூலுமானது, எழ - ஜ்ரும்ஹிக்கும்படி, ஸுஹாவெயிபாலே வீஸவெப்பட்ட காலம்போய் நல்ல காலமாம்படி யென்கை. அப்பன் - ஸுஹாவகாரகுணை வவெர்ஸ்வரன், உலகங்கொண்டவாறே

மூ,—ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலிபர*ஆறுசுலாய்மலைதப்க்குமொலி கடன்*மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொ
லி யப்பன்* சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே* ॥உ॥
நான்றிலைவெழ்ணுந்தானத்தேவபின்னும்* நான்றிலைவெழ்மலைதானத்தேவ பின்னும்* நான்றிலைவெழ்

ஆ,—கொண்டருளினபடியென்னென்கிறார்.

(ஆறு) கடைந்தருளுகிறபோது மலைகளிற்காட்டில் கடலுங்குகையாலே ஆறு மலையைநோச்கி யோடுகி
றவோசையும், பாம்பினுடம்பைச்சுற்றி மலையைத்தேய்க்கிறவோசையும், வவ்வுதீத்தை வலித்தபோதுஇடிமுழம்வல
முமாய்ச்சுழன்று வொஷிக்கிறவோஷமும், என்னப்பன் நீர்கோதாம்படி பசைபடக்கடைந்தஜூதம் வாங்
கினநாளிலையெல்லா முளவாயினவென்று வஹாஜுபநவஜுகியைபை கூநாஹவிக்கிறார். ॥உ॥

(நான்றில) என்னப்பன் ரவாதமவிதையான வஹிழியைத் திருவெயிற்றிலே யிடந்தெடுத்தருளின
போது வவஜீவங்களும் வவதகாலவவ்வுதங்களும் வவதவஹாஜுங்களும் தந்தாமுடைய வ்யாநங்களிலே

* இரண்டாம்பாட்டு.*

இ— ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தருளுகிறவிதரா
யால்) உக்குகையாலேயென்றது - உளயுர்ஜுவமாக வருவுஜுமாகையாலேயென்றபடி. அரவுநுசுலாய் மலைதேய்
க்குமொலியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (பாம்பினிதரா)யால்) கடல்மாறுசுழன்றழைக்கின்ற
வொலியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (வவர்தத்தையிதரா)யால்) சாறுபடவென்கிறதற்குத்
தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (நீரிதரா)யால்) பசைபடவென்றது - வாரமுண்டாகவென்றபடி. அமுதங்கொ
ண்டநான்றேயென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தஜூதமிதரா)யால்) ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு.*

ஊன்றியிதரா)யால்க்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ரவாதமெதரா)யால்) நான்றில தானத்தேவவென்கிற
வநங்களுக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவிதரா)யால்) பாட்டுதோறு மப்பனப்பனென்கிறது

ஸ,—லொகங்களை யளந்துகொண்டவருவாரம், கொண்டஆறு என்கிறவிடத்திலே வாயள வகாராஹஜீ. இப்படி
லொகங்களை யளந்துகொண்ட வருகாரமென்ன வாஜுபர்மென்றுகருத்து. ॥கா॥

அப்பன் - ஜவொவகாரகுணை வென்ஞண்டவன்' சாறுபட - வாரமுண்டாம்படி, கூடீரவஹஜுஜுத்தில்
நீரெல்லாம் கோதா யதிலே வாரமுண்டாம்படி யென்கை. அமுதங்கொண்ட நான்று - சுஜு தத்தைக்கடைந்தெ
டுத்த வந்தகாலத்திலே, ஆறு - நதிகளானவை, மலைக்கு - வவவாததி வாநங்களான வவர்தங்களுக்கு,
எதிர்ந்து - எதிர்த்து, ஓடுமொலி - ஓடுகிறவொஷமும், ஜுபநவஜு வாரிகூஹிதமாய்கொண்டு வாஹரம்-சுவை
ரூதவாதிவிபாம்படி உஜ்ஜீவிக்கையாலே ஆறுகளெதிர்த்து கதிவேமமாகத்திருபபிக்கொண்டோடுகிற
வொஷமு மென்றபடி. அரவூறு - வவர்தத்தினுடைய உடலாலே, அரவு - வவர்ம், ஊறு - உடல், வா
ரகிபினுடைய உடலாலே என்றபடி. சுலாய் - சுற்றி, மலை - ஜஹாவவர்தத்தை, தேய்க்குமொலி - தேய்க்கி
ற வொஷமும், ஜுபநவஜுபத்திலே வாரகிபாகிறகயிற்றை யிழுக்கும்போது ஜஹாஜிரியுடுரைத்தலா
லே உண்டான சரசரவென்கிற ஜவாவொஷமு மென்றபடி. கடல் - வஜுஜுமானது, மாறு சுழன்று - மாறி
மாறிசுழன்று, ஜுபநவஜுத்தாலே வவ்யாவாயவ்யுமாகச் சூழ்ந்தென்றபடி. அழைக்கின்ற - கூப்பிடாநிற்கிற,
அழைக்கை - கூப்பிடுகை. ஒலி - வொஷமும், சுஜு தஜுபநத்திலேபிந்த வதுஜுதங்களெல்லாம் நடந்தன
வென்று விஹிதராயவனுடைய வஜு தஜுபந வெவிதி யைபநாஹவிக்கிறபடி. ॥உ॥

அப்பன் - என்ஞண்டவன், ஊன்றி - குத்தி, வுஜுயத்திலே யம்பஹிதியோடொட்டிக்கிடந்த ஹஜிழிக்கு
அத்தோடே ஒட்டிவிடும்படி ஓஷாஜுத்தாலே குத்தினென்றபடி. இடந்து - கும்பஹிதியில்நின்றுமிடந்து, எயிற்றி
ன்-ஜுவெஜுயில், எயிறு-ஜுவெஜு, கொண்ட நாள் - எடுத்துக்கொண்டருளின காலத்திலே, நான்றில - நா
ன்றதவை, நான்றகை - வஸ்தானத்தை விட்டு உயிக்கை, வஸ்தானத்தைவிட்டுச்சுயிபாகவையாய்க் கொண்டே
ன்றபடி. எழ்மண்ணும்- வவஜீவங்களும், தானத்த - வஸ்தானஸ்தங்களாயின, தானம் - ஸ்தாநம், தானத்திலே
யிருக்குமவை தானத்த, வகாரமவாகாரகாரம். தானத்தனென்கிறவிடத்திலேயம்பளவகாராஹஜீ. பின்னும்
இதின்மேலே,இந்தவாஜுயர்மொன்றுமே யமைந்திருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. நான்றில- நான்றதவையாய்

மூ—கடல்தானத்தவ யப்ப* னுன்றிபீடங்தெயிற்றிற்கொண்டநாளை* ॥கு॥

நாளுமெழிலிருமெழுபின்னுங்* கோளுமெழுவெரிகாலுமெழுமலை* தாளுமெழுச்சுடர்தாணுமெழுப்ப*

ஞாலியெழுவுலகமுண்டவூணை* ॥சு॥

உளணுடைமல்லர்ததர்ந்தவிவாலிமன்ன* ராணுடைச்சேனைநடுங்குமொலியிவ்வினணு* ளெணுடைத்தேவர்

ஆ—கிஷ்ணமாயிருக்குப்படி யெடுத்தருளினான், இதென்னவாஷ்சர்யம், என்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ॥கு॥

(நாளுமெழு) கலாசாஸ்த்ரமான தர்ஷிதமான காத்தையும், வ்யுஷிவ்யாஷ்டிதங்களையும், ஸகல கலாவலம்பங்களையும், நக்ஷத்ரஜ்யோதிஷ்ஸக்களையும், வ்ருத்யபகாலஸம்பவிவர்த்திதமான ஸமஸ்த்தத்தையும், சதுர்யாலவந்த ப்ரஷ்ணம்பண்ணினாற்போலே நிரவம்ஸமாக வுண்டருளினானென்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ॥சு॥

(உளணுடைமல்லர்) சக்கிலவலவராகுரான தூநுடைய வ்யாலயுகங்களையும், ஸளய-ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதிகாரணனாயிருக்கிற ராஜாக்களுடைய ஸபாஜநீயமான ஸமாவொஷமும்,

இ— நிரவயிகவீர்யாலே வாயணிக்கவழுதூறச்சொல்லுகிறதென்று வ்யாக்யாநிக்கையாக வருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனென்னப்பனென்கிறரென்று) ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

நாளுமெழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கலைதாஷியால்) நிலவிதாஷிகாலுமெழுவிதாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யுஷிவீதாஷியால்) மலைதாளுமெழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸகலைதாஷியால்) சுடர்தாணுமெழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நக்ஷத்ரதாஷியால்) உலகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருத்யபகாலைதாஷியால்) ஊளியெழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காநாயாவஸ்திதாஷியால்) உண்ணூணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிஸஹமிதாஷியால்) ॥சு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆணுடைச்சேனமன்னர் நடுங்குமொலியென்றவயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸளயைதா

ஸ—க்கொண்டு, ஸஹாநத்தில்நின்றும் வலிபாதவையாய்க்கொண்டென்றபடி. ஏழுமலை- ஸப்தகுலாசலங்கள், தானத்த- ஸ்தாநங்களாயின, ஏகாரம் வாக்யாவதாரம். சூழ்ய-சேஷ்டிதாகவா. இதென்ன வாழ்ய-மென்றபடி பிணனும்- இதின்மேலேயும், இந்தஸமாஸ்ரயத்தின் மேலேயும் என்றபடி. நான்றில- உலியாதவையாய்க்கொண்டி, ஏழ்சடல் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், தானத்த - ஸ்தாநங்களாய்த்தன, ஏகார மாழ்ய-சேஷ்டிதாகும். இதென்னவாழ்ய-மென்றபடி.

நாளும் - ஸதாஸந்நிதிகளும், இது உபலக்ஷணம், ஸகலகாலாதி வகுஷாவாதி காலங்களுமென்றபடி. ஏழ - போக, எழுகை - போகை, நிலைகுலைந்துபோக என்றபடி. நிலம் - பூமியும். நீரும் - ஜலமும், ஏழ - நிலைகுலைந்துபோக. விண்ணும்- ஸகாஸமும், கோளும்- தேஜஸ்ஸும், நலமந்தமாகவதேஜஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. கோள்- தேஜஸ்ஸு. ஏழ- நிலைகுலைந்துபோக, எரி- அக்நியும், காலும்- வாயுவும், ஏழ- க்ஷீணமும், மலைதாளும்- வலக்ஷணங்களுடைய ஸ்திரங்களும், ஏழ- நிலைகுலைந்துபோக. காலவலக்ஷணங்களெல்லாம் போகவென்றபடி. சுடர்தாணுப்- நக்ஷத்ரஜ்யோதிஷ்ஸுக்களுமென்றபடி. தாணுவென்று ஸ்தாவரஸாமாந்யநாமதேயமாய், ஏழ- க்ஷீணம், இதுக்கு உலகமுண்ட வூணை என்கிறதிலே சாபம், அப்பன்- வ்ருஷபாவஸ்தவலை யுவகாரகுணஸ்தவன், ஊளி- உறுஞ்சுகிற வ்யாபாரமானது, ஏழ- கிளம்புமபடி, உறுஞ்சினாற்போலே பதார்தமாகவென்று தாத்பர்யம். உலகமுண்டவூண்- லோகங்களை ஸங்கோசித்தலக்ஷணம். இப்படி ஸகலவஸ்துவிநாசகங்களும் நிஷ்க்ரியமாய்ப்போம்படி. வ்ருஷபதியிலேலோகங்களை ஸம்ஹரித்தவிது என்னவாழ்ய-மாயிற்றென்றபடி.!

அப்பன் - ஸ்ருஷ்டி வகுஷவாதியான வென்னப்பன், காணுடை- காண்கையையுடைத்தான, ஸதுஷ்ட ஸ்தாபகமான வென்றபடி. பாரதம் - மஹாபாரதத்திலே. மஹாபலஸமரத்திலேயென்றபடி. கையெறிபோழ்து - கையெறிந்தபோது, அதாவது வலியெனையை வ்யாஹரித்து நீங்களின்னபடி செய்யுங்கோள் காங்களின்னபடி செய்கிறோமென்று யுத்தாரம்பத்திலே கைதட்டினபோதென்றபடி, உளணுடை- உளணையுடையவரான, வலிகளமான

மூ— வெளிப்பட்டவொலியப்பன்* காணுடைப்பாரதங்கையெறிபோழ்தை* ॥ரு॥
போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரில்வான்றிசை* சூழுமெழுந்துதிரப்புனலாமலை* கீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்
தாலப்ப* னுழ்துயர்செய்தசுரரைக்கொல்லுமாறே* ॥சு॥

ஆ—வூயிகரான வுவெஹுஸாநாஹிகளுடைய வாவிஷயஹுகீவொஷமுமெழும்படி உஸுநீபமான ஒஹாவா
ரதையஹத்திலே யணிவகுத்தென்னப்பன் வாரயும்பண்ணினபடியென்னென்கிறார். ॥ரு॥

(போழ்து) வஶ்ரிஷ்யமாவாஸபத்திலே வகுலமூலவாவிவாழும் ராயிரவுதிரவுதிசிமாம்படி
தொரஸிவாத்தாலே யேறி யொருவிஹுமானது தொரஸிவாத்தைபிளந்தாப்போலே ஹிரண்யனுரவுயிக
ளும்படிபண்ணி யென்னப்பன் பிளந்தருளினபடியென்னென்கிறார். ॥சு॥

(மாறுநிறைத்து) சாரிகைவருகிற மெஹவ்யாகிஸபத்தாலே வவஸ்திக்குகளிலும் நின்றுவிட்ட திருப்

இ—கியால) எண்ணுடைத்தேவர்வெளிப்பட்டவொலியென்கிறதறகுத் காவ்யஹமருளிசெய்கிறார் (வூயிகரான
வித்யாகியால்) காணுடையிதுவாகிக்குத் காவ்யஹமருளிச்செய்கிறார் (உஸுநீயமானவித்யாகியால்) ரு॥

✱ ஆரும்பாட்டு. ✱

போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரிலென்கிறதற்குத் காவ்யஹமருளிச்செய்கிறார் (வஶ்ரிஶிதுவாகியால்) வான்
திசைசூழுமென்கிறதற்குத் காவ்யஹமருளிசெய்கிறார் (வகுலமுதுவாகியால்) எழுந்துதிரப்புனலாவென்கிறத
ற்குத் காவ்யஹமருளிச்செய்கிறார் (ராயிரவுதுவாகிபால்) இதுகருப் பிளந்தருளினபடியென்கிறத்தோடே
கஹயம். மலைகீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததாலென்கிறதற்குத் காவ்யஹமருளிச்செய்கிறார் (தொரஸிவுதுவாகியா
ல்) ஆழ்துயர்செய்திதுவாகிக்குத் காவ்யஹமருளிச்செய்கிறார் (வஹரணவுஹாயிதுவாகிபால்) ॥சு॥

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

மாறுநிறைத்திரைக்குஞ் சரங்களென்கிறதற்குத் காவ்யஹமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையிதுவாகியால்)

ஸு— வாஹாரங்களை யுடையவரான வென்றபடி. யுஹத்திலே உஹாஹாயிகவு முண்டாகைக்காக ஒஹுரமா
ன ஶாஸ்ராஹுவாஹாரங்களைலஹகூஷித்து யுஹத்திலே வூவ்யுதரான வென்கை. மல்லர் - மலையானவர்கள், ததர்ந்
தவொலி - நெருங்கின வொஷமும், ததர்த்தல் - நெருங்குதல், யுஹத்திலே வாஹரம் நெருங்கி ஸரீரம்மு
றிகிற வடுவடாரவமும் மென்றபடி. ஆணுடை - வளருஷத்தை யுடைத்தான, ஆண் - வளருஷம். சேனை-
வலிமெநயை யுடையவர்களான, மன்னர் - ஹுயெஹாயநவலிமையில் ராஜாக்கள், நடுங்குமொலி - ஹயத்
திலே நடுங்குகிற வொஷமும், தான் வாரயிபாய்க்கொண்டு சுஜஹுராரயத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்த
ருளினவாதே ஹயத்தாலே நடுங்காநிற்கிற ஸத்ருராஜாக்களுடைய வொஷமுமென்றபடி. ஏணுடை - ஏணை
யுடையவர்களான, லொகத்திலெண்ணப்பட்டவர்களான வென்றபடி. மிகவும் வூவலிஜர்களான வென்கை. தே
வர் - வுவெஹுஸாநாஹிதெவர்கள், விண்ணுள் - கூராஸத்திலே, வெளிப்பட்டவொலி - வந்துதோன்றினவொ
ஷமும், யுஹஹுஸஹுநாஸஹுமாககூகாஸத்திலேவந்துதிதன்றி கூஷணுடைய வளஸீலவு வாதுஹுயஹுகிகளைச்
கொண்டாடுகிற ஒஹாவொஷமும், இவையெல்லா முண்டாயிற்றன, இதென்ன வதுஹுதமென்றுகருத்து. ॥ரு॥

போழ்து - காலமானது, காஹஸ்ஸானதென்றபடி. மெலிந்த - கூஷயித்த, மெலிகை - கூஷயிக்கை, புன்-
புல்லியதான, கலுமானவென்றபடி. செக்கரில் - சிவந்தத்திலே, ஸஂஷஹுராணமான வஂயுகாலத்திலேயெ
ன்றபடி. செக்கர் - சிவந்தது, காஹஸ்ஸகூஷயித்த வஂயுகாலமாவது வஶ்ரிஶிவஂயுகாலம், வஶ்ரிஶிவஂ
யுகாலத்திலென்று வடுகாஸஹும். வான் - ஆகாஸமும், திசை - திக்குகளும், சூழும் - சுற்றிலும், எங்கு
மென்றபடி. எழுந்து - கிளம்பி, உதிரப்புனலா - ராயிரஜலமாக, எங்கும் ரகுதவராஹமாம்படியென்கை.
அப்பன் - ஸ்ரீவராஹனுக்குப்போலே ஸ்ருதிதரெல்லார்க்கும் ஸுவகாஸுவனான உவகாரகன், ஆழ் - கம
யமான, லகியிஷமானவென்றபடி. துயர் - ஹுஃவத்தை, செய்து - பண்ணிவித்து, மிகவும் கூஸுப்படுதறி
யென்றபடி. அசுரரை - காஸுராஜனை, தவுகாகிவெயகுவெஹுராதகாஸஹும் வெகாலவுவநம். கொல்லுமாறு -
வஂஹரிக்கும்வூகாரம், மலை - வவஹுதத்தை, கீழ்து - கீழாக, தனக்குக்கீழேயாம்படி, தான்மேலேயேறி
க்கொண்டென்றபடி. பிளந்த - விதாரணம்பண்ணின, சிங்கம் - ஸிஹந்துக்கு, ஒத்தது - வஹுஸமாயிருந்த
து, ஆலென்றுவியயவெஹுராதகம். இதென்னவதுகாகாதிமென்றபடி. ॥சு॥

ழு—மாறுநிறைத்திரைக்குஞ்சரங்களின* நூறுபிணமலைபோல்புரளக்* கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவப்ப*
னீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே*
நேர்சரிந்தான்கொடிக்கோழிகொண்டான்றின்னு* நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன்றின்னும்* நேர்சரிந்தான் ॥எ॥

அ—சாங்கள் யாமவதெவ தன்னிலைசந்தித்திரைக்கும்படியாகவும் ராக்ஷஸஸ்ரீரங்கள் ஹிம்மாம்படியும் ஹிம்மாம்படியும் ஸிரஸ்துமாம்படியும் வ்ரஹ்மாம்படியும் ஸ்ருவீகிமாம்படியும், ராயிரவெள்ளத்தாலே கடலெல்லாம்நிறைந்தாறுகளிலே எதிர்க்கும்படியும் ஸாகவஷத்தை வஷிக்கத்தென்னப்பன் பொடிபடவிலங்கையைச்செற்றானென்கிறார். ॥எ॥

(நேர்சரிந்தான்) வாணனுடையதோள்களைத்துணித்தவன்று தோற்கைக்குக்கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே ஸ்வேதவர்ணனுன்முகமாகத்தோற்றான், கிளர்ந்தெரிகிற வழியுமப்படியேதோற்றான், தினைதூணும் வராஜபவீதம்போலே கவகுணிதனுப்க்கொண்டுபோனான். என்னப்பன் ஜயித்தருளினபடியென்

இ—சாரிகை- உ யுத்காராமாகயாடீஷஸ்ரவணம். இனநூறுபிணம்மலைபோல்புரளவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸஸைன்யதாஹிபால்) இங்கு "ஹிம்ஸாம்ஹிம்ஸாஸ்ரிரஸ்துக்ஷ்ம் வ்ரஹ்மஹத்யாஸுராவீதி" மென்கிற ஸ்ருதிரஹஸ்யமிவ்வர்தம். கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராயிரவெள்ளதாஹிபால்) இங்கக்ஷர்வஸாக்ஷர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸாகவஷர்த்தைவஷிக்கத்தென்று) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றுவன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாணனுடையவிதாஹியால்) கொடிக்கோழிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோற்கைக்கிதாஹியால்) நேர்சரிந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முகமாகத்தோற்றானென்று) வ்யாக்யாதோற்றானென்றபடி. நேர்சரிந்தானெரியுமனலோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிளர்ந்தவிதாஹியால்) கண்டரென்கிறவிடம் வ்யாக்யாதத்தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வராஜயெதாஹியால்) முக்கண்

ஸ— இனநூறு - நூறுஇனமென்று மாறியந்வயிப்பது. நூறுநூறுகக்கூட்டமாயென்றபடி. இனம் - கூட்டம், பிணம் - ஸவங்களானவை, ராக்ஷஸஸவங்களானவையென்றபடி. மலைபோல்- வ்ருக்ஷங்கள்போல், புரளஸ்ருஷ்டியிலேகிடந்து புரளும்படியாகவும், கடல்- ஸமுத்ரமானது, ஆறு மடுத்து- ஆறுகளிலே எதிர்த்து, உதிரப்புனல்- ரக்தப்ரவாஹமாகவும், ஸமுத்ரமெல்லாம் ரக்தப்ரவாஹங்களாலே கூடி ப்ரவ்ருத்தமாய் நதிகளிலே எதிர்க்கும்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு இலங்கை செற்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம். அப்பன்- ஸர்வக்ஞ ஸர்வகாரகுணன ஸகுலவ்ருத்திராமன், இலங்கை- ராக்ஷஸரை, நீறுபட- ஸ்ரஸ்தாம்படி, செற்றநேரே- ஹெ ஹித்த காலத்திலே, ஸம்ரம்பண்ணின காலத்திலேயென்றபடி. நேரென்று காலம். சரங்கள்- வாணங்களானவை மாறு- எதிர்க்க, ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்க வென்றபடி. நிறைத்து- வழிவழியாக ஸம்ஸக்தங்களாயென்றபடி. இரைக்கும்- ஸஞ்சரிக்கும், பெருமாள் ஸர்வகாரமாக ஓடியோடி ராக்ஷஸரை வஷிக்கும்போது மேற்குதிக்கில் நின்றும்புறப்பட்ட ராக்ஷஸர்கள் கிழக்கே வருவதற்கு முன்னே இவருடைய ஸந்நதெருத்தாலேகிழக்கில் நின்றும் ராக்ஷஸர்ம் எதிரேபுறப்படுகையாலே இப்படிஎட்டுதிக்கிலுமிவருடைய ராஜாக்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்த்தடிபட்டு வடவடவென்று ஸ்ரமாவஹமாக ஸஞ்சரிக்கும். இதென்ன வ்ருத்தமென்றபடி. ॥எ॥

அப்பன் - என்னப்பனானவன், சேர்சரி - நேரில் நின்றும் சரிந்தவனை, நேர் - எதிர், தான் முன்னேவந்து நிற்கமாட்டாதே ராக்ஷஸிகளை முன்னிட்டுப்பின்னே ஒதுங்கி இருந்தவனைனென்றபடி. வாணன் - வாணனுடைய, திண் - த்ருடங்களான, ராக்ஷஸவீரவைத்தாலே த்ருடங்களான என்றபடி. தோள் - பாஹுக்களை, கொண்டவன்று, ஜயித்தவன்றைக்கு, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, ஸ்வீகரித்தவன்றைக்கென்றபடி. கோழி - மயிலை, கோழியென்றுமயிலுக்கும்பேர். கொடி - த்வஜத்திலே, கொண்டான் - கொண்டிருக்கிறவன், ஸ்ரீமானஜனை வஸ்வை, ஹணை) னென்றபடி. நேர்சரிந்தான் - நேரில் நின்றும் சரிந்துபோனவன், எதிரே நிற்கமாட்டாதே ஒதுங்கிப்போனை னென்றபடி. பின்னும் - அதின் மேலே, எரியும் - ஜ்வலிக்கிற, அனலோன் - கூர்மையும், நேர்சரிந்தான் - முன்னே நிற்கமாட்டாதே போனவன், பின்னும் - இவ்வளவுமன்றிக்கே அதின்மேலே, முக்கண் -

மூ— முக்கண்மூர்த்திகண்டீரப்ப* னேர்சரிவாணன்றிண்டோள்கொண்டவன்றோ* ॥அ॥
அன்றுமண்ணீரெரிகால்விண்மலைமுத* லன்றுசுடாரண்டபிறவும்பின்னு* மன்றுமழைபுயிர்தேவுமற்றும*
ப்ப* னன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே* ॥கூ॥
மேய்நிரைகீழ்புகமாபுரளச்சூனை*வாய்நிறைநீர்பிளறிச்சொரியவின*வாநிரைபாடியங்கேயொடுங்கவப்பன்*.

ஆ—னென்கிறார்.

(அன்று) லங்கூலுலுஸுத்தாலே நிவியஜஸுலுஷுவஷ்ஷிகி லுங்ஹாரங்களைப்பண்ணியருளுகிற லுலெ-
ஷுரனுக்கு சதுஷுவையஷுரகிலுநிரலுந மொருபோருளோவென்கிறார். ॥கூ॥

(மேய்நிரை) வஷுரூக்களுக்குமிடையர்க்கும் கீழ்புக்கு நிஹ்ருபமாக வதிர்க்தும்படியாகவும், உஹீய
லொவரிவதர்ஶநவநகரிபதியங்கள் கீழ புரளும்படியாகவும், வ்ருணர்லுஷுஸ்ரூக்கள் கூயொழுவமாய்

இ— மூர்த்திகண்டீரென்று இவரவனை முக்கண்ணனாக விஶுஷித்து எல்லாருக்குங்காட்டுகையாலே யவன்
வீர்யலெபாலே தன்னைமறைத்துக்கொண்டுபோகிறதாகத் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து, பாட்டுக்குப் வாஶிக-
ஷ்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனிதுஷியால்)

॥அ॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

பாட்டுக்குத் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (லுங்கூலுஷு துஷியால்) ॥கூ॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

மேய்நிரைகீழ்புக இனவானிரைபாடியங்கே யொடுங்கவென்கிறவிரண்டுக்கும் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார்
(வஷுரூக்களுக்குமிதுஷியால்) மாபுரளவென்கிறதற்குத் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (உஹீயலெதுஷியால்)
சூனைவாய்நிறைநீர்பிளறிச்சொரியவென்கிறதற்குத் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வ்ருணைர்துஷியால்)

ஈ— மூர்த்தி - ஸ்வாமியானவன், உஹிகி-ர்ஸுலும் ஸ்வாதிவாஸகம். தான்ஜஸுஸ்வாதியென்கிற
வஹிஶாநத்தை யுடையவனை ரூஷ்டனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் கண்டீர் - முன்னே நிற்கமாட்டாதேஹுனைப்
போனுன்கிடீர், அவன் வீர்யலெபாலே தன்னை மறைத்துக்கொண்டுபோக இவர் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீரென்று
கண்ணைக்காட்டுகிறார்.

॥அ॥

அப்பன் - ஜகதுஷுபகாரகனென உஹெதுபகாரகனானவன், மண் - ப்ருதிவியையும், நீர் - ஜலத்தையும்,
எரி - தேஜஸ்ஸையும், கால் - வாயுவையும், விண் - ஆகாஶத்தையும், மலைமுதல் - வல-ர்கங்கள்முதலானவற்றை
யும், தைரியவாஹத்தில் செய்துமென்கிறவஹத்தை கீழ்மூன்றுவாஹத்திலுமந்ரஷ்டம்பிப்பது. செய்ததும் - ஸ்ரு-
ஷ்டித்ததும், அன்று - அன்றைக்கே, லங்கூலித்ததபோதே யென்றபடி. கூஷணஶாதந்திலே ஸ்ருஷ்டித்தானல்லது
விரகாலங்கூடிஸ்ருஷ்டித்தானல்லனென்றபடி. இரண்டு. சுடரென்று மாறியகயிப்து. இரண்டு ஸுஜஸ்வரூக்களை,
லலிய-ர்வம்ருஜஸ்ரூக்களை யென்றபடி. பிறவும் - மற்றவையும் மற்றுமுள்ளஹ ஹநகூஷதாதி ஸுஜஸ்ரூக்க-
ளையுமென்றபடி. செய்ததுவும்-ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- தகுகூஷணத்திலே, பின்னும்-அதுக்குமேலே, மழை-
ஷுஷ-ர்த்தையும். உயிர்-அந்த வஷுஷ-ர்வஜீவிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்-அந்த வஷுஷ-ர்ஹரான ஷுலுதை-
களையும். மற்றும்- இன்னுமுள்ளவொரு ஷுஷ-ர்ங்களையும், செய்ததுவும்- ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- லங்கூலித்தகூஷண
த்திலேதானே, முதல்-மூலஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, உலகஞ்செய்ததும்- லொகங்களை ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று-தகுகூஷ-
ணத்திலேதானே, இதென்ன வாஹுப-ர்மென்று கருத்து. இப்படி லங்கூலுஶாதந்திலே லகுலஸ்ருஷ்டியும் பண்
ணுகிறவனுக்குச்சொன்ன ஸதுரூநிரலுநாதிகள் ஓர மூஹுய-ர்மோ வென்று பாட்டுக்குத்காதுய-ர்ம். ॥கூ॥

மேய்நிரை - வஷுரூக்களுடைய கூட்டங்கள், மேய் - மேபுமவை, வஷுரூக்களென்றபடி. கீழ்புக - கீழ்புக்
கும்படியாகவும், கீழ்புக்கு வஷுஷ-ர்வீலெ யின்றிக்கே ஸுவமாயிருக்கும்படியாகவு மென்றபடி. மா - தீ-
ய-ர்க்குக்களானவை' வநமஜாதிக ளென்றபடி. மா ஸுவம் தீய-ர்ஹாவகும். புரள - புரளும்படியாகவும், சூனை -
வல-ர்கவாரஸ்ரூக்களுடைய, வாய்நிறை - வாயளவும் நிறைந்தவையான, நீர் - ஜலங்கள், பிளிறி-
வொஷித்து, பிளிறுகை - வொஷிக்கை, சொரிய - திரளாக வஷிக்க, மொவஸ-ர்ந மிஸியை யெடுத்துத் தலை
கீழாகப் பிடிக்கைபோலே சூனைகளெல்லாம் சொரியும்படியாகவு மென்றபடி. இன - கூட்டங்கூட்டமாக, ஆநிரை
மொவஜிகளை யுடைத்தான, பாடி - திருவாய்ப்பாடியானது, அங்கேயொடுங்க - அதின்கீழேவந்தடங்கும்படி

மூ— நீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே* ॥யி॥

குன்றமெடுத்தபிரானடிய. சொடு* மொன்றிநின்றசடகோபனுரைசெய* னன்றிபுனைந்தவோராயிரத்துள்
ளினை* வென்றிதரும்பத்தும்மேவிக்கற்பார்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸர்வரக்ஷமாய் ஆச்ரயணீயமாகவும், ஸ்ரீ மாலயாபத்தையெடுத்தருளி, லாயகுமானவஷ்டம்பத்தடுத்தருளி, இம்மூன்றையுமளித்தருளினை னென்னப்பனென்கிறார். ॥யி॥

(குன்றமெடுத்த) ஆழ்வார்தாமும் மாலயாநத்தின்கீழே திருவாயசோடேகூடிநின்று மாலயாநெ ஸாணவதிவாக்கவிஜயாதிவ ஸகலஜீவயெவிதங்களும் எத்தனை திருவாய்மொழியை ஸாஹஸமாகக்கற்ப வர்க்கு, இத்திருவாய்மொழியிலோரோர்பாட்டே விஜயத்தைக்கொடுக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குறுகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தீமழைகாத்தென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (லாயகுரிதாதியால்) பாட்டுதோறுமப்பனப்பனென்றது ஸ்ரீ தாதிஸயகாதமென்று ஸாதிவிப்பிச்சைக்காக இரண்டிடம். ॥யி॥

* நிகமனம். *

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு மொன்றிநின்றவென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்தா மூமிதாதியால்) நன்றிபுனைந்தவென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (மாலயாநிதாதியால்). மேவிக்கற்பார்க்கென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹஸமாகவிதாதியால்) இவைபத்தும்வெல்
றிதருமென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலிதாதியால்). ॥கக॥

ய—யாகவும், அப்பன்—ஸுவதிவனுகூலனான், தீமழை—ஸ்திரமான மழையை, காத்து, நிவாரணம்பண்ணி, குன்றம்—மாலவநவநாதத்தை, எடுத்தானே—லுஷ்டம், இதென்னவிதிதுமென்றபடி, ॥யி॥

குன்றமெடுத்த—மாலவநமிரியை யெடுத்தவனுடைய, பிரான்—ஸ்வாமிகாரணபூதனுடைய, அடியாரோடும்—தாஸர்களோடே, மாலவநயாநுடைய லளஹ்யலளஸீயுர்ஜிகயுர்ணமாணங்களாலே தாஸ்ய ஸாமாநாதிகரண மாலவரோடே, ஒன்றி நின்ற—லக்நஹவித்து நின்றவரான, அவர்களுக்கு தாஸ்யத்தை லஹித்து நின்றவரானவென்றபடி. சடகோபன்—ஆழ்வாருடைய, உரைசெயல்—உக்திசெய்கையான, வாங்மயகைங்கர்யம் வ்யதிரிக்தமானவென்றபடி. நன்றி புனைந்த—நன்மையைப்புனைந்ததான, புனைகை—தொடுக்கை. லவெ—ஸ்வரனுடைய லவிதுரிவுவெவிதங்களையடைவடைவேயுரிவாழித்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விஸேஷணம். ஓர்—ஸஹிதீயமான—ஆயிரத்துள்—லஹஸ்ரகதில், இவைபத்தும்—இந்தபத்து பாட்டுக்களும், இதுக்குத்தருமென்கிறத்தோடே யந்வயம். மேவி—ஸுரிந்து, கற்பார்க்கு—ஸாத்யஸிக்கிறவர்களுக்கு, வென்றி—ஜயத்தை, தரும்—கொடுகதும், வைஷ்ணவர்க்கு—வைஷ்ணவிரோயிவாவஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். லகவயர்க்கு தஸிரோயி ஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். ஹரவஜ்ரணர்க்களிலுவாவஸ்கர்க்குஹரிவிரோயிவாவஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். ஸுவஜநர்க்கு லகேஸ்வரோயிவாவவிஜயத்தைப் பண்ணிகொடுக்குமென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ரீநிவாஸதாதயாநுஷ்டாநஸிஷ்யஸ்ரீமதுபயவாதிஸ்ரீநரஸிம்ஹாசார்யவிரசிதம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீநிவாஸநிஷ்டாதாதயாநுஷ்டாநஸ்ரீ:

(ஆழியெழ.)

விகராதயாவிஷ்டவாநாதிஸயநதஸ்ரோஜயுதலஹரிதயாதரயா:
கமலவொகாதநாவகுஹிதீஹராஹாரணாவெதியாஜவ்ரஹாராஸ!
ஸ்ரீகாவஸ்ரெகாவகவாதலஸ்ராஹாஜவநவெதநாவொகவயுவெ
ஜயாதயாமொவயாநாவெதிவ்ஹாடஜமதவநவ்ரகியஸ்ரீஹாஹ ॥அச॥

(விகராதயாவிஷ்டவாநாம்) உலகங்கொண்டவாற்றே- திருவிருத்தஞ்சொன்னவொருவாய்க்கிளியாள்க்ஷையிலுக்

ஏ — தா — (ஈஷ்டதமஸ்து) அழுதங்கொண்டானன்றே - ஈஷ்டதம்நிஷ்டதமாகக்கடலைக்கடைகையாலும், (உஷ்ட தைஹ்டிகயாதயாச்) ஊன்றியிடந்தெடுத்துக்கொண்டானாளை - வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ஹிரண்யனை யழிக்கையாலும், (கவிலோகாஷ்டாஹ்வ) உலகமுண்டஆனை - ஆலையகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும்விழுங்குகையாலும், (கபிகிஷ்கிஷ்யாணாம்) காணுடைப்பாரதம் கையறைபோழ்ந்த - வாலியைத்தடத்தி ஹரிஷ்யாத்தைபவஹரிக்கையாலும், (விஷ்டராஜஷ்ய ஹ்யாராம்) அசுரரைக்கொல்லுமாறு - நரஸிம்ஹரூபத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (ஷ்காவஸ்மிகாவகுஹ்யாம்) நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே - குளவிக்கூடுபோலே ராக்ஷஸாவாஸமான விலங்கையை நீறுக்குகையாலும், (கஷ்டராஜஷ்ய நஷ்டஹ்ஷ்டாம்) வாணன்திண்டோள்கண்டவன்றே - கைவிஞ்சினவாணாஸ்ரரூபுடைய கூர்ங்கைக்கழிக்கையாலும், (ஷ்ரோகஷ்டிஷ்டி) அன்றுமுதலுலகம்செய்ததுமே - முதலிலே லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (ஷ்ரதிஷ்டாமவஷ்ய ஹ்ருஷ்டிம்) தீமனைநாத்துக்குன்றமெடுத்தானை - மோமோவாஹர் நிஷ்டதமாக மொவய ஹந்தையாளிக்கையாலும், எம்பெருமானை தன்னுடையாகூஷாஷ்ரகாரங்களை வெளியிடா நிற்கிறவனை "ஆழியெழச்சங்கு" என்கிறஷ்லோகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥ஷ॥

ஸ்ரீஷைநிஷ்டாதஷ்ரஹ்மாத்ரஷ்ரீகாயநஷ்ரஷ்ரீ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ — கற்பாரிராமபிரானபல்லாண்டற்றங்கற்பரோ* புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே* நற்பால

ஆ — (கற்பாரிராமபிரானை) வாஷ்மநஷ்தத்வம்போகவிட்டு ஷ்ரணாஷ்ரயணாதிவிஜாதீயஷ்வபரிவுவெஷ்டிகங்களுடைய வரிராவகாரகஷ்வபாவத்தை டங்ஷ்மவிக்கிறார், கயவா, வாஷ்மநஷ்ரஷ்ரயாதஜநிவுவெஷ்டிகங்களிலே திருவுள்ளம்தாழ்ந்து மற்றும் கபாஷ்மநஷ்தநிவுவெஷ்டிகங்களையும் தநீயமென்னுமிவ்வாகாரத்தாலே யநுஷ்மவிக்கிறார், வாகாயதவாஷ்மநஷ்க்களை யாரகவொஷ்கஹோபாயமாயிருக்கக்கடவ

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியிறசொன்ன நிவுராவகாரவெஷ்டிகங்களையே யித்திருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே யித்திருவாய்மொழி வாஷ்ரஷ்கியன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வாஷ்மதத்வாஹியால்) இப்படியாகில் முந்தினவையான வராஹாஷ்ரயவாதாரங்களை முற்படச்சொல்லாதே கற்பாரிராமபிரானை யித்வாஹியாலே ராஷ்ரயவதாரத்தை முற்படச்சொல்லுகை யஸம்ப்ரதாயமன்றோவென்ன வாகாரஷ்ரமாணவவதரிப்பிக்கிறார் (கயவைத்வாஹியால்) தாழ்ந்துஎன்றது - மிகவும்ப்ரயாணமாயென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

நான்முகனைப்பெற்றநாட்டுக்கிளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாகாயதத்வாஹியால்)

ஸ — நான்முகனை - வதாஷ்ரஷ்ரவணனை, நிரஸ்தாவிக்ரமஉக்ரஸ்வாஷ்ரதாபஷ்ரஷ்ரவணம். பெற்ற - வாஷ்ரஷ்டித்த, கஷ்ரஷ்வயாணை வதாஷ்ரஷ்ரவணத்தில வாஷ்ரஷ்டியாய் - தந்நிபாதாதுமமாயிருக்கையாலே கஷ்ரஷ்வாதஜ்ஞமானவென்று தாத்பர்யம். நாட்டுக்கு - ஜகத்துக்குள்ளே, இதுக்கு நற்பாலுச்சுப்தன னென்கிறதோடேயநுபம். புற்பாமுதலா வென்கிறத்தை பரபுல் முதலாவென்று மாறியநுபிப் பது, பா - பாவினவைபான பாவுகை - பரம்புகை, ஹிம்ஸியெல்லாம் படர்ந்தவையான வென்றபடி. புல்முதலா - உஷ்ணவர்ஷி தாணங்கள் முதலாக, புல் - ஸாகிஷ்ரயாங்களான, புல்லென்று கஷ்ரயுத்துக்கும் பேர். எறும்பாதி - எறும்பம்முதலாக, வாவரங்களிற் கடையான தாணங்களும், ஜராயுஜங்களிற் கடையான சிறறெறும்பம்முதலாகவென்று வடாஷ்ரம் வராஹமானது நிஷ்ஹஸ்தத்திலே முற்பட மேவாதுமாப்போலே யிந்த கஷ்ரயுஜதுக்கள் பக்கலிலேயிறே ஸ்ரீராஷ வுடைய கூவிலெயானது முற்பட வராவஹிக்கு மென்றுகருத்து. இதுக்குச்சாசர மென்கிறத்தோடே யநுபம். நற்பால் - நல்லவராஷ்ரயங்களை யுடைத்தான, ஹரிவிஷ்ரதரான வுபாயமென்று மில்லாதாருக்கும் ஹிதஷ்ரவ வாவத்தாலே ஸ்ரீராஷவஷ்ரஹிகமாயிருந்த வராஷ்ரயங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. அயோத்தியில் - கயோ

மூ—யோக்கியில்வாழுஞ்சராசரமுற்றவு* நற்பாலுக்குப்தனனண்முகனுர்பெற்றநாட்டுளே* ।கஅ

ஆ—வ்ப் வுகூ ஜீஓஉமதத்திலே வைத்துக்கோண்டு திருவயோஜ்யாதிருநமரியிலேவகி-க்கிற ஒவ்வ-ர்ஷிநி வ்ஜஜஞ-க்களையும் கூழ்யொமாஷ்ரூவாயம் பண்ணுதிருக்கச்செய்தேயும் திருநாட்டிலுள்ளாரைப்போலே தன்றிருவடிகளே யாரகவொஷகவொஹ்ருமாக்கியருளின விம்மஹாமுனித்தையுடையனுயிருந்த விராமபிரானபல்லால் மற்றுங்கற்பரோவென்றவனுடைய முனங்களைய நாலவிக்கிறுர். ।கக

(நாட்டிற்பிறந்தவர்) தான்திருவடிகாரம்பண்ணியருளின திருநமரியிலேவகி-க்கிற ஜஜ-க்களைத் தன் திருவடியே யாரகவொஷகவொஹ்ருமாகப் பண்ணியருளினனென்னுமிதோரேற்றமோ ஒநூஷ்ரூபாதுத்தி லுடைய ஊர்வம் பொறுக்கமாட்டாமை கஜிலாயிநிரவநம்பண்ணியருளின மஹாமுனித்தைப்பார்த்தா லென்கிறுர். ராவணவயாயி-க்களான ஷெவர்களாலேயயி-க்தனுய் தனக்கு விவஹ்ருஸமான ஒநூஷ்ருலாகூ க்திலே தத்ஜாதீயனுப்வந்து திருவடிகாரம்பணணியருளி ஒருஒநூஷ்ருபாதும் ஊர்வப்படிலும் தான்கூ பாதுஊர்வி தனுய் சஊர்வ்விஹதரூஹ்ருதரான விராயஹ்ருஹ்ருகி ராவணவப-ஹரான ராகூஷவரையே

இ—வைத்துக்கொண்டுளன்கிறதற்குத் தன்திருவடிகளேயிதாஹியோடேயஇயம். புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி யென்கிறதற்குத் காதுப-மருளிச்செய்கிறுர் (ஊர்விவ-க்தாஹியால்) ஒன்றின்றியேயென்கிறதற்குத் காது ப-மருளிச்செய்கிறுர் (கூழ்யொமெதாஹியால்) நற்பாலுக்குப்தனனென்கிறதற்குத் காதுப-மருளிச்செ ய்கிறுர் (திருநாட்டிலிதாஹிமுனித்தையுடையனென்னுமளவாலே) இத்திருவாய்மொழியினுவகூ ஒத்திலே யிப்படிசொல்லுகையாலே நிவிலஜஜ-வ்ருணயிகவுமென்கிற மஹஉண்ணம் இங்கு வுகிவாஷ்ருமென்று வாதி விதமாயிற்று. ।கக

இரண்டாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வவ-ஜஜ-ர்வகாரகவத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு வாஹரூகிப ன்றேறுவென்ன வவதரிப்பிக்கிறுர் (தான்திருவிதாஹியால்) நாட்டிற்பிறந்தென்கிறவிடத்தி லவ-ர்விஜாவ-ர் த்தையநளிச்செய்கிறுர் (ராவணைதாஹியால்) அதுக்குத் காதுப-மருளிச்செய்கிறுர் (தனக்குவிவஹ்ருஸமி தாஹியால்) இவ்விடத்திலே "வஹஹிஷெவெவரூஹீண-ர்வ ராவண்வ்ருவயாயி-ர்ஹிஃ। சுயி-ர்மெதாஜநா வெஷெமொகெ ஜஜ்ஜுவிஷ்ணவ்ருநாகநஃ" என்கிறவவநஜஹிவெரூதம் மனிசர்க்காயென்கிறதற்குத் காதுப-ர் மநளிச்செய்கிறுர் (ஓநஜநரூஷ்ரு தாஹியால்) படாதனபட்டென்கிறதற்குத் காதுப-மருளிச்செய்கிறுர் (நானி தாஹியால்) நாட்டைநலிபுமரக்கரையென்கிறதற்குத் காதுப-மருளிச்செய்கிறுர் (தஊர்வெ தாஹியால்)

ரா—லெஜ்யில், வாழும் - வாழாநிற்கிறவையான, ராஜமூணாநூலவத்தாலே லூவியா நிற்கிறவையானவென் றபடி. சாசரம் முற்றவும் - வராஉமெல்லாவற்றையும், ஒன்றின்றியே - கூழ்யொமாஷ்ரூவாய மொன்றில் லாதிருக்கச் செய்தேயும், நற்பாலுக்கு - நல்ல வுலாவத்திலே, ராஜவாணார விநெகூ யாரக வொஷக ஹொஹ்ருவமாகிறநல்ல வுலாவத்திலே யென்றபடி. அங்கு இங்கு என்னுமாப்போலே பாலுக்கென்று வ வதரிதம். உப்த்தனன்- வ்ருவெஸிப்பித்தான், உய்க்கை- வ்ருவெஸிப்பிக்கை, நல்லவுலாவ நிஷ்டராக்கிறு னென் றபடி. "விஷயமெதஜஹாராஜராஜவ்ருவநகுஸி-ர்தாஃ। சுவிவ்ருகூரஃவரிஜ்டாநாஃ வவ-ஷ்டாகூரகோபகாஃ। கிய-ர்மெஹ்ருநி மதாஸ்ராவி வவெ-ர்ராஃ நூவ்ருதாஃ" என்னும்படி பண்ணியருளினனென்கை. ஆதலா லென்று ஒரு வெநங்கூட்டிக்கொள்ளுக. கற்டார் - கற்குமவர்கள், வியவஹிதங்களை யநூலம்யிக்க வேண்டு மென்று உத்ஸஹபுடையவர்க ளென்றபடி. இராமபிராணையல்லால் - ராஜனைப் ஒவிஹாவகாரகுணனவனை யொழிய மற்றும் - வேறொன்றையும், யாரகுத்தைபுமவதாரங்களையுமென்றபடி. கற்பரோ?- கூநூலம்யிப்பா ரோ, "வெவெஹாஜவாரஜராஜநுகுயிநிதஹ்ருவ்ரகிஷ்டிதஃ। ஹகிஸ்ரநிபதாவீரஹாவொஹாஹ்ருதுரமஹகி" என்றிறே யிருப்பார்களென்று கருத்து. இவணையொழியவேறு வியமும்வஹிதமுமுண்டோவென்றுகருத்து. இராமனென்கிறவித்தாலே வியகுமும் பிராணென்கிறவித்தாலே வஹிதகுமும்சொல்லிற்று. ராயதீதிராஜஃ என் கிறதிறே. "கதீவியயஸ-ர்தம், ஊஷ்டிவிதாவை ஹாரிணம். நவதஸ்ராநநஃகஸ்ரிஷ்வுகூஷ்டீவா நரொதஜாசு। நரஸ்ரகொதஹ்ருவாகூஷ்டு ஒதிகூராதெவி ராவவெ। ராஜாவிஹ்ருவாஸ் யசி-ர்வவ-ர்மவ்ருதிகரதஃ" என்னும்படியிறே வியகுமும்வஹிதகுமுமிருக்குப்பி.

மூ—நாட்டிற்பிறந்தவர்நாரணர்க்காளன்றியாவரோ*நாட்டிற்பிறந்துபடாதனபட்டுமனிசர்க்காய்* நாட்டைநலி
யுமரக்கரைநாடித்தடிந்திட்டு* நாட்டையளித்துய்யச்செய்துநடந்தமைகேட்டுமே* ।உ॥

ஆ—ல்லாரையும்விதூவஅவரிவாஅவ்வாஜைஅவத்திலேயெழுந்தருளித்தேடித்தேடிவயித்தருளி இப்படி
லோகத்தைரக்ஷித்தருளி "தஜிஉஹஃகூகங்காயஃ வ்ரவ்யலிஷூஜிவஜாகூஜ" என்று ப்ரஹ்மாவிண்ணப்பஞ்
செய்தபோதே யெழுந்தருளாதே விஶ்வக்ஸேநத்தாலே விநஷ்டவ்யாயமான திருநகரியில் வராஹாவதாரத்தை
யெல்லாமீண்டெழுந்தருளி யுய்யச்செய்து பின்னை திருநாட்டிலேயெழுந்தருளின விம்மஹாபாணத்தைக்கேட்
டும் வெதிராயிருப்பார் "ஸ்வாஜராயணாதேஉவஃ" என்றுசொல்லப்படுகிற ஶ்ரீராயதாஜ்ஞைக்கு நாராய
ணவுக்கடிமையாகாதிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்கிறார். ॥உ॥

இ—. நாடியென்கிறவிடத்தி லஷ்டஃஸிஜாஷ்டஃத்தையருளிச்செய்கிறார் (விதூவவிநதூஃபால்) நாடித்
தடிந்திட்டுஎன்கிறதற்குத் தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (தேடியிதூஃபால்) நாட்டையளித்தென்கிறதற்குத்
தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிலோகத்தையிதூஃபால்) நாட்டையளித்தென்றிருக்கச்செய்தே உய்யச்
செய்தானென்றுசொல்லுகை வாநரரக்ஷிபன்றேவென்ன விதுக்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் ("தஜிஉஹஃகூ
த" ஜிதூஃசெய்தென்னுமளவாலே) நடந்தமையென்கிறதற்குத் தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைதிருநாட்
டிலேயிதூஃபால்) நாட்டிற்பிறந்தவரென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (வெதிராயிருப்பாரென்
றது) ஶ்ரீராயதாஜ்ஞைக்காளாகாதவர் நாட்டிற்பிறந்தாரோடுகூட்டன்று, வெதிரதுமில்லாத கூவுபூஜாயரெ
ன்கிறரென்றுகருத்து. ஶ்ரீராயதாஜ்ஞை நாராயணனென்று சொல்லப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்
(ஹவாஜிதூஃபால்) ஆளன்றியாவரோவென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (ஆடூயையிதூஃபால்) ॥

மூன்றும்பாட்டு.

உ—லகஃரக்ஷகஃலோகஃஜனகஃக்களையும் ரக்ஷித்தவாஶுபஃத்தைச்சொன்னவ ரிப்பாட்டிலே ஶிஶுவாலஹ
ர—நாட்டில் - உநுஷ்யருங்கூட ஜ்ஞாநவிஸ்தாரப்படும்படி யிருக்கிறவிந்த உநுஷ்யலோகத்திலே, பிறந்து -
கவ்யாலிங்கஜாதநரை தான்வந்துபிறந்து, மனிசர்க்காய்- உநுஷ்யர்க்காக, திருவயாதெஜ்யயிலுள்ளார் மற்
றையூராரென்கிற வாசியற வெல்லாஉநுஷ்யர்க்காகவு மென்றபடி. படாதனபட்டு - ஒருவரும் படாதஊஃவெங்க
ளைப்பட்டு, "ய்ருவஸிநஷ்டஉநுஷ்யாணாம் ஹ்ருஶம்ஸவதீஉஃவிதஃ" என்கிறபடியே யெவ்ருஹ்யுமொருவன்
ஊஃவைப்பட்டாலும் தான்மிகவும் உஃவிதனையென்றபடி. இதுக்கு தடிந்திட்டு என்கிறதத்தோடே யந்வயம்.
நாட்டை - லோகத்தை, நலியும் - ஹிம்ஸிக்குமவர்களான, அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, விராயவராஉஜ்ஞ
ணாதிகளை யென்றபடி. நாடி - தேடி, அவர்களிருந்தவிடந்தேடிக்கொண்டு போயென்றபடி. தடிந்திட்டு - ஸம்
ஹரித்து, தடதல் - ஸம்ஹரித்தல், இட்டுஎன்று ஸாஷேஷநாயோமம். நாட்டையளித்து - இப்படி லோ
கத்தைரக்ஷித்து, உய்யச்செய்து - உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி, ராவணவயமான மட்டிலே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்த
ருளாதேமீண்டுதிருவயாதெஜ்யுக்கெழுந்தருளி "சுஜிவ்யக்ஷாஃவரிஷ்டாநாஃ" என்னப்படிகிடந்தவராவராங்க
ளெல்லாவற்றையும் "உஸுவஷ்டஃஸுஹுஹுராணி உஸுவஷ்டஃஸுதாநிவ" என்கிறபடியே நெடுங்காலந்தன்னுடைய
ஸௌஶீல்யாதிகளாலே ரஞ்ஜிப்பித்து வரிவாஅநம்பண்ணி யென்றபடி. நடந்தமை - பின்பு - எழுந்தருளின -
வ்ருத்தாந்தத்தை, பின்புதன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளினவிந்தஉஹாபுருஷத்தையென்றபடி. கேட்டும் - ஶ்ரீராஉ
யணஉவத்தாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், இதுக்குஆளன்றியாவரோவென்கிறதத்தோடேயந்வயம் - நாட்டில் -
"ராக்ஷஃராக்ஷஃஸாஃஜுஜாதாஃஜுஹவஸு கஃயாஃ । ராக்ஷஹ்ருதம்ஜுஹுஹ்ருஸ்" என்றிருக்கக்கடவலங்கத்திலே
காடென்றில் ராக்ஷஸஜாவிஷமாயல்லாதிராதென்றிருக்கிறார். பிறந்தவர்- ஜநித்தவர்கள். இன்ஞரினியாரென்
றது, விஜாதிஷமில்லை பிறப்புடையவர்க ளெல்லாருமென்றபடி. ஶ்ரீராயதாஜ்ஞைக்கு ஆளாகாதாரென்ன பிறப்பு
ப்பிறந்தவரென்றுகருத்து. நாரணர்க்கு - நாராயணனுக்கு, வாதஜ்வ்வாஜிகூ ஸௌஶீல்யாதிகுணஸஜாதீ
யனாய உஸுராஜாதஜ்ஞைக்கென்றபடி. ஆளன்றியாவரோ - அடிமையாகாதவர்களாயிருப்பார்களோ, "வராவ
ஹநிகாகஃஸு" என்னுமிடையபெருமாளைப்போலே பெருமாளுக்கடிமையாகாதேயிருப்பாருமுண்டோவென்ற
படி. பிறந்தாராளன்றியாவரே, "ஸ்ருஷ்டாஸ்வயமேவாயா" என்னுமாப்போலே ஜநித்தவர்கள் ஜகந்நியாமகத்தை
யிழப்பரோவென்றுகருத்து. ॥உ॥

மூ—கேட்பார்கள்கேசவன்கீர்த்தியல்லாண்மற்றுங்கேட்பரோ* கேட்பார்செவிசுடுகீழ்மைவசவுகளைவையும்* கேட்பாற்பழம்பகைவன்சிசுபாலன்றிருவடி* தாட்பாலடைந்ததன்மையறிவாரையறிந்தமே* ॥ஈ॥

ஆ—(கேட்பார்கள்) நிரஷ்டாதுஷ்டநிரஸனம் பண்ணியருளுமித்தாலே மொருமுணமோ, பூதிகரி. ஜனக ஸிஸுவை யணுக்குங்கூடத் தன்றிருவழிகளைக்கொடுத்த விம்முஹாமுணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார். வடவரிவாஹரவலெண்கூலஹரான பூதிகரியுடைய செவிகளும்வெம்படி வாஷஹாஷணவாஸுப் பூதிலஹம் நிஹாடராயயாகத்தணிபிருந்த ஸிஸுவாஜனுக்குங்கூடத் தன்றிருவடிகளைக்கொடுத்தருளின ஜஹாவத்தை யறிவாரையறிந்துவைத்தும் ஸம்ஸாரநிவாஸபாயிருப்பதான்றைக் கேட்கவேணடியிருப்பா ரவர்கள்பக்கலிலே தென்றிக்முணத்தையன்றி மற்றுமொன்றைக்கேட்பாரேவென்கிறார். ॥ஈ॥

(தன்மைபறிபவர்) பூதிகரியுனை ஸிஸுவாஜனை ரக்ஷித்ததருளினனென்று மிதுதானுமொருமுண மோ? கஹம்வெய்யபூதிகரியாநாகரி ஜகஜ்ஜனஜாதத்துக்கும் கரிஸஷவாஸாஷர்ஹ வாயந ஹரிதகரணகலைவோரா தூவகரணபூதாநம்பண்ணின விம்முஹாமுணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார்

இ—யொருத்தனை ரக்ஷித்தவிதையொரு கூஸ்ரூபர்மாகச்சொல்லுகை யஹம்மதமன்றேவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஜநாஷ்டி தூராதியால்) கநாகரியை ரக்ஷிக்கிறதிற்காட்டில் பூதிகரியுனை ரக்ஷிக்கை யாஸ்ரூபர்மமாகை யாலே சொல்லுகிறரென்றுகருத்து. கேட்பார்செவிசுடு என்கிறவிடத்திலே கேட்பாரென்கிற வாஜாநநிர்தேஸத்தாலே பூதிகரியுங்கூட விவக்ஷிதரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாரிவாஹெ தூராதியால்) இந்தஸ்ரஸ்வம் கூஷ்ணபாம். கீழ்மைவசவுகளைவதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (வாரா ஷெ தூராதிபால்) சேட்பால்பழம்பகைவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (பூதிலஹமி தூராதியால்) திருவடிதாட்பாலடைந்த தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளாயி தூராதியால்) கேட்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ரவஜ தூராதிபால்) கேட்பரோவென்கிற விடத்தில் லஸ்ர்ஹிஜாஸ்ர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிதூராதியால்) அவர்கள்பக்கலிலேனென்றது - அந்த கூஷ்ணனுடைய ஜஹாவத்தை யறிவார்பக்கலிலேயென்றபடி. கேசவனிதூராதிக்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கி றார் (இக்முணத்தையிதூராதிபால்) ॥ஈ॥

நாலாம்பாட்டு.

கீழ்பேலுமவை தாரங்களைச்சொல்லாநிற்க நடுவேயிந்தப்பாட்டிலே ஜமக்ஸ்ரூவஷ்டியைச்சொல்லுகை யஹம்மதமன்றேவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பூதிகரியுனைவிதூராதியால்) இப்படி மேற்பாட்டுக்களிலும் வதிவர்வதிவர்முணாவெக்ஷபா உக்கரூஷ்டமானமுணங்களை உதிராதாதுமாகச் சொல்லுகிறரென்று

ப— கேட்பார்செவி - கேட்கிறபோர்களெல்லாருடையகாதுக்கும், சுடு- கூர்கூஷ்மாய்க்கொண்டு சுடுமவையான: கீழ்மை - நிக்ருஷ்டவாசகங்களான, கீழ்மை - நிக்ருஷ்டம். வசவுகளைவையும் - வாசஷங்களையே சொல்லு மவனை, வசவுகளைவது மென்றது, ஓ உவாகாவவதி' என்னுமாப்போலே ஔவஹாரிகம். சேட்பால் - உதிரத்தில், உதிராகாரத்தி லென்றபடி. வதிரணபூராவணஜந்துங்கள் தொடங்கி விராகாரமாக வஹஜ மெளரிபானவென்று பெட்டாஷ்டம். சிசுபாலன் - ஸிஸுவாஜனைவன், திருவடி - ஸ்ரீக்ருஷ்ணாதியினுடைய, நிரவாயிக ஸ்வாதியானவனுடைய வென்றபடி, அடியென்று ஸ்வாதியாவகும். தாட்பால் - ஸ்ரீவாஹத்திலே, தாள் - வாஹம். பாலென்றுஹஜதிருஷ்டாகும், அடை ந்ததன்மை - அடைந்த ஜஹாவத்தை: தன்மை - ஜஹாவம். அப்படிப்பட்ட ஸிஸுவாஜனுங்கூட திருவடி களை யடையும்படி பண்ணின கூஷ்ணனுடைய ஜஹாவத்தை யென்றபடி. அறிவாரை- அறிந்தஜநாயிகரை, அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச் செப்தேயும், கேட்பார்கள் - உயாராயிருப்ப தொன்றைக் கேட்கவேணுமெ ன்றிவையுடையவர்கள், கேசவன் கீர்த்தியல்லால் - நிகரில்லாதவான கூஷ்ணனுடைய கீர்த்தியொழிய, பூ திலஹ ஸ்வராஜ்யவும்க்குங்கூட தொகுத்துக்கொடுத்தவிந்த கீர்த்தியொழிய வென்றபடி. மற்றும்- வேறொன்றையும். கேட்பரோ - ஜஹ்டும். ॥ஈ॥

மூ— தன்மையறிபவர்தாமவர்க்காளன்றியாவரோ* பன்மைப்படர்பொருளாதுழில்பாழ்நெடுங்காலத்து* நன்மைப்புனற்பண்ணிநான்முகனைப்பண்ணித்தன்னுள்ளே* தொன்மைமயக்கியதோன்றியசூழல்கள்சிந்தித்தே॥

வி— தெவாதிஷ்டாவராதநிவிஷயத்துக்களுந்விபராஜகாமம் வவ்விஷயஜீமாய்வெதெநராயஜ்ஞ ணமாய் வகஷவொராஷாஷ்ரயுநருமாயிருக்க வஷீயநிரயிகாரணத்தாலே வஷிவதாஜ்ரு வோதி வெதநாவெதிநவாஜவஷ்ரக்ஷியும் தன்னுடைய வாகஷுராத்தாலே வஷுவித்தநனின விம்ஹ ராஷணத்தை யநவஸம்யித்தால வஸஷவஷ்ரயாதிருத்தை யறிவார், அந்தவாரிகாரணிகலுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார்.

(சூழல்கள்) கிணற்றிலேவிழுந்த தன்னுடையவருமெஜையை ரகாவானவள் வாதஷுராகிஷயத்தாலே வி ழுந்துவடிக்குமாப்போலே ரவஹாதஷத்திலே நிரதிஹ்பானவ்ருயிவிலை வராஹவரவியாரனுய் அகஷணத்

இ— கணடுகொள்வது. இதீயவாஜத்துக்குத் தாதய-ர்மருளிசெய்கிறார் (தெவெதாஜியால்) விவராஜ-ர்கா மென்கிறவித்தாலே நெடுங்காலத்துவென்றது வ்ராவ்ருதம். வவ்விஷ்ருவ்ரீ நமிதாஜிபாலே ஆதமிலென்றது வ்ராவ்ருதம். வகஷவொராஷாஷ்ர நருமென்கிறவித்தாலே பாழென்றது வ்ராவ்ருதம். இதீயவாஜத் திலஷ-ர்வஜாஷ-ர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (வஷீயெதாஜியால்) நன்மைப்புனஜி தாஜிக்குத் தாதய-ர்மரு ளிச்செய்கிறார் (வஷிலெதாஜியால்) தன்னுள்ளேயி தாஜிக்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய விதாஜியால்) வ்ரயஜவாஜத்திற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வஜவஷவஜி தாஜியால்)

॥சா॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

பாடுடிலஹிவெதிமான ஜ்ஞாஜத்தைபருளிசெய்கிறார் (கிணற்றிலேயி தாஜியால்) இதீயவாஜாய-ர்த் தத்தை வம்ர வஹித்தருளிசெய்கிறார் (ரவஹாதலேதாஜிபால்) உதராய-ர்த்துக்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய் கிறார் (வராலஹதாஜிபால்) உணர்ந்துவன்றவாஜத்துக்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதமி தாஜியா

ஸ— பன்மைப் படர்பொருள் - வஹ்ரகுத்தை யுடையவையாய் படர்ந்திவையான வாஜாய-ர்ங்கள், பன் மை - வஹ்ரகும், ஸாகவாஜி-ர்வ வகஷவராவஷ். தெவாதிரகவிவண வஹ்ரவியமாய் சுவாகாரலெஜத் தாலுமெநகவியமாய் வ்ராவ்ருமானவஜாய-ர்ங்களென்றபடி. ஆதும் - ஒன்றும், இல் - இல்லாத, எல்லாம் ரகிவவ்ரகுயிலேவ்ரீநமானவென்றபடி. பாழ் - ஸாநருமான, வகஷவொராஷாஷ்ர ஸாநருமான வென்றபடி. நெடும் - தீவ-ர்மான, விவராஜ-ர்ரகிவெகயா ரதீதிவெ-ர்மான வென்றபடி. காலத்து - காலத்தி லே, வ்ரயெயகாலத்திலே யென்றபடி. வ்ரயெயகாலாதத்திலே யென்று விவகஷிதம். நன்மைப்புனல் - நன்மை யை யுடைத்தானஜலத்தை, ஸாகவாஜி-ர்வவகஷவராவஷ். வம்வஹரிக்கைந்ருவராவ-ர்கா-ர்தவெ-ர்விவாவண்டா க்கினஜலம்போலன்றிக்கேகாயெ-ர்தவதிகளுக்கெல்லாமுவயாஜமாகிறதன்மைபையுடைத்தான ஜலத்தை யென்றபடி. பண்ணி - நிரி-ர்த்து, "ரவெவனவவவஜ-ர்ரவள" என்கிறபடியே முற்பட வ்ரஷ்டித்தென்றபடி. நான் முகனைப்பண்ணி - ரநதரம் ரம்பத்துக்குள்ளே வதாரி-ர்வஜனநிரி-ர்த்து, வ்ரஷ்டித்தென்றபடி. நான் முகனை - தன்னுடைய வம்கவுத்திலே, தொன்மை - வரிவ-ர்காயதநிலே, தொல் - வரிவ-ர்காயும், தொன் மை - வரிவ-ர்காயகும். இப்படியரி-ர்வாவிவரு மிக்கே மகஷ்ரையாயரி-ர்வாம். மயக்கம் - தான்மயத்தின, ஒரு வர்க்குந்தெரியாதபடி, "தரிவனகீரவதீ" என்னும்படி. பண்ணிவித்தவென்றபடி. லெவொரயாவரொடெநகளெல்லாம் ஸாஜமாம்படிவெதநாவெதநங்களைவிதகாயகாயபிப்பித்துவைத்தவென்ன, தோன்றிய - ரூவிம-ர்விப்பித்த, தி ரும்பிகாரணகலைவரவ்ரஜாநத்தாலேயெல்லாவற்றையும் வ்ரஷ்டித்தவென்றபடி. சூழல்கள் - உவாயங்களை, இப்படிஜமதி தாஜ-ர்மரகவவன்பண்ணினவ்ரஷ்டிரவ-ர்வாயங்களையென்றபடி. சிந்தித்து - விசாரித்து, வதா ரங்களாலே வராதரி-ர்த்தென்றபடி. தன்மை - வஷ-ர்வஷஹாவங்களை, தன்மை - வஷஹாவம், "கம்தரபாணாம ஹறிவொகாநாதரிகத-ர்வாயம்வ்ரஹ-ர்" என்கிறபடியே அவன்காரணமாயிவையெல்லாமவணைக்குக்காய-ர்மாயி ருக்கிறவிந்த வஷ-ர்வஷ-ர்வஹாவத்தை யென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், வவை-ரி வரிவ-ர்காமாக வென்றபடி. அவர்க்கன்றி - அந்த ஜநகாரணஸ-ரிதாரான பெருமாளுக்கல்லது, ஆளாவ தோ - ஆரிமையாவார்களை.

॥சா॥

ரு — சூழல்கள்சிந்திக்கின்மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வதோ* வாழ்பெரும்புனறன்னுளழுந்தியவூலத்தைத்* தாழ்ப்படாமற்றன்பாலொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட* கேழற்றிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டுமுணர்ந்துமே*॥ரு॥ கேட்டுமுணர்ந்தவர்கேசவறகாளன்றியாவரே* வாட்டமிலாவண்கைமாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்* மூட்டங்கொடேவாகள்சென்றிரந்தார்க்கிடாநீக்கிய* கோட்டங்கைவாமனனாய்ச்செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே*॥சு॥

அ — திலேசென்று முழுகியெடுத்தருளின விம்மஹாப்ராணத்தைக்கேட்டு ஸ்ரீகிமானத்தை ஸூசித்திருத்துவைத்துதங்களுக்கொரு வ்ருஷாகபாயநத்தைச் செய்பவேண்டுமென்றுநினைக்கில் அந்தசூழ்ச்சியை னவனுடைய திருவடிகளையல்ல தாழ்ப்பரோவென்கிறார்.

(கேட்டுமுணர்ந்தவர்) மஹாவலிபாகிற மஹாப்ராணத்திலேவீயிதமாய் கதிர்ஸநாயிகபான தெவஸ

இ — ல்) சூழல்கள்சிந்தக்கிலென்கிறதற்குத்காதபகருளிச்செய்கிறார் (தங்களுகதிசாதியால்) மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வதோவென்கிறதற்குத் காதபகருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாழ்வைபகாதியால்) ॥ரு॥

* ஆறும்பாட்டு. *

மாவலியிகாதி இரந்தார்க்கிதானத்துக்குத் காதபகருளிச்செய்கிறார் (மஹாவலி காதியால்) வாட்ட

ஸ — பெரும் - பெரியதான, கவாரிப்ரஹ்மமான, வென்றபடி. புனல் தன்னுள் - ஜலதத்துக்குள்ளே புனல் ஜலம், தன்னென்று ஸ்வைகநாவ்யயமம். ஆழ - ஆழும்படி. கம்பகவாலத்தளவும்தாழவிழும்படி யென்கை. அழுந்திய - மிம்ஜபான, ஸூலத்தை - ஸ்ருதியை, இதுக்குக்கொண்டவென்கிறதோடேயதபம் தாழபடாமல் - விஸ்வஸிக்கப் படாமல், தாழுகை - விஸ்வம்பிக்கை, கத்ஸீவ்ய மாக வென்றபடி. தன்பால் - தன்னிடத்திலே, தன்திருமேனியிலே என்றபடி. ஒரு - வகதெஸமான, கோட்டிடை - ஏஷ்ட்ராக்ருத்திலே, கோட்டு - ஏஷ்ட்ரை' இடை - ஜகயும், ஏஷ்ட்ரையிலேயென்றபடி. கொண்ட - ஸ்வீகரித்தவனை, கேழற்றிருவுருவாயிற்று - வராஹமான வழகிய ரூபத்தைவனைதை, கேழல் - வராஹம். கேட்டும் - வெதகிஹாஸ வ்ராணாதி களாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், உணர்ந்தும் - அறிந்தும், கேட்டிருந்தவித்தை ஸூசித்திருக்கச் செய்தே யுமென்றபடி. இதுக்குக் கழலன்றிச் சூழ்வாரோ வென்கிறதோடேயதபம், சூழல்கள் - உபாயங்களை, வ்ருஷாகபாயங்களை யென்றபடி. சிந்திக்கில் - கரவிக்கவேணுமென்று விசாரித்தால், மாயன்கழலன்றி - சூழ்பக்ஷிதனைவதனுடைய திருவடிகளை யொழிய, சூழ்வரோ - சூழ்ஸ்யிப்பரோ வென்றபடி.॥ரு॥

வாட்டமிலா - க்லானியில்லாததான, ஒருக்காலு ஸஸாயக்ங் குறையாததான வென்றபடி. வண்கை - உதாரமானகையை யுடையவனை, எத்தனைகாலும் தாரிம்பண்ணினாலும் ஒஸாயக்ம்வாடாதே உதாரதரமானகையையுடையவனவென்றவடாகாம். இப்படிமஹாவலி ஒஸாயக்மாகிற மஹாப்ராணம்மிருக்கையாலே அவனை ராவணாதிகளைக்கொன்றுபோலேகொல்லமாட்டாதேதான்யாவகனுப் வந்தானென்று கருத்து. மாவலி - மஹாவலிபானவன், வாதிக்க - வாயிக்க, வாயித்ததிலேயென்றபடி. வாதிப்பு - வாயெயை, உண்டு - கரவிழுங்கி. ஈட்டங்கொள் - கூட்டங்கொண்டவர்களான, ஸஜாதீயரான வென்றபடி. ஈட்டம் - ஸஜாதீயம், ப்ராஹ்மணர்போலே வைஸ்ரோகாகாகாம் வைதிகாமையாலே சேராச் சேர்த்தியாயிருத்துவைத்து. மஹாவலி வீயிக்கத்துடங்கினவாறே ஹரிஹிரண்யாய் காயகாகாமாக க்கூட்டங்கூடினவர்களான வென்றபடி. தேவர்கள் - தெவமிதகள், சென்று - தான் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்திலேவந்து, இரந்தார்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, வதிவகம்தெவகாகாஹிரண்யாயிருத்துவைத்து இப்போது கதாப்வந்து யாசித்தவர்களுக்கென்று வடாகாம் இடர்நீங்கிய - உபத்ரவத்தைப்போக்கினவனை, இடர் - உபத்ரவம். யாசித்தவகாகத்தைச் செய்கிறேனென்கிற வ்யாஜமா வெபாத்தாலே யவர்களுடைய மநோபத்ரவத்தைப் போக்கினவனை வென்றபடி. கோட்டு - குவிந்ததான, மஹாவலியினுடையஔதார்ய மேர்க்கைக்காகக் குவிந்ததான வென்றபடி. அம் - கதவனவ அழகியதான, கை - ஹஸ்தத்தை யுடையவனை, வாமனனுய்; வாகபை ஹவாரிரதிவனுப் செய்த கூத்துகள் - பண்ணினவாகாயகவெவித்தங்களை, அதாவது அன்றேபிறந்து அன்றேவளர்ந்து அன்றே ஹிரண்யபிலே யயிகரித்து மஹாவலி யகாடத்திலே க்ருஷ்ணாஜிநமும் யஜ்ஞோவவீதமும் முஞ்சியுமான விநீத வெஷத்துடனே வந்துநின்று "கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதா" வென்று ஔஜஸ்வி தத்தைப்பண்ணிச்சிறியகாலில்க்காட்டிப்பெரியகாலாலேயளந்துகொண்டவிந்த வாகாயகவெவித்தங்களை

மூ— கண்டுந்தொழுதுங்கற்றார்கண்ணைற்காளன்றியாவரே* வண்டுண்மலர்த்தொங்கன்மார்கண்டேயனுக்
குவாழுநா* ளிண்டைச்சடைமுடியீசனுடன்கொண்டுசாச்செல்லக்*

ஆ— சிவஹத்தாலே யயிர்தணவெம்பெருமான் அவனுடையவளஹாயர்த்தாலே வாவிவெவனவனை நிர
ஹிக்கமாட்டாமை ஸ்ரீவாசநைப்வந்துபிறந்தருளி சூஸ்ரீதாகமர்மாக "உஹ்ளாஸ்வ தீஸ்ஹ்ரீபாக" என்ற
தன்னுடைய வாவிவத்தையுங்கூட வரியாகரித்துக்கொண் டவனுடையஜமதை 'கொள்வலுன்மாவலிழு
வடிதா" வென்றிரந்துகொண்டுசெய்தருளின வாஸ்பர்ங்களைக்கணடுவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார் வை
ஹஸாநாஹிகளுக்குக் காரணமாவிதணை ஸ்ரீவாசநைக்கலைது ஆளாவதோவென்கிறார். ஈசு

(கண்டும்தொழுந்தும்) சாதாவிதாக்களாலே சஹதாதவஹாமஸ்ஸுஞ்ப் சுநவரகிழவெஸ்வி தணபிரு
ந்த சாகுர்மெயன் தன்னுடைய சூபாரகஸ்பாக ராஜுனபாஸ்ரயிதக, அவனும் சஸ்பீனிஸ்வஸ்ஸிஷ்ஸ்
மாக நானும் வாசவெராஜுனைநோக்கி தவஸ்ரியெர்பண்ணிவதிர்க்கிறதென்றுசாலை தன்னுடைய
தவொவெஷத்தைபுங்காட்டி; அவனுடையதிருவடிகளை யாஸ்ரயிக்கப்போரென்று அவனைக் கொண்டு
ராஜுன்வந்தாஸ்ரயிக்க, அவனுக்காக சாகுர்மெபனுக்கு வஸஹ மான வாபுஸ்ஸைக்கொடுத்தருளி

இ— மிலாவண்ணைகளன்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவளஹாபர்த்தாலைகாஹியால்)
கோட்டங்கைவாமனனையென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாசநனிகாஹியால்) செய்தகூத்துக்
களென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஜமந்தையிகாஹியால்) கேட்டுமுணர்ந்தவரென்
கிறதற்குந் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையராயிருப்பாரென்று) கொலவாளைஉத்தருத் தாதய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவெஹிகாஹியால்) ஈசு

ஏழாம்பாட்டு.

வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் என்கிறவிடத்திலே சுகயர்காகுவஹிச்சிக்கிற வகயர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (சா
தெதாஹியால்) அதுக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (சுநவரகிழிகாஹியால்) வாழுநாளென்கிறதற்குத்
தாதயர்மருளீச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிகாஹியால்) இங்குவமி தாகயர்மருளிச்செய்கிறார் (ராஜுனையி
காஹியால்) இண்டைச்சடைமுடியீசனென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஜஹஹீவஹிசுமிகாஹியால்)
உடன்கொண்டுசாவென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவடிகளையி காஹியால்)
சூரயிக்கப்போரென்றது - சூரயிக்கவாருங்கோளென்றபடி. செல்லவென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிசெய்
கிறார் (அவனைக்கொண்டிகாஹியால்) கொண்டங்குவென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிசசெய்கிறார் (அவனைக்காக

ஈ— யென்றபடி. கண்டும் - நன்றுகவறிந்திருக்கசசெய்தேயும், இதுகளு ஆளாவதோவென்கிறதற்தேடையபயம்.
கேட்டும் - பிறர்சொல்லக்கேட்டும், உணர்ந்தவர்- அறிந்திருக்கிறவர்கள், தவுவஹிகாஹிகளைப்பிறர்சொல்லக்கேட்
டுந், தாங்கள் ஹநநத்தாலே நிரவிவித்துமறிந்திருக்குமவர்கள், கேசவர்க்கன்றி - 'ஸுஹ்ருதோ வை ஹரிணாரஹ
ரமாரமணவர்தெவஹிநாம, । சுவாதவாபமெ வஸஹிதள தஸுாகுகுமவ மாஹவாஸு" என்கிறபடியே
வுஹராஜுயொம் காரணஹிதரானவர்க்கல்லது, "வனகுஹ்ராவீவரதாஹரிஸ்ருஹ் வுராவகுஹுநாஹா।
சுவிராதீபரதீயர்கொயிகுவ துமணுதாம" என்னும்படி யவர்களுக்காயருளிருந்த ஸ்ரீவாசநனுக்
கல்லது என்றபடி. ஆளாவதோ - அடிமையாவர்களோ. ஈசு

வண்டுண் - வண்டுகளுண்ணுகிற்கிற. சுகரநுவதிணர்மாகையாலே வண்டுகளாலே யாஸ்வாஹநம்பண்ண
ப்படாநிற்கிற வென்றபடி. மலர் - வராஹங்களையுடைத்தான, தொங்கல் - பாலையையுடையவனை, சாதவி
தாக்களாலே வெஹஹாகிரயத்தாலேவவர்தா கமுங்கூதணனென்றபடி. மார்க்கண்டேயனுக்கு- சாகுர்மெ
யனுக்கு, வாழுநாள் - வாழுநாளுக்காக, ஜீவித்திருக்குமகாலமுண்டாகைக்காகவென்றபடி. சுவெஸ்வதராதப்பி
ஜீவித்திருக்குமகாயபூணடாகைக்காகவென்கை. இதுக்குச்செல்லவென்கிறத்தேடையபயம். இண்டைச்சு
டை - வெஹராமானஜவிடையை, இண்டை - வெஹரம். முடி - ஸிரஸ்ஸிலேயுடையவனை, தன்னுடை
ய தவொநிஷ்கர்ஷம் தோற்றும்படி பிருக்கிறவனென வென்றபடி. ஈசன் - ராஜுனைவன், உசா - உசாவி, வ
ணங்கம்பண்ணி, உசாவுகை - வணங்கம்பண்ணுகை, நான் நாராயணவரணாஸ்ரிதன், நீயுமவனையாஸ்ரயிக்க
வுவென்று சாகுர்மெபதேஸ்டை வணங்கம்பண்ணினியென்கை; உடன்கொண்டு - சாகுர்மெபனையுங்கூட

ஏழு—கொண்டுங்குதன்னிணைந்நின்றான்றன்னுடன்சென்றுதுணைர்ந்தது வே* ।எ॥

செல்லவுணர்ந்தவர்செல்வன்றன்சிரன்றிக்கபடியே* எல்லியிலாதபெருந்தவத்தாற்பலசெம்மையை* அல்ல லமரரைச்செப்புமிரணியனுகத்னை* மல்லலரிபுருவாய்ச்சமசெய்தமாயமடிந்துதிம* ।அ॥

ஆ—நிகுகிங்கரர்யகுஷ விஷயீகரிப்பதஞ்செய்தருளின விமஜுஷமுஷத்தைபறித்துவைத்தும் வாராவா ரவிலைகளுரராயிருப்பர் அந்தகுஷணுக்ஷணன்றியாவதிராவென்கிறார். ॥எ॥

(செல்லவுணர்ந்தவர்) தன்னுடைய கைலைத்தாலே தேவர்களுக்கு வலக்ஷகாலையகுஷன ஹிர ணயுனுடையஸரீரத்தை யகரிதிவபிஜ:ஷணநுஷஹரஷிவயரணுப்பகைகொண்டு பிளந்தருளின வாஜுபக் தத்தையறிந்துவைத்து மறியுடையராயிருபபர். சூரரிகவாரிஜுஷரஷிவ நிரகிரயஷவத்தையுடையன வனுடைய வந்த வாரரிகவாதஜுஷுஹரஷத்தைதல்லது சற்பரோவென்கிறார். ।அ॥

இ— விதாழியாலே) தன்னேடுமிதாழிக்குத் தாதயக்மருளிசெகப்கிறார் (நிதாழியால்) கண்டுந் தெளிந்தும்கற்றுரென்கறதற்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (வாராதாழிபால்)

॥ஏ॥

எட்டாம்பாட்டு.

எல்லிபிலாதபெருந்தவத்தாலென்கிறதற்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி தாழிபால்) பலவிதாழிசெய்யுமிசுஜத்துக்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக்கி தாழியால்) மல்லலரியுருவா யிதாழிக்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (சுவரிஜிவிததாழியால்) செல்லவுணர்ந்தவரென்கிறதற்குத் தா தயக்மருளிச்செய்கிறார் (அறிவிதாழியால்) செல்வன்றன்னிதாழிக்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (சூரரி தவஷம்ஜுவிஷ தாழியால்)

॥அ॥

ஏ—வழைத்துக்கொண்டு, செல்ல - வலவக்ஷராஜனவந்துகிட்டினவாறே, அங்கு - அந்தஷலைஜரிலே, தாகக்ம யெயனிப்படி தீதாஹீ தனையவந்த உலைஜயிலேயென்றபடி. கொண்டு - கூம்பீகரித்து, அப்படி தேவதாஜரா நிஷ்டனை தாகக்மெயனையும் ரகஷகனை கூம்பீகரித்தென்றபடி. தன்னைநெங்கொண்டு - தன்னேடுகூட்டி க்கொண்டு, ரகஷித்த சாதரமன்றிக்கே யவனத்தனக்கு கிங்கரனைக்கியுங்கொண்டென்றபடி. உடன்சென்றது- கூடச்சென்றத்தை, அவனினிதன்னைப்பிரியாதபடியாக வவனை நாராயணனைகூநிஷ்டனும்படி பண்ணிக்கொண் டத்தை. உணர்ந்தும் - வராணாதிதேவத்தாலே யறிந்திருந்தும், இதுக்குஆளாவதோ வென்கிறத்தோ டேயாகபம். கண்டும் - ரகதக்ஷித்தாப்போலேயறிந்தும, பிபலஷிகங்களை யிக்ஷிஷித். தெளிந்தும் - ஸம்சை கள் தீருந்படி நிசமாத்தாலே தெளிந்தும், கற்றார் - இப்படிஸாஸ்தரங்களை யப்யஸித்திருக்குமவர்கள், வாரா வாரவிலைகொண்டுபண்ணி யிருக்குமவர்களென்றபடி. சண்ணாகன்றி - கூஷணுக்கல்லது, ஆளாவதோ- அடிமையாவாதோ.

॥எ॥

எல்லைபிலாத - அபரிமிதமான, சுரர்களைபெருந்தவத்தால் - பெரிபதவஸ்தரக்களால், பல - வரரக்களான, செம் - தன்னால் செய்ப்பட்டவையான, மிறை - மிறுக்குக்களையுடையவனை, ஹிர ணயுனை யுடையவனை வென்றபடி. தவஸ்தரக்களைப் பண்ணி வரங்களைப் பெற்றுலோகங்களை யெல்லாம் வதரரவாகாரமாக வீயிக்கிறவனை வென்றபடி. அமரரை - தேவர்களை, அல்லல்செய்யும் - உ வதரவம் பண்ணுமவனை, அல்லல் - உவதரவம், இரணியனுகத்தை - ஹிரணயுனுடைய ஸரீரத்தை, ஆ கம் - ஸரீரம், மலலலரிபுருவாய் - பெருமையையுடையவரிரதிவலப், மல்லல் - பெருமை அரி - ஹரி வரிஷமென்றபடி. தவாவரிதாண நாரவரிஹரரதிவயரதை யென்றபடி. செய்தமாயம் - பண்ணின வாஜு யரங்களை, வாயனுடைய தரகீஜுதாவதகாலத்திலே ஸம்ஹரத்தில் நின்று மாவிஷ்கரிக்கையும் தவாவரி னுடைய உடலை நவாஜுரங்களாலே பிளக்கையும் முதலான வாஜுயரவெவரிதங்களையென்றபடி. அறிந் தும் - வராணாதிதேவத்தாலே கேட்டறிந்திருக்கச் செய்தேயும், இதுக்குச் சரன்றிக் கற்பரோவென்கிறத் தோடே யாகபம். செல்ல உணர்ந்தவர் - எல்லையளவும் செல்லவறிந்தவர்கள், வரிணவஜுதாரராயிருக்கு ம வர்களென்றபடி. செல்வன்தன் சிரன்றி - வலவனுனுடைய கருணாகுணங்களை யல்லது, சூரரி தவாம்ஜுவ ஷரரிவ தவாவாம்வவிதத யுடையவனுடைய வாரரி தவாதஜுருத்தை யென்றபடி. கற்பரோ - ரகஷகரிப் பரோ, வேறொன்றை தநவா சுநரவாம்யிப்பாரோ வென்றபடி.

॥அ॥

ஏழு— மாயமறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவொருதேர்
றிபவர்சாரதியாய்ச்சென்றுசேனைபை* நாசஞ்செய்திட்டு நடந்தகல்வார்த்தையறிந்துமே* ॥கூ॥
வார்த்தையறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பனை*

ஆ—(மாயமறிபவர்) வாசுதேவர்களுக்கு ஸஹஸ்ரநாமங்களாகவும் வாராயும்பண்ணி யவர்களுடைய ஏக
ராஜ்யாநுஷ்டாநாதிகளையும் தர்மோபதேசாதிகளையும் அவர்களுடைய பகைவிநிக்ரஹாதிகளையும் நடத்
செய்திட்டு திருநாட்டேறவிட்டருளின கிருஷ்ணஸாரத்யத்தைப்பற்றிச் சொல்லத் தகாதவர் அந்தவாசுதே
வரிதனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ॥கூ॥

(வார்த்தையறிபவர்) "விவிதவரவிலேபவஸநபூஷணாதிஸுகாநுபவாநந்தம்" என்றுமிகாண்டாநந்தரை டா
திவாரஸுகிவிராயாநுரை ஜநவாயிஜ மாதிரணாதி நிரயகதிவாகரஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி மிகை

✻ஒன்பதாம்பாட்டு.✻

இ— ஓரைவர்க்காயென்கிறதற்குத் காதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (வாசுதேவர்களுக்கென்று) நேசமறியாதவர்
காரநிபாயென்கிறதற்குத் காதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (லவிவர் தர்மியால்) காயருசெறுமொருநூற்றுவர்மங்
கவென்கிறதற்குத் காதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடைபவி தர்மியால்) நடந்தகல்வார்த்தையறிந்து
மென்கிறதற்குத் காதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேறவி தர்மியால்) ஆயிர்நாவைர்நாளென்கிறதற்கு ஆ
ளாவரோவென்கிறத்தோடேபயம். வாயபோவோடுத்துக்குத் காதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (கலவாதி தர்மியால்) ॥

✻பத்தாம்பாட்டு.✻

போர்த்தபிதர்மி போர்த்திதர்மத்துக்குத் காதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (விவிதபோதர்மியால்) காரு
கஸரீரஸ்ரோவியும் ஜநவிஸ்வாஸமாகையால் போர்த்தபிறப்போடுவென்று ஜநநிவ்ருத்தியச்சொன்னபோதே

ஸ— தாயம் - ஓயததை, ஓயவ்யூஹமான ராஜ்யாபஹத்தைபென்றபடி. செறும் - செறுக்கினவர்களான, செறுக்குதல் - வாயித்தல், ஓயத்தைவாயிக்கையாவது இவர்களோஜ்ஜிக்கவொட்டாதே தங்களவஹரிக்கை, ஓர் - மெநவ்ருணர்த்திலும் ஸவர்த்திலுமஸிதீயான, நூற்றுவர் - ஸகஸ்ரவ்யாஸ ஓயேர்யநாதிகள், மங்க - நஸிக்கும்படி, இதுக்குச்சாரதியாயென்கிறதுதோடேயநயம். ஓர் - ஸஹஸாடரன, ஒரு ராயிரியோழிய வேறுதுணையில்லாதவர்களான வென்றபடி. ஐவர்க்காய் - வாஸுதேவ்யான வாசுவர்களுக்காய், அவர்களுக்குத்தாரைருவனுமே ஸஹவ்யவஸாயமாரியென்றபடி. தேசமறிய - தேஸமல்லாமறியுமபடியாக, இது நிகூடகூடதர்மாகையாலே இத்தை ரஹஸ்யமாகச்செய்யவேணுமென்றெண்ணுதே "வாஸுதேவர்ராயிநதாதாநஸ்ய ராயிர்வஸவ்யவஸாகஸ்ரகாய" என்றும்படி உலயவிலிகளெருக்கும் நடுவே ஸதிஸ்தீதஸங்கள்ரிலும் வர்ஸிஷமாம்படியாகவென்றபடி. ஓர் - ஸஹிதீயனான, சாரதியாய் - ராயிரியாய், சென்று - தேரைநடததிகொண்டு வஸ்துரித்து, சேனையை - வெரிவிடயை, நாசஞ்செய்திட்டு - நாஸம்பண்ணிவிட்டு, நடந்த - "ஸஸஜாநம்கிஞ்சிதுபி ஸ ஸ்ரீகருஷ்ணஸ்ய" மென்கிறபடியே கண்ணுடைய விந்த வஸஸீயராஜிஸ்ரீகளை யறியமாட்டாதே ஸஸ்ரீயைப்பற்றிவிந்த ஸ்ரீகருஷ்ணனை, மெய்ராதேஹஸ்ரீ ராயாஸ காரணாநதரமே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளினா, கலவர்த்தை - நடவடிக்கையை, இபபடியெழுந்தருளினபடியைப்பேசின ஸஹாயாரதத்தைபென்னை. இப்படி கூஷ்ணனுடைய வஸஸீயராஜிஸ்ரீகளை வுகீவாஜிக்கையிலே வுபயாரதாதுபர்மாகையாலே நல்லதான ஸஹாயாரதத்வமென்னை. அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்காளாவரோவென்கிறத்தோடேயநயம். மாயம் - கூஹ்யபர்தத்தை, கூடுராஹ்யபர்மான விந்த வாஸ்ரிதஸஹவ்ருவிதத்தையென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், மாயவறகன்று - அந்தவாஹ்யபர்ஹதிதனான கூஷ்ணனுக்கலலது, ஆளாவரோ - வேறொருவர்க்கு அடிமையாவர்களோவென்றபடி. ॥கூ॥

போர்த்த - போர்த்துகொண்டிருக்கிற, ஸஹஜஸ்ரீராவிரோதிகளைக் காணவொண்ணாதபடி யாதாவைம
றைத்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. பிறப்பொடு - ஜந்தோடே, நோயொடு - அந்த ஸரீராவஸ்ரயியான
வ்யாதிகளோடு, மூப்பொடு - ஜரையோடு, அந்தவ்யாதிகள்போலே ஔஷதியாதிகளாலிட்டுப் வாரிஹரித்
துக்கொள்ளவு மொண்ணாதபடியான ஜரையோடென்றபடி. இறப்பு - மரணமும், அப்படி ஜரையோடே
யிருந்தும் ஜீவித்திருக்கவுமொட்டாத மரணமுமென்றபடி. அவை - அவையத்தனையையும், போர்த்து - அடியோடே

ரூ— பேர்த்துப்பெருந்துன்பம்வாராதீக்கித்தன்ரூளின்கீழ்ச்* சேர்த்தி யவன்செய்யுஞ்சேமத்தையெண்ணித்
தெளிவுற்றேற* ॥ய॥

தெளிவுற்றுவீற்றின்றிநின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யும்* தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்

ஆ— யுரூபிவ ஜஹாநயஃத்திலும்புகாமே தன்தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து கூதாஜவாம்ஸ்ருஷ்டத்தைப் பண்ணிபருளும் ஜஹாமுணத்தை உள்ளபடிபேயறிந்துவைத்தும் வெதநராயிருப்பார் கூஸ்ரயஃஹிதனை வகுவதிஃத்திருமகனுக்கல்ல தாளாவரோவென்கிறார். ॥ய॥

(தெளிவுற்று) ஈநநுவுரயொஜநமாக வொருக்கால் தன்னைநினைத்தவர்களுக்குத் தன்திருவடிகளை கூதாஜ

இ—நரகநிவ்ருத்தியும் தனித்துச்சொல்லவேண்டாமையாலே பெருந்துன்பமென்றது மிகையுமென்றுகருத்து. அவன்செய்யுமிதாஹிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூதாஜதாஹியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு வாம்ஸ்ருஷ்டியும்வாக்யவிவேகம். கீழ்ப்பாட்டுக்களிற்சொன்ன வுபகாரங்களெல்லாமிச்வெதநர் வாம்வாரத்தேயிருக்கச்செய்தே யிவர்களுக்குப்பண்ணுமுபகாரங்கள் அவ்வளவன்றிக்கே வாம்வாரத்தை நிர்ஸ்ருஷ்மாகப்போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகையாகிற ஜஹாமுணத்தை யநுவாம்யிக்கிறரிப்பாட்டிலேயென்றதாயிற்று. வார்த்தையறிபவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வெதநராயிருப்பாரென்று) மாயவர்க்கென்று வாஜாநுநிஜஃஹமாயிருந்தாலும் கற்பாரிராமபிரானேயென்றுவகூ ஜாநுணர்த்தாலே யிவ்வுவாம்வாரமும் ராஜவிஷயமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (கூஸ்ரயஃஹிதனிதாஹியால்) ॥ய॥

நிகமனம்.

வீவின்றினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈநநுவுதாஹியால்) தெளிவுற்றுநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலிதாஹியால்) இன்பக்கதிசெய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையிதாஹியால்) தெளிவுற்றகண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— போக்கி, பெருந்துன்பம் - பெரியஉபத்ரவத்தை, மிகையுமாகிற ஜஹாநரகஃத்தையென்றபடி. ஜநஜ ராஜரணாதிகளை நிர்ஸ்ருஷ்மாகக்கழிக்க யதாம்பண்ணுவாரையும் "யம்ம்ப்ரார்தயதாவாம்மாஹ" மென்கிறபடியே கூகஷிஃக்குமதாக்கையாலே ஜஹாநரகஃமிறே மிகையுமும். வேறற - வேறற்றுப்போம்படி, மிகையுத்தி லாராமெஸ்ரமும் கிட்டாதபடிவென்கை. நீக்கி - தள்ளிவிட்டு, தன்ரூளிணைக்கீழ் - "பாவஸுவாரணளஹ்ரதி வாயிஃவஸ்ரஃஜநாஸ்ரிதள । ஸிராஹாயாராயிஷ்யாதி நஜெஸாதிஹஃவிஷ்ருதி" என்னும்படியிருக்கிற தன்திருவடிகளின்கீழே, சேர்த்தி - சேரப்பண்ணி. கூஸ்ரிதரையிதிஸெஷஃ. அவன் - "விதிதாஸ்ஸஹியதரஃஜ்ஞ" என்கிறபடியே பூர்வபிஜ்ஞனை வகுவதிஃத்திருமகன், செய்யுஞ்சேமத்தை - பண்ணும்கூஷத்தை, ஹ்ருஷ்யுவாரி வாயநம்கூஷஃ, அவர்களுக்குவாநாவ்ருத்திவாராதபடி யாவதாத்மாவிபரிவாணாநாநுவத்தையவர்களுக்கு நடத்தும்படியை யென்றபடி. எண்ணி - தியாநம்பண்ணி, தெளிவு - நிர்ப்பயத்தை, உற்று - நன்றாக வடைந்து, உறுகை - ம்ருத்யுஸம்ஸாரபயம்' அவனுடைய விம்ஜஹாமுணத்தை நன்றாகத்தெளிந்தென்றபடி. இதற்கு மாயவற்காளன்றியாவரோ வென்கிறத்தாதாத்பர்யம். வார்த்தையறிபவர் - வ்யுவஹார மறிந்தவர்கள், வெதநராயிருப்பாரென்றபடி. விஸேஷஜ்ஞராயிருப்பாரென்று தாத்பர்யம். மாயவற்கன்றி - கூஸ்ரயஃஹிதனை உஸாயாதஜனுக்குக் கல்லது, ஆளாவரோ, மற்றொருவர்க்கடிமை யாவாரோ வென்றபடி. ॥ய॥

வீவு - நாஸம், வி : ஹ்ரஸமென்றபடி, இன்றி - இல்லாமல், ஈநநுவுரயொஜநமாயென்றபடி. வுரயொஜநாஜ்ஞாநருசியுண்டாகிலிறே ஹமவஸுவாம்ஸ்ருஷ்டத்தில் நின்றும்விஹ்ரஸும்வருவும், ஆகையாலே வீவின்றி என்றவாறே ஈநநுவுரயொஜநமாகவென்று வாலிக்குமிறே! தெளிவு. நலலாஜாநத்தை, உற்று - அடைந்து, ஹமவவிஷயமாக நல்ல ஜ்ஞாநத்தைப்பண்ணி யென்றபடி. அவநேவுபாவும்பாவகமென்றுஜ்ஞாவவஸித்தாநமிகை. நின்றவர்க்கு - இப்படியொருக்காலிணைதது அப்பால் ஸ்திராஜ்ஞாவவஸாயராயிருக்கிறவர்களுக்கு, இன்ப - ஸுகிஹொருமான, கதி - மதிபை, ஸுகிஹொருமான தன்திருவடிகளினுடைய வநுபவத்தையென்றபடி. செய்யும் - பண்ணுமவனை, தெளிவுற்ற - விஸ்ரஜ்ஞாநத்தையடைந்தவனை' அதாவது, அப்படிதிருவடிகளையவர்களுக்குக் கொடுத்தும் இவர்களுக்கொன்றும் செய்யமாட்டித்திலோமென்று "ஜீணம்வுபவுஜ்ஜிவஹ" என்று நினைத்திருக்குமவனைவென்றபடி, கண்ணினை - கூஜ்ஞனை, தென் - வாநுரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்-திருமகி

மூ —சொற்*றெளிவுற்றவாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லாரவர்*தெளிவுற்றசிந்தையர்பாமருமுலகத்துள்ளே॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ —வொருவராகக்கொடுத்துவைத்துப் பின்னையுமவர்களுக்கொன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோமென்று அவர்களிகலினத்துக்கொண்டிருக்குமிந்த உலாமாணவிஶிஷ்டனெவெம்பெருமானை வாக்ஷாகூரித்துச்சொன்ன விந்நிருவாய்மொழியை வலவொரிந்தமாகத்திலேயிருந்துவைத்தே யவனையறிந்து தம்முகலொமராவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— (பின்னையுமவர்களுக்கிதாதியால்) சிகலமென்றது - கி யெயையென்றபடி. அவர்கள்செய்த கிஞ்சி கூகாரத்தையென்கை. தெளிவுற்றவாயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்ஷாகூரித்தி தாதியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலொகத்திலேயி தாதியால்) ॥கக॥

இ—யிலிருக்கிற வாழ்வாருடைய, செல்- உகியான, தெளிவுற்ற - விஶதஜ்ஞாநத்தை யுடைத்தான, "தமிழ்மாலை கள் நான்தெளியவோதித்தெளி பாத மறைதிலங்க டெளிகின்றேமே" என்னும்படி விஶதஜ்ஞாநவரமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - வஹஹஸ்த்தில், இவைபத்தும் வல்லார் - வ்வஷ்டம். பாமரு - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பா- பரப்பு, விஸ்தாரமென்றபடி. மருவுதல் - வாவைாயித்திருத்தல், வெதநருடைய கஜ-ாந மாணமாக கதிவிஷ்டமான வென்றபடி. மூவுலகத்துள்ளே - வகவாஜ வ்ருஷ்ஸ்ஸுக்களாலே திவியங் களான லொகங்களுக்குள்ளே, தெளிவுற்ற சிந்தையர் - தெளிவை யுடைத்தான விவேகையையுடையவர்கள், ஹரவ்ருஷ வாயா யாராகாரவாவ்ருவஸ ஹகிர்ஷிவ ஹமவதிஷய ஸுஜ-ஷீக ராவரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவெராஹ்ருதா-ஷ்டாநஸுலயிஸ்ரீஜெஷாகராஜாநா-ஜ்ஜஹாஷெஸிகாயநஜஃ.

ஸ்ரீஃ.

த்ருதிலொவநிஷ்தாதய-ர்ரதாவஹிஃ.

(கற்பாரிராமபிரான.)

வாகெகெதஜ-கிஷாநாகஸ்ஷ்ரவராஜந-ஷாம்வவ-ர்ஸொராக்ஷகூகூவா

ஸெவ்ஜெஷ்ருவாய-ஜ்ருஷாநாஜ்ஜஸஷ-ஷபகூஸ்ரெதர-ஜ்ருஸ்ரெதஸ-ர்ஸ்ரிஸ்ரெஷ்வ்ராஃ ।

யாவ்நாஸ்ய-ர்ம்வாஜநகூவாஷ்ரிவஸஜ்ஜகஜ-ர்நெஜ-ர்காக்ஷஷாநாஷ்ரு-ஷ்ரெஸ்ரெஷஃ

ஸ்ரெஷ்ஹாம்வவ-ர்ராஸ்ரயம்ஸ்வம்வ்ருகூடபகிவாரிஸ்ரெத்ருயாஜ்ஞாயிதந ॥ஸு॥

(வாகெகெதஜ-கிஷாநாகஸ்ஷ்ரவராஜந-ஷாம்) புற்பாமுதலாவித்தாஷி - வகூ,வகி-ர்,கதிருமகளுக்கொ ன்று திருவியாவிஷ்யயில் ஜாஹஜிஸ்ரவராவிஹாமமன்றிக்கே யெல்லார்க்கும் லொக்ஷங்கொடுக்கையாலும், (வவ-ர்ஸொராக்ஷகூகூவாஸு) நாட்டிற்பிறந்தித்தாஷி - லொகத்தார்படும்பாட்டைத் தானேபட்டு அவர்களுக்கு யொயகுணை ராவணனிருந்தவிடத்தைதென்று வம்வாரித்து வவ-ர்வ்ருகாரத்தாலும் லொகத்தை ரக்ஷிக் கையாலும், (ஸெவெஷ்ருவாய-ஜ்ருஷாநாஸு) சிசுபாலன்றிருவடிதாட்பாலைடைந்த - வ்ருகிகூடலுலையைக்கொ ண்டு மிகவும் வரிவாஹங்களைப்பண்ணின ஸிஸ்-வாலனுக்கும் வாய-ஜ்ருத்தைக்கொடுகையாலும், (ஜாஹஷ-ஷபகூஸ்ரெதஃ) ஆதமில்பாழ்நெடுங்காலத்தித்தாஷி - ஒன்றுமின்றிக்கே பாழாய்க்கிடக்கிறகாலத்திலே "சுவிஷ விரிஷாநு ப்ருஷையெஜதுஷிநவலொகூ" என்கிறபடியே சுவிஸ்சுஷ்டாராயிருக்கிற வகூவஸ்ரெதாருக்கும் கூர ணைகுலைவராயொராஸ்ய-ர்மாக லொகங்களை வ்ருஷ்டிக்கையாலும், (உஷ்ருஸ்ரெவ-ர்ஸ்ரிஸ்ரெஷ்வ்ராஃ) ஆநம்பெ ரும்புனலித்தாஷி - மிக்கஜலத்திலே யழுந்தினவ-ர்ஸ்ரியை வாராஹவெஷத்தைக்கொண்டு எயிற்றிலேயெடு க்கையாலும், (யாவ்நாஸ்ய-ர்ம்வாஜநகூவாஸு) ஈட்டங்கொள்தேவர்களித்தாஷி - ஜஹாவலிபாலே வாயிக்கப்ப ட்டஸ்ரெவர்களிரக்க அவர்கள்நிதிதமாகத் தான் வாஜமஞ்ஞ்க்கொண்டிரப்பாளனுகையாலும், (ஸ்ரிவஹஜகூஜ- நெஜ-ர்காக்ஷஷாநாஷ்ரு-ஷ்ரெஸ்ரெஷஃ) வண்டுண்மலர்த்தொங்கலித்தாஷி - ஸ்ரிவஸ்ரஹஜித்த ஜாக-ர்ம்பெடஸ்ர வி வன்தன் கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க, அவனுககு லொக்ஷங்கொடுக்கையாலும், சுஷிஸுவத்தாலே விரொயிநி வக-ர்ககூ வாம்பவவாராயிகூ கெஷ்ஜகூராகூவங்கள் வாம்ஹ்ருஹீதங்கள். அல்லலமரைச்செய்புமித்தாஷி - வ்ஷா ஸ்ரிதானஸ்ரெவர்களுக்கு விராஜனை வரிராணர்ஸ்ர நிராவரிக்கையாலும், ஓரைவர்க்காய் தேசமறியலிவர்,

நு — கா — சாரஸ்யப்திசென்று. 'வாஸுதேவாயநமோ நாராயணாயவித்மஹே வாஸுதேவாயதீமஹி தன்னோவிஷ்ணுப்ரசோதயாத்" என்கிற படியே எல்லாருமறிய ஜகத்காரணனான நாராயணனைத்தொழுகிற்கையாதலும், போர்த்தபிறப்பொடிதீர்ந்து வைகுந்தத்துக்கு ஜீவாத்மாவைஅழைத்துவாவென்று நிருவுள்ளமிலேசர்க்கையாகிற விக்ஞாபத்தைப்பண்ணுமவனை யாதலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீலக்ஷ்மிகுமான தன்னுடைய வடிவழகை ஜகத்துக்காட்டுகைக்காக வந்தவதரித்திருக்கிறானென்று "கதபாரிராமபிரானே" என்கிறவிடம் - த்திலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். அ.நு.

ஸ்ரீமதகிலபாஷ்யகர்த்ருஸ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்யவர்யஸ்ரீபாதேப்யோநம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எழாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ — பாமருவுலகம்படைத்தபறபரமபாவோ* பாமருவுலகுமளந்தபற்பபாதாவோ* தாமரைக்கண்ணனேவா

ஆ — (பாமருவுலகம்) இப்படிபாஸ்ரிதரை வாத்ஸல்யவைபவத்தைப்போக்கித் தன்திருவடிகளிலேசேர்த்தரு ளும் ஸ்வாமித்வங்களிடக்கச்செய்தே நான்பின்னையுமிப்படி வாத்ஸல்யபோடுகூட வந்தர்க்கிறவத்தனை போகாதேயென்று சிஷ்டரக்ஷணவிக்ஷணமாயிபான தம்முடைய வாத்ஸல்யவைபவத்தாலே கதபாரிராமபிரானாய் இப் வாத்ஸல்யவைபவத்தைப்போக்கியருளி யுன்திருவடிகளிலேயென்னைச் சேர்த்தியருளவேணுமென்று வகு வதிர்த்திருமகனைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறார். ஸ்வார்த்தமாதை நிவிஜஜ்ஞாபனரூபவசனர்மான வ கூவிளாகங்களையும்படைத்த வாதிகாரவாணிகனே? பின்னையுமந்த வ்யூஹமானலோகத்திலே ஸ்ரீவாசுதே வ்வந்தரவதரித்தருளி கூநாலொடிதமாணாமாணமாக வவதாரக்கருமஜீவிக்கும்படி வகுலலோகத்தையு

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படிஸ்ரீகிருஷ்ணாதிரூபனுடைய கல்யாணகுணாத்மகங்களை யநுபவியாகின்றுகொண்டு வ்யூஹாயி ருந்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே யாகுநுநம்பண்ணுகை பகவந்தமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியாஸ்ரிதரையிதுவிபால்) வகுவதிர்த்திருமகனேயிதி - இத்தாவித்திருவாய்மொழிக்கு சூஸ்ரிதா கநுநம்வகுவமென்கிற மஹவாக்யார்த்தம் வ்யதிவாக்யமென்று வசிஷ்டமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

பாமருவுலகம்படைத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேவெசாவியால்) பாமருவு லகுமளந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (பின்னையுமிதாவியால்) தனியேன்தனியாளாவே வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குநீயிதாவிபால்) பற்பநாபா பற்பபாதா தாமரைக்கண்ணு

ஸ — பா - வாக்யங்கள், வேவாஸி ஸ்ரீவராதே நிவிஜஜ்ஞாபனங்க ளென்றபடி. பாவென்று வாக்யங் களுக்குப்பெயர் - மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் வ்யாக்யானங்களாகச்சேர்ந்திருக்கிறவென்றபடி- பூவுலகம் - கூதிகும் கூகூதிகும்கூதிகாகூதிகமென்று திவ்யங்களான லோகங்களை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனை. இப்படி காரணகோடியாக வ்யூஹாந்தரத்தாலே வ்யவஸ்தர்க்கையாகாரகனை வென்றபடி. இப்படி பெற்ற தாயாயிருந்து வைதென்னை யுவேக்ஷிக்கலாமோவென்று கருத்து. பற்பநாபா - உந்தீ நாஹ? வந்தீபோலே யதிரமணீயமான நாஹியை யுடையவனே யென்றபடி. லோகங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கின வந்தீ நாஹியிலே யுடையவனேயென்று சொல்லுவாருமுண்டு. ஓவென்று கூதர்க்கியாயத்தாலே யாகுநுநம்பண் ணுகிறபடி. பா - வேவாஸி ஸ்ரீவராதே வாக்யங்கள், மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் வ்யாக்யானமாகச் சேர்ந்திருக்கிற வென்றபடி, பூவுலகும்- மூன்று லோகங்களையும், அளந்த - திவிகு உலியிலே யளந்து கொண்டதான, பற்பபாதா? - வந்தீ ஸ்ரீவாக்யங்களையுடையவனே, லோகங்களைஸ்ருஷ்டித்த வளவன்றிக்கே ஸ்ரீயைவயு மிருக்கிறவனே யென்றபடி. ஓவென்றுகுநுநம், தாமரைக் கண்ணா - தாக்ஷண்ய விலாவநனே? லோகங்களைப்பெற்று வளர்த்தவுகாரகாரகனை யின்றிக்கேயிருந்தாயாகில் நானெறியிரேனே

ழ—தனிமன்றனிபாளாவோ* தாமரைக்கையாவோ வுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே* ॥க॥
என்றுகொற்சேர்வதந்தேவரனுன்முகனைத்துஞ்செப்ய* நின்றிருப்பாதத்தையானிலநீரிகால் விண்ணு
யிர்* கொன்றிவைதான்முதலாமுற்றுமாய்கின்றவெந்தாவோ* குன்றெடுத்தாகிரைமேய்த்தவைகாத்தவெங்
கூத்தாவோ* ॥உ॥

ஆ—ளனந்தருளின வாழ்ஸீலனானே? எனக்குநீயல்லது மதியிலை, அனபின்பு உன்னுடைய கதிராழிய விகவிதவாவலீராஹவஹ்யமான திருநாலிலையயும் விகவிதநலிநவஹ்யமான திருவடிகளையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையும் கண்களாரளவும் நின்றுகாணும்படி யுன்னையென்றேநான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார்.

(என்றுகொல்) விஹவிஹாதிக வலிவவஸ்துக்களுக்கு மாதிஹரிகளோ? நிலஹரிதாகமாக ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியைத்தையெடுத்தருளிப் வஸ்துக்களோகூடித்தருளின வாழ்ஸீகாராணிகளோ? வைஸ்வயஹ்வவணரான ப்ரஹ்மாதிகளுங்குங்கூட வ்யூஹணீய நிரதிஸயபஹோகமான வுன்றிருவடிமலர்களை யென்றேநான்சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ॥உ॥

இ—தாமரைக்கையா வென்கிற வம்வொயநங்களுக்குத் தாதபர்மருளிசெய்கிறார் (உன்னுடையவதிராழினீயதாழியால்) நலிநவஹ்யமானவென்றது - நிருக்கல்கள் நிருக்கைகளுக்கும் விஸேஷணம். கண்களாரளவுமென்றது - கண்கள் தாவதுங்களாமளவுமென்றபடி. ॥கா॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

நிலநீரிதாழிஎந்தாயிதாதத்துக்குத் தாதபர்மருளிசெய்கிறார் (விஹவிதாழியால்) குன்றெடுத்தி தாழிக்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (நிலஹரிதாகமிதாழியால்) அரணன்முகனேத்துமென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வைஸ்வயெர்தாழியால்) இத்தால் வ்யூஹநாஹராவரர்க்குங்கூட ஹேயமான வுன்றிருவடிகளை கதநாவ்யூஹநனை நான் கிட்டும்படிபண்ணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறார் என்று வம்மதிவஹ்நிவிதை. செப்பவென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஸயஹேயமானவென்று) ॥

ஸ—வென்று கநத்து. ஓவென்றுகூ நாமம். தனியேன்தனியாளா - கனியேனனவெனக்குத் தனியாளானவனே, உவாயாதர மில்லாமையாலே பலஹாயனை வெனக்கு சுவிதீய ரக்ஷகனானவனே. ஆளன் - ஆண்டவன், ரக்ஷக னென்றபடி. ஆளாவன்று வம்வொயநம். தாமரைக்கைபா - தாரிஸ வாத்ஸ ஹஸ்தனே, உன்னை-நிரதிஸயபஹோகனை வுன்னை, என்றுகொல் - என்றைகேர், சேர்வது - நானடைவது. ॥கா॥

நிலம் - ஸ்ருஷ்டி, நீர் - ஜலம், எரி - தேஜஸ், கால் - வாயு, விண் - ஆகாசம், உயிர் - ப்ராணிகள், என்றிவைதான் முதலா - என்கிறவிவைமுதலாக, தானென்று வ்யாவ்ருத்தவ்யாபாரமும், முற்றுமாய்நின்ற - கார்யவர்காரகனைப் நின்றவனை வென்றபடி. எந்தாய் - ஸொழ்வு, சுநாதனாவிதமாணாபமாணமாக வவர்த்தித்துக்கு மதாராதாவாய் நின்றவிந்த வளஸீல்யத்தாலே யென்னை படியைகொண்டவனே யென்றபடி. ஓவென்றே நாமம். ஆகிரை - மொவஹ்தியை, மேய்தது - வ்ருத்தம், குன்றம் - மலவர்த்தகதை, எடுத்த - உதரம்போ லே வுயரத்தரித்து, அவை - அந்தமாக்களை, காத்த - ரக்ஷித்தவனை, ஜலாவஷ்டத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்த வனைவென்றபடி. கூத்-ரக்ஷவிணைகவ்ருஹாவனை வென்னை. என்கூத்தா - என்னுடைய கூத்தனே, கூத்து - விசித்ரவ்ருத்தம், கூத்தை யுடையவன் - கூத்தன், கூத்தாவென்று வம்வொயநம். மொவஹ்மெஹ ரணாதிபான தன்னுடைய விசித்ரவேவஹிதத்தை யெனக்கு மோஹ்யமாக வ்ருகாபரிப்பித்தவனேனென்றபடி. ஓவென்றே கர்வொஷம். அரன் - ஹரனும், நான்முகன் - வதாஜர்வனும். எத்தும் - கொண்டாடும்படியா னை, கநவ்ருரானவர்க்குங்கூட மோஹ்யமானவென்றபடி. செய்ய - சிவந்ததான, கரணாரவிநஹ்நாமான வென்றபடி. நின்திருப்பாதத்தை - உன்னுடைய ஸ்ரீவாதத்தை, யான் - கவ்ருரமிணைக வ்யாஜநனை நான், என்றுகொல் - ஏன்றைக்கோ, சேர்வது - கிட்டுவது, அந்தோ - அய்யோ, வ்யாஜநாதர வர்க்கு ஸுலபமான திருவடிகளை யநநவ்யவ்யாஜநனை நான் கிட்டுகைக்குக் கூப்பிடவேண்டுவதே யென்றுகருத்து.

ழு—காத்தவெங்கூத்தாவோமலேபத்திக்கண்மாதிதன்னைப்* பூத்தண்டுழாய்முடியாய்ப்புனைகொன்றையஞ்சென்ச
டையாப்* வாய்த்தவென்னன்முகனினவந்திதன்னுபிர்போனு* லேத்தருங்கீர்த்தியினுபுன்னையெங்குத்த
லேப்பெய்வனே* ॥ங॥
எங்குத்தலேப்பெய்வனெனிழிம்முவலுதுமீப்ய* யங்குபர்முக்கட்பிரான்பிரமபெருமானவனீ* வெங்கதிர்

ஆ—(காத்தவெங்கூத்தாவோ) கூடியநவரூடுவதாசிரமை வாவகிவ்யஹ்ருதயனுய் கூடியநுகூவ
ரூபவனுமாப் ஐயதாலம்வெரூவமிதமாகைபாலே யாரூடுவமான கூடுணமாணவிரி டூலுமாயிருந்த
வதின? வடிவழகீயிதமான வாரூக்களில் ரூகூடித்தநுனுகைக்காக ஸ்ரீமஹாலயாத்தைதயெடுத்துக்கொண்டு நி
ன்றருளின வுன்னுடைய டூபாதீயமான வந்நிலையையும் அப்போது திருவாயர் திருத்துழாயைக்கொண்டோ
பித்தருளப்பண்ணின வவ்வழகையும் கூடுமுன்னுடைய டூவிவபாலே யென்றேகாண்டிதன்கிறர்.॥ங॥

மூன்றும்பாட்டு

இ— கொன்னையிதுழிநான்முகனேயிதுஞத்துக்குத் காதுபாமருளிசெய்கிறர் (கூடியீநதாழியால்)
வந்தென்னுருயிரீயென்கிறதற்குத் காதுபாமருளிச்செய்கிறர் (கூடியீநதாவாரூவனுமாயென்று) எத்தரு
ங்கீர்த்தியினுயென்கிறதற்குக் காதுபாமருளிச்செய்கிறர் (ஐயதாலம்வெரு காழியால்) வாயாடுவாடூத்துக்கு
த் காதுபாமருளிச்செய்கிறர் (வவிஷாதுாழியால்) பூத்தண்டுழாயென்கிறதற்குக் காதுபாமருளிச்செய்கி
றர் (அப்போதுதிருவயிரு காழியால்) இத்தாலே லம்மகியும்லாவிவிகையாயிற்று. சீழ்ப்பாட்டிலே மோ
க்ஷயாதிநாஜாணம் வாஹாகமானவாறே அவ்வழகைநான் காண்பதென்றேறுவென்று கூப்பிடுகிறுசென்று
லாமகி. எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் காதுபாமருளிச்செய்கிறர் (கூடியமிதாழியால்) ॥ங॥

ஸ—மலையேந்தி - மொகஷாநத்தை யெடுத்து, கன்மாரி தன்னை - கல்வஷாத்தை, கூதாூமான வஷா
த்தை யென்றபடி. காத்த - நிவாரணம் பண்ணினவனை, காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை. என்கூத்தா -
என்னுடையகூத்தனே; கூத்து - உபாதீயவெவதிகம். கூத்தையுடையவன் கூத்தன். கூத்தாவென்று லம்
வொதி. பூத்தண்டுழாய் முடியாய் - வாஷங்களையும் ஸீகஷாஷ்ரு தாஷவிகளையும் முடியிலே யுடை
யவனே, புனைகொன்றை - புனைந்தகொன்றையையுடைத்தான, புனைதல் - தொடுத்தல், தொடுக்கப்பட்டகொ
ன்றைப்பூவை யுடைததான வென்றபடி. அம் - கதவஷ அழகியதான, செம் - சிவந்தான, சடையாப் - ஜ
டையை யுடையவனே, வவலம்வியஜடிடையையுடையவனை ரூபூனே யென்றபடி. ரூபூபாரீரகூனேயென்
னை. ரூபூனுடையஜடிடவிபாரம வணாமென்று வாவிஷமிறே, வாய்த்த-லமித்தவனை, உனக்குப் வா
தூனைப் பிறந்தவனை யென்றபடி. என்னுன்முகனே - என்னுடைய கதாழிவனே, எனக்குவாழிபாய்
கதாழிவபாரீரகனையிருக்கிறவனேயென்றபடி. எத்தரும் - எத்தனைச்சதுரமையான, கூநஷங்களாலையாலே
வெரு கதாரகூங்களானவென்றபடி. கீர்த்தியினுப் - கீர்த்திகளையுடையவனே, கீர்த்தியை யுடையவன் கீர்த்தி
யினுன்; கீர்த்தியினுயென்று லம்வையாயம். நீ லவாநிவாஹகனான நீ, வந்து - என்னிலைவுகூடா நிரவை
கூடினைவந்து, என்னுயிர் - எனக்கு வாழ்வனை வாதா, சிகவாரவுவ வ்யிகிவாவாதி வாயோஜகனென்
றபடி. ஆனால் - இப்படிபானால், நீ லவாநிவாஹகனாய் நான காவகவபாதனுயிருந்தாயின்பு என்றபடி. உ
ன்னை - மொகஷாநயாணஷாதிசயமில் கதிரஷணீபனு யிருந்தவன்னை, எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்ட
ப்புகுவேன், உன் காவிவெயொழியவெனக்கு வேறுமதியில்லையென்றபடி தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை. ॥ங॥

கொங்கலர் தண்ணைத்துழாய்முடி - பயாவாவிவிகவிதம ஸீதலஷாஷ்ரு தாஷவிபை முடியிலே யு
டையவனை, கொங்கு - பயா, ஸாகவாதிவாவிகள வாதாவா. அலர் - விகவிதம், தண் - ஸீதலம்,
அம் - வ நூபம். என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடையபாவாதினை, உன்னழகையென் பாரீரக்கு
வாகாரிப்பித்த மொவாயனை யென்றபடி. எழில் - உஜ்ஜவங்களான, நாநாவிபமயாபாவ யாதங்களா
லென்றப்படி, மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களும், நீயே. தவுரீரகன் நீயேயென்றபடி. தஜ்ஜாதங்களான வகிலபா
வங்களெல்லாம் கூடியீங்க ளொன்கைபிலே தாதுபாம். அங்கு அந்தவகூடவஜாபாவங்களிலும். உயர் -
உகூரிசனை, ஜ்ஞாநஷாதிகளாலேயு தவுரீனனென்றபடி, முக்கட்பிரான் - திநயநனுய்

மூ —வச்சிரக்கை பிந்திரன் முதலாத்தெய்வீ* கொங்கலர் தண்ணந் துழாய் முடி யென்னுடைகோவலனே* ।சு॥

என்னுடைக்கோவலனேயென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* யுன்னுடையுந்திமலருலகமைமூன்றும்-ரச்*

அ— (எங்குத்தலைப்பெய்வன்) வ்ரஹ்மாதிகளுடைய வஸ்துஸாதுமேயோ கூஹ்யமுபதேசமும் அவர்களுடைய வைபவமும் கூஹ்யமாஹாயிருக்குமன்றே, ஆதலால் வ்ருக்ஷாயகத்தையும்போகியருளியடியேனை யுன்னிருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ।சு।

(என்னுடைக்கோவலனே) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய வஸ்துவிஷயிகள் ஜகத்பூஹாயமேயாகிலும் கூஹ்யவைகுண்டநாதனுடைய வ்ருக்ஷாயத்தை நீயே சம்ரக்ஷிக்கவேணுமென்றிரு நிர்வஹ்யமுண்டாகில் கூஹ்யாதிகூஹ்யமாய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிலீலாரஸாதிகளான ஸகலவிஷயங்களிலும் வ்ருக்ஷணமான வென்னுடைய வாத்ஸல்யநிர்வஹணத்தைப்பண்ணி நிரதிசயதேஜஸ்பமான தருநாட்டிலே புன்னைக்கண்டு

நாலாம்பாட்டு.

இ— ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிகள் ஜகதுத்பத்திஸங்கலென்னுமிடத்தை கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாதாரணாயிகாரணவஸ்துவிலே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலுமந்த ஸாதாரணாயிகாரணவஸ்துவைச்சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோவென்ன? விஸாதாரணாயிகாரணவஸ்துவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ரஹ்மாதிகளாலே) எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாலே) இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதீநாவஸ்ரவம் கூத்பத்திநிமித்தமென்று சொன்னவிப்பாட்டிலே யவர்களுடைய வைபவமும் கூத்பத்திநிமித்தமென்றுசொல்லிக்கொண்டு ஸ்வாமிதத்தைப்பலகாலிக்கிறாரென்று வ்யாக்யாதிகள். ॥சு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

என்னுடையாருயிரானென்று தம்முடையவாத்மாவை வைஹ்ருதவஸ்துவிலேசொல்லுகை யவ்யவஹிதமன்றோவென்ன? விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளாலே) இதுமுதலாழ்வாரைக்குறித் தெம்பெருமானருளிச்செய்கிற வாக்யமாகச்சொன்னபடி. உண்டாகிலென்கிறதற்கு முடியாதுண்டோவென்கிறத்தாடேயாகவம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூஹ்யாதிகளாலே) என்னுடையாருயிரானென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (என்னுடையவாத்மாவென்று) த்ருதீயவாக்யத்தில் லக்ஷ்யவிஸ்தாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவியெதிராதியால்) அதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதி

ஸ— ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்காரகனான சிவனும், முகமண் பிரானென்கிற விடத்திலே ணகாரஷகாரலோபமாடகாரமாகஉஸ்:. அவன்- அந்த ப்ருஹ்மாவாகிற ஸ்ரஷ்டியும், கூட யிவதீயான ப்ரஹ்மாவும், நீ, தஹ்ரீரகனும் நீயென்றபடி, அவர்களுடைய வைலக்ஷண்யகூ ப்ருஜாவைசித்ரங்கள் கூஹ்யமீங்கள் என்றபடி. வெங்கதிர்- வெவ்வியதான கதிரையுடைத்தான, வெம் ஸமம்- உஷ்ணவாயி. கதிர் - கிரணம், ப்ரஜையாநிதியிலே ப்ருதாமிவாஜ்ஜமான வென்றபடி. வச்சிரக்கை - வஜ்ரத்தைக்கையிலேயுடைத்தான, இந்திரன் முதல்- ஐஸ்வர்யமுதலான, தெய்வம் - - தெவதைகளும் - நீ, தஹ்ரீரகனும் நீயென்றபடி. அவர்களுடைய வதிரயங்களும் கூஹ்யமீங்களென்றபடி. நான் - கூத்ருஜாதிவிலக்ஷணனான், எங்ஙநகலைபவிப்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன்னையிதிரஹஸ்:. அந்தப்ருஹ்மாதிகளுக்கும். வாங்மநஸாதீதங்களாக் கொடுத்தாப்போலே யென்னுடைய வஹ்ருதத்தையும் நீ தானே செய்தருளவேணுமென்று கருத்து. ॥ச॥

என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடையஹ்ருதயத்தை, வாங்க்களை யெய்த்து வாவென்று நியமிக்கலாம்படியான வாத்மஸ்வரூபத்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனேயென்றபடி. என் - என்னுடைய, எனக்குள் ஹ்ருதயத்தையப்ரகாசிப்பித்தவனென்றபடி. பொல்லா - பொல்லாததான, துஷ்டமான வென்றபடி. கரு வாணிக்கமான வென்று தாத்பர்யம். கருமாணிக்கமே - நீலரத்நமே, கரு வாணிக்கமான நீலரத்நம் போலே கரியஹ்ருதயமான வென்றபடி. உன்னுடையுந்தி - உன்னுடைநாபியில், மலர் - புஷ்கரத்தில், தாமரைபுஷ்கரத்திலேபுண்டானவென்றபடி. லோகங்களுடையகாரணபூதபரமபுருஷனாயவிவ்விதஸகலம் உலகம்- லோகங்களுடைய, அவை - ப்ருவிஷயங்களான, மூன்றும்- மூன்றுவிஷயங்களையும், மனத்யவிஹாரத்தாலே திவ்யங்களான விஷயங்களை யென்றபடி. பரந்து - வ்யாபித்து, ப்ராக்ருதவஸ்துவிஷயங்களிலு மதுகரவணமாயிருந்து வைத்தென்றபடி. இதுக்கெங்கேனே கொல்வந்தெய்துவதென்கிறத்தோடேயாகவம். என்னு

என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடையஹ்ருதயத்தை, வாங்க்களை யெய்த்து வாவென்று நியமிக்கலாம்படியான வாத்மஸ்வரூபத்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனேயென்றபடி. என் - என்னுடைய, எனக்குள் ஹ்ருதயத்தையப்ரகாசிப்பித்தவனென்றபடி. பொல்லா - பொல்லாததான, துஷ்டமான வென்றபடி. கரு வாணிக்கமான வென்று தாத்பர்யம். கருமாணிக்கமே - நீலரத்நமே, கரு வாணிக்கமான நீலரத்நம் போலே கரியஹ்ருதயமான வென்றபடி. உன்னுடையுந்தி - உன்னுடைநாபியில், மலர் - புஷ்கரத்தில், தாமரைபுஷ்கரத்திலேபுண்டானவென்றபடி. லோகங்களுடையகாரணபூதபரமபுருஷனாயவிவ்விதஸகலம் உலகம்- லோகங்களுடைய, அவை - ப்ருவிஷயங்களான, மூன்றும்- மூன்றுவிஷயங்களையும், மனத்யவிஹாரத்தாலே திவ்யங்களான விஷயங்களை யென்றபடி. பரந்து - வ்யாபித்து, ப்ராக்ருதவஸ்துவிஷயங்களிலு மதுகரவணமாயிருந்து வைத்தென்றபடி. இதுக்கெங்கேனே கொல்வந்தெய்துவதென்கிறத்தோடேயாகவம். என்னு

ரூ — தூன் யுடைசதிரதிவெளளைத்துகம்பா துூன்ணெக்கையடிதிகாணடிட்*டென் யுடையாருபிராதிரங்குமீனைகொல்
வந்திதப்துயாறறிதியன்மல்குநீலச்சுடர்தழைப்பச்* திசஞ்சுடர்ச்சோதிகள்தூத்திதாநுமாணிக்கஞ்சேர்வது
போல்* லந்தாமமதிகமப்பட்டாடையுந்தகைமார்புகண்வாய்* ॥நு॥

அ — பூவிக்தும்படிவெங்கமின இமயூராதிவுக்கு முழுயிதுணைட்டாவென்று தமையாவாலுஹிதநுக்
கொண்டு சொலுகிறார்.

(வந்திதப்துமாறறிதியன்) சுவாதிராப் நீயுமாபிருந்திஜூர்சிவ்லைத்தழைத்து சிவந்திவாளியைப்பூத்
திகாரு மானிக்கங்கிடந்தாப்போலே திவ்யாயுதமத நீயுதிஜூர்சிவ்லாலும் வீராவாவ யாண நிதுநாரா
மீகநுகுகாதயுளயாஹ இகூஷ்ணிராஜிதவகூஷ்வ்யு விதியாவந கதுநாராணகிரணங்களாலும் தீவ்யாதநுமாய்,
ஸ்ரிபவதியாய்க் தோயிலிலேதணைவளர்ந்தருளுகிற வன்மைக்

இ — ஸாயதராதிபால்) என்றனையிதராதிக்குத் தாதயர்மருளிசசெய்கிறார் (வூாவிச்சுமிதராதியால்)
என்னுயிராரென்கிற வஹாவுயிர்த்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (இம்சிஹாமிதராதியால்) ॥நு॥

ஆறும்பாட்டு

மல்குநீலச்சுடர்தழைப்பவென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (சுவாதிராதியால்) செஞ்சுடர்ச்
சோதிகள்தூத்திதன்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவி தராதியால்) சேர்வதுபோலென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (கிடந்தபோலேயென்று) நீயுராதிஜூஹாஜத்தாலே சுவிவ்பூதியாணவஸ்யர்த்தை யருளிச்செ
யகிறார் (திவ்வு தராதியால்) செம்பட்டோடிதராதி சோதிவிடவிதராதத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்
(வீராவைவிரதராதியால்) வீராவைவாவுவாணாவ நிதுநாஹீகூஜவாவ கூாதயவாவ காளவாஹவகூஷ்ணிராஜி
தவகூஷ்வ்யுவாவ விதியாவநவாவ வதநிவாவ கிஞ்சிதி. திருமார்பனேயென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்
(ஸ்ரிபவதியாயென்று) உறையென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயிதராதியால்)

ஸ — டையாருயிரார் - என்னுடையவசிணர்ரானவாதாவானவர், அந்த ஸவர்விஷயங்களுக்கும் தம்மையே
ஹேதுதாவாக வலிதாநித்து வசிணர்நிநுராபிருக்கிறநிஜாதாவானவரென்றபடி. இவர் நிஜாதாவன்ரோ,
இவர் வாயிக்கமாட்டாத துண்டோவென்று தம்பாதானைவுவாமர்ஹிக்கிறபடி. உன்னுட - உன்னுடைய
தான, உனர்மிக யஹாபாராணமான வென்றபடி. சோதிவெள்ளத்து - ஜ்ஞாக்நிவ்பூவாஹத்தை யுடைத்தான
“ஆதயகர்நயுத்நுதகு ஸ்வாநயிவிஷாதர்மர்தந” என்கிறபடியே சுதிசதஜிஷ்டானவென்றபடி. ஆகம்
பால் - ஆகத்தைப்பாலாகவுடையவனை, ஆகம் - ஸ்ரீஹம். பால் - இடம் - சுதிசதஜிஷ்டான ஸ்ரீயை
கூாணதை ஸாஹமாகவுடையவனென வென்றபடி. உன்னை, இப்படிபதராஹ சஷ்வாநவதிர்சயா உர்ஷ்ராவ
னாவுன்னை பென்றபடி. கண்டு கொண்டிட்டு - வாரிவசிணர்மாக வநாஹவிக்சப்பெற்று, என்னை கொல்
வந்திதய்துவர் - எப்படிதான் வந்தடைவர், சுதிசுதாவ்யுனாவிவ்வாதா ஓநுக்காயுமடையமட்டா னென்றபடி.

மல்கு - வரவ்யுஹமான, நீலச்சுடர் - நீயுஜ்ஞாக்ஸ்ஸானது, தழைப்ப - தழையாநிற்க, ஸவர்திக்குகளி
லும் நிவிஹமாசப்பரம்பாநிற்கவென்றபடி. இதுக்குச்சேர்வதுபோலென்கிறத்தோடையயம். செஞ்சுடர் - சி
வந்தவர்ணத்தையுடையவையான, சோதிகள் - தேஜஸ்ஸுக்களை, சாராணவர்ணங்களான மேஹதாரை
யென்றபடி. பூத்து - ப்ராஷ்பித்து, நீயுஜ்ஞாதீஹின்நடுவேநடுவே வாஷ்பித்தாப்போலே சாராணகாந்தி
களை யுடைத்தாயென்றபடி. ஒருமாணிக்கம் - விலக்ஷணமான ஒரு நீயுராதமாணது, சேர்வதுபோல் - படித்து
க்கிடந்ததுபோலே, இதுக்குஉறையென்கிறதோடையயம். அநதரமேல் - சுஹாத்நின்மேலே, சுஹாயம் - உஜ்வ்ப்,
கூடிடந்திலனென்றபடி. பாரீராத்துக்குதிஜ்யுமிறேகுடிடம். செம்பட்டோடி - சிவந்தபட்டோடே, சதிசடவி
ராஜ்ஜாந வீராவைராததோடையென்றபடி. அடி - திருவடிகளும், உந்தி - திருநாஹியும், உந்தியென்று ஸா
ஹிக்குப்பேர். சாராணவஹுயாக்ஷமாகையாலே நாஹியையும் சாரவராணாதிகளோடேகூடவெடுக்கக்குறையில்லை
யிறே! கை - திருக்கைகளும், மார்பு - வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், ஆகூஷ்களவாஹவிராஜி தமாகையாலே திருமார்பையும்,
சிவந்தவாக்ஷாதளோடே சேரவெடுகைக்குறை யில்லையிறே! கண் - திருக்கண்களும், வாய் - திவ்யாயர
மும், செஞ்சுடர்ச்சோதி - சாராண வர்ணங்களான மேஹதாரை, விட - வராவரிப்பியாநிற்க, உறை -

ழு— சொஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுரைபென்றிருமார்பனே* [கூ]
என்றிருமார்பன்றன்னைபென்மகள்கூறன்றன்னை*பின்றுயில்வண்ணமுசலபகம்பாற்கொண்டநான்முகனை*
நின்றசிபதியை நிலங்கிண்டெயின்முன்றெரிர்த*

அ— சாணைதொழியில் யாசிக்கமாட்டுகிறிலேன், காண்கைக்கே காருடாயழுங் காண்கிறிலேனென்கிறார். [கூ]
(என்றிருமார்பன்றன்னை) உன்னுடைய மொமடவூழிகள் கூடியே நமாஞ்போலே வுஹூராஹூராதிக

இ— வந்திதப்துமாறறிமியனென்கிறவிடத்து லலிவடு காமம்மருளிச்செய்கிறார் (காணைதொழியிலி தூதியால்) [கூ]
இதுக்குத் காவுபம்மருளிச்செய்கிறார் (சாண்கைச்கி தூதியால்)

எழாம்பாட்டு.

என்றிருமார்பன்தன்னையென்று ஸ்ரீபலதேவத்தை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாநராக்டன்றே வென்னவித்தூவுஹாகாம்மென்கிறார் (உன்னுடைபவித்தூதியில்) மஹாமடவூழிகளென்றது அம்மஹ ராவம், மொமங்களும் வூவூழிகளுமென்றபடி. மொமாலைச்சாலே ஏருமார்பனென்கிறதற்குத் காதயம் மும் வூவூழிகாலைத்தாலே நிலங்கிணடென்கிறதற்குத் காவுபம்மும் சொல்லிற்றாயிற்று. வுஹூராஹூராதிய ளோடே வமிவம்ஸ்ரவணத்தாலே வாதாநாயிகாரணத்நிவஹம்ஸபடபண்ணியிருக்க விப்பாட்டிலுமப்படி வாதாநா யிகாரித்துச்சொல்லுகை வாநராக்டிபன்றிறவென்ன விறக்குத் காவுபம்மருளிசெய்கிறார் (வுவெஹதூ தியால்) மொமவூழிகளுமென்றது - வெஹவஹசாவஹராவம். அவர்களுடையமொமங்கள் கூடியே நங்களென்கிற விவ்வம்ஸத்தாலே மகடகளிதூதி சரிபதியையிதூஷத்துக்குத் காதயம்மும் வூவூழிகள் கூடியேநங்களென்கிற விவ்வம்ஸத்தாலே எயிலழன்றிதூதிதருத் காவுபம்புஞ்சொலலிற்றாயிற்று. இங்கு வாதாநாயிகாரணத நிவஹம்ஸிக்கப்படுகிற ராஹூராதிகளை மலைமகளிதூதியாலே வாவம்தீவூவூதிவூ வவதீவிஸிஷ்டர்களாக நிவஹம்ஸிகையாலே இவ்வபாதாநாயிகாரணத்துக்கு அவர்களுடையம்மொமம் கூ டியேநமென்கையாலே காவுபம்சொல்லுகையிலும் எயில்மன்றெரித்திதூதியாலே திவாராஹதாதி

ரா—கன்வளர்ந்தருளுமவனை, கோயில்லையென்றுகருத்து. என்றிருமார்பனை - என் தாதாவான பெரியபிராட் டியாரை வக்ஷஸ்ஸிலபுடையரான பெரியபெருமாளையென்றபடி. வந்தெய்துமாறு - வந்துகிட்டுமுபாயத்தை, எய்துகை - கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். அறிதியென் - நான்காரேனான், நீயியுன்னுஜிதத்தைச் செய்தருளவே ணுமென்றுகருத்து. [கூ]

என்றிருமார்பன்றன்னை - என்னைப்பெற்றதாயான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸிலபுடையவனை, தன்னையென்று வாயுக்நாயகம். என் - என்னுடையவனை, என்றனக்குவந்தபடி. தன் னுடையாராதயாதிக்கத எனக்கு வந்தாஸ்ரீத்ததவனென்கை. மலைமகளுறைமார்பன் - வா வம்தீயை ஸரீராயாதமத்திலையுடையவளான, மலைமகள் - வாவம்தீ, கூறு பாகம், கூறிலையுடையவள் - கூறன், வாவம்தீபிதாவஸ்ரீராகுனென்றபடி. என் - என்னுடையவனை, இது வதிராவஸ்தாபாதிக்கும் விவக்ஷணம். வுபாயம்வாதயாதிக்கத்தை எனக்கு வந்தாஸ்ரீத்ததவனென்றபடி. நாமகளை - வாவம்தீயை, நாவென்று நாக்கு, மகள் - பெண், நாகுகிலிருக்கும்மகள் நாமகள். என் றும் - வாவம்தீ, அகம்பால - உள்ளே, அகம் - உள்ளு, பாலென்றுவதிகயம்கும், தன் வதிநாவிநுத்துச்சொ ள்ளையென்றபடி. கொண்ட - லயத்துகிகொண்டவனை, வாராவம்போலே நிதூ மாயாஸரீராகுனென்ற படி. நான்முகனை - வாதாராவனை, வனயம்ஹ ஜகதாராவனென்றபடி. நன்ற - ப்ரவ ஹாவாஸிவஹ்ஹம்ஹூ:" என்றிவர்கோபாட்டுகூடச் சொலலலாமபடிநின்றவனை, சதிபதியை - ஸவீவகயான, கவஸரீரகுனனென்றபடி. வராடயளவமரான வாராக்களுக்து கூஹிதகவிஷயங்களிலே விவஹம்பண் ணிவைக்தும வியாவைப்போலே தனகதிராட்டிபோல வுஹூராஹூராக்களுக்து கூநாராஜவதுவஷி ஹாஹத்தைப் பண்ணிவைததவனென்று வடாகாம்ம். நிலங்கிண்ட - வாயவராவராஜராஜவைப் வாதியை யெடித்து. எயின்மூன்று - வராகூராங்கள்மூன்றை, எயில் - வராகாரம், ஹகுணயாவாராதகைக்காட்டுகிற தது. திவாராத்தையென்றபடி. எரித்து - ராஜராஜவபாணப்கிசாண்டு வஹித்து, புலன் - இதி யங்களை வென்றுதுறந்த - ஜயித்துத்துறத்தினவனை, வெலலுகை - ஜயிச்கை, வுஹூராஸரீராகுனைப்க்கொண்டுவாவ

மூ—வென்றபுலன் றுறந்தவிசும்பாளிபைக்காணேனே ॥எ॥
ஆளிபைக்காண்பரியா யரிகாணரிபாயரக்*ருதிரைபிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கிளிப்ப* மீளியம்புள்
ளைக்கடாய் விரன்மாலிபைக்கொன்றபின்பு*மாருயர்குன்றங்கள்செய்தடர்த்தானையுங்காண்டுங்கொலோ *॥

ஆ—ருடைய மொழிபெயர்ப்புகளும் கூடியீநம்; ஆனபின்பு என்றபடியுமெனவுமாம். கூடுவாரிலாமெனவும் ஆம், இங்ஙனமாயிருக்கச்செய்தே நீயோவென்னவெனவுமாம். செய்தருளுகிறிலை, நானினிபுன்னைக்காணப்பெறுதே போமத்தனையாகாதேயென்கிறார். ॥ஏ॥

(ஆளிபை) ஆளிபைக்கண்டருகிரைனையப்போலேயும், ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரிபைப்போலேயும் ஸமஸ்தரான ராக்ஷஸரெல்லாரும் ஸீதஸீதாபுத்ரனிபையிட்டு மண்டிகையினின்றும் ஸமாதமத்திலே புக்கொளிக்கும்

இ—ததுபோலாமல் அவர்களைவிரஷிக்கைபாலே ததக்ஷயபுத்திகள் கூடியீநங்களென்கைபிலே யிவ்விடத்துக்குத் தாதுபர்ஞ்சொல்லுகையுங் கூடுமென்றுகருத்து. விசும்பாளிபையிதுஹத்துக்குப் பரஸ தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதுாழியால்) காணேனேவென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருக்கவிதுாழியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

ஆளிபைக்காண்பரியாயென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆளிபையிதுாழியால்) அரிகாணரியாயென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸிம்ஹத்தையிதுாழியால்) பிலம்புக்கென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸமாதமத்திலேபுக்கென்று) மீளியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார்

ஸ்—யாகமாக விஜ்ஞியஜபத்தைப்பண்ணினவனெனென்றபடி. ஐஹ இஜ்ஞியஜபம்பண்ணினத்தைபே தீதுபர்ஞிவபர்தமாகச்சொல்லுகிறார். விசும்பாளிபை - நாகாயிவதிபை, விசும்பு - நாகம், ஐம் தூஸரீரகனுப்க்கொண்டு வஹர்த்தைபாளுகிற ஸவெர்ஸ்வாமினெயென்றபடி. ரஜரிஷிகளுடைய தீவர ஊர்தாதிபுராவாரங்களும் ஸமவதீநங்களென்று வடதாதுபர்ம. காணேனே - காணமாட்டேனே, இப்படி ஐஹாதிஸவர்ஜதஜாத வரரஷாஸர்பூர்வதிநிவர்ாஹகனெனவன் என்காபர்ஞ்செப்பக்காணமைபாலே யினிநானவனை யிழந்தூபோமித்தனெயென்றுகருத்து. ॥ஏ॥

ஆளிபைக்காண் - ஆளிபைக்கண்டதான, ஆளியென்று யாளிக்குப்பேர். அதாவது - மஜ்ஜிவெரி பாயிருப்பதொரு தூஷவிஸேஷம். பரியாய் - கூர்மாய், பரி - கூர்ம், யாளிபைக் கண்ட கூர்ம்போலே கதுஹரா யென்றபடி. மஜ்ஜிவெரிபைக்கண்டால் கூர்ம் நடுங்கும்படி சொல்லவேண்டாமிறே, அரிகாண் - ஹரிபைக்கண்டதான, அரி - ஸிம்ஹம், நரியாய் - ஜம்பூகமாய், காண்நரியென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸகாரமகாரமிரண்டினுக்கும் ணகாரமனகாரமெஸஃ. ஸிம்ஹத்தைக்கண்டநரிபோலேஹரா யென்றபடி. 'ஸரஸிஜனயனாஸிம்ஹ ஸிம்ஹநாத விரஜாயயா! விரஜிதநபஸாவ்ருாவ்ராஃ வ்ருாவ்ருண தீபி நாயயா! தயிதா ராக்ஷஸாயா மஜ விஷ்ணுநாவ்ருஹவிஷ்டா' என்று தாமி ஸ்ரீமதிகளுடைய யாஜத்திலே ஸ்ரீவால்மீகி ஸமவான் சொன்ன தூஷ்டாத ஸ்லாயைபாலே சொல்லுகிறார். ஆரக்கர் - ராக்ஷஸரானவர்கள், ஹதிஸஷரான ராக்ஷஸர்களென்றபடி. அன்று - அந்தயாகஸமத்திலே, ஊனையிட்டு - ஸபாதிஸபத்தாலே ஸ்ரமிதநுமாகக்கூப்பிட்டு, இலங்கைகடந்து - லங்கையை யதிக்ரமித்து, குளவிகள் கூண்டைவிட்டுப்பறந்து போமாப்போலே லங்கையை விட்டென்றபடி. பிலம்புக்கு - ஜலத்தை வரவெஸரித்து, தூஷ்டஜந்துக்கள் ஸபத்தாலே ஜலத்தை வரவெஸரிக்குமாப்போலே ஸமாதமத்திலே வரவெஸரித்தென்றபடி. ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, இதுக்கடர்த்தானை யென்கிறத்தோடையநயம். மீளி - தூர்வான, மீளியென்று தூர்வுக்குப்பேர். வரிகரத்துக்கு தூர்வான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமான, கநகரதிக்கதுஹஹாரான வென்றபடி. புள் ளை - பரபூனை, கடாய் - கடாவி, ஸவெமமாக நடத்தியென்றபடி. விரல்மாலியை - வராகதவாஜ்ஞ ஸ்ரீயென்கிற ராக்ஷஸனை, ஸாகவாதிவவதிஸாஸ். கொன்று. ஸம்ஹரித்து, பின்னும்- அதின்மேலேயும், ஆநயர் குன்றங்கள்செய்து - ஆர்களாலே யுயர்ந்த குன்றங்களைச் செய்து, ராக்ஷஸர்களைக்கொன்றுராக்ஷஸர்களை வர்தங்களாகக்குவித்தென்றபடி. அடர்த்தானையும் - இப்படி யவர்களை ஸம்ஹரித்த வவனையும், அடர்த்தானையுமென்கிறது வகாராகஸர்த்தாலே யவனைக்காண்கை கதிதுர்லபமென்று தோற்றுகிறது.

மூ— காண்டுங்கொலோநெஞ்சமே கடியவினையேமுயலு*மாண்டிறன்மீனிமொய்ம்பிலரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து*
மீண்டுமவன்றம்பிக் கேவிரிநீரிலங்கையருளி* யாண்டதன்சோதிபுக்கவமரரியேற்றினையே* ॥கூ॥

ஆ— படியாக வநுகூலர்க்கு முதலுதவுகிறான பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலேயேறி யுலகுகையைச்சென்றடர்த்து கூகிவைவவராகுமுரமாயிருந்த சாமவுருவமிகளை வல்லவுருமாகக்கொன்றருளினப்போலே விரோயிபான வெண்ணுடையவாவங்களையும்போக்கி யெனக்கென்றே தன்னைக்காட்டியருளவதென்கிறார். ॥அ॥

(காண்டுங்கொலோ) பின்னைபுக்கு நிலகுடத்திலேநிரசனப் வீயுகதிஜாவிபினுணப் முதலுவ வுபாயிருந்த ராவணனுடைய கூலொகுவாஉநத்தைதப்பண்ணி அவனைக்கொன்றேமென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து அவன்றம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு யுலகுபவத்தைக் கொடுத்தருளி மீண்டுழுந்தருளி வவிபிஷுஷஜிக நிரயிகவுவமத்தாலே விநஷவுபாயமான திருவயோதுமரியிலுள்ள

இ— (வநுகிகலுயர்க்கிதுாதியால்) கடாயென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேயிதுாதியால்) ஆடர்த்திதன்றது - வீயித்தென்றபடி. விரலென்கிறதற்குத் தாதுயமருளிசசெய்கிறார் (கூகிவைவ தாதியால்) மாயைபச்சொன்னது உவமகூஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (மாயி தாதியால்) பின்னுமி தாதிகளுக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (வவிவைவநுமி தாதியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கடியவினையேமுயலுமென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமி தாதியால்) பின்னையுமென்றது - மிகவுமென்றபடி. ஆண்டிறலென்கிறதற்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (வீயெமு தாதியால்) மீனிமொய்ம்பிலென்கிறதர்க்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (முதுதாவி தாதியால்) அரக்கன்குலத்தைதத்தடிந்து என்கிறதுக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ராவணனுடையவி தாதியால்) அவன் தம்பிக்கேயென்கிறவிடத்தில் கூயமவிஜாயமத்தைய நுளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கொன்றேமி தாதியால்) மீண்டுமாண்டென்றவயித்துத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (மீண்டெழுந்தருளியி தாதியால்) தன்சோதிபுக்கவென்கிறதற்குத் தாதுயமு

ஸ— காண்டுங்கொலோ - காணப்போமோ, அப்படியும் நமக்கொருகாலும் வருமோவென்றுகருத்து. ॥அ॥

கடியவினையே - கூரநிசாசரர்களையே, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப் பிரிகைத்துடக்கமான கூகிகூரநிசாசரர்களை யென்றபடி. ஈவயாரணத்தாலே வாணுகரமயமுமில்லையென்று தோற்றுகிறது. முயலுமென்கூகிநிவஸத்தோடே யாரம்ஹிக்கிறவனை, முயலுகை - கூகிநிவஸத்தோடே யாரம்ஹிக்கை. ஆண் - ஆண்மையிலே, வாம்ஷத்திலே யென்றபடி. திறல் - வராஹிஹவந வாகுயுத்தை யுடையவனை, திறல் - வராஹிஹவந வாகுயும். ஆண்திறலென்று வ்யுகரண வஹாவீ ஹி. ஆண்திறலென்கிற விடத்திலே டகாராகெஸ:. வாம்ஷத்திலே பார்த்தால் ஸவயாவாராஷாஹி ஹாவகுனை வென்றபடி. மீனிமொய்ம்பில் - முதுவைப்போலே மிடுக்கையுடையவனை. மீனி - முதுவ, மொய்ம்பு - மிடுக்கு. இல்லென்று முகுதீர்யம், முதுவைப்போலே கூதுரஸுகியை யுடையவனை வென்றபடி. அரக்கன்குலத்தை - ராகூஷஸ வுடையகூலுத்தை, ராவணனுடைய ஸ்ரீதாவானகூாமகுணர்களும் ஐஸ்வர்ய வரஹுகி வாதுணமான கூலுத்தைனன்றபடி. தடிந்து - வெடித்து, தடிகை - வெடிக்கை. அவன்றம்பிக்கே - அவனுடையதம்பிக்குத்தானே, விபீஷணாழ்வாணுக்கென்றபடி. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வாணுக்குயுவராஜபதவியைக்கொடுத்த அனந்தரமே யிருந்தானென்கிற வித்தாலே யன்று. ராவணனைக் கொன்றேமே யென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து இனியவன்றம்பிக்காகிலும் ராஜ்யத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றுபார்த்து நம்முடைய ஸாஹஸகிரியத்தாலேயிவனவன்றம்பியா யிருக்கப்பெற்றேமென்றிவ்வாகூரத்தாலேயென்றுகருத்து. விரிநீர் - விஸ்தீர்ண ஜலத்தையுடைத்தான, கூகிவிதவஸமுத்ர வரிவ்யுதமான வென்றபடி. இலங்கை - லாகைபை, அருளி - கொடுத்தருளி, மீண்டுமாண்டு - பின்னையும் வரிவாயநம்பண்ணி, ராவணவபாநதரம்மீண்டெழுந்தருளி திருவயோதுயிலே ஸகலஜநதுக்களையும் பதிநைராயிரமாண்டு வரிவாயநம்பண்ணி யென்றபடி. தன்சோதி - தன்னுடைய கிஸ்ஸை, கூதுகூலாநலஸ்வபமான தன்னுடைய வாகிவஹத்தையென்றபடி. புக்க - 'விவஸ்வதெஷ்வம் தேஜஸ்ஸாதீராஸ்ஸஹாநகம்', என்கிறபடியேயெல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு வுபவேசித்தவனை, அமரேரியேற்றினை - அமரருடைய ஸரிவ்யுஷஹத்தை, அரி - ஸரி. வலிம்ஹமென்றபடி. ஏறு - வ்யுஷ்பம்,

மூ— ஏற்றருமலைவந்தத்தையருளுமக்காயர்குலத்** தீற்றிளம்பிள்ளையொன்றுய்ப்புக்குமாயங்களையியற்
றிக்*கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்றைவர்க்காய்க்கொடுஞ்சினதடிந்*தாற்றன்மிக்கான்பெரியபரஞ்சோதிபுக்

இ— வுளவாஜம்மதாத்துகமான வலவர்ஜந்துஜாதத்தையும்மாகூவித்தருளி அவர்களையுங்கூடக்கொண்டு திருநாட்
டிலேயெழுந்தருளி திருமாமணிமாடவத்திலே யபர்வறுமரர்கள்நடுவே வீற்றிருக்கிற வுபயநிரவதிகமான ஜபத்தா
டேகூட வெழுந்தருளிபிருக்கிறவிருப்பை நெஞ்சேநாமுமொருநாள் காணவல்லோமோவென்கிறார்.

(ஏற்றரும்) ஸ்ரீநந்தகோபகுமாரனைப்வந்துபிறந்தருளி திண்கொளசுரரைத்தெயவளர்ந்தருளி வையா
ரமிலவெணசோப்புக்கு வீற்றிருந்தமுனைகாவலனை வஞ்சித்துக்கொன்றருளி பின்னை வாம்பவர்களுக்காக
கசவீற்றிருந்தமுனை யுமையோர்யநாளும் கூறுமரானவவனுடைவலிநெயையும் நிர்ஸ்ரஷமாகமஸிப்பித்
து வாம்பவர்களுக்குராஜ்யத்தைக்கொடுத்து பின்னையுமவர்களுக்கொன்றும செய்யாதாயத் திருநாட்டிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைபுபி தாழிபால்) அமராரியேற்றினையெயென்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்
கிறார் (திருமாமணிபி தாழிபால்) காண்டுங்கெலோநெஞ்சமேயென்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார்
(நெஞ்சேயி தாழியால்)

॥கூ॥

பதித்தம்பாட்டு.

ஆயர்குலத்திற்றிளம்பிள்ளையென்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்த தாழியால்) மாயங்க
ளையியற்றியென்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார் (திண்கொளி தாழியால்) கவுபாயாஃ, திண்கொ
ள் - திண்மையைக்கொண்டிருக்கிற, வஜ கொபிசரிநமா தூரானவென்றபடி. அசுரரை - கவுராரை, வ
யோமையாதி தீபா, தூணாவதாஃ மகுடாஒுவராக்களையென்றபடி. தேய - கூயிக்கும்படி, வளர்ந்தருளி - அ
வர்களைகூயிக்கப்பண்ணிக்கொண்டே வளர்ந்தருளியென்றபடி. ஒன்றுய்ப்புக்கென்கிறதற்குத் காதயாமரு
ளிச்செய்கிறார் (வாயி தாழிபால்) கூற்றியல்கஞ்சனைக் கொன்றென்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார்
(வீற்றிருந்தமுனைவி தாழியால்) ஐவர்க்காய்கொடுஞ்சினதடிந்தென்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார்
(பின்னைவாம்பவர்களுக்கி தாழிபால்) ஆற்றன்மிக்கானென்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார் (வாம்பவர்
களுக்குராஜ்யத்தையி தாழியால்)பெரியவி தாழிக்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயி தாழிபால்)

பப— ஜிதீவிபெகவதநத்திலே பேற்றினையென்று ராவுமாயிருக்கும், நிதயஸுரிகளுடைய விரோ
தியைபோக்குகை பென்றபடி. ராவணாதிபீபீகிகரூ நிராகரநஜநிதஹஷாகாரவ்யதிபாலே நிதயஸுரிகள்
நடுவே விரோதவாம்மவம்போலேபீதனை யெழுந்தருளியிருக்குமவனை வகுலபிரத்திருமகளேயென்கை.
நெஞ்சமே?. என்னுடையஅஸ்ஸே, வம்மொயநம். காண்டுங்கொலோ - காண்போமோ, காணமாட்டோமோ வென்றபடி.

கூ॥

ஆயர்குலத்து. மொவர்களுடைய கூலத்திலே, ஏற்றிளம்பிள்ளை. என்றப்பட்ட வாலகோபாலனை,
என்றுகை. ஜனிக்கை, இது கிருஷ்ணனுக்கு விசேஷணம் மாயங்களையியற்றி. சூழுபாங்களையே வகுலபி
ப்பித்து, இயற்றுகை. வகுலபிரிக்கை, வதிதநாதூரானவதாஃ மகுடாஒுவராக்களான வாழுபாங்களையேகடத்தியென்றபடி. ஒன்றுய்ப்புக்கு. ஒருவராஜத்தாலே வீற்றிருந்து, யதாயாமத்துக்கு
வருதற வாயாக்கமோடே தானும் வாயாவராஜத்தாலே சபாமையிலே வீற்றிருந்தென்றபடி. கூற்றியல்.
திதயாவஸுரனை, கூற்றம். திதயா, இயல். வஸுரவம். திதயாவுக்கு வஸுரவமாவது வீரானையும்தே
வதத்தையும் பிரிக்கையிறே. ஸ்ரீவஸுதேவதேவகிகளுக்கு வீரானவதினை தன்னை யவர்கள் பக்கல் நின்
றும் பிரிக்குமவனைவென்றபடி. கஞ்சனை. கம்வனை, கொன்று வம்மரித்து, ஐவர்க்காய். வளவாம்பவர்
களுக்காக, வகுலபியபாயாவு மவர்களுக்காயென்றபடி. கொடுஞ்சினை. கொடியதான வெரிநெயை, கதி
கூரிரங்களான உயிராயநாஜிவனை நகனையென்றபடி. தடிந்து. நசிப்பித்து, ஆற்றன் மிக்கான். பொ
றுமைவிஞ்சினவனை, ஆற்றல். பொறுமை. நாம் வாம்பவர்கள்காயபாமெல்லாம் வாயித்துக் கொடுத்தோமெ
ன்று மவிகாணுகாதே "ஜிணாவீரபுருஜநிவஹே" என்கிறபடியே யிவர்களுங்கொன்றும் செப்பாதாணபிருக்கு
மவனைவென்றபடி. பெரிய. கவுரிவஹுமான, பரஞ்சோதி. வாராஜ்யாகீஸ்வரை, ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை
ன்றபடி. புக்க. வீற்றிருந்தவனை, வாஜிஹாராவதாரணாநகர மெழுந்தருளினவனை, அரி. ஹரியானவன்

மூ— கவரியே* ॥ய॥

புக்கவரியுருவா யவுணவுடல்கிண்டிகர்த*சக்கரைச்செல்வன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* மிக்க
கவோராயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவரைத்*தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே* ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— போப்புக்கருளின வாசிவாராவதரணத்தை அந்தரவதாரமானதிருநாட்டை நமக்கும்தந்தருளுமென்று தம்திருவுள்ளத்தையாழ்வஹிப்பிக்கிறார். ॥ய॥

(புக்கவரியுருவாய்) வாவாதிமாவரமம்படி மஹாஸுபமான விம்மாரவடிவழகைப்புக்கு கவாரஸனப்பிளந்தருளி வரஹரூபத்தைக்காட்டியருளினவிடத்தில வவதரித்தவாய்ய வம்சகவரிவடிவணைகளைய் கூத்திசாலைவ்வாருவரு வபரணவிஸ்தீகனை வாரதவாரஷஸுக்கு வராவாதகமாய் வராவாதத்திறனும் மஹத்தான திருவாய்மொழிபிளித்திருவாய்மொழிவல்லார்க்கு வமகவரிவடியெடுக்கு மொராயிரப்பாரெல்லாரும், திறந்திறமாக வவதரிஸாதிகளும் பண்ணுவார்களென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ஏற்றருமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (தவராவமானவென்று) வைதந்தத்தையருளுமக்கென்கிறதற்குத் காரபமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டைநமக்குதிராதிபால்) இத்திருவாய்மொழியில முதலிரண்டுபாட்டுகளாலே வராவதனவமென்று சொல்லுமிடத்தைச்சொல்லி மேலுந்துபாட்டுகளாலே வராவதனவமென்னுமிடத்தைச்சொல்லி சரதரமிரண்டுபட்டாலே யவதனடைய விரோயிதாவஸரீரமெனையச்சொல்லி யிப்பாட்டிலே யிப்படியிருக்கிறவனே நமக்கவிதனைச்செய்தருளுமென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தையாழ்வஹிப்பிக்கிறாரென்று வம்மதிவரிதெ. ॥ய॥

நிகமனம்.

புக்கு அ அரியுருவாயென்றவதரணம்பண்ணி அ அரியுருவாயென்கிறதற்குத் காரயமருளிச்செய்கிறார் (வாவாமிராதிபால்) அவுணனுடலகீண்டுகந்தவென்கிறதற்குத் காரயமருளிசசெய்கிறார் (சுவராரவிராதிபால்) சக்கரச்செல்வனென்கிறதற்குத் காரபமருளிச்செய்கிறார் (சதுதிராதிபால்) மிக்கவோராயிரத்துளென்கிறதற்குக் காரயமருளிச்செய்கிறார் (வராவதத்திறனுமிராதிபால) வழையரேயென்கிறதற்குத் காரயமருளிச்செய்கிறார் (மஹவதிராதிபால) தொக்கென்கிறதற்குத் காரயமருளிச்செய்கிறார் (திறந்திறமாகவென்று) பல்லாண்டிராதிக்குத் காரபமருளிசசெய்கிறார் (வவதரிராதிபால்) ॥

ஸ— கூவதனவமென்றபடி. ஏற்றரும்- ஏறுகைக்கருமையான, வமவசுகூவையொழிய உவதாவமானவென்றபடி. வைகுந்தத்தை- ஸ்ரீவிவகுண்டத்தை, நமக்கழகும்- அவன் கூவையொழிய வேறுவஸ்துவைபரமில்லாத நமக்குத் தகதருளும். ॥கட॥

அ அரியுருவாய் - ஆருத ஹரிரூபவுருவத்தை, வராவதனவமான விம்மாரூபவுருவத்தையுடையவனே யென்றபடி. அ என்று வராவதனவமாவகும். கூவு- தம்மவிம்மாரூபவுருவமென்னக. புக்கு- ஸத்ரூவிஷயத்திலே வராவெளித்து, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய ஸரீரத்தை, கிண்டி - பிளந்து, உகந்த - க்ரூரகவிரோயிநாமத்தாலேவராவதனன, சக்கரச்செல்வன்றன்னை - வகரயாயுதனான ஸ்ரீராமனை. ஸாகவாதிகளுக்கவகவமாய் தன்னை யென்று - வாவிஷ்ணுநாராயணனாமம். குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - வுவதம். மிக்க - சுதி ஸயிகமான, வமவதனவ வராவதகமாகையாலே சுதிஸயிசமான வென்றபடி. ஓர் - சுவிதீடமான, ஆயிரத்துளிவைபதும் - வுவதம். வல்லாரவரை- சுவாவஹிக்கவல்லவர்களை, ஏழையர் - வவிவேகிகள், வமவதனவவியெடுக வவிவேகிகளாய் ஹாமவத கிம்விசுகார வவிவேகிகளாயிருக்கிற தியாவஸ்வரூக்க வென்றபடி. தொக்கு - வம்வீஹிதைகளாய், தொக்குதல் - வம்வீஹவித்தல். பல்லாண்டு - தீர்கவாகவாவநமாவெகளை, இசைத்து - பாடி, கவரி - வாதர வீஜநத்தை, வவதரியாவவாரங்களையு மென்றபடி. செய்வர் - பண்ணுவர்கள். ॥கக॥

ஜ்ரீநவெரோஹ்ரீநரூபாநவெரயிஸ்ரீவெஹாஜராதாநரூஜஹாவெஸிகாயநஸ்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமொவநிஷதாதயபராதாவஜ்ரீ:.

(பாமருமூவுலகம்.)

நாஹீவதொஜ்வலகூவாவிபிஸிவஹஜநீபாம்வி ஹாவாஷுவாளு

தூராணாதெஷுவ-ஹஷுதாகரநிபஸநகஷும்ஸ்ரீமி தஹவ்யஹாவாஸ்।

வ்ருஹாஷுராவதிஷாகஷாஷவுரநிரலநாதாதாரஷ்ணாந்ஜகுவாஸ

வ்ஷீயாகு நூவஹாரீலவகீவஹம்வாநிதூவாஷீஹ்ஹாஸிஃ ।அசு॥

(நாஹீவதொஜ்வலகூவாஸ) பாமருமூவுலகம்படைத்த பற்பநாபாவோ- ஜம்சுவ்யூவ்ஷிஹெத்வான் திருநாஹீகஃவத்தாலே யஜ்ஜுஞ்ஞைகையாலும், (வியிஸிவஹஜநீபாம்வி ஹாவாஸ) அரனன்முகமென்றருஞ் செய்யநின்றிருப்பாதத்தை - வ்ருஹாஷுர்களாலே வெவ்யுமானதிருவடிகளை யுடையனைகையாலும், (முவாஞதூராணாதெஷுஃ) காத்தவெங்கூத்தாவோமலையேந்தி - மொவய-ஹத்தைபெடித்து மொகூலுத்தை ரகூஷிக்கையாலும், (வவ-ஹஷுதாகரநிபஸநகஃ) எழில்மூவுலகுமீயேயிதூஷி - வாஷுஹுஹஷுதங்களையும் சுகஃவ்ருவிஷ்ணுநிபஜிக்கையாலும், (வம்ஸ்ரீதெஹவ்யஹாவாஸ) என்னுடைக்கோவலனே - கூஷ்ணுயவதரித்தாஸ்ரீதர்க்குவவ்வுனையிருக்கையாலும், இத்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் என்றிருமார்பனேயென்று வஷிவெ-ஹாகுவவ்வுதெதக்கு வேதவாசச்சொல்லப்படுகிற ஸகூஷ்ஹுவம்வையமுகூமாயிற்றென்று திருவுள்ளம். (வ்ருஹாஷுராவதிஷாகஷாஸ) நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்திதூஷி - "விஷ்ணுராதாஹமவதம்" இதூஷிகளிற்படியே வ்ருஹாரவெஷுஃஷுர்களை விஸெஷித்தஹிஷாநித்து அவர்கள்தூடங்கின தீவ்ராரவம்வஹாராஷிகளைத் தலைக்கட்டி அந்தந்தவாவத்துக்களினின்றும் விடுவிக்கையாலும், (சுவஸ்ராநிரலநாஸ) ஆனியைக்காண்பரியாயிதூஷி-விரோயிகளானவஸ்ராக்களை யோரிடத்திலும்தரிக்கவொட்டாதே நிரவஹிக்கையாலும், (தூராதிரமெகூஷாநஜகுவாஸ) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து மீண்டுமவன்றம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி - தஜஃவ்ருகூஜீயான ராவணனை வேதஜ்ரஷிதர்களோடேகூட வம்வாரித்து வகூவ்ருகூஜீயான விபீஷணுழ்வானுக்கு லங்காராஜ்ஜ்யத்தைக்கொடுத்தரகூஷிக்கையாலும், இவற்றாலேதானே மேலிற்பாட்டிலே வதகஷவ்ருஸமரய் ஐவர்க்காய்கொடுஞ்சேனைநடந்து என்றுசொல்லுகிற ஊஷ்ரூகூஜீகளான ஊயெ-ஹாயதாஷிநிரலநவஷிவ-ஹகுமான வாமவராகூஷணமுவலகூஷிதமென்றுகருத்து. இப்படிகளாலே யெம்பெருமான் வ்ருஹாஜ்ரீதர் தன்னை யநூஹவிக்கப்பெறுதே கூப்பிடுகிறவற்றைப் வரிஹாரியாநிற்கிறானென்று "பாமருமூவுலகம்" என்கிறஉஸகுத்தலே யாழ்வார் வுகிவாழித்தருளினரென்கிறார். ॥அசு॥

ஸ்ரீவதநிஷசோதஜவஹாஷெஸிகாயநஜஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஆறந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

அ—(ஏழையர்ஆவி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாஜ்ரிதவாத்ஸல்ய முண்ணாநூவம்யாநத்தாலே வ்ஸாவெகூவித்தைச்செய்தருளுமென்று சூழ்வஹரானவாழ்வார், அவன் செய்தருள்ளாம்யாலே, பின்னையுமவனேடேவம்ஸ்ரூஷிக்க வாசைப்பட்டு, தஜவள்ளநூ-ஹாநூவம்யாந வ்ருகஷ-ஹஜநிதஜவஹாகூஷாகூராராய், தஜவம்ஸ்ரூஷ.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஏற்றநும் வ்வகுந்தத்தையருளும் நமகென்றிப்படி யாஸ்ரவ்யரான வாழ்வார் கூநவஹாமே யித்திருவாய்மொழியிலே வ்ருவநஷஸையிலேபோலே விரவஹிணீபான பிராட்டியினுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை யவம்தமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யிதூஷிபால்) கூந-வம்யாநத்தாலேயென்கிறதற்கு சூழ்ஸரான வெண்கிறத்தோடே பர்யம். தஜவ்வாகூஷாகூராராயென்று ரோநவஸ்வாகூஷாகூரத்தைச்சொன்னபடி.

மூ—ஏழைபாவியுண்ணுமிவைக்கூற்றங்கொல்லோவறியேன்* ஆழியபுகண்ணனிராவன் றிருக்கண்கள்கொலோ

ஆ—இவ்வாழ்வார் ஸகாரராய்ப். வாக்ஷாகூர்யகாகீரஜிணீபதஜீபஜ்ஞாயயவங்களாலே வீபுத்தாரய்நகரன்றிருந்து வைஜயத்தாலே கூப்பிடுகிறார். வரதிவாரவஷ வாம்ஸ்ரவஷாவெகஷியதிகாஜய பூரணவோரி ஜுதீபூபமஹேமோ? அன்றியே சூயகாகீரஜிணீப விம்ஜவரவிஜித வகஜம்ஜகூணைய வெமம்பநமாஜகடய திருக்கண்கள்கொலோ வறிகிறிலேன், அப்போதலர்ந்த காமரபதும்போலே சூழவந்துதோன்றி எனலோவெயியாகின்றன, தோழிபர்கான் அன்னேயிதன்றுப் ஓஜ்ஜை தமபட்டபிறகுதிகனுதாதையன்று "வாராஜவாஜகூத

இ—சஹஜ்ஸ்ரவஷமென்றது-வாஹ்ரவாஜ்ரவஷதனை யென்றபடி.வாக்ஷாசூர்யகாகீரஜிணீபதஜீபஜ்ஞாயயவங்களாலே. இத்தாலே வரணவிஸஜமென்ற ஹரவஜ்ஞான மிந்நுவாய்மொழிகத வ்யகிவாஜ்ரமென்று வஜிவிதமாயிற்று. ஆறலைங்ஙனேயா வன்னேமிற்காட்டிலித்திருவாய்மொழிக்கு விஸஷம்மிதன்னில், அதிலே வீகவீக்களிரண்டும் வஜிமோயிருக்கும். இதிலே சுவீகரஸமயிகமாயிருக்கும். இவ்வகஜம்வீயாகராயென்கிறவஜத்தாலே வஜிவிதம். ஏழைபாவிபுண்ணுவிவைகூற்றங்கொல்லோ வென்றெம்பெருமாளுடைய திருக்கண்களோ ஜுதீருக்களாகச்சொல்லுகையாலே சதுஜவீபவுதாஸகவும் தோற்றுகிறதன்று கருத்து. (சதுராயுமஹிஸாகூராழி) வந்துதோற்றுகிறவவஜுடைய திவ்யாயுதங்களாலே வீபுதாகரரான வாழ்வார் தமமுடையவாகிலைபக்கண்டு நிவிலஷணரான வராஜுத்தருக்குமோ வாயாக்கரருக்குமு தமக்குமுண்டாச்சிற விதஹவிஸஜாயத்தாமாவிஷரிந்துக்கொண்டாற்றுகிற வாகாரத்தை விராஜரிணிடான வொருபிராட்டியினுடைய பாசுரங்களாலே பேசுகிறரென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

ஏழையரென்கிறதற்குந் தாதுயம்மருளிசசெய்கிறார் (வாரதிகாழியால்) ஆழியுண்ணுமிவைக்கூற்றங் கொலோவென்கிறதற்குந் தாதுயம்மருளிசசெய்கிறார் (பூரணகாழியால்) ஆழியங்கண்ணனிராவனென்கிற தற்குந் தாதுயம்மருளிசசெய்கிறார் (சூயகிதாழியால்) வெதமாவெதநயகப்பிதாவாய கண்ணேலையாகையாலே தன்னேயகப்பிதாவினகண்களோ மற்றையவயவங்களுக்கு முன்னே யதாஹமிக்கிறரென்று கருத்து. தாமரைநாண்மலரென்கிறதற்குந் தாதுயம்மருளிசசெய்கிறார் (ஆபோதிகாழியால்) தோன்றுங் கண்டாவரென்கிறதற்குந் தாதுயம்மருளிச்செய்கிறார் (தோன்றிபிகாழியால்) தன்னுடைய வகஜுவாவணை நிலைதிவஷயிக்கடவரான தோழிமார்க்கு மன்னேமாற்றும் தன்னுடைபாவஹிங்கஜச் சொல்லுவானேன் வென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (வாராதிகாழியால்) அவனேப்பிரிந்திருக்கமாட்டாதே வயமேயடாமவியள்

ஸ—வழைபராவி - வழைகளருடையவரணனே, வழைகள - வவமமுகள, யுவபா பக்கவிப்ப வாடையுதை பண்ணி அவனைக்கிடையாவிடில யரிககமாட்டாத வலைமைசுருடைய வரணனே வென்றபடி. இலைவவமமுகளோடே நாழநலிகிறன வத்தனேயாழிய இச்சாவயத்தை யுண்டாக்கின வயனேயும் திவ்யாயுதா வென்று மீட்கசப்பார்க்கிற வன்னேமுதலானேரையும் கிட்டுகிறதலில. அவனேயுமை நமமுப்பிபாதில நழிந்தாகில் இலைபடுதுகிற பாட்டை யறந்து நம்பக்கவிரங்காமிரு. அன்னே முதலானேரைநிகராகில் அவர்களருகிலிருந்து மிவளபடுகிறதெல்லாம் யாதகமென்றிராரகளாவென்று கருத்து. உண்ணுமை - மருவிக்கடவதான, வழைபயரைகளியு மிடத்திலும் அவர்களுடைய விடாமுயலமுகாரமு மிருந்தபடியே யிருக்க ராகஸமும் போலே பூரணனேயே உண்சிறனவென்று கருத்து. இவன - அடவமான, இலை வாரயுரம வம்சிகதம் பண்ணிக்கொண்டி வந்தாபோலே பிருக்கிறனவென்றுகருதது. கூற்றங்கொலோ - ஜுதீருக்களா, கூற்றம் - ஜுதீரு, கொலோ வென்றயுயம் வாஸவாகயர்கும். அறியேன் - நிரூபிக்கமாட்டிகிறிலேன், இலை ஜுதீருக்களாகி விப்படி ஹரர்நீபக்களா பிருக்குமோவென்றுகருத்து. அன்றிகேயென்று ஓருவாதிகயாயம். ஆழிபங்கண்ண - வரிதரஸ்ரஜுரம்களாய் வராநுபங்களான கண்களுடையவனை, ஆழி - வரிதரும், அம் - வராநுரம்மான, கண்ணுடையவன் கணைனன், கண்ணபிரானென்று வரிஷ்டவுதம். கூர்மவரிதரங்கள்போலே சூயதவிஸாலஸ்ரீகர ஜயாரயகலைங்களாய் சுகிவராநுரவந்திவஸங்களான திருக்கண்களுடையவனை வென்றபடி. பிரான் - முன்பெனக்கு வியபனை யென்றனி வம்ஸ்ரஷித்துவகரித திருவாணுடைய, திருக்கண்கள்கொலோ- திருக்கண்தானே, அறியேன் - அதிவுட்நிஸ்சயிக்கமாட்டிகிறிலேன்.

அது — யறிவீபன்*. ஜூறையுத்தாயைரதாண்யையாதிப்பாலை யுகயுஷ்தாஷ்ஷ அல்லஷ்டாஷ்ட்டி தாழ்டிடர்காளன்ஜோடிரென்

ரெசய்கைக்கஷ்ஜுயாரட்டிதேர்ஸ்ன

"ஈ॥

ஜீட்டிஷ்ஜுர் விபுதிர்ள் ஸ்ன்ஜோ ரிரன்ஜோர்தாஸ்ஷ விகஷ்ர்ஷமாட்டிபர்கஜுப்பகஜுஜ்ஸ்வஸ்ஷிஷ்டிடாவிகர்ழுக்ரிதாவஜுஜீயே*

அது — ஸன ஹாஷ யுயரதி ஸ்ஜு ஷ்ஷ்ஷ்ஷாரஜிதாஜுஷ்ஷ. ஜிஜிதஷ்ஜுர்"ள ஸ்ர் ஸ்ர்ஷ்ஷ்ஷ

ழே— னீட்டியவெண்ணெயுண்டான்றி நுழுகெனதாவியுள்ளே* மாட்டியவல்விளக்கின்சுடராய்நிற்கும்வா
லியதே* ॥உ॥

வாலியதோள்கனிகொல்விலையாட்டியேன்வல்விலைகொல்* கோலந்திகழ்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோ

ஆ—ண்ணெயிலுடைய திவ்யவாஸநாவாஹிதமான திருமுக்கழுகென்னுடைய வாதாவினுள்ளேயாசையோடி
மாய்மஹத்தாயிருப்பதொரு விளக்கினுடைய ஜ்வாலையேபோலேநின்றுஉஜ்வலியாநின்றது, அவ்வளவன்று அதிலும்
பாயகமாயிராநின்றது, என்னபலத்துக்கொண்டெங்கும் விஸ்தரித்துநின்றுள்ளே வாயித்தால் அன்னே
மீருங்களுக்கென்ன வ்யாஜநமுண்டென்கிறாள். ॥உ॥

(வாலியதோள்) வலுமாபஜ்ஜாஸலமாயிருப்பதொருகனியோ, அன்றியே பாயகமானகையாலே மஹாஜ
இடமருளிச்செய்கிறார் (கூவிளாவிதமிதாதியால்)வாலியதென்கிறதற்குத் தாதுயடமருளிச்செய்கிறார்(அவ்வ
ளவிதாதியால்) உபயஜவாஹத்துக்குத் தாதுபடமருளிச்செய்கிறார் (என்னையடலத்திதாதியால்) இத்தால்
தோழியர்காளன்னைமீரென்று கீழ்ப்பிரிவர்முறையிட்டவாறே யவர்களெல்லாரும் வந்திப்படிநீபலற்றுகிறது ய
தமன்றென்றிவளைக்கூப்பிட அவர்களைக்குறித்து இப்படிசொல்லுகிறளென்று வ்யாக்யாநதாத்பர்யம். ॥உ॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

விளையாட்டியேன்வல்விலைகொலென்கிறதற்குத் தாதுயடமருளிச்செய்கிறார் (பாயகபிதாதியால்) பா
யகமாலையாலேயென்கிறத்துக்கு பாவமேடோவென்கிறத்தோடேயகயம். கோலந்திகழ்வளென்கிறதற்குத் தாதுய-

---

ம—கூபஜனுடைய திருமுக்கில்நகநீதவளாலஜுங்கடவிவளுக்கிபோ கநாலுபாயஜாகமாலையாலேயிப்படி
சொல்லுகிறாள். எனதாவியுள்ளே - என்னுடாவினுள்ளே, ஜகுலாபிவத்துக்குள்ளே யென்றபடி. மாட்டிய -
மாட்டப்பட்டதான, ஏத்தப்பட்டதானவென்றபடி. மாட்டுகை - தூண்டுகை. வத்துகை என்றபடி. வல் -
வலியதான, ஜஹத்தானவென்றபடி. விளக்கின் சுடராய் - தீபத்தினுடைய ஜ்வாலையாய், நிற்கும் - வ்ருத்தமாயி
ருக்கிறது, அந்த திருமுக்கிகிலஜஷ்ட. அவனுடைய திருக்கண்கள் சுற்றிலிருந்த ஜாக்ரமாலையாலே அவ
ற்றைகயம்விக்க தப்பிலும் தப்பலாம். இதுவென்னுடாவினுள்ளே பற்றி நிற்கையாலே ஒருபடியா
லு மிதைத் தப்பிப்போக முடியாதென்று கருத்து. இங்கு திருமுக்கை வ்யாபாரத்தைப் பற்றின தீபஜ்வாலை
யாகச் சொன்னது கூர்ஜ்ஜுஜஷ்ட-நீபதசி வம்நிவஸ ஸ்வாமிபாயிருக்கச்செய்தே தான் பற்றின வஸ்து
வைஉஜ்ஜிக்கறதென்றுவ்யஜ்பிக்கைக்காக. வாலியது, வலியது. வையத்தென்றபடி. தீபஜ்வாலையைக்காட்டிலும்
பாயகமாக உஜ்ஜிக்கிறதென்றபடி. அதை ஜனிஷ்டாதிகளாலே வர்ணிக்கலாம், இதையொன்றாலும் வர்
ணிக்கமுடிகிறதில்லை யென்றதாகவுமாம். அன்னேமீர் - தாய்மார்காள், நீர் - எனக்குப்பிரியவஸ்துக்களான
நீங்கள், ஆட்டியும் - அலற்றியும், வினைவலங்களான நிஷ்டுரவாக்குகளாலே யென்னை யிருந்தவிடத்தி
லே யிருக்கவொட்டாதே பண்ணியுமென்றபடி. தூற்றியும் - கூவ்வாகி பண்ணிவைத்தும், தூற்றுகை - கூ
வ்வாகிபண்ணுகை. நீங்களாகவென்னை யலற்றுகிற வலவன்றிக்கே ஊரில்லாரோடும் என்பக்கல் குற்ற
ங்களைச்சொல்லிபு மென்றபடி. நின்று - ப்ரபாயிபாய், ஓருக்கால் - சிலவிஸ்ரமங்களை யென்றிக்கே யெப்போது
மிப்படியே சொல்லிக்கொண்டுநின்றென்றபடி. என்னைவிஸ்து - இபபடி யென்னைப்வீயித்து, என்ன
தொரு யோஜநம்.

॥உ॥

வாலியது - வலியதான, வஜ்ரவத்தான வென்றபடி. ஓர் - விலக்ஷணமான, நிராகரண ஸமர்த்த
ஸ்வாமியான வென்றபடி. கனிகொல் - பழமோ, விலையாட்டியேன - இவ்விஷயத்தை இப்போதேபரிஹரிக்கப்
பெறுதபடி துஷ்டஜந்துக்களை யுடையவளான வென்னுடைய. வல் - தூர்ப்பமான, பரிஹரித்துஜ்சழிக்க முடி
யாததான வென்றபடி. வினைகொல் - பாவமோ, அன்றுகிலித்தனை வருஷாவஜநஸமர்த்தமாயிருக்குமோ வென்று
நினைத்து. வானவர்வாவங்களாவன ஸமஸ்தஸுரகிகொவங்களாகையாலே தன்னுடைய வாவத்தையவன்பக்கலி
லே யிருக்கிறதாகச் சொல்லக்குறையில்லையிறே. கோலந்திகழ் - வளரப்பரிணாமத்தோடே, கோலம் - வளர
யம். வளரப்பரிணாமத்தை யெல்லாங்கூடி வர்ஷாதிகமாறப்போலே யிருக்கிறதான வென்றபடி, பவளம் - கூர்
வாயத்தினுடைய, விஸ்தாரத்தினுடைய வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்ததான, ஸ்தூலமாக வளர்ந்ததான
வென்றபடி. துண்டங்கொலோ - வம்பமோ, அறியேன் - ஸ்வஸ்ய.வளரப்வாஸ்தாயமாயிருக்கையாலே வாவ

மூ—வறிதேயன்*நீலநெடுமுகில்போற்றிருமேனியம்மான்றொண்டைவா* பெறுந்திசையுலெல்லாம்வந்துதோன்
றுமெனின்னுயிர்க்கே*
॥கூ॥
இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல்வளையுமிணைநீலவிற்கொன்* மன்னியசீர்மதனன்கருப்புச்சிலைகொன்மதனன்*

ஆ—விரஹவ்யஸனெநயாயிருந்தவென்னுடையஜீவாவாவேமோ?ஸளந்ய-ஹாரஸஜ்ஜாயமான பலத்தினு
டைய கொழுவியாயிதருப்பதொருமுறியோ? அவையெல்லாமல்ல நீலஜீமூதாகாரமாக ரஜ்ஜீயதிவ்யாபரணவி
ஸஷ்டமான திருப்பவளம், கதீபதிவ்யாபரணஸளந்ய-ஹஸ்தமாய்க்
கொண்டென்னை முடிக்கைக்காக வெல்லாதிக்குகளிலும் வந்துதோன்றுகின்றதென்கிறார். ॥க॥

(இன்னுயிர்க்கு) வராஹவ்யாபாஷாஜ்ஞ-நத்திலே மாலவமான காஞ்சீநீஜநத்தினுடைய ப்ராணனே
ஸ்வாமிகவுடையவையாய் நஜ்ஜுமாய் நீலமாயிருப்பனவிரண்டுவிற்களோ அன்றிக்கே? ஜகந்நுடைய ஸளந்
ய-நிர்க்ருதமான விக்ஷ-ணைகாஹம்பமோ? இவையெல்லாமல்ல ஸளந்ய-ஹாரணனை ஜகதனுக்கு ஜந்மஸ்தி
திபான வ்யூஹரூபவிபவாதிகளையுடைய புருஷங்களே இவையென்னுடைய ப்ராணன்களையெப்போதும் வ்யா
யிக்கிறனவென்கிறார். ॥ச॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸளந்யெ-த்யாதியால்) கொழுவியது -கொழுத்தது, ஸ்தூலமாகவளர்ந்ததென்றபடி.
முறி - பல்லவம், த்ருதீயபதாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவையெல்லாமித்யாதியால்) நீலநெடுமு
கில்போலென்கிறவிஸஷணத்தாலே ஜகத்தவஸ்-த்தையருளிச்செய்கிறார் (கதீபதியாதியால்) எனின்னு
யிர்க்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைமுடிக்கைக்காகவென்று) ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வராஹத்யாதியால்) இன்னுயிரென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணனேயெனித்யாதியால்) வளையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நஜ்ஜுமாயித்யாதியால்) மன்னியசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸளந்ய-நிர்க்ருதமான
வென்று) மதனன்றன்னுயிர்த்தாதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸளந்ய-ஹாரணனெவ
ன்று) தர்மீபதாத்பர்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥ச॥

ஈ—மென்று நிஷ்கர்ஷிக்க மாட்டுகிறிலேன்- ஸஹாவஜ்ஜநகுமாயிருக்கையாலேகனிபவளமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கவும்,
மாட்டுகிறிலே னென்றபடி. நீல - நீலவர்ண-மான, நெடு முகில் போல் - ஜலாகரமாகும்போலே யிருக்கிற
திருமேனி - திவ்யாவயவ விஸ்ரஹத்தை யுடையவனான, அம்மான்- ஸ்வாமியினுடைய, தொண்டைவாய் - பிம
வாயுமானது. தொண்டை - பிம்பலமும், வாய் - கூயமும், ஐந்து நீலமணிஸதுமான திருமேனிக்குப்
ப்ராஹ்மமம்பபடி சிவந்திருக்கிற திவ்யாயுமானதென்றபடி. என் - என்னுடைய, இன்னுயிர்க்கு - இனியதா
ன ஆத்மாவுக்கு, ஹாநியான ஜீவநாஸத்திற்கென்றபடி. ஜீவநாஸத்தைக் கொல்லுகைக்காக வெ
ன்கை. ஏலும் - பொருமான, இதிலகப்படாதே தப்பிப் போகைக்கு பொருமான வென்றபடி. திசையு
ளெல்லாம் - திக்குக்களிலெங்கும். பார்த்த பார்த்த திக்குக்க ளெங்குமென்று வ்யவஸ்தாநமும்.
தோன்றும் - வந்துதோன்றி நின்றது. ॥கூ॥

இன்னுயிர்க்கு - பொருமான ப்ராணனுக்காக, ப்ராணநே யவஹாரிக்கைக்காக வென்றபடி. ஏழையர்
மேல் - ஸ்வபாவங்கள் மேலே. வராஹவ்யாபாஷ ஸஜ்ஜந-நபுருஷாதிஸயங்களான வலிமைகள்மேலே யென்ப
படி. வளையும் - தாந்தாமே நஜ்ஜுமாகாநிற்கும், இணை - ஸமமாயிருக்கிற, நீலவிற்கொல் - ஜகந்நீலநிர்ஜி
களான தநுஸ்ஸுக்களோ, மன்னியசீர் - ஸ்திரமானஸளந்ய-த்தையுடைத்தான, சீர் - கல்யாணகுணம்,
இங்கு ஸளந்ய-ம் விவக்ஷிதம். இதுகருப்புசிலைக்கு விஸஷணம். மதனன்கருப்புச்சிலைகொல் - ஜகந்நு
டைய விக்ஷேபதநுஸ்ஸோ, சிலை - தநுஸ்ஸு, ஏதேனுமொரு நீலதநுஸ்ஸுக்களாகில் ஏழையர்மேலே
வளையவேணுமென்று நிர்ப்ந்தமில்லையிறே, ஆதலாலிவை ஜகந்நுடைய தநுஸ்ஸுக்களென்று கருத்து
மதனன்றன் - மதனன் தனக்கு, ஸ்வஸளந்ய-த்தாலே லோகங்களெல்லாம் மோஹிப்பிக்கிற வந்தஜகந்
நுக்குங்கூட வென்றுதன் ஸ்வாத்துக்குக்கருத்து, உயிர் - ஜீவாதுவான, அவனுக்குங்கூடஸ்தாஸ்ரயீபூதையான

மூ—றன்னுயிர்த்தாதைக்கண்ணபெருமான்புருவமவையே*யென்னுயிர்மேலனவாயடுகின்றனவென்றுநின்றே*॥
என்றுநின்றேதிசழுஞ்செய்யவீன்சுடர்வெண்முன்னுக்கொ* லன்றியென்னுவியடுமணிமுத்தங்கொலோவ
றியேன்* குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவலெனதாவியடு* மொன்றுமறிகின்றிலேனன்னமீரெனக்குப்விடமே*॥

ஆ—(என்றுநின்றே)தோன்றிமாயாதேயென்றும் நின்றுவிளங்காநின்று சிவந்தசுடரையீன்றுநின்ற வெள்ளா
றின்னே? அன்றிக்கே என்னுதாவை நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள வழியமுத்துநிரையோ? வறிகிறிலேன், மொவ
ஐநொஐணம்பண்ணி யாறுரி கர்பக்கலநாஜ ஷுஸீஜனை கூஷணுடைய முறுவலானது என்னுடைய
வராணைனகவிபாங்கின்றது. அன்னைமீரவலுடைய திருவழகாலேவக்த நலிவைத்தப்பியுஜ்ஜீவிக்கலாமிடமொன்று
மறிகிறிலேனென்கிறாள்.
॥ரு॥

(உய்விடம்) சுவைவெகளுக்குமவராருக்கும் ராகூஷவருக்குமுய்விட மெவ்விடமென்றிலங்கி திருமசரு
ண்டலந்தளிர்க்கிறதனிரோ? தன்னேட்டை வுஸாத்தாலே விகஸிதமானவெணங்கோயும் வடிகூடுமர்க்கணு
கவாண்ணகபடி. நஞ்சைபுழுடையணைத் தன்னுடைய திருவழகுக்கு உதம்மகனென திருவனந்தாழ்வானை.

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— என்றுநின்றேறதிகழுமென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (தேன்றியி தாழியால்) செய்யசுடர்
ரன்னென்றவயித்துத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவி தாழியால்) அணிமுத்தங்கொலோவென்கிறதற்குத்
தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (முத்துநிரையோவென்று) எனதாவியடுமென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செ
ய்கிறார் (என்னுடையவி தாழியால்) உய்விடமென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய
வி தாழியால்)
॥ரு॥

ஆறாம்பாட்டு.

பைவிடமென்கிறவசுங்களுக்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (தன்னேட்டையி தாழிபால்) பாம்பணை
யானென்கிறவிடத்திலே சுஷுபாவஷோவயுஷுபாத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி தாழியால்) கைவிட

மு—தாவான வென்றபடி. தாதை- ஜநகனை, கண்ணபெருமான்- கூஷ்ணனை வவுபாயிகனுடைய, புருவமு
வையே - புருவங்களன்றோ, அழகிலே வரவிஜயங்களான வந்தபுருவங்களன்றோ யென்றபடி. உபயந
வாக்களுக்கித்தனை யகிமயங்கூடுமோ? அவனுக்குங்கூடஜநகனை கூஷ்ணனுடைய திருப்புருவங்களே யி
னைவையென்று கருத்து. என்னுயிர் மேலனைவாய் - உசுவாணவிஷயங்களாய்க்கொண்டு. உயிர்மேலே யிருக்
கிறவை உயிரின் மேலன, உசுவாணாஹி உவங்களாய்க்கொண்டென்றபடி. என்றும்- வவுபாயமும், என்றும்
என்கிற மகாரத்துக்கு வம்யியிலே யோவம், நின்று - வாயகவத்திலே வ்யாபாரித்து, அதிகின்றன.
வர்த்திக்கிறன.
॥சா॥

என்றும் - வவுபாயமும், வத்ரள மகாரவ்ய) யோவம். நின்றே திகழும் - ஸ்பரமாய் விளங்காநிற்
கிற, லோகத்தில் மின்போலன்றிக்கே வ்யாபாரய் விளங்காநிற்கிறதானவென்றபடி. இதுவெண்மின்னுக்கு
விசேஷணம். செப்யச்சுடர் - சிவந்தகாந்தியை, ஈன் - ஈனுகிற்கிற, வெண் மின்னுக்கொல்- வெளுத்தமின்
னே, உபவிதகாந்திபானது வி வாயுரகாந்தி விலவிதவோஹாமா யிருக்கைபாலே சிவந்த
காந்தியை யீனுகிற்கிற வெள்ளை மின்னுக வைத்தச்சொல்லுகிறள், அன்றி - அன்றிக்கே, என்னுயி - உஜீ
தாவை, அடும் - வர்த்திப்பிக்கும் வவுபாவமான, அடுகை - வர்த்திக்கை. அணி - வஜ்ரியான, முத்தங்கொ
லோ - முத்துக்களோ, அறியேன் - நிர்ணயிக்க மாட்டுகிறிலேன், குன்றமெடுத்த - மொவஜநிர்ம்மயை யெடு
த்தவனை, பிரான் - அத்தாலே பெண்பிள்ளைகளை மழையினின்றும் காத்துரக்ஷித்த. உவகாரகனைவவு
டைய, முறுவல் - அவர்களை ரக்ஷித்தவீக்ஷியாலேயுண்டான உபவிதமானது, எனதாவி- உஜீதாவை, அடும்
வர்த்திப்பிக்கிறது, மொவஜநத்தின்கீழே நின்ற பெண்பிள்ளைகளுகளெல்லா மாபத்விவாதவான முறுவலை
னக்கொருத்திக்கும் வர்த்தகமா யிருக்கிறதென்றுகருத்து. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், எனக்கு - இப்படியவ
னுடைய திவ்யாவயவ வளபாவங்களிலே யகப்பட்ட வெனக்கு, உய்விடமொன்றும் - உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கவிட
மொன்றையும், இவற்றில் நின்றும் தப்பிப்போ யுஜ்ஜீவிக்கும்படியான ஸ்தாநத்தை யொன்றையு மென்றபடி.
வறிகின்றிலேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எங்கேபோனாலுமிவை யென்னவிடாவென்றுகருத்து.
॥ரு॥

ரூ—உய்யிடமெழுயர்க்குமசுரர்க்குமரக்கர்கட்கு* மெவ்விடமென்றிலங்கிமகரந்தழைக்குந்தளிர்சால்* பைவி டப்பாம்பணைபான்றிருக்குண்டலக்காதுகளை* கைவிடிலான்றுமின்றிபதிகின்றனகாண்மின்களை* ॥கூ॥ காண்மின்களன்னைமீர்காளென்றுதாட்டும்வகையறியேன்* ணன்முன்னுவென்னிங்கள்கோனையந்தார்கட்குரச் சிலிகாற்* சேண்முன்னுதாற்றடந்தோட்பெருமான்றன்றிருநாகிலை*

ஷூ—யுய்யபாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய திருக்குண்டலக்காதுகளை நீரஜரமாகநலியாதின்றன பா: நீ கோளென்கிறார்.

॥கூ॥

(காண்மின்கள்) (நாள்மன்னு) வெஞ்சுடர்வேலுயர்த்திலவடீவாடூரினை' அன்றிக்கே நீசைப்பட்டார்க்கு ரச்

இ—லொன்றுமின்றியென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (நீரஜரமாகவென்று)

॥கூ॥

எழாம்பாட்டு.

வரதீகூர வணம்பண்ணியதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (வெஞ்சுடர்தாழிபால்) வெண்டிங் கள்கோலென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (கூடீதாழிபால்) நபந்தார்கட்குரச்சிலிகாலென்கி றதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆசையிதாழியால்) ரச்சவென்டாதிருக்கிறதெவென்றது - ரச்சவேண்

ஸ—ஏழையர்க்கும் - வரஜவாரவான் பக்கல் வவமிகளான வவையகளுக்கும், அசுரர்க்கும் - வெஷி கரான வலவாரர்களுக்கும், அரக்கர்கட்கும் - ராகூஷர்களுக்கும், உய்யிடம் - உஜ்ஜீவிக்குமிடம், தப்பிப்போ ய்ப் பிழைக்குமிட மென்றபடி. எவ்விடமென்று - எந்தவிட மென்று, இது கூஷவாகூஷர்களுக்கும். தப்பிப்போய் ப்பிழைக்குமிட மொன்றுண்டோ வென்று கொண்டென்றபடி. இலங்கி - விளங்கி' அதாவ திவ்வழகைக்கண் டால் சுவையகளுக்கு மவரா ராகூஷர்களுக்கு பிழைக்கவிட முண்டோவென்று கொண்டென்றபடி. இவ் வழகைக்கண்டால் சுவரா ராகூஷர்கள்பொறுக்கமாட்டாதிதமுடிந்துபோவார்கள், சுவையகள் வம்ஸரூஷிக்க ப்பெறுமையாலே முடிந்துபோவார்களென்றுகருத்து. மகரந்தழைக்கும் - ஸகரமாகத்தழையாநிற்கிற, தளிர் கொல் - வஜ்ஜவங்களோ, ஸகரகாரமாகத்தழையாநிற்பன சிலவஜ்ஜவங்களோ வென்றபடி. பைவிடப் பாமப. ணபான் - பைபையும் விடத்தைபு முடைத்தான பாம்பை யணபாக வுடையவனுடைய, பை - பணம். விடம் - விஷம். ராகூவாதீர்வவக வஸீரவஃ. ஹரவஜிவுரஹஜ விஹ்ரஹ வ்ஸரத்தாலே விகவிதங்களா - ன வசனங்களிளும் ராக்ஷஸர்களுக்குக் கிட்ட. வொண்ணாதபடி விஷத்தைபு முடையவனை திருவனந்தாழ் வானை ரனைபுபாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய வென்றபடி. திருக்குண்டலக்காதுகளை - ஸகரகாரவ ஸ்ரவிஷிதங்களாக திருக்காதுகள்தானே, வஜ்ஜவங்களென்றபடி. அவற்றுக்கித்தனை வாயகவ ராக்ஷஸர்டோ வென்றுகருத்து. கைவிட லொன்று மின்றி - கைநிடுகை யீஷத்து மின்றிக்கே, ஈஷத்து மொட்டாதே யென்றபடி. அடுகின்றன - வீரியாநிற்கின்றன, காண்மின்கள் - பாருங்கோள், தற்காலப்போலே யவர்களுக்கும் வரதீகூரமாகத் தோற்றுமென்றிருக்கிறள்.

॥கூ॥

நாள்மன்னு - நாள்களிலே மன்னுகிற, நாள்தோறும் கூயியாமல் வசிர்பாகிற்கிற வென்றபடி. வெ, வர்வெஷ்ண சீனை வென்றதாயிற்று. வெண் - வெளுத்தவனை. சுஜர்காரனைபிருக்கைபோலே சுவரவாகாரனைபிருக்கை தியா ராஜனை வென்றபடி. திங்கள்கோல் - வ்ரஜ்ஜை. திங்கள் - வ்ரஜ்ன் - நயந்தார்கட்குக் ஆசைப்பட் டவர்கட்கு. நபந்தை - ஆசைப்படுகை, தன்னை பாசைப்பட்டார்க்கென்றபடி. நச்சிலைகால் - ஆசையிலையோ. நச்ச - ஆசை, தன்னை யாசைப்பட்டானை முடித்துவிடுகையாலே இனியவர்களுக்கு தன்னை பாசைப்பட வே ண்டாதபடி யிருக்கிறதோ வென்றபடி. இப்படி யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருப்பதொரு விலக்ஷணவஸ்து மோ வென்னை. சேண்மன்னு - மெஹவ்ர்ஹ்ரீமாயிருக்கிற, சேண் - ஔஜ்ரத்யம். இந்த மெஹவ்ர்ஹ்ரீத்தை க்காட்டுகிறது. "கூய தாஸ்ரவ்ரவ்ய தாஸ்ர" என்கிறபடியே கூஜாநவ்யவிகளான வென்றபடி. நால் - நாலுக ளான; தோளழகுகண்ட நவ்ரவிப்பார்க்கு ரவ்ரபிரட்டிக்கும்படி நாலுகளாயிருக்கிறவைபான வென்றபடி. தடம் - விவ்ரஹங்களான, சோவஜைங்களானவென்றபடி. தோள் - வ்ரஜங்களை யுடையவனை, பெருமான் றன் - அவ்வழகாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, தன்னென்று வாவ்யவ்ரஹ்ரபொழ். திரு த்தி - திருநெற்றியை, நுதல் - நெற்றி, மற்றவையொன்றும் இத்தனை வஜ்ஜர்வஜநகங்க ளாகமாட்டாவென்று

மூ—கோண்மன்னியாவியடுங் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே* ।எ॥

கோளிழைத்தாமரையுங்கொடியும்பவளமுமவில்லுங்* கோளிழைத்தண்முத்தமுந்தெளிநீருங்குளிர்வான்பிறையுங்* கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கோள்கண்ணே*

ஆ—சவேண்டாதிருக்கிறதே! கொழுந்துவிட்டுச்சுற்றுடைத்தானதாலுதிருத்தோளையுடைய வலவெஃகாளனுடையநிருநெற்றியே. இப்படிநோவுபடுகைக்கு வாவத்தைப்பண்ணின வென்பூரணனுடைமுடிக்கையிலே துணிந்தஹிதவெஃகியிருக்கின்றது, இத்தைத்தாண்மின்கோன்னையர்காளென்று காட்டுப்வகையறிகிறிலேனென்கிறாள். ।எ॥

(கோளிழைத்தாமரையும்) தன்னெஞ்சையத்தனக்காஹாரணமாகவுடைய தாமரையும், கொடியும், பவளமும், வில்லும், அழகைபாஹாரணமாகவுடைய குளிர்ந்தமுத்தும், களிரும், குளிர்ந்துபெருத்தபிறையுமாய் தன்னழகேதனக்காஹாரணமாயிருக்கிற ஜ்யோதிஷ்டோமமோ? தன்னெஞ்சையேதனக்காஹாரணமாகவுடைய கூ

இ—டாதபடியிருக்கிறவொரு விரூபகாரணவஸ்துவோவென்றபடி. சேண்மன்னுநாற்றடாதோளென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (கொழுந்திதாழியால்) திருநுதலேயென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (திருநெற்றியிலேயென்று) கொடியேனிதாழிக்குத் தாதுபர்மருளிசெய்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) கோள்மன்னியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஈஷிநிவெஃகித்தென்று) ஆவியடு மென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (நலியாகின்றதென்று) ।ள॥

எட்டாம்பாட்டு.

கோளிழை யென்கிதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னெஞ்சையிதாழியால்) இரண்டாங்கோளிழைக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அழகையிதாழியால்) வான்பிறையு மென்னைதையுரைக்கிறார் (பெருத்தபிறையுமென்று) கோளிழையாவுடைய வென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகையிதாழியால்) சோதிவட்டங்கோலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜ்யோதிஷ்டோமமென்று) இதுக்குநலிகிறதென்கி

ஸ—கருத்து. கொடியேனுயிர்- வாவிஷ்டஹ்யான வென்னுடைய பூரணனை, கொடுமை - கூளயர்ம். வாவமென்றபடி, கொடுமையையுடையவள் கொடியாள். இரூவுத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேனென்று ரூபகம். உயிர் - பூரணன், கோள் - கொள்ளுகையை, பூரணனையவஹரிக்கையை யென்றபடி. கோள் - கூவஹாரம். இழைத்து - நிரூபகித்து. இழைக்கை - ரூபிக்கை, இங்கு நிரூபகிக்கையைச் சொல்லுகிறது. பூரணனை யவஹரிக்கையிலே துணிந்தென்று வடதாதுபர்ம். கோண்மன்னி - கொள்கையிலே ஸ்திரமாய், பூரணனை யவஹரிக்கையிலே யஹிநிவிஷ்டமாயென்றபடி. ஆவி - உசு பூரணனை, அடும் - வீசிபாகிற்கிறது, இது நலியா னின்றதென்று சொலலாநின்றாய், எங்களுக்குத் தெரிகிறதில்லை, எங்களுக்குத் தெரியுப்பட சொல்லிக்காணையென்ன? வதுக்குத் தாமே சொல்லுகிறாள். அன்னையர்காள்?- தாய்மார்காள், சாண்யின்களென்று - இத்தைக்கண்டுகொள்ளுங்காளென்று, காட்டும்வகை - காட்டும்பூகாரத்தை, அறியேன் - அறிபமாட்டுகிறேனில்லை, எனக்கதுகைபிலே யகப்படுகையாதல், என்னைப்போலே யுங்களுக்கும் சாநஸ வாக்ஷாத்காரவிஷயமாகையாதல், செய்யிலிறே யுங்களுக்குத் தெரியச் சொல்லலாவதென்று கருத்து. ॥எ॥

கோளிழை - தன் காந்தியையே தனக்காஹாரணமாக வுடையவையான, கோள் - காந்தி, இழை - காஹாரணம். தாமரையும் - தாதுபர்வங்களும், கொடியும் - கூலுகுலதையும், "கற்பகத்தின்வல்லிபோ" லென்றதிறே. பவளமும் - விதுரூமும், வில்லும் - ஐந்து நீலநிணிதயய நாஸ்ஸாக்களும், "இனநீலவிற்கை" லென்றதிறே. கோளிழை - தன்னழகையே தனக்காஹாரணமாக வுடையவையான, கோள் ஸஹைபிங்கேயழகைக்காட்டுகிறது. தண் - சுகிஸீதலைங்களான, முத்தமும் - ஸ்ருக்குங்களும். தெளிநீரும் - உலுவங்களும், "மகரந்தழைக்குந்தளி" லென்றதிறே. குளிர் - ஸீகலமான, வான் - பெரியதான, வான் ஸஹைம் விபாலவாஹி, பிறையும் - ஐந்து கலையும், கூஷ்ணபக்ஷ ஸம்பந்தமுடைய கலாவயவ மென்றபடி. இவை யித்தனையும் வாஸ்துவாகாமாயிருக்கிற வென்றபடி. இது சோதி வட்டத்துக்கு விசேஷணம். கோள் - தன்னழகையே, இழையாவுடைய - காஹாரணமாக வுடையதான, கொழும் - கொழுத்ததான, கதாசித்கமான வென்றபடி. சோதிவட்டங்கோள் - ஜ்யோதிஷ்டோமமோ, இதுக்குக் கொள்கின்ற தென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்ணன் - கருஷ்ணஸம்பந்தமுடைய,

பூ — கொளிம்முகவா வண்முகமாய்க்கொழுநிப் பறையிர்க்கொள்கின்றதித்* ॥அ॥
கொள்கின்றகொளி நுனைச்சுகிர்கதிட்டிகாழுஞ்சுநளி* ளுவள்கொண்டீலகன்னுற்றழைமிகாலென்னுமாய
ன்குழல்* வினதென்றபூங்கணிழாப்பிணைதாறவத்திதன்னுபிரைக* கள்கின்றவாறறியீரன்னைமீர்கழறுநிற்
றிரே* ॥கூ॥

அ — வழகுடைய வழகியபதிருமுகமெனவும்முருப்பரையிட்டுகொள்ளுதல் இப்படியுரைப்பதிகைக்கிடான வாவ
க்கைபுடைய வென்னுடைய பாணனை நவிற்றுகின்றாள். ॥அ॥

(கொளகின்ற) வுலகுபகாரத்திலே சியாரா துவி மாமன்றிக்கே ஜகத்தைபடைய வுலகியாகின்ற மி
க்கசிலம்னைப்புறவாயிலே வெளிருனவாரத்தைக்கழித்து அதிலுள்ளேயுண்டான கொழுவியவி நண்டசருளி
னிடைய வாரமானகுத்தநூற்றிரளை? அங்ஙனமன்று, கதிரழுபமானவழகையுடைய கூவலுடைய
திருத்தழல் அலராகின்றுள்ள வழகியவிருகதுழாயிலுடைய வாசலம்நாறவந்து என்னுடையபாணனை
இ—றத்தாடையும். வாண்முகமாயி தாழித்துத் தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (அழகிய திருமுக மிதாழி
யால்) இதால் கீழ்ழு பாட்டுக்களாலே திருமுகத்தி லவயவ மொளைகளை தனித் தனியே சொல்லி, இப்
பாட்டிலே யதின் வடிவாயமொளையைச் சொல்லுகிறாரென்று வம்மதி வரிவிதை. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கொள்கின்ற வென்கிறதற்குத் தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (வுலகியெதாழிபால்) கோளிநுனை யென்கிற
த்தைபுரைக்கிறார் (மிக்கசிலம்னை யென்று) சுகிர்ந்தென்கிறதற்குத் தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (புறவாயிலே
யிதாழியால்) புறவாயிலேயென்றது- வெளிராவபவங்களிலே யென்றபடி. வெளிருனவென்றது- மெநயும்
போராததான வென்றபடி. கொழுஞ்சுருளின் என்கிறதற்குத் தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (அதிலுள்ளேயி
தாழியால்) கொழுவிய - கொழுத்த, அதாவது:— கதிருகநீலமனவென்றபடி. உள்க்கொண்ட நீல நன்னூற்
றழைமிகாலென்கிறலதையுரைக்கிறார் (வாரமானவி தாழியால்) தாதியவாகத்துக்குத் தாதுபகமருளிச்செய்

பூ — இதுக்குவாண்முகத்தோடே யகபம் கோளிழை - தன்காதியையே தனக்காகாரணமாகவுடைத்தான,
வாண்முகமாய்- அழகியதிருமுகமண்டலமாய், திருமுகமண்டலமென்று பேரிட்டுக்கொண்டென்றபடி. வாள் -
உவமும். அழகியதென்றபடி. கொடிபோலுயிர் - அவனழகாலே நோவுபடும்படியான வாவத்தையுடையவளான
வென்னுடைய பாணனை. கொள்கின்றது - சுவகாரியா நின்றது. ॥அ॥

கொளகின்ற - ஜகத்தை யெல்லாம்வுலகியாநிறகிற, வுபகாரத்திலே வழியாதிதஜஸ்ஸுக்க
ளில்லாமைபாலே நிரஞ்சுமாக வெங்கும் சுவுலியாகிற்கிற வென்றபடி. கோள் - வெளிஷமான, நிவிபமான
வென்றபடி. இருளை - சிலம்னை, சுகிர்ந்த - எஃகி, கந்தல் கழியும்படி பண்ணியென்றபடி. சுகிருகை - எஃ
ருகை, அதாவது:- சவாராவமெளைப்போய் நூல்நன்றாக விழுகைக்காக பஞ்சைவில்லாலே தறிக்கை
யை எஃகுகை யென்பார்கள - இட்ட - இடப்பட்டதான, அந்த சிலம்னாலே நவிக்கபபட்டதான வென்ற
படி. கொழும் - கொழுத்ததான, சதிநீலமான வென்றபடி. சுருளின் - சுருட்டியுடைய, உள்க்கொண்ட -
உள்ளேகொண்டதான சையழுக்குப்படாதேயுள்ளே நூர்க்கப்பட்டதாணவென்றபடி. சிலம்னின் வாராவமத்தைத்
தானே ஒருகாவலாவம்போலே சுருட்டியதினுள்ளே நூர்க்கப்பட்ட தாணவென்று வடாகமும். இத்தனை வி
சேஷித்தாலாயிற்று இந்நூற்றழையுவசிதமாகப்போராதென்றுசொல்லலாமாவது.லே- சுதிநீலங்களா
ன, நல் - நல்லனவான, ஸிரு கொடிலே நயு நவிருந்தங்களானவென்றபடி, நூற்றழைகொல்- கதை வாஜாமோ?
இது கேஷவாகயாகும். உரைவரைகூபன்று. அந்தநூற்றழை இத்தனை யழகியதாயிருக்கமாட்டாதோ வென்
றகருத்து. அன்று - ஆதலாலிந்த நூற்றழையு மன்று, மற்றதென்னில்? மாயன்குழல் - வளரூபயா வாவனுடை
கையாலே சுதிரூபயா வாதிகளான கூவலுடைய கோதைகளுக்கள், விள்கின்ற - விகவுரங்களான, பூம் -
சுதிவாநங்களான, பூம் ஸவம் வாநரவாவி. தண் - வாஸீதலங்களான, குழாய்- தாவலிகளுடைய,
விளை - வரிஜலமானது, நாற - வரிஜலிக்க, வந்து - சுற்றிலும்வந்து, என்னுயிரை - ஜீராதாவை, கள்கின்
றவாறு - சுவகாரியாகிற்கிற வபகாரத்தை, கள்கை - சுவகாரிக்கை, ஆறு - வபகாரம், வம்பள வகாரா
ஜீஸ்ரீ. அறியீர் - அறியமாட்டுகிறிகோ ளில்லை, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? கழறுகிற்றிர் - கழறுகின்றிகோள்,

மூ—நிற்றிமுற்றத்துளென்னுமிரரித்தகையினிராயெம்மைமீர்* சுற்றியுஞ்சூழ்ந்துமவைதிர்சுடர்ச்சோதிமணிநி
மாய்* முற்றவிம்மூவுலகுங்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே* யொற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமன்னைமீர்நசையென்
னுங்கட்கே* ॥பி॥
கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றவர்க்குங்* கட்கரியகண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* வட்கு

ஹ—கவஹரிக்கிறபடி யறிகிறிலிகோள், ஏதேனுமொன்றைநச்சாலலிப பொடியாநிற்கிறிகோளென்கிறாள். ॥க॥
(நிற்றிமுற்றத்துள்) தன்னகத்துமுற்றத்தேதின்றுமியன்று கூயதே நெசயதேனுகைக்கொண்டு வண்ணுடை
யஜலிஸையயறிந்தீங்கள் விடாதேசுற்றியுஞ்சூழ்நதும் வையாநின்றிகோள், நிபயிகுதெஜஸ்ஸான ரதந்
களினுடையவொளியை யுடைத்தாய்க்கொண்டு வஹஷ்ணுவாகுங்களையு மோரிடமொழியாமே வகுவிக்கிற
தெஜஸ்ஸையுடைய திருவஹிவெஷகத்திலென்னுடைய வமூலயமகபபட்டது, இனியென்னைப்பொடிநந்தன்னை
மீருங்களுக்கொரு வரியொஜயமில்லையென்கிறாள். ॥பி॥

இ—கிறார் (அலராநின்றுள்ளவிதாழியால்) கள்கின்றவாறென்கிறதையுரைக்கிறார் (சவஹரிக்கிறடியென்று)
கழறுகிற்றிரென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமொன்றையிதாழியால்) ॥க॥

பத்தாம்பாடு.

நிற்றிமுற்றத்துளென்கிறதறகுத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (தன்னகத்திதாழியால்) நீரென்கிறதற்
குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாழியால்) சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாயென்கிறதற்குத் தா
தயஃமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகுதாழிபால்) முற்றவிம்மூவுலகுங்விரிகின்ற சுடர்முடிக்கேயென்கிறதற்
குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (வஜலிஷ்ணுதாழியால்) ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமென்கிறதற்குத் தாத
யஃமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவஜலயமிதாழியால்) நசையென்னுங்கட்கேயென்கிறதற்குத் தாதய
ஃமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னையிதாழியால்) ॥பி॥

ஸ—நிஜவஹித்துவாதேஃசொல்லாநின்றீர்களென்றபடி. கழறுகை—நிஜவஹித்துவாதேஃசொல்லுகை. ॥க॥
முற்றத்துள் - ஸ்ரீவஹராங்கணத்திலே, நிற்றியென்று - நில்லாநிற்கிறாயென்று, 'யாமஸ்ருவாவராஜ
வஜ்ரம் வஹிதெராகாஸமிதெரவி" என்னும்படி யிருக்கக்கடவ நீயெல்லாருங்காணும்படிமுற்றத்திலேபுறப்ப
ட்டு நில்லாநின்றாயென்று கோவித்தென்றபடி. நெரித்த - நெரிக்கப்பட்ட, கையினிராய் - கையை யுடைய
வர்களாய், கையை யுடையவர்கள் கையினர். கூஹிஜ்வரைச் சொல்லுமபோது கையினிரென்றுபஹுவசனம்
கோபித்துவையும்போது கையைநெரித்தீர் வைதிரர்களென்பதருத்து. நீர் - என்னுடைய ஹிதையயறிந்
த நீங்கள், எம்மை - அவனுடைய வளரூபகுணசேஷ்டிதங்களாலே வீசிக்கப்படாநிற்கிறவென்னை,
சுற்றியும்சூழ்ந்தும் - போயும்வந்தும், சுற்றுகை - வெளியிலே திரிகை. சூழ்கை - வந்து கிட்டுகை, வைதிர் - வை
யாநிற்கிறிகோள், சுடர்ச்சோதி - தெஜஸ்ஸினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸைப்போலே தக்க ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடைய
வையான, வஹிபகுதி தெஜஸ்ஸுக்களுடையவரூபமெபோலே தக்கவரூபலாவண்யத்தை யுடைத்தானவென்றபடி.
மணிநிறமாய் - ரத்நங்களினுடைய வரூபலாவண்யத்தை யுடைத்தாய், இம் மூவுலகும் - இந்த மூன்று லோகங்களை
யும், முற்ற - கராகவஹகரிக்க, விரிகின்ற - வ்யாவரியாநிற்கிற, சுடர் - காந்தியையுடைத்தான, முடிக்கே -
முடியிலே, திவ்யகிரீடத்திலே யென்றபடி. அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே முடிக்கேயென்று
வஹ்துகம். உள்ளம் - என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒற்றுமை - வைகாரூப்யத்தை, கொண்டது - அடைந்தவிட்
டது. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? நுங்கள்க்கு - உங்களுக்கு, நசையென்— ஆசையென்ன, வராபயளவிலெக
ளாய் நாயகவஹம்ரஷாவஹமறிந்த பெண்கள்பக்கவிலே தாய்மார்களுக்காசையுண்டோ வென்று கருத்து ॥பி॥
கட்கு - கண்ணுக்கு, அரிய - கராகரூரான, உபர்வஷ்ரவகூஸ்ஸுக்கு ஹ்ருஷ்ரல்லாதவரானவென்ற
படி. பிரமன் - ப்ரஹ்மா, சிவன் - ருத்ரன், இந்திரன் - உடயன், என்றுஅவர்க்கும் - என்றுவரஹிஜரான
வந்த தெவர்களுக்கும், கட்கரிய - கண்ணுக்கராகரூரான, அவர்கள் கண்ணுக்கும் ஹ்ருஷ்ரல்லாவன் தம
க்கு மறக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சிலே லகின்றானென்றஹிப்ராயம். கண்ணனை - கருஷ்ணவ்ருஷ்ணி
வம்ஸத்திலே, குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - வ்யக்தம். உட்க்குறை - உட்கை யுடைத்தான, உட்கு - பீதி. ஹரஹ
காதி வ்ருத்தாதபம் பகிய்யதேதமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - வேதவேத்யந்தில், இவையும் - இப்படியுமொரு

மூ—டையாயிரத்துளிவையுமொருபத்தும்வல்லா* ருட்குடைவானவரோடுடனெயென்றுமாயாதிர* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கட்கரிய) ஸநஷ்டருடையவிஷ்டிபக்கலுக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற ஐஹாதிகளுக்கும் கணவற்காணவரியனெ கூவுதலுக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன (உட்குடையாயிரம்) வாயுத்தைவல்ல ஸக்திப்யாமதையுடைய வாயிரத்திலித்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸமவகமாணவெவதி கங்கள வணமாகவநுஷ்டிக்கவல்ல வயர்வறுமமரர்களோடே நித்யஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

* நிகமனம். *

இ— கட்கரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநஷ்டருடையவிதாதியால்) இரண்டாங்கட்கரியவைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனிதாதியால்) உட்குடையாயிரமென்று வ்யபதேசம்பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாயுதனையிதாதியால்) இரண்டாமுட்குடைஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமவர்பணதாதியால்) வானவரோடிதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமிதாதியால்) ॥கக॥

ஸ—விஜாதீயங்களான, ஒரு - ஸஜாதீயங்களான, பத்தும் - பதாதுபாட்டுக்களையும், வல்லார் - கற்றுவல்லார்கள், உட்குடை - ஸக்தியையுடையவரான, ஸமகர்ணங்களேவரிவடிவர்ணர்மாகயநுஷ்டிக்கும் ஸக்தியையுடையவர்களான வென்றபடி. வானவரோடு - நித்யஸூரிகளோடு, உடனெ - கூடவிராய், என்றும் - ஸர்வகாலமும், மாயாரே - நகியார்கள், அவர்களைவிட்டுப் பிரியார்களென்றபடி, ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸ்வயஜீவிகாஜ்ஞாதாநுஜஹாதெஜிகாயநஃ.

ஸ்ரீ:.

த்ருதிபோவநிஷதாதயர்தாவஹிः.

(ஏழையராவி)

உஹுராவெஹாகுகிஹ்ராஃஜராதாரூஷதாநாஷிகாதொzயரெண

ஹுஜிவாவெநஷ்டிகெநாவ்யஃகராஷகூம்ஷராஹ்ராம்விஜிஷூः।

ஹாம்ஷநாஷெஷ்டுஹாஷா ஃஷஜுவஸஜிநாஷெநதுஸொவாஜிஹாஜா

ஸ்ரீஃராஜுஷெஷஃகிஸ்ரீழூஷ்குகிவிராஷ கந்ஹர்கிவெகாஹ்யாயி ॥ஏஎ॥

(உஹுராவெஹாகுகிஹ்ராஃ) ஆழியங்கண்ணபிரான்றிருக்கண்கள்கொலோவிதாதி - வாரஷிஜஷத்ரஸங்களான திருக்கண்மலர்களோடும், (ஜராதாரூஷதாநாஷிகாதெ) மாட்டியர்கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோவிதாதி - கூடகூடுகூந்தினுடைய ஷிகிதபோலேயிருக்கிற ஸ்ரீயுநாஷெஷயோடும், (கூயரெண) கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோவிதாதி - அழகிய பவளமுறிபோலேயும், வகுமானகோவைப்பழம்போலேயுமிருக்கிற திருவயரத்தோடும், (ஹுஜிவாவெந) மன்னியசீர்மதனனிதாதி - ஸந்யஜுடையவிகூர்மிகஉடம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளங்களோடும், (வ்ஜிகந) வெண்மின்னுக்கொலிதாதி - வெளுத்தமின்போலேயும் முத்துநிரைபோலேயுமிருகிற வ்ஜித்தோடும், (ஃகராஷகூம்ஷராஹ்ராம்) மகரந்தழைக்குத்தளிர்கொலிதாதி - தளிர்போலேயிருக்கிற திருச்செவியிலே ஃகராவம்நிவேஸமாய் விளங்காநிற்கிற திருக்குண்டலங்களோடும், (ஹாமெநாயெஷ்டுஹாஷா) நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொலி தாதி - ஸர்வதீபமான வதிவர்வாஷ்டீவம்ஸுனையநுகரிக்கிற திருநெற்றியோடும், (சுஜிஷ்டுவெஸஜிநாவெநதுஸொவாஜிஹாஜா) கோளிழைத்தமையுமிதாதி - திருக்கண்மலர் - ஸ்ரீயுநாவாவம்ஸம், திருவயரம், திருப்புருவம், ஸுஷ்டிகம், ஸ்ரீயுகுணர்வாஸம்; திருநெற்றி, இவைகளாலேஸர்வாஸிநமாய், நிஷ்டுவசிவதிவ்யமங்ஸுவஸ்துஸமான திருமுகமண்டலத்தோடும் விஜிஷ்டுணுக்கொண்டு, (ஸ்ரீஃராஜுஷெஷஃகிஸ்ரீழூ) முற்றவிம்முவலுகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்ஷே - நிரதிஸயதீப்திபுகுமான திருவபிஷேகத்தையுடையனுப் அந்தாலே வர்வர்யிகுருகவினங்காநிற்கிற "கிரீடம்" என்கிறவித்தாலேதானே மூன்னில்பாட்டிலே "கொள்ளின்றகோளிருளை" இதாதிபாலே சொல்லப்படுகிற திருவபிஷேகத்தோடேவர்வோயித்திருகிறதிருகுழலகற்றையையுடையனுகையுமுஷ்டமாயிற்

ஓ—தா—றென்றுகருத்து. வயலாலி மணவாளப்பெருமான் சூரி சார்க்கதிவிஷயமாகவே விஷயமாகுமிரு என்று "ஏழைபாவியுண்ணுட்" என்கிறபாசுரத்திலே யாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதன்றோ. ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநமஃ.

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீமத்பரமபுருஷாயநமஃ.

ஸ்ரீமதேநம்மாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாயாவாமனனே மதுசூதனாயருளாய்* தியாய்நீராய்நிலனாய்விசும்பாய்க்காலாய்த்* தாயாய்த்தந்தையாய்

ஆ—(மாயாவாமனனே) கீழ்நூறு வெளிப்பாடென்று நிர்ணயித்து நோவுபடச் செய்தே தன்னைக்காட்டி யாதிரோ தொழுகிற படியையும், அங்ஙனேயிருக்க முடியாதபடி தம்மை நடத்துகிற படியையுங்கண்டு, 'இவ்வாழ்வுக்குமிருந்தபடியென்' என்றெம்பெருமானுக்கு நிர்வஹிக்க, அவனும் இவ்வளவேயோ வென்பட்டு என்ன தன்னுடைய விபூதியுபலக்ஷணமான விலக்ஷணசேஷ்டிதங்களைக் காட்டியருளக் கண்டு, இதிருந்தபடியென்?என்று விஸ்மிதராகிறார் ஸ்வாமியுடைய விலக்ஷணயாத்ரைகளிலே யவகாஹிக்கவேண்டும், மேலுரைத்தில்,

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமானுடைய வாத்ருஸ்யஸ்வரூபத்தை யாசைப்பட்டுப்பெறுமையாலும் லாகுஷாகூடதத்தீயதிவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களாலே வீடுமுதலாகவிசையாலும், தெரிவிக்கப்பட்டவாத்வார்த்தாரூபேண திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய விலக்ஷணத்வத்தை விஸ்மிதராய்ப்பேசுகை யவஸ்யகர்மமன்றிருவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (கீழிரண்டிலும்) உருவவெளிப்பாடென்றது - ஸ்ரீவஸுதேவாத்மஜதியென்றபடி. அதாவது:— விரஹிணிக்குவருவதோரவஸ்தாவிசேஷம். நாயகனைப்பிரிந்துயிரிக்கமாட்டாத நாயகிபானைவள் பிரிந்தகணந்துடங்கி யவனுடைய ஸௌந்தர்யாவயவங்களை நிரந்தரமாக நினைத்துக்கொண்டேயிருக்க; தாதவ்யஸௌகுமார்யகுணத்தாலே 'ஸுதேவர்ஷிர்வஸுதேவஸ்ஸவர்ஷிர்விவிஸுஸ்தவி விவிஸுஸ்தவி' என்கிறகணாதரிஷிவாக்கியத்தில் பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் அவன்ரூபம் வரக்கூடாப்பிறந்தோற்றுகை. (உருவவெளிப்பாடென்றறிந்து கொள்க) எம்பெருமானுடையரூபம் வரக்கூடாவண்ணம்பிறந்தோற்றினவாறே பயன்வந்ததாகவேவெளியிட்டவாஸுதேவரூபத்தைப்புடையாவேனே, மதுசூதனயவனுடனே, ஸ்ரீதேவிநிரவதிகஸௌந்தர்யவனென்றபடி. நீபருளாய் - நீயேயருள் செய்யவேணும். மேல் நான் கேட்கப்புகுகிற வஸ்துக்களை நீயேயருள் செய்யவேணுமென்றபடி. நீயாய் - சுத்தாயாய், நீராய் - ஜலமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியாய், விசும்பாய் - ஆகாசமாய், காலாய் - வாயுவாய், தீதில் ஆதிகளையென்றபடி. தாயாய் - லோகத்திலே தாதாக்களாயிருக்கிற ஜநங்களாய், தந்தையாய் - பிதாக்க

மாயாவாமனனேயென்கிறதற்குத் சாதுபக்ஷமநுஸரித்துச்செய்கிறார் (சதுர்த்தியோர்த்தியால்) மதுசூதனவென்கிறதற்குத் தாதுபக்ஷமநுஸரித்துச்செய்கிறார் (ஸப்தமியோர்த்தியால்) நீபருளாயென்கிறதற்குத் தாதுபக்ஷமநுஸரித்

ஸ— மாயா - ஆச்சர்யபூதசேஷ்டனே, இத்திருவாய்மொழியில சொல்லப்புகுகிற ஆச்சர்யவஸ்துக்களெல்லாம் வாஙாத்ரமாக நிர்தேசிக்கிறபடி. அதிலே யொன்றை யுபலக்ஷணித்துக்காட்டுகிறார், வாமனனே - ஸ்வாதீனஸ்ரீயைவை மாட்டுமம்மணிபோலே சுருக்கினப்போலே கதாச்சர்யபூதனான வாஙாத்ரவிஷயத்தையுடையவனே, மதுசூதன - ஸ்வாதீனஸ்ரீகனே, ஸ்ரீதேவிநிரவதிகஸௌந்தர்யவனென்றபடி. நீபருளாய் - நீயேயருள் செய்யவேணும். மேல் நான் கேட்கப்புகுகிற வஸ்துக்களை நீயேயருள் செய்யவேணுமென்றபடி. நீயாய் - சுத்தாயாய், நீராய் - ஜலமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியாய், விசும்பாய் - ஆகாசமாய், காலாய் - வாயுவாய், தீதில் ஆதிகளையென்றபடி. தாயாய் - லோகத்திலே தாதாக்களாயிருக்கிற ஜநங்களாய், தந்தையாய் - பிதாக்க

ஏழு—மக்களாய்மற்றுமாய்முற்றுமாய்* நீயாய்நீங்ின்றவாறிவையென்னநியாயங்களே* ॥கா॥

அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடி யச்சுதனேயருளாய்* திங்களுநாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய்ப்*
பொங்குபொழிமழையாய் ப்புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னு நீ* வெங்கண்வெங்கூற்றமுமா யினைவையென்னவிசித்தி
ரனே* ॥உ॥

ஆ— வஹ்நிஜலமஹிருகாகாரவாயுக்களையும்தாயையும்தந்தையையும் மக்களையும்மற்றெல்லாரையும் விஷயி
யாகுவுடையையாய், இவற்றோடுபிரியவஹாயாரணாகாரத்தையுமுடையையாய்கொண்டுநீங்ின்றபடிஎன்னென்று
விஸ்மிதராய் எம்பெருமானை க்கேட்கிறார். ॥கா॥

(அங்கண்மலர்) அழகிய உபலோவோடேகூடின பூவையுடைய திருத்துழாயை திருமுடியிலே யுடையை
யாய், இவ்வழகுக்கொருநாளுமொருவ ராகியில்லாதவனே, திங்களும்ஞாயிறுமாயழகியதாய்பலவகைப்பட்டநகை

இ—செய்கிறார் (நீயிதாஹியால) தாதீயவாஹத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (மொகத்திலேயிதாஹியால்) நீபாய்நீங்ின்றவாறென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (இவற்றோடிதாஹியால்) இவற்றோடுபிரியவிலை
என்றது – இவற்றிற்காட்டில்வ்யாவ்ருதமாகவென்றபடி. இலையிதாஹிக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (வி
ஸ்மிதரிதாஹியால்) ॥கா॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

அங்கண்மலரென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (அழகியவிதாஹியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கிதாஹியால்) செழும்பல்சுடரென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாயிதாஹியால்) வெங்கண்வெங்கூற்றமென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார்

ப—ளாய், மக்களாய்- வர்களாய், மற்றுமாய்- இன்னுமுள்ளவெல்லாக்களாய்,முற்றுமாய் - தவ்யதிரிக்த
வஸ்து-ஜநங்களுமாய், காரணரூபதிரவ்யகூடமுமாய் காய-ரூபதிரஸாதாவித்ரோஹிகளுமாய் என்றபடி.
நீயாய் – உன்னுடைய வஹ்நியாரணாகார விஸிஷ்டனு யென்றபடி. இத்தனையுமா யிருக்கச் செய்தேயும் தத்
தத்ரூபத்ரவ்யஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு “வஸ்துந்யாந்யதிரிக்தவஸ்துஸ்வபாவ” என்கிறபடியே தவ்யாவிணை
தாநனுயென்னை. இவைநீங்ின்றவாறு - நீங்ின்றவிந்த வ்ருத்தாரங்கள், ஆறு - வ்ருத்தாரம், என்ன நியாயங்கள்,
என்ன நியாயங்கள், என்னஉவவதியாகதங்களென்றபடி. காரணமும்காய-மும் நீயேயாயிருக்கச்செய்தே
யும், நீ தத்தத்ரூபத்ரவ்யஜ்ஞாநத்தை யிருக்கிறவிப் வ்ருத்தாரங்களுக்கு வாயகங்களான வைதாரவ
வைராவவதிகளென்ன வாஜ்ஞாய-ங்களாயிருக்கிறன, இவற்றை நீயேசொல்ல வேணுமென்றுகருத்து. இந்த
ஜமதாக்நிராமவாஹிகளைக்கீழே கூவிநகவஹ்நங்களிலே யந்வயித்தாரேயாகிலும் “அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்
னாவழுத” மென்கிறகணக்கிலே யவதிவ-ம்போலே ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே இப்படிவிஸ்மிதராய்ச் சொல்லுகிறார்.॥

அங்கள் - அழகியதான கள்ளை புடையவையான, கள் - வண்டாவலவம். துளபகாரந்ஜாமிகளான
வென்றபடி. கள் மலர்என்கிறவிடத்திலே ளகாரவ்ருத்தாகமஸ்ரீ:வசநாரணகாரதெஸ்ரீ. மலர் – வண்டுகளை
யுடையவையான, தண்டுழாய்முடி - ஸ்ரீதுளஸிகளை கிரீடத்திலே புடையவனை, அச்சுதனே - கவ்ய
தனே? இந்த ஜிவ்யஜநயத்துக்கொருக்காலும்வ்ருத்தியில்லாதவனேயென்றபடி. அருளாய் – நீயருள்செய்ய
வேணும், மேல் சொல்லப்புகுகிறவெவிதி யையென்றபடி. திங்களும் நாயறுமாய் - விஸ்வாஹ்லாதகரனை
வம்ஸ்ருஜும் ப்ரதாவகரனை ஸ்ரேய-ஜுமாய். செழும் – அழகியதுகளான, செழுமென்றழகியதுக்குப்பேர்,
பல் - வஹுவியங்களான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸுக்களாய், நக்ஷத்ரங்களாயென்றபடி. இருளாய் - வ்யாம்ர-ம்
ஸ்ரம-நம் பண்ணவொட்டாத தமஸ்ஸாய், பொங்கு பொழி - பொங்கிப்பொழியாநிற்கிற, சதுர்த்தம் வஷி-ம்
யாநிற்கிற வென்றபடி. மழையாய் - வஷ-மாய், புகழாய் - கீர்த்-யாய், பழியாய் - கவகீர்த்-பாய், பின்னும்-
அதின்மேலேயும், ஸ்ரணாயிகமான வவகீர்த்-பாயிருக்கிற விதுக்கு மேலேயு மென்றபடி. இதுக்குக் கூற்ற
முமா யென்கிறத்தோடே யந்வயம். நீ – கவ்யாணஸ்ரீணவஸ்ரவணனீ, வெங்கண் - வெவ்விய கண்ணை புடை
த்தான, சதுர்ஸ்ர மானஸ்ரவஷிவாதத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. வெங்கூற்றமும் – க்ரூரமான ஸ்ரத்ரு
வும், க்ரூரவஹ்நிவாயவமானஸ்ரத்ரு வுமென்றபடி. கூற்றம் - ஸ்ரத்ரு, ஆமிவை - ஆகிறவிவை, நீயே யித்தனை
மாகிற விந்த வ்ருத்தாரங்க ளென்றபடி. என்ன விசித்ரம் – என்னவிஸ்மிதம், என்னவாஜ்ஞய-மென்றபடி. ॥உ॥

மூ—சித்திரத்தேர்வலவா திருச்சக்கரத்தாயருளா*யெத்தனேயோருகமுமவையாயவற்றுள்ளியலு*மொத்தவோ
ண்பல்பொருள்க ளுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வித்தகதானிற்றிரு யினையென்னவிடமங்களே* ॥ங॥

ஆ—நிங்களுமாய் கஜஸ்ஸுமாய் பொங்குபொழி மழைபாய் புகழாய்பழியாய், பின்னும்நீ வெவ்விய கண்
ணெயுடையவெவ்விய சூதரவுமான படிகளென்ன வெவிதி தானென்கிறார். ॥உ॥

(சித்திரத்தேர்வலவா) வானமேயும்பண்ணுமபோதுகூதாயஹமாம்படி தேரைநடத்தவல்லவனே? ஜயதர
யவயத்தினன்று பகலே யிரவாக்கின வதரயஹமான திருவாழியை யுடையவனே? கூதகாதிகளானவ
நெகயஹங்களையும், அவ்வவகாலங்களி லுண்டான ஓரோர்வகையாலேயொத்தும், ஓரோர்வகையாலே வேறுப
ட்டும், தெவதநஷுராதிரஷிவெண பலவாய், வரகிவுகதுலாவெயமான வஹாமங்களையும் விஹதி
யாக வுடையையாய், இப்படி விஷயநீபனுப் நில்லாநின்றாய்? இவையென்ன சேராச்சேர்த்திக ளென்கிறார்.॥
(கள்ளவிழ்) மயூஷ்யான தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையகண்ணனே? எனக்கொன்றருளிச்

இ—(யெவ்வியவி தராதியால்) வெவ்வியது- உரமானது. ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

சித்திரத்தேர்வலவாவென்கிறதற்குத் காதயஹமருளிச்செய்கிறார் (வானமேயும்பி தராதியால்) திருச்சக்க
ரத்தாயென்கிறதற்குத் காதயஹமருளிச்செய்கிறார் (ஜயதயெ தராதியால்) எத்தனேயோருகமென்கிறதற்கு
த் காதயஹமருளிச்செய்கிறார் (கூதகாதீ தராதியால்) அவற்றுள்ளியலுமென்கிறதற்குத் காதயஹமருளிச்செ
ய்கிறார் (அவ்வவகாலங்களிலுண்டானவென்று) அந்தந்தகாலங்களி லுண்டாயென்றபடி. ஒத்தனென்கிறற்குத்
காதயஹமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையிதராதியால்) வியவாயென்கிறதற்குத் காதயஹமருளிச்செய்கிறார்
(ஓரோர்வகையாலேவேறுபட்டுமென்று) பல்லென்கிறதற்குத் காதயஹமருளிச்செய்கிறார் (தெவெதராதியால்)
உலப்பிலென்கிறதற்குத் காதயஹமருளிச்செய்கிறார் (வரகிவுகீதராதியால்) பொருள்களாயென்றபித்துத்
காதயஹமருளிச்செய்கிறார் (வஹாமங்களையிதராதியால்) காரீயவாஹத்துக்குத் காதயஹமருளிச்செய்கி
றார் (இப்படிவிஷநீயனிதராதியால்). ॥ங॥

நாலாம்பாட்டு.

கள்ளவிழென்கிறதற்குத் காதயஹமருளிச்செய்கிறார் (மயூஷ்யானவென்று) உள்ளதுமென்கிறதற்

ஸ—சித்திரத்தேர் வலவா - விதரமாகத் தேரிலே வலவனே, வலவன் - வாஹயஹன், வானமேயும பண்ணும்
போது விவிதரமாகத் தேரைநடத்தவல்லவனேவனே, மீஷதுதராணாதிகள்விடுகிற வாணங்கள்தப்பிப்போ
ய்ப்படியாகவும் கஜஹநன் விடுகிறவாணங்கள் தப்பாதே இலகிலேவிழும்படியாகவும் கஜஹநன்விட்ட
வாணங்கள் தன்தேருக்குப் பிந்தும்படி வாணவெமாஹயிகவெமமாகும்படியும் மற்றுமிப்படி விவிதரமாக
த் தேரை நடத்தவல்லவனே யென்றபடி. திருச்சக்கரத்தாய் - ஸ்ரீவாஹஹநத்தை யுடையவனே, சக்கரமு
டையவன் சக்கரத்தான், வம்பையியிலே சக்கரத்தா யென்று ரூடிவம். பகலே யிரவாக்கின வாஹயஹ
வகூயாதனே யென்றபடி. அருளாய் - நீயருள் செய்பவேணும், எத்தனே - கமெநகங்களான, கூதகதிர
தாதி ரூடிவெண வஹாவியங்களான வென்றபடி. ஓர் - கஜிதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று வஹூஸங்க
ளாகமாட்டாமையாலே யஜிதீயங்களான வென்றபடி. அவை - வரஹிஜங்களான, உகமுமாய் - யாமங்க
ளுமாய், அவற்றுள். அந்த யாமங்களுக்குள்ளே, இயலும் - வரவுதியாகிற்கிற, அந்தகாலவஸுக்களாய் ந
டவாகிற்கிற வென்றபடி. ஒத்த - வஹூஸங்களான, ஓரோரா காலங்களிலே வாவரா வஹூஸங்களான வெ
ன்றபடி. வியவாய் - விலகூஷணங்களாயிருப்பதுகளான, மற்றோராகாலத்தாலே வாவரா விலகூஷணங்களான
வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதுகளான, ஹுணாஶ்ரயங்களான வென்றபடி. பல் - தெகநஷுராதி ரூடிவெ
ணவெவாவியங்களான, உலப்பிலன - கவயியில்லாதவைகளான, உலப்பு - கவயி, தெவாதெவிகெகஜாதிக
ளாலு முவம்வ்யாதிங்களான வென்றபடி. பொருள்களாய் - வஹாமங்களாய். தகவுகாரகுறையென்றபடி.
விதகத்தால் - விஷயநீயதையால், இப்படி விவிதரவஹாமங்களாகாரககமாகிற விஷயநீபதையாலே வெ
ன்றபடி. நீநிற்றி - நீ நில்லாநிற்கிறாய், இவை யென்னவிடமங்கள் - இவைஎன்ன விஷயங்கள, இந்த வவஸ்தி
தவிஷயங்கள் காரயஹமங்களென்றபடி. ॥ங॥

மூ— கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனெனக்கொன்றருளாய்* யுள்ளதுமில்லதுமாயுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வெள்ளத்தடங்கடலுள்விடநாகணைமேல்மருவி* யுள்ளப்பல்யோகுசெய்தியினவையென்னவுபாயங்களே* சபா பாசங்கணீக்கியென்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டுநீ* வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடிமாயவனேயருளாய்* கா

ஆ—செய்யவேணுமிதுமாயிருகைகையாலேயுணடென்றுசொல்லலாம்வகுநனும்வரிணாதிவஹாவமாய்க்கொண்டு வுகிகூஷணசிவஹ்யாஜ்ஞாரூபாக்காசைபாலே யில்லையென்னலாம்வரகூடுகியுமாய் வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி திருவுள்ளத்தாலே பலாநுகூஷணவிதிஷேதகளைப்பண்ணிற்றி? இவையென்ன விரோதமென்கிறார்.

சபா

(பாசங்கணீக்கி) வுஜாதவரிஷ்டாத்வஹிதாத்வஹேதுவிஷயகமான திருமுடியையுடையையாய் கதாசித்வ யத்வஹிதனுஷ்டீ வுராகூடகவிஷயபுராவணவ்ருத்தைத்தவிர்த்து சுவிதேகயாராகனும்படி என்னைப்பண்ணிவைத்து பிறனையுமிப்படிகூடியிலேயிட்டுவைக்கிற வாத்ஸல்யத்தை யருளிச்செய்யவேணும், ஸாரீரஜீவஜநதுரணாதிநி வ்யாஹகனுய் சுவிதாதிகளாகிற வடஜநங்களைப்பண்ணினையாநின்றாய் இவையென்னவுபபத்திக வென்கிறார்.

ஈ

இ—குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிதாயமென்று) இலலதுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரிணாதிதாஹியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தாலேயிதாஹியால்).

ஐந்தாம்பாட்டு.

இதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வுஜாதிதாஹியால்) பாசங்கணீக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வுராகூடிதாஹியால்) என்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுவிதேகிதாஹியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதாஹியால்) தாதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரீரிதாஹியால்) மாயங்கள் செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுவிஹாதிகளிதாஹியால்) சுஜநங்கள் - ஸாமி நாதெஹகளுக்கள்.

ஈ

ஸ— கள்ளவிழ் - கள்ளுகளவிழாநின்கிற, கள் - வுஷாஸுவம், அவிழ்தலை - முஷநம், முஷநகாரநமான வென்றபடி. தகுகூஷணவிகஸிதமான வென்கை. தாமரைக்கண் - தாரஸுஸம்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவனை, கண் கண்ணனே என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரவிபரிடகாராகமஸ்ட். கண்ணனே— கூஷனே? எனக்கொன்றருளாய் - எனக்கொன்றருளிச்செய்யவேணும், உள்ளதும் - வுதபிதகாரஸ்வபாவ மான கையாலே சுஹிஸுவபாவ்யமானவெதநவஸ்துவும், இல்லதுமாய் - வுததவிகாரஸ்ரீமாதலையாலே நாஹிஸு வபாவ்யமான வவெதநமுமாய், இப்படியுராகூடியுமா யென்றபடி. உலப்பிலனவாய் - சுவயிமில்லாதவையாய், வியவாய் - விலகூஷணங்களானவஸ்துக்களாய், தகுயுராகாரகுணமென்றபடி. வெள்ளம் - வரிணாஜலமான தடம் - விஸ்தாரமான, கடலுள் - க்ஷீராணார்ணவத்திலே, விடநாகணைமேல் - விஷத்தையுடைத்தான நாகராயநத்தின்மேல், விடம் - விஷம், ஸாகுவாதிர்வவகஸ்வபாவம். வுராகாபேக்ஷைக்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷஸாமிபான மஹாஸர்பநத்தின்மேலே யென்றபடி, மருவி - சூழ்ந்து, வாஹஸமாகக்கண்வளர்ந்தருளியென்றபடி. உள்ளப்பல்யோகு - உள்ளத்தாலே வுஹ்யமான யொகங்களை, செய்தி - செய்யாநிற்கிறாய், யொகம் - விலக்ஷணதிருவுள்ளத்தாலேவுஹ்யமான விலக்ஷணசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறா யென்றபடி. இனையவென்னவுபாயங்கள் - சுவதாரணாவாயமோ? சுநிஷ்டநிவ்ருத்திவாயமோ? சுஹிதகவ்ருத்தாபநாவாயமோ? சூழ்ச்சிகளொழிவிலவாயமோ? அறிகிறிலேன். ஒன்றை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்யவேணும், சா

வாசமலர் - வாஸனைமிகையையும் மலர்தலையுமுடைத்தான, வரிஷ்டவ்ருக்ஷமாய் வுத்பந்நமான வென்றபடி. தண்டுழாய்முடி - ஸ்ரீதுளஸிமாலையை முடியிலே யுடையவனை, மாயவனே - சூழ்யஹேதுகனே, அருளாய் - வுசிதம், பாசங்கள் - வுராகூடவிஷயாவஸ்துக்களை, நீக்கி - நிவர்த்திப்பித்து, பாசங்கள் நீக்கி என்கிறவிடத்திலை ணகாரஸ்ய நகாரவிபரிணாமவகாரலோபம், என்னை - சுவதோசுவகூடுனை வென்னை, உனக்கேயற - உனக்கேயறும்படி, மற்றொருவர்க்கு மன்றிக்கே யுனக்கே சுவதமாகத் தீருமபடி என்வசமாகொண்டிட்டு - வஸீகரித்து, பின்னும் - இப்படி வஸீகரித்தும், இதுக்கு மாயங்கள் செய்து வைத்து

மூ—முஞ்சீவனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்ப்பின்னுநீ*மாயங்கள்செய்துவைத்தியிவையென்னமயக்குக்களே!ரு
மயக்காவாமனனேமதியாம்வண்ணமொன்றருளா* யயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயழலாய்க்குளிராய்வியவாய்*
வியப்பாய்வென்றிகளாய்வினையாய்ப்பயனுய்ப்பின்னுநீ* துயக்காநின்றவாறிவையென்னதுயரங்களே* ॥

ஆ—(மயக்காவாமனனே) ஸ்ரீவாமநனை வழகாலேபிச்சேற்றி நினைத்ததுமுடித்துக்கொள்ள வல்லவிரகனனே தெளிவுடையேனும்படி யொன்றுபண்ணியருளாய், கஜ்ஜாநஜ்ஜாநமொஷஸீதவிஜ்ஞயா விஜ்ஞயவாவவோணுக தலநிவ-ர்மாகனுய் அதுக்குமேலே கநுயாஜ்ஜாநாதிஜநகனுய் நீநின்றவாறுகாரணமென்ன உபதேசங்க ளென்கிறார். ॥சு॥

(துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணுசுடர்நீண்முடியாபருளாய்) உன்னுடைய திருவதிவிஷகத்திலழகாலே நலியும் கூடினே? அப்படியேவிஹிதியினுடைய வாஜ்ஞய-ர்த்தாலேயும் நலிவுபடாமே தெளிவிக்கவேணும், உபதே

ஆறும்பாட்டு.

இ— மயக்காவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனிதாதியால்) மதியாமவண் ணமொன்றருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெளிவிதாதியால்) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கஜ்ஜாநஜ்ஜாநமென்று) அழலாய்க்குளிராயென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஷஸீதவென்று) வியப்பாய்வியவாயென்றநுயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜ்ஞயெதாதியால்) வினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாவவோணுவென்று) பய னுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வமெதாதியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (கநுயெதாதியால்) ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

ஆரியஹவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாதியால்) துயரஞ்செய்மானங்களா

ரை—என்கிறதோடேயநுபம். காயமும் - ஸரீரமும், சிவனுமாய் - ஜீவாத்மாவுமாய், கழிவாய் - நிவ்ருத்தியாய், ஸ ரீர நிவ்ருத்திரூபமோக்ஷமாயென்றபடி. பிறப்பாய் - ஜந்மமாய், நீமாயங்கள் செய்து வைத்தி - நீமாய ங்களைச் செய்து வையாநிற்கிறாய். கவிஹ்ருகர்ம-ர்வாவநாதிகளாகிற தாமஸ்ருஷ்டிகளைப் பண்ணிவையா நிற்கிறாயென்றபடி. இவையென்ன மயக்குக்கள் - இவையென்ன ஹ்ருதய வ்யாபாரங்கள். இந்தஸம்ஸாரத்தி லே ஸ்ரத்தையில்லாதவனுய் கர்மதுக்கமொழியும்படி என்னைப்பண்ணி பின்னையுமிந்த ஸம்ஸாரத்திலே நிறுத்தி யநித்திருக்கும்படி பண்ணுவதையாகிற விவைகளென்ன ஹ்ருதயவ்யாபாரங்களென்றபடி. இத்திருவாய்மொ ழிக்கு நிதாநமிப்பாட்டினையர்த்தம். இவ்வர்த்தத்தைக்கேட்க்கவந்து தர்சநஸம்ஸ்தாலேயிறே மற்றவிவிதாந் களை யெல்லாம நாஸ்மயித்தது. ॥ரு॥

மயக்கா - மயக்குமவனை, வடிவழகாலும் நடையழகாலு முகியாலு மெல்லாரையும் மோஹிப்பிக்குமவ னை வென்றபடி. வாமனனே - ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தையுடையவனே, மதியாம் வண்ணம் - வேறியாண்டாம் படி, எனக்குக் கலக்கம்தீர்ந்து தெளிவுண்டாம்படி யென்கை. ஒன்றருளாய் - ஒன்றுபண்ணி யருளவேணும், அயர்ப்பாய் - கஜ்ஜாநமாய், லோகத்திலுள்ள அஜ்ஜாநத்தை யெல்லாம்தனக்கு ஸரீரவிபூதியாகவுடைய வனை யென்றபடி. அயர்ப்பு - கஜ்ஜாநம், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், விஷயஜ்ஜாநமுமா யென்றபடி. லோகத்தில் விஷயஜ்ஜாநங்களை ஹேயமாகவுடையவனை யென்கை. அழலாய் - உஷ்ணஹேயனுய், அழலென்று உஷ்ணத்துக்குப்பேர். குளிராய் - ஸீதமாய், வியப்பா யென்கிறதை முற்பட வநயிப்பது. வி யப்பாய் - விஸ்மயமாய், தர்சநமாகவுள்ள. யென்றபடி. வியப்பு - விஸ்மயம். வியவாய் - விலக்ஷணமாய், விஸ் மயா விலக்ஷணமான அவிஸ்மயத்தையும் ஹேயமாகவுடையவனேயென்றபடி. வியந்தது - விலக்ஷணமானது. வென்றிகளாய் - ஜயங்களாய், வினையாய் - கர்-ங்களாய், வேணுவாவங்களா யென்றபடி. பயனுய் - லை ங்களாய், பயன் - லமும். பின்னும் - அதின்மேலேயும், நீ துயக்கா - நீயநுயாஜ்ஜாநத்தை ஸரீரமாகவு டையனுய், துயக்கு - கநுயாஜ்ஜாநம். நீநின்றவாறு - நீநின்றஹேயகாரங்கள், இவையென்னதுயரங்கள் - இ வையென்ன உபதேசங்கள், இப்படிஸீதோஷ்ணாதி வஸ்து-ஸரீரகனுயிருக்கிற விந்தவிதஹேயகார ங்களுனக்குஜீவனேதுவாயிருக்கின்றன. எங்களுக்கிவையுபதேசங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ॥சு॥

மூ—துயரங்கள்செய்புங்கண்ணசுடர்நீண்முடியாயருளாய்*துயரஞ்செய்மானங்களாய்மதனகிபுகைவகள்ளாய்த்*
துயரஞ்செய்காமங்களாய்துலைபாய்நிலையாய்நன்டையாய்த்* துயரங்கள்செய்துவைத்தி யிவையென்னசுண்
டாயங்களே*

எ॥

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாவெண்ணெயுநெய்கண்ண* இன்னதேர்த்தன்மையையென்றுன்னையாவர்
க்குந்தெற்றரியை* முன்னியமூலவுருமல்வயாயவற்றைப்படைத்துப்* பின்னுமுள்ளாய்புறத்தாயிவையென்

து—வைதாவானவஹிராநம், அத்தாலேவந்தஜஉம், உகப்பு - ஊஃவேகாமானகாஜம், வரிஜாணம், ஹ்ரீகிமஜந
ங்கள், வனவம்ரவிவமாய் ஊஃவோதகுமான வ்யாவாரங்களைப்பண்ணிவைத்தாய், இவையென்னவினையாட்டுக
ளென்கிறார்.

எ॥

(என்னசுண்டாயங்கள்)என்னலீலாவாதாரத்தைச்சொல்லிற்கின்றீர்? என்னையடிமைகொள்ளுகிறகுணனே? இன்னதொரு

இ—யென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (ஊஃவைவைதாவானவிதாஜியால்) துலையாயென்கிறதற்குத்
தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (வரிஜாணமென்று) நிலையாய்நடையாயென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கி
றார் (ஹ்ரீகிஜஉங்களென்று) துயரங்கள்செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (வாவ
திதாஜியால்)

எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (என்னலீலைதாஜியா
ல்) இதீயவாஜத்துக்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (இன்னதொருவிதாஜியால்) முன்னியமூவுலகுமனை

ஸ—சுடர் - தெஜோஜபமான, நீள் - உத்தூம்மமான, முடியாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடைய
வன் முடியான். முடியாயென்று ஸம்வோதி. துயரங்கள் செய்யும் - ஊஃவுங்களைப் பண்ணுகிற, துயரம்-
ஊஃவம், உன்னுடைய திருவஹிவைஜகத்தி லழகைக்காட்டி என்னை கூஜீப்படுத்தாநிற்கிற வனை வென்ற
படி. கண்ணா - கிருஷ்ணனே, அருளாய் - நீ கிருபை பண்ணவேணும், இந்தவிஹ திவ்யவிக்ரஹத்தைக்கண்
டு ஈன்நலிவுபடாதபடி யென்னைத்தெளிவித்து கிருபைபண்ணவேணும், துயரஞ்செய் - ஊஃவுங்களைப் பண்
ணக்கடவதான, மானங்களாய் - ஸஹிஜாநங்களாய், மலர்ங்களா யென்றபடி. மதனகி - ஜஉமாய், ஸஞ்ஜநாதி
ஹிः ஸஹ்யாஸகிரிஷு ஸஞ்சிः மலர்ः. கிரிகிரிரி ஸொஹவையர்ஹொஹவஷெர்ா ஜஉः. மதமென்கி
ற ஸுவைத்துக்கு மதனென்று னகாராகை வ்ருயொமமு முண்டு. உகவைகளாய் - வ்ரீதிகளாய், துயரஞ்செய்-
‘காஜாஸகிரியொஹிஜாயதெ” “வைஜிநாஸாஸ ஸுணஸ்ருதி” என்கிறபடியே ஊஃவுங்களை யுண்டாக்க
க்கடவதான, காமங்களாய் - ஸுஷும், துலையாய் - தூக்கமாய், மாராகலவைவாகங்களா யென்றபடி. துலை-
தூக்கம். நிலையாய் - ஸ்திதியாய், நடையாய் - மஹிமாய், துயரங்கள் செய்து வைத்தி - ஊஃவுங்களைப்பண்
ணிவையா நிற்கிறாய், இவை யென்ன சுண்டாயங்கள் - இவையென்ன ஸாமர்த்ய விசேஷதிகள், உனக்கிவை
யிராவிவஸாமர்த்யவிசேஷதிகளாயிருக்கிறன, எங்களுக்கு ஊஃவுங்களாயிருக்கிறன வென்றபடி. எ॥

என்ன சுண்டாயங்களால் - என்ன ஸாமர்த்யவிசேஷதிகளாலே, நின்றிட்டாய், நின்றருளினாய், எத்தனை
யாஸ்சர்யமான லீலைகளை யுடையவனைப் நின்றருளினாயென்று வடுகமர்ம். என்னை யாளுங்கண்ண - உன்
ஸௌந்தர்யங்களைக்காட்டி என்னையடிமைகொள்ளுகிற கிருஷ்ணனே, இன்னதோர்தன்மையையென்று - இன்னபடியான
வொரு விசித்ரத்தை யுடையவனென்று, தன்மை - விசித்ரம், உன்னை- ஸுலபிதஸுலபனான வுன்னை,
யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜநாநாயிகர்க்கும், தேற்றரியை - நீதெருகைக்கரியனனவன், அறிகைக்கரியனென்ற
படி. அரியன்- ஸுலபன், ஸஹிஜவேஷைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும், முன்னிய -
ஸுநாதியான, விசித்ராஹாநாதியான வென்றபடி. மூவுலகுமவையாய் - அந்தமூன்று லொகங்களுமாய் கிரு
கும் ஸுகிருதகும் கிருதிகாகிருதிகமென்று விபிஜங்களான திரிவிதலொகங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டியாயென்ற
படி. அவற்றைப்படைத்து - அந்த லொகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், உள்ளாய் - ஸுதः
விபுவை யிராநின்றாய், உள்ளே யிருக்கு மவன் உள்ளான். ஸஹிஜவேஷைச் சொல்லும்போது உள்ளாயெ
ன்று ரூபமாயிருக்கும். புறத்தாய் - வைஹிஷ்ணவியிராநின்றாய்? புறத்திலே யிருக்குமவன் புறத்தான். ஸஹி
ஜவேஷைச்சொல்லும்போது புறத்தாயென்று ரூபம். இவை யென்ன வியற்கைகள். வியற்கை - ஸ்வாவம்,

மூ— னவியற்கைகளே* ॥அ॥

என்னவியற்கைகளாலெங்குனேநின்றிட்டாயென்கண்ணை* துன்னுகரசரணமுதலாகவெல்லாவுறுப்பு* மு
ன்னுசுவையொளியூறிருவிரற்றமுற்றுமீயே* யுன்னையுணரவுறிலுலப்பில்லுறுணைக்கங்களே* ॥கூ॥
இல்லைறுணைக்கங்களே யிதனிற்பிறிதென்னுப்வண்ணைக்* தொல்லைநன்னூலிறுசொன்னவுருவுமருவுமீயே*

ஆ— வ்வஹாவமென்று ஜ்ஞாநாயிகருக்கு மறிபவொண்ணுதநீ பழைபதாநவ லூவலுக்குங்கடைவயாய் அவற்
றைவ்யவஹரித்து பின்னையுமதுவை-ஹிம்ஸாவ்யாவர்த்தநிங்ரூப், இவைவென்னவாஹ்ய-ஹமென்கிறார். ॥அ॥
(என்னவியற்கைகள்) என்னவ்யஹாவங்களைபுடைபுணுப் எந்தவாகாரத்திலேநிற்கிறாய் எனக்குஹவ் ஞன
கூடினேன்? நெருங்கினகாரவாணம் முதலானவெல்லா (உறுபபும்) சுவையாங்குநக்கும், ரஸம், ரூபிவம், வ
ஸ-ர்ம், ஸ்பர்சம், மம்யம், இவையெல்லாவற்றுக்கும் கடவையாயனவென்னை யநாலோயிக்கபடுக்காலுன்னுடைய
வெலுகூணுத்துக்கு முடிவில்லையென்கிறார். ॥கூ॥
(இல்லை) இதிற்காட்டில் (பிறிது) வேறுவஸ்துகூமில்லையென்னும்படி பழைபதாநவிவக்ஷாதிலேசான்ன

இ—யாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழைபதாநவி தாத்பர்யாதியால்) உள்ளாய்ப்புறத்தாயென்கிறதற்கு
த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூஹ்யை-ஹ்ருதி தாத்பர்யாதியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

எங்குனேநின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எந்தவாகாரத்திலேநிற்கிறாயென்று)
ஏன்கண்ணைவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனைதாத்பர்யாதியால்) தன்னுளென்கிறதைபுரைக்கிறார்
(நெருங்கினவென்று) நிவிஷங்களானவென்றபடி. உறுப்புமென்று ப்ருதீகாஹ்ருஷ்டாவயவம். சுவையவங்களுநகுமென்
றது - அதினஸ்யத்தைச்சொன்னபடி. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸாதி தாத்பர்யா
ல்) உன்னையுணரவுறிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னேயி தாத்பர்யாதியால்) உலப்பில்லுறுணைக்
கங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைபவி தாத்பர்யாதியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

தொல்லைநன்னூலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவி தாத்பர்யாதியால்) உருவுமருவுமீ
யேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூஹ்யாந்தர்யாமி தாத்பர்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யம்

ஈ— இதென்ன வாஹ்ய-ஹவஹாவங்களென்றபடி. ॥அ॥

என்கண்ணை- என்னுடைபகூஹ்யனே, எனக்குஹவ்யனான கூஹ்யனேயென்றபடி. என்னவியற்கைகளால்-
என்னவாஹ்ய-ஹவஹாவங்களாலே, என்ன வாஹ்ய-ஹவஹாவயாதாத்ம்யத்தையென்று தாத்பர்யம். எங்குனே நின்றிட்டா
ய்- என்ன ஹ்ருகாகாரத்திலே நின்றருளினாய், எத்தனை விஷ்ணுவிஷயங்களிலே நின்றருளினாயென்றபடி. தன்னு-
ள்ளிவிஷயங்களான, ஸரீரத்திலே நிவிஷயங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கரசரணமுதலாக- சுரவராணவ்யூஹ்
களான, எல்லாவுறுப்பும்- எல்லாவவயவங்களும், உறுப்பு- சுவயவம், இதுக்கு ஹேயமென்கிறத்தோடே யக
யம். உன்னு- உன்னப்படுமதான, ஹோபுமாகையாலே யாசைப்படும்படி- விருக்குமவையானவென்றபடி.
உன்னுகை- ஆசைப்படுகை, சுவை- ரஸம், ஒளி- ரூபிவம், ஒளியென்று ரூபிவத்துக்குப்பேர், ஊறு- ஸ
ர்ம், ஊறுகை- ஸ்பர்சிக்கையிறே. ஒலி- ஸப்தம், நாற்றம்- மம்யம், நாற்றமென்கிறவிடத்திலே மகாரம்
வம்பியிலே ஆகாரம். முற்றும்- கூஹ்யமும், ஈயே- இவை யித்தனையும் வ்ருகாரமாகவுடையவன் ஈயேயென்
றபடி. உன்னையுணர- உன்னையறிகைக்கு, உறில்- சுவைகூடில், நுணுகுகங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்கள். நுணுக்கம்-
ஸூக்ஷ்மம், மெலுகூணுங்களென்றபடி. உலப்பில்லை- சுவயபிலமில்லை, சுநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ॥கூ॥

இதனில்- இதிற்காட்டில், பிறிது- வேறு, நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்களானவை, இல்லையென்னும் வென்
ணம்- இல்லையென்னும்படி, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறத்தோடே யகயம். தொல்லை சுநாதியான, நன்னூ
லில்- நல்ல ஸாஸ்த்ரத்திலே, நூல்- ஸாஸ்த்ரம், சுவளரூபவிஷயமான வெதாந்தத்திலே யென்றபடி. சொன்ன-
சொல்லப்பட்டதான, "சுவ்யக்தஹ்ருஹ்யரூபிண்யதி சுகூஹ்யாந்தர்யாமிண்யதி தவிவனகிஹவதீ' இத்யாதி வெதாந்தவாக்
யங்களிலே சுவ்யக்தாகூஹ்யாவெகூஹ்யா ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லப்பட்டதானவென்றபடி. உருவும். ரூபிவிஷ்ணு
வும், கூய-ஹ்ருதயத்திலே ரூபிவாந்தர்யாமிகத்துக்கு ஹேதுவ்ருகாரூபியுமென்றபடி. அருவும்- சாரூபிவியும்,

மூ— யல்லித்துழாயலங்கலணிமார்பவென்னச்சுதனே* வல்லிதார்வண்ணஞ்சென்றலதுவேயுனக்காம்
வண்ணமே*
॥ய॥
ஆம்வண்ணமின்னதென்றறிவதரியவரிதை* யாம்வண்ணத்தாற்குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த*
வாய்வண்ணமொண்டமிழ்நனிவைபாயிரத்துளிப்பத்து* மாம்வண்ணத்தா

ஆ—லவித்துகுரும் மிதுதுக்கும் நிவர்மாலுகுணாவினை அல்லிபபுடைய திருத்துழாய்மாலையாலே யலங்கரி
மான அழகியமார்பையுடையையாய் இவ்வழகுக்கொருகாலுமொழிவில்லாதவனே? வெஞ்சுரஞ் லுநகாதி
யொழிதலும் உன்னுடைய வொரு சிவாசிவமணிவிளிகளைப் பேசப்புக்கால் பேசினவளவும் பேசிற்று
மத்தனைபோகாகி பேசாததுக்கடியிலில, கயவா- உனக்குநல்லராய் உன்மணங்களிலேயிருப்பார் உன்
னைபேதுணிமொருபடிபேசிலில் அதுவேயுனக்காம்வண்ணமென்கிறார். ॥ய॥

(ஆம்வண்ணம்) ஒருவராலுமொருவகையுமறியவொண்ணாத வரிவைஸ்ரீனை யுள்ளபடியேபறிந்துக்
தைக்கு லஷ்யமாக வாழ்வாரருளிச்செய்த வாயிரத்திலிப்பத்தும் குருகாப்பிரானென்னுமிவர்களை
என்றைக்கும் கூதிகூதியரென்கிறார். ॥கச॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மருளிசெய்கிறார் (இவ்வழகுக்கிழியால்) காரீபவாஹத்துக்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (வெஞ்
சுரமிழியால்) இந்தியாஜமெயிலே உனக்காம்வண்ணமென்கிறவிடத்திலே காகாயநிகழ்க்கவே
ண்டுகையாலே இந்தியொஜம்நெகிழ்மாகையாலே யொஜநாஸாமருளிச்செய்கிறார் (கயவெதிழியால்) ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

வாயவாஹத்துக்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலுமிழியால்) ஆம்வண்ணத்தாலறிந்தெ
ன்றுகபித்துத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயறிந்தென்று) காதீயவாஹத்தில் ஆம்வண்ணஸ
வத்துக்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (அங்குத்தைக்குலஷ்யமாகவென்று) ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பாரெ
ன்கிறதற்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (யஸாஸாகீழியால்) அமைந்தார்தமக்கென்கிறதற்குத் காதுபமரு
ளிச்செய்கிறார் (கூதிகூதியரென்று) ॥கக॥

ஸ—காரணாவஸ்தாவஸ்துனஜீவாதாவும். நீயே-இவை யித்தனையையும் லுகாரமாகவுடையவன் நீயென்றபடி.
அல்லித்துழாய்- லக்ஷ்மிகளை யுடையவையான தளவிகளுடைய, அலங்கல்- ஸ்ரஜையை, அணி- சுபலகா
ரமாக வுடைத்தான, மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனுன, அலங்கல்- ஸ்ரஜை, அணி- சுபலகாரம், என்னைக்கு
தினை- என்னுடைய லவுகீதினை, இவ்வழகுக்கொருகாலும் லுகியில்லாதபடியை யெனக்குக் காட்டின
வனே டென்றபடி. லெஞ்சுரகாலத்தாலே மீளாவிடாயிதியாமமும், காதீயவாஹத்தாலே யவ்யாகுலதிவ்ய
ஹாதி நிதுவிடாயிதியாமமும் சொல்லிற்றாயிற்று. வல்லிதார்வண்ணம்- தாங்களறிந்ததொரு லுகாரத்
வுதை, சொன்றல்- சொன்னாளாகில், லெஞ்சுரமும் லஸகாதிகளுமிதியாஷீ. அதுவே- திருத்துமே, உன
க்காம்வண்ணமே- உனக்கலாயாரணமான லுகாரமேமோ வென்றபடி. அவ்வளவேயுனக்குப் லுகாரமன்று.
இன்னுமுன்னுடைய லுகாரங்களவரிலெழுங்களென்றபடி. இது ஆறுபிரப்படியில் லுபஜியொஜனைக்க
நாமரணமான ஸஹாயம். இதீயவொஜனைக்கு ஸஹாயமெங்ஙனேயென்னில்; வல்லிதார்வண்ணம்
சொன்றல்- உன்பக்கல்லெஞ்சுமாளிகளாயிருப்பார் தாங்காவல்லிதேதுமொரு லுகாரத்தைச் சொன்
னால், ஏதேதுமொருபடி யுன்னைப்பேசிஞலென்றபடி. அதுவே யுனக்காம்வண்ணம்- அதுவே யுனக்கு நல்ல
லுகாரமாம்படி லஜனித லவுனையிருப்புதி யென்றபடி. ॥கO॥

ஆம் வண்ணம்- ஆகாகிற்கிற லுகாரம், அவனுக்குண்டாயிருக்கிற லுகார மென்றபடி, இன்னதொன்
றென்று இப்படிப்பட்டதாயிருப்பதொன்றென்று, அறிவதரிய- அறிவதிலே யரிபவனுன, அறிவைக்கபகரி
னை வென்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஆம் வண்ணத்தால்- உண்டாயிருக்கிற லுகாரத்தாலே, உள்ளபடியே
யென்றபடி. அறிந்து குருகூர்ச்சடகோபனுரைத்த- லஷ்டம், ஆம்வண்ணம்- ஆகத்தக்கபடியான, அவனுக்
கநாரலுடமும்படியான வென்றபடி. ஓன்- அழகியதான, தமிழ்நனிவை- இந்த லுதீபமாணயகளுடைய,
ஆயிரத்துள்- லஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துபாட்டுக்களும், ஆம் வண்ணத்தால்- ஆன லுகாரத்

மூ— லுரைப்பாரனமந்தார்தமக்கென்றைக்குமே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ரா—தாலே, உங்களுக்கு ஸகலமான வர்க்காத்தாலே பென்றபடி- கமல-ஜலாநத்தோடே யாதல், அதன்றிக் கே யாதல், ம்ருதயுஷ்டமாக வாதல், கேவலமாகவாதலென்றபடி. உரைப்பார்- சொல்லுமவர்கள், என்றைக்கும்- ஸவகாலத்திலும், தமக்கமைந்தார்- தமக்கு வபர்யாப்தராயிருப்பார்கள், அமைவு- வபர்யாப்தி. அவர்களுக்கீழாலேயு மநுவகி-ர்க்க வேண்டா, இத்திருவாய்மொழியின் ஸாவாயஸாஸ்த்ரத்தாலே கூதகூதி நாய் விடுவார்களென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ரீமதவரவராமுநயநமஹ.

ஜ்ரீ:.

ஸ்ரீவசநபூஷணாத்ய-ர்ரதாவலி:.

(மாயாவாமனனே.)

ஸ்ரீமதகஸ்யாந்வய-ர்ஸாதிஷ்ணுகுலபதயே நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

ஸ்ரீமலயவதீகாநாம்நிபதயாஸ்ரயண தநிதநர்ரோத்ரே * நாந்நாநநாதிஷ்ணு:

ஸ்ரீமாநாரயண-ர்நாநாவிதவதூதிதஸ்ரீயர:ப்ரதயாதி ॥அ॥

(ஸ்ரீமதிதி:) திவ்யஸ்ரீயாதி - வலுவான திங்களாலும், (மஹாயாண-ர்ஸாதி:) திங்களுப்போலே மாயிதயாதி - மஹாதி-ருநகூத்ராதிகளாலும், (ஸகலயஜ்ஞபலதிதவ-ர்ஸ்ரீ:) எத்தனையோருகமுமவையாயிதயாதி - கூதகர்தாதிஸகலகாலவதி-ர்வஹாஸ்ர-ர்ங்களாலும், (வேதநாதிஷ்ணு:) உள்ளதுமில்லதுமாயிதயாதி - நிதயாநித்வங்களான வேத-ர்மாவேதநவஸ்து-க்களாலும், (லோகநாதநிபதயா) காயமூஞ்சிவனுமாயிதயாதி- வ்ருஹ்மவ்ருஹ்மஜந்யவிநாஸாதிகளை யுண்டாக்கிறதாகத்தான் கூட்டிவைத்த லொகஸ்ய-ர்மாவேயாலும்; (ஸ்ரீரணதநி தரோத்தாரநாரஸ) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய் - ஸ்ரீரணவிஸ்ரீரணங்களை யுண்டாக்குகையாலும், (தாரநாதிஷ்ணு:) துயரஞ்செய்மானங்களாயிதயாதி - தாநஜநாதிகளாலும், (ஊர்ஜ்ஜர்-பகுலாய) இன்னேதான் தன்மையையென்றுன்னை யாவர்க்கும்தேற்றரியை - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தனதயுடையவனென்று எத்தனை பேரு மகிஸயிதஜ்ஞாநாலு மறியவொண்ணுதபடி நிற்கையாலும், (ஸ்வபாஜாவைபவ-ஸ்ர-ர்ஹகரணாய) நின்றிட்டாபென்னையாளுங்கண்ணை - தன்னையாஸ்ரயிதபேர்களுக்கு நன்மைகளைப்பண்ணுகையாலும், (வேதவேதயுகுலாவாய) தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன வுருவமருவுநீயே - ஸ்ரீகுஹ்யவிதவிஷ்ணுகாயா "ஸ்ரீதவவைபவ தேயுதபுர குலஸீக" ஹதாதியாலே வ்ருகீவாஹிக்கப்படுகையாலும், எம்பெருமாநுஸ்ய-ர்விஹ-ர்கீகனென்று "மாயாவாமனனே" என்கிறபிரகாரத்திலே மாறுலேவ்ருகீவாஹிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥அ॥

†காயகேஸரயுதி-ர்வெ:, * நொந்நாதநாவெ:" என்று பதினெண்ணுயிரத்தில் வாக்கம்.

ஸ்ரீமதேதநிகமாந்தமஹாதெஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

ழு—என்றைக்குமென்னையுய்பக்கொண்டுபோகிய* அன்றைக்கன்றென்னைத்தன்னுக்கியென்றற்றன்னை*

ஆ—(என்றைக்குமென்னை) இப்படிஸ்வாஸ்ய-ர்மான ஜமதக்ந்யவத்தையும், கஜேந்த்ரஸ்வாவஸ்யாரணஸ்திவ்ய ரூபவத்தையும், இவையவன்பக்கலிலே லம்பதமாயிருக்கிறபடியையு மநஸ்லம்யித்ததிருவிஷ்டராய் நிரகிசயஜ்ஞியராய் நிரஸ்தஸமஸ்தவஸ்துவ்யதிரிக்தவஸ்துவாயிருந்து நிரவயிகாஸ்சர்யை-ர்யை வியாகாரத்தை யுள்ளபடிபேசென்னுர், இதுதானும்நிரூபிக்கவாறே யவன்செயலாயிருந்தது, இத்தையநஸ்லம்யித்து கதுஜநிஹீநஞ்யிருந்த வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிசொல்லிவித்தருளுவதே என்றுதம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடிவித்தருளின அவனுடைய ஸவ-ர்ஸாதிக ஸளஸீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணாநுபவ ஜநித நிரவயிகஜ்ஞீதியாலேசொல்லுகிறுர். கூதாதைகிங்கரனெனநஸ்கரித்து வர்திஷ்நுமுமென்னைத்தன்னைப்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— லம்லாரதாவத்தைப்பொறுக்கமாட்டாதே வரிதவிக்கிறதம்மை இஸ்லம்லாரத்திலேவைத்து யரி ப்பிக்கிற வாஸ்ய-ர்த்தைபநஸ்லம்யித்து தகுவரஸ்ம்ருத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைபவிதர விஹ-திகைங்கர்யத்தை பநஸ்கரித்தவாழ்வார் ஸ்வாஸம்பிகமான வவ்வநஸ்ஸவம் தலைகட்டினபின்பு பழையப டியே யவிஜ்ஞாதிலஸம்லாரநிவ்ருத்தியைஸ்வாயி-ர்க்க ஸ்வதந்த்ரமாயிருக்க லம்லாரத்திலேபொருந்துவார்சொ ல்லுமாப்போலே தம்மையிச்சரீரத்தோடேவைத்து கவிபாடுவிக்கிறவித்தை யித்திருவாய்மொழியிலே கொ ண்டாடிக்கொண்டுபேசுகை யஸம்மதமன்றேவென்ன? வித்தையவதரிப்பிக்கைக்காக வ்ருத்தாஸ-ர்த்தைபந் வதிக்கிறுர் (இப்படியிதுஷியால்) நிரஸ்தருஷி, இங்குவ்யஸநமாவது- வரிவ-ஷண-ர்நஸ்லவ ஸ்வதிஷ்ட யகவஸ-ர்த்தை யவன்நிவகி-ர்ப்பிபாமையாலே வந்தஸ்ஸம். அவனுடைய லௌவிதியைக்கண்டஜ்ஞீதியா லே யிந்தஸ்ஸம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்றுகருத்து. இந்தவ்ருத்தாநஸ்வாஸத்தாலே யஸ்மாதுஸம்லகைக்குப் வரிஹாரமென்னையிற்றென்ன? வருளிச்செய்கிறுர் (இதுதானுமிதுஷி) இதுதானுமென்றது - இப்படிதான் சொன்னதுதானுமென்றபடி. இதுதானுமென்கிறவிடத்தில் வகாரஸ்வாஸ-ர்த்தாலே கீழ்ச்சொன்னவாஸ்ய-ர்ங்க ள்போலே இதுவுமொருவாஸ்ய-ர்மென்று வ்யஞ்ஜகமாயிற்று. நிரூபிக்கவாறேயிதுஷி - வருஷாகிவைய்யம் பொறுக்கமாட்டாதே வரிதவியாகின்றதாம் அந்தகூஸுங்களைமறந்து அவனுடைய விதிதரவிஹ-திகியொழத் தைப்பேசி விஷ்டராய் வருஷாகியோடுபொருந்தாத நாமிப்வருஷாகியோடேயிருந்துகொண்டு இதென்ன செய்கிறுமென்றுவிஷாதித்து கூகுவரஸ்ம்ருதிவிரோயியாயுள்ள வருஷாகிலம்பைவ்யத்தை யறுத்தருளவேணுமெ ன்று பலகாலமவெகூஷிக்கச்செய்தேயு மவன்செய்தருளாமைக்குக் காரணமென்னென்றுநிரூபிக்கவாறே ஸாரதஸ்ருத்திலே லீலாரைவைத்து லௌகத்தாருக்கு யதி-ர்த்தஸ்சொல்லிவைத்தாப்போலே தன்னையாஸ்ரயித் தார்க்கும் தனக்கும் லௌஹார்த-ர்மாகத்தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ள நினைக்கிறவவனுடைய வ்யாவாரமிதென்னுமிடத்தைக் கண்டாரென்றபடி. கதுஜநிஹீநஞ்யிதுஷி - வெஉங்களும் ஸ்ரீவால்மீகிலம்லவா ன்துடக்கமாகவுண்டான ஆதிகள்சொன்னகவிகளும் எனக்குமுந்தினவர்களான முதலாழ்வார்கள்அருளிச் செய்த கவிகளுங்கிடக்க கதுஜநிஹீநஞ்யானெவன்னைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளுகிற விதென்னவா ஸ்ர்ய-ர்மென்றபடி. சொல்லிவித்தருளுவதே யென்றென்கிறத்துக்கு சொல்லுகிறுரென்கிறத்தோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு

என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத் காரண-ர்மருளிச்செய்கிறுர் (கூதாதைதுஷியால்) என்னைத்தன்னுக்கியென்கிறதற்குத் காரண-ர்மருளிச்செய்கிறுர் (என்னையிதுஷியால்) என்னுற்றன்னையின்றமிழ்

ஸ— என்றைக்கும். எல்லாக் காலத்துக்கும், மேலுள்ள லவ-ர்காலத்துக்குமென்றபடி. யாவஜ்ஜீவமாவியாக மேலெல்லா மநஸ்வதி-ர்க்கும்படி யென்கை. என்னை- கூலஸ்கூலனைவென்னை, உய்யக்கொண்டு- உஜ்ஜீவிப்பி த்து, கிங்கரனெனந ஸ்கரித்தென்றபடி. போகிய- போனவையான, அன்றைக்கன்று- நிரம்நிரந்தோரும், என்னைத்தன்னுக்கி- என்னைத் தன்னுகவாக்கி, லௌயாவஜ்ஜனை வென்னைத் தன்னைப்போலே வரிஸ்ரஜனுக்கி யென்றபடி, என்னுல்- ஜ்ஞாநஸ்ருத்யாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னைக்கொண்டு, தன்னை- வெஉங்களுக்கு

மூ— யின்றமிழ்பாடியவீசனையாதியாய்* நின்றவென்சோதியையென்சொல்லிநிற்பனே* ॥கா
என்சொல்லிநிற்பனென்னின்னுயிரின்றுன்று* பென்சொல்லாய்ன்சொன்னவின்கவியென்பித்துத்* தன்
சொல்லாற்றுன்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயனென்* முன்சொல்லுழுவுநுவாமுதல்வனே* ॥உ॥

ஆ— போலேவெளிஸுஜனக்கி என்னையுபகாரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுந்தன்னுடைய வவ-
ஸுகீர்த்தியும் வாதஸுவரூபாயநிஷ்டாணவெளதாஸுவரூபமும் நிரவயிகதிஜஸ்ஸையும் எத்தைச்சொல்லிவய-
வஹிப்பன், காயதஸுமுள்ளதெல்லாம் சொன்றற்றுனர்வமேறவென்கிறார். ॥கா॥

(என்சொல்லி) என்னையுமொருவஹுவாகக்கொண்டு என்சொல்லாய்ன்சொன்ன வின்கவியென்பித்து வை
ஹாரூஉரூழிகளுக்காதாவாய்நின்று வாபூவஉரூழிகளைப்பண்ணிஞப்போலே என்னையுபகாரணமாகக்கொண்டு

இ— பாடியவென்கிறதற்குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையுபகாரணமிதாழியால்) ஈசனென்கிறதற்
குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (வவ-ஷஸுகீர்த்தியுமென்று) ஆதியாய்நின்றவென்சோதியையென்கிறதற்
குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (வாதஸுவரூபாயெதாழியால்) என்சொல்லிநிற்பனேவென்கிறதற்குத் கா
துயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (எத்தைச்சொல்லியிதாழியால்) ॥கா॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

என்னின்னுயிரின்றுன்றுயென்கிறதற்குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாழியால்) மூவுருவா
முதல்வனேயென்கிறதற்குத் காதுயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஜூவெஹுதாழியால்) தாதீயவாஹத்துக்குத் காதுயஷ்.

பா— மிகீஹாவஸ வாரானாஹிகளுக்கும் வாரிவஹிக்க முடியாத தன்னை, இன்- ஹொருங்களான, ஸுஜவஸுஹ
ஹர்ந்தானே சுகிதநொஹாரமாயிருக்கு மவையான வென்றபடி. தமிழ்- வவ-ஷயிகாரமாம்படி தூதிபாஷ
வங்களான மாயைகளை, பாடிய- பாடின, ஈசன- வவ-ஷநியஹாவான, வவ-ஷகாய-ஷஸுகனனென்றபடி.
வவ-ஷஸுகனகையாலே தாணத்தை ஜுஹாஸுமாக்கினப்போலே யென்னைக்கொண்டு தன்னைக்கவிபாடவும்
வல்லவனேயென்று, கருத்து. நானொரு புபகாரண மிருந்தபோதீரும் கவிபாடினவனவனென்று திருவுள்ளம்.
தன்னையின் தமிழ்பாடியவென்று ஜிகதி-ஷகஹும். ஆதியாய் நின்ற- இதுக்கு தி-ஷகாரணமாய் நின்றவனை,
எனக்கஹாதாவாய் நின்று கவிபாடுகையாலே யிக்கவிக்கு வாயாநகாரணமாய் நின்றவனனென்றபடி.
என்சோதியை- என்னுடைய ஜ்ஞாகிஸ்ஸை. தானிப்பூவையஞ்செய்தருளி யத்தாலே சுதந்ஜ்ஞனாயிருக்கு
மிருப்பை யெனக்குக் காட்டினவனன வென்றபடி. என் சொல்லிநிற்பனே- என்னவாசகஞ்சொல்லி நிற்க
க்கடவேன். அவனுடைய வவ-ஷகீர்த்தி வளஸீயுஷாதயுஷிகளிலே எத்தைச்சொல்லி நிற்கக்கடவேனென்
றபடி. ஓரோருபூணங்களைக் காயதஸுமுள்ளதனையும் பேசினலும் முடியுமோவென்று கருத்து. ॥கா॥

என்- என்னுடைய, இன்- இனியதான, நல்லதான வென்றபடி. விவரீத லக்ஷணயாலெஹயமான வெ
ன்றபடி. உயிர்- ஜீதாவானது, இன்று- இன்றைக்கு, ஒன்றாய்- ஒரு வஹாஷ-ஷமாய், இத்தனைநாள் சுவஸுக
மான விது இன்றைக்கொரு வஹுவாவா யென்றபடி. என்சொல்லால்- என்னுடைய சொல்லாலே, யான்சொன்
ன- நான்சொன்னதான, இன்கவி- ஹொருமானகவி, என்பித்து- என்னும்படிபண்ணிவித்து, உகியுமென்னத
ன்றிக்கே கவிபாடினவனும் நானன்றிக்கேயிருக்க; உகிகளுமென்னதாய் கவிபாடினவனும் நானேயென்று
லொகத்திலே வாவஹிஜமாம்படி பண்ணிவித்தென்று வடாஷ-ஷம். தூதிபத்திலே கவியென்று பாட்டுக்கு
ப்பேர். தன்சொல்லால்- தன்னுடைய சொல்லாலே, தான்றன்னைக் கீர்த்தித்த- தான் தானேதன்னை
ஸுகீர்த்தவனன, மாயன்- ஜூய-ஷஹிகனன, என்முன் சொல்லும்- நான் கவிசொல்லும் போதன
க்கதாதாவா யிருந்துகொண்டெனக்கு முன்னுருசொல்லுமவனன, அவன்தான்முன்னே சொல்லிக்
கொண்டுபோக நான்பின்னேடசொன்னேனத்தனையென்று கருத்து, மூவுருவம்- மூன்றுரூபமாக
நிற்கிற, தி-ஷகி-ரூபிவனைகநிற்கிறவென்றபடி. மூவுருவமென்கிற விடத்தில் மகாரத்துக்கு லுப்தி
யிலேலொவம்; விஷ்ணுவதாரரூபிவனைக்கொண்டு லக்ஷணம்பண்ணுகிறப்போலே வைஹாரூபாதை
யபாதியாய்க்கிதாண்டு வாவஹிஜம்பண்ணுகிறாங்களையுந்தான். பண்ணதிசயித்த வைஹாரூபர்கள்செய்கிறார்க
ளென்றுலொகத்திலே வாவஹிஜம்பண்ணிவித்தாப்போலே தான்பண்ணச்செய்தேயுமிப் வாலையத்தைநான்
பண்ணினதாக வாவஹிஜம்பண்ணி வைக்கிறானென்று. வாதிவிப்பித்தைக்காக. விவிதிஹாஷ்ணம், முதல்வனே—

மூ—ஆழிதல்வனிவனென்றுதற்றேற்றியென்* ணழுதல்வந்துபுகுந்துநல்லீன்கவி* தாழுதற்பத்தர்க்குத்தன்
றன்னைச்சொன்னவென்* வாய்முதலப்பனையென்றுமறப்பனே* ॥ங॥
அப்பனையென்றுமறப்பனெனிலுமே* தப்புதலின்றி தனைக்கவிதான்சொல்லி*

ஆ—திருவாய்மொழிபாடியருளினதன்னுடையவிந்தமுடிவை யெத்தைச்சொல்லி வயிற்வவிப்பதென்கிறார்.

(ஆழிதல்வன்) ஆழிவனைவவெற்ஸ்ரனென்று தன்னையுள்ளபடியேயறிவித்து என்னைவநியழித்துக் கொண்டுவந்து புகுந்து அயர்வறுமமரர்களுக்குவஹாஸ்யமாக நல்லனவாயினியவான கவிகளைத்தான்றன்னைசொல்லுகையாகிற விம்மிஹாவகாரத்தை யென்றுமறப்பனென்கிறார். ॥ங॥

(அப்பனையென்று) என்னையுவகாரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லாநிற்கச்செய்தே தப்பாதபடிசொல்லி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியிதாழியால்) என்சொல்லிற்பனென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (எத்தையிதாழியால்) ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

ஆழிதல்வனிவனென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (ஆழிவனேயிதாழியால்) தற்றேற்றியென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையிதாழியால்) என்னழிதல்வந்தென்றவயித்துத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (என்னுவையிதாழியால்) தாழுதற்பத்தர்க்குநல்லீன்கவியென்றவயித்துத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமிதாழியால்) அப்பனையென்றுமறப்பனேவென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (இம்மிஹாவகாரத்தையிதாழியால்) ॥ங॥

நாலாம்பாட்டு.

என்னுக்கியென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாழியால்)உய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத்

ஈ—காரணஹேதுகிரனவனே, என்சொல்லி நிற்பன் - எத்தைச்சொல்லிநிற்கக்கடவேன். இந்த வாஸ்யார்த்தமென்னுலே சொல்லிமுடியாதென்று கருத்து. ॥உ॥

முதல்வன் - ஜகத்காரணஹேதுதன், இவனு மென்று - இந்த நாராயணனே யென்று - நான்கவிபாடியேத்தும்படி ஜகத்காரணதயா வவெற்ஸ்ரனு யிருப்பானிவனேயென்றபடி. தற்றேற்றி - தன்னை நான் தேறும்படிபண்ணி, தன்னை நானநுவவிக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. தற்றேற்றியென்றது சுவம்பவதமாய் தன்னைத் தேற்றியென்கிற வாக்யார்த்தைக்கொடுக்கும், என்னுழதல் - என்னுடையநாக்குமுதலாக, என்னுடையவாகிலவிதத்துக்குக் காரணஹேதுவு யென்றபடி. வந்துபுகுந்து - என்னுக்கிலே வந்து வுபவெசித்து "ஹ்ருதாவெவ தெவ்ருஹ்ரு வுவ்ருதிபம் வாவ்ருதீ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவாஸுகிஹமவானுக்கு வதாஸார்த்தமாக வாவ்ருகிவந்து நாக்கிலேபுகுந்தாப்போலேயன்றிக்கே தன் வுபாதத்திலே தான் தானே வந்து புகுந்தென்றபடி. நல்-வரிஸுரான, முதல் - சுநாதிகளான, சுநாதியாக வவ்ருஹ்ரு ஸம்ஸாரானவென்று வதயதாத்வார்த்தம். பத்தர்க்கு - ஸத்துக்களுக்கு, நிரகிசயவிவுதஸாமி களான நித்யஸுரிகளுக்கென்றபடி. நல்வீன் - நல்லவினியவையான, நிரகிசய ஹேதுக்களான வென்றபடி, "கேட்டாராரார் வானவர்கள்" என்றதிறே. இன் என்கிறதற்கு என்என்று தீவார்த்தமாக ரூபிவழுண்டு. கவி - கவிகளை; தான்றன்னைச்சொன்ன - தான்தானேதன்னை யுபதிஸித்துச் சொன்னவனை, என் வாய்முதல் - என்னுடைய வாக்வ்ருத்திகளுக்குக் காரணஹேதுவினை, அப்பனை - உபகாரகனை, என்று மறப்பனே - என்றுகிலும் மறப்பேனை, ஒருநாளும் மறவேனென்றபடி, ॥ங॥

என்னுகியே - தானென்பக்கலிலேயாகே - என்னையுவகாரணமாகக் கொண்டே யென்றபடி. கவயாரணத்தாலேயவதாரணத்தனை வென்னைக்கிகாண்டே யிப்படிதப்பாமல்சொல்லுகை யாஸ்யார்த்தமன்றேவென்று வுதிக்கிறது, இங்கே எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி. தான் பாடினகில் நிரவதயமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினகில் வுபாவஸ்பட்டு தப்புந்தாருமாக வொருபடி தலைக்கட்டும், என்னையுவகாரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச்செய்தேயும் என்னுடைய வஸார்த்தால் வரும்தோஷந்தட்டாதபடி தலைக்கட்டினனிதென்ன வாஸ்யார்த்தமென்று, தப்புதலின்றி- தப்புகையில்லாமல், வாவெதாஷ மஸார்த்தாஷமொன்றுமில்லாம லென்றபடி-

ரூ—யொப்பிலாத்தீவினேயேனையுய்யக்கொண்டு* செப்பமேசெய்துதிரிகின்றசீர்கண்டே* ॥சு॥
சீர்கண்டுகொண்டுதிருந்துநல்லீன்கவி* நேர்படயான்சொல்லுநீர்மையிலாமையில்* லேர்விலாவென்னைத்
தன்னுக்கியென்னுற்றன்னைப்* பார்பரவின்கவிபாடும்பரமரே* ॥ரு॥

ஆ—திரிகின்றசீர்கண்டு அப்பனேயென்றுமறப்பனென்கிறார். ॥சு॥
(சீர்கண்டு) தன்னுடையகூர்ணமுணங்கனே யுள்ளபடிகண்டுகொண்டு திருந்துநல்லீன்கவிநான்சொல்
லும் நீர்மையிலாமையில் எனக்குவஹூபூரில்லை, இப்படிமுணலெமமின்றியே யிருந்தவென்னைத் தன்னைப்
போலே யெயத்தூதீநீகருவஸ-ஜூகுவாஹிமுணவிஸிஷ்டூக்கி என்னுற்றன்னை வஸ-ஜொகமுமிக்கவியை
ஹூதிக்கும்படி யின்கவிபாடும்பரமனேயென்று மறப்பனென்கிறார். ॥ரு॥
(இன்கவி) இன்கவிபாடும்பரமகவிகள் தனக்குளராயிருக்கச்செய்தே அவர்களைக்கொண்டு தன்னைக்கவி
யொப்பில்லாததீவினேயேனையிருக்கச்செய்தேயென்னையாதாஹுமாக வழமைகொண்டு மேன்மேலனநன்மைசெய்து

இ— தாதய-ஜமருளிச்செய்கிறார் (சூதாஹுமி தூஹியால்) செப்பமேசெய்தென்கிறதற்குத் தாதய-ஜமருளி
ச்செய்கிறார் (மேன்மேலி தூஹியால்) ॥சு॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

சிறென்கிறதைபுரைக்கிறார் (தன்னுடையவி தூஹியால்) ஏர்விலாவென்கிறதற்குத் தாதய-ஜமருளீச்செ
ய்கிறார் (எனக்கி தூஹியால்) என்னைத்தன்னுக்கியென்கிறதற்குத் தாதய-ஜமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி தூ
ஹியால்) பார்பரவென்கிறதற்குத் தாதய-ஜமருளிச்செய்கிறார் (ஹவெ-ஜ தூஹியால்) ॥ரு॥

✳ஆறும்பாட்டு.✳

வ-ஜிவ-ஜாய-ஜத்திலஷ-ஜவிஜாஷ-ஜத்தையருளிச்செய்கிறார் (தனக்குளராயிருக்கச்செய்தேயென்று) இத்
தால்ஹூஷ்வுரான கவிகளில்லாமையாலே யும்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டா னித்தனயாகையாவி

ரூ— தனைக்கவிதான் சொல்லி - தன்னைக்குறித்துக்கவிகளை த்தான்தானே சொல்லி, ஒப்பிலா - வஷ்ணூர
வரிதனுன, வஹவெ-ஷ்வரான் ஜூதாநஷகூர்ஹிகளிலே யொப்பிலாதவனுபிருக்கு மாப்போலே கூஜூதாநஷகிகளி
லே யொப்பிலாதவனென்றுகருத்து. தீவினேயேனை - கூ-ஜிரகஜ-ஜாவானவென்னை, தீ - கூ-ஜிரம், வினை -
கஜ-ஜம். வினையுடையவன்வினையான். தன்னைச்சொல்லும்போது வினையேனென்று ரஜிவமாயிருக்கும். உய்
யக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து, சூதாஹுஹாவு ரஹிகரணக்கியென்றபடி. செப்பமே செய்து - மேலும் நன்
மைகளேயேசெய்து, செப்பம் - செவ்வை, இங்கே நன்மையைக்காட்டுகிறது. திரிகின்ற சீர்கண்டு - இதுவே
காடஜ-ஜமாய்த்திரிகிற சிலத்தைக் கண்டிருந்து, அப்பனை - இப்படி ஒவிஹாவகாரகனவனை, என்றுமறப்பன்-
என்றுகிலும் மறப்பனை, இனியவ னவகாரம் பண்ணினல்தா னென்னல் மறக்கஷகூர்மோவென்றபடி. ॥சு॥
சீர் - அவனுடைய கூர்ணமுணங்களை, கண்டுகொண்டு - வாகூஹாகூரித்துக்கொண்டு, திருந்து - தி
ருந்தா நிற்கிற, வாகஷ-ஜங்களை நன்றுகப் வரகிவாஹியா நிற்கிற வென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஸவாகஷ-ஜ
யகூஹணாவெதமான, ஈன் - இனியதான, வஸ்ரூவ ஷயாமான வென்றபடி. கவி - கவியை, நேர்பட -வா
ய்க்கும்படியாக, அவனுக்கு மவன்பக்கல் வெரிவான்களுக்கும் ஹொமஜநகமாய்க்கொண்டு வஹிக்கும்ப
டி யென்கை. யான்சொல்லு நீர்மையி லாமையில் - நான் சொல்லும்படியான நீர்மை யில்லாமை யிலே, நீர்
மை - வஹாவம், சொல்லுமென்கிற மகாரத்துக்கு வஸ்யளவொவம். நான்சொல்லுகைக்கிடான ஜூதாந
ஷகூர்ஹி வஹாவங்களில்லாமையிலே யென்படி. ஏர்விலா - வஷ்ணூரவரிதனுன, ஏர் - வஷ்ணூரம், என்னை-
இப்படி முணலவஷ-ஜநுனை வென்னை: தன்னுக்கி - தன்னைப்போலே வஷஹவெஹய ரஹிதனுய் வஷ-ஜ
ஜூகுவாஹி விஸிஷ்டூக்கி, என்னல் - என்னை யுவகாரண மாக்கிக்கொண்டு, தன்னை கூவரிவெஷ்டூ வெஹ
வனைதன்னை, இதுக்குப்பாடுமென்கிறத்தோடே யஷயம். பார் - ஹ-ஜிதியானது, பாரென்றுஹ-ஜிதிக்குப்பேர்,
வஷ-ஜவொகமுமென்றபடி. பரவு - கொண்டாடும்படி, பரவுதல் - கொண்டாடுதல், இன்கவி - ஷயாமானகவி
களை, பாடும் - பாடாநிற்கிறவனை, பரமர் - வஷவெ-ஜாகூர்ஷ்டனை, இத்தனேவெஹயனை வென்னைக்கொண்டி
ய்யடிகவிபாடுவித்தவித்தாலே யவனுடைய வஷவெ-ஜஷ்வரகூவும் ஸாஷஷங்கொண்டறியவேண்டாதபடி வரகூஷி
கமாயிற்றென்றுகருத்து. வ-ஜிஜாயாவைஹாவவஷயம். என்றுமறப்பனென்று கீழ்போடேயஷயம். ॥ரு॥

மூ—இன்கவிபாடும்பரமகவிகளாற்* றன்கவிதான்றன்னைப்பாடுவியாதுன்று* நன்குவந்தென்னுடனுக்கியென்
னுற்றன்னை* வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே* ॥கூ॥
வைகுந்தநாதனென்வல்வினைமாய்ந்தறச்* செய்குந்தன்றன்னையென்னுக்கியென்னுற்றன்னை* வைகுந்தனுகப்

ஆ—பாடுவியாதே, இன்றுநான்வந்து என்னுள்ளேபுகுந்து வெடிங்களினுள்ளுமடங்காத தனக்குங்கூடவடங்
காதகவிகளைப்பாடின வென்வைகுந்தநாதனே யென்றுமறப்பனென்கிறார். ॥கூ॥

(வைகுந்தநாதன்) ஸ்ரீவைகுண்டநாயனையிருந்துவைத்து என்னுடைய வல்வினைகளையெல்லாம்போக்கி
ஆதலால் கூடினென்னும்நிருநாமத்தையுடையனுய் என்னைத்தன்னைப்போலே தூயனுக்கி என்னுற்றன்னைவை
குந்தனுகப் புகழவண்டின்கவிசெய்குந்தன்றன்னைக்கூடுதலுமெல்லா மநோரதித்தாற்றுனர்வனேவென்கிறார். ॥எ॥

இ— தொருமாணைமோவென்ன விதுக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டாலேயென்று வம்மதிவஸ்துவி
லென. என்னுடனுக்கியென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) வன்மனத்துக்
குத்தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (வெடிங்களினுலியால்) அடங்காதவென்றது - கவரிவெஉமானவென்றபடி.
தயாவியகவுணமானவென்னை. ॥கூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

என்வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்யென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவினுலியால்)
குந்தனென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலினுலியால்) "கூடிடுங்கூடாவாங்கூடும்" என்
றதிறே. தன்னையென்னுக்கியென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தன்னைப்போலேயினுலி
ல்) தூயனுக்கி - வரிசையனுக்கி. ॥எ॥

ஸ— இன் - "வாலியுமெயவதயாரை" மென்கிறபடியே கூடுதற்குநிலமாகாதாங்களான, கவி - வடிவுங்களை, பா
டும் - பாடத்தக்கவர்களான, பரமகவிகளால் - வாழுகவிகளாலே, ஸ்ரீவால்மீகிவராசரவ்யாஸாதிகளாலும் முத
லாழ்வார்களாலுமென்றபடி. தன்கவி - தனக்குவடிவுங்களான கவிகளை, தான்றன்னைப்பாடுவியாது -
வேறொருவனைதான் நிரவயிகழாகாதுனை தன்னைமுன்புபோலே யிப்போதும் பாடுவித்துக்கொள்ளாதே.
இன்று - இப்போது, நன்கு - நன்றுக, உவந்து - உகந்து, இக்கவிபாடுகைதானே வேறொருவனுகவுகந்தென்ற
படி. என்னுடனுக்கி - என்னையவினுலிதனுக்கி, உடன் - கவிநாலுதன். என்னையவினுலிதமான வு
வகாரணமாக்கியென்றபடி. என்னல் - கவவுதலிதனுனென்னுலே, தன்னை - கவரிவிகாதாதுனு
னதன்னை, வன்கவி - வேறொருவனுனகவிகளை, வலவன்வேறுனுக்கும் வரியெழிக்கமுடியாதபடி நிரதிசய
கவுணமான கவிகளையென்றபடி. பாடும் - பாடாநிற்கிற, என்வைகுந்தநாதனே - என்னுடையவைகுண்ட
நாயனை, தான் வைகுண்டநாயனையெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமையைப்போலே திருவாய்மொழிபாடுவிக்கிற
வித்தைத்தனக்கு மிகவும் பெருமையாகவுடையனுயிருக்கிற விருப்பை யெனக்குப்வேறுகாமிப்பித்தவனையென்ற
படி. என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயந்வயம். ॥கூ॥

வைகுந்தநாதன் - வைகுண்டநாயனைதான், "லோகநாயகவாலிகவா லுலீ வஸாயதுகி"
என்கிறகணக்கிலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயனையிருந்துவைத்து ஒருலம்வாரிபக்கலிலே இத்தனைமேல்விழுந்தா
லென்னை லாறியிருக்கப்போமோவென்று கருத்து. என் - வாவம்போகவேணுமென் றிவாலெமமில்லாதவெ
ன்னுடைய, வல் - வேறுவங்களான, வினை - வாவங்களை, மாய்ந்து - நமித்து, அற - அறும்படி, நிலுமுடி
நிவுதங்களாம்படியென்னை. செய் - செய்தவனை, குந்தன் - கூடுவுவும்போலே வரிசையனை, தன்
னையென்னுக்கி - என்னைத்தன்னுக்கியென்று வேறுதுயங்களை மாறியகயிப்பது. வெடியனைவென்னைத் தன்னை
ப்போலே யஜுராநிவொஷாஹிதனுக்கியென்றபடி. என்னல் - இப்படிதான் விஷயீகரித்தவென்னல், தன்
னை - கவரிவெஉவெலவனைதன்னை, வைகுந்தனுகப்புகழ - வைகுண்டனும்படிவேறுக்க, அவனுக்கு
வைகுண்டகுமுண்டாம்படி நான்வேறுக்கவென்றபடி. வைகுண்டகுமாவது - நிதுவஸ்ரிநாயககும்.
ஜகாநாநுமாணங்களுக்கொருக்காலும் கூண்டுநில்லாதார்- விகுண்டர். விகுண்டாநாயிவகிஃ-வைகுண்டஃ,
அவனுக்கு வைகுண்டகுமுண்டாம்படி யிவன்வேறுக்கையாவது- லோகத்திலேயின்னுன்வாக்காலே கவிபா
டினபின்பு யிவனுக்கைஸ்வயம்முண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே இவர்புகழ்ந்தவித்தால் தனக்கு விலகியுண்

மூ—புகழவண்டுன்கவி* செய்குந்தன்றன்னெயெந்நாள்சிந்தித்தார்வமே* ॥எ॥
ஆர்வமேவாழியங்கையெம்பிரான்புகழ்* பார்விண்ணீர்முற்றுங்கலந்துபருகிலும்* மேர்மிலாவெம்மெனத்தன்
னுக்கியென்னுற்றன்னெச்* சிர்பெறவின்கவிசொன்னநிறத்துகே* ॥அ॥
நிறத்துக்கேதுப்பரவாந்திருமாவின்சி* றிறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வமே* மறப்பிலாவெம்மெனத்தன்னு

ஆ—(ஆர்வமே) என்னைக்கொண்டு தாளுளம்படி கவிபாடினவிந்தமாணத்தை இவ்வம்பாகவுக்கீகளான வவும்வெயவாதாக்களுடைய வாமாஉ்வகாணங்களையும் அயர்வறுமமரர்களுடைய வாமாஉ்வகாணங்களையுங்கொண்டு சுருஹவித்தாற்றுர்வமேயென்கிறார். ॥அ॥

(நிறத்துக்கே) சுஜ்ஜுாநத்துக்குங்கூட வாறுயமல்லாமையாலே யதிகவுணர்ந்திருந்த வென்னைத்தன்னை ப்போலேயாக்கி யென்னைக்கொண்டு பிராட்டியுந்தாலுமாக திருவாய்மொழிபாடின விம்மிஹாவகாரத்தை

எட்டாம்பாட்டு.

இ— சிர்பெறவென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தாளுளம்படியென்று) இன்கவிசொன்னவென்
றிருக்கையாலே யெம்பிரான்புகழென்கிறது கவிபாடினவிந்தமாணத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (கவியி
காழியால்) இதீயவாஉத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்பாகவுக்கீ காஞிசுருஹவித்தாற்று
னென்றுமளவாலே) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மறப்பிலாவெம்மெனையென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (சுஜ்ஜுாநத்துக்குபி காழியால்) திருமா
லென்கிறவாஉத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுந்தாலுமாகவென்று) சீரென்கிறவாஉம் தா
யவாஉாநாமாணவுக்தாலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடினமாணத்தைச் சொலலுகிறதென்றுகாட்டுகிறார் (தி
ருவாய்மொழியிகாழியால்) என்னைச்சிந்தித்தார்வமேவென்று கீழ்ச்சொன்னவவர்த்தையே இறபபெதிர்
காலம்பருகிலுமென்று சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டுவாநாகியன்றேயிவ்வளவே தாவர்

ஸ—டானதாக வவன்நினைத்திருக்குமென்றுகருத்து. வண்—உஉாரங்களான, நின்—சுதிவ்வாஉாவான, நின்னென்று
வ்வாஉாவுக்குப்பேர். கவி - கவிகளை, செய் - செய்பாநிற்கிறவனை, குந்தன்றன்னை - காநுவாஷம்போலேயி
ருக்கிறவனை, என்னைக்கவிபாடுவிக்கை தன்பேறாயிருக்கையாகிற ஸ ஐவ்வ்வ்வாவத்தையுடையவனை யென்றபடி.
சிந்தித்து - அவனுடையவிந்தமாணங்களை யநாலவித்தென்றபடி. எந்நாளார்வம் - எந்தகாலத்திலே தூவ
ணுவேன், காலமெல்லாமநாஹவித்தாலும் தூவிவாராதென்றபடி. ॥எ॥

எர்விலாவென்னை - எர்விலாதவனைவென்னை, எர்வு - யொருவகை, கவிபாடுகைக்கு யொருவகையா
ன ஜ்ஞாநஸாஸ்த்ராதிகளில்லாதவனை வென்னையென்றபடி. தன்னுக்கி - தன்னைபோலே ஜ்ஞாநாதியாஸ்ரயத்தி,
என்னுற்றன்னை - வ்யாபம், சிர்பெற - கல்யாணமாணங்களுண்டாம்படி, வ்வ்வ்வ்கல்யாணபாணநியிபானவன்
நான்கவிபாடினவித்தால் தனக்கு கல்யாணமாணங்களுண்டாயிற்றுக நினைத்திருக்கிறானென்றுகருத்து. இன்க
விசொன்னநிறத்துக்கு - யஉாரங்களானகவிகளைத் தான்சொன்னவ்காரத்துக்கு, நிறம் - வ்ரகாரம், இது
க்குப்பருகிலுமென்கிறத்தாலே யநுபம். ஆழியங்கைய - திருவாழியாலே யழகியதானகையையுடையவனை,
எம்பிரான் - இவ்வழகைக்காட்டி யென்னையடிமைகொண்டவ்வாதியினுடைய, புகழ் - கல்யாணமாணத்தை, என்
னைத்தன்னைக்கவிபாடுவித்த விக்மாணத்தையென்றபடி. இதுக்குப்பருகிலுமென்கிறத்தாலே யநுபம். பார்-
வ்ரதியும், தத்ர சுவ்வாணிகளுமென்றபடி. "ஜலாஃகுபாஸ்தே" கிவலுகூஷணா. விண் - வாசவெளியும்,
தத்ர வ்ஜ்ஜ்ஜங்களுமென்றபடி. நீர் - ஜலங்களும், தத்ர வ்ஜ்வ்வாணிகளும், முற்றுங்கலந்து - இவையித்தனையையு
ங்கூட்டிக்கொண்டு, இவைற்றினுடைய வாமாஉ்வகாரணங்களெல்லாத்தையுங் கொண்டென்றபடி. பருகிலு
ம் - வாநம்பண்ணினாலும், சுருஹவித்திலுமென்றபடி. ஆர்வமே - தூவ்வுவமே. ॥அ॥

மறப்பு - விஸ்மாணம், இலா வென்னை - இல்லாதவனை வென்னை, ஸ்மாணமுண்டா மயலுக்கிறை சஉஸ்
வாரவிவமான விஸ்மாணமுண்டாவது. ஒருக்காலும் ஜ்ஞாநாபாவபக்ஷமில்லாமையாலே சுஜ்ஜுாநாபாவமுமில்லா
தபடி யநிகவுணனென்னை யென்றபடி. தன்னுக்கி - தன்னைப்போலே பகிராயி சுஜ்ஜுாநவானுக்கி, என்னுல்-
"மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" மென்கிற வநாதாவமும் கூடவில்லாத வென்னுல், தன்னையுற- தன்னை மாஹமாக

மூ—கிம்பன்றன்னை* யுறப்பலவின்கவிசான்னவுதவிக்கை* ॥கூ॥
உதவிக்கைமாறென்னுயிரென்னவுறவிறண்ணில்* அதுவுமற்றுங்கவன்றன்னதென்றற்றன்னைப்* பதவிய
வின்கவிபாடியவப்பனுக்கு* எதுவுமான்றுமிலேனெசெய்வதிங்குயங்கை* ॥ய॥

ஆ—முன்புசொன்ன ஸர்வேச்வரனைப்பற்றிச்சொல்லி ஸுலபனான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸௌலப்யத்தை விசதீகரிக்கிறார்.

॥கூ॥

(உதவி) இப்படியன்னோக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின விம்மிதபோகரான ஸர்வேச்வரனுக்கு மாறாக வென்னுதவை யவனுக்கடிமைபாகக்கொடுக்கவேண்டில் அதுவும் பண்டேயவனுக்கடிமையாதலால் இங்குமங்கு மிதுக்கிகொரு கைம்மாறுசெய்யலாவதில்லையென்று அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை பரிஹரிக்கிறார்.

॥கூ॥

இ—மருளிசெய்கிறார் (முன்புசொன்னவிதுவுமிலால) இறப்பதற்காலமென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ருதேதுவுமிலால்)

॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

என்னுற்றன்னையென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செப்கிறார் (இப்படியிதுவுமிபால்) ஊழ்வினைவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஸ்தாரகாரமிதுவுமிபால்) அதுவுமற்றுங்கவன்றன்னதென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிசெய்கிறார் (அதுவும்பண்டேயிதுவுமிபால்)

॥ய॥

ரா— வஸிர்க்கும்படி, உறுகை - ஸாஸ்மாகவஸிர்க்கை. “விஸ்ரப்தவ்ருத்தஜவெவ்ருதஸ வ்ருத்யுக்ஷிவஸிர்த” மென்னுமாபஸ்தம்பரிபோலே தன்னுடைய வஸ்ரஷ்டவ்யாணாதிகளை யெல்லாம் வ்ருத்தமாக வ்யாபிக்கும்படி யென்றபடி. பல் - வஹுக்களான, இன் - ஸுதுஜ்ஞயாரங்களான, “வதாவிர்மஸ வஹவ்யாணி ஜ்ஞாகாரா ஜ்ஞதவாந்யுவஸி:” என்னுமாப்போலே யிந்த வர்ணாரத்திலே யிப்படி விலக்ஷணங்களான வாயிரம் பாட்டுக்களைப் பாடினவனென்று விவக்ஷிக்கிறபடி. கவி - பாட்டுக்களை, சொன்ன வுதவிக்கு - சொன்ன உபகாரத்துக்கு, உதவி- உபகாரம், இதுக்குப்பருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். திறத்துக்கு- வக்தவ்யகாயர்த்வ்யாபாரத்துக்கு, திறம் - வ்யாபாரம், ஏய்- ஸதருசமான, ஏய்கை- ஸம்பாவிதமாகை, தப்பரவாம்- வாதஸஹர்த்ருமுண்டாயிருக்குமவனை, தப்பரயு - வாதஸஹர்த்ருமும், வவர்க்காயர்க்களைபுமுண்டாக்குகைக் கதருசமான வாதஸஹர்த்ருத்தை புடையவனுனவென்றபடி. திருமாலின் - ஸ்ரீயஃபதியினுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, இறப்பு - ஸதீதகாலத்திலே, இறப்பென்றதீதகாலங்களுக்குப்பேர், எதிர்காலம் - ஹவிஷ்யத்காலத்திலும், இதுஉபலக்ஷணம், வர்தமானகாலத்திலுமென்றபடி. பருகிலும் - வாநம்பண்ணினாலும், ஸதருசமித்தாலுமென்றபடி. ஆர்வலை - த்ருவதனுவலை.

॥கூ॥

உதவி - உபகாரத்துக்கு, என்னைக்கொண்டுகயிபாடுவித்த வுபகாரத்துக்கென்றபடி. கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரம், என்னுயிரென்ன - ஜீவாத்மாவென்ன, உற்ற - ஸாஸ்மாகவஸிர்த்த, ஸாஸ்மாகநிர்வாஹகனித்தென்றபடி. எண்ணில் - நினைத்துப்பார்க்கில், ஆங்கு - அவ்வவவெவ்யிலே, வ்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யரிக்கவேண்டுமவவெவ்யிலே யென்றபடி. அதுவும்- அந்த க்ருதிவஸ்துவும், மற்று- தத்ருசங்களான க்ருதியங்களும், அவன்தன்னதே- அந்த வவெர்வஸ்வாமுடையபதே, வ்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யரிக்கவேண்டுமவவெவ்யிலே என்னதாயிருப்பதொன்றுமில்லாமல் போய்விட்டதென்று வடுகாதயர்ம். என்றல்- வ்ரத்யுபகாரவிவெஷ்குங்கூட யொருவிதையில்லாதவென்னுலே, தன்னை - ஸவிஸ்வாபகாரகனைதன்னை, பதவிய - த்ருஷ்க்களான, பதவியது - த்ருஷ்வானது, இன்- வாக்ஷ்க்களான, கவி - பாட்டுக்களை, பாடிய - பாடினவனை, அப்பனுக்கு - உபகாரகனுக்கு, இங்கும் - இந்தலோகத்திலும், அங்கும் - திருநாட்டிலும், இங்கு - வாங்கவிகளுதாகனுபிறந்த வடிவெயிலே வ்ரத்யுபகாரமில்லையாகிலும் ஸ்ரத்தாவெயிலேயுண்டாகலாமேயென்ன வங்குமில்லையென்கிறார். இங்கே கூரநாராயணஜீயரருளிச்செயலாலே யேதேனுமொன்றை பென்னதாகலுத்தேசித்து வ்ரத்யுபகாரமாகக்கொடுக்கநினைத்தாலும் நினைக்கலாம். ஸ்ரத்தாவெயிலே இப்படிநினைக்கவுங்கூட வவகாசமில்லையென்றுகருத்து. செய்வது - வ்ரத்யுபகாரஞ்செய்யத்தக்கது, எதுவுமொன்றுமில்லை - ஏதேதனுமொருவஸ்துவில்லை.

॥ய॥

மூ— இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்* டங்ஙனேவண்குருகூர்ச்சடகோப* னிங்ஙனேசொன்னவோரா
யிரத்திப்பத்து* மெங்ஙனேசொல்லினுமின்பம்பயக்குமே* ॥ககூ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ— (இங்குமங்கும்) ஸ்ரீயஃவெகியானவனல்ல தவகாரகரில்லையென்னுமிடத்தை யநாவஸ்யித்து அந்தஹா
வயாதேரானவாழ்வார் தம்மைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின விம்மஹாவகாரத்தைசசொன்ன வித்தி
ருவாய்மொழி எங்ஙனேசொல்லினு மின்பம்பயக்குமென்கிறார். ॥ககூ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— திருமாலன்றியிங்குமங்குமின்மைகண்டென்றஹயித்துத் தாவ்யக்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃவெதீதாதி
யால்) அங்ஙனேயென்கிறதற்குத் தாவ்யக்மருளிச்செய்கிறார் (அந்தஹாவயாவதாரனென்று) இங்ஙனேசொ
ன்னவென்கிறதற்குத் தாவ்யக்மருளிச்செய்கிறார் (தம்மையிதாதியால்) ॥ககூ॥

ஸ— திருமாலன்றி - ஸ்ரீயஃவெகியல்லது, இங்குமங்கும் - சூரயணஉலெயிலும் வஸஉலெயிலும், இன்மை-
இல்லாமை, வேறுவகஸகாரில்லாமையை, கண்டு - சாநாவஸ்யித்து, "பண்டைநாளாலேநின்றிருவருளும் பங்க
யத்தாள்திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சிப்த்" தென்றதிறே. அங்ஙனே - அப்படியிருக்குமவனை, சூவா
யக்னுவஉெஸிக்கிறவஸயத்திலே செவ்வையாயிருந்து புறம்போலல் சாதாரயாவாய்ப்போருகிற நம்மைப்போ
லன்றிக்கே ஸ்ரீவஸவனே வஸக்ஷாவகஸகனென்கிற ஹாவமொருக்காலும் மாறாதவரனென்றபடி. வண் - உ
தாரனான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்ரீஷ்டம், இங்ஙனேசொன்ன - இப்படிசொன்னதான, என்ஙனக்கொண்டு
திருவாய்மொழிபாடுவித்தான் இதுக்கொருவ்யதிரேகமில்லையென்றிப்படியருளிச்செய்ததானவென்றபடி.
இது பத்துக்குவிஸெஷணம். ஓர் - சாவிதீயமான, ஆயிரத்து - வஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துபா
ட்டுக்களும், எங்ஙனேசொல்லினும் - ஏதேனுமொருபடிசொல்லினும், ஹாவவைய்யத்தோடேயாதல் ஹாவவைய்யம
ன்றிக்கேயாதல் ஏதேனுமொருவ்யதிரேகஞ்சொல்லினுமென்றபடி. சடகோபனுடையபாசுரங்களைக் கற்றவர்க
ளென்றிறே ஸஸம்ஸாரனிவர்களைக்கடாக்ஷிப்பது. ஆதலாலிவர்களுடைய ஹாவவைய்யவஸஉவஸஹாவங்களிரண்டு
மவ்யவயாஜகங்களென்றுகருத்து. இன்பம் - சாநந்தத்தை, தொக்ஷாநந்தத்தையென்றபடி. பயக்கும் - வஸி
க்கும், உண்டாக்குமென்றபடி. பயக்கை - வஸிக்கை. ॥ககூ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸஹயஸ்ரீமதஷடாக்ஷராதிநாஜஜஹாவெஸிகாயநஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீமதஷடாக்ஷரதாதயாநுதாவஹஃ.
(என்றைக்குமென்னே)

வாழிகவாஸுபாஹாவாஉவிவகாரணயாஉதவாஜ்ஜயாஹணகவா
உஜீவாவாஉககவாஉவடிதவடநாஸகிவெகாணையொமாசு ।
ஸாஉவாதெகவகாரயாயஜயிவாதாவஹுஹகவாதிதாகவாசு
வெவொதெதவிஷாணவாதாகவாகிவிஷயெவாநுயாநகீதாமாயசு ॥ஆகூ॥

(வாழிகவ) இன்றமிழ்பாடியவீசனை - வஸ-வாழியாகையாலும், (சூஸுய-வாவாசு) நன்சொல்லாற்றூ
ன்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன்- சாதாரஸுய-வாகியாதனகையாலும், (காணையாஉதவாஜ்ஜயாஹணகவாசு) என்வாய்
முதலப்பனை - யாவனுக்குப்போலே தன்காயவெயாலே தானேபாஸுரிதர்க்கு வாக்கையுண்டாக்குமவனை
கையாலும், (உஜீவாவாஉககவாசு) ஒப்பில்லாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு - சாதாகநிகாஷ்டர்களையு முஜ்ஜீவி
ப்பிக்குமவனைகையாலும், (சுவடிதவடநாஸகி) எர்விலாவென்னைத்தன்னுக்கியிதாதி - தன்னைகவிபாடுகை
க்கு வஸ-வ்யதாரத்தாலு மயொழுரானவர்களையுங்கொண்டு பாடுவித்துக்கொள்ளவல்ல சுவடிதவடநா
வாஉஸுவ-த்தையுடைத்தாகையாலும், (வெகாணையொமாசு) வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே - ஸ்ரீவெ
காணத்திலெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸாஉவாதெகவ) வல்வினைமாய்த்தறச்செய்குந்தன்றன்னை - சாஸ்ரித

ஆ— குடையவாவங்களை நிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணவல்ல வரிஷபூஷ்ணவரணையாலும், (வகுள யுகை) ஆர்வலைவாழியங்கை யெம்பிரான்புகழ் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவரணையாலும், (ஜகதிஹிதாசரிதாய) திருமாலின்சிர் - ஸ்ரியஃவெகியாகையாலும், (விதயுகாய) பதவியவின்கவிபாடியவப்பணைக்கு- ஓவெஹாவெகாரகுணையாலும், எம்பெருமானைநிதரை கநநவுயொஜநவுவிஷயவெஹாதரத்திலே மூட்டாநிற்கிறானென்று "என்றைக்குமென்னை" யென்கிறபாசுரத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥அக்॥

ஸ்ரீஃவெதநிஜசாஜஃஹாவெஜிகாயநஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— இன்பம்பயக்கவெழின்மலர்மாதருந்தாணுமிவ்வேழுலகை* யின்பம்பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்தாள்கின்ற

ஆ— (இன்பம்பயக்க) இப்படி என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளுகைக்காகத் திருநாட்டினின்றும் அங்கேயெழுந்தருளியிருந்தபடியை வவாரிகூபமாகத் திருவாறன்விளையிலேவந்துபுகுந்து என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்துப் பாட்டுக்கேட்டருளி திருவடி பெருமாள்முணங்களைச்சொல்லக்கேட்டருளி கூவொகவ நிலெகையிலே பிராட்டி நிவ்ருத்தையாயிருந்தாப்போலே நிவ்ருத்தளுயிருந்த திருவாறன்விளையை பென்ரேசென்றுநாமநுலவிக்கப்பெறுவதென்று உநோரயிக்கிறார். வரவுரவாஹிதருத்தாலே தங்களுக்கின்ப

இ— என்னுடையவுகுரதிவம்வெம்யத்தை யிப்போதேபோக்கி யென்னையுன்றிருவடிகளிலேசேர்த்தருளவேணுமென்று "பாமருமூவுலகிலே" யலத்தினவாழ்வார் வுவஸதாந-வுவஸதமாகவந்த விவிதவிஹகிகவாந-வம்யாநமும் தம்மைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வாஜுய-ர்த்தையநவம்யித்தவிதுவும் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே வம்வாரநிவெ-ஒந் தலையெடுத்தென்னை யிப்போதேதிருநாட்டிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று வுாயி-க்கவேண்டியிருக்க வின்னமிச்சரீரத்தோடேயிருந்து திருவாறன்விளையிலே போயடிமைசெய்பவேணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலேபேசுகை யவம்மதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுாதியால்)

*

முதற்பாட்டு

இன்பம்பயக்கவென்கிறதற்குத் தாதுப-மருளிச்செய்கிறார் (வரவுரவாதுாதியால்) இனிதென்கிறதற்குத்

ம— இன்பம்- சுநநமானது, பயக்க- வமிக்கும்படி, கவிநுாநுவாஹிதருத்தாலே தங்களிருவருக்குமூநவுஜி யுண்டாம்படி யென்றபடி. இனிது- இனிதாக, நிதுவஸரிகளுக்கு வொரு மாகவென்றபடி. இதுக்கு வீற்றிருந்தென்கிறதோடே யகயம். எழில்- உஜ்ஜையான, "ராவெவொzஹ-ர்திவெவெஹீ" மென்று வகுவதி-த்திருமகனே யிவளுக்கநுரூபவென்னும்படி நிரதிரய வளநுய-ர் ஓவணயுரா ஜிநியான வென்றபடி. மலர்மாதரும்- வரவஸீரவஹவாவஸிநியான பெரியபிராட்டியாரும், தாணும்- அவளும் மேல்விழும்படி சுதிஃவெநாஹாரனான தானும், உடன்- இருவருங்கூட, வீற்றிருந்து- வீறுதோற்றவிருந்து, வீறு- உகுகஷ-ர்ம். வவ-ர்வொஷிகூரவமான வுகுகஷ-ர்ந்தோற்றும்படி திருமாமணி ஸ்டவத்திலேயிருந்தருளி யென்றபடி. இவ்வேழுலகை- இந்த வஸ்துவொகுங்களை, வொகுதஜதிவொகஃ- வஜாயு-ர்ஃ. திரணகாயரவுஜவகுயதி-ர்ஹவிதஜுாநரவெ வதரவி-ர்யா வெதநமும் வஜஜரஸ்துநிதுாரவெ திவியவெதநருமென்றிப்படி வரிஷண வஸ்துக்களான வஸ்து வஜாயு-ர்ங்களையுமென்றபடி. இதுக்காள்கின்ற வென்கிறத்தோடே யகயம். இன்பம்பயக்க- சுநநம் பிறக்கும்படி, "ராஜஸ்ரீதாஃநவுராவு ராஜ்யம்வரவாவுவாஜு" வரஹுஷ்டஃஜிதாவொகஃ" என்கிறபடியே சாதாவிதாக்களான தாங்களிருவருங்கூட விருந்து ரகூஷிக்கத் துடங்கினவாறே வொகுங்களுக்கு நிரதிரயாநந்முண்டாம்படி யென்கை,

மூ— வெங்கள்பிரா* னன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யன்புற்றமர்ந்துவலஞ்
செய்து கைதொழுநாள்களுமாகுங்கொலோ* ॥கா॥
ஆகுங்கொலியமொன்றின்றியகலிடமுற்றவுமீரடி யே* யாகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையு*

ஆ—முண்டாம்படியாகவும், அயர்வறுமமரர்களுக்கினிதாம்படியாகவும் பிராட்டியோடேகூடத்திருமாமணிமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தருளி யிவ்வேழுலகையுமின்பம்பயக்கவாள்கின்ற வெங்கள்பிரான் அன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ் திருவாறன்விளையன்புற்றமர்ந்து வலஞ்செய்து கைதொழுநாள்களுமாக வற்றேயோவென்கிறார்.॥
(ஆகுங்கொல்) ஒருவனேஹமின்றிக்கே யகலிடமுற்றவு மீரடியேயாகும்படி யளந்தருளின ஸ்ரீவாமநனையெழுந்தருளியிருக்கிற திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற ஶிஹாதிவத்துக்காகக் கொடிகட்டி யலங்கரித்த மானதிருவாறன்விளையை உந்நகவ-ர்ஷராஜி ஸுமயூரவ்ருவாஹிதமாய் ஹிமஶீதலமான நீர்கொண்டு தூவி வலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமோவென்கிறார். ॥உ॥

இ— தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமி தூராதியால்) ஆகவற்றேயோவென்றது - ஆகமாட்டுமோவென்றபடி. ஶேஷம் ஸுஷ்டம். ॥கா॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

ஆகுங்கொலியமொன்றின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருவனேஹமின்றிக்கேயென்று) எழுந்தருளியிருக்கிறவென்கிறது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். மாகந்திகழி தூராதிக்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியிதூராதிபால்) மாகந்தீரென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வந்நெதூராதியால்)॥உ॥

ஈ—ஆள்கின்ற- வரிவாலியாகிற்கிற, எங்கள்பிரான்- எங்களுடைய வுபகாரகன், தன்னுடைய ஸுலபத்தையெங்களுக்குக் காட்டி யென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தெனக்கு மென்னமுலையிகளுக்கும் ஶிஹாவகாரகனென வென்றபடி. அன்பு- ஸௌஹார்த்தை, உற்று- மாஶமாகஸுஸி-த்து, திருவாய்மொழிகேட்கைக் கநுரூபமாயிருப்பதொரு ஔஷத்தைப்பெற்றேமென்றந்தஔஷத்திலே மஹாஹ்லாதத்தை யென்றபடி. அமர்ந்து- ஹர்ஷவஶனப், அத்ஔஷத்திலிருந்துதிருவாய்மொழி கேட்கையிற்காட்டில் வேறுருஹ்யொஜநத்தை யவைகூபாதவனு யென்றபடி. உறையும்- கூடாரங்கள்போலே தீமை-ம் ஹ்லாஶித்துப்போகாதே நிதூவாஸம் பண்ணுகிற, ஸ்ரீவாஶிஹமஹாஹ்ல பாடின ஸ்ரீராமாயணம் கேட்கைக்கித் திருவயோத்யிலே திருத்தம்பிமாருந்தாமுங்கூடப்பெருமாள் பேரோலக்கமாக விருந்தாப்போலே நான்பாடின திருவாய்மொழி கேட்கைக்காகத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே நாய்ச்சிமாரோடேகூட நிதூவாஸநங்களோடே கூட வவன்வஸிக்கிற ஔஷமானவென்றபடி. அணிபொழில்- ஊருக்கழகாயமான வுபவநங்களாலே, சூழ்- வரிவ்யூதமான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யஔஷத்தை, இதுக்குக் கைதொழுமென்கிறதோடே யமயம். அன்புற்று- திருவாய்மொழி கேட்கைக் கநுரூபமான ஔஷதமுண்டென்று அத்ஔஷத்திலே மாஹஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, அமர்ந்து- அத்ஔஷவாஸத்திற்காட்டில் வேறுருஹ்யொஜநத்தை யஹிஷயிபண்ணுமல், வலஞ்செய்து- ஹ்ருஷிணங்களைப் பண்ணி, கைதொழுநாள்களும்- கைகளாலே தொழும்படியான தினங்களும், “ஸ்வாம்ஜலி வ்ருத்தாஹ்யுஷாஃ” என்கிறபடியே யம்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநாளிக்கும் தினங்களுமென்றபடி. நாள்களுமென்கிற வவ்யயத்தாலே ப்ரவ்ருத்திஸுடைய தூரஸ்தாவகும் த்யநிக்கிறது. ஆகுங்கொலோ- உண்டாகுமோ. “கதாஹம் நீம் ஸகாஶாத்ஸ்ய நிஶாகர கூடஜஸ்திகஃ । ஸஹாய-ம் யஸ்யஸஹஜோ ராஜ்ய வைஶ்யயதிஹராவஹம்” என்னுமாப்போலே யிக்காஶமே யக்காஶமாகாதோ வென்றபடி.॥எ॥

ஆகுங்கொல்ஐபம்- ஆகமாட்டுமோ வென்கிற ஸந்தேஹம், இது ஶக்யமாமோ,வென்கிற ஸந்தேஹமென்றபடி. ஐபம்- ஸந்தேஹம், ஒன்றின்றி- ஸ்ரம்ஶத்துமில்லாமல், இத்தனை ஶ்ரமத்தனை விஶ்வாஶநவை ஹவாரிக்கு மொகுங்களளக்க ஶக்யமோவென்று கலங்கின ஔவர்களுடைய ஸந்தேஹமெல்லாம்போம்படி யென்சை. இதுக்கு நிமிர்ந்தவென்கிறதோடே யமயம். அகவிடம்- விஸ்தீர்ணமான ஸ்தலிபானது, இடம்- ஸ்தலி. முற்றவும்- கூஃஸமும், ஈரடியேயாகும்பரிசு- இரண்டடியே யாகும்படியாக, நிமிர்ந்த- திவிகூ ஶயளந்தவனை, நிருக்குறளப்பன்- ஸ்ரீவாமநனை ஶிஹாவகாரகன், குறள்- வாமநன். அமர்ந்துறையும்- வாஸஞ்செய்திற்காட்டிலும் பொருந்திவஸிக்கிற ஸ்தலமான, மாகம்- ஶஹாகாஶத்திலே, மா- ஶஹத்து, கம்-

மூ—மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கணீடுமதிட்டிருவாறன்விளை* மாகந்தீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்துகைதொழக்
கூடுங்கொலோ*
॥உ॥
கூடுங்கொல்வைகலுங்கோவிந்தனைமதுசூதனைக்கோளரியை* பாடும்பரவைமிசைச்கண்டுகைதொழுதன்றி
யவனுறையும்* பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்விவையந்தாறங்கப்பன்னினர்வாழ்* நீடுபொழிற்றிருவா
றன்விளைதொழுவாய்க்குங்கொனிச்சலுமே*
॥ங॥

அ—(கூடுங்கொல்) வளஸீயுவாதலுஹுணவிஸ்ணுவென வெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமே
லேயெழுந்தருளி யிருக்கும்படியைக்கண்டி கைதொழுகையன்றியே அவனுக்குங்கூடஒராவுமாய், வாஂமு
வகஹவெஹவிஹிஸ்ரவாரராய், திஹஷ்வரஹவாரஷாராயந ரஹிவவஹஹாயஜ்ஹாஹுங்ஷாநஸீஹ
ராயிருந்த திவ்யதேசங்கள்வாழ்கிற திருவாறன்விளையை நிச்சலுந்தொழக்கூடுமேயோவென்கிறார். ॥ங॥

மூன்றும்பாட்டு.

இ— கோவிந்தனையிதுநிவஹங்களுந்துக் காதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (வளஸீயுவுதுவாஹியால்) சூஹிஸஹத்
தாலே விரோயிநிராவகங்ஷமும் ஸத்ருக்ஷணாரிநஹிஹவநீபங்ஷமும் விவக்ஷிதம். ஆடுபறவைமிசைக்கண்டு
கைதொழுதன்றியென்கிறதற்குத் காதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிதுவாஹியால்) அவனுறையுமென்கிறதற்
குந் காதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமிதுவாஹியால்) துதீயவாஹத்துக்குத் காதுயர்மருளிச்செய்கி
றார் (வாஂமெதுவாஹியால்) அதில்வாஂமஸஹத்தாலே ஆறங்கமென்றதுவுவாவுவாதம். வளஹிஹாயஜ்ஹஸஹத்
தாலே வேள்வியைந்தென்கிறது வுவாவுவாதம்.
॥ங॥

ஸ—சூகாஸமென்றபடி. திகழ்- விளங்காநிற்கிற, கொடி- யூஜங்களையுடையவையான, மாடங்கள்- ஸ்ருஹங்
களையும், நீடு- காதுஹதங்களான, மதில்- வுராகாரத்தையு முடைத்தான, மதில் திருவாறன் என்கிறவிடத்
திலே ளகாரராகுவரே தகாரெஉஹயொஃவ்வாநெ டகாரஷிவாஹெஸஃ. திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளை
யென்கிற திவ்யதேஸத்தை, மாகந்த- ஸுஹாஸயமான, வநநகவ-ஸ்ரோதி திவ்யஸயவாஸிதமான வென்
றபடி. நீர்கொண்டு- வயிலங்களைக்கொண்டு, தூவி- ‘ஸிஹஹதே வஹ்யாஂக்ருஹ்வாஂ வஸ்ருஷீதெந வாரி
ணா” என்கிற கணக்கிலே யெங்கும் திருநீர்பரிமாறி. வலஞ்செய்து- வுரதக்ஷிணங்களைப்பண்ணி, கைதொழக்
கூடுங்கொலோ- கூஜலிபண்ணிக்கொண்டநுஹவிக்கக்கூடுமோ. ॥உ॥

வைகலும்- வஹ-ர, கூடுங்கொல்- இது சூஹராகிஸயத்தாலே கீழ்ச்சொன்னத்துக்கநுரூபமாஷணம்.
கோவிந்தனை- மொவிநுஹனை, மொக்களை ரக்ஷிக்கையாலே வளஸீயுவாதலுஹுணவிஸ்ணுவென்றபடி.
மதுசூகனை- ஸயுவ-ஸ்ரஹநனை, ரக்ஷ்யவிரோயிநிராவகங்ஷனவென்றபடி. கோள்- வலிஷ்டமான, அரிய-
ஹரிணைய, விஂஹத்தை, விஂஹம்போலே ஸத்ருக்களுக்கநுரூபநஹிஹவநீபனை வெம்பெருமானை யென்றபடி.
ஆடு- ஆடாநிற்கிற, ஆடுகை- நத-ர்நம்பண்ணுகை. எம்பெருமானுக்கு வாஹநமாயிருக்கிற ஹஷ-ர்கீஸ
யத்தாலே நத-ர்நம்பண்ணுமாப்போலே ஸுப-ர்நீபமகிஸாமிபான வென்றபடி. பரவைமிசை- வகுயின்மே
லே, ஸுத்ரன்மேலே யென்றபடி. கண்டு- திருவாறன் விளையினின்றும் என்னைக் கூடாகூடிக்கைக்காக விங்கே
பெழுந்தருளக்கண்டி, கைதொழுதன்றி- கைகளாலே தொழுகையன்றிக்கே, இதுக்குத்தொழுவாய்ச்சுங்கொ
லென்கிறததோடே யகயம். எழுந்தருளினவிடத்திலே யவனைக்காண்கை போராது. அவ்வூரிலேபோயவனைக்
காணவேணுமென்றுகருத்து. அவனுறையும்- அவன் நிகுவாஸம் பண்ணுகிற விடமான, இது திருவா
றன்விளைக்கு விஸேஷணம். பாடும்- பாடாநிற்கிற, உவெஹவ்வஸ்ரமாகச் சொல்லப்படாநிற்கிறவையான வென்
றபடி. பெரும்புகழ்- விஸ்வஹஹவஹ்ஹுணவுராகிவாஹகங்களான, நான்மறை- நாலு வெதங்களையும். வேள்வி
யைந்து- யஜ்ஞங்களைந்தையும், வளஹிஹாயஜ்ஞங்களையுமென்றபடி. ஆறங்கம்- ஷடங்கங்களையும், பன்னினர்-
நன்றாக நிரூபித்தவர்கள், வாழ்- ஹவஹநுஹஸத்தாலே ஸ்ரவிபாநிற்கிற ஸ்ரீமான, நீடுபொழில்-
விஸ்தீர்ணோதாநமாயிபான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஸத்தை, நிச்சலும்- நிகு
மும், தொழ- வெவிக்க, வாய்க்குங்கொல்?- கிடைக்குமோ, நிகுமும் வேவிக்குப்படி என்றைக்குக்கிடை
க்கப்புகுகிறதென்று கூணிக்கிறபடி.
॥ங॥

மூ—வாய்க்குங்கொனிச்சலுமெப்பொழுதுமனத்தீங்குநினைக்கப்பெற* வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்சூழ்திருவாறன்விளை* வாய்க்கும்பெருப்புகழ்மூவுலகீசன்வடமதுரைப்பிறந்த* வாய்க்குமணிநிறக்க ண்ணபிரான்றன்மலரடிப்போதுகளே* ॥சு॥

மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமிருத்திவணங்கப்* பலரடியார்முன்பருளியபாம்பணையப்ப னமர்ந்துறையு* மலரின்மணிநெடுமாடங்கணீடுமதிள்

அ—(வாய்க்குங்கொல்) ஸ்ரீயஃபதியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளுகையாலே யதிஷயமான வாத்ஸல்யகுணங்களையும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணங்களையுமுடையனாயிருந்த வவனைமூந்தருளியிருந்த திருவாறன்விளையிலே அவன்றிருவடிமலர்களை நெஞ்சாலென்றநாளுமநுபவிக்கக்கூடுமென்கிறார். ॥சு॥

(மலரடிப்போதுகள்) தன்றிருவடிமலர்களை யென்னெஞ்சத்தெப்பொழுது மிருத்திவணங்கித் திருவாய் மொழிபாடியநாளுவிக்கும்படி திருவனந்தாழ்வான்முதலாகவுள்ள பலரடியார்முன்பருளிய வுபகாரஸ்மரணிக

நாலாம்பாட்டு.

இ— வடமதுரைப்பிறந்தவாய்க்கும்பெரும்புகழென்றருளிச்செய்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபதியிலேயிதரிதியால்) வாய்க்கும்மணிநிறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரிதியால்) மூ வுலகாளுத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயிதரிதியால்) ॥சு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

வணங்கவென்கிறதற்குப் பூகஸ்ரவணாதிகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கியிதரிதியா

ஸ— வடமதுரை - உத்தரதேசதிவ்யமான ஸ்ரீயஃபதியிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனை, வாய்க்கும் - அத்தாலேவாயாநிற்கிற, யஃபதியிலே யவதரிக்கையாலே சீலதயாதிகுணங்களாலே பூர்ணகாமியாநிற்கிறவையான வென்ற படி. பெரும்புகழ் - அவரிஷ்டகுணங்களான அபரிமிதகுணங்களைபுடையவனை, மூவுலகீசன் - திவ்யவைதிகாவைதிகநிபஹாவான, வாய்க்கும் - ஸம்பாதிக்கிற, அவதரிக்கையாலே மிகவும்பூர்காமியாநிற்கிறவென்ற படி. அணி - ஸௌகுமார்யமான, அதிசீதளமான வென்றபடி. நிறம் - காந்தியையுடையவனை, கண்ணபிரான்றன் - ஸ்ரீகிருஷ்ணனை திவ்யாவதாரகாலத்திலுடைய, தன்னென்றுவுமாசையாலே நாள்தோறுமொழியும். மலர் - விகஸிதங்களான, அடிப்போதுகளை - வாணகமலங்களை, போது - வாஷ்பம், இங்குகமலம்விவகஷிதம். இதுக்கு நினைக்கவென்கிறதாத்பர்யம். ஈங்கு - இந்தலோகத்திலே, வாய்க்கும் - வேஷாஸ்ரவமாகஸம்பாதிக்கிற, கரும்பும் - இக்ஷுக்களும், பெரும் - பெரியதுகளான, கரும்புகளுக்கும்நிழலாம்படி யுஸ்தங்களானவென்றபடி. செந்நெலும் - சிவந்தகதிர்களையுடையவையான நெல்லுப்பயிர்களுமான, வயல் - சழனிகளாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, திருவாறன்விளை, திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, நிச்சலும் - நித்யமும், எப்பொழுதும் - கதாசிதபி நஷ்டனாந்தோறும், மனத்து - ஹ்ருதயத்திலே, நினைக்கப்பெற - ஸ்மரிக்கப்பெறுகைக்கு, பெறவென்கிறவித்தாலே ஸ்மரிக்கையே பேறென்றுதாத்பர்யமாகிறது. "ஸம்வதத்வம்வதாம்வஃமநாம்ஸி" என்றதிறே! வாய்க்குங்கொல் - கிடைக்குமோ. ॥ச॥

மலர் - விகஸிதமான, அடிப்போதுகள் - தன்திருவடித்தாமரைகளை, என்னெஞ்சத்து - என்னுடையஹ்ருதயத்திலே, எப்பொழுதும் - ஸர்வகாலங்களிலும், இருத்தி - பூர்ணஸ்திதங்களாக்கி, வணங்க - நான்ஸேவிக்கும்படி, திருவாய்மொழிபாடியநாளுவிக்கும்படியென்கை. இதுக்கருளியவென்கிறதாத்பர்யம். பலரடியார்முன்பு - ஸ்ரீவாஸுதேவன் ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநன் ஸ்ரீவாராஹாதிகளான முதலாழ்வார்களென்கிற வித்தனைபேர்களான வடியார்முன்னே, அடியார் - தாஸபூதர்கள், அருளிய - என்பக்கல் விஸ்வஸித்துகூவிவைபண்ணினவனை, "ஸர்வாத்மநாஸ்ரிதாஸ்தாத்ருக்ஸ்ரிதேஷ்வேகஸ்தவ" என்று முதலிகளெல்லாருமிருக்கச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விஸ்வஸகடாக்ஷம்பண்ணினப்போலே யென்றுகருத்து. பாம்பணை - நாகபர்யங்கனை, அப்பன் - வாத்ஸல்யாதிகுணன், அமர்ந்து - பூர்ணஸ்திதனாய், அத்திதேவதாவாஸத்திற்காட்டில் வேறொன்றை யதிஷ்டானபண்ணுமலென்றபடி. உறையும் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமான, மலரில் - வாஷ்பங்களையுடையவையான, இல்லென்றதுகூயீற்றயம், வாஷ்பாம்ஸுதங்களானவென்றபடி. மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உத்துங்கங்களான, மாடங்கள் - ஹர்யங்களையும், நீடு - கதாசித்தங்களான, மதிள் - ப்ராகா

மூ—திருவாறன் விளை* யுலகுமளிபுகழ்பாடநம்மேல்வினையொன்றுநில்லாகெடுமே* ॥ரு॥
ஒன்றுநில்லாகெடுமுற்றவுந்தீவினையொள்ளித்தொழுமின்றொண்டீ* ரன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள்புணர்ந்த* னென்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சந்துதிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரா* னின்றவணி திருவாறன்விளையென்னுநீணகரமதுவே* ॥கூ॥
நீணகரமதுவேமவர்ச் சோலைகள்சூழ்திருவாறன்விளை* நீணகரத்துறைகின்றபிரானெடுமால்கண்ணன்விண்

ணமர்ந்துறையும் திருவாறன்விளையிலுடைய வுலகமளிபுகழ்பாட நம்முடையமேலுமேல்வினைகளும், திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளென்று ஸ்ரீமெவ்ஷவர்களுக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ॥ரு॥

(ஒன்றுநில்லாகெடும்) அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கை யணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தருளி அத்திருமணப்புணர்ந்தருளின திருவழகையென்று மென்னெஞ்சந்துதிப்ப வென்னெஞ்சுள்ளேபுகுந்திருக்கிற பிரான்கின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவே உள்ளித்தொழுமின்தொண்டீர்? உங்கள்வழுவுதீவங்களுமோபோமென்கிறார். ॥கூ॥

ல்) பாம்பணையென்கிறவிபீஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானிதாழியால்) பாட்டுக்குவமிதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளிதாழியால்) ॥ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

என்னெஞ்சந்துதிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருமணமிதாழியால்) ॥கூ॥

ரங்களைபுமுண்டாத்தான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய, இதுக்குப்புகழோடேயநயம். உலகமளி - லோகத்திலேமலிந்ததான, லவ்யாயிகமானமென்றபடி. புகழ - கீர்த்தியை, பாட - பாடினால், நம்மேல்வினை - நம்முடையமேலேயிருக்கிறகர்மங்கள், ஒன்றுநில்லா - ஏகதேசத்தும்நில்லாமல், கெடும் - நஷ்டங்களாம். ॥ரு॥

அன்று- ஸீதாபிராட்டியைக்கவர்ந்துகொண்டுபோகையிலே வந்திருந்த காலத்திலே, அங்கு- அந்த யுத்தபூமியிலே, அமர்- யுத்தத்திலே, வென்று- ஜயித்து, ஸீதாபிராட்டிதன்னை யிக்ஷ்வாகுகுலத்திற்கு நம்முடையகுலதனமென்னலாம்படி மீட்டுக்கொண்டுவந்த, இராமபிரானென்கிற, அணி- சௌந்தர்யசீலாதிகளான, அணி- சௌந்தர்யம். ராகவாத்வ வசஸ்வ ஸாஸ்த்ர. நெடும்- பெரியதுகளான, சுகீதாயிதஹாரஹாரங்களான வென்றபடி. தோள்- ஹஸ்தங்களை, புணர்ந்தான்- ஸம்ஸ்லேஷித்தவனை, என்றும்- ஸர்வகாலங்களிலும், எப்போதும்- கதாசித் ஸர்வதேஸங்களிலும், என்னெஞ்சம்- என்னுடைய ஹ்ருதயமானது, துதிப்ப- ஸ்துதிக்கும்படி, அவ்வவஹாநுபூதிக்கு மவ்வழகையுங்கொண்டாடும்படி யென்றபடி. உள்ளே- என்னெஞ்சுக்குள்ளே, இருக்கின்ற- ராக்ஷஸீப்பிராட்டியை கவர்ந்தானம் பண்ணினபோதுள்ளவத்திருக்கோலத்தோடே வந்திருக்கிறவனை, பிரான்- ஸர்வாபகாரகன், நின்ற- எல்லாருங்கண்ணுமேலே காணும்படி நின்றருளுகிற ஸுலபனை, அணி- ஜகதலங்காரமான, திருவாறன் விளை யென்னும்- திருவாறன் விளையென்கிற, நீணகரமது- அந்தவ்ருத்தமான ஸ்ரீரங்கநகரத்தை, நீள்நகரமென்கிறவிடத்திலே ஸகாரலோபஸந்தி நகாரஸ்ய உகாரயணாதேசம். தொண்டீர்- ஸ்ரவணவிஷயத்திலே வாயுழையையுடையவர்காள்? தொண்டு- வாயுமும், தொண்டுடையவர் தொண்டீர், தொண்டீரென்று ஸம்போதயநம். உள்ளி- ஹ்ருதயத்திலே யநுஸந்தித்து, தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், தீவினை- க்ரூரபாபங்கள், ஒன்றுநிலலா- ஏகதேசத்தும் நிற்கமாட்டா, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நபாபமும், கெடும்- நஷ்டமாய்விடும், கெடுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோபம். ॥கூ॥

அதுவே - அந்தத்திருவாறன்விளையே, நீணகரம்- தீவ்யகாலமிருந்து ஸகலவிபவைச்வர்யங்களும் பண்ணும்படியான தாவத்ஸ்தலமும், மலர்ச்சோலைகள் - உபகுஸுமகுலோத்பவ வ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளைநீணகரத்து - திருவாறன்விளையாகிற ஸ்ரீரங்கத்திலே, உறைகின்ற - நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை, பிரான் - எங்களைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்த ஸ்ரீஹயக்ரீவனை, விண்ணவர்கோன் - நித்யஸூரிநாயகனை, நெடுமால் - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே தீவ்யதாஸத்தையுடையவனை, கண்ணன்- ஸ்வதஸ்ஸித்த க்ருஷ்ணப்ரவ்ருத்தனை, வாணபுரம்புக்கு- பாணாஸுரனுடைய

மூ—ணவர்கோன்* வாணபுரம்புக்குழக்கட்பிரானேத்துலபவெம்போர்களசெய்து* வாணனாயிரந்தோடுணி
த்தான்சரணன்றிமற்றொன்றிலமே* ॥எ॥
அன்றிமற்றொன்றிலகின்சரணெனறகலிரும்பொய்கையின்வாய்* நின்றுதன்னீள்கழலேத்தியவானையி
ன்னெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான்* சென்றங்கினிதுறைகின்றசெழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யொன்றிவ

ஆ— (நீணகரமதுவே) திருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவேயாகவும், அதுபெறுகைக்குவாயம் அதுவேயின்றருளின அவன், அவனுகிறன் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாகிருந்துவைத்து சுஸ்ரீகவாஹ்யுஸ்மெயா யியாகையாலே ஸ்ரீயஃபெயிலே யாஸ்ரிதவஸிதுராணாயஃமாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின சுஸ்ரீதவிரோயி நிரவதிகமெகமெஹாமுனை கூஷன், அவனல்லதுவாயமிலலை, அவனை ஸரணம்புகுந்தேக
ளென்கிறார். ॥எ॥

(அன்றிமற்றொன்றிலம்) ஸரணம்புக்கால் நம்மவெகூதிகஞ்செய்தருளுமோவென்னில், வாஸாவதிஸாவ

ஏழாம்பாட்டு.

இ— நீணகரமதுவேயென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனிதாஹியால்) நீணகரத்துறைகி
ன்றபிரான்சரணெனகிறவஹங்களுக்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (அதுபெறுகைக்கி தாஹியால்) நெடுமாலி
தாஹிதோள்துணித்தானிதாஹத்துக்கு ஹேயொஜநமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகிறனிதாஹியால்) அதில்நெடி
மாலென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (சுஸ்ரீதவாஹ்யுதாஹியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தா
தய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபெயிலேயிதாஹியால்) பண்ணியருளினவென்கிறதற்கு கூஷணேடையங
யம். வாணபுரமிதாஹிக்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (சுஸ்ரீதவிரோயிதாஹியால்) அன்றிமற்றொன்றில
மென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (அவனல்லதிதாஹியால்) இதுக்குப்வாஹதாதய-ஃமருளிச்செய்
கிறார் (அவனையிதாஹியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

அகலிரும்பொய்கையின்வாய் நின்றென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (வாஸிதாஹியால்)

ஸ—வாஸத்தைஹேவெளித்து, முக்கட்பிரான்- ஹேவெஸகிஹதஹுவஹுவகுமான நெதீரதீயத்தைபுடைய வா
ணாவஸாஸுக்குவகாரகனாஸுனே, இதுக்குப் போர்கள்செய்தென்கிறத்தோடே யஙயம். கண்பிரான்
என்கிறவிடத்திலே வகாரவஹு பகாரவெவெ டகாராதெஸஃ. தூலய - வஸாவஹுனும்படி, வாணாவஸாரா
கூஷணம்பண்ணினது போருமென்று உவாதனும்படியென்கை. வெம்போர்கள்செய்து - கூதீஹுங்களான
யாஹங்களைப்பண்ணி, வெம்என்று - உஹும், போர் - யாஹம், ஸாஹுனே யாஹங்களைப்பண்ணியென்று ஜிக
ஃ-ஃகுகும் ஹுஜிவஸாஹாவுாஹுவவஹும். வாணனே - வாணாவஸாரனே. ஆயிரந்தோள் - வஹஸ வஃவுங்
களானவாஜங்களை, ஜிகஃ-ஃகுகும். துணித்தான் - வெட்டியவன், சரண் - ஸரணம், திருவாறன்விளையை
வாஹிக்கைக்குவாயம் என்றபடி. அன்றி - அவனன்றிகே, மற்றொன்றிலம் - வேறொரு வுவாயமுடை
யோமல்லோம். ॥எ॥

அகல்- விஸ்தீணஃமான, இரும்- பெரியதான, கூமாயமானவென்றபடி. பொய்கையின்வாய்- வாஸஸ்தா
டத்திலே, வாய்- இடம். நின்று- ஹுாஹஹுஸஹுய்க்கொண்டு வமிக்கமாட்டாதேநின்று. இதுக்கேத்திய
வென்கிறதோடே யஙயம். நின்சரணையன்றி- உன்திருவடிகளையொழிய, மற்றொன்றிலமென்று- வேறொரு
மகியுடையோமல்லோமென்று, தன்- தன்னுடைய, நீள்- நீளுமையவான, கூவஹுரிருந்தவிடத்தளவும் வரத்
தக்கையான வென்றபடி. கழல்- திருவடிகளை, ஏத்திய- வேதாம்பண்ணின, ஆனையின்- ஸ்ரீமஜ்ஜம்ஹுாழ்
வானுடைய, நெஞ்சிடர்-ஃநஹுஸில் ஹுஃவத்தை, தாஃராவஸவாஹுஷகங்களை திருவடிகளிலே சாத்தப்பெற்றிலமென்
கிற ஃநொஹுஃவத்தை யென்றபடி. தீர்த்த- நிவாரணம்பண்ணினவனை, பிரான்- ஃவெஹாவகாரகன், ஆனை
யிடரைப் போக்கினதுவும் தமக்குவகாரித்ததாக நினைத்திருக்கிறார். சென்று- கூஹாராகிரபத்தாலே வந்து,
அங்கு - அவ்விடத்திலே, இனிது - இனிதாக, வெமாஹுமாக உறைகின்ற - வஸியாகிற்கிறவஹுயமான, இதுஹு
க்குவிரோஷணம், செழும் - அழகியதான, பொழில் - உஹுாநங்களாலே, சூழ் - வளிவுதமான, திருவா
றன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற தியுநமஸத்தை, ஒன்றி- கிட்டி, வலஞ்செய்ய - வஹுஹுவிணப்பண்ணினால்,

மூ— லஞ்செய்யவொன்றுதீமாதீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே* ॥அ॥

தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித்தெளிவிசும்பேறலுற்று* ஞாயினுள்ளநுழுள்ளத்துள்ளுமமைந்தெதாழி
னினுள்ளுநவின்று* யாவருமவ்வணங்குமம்பொழிற்றிருவாறன்விளபதினை* மேவிவலஞ்செய்துகை
தொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே* ॥கூ॥

ஆ—ஈனுப் ஸரணாகதனை ஸ்ரீமதிஜாதுராழ்வானுடைய வாவத்தையெல்லாம்போக்கி பவனாகூவித்தருளின ஸரணாகதவத்ஸலனல்லனே திருவாறன்விளயிலே யிருக்கிறான், அவன்நம்முடைய வபிவெகூவி தந்திசெய்தருளும் ஆதலாலுங்களுடைய வஸவுகளுக்கேபம்படி திருவாறன்விளயிலே போபராகவியுங்கொ ளென்கிறார். ॥அ॥

(தீவினை)திருவாறன்விளயோவூராவும், திருநாடன்றிவென்னில்? நிரவுவுதுவுவுதீவாயகராய்த்தெளி விசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையைக்கண்டால்திருநாட்டைவிட்டு இத்தையே வூராவுமாகக்கொண்டு வவுக் கரணங்களாலுமநுபவிப்பார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு மிதுவேவூராவும், என்னெஞ்சும் திருவாறன்விளையை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமேயோவென்று ஓயாதுயிபாநிற்கும், அதுவே வூராவுமென்கிறார். ॥கூ॥

இ—அன்றியி தூாழிக்கும் தன்னீள்கழலேத்திபுவென்கிறதற்கும் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (ஸரணாகதனை வென்று) ஆனையின்நெஞ்சி தூாழி விளயிசுனைத்துக்குத் தாதுயக்மருளிசெய்கிறார் (ஸ்ரீமதிஜாதுராழி இரு க்கிறானென்னுமளவாலே) இவ்வளவுக்கும் வாதுதாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (அவனிதூாழியால்) தாரீப வாதுத்துக்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதூாழியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

திருவாறன்விளை வஜர்க்காதுயிக்கைக்காக வீஸரணிலே வரிகளவுமாயிருக்க வித்தை நிவுதுவூரா வாயகராய்த் திருநாட்டிலேபோமவர்கள் வந்தநுபவிப்பரென்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகை யவஸ்துதமன்றோ வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (திருவாறனி தூாழியால்) தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகியென்கிறதற்குத் தாதுய க்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவுது தூாழியால்) இதீயவாதுத்தி லஸ்க்ஷணிக்கிற வஸ்க்த்தையருளிச்செய் கிறார் (திருவாறன்விளைபக்கண்டாவி தூாழியால்) இதீயவாதுத்துக்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (வஸ வெக்தூாழியால்) யாவருமென்கிறவதுத்திலே யஹிவூராதமானவஸ்க்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லேயி தூாழியால்) பாட்டுக்குப் வாதுதாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (அதுவேவூராவுமென்று) ॥கூ॥

ப— தீவினையொன்றும் - க்ரூரவாவங்களொன்றும், ஓவென்றுஸ்மிவாயநம். வாரீர்ஜநங்காளென்றபடி. உள்ளத்தின்சார்வு - உள்ளத்திலேசார்வையுடையவை, அல்ல - உநஸ்ஸிலேஷ்டி கியுடையவையல்ல, உநஸ்ஸிலேங் ற்கமாட்டாதே நஸித்துப்போமென்கை. ஆதலாலங்கேபோய் கநுஹவியுங்கோளென்று தாதுயக்ம். ॥அ॥

என்சிந்தனை- என்னுடைய விஜ்ஞாநயானது, என்னுடைய உநோபாயமானதென்றபடி. இதுக்குக் கூடு ங்கொலென்று மென்கிறத்தாலே யாசயம். தீவினை- க்ரூரவாவங்கள், உள்ளத்தின்சார்வு- உநஸ்ஸிலே சார் வையுடையவை, உநஸ்ஸிலே ஷ்டிகியை யுடையவை. அல்லவாகி- அல்லாதவுகளாய், கதுகம நிவுதிங்களா யென்றபடி. தெளிவிசும்பு- தெளிவைக் கொடுக்கு மாகாஸத்திலுடைய, வரிவெஷ்ணாநுஹவஸுமான ஸ்ரீமவெகுண்டத்திலுடைய வென்றபடி. ஏறல்- க்ரோஹணமானது, உற்றால்- கிட்டினால், உறுகை- கிட்டு கை, வூராவைய கூழாங்களும் நிவுதிங்களாய் ஸ்ரீமவெகுண்டாரோஹணமும் வந்து கிட்டினலென்று வா டாயுர்ம். இதுக்கு வணங்குமென்கிறத்தாலே யாசயம். நாவினுள்ளும்- வாக்கிலும், உள்ளத்துள்ளும்- உந ஸ்ஸிலும், அமைந்த- அந்த வாதுநவுங்களுக் கநுரூபமாம்படி வபிணாமான, அமைவு- வபிகி. தொழிலினுள்ளும்- காயிகவ்யாவாரங்களிலும், தூதீபாவை ஷ்டி. உபநாவாக்யங்களாலே யென்றபடி. நவின்று- கூவ்யவஹரித்து, நவிலுகை- கூவ்யவஹாரம். க்ருதாதிகாரத்தாலே வஷியை வஷியை நுஹவித்தெ ன்றபடி, யாவரும். எல்லாரும், உபதேசாய்ப்போவாரெல்லாருமென்றபடி. இது நிக்ருஷ்டாதிகாரருக்கு முவ கூஷணம். வந்துவணங்கும்- இவர்களெல்லாரும் வந்து வஸவிக்கிற ஸுலபமான, பொழிற்றிருவாறன்விளயதினை- உவ்யாநங்களை யுடைத்தான தருவாறன்விளையாகிற வந்திவ்யதேஸத்தை, மேவி- க்ருஹித்து, வலம்செய்து- வுதக்ஷிணம்பண்ணி, கைதொழ- கைகளாலேயஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டு நுஹவிக்க, கூடுங்கொலென்னும்-

மூ—சிந்தைமற்றொன்றின் நிறத்ததல்லாத்தன்மைதேவபிரானறியுஞ்*சிந்தையினற்செய்வதாரறியாதன்மாயங்
களான்றுமில்லைச்* சிந்தையினற்சொல்லினற்செய்கையானிலத்தேவர்குழுவணங்குஞ்* சிந்தைமகிழ்தி
ருவாறன்விளைபுனறதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே* ॥ய॥
தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணித் தீர்த்தனுக்கே* தீர்த்தமனத்தனனாகிச்செழுங்

ஆ—(சிந்தை) திருநாடுபூராவும், என்னுமபூமிபாலேயும்மைத்திருநாடேறக்கொண்டெழுந்தருளிற்செ
ய்வதென்னென்னில், திருவாறன்விளையே வூராவுமென்றிருக்கைக்கு விரோயியான வாவத்தைப்போக்கி
பென்னைத்திருவாறன்விளையே வூராவுமென்றிருகப்பண்ணினபின்பு திருவாறன்விளையென்றால் என்னைஞ்ச
ாழ்ந்துகிடக்கும்படியறியாதே, வவ-ஜூனல்லதேவென்கிறார். ॥ய॥
(தீர்த்தனுக்கற்றபின்) திருவாறன்விளையே வூராவுமென்றிருக்கைக்கு விரோயியானவென்னுடைய
வாவத்தைப்போக்குகையாலே வவிதரும். அதில்கின்றருளின வெம்பெருமான் அதிலும்வவிதரும். அவனே

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ—திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றை யென்னெஞ்சறியாதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவகை-த்தைச்
சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாநரா-கியன்றேவென்ன விதுக்குத் தாதுய-ஞ்சொல்லுகைக்காக
வவதரிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலிதாழியால்) தீர்த்தனுக்கென்கிறவுடத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார்
(திருவாறன்விளையேவூராவுமிதாழியால்) தாரீபவாடத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (என்னையி
தாழியால்) பூமிடவாடத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையென்றுலிதாழியால்) ஷிதீ
யவாடத்துகருத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (வவ-ஜூனல்லதேவென்று) ॥ஏ॥

* நிகமனம். *

மனத்தனாகியிதாடத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனிதாழியெம்பெருமானென்னுமள

ரா—கிடைக்குமோ வென்று நினையாகின்றது. ॥கூ॥

நிலத்தேவர்குழு - வாரிவாரானை வாமவதருடையவடிவுமானது, குழு - வடிவம், சிந்தையி
னல் - உள்ளாலே, சொல்லினல் - வாக்காலே, செய்கையினல் - காயிகவ்யாவாரத்தாலே, வணங்கும் -
வெவிபாகிற்கிற, இவ்வூருக்குவிரோடிணம். சிந்தைமகிழ் - சுநாவவிக்கிறவர்களுடைய விதத்தை யாநம்
திப்பிக்கிறதான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறை - வவியாகிற்கிற, தீர்
த்தனுக்கு - தீர்த-னுக்கு, வாடவாவநாரா-சனுக்கென்றபடி. அற்றபின்னே - அறுதியாகத்தீர்ந்தபின்பு,
அவ்வூரிலெம்பெருமானுக்கே யநநயாரா-மிரோடமாக வயவுவவித்துத்தீர்ந்தபின்பென்றபடி. சிநதை - என்
னுடையவிரோடபானது, மற்றொன்றின்றிறத்ததல்லாத்தன்மை- திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றின்விஷய
த்திலேயிராத வூஹாவத்தை, இங்குவேறென்றது திருநாட்டை. அதின்பேர்சொல்லுகையுங்கூட வவஹா
மாகையாலே வேறொன்றென்று வாடாநயுமாகநிடை-ர்ஸிக்கிறார். திறம் - விஷயம், திறத்திலேயிருக்குமது
திறத்தது, தன்மை - வூஹாவம், வேறொன்றையு டாயுமாக வுடைத்தாயிராத வூஹாவத்தையென்றபடி. தேவ
பிரான் - நித்யவாரிநாயகன், அறியும் - அறிவன், சிந்தையினல் - என்னுடையவிஸ்ஸாலே, செய்வ - செ
ய்யப்பட்டவையான, மாயங்கள் - ஒருவர்க்குந்தெரியாதே மறைக்கப்பட்டவகை-ங்கள், தானறியாதன - வ
வ-ஜூனதானறியாதவைகள், ஒன்றுமிலலை - என்னுடையவிஸ்ஸிலேயிருக்கிற வகை-ங்களிலே அவனறி
யாததொன்றுமில்லையென்றபடி. ஆதலாலென்னைத் திருவாறன்விளையிலேதானே கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பனென்
றுகருத்து. ॥ஏ॥

தீர்த்தனுக்கு - வாவநாரா-தனவனுக்கு, அற்றபின் - சுநநயாரா-மிரோடமாகத் தீர்ந்தபின்பு, மற்
றோர்சரணில்லையென்றெண்ணி - வேறொருருபாயமிலலையென்று நிரூயித்து, தீர்த்தனுக்கே - திருவாறன்வி
ளையிலேயிருக்கிற வாடவாவநனுக்கே, தீர்த்த - கயவுவவிதமான, ஸ்ரீவைகுண்டநாயனையும்விட்டு இவனு
க்கேயடிமையாக வயவுவவிதமானவென்றபடி. மனத்தனாகி - உள்ளையுடையவனுப், செழும் - செழித்
ததான, கூத்மாண்டங்களைச் செழிப்பிக்குமதானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - திருநமரியிலே

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லார்களைத்தேவர்வைக* தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர்தந்தேவியர்க்கே* ॥ஈக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸ்ரீவாழித்த திருவாய்மொழிகள் இவைவல்லாரைவற்றிலும்வவிதரமென்றது உம்மையாலே வர்கள்வந்தேறியாகாதென்றுகூறித்துக்கொண்டு தங்கள் ஸ்ரீணயிநிகளுக்குச் சொல்லுவரென்கிறார். ॥ஈக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வாலே) அதில்நின்றருளினவெம்பெருமான் வாவத்தைப்போக்குகையாலே வவிதரமென்றதாயம். வவிதர ஸ்வரூபத்தாலே தீர்த்தஸ்வரூபம்வ்யாவ்யாதம். தரதீயவாக்யத்தில் தீர்த்தஸ்வரூபத்துக்குத் தாதர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலுமிதரத்யாயியால்) திருவாய்மொழிகளிலும்வவிதரமென்றதாயம். தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்தென்கிறதற்குத் தாதர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைவல்லாரிதரத்யாயியால்) ஸ்ரீவாழித்ததிருவாய்மொழிகளென்னுமளவு மாழ்வார்தாமாக வருளிச்செய்ததைச்சொன்னபடி. இவைவவ்வாரதிலும் வவிதரமென்றது — உம்மையாலிகள்சொன்னதாக வாழ்வாரநுகூரித்ததைச்சொன்னபடி. ॥ஈக॥

ஸ—யிருக்கிற வாழ்வாரருளிச்செய்ததான, தீர்த்தங்கள் - தீர்த்தங்களான, வரதவாவநங்களான. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆயிரம்பாட்டுமாயிரந்தீர்த்தமென்றுகருத்து. இவைபத்தும்வல்லார்களை - இப்பத்துபாட்டுக்களையு மப்யஸிக்குமவர்களை, தேவர் - உம்மையிலிவைதிகள், வைகல் - ஸவ-ஏர, சுவவ-ணிகடலுத்தீண்டலாகாதென்றுப்போலே யொருகாலநியதியன்றிக்கேயென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்று - வரதவவிதரரேயென்று, ஏகாரத்தாலே அதில் ஸம்ஸயவிபரீதமில்லையென்றபடி. இதுக்கு உரைப்பரென்கிறத்தோடேயுகயம். பூசித்து - வந்தித்து, நல்கி - ஸ்நேஹித்து, தம்தேவியர்க்கு - தங்களுடைய தெவிகளுக்கு. உரைப்பர் - ஸ்ரீவசநபாஷ்யத்தாலே சொல்லாகிற்பர்கள். ॥ஈக॥

ஸஹஸ்ரகாயஸம்காச-மவதீதமஹர்முகே
ஸதைகதேயகும்ப-ஸ்தி கருதஸவிஜஜ்ஞ-ப்ரணயிதாம் ।
ஸ்ரீதாகுரு தெதாஸ்ரணவிபதஸ்ரி தரவிஹயஃ
ஸ்தளயஜந்தெதாதயஸதநஜிதஸ்ரி-ஸ்தஹரிஹ ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகல்யாணகுணபரிபூர்ணாயதநாய ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமஃ.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதொவநிஷதாதயப்ரதாவஹ:.

(இன்பம்பயக்க.)

வெகுண்டிதியொமாஸ ஸ்ரீகவிவஸுதயாநஸுகீர்த்யுர்ஜ்ஜகுவா
வெஷ்டாயிகுரக்ஷ்ணுஹிஸ கலுராஜிஷ்ணுதொ:வம்ப நாவெத்யு:।
ஸ்ரீமஹ்ஸ்ரீவல்லபாஹ்வாஹ்ரீவிதவிஷயெ லஸ்யாநாஹ்வாஹிகுவாஸ
வ்ருத்தஸ்ரீகண்டதொ:ஜாதம்விவடயதி ஹரிஸ்ரீஸ்வொதொஹ்யுயாய ।।கூ०।।
ஸாயுஸம்காவஹிஷ்ணும் வ்ருஸஸிதஜநதாமஹர்ணம்வ்ருஷாகம்
வ்யாகுர்வந்தம்வ்ருஸாக்ர்யு ருவிமஜநவ்ருந்தவிதாம்ஸுஸ்யதம் ।
வ்ரீயாகுநுஹ்ரிதொஸகும் வ்ருஷணவ்ரிஸஹம்விஸ்யாஹர்திஹரிகீம்
வ்ரொதெர்யாம்ஜக்ருஷாஹ வ்ருத்திகுர்யுவ்ருஷாஸவ்ருத்திஜநிஷ்டவொஸம் ।।கூக।।

(வெகுண்டிதியொமாஸ) இன்பம்பயக்கவிதயாதி - பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாக நலமந்தமில்லதோர்நாட்டுக்குள்ளே நிதயவாஸம்பண்ணுகையாலும், (ஸ்ரீகவிவஸுதயா) அகலிடமுற்றவுமிதயாதி - கூடுங்கொல்லைகளுங் கோவிந்தனெயிதயாதி - வாழநகூடுஷாதிஸ்ரீவிவெண வவகாஸித்தாஸ்ரீதர்க்குச் செல்லிற்றுச் செய்யுமவனுகையாலும், (கூநஸுகீர்த்யுர்ஜ்ஜகுவாஸ) வாய்க்கும்பெருமபுகழ் மூவுலகீசன் - நிரவயிகுகீர்த்யுபாலே யாஜ்ஜகுகையாலும், (ஸுவெஷ்டாயிகுவ) பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும் - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படிக்கையாகவுடையவனுகையாலும், (ஸ்ரீக்ஷ்ணுஹிஸ) உருப்பிணிநங்கையணிநெடுங்தோள் புணர்ந்தான் - ஸ்ரீக்ஷ்ணிப்பிராட்டிக்காகவஷி கலஸபத்திலே யுதவுகையாலும், (வ்ராஜிஷ்ணுதொ:வம்ப நாவெத்யு:) வாணபுரம்புக்கு முக்கட்பிரானைத்துலைய வெம்போர்கள்செய்து வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான் - நெற்றியிலே கண்படைத்தானுடனே ஸகஸ்ரகுகைப்பற்றிநின்ம் என்றிறுமாந்து தெவர்களோடேவிரோயித்த வாணாஸுரனிருந்தவிடத்தேசென்று வெம்துதகஸுகநுயாயத்தாலே அவனுக்கு ஸகஸ்ரகுனனாஸுரனை முன்னேவரஹிதனுகப்பண்ணி பின்னையவனுடைய வாயிரம்கரங்களைக்கழித்கையாலும், (ஸ்ரீவ்ருஷாகம்ஹிஸ:) அகலிரும்பொய்கையின்வாயிதயாதி - வரவெமுமான முதலைகையிலே யகப்பட்டநநுமகியாய்நின்ற மதெம்துராழ்வானைகூவிவெபண்ணி அதில்நின்றும் விடுவித்து ரக்ஷிக்கையாலும், (உவிதவிஷயெவஸ்யாநாஸ) யரவரும்வந்துவணங்கும் பொழில்திருவாறன்விளையதனை - அயர்வறுமமரர்களும் வந்தாஸ்ரயிக்கும்படி கதிஸ்தாவ்யுமான திருவாறன்விளையிலே யெழுந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீவிக்வாஸ) திருவாறன்விளையுறைதிர்த்தனுக்கற்றபின்னை - தன்னிடத்திலே வரவணராஜனை ஹதாவிஷயநிவ்ருஹரம்படி பண்ணவல்லவரியஸ்ரீயுகையாலும், திருவாறன்விளை யெம்பெருமான்தன்னை வெம்தும்பண்ணுகிறபேர்களுடைய உள்ளத்தையெல்லாம் ஸஜிப்பியாநிற்கிறனென்று "இன்பம்பயக்க" என்கிறதுஸுகத்திலே யாழ்வாராலேயறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ।।கூ०।।

இப்படி வவ்தஸுகத்தில் பத்துஸுகங்களாலும் வரகிவாதிதக்களாணவஸ்துக்களை வாஹ்ரு வரிக்கிறார்.

ஸாயுஸம்மெகுயை வஹரிக்குமவனுப், கூஸ்ரீகருடையமணிவாஹ்னயை ஸஜிப்பிக்குமவனுய், தன்னுடையாகூகுவத்தை வெளியிடுமவனுய், அதினுடையவரகாரங்களை தெகாஸிப்பிக்குமவனுய், தன்னுடையவவாஜநவளவாஹத்தை ஒஸிர்ப்பிக்குமவனுய், வ்ருஸ்ரீகருடைபகூப்பிட்டைப் வரிவாரிக்குமவனுப், அவர்களுக்குவிஸுமாக வ்ருதீவிஷயணுமாய், கூஸ்ரயவிலாதிகணுமாய், கூஸ்ரீசரை வவிஷயவொதுக்நிலே யொஜிக்குமவனுப், வொதாக்களுடையஉள்ளத்தை வாரிக்குமவனுன வெம்பெருமானை வவதஸுஸுகத்திலே கூஸ்ரிதாநிஷ்டநிவதர்களுக ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ।।கூ०।।

ஸ்ரீமதெநிமஸாஹஸ்ரமஹாதெஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

இவ்ஸாகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே எழாம்பத்துக்குள்ளவம்ஸகீயை அருளிச்செய்கிறார் (கதிவழி காட்டி) ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்தி ஸர்வாதிகாரிபுருஷகாரபூதபிராட்டி ஸஹிதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளிலே கைங்கர்யபர்யந்தமாய் ஸேவாப்ராப்தரென்ன ஸரணவரணம்பண்ணச்செய்தேயும் தம்மளவைக்கடந்தகிட்டாமையாலே விஷண்ணராய் ஆற்றுமையின்மிகுதியாலே "வளைந்தெழுகடல்கள்விட்டென்னை நின்வலித்துன்திருவடிகளைச் சேராதபடிபண்ணப்பார்த்தாயாகாதே" என்று "ஒருணையாழ்வாரிடர்நாழ்வருவினிலெய்துவராவகை" என்கிறகணக்கிலே உபாயம்ஸித்தமாகின்றுகொண்டு ஸ்ரீமதஜநாதிஷ்டநிவகர்ஷகதயாளுவான எம்பெருமானை எம்பெருமானுக்கே ஸமர்ப்பித்தருளுகின்றரென்கிறார்.

॥கரு॥

இவ்ஸாகத்தில் ஸ்ரீமதாதிஷ்டநிவகர்ஷகஸர்வஜ்ஞதிவ்யாஷகமான ஏழாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸங்களான பத்துமுகங்களையும் அடைவேவம்ஸ்தவித்தருளுகிறார் (வகவஙஉசி) கீழுலகமுண்டபெருவாயாவில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸ்வவஹநம்பண்ணைச்செய்தேயும் வைலக்ஷண்யமாலே விஷண்ணராய் நீயென்னை உன்திருவடிகளிலே சேரவொட்டாதபடி பண்ணுகிறாயாகாதே இப்படிபண்ணுகிறவாற்றாலே உனக்கென்னஸ்வயோஜநமுண்டென்று முதற்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானைவைத்துக்கொண்டுநிற்கையாலே எம்பெருமான் தன்திறத்தில் ஸ்ரீமத்பண்ணும் வாத்ஸல்யத்தைக்கண்டு வைலக்ஷண்யத்தைத்தவிர்த்தருளுமவன் என்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியினுடைய திருத்தாயார் எம்பெருமானைநோக்கி இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயென்று மஹிஷக்கும்பாசுரத்தாலே ஸ்வாஜநமஹாபாயம் எம்பெருமானுக்குள்ள ஹேயத்வத்தையும் ஹேயஸஹிதஸ்வீகாரத்தையும் ஸ்வீகரிக்கையாலே ஸ்வாஸ்ரிதமஹாபாஸாத்வகனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் மஹாவராஹமுத்தாலே ஸோஷித்தபிராட்டி பாசுரத்தாலே திருப்பேரைக்குப்போகாமல் நிற்கவல்லேனல்லேனென்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீமதாகாரஸ்வீகாரஸ்வபாவனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய ஸ்வதாரஸ்வதாநங்களை ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அவன்பண்ணும்ரக்ஷாஸ்வகாரங்களை ஸ்தோத்ரஹேதுவான காரணனென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் "அன்றுரதாசாங்களைவென்றதத்தேற்றி" என்கிறபடியே கோலஸஜாதிவதஜநி ஜம்பகதி சாரஜத்ரஜாத திவ்யமதீதாநவத்ரு-வாவ-நது திவ்யாவதாநங்களை ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அவன் நிவிஷ்டத்ரஜாதசாரணனென்றுகொண்டு ஸ்வ-ர்ஜத்ரவளஹாதி-ர்ப்ரகாரகனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் "உன்னையல்லது

ஸ்ரீதாகரநெதாஹரணவிஸதஸ்ரீதரவிஹவஃவஸ்ரீதளபாம்ஜநவஸ்ரீதரவ்யவஸாயஜிதஸ்ரீ-ஃவ்ரஹ்மராஜிஹ

கொல்சேர்வதுவே" என்கேட்டாரடைய நீராம்படிகூப்பிடுகையாலே எம்பெருமான் வ்யாஜ்ரீகர்பண்ணுகை நமக்கு ஸித்திப்பியாகிற்பனென்றருளிச்செய்தார். எழுந்ருவாய்மொழியில் ஹாவநாவ்ருகஷ-ஃத்தாலே வ்ருதிகூஷவஸோநாகாரமாகத் தோற்றுகிற்கச்செய்தேயும் வாஹ்யவஸ்ரீஷங்கிடையாமையாலே கரைந்து நோவுபடும் பிராட்டி பாசுரத்தாலே எம்பெருமான் ஸ்ரீகர்ஷணைக்குந்தோறும் மனதிலேவ்ருகாஸியாகிற்பனென்றுகொண்டு வ்யூகவிபவாதிநாகூத்தை உவவாதித்தருளினர். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தனது ஸுஜ்ஞ-ஃநாநாவிஹவிதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு அவனது விவிதவிஹவிதிகூகத்தையருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் "நீயென்னை இவ்ருகூகியிலேயேன்வைத்தா" யென்று எம்பெருமானைக்கேட்க மொகொவகூராஸஜ-ஃமாக நம்வ்யாவஹாரிகவிபவாதிவிஹவிதிகளை உள்ளீடாகவைத்த திருவாய்மொழியைப் பாடுவிக்கைக்காகவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, 'ஸ்ரீவாஸுதேவன் உள்நிட்டார்நிற்க என்னைக்கொண்டு பாடுவிப்பதே' என்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய வ்யூகவ்ருபகூகத்தை அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானைக்கவிபாட வினைகளொன்று நில்லாதெடுமென்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய வ்யூகஜநாவஹாரகூகத்தை அருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஸாஸ்த்ரஸம்காலஹகூகாதிகளாலே எம்பெருமான் ஸ்ரீதாகிஷ்டநிவதி-ஃகுனென்றருளிச்செய்தாராகையிற்றென்கிறார்.

ஸ்ரீஃதெஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீநிவாலாய-ஃ ஃஹாதெஸிகாயநஃ.

ஸ்ரீஃதெநிமஃஷாதஃஹாதெஸிகாயநஃ.

ஆழ்வாரெம்பெருமானுர் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

எழாம்பத்துமுற்றிற்று.

S. Rengachariar,
SATHAVADHANI.
SRIRANGAM.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி—எட்டாம்பத்து.

மூ— தேவிமாராவார் திருமகள்பூமிபேவமற்றமராட்செய்வார்* மேவியவுலகமூன்றவையாட்சிவேண்டுவேண்

* திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.*

ஆ— (தேவிமாராவார்) கீழில்திருவாய்மொழியிலே உநொடுத்தபடி பெருமையாலே சுதந்தரனாய் எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீதிவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை சுகிஸம்பிகபண்ணும்படி கலங்கி "காணுமா

* ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவயிஷ்யதேஷ்டதமாத்மாராதநஜ்ஞாநாய நம:.*

ஸுஸரணஜநவைம்யஸம்ஹதிப்ரபதநிஷ்டுரநவதுகுணஸிந்யோஸம்விதுத்தோத்தி:
ஸவிரவிலயலீலாஜாலஸவிதயம்ஜநாநா உநவயிவாரிசயபரா உகமம்வெரதுவயபரம:

* எட்டாம்பத்து.*

இ— தாம்உநொடுத்தபடியே ஸம்ஸ்லேஷிக்கலாம்படி திருவாறன்விளையிலே அவன் எழுந்தருளியிருக்கக் காணுமாறருளாலென்றிவர் இத்திருவாய்மொழியிலே அலற்றுகையாலும்தமன்றேவென்ன வதரிப்பிக்கிறார்- (கீழிலிதரவி) உநொடுத்தபடியே பெருமையாலேயென்றது - நிஜைத்தகுணத்திலே திருவாறன்விளைக் காணப்பெறுமையாலே யென்றபடி. ஸகிஸம்பிகபண்ணும்படி என்கிறவிடத்தில் "வ்யாதம்ப்ராஜ்ஞம்ப்ரத ஜ்ஞாஸ்ராவயம் । வாஸ்புதாநிராந-கைராஸ ஸ்ரம்கெஹ்ராஸ்ருலம்கஷபாஸ்" என்கிறவிதாகும் ஸஹிவெரகிம். காணுமாறருளாலென்கிறவித்தாலே திருக்ஷாயாம்ப்ரயுக்தமென்கிற மஹவக்ருணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யதிவாஹ்யமென்று ஸ்திதமாயிற்று. அதாவது:— ஸ்ரீதர்காணவேணுமென்று உஜ்ஜித்தால் அவனுக்குத்தான்ப்ரயாஸை. இப்பத்தினுவகை உத்திலே இப்படிசொல்லுகையாலே மஹாஜ்ஞாந-வைராக்யம் இப்பத்துக்கெல்லாம் வ்யதிவாஹ்யமென்றதாயிற்று. இத்தால்கீழ்ப்பத்திலே ஸர்வஸ்வம்ஸமர்ப்பகத்தைச்சொல்லி இப்படிஸர்வஸ்வம்ஸகமும் தனக்குஸ்வஹாவமானதும் உபாதாயநிவ்ருத்திகளெல்லாம்

ம— தேவிமாராவார்- உனக்கநுரூபவிவ ஸஹிஷ்களாயிருப்பார், திருமகள்பூமி- ஸ்ரீதேவியும் ஸகஜிப்பிராட்டியும், தஜ்ஜிதவாயீநஞைக்கொண்டு நீ காயம் செய்யும்படி உனக்கு வலுவைகளாயிருப்பார் ஸ்ரீஸகிகள், இப்படி "நகஸ்ரிஸ்ரீவாராஜ்ய" என்பாரும் அருகேயிருக்க எனக்கு கேஸப்படவேண்டின வெதவென்னென்று கருத்து. ஏவ- நீ ஸ்ருஜ்ஜாவிக்க, லெகம்காயம் வியமாஞப்போலே "ஸ்ரீயதாஸ்ரிகாரம்வஷ" என்கிறபடியே ஏவி அடிமை கொள்ளுகையும் மிகவும் வியமாயிருக்குமிறே; "கஸாமம்ஹ்ரியாவாவா" என்கிற ஸ்லோகத்தை இங்கே ஸநுஸம்யிப்பது. ஆட்செய்வார்- லெகம்காயம்பண்ணுவார், மற்றமரர்- ஸ்ரீஸகிகளுக்கு வேறான அமரர், அவர்களுக்கு வ்யதிநியிகளான அமரரென்றபடி. ஸநகாதட வாரிஜாஸநத்தாலே பிரட்டிமாருக்குப் பிறக்கும் ஸஹாகிஸயம் அவர்களோடவனுக்கு லெகம்காயம் பண்ணப் பெறுகையாலே தங்களுக்கு மூண்டாகையாலே அவர்களோடு ஸாம்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி இருக்கிற நித்யஸகிகளென்கை. "வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு" என்கிறபடியே இவர்களெல்லாரும் வாரஸ்காரமாயிருக்க நான் கேஸப்படுவதே என்றுகருத்து. ஆனாலும் வைஷம்யத்தில் குறையுண்டாகில் காயம் செய்யமுடியுமோ வென்னில்; மேவிய- வாரிஜாதங்களான, ஸுஜாதமானவென்றபடி. "உஜாதிஸாஸ்ரி உஜாவாஸ்ரம்" என்கிறபடியே உன்பக்கல் பொருந்தினவையான என்னை. உலகமூன்றவை- அந்த வ்யவஸ்திதங்களான மூன்று லோகங்கள். லோகாதய உதிலோகம், வஜாலம், த்ரிவியவெதநாவெதநங்களென்றபடி. ஆட்சி- ஆளப்படுமவை, நியாம்யங்களென்றபடி. வேண்டுவேண்டு- இந்த ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு தத்தத்காலங்களிலே வேண்டின வேண்டினவையான

மூ—டுருவநின்னுருவம்* பாவியேன்றன்னையடுகின்றகமலக்கண்ணைதார்பவளவாய்மணியே* யாவியேயமுதே
யலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாறருளாய்* ॥க॥

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்கண்ணைநீர்களலமரவினையேன்* பேணுமாறெல்லாம்பேணினின்பேரே

ஆ— ரருளாய்" என்றுகூப்பிடுகிறார். ஸகூஹ்ஹ்ஹ்

மூ— பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ* காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ண தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே*
பேணுவாரமுதேபெரியகண்புனல் சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா* ॥உ॥
எடுத்தபேராள னந்தகோபன்ற னின்னுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்* கடுத்த

ஆ—(காணுமாறருளாய்) இப்படிகாணுமாறருளாபென்றென்றேகலங்கிக் கணணநீர்களலமறவினேயேன் இதற்குமேல் இல்லையென்னும்படி யாசைப்பட்டாலும் உன்திருநாமங்களேயே சொல்லிக்கூப்பிடப்பெறுமிதுவோ எனக்கருளுமருள். இங்ஙனன்றிக்கே காணுமாறருளாய் காணவேணுமோவென்னில், காணவேணுமென்ற வெகூஷித்தாருக்கு உகூவகி-த்திருமகளையும் ஸ்ரீவஸு-தேவர்திருமகளையும் வந்துதிருவவதாரம்பண்ணியன்றே உன்னைக்காட்டிக்கொடுத்தருளிற்று. நெஞ்சாலே கூநூஹவிக்கலாம்படி உன்னையெனக்கு மொழுமாகத் தந்தருளின வரஹோஜாரனல்லையோ? மற்றுமாசைப்பட்டாரெல்லாருக்கும் உன்னைமொழுமாகக்கொடுக்கும வனல்லையோ? ஒஹாண-வாகநி-ருஹுமான ஜகத்தையெடுத்து ரகூஷித்தருளின வராஹகாரணிகனல்லையோ? காணுமாறருளா? யென்கிறார்.

॥உ॥

(எடுத்த) கூயதேநநியி எடுத்தாப்போலே எடுத்தநூஹவிக்கலாம்படி ஸ்ரீநந்தமொவர்க்கும் யஸொதெப்

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ— பேணுமாறெல்லாம்பேணியென்கிறதற்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேல்உதாஹியால்) நின்பெயர்பிதற்றுமாறருளெனக்கென்கிறதற்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருநாமங்களேயேயிதாஹியால்) உதாஹாய-த்தில் விஸொஷணங்களுக்கு வியொஜநமெதென்ன அவற்றிற்குவியொஜநம்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (காணவேணுமோவென்று) காகுத்தாகண்ணையென்கிறதற்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றவெகூஷித்தவர்க்கிதாஹியால்) தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே என்கிறதற்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயிதாஹியால்) பேணுவாரமுதேஎன்கிறதற்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமிதாஹியால்) பெரியவிதாஹிக்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (ஒஹாண-வெதாஹியால்)

॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

எடுத்தவிதாஹி களிறேயிதாஹத்துக்குத் காதாய-மருளிச்செய்கிறார் (கூயதேதாஹியால்) அடுத்ததோருரு

ஈ—பின்னையும் காணப்பெருமையாலே யுன்திருநாமங்களேயே அலற்றும்படியே, பெயர் - நாமம், பிதற்றுகை- அலற்றுகை, பிதற்றுமாறுஎன்றது கூகூஹ-ம். எனக்குஅருள்என்று மாறியநயிப்பது. எனக்கு - கநநு ஸாணனெனக்கு, அருள் - நீபண்ணும்கூவிவை, உன்னைக்காணப்பெறுதே நான் கொஞ்சப்பட்டலற்றுகையேயோ நீயெனக்குப்பண்ணும்கூவிவையென்று வடுகாஹ-ம். அந்தோ - அய்யோ! இது விஷாஹொக்தி. காகுத்தா - கூகூஹ்ய, கயி-க்களுடையவலவ-ாவெகூஷிதங்களும் கிடைக்கும் கூகூஹ்யவம்ஸத்திலே பிறந்தவனேயென்றபடி. கண்ண - கூஹ, பெண்பிறந்தாரும் கலந்தநூஹவிக்கும்படி கூதுதெஸ-ாலனை கூஹ்ணைப்பிறந்தவனேயென்றபடி. தொண்டனேன்கற்பக- வவலனைனைன்னுடைய கலுகூமே, தொண்டன்- வவலன், இஸ்ரூவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேன்என்று ரூடியமாயிருக்கும், ஸாஹிவிஷயங்களிலே வவலனப்திரிகிற எனக்குங்கூட உநஸ்ஸாலே கூநூஹவிக்கும்படி உன்னைத்தந்தவனேயென்றபடி. கனியே - பழமே, எனக்குமொழுனைவனேயென்றபடி. பேணுவாரமுதே - உன்னைஆசைப்பட்டாருக்குநிரகிஸயமொழுனைவனே, பெரிய - கதிவிவ-ுமான, மெதுவொகுவுவ்ருதமானவென்றபடி. தண் - ஸீதலமான, வ்ருஷயமாகையாலே வஸ்ய-க்ரிணஸ்வ-ாவமில்லாமையாலே கதுதஸீதலமானவென்றபடி. புனல் - வ்ருஷ்யாண-வஜலத்தாலே, சூழ் - வ்ருதமான, பெருநிலம் - ஒஹாவ்ருதிவியை, எடுத்த- உஜ்ஜிவித்தவனை, பேராளா - ஒஹாவ-ாரவஷ்ணே, காணுமாறு - உன்னைநான்காணும்படி, அருளாய் - கூவிவெபண்ணைவேணும்.

॥உ॥

எடுத்த - கூயதமாக நியியெடுத்தாப்போலே உன்னைக்கண்டெடுத்தவரான, பேராளன் - ஒஹாவ-ாரவஷரான, மாஹாயிகரானவென்றபடி. நந்தகோபன்தன் - ஸ்ரீநந்தமொவருடைய, இன் - நிரகிஸயமொழுனைமான, உயிர் - ப்ராணனை, சிறுவனே - வாலகனே, அசோதைக்கு - யஸொதெப்பிராட்டிக்கு, அடுத்த-

மூ— பேரின்பக்குலவிளங்களிறே யடியனேன்பெரியவம்மானே* கடுத்தபோரவுண ணுட்லிருபிளவாக்
கையுகிராண்டவெங்கடலே* யடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமரே* ॥கூ॥
உமருகந்துகந்தவுருவநின் னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரை* ரவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன்
றுஞ்சங்கிப்பன்வினையே* னமரதுபண்ணிபகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே* யமரர்தமுதே

ஆ— பிராட்டிக்கும் வாமனாவதாரத்துக்கும் ஸ்ரீவராஹாவதாரயஜ்ஞாதிகளுக்கும் தத்விரோதியான ஸ்ரீநரஸிம்ஹாவதாரத்துக்கும் தத்விரோதியாயிருக்கிற ஹிரண்யாஸுரனுக்கும் தத்விரோதியாயிருந்துவைத்து சூரிகளுக்கு விரோதியாயிருந்துவைத்து சூரிகளுக்கு நீவருகிறிலை, வாராதொழிந்தால் உன்னுடைய சூரிகளுக்கு வரும்விரோதங்களை நீக்குகைக்காக வாசூரிதஜநங்களை நீக்குகைக்காக வாராதொழிந்தாயென்னே? யரிக்கும்படியென்கிறார். ॥கூ॥

(உமருகந்து) சூரிதவிரோதிநிரஸனைகவ்ஹாவனப், சூரிதவாரஹிம்ஸாவனப், சூரிதவிரோதி

இ—வாயென்கிறவிடத்திலே யஜ்ஞவராஹத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவராஹாதிதாழியால்) அடுத்த தோருருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்விரோதிதாழியால்) கடுத்தவுதாழிவிரண்ட வுதரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நவரஸதாழியால்) எங்கடலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (தத்விரோதிதாழியால்) அடியனேன்பெரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூ ரிதனுனவெனக்கிதாழியால்) எங்ஙனந்தேறுவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராதொ ழிந்தாலிதாழியால்) ॥கூ॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

தாதீயவாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூரிதிதாழியால்) அமரர்தமுதேயென்கினற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூரிதவாரஹிம்ஸாவனயென்று) அசுரர்களைநஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூரிதவிரோதிநாசகத்வதாழியால்) என்னுடையாருயிரென்கிறதற்குத்

ஸ— சுயத்நமாகக்கிட்டின, சுயத்நமாக வடியானவென்றபடி. இதுகளிறுக்குவிசேஷணம். பேரின்பம்- நிரா வதிகமான, இதுவும் களிறுக்குவிசேஷணம், குலவிளங்களிறே – கஜத்துக்கு இளங்களிறுபோலே நிரதிசயபோக்யமானவனே? யென்றபடி. அடுத்த து - உசிதமான, அடுத்தது - உசிதம், வஜ்ரகோடிகடினஹிரண்யாஸுரதேஹ விதாரணநகாக்ரமுமா னவென்றபடி. ஓருருவாய் - மிருகவிலக்ஷணவிக்ரஹமாய். கதுகுஹாத ஸ்ரீநரஸிம்ஹவிக்ரஹமயாக்ருதியை யென்றபடி. போர - யுத்தத்திலே, கடுத்த – கம்பகிரியையுடையவனை, அவுணன் – ஹிரண்யனுடைய, உட ல் - சரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுபிளவாக, இரண்டுகூறுமாம்படியாகவென்றபடி. கையுகிர் - கரநவ ங்களை, ஆண்ட – ஆண்டவனை, நியமித்தவனைவென்றபடி. நவங்களைவ்யாபரித்தவனைவென்கை. எங்க டலே - எங்களுடைஸுகதுமே, சூரிதவாதயுஜநியபானவனேயென்றபடி. அடியனேன் - தாஸனைவெ னக்கு, பெரிய - பெரியவனை, எட்டவொண்ணாதவீர்யனைவென்றபடி. அம்மானே - ஸ்வாமிந், இன்றுநீ வாராய் - எனக்கிப்படி யாவத்துநடவாகிற்கிற விப்போதும்வருகிறாயில்லை, உமர் - உன்னுடையவர், உன்னு டையகுணங்களையே ஜீவநமாகவுடையவர்களென்றபடி. எங்ஙனந்தேறுவர் - எப்படிவிஸ்வஸிப்பர்கள், தே றுகை - விஸ்வஸிக்கை, சூரிதரெல்லாருமுன்னை விஸ்வஸிக்கைக்காக நீயென்னவெகுகிதம் செய்யவேணுமெ ன்றுகருத்து. ॥கூ॥

அமரதுவென்கிறவித்தை அதுஅமர்என்று மாறியநயிப்பது. அது - அந்தவ்ருத்தமான, அமர் - யுத்த் தைப்பண்ணி, உளதாகாரயதாழிகுவத்தாலேயுண்டாக்கி, இதுக்குஅவித்தனென்கிறத்தோடே யந்வயம். அக விடம்புடை - விஷமியிணுடைய வநிஷ்டமெங்கும், இடம் – ஸ்தலி, புடை- வநிஷ்டம், சூழ - வ்யாப்தமான. அடு - ஹிம்ஸகவ்ருத்தமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, படை - ஹதியை, ஹாரத ஹதியையென்றபடி. அவித்த - நயிப்பித்தவனை, அவித்தல் – நயிப்பித்தல், அம்மானே – ஸ்வாமிந், அ மரர்தம் - சுத்தர்களுக்கு, விதிவத்பரிபூர்ணரான்வாஸிகர்க்கென்றபடி. தம்மென்று ஸ்வாதந்த்ர்யபோம், அமுதே - சுத்தமே, நிரதிசயபோக்யஸ்வரூபமேயென்றபடி. அசுரர்களைநஞ்சே - அஸுரர்களுக்கு கஞ்சா

மூ— அசுரர்கணைஞ்சே யென்னுடையாருயிரேயோ* ॥சா॥
ஆருயிரேயோ வகலிடமுழுதும் படைத்திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்த*

ஆ— காமருகவெகவுரவெனப், எனக்குயார்கூறியிருந்த உன்னுடைய சூழ்நிதவாயீநதிவுரவதார திவுவெவதி தகவுரவெமான சூழ்நிதவாதயுமுணமொன்றுமெ யெனக்குயார்கும். நீவார்மையாலே அது வுமென்னுடையவாவத்தாலே பொய்யோவென்று ஸம்சயாநின்றேனென்கிறார். ॥சா॥

இ— தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (எனகதிதாழியால்) உமருகந்தஉதாழி செய்கைஉதுஞத்துக்குத் தாதயர் மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிதவாயீநதாழியால்) அதில்திவுவெவதி தமவைத்தாலே செய்கையுன்மாயை யென்கிறதற்குத் தாதயர்ஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஹி காரத்தைபருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிதவாதயுமுணமென்று) உன்மாயையறிவொன்று மென்கிறவிடத்தி லவுரஸர்த்தாலே வாதிவிதமாகிறவஸர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமேயெனக்குயாராகுமென்று) இதொன்றுமன்றே எனக்குயாராகுமாயிருந்தது, இத் தையும் ஸம்சயாநின்றேனென்று சுவரஸர்த்தாலே வாதிவிதமாகிறதென்றுகருத்து. அமர்ந்தசெய்கையுன்மா யையென்கிறவிதோடு வாழ்ஹிவுராஹாரத்தாலே அறிவுஸஹம் வாதயுமுணவிஷயமான்வறிவைச்சொல்லு கிறதென்றுகருத்து. சங்கிப்பன்வினேயேனென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நீவாராமையாலே யிதுராதியால்) ॥சா॥

ரா— னவனே, சூவாரவுரகூடிகளான வாழ்ஹிதவிரோயிகளுக்கு நாராகுகவுஹாவணனவனே யென்றபடி. அசுரர்கள் நஞ்சேயென்கிறவிடத்திலே எகாராதரை நகாரை ணகாரை உஹியாரைகாதெரும். என்னுடை- என்னுடைய, ஆர் - வுராவுமான, உயிரே - சூதாவே, எனக்குவுஹாயாராகனேயென்றபடி. அதாவது:— சூழ்ஹர்க்குஈடுதிமாய் சூழ்ஹி தவிரோயிகளுக்கு நாராகளுபுமிருக்கிற விவ்வாகாரங்களைக்காட்டி யென்னை யாழிப்பித்தவனேயென்கை. ஓ! என்றது அவனைக்காணுமைபாலேவந்த விஷாஹாதிரயதெவுராதிகும். உமர் - உன்னுடையவர்கள், சுவுராழ்ஹி தரென்றபடி. உகந்துகந்த - வளநீர்வரைநெடுநு உகந்ததான, உருவம்- ரூபி வமானது, நின்னுருவமாகி- உனக்குரூபிவமாய், இன்னரூபிவமெங்களுக்கு ஹொடுமென்று சூழ்ஹி தர்மிகவு முகந்ததான ரூபிவமேஉனக்கு திருமேனியாய்என்று வடாசுவர்ம். இதுக்கடுவாஹாரிஷயுஞாணகிரியையோடே பதயம். உந்தனக்கன்பராளுர்- அவர் உன்விஷயத்திலே மெதுவுவாவரராயிருக்குமவர், ஷத்தியானது ஸம்பைய வாழாதுவாரமாகையாலே உன்றனுக்கு என்கிறவிடத்தில் ஷத்தியானது விஷயகுவம்ரை. அன்பர் - பூ கிமான்கள், உகந்து - சுஹிநது நம்பணணி, அமர்ந்தசெய்கை - வரகிஷ்திகங்களான வெவதிகங்கள், வர யொஜநாதரவிழுவராய்வந்து கிட்டும்படியான வெவதிகங்களென்றபடி. உன்மாயை - உன்னுடையவாஹு யுவெவதிகங்கள், ஆயிருக்குமென்று கிரியாடுவாஹாரணயொஜிப்பது. சூழ்ஹி தர் வரயொஜநாதரவிழு வராய்க்கொண்டு நிரதுரமாக வுன்னைவந்துகிட்டும்படி யவர்களுக்குமிகவும் வியங்களாயிருந்த வெவதி ங்களே யுனக்குவுராவாரங்களாயிருக்குமென்று வடாசுவர்ம். அறிவொன்றும்- இப்படிநீ யாழ்ஹி தவதயுனையிரு ப்பதென்கிற வறிவையொன்றையும், வினேயேன்- ஸாரணுமாயிருக்குமவற்றிலும் சுகிஸம்மெகுபண்ணும்படி யானவாவத்தையுடையவனை நான், சங்கிப்பன்- ஸம்சயாநின்றேன், நீயாழ்ஹி தவதயுனென்கிற வறிவொன்று மேயெனக்கு யாராகுமாயிருந்தது, நீவாராமையாலே அதுவும்பொய்யோவென்று ஸம்சயாநின்றேன், வாவியா கையாலேயென்று வடாசுவர்ம், "வுராகிஂவராஜுஂகூஜுஜுஸு" என்கிறஸூராகுத்தை யிங்கேயநுலம்யிப் பது. என்னுடைய வாஹுஹாநியாலே நான திஸம்மெகுபண்ணுகிறே னத்தனேபோக்கி அவர்பக்கலிலே ஸம ஷத்தும்முணஹாநியில்லையென்கிறாரிரே. ॥சா॥

ஆர்- வரிணர்மான, உயிரே- பூராணனே, "வுராணவுவுராணஂ" என்கிறபடியே யாராகுமான வரா ணாதிகளுக்கும் யாராகுணையாலேயெனக்கு வரிவரிணர்யாராகுணவனே என்றபடி. ஓ! வென்று வெஹ தெவுராதிகும். சுவுஹுகயாயர்ஞன நான் என்னத்தையநுவதிப்பது. எனக்கு யாராகுனை நீயே என் காயர்ஞ் செய்ய வேண்டாவோவென்று கருத்து. அகல்- விஸ்ரீணர்யான, இடமுழுதும்- வாதியெல்லாத்தையும், படைத்து- நீ வுவதித்து, இடந்து- வரஹயாணர்வத்தாலே யழிந்துபோகாதபடி யுஜ்ஜரித்து. உண்டு- வாநஂ வரஹயெலகி வயற்றிலேவைத்து ரகூஷித்து, உமிழ்ந்து- வுவதிகாலம் வந்தவாறே உத்ராணம்பண்ணி;

ழு—பேநுபிரேயோபெரியநீர்படைத்தங்குறைந்ததுகடைந்தடைத்தூடைத்த* சிருபிரேயோமனிசர்க்குத்தே
வர்போலத்தேவர்க்குதேவாவோ::வோருபிரேபோவுலகங்கட்கெலாழுன்னைநாமனைக்குவந்துறுகோ*ரு॥

ஆ— (ஆநுபிரேயோ) நீரேஉவாயங்களைகூடவழித்து எண்ணெயாகவிகுமத்தனைபண்ணிவென்னில், எனக்குயாகத்தைப் நிவிலஜமஹிஜ-ரண உஹாண-ஃவநிஜஹு ஜமஜ-ஜாரண நிஜிரணைஜிரணவிகு ஜனைஹத-ஹுத வாஜகாரணையுவிஜிஷ்டைப், வபொதியிபபநதுயநவாயநமெஜக மெஜத-ஹுஜிக வருணியகுபாணையாகுனுமாய், சூதிபாணங்களாலும் ராவிவபாணங்களாலும் உநஷர்களைக்காட்டிலும் மேலவர்களைத்தினே விலக்ஷணராயிருப்பார். அப்படியே தேவர்கள்-நஷரா என்னுமபடி அந்தபாணங்களால் விலு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஹமவசுவராவிதமக்குவம்ஹவிக்குமென்கிற கயுவஹாடத்தாலே சாணுமாறருளாரென்று தசுவராவிதியை வராயிஃயாகிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே யுன்னைநாமெங்குவந்துறுதோமவென்று தசுவராவிதனக்கு வம்ஹவி யாதென்றுசொல்லுகை யவம்ஹதிமன்றுவென்ன வவதரிபடிக்கிறார் (நீரேயிதாஜிபாலை) நீரென்றது - கவுதவுவாயநிரவெக்ஷமாகை நீரேவ்வுதம்தாரமாயென்றபடி. ஹமவசுவஹாபதிரவெக்ஷ வ்யபதேத்தாலே தமக்குஹமவசுவராவிதி வம்ஹவிபாதென்கிறார். ஆகையாலே வம்ஹதமென்றுவ-ஏவிகமாயிற்று. உவாயங்களை யென்றது - வகிஷ்டாவதிகளிலேதேதுமொரு வுபாயத்தைபென்றபடி. அவனிப்போது விஜாவித்தவாறே முன்புதான்பண்ணினவ்ரவதி (வ்ருஷ்டிஜ்யுவஸ்யுவஸிநோவம்ஹ்ய) மெனிறபடியேபவர்ஷ்டாவாய்ப் பண்ணினதாகையாலே யங்கனன்றிக்கே கவுதவுவாயநிரவெக்ஷமாக நீரேயேதேதுமொரு வுபாயத்தை யநுவதிக்கவேணுமென்றிஷ்டாஜி ப்ராயதோ பென்றுகலங்கி யிப்படிசொல்லுகிறரென்றுகருத்து. ஆநுபிரேயோவென்கிறதற்குத் தாதுய-ஃடரவிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாஜியால்) அகலிதாஜிபேநுபிரேயோஜதாஜத்தித்துக்குத் தாதுய-ஃமருனிச்செய்கிறார் (நிவிஜெதாஜியால்) பெரியநீர் தாஜிசிருபிரேயோவிதாஜத்துக்குத் தாதுய-ஃமருனிச்செய்கிறார் (வயொநியீதாஜிபால்) மனிசர்க்கிதாஜிதேவாவோஜதாஜத்துக்குத் தாதுய-ஃமருனிச்செய்கிறார் (சூதிபாணங்களாலுமிதாஜிபால்) ஓருபிதாஜிக்குத் தாதுய-ஃமருனிச்செய்கிறார்

ரு— வாநஷ்டுவித்தென்றபடி. அனந்த - ஜஹாவமிபவஜாரிந்தவாறே யத்தையளந்து மீட்டுக்கொண்டவனை, பேநுபிரே - ஜஹாதாவே, வராஜகாரணாகனேயென்றபடி. ஓ! வென்றிவெஜ, ஹ்ருஜ்ஜியை ஹக இவபத்துக்களிலும் ரகஷித்தருளிய என்னையும்ரகஷிக்கவேண்டாவோ, என்றிலொருவுபாய மநுவதிக்கமுடியுமோவென்றுகருத்து. பெரியநீர் - ஹகயுலொகவ்ருஷ்டிஜ்யுவஸ்டாவான ஹகாரணஃவத்தை, படைத்து - ஷ்ருஷ்டித்து, வங்கு - அந்தவகாரணஃவத்திலே, உறைந்து - கண்வளர்ந்தருளி, அது - அந்தஜகதாகாரத்தை, கூர்மாரணஃவராஜிவென வாவிணஜித்த வந்தஹரிதாகாரதையென்றபடி. கடைந்து - பிராட்டியையுஜ்ஜிக்கைக்காக யுபகம்பண்ணி, அடைத்து - ஜவணாரணஃவாகாரமானவத்தை பிராட்டிக்காகவே வைதவாவேவையித்து, உடைத்தி - வம்ஹாரிகளுக்கு தீகஷஃரிஹிதாவாம்படி யநுவிஹோதிபாலேயுடைத்தவனை, சிருபிரே - வராரணிகமுகாரணஷாலிபான வராதாவே, சிர் - கவுரணமாரணம், வியொநியிபயநாதி வஜிவ்யுஹாரத்தாலே பிங்கேபுரணியிகமுகாரணம் விவகஷிதம். உயிரேயென்றது சூதாபோலேயிருக்குமவனையென்றபடி. அதாவது:— சூழ்ந்தகரகஷணத்தில்வந்தால் ஒருவன்தான்தன்னுடையபகஷணத்திலே வரணியிபாயிருக்குமாப்போலேயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றிவெஜ, பெரியபிராட்டியாரோடு மொகத்திதாவிவாசியற வரணியானதே யென்தலையிலேயொரு ஹாரத்தைச்சுமத்தப்பார்க்கலாமோவென்று கருத்து. மனிசர்க்கு - ஜநாஷர்க்கு, தேவர்போல - தெவமிதகள்போலே, தேவர்க்குர்தேவா - தெவமிதகளுக்கும் தெவமிதயாயிருக்கிறவனே, தெவமிதகளை ஜநாஷ்டுவ்ருஷ்டாநமாக்கி யவர்களைக்காட்டில் ஸவ-ஃவ்ருகாரணாசகுவ்ருஷ்டியிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றிவெஜ, இத்தனைபுகுவ்ருஷ்டானவுன்னை நீயே வராவித்தாலல்லது என்னால்கிட்டமுடியுமோவென்றுகருத்து. உலகங்கட்கெல்லாம் - ஸவ-ஃலொகங்களுக்கும், ஒருயிரே - சுஜிதீயாதாவே, ஓ! ஹிவெஜ, ஸரீராரகஷணமாதாவுதன்றே! ஸரீரம் தான்றன்னைரகஷித்துக்கொள்ளுமோவென்றுகருத்து. உன்னை - வஸவம்ஸவிதனைவுன்னை, நான் - கவுயீநஸதாவிஜிவ்ருத்திகனை நான், எந்துவநதுறுகோவங்கேவந்துகிட்டுவது, உறவை - கிட்டுகை, கைவலுஜீயயத்தாலேயவனைக்கிட்டமுடியாதென்றுகருதது.ரு॥

ழூ—எங்குவந்துறுகோவென்னையாள்வானேபேழுலகங்களுநீயே* யங்கவர்க்கமைத்தசெய்வழுநீயேயவற்றவை
கருமழுநீயே* பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுமாவெறுமஃவுபுனைமாநிலின்னையாளன்* மங்கியவருவானை
றபழுநீயேவான்புலனிறந்ததுநீயே*

॥சுரு॥

ஹூ— கூஷணரப் வவ-ஸ்லொகங்களுக்கும் ரூதாவாயிருந்தவுன்னை காண் என்னுடையயத்தாலே எங்ஙனே
வாவிக்கும்படியென்கிறார்.

॥ரு॥

(எங்குவந்து) வவ-ஸ்லொகங்களும் கசுவுஷாரஸயுமான சதீரதாதிவிஷயமும் அவைற்றினுடைபகு
யைகளும் ஸ்லொகத்துக்குப்புறம்புள்ள வஷாயஸ்ங்களும் வாஸ்லவம்பாதிமாய் சுருஸ்வரூபவிதிஜ்ஞாமாய்
வஸ்துக்ஷமாயிருந்தவாரஷவஸுவஷ்டியும் சுருஸ்வரூபயாதிமாய், வ்யூகவிபிதிருஸ்ரூபமாய், வாஸுஜ்ஞமா

இ—(வஸ்வஸ்தாதியால்) ஈனிதாதிக்குத் தாதுபஸ்மருனிச்சசெய்கிறார் (ஈனென்னுடைபவிதாதியால்) ஸ்ரு

ஆறும்பாட்டு.

புறம்பாற்பொருளென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஸ்லொகத்துகவிதாதிபால்) மங்கியவென்கிறதற்குத் தாது
யஸ்மருனிச்செய்கிறார் (வ்யூகாதீதாதிபால்) வாயஸ்தமாயென்றது - ஸ்தமாயென்றபடி. அருவானென்கி
றதற்குத் தாதுபஸ்மருனிச்செய்கிறார் (சுரிஸ்ருதாதிபால்) நெற்பழமென்கிறதற்குத் தாதுபஸ்மருனிச்செய்கி
றார் (வாஜிகூஷிதாதியால்) வான்புலனிறந்தது மென்கிறவிடத்தில் சுவயஸ்வஸ்வாமயஸ்த்தை பருனிச்செய்கி
றார் (சுரிஸ்வஸ்வையெதாதியால்) புலனிறந்ததுமென்கிறதற்குத் தாதுபஸ்மருனிச்செய்கிறார் (வ்யூகாதீதா
தியால்) வாஸுஜ்ஞமாயென்றது - சுவிதாவாவாஸநாதிஹேஷாதாதுரவஹிதமாயென்றபடி. இன்னையாலுலகுக்கு

ஸு— ஏழுலகங்களும் - வவதிலொகங்களும், ஸ்கூஷணயாவவதிலொகவாஜநங்களுமென்றபடி. நீயே - தத்தத்
வ்யகாரகன் நீயேயென்றபடி. சுவயாரணமநுவுவஹ்ரஹாயஸ்ம். அங்கவர்க்கு - அங்குள்ளாருக்கு, அங்கென்
றது வ்யவஹிஜவாயம். வ்யவஹிஜதத்திவாஜநங்களுக்கென்றபடி. அமைத்த - வபஸ்காவதமாக்கிவைத்த, "ஜ
வாநுஹாவய தாஸ்மநிதம்வவாஹாவயத்வம்" என்கிறபடியே சூராயுஸ்திதியிலும் வவப்ரஹாயஸ்திதியி
லும் வபஸ்காவதமாக்கிவைத்தளென்றபடி. தெய்வமுநீயே - சுத்திவ்ரஹிஜவஸ்ரீரகனும் நீயேயென்றபடி. அ
வற்றவை - அந்த ஜவகதாதிகங்களான, கருமமும் - வப்ருஹ்மிவ்ராவாரங்களுமென்றபடி, நீயே - தத்தத்
வ்யகாரகனும் நீதானேயென்கை. பொங்கிய- சுவிஷயஜங்களான, வாஜ்ஞானிதா தாரங்களான வென்றபடி.
புறம்பாற்பொருள்- வஹிர்ப வ்ரஸ்ரத்தில் வவாஸஸ்தங்களும், பால்- வ்ரஸ்ரம். சுபோவ்ய வஸ்துவுகளான
வவாகாராதிவவாஸஸ்தங்கள், உளவேலும் - உண்டாயிருந்தாலும், "விகாரஜநநீவ்யாவ்ருத்யவிவ்ரா" தி வ்யா
திவ்ருத்தாணவிஜங்களாகையாலே யவையுண்டாயிருந்தாலும் என்றபடி. அவையுநீயென்றதுபயிப்பது. தத்தத்
வ்யகாரகனும் நீயேயென்றபடி. அவையும் சுவயநிங்களாயே யிருக்குமென்றபடி. உளவேலுமென்கிறவலவு
வபரிசாதி வ்ரஹகாரணவாதிகளானநமக்கு வவாவ்ருதிகள் ஜநகாரணமாகச்சொன்ன வ்யகாதிவவாஸஸ்தங்
திவவாஸஸ்தங்களோ யில்லையென்னவேண்டா, அவையுண்டாகிலும் வபவவயநிங்களிதிற ப்ரகாரிகளாலேவஹிசி
ப்பதென்று வவதிவிப்பிக்கைக்காக. அவையுமென்கிறவிடத்திலே ஓவென்றது வவவஸ்ரஹாவரனென உன்னை
நானெங்ஙனே வந்துகிட்டுவதென்கிற விஷாதவத்ருதிசும். ஓரென்றுவாமொழல் நானுன்னைக்கிட்டவல்ல
ரெனிறவன்கிறவஸஸ்தத்தை நீவிவாரித்துப்பாரென்றபடி. ஓருகை - விவாரிகதை, மங்கிய - நஷ்டமான, மங்கு
தல்- நஶிக்தல், வ்யகாயிலேமிநமானவென்றபடி. அருவான் - ஸ்ரூவிவமான, ரூபம் - சுகாரம், கதி
வவாஸஸ்தாதி தாரங்களானது வ்ருதிவவாஸஸ்தாகாரமிதற. அருவானென்பதும் என்கிறவிட
த்திலே வவஹி தாயாவபிவவாஸனாகாரவ்ருதியொவ்வீ. நெற்பழமும் - வவபிக்ஷவவாஸஸ்தாவும், வவபிக்ஷவ்ரா பிவமான
கெஷாரரஸவவிஷயமென்றபடி. நீயே - தத்தத்வ்யகாரகனும் நீயேயென்கை. வான்புலனிறந்ததும்- வாஜவிவ்ரா
ஹத்தி விஜாயவிநிவ்ருத்தமான வவஸ்தாவும், வான் - வாஜவிவ்ராசும், புலன் - இந்த்ரியம், இறந்தது - ரஹிதமா
னது, வாஜவிவ்ராஹத்திலேபோய் இந்த்ரியவிஷயாஹி வ்யகாதிவஸபாயாரஹிதமான ஸ்வவஸ்வாபிவமுமென்
றபடி. நீயே - தத்தத்வ்யகாரகனும்நீயேயென்றபடி. இன்னையாலல் - இங்ஙனேயாலல், இப்படிநீ வாஸ்
தாரணனாயின்பென்றபடி. எங்குவந்துறுகோ - நானென்னுடையபதத்தாலே உன்னையெங்குவந்துகிட்டுவது
என்னையாள்வானே-என்னைரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இது வாஹிவ்யாயவஸம்வவாயபம். இவ்வளவாக கேட்டும்

மூ— இறந்தது நீயெதிர்ந்தது நீயெங்கழ்வதோ நீயின்னேயாறற்*
சிறந்தன்றன்னைய தவிதுவுதுவென்
றறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினேயேன்* கறந்தபானெய்யேநெய்யினின்சுவைபகடலிலளமுதமேயமுதிற்*

அ— யிருந்த கூதாவாகிவழும்நீயே, ஆதலால் என்னுடையபதத்தாலே உள்ளநான் எங்ஙனேவாவி க்கும்படி, இதற்குமுன்பு நிலைக்கூகமாக என்னைவிஷயீகரித்தாப்போலே இன்னமும் உன்காலைவையாலே விஷயீகரித்தநளாயென்கிறார். வகிலைவர்காகமான கூதாஸரீரஹாவம் இந்தவாசோநாயிகாரணமென்னுமிடஞ் சொல்விற்றுயிற்று. ॥கூ॥

(இறந்தது நீயே) ஹிதவிஷயாதர்சநாந லகஜஜதாஜாதித்துக்குமாதாவாய் ரகூஷகனாயிருந்த வன் இவ்வுறுகோவென்றபயித்துத் தாதவ-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாதியால) ஆதலாலென்றது - நீயிப்படிகாதவாதரணைகையாலென்றபடி. என்னையாள்வானே யென்கிறதற்குத் தாதவ-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்பிதாதியால) இப்படிநீயென்னை விஷயீகரிப்பதற்கு என்பக்கலுள்ளது ஒருவாஜாதாமன்றே? இதுவொருவஹிதாவென்னப்போருமோவென்று நிலைக்கூகமாவைத்துக்குகருத்து. ஒருவர்பேயோ வுலகங்கட்கெலலாமென்று கீழ்ச்சொன்ன வாதஸரீரஹாவத்தை வஜாநாயிகாரணநிஜ-ர்மங்களாலே இப்பாட் டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன இந்த வஜாநாயிகாரண வ்யயிகாரணநிஜ-ர்மங்களிரண்டுக்கும் வ்யவயாஜந மருளிச்செய்கிறார் (வதிவெ-ர்காஜுதிதாதியால்) கூதாவே ஸரீரத்தைரகூஷிக்க வாவதனென்னுமிடம் சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வா.தஸரீரஹாவத்தை யிப்பாட்டிலே வாவிகாவையாகமாக வி ஸரிக்கிறபடி. கூதாவதவாரணவுன்னை யென்னுல்கிட்டக்கூடுமோவென்று சொல்லவந்தவிடத்திலே வஜா நாயிகாரணநிஜ-ர்மம்பண்ணுகையால் வதிவெ-ர்காதாஸரீரஹாவ நிவ்யவஸாயத்த வாசாநாயிகாரணவு மென்றவ்யவ-ர்காகமாகிறதென்னுகருத்து. ॥கூ॥

எழாம்பாட்டு

இறந்தபமிதாதிஉதுவென்றுஉதாதத்துகருத் தாதவ-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஹிதிதாதியால்) இத் தால்வமிதாவ்யவ-ர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ரகூஷகனாயிருந்தவென்று) அறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பனென்கிறதற்குத் தாதவ-ர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாதியால்) "தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே"

ம— கூவிலையாலே ரகூஷித்தநளினுப்போலே மேலும்செய்தருளவேணுமென்றலிப்பாயம். ॥கூ॥

கறந்தபால் - கறக்கப்பட்டபாலாயிருக்கிறவனே, வஹிதாஹ்ருமான கூதீரம்போலே வஹிதாஜ்ஞமா யிருக்கிறவனேயென்றபடி. நெய்யே - அதில்வாராவ்யமான நெய்போலேயிருக்கிறவனே, நெய்யின் - அந்த நெய்யினுடைய, இன்சுவையே - கூதாஜ்ஞமான வாரமாயிருக்கிறவனே, கடஉ-ர்மொஹாதுணையிருக்கிற வனேயென்றபடி. கடலினுளமுதமே - இப்படிவளகிகமொஹாதுமன்றியே நித்யமொஹாதுமாம்படி ஹ்ருவாமாத் திற்பிறந்த வம்ருதம்போலிருக்கிறவனே, அமுதிற்பிறந்த - ம்ருதத்திலுண்டான, இன் - கூதிஜ்ஞமான, சுவையே - ரஸம்போலேயிருக்கிறவனே, அதுசுவையென்று மாறியந்வயிப்பது. அதுசுவையையனே - அந்த ரஸத்தாலுண்டானவ்யயோஜநமே, பயன் - வ்யயோஜநம், வ-ர்வமென்றபடி. கூம்ருதரஸாவ்ருஹ்ருஜநுவ-ர் வகஹ்ருஜ்ஞமொஹாதுனையென்றபடி. இப்படி யுக்தரொத்தரஹ்ருகூவுங்களான ரஸங்களாக நிரூபித்துச் சொல்லி இவையித்தனையும் அவனுடையமொஹாதுமெக்குப் போராமையாலே வவ-ர்காயிகமொஹாதுனை வவ ன்றன்னையே நி-ர்மஸிக்கிறார்மேல். பின்னைதோள்மணந்த - நீலமேயினுடைய திருத்தோளோடே வம்ஸ்ரு ஷித்தவனுன, வம்வாரியாயிருந்து ஹ்ருகுனைவனுக்கு அவன்மொஹாதுமாயிருக்குமாப்போலேயாயிற்று இவ ருக்கவன் மொஹாதுமாயிருப்பனென்கிறது அத்ரூபகிகளிருவருங்கூடியேயாயிற் றிவருக்குமொஹாதுராயிருப்ப து. பேராயா - பெரியஜ்ஞயனே, ஜகாவ்ரஹாவனுன மொவாவனேயென்றபடி. இறந்ததும் - கூதீதமானவ வ்ருவ, நீயே - கஜவ்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. எதிர்ந்ததும்நீயே - வவிஷ்யஜ்வதாவ-ர்காரகனும் நீயே, எதிர்ந்தது - வவிஷ்யஜ், நிகழ்வதோநீ - வத-ர்மாநவ்ருத்வ்ரகாரகனும்நீ, நிகழ்வது - வத-ர்மாநம், இந்த ரீதிவன்றதுவஜாவ்யயாவ-ர்கும். இன்னேயானல் - இங்ஙனேயானால், நீ காலத்ரயவ-ர்வதாவ-ர்காரீ ரகூஷனபின்பென்றபடி. அதுவிதுவது - விவ்ரகூவ் வஸ்துகூவ் ஜவ்ருவ்ருவதாவ-ர்ங்கள், சிறந்த - வ்ரவ்ய ஜனை, மொஷிகூவத்தாலே வவ-ர்காயிகனைவென்றபடி. நின்தன்மை - உன்னுடையவ்ரகாரங்கள், என்றறி

மூ— பிறந்தபின்சுவையேசுவையதுபயனேபின்னேதோண்மணந்தபோராயா* ॥எ॥

மணந்தபோராயாமாயத்தான்முழுதும்வலவினையேனையிர்கின்ற* குணங்களையுடையாயசுரர்வன்கையர்கூற்

ஆ— னைடையவிந்த நிரயகிகளாரணுத்தையும் பொய்போவென்று ஸங்கியாநின்றேன், அப்படி சுகிஸ்ஸகெ பண்ணுவானேயென்னில், நிரயகிகளெஹாகுஹவிதனையிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறுதொழிந்தால் ஸ்ஸகெபிற வாதோவென்கிறார். ॥எ॥

(மணந்தபோராயா) உம்முடையவகெகூதிதஞ் செய்யவேண்டுமாகி லோஸ்ஜனிஷாதரமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்னில், அதுக்குதாம் மேலிட்டு வரணயவுஹாவணைகையாலும் “ஹுஷுயாநுஷிம்யெவ ஜநவ்ரு முணவதபா” என்னும்படி மெயபாலே முழுதும்வல்வினேயேனையிருந்த வென்னையுங்கூடவீராநின்ற வள ஸீலுராதிகளையுணமுணங்களை யுடையையாயிருக்கையாலும் சூஸ்ரிதவிரோயி நிரவதெகவுஹாவஞ்சிரு க்கையாலும், சூஸ்ரிதருடைய வாவத்துக்குதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை ஜிவ்ருவாஹநமாகவுடைய

இ— என்று வஸ்ஸுஷஷஷிஸ்ரயிற்சொல்லுமத்தை கறந்தபாவிதராதியாலே இந்தவிராஹாஷிஸ்ரயிலேசொல் லுகை யலஸ்ஸுதிமன்றேறுவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதராதியால்) கறந்தவிதராதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நிரயகிகெதராதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

லவ-ர்வியவிகெகுகைய-ர்ங்களுஞ்பண்ணுஞ்படி நானுன்னைக்காணவேணுமென்று வராயி-ர்யாகிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே வணங்குமாறறியேனென்று வணக்கமாகிற விகெகுகைய-ர்லெஸாதரமும் தம்மாலேசெய்யமுடியாதென்கை யலஸ்ஸுதிமன்றேறுவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவிதராதியால்) ஐந்தாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே கூஸுஸுலஹாயநிரவெகூஷமாக நீரேவுதம்தராய் வரவதிதராதிகள்பண்ணமாட்டீராகில் ஓ ஸ்ஜனிஷாதரமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்ன இப்படி உவாயஸாகூமும் விகெவுலய-ர்லுஹாஜ்யுமன்றென்கை யிலே பாட்டுக்குப் வரஷதாத்பர்யமாகையாலிது லஸ்ஸுதிமென்றதாயிற்று. மணந்தபோராயா மாயத்தாலென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேலிட்டிதராதியால்) மேலிட்டென்றது - மிகவுமென்றபடி. முழுது மிதராதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹாஹுயாநீதராதியால்) வரிதரியெயபாலே முழுதுமென்கிறவ உங்களுக்கு ஈர்கின்றவென்கிறதோடே யஸயம். அசுரரிதராதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூஸ்ரிதவி ரோயிதராதியால்) கொடியபுள்ளுயர்த்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூஸ்ரிதருடையவா

ர—வொன்றுஞ்சங்கிப்பன் - என்கிறவறிவையொன்றையுட் கூகிஸ்ஸகெபண்ணநின்றேன். இவையுனக்கு ஸ்ரீ ரதியாவதாரஹேதுகளாகையாலே யவற்றிற்குவந்தகுணத்தை வஸ்துஸ்ஸமாகநினைத்து காரணீகரணபிரு ப்பதென்கிற ஜ்ஞாநமொன்றும் எனக்குயாரகுமாயிருந்தது. கூதுதெஹாஹுனையிருந்த வுன்னைக்காணப்பெ றுமையாலே அந்தஜ்ஞாநத்தையும் பொய்யென்று ஸங்கியாநின்றேனென்றபடி. விஜ்ஞையேன் - உவஷி-ர்ங்களையு டையவனைநான், உன்னுடையகாரணத்தையும் பொய்யாகாதிறே. இப்படி கூகிஸ்ஸகெபண்ணுகைக்குவஹகா என்னுடையஉவஷி-ர்மிறே! என்றுக்ருத்து. ॥எ॥

மாயத்தால்- சூஸ்ரய-ர்வெவஷி கங்களாலே, மணந்த- ஸ்ரீ திவ-ர்வ-ர்கூம் வஸ்ஸுஷித்தாநஷிப்பித்தவனை ன, உகூகவஷி-ர்வகூகவஷி-ர்ம் பாராதே சூஸ்ரிதரெல்லாரையும் ஸ்ரீ திவ-ர்வ-ர்கூம்வஸ்ஸுஷிப்பித்தாநஷிப்பித்த வனை வென்றபடி. மணமென்று நாயிகாநாயகயோர்வாஹ்யாந்தரவஸ்துவுமான வஸ்ஸுஷம், தத்வாநந்தா வஹமான வஸ்ஸுஷாதரத்தைக் காட்டுகிறது. பேராபா- லளஸீயு வளஹாஷ-ர்ஷி முணங்களாலே பெ ரியவனை மொவாயனே, முழுதும்- கூகுஹுமும், இதுக்கு ஈர்கின்ற வென்கிறதோடே யஸயம். சில முணங் களீராநிற்கச் சிலமுணங்கள் யாரகுங்களாகையன்றிகே யெல்லாங்கூடவென்னை யிராநிற்கிறன வென்று கரு த்து. வல்வினேயேனை- வரவெயஷ-ர்ஷி-ர்ங்களையுடையவனைவென்னை, சிலர் கூதீயமுணஜ்ஞாநத்தாலே ஜீவித் திருக்க அந்த முணம் பொயகுமாம்படி வரவெயவாவத்தைப் பண்ணினேனென்று கருத்து. ஈர்கின்ற- விஷா ரணம் பண்ணநின்ற, லய-ர்சாணங்களாய்க்கொண்டு வஸ-ர்காயமும் வீயிபாநின்றனவென்றபடி. முணங் களை யுடையாய்- லளஸீயுலளஹய-ர்ஷிமுணங்களை யுடையவனே, வன்கையர்- வலியகையையுடையவர் களான, வெஷிஷ்டர்களான வென்றபடி. அசுரர்- கூஸுரர்களுக்கு, சூஸ்ரிதவிரோயிகளுக் கென்றபடி. கூற்றமே-

மூ—றமேகொடியபுள்ளுயர்த்தாய்* பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா* வணங்
குமாறறியேன்மனமும்வாசகமுஞ்செய்கையும்யானுந்தானே* ॥அ॥
யானுந்தானேயாவதோமெய்யே யருநரகவையுநீயாலல்* வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றை நரகமேயெய்

ஆ—வனுகையாலும், திருநாட்டில்நின்றும்வந்து கூரீதிருடைய வாவத்தைப்போக்கப்பற்றுமை யணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், உலகுக்கு வந்தவதாரங்கள் கலகலம்கலாயதமாய் கலகாதிகமாய் கலவரீரமாகையாலும் என்னுலொருசெயலில்லை; ஆதலால் அவனை வணங்குமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥

(யானுந்தானே) உம்முடையவலகுமுள்பட லவலுமும்நானேயென்னுமிட மறிந்தீராகி லுமக்கென் பக்கல் கலவ்வாம்முண்டோவென்னில், லவலுமும்நீயே ஆதலால் இவ்விடத்தேயிருந்தத்தோடு திருநாட்டி

இ—வத்துக்கிதாதியால்) தீதீபவாதத்துக்குத் தாதயலுமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலி தாதியால்) பற்றுமையென்றது - அத்தனவிலலம்வலம்லகியாமையாலென்றபடி. அணித்தாக - லகீவமாக, யானும்மனமுமென்ற லயித்துத் தாதயலுமருளிச்செய்கிறார் (கலகலாகுவெதாதியால்) (என்னுலி தாதி) கலகலகாயதமாவெ கலமாக வெண்ணுலொருவுவாயஞ்செய்ய லம்கவியாதென்றபடி. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

லம்லாரத்தில்நின்றுமெடுத்தென்னை யுன்றிருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றிவ்வளவே சொல்லவு மிதமாயிருக்க வானுயரிதாதியாலே திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு லம்லாரத்திலிருந்தத்தோடு வாசியில்லையென்றிதைச்சொல்லுவானேனென்ன லவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவிதாதியால்) கலவலாம்முண்டோவென்றதுக் கிங்கிருந்தத்தோடு திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு வாசியுண்டோவென்றுகருத்து. லயமதவாதத்துக்குத் தாதயலுமருளிச்செய்கிறார் (லவலுமிதாதியால்) மிதீபவாதத்துக்குத் தாதயலுமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ம— தாதுவாயிருக்கிறவனே, கூற்றம்- தாதுவு. கொடிய- கூரீதிகவிரோயிகளுக்கு கூரமான, புள்- வகுபாலே, மரவலனே யென்றபடி. உயர்த்தாய்- லவதிக்கப்பட்டவனே, பணங்களாயிரமுமுடைய- லணா லகலவுமாமியான, கலீயமாதுவலம-லஜநிக லகல-லாகிமய விகவிதங்களாய் கலநரவல தலாநுத் துக்கு லகலரவமாக வரகிரவத்தாலே போக்குவிடலாம்படி லகலவுலம்வுக்களான லணங்களை யுடையவனே வென்றபடி. பைந்நாக- பிரட்டிமாருக்கு முனக்கும் விலாவமாக விருக்கலாம்படி கதிவி வீண-னை திருவனந்தாழ்வானுகிற, பையன்று விவீண-வாவி. பள்ளியாய்- படுக்கையை யுடையவனே, பள்ளியுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று லம்வொயநம். பாற்கடற்சேர்ப்பா- கூரீராண-வமாயியா னவனே, சேர்ப்பன்- மயிதன், சேர்ப்பாவென்று லம்வொயநம். யானும்- நானும், மனமும்- தநவும், வாசகமும்- வாக்கும், செய்கையும்- கநவாநலாயநமான மரீரமும், செய்கையென்று யதி-வாவியான வதமிங்கே யதி-யைக் காட்டுகிறது. நீ தானே- காணியான நானும் காரணங்களான தினாவாக்காயங்க ளும் நீயே யென்றபடி. தத்துவ காரகன் நீயேயென்கை. வணங்குமாறு- வணங்கும் வ காரத்தை, அறியேன்- இவை யெல்லாம் கலவ காரகதயா கலயீமங்களான பின்பு நான் லகம்தோமாக வணங்கும் வ காரம றிகிறிலேனென்றபடி. ॥அ॥

யானுந்தானே யாவதோ- கலவ காரகன் நீயேயாயிருக்கிற விவ்லய-மோவென்றால், மெய்யே- "கலம்வாகலமதவி லமலவொதவதெ" என்று வ தாணவிலமாகையாலே லதயும். அரு- அருமையான, எனக்கு தூலமமான வென்றபடி. நரகவையும்- நரக தூயமான லம்லார தினலத்திலிருக்கிற வதாய-ங்களும், நீ - தகவ காரகனும் நீயேயென்றபடி. ஆனால் - வலதூவி தியிப்படியானால், வான் - வரதிவதத்திலே, உயர் - உகரிதமான, இன்பம் - கூநுத்தை, எய்தில் - அடைந்தால், என் - என்னவதியம், மற்றை - அதுக்கெதிர்த்தட்டான, நரகமே - லாவத்துக்கும் மொஷகலஜநத்துக்கும் விரோயிபாகையாலே நரக்தூயமாயிருக்கிற லம்லாரதினலத்தையே, எய்தில் - அடைந்திருந்தால், என் - என்னகுறை, மொஷகலஜநம் வ்ருத்தி கமாயிருந்தாலிரண்டும் தூயமென்று வடதாதபம். எனிலும் - என்றாலும், இப்படி நிரவிவித்தறிந்தாலுமென்றபடி. யானுந்தானுப்தெனிதாறும் - நானும்நீடாய்த் தெளிகைதோறும்

மூ—தில்லைனனிலும்*யானுநீதானுப்த்தெளிதொறுமன்றுமஞ்சுவனாகநானடைதல்* வானுயரின்பமன்னிவீற்
றிருந்தாயருளுநின்றாள்களையெனக்கே*
தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைசிறப்பத்தந்தபேருதவிக்கைம்மாறுத்* தோள்களையாரத்தழுவிமென்னுயி ॥கூ॥

ஆ—விருந்தத்தோடு வாசியில்லை நிரூபிக்கில் அப்படியேயாகிலும் வவ்வுமும்நீயேயென்னுமிடத்தை யறியச் செய்தேயும் திருநாட்டிலே நீயேயாயிருக்கிறவிருப்பைக் காணுதேயிநக்கு மிவ்விருப்பாகிற நாசுத்தை மிகவுமஞ்சாகின்றேன், அருளுநின்தாள்களை யெனக்கேயென்கிறார். ॥கூ॥

(தாள்களை) வம்வாரிகளெல்லாரும் வராகூதவ்ஷியெக யாகூவொஷகூவொஹாகூராயிருக்கச்செய்தே என்னையுன்றிருவடிகளையே யாகூவொஷகூவொஹாகூமாயிருக்கும்படி பண்ணியருளினைப் இந்த உவொவகாரமேயமையாதோ, இவ்வுவகாரத்துக்குக்கைம்மாறாக வென்னுடையவாதாவை யுனக்கே யடிமையாக

இ—லிதாழியால்) யானுநீதானுய்த்தெளிதொறுமென்கிறதற்குத் காதாய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வவ-ர்முநீயே யென்னுமிடத்தையிதாழியால்) கேசவன்றமர் கீழ்மேலிலமரென்றிருக்கிறவிவருக்கு நாகூபூவகியிலலாமையாலே நன்றுமஞ்சுவன்னாகநானடைதலென்கை யவ்ஹதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாதாய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேநீயேயிதாழியால்) (அதிலிருக்குமிருப்பையென்னுமளவாலே) வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தா யென்கிறதினாய-ர்மும் வம்ஹுஹீதமாயிற்று. நீயேயாயிருக்கிறவென்றது - வாம்வாரிகவவாபூகாரகவும் கலசாதே நீ வவ-ர்வுகாரகயுாணையிருக்கிறவென்றபடி. ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

எனக்கேயென்கிறவவயாரணத்தாலே வஹிவிதமாகிறவய-ர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (வாவாரிகளிதாழியால்) தாளிதாழிதந்தவிதாழுத்துக்குத் காதாய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாழியால்) பேருதவியென்கிறதற்குத் காதாய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இந்தமெஹதாழியால்) பாட்டிலே தந்த பேருதவிக்கைம்மாறுவென்று வனகவாகாராமாயிருக்கச்செய்தே பண்ணியருளினையென்றிவர் வாகாயஹம்பண்ணிற்றும் தமக்கவன்வெஹிவ-ர்ம்பண்ணின உவகாரங்களைக்கண்டு கொண்டாடுகிற விவ்வய-ர்மிப்பாட்டுக்கு விரோஷமென்று வஹிவிப்பிக்கைக்காக. ஹிதீயவாஹத்துக்குத் காதாய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாழுகொடுத்துளின்னுமளவாலே) அதில்வீகியாலே வம்ஹாவித்துளென்கிறவித்தாலே தோள்களையாரத்தழுவியென்கிறதற்குத் காதாய-ர்ஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தந்தேனென்னுமென்கிறதற்குக் கொடுத்துமென்கிறத்தாடேயாகயம். வீகியாலேயென்றது - இவ்வாதாவனுக்கு கஹ-ர்மாயிற்றென்னும் வீகியாலேயென்றபடி. வம்ஹாவித்து

ரு—வவ-ர்வுகாரகன் நீயாகையாலே உகவுகாரகனும் நீயேயாய்த் தெளியச்செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்கு அஞ்சுவனென்கிறத்தாடே யாகயம். நான் - ரோஷவிகாரகியான நான், நரகம் - நரகத்தை, நரகதாயுமான வம்வாரத்தையென்றபடி. அடைதல் - அடைந்திருக்கையை. நன்றுமஞ்சுவன் - மிகவுமஞ்சாகின்றேன், ரோஷகுஜநாவிரோயிபாகையாலே வம்வாரத்திலிருக்கையைப்பற்ற மிகவுமஞ்சாகின்றேனென்றபடி. வான் - வாரமவ்யாரமத்திலே, உயர் - உகர்ஷ்டமான, நிரதிரயமானவென்றபடி. இன்பம்மன்னி - சுகநம்ஷ்டிரமாய், வீற்றிருந்தாய் - வீறுபெற்றிருந்தவனே, வீறு - உகர்கஷ-ர்ம், ரோஷிகவாகஷ-ர்ம்தான்றும்படி ராஜாயிராஜனுயிருந்தவனேயென்றபடி. நின்தாள்களை - கவ்சரணங்களை, எனக்கு - இப்படிவஹாஹீதனுனெனக்கு, அருளு- கூடவெசெய்துவ்வாஹித்தருளவேணும். ॥கூ॥

எனக்கே - மற்றவம்வாரிகளொருவருக்குமன்றிக்கே யெனக்கேயவாயாரணமாக, தாள்களை - உன்றிருவடிகளை, தலைத்தலைச்சிறப்ப - மேன்மேலெனைச்சிறக்கும்படி, சிறக்கை - வாரிவ-ணை-ர்மாகை, தலையையென்று மேலைச்சொல்லுகிறது. உதிராதாரம்வாரிவ-ணை-ர்மாம்படியென்கை. யாகூமும்வொஷகூமும்வொஹாகூமும் எல்லாமிதுவே வய-ர்வஹமாம்படியென்று வய-ர்வஸிதாரய-ர்ம். தந்தபேருதவி - வ்வாஹித்தருளினவிம்முவொவகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - வ்ரதிவகாரமாக, இதுக்கு விலைசெய்தனனென்கிறத்தாடேயாகயம். என்னுயிரை - என்னுதவவ்வாவை, இதுக்குத்தழுவி விலைசெய்தனனென்கிறத்தாடேயாகயம். "எனதாவியாய்யானுர், அதுவுமற்றுங்கவன்றனதே" என்கிறதிரவ்வணங்களையிங்கே வவ-ர்காரய-ர்த்தாலே மறந்து என்னுயிரையென்கிறார். தோள்களையார - தோள்களாவுாவிக்கும்படி, தோள்களிரண்டும் நிரம்பும்படியென்னை.

மூ—ரைபறவிலேசெய்தனன்சோதீ* தோள்களாயிரத்தாய்முடிகளாயிரத்தாய்துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்*
தாள்களாயிரத்தாய்பேர்களாயிரத்தால்தமியனேன்பெரியவப்பனே* ॥யி॥
பெரியவப்பனைப்பிரமனைப்பனைபுரந்திரனைப்பனைமுனிவர்க்* குரியவப்படினையமரரப்பனையுலகுக்கோர்தனியப்

அ—த்தந்தேனென்னும் வீதியாலே வம்மாவித்து தம்முடையவரதிபவை கூடாதெயொஷமாகக்கொடுத்து இந்த ஶிவஹாவகாரத்தைப்பண்ணினவுன்னை பொருக்கால்காணவேணும் காணவெளிதாவென்னில்? காணவேணுமென்றவேகஷித்த வாஶ்ரீதர்க்காகவன்றே நீ பலம்வெயிவுரஷிவங்களையும் கூலம்வெயகையுணமணங்களையும் உடையையாயிருக்கிறது, உன்னையொழிய வொருகூணுநீரும் செல்லாதிருக்கிறவினைக்கூ மரியையாகலாமோ பிராணே? வென்கிறார். ॥யி॥

இ—என்றது- வெஹாநம்பண்ணினியென்றபடி. கொடுத்தனன்கிறதற்கு ஶிஹாவாகூடாதத்தில் கிரியெபோலே யாகயம். சோதியென்று கூஷிவிஶிஷ்டதயா வம்வொயநம்பண்ணுகிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (இந்தஶிஹாவகாரதைபிதுாழியால்) கூதர்ாணவிவரை வஹாயாநிமபண்ணுதைக்காகத்தானிவரை வம் வாரிகளைப்போலன்றிக்கே வவரணாரவிலெதுகு யாரகவொஷஞஹொஹுராக்கினபழியை பூகாஶிப்பி க்க இவரும் அக்முணத்தைக்கொண்டாடி பதுவே ஹெதவாக வவனையாசைப்படுகிறரென்று வம்மி வரிவிலெதயாயிற்று. உதாராயத்தில் விஶொஷணங்களுக்கு பூர்வாஜநமெதென்ன வதுசொல்லுகைக் காகவவதரிப்பிக்கிறார் (காணவெளிதாவென்னிலென்று) உதாராயத்துக்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றவெகஷித்தவிதுாழியால்) அதில் ரூவிவங்களையுமென்கிறவித்தாலே தாள்களாயிரத்தாயி துஹத்துக்குத் தாதுய-ம்மும் முணங்களையுமென்கிறவித்தாலே பேர்களாயிரத்தாயென்கிறதற்குத் தாது ய-ஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தமியனேன்பெரியவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாதுய-ம்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னை யொழியவிதுாழியால்) ॥யி॥

ஶ— கதிராஶிமாகவென்று வய-ம்வவிதாகய-ம். தழுவி - கூவிம்பம்பண்ணி, ஶ்ரீஜகந்நாதஜன்றன்றிரு மகளை "ஸயம்வீதாஜுவஸுதா" என்றதுாழுத்தோடே அணைந்துமெவாடுக்குமாப்போலே உனக்குத்தரப்புகு கிற வஸுவென்கிறவீதியாலே மாஶிமாகவாலிம்பம்பண்ணினியென்றபடி. கூஶிதர்மானவஸுவானது அ ணைந்துக்கொள்ளலாம்படி தாளுந்தோளுமாய்ப் பணைத்ததாயிற்று. உவகாரஹ்ருதியால்வந்த வம்வெய-ர்க கூவி-த்தாலே தழுவிக்கொள்ளுமாப்போலே கதுாழும்பண்ணினியென்று வய-ம்வவிதாகய-ம். அற- அ றும்படி, மற்றொருவரோடு வம்வெயமற்று உனக்கேயவாயாரணமாம்படியென்கை. விலெசெய்தனன் - விகு யம்பண்ணினேன், மீளாதபடிவஶவி-ர்தமேனென்றபடி. கூ-த்வுஜாஸ்த்தை விகுயமாகச்சொன்னது ஶிஹா வ-ர்மானுரதத்தை பலதுவுக்தாலே பெற்றவனுஉரிக்குமாப்போலே அவன்தன்னுடைய ஶிவுாதவுரஷி வவிஶ ஹாஷிகளைக்காட்டி வஶீகரித்துக்கொண்ட ஜுாதியிறுடையாதாவை "வஶிஹாதாவ-ஶ்ரீவ-ர்ஹ்" என்றுதன் வஸ்ரீவாஷிகளிற்காட்டில் கூயிகுமாகவாஉரிக்கைக்காக, சோதி - வஸ்ரீஹணீபமான கூதியை யுடையவனே, தோள்களாயிரத்தாய் - ஹஜவஹவஸ்ரீ முடையவனே, ஆயிரமுடையவன் ஆயிரத்தான், ஆயிரத் தாயென்றுவம்வொயநம். முடிகளாயிரத்தாய் ஶளஷிவஹவஸ்ரீ முடையவனே, துணைமலர்க்கண்களாயிரத் தாய் - அம்ஶுமாயிருக்கிற தாஶிரவஸவஸ்ரீஷங்கள்போலிருக்கிற வொஷநவஹவஸ்ரீ முடையவனே, துணை - ஈ நெநாநிவஹவாயம், அம்ஶுமென்றபடி. தாள்களாயிரத்தாய் - வொஜவஹவஸ்ரீ முடையவனே, பேர்களாயிரத் தாய் - நாஶவஹவஸ்ரீ முடையவனே, ததஜந்ாஶுணவரவுமுணை வாவஹவஸ்ரீங்களையுடையவனேயென்று தா துயம். தமியனேன் - கூவஹாயனெவெனக்கு, உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டாத வுகூடியானவெனக்கென்ற படி. பெரியவப்பனே - ஶிவஹாவகாரகுணனவனே, வவம்வியணை நீயெனக்கு ஊ-ர்ஹனைகலாமோவென் றுகருத்து. விலெசெய்தனென்று கீழோடேயந்வயம். ॥யி॥

பெரியவப்பனே - வவ-ர்யிகவஸ்வாதியான, வவஸ்வாஶ்ரயஸ்தாணனவென்றபடி. பிரமனப்பனே - ப் ஹ்மாவுக்கிஶ்வரனை, உருத்திரனப்பனே - ரூத்ரனுக்கிஶ்வரனை, முனிவர்க்கு - வநகாஷிகளுக்கு, உரியவப்ப னே - கூவாயாரணவஸ்வாதியான, வநகாஷிகள் கெவலவஸ்ரீஹாயநாநிஷ்டாரானகையாலே அவர்கள்பக்கல் வி வொஷகடாக்ஷமுடையவனைவென்றபடி. அமரரப்பனே - தெவதெ நகளுக்கெல்லாம் வஸ்வாதியான, உலகுக்கு,

மூ—பன்றன்னைப்* பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளூ* முரியதொன்மாலையினையு
ம்பற்றிவற்றூலுப்பலாந்தொண்டீர்ங்கட்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(பெரியவப்பனை) ஐஹாஷிகைகளுக்கும் வைகுண்டைகாந்திகளுக்கும் ஸர்வஸ்வதானத்துக்குமீஶ்வராயிருந்தவீயே யுன்
றிருவடிகளைத் தந்தருளவேணுமென்றுசைப்பட்டு "ஸம்கச்சத்வம்ஸம்வதத்வம்" என்றுபிராட்டிசொன்னப்போ
லே சொன்ன வரியசொன்மாலையான வித்திருவாய்மொழியையல்லார்க் கெம்பெருமானைப்பெறலாம், காண்ப
ட்டபாடுபடவேண்டாம். நீரிப்பாடுபடுவானேனென்னில், இக்கண்ணாலேயிப்போதே காணவேணுமென்றுபடுகி
றேன், எம்பெருமானைப்பெறுதொழிகிறேனென்று படுகிறேனல்லேனென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— பிரமனிதாழி அமராப்பனையிதழித்துக்குத் தாதையர்மருளிச்செய்கிறார் (ஐஹிகதாழியால்) உலகு
க்கு ஊதாழிக்குத் தாதையர்மருளிச்செய்கிறார் (வைவர்தாழியால்) பேணினவென்கிறதற்குத் தாதையர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (நீயிதாழிசொன்னன்றுமளவாலே) உய்யலாமென்கிறதற்குத் தாதையர்மருளிச்செய்கிறார்
(எம்பெருமானையிதாழியால்) இங்கஹிவெறுதாதையர்மருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவிதாழியால்) ॥கக॥

ரஅ—வைவர்மனைவிகளுக்கும், ஓர் - சுயிதீயமான, தனியப்பன்றன்னை - வ்யாகநாயகனானவனை, இதற்கு
ப்பேணினவென்கிறத்தோடே யன்வயம். பெரியவண்குருகூர் - ஶ்ரீமாவாம்வசுவர்ணர்மான திருநகரியில்,
வண்என்று வாம்வசுவர்ணர்ம். வண்சடகோபன் - திவ்யஹ்ருதயாரவிந்தத்தாலே உதாரரான ஸாங்கோ
பன். பேணின - ஆசைப்பட்ட, எம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டுச் சொன்னவையானவென்றபடி. இது
பத்துக்குவிஶேஷணம். இவைபத்தும்என்று உகாரார்தர்த்தைப் பத்தோடேகூட்டியன்வயிப்பது. இந்தபத்துப்
பாட்டுகளுமென்றபடி. ஆயிரத்துள்ளூரும் - ஆயிரம்பாட்டுகளிலும், உரியசொன்மாலை - யொழுமானவர்தி
வாதர்ம், ஸமவர்ணாரா வர்ணிக்கதகையொழுமான வாதர்மென்றபடி. தொண்டீர் - விஷ
யாதரவவரராய்த்திரியும்ஜநங்காள், தொண்டர்- வவரர், தொண்டீரென்று வாம்வொயநத்திலே ரஷ்வ
யாயிருக்கும். நங்கட்கு - இப்படிவவரரானநமக்கு, உங்களுக்கென்றபடி. நங்கட்கென்று நிர்தெர்ஶித்தது,
அவர்களை ஸ்வபரவிபாகஜ்ஞரர்தித்து வெறுவுத்தாலேசொன்னபடி. இவற்றால் - இந்தபத்துப்பாட்டால், உய்
யலாம் - உஜ்ஜீவிக்கலாம், எம்பெருமானைக்கிட்டி பநர்மவிக்கலாமென்றபடி. ஆகையாலிவற்றை யழுவரியுங்
கொளென்று தாதையர்ம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராழ்வாநர்ஷாநஸ்ரீமதேஷாகராதாநர்ஜஸ்ரீமாதெஶிகாயநமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஶ்ரீமதிவ்வேதாதிதாஸ்வாமதர்ஶநவிஷ்தாதயர்ரதாவஜிஃ.

(தேவிமாராவார்.)

ஸ்ரீமதிவ்வேதாதிதாஸ்வாமதர்ஶநவிஷ்தாதயர்ரதாவஜிஃ ஸ்ரீமதேவராஜகுருவர்யஸ்ரீபாதாம்பு
ஜநிகடவாஸிநேதாஸ்ரீமதிவ்வேதாதிதாஸ்வாமிநே நமஃ ।
ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்யஃ கவிதார்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோமே ஸந்நிதத்தாம்ஸதாம்ஹ்ருதி ॥கூ॥

(ஸ்ரீமதிவ்வேதாதிதாஸ்) தேவிமாராவாரிதாதி - ஸகலஜ்ஞஶிகளை வந்திகளாகவும், ஸகலஸ
ம்பதாதிகளை வாணிஜ்யமாகவும் உடையவனுகையாலும், (ஸ்ரீமதேவராஜகுருவர்யஸ்ரீபாதாம்பு) ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்யஃ - எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்றனிதாதி - ஸ்ரீமதிராகஷணாதர்மாக ராதிகூ
ஷராஜவெண கவதரிக்கையாலும், (வேதாந்தாசார்யவர்யோமே) உமருகந்துகந்தவுருவம் நின்
ஹ்ருதயமாகியிதாதி - தனக்கஹிதனையிருந்தவடிவைத் தனக்குத்திருமேனியாகவும், அவர்களுக்கஹிதகெ
ளான கீ யெகளைத் தனக்கு ஸஹிதகெளாகவும் கைக்கொள்ளுமவனுகையாலும், (ஸகலவிதவிதாதிக

ஆ— தா— ராதிக்ஷுஹ-ஹ்ஜா) ஒருபிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாம் ஏழுலகங்களுமி கூழி - வழஹுதெகநா தெதநங்களுக்கு மஹாராதாவாய்நிற்கையாலும், (வ்ஹாதிக்ஷுஷ) இறந்ததும்நீயேயி கூழி - காலதூயத்திலுள்ள வஹாஷ-ங்ஙளையும் ஸெஷமாகவுடையவனாகையாலும், (வ்ஹாஸ்ரிதாகெஜ்வியஹ-ணைதயா) வல்வினையேனையீர்ந்கின்ற குணங்களையுடையாய்- க்ஷுஸ்ரிதருடையதநஸ்ஸையாகஷி-ங்கவல்ல வதகைகயுாணஹ-ணங்களை யுடையனாகையாலும், (ஜ்ஞாநிநாதவுஹ-ஈவ்ஹ்ஹாதெஹ்ஹாவாஹநாதெஷுஃ) யானுந்தாணுய்த்தெனிதோறும் நன்றுமஞ்சுவனி கூழி - ஸெஷகஜ்ஞாநயஹ-கராய், ஸெஷிபானதன்னிடத்திலே நுவ்ஹஹராயிருப்பாரையும் சுவ்ஹாங்த்திலேஹயத்தையுண்டாக்கித் தன்னைவராயி-ங்கப்பண்ணுமவனாகையாலும், க்ஷுஷிஸ்வைத்தாலே சுநதராமையிலே என்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதீ என்றுசொல்லப்படுகிற நிரகிஸ்யஸீவிதிகஹும் வம்ஹு ஹிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமான்தன்னைக் காணவேணுமென்றுசைப்படுமவர்களுக்குத் தானேஉபாயனாகநிற்கிறானென்று "தேவிமாராவார்" என்கிறஉபகுத்திலே யாழ்வாராலேதெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார்.

ஸ்ரீஉதநிஸ்ரீசஜ்ஞஹ்ஹாஜெஸிகாயநஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் முதற்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (நங்கள்வரிவளை) இந்தவுலகம்முழுகி எம்பெருமானேடே கலந்துபிரிந்த பிராட்டியைக் காணவேணுமென்றுகூப்பிடுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டநாயனான லவிவ-ஸ்வாணும் "உன்னுடைய கூடாகஷ@கூயுமாகப் பெறுவதுகாண்" என்றுசைப்படவேண்டும்படியான வடிவையுடைய நீயாசைப்படுதற்கிடாயிருப்பதொரு விஷயமுண்டோ?

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஎம்பெருமானைக்கண்டு கூநஷவிக்கவேணுமென்றஹிலவஷித்து வாயிட்ட வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே கூநுாவஜெஷத்தாலே சங்கஞ்சரிந்தனவென்றும் சங்குமணிநிறையுங் கொள்வானென்றும் கோலவளையொடுமாமை கொள்வானென்று மிப்புடைகளிலே யவன்பக்கல்நின்றும் வயாதிஹ-ஷிணங்களையும் ஜெஹகாஷ்யையும் நான்பெறவேணுமென்றும் அதற்காகவவனைக்காணவேணுபென்று மாசைப்படுகைவாஹகமன்றே, வஸவம்யமான வநுாவஜெஸொகிபால் சிலபூயொஜநாஜராங்களை யவன்பக்கல்நின்றும் நான்பெறவேணுமென்றன்றே வ்ஹாவஜெஷத்தில்வலிப்பது. ஆகையாலிதுகூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இந்தவுலகமிதுாழியால்) முழுகியென்றது - கூதுாகமாயென்றபடி. கூநுாவஜெஸொகிரஹிவமான வித்திருவாய்மொழிக்கு மவனைக்காணவேணுமென்கையே வ்யாநவ்ருகிவாஹ்யும். அல்லது வயபாதிகளைப்பெறவேணுமென்கை வ்ருகிவாஹ்யமன்று, "நஷ்மிஜீவிதநாஸை-ா மைநவாஸெய-ந-ுவஸ-ிஷிணஃ । வவஹ்யாராகூஷவீஃஜெ வி நாராஜ்ஃஹாராயம்" என்றிருக்கிறபிராட்டிக்கு அவனைக்காண்கையேயொழிய வயபாதிகளைப்பெறுகை யாஜெஷ்யமன்றிறே. ஆதலாலத்தைச்சொல்லுவானேனென்னில், தன்னுடைய வுலகம்முழுகினபடியை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக சங்கொடுசாயிழந்தேனென்று வயபாதிகளையும் தன்திருமேனியொளியையு மிழந்தேனென்றுசொன்னவித்தனை, சங்குமணிநிறையுங்கொள்வானி கூழியாலே யவற்றைப்பெறவேணுமென்றபேக்ஷாஞ்சொன்னதுக்கு மிவைநுநலம்ஸ்ரவஷிக்கவேணுமென்கையிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலவனைக்காணவேணுமென்கையே வ்ஹாவஜெஷத்திலும் வலிக்கையாலிது வம்ஹகமென்றுசருதது. முழுகியென்கிறதற்கு பிராட்டியாயென்கிறத்தோடே யகயம். பிராட்டியாயென்றது - பிராட்டிஉசிதையையுடையரா யென்றபடி. இதுக்குக் கூப்பிடுகிறாரென்கிறத்தோடே யகயம்.

*

முதற்பாட்டு

அவனைக்காணவேணுமென்றுசைப்படுகிற பிராட்டி யிவ்வகஷ-த்தை யவனுக்கு அறிவிக்க விரகுபாராதே தோழிமாரோடே சிலவுாவம்பண்ணுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டநாதியால்) வவெ-ஸ்வாணுமென்கிறதற்கு ஆசைப்படவென்கிறத்தோடே யகயம். பெறுவதுஎன்றது மாவெஷிஷ்டரையோ

மூ— நங்கள்வரிவளைபாயங்காளோநம்முடையதலர்முன்புநாணி* நுங்கட்கியானென்றுரைக்குமாற்ற

ஆ—நீபாசைப்பட்ட விஷயமெது என்றும் உனக்குச்சொல்லுகிற வசனாஉமெது என்றுதிவருடைய தோழி மார்சேட்க உகவாதார்முன் பெண்ணுடையவசனாஉத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலுள்ள அபிஜ்ஞபாலும், சுவனாஉந்தான்நிரவயிகமாயிருக்கையாலே யதுக்தவாவசுமாயிருப்பதொருஸ்வரூபம் காணுடையாலுமென்னுடையவசனாஉத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், இபபடி யவனாஉம்வருகைகாசைப்பட்டதென்னென்னில்

இ—மமாய் வூராஷ்டாநாஷ்டாகம். பெறவேணுமென்றபடி. தோழிமார்கேட்கவென்கிறதற்கு உஷாகாலாஷ்டாகதில் கிரையெயோடேயகயம். நம்முடையதலர் முன்புநாணியென்கிறதற்குத் தாதுயாமருஷ்சிசெய்கிறார் (உகவாதாரிதாழியால்) இங்குதவாதாரென்றது நீயவன்பக்கலதாஸ்கிபண்ணலாகாதென்று தப்பினபவன்பக்கல்நின்றும் நிவகிப்பிக்கிற வன்னைமார்களைசசொன்னபடி. இதீபவாஉத்துக்குத் தாதுயாமருளிச்செய்கிறார் (சுவனாஉந்தானிதாழி மாட்டுகிறிலேன்னென்னுமளவாலே) உங்களுக்கென்றது வஸவாஷ்டாநாஷ்டாகையாலே வைஜ்ஞ்ஞ வாமாகையாலேஉகவாதாரென்று வூஹாபோகைகளான வன்னைமார்களையும் கூட்டிக்கொண்டு தோழிமார்களை யுஞ்சொல்லுகிறது. அன்னைமார்களுக்கும் தோழிமார்களுக்குமென்றபடி. தயாவ அபிஜ்ஞபாலும் ஸவைங்காணுமையாலும் உங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன். அபிஜ்ஞபாலே யன்னைமார்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், ஸவைங்காணுமையாலே தோழிமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. இங்கு அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றது உபாதாஷ்டாகம். உகவாதவர்களான வன்னைமார்களுக்கன்றே உன்ன வசனாஉத்தைமறைக்கவேண்டுவது, சுஜாதீயைகளான வெங்களுக்கும் மறைக்கலாமோவென்ன அபிஜ்ஞபாலே அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே இதுக்கொரு வாவசுஸவைங்காணுமையாலே யுங்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்கிறளென்றுகருத்து. இப்படி யவனாஉம்நிரவயிகமென்று சொன்னபின்பு சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேனிதாழியாலே யத்தைச்சொல்லுகை வைநாஸ்கியன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) வருகைக்குரன்கிறதற்கு எதுஎன்கிறத்தோடேயகயம். உன்றலே யஹிமவஷிக்கப்பட்டதாய் இத்தனையவனாஉத்திற்கு ஹேதுவானவிஷயமெதென்றபடி. இவ்வவனாஉத்திற்கு ஹேதுவைச்சொல்லுகையிலே யுதாராய-ர்த்திற்குத் தாதுய-மாகையாலே வைநாஸ்கியலஜையென்றதாயிற்று. ஆனலும் தூதீப வாஉம் வுஷ்டாமன்றேவென்னில், என்னவனாஉத்தை நான்சொல்லவேணுமோ, என்னுடம்பிலே இதுஸ்வரூ

ஸ— நங்கள் - நம்முடைய, இதுஸ்வாதநிவஹவசனம், இதுக்காபங்காளென்கிறத்தோடே யகயம். நமக்கஜாதீயைகளானவென்றஹிதாயம். வரிவளையாயங்காள் - உஷ்-நீபவயபஸ்ஸிகளான வஸிகாள், வரி-உஷ்-நீபம், வரிவளையென்று வெஹாவ்ரீஹி. ஆபங்காள் - வஸிகாள், சங்கஞ்சரிந்தாவென்னும்படி நான் சுதுஜ்ஜவவஸிஸ்வயாய் நிற்கச்செய்தே நீங்கள் உஷ்-நீயவயவகளாயிருப்பதே "வஸகுஷ்-ஸ்வவஸ்வளை நள" என்றிருக்கிற வுங்களுடைய வஜாதீயத்வம் கைமேலேகாணலாபற்றென்றுகருத்து. இவளைபாஸ்வஸிப்பிக்கைக்காகத் தங்களுடையவவனாஉத்தை மறைத்துக்கொண்டு வுயாவைநவஸிகள் ஹரிஷணங்களையரித்துக்கொண்டிருக்கிற விந்த ஸ்ரீயாஹிவராயத்தை பிறளுமறிவளையாகிலும் அறியாதவள்போலே யவர்களைப்படி புவாஸ்மஹிக்கிறாள். இவர்கள்தன்னை யவன்பக்கல்நின்றும் நிவகிப்பிக்கவுதாஸிக்கிற வஹிவஸ்யையைச்சில விஸ்மிதங்களாலேகாண்கையால் ஓ! என்று விஷாதொக்தி. அவர்களைஸ்வம்பொறுத்துவைத்து வார்த்தைசொல்லுவதற்குமுன்னே விஷண்ணையாகிறாள், வுபஸ்நாதீஸ்யபத்தாலே உன்னவனாஉத்தை வுதிகர்த்தன்றேமறைப்பது, சுஜாதீயைகளான வெங்களுக்குச்சொல்லவேண்டாவோ என்ன அதுக்குதூஞ்சொல்லுகிறாள். நம்முடையதலர்முன்பு - நம்முடையஸ்த்ரீக்கள்முன்னே, ஏதலர் - ஸ்த்ரீக்கள், நாயகாஹிவராணைஉ-ஸைகபானவென்னே வுதிவைஷம்யக்கப்பார்க்கையாலே ஸ்த்ரீக்களான தாய்மார்கள்முன்னேயென்றபடி. என்னுடையதலரென்னுதே இப்போது வுதிகர்த்தாவுபவுவஸிஸைகளான வஸிகளையும் தன்னோடுகூட்டிக்கொண்டு நம்முடையதலரென்று நிவஹ-ஸ்மித்தது நாயகவம்ஸ்வஷயாஹவஸ்தி வஸ்தாஷிக்தம்வஸ்வஹாவைகளென்கிறகருத்தாலே, நாணி - லஜ்ஜித்து, தாய்மார்கள்முன்னே யவனாஉத்தைச்சொல்லலஜ்ஜித்தன்றபடி. நுங்கட்கு - சுஜாதீயைகளான உங்களுக்கு, உரைக்குமாற்றம்ஒன்று என்றஹிப்பது. சொல்லத்தக்கவார்த்த-யொன்று, மாற்றம் - வார்த்த-, இவ்வவனாஉத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லும்படி யாஸ

ஏ— நோக்குகின்றேனெனங்குங்காணமாட்டேன்* சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேன்றடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்
ந்தேன்* வெங்கட்பறவையின்பாகனெம்கோன்வெங்கடவாணனேவேண்டிச்சென்றே* ॥க॥
வேண்டிச்சென்றென்றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோழியர்நுங்கட்கேலும்*

ஆ— தீக்ஷாநிரீக்ஷணநிஷ்ஃபலத்வகிவக்ஷணபெரியதிருவடியை வாஹனமாகவுடையதிருவேங்கடமுடையானை
யாசைப்பட்டு சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன் தடமுலைபொன்னிறமாய்த் தளர்ந்தேனென்கிறாள். ॥க॥
(வேண்டிச்சென்று) நீயாசைப்பட்டவிஷயந் திருவேங்கடமுடையானாகில்? அதுபோகட்டும், உனக்குங்கூட
இ— மன்றேவென்று வாஹவிப்பிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே தூதீயவாஹனமும் வாஹனமென்று
கருத்து. வெங்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீக்ஷாதாதிபால்) பறவையின்பாகனென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியிதாதியால்) ஸிஷ்டம்- வ்யக்தம். ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு.*

கீழ்ப்பாட்டில் வாஹனாயத்தற்சொன்னவாஹனத்தையே யுரைக்கும்படியை யந்தோகாண்கிறிலே
னென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டில் வாஹனாயத்தம் வாஹனாதிபன்றேவென்ன விதுக்குந்
தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நீயாசையிதாதியால்) ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரி

ரு— வாசகத்வமையென்றபடி. யான் - இவ்வவஸ்தாபந்நையாயிருக்கிறபடியான், நோக்குகின்றேன் -
வாராதஸரீரமாய்நின்றேன், எங்குங்காணமாட்டேன் - ஒருவழியிலுமத்தைக் காணமாட்டுகிறிலேனில்லை, நிர
வயிகமான விவ்வவஸ்தாபந்நத்திற்கு வையதிகமானஸாவஹத்தை யொருவர்காரணத்தாலும் காணமாட்டுகிறிலேனெ
ன்றபடி. ஆனாலுன்னுடையவவஸ்தாபந்நமும் எங்களுக்குத்தெரியும்படியெங்ஙனே, நிரதிஸயகாருணியான வுன
க்குங்கூடவித்தனை வ்யஸனீயமான விஷயந்தானேதென்னச் சொல்லுகிறாள்மேல், வெங்கண்- வெவ்வியகண்க
ளையுடைத்தான. வாகிவக்ஷவிஷயத்திலே காரு:ண்யஸூன்யமான நெஞ்சுங்களையுடைத்தானவென்றபடி.
வெங்கண்பறவையென்கிறவிடத்திலே ணகாரவ்யபகாரஸவரடகாராதேஸம். பறவையின் - வகுதியி
னுடைய, பராபவனுடையவென்றபடி. பாகன் - நிதாவான, பராபவனேயேறிக்கொண்டு நடத்துமவனெவ
ன்றபடி. பாகனென்று ரதஸமஜாதிகளைநடத்துமவனுக்குப்பெயர். எங்கோன் - அந்தபராபவாதிரோஹணவஸ்ரா
ரவாதாரிபாலே என்னையடிமைகொண்டெனக்கு வ்யாபியான, வேங்கடவாணனை - வெங்கடநிவாஹனை,
வாணன் - நிவாஹகன், ஸ்ரீவிவகாரணநாயன்போலன்றிக்கே வவாஹ்யஸம்ரக்ஷணைக்காகத் திருமலையிலே
நின்றருளினவென்றபடி. வேண்டிச்சென்று - ஆசைப்பட்டடைந்து, நிரஹங்காரமாகவாசைப்பட்டென்றபடி. சங்
கம் - வலை, ஜாதௌகவசநம், என்னுடையவளைகளானவையென்றபடி. சரிந்தன - கட்டோடேவிழுந்துபோயி
ன, அவனைக்காணுதலாலுண்டான தாபத்தால்வந்த காரார்த்தால் கராஹ்ருத்தில்நின்றும் பராபவஹேதுவாயி
ற்றுகளென்றபடி. சாய் - ஓரையை, வஸ்த்ராபரணாதிகளென்றபடி. இழந்தேன் - அதுவுமெனக்கு
ப்போய்விட்டதென்றபடி. தடமுலை - விஸாலங்களானஸ்தநங்கள், கடம் - விஸாலம், "ஸ்தநௌ ஸம்ஹதஸாரௌ
மஸ்தநவஸ்வைகஸ்தநௌ । ஸ்ரீராமராஜஸ்ஸ்தாஸ்தி ரஜ காரஜா நஸ்தாம்வை"ஜ" என்கிறபடியே நாயகனுமேக
ஸ்தநத்திலேயடங்கும்படி காகிவிஸாலங்களான வஸ்தங்களென்றபடி. பொன்னிறமாய் - பொல்லாதநிறத்தை
யுடையவையாய், பொல்லென்று - பொல்லாதது, பொல்கிறமென்கிறவிடத்திலே லகாரவ்யத்யயகாரவகர
னகாரவாதேஸம். விவர்ணமாயென்றபடி. தளர்ந்தேன் - ஸிதிலையானேன், ஸிதிலஸரீரையானேனென்ற
படி. என்னவவஸ்தாபந்நமென்னுடைய ஸரீரத்திலே காணலாகிறதில்லையோவென்று கருத்து. ॥க॥

சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், ஒன்று- ஒருவ்யாஜத்தை, வேண்டி- கபடகோஷ்டிபண்ணி, பெ
றுகிற்பாரில்- பெறுகைக்கு, வஸ்யர்களானவர்களில், கிற்பார்- வஸ்யர்- கபடகோஷ்டிகளெல்லாம் பெறும்படி
யான காகிஸாயத்தை யுடையவர்களிலே என்றபடி. இங்காகிஸாயமாவது அவனுக் கதுகமஹிஷியாயி
ருக்கை, தலையானவென்றிரு ரு வஸ்துவ்யாவர்ணிப்பது. பெருமையான வென்றபடி. யவர்- பெறுகிற்பாரி
லென்றது பெறுகிற்பா ரில்லாதவளான வென்றபடி. அதாவதுதானெழுதிய வபகோஷ்டிகம் பெறத்தருவாரினி
யேறில்லாதவளானவென்கை, அவர்களெல்லாரிலும் பெருமையானவென்று வய-வவஸிதாஸய-ம். என்னு
டை- என்னுடைய, தோழியர்- வயஸ்யைகள், நுங்கட்கேலும்- உங்களுக்கேயாகிலும், அன்னைமார்களைப்போ

மூ—மீண்டிதுரைக்கும்படியையத்தே காண்கின்றிலேனிடராட்டியேனை* காண்டகுதாமரைக்கண்ணன்கள் வன்விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டா* லீண்டியசங்குநிறைவுங்கொள்வானெத்தனைகாலமிழைக்கின்

ஆ—வ்யூஹணீபமானவனுகிலும் நீபாசைப்பட்டால் கிடையாததுண்டோவென்னில், ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவதெல்லாரிலும் தலையாயிருக்கச்செய்தேயும ஆசைப்பட்டுப்பெறுதே நான்படுகிறவ்யஸநம் வாஸாமகோசரமாகையாலே வ்யஸநப்படுமத்தனையல்லது உங்களுக்குச்சொல்லுகைக்கொரு சொல்லுச்சொல்லக்காண்கிறிலேன், அவனையாசைப்பட்டா லுதாஸுணம்பெறுதொழியில் தளர்ந்துகொண்டுநிற்குமித்தனையோவென்னில், வஸுதேவஸுதனுமாயனும் ஸுவஸுவஸுநீபமாய் வாஸுதேவஸுஹ்ருத்தாயதமான திருக்கண்களையுமுடைய ருப் தகுவளரூபவரிசுஷித வகுலஜநஸிநாநயநரூபயர்வறுமமார்ச்சளதிபதியாயிருந்துவைத் தென்னை

இ— ஸுகூபவெடியாயிருக்கச்செய்தேயு மத்தைப்பெறமாட்டாதே க்லேசப்படுகிறேனென்கையிலே இதுச்சுத் தாத்பர்யமாகையாலே வாநரஸ்த்ரீயில்லையென்றதாயிற்று. இவளையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுத்யோகிக்கிறவர்களில் அவனுனக்கு வ்யூஹணீபனும்படியான முணர்முடையவனல்லன், ஆதலால் அவன்பக்கல் வ்யாமோஹத்தைவிட்டுவிடென்றிப்படி சொல்லாதே நீயாசைப்பட்டால்கிடையாததுண்டோ வென்றிப்படிசொல்லும்போது திருவேங்கடமுடையானை இவளுச்சுங்கூட வ்யூஹணீயனுக வம்சீகரித்ததாக வேணுமென்கிறகருத்தாலே யாகுலித்துஜ்ஞாநாதிகமாயிற்று. திருவேங்கடமுடையானுகிலென்கிறவித்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுகில் யாதுமன்றென்றுதோற்றுகிறது. வளர்த்யர்முண்டாகிலு மவனுக்கித்தனை வளமுமில்லையிறே. வேண்டிச்சென்றுன்று பெறுகிற்பாரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டபொருளிதுவாகியால்) தலையாய் - மேன்மேலையாய், த்ருதீயவாஹத்தி லயோக்யஸஹிதிக்கிற வயோத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுப்பெறுதேயிதுவாகியால்) த்ருதீயவாஹத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிதுவாகியால்) கீழ்ப்பாட்டிலுதாயத்திற்சொன்ன ஸ்ரீராவணவாஹத்தையே எத்தனைகாலமிழைக்கின்றேனென் றிப்பாட்டிலுதாயத்திலும் சொல்லுகையாலே இதுவாநரஸ்த்ரீபன்றுவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டாலிதுவாகியால்) வ்யஸநம்வந்துவிரகாமாயிற்றென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே வாநரஸ்த்ரீயில்லையென்றதாயிற்று. காண்டகுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வகுலாபரணையாதெதுவாகியால்) கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வளரெயர்துவாகியால்) நங்கள்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—என்றிக்கே கதாந்தரமாயிருக்கிறவுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதென்று பார்த்தாலு மென்றபடி. ஈண்டு-இப்போது, முன்பெல்லாமென்னவஸாஹம் சொன்னேனேயாகிலும் இப்போது சொல்லமாட்டுகிறிலனென்று கருத்து. இது- இந்த வ்யஸநத்தை, மத்த வ்யஸநங்களைச்சொல்லிப் போந்தேனேயாகிலுமிந்த வ்யஸநஞ்சொல்ல முடிகிறதில்லையென்று கருத்து. உரைக்கும்படியை- சொல்லும் வ்யாபாரத்தை, இடராட்டியேன்- இச்ஸுலபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது இடராட்டியேனென்று ஸுலபமாயிருக்கும். காண்கின்றிலேன்- காண்கிறிலேனில்லை, அந்தோ- ஐயோ, உங்களுக்குச் சொல்லியாறவேண்டியிருக்கச்செய்தே சொல்லும்படியைக் காணேனென்று விஷண்ணையாகிறபடி. சாண்டது- காண்கைக்குத் தகுதியான, வஸுஸுபர்நீபங்களான வென்றபடி. காண்டகுவென்கிறவிடத்திலே ணகாரதகாரவ்யத்யயம் ஸாதுவாகையாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். தாமரைக்கண்ணன்- தாஸுவஸம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடையவனை, கள்வன்- வஞ்சகனை, அக்கண்ணழகாலே வகுலஜநஸிநாநயநஸுகாரியான வென்றபடி. விண்ணவர்கோன்- நித்யவிபூதிநாயகனை, நங்கள்கோனை- அவர்களுக்குப் போலேயக்கண்ணழகாலேநமக்கும் ஸ்வாமியானவனை, கண்டால்- காணப்பெற்றால், காணப்பெற்ற வநந்தரமென்கிறபடி. இதுக்குக் கொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈண்டிய- குவிந்ததான, என்பக்கல்நின்றும் அவன்பக்கலிலேபோய் ஸாஸீலயதங்களான வென்றபடி. தன் பக்கல் தரித்திருக்கமாட்டாதவை யெல்லாத்துக்கும் மதியவனே யென்றிருக்கிறள். சங்கும்- வலயங்களையும், நிறைவும்- என்னுடையமுணவ்ருத்தியையும், கொள்வான்- வாங்கிக்கொள்ள விச்சையுடையவளாய், கொள்வானென்றது வநதஸுலவ்யபாயம், ஆகையாலிது வாணிஸுரவ்ருத்தியென்று, வகுலாபரணத்திலும் ஸாயாரணமாணுவ்ருத்தம். இப்படிதிருத்துவான் தொழுவான்

மூ— நேனே* ॥உ॥

காலமிளைக்கிலெல்லால்வினையேனுணிளைக்கின் றிலன்கண்டுகொண்மின்* ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேனன்னுதலீ

ஆ—யடிமைகொண்ட வாழ்ஸீயுறுபி நந்தவுவனை யாசைப்பட்டுப்பிறுதே யென்னுடைய வறுபாழிஹ-ஷிணங் களையும் கூதூஹணங்களையுமிழந்து அவைசொள்ளைக்கு நான்வருந்துகிற தெத்தனைகாலமுண்டென்கிறாள்.॥உ॥

(காலமிளைக்கில்) அவனையாசைப்பெட்டுப்பெறுதே யுனக்குள்ளவையு மிழந்தவைபெறுகைக்கு நெடுங்காலம்

இ—(என்னையடிமையிதாழியால்) தாரீயவாஹதது லயம-ாசஹஸிக்கிற வயம-த்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறுதேயிதாழியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாத்ய-மருளிச்செய்கிறார் (அவைகொள்ளைக் கிதாழியால்)

॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

நான்றாமெனையாகாகின்றேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவளிப்பாட்டிலே நானிளைகின்றிலனென்று தனக்கு விரஹாஜநி கதாதியில்லாததாசச்சொல்லுகை யவஸ்மதிமன்றேவென்ன விதுக்குத் தாத்ய-ருஞ் சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையிதாழியால்) காமகைங்கமெல்லாம் முடிந்துபோனலும் நான்

ஈ—செய்வானிதாழியான வநந்தரவுவய-ாயங்களிலெங்கும் கண்டுகொள்வது. எத்தனைகாலம் - சுவஸ்வெ யகாமமெல்லாம், கதாஹவஸ்யொமஹோதாநாய-ம் வவஷீவரியாமாவாவ:. இளைக்கின்றேன் - நாரா மெனையாகாகின்றேன், வத-ாநாநிஹ-ஸத்தாலே இதுக்கு விரதிகாணேனென்றுதோற்றுகிறது. அவனைக் கண்டு அவன்பக்கல்நின்றும் வறுபாழிகளைவாங்கிக்கொள்ளவேறும் என்றவிதுக்கு விரஹாஸாழஜிதங்க ளான வறுபாழிகளை அவன்வந்து ஸம்ஸ்ருஷித்தென்னை யாஸ்வஸிப்பித்து பூர்வாவ-ாஹாயனைக்கொ ண்டு "கறுபாநிவஹாஸ்வறுபாழிவாஸ்துயொ:" என்னும் வழி யெயாலே தன்கையாலே பூட்டியருளப்பெற வேணுமென்று கருத்து. ஆகையாலிப்படியவன் வீதிபண்ணும்படி அவனைநெஞ்சழிக்கவேணுமென் கையிலே யிவ்வுக்திக்குத்தாத்ய-மாயிற்று.

॥உ॥

நீல - நீறுபோலேயிருக்கை, மலர் - விகாஸியான, வஸ-ாக்ஷ்ரஸாரியானவென்றபடி. நெடும் - விஸ்தீர்ண மான. சுழலிவஹ்யுமானவென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸாலே, வர்ணிஹபாலேயென்றபடி. சூழ்ந்த- வரி வ்யாதமான, நீண்டமுகில்வண்ணன்- ஸஹாதிவஸவண-ாரூன, சுழலிவஹ்யு நீறுஜ்யோதிஸ் வரிவ்யாதஸஹாதிவஸ வண-ானென்று ஹரிதாவஸ்தெ கண்ணன்- கூஷ்ணன், இவ்வடிவழகைப்பெண்களுக்கே யாக்கிவைக்குமவனை ன்றபடி. கொண்ட - சுவஹரித்த, அவளுலேயவஹரிக்கப்பட்டனையானவென்றபடி. கோலவளையொடு - அழகியவளைகளோடேகூட, மாமை - காஞ்சியை, ஸ்ரீபூஷணவர்த்தையென்றபடி. கொள்வான் - வாங்கிக்கொ ள்ளவிதிஹ்யுடையவளாய், காலமுமென்கிறவித்தி லவ்யவ-ாத்தை சென்றுளன்கிறத்தோடே சுருங்கிப்பது. எத் தணைகாலங்கூடச்சென்றும் - காமமெல்லாங்கூடநடந்தும், காமமுள்ளதணையும் தொடந்தாகிலுமென்றபடி. கொ ள்வன்னென்றொரு கிரியாவதமஜ்யாஹரிப்பது. அவன்பக்கல்நின்றும் வாங்கிக்கொள்ளுவேன், இளைக்கில் காமமென்றொருவாகூயுமும் அல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலனென்றொரு வாகூயுமாக யொஜிப்பது. இளைக்கில் - ஒழியில், அந்தவயாதிகளை யவன்பக்கல்நின்றும் கொள்ளுவதற்குமுன்னே யுவாதமாய்ப்போகி லென்றபடி. காலம் - காமகைங்கம், அல்லால் - அல்லது, இதுக்கு இளைக்கின்றிலனென்கிறத்தோடே யகயம். வினையேன் - அவன்தன்னைக்கிட்டுமென்றுமிடைவெட்டாத வாவதனையுடையவளான, வினையையுடையவள் வினையாள். இப்பாட்டாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்றாரூபம். நான் - சுதாரூ கூகடாஹிநிவஸவகியான நான், இளைக்கின்றிலன் - இளைக்கிறனில்லை, உவாவெகையாகிறனில்லை, உவ ராகிமாகில் காமமுவராதிமாமத்தனையல்லது நானுவாவெகையாகிறனில்லையென்றிவ்வாகூயபத்திற்கும். நிஷ்ருஷ்டாஹ்யம் இதுவாவாசொல்லுமத்தனையல்லது உன்னுல்நடத்தமுடியுமோவென்னில், கண்டுகொண்மி ன் - நான்நடத்திப்புகுகிறபடியை நானிப்போது சொல்லவேணுமோ நீங்களே வந்தாரூக்ஷமாகக்கண்டுகொள் ளுங்கோள், நீயொகுத்தார்க்கு ஜீக்கவேண்டாதேவாவென்னில், ஞாலமறிய - லோகமெல்லாம் வரவ்யா தமாம்படி, பழி - சுவவாஹத்தை. துணிந்துபுறப்பட்டாளென்கிற வவவாஹத்தையென்றபடி. சுமந்தேன் - வரிவரித்துக்கொள்ளவும் ஸகூயமன்றிக்கே உபயமாகவவஹித்தேன், நன்னுதலீர் - நல்லதான நுதலையுடையீர்

மூ—ரினிநாணித்தானென்* நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட* சீலவ
ளையாடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே* ॥ க ॥
கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன்கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம்* பாடற்றழியவிழுத்துவை

ஆ—வருந்தியும் பெறுதபின்பு நானான்வருந்தினால் கிடைக்குமோ இனியவைபொறுகைக்கு வருந்தாதேவி
ட்டாலோவென்னில் நிரவயிகே ஜூஷிவ்ருத ஃஹாவயாஹகே தூஷியால் நீண்டவினி
ணை கூஷணிலேபவஹ்ருத்மான சீலவளையாடு மாமைகொள்வானுஷ்டுபெகேயான நானெத்தனைகா
லங்கூடச்சென்றுகிலும் கொள்வன் இக்காலதிகுவந்தான் முடிந்துபோமத்தனையல்லது நான்கொண்டல்லது
விடான் இத்தைக்கண்டுகொண்மின் அவன்றனைச்சப்பட வவனுக்கு மரியையாயிருக்கக்கடவ நீயவனையாசை
ப்பட்டால் உனக்குப்பழிவருமே. று ஜிஜ்ஞாபில்ஹோமாவென்னில் ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீரினி
நாணித்தானென்னென்கிறாள்.

(கூடச்சென்றேன்) இதுக்குமுன்பு அவனையாசைப்பட்டு உன்னுடையஉவகாரணங்களை மிழந்தாப்போலே

இ—வனைக்கண்டாலல்லது ஒழியேனென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலிது வஸம தமென்றதாயி
ற்று, நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகே தூஷியால்) நீண்டவி
தூஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஃஹாவயாஹகே தூஷியால்) கொள்வானுஷ்டுபெகேயானவென்ற
து - கொள்ளவேணுமென்றிவிஹ்புடையவளா புஷ்டுபெகேயானவென்றபடி. கொள்வனென்றுருவஹத்
தை யஜ்ஞாஹரித்துயொஜிக்கிறார் (சென்றுகிலுங்கொள்வனென்று) வ்யஃவாஹத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (இக்காலதிகுவந்தான் தூஷியால்) வ்ருநாயகனிடத்திலே வீர்யபண்ணினால் பழியுண்டாகப் பரவகி
யில்லாமையாலே பழிசுமந்தேனினி நாணித்தானென்னென்றுசொல்கை யவஸ்யமென்றேவென்ன வ்யவ
ஸிப்பிக்கிறார் (அவன்தானி தூஷியால்) அரியையாய் - ஊஷ்மிஹ்யாய், அவனுக்குஷ்மாம்படியடை
க்கலமாயிருக்கிற நீமேல்விழுந்தாசைப்பட்டால் பழிவாராதோவென்றபடி. ॥ க ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

சங்கதஞ்சரிந்தனவி தூஷியாலே யவனையாசைப்பட்டு வ்யாதிகளையிழந்தேனென்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன
வர்த்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யான்றேவென்ன வ்யவதரிப்பிக்கிறார் (இதுக்
கி தூஷியால்) முதற்பாட்டிலே தன்னுடையவவஸ்தாஹத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னாள். உனக்கின்ன

ஸ—வர்காள், நுதல் - உலாடும், நல்நுதல்என்கிறவிடத்தில் லகாரவ்யகாரவைபரீத்யம். வாரணி
ஆதிடைகளான வஸ்துக்களென்றபடி. இனி - இப்படிபழிசுமந்தபின்பு, நாணித்தானென் - ஜ்ஞித்துத்தானென்ன
வ்யவஸாயம், கஷவாஹம் வ்யவஸாயமின்பு ஜ்ஞித்துவ்யவஸாயமில்லையென்றபடி. இப்படிகொள்வனை
ன்றொரு க்ரியாவஹேஷ்யாஹரித்துயொஜிப்பது இவ்வர்த்தாஹாரமில்லாதவகூத்திலே வ்யர்த்தம்கூஷ்யவாஹம்.
கூநஞ்சரம் நீலமலரி தூஷி வளையொடுமாமை யெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் கொள்வன்ஞாலமறியப்பழி
யி தூஷியென்றிப்படியந்வயம். இப்வகூத்தி லிவ்வாறுயிரப்படிவாகும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகிறத
த்தனைபோக்கி யிப்பத்துப்பாட்டினவயகூடும் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமில்லையென்றுகண்டுகொள்வது. ॥ க ॥

மாடக்கொடிமதில் - மாடங்களையும் கொடியோடுகூடின மதிளையுடுடைத்தான, மாடங்கள் - ஹ்ருஹங்
கள், கொடி - த்வஜம், மதில் - வ்ராகாரம், கொடியுடையமதில் கொடிமதில், கொடிமதில்என்று ஸ்ருஸமா
ஸாஹ். மதில்தென்குளத்தை என்கிறதுவும் ஸ்ருஸஹ்ருஸமாஸாஹ் மதில்தென் என்கிறவிடத்திலே
ளகாரதகாரயோர் வ்யத்யயகூடகாராதெஸ். தென்குளந்தை- ஹக்ஷிணஸ்திக்கிலிருக்கிற குளந்தையென்கிற ஸ்தல
ஹுமத்தினுடைய, வண்குடபால- ஸமநாஜ்ரவஸ்துஸஹாமத்திலே, வண்- ஸமநாஜ்ரகும், குடனென்றுவ்ருத்தம், பாலை
ன்று- ஹாமம், நின்ற - ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான, ஆடல்பறவை- ஆடலையுடைத்தான பறவையாலே, ஆடல்-
நத்ர்யம், பறவை- வகுஷி, ஸ்ருஸ்ருஹ்ருஸமாஸாஹ். ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு வாஹநமாயிருக்கப்பெற்ற ஹவ்ஷ்ர
தியபத்தாலே காம்பீர்யாதிகுணயோகமுமிதியனுஸந்தேயமென்றபடி. உயர்த்த- வ்யவஹிக்கப்படடவனான, வெல்போர்என்
கிறதை. போர்வெலென்று மாறியந்வயிப்பது. போர்- யுத்தம், வெல்- ஜயஸீலனான வென்றபடி. போர்-
வேல்கண்ணி - த்வஜம், வெல்என்றுஜிஷ்ணு, ஆழி- ஸ்ரீவைஷ்ணவாங்கத்தை, வலவனை- வலத்திலேயுடையவனான, ஆழிவெண்ண

மூ—கல்பல்வளை பார்முன்பரிசழிந்தேன்* மாடக்கொடிமதிட்டென்குளந் தைவண்குடபாலின்றமாயக்கூத்த*
னடற்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே* ॥ச॥
ஆழிவலவனையாதரிப்புமாங்கவணம்மில்வாவுமெல்லாந்* தோழியர்காணம்முடையதேமதான்சொல்லுவதோ

ஆ—இனியுள்ளவற்றையுமிழவாதே யவனை யாசைப்படத்தவிர்ந்தாலோவென்னில், வைதிரிஸிவாவயஜூஸு
ர்வாஹாஹாலாகூ தமாய், யஜ்ஸாஜி கவ்ராகாரவாரிவ்ய தமாய், உகூஷிணஹி கிலகஹ தமாயிருந்த திருக்கு
ளந்தையில் வரம்போஹாரமானமேலத்திக்கிலே வைநதெயவாஹநனும், விஜதரிவாநிகா வாஹரந
விஸ்ராதெஹகூஷிணஹாஜனுய்க்கொண்டு வாந்ருதஷஹரநீயனும்படி நின்றருளினவவனை யாஹரித்துக்கூடச்
சென்றேன், சென்று கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம் பாடற்றொழியவிழந்து வைகல்பல்வளையார்முன்
னே யென்வஹாவமெல்லாமிழந்தேன், இனியென்கொடுக்கேனென்கிறாள். ॥ச॥
(ஆழிவலவனை) அவனையாசைப்பட்டால் பெறவொண்ணாது, ஈஷ்வரன், அவனைபாசைப்படவேண்டா

இ—முள்ளவற்றையு மிழக்கப்புகுகிறாயென்று தோழிமார்சொல்ல முன்பேயெல்லாமிழந்தேன் இனியெத்தை
யிழக்கப்புகுகிறேனென்றிப்பாட்டிலே யதுக்குத்தரம்சொல்லப்புகுகிறளாகையாலே வாநராகியில்லையென்றதா
யிற்று. மாடக்கொடிமதிளென்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார் (வைதிரிஸீ தர்ஷியால்) தென்குளந்தை
யென்கிறதற்குத் காதயாமருளிச்செய்கிறார் (உகூஷிணதர்ஷியால்) வண்குடபாலென்கிறதற்குத் காதயா
மருளிச்செய்கிறார் (வாரஹதர்ஷிபால்) உதாரம் - ஔதாஜ்ஜும், ஆடற்பறவையுயர்த்தனென்கிறதற்குத் காத
யாமருளிச்செய்கிறார் (வைநதெயதர்ஷியால்) வெல்போர் ஆழிவலவனையென்கிறதற்குக் காதயாமருளி
ச்செய்கிறார் (விஜிதகதர்ஷியால்) நின்றமாயக்கூத்தனென்கிறதற்குக் காதயாமருளிச்செய்கிறார் (வாநாத
வதிதர்ஷியால்)
॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவனைநெடுவஸம்ஸாரத்திக்கச்சென்று அதுபெறுமையாலே என்னுடையவயபாதிகளையு மிழந்தேனென்று
கீழ்ப்பாட்டிலே அவனுடைய ஔதார்யகுணஞ்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே அவன்நம்மில் வரவுமிதர்ஷியாலே
அவனாதியாக எல்லாருக்கும் ஔதார்யமென்றுவபவாதிக்கை யயாம்ருதமன்றோவென்ன வயதாரிப்பிக்கிறார்
(அவனையிதர்ஷியால்) இப்படியவனுக்கு ஔதார்யகுணஞ்சொல்லுகிற வாதிகளுக்குத்தாஞ்சொல்லுகிறதாகை

ரா—னென்று வ்யாகரணவைதாரீ ஹி. திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனென்றபடி. மாயக்கூ
த்தன்-ஔதார்யாதிகுணயோகமுண்டாயிருக்கை. சூழ்ய-நிதஸாமிபானவனை, "கிம்வித்தாம்பயமம்யிஷம்வநநக" மென்கி
றபடியே வாந்ருதவதாரநீயமான நிலையுடையவனை வாழியையென்றபடி. சூழ்ந்து- ஆசைப்பட்டு, கூடச்
சென்றேன் - வம்ஸரிக்கப்போனேன், கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கம்- சுலபகாரமான, வயங்கள் உஸ்ஸா
முதலாகளெல்லாம், வாஹநாலாபகாரங்களான கயங்களும் சுதாரமானஉஸ்ஸாமுதலாக என்னுடைய வவ-
வத்தை யென்றபடி. இதுக்கு இழந்து என்கிறத்தோடேயியைப். பாடு-என்வரிவாரத்திலே, அற்று- இல்லாமல்,
ஒழிய- போம்படி, என்னிடதிலே ரோஷத்துமில்லாமல் நிர்ரோஷமாகப்போம்படி என்றவடாகம். இழந்து
போக்கிவிட்டு, வைகல்பல்வளையார்முன் - வவ-காலமும் வைதர்ம்யவஸ்திகளான ஸ்திகள்முன்னே, வைக
லென்று வவ-காலவாசகம். பரிசுஅழிந்தேன் - பரிகாரமிழந்தவளானேன் - பரிசு - பரிகாரம், இங்கு
ஜைபாகிற பரிகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. சிலபோதுகழத்தி சிலபோதுபூணத்தக்க வாஹரணமான கய
ங்களும், ஒருக்காலுமிழவாத ஸ்திகள்முன்பே ஒருக்காலும்கழத்தவேண்டாத வாஹரணமான ஸைஜையையுங்கூ
ட யிழந்தவளானேனென்று வடாகம். இனியென்கொடுக்கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன்;
இனியெத்தை யிழக்கப்போகிறேனென்றபடி. எல்லாம்முன்பே இழந்துபோனபின்பு இனிஇழக்கைக்கு ஒன்று
மில்லையென்கை,
॥ச॥

தொல்லையஞ்சோதி- சுநாஹிவாந்ரஜ்யோதிஸ்ஸை, தொல்லை- சுநாஹி, அம்- வாந்ரம், நிதவா
ந்ரஜ்யோதிஷ்ய விக்ரஹஸாமியான என்றபடி. ஆதி- ஜகத்காரணவஸ்துதனை, நினைக்குங்கால்- விசாரி
க்கும்போது, வாராதி-த்துப் பார்க்கும்போது என்றபடி. இதற்குசுடர்கொளென்கிறத்தோடே சுகயம். நன்
கு- நன்றாக, உணர்வார்க்கும்- அறியத்தக்கவர்களுக்கும், தகவுங்களை யயாவஸ்திதங்களாக வறியத்தக்க வ

மு—விங்கரிபதுதா* னூழிதோறூழியொருவனகனன்குணர்வார்க்குமுணரலாகாச் சூழலுடையசுடர்கொளா
திதொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே* ॥ரு॥

ஆ—வோவென்னில், வரம்ஜ்ஞாகீஸ்ஸான வலவ-ஃஸ்ரஸ்ரீன நினைக்கப்புக்கால் ஜ்ஞாநவதாஃஹ்ரஸ்ரர்களான வமகாஃபிமுனிகளுக்கும் ஊழிதோறூழிகூடி னலும் ஒருவனகஉணரவொண்ணாத ஃபவுவெஷ்திதங்களையும், தெ ஜ்ஃஹ்ரஸ்ரஹ்ரு தாவம்வெய்ய கலுாணஹுணத்தைபு முடையாளொருவனகிலு மந்தஸ்ரவவக ஹுாயரணபிருந்த வனை யாசைப்படுகைகயும் ஆசைப்பட்டகம்போல்வர் பக்கலவன்வருகையும் நாம்துடங்கியோ? இப்படியரிய யிருக்கச்செய்தே யாசைப்படுவாரும் பெறுவாருமித்தனைவர், அனைரியன், அவனையாசைப்படவேண்டாவென் றுசொல்லுகையெளிதன்றுச் சொல்லுகித்தனையோவென்கிறாள். ॥ரு॥

இ—யாலே இதுவமகம். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னது "ஃமெஜஹுஷ்ஹுகங்கிஜ்ஞ ஃஹுஹுவிதிநவாம்ஸ்ரயம்" என்கிற படியே நமக்கு வுகிவைம்யகங்களிநக்கையாலே விஷ்வைக்கிறானென்றுசொன்ன வித்தனையல்லது கதாஜ்ஞ ஹுஷ்ரவனென்றுசொன்னபடி யல்லாமையாலே விரோயமில்லையென்று கருத்து. தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென்றகயித்துத் தாதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (வரம்ஜ்ஞாகீஸ்ஸி தாஹியால்) நன்குணர்வார்க்குளன் கிறதற்குத் தாதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவதாமி தாஹியால்) சூழலுடையசுடர்கொளாதியென்கிறதற்குத் தாதுய-ஃபருளிச்செய்கிறார் (ஃவிவு தாஹியால்) உணரவொண்ணாதனென்றது - உணரவொண்ணாதபடியானவென் றபடி. ஒருவனகிலுமென்கிற வவ்யஷ-ஃத்தாலே அவர்கள்சொன்ன ஹுஷ்ரவகெஹாவய-ஃகமான வவனு டைய ஹுரவவொயகத்தை யிவள்தானுமநுவதிக்கிறானென்று வாஹிவிகமாயிற்று. இத்தால் வாஹுஹகஞ் சொல்லவந்தவள் ஹுரவவொயகஞ் சொல்லுவானேனென்கிற ஸ்ரம்மெகெயவஹ்ரு தமாயிற்று. ஆழிவலவ னையாதரிப்புமென்கிறதற்குத் தாதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸ்ரம்வெதாஹியால்) ஆங்கவனம்மில் வரவு மெல்லாமென்கிறதற்குத் தாதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டவிதாஹியால்) நம்போல்வரென்றது - கா வகிவஹ்ரு ஸ்ரரென்றபடி. நம்முடையமேதானென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (நாம்துடங்கியோவென்று) இவ்வள வுக்குத் தாதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாஹியால்) சொல்லுவதோவிங்கரியதுதான்னென்கிறதற்குத் தாதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (அவனரியனிதாஹியால்) ॥ரு॥

ஸ—நகாஃபிகளுக்து மென்றபடி. ஊழியூழிதோறு என்றகயிப்பது. கலும். கலுந்தோறுமென்றபடி. வவ-ஃகாஃத் திலுமென்னை. ஒருவனைக - ஒருபடிப்பட்டவனை, வனவம்வியனென்று வரிவிஹுவவுஹாவனைகளென்றபடி. உண ரலாகாச்சூழலுடைய- அறியவொண்ணாத வஸீகாரணாவாயங்களை யுடையவனை, சூழல்- வஸீகாரணா வாயம், அவனை வரிவெஹித்தரியவொட்டாதவையாய் சூரிகர்க்கு சுகவஷ-ஃகங்களான ஃவுவெஷ்திதங்களை யுடையனனெனென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்குமவன், சுடர் - தேஜஸ்ஸு, இதுஉவமகா ணம், தேஜ்ஃஹ்ரஸ்ரஹ்ரு தாவம்வெய்ய கலுாணஹுணராயிபாயிநக்துமவனென்றபடி. ஆதிலுமென்றுருவஉம் கூட்டிக்கொள்வது, ஆழிவலவனை- திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனை, ஆதரிப்பும் - சூரிக்கை யும், ஆசைப்படுகையுமென்றபடி. ஆங்கு - அந்த சூரியணாவவெஹ்யிலே, அவன்வாகவும்போலே வளரீ

மூ—தொல்லையஞ்சோதிகினைக்குங்காலென்சொல்லளவன்றிமைபோர்தமக்கு* மெல்லியிலாதனகூழ்ப்புக்செய்
யுமத்திறநிற்கவெம்மாமைகொண்டா* னல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந்தாராளுக்கிடு கோவினிப்பூசல்சொல்லீர்*
வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தைமாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே* ॥ சு ॥

ஆ—(தொல்லையஞ்சோதி) அவனரியனல்லேனேவென்னில், நான்சொல்லுமளவோ வவனுடையவருமை
வை. வாழிதெவர்களுக்குங்கூட வறியவொண்ணாத வபரிவெவஹாவங்களையுடையா னொருவனல்லனே, அத்தி
றம்நிற்க என்னாவிஷயீகரித்தருளுகைக்காகத்திருக்குடந்தையிலே புகுந்துவைத்தென்னுடைய வவ-வஸ்தையு

* ஆறும்பாட்டு. *

இ—இப்படியவனுக்கு வாமஹகுமநாதிவிஜமென்று சொன்னவிவள் என்சொல்லளவன்றிதாழியாலே யவ
னுக்கு உபயோகமுண்டென்றுசொல்லுகை யயுக்தமன்றேவென்ன வவ காரிப்பிக்கிறார் (அவனிதாழியால்)
அவனுக்கு வாமஹகுமை காநாதிவிஜமென்றாயாகிலும் உபயோகமொருக்காலுமில்லையோவென்றபடி. "யஹா
யுக்தமவாஸ் வைஹாஜாநாகிவாராஷொதகீம்" "நஹராஹுஃகெநவிஸ்வஜிஸ்" என்றுசொல்லிற்றில்லையோ
வென்றுகருத்து. இப்படியுக்தித்த வவிகளைக்குறித்து அவனுக்கு உபயோகமுண்டென்றுசொல்லி யிப்படி வ
விஷயஉபயோகத்தைக்காட்டிப் பின்னையும்விஷமிக்கிறவனை நான்கூப்பி
டாதொழியேனென்று சொல்லுகிறளாகையாலே யுக்தமென்றதாயிற்று. என்சொல்லளவன்றி தாஸத்துக்குத்
தாதுயபயோகமருளிச்செய்கிறார் (நானிதாழியால்) இமையோரிதாழிக்குத் தாதுயபயோகமருளிச்செய்கிறார் (வாழ்
தாழியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாதுயபயோகமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாழியால்) எம்மாமைகொண்
டானென்கிறதற்குத் தாதுயபயோகமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாழியால்) ॥ சு ॥

ஸ—யோகமாகவுமாம்.

நினைக்குங்கால் - வாராதுமிபோகும்போது, தொல்லையஞ்சோதி - சுநாதிவாரூபஜ்யோதிஸ்ஸானது, நி
தியமாய்வாரூபமான ஜ்யோதிர்யவிஷயமானவனென்றபடி. என்சொல்லளவன்று - உபயோகியிலடங்
காத்தக்கதன்று, அளவு - அடங்கத்தக்கது, "நவாஉவாவாரூபாவொதும் யதுநதுஜம்விஹாம் । வாரூபிவவ
ணாநவதவ்ய கயம்யொவஷிகுரிஷ்யதி" என்றபடி. இமையோர்தமக்கும் - சுநித்யஷர்க்கும், தம்மென்றுவா
யோநாரூபயொமம். சுகிராயி தஜ்ஜாதீயரான வபரிகளுக்குமென்றபடி. எல்லையிலாதன - சுவயியில்லா
தவையான, கூழ்ப்பு - வாம்ஸயங்கள், செய்யும் - பண்ணுகிற்கும், ஜநிப்பிக்குமென்றபடி. அத்திறம் - அந்த
பாகாரமானது, அந்தாரகிராயொபகஷாமானதென்றபடி. நிற்க - நிற்கச்செய்தே, வல்லிவளவயல்சூழ் -
வாஷயலதைகளாலும் அழகியவலயங்களாலும் சூழப்பட்டதான, வல்லி - லதை, வளம் - அழகு, குட
ந்தையிலே, மாமலர்க்கண் - ஸ்ரீவ்யுவாம்பரீகவாஹ்யாங்களான னொவநங்கள், மா - ஸ்ரீவ்யும், வளர்கின்ற -
நிலைநிற்பண்ணுகின்ற, மால் - சுஸ்ரீதவ்யதொஷஹராயிபானவன், நிலைநிற்பண்ணுதிற்கிற னொவநங்களை
யுடைய, சுஸ்ரீதவாகவனென்று வடுகாயம். இப்படிவாஸ்விகதிணுப் வசுவாயணனவவனுடைய வாரிநவ
ஆயனொவநங்களென்ன வளவில்மாலாகக்காணேனென்றுகருத்து. கூப்பிட்டுக்கேட்கும்படி திருக்குடந்தை
யிலே வாஸ்விகதினென்றுமஹிவாரயம். நிலைநிற்கண்களுக்குப் வொஷணவொதவாகையாலே அத்தைக்
கண்ணுக்குவளர்த்தியாக வுபசரித்துச்சொல்லுவார்கள். எம்மாமை - என்னுடையகாந்தியை, கொண்டான்
கவர்ந்தான், திருக்குடந்தையிலே வாஸ்விகதிணுப் நிற்கிறவித்தாலே தன்னுடைய வாயுஹத்தைக்காட்டி
வைத்து வாஹயுவாம்ஸ்ருஷ்டம்தாராதே விஷயீக்கையாலே என்காந்தியை யபஹரித்தானென்றபடி. அல்
லிமலர்த்தண்டுழாயும்- கொவாரஸ்வாமிவாரூபயாதமாய் ஸ்ரீவைமான திருத்துழாயையும், அல்லிகொவாம்
ஸ்வாகவாயி-வவசுவாஹ்ஸ். யதா அல்லியென்றுமாலையாய் மாலையினுடைய விகவிதஸ்ரீதவ தாரவிலையையு
மென்னவுமாம். சுயவா, அல்லிகுதை-வைமாய் திகவ்யபாரவிகவித ஸ்ரீதவ தாரவிலையையுமென்னவுமாம்.
தாரான் - தருகிறானில்லை, என்னையிப்படி நோவுபடுத்திவைத்து தான்வந்துவாம்ஸ்ருஷியாவிட்டால் தன்னை
வாஸ-வுள்ளவற்றையாகிலும் தரலாமிறே, அதுவும்தரிகிறிலனென்று கருத்து. இனி - அவனிப்படி நம்மை
ப்படுத்தினபின்பு, ஆர்க்குப்பூசலிடுகோகொல்லீர் - இப்படிநம்பக்கலுறவுபண்ணி நம்மைப்படுத்தினவனையொ
ழிய மற்றார்க்குசுகு நாநம்பண்ணுவது சொல்லுங்கோள், பூசல் - சுகு நாநம், இதுகை- பண்ணுகை, இதுகை

மூ—மாலரிகேசவனரணன்சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றன்* ஏலமிடவென்னைப்பணிவிட்டிட்
டோன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டா* னேலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்

ஆ— மஹாலக்ஷ்மீநாதன் தன் திருவடிமலர்களில் அல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந் தருகிறிலன், இப்படி யநியாயஞ்செய்தவனை யழிய மற்றுரைக்கூப்பிடுவோம் சொல்வீரென்கிறார். ॥க॥

(மாலரி) இப்படிகூப்பிடச்செய்தேயுந் தன்னைக்காட்டாதிருக்கிறவனை யாசைப்படுவாருண்டோவென்னில், ஸ்ரீமதே நாராயணாய, ஸ்ரீமதே மாதவாய, ஸ்ரீமதே கோவிந்தாய நம, ஸ்ரீமதே விஷ்ணவே நம, ஸ்ரீமதே மதுஸூதனாய நம, ஸ்ரீமதே த்ரிவிக்ரமாய நம, ஸ்ரீமதே வாமனாய நம, ஸ்ரீமதே ஸ்ரீதராய நம, ஸ்ரீமதே ஹ்ருஷீகேசாய நம, ஸ்ரீமதே பத்மநாபாய நம, ஸ்ரீமதே தாமோதராய நம, ஸ்ரீமதே வாஸுதேவாய நம, ஸ்ரீமதே ஸங்கர்ஷணாய நம, ஸ்ரீமதே ப்ரத்யும்நாய நம, ஸ்ரீமதே அநிருத்தாய நம, ஸ்ரீமதே புருஷோத்தமாய நம, ஸ்ரீமதே அதோக்ஷஜாய நம, ஸ்ரீமதே நாரஸிம்ஹாய நம, ஸ்ரீமதே அச்யுதாய நம, ஸ்ரீமதே ஜநார்தநாய நம, ஸ்ரீமதே உபேந்த்ராய நம, ஸ்ரீமதே ஹரயே நம, ஸ்ரீமதே க்ருஷ்ணாய நம என்று முறுவுஞ்சுவடுங்காட்டாநின்றான் ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன் வுலகம்பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை காலம்பலசென்று முங்களாணையேகண்டல்லதுவிடேன் நீங்களிதர்க்குவியோயத்தைப்பண்ணி ஞமுங்களோடுமுதவில்லையென்கிறார். ॥ள॥

* ஏழாம்பாட்டு *

இ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளென்று தனக்கஞாமைகளாகச்சொல்லப்பட்ட லாவிகளைக்குறித்து உங்களோடே எங்களிடையில்லையென்றுறவறுக்கையஹாமதமன்றேயென்ன லவ காரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாயினால்) ஆசைப்படுவாருண்டோவென்றதுக்கு நீயவனையாசைப்படவேண்டாவென்றுகருத்து. அவர்களிப்படி வுதீவைபரீத்யமில்லையாலே யுறவறுக்கிறாளென்றுகருத்து. மாலென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே நாராயணாய) அரியென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே மாதவாய) கேசவனென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே கோவிந்தாய நம) நாராணனென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே விஷ்ணவே நம) மாதவனென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே மதுஸூதனாய நம என்று) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிசசெய்கிறார் (ஸ்ரீமதே த்ரிவிக்ரமாய நம) வைகுந்தனென்கிறதற்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே வாமனாய நம) ஏலமிடனென்கிறதைபுரைக்கிறார் (கூப்பிடும்படியென்று) உங்களோடிதாயிக்குத் தாதுய-ருமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களிதாயினால்) ॥எ॥

ஈ—யென்றது ஹாவெஷ்டிவுபொமம் ஓனன்று கிம்ஸுவாகுய-ருகும். உறவுண்டானவனைக்குறித்து முறையிடுமத்தனையொழிய வுறவில்லாதாரைக்குறித்து முறையிட்டு வுபயோஜநமுண்டோவென்றுகருத்து. ॥கூ॥

மால்- ஸ்ரீமதே நாராயணாயவே வடிவாயிருக்குமவன், அரி- ஹரி, ஸ்ரீமதே மாதவாய- கேசவன்- கெஸிஹந்தா, இது உவமகூடணம், கெஸிமுதலான ஸ்ரீமதே விரோயிகளை நிரஸிக்குமவனென்றபடி. நாராயணன்- உகுதாநுகுஹஸ்ய கூயாணமூணாகரன், சிமாதவன்- ஸ்ரீசாயகரு! இக்மூணங்களை யதிரயித்துங்களாக்குமவளான லக்ஷ்மிக்து கூயுஹனனவ னென்றபடி. கோவிந்தன்- மொவிநூ, மொக்களோடே மருவும்படியான லளஸீயுத்தையுடையவ னென்றபடி. வைகுந்தன்- விவெகூணநூ, ஸ்ரீவிவெகூணநிலய னென்றபடி. லளஸீயுர்திகளைக்கண் டாஸ்ரயித்தார்க்குக்கொடுக்கும்படி கூயாணமான விலுதிகையையுடைய னென்கை. என்றென்று. இப்படி நிரஹாரமாகச் சொல்லி, ஓலமிட கூப்பிடும்படி, என்னைப்பண்ணி "லூ லூலம் வநவாலாய" என்ற கணக்கிலேயிப்படி கூப்பிடும்படியாகவே என்னைப்பண்ணி என்றபடி. விட்டுதன்பக்கல்நின்றும் என்னைப்பிரித்து, இட்டு- ஒரு தூணத்தைப் போடுமாப்போலே போகவிட்டு, ஒன்றும்மாஷத்தும், உருவும்- ரூபவத்தையும், மற்ற வடிவையுமென்றபடி. சுவடும்- தானிருந்தவிடத்துக்கு ஒரு அடையாளமும், சுவடு- அடையாளம், காட்டான் "தாலாதாவிரஹிஸ" என்கிற கணக்கிலே தன் திருமேனியை யாதல் ரூதாஸ்ரயத்தில் ஸ்ரீஹநுமாழ்வானுக்கு யதிதாஜிகளைப்போலே தானிருந்த விடத்துக்கு அடையாளமாயிருப்பதொன்றை யாதல் காட்டுகிறதில்லை என்றபடி. ஏலமலர்க்குழல்- ஏலம்போலே குளிர்ந்து வாஸநைபாங்கின்ற வாஷங்களையுடைத்தான கூந்தலுங்களை யுடையவர்களான, குழல்- கூந்தலும், இப்போது உபவிதைகளாயிருக்கிற உங்களை இப்படி யஸாதாரணைகளான நான்காண்பதெப்போது என்று கருத்தாலே இவ்விபரீதணம். அன்னைமீர்காள்- தாய்மார்காள், என்னுடைத்தோழியர்காள். அன்னைமார்களைப்போலன்றிக்கே எனக்கஹாமைகளாயிருந்த லவிதாள் என்செய்தேன்- எத்தைச் செய்யக்கடவேன், ஓரடையாளமும் காணுதநானெத்தைச் செய்வேனென்று வுலஹாதியத்தாலே சொன்னபடி. காலம்பல சென்றும்

மூ—கேன்* சாலம்பலென்றுங்காண்பதாகிலும் களைகடெங்களிடையில்லையே* ।எ।

இடையில்லையான்வளர்த்தகினிகாள்பூவைகள்காள்குயில்காள்மயில்கா* ருடையநம்மாமையுஞ்சங்குநெஞ்
சுமொன்றுமொழிபவொட்டாதுகொண்டா* னடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய*

ஆ—(இடையில்லை) தன்னோடு கிலேயிகதிற வன்னைமாரோடுந்தோழிமாரோடு முறவறச்செய்தே மவனைக் காணுதொழிந்தவாறே தான்வளர்த்த தன்னுடைய மீஎலாவகாரணமான கினிகள், பூவைகள், குயில்கள், மயில் கள், என்கிறவிவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தமாகாதே யவனைக்காண்கைக்கு வுபகிலேயமென்று பார்த்தவற் றைநேக்கிச்சொல்லுகிறாள். அவன் நம்முடையநிறமும் வளையும்நெஞ்சுந்துடக்கமாகவுள்ள ஸகலஸ்வத்தை யுமபஹரித்துக்கொண்டுபோனதுகிலும் வாஸுதேவனான திருநாடும் திருப்பாற்கடலுந்திருமலையுந் தன் னையாசைப்பட்டார்க்குக் காணலாகுமாகில் காட்டாதொழிவானேனென்னில், உங்கள்பக்கலுள்ள ஸம்பந் திஸ்ரூஷமாகப்போனதல்லதவனவை காண்கொடான், ஆதலாலினியுங்களோடு முறவில்லையென்கிறாள். ॥அ॥

எட்டாம்பத்து.

இ— இப்படிஸகிகளைத்துறந்தாளையாகிலு மவர்களைப்போலே தன்னைவுகிஷயிக்கைக்கு யொருவிதையு மில்லாதபடி கியக்குகுளாயிருக்கிற ஸுகஸாரிகாதிகளை யிப்பாட்டிலேதுறக்கிறவிது ஸ்வாபதமன்றோவெ ன்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னையிதாதியால்) ஸம்பாயமாகாதேயென்றது - ஸம்பாயமன்றோவென்றபடி. ஜிதீயவாஹத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனிதாதியால்) அடையும்வைகுந்தமுமென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவனாதியால்) நணியவென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யாசையிதாதியால்) காணல்நணியவென்கிறது - காண்கைக்குக்கிட்டினவையென்றபடி. நணியவென்று திரு நாடுமுதலான திவ்யதேசங்களுக்கு ஸாமாந்யவாசகத்தைச்சொல்லி யபஹாரமே யவைகாண்கொண்டானேயெ ன்று அவைத்துக்கு உபஷ்டாவகஞ்சொல்லுகை யஸாதாரணமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலிதாதி யால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (உங்களிதாதியால்) இத்தால் நணியவென்று ஸாமாந்யவாசகஞ்சொன்னது விஷயஸம்ருத்திகளுக்கென்று வபிக்கையாலே விரோதமில்லையென்று கரு த்து. தாயாஹவாஹத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்ஸயஸ்ரீமதபிமானம் தாதிவாஹ்யமென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஸ— பலகாலம் சென்றபின்பாகிலும், காலமெல்லாமதீதமாகிலு மென்றபடி. காண்பது- காணக்கடவது, ஸாவெயியலிதாஹ்யபாவம். நானவதீன ஸ்வஸ்வாங்காண்பே னென்றபடி. ஆதீன- இதுக்கு ஸ்வயப்பண்ணு கிறே னென்றபடி. நானிந்தவுபாயத்தை விடேனென்கை. உங்களோடு- இத்தை தாகீவபயிக்கிற வுங்க ளோடே, எங்களிடையிலலை- எங்களுக்கும் ஸம்பாயமில்லை, ஸாதநிவைஷம்யம். இடை- ஸம்பாயம், எனக்கொரு ஸம்பாயமில்லையென்றபடி. உங்களோடு ஸம்பாயத்தைவிட்டேனென்கை. ॥எ॥

யான்வளர்த்த - என்னாலேவளர்க்கப்பட்டவையான, ஆதிஸாதன்வளர்த்த மான்போலே நீங்களும்வளர் த்த ஸம்பாயத்தாலே எனக்கு வையகாங்களாய்விட்டிகோவென்று கருத்து. யான்வளர்க்கிறவென்னாதே யா ன்வளர்த்தவென்று ஸாதிதாயர்மாகநிர்தேஸித்தது இப்போதுங்கள்பக்க லெனக்காஸக்திபற்றது தோற்று கைக்காக, கினிகாள் - ஸ்ரீகுங்காள், பூவைகள்காள் - ஸாரிகைகாள், குயில்காள்மயிலகாள் - ஸுஷ்டம், உடையநம்என்கிறத்தை தம்முடையவென்று மாறிபஜிப்பது. நம்முடையமாமையும் - ஸாதநிவைஷம்யமும் என்னுடையமாமெலையையுமென்றபடி. சங்கும் - வலபாதிகளையும, நெஞ்சும் - உபஸ்ஸையும், ஒன்றுமொ ழியவொட்டாது - ஒன்றுமென்பக்க லவஸாதிக்கவொட்டாதே, கொண்டான் - ஸ்வீகரித்தா, தான்வ ந்துஸம்ஸ்ருஷ்யாதே விஷயிவித்தவஹரித்தானென்றபடி. ஆனலுமென்று ஒருவழிகூட்டிக்கொள்ளுக. இப் படிவிஸ்வாஸப்போமே யிருந்தாகிலுமென்றபடி. இதுக்கு காணியென்கிறத்தோடே யகயம். அடையும் - அடையவேண்டுவதான, வாஸுதேவனான்றபடி. வைகுந்தமும் - ஸ்ரீவைகுண்டமும், பாற்கடலும் - க்ஷீராப்தியும், அஞ்சனவெற்பும் - கஜநாதமும், ஸ்வ-ரவ தாரஜந்துக்களுக்குள்ளே திருமலையும் வாஸு தேவத்தோடொக்கச் சொல்லலாயிருக்கிறதென்று கருத்து. அவை - அந்ததிவ்யதேசங்கள், ஸ்ரீவைகுண்டமும் க்ஷீராப்தியும் கஜநாதியுமாகிற வந்த திவ்யதேசங்களென்று வபிப்ராயம். நணிய - கிட்டினவை, அவனைக்

மூ— கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே* ॥அ॥
காண்கொடுப்பானல்லனுக்குந்தன்னைக் கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால்* மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்
டுமண்ணும்விண்ணுநிறையமலர்ந்த* சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத் தேவபிரான்கென்னிறைவினெடு*

அ—(காண்கொடுப்பானல்லன்) உனக்குத்தன்னைக்காட்டானேனென்னில்; வஹ்வு திரிகுவிஷயஸுகம் விட்
டாலல்ல தார்க்குந் தன்னைக்காட்டானென்று அவற்றைநோக்கிச்சொல்லி தஜ்ஜ-ஹ்நாஸ-ஹ்மான வைராக்
த்தை வ்ருதிவைய்க்கைக்காக நீ அவனைபாசைப்பட்டிதற்குமுன்பு உன்னுடையவுகரணங்களை யிழந்தாப்
போலே யின்னமுள்ளவற்றையிழவாதே யிருகைப்பார்க்கிலத்தைவிடு என்றநுராயிருப்பார்சொல்ல; அவர்களை
நோக்கி வஹ-ஜ்ஞனுய் வஹ-ஸக்தியாயிருந்த வஹ-ஸ்வாதனுமிப்படி நிஷி-க்கமுடியாதென்னுமப்படி யாஜ்ஞ
ய-ஹ்மாய் நிரதிஸயஸௌளப்ய-ஹ்விசி ஷ்டமுமாய் வஹ-ஹ்வஸீகரணமான தன்னுடைய மாண்குறள் கோலவடி

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— காண்கொடுப்பானல்லனென்கிறவாகவும் கீழ்ச்சொன்னவஸ-ஹ்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே வாந
ராக்ஷிபன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கிதாஹியால்) நீபதாஹாஹிமெதையன்றோ உனக்குக்காட்
டாதேவென்றுகருத்து. அந்த ஸாகஸாரிகாஹிகளைக்குறித்து என்னுடைய ஜ்ஞாஹிகளையெல்லாமிழந்தேன்
இனியென்கொடுக்கேனென்று நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன வஸ-ஹ்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை யஸம
தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தஜ்ஜ-ஹ்நதாஹியால்) வ்ருதிவைய்க்கைக்காகவென்கிறதற்கு கா
ரயிருப்பார் சொல்லவென்கிறதோடே யந்வயம். கா்யமென்றது - வஹ்வு திரிகுவென்றபடி. கீழேவஹிகளு
க்குச்சொன்னள், இங்கே கா்யருக்குச்சொல்லுகிறளாகையாலே வாம்ஹதமென்றதாயிற்று. தன்னல்கைசெயப்
பாலது என்றந்வயித்துத் தாதய-ஹ்மநுளிச்செய்கிறார் (வஹ-ஜ்ஞனி தாஹியால்) மாயமென்றதையுரைக்கிறார்
(கூஹ்ய-ஹ்மென்று) ஓரென்கிறதற்குத் தாதய-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஸயை தாஹியால்) மாண்குறனென்கிற

ஸ—காணவாசைப்பட்டார்க்கு வாஙலஹங்களென்றபடி. ஆலிலவற்றையுனக்கவன் காட்டாதொழிவானேனென்ன
ச்சொல்லுகிறள். கடையற - ஸகலமற்றுப்போம்படி, கடை - ஸகலம், நிஸ்ஸகலமாகவென்றதாயிற்று.
அதாவது:— வாஙலனையுங்கூட நஷ்டமாம்படியென்கை. பாசங்கள் - கூஙக்திகள், ஸஹவ்ருதிரிகுவிஷயாஙு
கிகளென்றபடி. விட்டபின்னையன்றி - நம்மையிட்டுப்போனபின்பல்லது, அவன் "வ்ருயிவீஸ்ருதஙம்வை ஸ்
ணா-ஹ்ம யம்கூஷாயவ்ருயவ்ருதி । தஸ்யாவ்ருதிநஙஙு வாஙலஹாஜ்ஞாந-ஹ்நம்" என்னும்படியான வஙா
வவிஸகலத்தையுடையவன், அவை - அந்தஜ்ஞானங்களை, காண்கொடான் - காணும்படிவஙகூபான், உன்
பக்கலனைக்குள்ள கூஙக்திபோலே அவற்றையெனக்கவன்காட்டுகிறிலன் என்றுகருத்து. உங்கள்பக்கலாஙக்தி
யையிட்டேனென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஆர்ச்சும் - எத்தனையேனுந்தனக்கஹிஸாரூர்க்கும், தன்னை - கா்யருவ்ருயொஜநருக்கு வைராக்ஞனை
ன்னை, காண்கொடுப்பானல்லன் - கா்-ஹவிக்கக்கொடுக்கும் வஙாவனல்லன், அவர்களுக்கு விஷயாஙு
ஸம்முண்டாயிருக்கிலென்றுகருத்து. தன்னல் - வஹ-ஜ்ஞனுய் வஹ-ஸக்தனை தன்னையும், கைசெய் -
கையாலேசெய்கைக்கு, நிஷி-க்கைக்கென்றபடி. அப்பாலது - அப்பாற்பட்டதான, நிஷி-க்கைக்கு ஸகலும
ல்லாதிதன்னும்படியானவென்றபடி. ஓர் - ஸுஷ்டீயமான, நிஸ்ஸகலநய-ஹ்நியபான வென்றபடி. மாயம்-
கூஹ்ய-ஹ்மான, மாண்குறள்கோல- ஸாணவகுவாமந வேஷமான. மாண் - ஸாணவகம், குறள் - வாமநன், வாமந
வ்ருஹவாரிவேஷமானவென்றபடி. வடிவு - ரூபவத்தை. காட்டி- ஸஹாவயிவையஙிக்கைக்காக அவனுக்கு
க்காட்டி, மண்ணும். ஸ்தி்வியாகமும், விண்ணும்- கூகாஸமும், உளப்ப-ஹ்வொகங்களுமென்றபடி. நிறைய- நிறை
யும்படி, மலர்ந்த - விஸ்தீர்ணனை, தி்விகு ரூபவெணாஹிவ்ருஜ்ஞனவென்றபடி. இதுதேவபிரானுக்குவிஸேஷ
ணம். ஈஹிவ்ருஜியை வைஷயஸ-ஹ்மான மலர்த்திபோலே உவமானித்துதிருமேனியை ஐஸ்வர்யஸ்ரீபோலே வ்ருஜ்ஜீ
யுகூரவரூபஸ்ரீயென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. சேண்சுடர்-ஸ்வஸாஸ தகாஹிபான, சேண்- உஸ்தம், நிர
திஸயதேஜஸ்மானவென்றபடி. பலதோள்கள்-ஸநகஸஹஸ்ரங்கள், தழைத்த-கல்பாவலிகள்தழைத்தாப்போலே
தழைத்திருக்கிறவனை, தேவபிரார்க்கு- தெவ்வகாரகுணவனுக்கு, ஸஹாவயிபக்கல்நின்றும் ராஜ்யத்தைமீ
ட்டுக்கொடுத்து தெவர்களுக்குவகாரகனுக்கு என்றபடி. என்னிறைவினெடு- என்னுடையவ-ஹ்யோடே,

மூ— நாண்கொடுத்தேனினியென்கொடுக்கே னென்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள்* ॥கூ॥
என்னுடைநன்னுதனங் கைமீர்காள்யானினிச்செய்வதெனென்னெனுஞ் சென்னே* நின்னிடையேனல்லே
னென்றுநீங்கிநேமியுஞ்சங்குமிருகைக்கொண்டு* பன்னெடுந்தூஞ்சுடர்நாயிற்றோன்றிபான்மதியேந்தியோர்

ஆ— வுகாட்டி, கூவாவெயியினுடைய வவெஃஞ்சி யங்களையு மவவயரித்து நெய்தல்பூ அலர்ந்தாப்போலே வவஃனொகுழும்நிறையும்படி மலர்ந்ததிருமேனியழபுங் கற்பகச்சோலைதழைத்தாப்போலே தழைத்த நிரதிசய யொஜ்வமான திருத்தோள்களையு முடையனாயிருந்த தேவபிரான்கென்னிறைவிணைநி நாண்கொடுத்தேன் இனி யென்கொடுக்கேன் என்னுடைநன்னுதல் நங்கைமீர்காளென்றுசொல்லுகிறாள். ॥கூ॥

(என்னுடை) ஆகிலுமவனையாசைப்படுகை யீடல்லவென்றவர்கள்சொல்ல; நான் தோழிமாரைவிட்டாப் இ—விடத்தில் வமிதாசயஃமருளிச்செய்கிறார் (வவஃஜெஜ்ஞ தாழியால்) ஆணவகாரஞ்வெணாயிஃகும் வவஃஜ வஸீகாரணமிறை. வடிவுடையனெயென்னுதே வடிவுகாட்டியென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (ஆவா வவீ தாழியால்) நிமிர்ந்தவென்னுதே மலர்ந்தவென்றதால் வாஷவாஹ்யஞ்சோறுகிறதென்று கினேத்த ருளிச்செய்கிறார் (நெய்தலி தாழியால்) தழைத்தவென்றதால் சோலைபோடுவாஹ்யஞ்சோற்றுகிறதென்றுநி னைத்து உவிதமானசோலையை யருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையி தாழியால்) சென்சுடரென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயயொஜ்வமானவென்று) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

ஆவிஜ்ஜையையுங்கூடவிழுந்தேனென்றபோதே தன்னெஞ்சவன்திருவடிகளிலே வசஞ்மென்னுமிடம் வி ஜ்ஞ மாயிருக்க யிப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுகை யலம்ஃதமன்றிறவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமி தாழியால்) சொல்லவென்கிறதற்கு ஃவாவாகூராஞத்தில் கியையோடேயஃபம். இப்படி சொன்னவர்களைக்குறித் தென்னெஞ்சனக்கு வூயீநமன்றிக்கே போயிற்றென்றுசொல்லுகிறளாகையாலே யிதுவலம்ஃதமென்றதா யிற்று. தன்னெஞ்சுதன்னைவிடுகை யவலம்ஃவாவிதமன்றிறவென்ன இது வஃவாவிதமென்னைக்கு சுவிவெ தமான ஃபூஷாஞத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நான்தோழிமாரையி தாழியால்) இவ்வஃமுங்களோடெங்களிடை

ஈ—கிறைவு- வசிகி-ம், ஸாம்ஸீப-மென்றபடி. மம்ஸீரஹ்ஸுயஃவமென்னை. நாண்- நாணத்தை, ஆவிஜ்ஜையெ யென்றபடி. கொடுத்தேன் - இழந்தேன் அவனையாசைப்பட்டுப்பெறுமைபாலே யிழந்தேனென்றவடூஃம-ம். நன்னு தல் - நன்னுதலையுடையவர்களான, நுதல் - ஆடம், ஊஃவேமறியாமையாலே காகிவுரவராயிருந்த ஆடங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, என்னுடைநங்கைமீர்காள் என்றழயிப்பது. என்னுடையவ ளெனஃகாள், நங்கை - வசிளெனஃ, எனக்குவஹிதஞ்சொல்ல வூயுஐிதைகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஸாம்ஸீயஃவாதயஃதிஹாணங்களாலே குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற வீர்காளென்றபடி. இனியென்கொடுக் கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன், எல்லாம்முன்பே யிழந்தபின்பெத்தை இழப்பதென்றபடி. ॥கூ॥

என்னெஞ்சு- எனக்கிகபோதும் ஹயமாயிருந்த வென்நெஞ்சானது, நின்னிடையனல்லேனென்று- நாணுனக்கவகாஸ முடையதல்லேனென்று, இடை- கூவகாஸம், இடை யுடையது இடையது. இஸ்வைத் தாலே தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது இடையேனென்று ரூவமாயிருக்கும். என்பக்கலுனக் கவ காஸமுண்டாம்படி நாணுனக்கு காரணமாயிருப்பேனல்லேனென்றென்றபடி. என்னை- தன்னைக்கொண்டு உஜ்ஜீ விக்கவிருக்கிற வென்னை, நீங்கி- விட்டுப்போய், "வஸ்ருஜ்ஜீவ" என்று போவாரைப்போலே இனிமீழ்க் கவொண்ணாதபடி வஃவை யமறுத்துவிட்டுப் போயென்று வடு தாதயஃம். இதுக்கு அடைந்தினென்கிறதோடை காபம். நேமியும்- வசுத்தையும், சங்கும்- ஸம்வத்தையும். இரு கைகொண்டு- இரண்டுகைகளிலும் யரி த்துக்கொண்டு, இதுக்கு வருவிதாப்பா னென்கிறதோடை பாபம். பல்- வவஃக்களான, காவஸம்வெடுங்க ளான வென்றபடி. நெடும்- தீவஃங்களான, திமதவ்யாவிகளான வென்றபடி. சூழ்- சூழ்ந்தவையான, ஆழி க்குகளிலும் வூஃவங்களானவென்றபடி. சுடர்- வூஜைகளையுடையவையான, நாயிற்றோடு- வஸ்யஃ டேகூட, நாயர்- வஸ்யஃன், பான்மதி- பால்போலேயிருக்கிற வம்ருஜனும், மதி- வம்ருஜன், பால் போலே யவவஃவாஹ்யாதிகாவஹ முணங்களையுடையனான வம்ருஜனெயென்றபடி. ஏந்தி- யரித்துக்கொ ண்டு, இதுக்குவருவதென்கிறதோடை காபம். ஓர்கால- வொகவிமுகூர்த்த வஃஜ்யமான, நீல- இம்ருதீல

மூ—கொலநீல* நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பா ணண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே* ॥யி॥
பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டுக்* கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல்வண்
குருகூர்ச்சடகோபன்சொனன* தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்

ஆ—போலே யென்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி ஸம்வஸக ஸஹாயரஞ்ஜ், நீலமான திருமேனியையுடையனஞ், நிரவயிகதீவிபாஸ்ய ஜிவாகார நிராகாராமங்கூட நிரதிஸயாஸ்சர்ய குணோப ஜ்ஜமஜ நீலஜ ஹாவஸ்போலேயிருந்த வவனுடைய நாண்மலர்ப்பாதமடைந்தது, யானினிச்செய்வதென்? என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காளென்கிறாள்.

(பாதமடைவதன்) திருவடிகளைச்சேரவேணுமென்னுமாசைய லே தஜ்ஜாதிவிஷயவஸ்துவத்தை நிஸ்ஸேஷமாகவிட்டு வஸ்து நிஷ்டவிஷயஸ்ஸ நிவ தர்சுமான சுபாஸ்ரயகுணங்களையுடையனை கண்ணன்

இ—யில்லையென்று தான்சொன்னப்போலே நின்னிடைபேனல்லேனென்று நீங்கயென்று தன்னைக்குறித்துத் தன்னுடை நெஞ்சுசொன்னதாகச் சொல்லுவிறவித்தால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. நீலநன்னெடுமிதாஜி நொஸ்த நீலமிரிஜ்ஜூஷ்ணாதித்தாலே சுபஸ்வபாவமான வஸ்துத்தைபுரைக்கிறார் (நீலமானவி தாஜியால்) பன்னெடுஞ்சூழ்சுடரென்கிறதற்குத் தாதர்த்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகதாஜியால்) நாயிற்சிறுபான்மதியேந்தியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஜிவாகார தாஜியால்) ஓர்கோலவென்கிறதற்குத் தாதர்த்யமருளிச்செய்கிறார் (நிராகாரதாஜியால்) நீலநன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பான் என்கிறதற்குத் தாதர்த்யமருளிச்செய்கிறார் (வரணீயதாஜியால்) அதில் வரணீயஸ்வரூபத்தாலே நன்ஸ்வபாவ்யாவ்யாதம். ஜம்ஜஸ்வரூபத்தாலே வருவதென்றதுவ்யாவ்யாதம்.

நிகமனம்.

கோதில்லென்கிறதற்குத் தாதர்த்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸ்துநிஷ்டவிஷய ஸம்ஜநிவ தர்சுமான ஸ்ரவணர்மான, நல்- நல்லதான, உத்தாநர்த்த வஸ்துவாசகார நிராகாரஸ்ய வாஜ்ஜயமான வென்றபடி, நல் நெடுமென்கிறவிடத்திலே லகாரவகார நகாரவகார னகாரதாதெஸ்ஸ். நெடும் உதாரமான, குன்றம்- வஸ்துதமானது, வருவதொப்பான்- நடந்து வருவதற்கு வஸ்துஸ்ஸமானவனுடைய, ஒப்பு- வாஜ்ஜயும், ஒப்புடையவன்- ஒப்பான், நாண்மலர் பாதம்- வஸ்து, அடைந்தது- வஸ்துத்திலேவண்டுபடிந்தாப்போலே சேர்ந்துவிட்டது. நன்னுதல்- நல்லநுதலையுடையவர்களான, லகாரவகார னகாரதாதெஸ்ஸ். வகாரவகார, நுதல்- லலாடம். ஊர்வேமறியாமையாலே யொளியழியாத ஸ்ரீவத்தையுடையவர்களான வென்றபடி. என்னுடை நங்கைமீர்காள்- என்னுடைய வகாரணைகாள், நங்கை- வகாரண, எனக்கு வஹிதஞ்சொல்ல வேண்டினைதகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஹாஜீர்யுவாதாரயுக்தர்களில் குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்ரீகாளென்றபடி. யான்- உங்களைப்போலன்றிக்கேயெல்லாத்தையு மிழந்திருக்கிறநான், இனி- நெஞ்சு என்னைத்துறந்துபோனபின்பு, செய்வது- செய்யத்தக்கது, என்- எது, என்னல்செய்யலாவதொன்றுமில்லை யென்றபடி.. நெஞ்சுவாயிநமன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போனபின்பு நீங்கள் சொன்னவஹிதத்தை யென்னல்கேட்கமுடியாதென்று கருத்து.

பாதமடைவதன் பாசத்தாலே- ஸஹவஸ்வாஜ்ஜயாதியிலாவஹியாலே, பாசம்- ஸ்நேஹத்தை, இதுக்குவிட்டு என்றதேடை ஸம்பந்தம். மற்ற- தஜ்ஜாதிகங்களான, உதார வாத்ஸல்ய விஷயங்களான என்றபடி. வன்- ஸ்ரீக்களான, பாசங்கள்- ஸ்நேஹிகளை, முற்ற- ஸகலாம்சத்தையும், விட்டு, இதுக்குச்சேர்ற வென்றுமேதேடை ஸம்பந்தம். இத்தாலித்தி நுவாய்மொழிக்கு நிஷ்ஸம்பவாஸஹ்யம் வந்தவாஜ்ஜயமென்னுமிடத்தை யிவர்தாமே யருளிச்செய்தாராயிற்று கோதில்-கோதில்லாததான, கோது- ஸ்வரூபம், தன்னை யநாஸ்வாவிப்பாருக்கு உதாரவிஷயஸ்வபம் விட்டுப்போம்படி ஸ்தரஸ்வரூபமானவென்றபடி. புகழ்- ஸத்குணங்களையுடையவனை, கண்ணன்தன்னடிமேல்- கிருஷ்ணனுடைய திருவடிகளின்விஷயமாக, வண்- வாத்ஸல்யாதிகுணனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- வஸ்து, தீதில்- தீதில்லாததான, தீது- ஸ்வரூபம், ஸமஸ்தகுணமொழியாலுரைக்கவாஜ்ஜயமாகிற ஸ்வரூபமில்லாததானவென்றபடி. யதா விஷயாதிகரணஸ்ஸ்ரீவாவரூ நிவ தர்சுமான வென்றபடி. இது பத்துக்கு நிஷ்ஸேஷணம், அந்தாதி- ஸ்ரீஜாதிரூபமான, ஓர்- ஸஜாதீயமான, ஆயிரத்துள்-

மூ—னிவையுமோர்பத்திசைபொடும்வல்லா*ராதுமோர்தீதிலராகியங்குமிங்குமெல்லாமமைவார்கடாமே* ॥கஉ॥

ஆ—தன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன நிரவதியமான இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் நிரவதி
கவிஷயராய் அங்குமிங்குமெல்லாப்படியாலும் வாழவல்லரென்கிறார். ॥கக॥

இ—வென்று) தீதில்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதியமானனென்று) ஆதுமோர்தீதிலராகினென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதியமானதாகியால்) எல்லாமமைவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமிதாகியால்) ॥கக॥

ஸ—ஸமஸ்தத்துக்குள்ளே, ஓர்இலவபத்தும் என்றநுபவிப்பது. கலிதீபமான இந்தபத்துப்பாட்டையும், இசை
யொடும் - தாளத்தோடே, கலஸமாக தாளமுண்டாம்படியான வெறித்தோடேன்றபடி. வல்லார் - கலி
விக்கவல்லவர்கள், ஆதுமோர்தீது - கலிதானுமோருதோஷமும், இலராகி-
இல்லாதவர்களாய், ஆதுமென்கிறவிடத்திலே உதாஸம்மமற்றிருக்கச்செய்தே வுபாயம் தலைக்கட்டுகை
க்காக யிருக்கையாகிற வகதாருமுமவர்களுக்கில்லையென்று தோற்றுகிறது. தாமே - தாங்கள்தானே, இவர்களுக்
கிதுவிஷியிலீஸ்வரனேயுபகேஷிக்கவேண்டாவென்று கருத்து. இங்குமங்கும் - உலகமொகத்திலும் வாலொ
கத்திலும், எல்லாமமைவார்கள் - எல்லாம்வல்லராவார்கள், அமைவு - வல்லபம், உலகமொகத்திலே
கூதகூதருகுமரனாநாஹவாதிகளிலும் வாலொகத்திலே ப்ரஹ்மநாஹவலோகாதிகளாலும் வாழ
வல்லராவர்களென்றபடி. ॥உ॥

ஆதிலொவநிஷதாதயாதாவஜ்ஞீ.
(நங்கள்வரிவளை.)

தாகூர்ஸ்ரீஆலமநகுலாவுஹநயபதயாநீலவிலவாகூர்கிலா
தாஸ்ரீயைஸ்ரீவெலவிதிகுலாஉராலயாரதயாயொமிஹிநிஸ்ரீலொலா ।
வெலவல்வுராஜஸ்ரீஹாவாஸ்ரீதிலகிவிராலாஉராஜநாஉஸ்ரீஹாவாஸ்
நிலம்மாநாம்ஜநாநாம்லாலுஹதஜஃதிவ்யாலமநாயஸ்ரீராஸிஃ ॥கூ॥

(தாகூர்ஸ்ரீஆலமநகுலாஸ்) வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் - விரோயிநிரவதத்திலே உபபு
கதனை வெகநிதயினை வாலமநமாகவுடையவனைகயாலும், (ஸ்ரீலநயபதயா) காண்டகுதாமரைக்கண்
ணன் - லலாடஸ்ரீநீபமாய் லாவலிஜலஉபஸுமான திருக்கண்மலரையுடையனைகயாலும், (நீலவிலவா
கூதிகுலாஸ்) நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன் - வலஸ்ரீவலாலகும்போலேயிருக்கிற
வடிவையுடையவனைகயாலும், (ஸ்ரீஸ்ரீயைஸ்ரீவெலவிதிகுலாஸ்) வண்குடபால்கின்றமாயக்கூத்தன் - கதிராழ
ப-ங்களான வெலவி நங்கைளையுடையவனைகயாலும், (உராலயாரதயாயொமிஹிநிஸ்ரீலொலா) ஓருவனுக
நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா - எத்தனையேனும் கலிஸயிதஜ்ஞாநரான யொகிகளாலும் ப்ரஹ்மாதிகளா
லும் இன்னபடியென்றறியவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனைகயாலும், (வெலவல்வுராஜஸ்ரீஹாவாஸ்) மலர்க்க
ணவளர்கின்றமாலே - லக்ஷ்மிகரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணுனைகயாலும், (வ்யூகிலம
திவிராலாஸ்) காலம்பலசென்றுங்காண்பதானை - கூஷ்மிகர்காணுமிடத்தில் வ்யூகிலாதிராலஸ்ரீசனைகயாலும்,
(உராஜநாஉஸ்ரீஹாவாஸ்) கடையறப்பாசங்களிதாதி - காண்கொடுப்பானல்லார்க்குந்தன்னை - லலாலநம
மாக உதாரவிஷயலம்மத்தைவிடாதே லக்ஷ்மிதத்தாலே காணவுபாதிக்குமவர்களுக்கு சஉபஸுனைகயாலும்
(நிலம்மாநாம்ஜநாநாம்லாலுஹதஜஃ) என்னைஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லலென்று நீங்கியதாதி- உதா
ரவிஷயலம்மாரஹிதருடைய நிலஸ்ரீ தன்னிடத்திலேசேரும்படி யிருச்தமவனைகயாலும், எம்பெருமான்
உதாரவிஷயத்தில் பற்றற்றபோர்களுக்கு கூதாலலாலனையிருக்கிறனென்று "நங்கள்வரிவளை" என்கிற
உலகத்திலே ஆழ்வார் நிர்ணயித்தருளினரென்கிறார். ॥கூ॥

ஸ்ரீமதநிகிலாதஜஃலஹாவெளிகூயநஜஃ.

எட்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அங்குமிங்கும்வானவர்தாண்வர்யாவரு* மெங்குமினையையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி* யங்கஞ்

ஆ— (அங்குமிங்கும்) இப்படிஎம்பெருமானைப்பிரிந்து வ்யஸநப்படுகிற தமக்கொருதுணையின்றியே யிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். வ்யமஃஹிஷிமாகங்களிலு மிந்தலோகத்திலும் மற்றெங்கும்வகிக்கிற தெவகாநவஹ்ரஹ்யகி வஸுவாதாக்களும் வைவஸ்வதனென்றுன்னை யுள்ளபடியறியாதே மகஷ்ஹ்ரஹிநீஹாநாய கணப், ஸம்வஹக மஹாயாணப், வாஜவ்ரவ்யையிருந்த உன்னைத்தங்களுக்கு ரவ்யமான கூவெதெஸ்வய

இ— இப்படியவனைக்காணவேணுமென்றுள்ள தம்முடைய வஸிநிவ்ருத்யர்த்தமாகத் தாமவனைக்காணப் பெறுமையாலே அந்தவ்யஸநமின்னம் ஸாதுமாகாதிருக்கச்செய்தே யிப்போது வணொஷதிமெயிற்போலே அங்குமிங்கும் வானவர்தானவரிதாதியாலே யவனாமொவிதவிஸ்ருஷ்டமாக வைவஃஹாரயணீயனென்றும் அவனையாரயித்து நாம்வம்வாரகோரங்களை நிவகி-ப்பித்துக்கொண்டோமென்று மவனைக்கொண்டாடுகை யவஸ்யகமன்றேவென்ன வலதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) தமக்குத்துணையில்லையென்று சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையாலே வஸ்யகமென்றதாயிற்று. தாமிப்படி வ்யஸநப்படச்செய்தேயு மவன் வார் தொழிந்தவாறே ஹவஸவஸம்ஸ்ருஷ்டவிஸ்ரவ்தவிஷக வைவஹ்ஃவாயிருப்பார் சிலரோடே யாலாவநம்புண்ணியாகிலும் தரிப்போமென்றுபார்த்து தயாவியரிங்கே தமக்குவஹியாதொழிந்தவாறே மிகவுமாதரத்தைச்சொல்லி விஜ்ஞாபிக்கிறரென்றுகருத்து.

முதற்பாட்டு

இனையையென்றுன்னை யறியகிலாதலற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைவஸ்வத னிதாதியால்) வைவஸ்வதனென்றது - நிரகிஸயஹாரனென்றபடி. ஸவிஷ்ஹ்ரஷ்ணாயயோ வண-ர்ந வ்ருஜிதவெஹாரு காகிஸயத்தாலே வஸித்தவஸ-ர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (வாஜிபூரவ்ருனென்று) இன்ன வாரவ்ஷாகஸ-ர்த்துக்கென்று விஸெஷிபாதே வாதாநெந்ரநமாரணமென்றிருந்தாலும் தெவஹாநவஹஜி வ்ருாஹாரத்தாலே இரவ்ஹிங்கே வெஸ்ருயெ-ர்வாயவாரமாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்

ஆ— அங்கும் - அந்தலோகங்களிலும், உளஜ-ர்தெஸாவ்ருங்களான வ்யமஃஹிஷிகளிலுமென்றபடி. இங்கும் - இந்தஹ்ரலோகத்திலும், எங்கும் - வைவ-ர்லோகங்களிலும், இன்னுமுள்ள வாதாஹாஹிகளிலுமென்றபடி. வானவர் - தெவகந்தர்வர்களும், தாநவர் - கவ்ரவ்ர்களும், யாவரும் - வைவ-ர்ரும், ஹந்வாஹிகளாக வின்னமுள்ளதெதநரெல்லாருமென்றபடி. இங்கு லோகங்களையெடுத்தது இவர்களெல்லாரும் வவ்வலோகவ்ருயிகவ்ரயவ-ர்தெகளென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காகவும் ஒருலோகத்திலும் தமக்குத்துணையில்லையென்று வ்யஜிப்பிக்னகக்காகவுமாம். இங்கு கவ்ரவ்ரனரையெடுத்தது வாரதெவ்ரவ்ஷஹாரு கெயறியாமையாலே, அது கநவ்ரகஹமெகவம வ்ருவிஜரோடு அல்லாதாரோடு வாசிபில்லையென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக. வாணத்திற்சொன்னபடியே வைய-ர்யத்திலோ ரயிகாரவிஸெஷம்பெற்றவர்களான தெவகிவ்ரதெவகி வ்ருஹ்ருகிகளைப்போலே கவ்ரவ்ரர்களிலேயும் சிலர் வ்யாஹித விஜ்ருய-ர்ம் வைவ-ர்ஸ்ரவணயாரயித் திருப்பார் வம்ஹாவிகரிதேற. உன்னை- ஹ்ருஷ்கேஸ ஹ்ருஷணாய யோஹிகளாலும் வளநு-ர்மாவண்ருஹிகளாலு மதருகெஹாருனை உன்னை, இனையையென்று- வைவஸ்வத னிதனென்று, நிரகிஸயஹாருனென்று என்றபடி. இனையான்- வைவஸ்வதன், எதிரே யிருக்கிறவனைச் சொல்லும்போது இனையையென்று ரகுவமாபியிருக்கும். அறியகிலாது- அறியமாட்டாதே, அலற்றி- வைவ-ர்ஜ்ருகு வைவ-ர்ஸ்தெஹாஹிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு, ஹாரு தாவய-ர்தங்களான வளநு-ர் வளகவ்ரய-ர் மாவண்ருஹிகளைச்சொல்லி யநவ்ரவிக்கவறியாதே ரகஷகவெஷாவய-ர்தங்களான வைவ-ர்ஜ்ருகாஹிதாத்ரத்தை யலற்றி என்றபடி. இதுக்கு என்பாரென்கிறத்தோடே சுருயம். பூமகள்- வ்ருக்ஷத்தில்பெண், பூவில்வாரிஜெம்வடிவு கொண்டாப்போலே வந்தவாவிநியாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரு மென்றபடி. மண்மகள்- மண்ணில்பெண், வ்ருயிவிக்கயிஷாதியாய் கதவனவமாயவதியான ஹ்ருதிப்பிராட்டியுமென்றபடி. ஆய்மகள்- தொவகவ்ரானியும். ஆயர்- தொவர், நாவழவனாநுய-ர் வளஸீலகுணங்களைபுடையவளான நீளையுமென்றபடி. அங்கஞ்சேரும்- திருமேனியைத்

மூ— சேரும்பூமகண்மண்மகளாய்மகள்* சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணேம* ॥க॥
சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே*

ஆ—த்துக்குவாயமென்பர் ஆதலாலெனக்கவர் துணையல்லரென்கிறார். ॥க॥

(சரணமாகிய) இப்படிவெஸ்லயெ-ர்ஸ்யிெ-ர்கள் துணையல்லரென்றருளிச்செய்து லெகவயுர்யிெ-ர்களுந் தனக்குத்துணையல்லரென்றருளிச்செய்தார். வெஸ்லயெ-ர்வாய வியாபக ஸாஸ்த்ரங்களைவிட்டு சோகெஷாவாயவியாபகஸாஸ்த்ரத்தை யவலம்பித்த நாமும் கவூராகூ தெஷாஸாயாரண ஜிவ்ர ஸ்வவிஷி ஜெனுய், ஸாவதுக மஹாயரனை வரதவ்ரராஷனை ஸ்ரஹாஸ்ரயமாக வந்ஸாயித்த ஜெஜி, பஜயத்தைப்பணணி லம ஸாரநிவ்ருத்திசோதத்தை வ்யாவ்யுமாகப்பற்றினே மித்தனையிறே, அவன்திருவடிகளை வ்யாவ்யுமாகப்பற்றிற் இ—கி ர்யாஜியால்) பாட்டுக்கு வலி காயை-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி ர்யாஜியால்) ஆதலாலென்றது- இப்படி வ்யெஜநாஜ்ஞரவாராகையாலே ஸமவஸ்லஸம்ஸ்ரஷ்டிஸ்ரஷ்டிவிஷ்டக வஸ்துவிஷ்வரலாலமையலென்றபடி. ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு.*

ஸமவஸ்ரணாயிெ-ர்களாயிருக்கிற விவரிப்பாட்டிலே எம்பெருமானையாஸ்ரயித்து ஜ்ஞாநாரணலெகஷாகூ வமான லெகவயுத்தைப்பெற்ரோமென்ற சொல்லுகை யவலம்பதமன்ரோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிர்யாஜியால்) வெஸ்லயெ-ர்யிெ-ர்களை யநாவதித்தது ஏஷாஜ்ஞாயை-ர்ம். தமக்குத் துணையில்லையென்று சொல்லுகிற வ்யகரணலெகவயாயை-ர்மாகவுமாம். வ்யாகூ தலெஹாமவஸ்துக்குத் துணையல்லாகில் ஜ்ஞாநாநநூரகிவஸ்வாதாநாஸவவஸ்துக்கர் துணையாகலாமேயென்ன வரதவ்ரராஷவரணாரவிந்த லெஹாமாவிகரவ்லாமையாலே வெஸ்லயெ-ர்யிெ-ர்களைப்போலே யவர்களுமெனக்குத் துணையல்லரென்கிறரென்றுகருத்து. வ்யயதவாதத்துக்குத் காதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வெஸ்லயெ-ர்யிர்யால்) ஜிதீயவாதத்திலயை-ர்ஹிலாயை-ர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (சோகெஷர்யிர்யால்) சோகெஷஸ்வரூபளணமாய் லெகவயுவரம். நாமுமென்கிறவிடத்தில் வ ஸ்வம் அவன்திருவடிகளை வ்யாவ்யுமாகப்பற்ரணையாலே கிழ்ச்சொன்னவெஸ்லயெ-ர்யிெ-ர்களோடே இக்லெகவயுர்யிெ-ர்களை வஸ்துவயிக்கிறது. வகு யாஸ்வஞ்சொல்லுகிற உதாரய-ர்த்தி லயை-ர்ஹிகாயை-ர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஈவ்யாகூ தெர்யிர்யால்) ஆழியைச்சொன்னது உவயகூணமென்றுகொண்டு தேருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வெர்யிர்யால்) ஈசர்க்காளாயென்கிறதற்குத் காதய-ர்மருளிசசெய்கிறார் (ஸ்ரவெஹர்யிர்யால்) கரணப்பல்படையிர்யிர்யான விஸ்ரஷ்டாந்தத்துக்குத் காதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஜம்ஜியெர்யிர்யால்) ஜிதீயவாதத்துக்குத் காதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ராவெர்யிர்யால்) இங்கு ஸம்வாரஸ்வம் ஜ்ஞாநாரணாதிவரம். இதுக்கு வலி காயை-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையி ர்யிர்யால்)

ஸ்ர— சேரும்படி யிருக்கிறவனை, வளர்ய-ர்திகளிலே யகப்பட்டுப்பிரியமாட்டாமல் கன் திருமேனியோடே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டைகளாம்படி யிருக்கிறவனை என்றபடி. "ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயு" மென்கிற கணக்கிலே ஜ்ஞாரவிஷய லெகர்யிர்யாவஹமான விந்திவ்ரஜ்ஞாவஹமான வித்திவ்ரஜ்ஞாவிகளுடைய சேற்றையைக்கண்டால் "வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டெ" ன்றுமஹாஸ்ரயணம்பண்ணி யநாவதிக்கவறியுகிலர். இவர்கள் தங்களுடைய கூரர்யுர்யெஜந ஜ்ஞாநத்துக்கு வ்ரரூஷகாரமாக நிணைக்கிறார்கள். இவர்களை த்தாணை ஸாமுவதீ நரோ என்றுகருத்து. சங்கு சக்கரக்கையவன். ஸம்வெ வகூவாணிபானவன், கையுந் திருவாழியுமான வழகைக்கண்டால் வாவலராய் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ்சுடராழிபும்பல்லாண்டெ" ன்றுமஹாஸ்ரயணம் பண்ணிபநாவதிக்கவறியுகிலர். தங்களுடைய கூரம்ரெர்யுவ-ர்விரோயிகளை லெஜிக்கைக்குஉவகாரணமுடையவனென்று நாவதிக்கிறார்கள். இதன்ன உளவ-ர்முமென்றுகருத்து. சரணமென்பர்-உவாயமென்ற நாவதியாகிற்பர். அவனை நிரதிஸயவ்ரரூஷாய-ர்மென்ற நாவதியாதெவாஹிகளுர்யெர்யுவாதாய-ர் வாயநமென்றயுவவஹிப்பாரென்றபடி. ஆகையாலெனக் கவர்கள் துணையல்லரென்று கருத்து. ॥க॥

சரணமாகிய - உவாயமான, வெஸ்லயெ-ர்வாய ஜ்ஞாநவாயநமானவென்றபடி. நான்மறைநூல்களும் நூலிலெதங்களாகிற ஸாஸ்த்ரங்களையும், மறை - வெதம், நூல் - ஸாஸ்த்ரம், கதெஜவஹிகளுர்யெர்யுவ-ர்களை யுமென்றபடி. சாராதே - சூத்ரயியாதே, இதுக்கு ஆளாய்மாய்த்தாமென்கிற விரண்டிடத்திலுமவயம். யதா நூல்களுமென்கிறவிடத்தில் லெவுய-ர்த்தை சாராதேயென்கிறவிடத்திலே சுவயிப்பது

மூ— மரணந்தாற்றம்வான்பிணிமூப்பென்றிவையஞ்சுங்* கரணப்பல்படைபற்றறவீடுங்கனலாழி*
யரணத்திண்படையேந்தியவீசற்காளாமே* ॥உ॥
ஆளுமாளார்ழிபுஞ்சஞ்துஞ்சுமப்பார்

ஆ— றிலோமிறை. ஆதலால் நீங்களுமெனக்குத தூணையலீரென்கிறார். தம்மாடவர்களுக்குண்டான வைபவ
ய-ம்வெளாமூர கிவஹாதித்தாலே மெகஉயாயிருகளை சுவஹவ தாலே வுவமிஒழிக்கிறார். ॥உ॥
(ஆளுமாளார்) தன்தனிமையினுடைய பூலஹமத்தாலே ஒவன்தனிமையைநினைத்து அவன்தனிபைக்கு

இ— மாய்த்தீரென்னவேண்டியிருக்க மாய்த்தோமெ தம்மைபமவர்களோக் கூட்டிச்சொல்லுவானேனென்ன வ
ருளிச்செப்கிறார் (தம்மோடி தாழியால்) பார் ஸஹவவைதில்லையாகிலும் மாய்த்தோமென்கிற உதடவாரா
ஷணாலே சவஹவைவுவமிஒழி மஹ மைக்கூட்டி வுவமிஒழிக்கிறாரென்றபடி. ॥உ॥
முமவர்களோடுன்பட்டுநின்று

மூன்றாம்பாட்டு.

தமக் தூணையில்லையென்று விலவிக்கிறவிவர் அத்தைவிட்டு இப்பாட்டாலே அவன்வராகிபாப் வரவு
ரிக்கிறனென்றநாவாயிக்கை யவாமதமென்றிரவென்ன வடதரிப்பிக்கிறார் (தன்தனிமையி தாழியால்)

ரு—சாராதேபும் - சூபரயியாதிநந்தம், இதுக்கு மாய்த்தோமென்கிறத்தோடே யகபம். கா-சி-வியாபக
ஸாவஸ்களை யவஸ்விபாதேயிருந்தும் ஜாசரணாதிகளைப் போக்கிரைமித்தனையொழிய வவனவராவுமாகப்
பற்றிலோமென்றிப்படி வெளவுப-மெவொராதுழ மவர்கள்தமக்குத்தூணையாகைக்கு வாயகமன்றென்றிவ்வ
வுஜர்த்தாலே தெரிகிதமாம், காணப்பல்படை - ஈஷ்டியவாதி-ஹமானது, படை - வெஹன, பல்ட
டை - பஹு-வெஹன, இஸ்லமிக்கே வாதி-ஹமவாம், பற்றற - வாம்மமில்லாமல், பற்று - வாம்மம், அறஎன்
றுகி யாவிஸ்ரஷணம், வராகூ தவிஷயவாம்மமில்லாமல் என்றபடி. ஒடுங்கனல் - ஒடும்படி ஜ்வலியாநின்ற, கண
லுகை - ஜ்வலிக்கை, சூஷ்ரி கருடையகாரணதராதம் நிவ்ருத்தவிஷயவாம்மமாய் நடக்கும்படி ஜ்வலியாநின்றவென்
று வடாவர்-ம். இத்தாவிவர்களவனை யாதரயிப்பது ஜ்ஞி யஜபாவர்-மென்று வாதிகம். ஆழி - வகர
மாகிற, இதுக்குப்படையோடேயகயம். அரணம் - சூஷ்ரிகர்க்குஆரணை, கூதிகாரமானவென்றபடி. ஆண்-
வரிதவாவகாரதிவராகூதாவாயநம், இதுக்கு அரணமென்று சுகாராதிகமாயும் ரூடிவழக்கு. யதா, அர
ண்அத்திண்படையென்று வதிஷ்டிதும், அன்றுவராவரிஜவாம், அரணம்வராவரிஜமானவென்றபடி. திண்- தரு
டமான, ஸாதர-ஹிதர்-மவர்-தமான என்றபடி. படை - சூபாயத்தை, ஏந்திய - யாரித்தவரான, ஈசர்க்கு-
வரவெர்ஷாணுக்கு, வதிஜாயாம்பவராவவநம். ஆளாய் - தாவஹதிகராய், 'ஜாராசரணமிதாகூதாயதாசாஸ்ரி
தாயகதிரிய" என்கிறகட்டளையாலே யவனையுவாவிஸ்துவென்றபடி. மரணம் - வூதிஷ்ரீராவியோகம்,
லதிஷ்ரீராவியோகவாவி தரணஸவும்வராயோமிக்கையாலே மெகஉயுத்திலே வாதிகூதாராநாவரு
தியுண்டென்று வாதிகம் தோற்றம் - வராதராவம், ஜநநமென்றபடி. வான்பிணி - தீஹாவுயிர்,
வான் - தீஹாகு, பிணி - வுயிர், நிலதுயிதுகூஹாகூங்களான வுயிகளென்றபடி. மூப்பு - ஜரை, என்றி
வை - என்கிறவிதுகளை, மாய்த்தோம் - நாஸ்பித்தோம், மெவெஸ்ரப-மெவொராதுத்தாலே வந்த உறவாலே
யவர்கள்செய்ததைத்தாம் செய்ததாகயுவவஹித்து மாய்த்தோமென்று உதடவாராவஷணலே நிரு-ர்ஸிக்கி
ரார். ஜராசரணாதிநாஸம் வதிஜபாயமாகையாலே வாதிகநிரு-ர்ஸம், இவ்வளவே உதாஹரணமாகப்பற்றி
னோமதனையொழிய அவனவராவுமாகப்பற்றிலோமாகையாலேநீங்களுமெனகுத்தூணையன்றென்றதாயிற்று.

ஆளுமாளார் - ஆளயுமாளுகிறாரில்லை, ஆள் - ஆளப்படுமவன், தாஸனென்றபடி. தாஸராயிருக்கிறவரை
யும் எனிகொள்ளுகிறாரில்லையென்றபடி. இளயபெருமாள் "ஈஸ்வரம்வஸ்வ-ம்கூரிஷ்யாதி" என்று கிம்காரகநிரா
தாயிருக்கச்செய்தேயும், தாரீஷநிராஸநாயை-மாகவாதல் வராதிநிராஸநாயை-மாகவாதல் எழுந்தருளும்
போது அவரைவிட்டு தூணையாக்கிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்கை. தாயாவிகளாய் நிவ்ரு-ணராண ராகூவர்
க்கு வாவஸ்ரூபமான தம்பகாரணத்தாலே இப்படி தனியேயெழுந்தருளுவதே, ஐய்யே! அப்போதைக்குதா
ன் தூணையாகதவப்பெற்றிலனே, அவனுடைய வித்தனிமையையறிந்த நானினிஎங்ஙனே யாறியிருப்பதி
ன்றுகருத்து. ஆழியும்சங்கும் - ஸ்ரீஸுதர்-நத்தையும் ஸ்ரீவாஜஜந்யத்தையும், சுமப்பார் - சுமக்கும்வர்

மூ— தாம்* வாளும்வில்லுங்கொண்டுபின்செல்வார்மற்றில்லேத்* தாளுந்தோளுங்கைகளையாரத்தொழக் காணே*

அ—தவப்பேற்றிலேனென்று ள்ளிக்கொண்டு தம்முடைய தனிமையைச்சொல்லுகிறார். ஸ்ரீவநிரவஹ நாயகமாகவாதல் வாஹநிஷணிரவஹ நாயகமாகவாத லெழுந்தருளும்போது துணையின்றியே தன்னுடைய ஸம்வஹக ராதிகளைத் தானே செல்வார்மற்றில்லே, தானெழுந்தருளும்போதவ்துகொண்டு போகாநிற்கும், வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின் ய திவ்யாயுதங்களைச்சுமந்துகொண்டு அவன்திருவடி

இ—தனிமை-வகுகாகிகும், இப்படிநான் வகுகாகிபானேன் று விஜ்ஞாபித்தவிவர் உபிஸுஷத்தில் தனக்குத் தனிமையில்லாமையாலே இறையவனென்னை யிப்படிவம்பிஸுஷ்டு தென்று விஜ்ஞாபித்துப்பார்த்தவிடத்தில் சில உதெயிலே தனிமையுள்ளதாகத்தோற்றி யிப்படிவரவம்மாகு அடையதனிமையைக்கண்டு மிகவும் ஊவிதராய் அவன்தனிமைக்கு நாலுதவப்பெற்றிலேனென்று விஜ்ஞாபித்து டி இம்முறைவத்தாலும் தமக்குள்ளதனிமையைச்சொல்லி விஜ்ஞாபிக்கிறாராகையாலே வம்மதமென்றபடி. இத்தாலே திருவாய்மொழியிலே வவிஸுஸ்டிவைகாகிகுமென்கிற ஹமகுமுணம் வந்திவாஹ்யமென்றதாயிற்று. இந்தவ்யுபபும் சூர்ணிகவ ரம். இஜ்ஞயபெருமாள்முதலானார் உளராயிருக்க ஆளுமாளாரென்னக்கூடுமோவென்ன அதுக்குத் காதயா மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில்) எழுந்தருளும்போதுளன்கிறதற்குத் துணையின்றியேயென்கிற வளவிலேயகயம். மேலேகுகபமில்லே. ராஜாவதாரத்திலே ஸம்வஹகராதிகளில்லையிறே. ஸ்ரீவநிரவஹநாயகமெழுந்தருளும்போது துணையின்றியேகிற்கும். கூஷாவதாராதிஉமெகளிலே ஸம்வஹகராதிகளைத் தானேசுமந்துகொண்டுபோகாகிற்குமென்று வாகூயபதாதயர்ம். யஹா, துணையின்றியேயென்கிறதற்கு போகாகிற்குமென்கிறத்தோடே யகயம், தானேசுமந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே கூகயமில்லே. கயாவ ஸ்ரீவநிரவஹநாதிஉமெயிலே துணையின்றியேயும் கூஷாவதாராதிஉமெகளிலே ஸம்வஹகராதிகளைத் தானேசுமந்தும் போகாகிற்குமென்றதாயிற்று. கூயவா, வாதவஹிமெதியில் வைவஸ்வதமன்வந்தரத்திலே "திரு ஹம்மம்ஸிஹராஜராதம் ஸ்ராதவணர்ம்கிர்ஷிநம் । ஸ்ரீவகுவஹாகம்வரவஹராஹம் யதாராதவதரஹர்ஜம் ॥ உவரிரகயயாடாதகம் வாதஹவஹம்யநயர்ரம் । சுதராஷ்டம்தரவ்ருதிகம் ஸராஹவஹஜ்ஞதக்ஷிணம் । கவராஹராஹ ஹவஹராஹரா ஸம்வஹக ஹயாராயெகு" என்றுசொல்லுகையாலே ஒருகூவிஸுஷ்டத்திலே ராதனுக்கும் வதரஹர்ஜகுமுண்டென்றுகருத்தாலே யிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்ததாகவுமாம். சுமப்பார்தாம் பின்செல் வார்மற்றில்லே யெனகிறவிடத்திலே யுதிக்கிறவயர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (தானெழுந்தருளும்போதிதரா தியால்) அதாவது:— ராயஜாதியாஹநமன்றிகமே "தத்தராகம்மமாதிந" மென்னுப்படி மம்ஹீராதயநாஹரா மாய் நடநமெழுந்தருளுமபோது என்கை. நாடுவனென்று ஹாதாநியநசொல்லாதே நூலத்தேநாடுவனென் றுசொன்னத்தால் கூதராதரஜ்ஞத விராதவிணீஹாதூஸ்ரூம்தோற்றுகிறதென்று நிணத்தருளிச்செய்கிறார்

ஸ—தாம் "ஹுஸாலொகம்நெரம்ஹுராதிர்" என்னும்படி கூதீஹரகாரானதாமே "திவ்யாஹவரவதி கவதரஹர்ஜ" மென்கிறபடியே கூஹரணமான திவ்யாயுதங்கள் மலையெடுத்தாப்போலே சுமையாய்த்தோற்றுகிறது அவனுடைய வளகரசயர்த்தையே யநரஹயிக்கிறவிவருக்கு எப்போதும் கைகழலானேமியானன்றே, அத்தைமற்றொருவர் தொடக்கூடுமோவென்ன, இவற்றையாகிலும் ஒருவர்சுமக்கலாகாதோ வென்கிறார்மேல், வாளும் - வரூத்தையும், வில்லும் - யநஸ்ஸையும், கொண்டு - சுமந்துக்கொண்டு, பின்செல்வார் - வரூத கவரூயநஷாணிரூக்ஷிணாநஜராஹரூ" என்கிறகணக்கிலே பின்றொடேபோவார், மற்றில்லே - வெறொ ருவருமில்லே, தாமேஇவற்றையும் சுமந்துக்கொண்டுபோகாநிற்பரென்றபடி. தாளும் - திருவடிகளையும், தோ ளும் - ஹஸ்தங்களையும், இதுக்குக்காணென்கிறத்தோடே யகயம், கைகளையார - என்னுடையகைகள் தூ வுங்களாம்படி, கைகளையென்கிறவிடத்திலே வைகாரமவ்யயமாய் வாகூயரூபமாயிருக்கிறது. ஆருகை- தூ வுமாகை, அவனைப்பிரிந்துவிடாய்ததிருக்கிற வென்கைகள் விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்கை. தொழ - வெ விக்கைக்கு, காணேன் - என்கண்ணாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அந்த வாளையும்வில்லையும் நான்சுமந்து கொண்டு "தத்தராகம்மமாதிந" என்னும்படி கூதிரஷணீய திவ்யாவதாரரூபாதிகளான திருவடிகளையும் "வாஹரிராதவ்யவஸ்ரீதா" என்னும்படி கூஸ்ரீதர்க்கவாஸ்ரயங்களாய் ஹவிர்ஹவிஷ்டாவஹங்களாய் நடை;

மூ— ஞாநாஞாநடுவனடியேன்ஞாலத்தே* ॥கூ॥
ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றுவுருவாகி* யாலம்பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யுமம்மானே* காலம்போவ

அ— கலையும் திருத்தோள்களையும என்னுடைய கைகளினுடையவிடாய்தீரும்படி தொழக்காணப்பெறுகிறிலேன், 'காஞ்சாரதிஜ்யுவிஜநெவிஷ்யூஷாவொலெகநூாவிமலாவஹீதா"என்றபிராட்டியைப்போலே அவனைக் காணவேணுமென்றுசைப்பட்டு நாளும்நாளுமிந்த லோகமாகிறகாட்டிலே தனியேகிடந்து கூப்பிடாகின்றேனென்கிறார், ॥கூ॥

(ஞாலம்) ஓர்முற்றுவுருவாய் அந்தப்பிள்ளைத்தனத்தாலே லவ-குலோகங்களையுமழுதுசெய்து பெரியவெள்ளத்திலே சிறியதோராலிலையிலே யசொாவெப்பிராட்டியைப்போலே அவனைக்காணவேணுமென்றுசைப்பட்டிருப்பாளொரு தாயாருமின்றியே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிற உலெயில் துணையாயிருக்கப்பெறுமை

இ—(காஞ்சாரதிஜ்யுவி) என்றபிராட்டியைப்போலேயென்றது- சொல்லப்பட்டபிராட்டியைப்போலேயென்றபடி.॥

நாலாம்பாட்டு.

ஞாலம்போனகம்பற்றியென்கிறதற்குத் தாதுய-ருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்பிள்ளையிதாழியால்) பிள்ளைத்தனம்- ஸிசுத்வம். ஸிசுத்வானதுதனக்கு லாதுர்யாலாதுர்யங்களை நிரூபிக்கவறியாதே தன்னைதிரேகிடந்ததெல்லாவற்றையும் விழுங்கிவைக்குமிறே! ஜிதீபவாஹத்துக்குத் தாதுய-ருளிச்செய்கிறார் (பெரியவெள்ளத்திலேயிதாழி பெருமையாலுமென்னுமளவாலே) அதில் யசொாவெயிதாழி சுலப-ருமிப்போதிவருக்குத் தோற்றுகிறதில்லை, அந்த நிரதிசய லளகுசாய-ருமேயாயிற்று இவர் நெஞ்சிலேயுரைப்பது, அத்தாலே இப்படியருளுகிறார். ஞாலம்போனகம்பற்றி- லோகத்தினை லொாஜநமாக லுகரித்து, போனகம்- லொாஜநம், கீழ்ச்சொன்னவிவ்வளவேயோவெனக்கு லயலுாநம், என்னையும் லாதியாதென்னும்படி. சுதுஞலெலெலவத்தையுடையவனை நீ அந்த ளலுத்தாலேபிது லாதியாதென்றறியாதே லோகத்திப்பரப்பையெல்லாமெடுத்து விழுங்கிவைத்தாய், உனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்று மிகவுமஞ்சாநின்றே னென்றுகருத்து. இத்தனையுமாலுமொரு தொட்டிலிலேதான் கிடக்கப் பற்றுதோவென்கிறார் மேல், ஆலம்பேரிலை- ஆலமரத்தினுடைய பேர்ாதுமானவிலையிலே, இலையென்று பேர்ாதுமாயிருக்கிறதத்தனையல்லது லாகுாசு இலை யன்றென்றபடி. இலை என்று சொல்லப்போராதபடி சுதுஞமான கடவலுவத்திலே என்கை. "கயுஞயம் ஸிசுஸ்ரீவித லொகெ நாஸ்தி-வாமதெ ! ஸாவாயாம்வடவ்ருக்ஷவ்ரு வலுவெதிதிவிஜ்ஞிதம்" என்னக்கடவதிறே! ஒருதொட்டில்தானில்லையாயிற்று, இவ்வாலிலையு மித்தனை சிறியதாகவேணுமோ என்வயிறெரிகைக்கு என்றுகருத்து. அன்னவசம் செய்யும்- உதஹுதஸ்ரஜிபா நிற்குமவனை, அன்னவசஞ்செய்கையாவது:— லுகுமான வஸம்வ ஸமாம்படி படுக்கையிலே இடமும் வலமுமாக மாறிமாறிப் புரளுகை. ளலுத்தாலே சுதிவஸ்துவெவஷ்டிதனாய் யசொாலைப்பிராட்டி யிட்ட தொட்டிலிலே செய்யும் வெலுயெல்லாமிதிலே செய்யுமவனை வென்றபடி. கீழ் வடவாணாலுமாய் அதின்மேல் ஒரு தொட்டிலுமின்றியே ஆலிலையுமித்தனை சிறியதாலல் சுதிவஸ்துவான நீ அதில்கிடந்த விடத்திலேயாகிலும் கிடக்கலாகாதோ! இங்ஙனே துருதுருகையாகப்பட வேணுமோபிரானே, ஐயோ! இந்த வ்ருத்தாந்தத்துக்கு நானென்னசெய்வேனென்று லஹாலயா கானஞ சாய் விலவிக்கிறார். அம்மானே- எனக்குலுாதியாயிருக்கிறவனே, நான் லவ-ருகாலத்தாலும் கிம்விகரிக்க

மூ—தோர்காரிருளுழியொத்துளதாலுன்* கோலங்காரெழில்காணலுற்றுழுங்கெடியேற்கே* ॥சா॥
கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும்புளிங்குடியு* மடியாதின்னேநீதுயின்மேவிமகிழ்ந்ததுதா* ளடியாரல்லற
விர்த்தவசைவோவன்றேவிப்* படிதானீண்டுதாவியவசைவோபணியாயே* ॥ரு॥

ஆ—யாலும் உன்வடிவழகைக்காண வாசைப்பட்டுப்பெறுமையாலும் கூமாயமான உரூவொண்சுவத்திலே நிழு நுனைக்கிடக்கிற வெனக்கொருகூணானது சுயகாரியமான ராத்ரியாமமாய்ச்செல்லுகிறதென்கிறார். ॥சா॥

(கொடியார்) அந்தவிழுவுதீரவேணுமென்று கூஸ்ரீகிருக்ரு கூதஜாடம்பண்ணுகைக்குக் கொடிகட்டிக் கொண்டிருக்கிற திருக்கோளூரிலும் திருப்புளிங்குடியிலும் போய்ப்படுக்கவிடத்திலே தம்மைத்திருக்கண்ணு லேபார்த்தருளுதல், ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தல், ஒருதிவ்யவஸ்துவைத்தைப்பண்ணுதல் செய்தருளாதே யொருபடியே கண்வளராக்கண்டவாறே நீயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறது கூஸ்ரீதவிரோயிநிரவதிகஜநித

இ—தாலவனுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தனிமையைக்காட்டில் சயகமானதனிமையைநினைத்து விஷவிக்கிறா ரென்று ஸம்மதிஸ்ரஹிதையாயிற்று. கோலங்காரெழில்காணலுற்றுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யநிரூபணம்செய் கிறார் (உன்வடிவிதர்சனியால்) ஆழும்கொடியேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூமாயமான விதர்சனியால்) தர்தீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருகூணமிதர்சனியால்) ராத்ரியாமமா யென்றது- தீபாவின்றியே கெவலராத்ரிஸ்வபாவமான யாமமாயென்றபடி. ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவனுடையதனிமைபைநினைத்து விஷவிக்கிற விப்வர்தகாரணத்திலே கூநாகஸ்ரஜநஸ்ரஜமான திரு க்கோளூர்முதலான திவ்யஸ்தலங்களிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநாஸ்வாஸிக்கை யஸம்மதமன்றேவெ ன்னாவஸ்தாபிப்பிக்கிறார் (அந்தவிழுவுதீரவிதர்சனியால்) இங்குஇழவானது தாமவனுக்குத் துணையாயிராமை யாலும் அவனழகைக்காணப்பெறுமையாலுமுண்டான தம்முடையஹர்ஷம், தீரவேணுமென்றுளன்கிறதற்கு புக்கவிடத்திலே பென்கிறத்தோடே யஸயம். விதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயொருபடியே

ஸ—வேண்டும்படி ஸாதியாயிருக்கிற உனக்கித்தஸ்யிலே துணையாயிருக்கப் பெற்றிலேனென்றுகருத்து. காரெ ழில்- நீலகாந்தியையுடைத்தான, எழில்- காந்தி, நின்கோலம்- உன்னுடைய வழகிய விக்ரஹத்தை, காணல்- காண்கையை, உற்று- ஸம்பவ்யித்து, ஆசைப்பட்டு என்றபடி. ஆழும்- ஆழாகிற்கிற, ஊழ்வ ஸாமர்த்தியத்திலே ஊன்றகாநிற்கிறவென்றபடி. கொடியேற்கு- ஸஹாவஸ்தையானவெனக்கு, கூதீதமான வஸ்துக்களை நினைத்திப் போது ஸீதஸ்பர்சமான ஸயத்துக்கொரு வரிஸாரமும் காணாதே இது நிதர்சனமாக வந்ஸ்வகிக்கும்படியான ஸஹாவாவத்தைப் பண்ணின வெனக்கு என்றபடி. காலம்போவது- ஒருகூணம்போகிறது. ஒருகூணம் போய் விதீயகூணம் வருகிற ஸம்யோதரமென்றபடி. ஓர்- கூவிதீயமான, காரிருளுழி- மாஸ்யகார யமான கூவுத்துக்கு, ஊழி- கூவும், ஒத்து- ஸதர்ஸமாய், உளது- இராநின்றது. ॥சா॥

கொடியார்மாட-ஜ்வஜநிகரஸ்வரிவஸ்திணர்ஹரகாரஸாலியான, கொடி-ஜ்வஜம், மாடம்-ஹர்காரம், கோளூரகத்தும்-திருக்கோளூர்க்குள்ளேயும், அகம்-உள்ளு, புளிங்குடியும்-திருப்புளிங்குடியிலும், இதுக் குத்துயில்மேவினென்கிறத்தோடே யஸயம். பலவிடங்களிலேகண்வளருகை ஸ்ரமாயிகூத்தாலே யன்றேவென்று கருத்து. மடியாது-திரும்பாதே, இடம்வலமாக வஸிபாதேயென்றபடி. இன்னே-இப்படியே, ஸஸ்கா மபு மேகாரஸ்வமாயேயென்றபடி. துயில்மேவி-நிரதிஸயபோகாநுபவத்தை, துயில்-நிரதிஸய, மேகிழ்ந்தது தான்-ஈதிஸஸ்காரானை நியுகந்திருக்கிறது, கண்வளரக்கண்வள ரிருத்துவருகிற திருமுகத்திலொளி யாலே கண்வளர்த்தியிலுசப்புத் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. இதற்கு அசைவோவென்கிறத்தோடே யஸயம். தானென்றது வாகூயமகாரம். அடியாரல்லல்-கூஸ்ரீதருடைய ஊழ்வங்களை, கவிர்த்தவசைவோ-போக்கி னஸ்ரமமோ, அசைவு-ஸ்ரமம், ராவணாதிவீரிதரான தெவதிவதிவிஜமஸ்வபாதிகளுக்காக ராவணாதிகளுட னே ஸஹாஸஸரங்களைப்பண்ணி அந்த தெவாதிகளுடைய ஊழ்வங்களைப்போக்கின ஸ்ரமமோவென்றபடி. துயில் மேவிமகிழ்ந்தது-ஊழ்வங்களைப்போக்கின ஸ்ரமமோவென்றது ஹைதாகாயபாயெரெகூவாவஸ்தாவே சொன்னபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது ஊழ்வங்களைப்போக்கியருளின ஸ்ரமத்தாலேயோவென்று தாத்பர்யம். வன்றேல்-அன்றுகில், இப்படிதான்-இந்தஸ்ரமநிவ்ருத்தியைத்தான், படி-ஸ்ரமநி, ஈண்டு-ஸ்ரீவ்யூஹமாக, நீபிறந்து,

ழூ—பணிபாவமர்பணிவும்பண்புந்தாமேபா* மணிபாரதியுஞ்சங்கமுமேந்தமவர்காண்மின்* றணியாவெந்
நோயுலகிற்றவிர்ப்பான்றிருநீல* மணியார்மேனிமைபொடென்மனஞ்சூழவருவாரே* ।சு॥

ஆ—ஸ்ரீதத்தாலேயோ, அன்றிக்கே மெத்தமெகூவிகூடிணஜகிதஸ்ரீதத்தாலேயோ வென்றுகொண்டு இப
ணுக்கொருவுலகமுண்டானதாக ஸங்கித்துவுலகப்படுகிறார். ॥நி॥

(பணியாவமர்) வ்ரஸ்ரீ சதகோடிவாழிஇவர்களுக்கு மெவ்வகாலகமஜநாலிவஜ்ரகூட நிரகீஸமெய
ஸபவ்ரஜனுய் வகஇலொகஜவேநிரவதாயவ்மாக வ்ரதஸ்ரஹ விஷ்ண ஸாவவதரூபி ஷிவுாயாயயாரனுய்

இ— யிதாழிபால்) தாதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (சூஸ்ரீதவிமொயீதாழிவால்) தாரீ
யவாதத்துக்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (மெதுமொகெய்தாழியால்) ॥நி॥

ஆறும்பாட்டு. 130

பணிபாவென்றுவிஸஷிக்கையாலே அமரர்ஸவ்ம்வ்ரஹ்வாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வ்ர
ஸ்ரீததாழியால்) அதில்வ்ரஸ்ரீதவென்றது சுயஸ்வரூபாநுரூபம். பணிவுமென்கிறதற்கு பணியாயென்
கிறத்தோடே வஸிஷிவ்ரஹாரத்தால்ஜனித்த வயஸ்த்தைபருளிச்செய்கிறார் (வெதமொதாழியால்) வ்ரஸ்ர
வெம்லமஉகவாம். பண்புஸவ்பத்துக்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரகீஸவிமெஸவ்பர்மென்று) பணி
வும்பண்புந்தாமேயாம் என்கிற வாதாநாயிகாரணமும் சூயாவ்பர்தமென்னுமாப்போலே காமெய்காரண
மெவாவதாரமென்று கினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வெஸவ்பஸ்வரூபனுயென்று) ஜிதீபவாதத்துக்குத் தாத்
பர்மருளிச்செய்கிறார் (வகஇலொகெதாழியால்) அணியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (வ்ர
தவிஸ்ரஷிஷணவென்று) என்மனம் சூழவருவாரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்
டிதாழியால்) தாவியவசைவோ பணியாயென்று தாம் விஷவிக்கச்செய்தேயும் தமக்கொருவாதெஸ்ர
ளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே விஷணராய் கலங்கி கரிநவ்ஹாவமானவிஷயத்தை யாசைப்பட்டு வ்ரயாவ்ரவ
நப்படுகிறோமென்று ஸங்கித்து சாநுகூலம்நிரஸ்ரவித்துப்பார்த்து அப்படி கரிநவ்ஹாவமானவிஷயமன்றா
நாணசைப்பட்டது, வ்ரயொஜநாந்தரவாரான வ்ரஹ்மாதிகளுக்கு மநுஷ்யவ்ரதிகரஸ்ரவிஹாமற மற்று

ரு— மிகத்திலேதானேயென்றபடி. தாவியவசைவோ- அப்போதான்பிறந்தவனை வன்னுடைய சுகிவஸ்ரகோர
மான திருவடியாலே யளந்தருளினஸ்ரீமோ, பணியாய்- அருளிச்செய்யவேணும், ராவணாதிஸஹாவஸரத்திலே
சுவிரதஸ்ரராமயாநஜ்யாகஷ்ணாதிகளாலே திருத்தோள்கள்நொந்தோ, காடும்மலையுமான ஸ்ரீதியளந்தரு
ளினதாலே சுகிவஸ்ரகோரமான திருவடிகள்நொந்தோ இங்ஙனேகண்வளர்ந்தருளுகிறது, திருத்தோள்கள்
நொந்தாகில்அதைநான்பிடிப்பன், திருவடிகள்நொந்தாகில் அவைதன்னைப்பிடிப்பனென்றுகருத்து. ॥நி॥

பணியா- பணியாதவர்களான, பணிதல்- வெவிக்கை, வாம்வாரஜம்ஜுத்திலே ஒருவரையும் வெவியாதவர்
களான வென்றபடி. தாங்களே வவ்ருக்கும் வெவ்ரியிருக்குமவரான என்கை. அமரர்- வ்ரஹாதிம்ஜவகைக
ளுடைய, பணிவும்- வெவையும், பண்பும்- வ்ரஹாவமும், வெஸவ்பர்மமென்றபடி. தாமேயாம்- தாமேயா
யிருக்குமவரான, வ்ரஹாதிகள் விஷபமாக வவ்ருரும் பண்ணுகிறவெவைக்கு மவர்களுடைய விவெஸவ்ய
த்துக்கும் தாமே வெஹதவாயிருக்குமவரான வென்றபடி. உலகில்- லொகத்திலே, தணியா- தணியாதவையா
ன, ஒருக்காலும்முடியாதவையானவென்றபடி. வெந்நோய்- வெவ்வியநோய்களை, தாவகரங்களான வ்ராயி
களை, ஊவ்ஸவஹஉதவங்களை என்றபடி. தவிர்ப்பான்- நிவகீர்ப்பிக்கக் கடவனப், அணி ஆனென்கிறதை
ஆர் அணி என்று மாறியங்யிப்பது. வகிணர்ஹாரணமான என்றபடி. அணி- சூஹாரணம், வவ்ருர்ஹாரணமும்
தாமேயாயிருக்கிறதான என்கை. ஆழியும்சங்கும்- வ்ரஷ்டம். ஏந்துமவர் காண்மின்- எப்போதும் யுரித்துக்கொ
ண்டிருக்குமவர் கிடீர், திருநீலமணி- ஸ்ரீதத்தான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற, ஆர்- வகிணர்மான, தி
வ்யரூபமானவென்றபடி. வவ்ருர்ஸ்ரஜஹாரமான என்கை. யஆ- என்னெஞ்சை ரென்னுமாப்போலே மணியா
யாரென்று வகிஜாபாவ்வஹவவநமாய் ஸஹாஜணிபோலே யிருக்கிற மேனி, என்பது, கூயவா- ஆனென்
கிறதைதிருவோடே கூங்யிப்பது. திருவார் நீலமணி- ஸ்ரீவத்ஸாஜமான நீலஜணிபோலே யிருக்கிறவென்றபடி.
மேனியொடு- திருமேனியோடேகூட, இதுக்கு வநவாரென்கிறதோடே கூங்யம். என்மனம்- என் ஸசிவ்ஸ்வா
ணது, சூழ- தன்னைச்சூழும்படி. தன்னை யாசைப்படும்படி என்கை. வருவார்- இந்த வாம்வாரஜம்ஜுத்தம்ம

மூ— வருவார்செல்வார்வண்பரிசாரத்திருந்தவென்* றிருவாழ்மார்பற்கென்றிறஞ்சொல்லார்செய்வதென்* னுரு
வார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கும்மோ* டொருபாடுழல்வாரோரடியாளுமுளனென்றே* ॥எ॥

ஆ— நிரதிசயபோக்யனான நீயுமத்தலைபோகவிருந்தவவனையாசைப்பட்டுக்கிடீர் நானிப்பாடுபடுகிறதென்கிறார். ॥

(வருவார்) நானிப்பாடுபடாநிற்கச்செய்தே அவனெழுந்தருளாதொழிகிறது என்னுடைய வுபகாரமறியாமையென்றுபார்த்து வகாய-காய-மாகப் போகிறருமம்வருகிறருமம் திருப்பரிசாரத்தேறப்போகிறாகவும் அங்குநின்றும் வருகிறாகவும் நிரூபித்து, அவர்கள்திருப்பரிசாரத்திலே எனக்குத்தாயுந்தந்தையுமாய் என்னைத்தேடிக்கொண்டிருக்கிற வென்றிருவாழ்மார்பற்கு நிரதிசயபோக்நீய வாகாயநமஸ்வாஹி திவ்யாயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டிருந்த லோகத்திலே தனியேயெழுந்தருளும்போது பின்னேயாயையைப்போலே திரிவாரோரடியாளு முளனென்று என்திறஞ்சொலலார், செய்வதென்னென்கிறார். ॥எ॥

இ— முள்ளவயவ-ரிலோகங்களுக்கும் வயவ-ரவுகாரகரூகரூனைக்கொண்டு ஸேஜ-வ்யூஹாவஸ்தையிருக்கிற வவனையாசைப்பட்டேகிடீர் நானென்னுடைய போகயோகாநிபாலே இப்பாடுபடுகிறது என்கிறரென்றுகருத்து. ॥சு॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

இப்படி கதாசுகஸேஜ-வ்யூஹாவஸ்தையிருக்கிற வவன் "வாஸுதேவாத்மக-உபஸம்ஹாரம்" என்னும்படியிருக்கிற தாமதாசுகம் வுபகரிப்படச்செய்தேயும் வாராதொழிந்தவாறே அவனைவெறுக்கவேண்டியிருக்க என்திறஞ்சொல்லாரென்றிப்பாட்டிலே வயிகாஜநங்களைவெறுக்கை யஸ்மாதமன்றேவென்ன வகாரிப்பிக்கிறார் (நானிப்பாடிதாழியால்) அவன் நம்முடைய வுபகாரத்தையறியாமையாலே நாமவனைவெறுக்க வாகாயில்லையென்றிருக்கிறரென்றுகருத்து. ஆனால் வயிகாஜநங்களும் வ்யூஹாதிதெய்வங்களுக்கு வஞ்சிக்கிறாரத்தனை போக்கித் திருவண்பரிசாரத்துக்கு வஞ்சிக்கிறார்களல்லாமையாலே யவர்களையும்வெறுக்க வாகாயில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (வகாய-காய-மிதாழியால்) பார்த்துஎன்கிறதற்கு நிரூபித்துஎன்கிறத்தோடே யாயம். நிரூபித்துஎன்கிறதற்கு ஸேஷாவகாசாதத்தில் கீழேயெல்லோடேயாயம். எழுந்திருவாழ்வார்மார்பனென்கிறவிடத்தில் என்ஸம்பந்தத்துக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தாயுமி தாழியால்) மார்பற்கு என்கிறதற்குச் சொல்லாரென்கிறத்தோடே யாயம். உருவாரென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்நீயமென்று) உம்மோடொருபாடுழல்வாரனென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயிதாழியால்) ॥எ॥

ஸ— வாராநிற்பர், ஆதலாலவர் கரிநவுஹாவரன்று, ஸேஜ-வ்யூஹாவ ரென்றபடி. ॥சு॥

வருவார் செல்வார்- திருவண் பரிசாரத்துக்கும் திரு நகரிக்கும் வருவது போவதுமாய்த்திரிகிற ஜநங்கள், வண்- வகாநுரமான, பரிசாரத்து, திருப்பரிசாரமென்கிற திவ்யதேசத்திலே, இருந்த- எழுந்தருளியிருந்தவரான, என்- என்னுடையவரான, எனக்குத்தாயுந் தந்தையும் ரகூகனும் மற்றுமுள்ள வயவ-விய வாய-வுமான என்றபடி. திருவாழ்மார்பர்க்கு- லக்ஷ்மிவாழுகிற திருமார்பையுடைய வ்யூஹிக்கு, உருவார்- ரூபலாவண்யமான, உரு- ரூபம், வயநப-ல் வஸ்துவான என்றபடி. சக்கரஞ்சங்கு- திருவாழி திருச்சங்குகளை, சுமந்து- விநய மளவத்தாலே ஸ்ரமஹாவஹித்துக்கொண்டு, இங்கு- இந்த லோகத்திலே, உம்மோடு- எதேனுமொரு கரணவிசேஷத்திலே தனியே எழுந்தருளுகிற உம்மோடே, ஒருபாடு- ஒரு வாழ-த்திலே, பாடு- வாழ-ம், வாழ-த்தைவிடாமல் நாயைபோலே யநுவர்த்தனமென்றபடி. உழல்வான்- திரியுமவனை, ஓர்- ஒருவனை, "வாஸுதேவாத்மக-உபஸம்ஹாரம்" என்றுனக்குத்தேடவேண்டும்படி உப-ஸம்ஹரனவென்றபடி. அடியாளும்- தாஸநுதனும், உளனென்று- விதேயநானென்று, இல்லையென்றுகை விடவேண்டும்படி கதாசுகஉப-ஸம்ஹரனவனுமுளனெனென்று வுபஜீப்பிக்கைக்காக அடியாளுமென்கிறவிடத்திலவிசுவாஸம். என்திறம்- என் விஷயமான வாசை-யை, சொல்லார்- சொல்லுகிறார்களில்லை, செய்வதென்? இனி என்னல்செய்யலாவதது! போவதுவருவதற்கு ஸாதநாநவவர்கள் என்பக்கல்உயைபண்ணுதபின்பு ஒரு உபயுக்திகளுக்கும் கூசினன்றிக்கே "ஆநுகூல்யஸங்கல்பவாம்ஸ்ஜஹி" என்னும்படி கிடக்கிறவனை நான் எத்தைச்செய்யக்கடவே னென்றபடி. ॥எ॥

மூ—என்றேலென்னையுன்னோராற்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்* நின்றேயாட்செய்யநீகொண்டருளுவதுதான்*
குன்றேறப்பாரேழுஞ்சூழ்கடன்ஞாலமுழுமூவுலு* நின்றதாவிபசுங்கழலாழிந்திருமாலே* ॥அ॥
திருமாணென்முகன்சேஞ்சடையானென்றிவர்களெம்* பெருமான்றன்மையையாரறிகிற்பார்பேதியே* ணை

ஆ—(என்றேலென்னின) அவன்ஸவ-ஆதனல்லனை, அறிந்தருளாமையுண்டோ நினையாமையல்லதென்றுபார்த்து என்னை உன்னோர்கோலத்திருந்தடிகீழ்நின்றே யாட்செய்யும்படி நீ விஷயீகரித்தருளுவதுதானென்றே என்றவெகூவித்து பின்னையும் கவெகூவி கஞ்செய்தருளாதொழிந்தவாறே நாமோருவாயாநூஷாமம் பண்ணையாலாகாதே யவெகூவி கஞ்செய்தருளாதொழிகிறதென்றுபார்த்து உன்னுடைய கூவியெயாலே நி வெஷ-தாகூமாக ஸவ-ஆனுகூத்தையுமளந்தருளினப்போலே யடியேனுடைய வவெகூவி கஞ் செய்தருளா யென்கிறார். ॥அ॥

எட்டாம்பத்து.

இ— தம்முடையவுஸஹத்தையவனறியான், அதையவனுக்குச் சொல்லுவாருமில்லை யென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லிபிநக்க இப்பாட்டிலே என்னைநீ யம்கீரிக்கநினைப்பதென்றைக்கென்று சொல்லுகை யஸம்மதமுன் நேரேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிதாழியால்) நினையாமை - உஹிபாமை, இவ்வுதாராய-ஃத்தில் திரி கூவுதாஹகயஸத்துக்கு வூயொஜநமெதென்ன வதுசொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமி தாழியால்) இங்குவாயஸவும் கூ-ஃபொமாஹிநாரா-தவொவாயவரம். உதாராய-ஃத்துக்குத் தாதய-ஃ மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவி தாழியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

என்னையம்கீரிப்பதுதானென்னைறக்கென்று கீழ்ச்சொன்னத்துக்கும் வூஹாஹிகள் அவனுடைய வவெ

ஸ— என்னை- கூதாஹா-ஃனை வென்னை, இதுக்குக்கொண்டருள என்கிறததோடே யஸயம். உன்- நிர திஸயவொஹாஸனை உன்னுடைய, ஏராள் கோலம்- வளநூய-ஃவ-ஹிண-ஃங்களான வஸம்காரங்கள், ஏர்- வள நூய-ஃம், கூதிஸொஹநங்களான வ-ஹிஷணங்களென்றபடி. திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ந-ஹிவ-ராஹிவ-ஹி ஷணங்கள் நன்றுகச்சாத்திபிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே ;ஹெவிதுஹாஹி தெ" என்றிருருகூ-வூவ-யொஜநத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே வூயொஜந மாகப்பற்றினென்று மொக்கவழியமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - நீவீகரி த்தருள, நீயேவீகரித்தாலல்லது நாஞகசெய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - உஹி ப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலென்றது வாகூவ-ஹிரணம், இப்போதுஎன்னை வீகரியாயாகில் வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தான்ஸவ-த்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் - கூலவவ-ஃதவவ-தகத்தை யும், பாரேழ் - வ-ஹிதிவவ-தகத்தையும், பார் - வ-ஹிதி, தீவவவ-தகத்தையுமென்றபடி. சூழ்- தீவங்களைச்சூழ்ந் திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றஸயிப்பது. வழூ-தூவவ-தகத்தையும். முழுஞாலம் - இப்படிகூஸவ்ந வ-ஹிதியையும், நின்றேதாவிய - நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - ஸொஷவவ-விருந்தவிட மெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனை, ஆழித்திருமாலே - வகூயாரனை ஸ்ரியஃவகியே, தியயவொஹ்னை உன்னுடைய, ஏராள் கோலம்- வளநூய-ஃவ-ஹிண-ஃங்களான வஸம்காரங்கள், ஏர்- வள நூய-ஃம், கூதிஸொஹநங்களான வ-ஹிஷணங்களென்றபடி. திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ந-ஹிவ-ராஹிவ-ஹி ஷணங்கள் நன்றுகச்சாத்திபிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே ;ஹெவிதுஹாஹி தெ" என்றிருருகூ-வூவ-யொஜநத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே வூயொஜந மாகப்பற்றினென்று மொக்கவழியமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - நீவீகரி த்தருள, நீயேவீகரித்தாலல்லது நாஞகசெய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - உஹி ப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலென்றது வாகூவ-ஹிரணம், இப்போதுஎன்னை வீகரியாயாகில் வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தான்ஸவ-த்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் - கூலவவ-ஃதவவ-தகத்தை யும், பாரேழ் - வ-ஹிதிவவ-தகத்தையும், பார் - வ-ஹிதி, தீவவவ-தகத்தையுமென்றபடி. சூழ்- தீவங்களைச்சூழ்ந் திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றஸயிப்பது. வழூ-தூவவ-தகத்தையும். முழுஞாலம் - இப்படிகூஸவ்ந வ-ஹிதியையும், நின்றேதாவிய - நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - ஸொஷவவ-விருந்தவிட மெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனை, ஆழித்திருமாலே - வகூயாரனை ஸ்ரியஃவகியே, தியயவொஹ்னை உன்னுடைய, ஏராள் கோலம்- வளநூய-ஃவ-ஹிண-ஃங்களான வஸம்காரங்கள், ஏர்- வள நூய-ஃம், கூதிஸொஹநங்களான வ-ஹிஷணங்களென்றபடி. திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ந-ஹிவ-ராஹிவ-ஹி ஷணங்கள் நன்றுகச்சாத்திபிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே ;ஹெவிதுஹாஹி தெ" என்றிருருகூ-வூவ-யொஜநத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே வூயொஜந மாகப்பற்றினென்று மொக்கவழியமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - நீவீகரி த்தருள, நீயேவீகரித்தாலல்லது நாஞகசெய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - உஹி ப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலென்றது வாகூவ-ஹிரணம், இப்போதுஎன்னை வீகரியாயாகில் வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தான்ஸவ-த்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் - கூலவவ-ஃதவவ-தகத்தை யும், பாரேழ் - வ-ஹிதிவவ-தகத்தையும், பார் - வ-ஹிதி, தீவவவ-தகத்தையுமென்றபடி. சூழ்- தீவங்களைச்சூழ்ந் திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றஸயிப்பது. வழூ-தூவவ-தகத்தையும். முழுஞாலம் - இப்படிகூஸவ்ந வ-ஹிதியையும், நின்றேதாவிய - நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - ஸொஷவவ-விருந்தவிட மெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனை, ஆழித்திருமாலே - வகூயாரனை ஸ்ரியஃவகியே, தியயவொஹ்னை என்றபடி. நினைப்பதுதானென்றேலென்று கீழோ டே கூஸயம். ॥அ॥

திருமால்?- இது வஸம்வொயநம். திருமஃலே என்றபடி. பெரிய பிராட்டியாருக்கு வூஹியாயிருக்கையா கிற வெஹவத்தையுடையவனே என்றபடி. எம்பெருமான் தன்மை. வவெ-ஃஸரனுடைய வவஹாவத்தை, தன்மை. வவஹாவம், வவெ-ஃஸரனை உன்னுடைய உஹிசைகளை என்றபடி. இதுக்கு அறிகிற்பாரென்கிற தோடே கூஸயம். நான்முகன்- வெஹவத-வூயமும் யாஸவகவரிக்கலாம்படி நாலு ஃவங்களையுடையவ னவ ஹா, செஞ்சடையான்- சிவந்தஜடை-யை யுடையவன், வஹா தவஃவரனுகையாலே ஜூராநாயிகனை ரூவூனென்றபடி. என்றிவர்கள்யார் என்று கூஸயிப்பது. வ ஹாரூவூனென்கிற விவர்கள் ஆர்தானென் றபடி. அறிகிற்பார்- அறியமாட்டுவார்கள், இவர்களொருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. பேதியென்-இதைச்சொல்லி என்னவூயொஜமம், இது உவவாஹிக்கவேண்டுமோ என்றபடி. ஆதலால் நானுன்னை யறிந்தேத்தமாட்டேனெ

மூ—ருமாமுதல்வாவுழிப்பிரானெனவேயாருடைக்* கருமாமேனியனென்பனென்காதல்கலக்கவே* ॥கூ॥

அ—(திருமால்) ஆகிலுமென்னை யுள்வைப்படியறிந்தேத்திநிலல்லது உம்முடையவவைகூடிதஞ் செய்யக்கடவ தன்னென்னில், திருமால்? எம்பெருமானுயிருந்த வுன்னுடைய ஸாஸ்வாதாவஹமாணவிஹதிகளை ஸஹ ஆதான ஹேதுஹாதிகள்தானறியவல்லேரா, இவ்வயர்முவவாவுமோ, ஆனபின்பு கூடிகூடாதுணை நானறிர்தேத்துகையாவதென்னென்ன, ஆங்கினையாகில் கூடிதீயவாதிகாரணஹதினை "கூஸவுகு ஜமவுகு ஸ பூமவுகு ஸ்ரைகூவஸ் । கூதியொமெநலமவாவு வாரிவதயதி தzநிஸ" மென்றுசான்றுபோலே ஸஸ்க ஆதாதந்தாலே கூதிதிதாஹிஸகவுபூம பூவதருகினை வராகூதிகூடாதுவிஷயவதுவணனைவென்னை யுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாகவல்ல நிரவயிகஸஸளதயருஸளகூஸாயர் ஆவணயுளவநாதுநகமூணை நியிபாய், நீயதிவஸஹதுஸமான ஸிவுஸ்ரஹவத்தைபுடையவனேயென்று சொல்லுவானேனென்னில் காத லாலேகலக்குண்டுசொன்னேன் நானறிந்துசொன்னேனல்லேனென்கிறார். ॥கூ॥

(கலக்கமில்லா) அவனையறிந்தேத்தினீராகிலோவென்னில், கலவிதனதாநாராய் நிராகிரயஹகிபாகத

இ— ஸஹத்தையறியார்களென்கிறதற்கும்னன்னசேர்த்தியுண்டென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்). யஉ. கீழே, ஸவ-ரையுமுன் திருவடியாலே ஸம்ஸரி-த்தாயென்று தீவிகு ஸாவதாரத்தில் ஸளரீரத் தையநாஸம்யித்தாப்போலே நிஸவ-தனகமாகத் தம்முடையவவைகூடிதஞ்செய்கைக்கு இன்னுமொருஸள ரீரயுவிரொஷத்தை, யநாஸம்யிக்கை ஸுவிதமாயிருக்க ஆஹாராஜாதிகள் ஸைஸஹத்தையறியார்களென் றுஸஹத்தையநாஸம்யிக்கை பலஸமதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் என்னவுமாம். திருமால்நான். முகன்னன்று ஸஹஸவரிதமாயிருந்தாலும் திருமாலென்கிறது ஸம்வொயமமாயிருக்கை யுவிதமென்றுகூன த்து அதைப்பிரித்துகூயிக்கிறார் (திருமாலெம்பெருமானுயிருந்தவென்று) எம்பெருமான் தன்மையென்கி றதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (ரம்பெருமானுயிதாதியால்) பேசியென்னென்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வய-மிதாதியால்) வாஸவ-ாய-த்துக்குப் ஹமிதாய-மருளிச்செய்கிறார் (ஆன பின்பிதாதியால்) நான்வூகிக்கமாட்டேனென்றவர் வெறுத்தாலேவூகிக்கிறேனென்றிவ்வுதாரய-த்திலே சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அங்கனேயாகிலிதாதி யால்) அதில்கூடிதீயெதாதியாலே ஸருமாமுதல்வாவனென்றதுவ்யாவ்யாதம். காமவகூரும்-கூவொஹாராதுவகூடிசாஸாதிவரிவதருகம், ஜமவுகூரும்-வராவ ராணாம்வூஹாதிவிஷயதயா வாஸஸிவாநம்வரிவதருகம், யாமவகூரும்-கூதிதிதாதியாமவரிவதரு கம், கூதியொமெந-வுதாஹாரத்துந வரிவதரும்யதீதாதுயரு. வ்யாவ்யாதம். என்பன்னென் வதத்தை யுடையவனேயென்னுமளவாலே, என்னையாருடைக்கருமேனியனென்றது. வ்யாவ்யாதம். என்பன்னென் காதல்கலக்கவேனென்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (காதலாலேயிதாதியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

நானவனையறிந்தேத்த ஸாஸகனல்லேனென்று கீழ்ச்சொன்னவய-த்தையே நாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வ தென்று நிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையிதாதியால்) நற்றவனென்கிறதற் குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (நிராகிரயமெதாதியால்) முனிவனென்கிறதற்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார்

ம—ன்னுமிடம்மெகூதுவிஷமன்றேவென்றுகருத்து. என்காதலென்வெறுமானது;கலக்கமென் உபலக்ஷணம் கலக்கையாலே, இதுக்கு என்படினென்கிறதேடே யதயம். ஓர்-கூடிதீயமான, மாமுதல்வா-உஹாகாரண ஹேதனே, வாஸுகாரணஹேதனே னன்றபடி. ஊழிப்பிரான்-கூவுங்களுக்குவகாரகூனவனே, கூவுாதி காமவரிவதருகனைவனே என்றபடி. என்னையாருடை-என்னபாளாக உடைத்தான, கருமா மேனியன்-நீலநிஹநீய திவுஸம்ஹவிபூ ஸஸாமிபானவனே, என்னை வஸீகரிக்கும்படி கூகிரஹணீய விபூ ஹ ஸாமி யானவனே என்று வடாரயதம். என்பன்-என்ன நின்றேறன், இப்படி சொல்லாநின்ற னென்றபடி. ॥கூ॥

கலக்கமில்லா-ஒரு காலத்திலுமெ ஜூாநத்துக்குக்கலக்க மில்லாதவர்களான நற்றவர்-நல்ல தவ ங்களை யுடையவர்களானை, நிராகிரய ஸகிபாகரான என்றபடி. முனிவர்-உநத ஸீலர்கள், ஸமவகூமாணா நேயவ ரவிகரானை ஸ்துரிகனென்படி. கரைகண்டிடார்-ஸமவகூமாண நிலாகதயிபிணையுடைய விக்கனைக

பூ — லக்கமில்லா நற்றவமுனிவர்களைகண்டோர்* துளக்கமில்லாவானவரெல்லாந்தொழுவார்கள்* மலக்கமெய்
தமாகடறன்னைக்கடைந்தானை* உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதுரையீரே* ॥ம॥
உரையாவெந்நோய்தவிரவருள்நீண்முடியானை* வரையார்மாடமன்னுகுருகூர்ச்சடகோப* னுரைபேய்

ஆ — ராய்ஹவஷ நாஹவிகெகஹாஶரான அயர்வறுமமரர்கள் அவனுடையகூ, ணமுணஶிஹாஷயியினுடைய
விக்கரைகண்டார் ஹவஷஸ்வரிவவியெ-கஹாஶரான நித்யஸூரிஜவாராஷர்கள் அவன்றிருவடிகளில்
ஹுதாழிவரிவவியெ-கபண்ணுவார், கஸ்கூஹாஜுஶிஹாஷயியை கூஹுஹிகமாம்படி கடைந்தருளினவன் வ
ரிவவியெ-கபண்ணப்படுகிறவன், இப்படியிருக்கிறவவனை நாமுள்ளபடியறிந்து புகழுகையாவதெந்? ஆகில்
நீர்புகழ்வாரினனென்னில், என்காதலென்னைக்கலக்காநின்றுள் நான்செய்வதென், ஆனபின்பு உன்கூறவெயா
லே யடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார். ॥ம॥

(உரையா) ஊவ-கஃமாய் கூஹாஜ்நிஷஜூஷமாயிருந்த விராஹவஷ-கத்தாலுள்ள வஜ்ஞாவந்தவிரும்படிநிரகி

இ — (ஹவஷி தூஷியால்) கரைகண்டோரென்கிறதற்குத் காதூய-கமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையகூ,ணமு
ணை தூஷியால்) தொழுவாரென்கிறவிடத்திலே ஹிதத்வய-கத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஹவஷஸ்வரிவ
வியெ-கதூஷியால்) துளக்கமில்லாரென்கிறதற்குத் காதூய-கமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிஜவென்று) நித்ய
ஸூரிகளிலே சிலபோது சிலர் முணாநாஹவராஹிகராயும்சிலர் வரிவவியெ-கராஹிகராயு மிருப்பாரென்
றுகருத்தாலே இப்படி இருவகையாகப்பிரித்தருளிச்செய்தது. தொழுவார்களென்கிறதற்குத் காதூய-கமரு
ளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலேயி தூஷியால்) தூதீயவாஹத்துக்குத் காதூய-கமருளிச்செய்கிறார் (கூ
கஸ்கூஹாஹ்ஜு தூஷியால்) உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்கிறதற்குத் காதூய-கமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற
வி தூஷியால்) செய்வதுரையீரென்கிறதற்குத் காதூய-கமருளிச்செய்கிறார் (என்காதலி தூஷியால்) பாட்டுக்
குப் வாஹ காதூய-கமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பி தூஷியால்) ஆனபின்பு- என்னல்ஹூதிக்கமுடியாதபின்பு. ॥ம॥

நிகமனம்.

உரையாயென்கிறதையுரைக்கிறார்(ஊவ-கஃமாயென்று)வெந்நோய்என்கிறதற்குக்காதூய-கமருளிச்செய்கிறார்

ஈ — ண்டவர்கள், "நாஜுஹணாநாம் முஹ்ஹுதிகிதாநஞ்சாய ஸுவ்யுதே" என்கையாலேஅக்கரையைக்கண்
டவர்கள் என்னக்கூடாதிறே. இக்கரையிலேயிருந்து கடலைக் காணுமாப்போலே ஹவஷஹுணங்களை கூவரி
விஹுமாகக் காணுமவர்களென்றபடி. மற்றுள்ளாரெல்லாம் ஹவஷஹுணமயமு மறியாரென்று கருத்து
துளக்கமில்லா- ஒரு காலத்திலும் வயநமில்லாதவர்களான, துளக்கம்- வயநம், நித்யஸூரிகளான என்றபடி.
வானவரெல்லாரும்- ஸூரிகளெல்லாரும், கிகூகப-கஸவிகரான ஸூரிகளெல்லாருமென்றபடி. தொழு
வார்கள்- வெவிப்பார்கள், அடிமை செய்வார்களென்றபடி. மலக்கம்- கஸ்கூஹத்தை, எய்த- அடையும்படி
மாகடல்தன்னை- ஶிஹாஜுயியை, கடைந்தானை- ஶ்ரமம் பண்ணினவனை, கூவரிவெஜுஹுஸ்கூதூஷிஹுணங்களை
யுடையவனை என்றபடி. உலக்க- முடிய, முணங்களொன்றும் விடாதே என்றபடி. நாம்- ஹவஷஹுணை
ஷநஹிஜூதாகஶரானநாம், புகழ்கிற்பது, ஸூதிகஸ்கூராகையாவது, கிற்கை- ஸ்கூணுகை, என்- எது, நாம்
ஸூதிக்க ஸ்கூராகை யென்றொருபொருளில்லை என்றபடி. ஆனால் நீர்ஸூதிப்பானேனென்னில், செய்வது
கரையீர்- என்னல் செய்யலானதைச் சொல்லீர், நிரவயிகமான வெஶமானது என்னைக்கலக்கினால் என்னல்
ஸூதியாயிருக்க முடியுமோ என்றபடி. உரையீரென்றெம்பெருமானை கேட்கிறபடி. ॥கo॥

உரையா- உரைக்கப் போகாததான, கதிவ்யுஜ மாகையாலே ஜயத்யாவஸ்தா மஸாதுமான என்றபடி.
வெம்- கதூ ஸூமான, நோய்- வ்யாயியானது, விராஹஜ்வரமான தென்றபடி. தவிர- நிவ்ருத்திஸ்வம்படி, அ
ருள்- கூவைபண்ணினவனை, நீள்முடியானை- உதாரஸ்வகிரீடஸ்வாமியான வெம்பெருமானை, ஶிஷ்யஸ்கூரண
ஹெதாஸ்வதிக கூவவாஸ்வஹுஸ்க ஸ்ரீரஸ்கூம்வநவிஜுஸ்வித கிரீடஸ்வாமியானவனை என்று வடுதாதூய-கம். வ
ரையார்- வரைபோலே யார்ந்திருக்கிற, வரை- வஸ்துக்கம், ஶணி வஸ்துக்கங்கள்போலே விவாஸங்களாயிருக்
கிற என்றபடி. மாட- ஹர்ஷங்கள், மன்னு- ஸ்திரமாயிருக்கிற, குருகூர்- திரு நகரியில், சடகோப னுரை-
ஆழ்வாருரைத்தானை, ஆழவார்நீள்முடியானைச் சொன்னதான என்று வடுதாஸ்வம். இதுபத்துக்கு விஶேஷணம்
வெய்- எய்த்தியிருக்கிற, எய்கை- பொருந்துகை, "வஷாநாஸ்வளஹுராதூஷநிஷிஷிகிஷவ்யம் ஸ்ருவணையோ"

ழை—சொற்றொடையோராயிரத்துளிப்பத்தும்* நிரையேவல்லார்நீடுலகத்திற்பிறவாரே* ॥ஈஈ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸயவிஷயீகாரஸ்வபாவகமான காரணத்தாலேதமைவிஷயீகரித்தவெம்பெருமானைச் சொன்ன வித்திருவாய்மொழியையவலலார் ஸம்ஸாரரூபகாந்தாரத்தில் பிறவாரென்கிறார். ॥ஈஈ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— (ஈஸ்வரநிர்தாஷியால) அருள்நீள்முடியாரேனையென்கிறதறதுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரக்ஷரபெதாஷியால்) அவன்விஷயீகாரஸ்வபாவகஸ்ரீயஃகொம்பண்ணினனென்னுமிடம் சொய்தவிரவருள்நீள்முடினன்றிவரிப்போது அருளிச்செய்கையாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ॥ஈஈ॥

ஸ—என்கிறபடியே 'ஸஸைங்கள்ஈவெறுதாநும்பொருந்தியிருக்கிற என்றபடி. சொற்றொடை—வாகிகீவாந்ஹஃத்தையுடைத்தான, ஓர்—விஷேஷணமான, ஆயிரத்துள்—வஹஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்—இந்த பத்துப்பாட்டையும், நிரைவே—அடைவிலே, அதில்சொன்ன விரஹவ்யஸனத்தை யநுஸம்யிப்பார்க்கித்தை யடைவுபடகற்கையரிதென்று கருத்து. வல்லார்—அறிந்தவர்கள், நீலகத்தில்—விஷ்ணுமான மொகத்திலே, கைவல்யவிஷாரமாய்—ஸமஸ்தபோகாநர்ஹராகிக் கிடையாதபடியான ஸ்வரூபீ ஸம்பந்தத்திலென்றபடி. பிறவார்—நித்யவிபூதியிலே நித்யமாயிருப்பரென்றபடி. ॥ஈஈ॥

ஸ்ரீமதிவெரஸ்வாநஷ்டாநஸிம்ஹயஸ்ரீநிவாஸதாதாசார்யஜீவிதாயஸ்ரீமதே நமஃ.

ஸ்ரீநிவாஸதிவ்யாத்ஸ்ரீமதே நமஃ

(அங்குமிங்கும்)

ஸ்ரீஸ்ரீநாயகஸ்ரீவாணிஸ்ரீபூமிநீளாஸமேதஸ்ரீவ்யூஹலக்ஷ்மீநாராயணஸ்வாமிநே நமஃ

ஸ்ரீஸ்ரீமந்நாதமுனயேநமஃ ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ ।

விகஸத்பாவிகுவலாநாம்வியத்ஸரயிமஹஃஸுவஸ்தஸ்ரஸ்ஸுஹ்ருதாம்

வைகுண்ட்ஹாஸ்ரீதாநாம்விஹரணலஸதெஸ்ரீயஃபதிர்வாழி ॥ஈச॥

(ஸ்ரீஸ்ரீநாயகஸ்ரீவாணி) அங்கஞ்சேநம்பூமகள்மண்மகளாய்மகள் - ஸகலஜகந்நிர்வாஹகரான பெரியபிராட்டியாரும், (ஸ்ரீவராஹ) கனலாழியரணத்தின்படையேந்திய ஆழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்தாம - திருவாழிதிருச்சங்குகளாலே விளங்காநிற்கிற திருக்கைகளையுடையவரும், (ஸ்ரீபூமிநீளாஸமேதஸ்ரீவ்யூஹலக்ஷ்மீநாராயண) ஓர்முற்றுருவாகி யாலம்பரிலையன்னவசுஞ்செய்யும் - வடபெருங்கமத்திலே வைலக்ஷண்யத்தைக்கொண்டாவிஸ்வாமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீவ்யூஹநிவாஸாய) கொடியார்மாடக்கோபுரத்தும் புளிங்குடியும் - வதாவிகைகளாலே வரிணங்களான வராஹாதிகளையுடைய திருக்கோளூர் திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதெசங்களிலே ஸந்நிஹிதராயிருக்கையாலும், (ஸ்ரீவராஹிகவரணாய) பணியாவமாபணிவும் பண்புந்தாமேயாம் - நித்யஸூரிகளுடையபணிவுக்கும் ஜகந்நாதிகளுக்கும் தானேவிஷயமாய்நிற்கையாலும், (ஸ்ரீநிவாஸதிவ்யாய) திருவாழ்மார்பர்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலேயுடையவனாகையாலும், (விகஸத்பாவிவிஷ்வாமா) குன்றேழ்பாரேழ்தாழி - திவ்யதேசங்களையெல்லாமொருங்கேயும் திருவடிகளாலேயளக்கையாலும், (வியத்ஸரயிமஹஃ) திருமாலநான்முகனிதாழி - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலே உபஜீவ்யனாகையாலும், (ஸுவஸ்தஸ்ரஸ்ஸுஹ்ருதாம்) கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவரிதாழி - தன்னைஸாரணமாகவடைந்தபேரிடத்திலே மிகவும்வளர்ந்தஹார்தத்தையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் விஹாரணஸயத்திலே வைகாகியாகையாலே சூழ்ந்தர்பரியவேண்டும்படி கதாஸஹஸ்ரதாவலம்பத்தை யுடையனாயிருக்கிறனென்று "அங்குமிங்கு" மென்கிறஉபகாரத்திலே யாழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥ஈச॥

ஸ்ரீமதிநிமஸாஹஸஹாவெஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் மூன்றுந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஏழு—வார்கடாவருவியானைமாமலையின்மருப்பினைக்குவடுறத்துருட்டி* பூர்கொடிண்பாகலுயிர்செகுத்தாங்கின்
மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேற்* போர்கடாவரசர்புறக்கிடமாடமீமிசைக்

ஆ—(வார்கடாவருவி) இப்படி விரஹவ்யதி கவர்ன வாழ்வாருடையவிடாயைப் போக்கியருளுகைக்காக முன்னமே திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஒருதாமரைத்தடாகம் நின்றுப்போலே தான்நின்றருளினபடியைக்காட்டக்கண்டு வீ கியாலே வஸுஜநஸமாந்யநஹாரி திவ்யவெஷ்டிதவ்யஹங்க வளதயாதி கோயாணமாணமண வலிவக்ஷுரகுங்களைப்பேசி அந்த தாமரைத்தடாக மிருந்தவிடத்தேறச்செல்லவேணுமென்கிறார். நிஷ்ருஷ்டாத ஜஜ்ஞமாகிற வார்த்தையுடைத்தான கோவையாவீபமாகிற ஜஹாவஜத்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருவாறன்விளையிலே எம்பெருமானயநஹிக்க வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே தேவிமாராவார்துடங்கி மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே வ்யவஸ்திப்பட்டவாழ்வார் அத்திருவாறன்விளை யெம்பெருமானைவிட்டு திருச்செங்குன்றூரி லெம்பெருமானவணிக்கை யவஸ்தமன்றேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவாதியால்) வெஷ்டிதவ்ய ஸ்ரீவைஷ்ணவலிவ்ருத்தி அம்ஸ:. போக்கியநலுகைக்காக என்றதுக்கு காட்டவென்கிறத்தேடே சுவயம் தாமரைத்தடாகம்போலே கமநீயவிமாலஸ்ரீதல வீவிதாதாரமான திருமேனியழகைக்கண்டவாறே திருவாறன்விளையைமறந்து விரஹவ்யதிகாவஸ்தைமெல்லாம் வ்யாஜமாய் கஷ்டகமாஜகநிக்ருஹ வலவ்ரவயவரைப்போலே சாதுஜனாவிதராய் கடிவெலுவீ தவ்ருஷ முள்ளடங்காமலவனே வணிக்கிறாகையாலே வஸ்துதமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

வார்கடாவருவியென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிஷ்ருஷ்டாதெதுவாதியால்)ஆனைமாமலையினென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஸ— வார்கடா- வார்கிற ஜலமாகிற, வார்தல்- பெருகுதல், கடா- ஜலம், வ்யதிகவிரஹக்ஷமநிஷ்ருஷ்டாத ஜலமாகிற என்றபடி. அருவி- நிஜக்ஷேத்தை யுடைத்தான, அப்போ! ஆஸாதத்தாலேகைத்தப்பு வந்ததே யென்று மோகித்துத் தானுமம்மான்ஹாவஜனபண்ணி யிருக்கவேணுமென்றுபார்த்து கஜவன் ஜகாரதவங்களாலே மஜத்தை உந்தியுமாக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ஆனைமாமலையின்- கோவையாவீபாவவ்யமஜமாகிற ஜஹாஜிரியினுடைய, மருப்பு- உதங்களாகிற, இணைக்குவடு- ஸமமாயிருக்கிற ஸிவரங்களிலே, குவடு- ஸிவரம், இறுத்து- முறித்து, உருட்டி- அந்த யானையையுருட்டி, உதஸமஸவஜநியாலே கால்மடங்கியுட்கார்ந்த வானையை கரிப்பானையை யுருட்டுமாப்போலே தன் திருவடியாலே உருட்டியென்றபடி. இதுக்குச் செகுத்து என்கிறதோடே யதயம். உயிர்கொள்- உயிர்கையைக்கொள்ளாநிற்கிற, உயிர்கை- ஜீவநஸக்தி, ஜீவநத்தை வ்யவஹரிப்பிக்கிற என்றபடி. அப்படி ஹந்தவ்யமாய் நிவகிதமான மஜத்தையும் ஸிக்ஷாவலத்தாலே நடத்திக்கொண்டு வாராநிற்கிறவனை என்கை. திண்- த்ருடனை, மஜம் ஹந்துமாயும் தான் ஹந்துகாதவனை என்றபடி. பாகன்- மஜஹாதியினுடைய, உயிர்- ப்ராணனை, செகுத்து- நஸிப்பித்து, ஆனையையுருட்டி ணது மிவனுபிரை நஸிப்பியாதபோது அந்தயானையை நஸிப்பித்ததாகாதென்று கருத்து. அரங்கல்- ரங்கத்திலே, அரங்கிலென்கிறவிடத்திலே லகாரவ்ய வ்யவஹிதாபாவ னகாராகதவ்ய:. ஜலப்ரவிரோத ஸ்தலமான ரங்கத்தினிருக்கிற என்றபடி. மல்லரை- ஆணவ்ராதி மல்லர்களை, கொன்று- ஸ்ரீவைஷ்ணவத்ருஷ்டாந்தாலும் மஜ ஜதுவராயபராய்க்கொண்டு, மவிக்தராய் ரங்கத்திலேபுகுந்தவாறே தயாவிபவக்மவஹஜராய்க்கொண்டு யாலை நவரான மல்லர்களை வ்யவஹரித்து என்று வடுகாதயக்ம், சூழ்- சூழ்ந்திருக்கிற, அந்த ரங்கஸ்தலத்தில் சுற்றிலுமுண்டாயிருக்கிற என்றபடி. பரண்மேல்- ஜனங்கள்மேலிருக்கிற, பரண்- ஜனம், இது அரசர்க்கு விசேஷணம். போர்- யாஜத்தை, கடா- கடாவுகிறவர்களான, ஹந்மாகாநிற்கிற தங்களுடையவொரை யையாதாவிப்பித்து உதிராதிரம் யாஜத்தை நடத்துமவர்களான என்றபடி. அரசர்- கோவநவகிக்களான ராஜாக்கள், புறக்கிடை- பின்புறம் காட்டிப்போம்படி, புறக்கு- பின்புறம், வராஹவராய் ஓடிப்போம்படி என்கை. இதுக்கு தகர்த்த என்கிறதோடேயதயம். மாடமீமிசை- மாடத்தினுடைய உதகஸ்தலத்தில்,

மூ—கஞ்சனைத்தகர்த்த* சிர்கொள்சிற்றயன்றிருச்செங்குன்றாரில்திருச்சிற்றிறங்கள்செல்சார்வே* ॥க॥

எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதமிமையவர்ப்பினென்னப்பன்* பொங்குமூவுலகுமபடைத்தளித்தழிக்கும்
பொருந்துமூவுருவினைம்மருவன்*சங்கபலுகளருந்தெம்பிரான

ஆ—தினுடைய உகபாமமாகிற ஸிவராத்ரியை முறித்தருட்டி பூர்கொள்திண்பாகனையிர்செருத்து மஜஉஜவ ராபாயபாணிபாய் கம்பிமுத்தபிராணும் தானும் மஉமீமாவி லெங்கி தங்களுடைய விரன்டுஹிஹுங்கள் கூர் உரிமங்களுக்கே புக்காப்போலே ரம்ஹஉயுத்திலேபோய்ப்புக்கு உயிரைக்கொன்று உபிஹாவரிஷ்டிதராப் ஜதிவரிவம் யாஜத்தில்ஈவராஜிகரான ராஜாக்கள் தூஷராய்கெம்படி யெழப்பாய்ந்து உபிஹாஹ கஷ்டி னனை கம்வஸினை வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை வெற்பிடைபிட்டதினைசேகட்டு விளையாடினப்போலே தகர்த்த சிர்கொள்சிற்றயன்திருச்செங்குன்றாரில் திருச்சிற்றிறங்களுக்கு வராவுமென்றார். ॥க॥

(எங்கள்செல்சார்வு) நமக்குவராவுமாய், நமக்குஹோகுமாய், அயர்வுமமரர்களதிபதியாய், எனக்கு வாதியாய், நிவிமஹாவநிதாணதாண வம்ஹாராதிமீலனப், தீதிகிரிவெனப், வதிகஹிஜந

இ—(கூவமபெதாதியால்) மருப்பினைக்குவடிருத்து என்கிறதை உரைக்கிறார் (ஒஜைதாதியால்) அரங் கின்மல்லரைக்கொன்று என்கிறவிடத்திலே யஜ்ஞவிஜாஜ்ஞத்தை யுரைக்கிறார் (மஜதாதியால்) சூழ்பா ண்மேல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (உபிஹாவரீதாதியால்) போர்கடாவென்கிறதற்குத் காதுபாமருளிச்செய்கி றார் (ஜதிவகிவாமிதாதியால்) புறக்கடஎன்கிறதற்குத் காதுபாமருளிச்செய்கிறார் (தூஷரிதாதியால்) மாடமிமிசையென்கிறதைபுரைக்கிறார் (உபிஹதாதியால்) வராணவவஸிஜமான கம்வஜவராஹாத்தைகி னைத்து காவஸினத்தகர்த்தஎன்கிறதற்குத் காதுபாமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸைஜயிதாதியால்) ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு.*

பொருந்துமூவுருவினென்கிறதற்குத் காதுபாமருளிச்செய்கிறார் (திஉதிதீபாதாதில்) அருவனென்கி றதற்குத் காதுபாமருளிச்செய்கிறார் (வதிகஹிஜஉதாதியால்) ஆதியான்என்கிறதற்குத் காதுபாமருளிச்

ஸ—மாடம்-ஹர்ம்யம், மிமிசை-உபரிதலம், கஞ்சனை-கம்வனை, வளையாவரிஷ்டிதனை கம்வனைஎன்றபடி, தகர்த்த-ஓருபாணனை உடைக்குமாப்போலே உடைத்தவனை, தகர்த்தல்-உடைத்தல், "கெஸிஷ்டாகபு ஷ்டி விமஉகுகிரீடிவேநீதமெ । வ கம்வம்வாதியாசாவ தவ்யாவரிவவாஉவ" என்றும், "கவஜ்ஞயாவதம உபுஷ்டா கபுஷ்டிநஜயாவிஸ்ரம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கராயாவெந விளையாடி வம்ஹரித்தவனை என்றபடி. சிர்கொள்-ஸ்ரீயைக்கொண்டிருக்கிற, சிர்-ஸ்ரீ, சிற்றயன்-வாமமாவாமனுடைய, வராஹாரா வாமமாவாமனுயிருந்துவைத்து கராவயாவீபஜ்ஜகம்வ வம்ஹாராஜநித வீரஸ்ரீயையுடையவனை கபுஷ்ணனுடைய என்றபடி. திருச்செங்குன்றாரில்- திருச்செங்குன்றாரென்கிற திவ்யதேசத்திலே, திருச்சிற்றிறம்- "கவ்யாதிங்கஷாஉ நஉயாணா" என்றுவரவஸிஜமான திவ்யநமரியானது, எங்கள்செல்சார்வு- எங்களுக்கு செல் லத்தக்கசார்வு, எங்களுக்கு செல்லவேண்டும்படிபான வராவுதிவ்யமென்றபடி. ॥க॥

எங்கள் செல்சார்வு- எங்களுக்குத்தானிருந்தவிடம் தேடிச் செல்லவேண்டும்படி வராவுஹிதனை, வராவுகமெங்ஙனேயென்னில்; யாமுடையமுதம்- நமக்கு ஹோகுஹிதனை, மஹ ஹுகுவாஸ வராவுக மென்றபடி. கேசவன்தமரில்படியே தம்மநாவாயிகளும், தம்மோடு காயுலோமரென்றுகருத்தாலே எங்கள் யாமுடை என்கிற வெஹாவவநம். இமையவர்ப்பினென்னப்பன்- நித்யஸுரிகளுக்கு வாதியானையென்னப்பன், நித்யஸுரிணாஉவி வாதியாகையாலே வஸெர்ஹாஜதனை பிருந்துவைத்து அவர்களையடிமைகொள்ளுமாப்போ லே என்னை யடிமைகொள்ளுகிறவனை என்றபடி. பொங்கு- ஹிருஜமான, மூவுலகும்- மூன்று லோகத் தையும், படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து- ரக்ஷித்து, அழிக்கும்- ஸம்ஹாரிக்குமவனை, பொருந்து மூவு ருவன்- பொருந்தின மூன்று ரூபங்களை யுடையவனை, அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குபயோகியான ஸத்வாதியத் தை யுடையவனை என்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, நமக்குத்தன்னகிரபங்களையெல்லாம் வ்யக்தமாக்கினத் தவனை என்றபடி. அருவன்- ரூபவர்ணாதிரஹிதனை, வராவுஹிதருக்கு ஊஷ்மாவானை என்றபடி. செங்கயல் கிள ர்ந்தஉதிரங்கள், கயல்- உதிரம், பளபளஉதிரஹிதங்களான உதிரங்களென்றபடி. உகளும்- துள்ளும்படி யான, உகளுகை- துள்ளுகை, தேம்பணை- தேன்மிஞ்சின பணைகளாலே, வகுளாவளர்கோதிலா வெறு

மூ—ளை—சூழ்திருச்சிங்குன்றூர்த் திருச்சிற்ற*றங்கமர்கின்றவா திடானல்லாவ்மற்றென்னமர்துணையே.
என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமானிருநிலமிடந்தவெம்பெருமான்*முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள

ஆ—ஒஉஃஙஃஞப், ஸவஃகாரணமாப், ஐஔஎஸிதீநாகஸ்ஷ ஐபஜீஹெி தஸமிஷ்ஸீ கஊஷ்ஸாஐஊ ஸவஸ்ஊ வயாஷஸஸ்ஸாஸஹிகஸ்ஸவஸ்ஐ தாஸ்நிகாஸவரிவ்ஸ்ஐ தமான திருச்சிங்குன்றூரில் திருசிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனல்லது மற்றெனக்கொருதுணையில்லையென்கிறார். ॥உ॥

(என்னமர்) வ,ஐஊஸ ஞரிஸவம்ஸ்ஷ்ரிவிஷகுஹிஹாமனையிருந்துவைத்து ஐஈஸவம்ஸ்ஷ்ரிவிஷகுஹ்ஹாமனைப் ஐஈஷ்ஷாஜிபாய் ஐஹாணஃவஐவிஸ்ஹபான ஹ ஞிதிலைபிபடித்தருளிஞப்போலே ஸவிஸாஹஜநிக நிஸவயிகவ்யஸ்ஸ நஐஹாணஃவநிஐஸ்ஹனைவென்ஸ்ன பெறித்தருளி ஸ்ஸவிஷபஸ்ஸிகுகஃகுஸ்பொஃகஹொமவ்ஸ்ஐனைப் ஐகஷிணஜிஷ்ஹாஐ ஹ ஞிஷணமான திருச்சிங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்நின்ற வெம்பெருமானுடையதிருவடிகளல்லது மற்றுநினைப்பிலு மெனக்கொருஷ்ஸாவ்யுமில்லையென்கிறார். ॥ங॥

இ—செய்கிறார் (ஸவெஃகாஜிபால்) பாட்டிலேஆதிபாரனென்றது விஸேஷ்யமாயிருக்க இதை விஸேஷணமாக்கி திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனென்கிறதை விஸேஷ்யமாகிஉரைத்தது அவன் திருச்சிற்றாற்றிலிருப்பே ஆழ்வாருக்கு உஜ்ஜீவனமென்று வ்யாஜப்பிக்கைக்காக. செங்கயல்உகளுமென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (ஐஎகாஜியால்) தேம்பணைபுடைசூழ்னென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (ஐபிகாஜியால்) பணைஎவும் நதீதீரஸ நீரவாவிபாணலும் தேம்பணையென்று அதற்கு ஐபஜீஹெி தகுஞ்சொன்னபோதே தாஸ்நிகாஸமஷஃஸஹிஐமென்றுகருத்து. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வாருக்குச்சென்ற விஸஷஜ்ஞவும் வாவாஐமொஸவமாஞப்போலே இத்திருவாய்மொழியில் செல்லுகிற வீதியும் வாவாஐமொஸவமென்று இப்பாட்டுக்கின் ஐகாஸஞநிஷ்யஞ ஐஹிதவஜநிகாஸ்ஸவளஷ்ஷ்யுத்தாலே தோற்றுகிறதென்று வ்யாஜப்பிக்கைக்காகத் தாமுமதிகாஐவிவிதாஸவந வசநநியங்களாலே விவரித்தருளுகிறார். இந்த விவிதாஸவசநம் வண்ஸ்வ ஸ்ஷ்வின் ஸஐணீயதாகிஸயஸ்வ்ஜகமுமாம். ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு

இமையவர்பெருமானென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸஐகாஜியால்) என்னமரென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (ஐஜிகாஜியால்) ஐிதீபவாஜத்தில்மாளஜகாஜத்துக்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஸஹெகாஜியால்) என்னையாள்கின்றவென்கிறதற்குத் காதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (ஸவவிஷயெகாஜியால்) ॥ங॥

ஸ—ஸாஅஞங்களாகையாலே சதீயஐகாஸ்ஐ வசநணஃங்களான நதீதீரங்களாலே என்றபடி. பணை- நதீதீரம் தேன்ஸவைஸவ ஸஐாஸஜஸ்ஸாயாஅதிமிகாஜெஸஃ. தேம்பணையென்று ஸாகஸவாகீஃவஸஸ்ஸஸாஸஃ. புடை- வரிஸஸ்ஸமெல்லாம், சூழ்- வரிவ்ஐகமான, திருச்சிங்குன்றூர்- திருச்சிங்குன்றூரென்கிறஜிவ்ஐகஸ்ஸாத்தில், திருச்சிற்றாற்றங்கு- ஸ்ரீஜத்தானசிற்ஸ்ஸுகிற வந்தஜிவ்ஐவ்யவஹாரத்திலே, சிற்றாற்றிலென்று சொல்லலாம்பிருக்க அங்கு என்ஸ்ஸுரு வஜஅயிகமாக வ்ரயொமித்தது அந்த வ்ரஜெஸத்திலுடைய ஸ்ரீஅத்தும் வாவாஐமொவாமென்று வ்யாஜப்பிக்கைக்காக. அமர்கின்ற- வ்ரதிஷ்டிதனைகாஸ்நிற்கிற, சுவகாரஸங்கள்போலே தீகஷ்ணம் வ்ரவாஜீயாதே, "சுஜ்ஜாவிவரிஜ்ஜுஸ்ஸுதே" என்னும்படி நிதாவாஸம்பண்ணைநிற்கிறவனென்றபடி. ஆதியானல்- ஸவகாரணஸ்ஹிதனைவழிஞழிய, மற்று- வேறே, என்னமர்துணை- எனக்கமர்ந்ததுணை, எனக்கு நிதாமான ஸஹாயமென்றபடி. யாவர்? யார், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ॥உ॥

இமையவர்பெருமான்- நிதாஸஸ்ஹிநிகளுக்குஸ்ஸுஷாஜிபான, தகஸ்ஸம்ஸ்ஷ்ரிவிஷகுஹிஹாமனைவென்றபடி. என்னமர்பெருமான்- எனச்கமர்ந்தஸ்ஸுஷாஜியான, என்றேடி நிதாஸ்ஸம்ஸ்ஷ்ரஷாஸஹிகனென ஸ்ஸுஷாஜியானவென்றபடி. இருநிலம்- விஸ்ஷீவிணஃயானஸ்ஹிதியை, இரு- விஸ்ஷீணம், இடந்த- வ்ரஜெயாணஃவத்தினின்று மூஜரித்தவனை, எம்பெருமான்- என்னுடையநாயனை, முன்னை- முன்புரடந்தகாலை, கீழ்த்திருவாய்மொழியிற் சொன்னதானவென்றபடி. வல்- ஊஜிங்களான, வினைகள்- வ்யஸநங்கள், வாவஹாஜியான வினைஸ்ஸுஷ்டிஞ்ஞ ஐகஷணயாவ்யஸநஸ்ஸுமும், முழுது- கூஜஸ்ஸுமும், உடன்- யாமஸவிஜவ, மாள- நஸிக்கும்படி, என்னையாள்

ஸ — வென்னபாள்கின்றவெம்பெருமான்* தென்றிசைக்கணிகொளதிருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்
கரைமீபா* னின்றவெம்பெருயானடியல்லால்சரணினைப்பிறிதில்லைனெக்கே* ॥கூ॥
பிறிதில்லையெனக்குப் பெரியமூவுலகுகிறையப்பேருருவமாய்நிமிர்ந்த* குறியமாணைம்மான்குரைகடல்
கடைந்தகோலமாணிக்கமென்னம்மான்* செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்திருச் செங்குன்றூரில்த்
திருச்சிற்ற* றறியமெய்ம்மெயேபின்றவெமபெருமானடியிணையல்லதோரரணை* ॥ச॥

ஆ — (பிறிதில்லை) நிரதிசயாதணீயசாணவகுணவிவ கிங்கரீகூதசதுரூதத்துகணைப் வம்வஜி-க்கவுகீப சதம சூரவிவசாவிவ-சணவிவீண-க் வாவநத்தியணைப், சயி சதசுவாரவவயொநியியாய், வளநூய-க்வாரநீய ரதுவசதுரூழிவ்ரவிபனைப், சகவ்வாதியாய், வஜவாஜவசமவாஜகசதவேவ-சமு நாஜிகுவாரஜிவசிவ்ப சமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே சூழ்நிதர்க்குத்தன்னை யுள்ளபடியேயறியலாம்படி நின்றருளின வெம்பெருமானடியிணையல்லது ஓராண்பிறிதில்லையென்கிறார். ॥ச॥

(அல்லதோரரணும்) மற்றுள்ள திருநகரிகளில் ஸாரணதுயிநக்கிறனும் திருச்செங்குன்றூரில்நின்றரு

நாலாம்பாட்டு.

இ — குறியமாணைம்மானென்கிறதற்குத் காதுய-க்மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயசெதுாதியால்) சதுதக்கு ணைப் - சகவ்வரவிவனைப், பெரியமூவுலகிதுாதிக்குத் காதுப-க்மருளிச்செய்கிறார் (வம்வஜி-க்கெதுாதியால்) மெய்ம்மெயேயறியவென்றதையித்துத் காதுய-க்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிதர்க்குத்தன்னையிதுாதியால்) ॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

மற்றுமுள்ளதிவுதெரத்நிலெம்பெருமான் வுவ்வுதிவுதெரத்தெம்பெருமானிற்காட்டில் வேறல்ல னென்றுசொல்லுகை யிங்கநவெகுநிதவயமன்றேறுவென்ன வயதரிப்பிக்கிறார் (மற்றுள்ளவிதுாதியால்) நல்ல

ஸ — கின்ற - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, எம்பெருமான் - என்னுடையசுவாவாரவஷன், என்னையடிமை கொள்ளுகிறத்தாலே சதுகூலம்பெற்றவனு யிருக்கிறவனனவென்றபடி. தென்திசைக்கு - உகூதிணதிக்குக்கு, அ ணிகொள் - அணியாகக்கொள்ளப்படுமதான, சுலுங்காரமாக எல்லாராலும் சுலுங்கீகரிக்கப்படுமதானவென்ற படி. திருச்செங்குன்றூரில் - வுவ்வூரும், திருச்சிற்றாற்றங்கரை - திருச்சிற்றாற்றங்கரையினுடைய, மிபால் - வ ஸ்ரிதவாமத்திலே, பால் - வாமம, நின்ற - நிற்றருளினவனு, எம்பெருமான் - அவ்வழகாலேயென்னை யடி மைகொண்டவனுடைய, அடியல்லால் - திருவடிகளையொழிய, எனக்கு - சுநநுமகிசுனெனக்கு, நினைப்பி லும் - சிநாரயத்திலும், பிறிதுசரண்இல்லை - வேறனவராவவுவுாநமில்லை. ॥கூ॥

குறியமாண் - வாதிநதாணவகுனை, எம்மான் - அந்தசவுகுசாரவுவுாவிவஷத்தாலே யென்னை யடிமைபடுக்கிக்கொண்டவனை, பெரிய - சுகிவிவஸ்ணங்களான, மூவுலகும் - கூதகும் சுகூதகும் கூத காகூதகமென்று தீவியங்களானமொகங்களும், நிறைய - தன்திருமேனியாலே நிறையும்படி, பேருருவ மாய் - சுகிவிவாமதீவிக சாவிவமாய், நிமிர்ந்த - வளர்ந்தவனை, ஊழிகளான வாதிதர்க்காக சதுா வையிபக்கல் தாணுவெுாழித்தகாய-ந்தலைக்கட்டின சதுாவஷ-த்தாலே தன்னையறியாமல் திருமேனிவள ர்ந்ததென்னும்படி சுகசுஷணத்திலே வளர்ந்தவனுனவென்றபடி. குரைகடல் - வொஷிக்கிறவசு-ரத்தை, கடைந்த - சயநம்பண்ணினவனை, கோலமாணிக்கம் - சுகிவா-ரசாணிக்குமான, சுதுவ்வசுவிவமசு-ரீவ சணிரசணியாரவிவனனவென்றபடி. என்னம்மான் - வசு-ரசுயநவாதாய-த்தையும் அழகையும்காட்டி என்னையடிமைகொண்டவனை, செறிகுலை - வசுஜங்களான பழக்குலைகளையுடையவைபான, செறிவு - வசுஜி, இது கமுகுதெங்குகளுக்கு விசொஷணம், வாழைகமுகுதெங்கு - கூதவீகுதி-கநாவிகொரங்களுடைய, அ ணி - உஜ்ஜிபாலே, சூழ் - வரிவுதமான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - "சவாஃகொாஸஜீ" திவ ஷுகுணா. அந்தவிவுநதீதீரவ்ழஜநங்களெல்லாமென்றபடி. மெய்ம்மெயேயறிய - உள்ளபடியேயறியும்படி, மெ ய்ம்மெயேயென்கிறதிர-க்கியாலே சுகுதயாயாசயு-ம்விவகூதிதம். இவனே வவெவ-ஸ்வாவனென்றெல்லாரும் நன்றுகவறியும்படியென்கை. நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனை, எம்பெருமான் - சுவசுவ்வாஜியினுடைய, அடியிணையல்லது - வாணஜம்சமொழிய, பிறிது - வேறு, எனக்கு - வராவவுாகாரவிசு-வனனவெனக்கு, ஓர ாணில்லை - ஒருரகுகுமில்லை, வாண் - ரகுகும், ஸரம்வ சுகுகாவெஜ-வுமில்லையென்றபடி. ॥ச॥

மூ—அல்லதோரணுமவனில்வேறில்லபதுபொருளாகிலுமவனே*யல்லதென்னைவிபம்ர்ந்தணைகில்லாதாதலால
வனுரைகின்ற* நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுண்மடித்தநறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும்* நல்லசீண்
மாடத்திருச்சிசங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றிறனெனக்குநல்லரணே* ॥கு॥
எனக்குநல்லரணெனதாருயிரையிமையவர்தந்தைதாய்தன்னைத்* தன்க்குந்தன்றன்மையறிவரியானைத்

ஆ—னின அவனேயல்லதேறை, ஆனபின்பு அவனேயரணென்னும் நிவை-ஒயமென்னென்னில்? அல்லாததிருக்
காரிகளில் அரணுயிருக்கிறவனும் அவனேபலலதுவேறில்லை. பொருளது ஆகிலும் என்னைஞ்சு அவனேயல்லது
அமர்ந்தணைகில்லாது ஆதலால் அவனுக்காபதிநமாய் ஹரியுக்தரவெ-டி விதெரூராரானவர்களுடைய
யாமங்களிலே ஹுகமான ஹவிஸ்-ஒயிவெராழுயஞ்சித்தாலே கிராஹ்யதமநதமு நிவிமிதஜஹ்மாய் உ
ஸ்-நீபாதவு-ஹத வராவாஹாலங்காரமான திருச்சிசங்குன்றூரில்திருச்சிற்றிறனெனக்கு நல்லரண்ணன்கிறார்.॥கு॥
(எனக்குநல்லரணே) எனக்குநிதியாகவுங்கலையும், எனக்குவரணையும், அயர்வறுமமரர்களுக்குப் விதாவா
ய், மாதாவாய், வெநாவிஷாரவவெய வஸிஹிவஹாவனும், கூரீராண-வஸாயியாயிநந்த வெம்பெருமானை
வகுலபிவநாவரா கல்யாணகுணவிஸிஷ்டராய், தனித்தனியே ஸ்ரஹவிஷ்டராய்ஷ்டவசு ஜமஜ்ஜநஷ்டிகிவஸ்வாரா

இ—நான்மறையோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வகீர்தாஹியால்) வேள்வியுண்மடுத்த நறும்பு
கைவிசும்பொளிமறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாமங்களிலே தாஹியால்) நல்ல
சீண்மாடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீர்நீயெதாஹியால்) ॥கு॥

ஆறும்பாட்டு.

மனக்கொள்சிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வகுலெதாஹியால்) வண்சிவனிதாஹிக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனித்தனியேயிதாஹியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன தம்மு
டைய தனிமைதீருகைக்குயிதமானவுயும். திருச்சிற்றிறனென்று ஐந்துபாட்டாலேயருளிச்செய்து இனி யா
ருமாளாரிதாஹியாலே யவன்தனிமையையினைத்துத் தாம்மொகித்தமொகமும் தீரும்படி நிரகிரபஜ்ஞாந
ஹகி ஹரவஷ்ரணஹகி வெஷ்ணவாதிவிரிஷ்டு கிரவஹஸ்ரவம்வ்யாதிவ்யஜநஷ்டிஸ உபதாரம்ஸிர வரிகஷ்டத

ரு—அல்லது - வ்யதிரிக்தமான, வரவ்ஸ்துவ-ஸ்ருகி-ச வ்யதிரிக்தமானவென்றபடி. ஓரணும் - ஏதேனு
மொருரக்ஷகனும், மற்றுள்ளதிவ்யலோகங்களில் கவ-ர்வதாரரகிவனுயிருக்கிறவனுமென்றபடி. அவனில்- தி
ருச்சிற்றாற்றிலிருக்கிறவனிற்காட்டில், வேறில்லை - வேறுயிருப்பதில்லை, அதுபொருள் - அதுவேகரும-ர்தகமும்,
ஆகிலும் - இப்படியானாலும், அவனல்லது - திருச்சிற்றாற்றிலெம்பெருமானையொழிய, என்னுயிர் - என்னைஞ்
சானது, அமர்ந்து - வ்ருசிஷ்டமாய், கரநிரவெக்ஷமாய்க்கொண்டு வரகுலதிவ்யநிஷ்டகமாயென்றபடி.
ஆணை- கிட்டுகைக்கு, கில்லாது- மாட்டாது, ஸ்ரீவெகுண்டநாயன் வகுலதிருமகனிற்காட்டில் வேறுபட்
டவனென்றன்றோதிநவடி "ஹாவொநாந்ரதமஹ்ஹ" என்றதென்றுகருத்து. ஆதலால்- ஆகைப்பாலே, அவனுறை
கின்ற - அவன் நிதாவாஸம்பண்ணுகிறவிடமான, நல்ல - நல்லவர்களான, ஹரியுக்தரானவென்றபடி. நான்
மறையோர் - வதர்வெதிகளுடைய, வேள்வியுள் - யாமங்களிலே, மடுத்த - ஹோம-வத்திலே ஹவிர்-ர்த்த
துகளாலே, ஹோதாங்களான ஹவிர்ப்ருக்களாலேயென்றபடி. நறும் - வரிஷ்டமாயிருந்த, புகை - யஜ்ஞமா
னது, விசும்பொளி - ரோகாரத்தில், தெஜ்ஸ்ரகளை - ரூபி தாஹிதெஜ்ஸ்ரக்களையென்றபடி. மறைக்கும் -
ரூஹாதிநம்பண்ணும்படியிருக்கிற, இது திருச்செங்குன்றூருக்கு விசேஷணம். நல்ல - ஒஸ்-ர்நீபங்களான,
சீண்மாடம் - ரோதுரதலவாதாங்களையுடைத்தான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - வாஸ்தம், எனக்கு-
இவன்பக்கலிப்படி யாவஸ்தாவிதானவெனக்கு, நல்லரண் - நல்லரக்ஷாவ்ருதம், விதெஹராஹ்ருதவ-ர்ணவ-ர்மம
வதிநரவாஸ்ருதமென்றபடி. ॥கு॥

எனக்குநல்லரணே - நல்லரக்ஷகனே, நிதாரக்ஷகனேயென்றபடி. எனதாருயிரை - ஹேயவ-ர்ணவதூர
ணனை, தன்னுடைய ரக்ஷகத்வாதிகுணங்களைக்காட்டி வவ-ர்க்ரமங்களிலும் எனக்குவதாயாரக்ஷகனேயென்
றபடி. இமையவர் - நிதாவாஸிகளுக்கு, தந்தைதாய்தன்னை - பிதாவும்மாதாவுமானவனை, தன்னையெ
ன்றதுரக்ஷகத்வாவ-ர்தகம். தனக்கும் - வாதவாவ-ர்ஜனை தனக்குங்கூட, தன்தன்மையறிவு - தன்வாவா
வமர்தனைக்கு, அரியானை - ரூபாதானவனை, "யொரவாஜ்ஞாரூபாதிவெதெவாதந, வொரம்பவெதபதிவா

மூ — தடங்கடற்பள்ளியம்மானே* மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்வணங்கிவணுமபணுந்தாணுமொப்பார்வாழ்* கனக்
கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டேனே* ॥சு॥
திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டவத்திருவடியென்றுந்* திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்
வாயும்சேவடியுஞ்செய்யகைபுந்* திருச்செய்யகமலவுந்தியுஞ்

ஆ — வகலமுடைத்தாய், திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தாலே ஸர்வதேசத்தையும் வ்யாபித்து, உபகாரகரான
உவரிகழிந்தமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் கண்டேனென்கிறார். ॥சு॥

(திருச்செங்குன்றூரில்) திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள்கண்ட அந்தச்சிற்சிற்றாயன் ரக்ஷ
ணீயதாரகமான திருக்கண்களும் விரோதிநிரஸநமான திருப்பவளமும் கழுத்தழகுமான தி
ருக்கைகளும், கழுத்தழகுமான திருநாபியும், நிஜமாபரணாதிகளுக்கு விஷயமான திருவ

இ — திவ்யதேசத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பைக் காணப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறரென்றவ்யவ
ஹிதமிதை. கனக்கொள்திண்மாடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபதேசரத்நமாலையில்)॥

ஏழாம்பாட்டு.

திருச்செய்யகமலமார்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜமாபரணாதிகளால்) படையுமென்

ஸ — நவெஉ” என்றதிலே. தன்னையும் வரிவெதாகாரணனவனவனென்றபடி. தடம்- விஸ்தீர்ணமான, கடல்-
கம்பீரமாகாரத்தை, பள்ளி — படுக்கையாகவுடையவனை, ஸ்வதந்த்ரவ்யவஹாரத்துக்கும் ஸ்வ ஸ்வ
ரூபாதிகளுக்குத்தான் ரக்ஷகத்வத்துக்குமாக கம்பீரணமஹாயியானவென்றபடி. அம்மான — ஸ்வாமியை. இதற்
குக் கண்டேனென்கிறதோடே யந்வயம். மனக்கொள் - உபாஸகர்க்கனுக்கொள்ளுமவையான,
வென்றபடி. ஸகலஜநஹ்ருத்துக்களானவென்னை. சீர் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவர்களான, வண் —
ஸம்பன்னரான, ஜ்ஞாநாதிஸம்பத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி. சிவனும்அயனும் - ருத்ரனும்ப்ரஹ்மாவும்,
தானும் - ஸமவைபவனானதானும், ஒப்பார் - ஸத்ருசமாம்படியிருக்கிறவர்களான, ஒரொருவர் நிரஸநீ
யவிரோதிகளான ஸ்ருஷ்ட்யாதித்ரயத்தையும் செய்ய கூசாரானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - நித்யஸூரி
க்களான வைஷ்ணவர்கள், அத்திருமேனிக்குப் பரிவாரித்தனையாயிரவருண்டாயிருக்கும்பெற்றேமென்று ஹ்ரு
ஷ்டராகிறபடி. வாழ் - வாழ்கிறவிடமான, ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமான ஸரீரத்தாய்க்கொண்டு வஸிக்கிறவி
டமானவென்றபடி. கனக்கொள் - கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கனம் - உயரம், கருத்து - ஸ்தூலதவிவக்ஷ
ளானவென்றபடி. திண - உறுதிகளான, மாட - ஸுதைகளைப்புடைத்தான, அவனுக்குப்பரிவார்தானும் தன்
னேத்தமாம்படி அவ்வூர்தானே நித்யநிவாஸத்துக்கு உரிய வைபவமாயிருக்கும்பெற்றேமென்று கருத்து. தி
ருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு என்கிற திவ்யதேசத்துக்குள்ளே, கண்டேன் - காண
ப்பெற்றேன். ॥சு॥

திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - ஸுலபம், கண்ட - எல்லாராலுங் காணப்பட்டவனை, அத்
திருவடி - அந்தஸ்வாமியானவன், அடி - ஸ்வாமி, திருவென்றுவ்யபதேசிக்கை, திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் - ஸ்ரீமத்
துக்களாய் கல்யாணகுணங்களான நேத்ரங்களும், நித்யஸஜநங்களைமுற்பட கமலவிகாஸகரணராக்குமவையாய்
கருணாரஸவிகாஸங்களாலே கொகநதஸதருஸமான திருக்கண்களுமென்றபடி. செவ்வாயும் - சிவ
ந்தவாயழகும், அவர்களைக்கண்ட ஹர்ஷாதிரேகத்தாலே ஸ்வாபதாக்ஷிபரூபமாய்ச்செய்ய வருமாப்போலே
ஸாஹித்யாபஸித்தவிகஸிதமாயிருக்கையாலே ஸாரதரமான விம்பாயரமுமென்றபடி. செவ்வடியும் - சி
வந்ததிருவடிகளும், அந்த ஸௌந்தர்யாவலோகந ஜநஹ்ருத்துக்களாலே விஜாதீயரான ஹேயஸம்பர்க்கத்தாலே
ந்து வரிஷ்டஸம்பண்ணிக்கொண்டால் அவர்களுக்கு விகஸிதாரணதாரஸமாவ தம்ஸ யாமஹம்போலே
சதிஹேயருங்களாயிருக்குமவையான வடிகளுமென்றபடி. செய்யகையும் - சிவந்ததிருக்கைகளும், திருவடி
களிலேவிழுந்தவர்களை ஸ்நேஹத்தாலே யவன் ஸ்ருஷ்டிக்கும்போது அவர்களைக்கு ஸ்ரீமாவிஷ்ணுஸ்ருஷ்டம்
போலே சதிகோமளமாய் ஸகலஜநஸாவஹாதிகரங்களாயிருக்குமென்றபடி. திருச்செய்
யகமலவுந்தியும் - ஸ்ரீமதாய் கல்யாணமான கழுத்தழகுமான திருநாபியும், உந்தி — நாபி, திருவடிகளிலேவிழுந்.

ரூ—செய்யகமலமார்புந்செய்யவுடையுந்* திருச்செப்பமுடியுமாரமும்படையுந்திகழ்மின்சிந்தையுள்ளானே ॥
திகழ்மின்சிந்தையுளிருந்தானேச்சூழ்நிலத்தேவர்கள்நான்மறையோர்* திசைகைகூவியேத்துந்திருச்செங்
குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானைப்* புகர்க்கொள்வானவர்கள்புகலிடந்தன்னையசுரர்வன்கையர்வெங்

ஆ—மாகையாலே சிவந்ததாமரைபோலேயிருந்த திருமார்பும், திவ்யஆகாரமும், நிரதிசயபோக்யமான திருவநிலிஷகமும், திவ்யஉளக்கிகரமும், ஸம்வகுராதிதிவ்யாயுதங்களும், திகழ்மின்சிந்தையுளிருந்தாமினென்கிறார். ॥ரு॥

(திகழ்மின்சிந்தையுள்) ஸஹஸ்ராரஸ்ரக லகஷ்மீவல்லபநலம்ஜநநவநிவாஸந லம்ஹ்ருதீம்ருதயே, லகியாகுதாதிர்வ வர்ஷகிரதிவ ஹரதவஹ்ருதி லகஷ்மவல்லபஜநார்தநாயை, தநிலராயுவர்ஜந ப்ரதர்லதிதனைப், வதவெர்திவிக்ருபாவராய், வாதிவரவிஷ வரணயாஹரநாராம யாகரராய், கூதாம்ஜலிகளான ஹளதிகரராலே லம்வர்திபரோநமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்ற றங்கரையிலே நின்றநளி என்னெஞ்சிலே தீவ்ரோநயிருந்தருளினவனை யெத்தைச்சொல்லிப்புகழுவது,.

இ—கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸம்வதர்தியால்) அவன்தனிமையைநினைத்துவந்த மொகந்தீர்ந்தவாறே அவனை யநுபவிக்கிறானென்று லம்மதிவர்திதை. ॥எ॥

எட்டாம்பத்து.

பொருந்துமூவுலகிற்தாழிக்குத் தாதுபர்மநுளிசசெய்கிறார் (ஸஹஸ்ரணைதாழியால்) கநாராமம் - கநாராமமொழும், புகர்கொளிதாழிக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (லகியாகுதாழியால்) அசுரரிதாழிக்குத் தாதுபர்மநுளிச்சசெய்கிறார் (தகிழிராயிதாழியால்) செழுவென்கிறதற்குத் தாதுபர்மநுளிச் செய்கிறார் (வாதிவராவிஷதாழியால்) திசைகைகூவி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூதைதாழியால்) நிலத்தேவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஹளதைதாழியால்) ॥அ॥

ஈ—தவர்களை யவனெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்போது விநயவாயுவாவநதரான வவர்களுக்கு நிரஹாரமாகவ நாஹவிக்கும்படி அழகியதாய் காஞ்சீபுணைதணிகிறண விவாணாராணமாய் வரிதஸ்ரஸ்ரஹத நிர்ஜரயு வஸ்திவெஸத்தாலே ஊரவிகவிக கழுவஸ்ரஸமான திருநாமியுமென்றபடி. செய்யகமலமார்பும் - லகஷ்மீ நாதிராஞ்ஜிதமாகையாலே காராணநலிநகாதியாகமான வகஷஸ்தலமும், செய்யவுடையும்- ஐஸ்வரய தட வரிஷ்டம்மிவம்யாதவவாஹமான வீதாம்பரமும், உடை - வஸ்த்ரம், திருச்செய்யமுடியும்- வதாரகுணிமணவஸ்திதிமாகையாலே உதாரகுணிவஸ்துமான திருவநிலிஷகமும், ஆரமும்- திவ்யஉளக்கி கரமும், படையும் - வதாரதலையிலாயுதமாய் லொகதலையிலாஹாரணமாயிருக்குமவையான திவ்யா யுதங்களும், படை - கூபாயம், திகழ - விளங்க - என்றும் - வவஸ்காலமும், எண்சிந்தையுள்ளான் - எ ன்னெஞ்சிலேயிருக்குமவன், சிந்தையிலேபிருக்குமவன் சிந்திதுள்ளான். ॥இ॥

பொருந்து- பொருந்துமவையான, தன்னுடைய ஸுணாதிகளாலே கநாராமங்களாகத்தக்கவையா ன வென்றபடி. கநாராமமொழுமாம்படி நிரவாயிக லொஷதங்களான வென்கை. மூவுலகும்- மூன்று லோகங்களுடையவும், படைப்போடு- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, கெடுப்புக்காப்பவன்- லம்ஹாரண ரக்ஷணங்களை யுடையவனான, கெடுப்பு- லம்ஹாரணம், காப்பு- ரக்ஷணம், கெடுப்புக்காப்புகளையுடையவன் கெடுப்புக்காப் பவன், ஸ்ருஷ்டியையும் லம்ஹார ரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமவனென்று வடுகாமம்-ம், "க்ருஷ்ணவ்ருஷ்ண ஜகதாநா முத்பாயாநாம் நிரவாயிநீம் ஜகதஃ । வதாவஹாபகரணே வ்ருத்திவரஸ்ரகுஹிதோவரவி" என்கிறபடியே கவராயவாவஹநாஸாதக மாகையாலே லம்ஹாரணமும் உபாகாய-மான ரக்ஷணவிலொஷ மாகையால், ஸஹஸ்ரணாராமமொழுவிஷயத்திலே வாலகத்தோடே லம்ஹாரத்தையும் சொல்லக்குறை யில்லை. புகர்கொள்- தேஜஸ்ஸைக் கொண்டிருக்கிறவர்களான, தேஜஸ்விகளானவென்றபடி. லமவஸ்ரலகியா கிற ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவர்களானவென்கை. வானவர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதெவர்களுக்கும், புகலிடந்தன்னை- க்ருதபணவிஷயமான, புகல்- க்ருதபணம், ஸரண,ானவென்றபடி. வன்கையர்- வலியகையை யுடையவர் களான, வலிமை- வெளிஷ்டகவ, பலாயிகரான வென்றபடி. அசுரர்- கவராகளுக்கு, வெங்கூற்ற- க்ருதாந்தனான, கூற்று- யம, ப்ரவிஜ்யாதனவான்தயாஸ்தவென்னும்படி க்ருதிதவிராயுஷ்

மூ— கூற்றைப்* புகழுமாறறியேன்பொருந்துழுவுலகும்படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே* ॥அ॥
படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே* இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவ
னேபுகழ்வில்லேபாலைவயுந்தானே* கொடைப்பெரும்புகழாரினைபார்தன்னுளர்கூரியவிச்சையோடொழுக்கம்*
॥அ॥

அ—புகழுமாறறியேனென்கிறார்.

(படைப்பொடு) வாசிஷ்டாராய், வ்யவஹாராய், வ்யவஸ்தாபகராய், நிரதிசயஸுகபோகவிஷ
ஜராய், ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவிதூராய், நித்யநைமித்திகாந வஸ்துஸஹாய தூரீ ஸகலலோகரக்ஷணபராயி நந்த
திவ்யஜநங்களாலே சுபாஸ்ரயணமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்ந்தநாதன் ஸ்வாமி
நுக்கு ஸகலவிதபந்துவுமாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் நிர்ஹேதுகமாக அடியேனுடைய நெஞ்சிலே புகுந்து
கொண்டு, ஸுகரூபமாயிருக்கிற தன்னுடைய திருவடிகளிலே என்னை அடிமைகொண்டபடியை நினைத்து
அதிசயித்து, அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை அநுபவித்து, அவனுடைய ஸர்வாதிகத்வத்தை அநுஸந்தித்து,
அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அவனுடைய ஸர்வஸக்தித்வத்தை ப்ரத்யக்ஷித்து,
அவனுடைய ஸத்யஸங்கல்பத்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து,
அவனுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அவனுடைய ஸர்வகாரணத்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து,
அவனுடைய ஸர்வாந்தர்யாமித்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அவனுடைய ஸர்வாதாரத்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து,
அவனுடைய ஸர்வஸேஷித்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அவனுடைய ஸர்வஸேஷித்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து,
அவனுடைய ஸர்வஸேஷித்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அவனுடைய ஸர்வஸேஷித்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து,

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— கொடைப்பெரும்புகழாரென்கிறதை ஸம்ஹரித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாசிதாதியால்)
இனையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஹாராயென்று) ஸிஷ்டாசாரவ்யுத்பாதகராயென்ற
படி. தன்னுளரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகஸ்வாமியென்று) ஸ்வாபாவிகஸ்வாமி
கூரியவிச்சையோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோகதாதியால்) கொடைப்பெரும்பு
கழாரினைபார்தன்னுளர்கூரியவிச்சையோடொழுக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநுஷ்டா
நவிதூரதாதியால்) நடைப்பலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யநைமித்திகாதியால்) இயற்கை
யென்கிறவிடத்தில் ஸ்வபாவஸப்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (திவ்யதாதியால்) வாசிதாதித்துகருத் தா
த்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஸ்வாமிதாதியால்) அதில் ஸகலலோகரக்ஷணபராயி நந்தவென்கிறவிடத்தாலே இடைப்புக்
கோருருவுமொழிவில்லையவனேயென்றது வ்யாவ்யாதம். யாவையுந்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகதாதியால்) அதில் ஸமஸ்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞதாதியால்) புகழ்வில்லை
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தத்திலிதாதியால்) இதற்கு ஸமஸ்தாத்பர்யமருளிச்

ஸ— ஸ்வாவிஷயெதிகரணஸ்ய ஸ்வதாத்பர்யநிர்ணாயகத்வாத் என்றபடி. நான்மறையோர்- சதுர்வேதங்களை யுடையவர்க
ளான, மறை- வேதம், மறையுடையவர் மறையோர், செழு- விலக்ஷணரான, வாசிவாஸ ஸாமாந்யாதிகரணஸ்ய
ஸாமிகளான என்றபடி. நிலத்தேவர்- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திசைகைகூவி- திக்குகள்தோ
றும் சுஜாதிபண்ணி, கூவியென்றது கூப்பியென்றபடி, ஏத்தும்- ஸ்துதிக்கும்படி யிருக்கிற, திருச்செங்குன்றூ
ரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையாளனை- அவ்வாற்றங்கரையிலே யிருக்குமவனை, திகழ்- ஸ்தாநபூதமாக, என்- தி
ருத்தைபுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயகுஹாந்தர்வர்த்திகளான, இருந்தானை- எழுந்தருளியிருந்தவனை, புகழுமாறு- ஸ்துதிக்கும்
ப்ரகாரம், அறியேன்- அவனுடைய ஸௌலப்யஸௌலப்ய ரூபங்கள் வாங்மநஸாதி விஷயதைகளாகையாலே
என்னால் ஸ்துதிக்க முடியாதென்றபடி. ॥அ॥

கொடைப் பெரும்புகழார்- விதரணாதாநாதி ஜநிதஸுஹ்ருதாகீர்த்தியை யுடையவர்களான, கொடையென்று
தாநம். புகழ்- கீர்த்தி, புகழையுடையவர் புகழார், இனையர்- இன்னாரின்னாரென்று ப்ரவிபாகரான, தன்னுளர்-
தாஸரவர்களுடைய, தனக்கு ஸஹ்ருதராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவென்றபடி கூரியவிச்சையோடு-
ஸ்ப்ருஹைகளான விஷயாபேக்ஷை, விச்சை- விஷயம், சுஜாதிஜ்ஞாநம் முதலான ஸ்ப்ருஹாவிஷயங்களோ
டே யென்றபடி. ஒழுக்கம்- ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களான வ்யாபாரங்களும், நடைப்பலி- நித்யம் நடவாநிற்கிற
பலிகளும், நித்யநைமித்திகாந வஸ்துஸஹாயஜ்ஞாதிகளு மென்றபடி. இயற்கை- ஸ்வபாவமாயிருக்கிற,
இவைகளையே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான வென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றா- அந்த திவ்யதே
சத்திலே, அமர்ந்த- வர்த்திக்கிற, நாதன்- ஸர்வேச்வரன், படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்- ஸ்ருஷ்டி
யோடுகூட ஸம்ஹாரண ரக்ஷணங்களையு முடையவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனென்றபடி. அவனே-
அந்த ஸர்வேச்வரனே, பிரமபரம்பரன்- ப்ரஹ்மாவாகிற வராதரன், ஹ்ருஷீகேசர்களிற்காட்டில் வரரான
ஹம்ஸாதிகளுக்கும் வாணிநே ப்ரஹ்மா, இப்படி வராதரனான ப்ரஹ்மாவைத்தனக்கு வர்தமாநமாக வுடை
யவனென்றபடி. சிவப்பிரான்- "ருத்ரம் ஸஹஸ்ரசிரஸம்" என்கிறபடியே, ஸகலதைதகளுக்கெல்லாம்

ழு—நடைப்பலியிடற்றைத்திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றமர்ந்தாதனே* ॥கூ॥
அமர்ந்தநாதனேபவரவராகியவர்க்கருளாநருநமட்மாலே* அமர்ந்தகண்பழனத்திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றற்கணாடாலே* அமர்ந்தநீர்முகவாயிரவர்தெவதிபர்கள்தப்பதிபவனிதெவர்வாழ்வு* அமர்ந்தபாடேசோழக்கணம்மாலேநான்முகனேயமர்ந்ததனே* ॥ம॥

ஆ— ஜாதாதெ,மாதிஸ்ச்சுதமும், வவ ரஸுவுவாவுறையிருக்குக், இவ்வகையத்தில் வ்ஷ்டீபிக்ஸ, புகழ்மாறநிபென் எனகிறார்.

॥கூ॥

(அமர்ந்தநாதனே) க்ருஷ்ணஸ்ஸுவிஷ்ணுகாவஹாகவும், ஜிஷ்ணாயவும், க்ருஷ்ணஸீஹிதஸ்ரீவத்ஸாதிலக்ஷணும், கருடாகவாஹிலுகமான திருச்செங்குன்றாரில் திருச்சிற்றற்றங்கரையிலுகமான நிருவாய்மொழி பலபாட்டுக்களிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவாக்ரேஸரராகவுடையவனும், கைஷ்ணவாக்ரேஸர வாழ்வாஷ வரணாரவிந்தமஹாதாரமாகவுடையவனும், ஸ்ரீஸாதாத்விய ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வாழ்வமர்ந்தபாதேனே பயிற்

இ—செப்திரே (புகழுமாறநி தோழிபால்) இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே புகழுமாறென்றருளிச்செய்தவாறே பலைபடைடு முகடுப்புக்க ப்பவனென்றருளிச்செய்த வவஸ்ஸு வேதாந்தாசார்யவணர்நமே வ்ஷ்டிடன்றிறவென்ன, அதுவுவுமா லெகவிதாதிரஸ்தீரவல்லதா வ்ஷ்டிபடாறு. ஆதலால்புகழுமாறநிபென்கிறரென்றுவாக்யஸ்தஸிவ்ஷ்டிபடாறு.

பத்தாம்பாட்டு.

அவாவராகிபென்கிறதற்குத் தாதபர்பருளிசெசப்கிறார் (க்ருஷ்ணதோழிபால்) அவர்க்கிதோழிக்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணஸீஹிததோழிபால்) அமர்ந்தகண்பழனவென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (கருடன்தோழிபால்) தப்பதி யென்கிறதை திருச்சிற்றற்றங்கரைக்கு விஸேஷணமாக்கியதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸைலதோழிபால்) அமர்ந்தசீரென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (வாழ்வ்வ்ஷ்டிதோழிபால்) திருமாலும்- திருவஹஸ்ஸும், தம்பதிபவனிதெவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிலவுதோழிபால்) இத்திருவாய்மொழி பலபாட்டுக்களிலே திருவஹஸ்ஸுஸ்ரீயஜநவாஸுதேவனை வணர்த்

ஸ—உவகாரகனாரூணமவனேயென்றபடி. அவனை- அந்த வவஸ்ஸுவாரனை, இடைப்புக்கு- நம்வேபுகுந்து, வ்ஷ்டிவவஸ்ஸுவிஷ்ஸுகமாக சுவதரித்து என்றபடி. ஒருருவும்- ஒருவஹாகஸ்தையும், உரு- வஹாகஸ்தும், ஒழிவில்லை- ஒரு வஹாகஸ்தையும் விடாதே வஸ்தையும் ரக்ஷிபாகிற்பனென்றபடி. யாவையும்- வ்ஷ்ணு வஹாகஸ்துக்களும், தானை- வஸ்துவ்ஷ்டுக்களையும் வ்யாபகமாக வுடையவனனவனே யென்றபடி. புகழ்நில்லை- இதில் வ்ஷ்டிகயில்லை, புகழ்வு- ஸ்துதி. இவையெல்லாம் தீபஸ்ருஷ்டிஸுஸ்ரூ ஸ்ரீவ்ஷ்டிகா மத்தனையாழிய வ்ஷ்டிபாகமாட்டாதென்றபடி. ॥கூ॥

அமர்ந்தநாதனே - க்ருஷ்ணஸுவநாயகனனே, ஸ்ரீவ்ஷ்டிகநாயகனனேவென்றபடி. அவாவராகி - அந்தந்த க்ருஷ்ணரால், "ராஜவ்ஷ்டீவபாவிரக்யம் வேஷயுவம்வஸ்ஜாபத" என்கிறபடியே அவர்களோடேகூடவு தியுமென்றபடி. அதாவது:— "வ வவஸ்ஸுபாயிகமேதத்வ்ஷ்டாவஸ்ஸுதயுவ்ஸுகாநஸ்ஸுவ" என்கிறபடியே க்ருஷ்ணஸம்ஸ்ரவஷாவஸிகனனென்கை. அவர்க்கு - அந்த க்ருஷ்ணர்க்கு, அருள் - அநுளப்பதிமனைவகளை, கவைகூடிகாஸுர்க்களனென்றபடி. அநுரூபமமாரனை - வ்ருவாஞ்சிதருசநம்வஸ்ஸுத்யான, முக்கணம்மானை - த்ரிஸ்தநுனை-ராஜ்ஞாஸ்ரீதாதெவர்" என்கிறபடியே தெவர்களுக்குவஸ்ஸுத்யான ராஜனுக்கராஜாவான, நான்முகனை - வதாதி-வாதெராதாவான, தம்பதி - தனச்குவாவஸ்ஸுநமான, பதி - வஸ்துநம், தம்மென்று வதி ஜாபாவை ஸ்வவநம். தனக்கு வைஷ்ணவநம். இது திருச்சிற்றாறுக்கு விஸேஷணம். அமர்ந்த - க்ருஷ்ணஸுவங்களான, தண்பழன - ஸ்ரீவ்ஷ்டிமான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, சிட்டாகங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றாரில் திருச்சிற்றற்றங்கரையாலை - அவ்வாற்றங்கரையிலே நிதுவாவஸம்பண்ணுமவனை, வேதியர் - ஸ்ரவிக்ஸுரான, வெஷவிஷ்ஸுவ ஸுராரானவென்றபடி. அமர்ந்தசீர் - க்ருஷ்ணஸுவ ஸுணங்களையுடையவர்களான, ஸமஸ்தஸுணாக்ரராகராமிகளானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - திருவஹஸ்ஸுவம்வுரான, அவனிதெவர் - வ்ஸுஸ்ரிதவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வாழ்வு - வைபத்துக்கு, அமர்ந்த - க்ருஷ்ணஸுவனை, அவர்களுக்கு நிரதிஸயாக்ரஹவ வைகுண்டாரவங்களுண்டாகைக்கு உவிதமாம்படி நிரவதிகவவளாந்ய வளஸீல்யாதிவிஸிஷ்டனனென்றபடி. மாதோனை - கூஸ்ய-வஸ்துதனை, அமர்ந்தனை-

மூ—தேனேநன்பாலேக்கன்னலேயமுதத்திருந்துலகுண்டவம்மானே* வானநாள்முகனேமலர்ந்ததண்கொப்பூழ்
மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனைக்* கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும்*
வானின்மீதற்றியருள்செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே* ।கசஎ।

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தேனென்கிறார். ।ய॥

(தேனே) ஐஉயாவபஃ வாஅஜகலஃவோஅஹஎஹ கனுப், நிஜீண-ஃவகஅ வொகனுப், வுஅநாஜீக ஐவொசுஹஎ தவதஉந-ஃவனுப், சூஜுப-ஃஹஎ தனுப், வஅ-ஃவுஆஜிபாயிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையாளே வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இப்பத்தும் அருள்செய்து வானின்மீதற்றிப் பின்னே வஃவாரவஃவைஅத்தைப் போக்குமென்கிறார். ।கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—கையாலே கீழேபவளே வுஊதிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றவ ரிப்பாட்டிலேயவளே வுஊதிக்கமாட்டுகிறிலே னாகிலும் நன்றுகவநூஹவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹஜஷிராகிறரென்று வஃஅகிவஅஎவிவிதே. ।உ॥

நிகமனம்.

கன்னலேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (வஃஅஜவைத்தாலே) வஃஅம்- கண்டசர்க்கரை, கோனேயென்கிறதற்குத் தாதய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (வஅ-ஃவுஆதீதாஜியால்) ।கக॥

ஈ—கிட்டப்பெற்றேனே, கூநூஹவிக்கப்பெற்றேனேயென்றபடி. ।ய॥

தேனே - ஐஉவஜஹொஹுனை, நாநாவஃவுஎவஅ வ்ஸிஅஹாரகியா வுஆஎவாயிருந்துள்ள தேன்போலே "ஃவஅ-ஃரவஃ" என்னும்படியிருக்குமவனேவென்றபடி. நன்பாலே - நல்வபாலனை, ஜஃஅகூஈரம்போலே மெநவஅஜி-ஃகஐஉய-ஃபஃஜாஜியானவென்றபடி. கன்னலே - வஃஅஜகஃரைபோலே வஅஹாவஜஜாஐகனைப்க் கொண்டு ஹொஹுனை, கன்னல்- உகூஈரவஅவிகாரம், இங்கே வஃஅஜகஃரையைச்சொல்லுகிறது. அமுதை- கூஜுதவஜஹொஹுனை, திருந்து - திருந்தியிராநின்ற, வுஎவஸ்ஜி கவுஹாவங்களாயிருந்துள்ளவென்றபடி. உலகு - ஹொகங்களே, உண்ட - வுஐயகாரத்தில் வயிற்றில்வைத்து ரகூஷித்தவனை, அம்மானே - வுஆஜியானை, ஐஹாவஈரஷனைவென்றபடி. வானநான்முகனே - வானத்திலேயிருக்கிற நான்முகனே, உளய-ஃமாகவ வலிபான வதஉந-ஃவனேயென்றபடி. இதுக்குப் படைத்தவென்கிறத்தோடே யிஅயம். மலர்ந்த - விகஅஸிதமான, தண் - ஸீதலமான, சுஜீநமானவென்றபடி. வஅஆநலமானவென்கை. கொப்பூழ்மலர் - திருநாஜியில்வஉத்திணுடைய, மிசை - மேலே, படைத்தமாயோனை - வுஎவஜித்தவாஈபஃஹஎதனை, கோனை - வுஆஜியை, கோன் - வுஆஜி, வண்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன - நிரதிஸபவஅவத்தைபுடைத்தான திருநமாரியிலிருக்கிற வரஜொஉஆரரான வாழ்வாரருளிச்செய்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும் - வஅஹவஸ்திலித்உஅகமானது, அருள்செய்து - கூவிவெபண்ணி, இங்கிருந்தாள் வெகாகய-ஃரவஅங்களையுண்டாக்கி என்றபடி. வானின்மீது - வாரஉவ்உத்தின்மேலே, எற்றி - கஎவி-ஃராஜிஉாஹ-ஃத்தாலே பேறவிட்டு, பிறவி - வஃவாரமாகிற, மாமாயக்கூத்தினை - ஐஹாஈப-ஃமானநாடகத்தை, முடிக்கும் - வஉாவுமாக்கிவிடும். ।கக॥

ஜூாநவிவொாஹுாந-ஷ்ாநஜொவயிஜீஉவொஹாகஆாஉாந-ஜஉஹாவெஜிகாயதஉ?.

ஸ்ரீஃ.

ஏஜிவொவஃநிஷ்தாதய-ஃரதாவஹிஃ.

(வார்கடாவருஷி.)

ஏஉ-ஃரவெஜவொஏஜஃமாஹுாஹநியதயாவாஉி) திஜ்ஞ கரிஷ்யாமி
வஅயதிவெநமோநாஃஸ்ரீதவஜீவிஹதம்வெவதஉவெஉவிவஃவெ ।
ஜிதஏஜிதஜுவியொமாஜஜஉாஏபகஜிவெஃவதாதஏஉாவிவெஜஃ
ஸ்ரீஃவிவெகாஜ்ஜநாயஃஸ்ரீதவிஹிதவஉஏஜுவுஹஎஉாஹாவி ॥கூநு॥

(ஏஉ-ஃவெஜவொஏஜஃமாஃ) வார்கடாவருஷியி ஜுாஉி - உஏத்திலேயிடையமிருதியாலே யொருவராலுங்

ஆ — தா — கிட்டப்போகாத கைவல்யபாவீபத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கியாகையாலும், (ஸாஹங்கிய தயா) செங்கயலுகளுந் தம்பணைபிதாழி - உத்ஸாங்கள் களித்துவகிக்கிற நீர்நிலங்களாலே சூழப்பட்ட திருச்செங்குன்றூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸாதி) கிஞ்சு கரிஷ்யாமி) இத்தால் மூன்றுபாட்டிலையும் ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறது. என்னம்பெருமானிமையவர்பெருமான் - ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற வெகுநருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் வாசியற வாழியாகையாலும், பெரியமூவுலகும்கிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த — வெற்றி கூரும் வெண்மாம்படியாக திவிகூ உரவுவத்தைக்கொண்டு, நிஜாஸாதாரணமான வெங்கும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், அல்லிதாரணுமவனில்வேறில்லை - தன்னிலை சுவிகாஹ்யதமான வஸ்துவில்லாதபடி யெவஷிலும்நின்றிக்கே நிற்கும்வணுகையாலும், (வாயத்திரிவக) எனதாருயிரை — தனக்காஸ்துவில்லாத படி வாஸுதேவாகையாலும், (ஹாரகுண்டல தரஸ்ரீ ஸுதா) திருச்செய்யகமலக்கண்ணனிதாழி - சூழ்ந்தருடையவஸ்துவிலே திருக்கண்மலர்முதலான திவ்யாவயவங்களோடேகூட வந்தாஸ்ரயிக்கையாலும், (தேவதாதிகவஸ்ஸம்வஸ்தி தாஸ்தி தாகவயொமாஸ) புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வன்கூற்றை - தேவர்களுக்குவந்தவிரோதிகளைப் போக்குகையாலும், (ஜகதுதயகூபிதஃ) படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன் — ஜகதவஸ்தாநிகளைப் பண்ணுமவனுகையாலும், (தேவதாதிகஸ்ஸம்வேத்) முக்கணம்மானைநான்முகனை - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கஸாதாரணனாய் நிற்கையாலும், (திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றம்பெருமான், சூழ்ந்திரிந்துஜபப்படவேண்டாதபடி வந்துவிலவலைப்க்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறானென்று "வார்கடாவருவியிலே" யாழ்வாராலே யநுவதிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥கூ॥

ஸ்ரீதேசிகாபிமதாநுஸாரேண வ்யாக்யாநம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (மாயக்கூத்தா) இப்படியந்தாமரைத்தடாகமிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறேசெல்ல வேணுமென்று ஸங்கல்பித்துப்போக உத்யோகித்தவர் எம்பெருமானைக்காணப்பெறாத விடாயின்மிகுதியாலே போகக்ஷமரன்றியே நான்வரக்ஷமனுகிறிலேன் நீவாராயென்று அந்தாமரைத்தடாகத்தைக் கூப்பிட்டழைக்கிறார். வாரிநனையும், நீலவரிவர்திருமகனையும் வந்துதிருவடிகாண்பண்ணிக்குழைய்மாய், உபாயபூர்த்தியமான் திவ்யவெவத்தங்களைப்பண்ணுகிறது அடியேனுக்காகவன்றே, பின்னையும்நான் ஸாக்ஷாத்கரிக்கநினைகையாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அடியேனுடைய கண்களின்விடாய்தீரும்படி யொருநாள்காணவுன்னுடைய

இ — இப்படிதிருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை ஸகிஷ்ணுவாயநுஸந்தித்துக்கொண்டு வண்புகாநின்றவர் இத்திருவாய்மொழியிலே கூடவாயலற்றுகையயோக்யதமன்றேவென்ன வ்யவஸாயிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுவும் பால்) தாமரைத்தடாகமென்று ஸரஸ்வதீஸமாஸமாதியாலே எம்பெருமானைச்சொன்னபடி. நீவாராயிதுவும்பாலே "ஸரஸ்வதீஸமாஸமாதி" மென்கிற ஸமாஸஸாமாந்யமிதுதிருவாய்மொழிக்கு வந்தீவாதுவென்றதாயிற்று.

வாமனு கண்ணுவென்கிறவுருக்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமநனிதுவும்பாலே) மாயக்கூத்தா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூஷ்ணாயமிதுவும்பாலே) விளையேன்கண்ணுவென்று கூடவுன்னுகிறபக்ஷபாதத்தைவ்யஞ்ஜநம்பண்ணுகைக்காக (அடியேனுக்காகவன்றேவென்று) இங்குகண்ணனுக்குச்சொன்னது ஸகலஜகதுபகாரத்தாலே வாஸுதேவனுக்கும் கண்ணுமென்று கருத்து. தம்மை விளையேனென்று ஸம்போதித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதுவும்பாலே) நீ கண்ணென்னுந்த ஒருநாள்காணைவென்றதற்குக் கர்மவச்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவிதுவும்பாலே)

ழ — மாயக்கூத்தாவாமற வினேடியன் கண்ணுகணைகால்* தூயசெப்பமலர்களா சோதிச்செவ்வாய் முகிழ தா* சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா தாமரைகீள்* வாசதடம்போல்வருவ, னோ வெரு நாள்காணவாராயே*

காணவாராய் என்றென்று கண்ணுணும்வாயுந்துவர்த்தியே*

ஏ—திருக்கண்ணைகாலையன் தூயசெப்பமலர்களாகவும், சோதிச்செவ்வாய் முகிழ்தாகவும், உஷுமாடாஷுபத்மபீடத்தை நிருமேனியைக் குளிர்ந்தபீலியாகவும் முடைசடையாய், வாணுமாயவாவிதாகத்தை நிவர்த்தி செய்யுமாப்போலே வாசமென்றுகூப்பிடுகிறார். 13

(காணவாராய்) காணவாராயென்றென்றுகூப்பிட்டுக் கண்ணுணும்வாயுந்துவர்த்தி தாணிப்பாதிபடச்சிவப்பே தும் சிவாதிகாழ்ந்தவாதே உன்னைநிவ்ருஷ்ணனென்று லோகத்தார்சொல்லுகிறரென்று நிந்தையுண்டு

இ—கூதுகிழுவதிதென நக்கால் நாக்குநீனக்கக்காணவேணுமெனணுமாப்போலே சொல்லுகிறனென்றுகருத்து. பதா- வாசந்தடமிதியாலே தாழ்வாகுதடாகும்போலே வரவேணுமென்றதுக் கலிவருடமநுளிச்சேக்கு றனென்னவுமாம். காணவென்கிறதற்கு தாமரைபிரிவு நியோடே பகமம். தண்பாசடையாவென்கிறதை பநுளிசசெய்கிறார் (குளிர்ந்தவி தியால்) வாசமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வாணுவதியால்) தடமபோல்வருவானெபென்கிறதற்குத் தாத்பர்மநுளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரைபிரிவு தியால்) 13

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

காணவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (காணிபபாடிதியாதி ஜ்ஞாத்திதன்னுமளவாகில்) இதுக்கலமர்ந்தாலென்கிறதற்தாடே பகமம். நன்னுட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவிதியாலே) நம்மைப்போலேகூப்பிடக் காணுமையாலே நாடெல்லாமவனைக்காணப்பெற்று வாவிதமா

ப— வாமனே- எனக்காக வாதிநுனைவதினை, என்கண்ணை- உஷுபதிஜனை வெண்ணுடைய கூவுஷ? எனக்காக கூவுஷனுப்வந்து திருவடதாரம் பண்ணினவதினை யென்றபடி. திருவடதாரம் தமக்குகாடர்காரமாயமையாலே விஜேயனென்கிறார். மாபக்கூத்தா- ஸுபர்மாய் உஷர்நீயங்களான வெவ்வி தங்கனையுடைய வதினை, கூத்துஷைபிரித்து வாசனேறி மஹபிக்கையால் மனுவுதியாஷர்நீப ஜிவ்வெவ்வி தங்களெல்லா வற்றையுங்காட்டுகிறது, நவநீதாடநிதாத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. கூத்துடையவன் கூதனன், கூத்தா வென்று வாவெவ்யபநம், கண்கைகால்- கவீபநபகாரவாணங்கள், கிட்டினோரோடி முதலுறவுபண்ணும் திருக்கண்களும், அக்கண்ணழகி லகப்பட்டாரைபீணைக்குத்திருக்கைகளும், அந்த வாஷர்த்துக்குதோற்று வெருவாவஷர்விழுந்த திருவடிகளுமென்றபடி. தூய- நிர்மலங்களான, செப்பமலர்களா. சிவந்த வாஷங்களாக, ஸுகுமான திருமேனிக்கு வாரணமாப்படி காரணகரணங்களாக வென்றபடி. சோதி- ஜ்வாலிஷ்தான, தீஷ்ணவிதாஜ்வலமான வென்றபடி. செவ்வாய் காரணாயபமானது, முகிழ்தா- அந்த ஷாகாரமாக, அந்த காரணகரணங்காரமாக வென்றபடி. முகிழ - ஷாகாரம், "ஸவாகாரநாஷரம்" என்கிற நியமாகையாலே, மாஸீபர்காலீபயத்தாலே தீஷ்ணவிகாவிலாநாவஷ்டாதுமாயிரே திருப்பவளமிருப்பது சாயல்சாமத்திருமேனி காளிதகதப் ஸுகுமான திருமேனியானது, சாயல்- காளி, சாயலசாமத் திருமேனியென்று ஷயுஷவதிலாவிஸுதாஸுர். தண்பாசடையா- குளிர்ந்த பச்சிலையாக, அடை- இலை, பாசடை- பச்சிலை, ஸீதலஸுகுணஜலநதிநீவதிபோல வென்றபடி. இப்படி இங்குதிருமேனி நதிநீவதி ஸுநீபமாய், வாஸுஷ காரணஜாலமானது, ஸமஸ்துஸுநீபமாயிருக்கிறது என்றாகுத்து. தாமரை நீள்வாசத்தடம்போல்- தாழ்வாயுமாய், நிர்மலமய விஸாலமாய், வரிஷலவாஹலமான தடாகம்போலே, வாசம்- வாஸனை, தடம்- தடாகம், வாசத்தடமென்று ஸாகுவாத்ரிவசனமாஸ். வருவானை- வரும்வழவாஸனை, முன்புதன்பக்கல்வருப்படியை நிஜனத்தருளிச்செய்தபடி. ஒருநாள்காண- ஒருநாளாலுமுன்னே யென்கண்ணுக்கிலக்காணும்படி, வாராய்- வந்தருளவேணும்.

காணவாராய் என்றென்று- நாணுன்னைக் காணுப்படி நீவரவேணுமென்றென்று பலகாலமலற்றி, காணவாவாயென்றொருக்கால்சொல்லி, வரக்காணுமிட்டால் ஆறியிருக்கவல்லவழன்றே, பின்னையுங்காணவாராய் காணவாவாயென்பராயிற்று. கண்ணுணும்வாயுந்துவர்த்து- நீ வருகிறபோதென்று திக்குகள்தோறுமோடோடிப்

மூ—னை நின்னன்னட்டமர்ந்தாலிரங்கியொருகணீபர்தேர* காணவாராய்கருநாயிறுதிக்குங்கருமாமாணிக்க*
நாணன்மலைபோல்சுடர்ச்சோதிமுடிசேர்செண்ணியம்மானே* ॥உ॥
முடிசேர்செண்ணியம்மாகின்மெய்பூதாமத்

ஆ—தனுன்னைக்காணப்பெற்று வாழ்கூமானவிந்நாட்டிலே நானிருவனு முன்னைக்காணப்பெறாதே கிடந்தலமந்தால் என்பக்கலிலேகூவிவைபண்ணி ஜாஜ்யுதாக நீயாஉகவொயவொம்பாராத்தாமரைக், நீயிஜ்யுதாகி நியதிவ்யாபிவனைப், உதுநீயுமவஸ்திதோயி யிலஸிதமாய், வாஷ்மாவஸ்வரூபகூராமாயிருப்பதொரு கருமாணிக்கமலை நடந்தவருமாபோலே காணவாராயென்கிறார். ॥உ॥

(முடிசேர்) நிரதிசயபவ்ரிஜ்ஞ தாஉவிலஸித தரமான கூஉகஹாரத்தையுடையவனே? யென்றென்

இ—யிருக்கிறதென் றிருக்கிறாரிவரென்றுகருத்து. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயி தியாதி) முடிசூடுமிங்கே கருநாயிறுதிக்குவாதாஹவாதிவ்யூ-த்தாலே மயிர்முடியைச்சொல்லுகிறதென்றுநினைத்து சுடரிதியாதி-த்தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (ஜாஜ்வுதாநெதியாதி) வ்யாக்ரம - 8 நொஜும், இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலென் விடாய்கெடும்படி தாமரைத்தடாகம்போலே வந்தருளவேணுமென்கிறார் இப்பாட்டிலே என்விடாய்கெடும்படி யழகியமயிர்முடியோடேவந்து தோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று வ்யாக்யாநாபிப்ராயமாயிற்று. நீயுணிமிபர்-வமையாலே ஜஹித்தவஸ-த்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீயுஜ்யுதாகிரி தியாதி) கருநாயிறுதிக்குமென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (உதுநீயுமதியாதி) நாணன்மலையென்கிறவிடத்தில் நன்ஸவுத்துக்குத் தாதுப-மருளிச்செய்கிறார் (வாஷ்மதியாதி) இதுகூஹாகாரவமெதுவென்றுகருத்து. ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

முடிசேர்செண்ணிகடிசேர்கண்ணி யென்கிறவாகாங்களுடைய வாழ்வியுராஹாரத்தாலே ஜஹித்தவஸ-த்தை

ய—க்கிறகண்ணும் கூப்பிடுகிற வாயும் உலர்ந்து, கண்ணீர் கைகளாலிறைக்கும் உஸ்ரவ்யமென்று தோற்றும்படி கண்பசையற வுலர்ந்தது, கூப்பிடும்வாயும் பசையறவுலர்ந்ததென்றுகருத்து. அடியேன்- உனச்சு மவ்யுமென்னலாம்படியான நிராவாயிகவ்யவ்யத்தை யுடையவனானான், நாணி- லஜ்ஜித்து, இப்படிவாராதொழிந்தவாறே. நாட்டாருன்னை பென்கொல்லுவார்களோவென்று லஜ்ஜித்து என்றபடி. நன்னாட்டி- நல்லநாட்டிலே. உன்னைக்காணப்பெற்று வ்ருத்திகமாயிருக்கிற நாட்டிலே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெற்ற திவ்யலோகத்திலென்னைப்போலே கூப்பிட்டலபாதோவென்றுகருத்து. அலமர்ந்தால்- தடுமாறினால், உன்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டாலென்றபடி. இரங்கி- என்பக்கலிலே கூவைபண்ணி, உனக்கென்னைவிஷயத்தில் கவலைகூபில்லாதொழிந்தாலும் வாராநிற்கண்டா விரங்கவேண்டாவோவென்று கருத்து. சுடர்ச்சோதி- வ்யாபாகமாய் கவ்யாகூதவிவ்யஜ்யுதிர்பமான, சுடர்- ப்ரபை, முடிசேர்- மயிர்முடியோடே சேர்ந்திருக்கிற, திவ்யாஉகவொயவ்ஸ்ரீயாபூமான வென்றபடி. சென்னி- ஸிரஸ்ஸை யுடையவனை, அம்மானே- வ்யவ-ஸ்ரீயாபதே, கருநாயிறு- நீலகாம்கிதாஞ்ஜிருப்பாதைந குஞ்சிதவுன், உதிக்கும்- ஸிவாரத்திலே உதியாநிற்கிற, இதுமலைக்கு விசேஷணம். உதுநீயுமவஸ்திதவிலஸித ஸிவாரமானவென்றபடி. கருமாமாணிக்க- நீலநிறமாணிக்கப்ரபமான, நாள்- கூஹிநவமான, நாளென்று கூஹிநவவாஹி. நாள்நல்மலையென்கிற விடத்திலே, ளகாரவ்ருணகாராமெஹம். நல்- நல்லதான, லோகத்தில் வஸ-தங்கள்போலன்றிக்கே கூதிவ்யகாரமான வென்றபடி. மலைபோல்- வஸ-தம்போலே, இதுக்கு வராயென்கிறத்தோடேயந்வயம். நீ- ஒருநாளும் பிரியவொழியாதவழகையுடையவனானீ, அந்தோ- அய்யோ, உன்னுடைய வழகின் மெலியகுணவ்ருத்தை நீயறியாதொழிந்தால் என்னுடைய-யையுமறியாதொழிய வேணுமோவென்று கருத்து. ஒருநாள்- பலநாள் வரவேணுமென்கிறேனே, காண- நான்காணும்படி, வந்யோஜநாகாராத்ய-யாயழைக்கிறேனேனென்று கருத்து. வாராய்- வந்தருளவேணும். ॥உ॥

முடிசேர் சென்னி- கூஉகஹாரத்தோடேசேர்ந்த உத்தரோஷ்டத்தை யுடையவனன, அம்மா- வ்யவ-ஸ்ரீவானே, அம்மாவென்று அம்மாணுக்கு வ்யவ்யாயநம். நின்- உன்னுடையதான, உனக்கவாயாரணமான வென்றபடி. மொய்- ஸ்நிக்தமான, தொடுக்கப்பட்டதான வென்றபடி. பூம்- ஸுகந்தமான, தாம- யாஸ

மூ— தண்டுழாய்* கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்* படிசேர்மகரக்குழைகளும்
பவளவாயும்நாற்றோளும்* துடிசேரிடையுமமைந்ததோர் தூநீர்முகிலைபோற்றோன்றுமே* ॥க॥
தூநீர்முகில்போற்றோன்றுதின்சுடர்கொள்வடிவுங்கனிவாயுந்* தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சிந்தைதனி
றைந்தவா* மாநீர்வெள்ளிடவிலதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்* தூநீர்கடலுட்டுயில்வானேயெந்தாய்

ஆ—றேங்கியழுதக்கால் கணக்வொஸவுவ்ஸ்ழ்ஷூ ஷகாரகாம்ப@விஷ்ஷவஷ்ஷுஸாயா வதாவைக்ஸாஹாதம்
தாயேஸ்ரீஸாஹிகமாய், விஷவஸமிவவரிவதிணக்மாயிருப்பதொரு வியாஹம்போலே வந்து தோன்றுகி
றானென்கிறார்.

(தூநீர்) விஷவஸமிவவரிவதிணக்மாயிருப்பதொரு வியாஹம்போலேயிருந்த வுன்னுடைய உஜ்ஜ்வ
லானதிருவடியும், கனிவாயும், ஷகாரஷ்நிஸக்மாய், ஸ்ரீவத்ஸாஹாஸ்ரீகமாய், வாஜ்ஜூஷ்நாஜமாய், ரவிகார

இ—யருளிச்செய்கிறார் (நிரகிஸயெதுாஷியால்) துடிசேரிடையுமென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார்
(தநாஜதுாஷியா-) ஸுஷம்-வ்யூஹம்.

நாலாம்பாட்டு.

தேநீரென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (ஷகாரஷ்ந துாஷியால்) இவ்விஸுஷணத்தால் கஜேந்
த்ரக்குவமித்த வகிஸயங்களையருளிச்செய்கிறார்(ஸ்ரீவிரசுாஷியால்) வாஷ-ஷ்ஷுஸ்ரீயிற்போலே வந்தென்சிந்

ஸ—யாஸுமான, காஸ்ரீஜத்தான வென்றபடி. கடிசேர் என்கிறத்தை யிங்கேயநுபிப்பது. வரிஜஷம் சேரா
நிற்கும், கடி- வரிஜஷம், நாட்செல்ல நாட்செல்ல வரிஜஷம் விஞ்சி வாராநின்றுள்ள வென்றபடி. தண்டு
ழாய்கண்ணி- ஸீதல தாஜவஸீஷாஜஸாமியான, பெருமானே- பெரியோனே, என்றென்று- இப்படியே
நிரஹாஸமாகச்சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லி யாறியிருக்கிறேனென்று தான்தேறியிருக்கிறாயோ. ஏங்கி- தீ
வ்ரஸொகவெஸத்தாலே ஜநியும்பிறப்பிடமாட்டாதே ஜ்ஞாநி-ர்கவ்யாயனுய், அழுதக்கால்- நானழுதால், இ-
துக்குத் தோன்றுயென்கிறத்தோடே ஸுஸபம். படிசேர்- படியாய்சேர்ந்திருக்கிற, படி- வ்ருஹாவம் கணக்வொ
ஸங்களுக்கு மிகவுமநுகூலங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. மகரக்குழைகளும்- ஜகாரகாணங்களும், பவ
ளவாயும்- வாவாஷ்டாயாமும், நால்தோளும். வதாவைக்ஸாஹாக்களும், துடிசேர்- துடிக்கு வஜ்ரமான,
நடி- ஜகாரவ்ருத்தவிஸ்ரீவிஸுஷம், தநுதநுதாரமான வென்றபடி. இடையும்- உபயுமும், அமைந்தது-
சமைந்ததான, இவையித்தனையுமுடைத்தாம்படி வரிஷ்டஜத்தான வென்றபடி. தூநீர்- விஷவஜலத்தையுடை
த்தான, விஷவஸமிவ வரிவதிணக்மாகையால் வ்யவநீயஸ்ரீகமான வென்றபடி. ஓர்- யொகுவியகூஷண
மான, ஸுஸ்நிகவத்வக்மான வென்றபடி. முகில்போல்- ஜவெம்போலே, தோன்றுய்- தோன்றுகிறுயில்லே,
உபாயநுஜனவுனக்கு இது உசிதமோ பிராணனேயென்றபடி. நான்காணும்படி வந்துதோன்ற வேணுமென்று
கருத்து. ॥க॥

மாநீர்- ஸுஹாஜலத்தில், விவ்ருதாயமான ஒரு ஜலவஸத்தில் கிடக்கிற வென்றபடி. வெள்ளிமலைதன்
மேலே - ரஜதகிரியின்மேலே, தன்னென்று வ்யவச்சேதநாவ்யயொமம். வண் - உதாரமான, ரமணீயமான
வென்றபடி. கார்நீலமுகில்போல - வஷ்காகாலத்து நீலஜலம்போல, கார் - வஷ்காகாலம், தூநீர் - ஸ்ப
ஷ்டஜலமான, வெளுத்தஜலத்தையுடைத்தானவென்றபடி. கடலுள் - க்ஷீராணர்ணவத்திலே, துயில்வானே - கண்வ
ளர்ந்திருக்கிறவனே, ரஜதகிரிஸ்ப்ருஷ்டாஜலாஸயுர்ணாக, உஜ்ஜ்வலவிஸாலயவலஸீதல ஸுஷஸயநத்தின்
மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனேவென்றபடி. கடலுள்துயில் என்கிறவிடத்தில் ஸகாராகவரே தகா
ரமடகாரவிகமும் உகயொரகாஜஸஃ. எந்தாய் - கஜ்ஜுகஜ்ஜாதிந, தூநீர்முகில்போல் - விஷவஸமிவவரி
ணர்மான ஜவெம்போலே, கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வஷ்காகவயாஹகம்போலே என்றபடி.
தோன்றும் - வ்யகாஸிக்கும்வ்யவஹாவமான, நின் - கஜ்ஜுவாயாரணமான, சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிரு
க்கிற, சுடர் - வ்யஜ்ஜ, உஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி. வடிவும் - திருமேனியும், கனிவாயும் - பிம்பொஷ்டமும்,
கனி - பழம், இங்கு பிம்பொஷ்டவாம். தேநீர் - தேனைநிறநீரையுடைத்தான, ஷகாரவரிவதிணக்மானவென்
றபடி. தேன்நீரென்றவிடத்திலே நகாரொவரே வகாரவ்யனகாரவ்யயொவஃ. கமலக்கண்களும் - கஜ்ஜுவ்ய
க்ஷ்ஸங்களான. யொவநங்களும், வந்து - என்கண்ணுக்குத்தெரியாதபடிவந்து, என்சிந்தைநிறைந்தவா - என்

ஈற— சொல்லமாட்டேனே* ॥சா॥

சொல்லமாட்டேனடியேனுன்னுனக்குச்சாதித்தி நபாசம்* எல்லேயில்சிளாயிறைஞ்சுபோலென்னுள்ள வா* வல்லேலென்னுமிருள்சேர்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ்* மல்லேநாலமுழுதுண்டமாகீர்கொண்டல்வண் ணனேனே* ॥ஞ॥

ஆ—விகவிகடான வுஊபரீகஉஉம்பாலேயிருந்த திருக்கண்களுமு, நபநபொவாவுமன்றியே வந்தென்சிக் தைதினைறைந்து வுவுஞகூமாகிறபடி சொல்லகிலமல்லவென்கிறார். ॥சா॥

(சொல்லமாட்டேன்) வுஊபகாஙவுஞகூவுஞவுமிஙவுஉரிவுஞிணஃமான திவுத்தின்கிறம்பாலேயிருந்த திருநிறத்தையுடையவனே உன்னுடைய நிரகிஸபதீவிபாகமான திருவடிகள் நிரகிஸபதெமிஜாபமாய் நிரவயிகவுளாஜுயஃநியாயிருப்பதிளாயிறைஞ்சுபோலென்னுளளே விளங்குகிறபடி மறக்கவும்முடிகிறதில் லையென்கிறார். ॥ஞ॥

(கொண்டல்வண்ணனே) திவுவாஜுஉனே, கூமிஸஷிவிநாநபநவொரி ஙிவுஙிவஷிதங்களையுடையவனே,

இ—ளைதங்கிறைந்தவாவென்று வுவுஷிஜுயைப்பிகுகை யிங்கே சுவுஸ்மதமன்றேவென்ன, இதுக்கு வுகாரணா நஞுணமாகத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (நபவிநகாஙிபடியென்னுமளவாலே) இக்கால் வரிவுஞி ணஃமாக வுாநவுாநஞவுஸ்மந்நடவாநிற்க விங்ஙனேபடுவதேனென்ன அதுவேபெனக்குமிகவும் வாயகுமா கிறதென்கிறரென்று வுஸ்மதகிவுஞவிவிதை. ॥சா॥

✱ஐந்தாம்பாட்டு.✱

ஆழிசூழிகாஙிக்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (வுஊபெயகாஙியால்) துளங்குசோதிஎன்கிறத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிரகிஸபெயகாஙிபால்) எல்லேயில்சிர்என்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (நிர கிஸபெதிஜாஉபமிகாஙிபால்) அல்லலிகாஙிக்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (மறக்கவிகாஙியால்) இத்தாலுன்னைழது என்னெஞ்சிலேநின்று என்னைநலிகிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவ திப்பாட்டிலே அதுமறக்கவும்முடிகிறதில்லை என்கிறரென்று வுஸ்மதகிவுஞவிவிதை. ॥ஞ॥

✱ஆறும்பாட்டு.✱

குடக்கூத்தாவென்கிறதற்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (ஈமிஸவிஷகாஙியால்) ஆளவென்கிறதற்குத்

ப— உவுஷிலேநிறைந்தபடியை, சொல்லமாட்டேன் - இந்தப்படியென்றுசொல்ல கூசினகிறிலேன். ॥சா॥

ஆழிசூழ்- வுஷுஊவரிவுஞிதமான, ஆழி- வுஷுஊரும், மல்லே நாலம்- உவுமாவுஞிவிவை, மல்லே உவுஷு, முழுது- கூகுவுஸ்தைதும், உண்ட- கவுவுஷுகரித்தத ன, வுஊபகாஙத்திலே, வுாவரித்ததான வென்றபடி- மாநீர்- உவுாஜுத்தையுடைத்தான, முழுதுண்ட மாநீரென்று வுவுஷுவுஷி. வுஊபகாஙு வுாவுஞவுஸ்மகஙு ஜுவுவரிவுஞிணஃமான வென்றபடி. கொண்டல்வண்ணனே- வுாவுஸ்மஞித திவுத்தினுடைய வணஃம்போ லேயிருக்கிற வணஃத்தையுடையவனே, அடியேன்- உன்னழகுக்குத் தோற்றடிமையாயிருக்கிற நான், சொல் லமாட்டேன்- வுாவுஸ்வியனென்றுசொல்ல கூசினகிறிலேன், இப்படிசொல்ல முடியாததெதென்னில்; உன்- உன்னுடைய, துளங்குசோதி- விளங்காநிறகும ஜ்யோதிஸ்ஸைபுடையவனை, துளங்குதல்- விளங்குதல், திருப்பாதம்- திருவடிகள், எல்லேயில்- நிரவயிகமான, சீர்- அழகையுடையவையான, இரண்டு இளாயிறு போலென்று மாறியவயிப்பது- இரண்டு வொலுஞஞியஃர்களப்போலே, என்னுள்ளவா- என்னுள்ளத்திராநின் றன, திருவடிகளை வொலுஞஞியஃர்களாகச்சொன்னது சுரவுணஹாவுஸ்ரதையாலும் கண்ணுலே பருகலாயிரு க்கையாலும் வாயிக்கத்துடங்கின விச்சனேயென்று வுஜிப்பிக்கைக்காகவும். அல்லதென்னும்- கூநஸஃ ரவிவமதாகச் சொல்லப்படுமதான, அலலல்- கூநஸஃம். இருள்- கூயகாரமானது, கூஜ்ஞாநமான தென் றபடி. விவாரணமென்கை. சேர்தற்கு- வந்து கிட்டுனைக்கு. உபாயமென்னே- உவாயமெது, உவாயமொ ன்றுமில்லேயென்றபடி. நாட்டாரநஸஃரவிவமாகச் சொல்லுகிற வஜ்ஞாநமேம இத்தலையில் எனக்குஉதவு மும். கூநஸஃநிரவயிகவுளாஜுயஃமான கூவுவாரணயாமஜுமானது என் வாதயத்திலே விளங்குகையாலே தாதுயஃஜ்ஞாநாயகாரம் வருகைக்கு ஒரு உவாயமும் காண்கிறிலேன், ஆகலாலதை மறந்துபிறதாக வுட்புழியில்லேயென்று கருத்து. ॥ஞ॥

மூ—கொண்டல்வண்ணை துடச்கூத்தாவிணேபன்கண்ணை கண்ணைவென்* னண்டவாணைவென்றன்னீனபாளக்கூப்
பிட்டனைழத்தக்கால்* விண்டன்மேற்றன்மண்மேற்றன்விரிநீர்க்கடற்றனைமற்றுத்தான்* றொண்டனேனுன்
கழல்கணைவெருநாள்வந்துதோன்றுமே* ॥சூ॥

ஆ—ஹாஹு ஹீம்ணை வென்னுடைய கண்ணை கண்ணைஎன்று என்னைபடிமைகொண்டருளுகைக்காகக் கூபபி
ட்டனைழத்தக்கால் திருநாட்டில்நின்றுதல் ஹ்ருதியிலுள்ள திருநகரிகளில்நின்றுதல் திருப்பாற்கடலில்நின்றுதல
ஒருதூணில்நின்றுதல் தொண்டனேன்உன்கழல்கணை வெருநாள்வந்துதோன்றுமென்கிறார். ॥சூ॥

(வந்துதோன்றுப்) சூதாஉ ஸ்ரீ தலைஹிராரூஹவஹஉஸ்ரமான நயநஜினிவாஉவஉநங்களைபுடைத்தாப்

இ— தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையடிமைகொண்டிதுாதியால்) விண்டன்மேற்றுனென்கிறதற்குத் தாது
பர்மருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில்நின்றி துாதியால்) மண்மேற்றுனென்கிறதற்குத தாதுபர்மருளிச்செய்கி
றார் (ஹ்ருதியிதுாதிபால்) மற்றுத்தானென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஒருதூணிவிதுாதிடால்)
நாரஹிம்ஹவபுதாஜுந்தை கினைத்தருளிச்செய்தபடி. தாமித்தனைபாதர்ாப் கூப்பிட்டனைழக்கச்செய்தேதயும்
அவன்வாராதொழிந்தவாறே திருச்சங்குன்றாரில்நின்று மெழுந்தருளத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் மற்றெங்
கணுபிருந்தாலும் வந்துதோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று வர்மதிவஹ்ருவிவரை.

ஏழாம்பாட்டு

செந்தண்கமல உதுாதியைபுரைக்கிறார் (சூதாஉ துாதியால்) வஉநஸாவைமிங்ஹ கயாஸவாம்.
அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பி யலர்ந்ததென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகெதுாதிபால்)

ப— கொண்டல்வண்ணை - மேஹவண்ணர், "ஹ்ருஷ்வனவஹிநமஸ்ராகஹவம்நஷ்டிராவயம்" என்கிறபடியே
கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வடிவைபுடையவென்றபடி. குடக்கூத்தா - கூஷ்ணாவதாரத்திலே கு
டக்கூத்துடையவனே, குடக்கூத்தாவது - பால்தடத்தை தலையிலைவத்துக்கொண்டு எடையர்கள்களிப்பாலே
யாடுங்கூத்து, இதுஉவமைகூணம். உபநாஹாரி ஹ்ருஷிகேஷ்கள்புடையவனே யென்றபடி. விணேயே
ன்கண்ணை - ஊஷ்டர்கள்களையுடையவனை வெனக்கு கூஷ்டஹ்ருதனைவனே, கண்போலே யெனக்கு ஆழகாய்
கூஹாணமுமாய் ஸவர்காயர்ஹாயகனுமா யிருக்குமவனேயென்றபடி. இப்போதவனைக்காணப்பெறுத நீ
வெர்ஹத்தாலே விணையேயென்கிறார். கண்ணையிழந்திருக்கும்படியான உஹாவாவத்தைப் பண்ணினேனென்
னுகருத்து, கண்ணை - கூஷ்டிகர்க்கெல்லாம் ஸவ்ருஷ்டிருக்கும் கூஷ்டனை, என்னண்டவாணை - எனக்காக கூ
ய.யிபகியானவனே, வாணன் - நிவர்ாஹகன், என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக கூம்பாயிவப்பானவனே
யென்றபடி. ஜ்ஞாநஸக்திகூராணாதிக ளாஷ்டி காலகர்மாயி நக்குமாப்போலே விஹ்ருதியொழமும் நமக்காக
வென்றிருக்கிறார் என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, என்னை - கூஹாதெவ்ருகாரஸிகனுனவென்னை, ஆள-
நீபடிமைகொள்ளுகைக்காக, ஒருவ்ருயோஜநாஷாத்திற்காக வழைகிறேனேவென்று கருத்து. கூப்பிட்ட
ழைத்தக்கால் - விஷ்வம்வஹிபாமையாலே பெரிய கூதர்நாஹமாய் முறைபிட்டழைத்தக்கால், இதுகருத்
தோன்றுயென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்ன தர்நாஹம் செவிப்பட்டாலுனக்கு விஷ்வைக்கவும் நிரனைகலாயி
ருக்கிறதேவென்றுகருத்து. விண்டன்மேற்றன் - விண்மேல்நின்றுதல், விண் - ஊழ்ஹெவ்ருஹம், விண்தன்
என்கிறவிடத்தில் ணகாராஸுவரஹ்ரு தகாரஹ்ருடகாராஹெஷ்ரு. தன்என்று வ்யவஹ்ருர்தவ்ருவிபாஹம். வ
ரிஷவஹத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மண்மேற்றன் - ஹ்ருதிமேல்நின்றுதல், ஹ்ருதியிலுள்ள ஜவ்ஷ்டங்கள்
நின்றுமாதலென்றபடி. விரிநீர் - விஸ்தீர்ணர்ஹ்ருதரமான, கடற்றன் - வஹ்ருத்தினின்றுமாதல், கூதீரா
ணர்வத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மற்றுத்தான் - உதாரவ்ருஹெஷத்தில் நின்றுமாதல், உதவ்ருதிரிதமான
வேதேனுமொருவ்ருஹெஷத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. "வ்ரும்ஹெஹகவஜர்ஷப-நாவிசுரீஷநரநிநம் ஹெது
ஹெகூயஹி கதவிஷம்நாவஸிம்ஹாஹம்" அன்றேவென்றுகருத்து. இதுக்கு வந்துதோன்றுயென்கிறத்தோடே
யந்வயம். தொண்டனேன் - வஉஷனானான், தொண்டன் - வஉஷன். இஷ்வாகுத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொ
ள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ர்ஹிவமாயிருக்கும். கூவ்ருணாராவிந்தவஉஷனை னானென்றபடி. உன்
கழல்காணை - கூவ்ருணங்களைக்காணும்படி, ஒருநாள் - பலநாள்வேணுமென்கிறேனை, வந்துதோன்றிய-
வந்துதோன்றியருளவேணும்.

॥சூ॥

மூ—வந்துதோன்றுபன்றேலுன்னைவயத்தியலடிதீழ்* முந்திவந்துயானிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்*
செந்தண்கமலக்கண்ணைகால்சிவந்தவாபோர்கருதாயி* றந்தமிலாக்கதிர்ப்பரப்பியலர்ந்தவொக்குமம்மானே* ॥
ஒக்குமம்மானுருவமென்றுள்ளங்குழைந்தருளாலைநெஞ்* தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள்காணுந்தோறுந்துலைவன்

அ—நிரவயிகுதீவிபாகுமாயிருப்பதாருகந்தாயிறுபோலேயிருந்த நீவந்துதோன்றப், அன்றேல் கூநா மொஜிகவி ஸுஷாஸுஷ லொகமாணஸுமாப், லொகவிகுராஜமாயிருந்த உன்திருவடிமலர்களின்கீழ உன்திருவுள்ளத்திலெவகூடிகமான லைகொகபத்தை நீபருளிச்செப்வதற்குமுன்பே அறிந்துசெப்பக்கடவனப் ச்சமைந்துநிற்க முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறார். [எ]

(ஒக்குமம்மான்) உன்திருமேனிபோடொக்குமென்று தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்

இ—வைபந்தாயவென்கிறவிடத்தில் யூதிக்கிறவகூத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கூநாமொஜிதாழியால்) வைப ந்தாயவென்கிறதையுரைக்கிறார் (லொகவிகுராஜமாபென்று) முந்திவந்துயான்நிற்பவென்கிறதற்குத் தாத பர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுள்ளத்திலி தாழிநிற்கவென்னுமளவாகில) பின்னையுமவன் விடாவிபித்தவா றேநீபிங்கிசெபெழுந்தருளுதல் அதுதிருவுள்ளமன்றுகில் என்னைபங்கே பழைத்துக்கொண்டருளுதல் செப்ப வேணுமென்று வம்மதிவகூவிவிதிடாயிற்று. [எ]

எட்டாம்பாட்டு.

வதிவகூபர்த்தில் வமிதாகூத்தைபருளிச்செய்கிறார் (உன்னைமறந்திதாழியால்) இத்தால் நாமும்மை யழைத்துக்கொள்ளுமளவும் பவஹிவிஷயங்களிலே வுாவளிந்துநம்மைமறந்திருமென்ன? அவற்றில் கூகை

ரு—செம- கூதாரமான, தண்- ஸீதலமான, கமலம்- கூடீமம்போலிருக்கிற, கண்கைகால்- நயநவா னி வாஹங்களைபுடைத்தான, சிவந்தவாய்- கூரணாயகமான, ஓர்- லொகவிலகூணமான, வாவஹிஜாதி னுக்கு இவ்விபிஷணங்களில்லாமையாலே கூஹவிதாவகைக்காக இப்படி யருளிச்செய்தபடி. கருநா யிறு- நீலவர்ணபர்ணனது, அந்திவில்லா- கூவயிரவஹிதங்களான, கதிர்- கிரணங்களை, பரப்பி- வகர்ஷி க்குகளிலும் வாவஹிப்பித்து, அலர்ந்ததொக்கும்- விகவிதனாதற்கொத்திருக்குமவனை, விஷ்வஹிஸாரூவம் வெடிகிரணகபாவிகவிதனென நீலவர்ணபர்னுக்கு வகர்ஜனனை என்றபடி. அம்மானே- கூவகூவாமிந், வந்துதோன்றுப்- என்கண வட்டத்திலே நீவந்து தோற்றவேணும், அன்றேல்- அன்றுகில், கூவாரகூரா ணாநிபினவனுக்கு என்னை நிர்வைத்காண வாவஹம்மிக்கையாலே இங்ஙனையெழுந்தருளத் திருவுள்ள மற்றுகில் என்றபடி. இதுக்கு கூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறத்தாடே கூகபம். உன்- உன்னுடைய, இது க்குமலாடியோடே கூகபம். வைபந்தாய- வைபத்தைத்தாவின, வைபம்- லொகம், லொகவிகுராஜமான வவஹிகவாபாஜ விஹாரம்பாராதே வவர்ஜனர்க்கள் தலைபிலும் வம்வகர்ஷிர்த்ததான வென்றபடி. மலரடிக் கீழ கூடீமவகர்ஜனமான திருவடிகளின்கீழே, முந்திவந்து- உன் திருவுள்ளத்தி லிவிகூடிதமான லைகூக பத்தை நீ யருளிச்செய்வதற்கு முன்பேபறிந்து செப்புமவனப்க்கிட்டி, யான்நிற்ப- நான்நிற்குப்படியாக, முகப்பே- உன்முன்பே, கூவி- என்னை யழைத்துக்கொண்டு, பணிகொள்ளாய்- நீ லைகூகபம்கொண்ட ருளவேணும், மாணஜாநத்தாலே யறிந்திருக்கும் ஸ்ரீஹாகாழ்வான் வாகூதியல்லேன், "ஜனாநதூ விவிவாஜ்ஜதள" என்று மிளபபெருமாள் வாகூதிபானவ னென்றபடி. ஆழமைகொண்டல்லது நிற்க, வொண்ணுதனைக்கென்று கருத்து. [எ]

அம்மானுருவம் - ஸௌந்தியுடையாரவிவத்தோடே, ஊதீவாரஸ்வாஜஜமான திருமேனியோடேன்றபடி. ஒக்குமென்று - வகர்ஜனமாமென்று, நீலவர்ஷிமஹாமேகஸ்யாமகலைஜாரகூவாதிகளாலே இந்தலிவங்கள் வகர்ஜ ங்களாமென்றபடி. இதுக்கு உள்ளங்குழைந்து தூலவனென்கிற விரண்டிடத்திலுமகபம். தொக்க - வம்வீ ஹிதங்களான, மேகம் - ஜலங்களுடைய, பல் - பவஹுவாகாரங்களான, குழாங்கள் - கூஜ்ஜல, காணுந்தோறும் - காணும்பொழுதெல்லாம், நாணுநும் - நாளும்நாளும், வாகிஜிநமுமென்றபடி. நாள்நா ளுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரரகவரே நகாரரே ணகாரவனகாரஜஸ். உள்ளம் - ஹநவானது, குழை ந்து - ஸியிலுமாய், நான் - நாட்டார்க்கு கூஸ்வாவஹெதாவான ஜீவஸ்வரூபம் ஊவிவெஹெதாவாம்ப டியான நான், தூலவன் - மாண்டுபோகாநிற்பன், தூலவு - மாளுகை, ஸரணாவவிவ்யை யடையாநிற்ப

மூ— ஸ்ரீ* நக்கவைவர்தமக்காயன்றரம்பதின்மர்தாள்சாயப்* புக்கநற்றேர்த்தனிப்பாகாவாராயிதுவோ
பொருத்தமே*
இதுவோபொருத்தமின்குழிப்படையாயேறுமிருஞ்சிறைப்புள்* ளதுவேகொடியாவுயர்த்தானே ॥அ॥

ஆ—நாணுநம் உள்ளங்குழைந்து தூலவன்நான் உன்னைமறந்திருகதவிட்டுகிறதில்லை இந்த:ஶவங்கள், உன் திருவடிகளேயே வாவுமும் வாவகுமுமென்றிருக்குமைவர்க்கு ஸுஷஹுகிணப், அன்றரம்பதின்மர் தாள்சாயப்புக்க நற்றேர்த்தனிப்பாகா? அத்தேரை இங்கனேதிருத்திக்கொண்டுவாராய், இதுவோஉன்னுடைய வுணயிகுமென்கிறார். ॥அ॥

இ—வஹுபுவஹுக்கனென்னை மறக்கவிவாட்டுகிறதில்லை யென்கிறானென்று வாஹத்வரூபிணி. தக்கவென்கி றதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளேயெயி தாழிபால்) ராஜ்யாதிகளிலே ரூபகிபுண்டாயி ருந்ததாகிலும் வாம்பவர்களுக்கு ஸ்ரீநாரதாவிதிதவயவ்யாவ ஸ்ரீஹஸ்தாஷ்ரயணரூபதெஸ ஹேயர்வெ யாலே ஹமவஷ்ரணகதிமவாவுக முய்டென்னத்தறையில்லையிறே! தேர்த்தனிப்பாகாவாராயென்கிற வாதி ஹிவ்யாஹாரத்தாலே வஷ்யாகர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தேரையிதாழியால்) திருத்திக்கொண்டென்றது- திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மின்னுழிபென்று திருவாழிக்த விதாஷவாதாஸ்ருஞ்சொன்னத்தால் வமித்தவகர்த்தையருளிச்செய்கிறார்

ரூ—னென்றபடி. தக்க- யொருமான, கவஷ்ரணகதிம வரவுக்குவராவகாக வாஜிஸ்வாமிகளானவென்றபடி. ஐவர்தமக்காய் - ஐவர்களுக்கும்வும்மாய், தம்மென்று வாதைகர்வரியாகம், வஹுவாம்பவர்களுக்கு கிஷ்கி விதியொமாகர்ணையென்றபடி. அன்று - ஹாரதயாஜம் வரவ்யதிமானகாலத்திலே, ரதம்பதின்மர் - வ ஸ்தாஸ்ரயர், ரதவஸ்வரான தாதைகர்யநாதிகளென்றபடி. ரதம்பது- விம்ராணிதவஹஸ்தாஸ், ரதம்பது வஸ்வைரயையுடையவர் ரதம்பதின்மர், தாள்சாய - கால்சாயும்படியாக, விஹதிஷ்டதாதாங்கள்போலே ஹதிளைநிவகிகாரம்படியென்றபடி. புக்க - ஸ்தாரதாஹநாதாஜ்யவரவிஷ்டமான, நல்தேர் - நல்லதேருக்கு, உன்னைவாராயிபாகவுடைத்தாகையாலே ஸ்தாவ்யமான ரயித்துக்குவென்றபடி. தனிப்பாகா?- சுதிதீயநிவர்- ஹகனே; பாகன் - நிவர்ஹகன், ரயியானசாரதிரூபன் முதுகின்கீழேயொதுங்கும்படி வரயாநஞ்சைக் கொண்டு வாராயியானவனேயென்றபடி. வாராய் - ருகிறாயில்லை, "வேநயொரூஹயொதெஜ்ஞ ரயம்ஸ்தாவயதிதாவ்ரூத" என்றலப்படிசெய்யலாவது ராஜர்நனுக்கேயோ எனக்காக அந்தத்தேரை யிங்கே நடத்தலாகாதோ, சூழ்தர்ஐவருமாய் தகவீபகர்ஸ்தவஸ்வராதருமாஞலோ வுதவலாவது, நான்வகாகியுமாய் வீயிக்கிற தேவாஸுரர்களுமாஞ லுதவலாகாதோவென்றுகருத்து. இதுவோபொருத்தம் - இங்கனேயோவுன்னுடைய சூழ்தகவஸ்தாஷ்ரவணம், சூழ்தர்க்காக ஒரு தாவாரவ்யாதிக ளைப்பண்ணினதும், சூபாயமல்லேனென்று சூபாயமெடுத்ததும் எல்லாம்பொய்யோ, "நாராயணகயாதிரா" மென்று கவிபாடினதெனும் உன்பக்கல் கைக்கூலியாகப்பொய்யைப்பாடினனித்தனையோவென்று கருத்து. வாராய் - எனக்கதெல்லாஞ்செய்பவேணுமோ, ஒருக்கால்முகங்காட்ட வமையுமேயென்றுதிருவுள்ளம். ॥அ॥

மின்னுழி- மின்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற, வஹுநீலஜீமூதாக வஹுரூபமான திருமேனிக்கு வி ஹுநணமும்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற வென்றபடி. படையாய்- சூபாயமுடையவனே, படை- சூ பாயம், படையுடையவன் படையான், படையாயென்று வாம்வையநாதனில் ரூபிவம். ஏறும். ஏறப்படுமதான, திவ்யாஹநமான என்றபடி. இருஞ்சிறை- பெரியசிறகையுடைத்தான, இரும் என்று பெரியது, சிறை- வகூஷம், சுகிவிவரூவகூஷஸாமியான வென்றபடி. புள் அதுவே- அந்த வகூஷியையே, வஹரூ ஸ்ரீகி வாஹிஜனை பெரியதிருவடியையே என்றபடி கொடியா- யுஜமாக, உயர்த்தானே- உயரவஹித்தவனே, சூரதிபவிதகாவரூதனுய் ஸ்ரீமஜ்ஜகந்நிர்வாஹத்துக்குப்போலே சுகிகுலரெயோடவந்தருளி யெனக்கு வழிவழுகைக்காட்டியருளவேணுமென்று வாம்வையநயத்துக்கும் காதயர்ம். யஜ்ஞ- வரயாஜ. நாதாரரூவிகலசின வாம்பவர்களுவன்றிக்கே மைகாகியை-சுரவஹிசூரான திருவாழியாழ்வான் முத வானோடு வாம்ஸ்ரூஷிப்பதும் பொய்யோவென்று கருத்தாகவுமாம். இதுவோபொருத்தம் - இங்கனே

மூ —பென்றென்றேங்கிபழுதக்கா* லெதுவேயாகக்கருதுங்கொலிம்மாலாலம்பொறைதீர்ப்பான்* மதுவார்
தோலைபுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே* ॥கூ॥
பிறந்தமாபாரதம்பொருதமாயாதின்னே*சிறந்தகாதீர்வான்மண்பிறவுமாயிபெருமானே*கறந்தபாலுண்

ஆ—(இதுவோபொருத்தம்) திருவாழியைமின்றகவுடைய விவ்ரூபமுபோகிற நீண்டிவத்தையுடையவனே சூழ்ரி கருடைய சூவத்துக்கு உதவவருகைக்கிடான பெரியதிருவடியை விவுவாஹமாகவுடையவனே இதுவோமுடிந்ததென்றென்றேங்கிபழுதக்கால் சூழ்ரி தஹுவோஹஸ்வஹவாகையாலே தஹுவெஹகாஹஸ்தி ஹஸ்மாஸநிஹ ஶாணாஸ்யமாக மதுவார்தோலை புத்தரமதுரைப்பிறந்த வாழுயஶ்ஹரிதனே நம்பக்கலவனைத்திருக்குமென்கிறார். ॥கூ॥

(பிறந்தமாயா) வாயுவாவிதூணாஸ்யமாகவும், ஊஷ்ணுபி நாஸாஸ்யமாகவும், ஸ்ரீபூமிநாயிலே பிறந்தருளின சூழுபஶ்ஹரிதனே, நீயிப்படி வஸ்துவஸ்திஹி கணபிருந்துவைத்து உன்னைக்காட்டியருளுகிறிலே இனியுன்னை பெங்கேகாண்கேனென்கிறார். ॥ய॥

இ— (விவேதூராதிபால்) இருஞ்சிறையென்கிறவிடஶேஷணத்துக்குத் காதுயஶமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ரி கருடையவி தூராதிபால்) இதுவோபொருத்தமென்கிறதற்குத் காதுயஶமருளிச்செய்கிறார் (இதுவோமுடிந்ததென்று) பொறைதீர்ப்பானென்கிறவிடத்தில் சுவஶவஸிஜாஸ்யஶதனை யருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ரி ஊஷ்ணவே தூராதிபால்) இம்மாலாலம்பொறைதீர்ப்பானென்கிறதற்குத் காதுயஶமருளிச்செய்கிறார் (தஹுவேவஸ்தி தூராதிபால்) எதுவேயாகவிதூராதிபாலே தாமித்தனைகூப்பிடச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே நம்பக்கலவனைது நினைத்திருக்கிறீலுவென்று வஸுதமாக விவாரிக்கிறரென்று வஸுமஹஸ்தி விவேதி. ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

பிறந்தமாயாவென்கிறதற்குத் காதுயஶமருளிச்செய்கிறார் (வாயுஜதூராதிபால்) இதில் ஊஷ்ணுபி நாஸாஸ்யமாக என்கிறவித்தாலே "பாரதம்பொருதமாயா" என்கிறதின் காதுயஶமும்வஸ்துவிவேதம். தீர்த்தவான் மண்ணுதூராதி பெருமானேஉதூஹத்துக்குத் காதுயஶமருளிச்செய்கிறார் (நீயிப்படியிதூராதிபால்) கறந்தஉதூராதிபெருமாயாவிதூஹத்துக்குத் காதுயஶமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிதூராதிபால்) நாம் வஸுவஸ்துவஸ்தி

ஸ—யோவுன்னுடைய சூழ்ரிதவஸ்ஸுஷவஸுஹாவம், வஸ்துரிகள்பக்கல் வஸ்மஸுஷமும் பொய்யோவென்றபடி. என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஏங்கிபழுதக்கால் - வஸுஶும், இதுக்கு எதுவேயாகக் கருதுங்கொலென்கிறதற்தோடே யுகயம். இம்மாலாலம - இந்தஉஹாவுயிவியினுடைய, பொறை - ஹாரத்தை, தீர்ப்பான் - தீர்க்கைக்கு உவெஹுயுடையவனைப்க்கொண்டு, இதுக்குப் பிறந்தனென்கிறதற்தோடே யுகயம். மதுவார் தோலை - ஶகுரஹுவ்ருஹிகளான உஹ்ரூாநங்கஶையுடைத்தான, உத்தரமதுரை - உத்தரஹிக்கிரிகஸ்தவிவேதியான ஸ்ரீக்ருஷ்ணாநமரியிலே, பிறந்த - சுவதரித்தவனை, மாயன் - சூழுயஶஸ்தின், "தஹுஸ்ஹுதம்வாஹுகஶம் வேஜஹுஷணம் வதஸ்ஹுஜாஸுவெஹுஹுஹுஹுயஸ்ய" என்கிறபடியே வஸுவஸ்ஹுரகுவிஹுந்தங்களோடே பிறந்தவாழுயஶஸ்தினென்றபடி. எதுவேயாகக்கருதுங்கொல் - எதுவாகநினைத்திருக்குமோ, என் (கண்ணுரக்காணை; கண்ணுநீர்மாரி) வருவதாக நினைத்திருக்கிறீலே, கூப்பிட்டேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறீலே அழுதேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறீலே வென்றபடி. ॥கூ॥

பிறந்தமாயா - சுவதரித்தவஸ்ஹுஹுத்தை துஷ்டராஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு பிறந்தவாழுயஶஸ்தின, பாரதம் - ஹாரதயுத்தை, பொருத - யுத்தம்பண்ணினவனை, "ஓஹுநவாகம்வெஹுதீ" தீவகஹாரதயுத்தைச் செய்தருளினவனென்றபடி. மாயா - சூழுயஶஸ்தின, சூபாயமேடனென்று சூபாயமெதித்தல், பகலியிரவாக்குகலான சூழுபஶ்ரிவஸ்தி தங்களையுடையவனே என்றபடி. சிறந்த - வுபுமான, காரணகுயாரகங்களாலே சுதிஸபிதமானவென்றபடி, கால் - வாயு, தீ - சூரி, நீர் - ஜலம், வான் - சுகாசம் - மண் - வுதிவீ, பிறவுமாய் - சுநுங்களுமாயிருக்கிற, வாயவுஹுதிகாயஶங்களான தேஹத்தை நுஷ்டராதிவதாஸஶங்களுமாயிருக்கிற வென்றபடி. கதஉரீரகளுபிருக்கிறனென்கை. பெருமானே - வஸுவஸ்ஹுரனை, நீயின்னை - நீயிப்படியிருக்கச்செய்தே, நீயிப்படி வஸ்துவஸ்திஹி கணபிருந்துவைத்துமென்றபடி. கண்ணுகுமந்தஉதூராமான, காலாதளுநாதி சூகவரிணாதிரவஸ்துவிதமானவென்றபடி. பாலுள் - கூரீரத்துக்குள், செய்

அழுதேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறனே வென்றபடி. ॥கூ॥

பிறந்தமாயா - சுவதரித்தவஸ்ஹுஹுத்தை துஷ்டராஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு பிறந்தவாழுயஶஸ்தின, பாரதம் - ஹாரதயுத்தை, பொருத - யுத்தம்பண்ணினவனை, "ஓஹுநவாகம்வெஹுதீ" தீவகஹாரதயுத்தைச் செய்தருளினவனென்றபடி. மாயா - சூழுயஶஸ்தின, சூபாயமேடனென்று சூபாயமெதித்தல், பகலியிரவாக்குகலான சூழுபஶ்ரிவஸ்தி தங்களையுடையவனே என்றபடி. சிறந்த - வுபுமான, காரணகுயாரகங்களாலே சுதிஸபிதமானவென்றபடி, கால் - வாயு, தீ - சூரி, நீர் - ஜலம், வான் - சுகாசம் - மண் - வுதிவீ, பிறவுமாய் - சுநுங்களுமாயிருக்கிற, வாயவுஹுதிகாயஶங்களான தேஹத்தை நுஷ்டராதிவதாஸஶங்களுமாயிருக்கிற வென்றபடி. கதஉரீரகளுபிருக்கிறனென்கை. பெருமானே - வஸுவஸ்ஹுரனை, நீயின்னை - நீயிப்படியிருக்கச்செய்தே, நீயிப்படி வஸ்துவஸ்திஹி கணபிருந்துவைத்துமென்றபடி. கண்ணுகுமந்தஉதூராமான, காலாதளுநாதி சூகவரிணாதிரவஸ்துவிதமானவென்றபடி. பாலுள் - கூரீரத்துக்குள், செய்

ரு — னைப்பேபோலிவற்றினைங்குங்கண்நிகர * னிறந்துநின்றபெருமாயாவுன்னையங்கேகாண்கேனே * ॥ய॥
எங்கேகாண்டீசனீன்றுழியப்மான்றன்னோடானென்றென்* றங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலெந்தண்குருகூர்ச்சட
கோபன் * செங்கேழ்நன்னாவாயிரத்துனைவபும்பத்தும்வல்லார்க* ளெய்கேகாணவிப்பிறப்பேமகிழ்வரே
ன்வியுங்காலே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ॥கச॥

ஆ — (எங்கேகாண்கேன்) எங்கேகாண்கேனீசனீன்றுழாடம்மான்றன்னை யானென்றென்றங்கே தாழ்ந்து ரைப்பொருவி ஸுமானசொற்களாலே அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் ஸுஜநவிஷயவைராக்யமாகச்சொன்ன வாயிரத்துனைபும் பத்துப்பாடலாகவுள்ள இந்தத்திராவிடோபநிஷத்திலே இஜ்ஜநத்திலே யெல்லாருங்காணவேடுபெருமானை யெப்போதுங்காணப்பெற்று மகிழ்வரன்றோ. திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ॥கக॥

இ — மிகையிருக்கச்செய்தே இப்போதாகவாவெனுமென்கிறதென்னென்ன? அதுக்கு உதாஞ்சொல்லுகிறே
ரென்று வடமொழியிலுமிவ்விதி. ॥ய॥

* நிகமனம். *

அங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்மிஸஹாயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (பூவணைமேலு
ரானென்று) தாழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாதுபாடமருளிச்செய்கிறார் (வெறிதிருவாதிபால்) வெறிதிரு
விலுமிவரு நீவகோவாஹ். செங்கேழ்நன்னாகிறதற்குத் தாதுபாடமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஜநவிஷதிருவாதிபால்) ॥கச॥

ர — யேபோல்- நெற்போரும்போல, தாதீரஸஜ்ஞாநுவ்ருத்திவ்யுத்பத்திஹாயாம். கூரம் கண்ணாலேகாணப்படச்செய்தே அதிலுள்ளிருக்கிற நெற்போரும் காணவரிதாறப்போலென்றபடி. இவற்றுளைந்தும் - காணப்படுகிற வருத்த மளவிகவுதாயாங்களைந்தும், இதுக்குநின்றவென்கிறத்தோடே யுவமம். கண்டுகொள் - கண்டுகொள்ளுங்க, இறாது - இல்லாமல், கண்ணாலே காணாதபிள்ளாதவனென்றபடி. 'வ்யுத்தீவவயவஸிநிம ருபாஸ்ரிதஸ்ய ஸ்ரிதஸ்ய நிதேவயவஸ்திவிஷ்ணோ: । ஸ்தாவராதிபிரதிவ்யுஷிநயாதிபாயாநமிதிந' என்கிறபடியே ஸ்திரம் யாநத்தால் மெயித்துக்காணுமத்தனையொழிய கண்ணாலேகாணவரியனென்றபடி. நின்ற - இப்படிபேபோ வகுகாலமிருந்தவனை, மெருமாயா - ஸ்ரீலக்ஷ்மிஸஹிதனை, உன்னை - இப்படி நிர்வஹணிஷ்டனைபிருந்தே ஸுஸுலக்ஷணனைவுன்னை, எங்கேகாண்கேன் - எவ்விடத்தில் காணக்கடவேன், திருநாட்டிலேகாண்கைக்கு ருசிபாகவேயமறவேணும், சுவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடனுப்விட்டேன், சுவலாபகாரம் நான்கிணைத்தபடி ஞானாநுபவாதிகளைச்செய்யாது, கதவலாத்விஷயவஸ்துக்கள் கண்ணுக்குவிஷயமன்று, இனி இவ்வி ழவோடேமுடிந்துபோமிதனையாகாதேயென்றுகருத்து.

ந்ன்- சுலபமான, நிரதிசயபோக்யமான வென்றபடி. தமர்- வலவலாகவனிஷ்டமான திருத்
தாளை புனைபவனை, அம்மான்தன்னை வலவலாலை, யான்- கண்டல்லது யாரிக்கமாட்டாதபடி வல
வனைநான், எங்கேகாண்கேன்- எங்கேகாணக்கடவேன், என்றன்று- இப்படி நிரதிசயமாகச்சொல்லி
ச்சொல்லி, ஓருக்கால் சொல்லியாறியிருக்கமாட்டாதே, வாஹத்தளவுமிப்படியே சொல்லாநிற்பரித்தனையிறே.
அங்கே- மேலாருந்திருத்தாய்மாலிருமான வவனுடபவழகிலே, தாழ்ந்த- வரவணங்களான, சொற்க
ளால்- ஸுவைங்களாலே, இதுக்குச்சான்ன வென்கிறதேதோடே யுவமம். அம்- வாஹ்யமான, தண்- ஸீ வை
மான, வாவாரவஹரவைஹாரமான வென்றபடி. குருகூர்- திருநகரியில, சடகோபன்- ஸர்வான வா
வலுக்கரவுஷிகள் பக்கல் கொவஸ்வாமியான ஆழ்வார், செங்கு- கூஜநவம், ஏழ்- எழும்படி, கூஜநவா
லெதிமாக வென்றபடி. ஏவிநாவாக்காபங்க வோக்ரஸவமாகவென்றபடி. சொன்ன- அருளிசெய்கதான,
ஆயிரத்துள் இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்- இவையும் என்கிறவிடத்தில் ஏ ஸுவைம் இத்திருவாய்மொ
ழியில் சொன்ன வாகவோயம் ஏஷ்டிஹமாகையாலே, இவற்றையும் சிலர் கலவுவிக்க வல்லரோவென்றிவ
ற்றினுடைய வெலுகுணவுதெவுதாகாது. பத்துமென்கிறவிடத்தில் ஏ ஸுவைம் இத்ஏஸுகத்தினுடைய கா
கலவுவம். இங்கே- ஏஹலோகத்திலேதானே, கான- எல்லாருங்காணும்படியாக, ரவலவுமாக வன்
றிக்கே கதிவ்ருடமாகவென்றபடி. இப்பிறப்பே- இந்த ஜநத்திலேதானே, எல்லியும்- ராத்ரியும், கா
லையும்- பகலும். திவாராத்ரமொழியாதே என்றபடி. மகிழ்வர்- கூநம்பிப்பார்கள், மமவஏந்வாகாந்ந வாரி த
ராவார்களென்றபடி.

ஜ்ஞாநவைராக்யாந்விதாந்ராதாந்ஜ்ஞாநவைராக்யஹாவெஸிகாயநஸ:. ॥கக॥

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே வேதாந்த தேசிகாய நம:.

(மாயக்கூத்தா.)

ஸ்ரீமத்பரமபதநாதாய நம:.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:.

ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம:.

ஸ்ரீவானாசலமஹாமுனயே நம:.

ஸ்ரீமதே விஷ்வக்ஸேனாய நம:.

ஸ்ரீமத்பரகாலபரகாலாப்யாம் நம:.

ஸ்ரீமத்குருகேசாய நம:.

ஸ்ரீமதே நாதமுனயே நம:.

ஸ்ரீமதே புண்டரீகாக்ஷாய நம:.

ஸ்ரீமதே ராமமிச்ராய நம:.

ஸ்ரீமதே பராசரபட்டாய நம:.

ஸ்ரீமதே கோபிநாதாய நம:.

ஸ்ரீமதே கோபிநாதாய நம:.

ஸ்ரீமதே தேவராஜாய நம:.

ஸ்ரீமதே அரங்கராஜாய நம:.

ஸ்ரீமதே கோதாயை நம:.

ஸ்ரீமதே விஷ்ணுசித்தாய நம:.

ஸ்ரீமதே விஷ்ணுசித்தாய நம:.

ஸ்ரீமதே பட்டநாதாய நம:.

ஸ்ரீமதே கோபிநாதாய நம:.

ஸ்ரீமதே கோபி

மூ— எல்லியுங்காலையுந்தன்னினைந்தெழு* நல்லவருள்கணமக்கெகந்தருள்செய்வா* னல்லியந்தண்ணந்து
ழாய்முடியப்பனூர்* செல்வர்கள்வாழ்ந்திருக்கடித்தானமே* ॥க॥

அ— முன்னம்திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளினனென்கிறார். ॥க॥
(திருக்கடித்தானமும்) பின்னையுஞ்செய்தருளுகிறான், திருக்கடித்தானத்தையும் என்னெஞ்சையுமொக்க,

---

இ—(முன்னமித்யாதியால்) முன்னமென்றதுக்குமேல்பாட்டுக்களிலருளிச்செய்யப்புகுகிற கூநூஹ ஹவிமொஷ
ங்களுக்கும் மேல்த்திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்யப்புகுகிற வம்மொஷத்துக்கும் முன்னமென்றுகருத்து.
இப்படி திருக்கடித்தானத்தில் அவன்வந்துநிற்கிறவிது வெஹவியாநூஹ ஹவமொஷத்துக்கு வம்மொஷவி
மொஷ வ்யாபாரமாயிருக்கிறதாகையாலே இது ஆழ்வார்க்கிப்போதுமிகவும் ஸ்ரவநவிஷயமாகவற்
றுகையாலிவ்வுதாரணம் வம்ம தமென்றதாயிற்று. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு வம்மதி வாதி
தெயாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? மாயக்கூத்தனி லாழ்வாருடைய கூதியுநியைக் கேட்டு தவ
ஹ்யனையவருடைய கூதிர்தீரும்படி வம்மொஷித்தருளுகைக்காக வருகையிலே உபாயஹணவெம்
பெருமான் இனி நாம் கடகிவங்காட்டில் ஹவிமாஹவிதவீ திவமத்தாலே தடுமாறி யழியும்படியாய்ப் படு
வாராகையாலே வீ திவையஹாதிப்பித்துப் பின்பு வம்மொஷிக்கவேணுமென்று பார்த்து பதினாலாண்டு
பிரிவாலேநொந்த ஸ்ரீஹாதாழ்வானுக்குத் தாமெழுந்தருளின வீ தி வாதித்தபின்பு திருவயொத்யிலே
புக்கருளுகைக்காகத் திருவடியை முற்படப்போகவிட்டு பெருமாள்தாம் ஸ்ரீஹராஜாஸ்ரயத்தே விட்டிருந்
தருளினப்போலவும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகன் தூதுளழுந்தருளுகிறபோது பெரியோவஸுரான ஸ்ரீவிது
ராதிகளுக்குத் தானெழுந்தருளின வீ திவாதித்தபின்பு ஹவஸ்தினாவாஸத்திலே புக்கருளுகைக்காக "கூ
ஸுவெநிவஸகியவஹரா தரிவிஹவஷ்யதி" என்கிறபடியே கூரஸுவத்திலே விட்டருளியிருந்தாப்போல
வும் ஆழ்வாருக்குத் தானெழுந்தருளின வீ திவாதித்தபின்புவந்து வம்மொஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தா
னத்திலே வந்துபுகுந்தருளி யிவர்பக்கல் கூதிவ்யாஸ்ரயபிருக்கிறபடியை யிவரநுவம்யித்து வீ தராய்
இதைப்பேசி யநுஹவிக்கிறரென்று இங்கேவம்மிதமாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "வவி தரண
வஜூகவ" மென்கிறமஹவகரணம் வ்ருத்திவாஹ்யமென்றதாயிற்று. ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

திருக்கடித்தானத்திலிருப்பை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வநுரநுஹமன்றேவென்ன விங்கு தினா
திநிஷ்கமான கூநூஹ ஹவிமொஷத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (பின்னையுமித்
திபால்) (செய்தருளுகிறான்) ஒருகூநூஹ ஹவிமொஷத்தைஉத்திமொஷம் உமக்கு வ்ருத்திவம்யகுங்கள் கூநஞ்ஞ

ஸ— அல்லியம்- வாஷங்களாலே அழகியதான, அல்லி- வாஷம், வாஷஸாஹாநுஷக்தயா கூதிவநு
நுமான வென்றபடி. தண்- ஸீதலமான, அம்- வவிதாவிலாஸநுமான, துழாய்- திருத்துழாயை, முடி-
திருமுடியிலே யுடையவனை, அப்பன்- வாதியானவன், கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே 'மொய்பூந்தாமத்தண்டுழாய்
கடிசேர்கண்ணிப் பெருமானே" என்றுநாணைசப் பட்டபடியேவந்து தோற்றின வாதியானவ னென்றபடி.
எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும், வவகாஸமென்றபடி. தன்னை- என்பக்கல் நிஸ்யாஸ
வளவாஹத்தைப்பண்ணின தன்னை, நினைந்து- இதென்ன வாளவாஹத்மென்று விலயாவராஜனுப் வாரி
த்துவாரித்து, எழ- எழும்படி, உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. நல்ல- நல்லவையான, என்னுடைய விடாயெல்
லாந்தீரும்படியான என்றபடி. அருள்கள்- கூவைகளை, நமக்கே- மற்றொருவருக்குக் கிடையாதபடி நமக்
கே சுவாயாரணமாக, தந்து- வ்ருத்திக்தருளி, கூவாகாயங்களைச் செய்தருளியென்றபடி. அருள்செ
ய்வான்- மேல்இடைவிடாதே கூவாகாயங்களைச் செய்தருளாநிற்கிறான், ஊர்- இப்படி உவகாரியாயிருக்
கிறவ னெழுந்தருளியிருக்கிற திவ்யநகரம், செல்வர்கள் வாழும் திருக்கடித்தானம். ஸ்ரீமான்கள் வாழ்கிற திரு
க்கடித்தானம், "ஆகுஞெனா ஆகுஞியாம்வெரீ". என்கிறபடியே சுவிஜ்ஞாலமஹஸுவம்மொஷ வம்மத்தைபுடைய
வரான ஸ்ரீவிஷ்ணுவர்கள் வாஸமஹநுவ மெகாங்கயங்களாலே நித்ய ஸ்ரீமான்களாய் வர்த்திக்கிற திருக்
கடித்தான மென்றபடி. ॥கூ॥

மூ—திருக்கடித்தானமுமின்னுடைச்சிந்தையு* மொருக்கநித்துள்ளேயுறையும்பிரான்கண்டீர்* செருக்கெடுத்
தன்றுதிகைத்தவரக்கரை* யுருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே* ॥உ॥
ஒருவரிருவரோர்மூவரெனநின்ற* றிருவுகரந்துள்ளுந்தோன்றித்திப்பான்* றிருவமர்மார்பன்றிருக்கடித்
தானத்தை* மருவியுறைகின்றமாயப்பிரானே* ॥ங॥

ஆ—தனக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டருளினன். அவனெவனெனில்? செருக்கெடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை யுருக்
கெடவாளிபொழிந்தசுசிதீயன், கண்டீரென்கிறார். ॥உ॥

(ஒருவர்) பின்னையுமொருவரா யிருவராய் மூவராய்த்தோன்றி உருவுதிரியாதபடிவந்து வாளிபொழிந்த
வனென்று அவன்சிகலையே யநுபவித்து அதுக்குமேலே இன்றுதிருக்கடித்தானத்திலு மென்னெஞ்சிலும்
இடங்களாயிருக்க இப்படி யநுபவிக்கமாட்டானென்கிற வதிஸாஹஸகையைக் காட்டுகிறார் (அவனெவனெ
லென்று) ஆரென்றுகேக்ஷவாக்ஷேபகம். ஒருவனுமாகமாட்டானென்றபடி. ராவணாதிநிராகரணம்பண்ணின
உதாவீரணைகையாலே என்னுடகிலையகங்களையும் நிர்ஹேதுகமாக்கினானென்கிறானென்று நினைத்தருளிச்செய்
கிறார் (செருக்கெடுத்தியாதி) ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு

உதாரயாகஜ்ஞவ்ருத்தாந்தமாகையாலே "வதார்த்தமஹமாதாயைவ ப்ரவ்ருத்தோராக்ஷஸேச்வர:" என்கிறப
டியே யாழ்வாரை மேல்போகவொட்டுகிறதில்லையென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்)
பின்னையுமென்கிறதற்கு சநாஸாவித்துவென்கிறதோடாகயம். திருக்கடித்தானத்தில் திவ்யஸம்ஸ்லேஷ
றையாயிருக்க இருவர்மூவரென்கையும் அதிப்போது சநாஸாவஸமாயிருக்க உருவுகரந்து என்கையும்
லம்பதமல்லாமையால் கீழ்ச்சொன்ன வாளிபொழிந்தவுபாயமிலே இதுக்காகபமாகவேணுமென்று நினைத்த
ருளிச்செய்கிறார் (வந்தித்யாதியால்). சகல - வ்யாபாரத்தை, கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதில்க்காட்டில்

ரு— செருக்கு. மவர்ம், எடுத்து- தலையெடுத்து, உசுகுடமாயென்றபடி. வரவைஜாத்யவைலக்ஷண்யத்தா
லே மவர்ஜயிகமாயென்கை. திகைத்த- மோஹித்தவரான, வக்ரவர்த்திநாமகனான ஜயிக்கலானென்று ஹ
ர்ஷித்த மதிகேடரான வென்றபடி. அரக்கர்- ராக்ஷஸர்களை, ராவணாதிகளைக்குறித்து என்றபடி. இதுக்
குப்பொழிந்தவென்கிறதிதோடே யந்வயம். அன்று - அக்காலத்தில், நிவர்த்தனாதிவ்யாயுதனான தன்திருவுள்
ளத்திலும் நீரிலேநெருப்பெழுந்தாப்போலே சிற்றம்விளையும்படி அவர்கள் உதாரவாயங்களைப்பண்ணின அந்
தகாலத்திலே. உருக்கெட - ராவணன்கெடும்படி, "ஹதோஸ்மீத்யுக்தவாந்ராம:" என்கிறபடியே யவர்கள்ஸ
ரீரங்களழியும்படியென்கை. வாளி - பாணங்களை, பொழிந்த - "ஸராவர்ஷைர்வவர்ஷே" என்கிறபடியே
வர்ஷித்தவனை, ஒருவன்கண்டீர் - வநசாரீன்கண்டீர், கண்டீரென்றது லகுபுத்திகளாயுதநிரஸநத
உதாஸாதர்யத்தைத்தவிர்ப்பதாகும். திருக்கடித்தானமும் - அந்தநிர்வ்யூடஸாத்தையும், என்னுடைச்சிந்தை
யும் - என்னுடையஹிதத்தையும், ஒருக்க - ஒருபடிப்பட, எடுத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, இரண்டையும்பாகாரத்வ
மாக ஸங்கடாநித்தென்றபடி. இரண்டிலுமேகாரத்வமாக கூடஸ்திசெய்தருளியென்கை. உள்ளே - இவற்றுக்குள்
ளே, உறையும்பிரான் - வர்திபாகிற்கிறதிவ்யாவதாரகன்.

ஒருவர் இருவர் ஓர்மூவரெனநின்று - திரிவிக்ரமத்தோடு ஸாம்யம்பண்ணியருளுகிறபோது வ்யாமிச்ரரா
ய், பின்பு உபயவிபூதியுமஞ்சிவிஞ்ச இருவர்மூவரென்னும்படிநின்று, அநேகாகாரத்வத்தைப்தோன்றி
என்றபடி. உருவுகரந்து- ஸுகிதீடமான ராத்ரிபோலே யஹம்யொமத்துக்கு அவகாசமில்லாதபடி
யாபாதிவிபூதிம்பின்னையு மயிகமானவாதே நிரதிஸயபோகஜநகமான திவ்யஸம்ஸ்லேஷமும் ஸுபாஸுமாயெ
ன்றபடி. வாளிபொழிந்தவனென் றநுஷங்கிப்பது. ராக்ஷஸங்களைவர்தித்தவன், திரு - ஸ்ரீயானவள், அமர்-
அமர்ந்திருக்கிற, மார்வன் - வக்ஷஸ்ஸ்ஸையுடையவனைப்க்கொண்டு, அந்த வீரஸ்ரீயோடே வந்தானென்றபடி.
ஸுகுமாரத்தை நிரூபர்யிலே புடையவனைப்க்கொண்டு என்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலத்தும், மருவி-
ஸுஸ்திரித்து, உறைகின்ற - அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகின்ற, மாயப்பிரான் - ஸுபாஸ்ரயனான உபகார
கனாய், உள்ளுந்தோறும் - அநுஸம்தாநவிஷயமாகவிருக்கச்செய்தே, உள்ளுகை - அநுஸம்தாநக்கை, தித்திப்பான் - ஸ்வா
துவாகின்றான்.

மூ —மாயப்பிரானென்வல்வினைமாய்ந்தற* நேசத்திறனெஞ்சாடுகுடிகொண்டான்* நேசத்தமர்திருக்கடித்
தானத்தை* வாசப்பொழின்மன்னுகோயில்கொண்டானே* ॥சு॥
கோயில்கொண்டான்றன்றிருக்கடித்தானத்தைக்* கோயில்கொண்டானதேறுமென்னெஞ்சகம்* கோ
யில்கொண்டுய்வம்மல்லாந்திதாழலைவருந்தும்* கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே* ॥நு॥

அ—பிராட்டியோடேகூடவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். ॥நூ
(மாயப்பிரான்) இவன்திருக்கடித்தானத்தைக்காட்டியும் மென்னெஞ்சிலே வல்வினைகள்தீருப்படி வந்
தெதிர்பண்ணிக்கொண்டு குடியாகவிருந்தருளினானென்கிறார். ॥சு॥
(கோயில்கொண்டான்) அங்குநின்றுமாயிருந்தருளுகையன்றியே வந்தாகிலுமயத்தாலே திருக்கடித்தா
னத்தையுங்கண்டு மன்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளினானென்கிறார். ॥நு॥

இ— கதிமயிகாந்தருவவிவாஹத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக அருளிச்
செய்கிறார்(அதுக்குமேலேயென்று) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன கந்தருவத்துக்குமேலென்றபடி. உள்ளுருதோறு
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சினுமென்று) திருவமர்மார்வன் என்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியிதாழிபால்) ॥நூ॥

காலாம்பாட்டு

திருக்கடித்தானத்தை வாசப்பொழிலிதாழியாலே உபாதாநதாரமாகச்சொல்லி நெஞ்சைக்குடியாகச்சொ
ன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனிதாழிகொண்டென்னுமளவாலே) இத்தால் கீழ்ச்சொன்னகந
ருவத்திற்காட்டில் சயிகமான கந்தருவாந்தரத்தைச்சொல்லுகிறதென்று வ்யவச்சேதமருளிச்செய்தது. நெஞ்சிலே என்கி
றதற்கு வந்தவத்தையிதாழிபோடே யன்வயம். வந்தவஸ்துவைத்தாலே நேசத்திறனென்கிறவளவும் வ்யாவ்யாதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு.

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்ருதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுநினைத்து கந்தருவத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (அங்குமிதாழியால்) ॥நு॥

ஸ— நேசத்தமர் - தேஜஸ்ஸையுடையவரானவமரருடைய, நேசம்- தேஜஸ்ஸு, நேசமுடையவர்- நேசத்தார், நேசத்தமரென்று ஸமஸ்தபதம், நித்யாந்யஸ்வத்தாலே தேஜிஷ்டராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு வந்
தவுமானவென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம். வாசப்பொழில் - வாஸனையுடையவையான உபவநங்
கள், வாஸபூர்ணமாகவுள்ள உபவநங்களென்றபடி. மன்னு - மன்னியிருக்கிற, நித்யமாகவுண்
டாயிருக்கிறவென்றபடி. கோயில்- வாஸஸ்தாநமாக, உபவநாதிபதியாகவென்று வ்யாக்யாநம். கொண்டான்-
வாரிமதித்தவனை, மாயப்பிரான் - ஸ்ரீபர்மாணவெதிர்ஸஞ்சாரிகளையுடைய ஒளஹார்யகாரகனை, என்வல்
வினை- என்னுடைய வந்யைகரக்ஷ்யங்கள், வினைஸப்தமிங்கே ஆகாமிகளுக்கு உபலக்ஷணம். தாணவாராயென்றென்று
கண்ணும்வாயுந்துவர்த்து துவர்ந்துபட்டதிப்போதைக்கு மெல்லுமென்றபடி. மாய்ந்து - நஸித்து, அற - நிர்ஸ்தமாம்
படி, நேசத்தினால் - தேஜஸ்ஸினாலே. த்ருதீயத்தில் யகாரஸகாரயோர் ஸ்வரூபத்திலே இப்பாட்டில்வா
ஹகதேஜஸ்ஸிலும் த்ருதீயவாக்யார்தஜ்ஞாநத்துக்குக் குறையில்லை. நெஞ்சம்நாடு - நாடுபோலேவிஸ்தீ
ர்ணமான என்னுடையநெஞ்சை, ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷங்களை கந்தர்வத்தந்தர்வித்துப் பெரியநாடுபோலேவளர்
ந்திருக்கிற நெஞ்சையென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷங்களிலும் விஸ்லேஷங்களிலும் அவனுடையஸ்பர்சத்தைவிட்டாதி
களை வளர்த்தேபோருகையாலே உபகாரஸம்ஸ்காரபாடவத்தால் கந்தர்வதத்தீபாநத்தை
யுண்ணஸ்பர்சத்தைவிட்டாற்போலேயிதுவும் விஸ்லேஷமானநெஞ்சையென்கை. குடிகொண்டான் - வாஸஸ்தா
மாக நித்யவாஸம்பண்ணும்ஸ்தாநமாகவாரிதர்ஸநம்பண்ணினான். ॥சு॥

கோயில்கொள். கோயில்கைக்கொண்டவர்களாயிருக்கிற, எம்பெருமானைப்போலே தாங்களும் ஜகதாரா
யுராகையாலே தனித்தனியேயொரு கோயில்களையுடையவர்களான வென்றபடி. தெய்வமெல்லாம் - தெய்வங்
களெல்லாம், கந்தர்வவிஷயைகநாதிக ளெல்லாமென்றபடி. தொழ - வணங்கும்படி, வைகுந்தன் - ஸ்ரீவைகுந்
ணத்தை, கோயில்கொண்ட - தனக்குநிரவதிகமாகவுடையவனை, குடக்கூத்தவம்மான் - கூத்தையுகந்
த குடக்கூத்தாடினஸ்வாமியானவன், திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலத்தை, கோயில்கொண்டான்தன்- தன்கோயில்

மூ—கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவு*மாய்த்தவம்மான் மது சூதவம்மானுறை* பூத்தபொழிற்றண்டிருக்
கடித்தானத்தை* யேத்தில்லா குறிகொண்மினிடரே* ॥கூ॥
கொண்மினிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன்* மண்விண்முழுது மளந்தவொண்டாமரை* மண்ணவர்தாந்

அ—(கூத்தவம்மான்) இஷ்டஜீவர்களெல்லாம் திருக்கடித்தானத்தை யாஸ்ரயித்ததினாலே வந்ததென்னும்படி
யாலே துஷ்கர்மாதி தூரகரணம்பண்ணினாற்போலே வுகீயமுணவெவ்வி தாவிஷ்டாரத்தாலே
வவிழுங்குஷஜ்ஜி தமான வென்னுடைய வுபத்ரவத்தைப்போக்கியருளினவ னுறைகின்ற திருக்கடித்தானத்தை
யேத்தவாருங்கோளென்று ஸ்ரீவிஷ்ணுவர்களையழைத்துக்கொண்டு அவர்களோடுகூடவேத்தியாஜிக்கிறார். ॥கூ॥

ஆறாம்பாட்டு.

இ— அவன் தம்பக்கல்பண்ணுகிற கைம்மாறு வவிழுங்குஷங்களை கைம்மவிகப்புக்கவிவர் திருக்கடித்தானத்தை
யேத்துங்கோளென்று வரிசைவழியம்பண்ணுகை யயாமதமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இஷ்டஜீவ
உதயாதியால்) வீகியாலேனென்கிறதற்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுவர்களையிதயாதியோடே பாஷயம். மதுசூதவம்மானென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துயி தயாதியால்) கூத்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (வுகீயதயாதிபால்) கொடியேனிடரி தயாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வுவிஷ்ணுவிஷதய
தியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தவாருங்கோளிதயாதியால்) ॥கூ॥

ஸ—கொண்டானென்று மாறியயயிப்பது. தனக்கு ஸஹாயாரணமான வாஸ்ஸ்தானமாக வரிஷ்டஹித்தவனைப்
கொண்டு, அதனேதும் - அந்தத்திருக்கடித்தானத்தோடேகூட, என்னெஞ்சம் - என்னுடையஹ்ருதயத்துக்குள்ளே,
அகம் - உள்ளாக, கோயில்கொண்டான் - வாஸ்ஸ்தானமாகவரிஷ்டஹித்தான், கோயிலுக்குவெளியில் மகாருப்பை
வைத்துஉள்ளேபுக்குத் திருவடித்தொழுவாரைப்போலேபாக மென்னெஞ்சிலேபுகுந்தருளினானென்றபடி. ॥கு॥

கூத்தவம்மான்- கூத்தையுடைய ஸ்வாமியான, ஸ்திராஹாரிஹிம்ஸாதிகளாலே லோகத்துக்கு ஸ்வாமி
யான வென்றபடி. கொடியேனிடர் முற்றவும்- க்ரூரனான வென்னுடைய உபத்ரவங்களெல்லாவற்றையும்,
இடர்- உபத்ரவம், காணவேணுமென்று மிகவும்நிவர்த்யித்து கூகூந்நம்பண்ணின கம்பீரனான வென்னு
டைய விரஹஜ்வரங்களை யெல்லாமென்றபடி. மாய்த்தவம்மான்- போக்கினவென்ஸ்வாமியான, மதுசூத
வம்மான்- மது வென்கிற ஸ்ஹாஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே க்ரூரகருடைய வுபத்ரவங்களை நிரஸிக்
கும் ஸஹாயனான ஸர்வேச்வரன், உறை- உறையாநிற்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிற ஸ்தலமானவென்றபடி.
பூத்தபொழில்- வஸந்தாதுபமாயிபான, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே நித்யஸ்ஹனமான
உத்யாநங்களையுடையவென்றபடி. கூடாக்ஷவதேச்வரி ஞையிறே! வஸ்துமாறலாவதென்று கருத்து. தண்
ஸ்ரீகரமான, ஸம்ஸாரவ்யதிரிக்தமான வென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை- ஸ்தலம். ஏத்த- ஸ்தோத்ரம்
பண்ணின வளவிலே, இடர்- உபத்ரவங்களானவை, நில்லா- நிற்கமாட்டாதுகள், அதை ஸ்தோத்ரம்பண்ண
வே உபத்ரவங்களெல்லாம் நமக்கிதுசெய்யமன்றென்று சும்மைவிட்டோடும் என்றபடி. குறிக்கொண்
மின்- ஸ்தூலமாகக் கொள்ளுங்கோள், இது ஸ்தோத்ரமென்றிராதே இதை நன்றாக ஸ்மரியுங்கோ
ளென்றபடி. ஆகையால் திருக்கடித்தானத்தை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வாருங்கோளென்று கருத்து. ॥கூ॥

கோவிந்தன் - மோக்ஷத்தையுடைய, கிரியுக்குக்கருக்குங்கூட ஸ்ரமஹரனென்றபடி. இதற்குத் தாம
ரையென்கிறதோடே பாஷயம். மண்விண் - ஸ்ருஷ்டியையும் ஸ்தாநத்தையும், முழுதும் - அதில் ஸ்ரமஷத்தும்
விடாதே கூடஸ்தத்தையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமஸமயத்திலே அளந்தவையான, ஒண் - ஒள்ளியதான, கை
ரணீயங்களானவென்றபடி. தாமரை - தாரதம்யவாஸ்துக்களை, ஒரு தாமரைப்பூவைக்கொண்டாயிற்று ஸ்ரு
தியருளிச்செய்தது, ஸ்ருவகாதிஸ்ருவமென்கை. திருவடிகளென்றபடி. ஒண்தாமரையென்கிற
விடத்தில் ணகாரோச்சாரணஸ்ருதி தகாரவ்யுத்பாதகாரோதஸ்ருதி. மண்ணவர் - ஸ்ருஷ்டியிலிருக்கிறவர்கள், இடக்கை
வலக்கையறியாத வகுமுக்தநித்யஜாதிகளெல்லாமென்றபடி. தாம்தொழ - தாங்களேதொழாநிற்க, தங்க
ளுக்கே ஸஹாயாரணஸ்வாமியாக வவஸியாநிற்கவென்றபடி. வாழுவதும் நித்யர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே

மூ—தொழுவானவர்தாம்வந்து* நண்ணுதிருக்கடித்தானகரே* ॥எ॥
தானகர்கடலேச்சிறந்தெங்கெங்கும்* வானிந்திலங்கடன்முற்றுமம்மாயற்கே* யானவிடத்துமென்னெஞ்
சுந்திருக்கடித்* தானகருந்தனதாயப்படியே* ॥அ॥

ஆ—(கொண்மின்) கோவிந்தனுடைய மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்தாமரைபோ மன்னவர்தொழுகிற படியைக்காண்கைக்காக வானவர்தாம்வந்து நண்ணுதிருக்கடிதானகரைநினையுங்கோள் இடர்கெடுமென்கிறார்.

(தானகர்கள்) இப்படி திருக்கடித்தானத்தைய நாஹவித்துப் பின்னைபுத்தன்றிறத்துச் செய்தருளின நன்மையைச்சொல்லுகிறார். உம்முடையபெருமை திருக்கடித்தானமும் மெம்பெருமானுக்கிருப்பிடமாகச்சொன்னீர் வானின்னிலங்கடல் முற்றுமவனுக்கிருப்பிடமல்லவோவென்னில்? அங்ஙனேயாகிலு மென்னெஞ்சுந் திருக்கடித்தானமும் மவனுக்குப்பிறந்துடைய திருநகரியாயிருக்குமென்கிறார். ॥அ॥

ஏழாம்பாட்டு.

இ— உள்ளத்துக்கொண்மினென்று சுபபித்துத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (தினையுங்கோளென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் எத்துங்கோளென்றார், இப்பாட்டிலே நெஞ்சாலே நினைக்கவமையுமென்கிறரென்று வ்யாக்கியானம். ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

தாம்பெற்றவ்ருசிகளுக்கெல்லாம் நிதானம் திருக்கடித்தானமென்னும்போதிலே அதைக்கொண்டாடுகின்றவிவர் அதோடொக்கத் தம்முடையநெஞ்சையு மவனுக்கிருப்பிடமாகச்சொல்லுகை யுபபாதமென்னே வெனில் உபபாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியதாதியால்) ஹாவபாவிகம் வரிவஸ்யாவ் ஹாகூடத உநாவஸிக்கிறபடி. ஆனாலும் திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையும் என்கிறவிரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவாநராதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாதுபஞ்சொல்லுகைக்காக உபபாதிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவிதாதியால்) தனதாயப்பதியென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துடையவிதாதியால்) பிறந்துடையது - ஹாயபூர்வதமானது, திருக்கடித்தானமும் தம்முடையநெஞ்சமும் மற்றவ்ருக்களிற்காட்டில் அவனுக்கு விஸ்ரஷ்டாஹிதரவிஷயமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாதுபமாகையால் வாநராகியில்லையென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விஸ்ரஷ்டாஹிதனாயிருக்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தை "திருக்கடித்தானத்துளாயர்க்கதிபதி யற்புத"னென்றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகையாலே இதுவாநராகியன்றோ

ம—உகந்தருளினநிலமும் வராஹனாநு ஸாஸாரிகளுக்கேயாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம். வானவர்தாம்வந்து- நித்யஸூரிகள்தாங்களேவந்து, ஸம்ஸாரிஜந்துக்களுக்கு வேவுபிருக்கிற ஸளஸீயுமாணத்தாலே கூவியழைத்துக்கொண்டு கைமாராய்த் தாங்களேவந்தனென்றபடி. இங்குள்ளார் வாழவேஷத்துக்குப்போவது வாசகத்தையநுஸரிக்கைக்காக, அங்குள்ளாரிங்குவருவது ஸளஸீயுமாணாநுஸரணம் பண்ணுகைக்காக என்றுகருத்து. நண்ணு- கிட்டாகின்றுள்ள, திருக்கடித்தானநகர்- அந்தநமஸ்தத்தை, இடர்கெட- உங்களுடையவேங்கள் எல்லாம்கெடும்படியாக, உள்ளத்துக்கொண்மின்- ஹ்ருதயத்திலேகொள்ளுங்கோள், நமஸ்ஸாலே ஸரியுங்கோளென்றபடி. கொண்மினென்கிறவிடத்தில் ஸகாரவ்யுமகாரவகாரஸஹிதமாகணகாரமெஞ்சீ. ॥எ॥

வான்- வாநரநிவாஸம், இந்நிலம்- இந்த ஸ்ருஷ்டி, கடல்- க்ஷீராணார்ணவம், எங்கெங்கும் முற்றும்- கண்டகண்டவிடங்களெல்லாம், வாநரநிவாஸஸ்ருஷ்டி க்ஷீராணார்ணவங்களாகிற வெல்லாவிடங்களுமென்றபடி. தலைச்சிறந்து- தலையாகச்சிறந்து, தலையென்று உத்கர்ஷம், சிறக்கை- ஸ்ரேஷ்டதமாகை. மிகவும் ஸ்லாக்யங்களென்றபடி. எம்மாயற்கே- என்பக்கலிலே ஸுஹ்ருத்வேந வாத்ஸல்யாதிகுணத்துக்கே, தானகர்கள்- ஸுவாவஸ்தாநங்களான நகர்கள், ஆனவிடத்தும்- ஆனவிடத்திலேயும், அவை வாஸஸ்தாநங்களாயிருந்தாலும் என்றபடி. என்னெஞ்சும் திருக்கடித்தான நகரும்- ஹ்ருதயமும், தனதாயப்பதி- தன்னுடைய ஹாயஸ்தாநம், தனக்கஸாயாரணமாய் ஹாயபூர்வதமான ஸ்தாநமென்றபடி. இதையவன் தனக்கு ஹாயபூர்வஸ்தாநமாக ஸுஹ்ருத்நித்திருக்குமென்கை. ॥அ॥

மூ—தாயப்பதிகடலிச்சிறந்திதங்கிகங்கு* மாயத்தினன்மன்னிவிற்றிருந்தாலை* தேசத்தமர்திருக்கடித்
தானத்து* ளாயர்க்கதிபதியற்புதன்றானே* ॥சு॥
அற்புதனராயணனிவாமன* னிற்பதுமேவியிருப்பதென்னெஞ்சக* நற்புகழ்வேதியர்நன்மறைகின்றதிர்*

ஆ—(தாயப்பதிகள்) எல்லாமவனுக்குத் தாயப்பதிகளென்றேவென்னில்? அதப்படிபேபாகிலும் திருக்கடித்தா
னமென்று லவன்திருவுள்ளம் விழுந்துகிடக்கும்படி கூழுபமென்கிறார். ॥சு॥
(அற்புதன்) இப்படி திருநாடு திருப்பாற்கடல்துடக்கமாகவுள்ள நிருநமரிகளெல்லாவற்றிலு மதுஜேஷி
தமாயிருந்த திருக்கடித்தானத்திலெழுந்தருளியிருப்பது மேலியிருப்பதென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥யி॥

இ—வென்ன லவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாமிதாழியால்) வெறிவழாயகத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார்
(அப்படிபேபாகிலுமென்று) உதராயகத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானமிதாழியால்)
தம்மேடுவும்விழுஷத்தி லாவுகிபாலே திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விலாஷாஹிதாயிருக்குமென்று.
கருத்து. ॥சு॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

திருக்கடித்தானத்தை யவன் விலாஷித்து விருப்பாகிற்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவிடத்தில் அ
த்தனவி நம்புகைக்கு நிவாயகம் தம்மேடுவும்விழுஷத்தி லாவுகியென்னுமிடம் கண்ணாகுமென்றிக்கே கூவி
வாயகிதாமொவமாயிருக்கையாலே அதை வெளியிடுகிறதாகையா லிப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுச்சுலோக
மென்று லாகுகிகாட்டுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிலவர்த்தை சுருவதிக்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) இப்பா
ட்டுக்குத் தாதுபமருளிசெய்கிறார் (திருக்கடித்தானத்திலேயிதாழியால்) ॥யி॥

ஈ—தாய- ஆயமான, தனக்கு நிராவாயிகவும்மான வென்றபடி. பதிகள் எங்கெங்கும்- ஷாநங்களெ
ல்லாவற்றிலும், இதுக்கு வீற்றிருந்தானென்கிறதிதாடபம். தலைச்சிறந்து- தலையாயிருக்குமதொருபடி சு.
தியதனும், லவதர்சுகூஷுமாயிருக்குமதொருபடி சுகியதனு மென்றபடி. ஈயிஷவளஸீயுாதிஹ
ணஸாமிபாபென்கை. மாயத்தினுல்- சூழுபமான சுவிநிவெஸத்திலுலே, சுவிநிவெஸாவிவஜ்ஜாநத்
தாலே என்னுதல். "ஜாயாவயாநம்ஜ்ஜாந" மென்றதிறே. மன்னி- ஸ்திரமாய், விடாமலென்றபடி. வீற்று-
வீறுமைபெற்று, வீறு- உசுகஷர்ம், வரவு விலாஹிகளைப் போலன்றிக்கே வளவிலாஹுசுகஷர்த்தை
யுடையவனெயென்றபடி. இருந்தான்- எழுந்தருளி யிருந்தவனெனவென்றபடி. தேசத்தமர்- லமவஹநாலவத்
தாலே தைஜஸிகளான நிதுவாவிகளுடைய, திருக்கடித்தானத்துள் - அவர்களுக்கு வராவுமான திரு
க்கடித்தானத்திலே, தானேயுறை - தானேநிதுவாவம்பண்ணுகிற, தானேயென்றசுவயாரணத்துக்கு "நா
ஹாவவாதிவிவெகாண்ணே நபொமிவாவுஷயெ ரவள । ஜசுலஜுாயதுமாயஜ்ஜி தது திஷாதிநாரஷ" என்கிற
படியே மற்றஸ்துக்களிலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு அவனுக்கிருப்பாய்த்தோன்றுகிறதில்லை, என்றேது
லம்விலாஷித்தைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமதுவே அவனுக்கிருப்பாகத் தோன்
றுகிறதென்றுகருத்து. ஆயர்க்கதிபதி - மொவாயிவதியானவன், அற்புதன் - சுசுலாதன், நிவாஸ்துக்
ளெல்லாம் தனக்குத்தாயப்பதிகளாய் தானுமவற்றிலே விறுபெற்றருளி யிராநிற்கச்செய்தேயு மென்றேதுலம்
விலாஷத்தைக்காகத் திருக்கடித்தானத்தை விலாஷித்து விரும்பாநிற்கிறவ ஸ்ரீய
ஹி தனன்றோவென்றபடி. ॥சு॥

அற்புதன் - சுசுலாதனை, சூழுபமாணவெவதி தங்களையுடையவனவென்றபடி. நாராயணன் -
லகீபரைக்கைவிடாதபடி வாசுலவுாதிமாணாமியான, அரி - ஹரியான, ஸ்வாநாலவவாதீவம்யக
ஹாரணனென்றபடி. வாமணன் - தானயிர்பாய்ப்பிறந்தாகிலு மாஸ்ரிதருடைய லவர்விலெகஸிதங்களையும்
நிவர்வஹித்துக்கொடுக்குமவனை லெம்பெருமான், நிறபது - லவலிப்பது, இதுக்குத் திருக்கடித்தானமெ
ன்கிறதிதாடையகம். நற்புகழ் - நல்லபுகழையுடையவர்களான, நல் புகழ்என்கிறவிடத்திலே லகாரலவ
பகாரலவரிரலவாதெஸம். புகழ் - கீர்த், சுவதுவாயொஜநர்களென்கிற கீர்த்தியையுடையவர்களான
வென்றபடி. வேதியர் - லெவதிகர்களுடைய, நான்மறை - நாலுலெவங்கள், அவர்களாலே உச்சரிக்கப்படு
கிற நாலுலெவங்களென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாக, நிரகாரமாகவென்றபடி, அதிர் - அதிராநிற்கிற, முழ

மூ— கற்பகச்சோலைத்திருக்கடித்தானமே* ॥பி॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிரு* மாலைமதிட்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாலோடமுதன்னவாயிர
த்திப்பத்து* மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(சோலை) சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிருமால் கவிக்கு வரதிவாஹனன், மதிள்குருகூர்சடகோப
ன் கவிபாடுகிறான், ஆனவிவையெங்ஙனேயிருக்கிறன, இவைவல்லாரை எம்பெருமானுகூணம்பிரியில் ய
தீகமாட்டானென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— பாலோடமுதன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனலிதாதியால்) ஆனலென்றது —
விஷயமுமதிலுறைபவனுமாய் வந்தாவுமதனுபவிக்கிறான பின்புஎன்றபடி. எங்ஙனேயிருக்கிறனவென்றது. இதி
னுடையயாதாத்ம்யம் கவாஹநஸ்வபாவமென்றபடி. வைகுந்தத்திருத்துமென்கிறவிடங்களைக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதாதியால்) ॥கக॥

ஆ—வென்றபடி. சற்பகச்சோலை - சுபகவநங்களையுடைத்தான, திருக்கடித்தானம் - இது வவதிமஷேத்ர
மாகை, திருக்கடித்தானத்திலேயென்றபடி. மேவிப்பிரப்பது - கூடித்திருப்பது, திருக்கடித்தானத்திலிருப்பு
க்கு வவுமாக உள்ளுகித்திருப்பதுவென்றபடி. என்னெஞ்சகம்- என்நவ்ஹிருதயம், அகம் - உள், என்னெஞ்சிலே
வந்துபுகுந்தருளுகைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே கவிநிவிஷ்டனாயிருக்கிறனென்றுகருத்து. ॥ஙி॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்து - உத்யாநவநங்களையுடைத்தான திருக்கடித்தானத்திலே, உறை - நித்யம்
வஸிபாகிற்கிற, திருமாலே - ஸ்ரீபர்தாவே, மால் - வ்யாமோஹ, உள்ளுகிறேன் - த்யாயாமி. மதிள்குருகூர் - ப்ராகார
ங்களையுடைத்தான திருநகரியிலே, வண்வாரஞ்சொன்னதம் புகவொண்ணுதபடி ரமிக்கூயையுடைத்தான திரு
நகரியிலிருக்கிறவென்றபடி. சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாருடைய வக்திகளான. "ரவ்வாவரிதம்ஜ்ஞாநிவ்ர
ணீதம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீவக்தவிஷயமாய் ஆழ்வாருளிச்செய்ததாகையாலே நிரதிசயகவ்யாணமானவெ
ன்று வடுதாத்பர்யம். பாலோடமுது - க்ஷீரததோடேகூடின சோத்யத்துக்கு, அன்ன - வஸ்துவான, இது
பத்துக்குவிசேஷணம். பாலென்கிறது - திருக்கடித்தானத்துறை திருமாலாகிறவாவ்யக்தை, அமுதுளென்கிற
து - சடகோபன்சொல்லாகிற வாசகத்தை, ஆயிரத்து - வஹுஸ்ங்க்யதில், இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும்,
உகாரத்தாலிவை சுகிநாநுவஸந்தி தமாய்க்கொண்டு கானர்கரங்களென்றுதோற்றுகிறது. வியந்து- விஸ்ம
ப்பட்டு, வாவாரத்திலே நம்மை சோவஸிப்பானெநவனுண்டாவதே! என்று விஸ்மயப்பட்டென்றபடி. மேலே
வைகுந்தத்து - உத்தாமமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, இருத்தும் - வாகிஷ்கராக்கும், வாநராவ்ருத்தரஹி
தராக்குமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு கூணவிசேஷாநஹ்ருதிபதிதராக்குமென்கை. இத்திரு
வாய்மொழியில் வாவைய முடையாரைஅதிசேஷிக்கை. ॥கங॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய பக்தாநவாயஸ்ரீமதுதாராநாத முநயேநம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதொவரவரமுநயேநம:.

(எல்லியுங்காலை.)

வாதகவாச் ஹீ தாலவ்யா ஸ்ரீதவ்ருஷிகாயநாக் ஸ்ரீஜவக்ஷவஹாவா
ஸ்ரூவைராவகி யகவாதாரமணஜநாதெளரிஸ்யுவ்வாகவாக் ।
மொவிநுகவாஸிவாஷாஹிதவிஷயதாரஹீவாலவ்யுதகவாக்
வவராகாராக்வாதகவாக்வுவஸவி தாரணைவஜ்ஜதாவாகவ்ருஷம் ॥கஎ॥

(வாதகவாச் ஹீ தாலவ்யா) அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி - ஸுரர்நீபமான திருத்துழாய்மாலையாலே
அலங்காரத்தையிருக்கையாலும், (ஸ்ரீதவ்ருஷிகாயநாக்) என்னுடைச்சிந்தையு மொருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்

ரு—தா—பிரான் - சூழ்ந்திருடையவுபயத்திலே நிருவாலம்பண்ணுமவனுகையாலும், (ஸ்ரீலக்ஷ்மீவல்லபாவாக) திருவமர்மார்வன் - பெரியபிராட்டியார் பொருந்திவசிக்கிற திருமார்வையுடையவனுகையாலும், (சூழ்ஜெகத்காரணபூதாக) மாயப்பிரானென் - சூழ்ச்சியாக உலகுளிக்குமவனுகையாலும், (ஸ்ரீமதுரகவிகளாக) கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழ - நிருவரங்களாலே நிரஹாரம் வெலிக்கப்படுகையாலும், (வெளிவிழுந்தாக) மதுசூதவம்மானுறை - விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுகையாலும், (மொழிந்தாக) உள்ளத்துக்கோவிந்தன் - வலக்ஷணனுகையாலும், (கரைஷாஹித்விஷயதோஷஹீநஸ்வஹிதகராக) வானின்னிலங்கடலிதுவாதி - வாசிலவ்யாகூஷீராணாக்வாதிகளைக்காட்டிலும் சூழ்ந்திருடையநிரஸ்தஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகவுடையனுகையாலும், (வல-க்காராராக்ஷஸாதகராக) ஆயர்க்கதிபதியற்புதன்றூனை - வல-க்ஷுத்காரத்தாலுமென்கிறவித்தை விவரணம்பண்ணுகிறது. "அற்புதநாராயணனிவாமனன்" என்றுமேலிற்பாட்டு, தன்னுலேலவூஹமான காரத்தைத்தான் வாஸ்லாஸ்யமாகவுடையனுவது, விரோதங்களான விரண்டுவடிவைக்கொண்டு விரோயியைநிரஸிப்பது, சிறுகாலைக்காட்டிபெரியகாலாலேயளப்பது, இப்படிகளால் திருக்கடித்தானத் தெம்பெருமானுளிதிருக்குறுவூவஹவிகாரணத்திலே வஸுஜையிருக்கிறுனென்று "எல்லியுங்காலை" என்கிற உபகாத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினுரென்கிறார். ॥கள்॥

ஸ்ரீமதிநிரோஜஹாஜெபிகாயநஜ:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஆருந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எழாந்திருவாய்மொழி.

அ— (இருத்தம்வியந்து) இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளுகிறுன், நான்தன்னைப்பிரிந்து பட்டபாடெல்

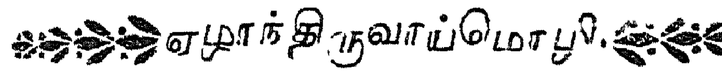

எழாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாயக்கூத்தனில் தமக்கேகடின விடாயெல்லாம்மாற்றுகைக்காக எழுந்தருளின வெம்பெருமான்தம்பக்கல்செய்கிற கநஸ்ரு வஸவிரோஷவாரவைரிகளை வீதிவிபத்தாலே சூறாவித்துக்கொண்டநஸவிக்கத்துடங்கின ஆழ்வார் அவற்றில் திருக்கடித்தானத்துநின்று செய்தருளின திலகநஸ்ரு வஸவிரோஷங்களை கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசியநஸவித்து கதநகாரமவன் செய்தருளாநின்றதாய் தமக்கு வாகூஷாஜெ ஸுமான வம்ரோஷவிரோஷநிவாநஸ்ரு வஹத்தை யித்திருவாய்மொழியிலே யநஸவிக்கிறுரென்று வம்மதிவஹவெஷயென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்று) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுஷ்ரீ தாளென்றபடி. அதாவது:— தான் வஹாத்தாகவெழுந்தருளினுல் கஸகூஷணவஜ்ஞ ஜ்ஞாநிதநிஜபாதபத்மவீதிவெள்ளமெனக்கு வாதிபாதென்றுபார்த்து வடிவெழுந்தருளாதே திருக்கடித்தானத்தில்நின்று தாளெழுந்தருளினவீதியை எனக்கு வாதிப்பித்தருளியென்றபடி. "என்னேத்தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தும்" என்கிறவித்தாலும், கருத்தையுறவீற்றிருந்தா" னென்கிறவித்தாலும் நான் வாஹ்யவம்ரோஷத்தையவெகூவித்தால் தானென்நஸவிலே புகுந்திராநின்ருனென்றிப்பாட்டுக்குப் பொருளாகததோற்றுகிறதாகையாலே 'குருஷாஸுவ்ருஷ்டிகோவிஷாராநாவவிஷ்ட" என்கிற உபாலம்பவாக்யம்போலே இப்பாட்டும் உபாலம்பவாக்யமாய்த்தோற்றுகிறவிது "பொருத்தமுடைவாமன" னென்று அவனுக்கு வாணயிகஞ்சொல்லுகிறவித்தோடுவிரோதமன்றேவென்ன? "என்னேத்தன் பொன்னடிக்கீ"ழிதாஜீவாக தத்துக்குத் தமக்குள்ளவாஹ்ய வம்ரோஷாவெலெக்ஷணையைச் சொல்லுகையிலே தாதுய-மன்றிக்கே கீழ்தாம்பட்டவுபநிஷத்தை வாலம்பமஹ-மாக கநஸவித்தம்நிவத்தாலே எனக்கவன்படக்கலுள்ள சூலக்ஷணையைக்காட்டிலு மவனுக்கென்பக்கலாவக்ஷி வஹவஹ ரக்ஷணயிகமாயிராநின்றதென்கையிலே தாதுய-மாகையால் விரோயமில்லையென்றுகாட்டுகிறார் (என்னெஞ்சிலேஹதாஜி பட்டென்னுமளவாலே) இவ்வநஸவாஜத்திற்கு வாலாலம்பமஹ-மும் பாட்டின்ரூபாஸய-கயநத்திலே வஜ்ஜமாகிறது. புகுந்தருளுகிறுனென்றது— தியாவஜமன்று, புகுந்

மூ— இருத்தும்வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழன்* றருத்தித்தினைத்தோர் பலநாளழைத்தீற்குப்*
பொருத்தமுடைவாமனன்றன்புருவதென்றன்* கருத்தைபுறவீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே* ॥க॥

அ— லாமொன்றன்றென்னுப்படி. தானென்னைப்பிரிந்துவ்யவஸாயப்பட்டு ஒருபெண்ணைமென்னைக்கண்டுகொண்டு புகுந்து வளிவகுணங்களிருந்தருளினன். ஒருவனுடைய ஆபிஜாத்யமிருக்குமபடியென்? இவனையாகாதே தான் இதுவோபொருத்தமென்றுசொல்லிற்றென்கிறார்.

(இருந்தான்) என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகிறான், என்னுடைய ஸகலகரணங்களுமிக்ருஷ்ணமல்லது மற்றொரு

இ—தருளுகிறவனென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஒன்றன்றென்னும்படியென்றது— இதொருப்ரயோஜநமன்றென்று சொல்லலாம்படியென்கை. ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரைப்பிரிகையாவது — தன்னையிவர நுபவியாதகாலபத்தில் தனக்கிவரோடு ஸாதாரணமன்றிக்கேயொழிகை, லோகத்திலும் காதனுக்குவிரஹமாவது காமினியினுடைய ரூபலாவண்யசேஷ்டாதிகளால் பிறந்த ஸாதாரணவிகாரமிறே! வீற்றிருந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வளிவகுணங்களினாலே) பொருத்தமுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுடையவிபூதியால்) இவ்வாச்ரயத்தாலே மாயக்கூத்தனில் தாமவகாஹித்த ஸாஹஸமொழியப்போக தம்முடைய காதலநிகர்ஷத்தையும் ஸர்வேச்வரன்தன்னுடைய உபகர்ஷத்தையும்பாராதே தம்பக்கலிலிவரிருக்கும்படிகளைக்கண்டு தஜ்ஜாதநிரவயிகாவஹித்தாலே இப்போகஸாஹஸமொழிதாந்தானும் மவலம்பிபபடி கொண்டாடுகிறரென்றுகருத்து. இத்தால் ''ஸ்ரீபகவ'' மென்கிறவிவக்ஷாவிசேஷ மித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யதிரிக்தவாச்யமென்றதாயிற்று. ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வளிவகுணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தருளினால்) இக்குணமென்றது- இந்தவ்யவஸாயகுணமென்றபடி. மற்றொருகுணமென்றது — இங்கு ஸ்வஸ்மைரோசிஷ்ணுவாகையாலே வ்யதிரிக்தகுணவாசம். ஸகலகுணங்களையிக்ருஷ்ணனாக்கியாலே வாஸுதேவனுடைய ஸகலகுணங்களும் ஸவிஷயாவெளிகாட்டியில்லாமல் காதலகாரணங்களாம்படியென்கை. பெருந்தாவிபூதி

ப— என்னை- தன் விரஹத்தில் வ்யாஸக்தாந்தஃகரணமாயிருக்கிறவென்னை, இதுக்கு இருத்தும் என்கிறதோடே கூடியம். வியந்து- விஸ்மயப்பட்டு, இந்த ஸம்ஸாரஸம்பவத்திலே நம்மை கூவிகொள்ளுவதொருவனுண்டாவதேயென்று விஸ்மயப்பட்டு என்றபடி. தன்பொன்னடிக்கீழ்- தன்னுடைய ஸ்வயமாநீபமான திருவடிகளின்கீழே, இருத்தும் என்று- வ்யவஸிதாத்மகனாக்கி யருளுவனென்றத்யவஸித்து, அருத்தித்து- ஸ்ப்ருஹித்து, இதுக்கு அழைத்தீற்கு என்கிறதோடே கூடியம். எனைத்து- கொடுமையாக, ஓர்- ஒருபடிப்பட்டவையான, பலகாலம் தொடர்ச்சிகளான வென்றபடி. பலநாள்- ஸஹஸ்ரவர்ஷங்களாயினும், மாயக்கூத்தனில் நாளும்நாளுமென்றதை கூடவுரைக்கிறபடி. அழைத்தீற்கு- கூடுவதற்கு நம் பண்ணினவனுபகரிக்கிற வெனக்காக, ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக் காலென்கிறதை யநுவதிக்கிறபடி. இது ஸ்வோபாயாஹமஹங்கரம். நாமிவனுடைய வ்யவஸாயத்தையறியாதே இவன் விஷயீத்தாலுகவும் நாமஹிநிவ்ருத்தராகவும்நினைத்து கூடுவதம்பண்ணி என்னகாயங்செய்தோமென்று மஹிங்கரம். இப்படி கூடுவதம் பண்ணினவனுபகரிக்கிறவென்கிறது ஸம்ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக வென்றபடி. பொருத்தமுடை- வ்யவஸாயத்தை யுடையவனை, வாமனன்- ஸ்ரீவாமநனாவன், தன்னுடைமையைப்பிறகைக்குத்தான் கர்த்ருத்வமாயிருக்குமவனை நானத்ருத்து என்செய்தேனனென்று கருத்து. தான்கண்டுகொண்டு- என்னைக்காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டதான் ஜாதஸாக்ஷாத்காரனானவன் நியமைக்கண்டாப்போலேயென்னைக்காணப்பெற்று, என்தன்கருத்தை- என்னுடைய கார்யத்தை, தன்னாலும் ஸாத்யமாகும். என்னுடைய அபேக்ஷையென்றபடி, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உற- உறுதியாக, ஸ்திரமாகவென்றபடி. வீற்றிருந்தான்- வீறுபெற்றிருந்தான், வீறு- உபகரணத்வம், அகிஞ்சநத்வாதிகளாலே வளிவகுணங்களெழுந்தருளியிருந்தானென்றபடி. ॥க॥

மூ — இருந்தான்கண்டுகொண்டெனதெழிலெஞ்சாருந்* திருந்தாதவாயவனக்கித்தப்தமன்னிப்* பெருந்
தாட்களினிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான்* றிருந்தானருளாணினியானறிவேனே* ॥உ॥

ஆ — முணமறியாதநாருபடியிருந்தருளினான், அதலாலதின்மேலில்லை யென்னுமபடி பணிடனைக்குச்சென்
தருளினவருளை யோருளாகமதியேனென்கிறார்.

(அருள்தான்) என்னுள்ளேயிருந்தருளின யிவ்வருளல்லது மற்றொருநாளை தனிலாபமதிபெற் அவற்ற

இ — அருள்தானிதுவுத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதுவாகிலால்) “வெ வெணடூஷா” இதுவாகிளிற்படியே ஸ்ரீமஜ்ஜாழ்வானுக்கு அளாகுலபத் தலகுலைய வந்தகவிபதாகைபாலே
தின்மேலில்லையென்கிறவகையும் தூதீபவாஹத்திலே கூலர்ஸாஹிபிக்குமென்றகருத்து. எம்பெருமான் கு
ரிதருக்குச்செய்ததெல்லா மிவர்தமக்குச்செய்ததாக கினைத்திருப்பாரொருவராகையாலே ஸ்ரீமஜ்ஜாழ்
வானுக்குச் செய்தருளின தெனக்கென்கிறரென்றகருத்து. யானறிவேனென்கிறகற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஓருளாகவிதுவாகிலால்)

*மூன்றும்பாட்டு *

நானிப்படியேனென்பக்கல்பண்ணுகிற வாஹகியைக்காட்டில் வேறொருகூரிலையை மதிபேனென்று
இருந்தாப்போலே அவனுமென்பக்கல் பண்ணுகிறப்போலே மற்றொன்றிலு மாஹகிபண்ணுகிறனில்லையென்
வ்யவஸ்திபிக்கைக்காக “அருள்தானினிபானறிவே” னென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதிக்கிறரென்று கினை

ஸ — எனது- ஸ்வீயமான, ஏழை- வகையான, கண்ட விஷயங்களெல்லாத்திலும் வகையான வென்றபடி.
நெஞ்சு- ஹ்ருதயம், ஆளும்- ஆளாகிற்குமவரான, ‘விஷயஹவிவிதெவிஷ வெகாயெ விஜ்ஞாயவிகூஷ்டெ
நாவகிரியகூடிவொ நாநாவிதெய ரபஜிஜிவிதெ:” என்கிறபடியே வஷகாயங்களிலே வெளாகை
ஷிபாகிற்குமவரான வென்றபடி. திருந்தாத- வ்யவத்திதிலஸிகூகிக்கஸகூயமல்லாதவரான, எத்தனையேனும் வை
வான்கள் நிரூஹிக்கப்புக்காலும் நிரூஹிக்க ஸகூயமல்லாதவரான வென்றபடி. ஓர்- மொகவிஷகூஷணரான,
வயத்திலே நிஷ்ஹாஹ்யகரான வென்றபடி. ஐவரை- பலவும் ஜ்ஞாநங்களாகிற ஸஹாயர்களை, வாயுர
வெ- ஜிதீயா, இவை ஊஜர்யங்களாய்க்கொண்டு படுத்தினபாடுகளை கினைத்து இவற்றை வெகநஹாயி
யாலே ஐவரென்று நிர்தேஸிக்கிறார். தேய்த்து- கூயித்து, அற- நஸிக்கும்படி, வாகூயதமாணங்களி
லாஹகிமாண்டு நிவர்யாபாரங்களாயடங்கும்படி யென்கை. ஸமவஹ்ருணயிகூ மாணாந்தலவ நிவர்யந
தயா விஷயாதார விதூஷங்களாகும்படியென்று தாத்பர்யம். மன்னி- ஸ்திரனுப், என்னெஞ்சிலே வாகி
ஷிகனுவென்றபடி. கண்டுகொண்டு - பார்த்துக்கொண்டு, ஸ்ரீஹநுமாஹமுண்டானால் அதைப்பார்த்துக்
கொண்டேயிருக்குமாப்போலே “மொவநாஹ்யாம்விவஸ்ஹ” என்கிறபடியே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டெ
ன்றபடி. இருந்தான் - வஸிதம், பெருந்தாள் - பெருந்தாளைபுடைத்தான, தாள் - கால், உதாம்ஸோம்வஹை
வாஹயாகமானவனென்றபடி. ஹெஹவஸ்ளஹயுமும் ஸ்ராஹஸ்ரவஹநஜநிதவிவஹவிஹந பொறுக்கமாட்டாமைக்கு
ஹெதுவென்றுகருத்து. களிற்றுக்கு - மஜத்துக்கு, களிறு - மஜம், மஜம்ஹ்ருத்வானுக்கென்றபடி. அருள்
செய்த - கூயிவெபண்ணினவனை, பெருமான் - வல்லவ-ஸ்வாமி, தான்தருமென்று மாறிபாவயிப்பது. தான்-
வயம்ஹவ, கரூவெரணாதிகளன்றிக்கேயென்றபடி. தருமருள் - தான்தந்தருளினகூயிவெயையும், ஸ்ரீம
ஜ்ஜாழ்வான்பக்கல் செய்தருளின கூயிவெயையுமென்றபடி. ஸ்ரீமஜ்ஜாழ்வானுக்கு கூயிவெகொடுத்
தது கபக்குத்தந்ததாகத் தோற்றுகையாலே தருமருளென்கிறர். தருமருளென்றது தந்தவனென்றபடி.
தருமென்கிறவதாரணநிஹ்ஸம் ஸ்ரீமஜ்ஜாழ்வான்பக்க வுசகூராஜமான கூயிவைக்கு யாவகாவ
கநுவ்ருத்திஹ்ராதாரணம். அருள்தானென்கிற தான்ஸப்தம் சவ்ருஷ்டிகும். இக்கூயிவை லொகத்திலேதா
ன்பண்ணின கூயிவையெல்லாத்திலு மயிகமாயிருந்தாலுமென்றபடி. இனி - ஜ்ஞாநிபவராவஸ்ருமுந்திரும்
படி என்பக்கல் கூயிவெபண்ணினபின்பு, யானறிவேன் - நாமெறுகூம்வெயாக எண்ணுகிறிலேனென்ற
படி. சிலநாளொருவஸ்ரவஹ்ரிலே ஒருமுகலயாலேகூட்டப்பட்ட மஜ்ஜாழ்வான்பக்கல் அருளினது காதா
சிகாஹதவாரவஸாவாரவஹ்ருத்திலே ஐந்துமுகலகளாலே கலிவுண்ட வென்பக்கலருளினதோடொச்சுமோ
வென்றுகருத்து.

மூ—அருடானினியானறியேனவனென்னு* ளிருடானறவீற்றிருந்தானிதுவல்லாற்* பொருடானெனின்மூவு
லகம்பொருளல்ல* மருடானீதோமாயமயக்குமயக்கே* ॥ஈ॥

ஆ—மென்னுள்ளேயிருந்தருளின விவ்விருப்பல்லது மற்றுமீவொவ்வாணமான கூம்பங்களையும் திருநாட்டை யுமொருபொருளாக மதியாதென்று, இப்படி பெம்பெருமானுக்குத்தம்பக்கலுள்ள கூலிநிவ்ருத்தனைப்பே தம்முடைய நிகஷத்தைபநுவர்ணயித்து வனவம்விய ஹவ்வஷலிநிவ்ருத்தவிஷயவ்யாவ்ருவ்ருத்தானது எ னக்குவ்வம்லவ்யாது, என்னுடையஹ்ருதல் அவனென்னைஹ்ருத்திப்பித்தாலுதல் அல்லதிதுகூடாதென்கிறார். ॥ஈ॥

(மாபமயக்கு) நிரவயிகவாதிலுவ்ளஸ்ரீயுத்தையுடையனபிருந்தவனே என்னுடையநிகஷத்தைப் இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளே உதயாதியால்) இதுவல்லான் உதயாதிக்குத் தாத்பர் மருளிச்செய்கிறார் (அவனுமென்னுள்ளேயிதயாதியால்) இப்படி-யவனுடைய வ்யாணயிகவ்ருத்தாலே வ்யதிரி வஷியாநிற்கிறவிவர் மருள்தானிதயாதியாலே இதுபொய்யென்றுவ்யாக்யித்தது கூவ்யம்ருதமன்றேயென்ன? வ்ய தரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதயாதியால்) கூதயதநிகஷ்ணன வென்பக்கலித்தனை யலிநிவ்ருத்தம்செய்தருளுகி றவிது என்னவாஹ்ருபர்மென்று இப்படிவ்யநிகஷர்ம வ்யவஸ்தாபகதையால் கூந்வயிக்கிறரென்றுகருத்து. கூரீபவாஹத்தி லக்ஷர்வயிஜாக்ஷர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (வனவ்வியெதயாதியால்) மருள்தானீதோவென் கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவிதயாதியால்) மாயவிதயாதிக்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனென் னேயிதயாதியால்) ராகூயாமாயஸ்வபாவநுமான கூரோகவ்யதிவேகயின்நடுவே ராகூகீதர்நத்தைப்பண்ணிக் கொண்டுவந்த திருவடியைக்கண்டருளி மிகவும்ஹ்ருவ்யமான ஜநகராஜன்திருமள் ராகூவ்ம்வையேகளாயி ருப்பாரித் தெஸத்தில்வரக்கூடாது, ஆனபின்பு “கிஞ்ஞ்வ்ருாஹிதவோவ்யாயம் ஹவ்யவாதமக்வ்ஷிபம் । உந்ர ஜ்ஜவ்விகாரோவா வ்ருாழியம்ஷ்புஹிதவ்ஷிகா” என்று விதவோஹாழிகளிலே யொன்றென்று கூநந்தரமேஸம் வ்யகபண்ணினாப்போலே யிவருமதிஸம்வ்யகபண்ணுகிறரென்றுகருத்து. ॥ஈ॥

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

ஆயன்னெதம்மானென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகெதயாதியால்) வ்யாழுவா டித்துக்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதயாதிபால்) தூயசுடர்ச்சோதி என்கிறதற்குத்தாத்பர்

ஸ— இனிதானென்றுமாறியநபிப்பது. இனிதான் - இதுக்குமேல், அருள் - கூவ்வெயை, என்னுள்ளேபெ ழுந்தருளியிருந்த விதிற்காட்டில் வ்யதிரிக்தமாயிருகக்கிற கூவ்வெயையென்றபடி. யானறியேன் - நாணெ ருகூவ்வெயாகவெண்ணுகிறிலேன், இத்தாவித்தனை கூகிஸபமேதென்ன அவ்வகிஸயத்தைச்சொல்லுகைக் காகத் தம்நெஞ்சிலவனிருந்ததை யநுவதிக்கிறார். அவன் - என்பக்கல் கூதயதாலிநிவ்ருத்தனை வ்யவர்-ஸரன், என்னுள் - என்பக்கலுள்ளனையான, இருந்தான் - கூம்யகாரங்களெல்லாம், கூவ்யாநாதிவ்யகூா ஸ்வ்மாணகபோலே தானென்கிறதிங்கே காகுவ்ஸ்வ்ருவாம். கூஜ்ஞாநாம்யகாரமெல்லாமென்றபடி. அற - அற் றுப்போம்படி, வீற்றிருந்தான் - கூவ்ஸ்வாலம்பெற்றுப்போலே வ்யவர்-ஸ்தனதனுயிருந்தருளினன், இதுவல் லால். எம்மெனெஞ்சிலிருந்தருளுகிற விதுவல்லது, பொருள்தான் - பொருளணடோ, வாஸ்தவ்ஸ்யர்-ழுண் டோவென்றபடி. இங்குதான்ஸப்தம் வாஸ்தவ்ஸ்யர்-ஸ்யமாய்க்கொண்டு விவாரவாம். எனில் - என்றுவிசாரிக் கில், என்மெனெஞ்சிலிருந்த விருப்பிற்காட்டி லவனுக்கு வேறொருவாஸ்தவ்ஸ்யர்-ழுண்டோவென்று நிரவ தித்துப்பார்க்கிலென்று வடாஸ்யர்ம். மூவுலகும் - திவ்யவதாஸ்யர்ழும், உலகு - லோகம், - லோகாதவ் தாஸ்யர்ஃ, திவ்யவிதவிகவதாஸ்யர்ழுமென்றபடி. பொருளல்ல - அவனுக்கொருவதாஸ்யர்ழு மன்று, என்மெனெஞ்சிலிருப்பொழிய உலயவிலக்ஷணவிபூதியு மொருவதாஸ்யர்மாக நினைக்கிறனில்லையென்றபடி. ஈது - என்பக்கலித்தனை கூகிநிவ்ருத்தரை அவனைநானநுவர்ணிக்கிறவிது, இதுவென்கிறதற்கு ஈதென்றுதீவ-ர் தியாகவும் வ்யாக்யாதமுண்டு, மருள்தானே - ஸ்ரீதந்தானே, மாய - கூஸ்ரய-ர்ங்களான, மயக்கு - மோஹ வாஸ்யநங்களாலே, ஓகாரத்தைபநுஷம்ஹித்து மயக்கோவென்றவயிப்பது. மோஹிப்பிக்கைக்காக வவன்தா னேயோவென்றபடி. கூநவரதிஹாவநாரவ்ருவத்தாஷத்தா லெனக்கிப்படி தோற்றுகிறதோ, அன்றிக்கே மாய க்கூத்தனி லென்னுடைய கூகாரநிவ்ருத்தை நிறுத்துகைக்காக அவன்தானென்னை ஸ்ரீர்பிகிறானே வென்றபடி. ॥ஈ॥

மூ—கொண்டுநின்றவண்ணநின்றமாலை* வயிற்றிற்கொண்டுமன்னவைத்தேன்மதியாலே* ॥கூ॥
வைத்தேன்மதியாலென துள்ளத்திகத்தே* யெய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போது* மொய்த்தேய்
திரைமோதுதண்பாற்கடலுளாற்* பைத்தேப்சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனையே* ॥ம॥

ஆ—ஜகந்நாதனுக்களான பிரவாஹரூபமான வநாதிபகவத்கைங்கரியத்தை யறிந்துகொண்டேனிறே யென்கிறார். ॥கூ॥
(வைத்தேன்மதியால்) அவன்படியெங்ஙனேபாகவறிந்ததென்றால், சூழ்நிலர்பக்கல் கூலிநிலவாழ்வைபிருக்கை

இ— மென்கிற வகாரவநம ஜாதுஷிவாயம். யதா— லோகரக்ஷணநகாரதமாய் பதாதிகளையுமென்று வாமாகவுமாம். இவ்விடத்தில் வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்கிறவிதால் வமித்தவஸ்துக்தை யருளிச்செய்கிறார் (பதாதிவாக்யாதியால்) யவருமென்கிறதற்குத் காதாசித்வமருளிச்செய்கிறார் (தொலைதாதியால்) தூதீயவாதத்துக்குத் காதாசித்வமருளிச்செய்கிறார் (பரமகவி தாதியால்) தாரீயவாதத்துக்குத் காதாசித்வமருளிச்செய்கிறார் (அறிந்துகொண்டேனிறேயென்று) இத்தால் எட்டுபாட்டாலும் பூர்வாதிவாக்யத்தை வாதாநிநாலோகரக்ஷகனாகநிர்ணயிக்கிறானென்று வம்மதிவாக்யமிவிலை.

பத்தாம்பாட்டு.

வைத்தேன்மதியாலென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாக்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு வாநராகியன்றேயென்ன விதுக்குத் காதாசித்வத்தைச்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிதாதியால்) கீழ்ப்பாட்டில் ஜகதியதைகரக்ஷகம் அவன்படியாகத்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஆழ்வார் தம்பக்கலவனுடைய கூலிநிலவாத்ஸல்யத்தை யநுபவிக்கிற விப்பிரகாரணத்திலே ஜகதியதைகரக்ஷகத்வத்தை கநுவம்யிக்கைகவம்ம தமல்லாமையாலே அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்று வம்சயிக்கை உவவணமாகையால் அதைவெளியிடுகிறதிப்பாட்டென்றுகருத்து. அங்கு வாக்யஞ்சொன்னது இப்படி வாக்யமிருக்கச்செய்தே சூழ்நிலர்பக்கல் கூலிநிலவத்ஸல்யமவனுக்கு வஸ்வாவமென்று கொண்டாடுகைக்காகவென்று திருவுள்ளம். திருவனந்தாழ்வானைத் வம்மஸ்துதிஞ்சொல்லுகிற உதாரணத்துக்குத் காதாசித்வமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிலை

ம—சூழ்தருவம்தோற்றுகிறது. பூர்தரம்பரவ தாதிவிஹாஸ்வாஹவவநம். யவரும் - எல்லாரையும், தெவ நாவஸ்தாதிகளையுமென்றபடி. தம்வயிற்றிற்கொண்டு - தம்முள்ளேயடக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய வம்சஸ்வாவ மெனுகதெவத்திலே யடக்கிக்கொண்டென்றபடி. நின்றவண்ணம்நின்ற - வடிவழந்தானிருந்தவாகாரமே யிருந்தவனை, இத்தால் ஒருகூயாவஸ்முந்தோற்றாமல் நிதர்சாஜ்ஜனையிருந்தவனைவென்றபடி. மாலை-வலிவழகை யுடையவனை, மதியாலே- வதிக்ஜாநத்தாலே, கொண்டு- ஹ்ருதித்து, வயிற்றில்- என்னுடையவாதயத்திலே, மன்னவஸ்தாபிருக்கும்படி, வைத்தேன் - வைத்துக்கொண்டேன், தூபமாகவறிந்துகொண்டேனென்றபடி. ॥கூ॥

மொய்த்து- நிவிடமாய், ஏய்- கநாரவிவங்களான, ஏ யென்று கநாரவிவவாசகம், திருவனந்தாழ்வான் திருவுடம்புக்கு கநாரவிவங்களான வென்றபடி. திரை- தரங்களானவை, மோது- மோதாகிற்கிற, சூழ்ந்தாலநம்பண்ணுகிற்கிற வென்றபடி. தண்- சீதலமான, பாற்கடலுள்- க்ஷீரவாதயத்திலே, ஆலென்று வாக்யவிரணம். பைத்து- பசைத்து, பசை- ஸ்நேஹம்விரிக்கை. நீலோத்பலஸ்யாதலஸ்நிக்தசாவ லவிக்ர ஹ வம்வ்ருத்தவிதிதிதலாகந்த விகஸிதஸ்ரஸ்ரஜாவதாத ஸ்ரவணாவதாவ ஸ்ரவணவென்றபடி. ஏய்சுடர்- ஏற்றசுடரையுடையவனை, ஸ்ரீமதீவரவநவம்ஸ்ரி காந்யாயெந வாரஹாமாவதாரமாய்க்கொண்டு திவ்யமம்ஸலவிக்ர ஹ காம்திக்கு உசிதமானகாம்தியை யுடையவனைவென்றபடி. பரம்பு- திருவனந்தாழ்வானை, அணை- சயந மாக வுடையவனை, நம்பரனை- நம்முடையவுஸ்கூடனை, எல்லாருங்காணத்திருப்பாற்கடலிலே வந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே நிதர்மாகக்கண்வளருகையாலே நமக்கு பூர்காபிதமான சூழ்நிலவம்ஸ்லாஷா ஹிநிலவெஸ்வாதவஷ்டத்தை யுடையவனை யென்றபடி. எனது- ஹேயமான, உள்ளத்து- அந்தஸ்ஸினுடைய, அகத்தே- உள்ளே, மதியால்- வதீவ நிஜ்ஜாநத்தால், வைத்தேன்- நியிபோலே நிக்ஷேபித்துக்கொண்டேன், அறிந்துகொண்டே னென்றபடி. என்றும்- இனி வவ-ஷிநமும், எப்போதும்- வவ-க்ஷணத்திலும், எய்த்தே ஒழிவேனல்லேன்- விஸ்ம்ருதித்து விடுவேனல்லேன், எய்த்து- விஸ்ம்ருதித்து, ஏகாரம் வாக்யாலங்கா ரம், ஒருநாளும் ஒரு க்ஷணமும் விடேனென்றபடி. ॥கூ॥

மூ— சூடர்ப்பாம்பணைநம்பரனேத்திரும,லை* யடிச்சேர்வகைவண்குருகூர்சடகோபன்* முடிப்பான்சொன்ன
வாயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்* விடத்தேய்ந்தறநோக்குந்தன்கண்கள்சிவந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பவன்படியென் றறிந்துகொண்டேன், இதுவன்படியானபினபு அவனோ டொருநாளும் விடேனல்
லேனென்கிறார். ॥ய॥

(சூடர்ப்பாம்பணை) இத்திருவாய்மொழி ஸமஸ்தாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வாமியாயுள்ளவனை விஷயமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தாழியால்) விதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவன்படியி தாழியால்) ॥ய॥

நிகமனம்.

சன்மம்விடவிதாழிக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ஸமஸ்தாழியால்) ॥கஉ॥

ஸ— சூடர்ப்பாம்பணை – தேஜஸ்ஸினை திருவனந்தாழ்வானை ஸ்வபாரதந்ர்யமாகவுடையனை, நம்பரனை - நமக்குஸ்வா
மியான, திருமாலை - ஸ்ரீயஃபதியை. இதுக்குச் சொன்னவென்கிறத்தோடே யாயம். இத்திருவாய்மொழியிலே
ஸம்ஸாரஸ்தாயங்களேயுமவர்களுக்கு ஸ்வாமியான் கடாக்ஷாபேக்ஷிதனென்று கருத்து. வண் -
ஸம்ருத்திமான, குருகூர் - திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், அடிச்சேர்வகை - திருவடிக
ளிலேசேரும்படியை, முடிப்பான் - முடித்துக்கொள்ள ஔத்ஸுக்யபுடையவராய், தமக்குநிறைவேற்றிக்கொள்
ள விரும்பையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. சொன்னவாயிரத்து - அருளிச்செய்தவிஸ்ஸஹஸ்ரத்திலே,
இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும், பாட்டுகளுக்கு கலிநாநுஸந்தாநபாஷ்யம் ஸகாரம், இத்திருவாய்மொ
ழியானதென்றபடி. இதற்குநோக்குமென்கிறத்தோடே யாயம். சன்மம் - ஜந்மமானது, ஸம்ஸாரமானதென்
றபடி. அறத்தேய்ந்து - மிகவும்க்ஷயித்து, விட - விட்டுப்போம்படியாக, தன்கண்கள்சிவந்துநோக்கும் - தொ
டத்தாலே தன்நேத்ரங்கள் காரணங்களாய்ப்பார்க்கும், தன்னுடைய ஔஷ்ண்யாதிஸாதர்த்தாலே நஸிப்பி
க்குமென்றபடி. இது ஸதிகிநிஷ்ஸ்ரேஷஸம்ஸாரநிவர்தகமென்கை. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸ்வயிஷ்டிஔஷாதராதாநஜ்ஞாஔஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஔஸிவோவநிஷ்தாதயர்தாவஹிஃ.

(இருத்தும்வியற்து)

ஸவ்யஸாசிகரஸ்பர்தாஸ்ரீஜயத்யகிலகாரணம்
நீலாஸாஹி வ்ரஜஸ்தாஸ்வஜநகஃ நிஜாத்வ்யாநவ்ருத்தாஸ்தாஸ் ।
ஸந்தஸ்தாவஸ்தி தஸ்வாஜ்ஞயிஸ்தகிர்தாநர்ஹ ஸகஸ்தாஸ்
வ்யாநாம்விதாநவ்யாயாஸ்வஜநஹ்ருதிரதாஶயவிஶ்ரு விவாவஸ் ॥கஃ॥

(ஸவ்யஸாசி) இருத்தும்வியற்தென்னையிதாழி - கூரநாதர் ஸமிர்த்தபடியே செய்யுமவனைகையாலும், (ர
கரஸ்பர்தாஸ்ரீ) பெருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான் - ஸ்ரீமஹாராழ்வானுக்கு ஸகாயமானகையாலும்,
(ஜயத்யகிலகாரணம்) அருள்தானினிபானறியேனி தாழி - கூரநாதர்க்கு வேதாந்தார்த்தங்களை
க்காட்டிலும் மயிர்கூசாக ஸ்ரீவைஷ்ணவபண்ணுமவனைகையாலும், ஸுலபவா— தான் கூரநாதஸ்வரூபத்திலேயிருந்து
ஸ்ரீவைஷ்ணவபண்ணுமதுவே தனக்கு வேதாந்தார்த்தஸாக்ஷாத்காரமாக வெண்ணுமவனைகையாலும், (மோஹா
வாஸ்) ஆயனமர்க்கரியேறெனதிர்மான் - ஆர்ஷ்வறுமைமார்களுக்கு, அதிபதியானதான் மோஹாயனஸ்க்கொ
ண்டு மோஹர்களோடே பொருந்தியிருக்கையாலும், (நீலாஸாஹி வ்ரஜஸ்தாஸ்) திகழ்மணிக்குன்றமொன்றே
யொத்துநின்றான் - நிரவயிகதேஜோரூபமான நீளாதேவ்யர்த்தமாலேயிருக்கிற திருமேனியையுடை
யவனைகையாலும், (வ்ரஜநகஃ நிஜாத்வ்யாநவ்ருத்தாஸ்தாஸ்) பொருள்மற்றெனக்கிதாழி - வ்ரஜஸ்தர்க்கு
வாத்ஸல்யாதிபண்ண வல்லவனைகையாலும், (ஸந்தஸ்தாவஸ்தி தஸ்வாஜ்ஞயி) செவ்வாய்முறுவலோடேனதள்ளத்திரு
க்கை ஸத்தாவஸ்தித்தத்தோடே யாஜ்ஞாதஸ்வரூபத்திலேயிருக்கையாலும், (வ்யாகர்தாநர்ஹ ஸகஸ்தாஸ்)

ரு — தா — வெறித்தயருள்செப்வர் செய்வார்கட்குகந்து - தனக்கு வாணியராம்படியான வுகூடீகளிடத்தி லே யவிஷ்டிதமாகவந்து கூடிவெபண்ணுமவரைகயாலுர், (வுகாரஸ்ரீ காரவாயாகூ) மன்னவைத்தேன்ம திபாலே - வைத்தேன்மதியாலென்னள்ளத்தகத்தே - சூழ்ந்தகருடைய வுகாரஸ்ரீ தாரத்தாலே யவர்களுடைய வுபூடயத்தில்நின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், எம்பெருமா னுஸ்ரீ தரோடேகலந்து அவர்கள் வுபூடயத்திலே தாமோ நிரதனுபிருக்கிறானென்று 'இருத்தும்மிபரந்து' என்கிற வுபாகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தரு ளினரென்கிறார். ॥கூ॥

ஸ்ரீமதநிமதாகூஹாரிவுஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில வழாநதிருவாய்மொழிமுற்றும்.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— கண்கள்சிவந்து பெரியவாய் வாயுஞ்சிவந்து கனிந்த துள்ளல்* மெண்பவிலதுகூடரிலது விலது மகரகுண்டலத்தன்*

ஆ—(கண்கள்சிவந்து) என்னேடேவம்மூஷித்த வம்மூஷத்தினுடைய மிவ்வுப-ாவ-மாகதன்னுடைய நிரவயிகமான வழகைக்காட்டி என்னவஸீகரித்துக்கொண் டென்னுள்ளே யிருந்தருளினனென்கிறார். ॥கூ॥

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— முதற்பாட்டுக்குத் தாதய-மருளிச்செய்கிறார் (என்னேடேயிதாஹியாவ்) அதில் நிரவயிகமானவழ கையென்கிறவித்தாலே ஆழியானெருவனிதனம் வம்ஹுஹீதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

என்னவஸீகரித்துக்கொண்டென்கிறவித்தாலே அடியேனென்கிறவுத்துக்குத் தாதய-ஞ்சொல்லிற் ருயிற்று. சிற்திருவாய்மொழியிற்காட்டி வித்திருவாய்மொழிக்கு கய-மெஹமும்வம்மதியும் இண்டரைப் பாட்டுக்குமேல் வ்யாவ்யானத்திலேகண்டுகொள்வது. ॥கூ॥

மூ— கண்கள் சிவந்து- மாயக்கூத்தனிலென்னேடே விஷ்ணுத்தாலே விவண-ங்களாயிருந்த திருக்கண்கள் இருத்தும் வியந்திலென்னேடே வம்ஷ்டிக்கப்பெற்ற வீ தாகிமயத்தாலே சாணாராஜீவங்கள்போலே சூகாரங்களாய், பெரியவாய்- பெரியதுகளாய், என்னேக்கண்ட வாஷ-ாகிமயத்தாலே உதாஹ்ருங்களாயென் றபடி. வாயுஞ்சிவந்து- திருக்கண்கள் தாதுமன்றிக்கே ஷ்டிதவிக்ஷிதமான திவ்யாயுமும் சூயிகாரணமாய், கனிந்து- பழுத்து. சூதாரஜ வஷ்டு நாயு ளே, சுதிரணீப திவ்யாய காரதிபுவாவச் சூழபிலே யகப்பட்டுள்ள புகமாட்டாத்த வெளியிலேநின்று பின்னையும் திருமுகத்திலெளியை யநாஹவிக்கையில் வாவெமத்தாலே கையை நீட்டிக்காட்டுகிறார் உள்ளே யென்று. வெண்பல்- வெளுத்தவுகங்களுடைய, சுஹிமவவிதாரணமான திவ்யாயத்துக்குப் வரு மாமாம்படி உதாஹவ உஜ்ஜி பாலேயிருந்துள்ள திருமுக்குக்களுடைய வென்றபடி. இலகு- விளங்காநின் றுள்ள, சுடர்- காதியையும், இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, கவாலவிபாவைக்கு நீராஜநாத்த தீவம் கள்போலே விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. விலகு-வலி பா நின்றுள்ள, வுஷ-ாவாரவஸ்ரீ வாரவாரி தவஹந விஷ்டிதரவுங்களாகா நின்றுள்ளவென்றபடி. மகரகுண்டலத்தன்- சுகரகாபவங்களை யுடையவனை, குண்டலத்தையுடையவன் குண்டலத்தன், இலகுகூடர் ஸ்வத்துக்கும் இலகு விலகுமகர குண்டல ஸ்வத்துக்கும் வம்வவஹாவமா யதின்மேல் சு-வைய-வர்கயம் பிறந்திருக்கிறது. வாயுஞ் சிவந்து கனிந்து விலகு சுகரகாபவத்தை யுடையவனனென்று வம்போயிக்கிறது. திருக்கண்கள் திரு வயரங்கள் திருமுத்துக்கள் திரு சுகரகாபவங்களென்றிப்படி சுற்றிலும்வணி-க்கிற விப்வதிய-ந்த துக்கு. வுவஷ-ாதய-ஸ்ரீ திவ்யகவொவங்களினுடைய காம்கியானது வணி-க்கைக்கு நிலமன்றென்று வ்யஜ்

மூ— கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியனன்குதோளன்குனிசார்ங்க* ணெஞ்சங்கதைவாளாழியாரிராவணனடியேனுள்ளானே*

॥க॥

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளாணண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்* படியேயிதுவென்றுரைக்கலபனல்லன்பரம்பரன்* கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலியின்பத்துன்பகழிகோர்மை*

அ—(அடியேனுள்ளான்) கூவம்வெயமானகூவங்களுக்கெல்லாம நிவாஹகனாய், நிரவலனாய், பிரணயிகாவுதகூவமம்யநிதயுவிஸ நிரவயிகாநந்தையுடையவனாய் லவகூஜனப் நிரவதிகாநந்தத்திலிருந்து

✱ இரண்டாம்பாட்டு.✱

இ— அண்டத்தகத்தான் புறத்துள்ளான் என்கிறதற்குத் காதயகமருளிச்செய்கிறார் (கூவம்வெயமான ராழியால்) இதீயவாஹத்துக்குத் காதயகமருளிச்செய்கிறார் (நிரவலனாழியால்) தயதீயவாஹத்துக்குத் காதயகமருளிச்செய்கிறார் (கூநாவுதிதயாழியால்) ஓடியாவின்பப்பெருவெயோன் என்கிறதற்குத் காதயகமருளிச்செய்கிறார் (நிதிதயாழியால்) உணர்விலிதாழிக்குத் காதயகமருளிச்செய்கிறார் (லவகஜனயென்று) இவ்விமோஷாயகங்களால வமித்தவயகத்தைபருளிச்செய்கிறார் (நிரவெகஷினிதாழியால்) இந்தவை

ஈ—பிக்கைபிலே காதயகமென்று சூவாயகர் அருளிச்செய்தருளுவர். "நாச்சிமார்களுக்கு மீனாதிணிஹவகணங்கள் போலேயிருக்கிற ஹிவுகவொளங்களைப்பார்த்துவணிகக்கைக்கு நிலமன்றென்று கண்களசிவந்து பெரியவாய்வாயுஞ்சிவந்து கனிந்துள்ளேவென்பலிலகுசுடரிலகுவிலகு சூரகுண்டலத்த" னென்று சுற்றடிக்கொன்வதென்று வாதிவதிவொவாதத்திலே அருளிச்செய்தருளினரிறே. கொண்டல்வண்ணன்- தெவவண்ணயன் - காம்பீதத்தான கிரீடத்தையுடையவனை, அவனுக்காயிராஜ்ய பூகிஷ்டமானதென்றெஹஸம்ஸ்ரவஷித்த பின்பாகையாலே கிரீடமுமிப்போது உஜ்ஜலமாய்த்தென்றுகருத்து. நான்குதோளன்- வதகஜனன, என்னையணைத்தபின்பு திருத்தோள்கள் சாம்வளொஜ்ஜல மாய்த்தென்றுகருத்து. குனிசார்ங்கன்- நதமாயிருத்துள்ள ஸ்ரீமாஜகத்தையுடையவனை, வீரர்கள்கையில் வில்லு வஜ்ரமல்லாதபோதும் நதமாயேயிருக்குமிறே. "திவ்யாஸ்ரவாஷிதவ தகாஜ" மென்கிறபடியே சிகாகரம்பலும்போலே யிவைகில வாலாரணங்களிருகுகும்படி யென்றுகருத்து. ஒண்சங்கு- ஒள்ளியசங்கு, வவ நீலமதநதமான திருமேனிக்கு ஸாரஸ சம்ருசலம்போலே சுலங்காரமான ஸ்ரீவாஞ்ஜநத்தை யென்றபடி. சங்குகதை பென்னிறவிடத்தில் வாம்யபில் வதிவகாகாரொகாரங்கள் லுவங்களாய் சங்கதையென்று கிடக்கிறது. கதை- கதாவைகயபூ கரமாய் ஒண்சங்கதை வாளாழியா வென்றிருக்கிறது, இவைகளை யுடையவனை வென்ற படி, ஒருவன்- கஜிதீபன், இந்த லாவண்யத்தாலே 'வாகூடாநநயஉநயஃ' என்றபடி நிரவதிகனவன், அடியேனுள்ளான்- இவ்வழகுக்குத்தோற்று வரவஸ்துவைப் "தாவதூலாவ வதாநகதஉநவா" என்கிறபடியே அடிமைப்பட்டவனை வென்னுடைய உநவிலே யிராநின்றான், உள்ளம்- உநவா, உள்ளேயிருக்குமவன்- உள்ளான்.

அண்டத்தகத்தான் - சுவாதமதனை, அகம் - உள்ளது, அகத்திலிருக்குமவன் அகத்தான். சுவாதமதவஸ்துக்களுக்கு சுதாரதாவானவென்றபடி. புறத்துள்ளான்- சுவாஸ்வஹிஃவிதங்களுக்கும் சுதாரதாவென்றபடி. சுவயத சிவஉவமங்காரதிகளுக்கு மாதாவான என்றபடி. இதுபடியேயென்று - இது வஉபஜமென்று, ஏ என்றது வாகயாலங்காரம். உரைக்கலாம்படியனல்லன் - சொல்லலாம்படியிருக்குமவனல்லாதவனை, வஉபஜரஹிதனை வென்றபடி. பரம்பரன்- வாசிஹயஃவாரனை, சமிகரமிதனை வென்றபடி. கடிசேர் - புதுமையோடேகூடின, கடியென்றுபுதுமை, சுலிநவமான வென்றபடி. நாற்றத்துள் - வாரிஜத்திலே, ஆலை யென்றுசியா, வாஹவபாஸ வாஷவாரிஜத்திலே யென்றபடி. ஆலை - சியா, சியாவுக்கு ஆலையென்றுபெயர். இன்ப - ஸாவத்திணுடைய, வாஷவாரிஜத்திலும் சியாவிலுமுள்ள வாவத்திணுடையவென்றபடி. சியாவாரிஜமொ ராநாவத்தால்வரும் வாவத்திணுடையவென்கை. இதுக்கு நோ்மையென்கிறதுதோடே வநயம். தன்பக்கழி- ஊஃவம்கழிந்ததான,

அண்டத்தகத்தான் - சுவாதமதனை, அகம் - உள்ளது, அகத்திலிருக்குமவன் அகத்தான். சுவாதமதவஸ்துக்களுக்கு சுதாரதாவானவென்றபடி. புறத்துள்ளான்- சுவாஸ்வஹிஃவிதங்களுக்கும் சுதாரதாவென்றபடி. சுவயத சிவஉவமங்காரதிகளுக்கு மாதாவான என்றபடி. இதுபடியேயென்று - இது வஉபஜமென்று, ஏ என்றது வாகயாலங்காரம். உரைக்கலாம்படியனல்லன் - சொல்லலாம்படியிருக்குமவனல்லாதவனை, வஉபஜரஹிதனை வென்றபடி. பரம்பரன்- வாசிஹயஃவாரனை, சமிகரமிதனை வென்றபடி. கடிசேர் - புதுமையோடேகூடின, கடியென்றுபுதுமை, சுலிநவமான வென்றபடி. நாற்றத்துள் - வாரிஜத்திலே, ஆலை யென்றுசியா, வாஹவபாஸ வாஷவாரிஜத்திலே யென்றபடி. ஆலை - சியா, சியாவுக்கு ஆலையென்றுபெயர். இன்ப - ஸாவத்திணுடைய, வாஷவாரிஜத்திலும் சியாவிலுமுள்ள வாவத்திணுடையவென்றபடி. சியாவாரிஜமொ ராநாவத்தால்வரும் வாவத்திணுடையவென்கை. இதுக்கு நோ்மையென்கிறதுதோடே வநயம். தன்பக்கழி- ஊஃவம்கழிந்ததான,

மூ—பொடியாவின்பம்பெருமைபோலுணர்வில்லும்பரொருவனே* ॥உ॥

உணர்வில்லும்பரொருவனேபவனதருளாலுறற்பொருட்டென்* லுணர்வினுள்ளேயிருத்தினனதுவுமவன தின்னருளே*

ஆ—வைத்து என்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து தன்னைடுகலந்துபரிமாறுகைக்கு நான்டல்லேனென் நகலுகிறேனென்னும்மஹபத்தாலே யென்னுல்தன்னைவிட முடியாததொரு படி தன்னழகைக்காட்டிக்கொண்டு என்னுள்ளேபுதுந்தருளுகைபன்றிபே என்னுடம்பினுள்ளேயும் புகுந்தருளினனென்கிறார். ॥உ॥

(உணர்வில்லுமபர்) இப்படியெம்பெருமான் செய்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்? என்னிஹ்ஹ தீமே காரணமாகச்செய்தருளினன், அதுதானென்னாலேவந்ததொன்றன்று, அதுவுமவனுடையவ்ருஹாஹத்தாலே

இ—த்தென்கிறதற்குபுகுந்தருளினனென்கிறத்தோடே யாகயம். இத்தனைவடிவுடைச்ருஷபனை அவன் அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானென்கிற வித்தனைலம்பிரவேசிப்பது கதாசாவகாசமுண்டானாலல்லது கூடாமையாலே அத்தனை தாழிவாகூத்தில் கயம்காகுலிசிக்கிற வயம்த்தைபருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதாழிஓரபிப்பெண்ணுமளவாலே) அடியேனுள்ளானென்று கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகையிதாழியன்றியேயென்னுமளவாலே) இதுவேபாட்டுக்கு லம்மகியும் ஆயிற்று. ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

என்ஹ்ருதயத்திலிருந்தருளினனென்று கீழ்ச்சொன்னவயம்த்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்படி வயம்தம் வாநராகியன்றிமெற்றென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) இருத்தினனிதுத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிஹ்ஹ தாழியால்) அதுவுமிதாழிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுதானிதாழியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலேவெறிதே

ஈ—துன்பம்- உத்வேம், கலுகுவாஷ்டிரகுவாஹ்ருதிமானவென்றபடி. நேர்மை- ஸாராம்ஸம்போலிருக்கிற, சலுகுவாஷ்டிரகுவாஹிதாஷ்டாஹ்ருதிக நிஷ்ட்யூடஸ்வராம்ஸம்போலிருக்கிறவென்றபடி. இது பெருமைக்கு விசேஷணம். ஓடியா- ஓடியாததான, ஹாஸ்யமல்லாததானவென்றபடி. நிகர்மானவென்கை. இன்பப்பெருமைபோன்- கூநிஷ்டாகர்ஷத்தைபுடையவனை, பெருமையுடையவன் பெருமையோன், உணர்வில்- ஜ்ஞானத்தில், உம்பரொருவன்- உவரிஷ்டிதர்க்குள்ளே சுசிதீயன், லவ-ஜ்ஞாகத்திலே நிகரிஷ்டர்களைக்காட்டிலும் சுயிகுணனவலெ-ஸ்வரனென்றபடி. இவனுடையஜ்ஞானம் கநந்தர்யாயநமிறே. அடியேனுள்ளான்- என்னுள்ளிராநின்றான், இப்படி லவ-ஹ்ருகாரஸவிஹாஸகனைவன் கிடீர்! என்பக்கலாலாகியாலே என்ஹ்ருதயத்திலேவந்திருந்தருளினனென்று வடதாத்பர்யம். உடனுள்ளான்- அவ்வளவன்றிக்கே என்னுடையஸரீரத்திலுமிராநின்று னிதென்னவாஸ்ய-மென்றபடி. உடல்- ஸரீரம், என்னுள்ளென்றுசொல்லாதே அடியேனுள்ளானென்றருளிச்செய்கையால் பூதகுணஜ்ஞாநகுணாநுகுணாஹிகளிற்காட்டில் ஹ்ருதயகுஹாசயதவும்மாயிருகைகையே கூத்வஸ்துவுக்கு நிகரிநிரூடமாயிக லாரதம நிபகீஸயகயுக்தமான லவ-ஹ்ருதயநிரூடவக யுக்தமாகையா லிவ்வர்தாவை யெப்போதும் அடியேனென்றே நநுஸம்யிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ॥உ॥

உணர்வில்- ஜ்ஞாநத்தில், உம்பர்- உவரிஷ்டிதர்களுக்கும், ஜ்ஞாநயதாக லவ-ஹ்ருஷ்டரான நிகரிஷ்டர்களுக்கு மென்றபடி. ஒருவனை- சுசிதீயனை, அவர்களுக்கு நிவ-ஹ்ருஹகதயா வ்ருயாநனைவனை யென்றபடி. இத்தால் வ்ருத்தரானுகாரஞ்சொன்னபடி. "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்று கொலோ" வென்றிறேயிவர் வ்ருத்திஹ்ருத்தது. அவனதருளால்- கதீயகருணையாலே, வ்ருத்தகுமமவன் கருணை யென்றபடி. உறல் பொருட்டு- கிட்டுகிறத்தின் பொருட்டு, உறல்- கிட்டுகை, லம்ஸ்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி. என்னுணர்வினுள்ளே- என்னுடைய ஜ்ஞாநத்துக்குளே, ஹ்ருதயகுஹாஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே யென்றபடி. இருத்தினன்- வ்ருதிஷ்டிதராக்கிக் கொண்டேன், மிகவுமிஹ்ருத்தேனென்றபடி. "என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத்துமென்றருத்தி" த்தென்று கீழ்த்தாமஸ்ருத்தபடியை யிங்கே யநுவதிக்கிறதென்கையுவிதமாகையாலே யென்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினனென்கிறதற்கு ஹ்ருத்தேனென்று பொருளாகை உவவணும். அதுவும்- இந்த உவ்ஹ்ருதாணும், அவனது- கதீயமான, இன்னருளே- ஹ்ருத்யமான கருணையே, "குயா

மூ— யுணர்வுமுயிருமுடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயா* முணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியாவுந்தா னொழிந்தானே*

கூ॥

ஆ— வந்தென்றுகொண்டு இப்படி "இருத்தும்வியந்திற்" சொன்ன பொருளையநுஸந்தித்துப் பின்னையும் இவ்வளவோ அவனெனக்குச் செய்தருளிற்று, வ்ருத்தஸம்ஸ்ருஷ்டவ்ருயஸ்ஸுமாகத் தன்னுடைய ஸளநு யஸ்விஷ்டாரத்தாலே யென்னைவஸீகரித்துவைத்ததுவும் போராமே யென்றேடுபண்ணின ஸம்ஸ்ருஷ்டத்துக்கு ஸம்மம்வருகிறதென்னும்ஸபத்தாலே ஒன்றையெனக்குச் செய்யவொண்ணுதோருபடி கரணத்ரயவிஷி

இ— யருள்செய்வாரென்றதும் தம்முடைய ஜ்ஞாநிவ்ருத்தாவஸ்தரும் தநுகரணங்களென்று கருத்தாலே என்று வ்யக்தமாயிற்று. அவனுக்குத்தன்பக்கலுள்ள கலிநிவ்ருத்தியை யநுஸந்திக்கிறவர் காரணத்திலே யாளுந்தாளையென்று வ்ருத்தவ்ருத்தவ்ருயவ்ருத்தி வ்ருத்தவ்ருத்தவ்ருத்தத்தை கநுஸம்ஹிக்கை யஸம்மத மன்றேயென்ன வ்யதிரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தும்வியந்திற்றாகி ஜ்ஞாவாக்யத்தாலே) கநுஸந்தித்துப்பின்னையுமென்கிறதற்கு ஜ்ஞாவாக்யார்த்தத்தில் க்ரியையேயோடேயநுபம். கயம்ஸாவஃ, நிரவதி நிரதிஸயக ஆநந்த விவ்ருத்தவ ஸ்ருஷ்டாயாஸாமி பாய்க்கொண்டு வரவொட்டாதே இருத்தும்வியந்திலே ஆழ்ந்து வாரோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டிக்கப்பெற்றுப் பெறப்பேறுபெற்றுணைத் தான் கதிஹ்ருஷ்டனாயிருக்கச்செய்தே "சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்" ளென்று ஆழ்வார் தம்முடையநிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்தவாறே உகிதனுப் வளர்வ. மூலகிற்படியே யிவர்நம்மை உகக்ருஷ்டராயும் தம்மை நிகருஷ்டராயும் கநுஸந்தித்துத் தாம்யொருன்றென்று நம்மோடுஸம்ஸ்ருஷ்டத்தைத் தவிரநிஸ்தா(ரா)ஞ்ஞென்செய்யக்கடவோமென்று விஜ்ஞாபநஞ்செய்கையும் ஸ்வாபாவிகமாகவுள்ள ஜ்ஞாநாதிகுணயோகத்தாலே ஸர்வஜ்ஞநாயிருக்கிற தம்முடைய ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியான வ்ருத்தவ்ருத்தி நிவ்ருத்தவ்ருத்தவ்ருத்தமான ஜ்ஞாநத்தை யொருவன்றென்கிற விவருடையவொட்சியாலே வருகிறதாகையாவிதை நிஷேதிப்பிகவேணுமென்று பார்த்தருளி இவருடைய ஸ்ருதவ்ருத்தத்துக்குள்ள வைலக்ஷண்யத்தையும் தம்மோடொழிக்கவொழியாத கவ்யக்ஷுஸ்ஸம்வைய்யத்தையு மிவர்திருவுள்ளத்திலே ஸ்புரிகதமநிஹிதநியையப்போலே ஸ்ருகாஸி ப்பித்தருள, அவற்றைக்கண்டு நிரதிஸயஸ்ரீதியுக்தராய் ரதிகாளநயாயத்தாலும் நிஸர்கஸுஹ்ருதாயத்தாலும் ஸ்ருதவாத்ஸல்யாதிகளுடைய கநுஸ்ருதியை கநுஸந்திக்கைக்காக வவனுடைய ஸளநுபசாரவணுங்களையும் நிதர்நிஷ்டநிரவதி ஸம்ஸ்லேஷாநுபவத்தையும் கூறிக்கதாநுஸ்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்வாவ்ருத்தியையும் மிரண்டரைப்பாட்டாலே

ஈ—செவ்வேதி" மென்னுமாப்போலேகாயக்காரணமொருவஹேதுவாயிருக்கை. அவனுடையகுணவையாலே வந்ததென்றபடி. கலயாரணத்தாலென்னுமேல வந்ததன்றென்கை. உணர்வு- ஜ்ஞாநமும், வெஷயிகஜ்ஞாநமுமென்றபடி. உயிரும்- வளர்வ்ருத்திஹ்ராஸங்களும், உடம்பும்- ஸ்ருகுதஸரீரமும், மற்றுலப்பிலனவும்- மற்றுமுள்ளகநுதவஸ்துக்களும், உலப்பு- கணக்கு, உலப்பிலன- கநுதங்கள், ஸ்ருதிதஸ்ம்ருயதிஹாஸபுராணாதிகளும், பழுதேயாமுணர்வை- வ்ருர்த்தங்களேயாயிருக்குமென்கிற ஜ்ஞாநத்தை, வாரஷாயுஷங்களென்கிற ஜ்ஞாநத்தையென்றபடி. பெற- ஸ்ருஷ்டிகலன தானடையும்படி, ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஹ்ரு தானடையும்படியென்கை. ஊர்ந்து- நடந்து, வ்யாவர்த்திதென்றபடி. இறவேறி- முடியப்போய், இறக்கை- முடிகை, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதவஸ்துக்கள் வாரஷாயுஷங்களல்லாமையை யறிவிப்பித்தபடி மன்றிக்கே மேலுமேறிப்போயென்றபடி. அதாவது:— ஜ்ஞாநாநந்தவ்ருத்தியனை சூத்ரவ்ருத்தனுடைய வாக்ய காரவயஸ்கமாக வ்யாவர்த்திதென்றபடி. தாம் சூத்ரவாக்யாகாரம்பெற்றபடியை யருளிச்செய்யவந்த வர் வ்யாதாவை வாதாத்ரவ்ருத்தஸ்ருஷ்டிஜவிஸ்ருஷ்டிணமாகத் தாம்காண்கையாலே "கஹம்நாஸஹவ" மென்கிற கணக்கிலே வ்யாதநிர்தேஸத்தை வ்ருத்திஸ்ருஷ்டிஜ்ஞாநத்த வாதாத்ரவயஸ்கமாக நிர்தேஸிக்கிறாகையாலே யிவ்வாக்யத்துக்கு வ்ருத்தவ்ருத்தவ்யாக்யாகாரஜ்ஞாநம் தெநவஸம்வாதிதமென்கையிலே தாத்பர்யம். கீழ்பெற வூர்ந்தென்றதுக்கு மிப்படி தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. யாணும்- கஹம்ஸ்ருஷ்டவ்யாவ்ருணும், காணியாழிந்தான்- காணப்பண்ணினான், நான்தனக்கவ்ருத்தஸ்ருஷ்டிஜவிஸ்ருஷ்டிணமானகாலே ஜ்ஞாநகுணகமும் வ்ருவஸ்தாபகமுமாகையாலே கஹம்ஸ்ருஷ்டவ்யாவ்ருணும் காணியாய்விட்டானென்றபடி.

கூ॥

மூ— யாலுந்தாளையொழிந்தாளையாதும்பவர்க்குமுன்னேனை* தாலுஞ்சிவனுமாகிபடைத்ததனி

ஆ—வுலன தாளை கூலாம்ஸவுவாவுனென்று தோற்றும்படி தன்னைக்குறித்திவ்வாதாவுக்குண்டான நிரவதிகவாத்ஸல்யமாய் வாக்ஷாக்காரமாகிவமாயிருந்த மோஷமெகாரவாகவுத்தாநத்தையுந் தந்தருளினனென்கிறார்.

(யாலும்) நான் கூலாம்னென்றுகொண்டென்னுடைய விஷாநமுணமாகத் தன்னையளவொண்ணாதபடி தன்னைக்குறித்திவ்வாதா மோஷமெகாவாவனென்னுமிடத்தைக் காட்டித்தருகையன்றியே தன்திருவடிகளை நாளை யுகல்வேனலிலனென்றிருக்கும்படியாக வுமோஷமெகாவனவிவ்வாதா நிரவாராதி திவ்யாவுதாணம்போலேயிருக்குமென்னுமிடத்தையுங் காட்டித் தாதருளினனென்கிறதாகவுமாம்.

இ—ரு நாஹாவித்துப்பின்பு அதிராகிவமான வாதிவாவாவமிவாவத்தை கூடுகூம்பாட்டுக்களாலே கூராஹவிப்பதாகவும் அந்தாவத்தாலே யவனுடையவிந்த வுரதிவாவுதாரூபமான வுகாரநிஷாளாயத்தை வுரூப்பிப்பதாகவும் உவகூரித்து வாதாவுக்கு வாரதிகவுரூணமான வாவாவுவுரூபத்தை முற்படகூராஹவித்து அவனுடைய ஒளதாயத்தைக் கொண்டாடுகிறானென்று திருவுள்ளம். இத்தாவிதத்திருவாய்மொழிக்கு 'வுதாவாவுவுகூடுகூவம்' என்கிறவாமயசுராணம் வுதீவாதாவுமென்று வாதிவிதமாயிற்று. வாயத்தாலே என்கிறதற்கும் ஒண்ணுதெதாருபடி என்கிறதற்கும் தந்தருளினனென்கிறதற்தோடே யகயம். தன்னைமோஷமென்றறிந்தால் மோஷிக்குத்தான் கியாதுனென்றுநினைக்கையும் மோஷியைவிட்டகலநினைக்கையும் வெவ்வாராவியும் முதலானவை யொன்றுஞ் செய்பவொண்ணுதிறை. தன்னைக்குறித்தென்கிறதற்கு மோஷமெகாவாவனமென்கிறத்தோடே யகயம். உண்டானவென்றது- வுவாவாவிகமானவென்றபடி. இவ்வவதாரிகாதாத்பரியத்திலே பாட்டினுதாராயத்தினவர்களும் வாம்புவாதம். கூவாதிவையத்தாலே யாளுந்தாளையென்கிறதின் வாதாவர்களும் நிரவயிகவாராவர்களாயென்கிறவிதத்தாலே தாதீயவாதத்தில் வாதாவர்களும் வாக்ஷாதிதாரியாலே இறவேறியென்கிறதின் காதாயர்களும் மோஷதாரியாலே யாளுந்தாளையென்கிறதின் காதாயர்களும் வாம்புவாதமாயிற்று.

* நாலாம்பாட்டு. *

யாளுந்தாளையொழிந்தாளையென்கிற கூராவாதத்துக்கு வுயொஜநங்காட்டுகைக்காக அதைவிவரிக்கிறார் (நானிதாரிதந்தருளுகையன்றியேயென்னுமளவாலே) தந்தருளுகை சாதுமன்றியென்றபடி. தாமநவர்களென்றகலாமைக்கு மோஷகத்திற்காட்டில் கூயிகைவையொழி இவ்வாதாவினுடைய வாவகவாவாதாவுமென்று வுரூப்பிக்கை யிவ்வநவாவாதத்துக்கு வுயொஜநமென்றதாயிற்று. இதுவே யிப்பாட்டுக்கு வாம்தியுமாயிற்று. உதாராயத்துக்குத் காதாயர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையிதாரிவாவாகவு மோஷத்தாலே) அதில் வுமோஷமெகாரவாமென்றது- நின்றவொன்றையென்கிற ஜீவவிஷயவாதத்துக்குத் தனிமுதலியென்கிறதோடு வாசாரநாயிகாரணுத்தாலே யிவனுக்குயுஜித்த வாகாரத்தைச்சொன்னபடி தேவும்பாவுமிதாரிபாலே வாதாவுகமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் இன்னார்க்கென்றுவிமோஷியாமையாலே வாராவனுக்குங்கூட வாதாவுகம்விவகூதிகமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நாவெரதாரியால்) காட்டித்தந்தருளினனென்றது- உணர்ந்தேனென்கிறதற்குத் காதாயர்சொன்னபடி. நின்றவொன்றையென்கிறது ஜீவவாமன்றிக்கே திவ்யாதிவுரூபவாமானாலெவென்னில்? தாளையொழிந்தாளை யவர்க்கும்முன்னேனையென்று உவகூரித்திலே வாழிமவுயொமத்துக்கநாராணமாக வுயொஜிக்கையாலே இச்சுவும் கடுகி

ஸ—யாளுந்தாளை யொழிந்தாளை. உகவுகாரகுகயா கூலாம்ஸவுவாவுனும் தானேயாய்நிட்டவனை, யாதும்- வவர்களெகநங்களைக்கும், யவர்க்கும்- வவர்களெகநருக்கும், முன்னேனை- வதிவர்களகியான, வகிவுவை வவர்களெகநாவெகந காரணவஸ்துவென்றபடி. தானும் சிவனும் பிரமனுமாகி- வ்வவகதாரரூபிவனென்தானும் சிவனும் வுவாவுமாய், பிரணத்த. களைத்தவனை, வுவாராவனை வென்றபடி. காரணதசையில் நாமரூபவிவாமராபநுகயா வகாரூபிவனைதான் வுவதிகாமும் வந்து. வாதிற விவாவு திவ்யாம்மவிமுவாயுதாதிகளும் வதரிர்களெ வராவகி ராரீரகளும் விவாணர்களுமென்னைக. தனிமுதலை- சுவிகீய காரணவஸ்துவை; வுவதிவுவதிவாவுத வாம்மாரவெகாவாவுதாளை

மூ— முதல்வந்: தேனும்பாலுங்கன்ன னுமமுதுமாகித்தித்திதென்* னானினுயிரினுணர்வினின்றமிவான்றை
யுணர்ந்தேனே* ॥சு॥

ஆ— மென்கிறார். ॥ச॥

'உணர்வுமுயிருமுடம்பும்" என்றுதுடங்கிகலாம்பாட்டகப்பட சூதநிதாதுபஃமாய் நிலஃஹாத்தை ஹமவங்வயஃத்துமாகப் பணணிக்கொண்டுபோர்த்தது, இனி யிதன்நிலஃஹாமும் சூதவயஃஜேமயாகிறது.

இ— ரிஷுயவஃஹாரமாக வேண்டுனைகயால் யானுந்தாணெயன்று வருஹாதமான வுதுஹுவுதுவினுடைய ஸாஜவுராதிவுவரமாய் வரஃதுவிஷயரஸவுஃஹளோடு வாஃராநாயிகரணுத்தாலே சகுபூகாரகுவர தோதவுரமென்றுகருத்து. இங்ஙனன்றிக்கே இது சகுவஜியுராதிவுவராதிவுமாகில் மனனகடலமற பாட்டிற் போலே யிங்கேயும் வாழ்ஜயுகநிலஃஹரிக்கலாமிறை. ஆனாலும் உணர்வில் நின்றவென்கிறவளவும் ஜீவுராதிவுவராமாய் ஒன்றையென்கிறமேல்வஃ மொன்றுமாத்திரம் ஜீவஸரீரகுவராஃராதிவுவராமாகலாமே யென்னில்? அப்போது "பானுந்தாணையொழிந்தானே" யென்கிறதைக்கொண்டு வாநரவாக்கிடாம். தேனும் பாலுமிதரஜிகளான கிழ்வஃங்களோடேகூட விப்வஃமும் ஜீவஸரீரகுவராஃராதிவுவர மென்னுமவகுத்திலும் இப்வாநரவாக்கீ தாலுமன்றோவென்னில்? வராஃராதுபகாரஹ சிவுவாதாவினுடைய நிரகிஸயமஹாபுருகுத்திலே வாகுபுத்துக்குத் தாதுபஃமாகைபாலே வாநரவாக்கியிலலையென்று திருவுள்ளம். ॥சு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

மேற்பாட்டிக்களில் நிலஃஹங்களில் வாஜ்யமன்றிக்கே ஸகுவஜநவாஹகுங்களாயே யிருக்கைபாலே கிழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன நுாயம் வஜிபாமைபாலிலை ஹமவகுவபஃஹங்களாகக்கூடாதே ஜீவாதிவுவரமென்னில் ஜீவஸரீரகுவராஃராதாநாஹவ புகாரணத்துக்கு இப்பாட்டுகள் சேராதொழியுமேயென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (உணர்வுமிதரஜி) கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் நிலஃஹம் ஹமவகுவபஃஹமானுந் தாதுபஃம் ஹமவகுவபஃஹமின்றிக்கே சூதஜாதிநிலேயாகையால் புகாரணத்துக்கு இலவுசேராமையில்லையென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டில் நிலஃஹஸித்தது வாதிஸரஷ்டிகை ரவகுவாநாவஸ்யாநாகஜ்ஞ மாகையாலே மேல் விஸெஷகுஷணாகாரங்களை கநாவஸ்யிக்குமிடத்தில் அப்படி நிலஃஹஸித்தது மநவெகுஜிகமென்றுகருத்து. வடாதிவிஷயத்தில் ஸாகுநீயாதிஸாவுங்கள்போலே வாஜாதிவிஷயத்தில் வெதநாவெதநவாவிரோவுங்களெல்லாம் விவவகுஜிகநிஷஷ்டங்களாகைபாலே யயாவிவகுஷம் நிலஃஹஸிக்கக்குறையில்லை.

நா— வென்றபடி. இங்கு வ்யூஹாதி வைதாகுத்தைச் சொன்னது; வவஃஸ்வதநர்களுக்கும் விஸ்வஜித்து அவர்களில் பராபநரான வ்ருஹாதிர்களுக்கும் அவர்களுடைய உபாநாநாணமாக வாகுபுதமான விவஸ்ருபஃதாரகதிருத்தைக் கொடுத்தருடத்துகிறவன், அங்ஙனன்றிக்கே; என்னையொருவனையும் விஸ்வஜிஷ்ணு கூடாகூஜித்து நான் தன்றேடு சுவ்யஜிஷ்டனென்கிற உஹாவிஹவத்தையும் தனக்குங்கூட நிரகிஸ்பர்ஹாரனென்கிற கலுாணகுணத்தையு மெனக்குக்காட்டித்தந்தருளினனென்கைக்காக. தேனும்பாலும். ஜலமும் க்ஷீரமும், கன்னலும். உகுாவிகாரமும், மாஜமுமென்றபடி. அமுதுமாகி- கூஜிதமுமாய், தித்தித்து- ரஸித்து, சுதந்தரஜொஹுமாயென்று வடதாதுபஃம். இன்னர்க்கென்று விஸ்வஜியாமையாலே ஸ்ரம்ஸாரஜுக்குப்கூட ஜொஹுஜுயென்றபடி. இவ்வாகுமும் "சுவாஜஸ உஹாஜஸ" மென்கிற உபநிஷதுலுடைய சுநநவாரீவாஹ வாகுபுத்துக்கு விவரணமாயிருக்கிறது. இதற்குன்றவென்கிறதேதாடே சுஜபம். என்னானில்- என்னுடைய ஸரீரத்திலே, ஊன். தாம்ஸம், இங்கே ஸரீரவாசம். உயிரில்- பராணனுக்குள்ளே, உணர்வினில்- வுத்தியிலே, யதாஸ்வரூபஜ்ஞாநத்திலேயென்றபடி. நின்ற- வ்யவஸ்திதமான, இங்கு ஊனில் உயிரிலென்று சுஜீவபராணஜபங்களைச் சொல்லுகையாலும் மேல் நின்றவொன்றையென்று விஜ்ஞாநஜபனைச்சொல்லுகையாலும் நடுவே உணர்விலென்று ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ஜிநாதியனைச்சொல்லுகிறதென்று லுவிதமாயிருக்கும். இதுமேல்பாட்டில், சுஜீவபராணஜப ஜிநாதியங்களுக்கும் சுதிரிஸ்தனென்று சூவாயபர்களருளிச்செய்ததற்கும் சேரும். ஒன்றை- ஒரு விஜக்ஷணவஸ்துவை, பராதுமாதிவுவத்தையென்றபடி. தேஸபராகுகவாஜவாஸுதேவனை யென்கை. உணர்ந்தேனை- அவனுடைய பராபத்தாலே கண்டுகொண்டேனை. ॥சு॥

ஏறு —நின்றவொன்றையுணர்ந்தேதனுக்கதனுணர்மைபதுவித்துவென்* றொன்றுமொருவர்க்குணராலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது* செம்றுசென்றுபரப்பரமாயாதுயின்றிதெய்ந்தற்று* நன்றுதிதென்றறிவரிதாய் நன்றுய்ந்னங்கடந்ததீதே* ॥ஆ॥

அ —(நின்றவொன்றை) இப்படி யெம்பெருமானுடைய காரணத்வத்தாலே என்னல் வாக்ஷாக்கூடீமாய்வருகிறவஹங்காரமிலாகா ஈச்வரப்ரயுக்தபுத்திபூர்வகமான ஸஹாயவிஷயாதிவ வதாவிக்ஷயகிதகுவிலக்ஷணமாய் தகுஷ்ஹாவஸ்யராஹித்தமாயிருந்த விவ்வாதீஷ்வதத்தை யொருவர்க்கறிகையுமரிது யொழத்திலுலே வந்தூஷிக்கையுமரிதென்கிறார். ॥ஆ॥

இ—தமக்கு சுஷ்ட்டமென்று வ்யவஜிப்பிக்கைக்காக வந்தூதமான சூதீஷ்வாக்ஷாக்காரத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தை யருளிச்செய்கிறரென்று வ்யாக்யாகாட்டுகைக்காக (இப்படியென்கிறவாவும்) உணர்ந்தேதனுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடைபவித்ரஹியால்) சென்றுசென்று பரம்பரமாபென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வந்தூதீத்ரஹிபால்) இவ்வாக்யத்தில் சுஷ்ட்டப்ரமாணஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிற்காட்டிலும் விலக்ஷணமாய்ச் சொல்லுகிறதேபாகிலும் அவற்றில் வதாவிக்ஷயகிதகுமும் சுஷ்ட்டஹிதமாகைபால் தவிலக்ஷணமென்றும் வ்யாக்யாகருத்து. யாதுமின்றியிரஹிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தகுஷ்ஹாவஸ்ரஹிபால்) ஒன்றுமொருவர்க்குணராலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கிரஹிபால்) காண்பதரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யொழத்திலுலே உரஹிபால்) ॥இ॥

ஆறும்பாட்டு.

வாதாவினுடைய ஸம்ஹாரத்தை யநுஸந்தித்துகொண்டு அம்ஸவத்தாலே அவனுடைய ஸௌர்ய-ர்த்தை வ்யஜிப்பிபாநிற்கிறவிவ ரிப்பாட்டிலே பணையற்றவிரஹியாலே வெளாமுமுண்டானால் சொல்லுமுண்டென்றுப் பழமைபேசுகை யஹம்மதமன்றேயென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக

ஸ —நின்ற- ஸ்திரமான, செவ்வஹ்நிய ஸநாதநாணங்களழியும்போது மழியாதே ஸ்திரமாயிவற்றுக்கு நிபந்தவாய் நின்றவென்றபடி. ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, வரிஷ்டாத்வைதத்தை யென்றபடி. உணர்ந்தேதனுக்கு- ஸமவஸ்காரணத்தாலே யறிந்தவெனக்கு, இதுக்கொருவர்க்கு முணராலாகா வென்கிற தோடயம். என்வெனக்கு இதொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்றே தோற்றுகிறதென்று தாத்பர்யம். அதின்- அந்த சூதீத்வைதத்தினுடைய, நுண்- சுகிஷ்மமான, ஸ்வரூபமாஹாத்ம்யமான வென்றபடி. நேர்மை-வெளுக்ஷ்ணமுடைமை, ஒன்றும்- லேஷத்தும், ஒருவர்க்கும- எத்தனேபேனும் சுகிஷயிதஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும், அது இதுவென்று. ஸ்பஷ்டம் வதாவிக்ஷயகிதமென்று, சுதீதவஸ்துவஜாதீயமென்றுதல் வதாவஜாதீயமென்றுதல் என்றபடி. உணரலாகாது- ஜ்ஞாதும் ஸக்யமன்று, ஸ்ருவணாதிநாங்களாலறியப்போகாதென்றபடி. உணர்ந்து- ஸ்ருவணாதிநாங்களாலே கயம்விஷ அறிந்து, மேலும்- ஸஹாயிவயவ்ருத்தமாக சூரஷ்மாஜ்ஞாந வளவிலும், காண்பு- வாக்ஷாத்காரிகையை, அரிது- அரிபது, சுலப்யமென்றபடி. நீரறிந்தபடி தாவெனதென்னில், சென்றுசென்று- போய்போய், சுஷ்ட்டப்ரமாணாதிகளெல்லாம் சுகிருஷ்டத்தென்றபடி, பரம்பரமாய்- வதிவ-ர்ஷாதிவ-ர்ஷாதிரங்களான, ப்ரமாதிகளாலே, வரமாய் அவையொன்றுமின்றிக்கே அவைபெல்லாவற்றையும் மதிக்ருதித்திருந்துள்ள சுதீத்வஸ்துவஸ்துவங்களொன்றுமின்றிக்கே, விகாரஜபகுவாதிக ளொன்றுமின்றிக்கே யென்றபடி. தேய்ந்து- சுகிஷ்மமாய், அற்று- அவற்றோடு வம வகர்மற்று- ஸவ்யுகாய-ர்காரவெ ஸஹாவதிஸ்துதாவகர்-ாநவெகுமாய் என்றபடி. நன்றுதிதென்று- நல்லது பொல்லாததென்று, அறிவு- அறிகைக்கு, அரிதாய்- சுலப்யமாய், சுவஸ்ருகுரீஷ சாகுரு நிம்வகநகாவாதிகளைப்போலே ம-யாரஸ்வஸ்வர்-ாதிகளை யிட்டு மொஹநம் சுவிமாஹநம் என்று நிரூபிக்கவுமாயென்றபடி. நன்றுய்ந். கலுயாணதமமாய், சூநந்ஹஸஹாவதபா ஸவ-ர்விலக்ஷண ஹொமுமாயென்றபடி. ஞானம்கடந்தது- ஜ்ஞாநத்தையதிக்ருதித்தது, ரூபிவாரஹாதுவமாஹாந ஸஹாவமான வெவெஷயிகஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமல்லாததென்றபடி. இங்ஙனேயிராநின்றதென்று ஸ்வதவஸ்துவை சுநுஹவிக்கும்படி.

மூ—நன் நுய் ஞாணங் கடந்து போய்நல்லோர்திறமெல்லாமீர்க* தொன் நுபக்கிடந்தவு நும் பெநும்பாழலபிலதை
னையுணர்ந்துணர்ந்து* சென் நுங்கின்பத்துன்பங்கள் செற்நுக்கோந்தபையயம் நு* லன்றேயப்போதெவிட

அ—(நன் நுப்) பொறத்திறலை ஞதிரூரவிபத்தை வாகூரஞ்சுகிக்கைதிலநமையென்னென்னில்? பூரா
கூதவிஷயங்களினுடைய வஸ்துக்களினின்நும் நிவர்த்தித்தால் இவ்வாதிரூரவிபம் கைவருவது, அ
தையாலே காண்கையரிதென்கிறார்.

இ— வ்யதரிப்பிக்கிறார் (பொறத்திறலையிகுரதியால்) இதீதபவாஹத்துக்குத் காதுபர்ம நுளிச்செய்கிறார்
(வாகூதிகதுரதியால்) இப்பாட்டில்சொல்லுகிற விஷயவரிதுரமதிகளெல்லாம் ஜரிபயஜயமரணா
யாலேயிதுவேபாட்டுக்கு வ்யாகவிஷயமென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக நல்லோர்திறமெல்லாமீர்த் தென்கிறதை
யிவைமெல்லாத்துக்கும்மேலே ஞகவஸ்துத்து பரைபற்நுலென்கிறத்தோடே யகபித்து இதற்குத் காதுபர்
மருளிச்செய்கிறார் (ரஸயஞமாகவிதுரதியால்) ரஸோவைஸ:, "விஷயாவிநிவர்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தே
ஹிந:, ரஸவர்ஜம்ரஸோப்யஸ்ய பரம்த்ருஷ்ட்வாநிவர்தந்தே" என்கிறபடியே ரஸநிவ்ருத்தியிறுடையவளவிலே
த்தை வ்யஜிப்பிக்கைக்காக இப்பாட்டிலே நல்லோர்திறமெல்லாமீர்த்துபபசையற்நுரென்று ஜரிபயஜபாவ்வகை
யா ரஸநிவ்ருத்திக்கு ஸ்வரூபவ்யாப்தியும் தோற்நுகிறதேயாகிலும் மிதரரஸநிவ்ருத்தியும் வ்யதிரேகவ்யா
பொதிபாகத்தக்க ஜரிபயஜபத்துக்கு விரோதமாகையால் ஜரிபயஜபத்துக்கே சரமதர்சநாயாவ்யமென்கிற
ஞஹிவ்யாபத்தாலே வ்யாவ்யாஹத்திலே யிதை வ்யாபாரமாகநிரூபிக்கிறது. தாரீயவாஹத்துக்கு காதுபர்
மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாதிதுரதியால்) கைவருவது- வ்யவஸாயம், யொருநவாகூரஞ்சுகூசமாவிதென்
றபடி. பாட்டுக்குப் வதிகாரம்நுளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதுரதியால்)

ம— ஒன்நுப்கிடந்த- வதிரூபஞ்சமாய்க்கிடந்தானை, கிலதிதலஹரவிவ்ருத்தி ஊவிழுவெவமாய்க்கொண்
டாதாவோடே ஞநாதியாக வாவ்யவஹாரமாய்க்கிடந்த வென்றபடி. அநும்- அநுமையானை, "ஜஜாயா ஊரு
தயா" வென்கிறபடியே ஊவ்யஸமான வென்றபடி. பெருப்பாழ் - சுவரிவிஸமானவ்யாகிருதிகளுமாகிற,
ஸமஸவ்ருஷ்டிவதிரோதாநகாரமாகையாலே ஸமஸதாதரும் விளபாத நிலமாகையாலிதைப் பாழென்கி
நூர். உலப்பிலதினை- ஞயபில்லாத வர்த்த வஸ்துவை யென்றபடி. உணர்ந்துணர்ந்து- வளநவ்ருத்தி
நிரதிசயித்து, சுவ்யாவ்ருத்திவ்யாவ்ருத்தி தொஷாவ்ருஷமாகத் தெளிர்தென்றபடி. ஞாணம் கடந்துபோய்- பரா
கூதவிஷய ஆதாநங்களை யகிக்ரமித்துப்போய், அவைகளிலே யகப்படாதே தப்பிப்போயென்றபடி. விஷய
வஸ்துவிலே ரதிபம் பண்ணிப்பின்னை, நன்நுயென்கிற முதல்வாக்யத்தை தாதீயவாஹத்திலே ஆவகென்கிற
வதிகாரத்தோடே கூட்டி ஆங்கு நன்நுசச்சென்நெல்நுபிப்பது. ஆங்கு- அந்த பராகூதிவிஷயத்திலே, ஸ்வ
நூபவநிதாதிரதிவைஷ்ணவரிஷாதமான வ்யாகூதிகதுவத்திலேயென்றபடி. நன்நுப்சென்று- ஸாதுமாய்ப்
போய், தவிஷயத்திலே நாஸவத்திலே யிழிபாதே ஸாதுவைப்பற்நிபோயென்றபடி. வஸநிவிரதிரதுரதம்பண்
ணிப்போரச்செய்தே யதுஜ்ஜ்வாவஸ்ரிவதிமாறாது மதைபநாஹவிபாதே ஸாதுவைத்தப்பிப்போயென்கை.
இன்பத்துன்பங்கள்- வ்யவஹரிக்கவை, இன்பம்- வ்யவேம், துன்பம்- தாவேம், செற்று- வதிதித்து,
நிலவிஷயங்களை யநாதமித்தாலும சலுஹாலாதிதமாக வதிஷ்டிதைகங்களில்லாதவனென்றபடி. நல்
லோர்திறமெல்லாம்- நல்லவிந்ரியங்களெல்லாவற்நையும், நல்லவிந்ரியமென்நு- நல்லபாம்பென்னுமாப்
போலே "பேயகாணிந்ரியமடரா விபரம்வதிவிகஷிதம்" என்னுமபடி பலவதத்துக்களான விந்ரியங்க
ளெல்லாவற்நையுமென்றபடி. இதுவென்கிறதற்குக் ஈதென்று வ்யவஹரிக்கிறாப்போலே இந்ரியமென்கிறத
ற்கு நாந்ரியமென்று ரூடிவ்யுத்பத்தியாகவும் வ்யபிசாரமுண்டு. ஈர்த்து- வதிதித்து, ஜயித்தென்றபடி. ப
சையற்நு- ரஸம்போநு, பரை- ரஸம், ரூதரமான வ்யதிரேகவ்யாபாரமும்நஸித்தாலென்றபடி. அன்நேற- அ
தநஸித்ததிநத்திலேயே, அப்போதே- அந்தரீயஹ சுருத்தி திலேயே, கரயாரணத்தாலதக்குமுன்பு ஒரு
ராளிலுமாருக்ஷணத்திலும் வதியாதென்றபடி. வீடு- மோகூம், உண்டாதி திரோஷ:. வ்யாதபாயாதி
ஆகாரு வ்யதிரேகவிரோதிகுண்டாமென்றபடி. வ்யதிரேக நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவதென்? ரூதவ்யாகூதி

ஆ— துவியலிவிடாதே*

அநுவியலிவிதிபற்றின்பத்தாணுமதுகேறி* திபதுவிபரமப்பற்றின்றிடாதுமிகளாகிக்கி* லதுவிய
லிற்வியதிபற்றின்பந்தாலுடதுதேறி* திகதுவியலிடை நின்பதெமக்கறப்பெரிதாயிருக்கா தேர்* ॥எ

வது—(அநுவியலில்) இதை சூதிஷ்வுபதிவாவிஹோமென்கிறது. விதிகூடிப்பற்றுதல் விடாமலே
மாவது மதுவே யென்றுவிஷித்துக்கொண்டு வுபாதிஷ்டமாகவுள்ளதை விடவல்லபில்லை.

எழுபத்தாட்டு

இ— அநுவியலிடைன்கிறதைபுரைக்கிறார் (இதுவாம்தூஷ்டாந்தபரம்) சூவிஹோவைவுத்தாலே "வாவைவுவி
ஹோவர்ம்வுவுஸ்வாஷு" என்றது வேதவிதிகூடாவிடாதாயிற்று. சுவபாவணம் விரோதம் வராதபடி சிரித்தே
ன்கிற ஸாகாவ்யவிவுஷயம். விரோதிகளில் தர்மாதிவ வாக்ய சுகாரத்தினாலே பலவந்த சாஸ்
ஸைஷணவிதிக்க வுஷாவவாத யாயாத்ராவிஹோமை வ்யாபாரமபால் இவ்வாதிஷ்டாபூர்வவாவிஹோவத்
தையே விரோதமாகவயுவஹிக்கக் குறையில்லையிறே. வீர்யப்பற்றின்பத்தாணுமது தேறியென்கிறதை நிரா
க்கரிக்கிறார் (விரோதம்பிறறுவிதாழியால) ஆதீபவாஹுதத்வத்தில் சாதுபமாநுவிசாரம்பண்ணுகிறார் (ஆக்ரி
மிஷுதாழியால்) தர்சீபவாஹுத்தில் அநுவியலில் வீர்யபற்றின்பத்தாணுமிஷுதத்துக்குச் சாதுபமாநுவி
—

ஸ— கூறுதைபிறே சொல்லவேண்டுவதென்ன வநுவிசாரம்பண்ணுகிறார் மேல். அநுவியவீடு- அந்த வேதவா
க்யவிதியே சூதிஹோவாக்யாகாரமாகவிரோதம், ஹோவாஜ்யதேவதைபிறே சுவர்க்கம். இதைமுற்பட
வேதவாக்யவிதியே சுவர்க்கவிரோதம் நிவர்த்திக்கிறது; வேதவிஹிதமான சுவர்க்கத்தினுடைய சுவர்க்கஸாதனமா
ஹுதாநாஹவம் விரோதமாயிருக்க விதை விரோதமென்னக் கூடாதோவென்ன வருவிக்கிறார் மேல், விடா
தே. ஸமவஸ்வேதகாரவஸ்துவிதி வாரிதாநாஹவமும் வேதவ்யாஜ்யமாகையாலே யிதுவும்
விரோதமாமென்றபடி. இங்கு யொமுஷையிலாதாநாஹவத்தைச் சொல்லுகிறதேயாகிலுமிது விரோதாதா
யிலாதாநாஹவத்தோடு தாழ்வுமென்று வ்யாப்திக்கைக்காகவதை விரோதமாக சுவீகரித்துச்சொன்னபடி.
இப்படி ஸுஹ்ருத்வாவாவஸ்துவிரோதிகளுக்குங்கூட ஊஹாபோஹமான வாதிவஸ்துவைவிபனக்கு வேசாஸ்
த்ரருவிஜ்ஞானமென்று அவனுடைய வளஷாயத்தைக்கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யம். ॥கூ॥

அநுவிய அந்த சூதிஷ்டாபூர்வவாவிஹோமை, விடு- விடாக, விரோதமாகவென்றபடி. வீர்யபற்றின்ப
த்தாணும்- வீர்யமுடையபற்றுலே யுண்டாமின்பத்தாணும், விரோதமாகத்தானுண்டாகக்கடவ வேவர்த்தா
னுமென்றபடி. அது- அநுவாக, அந்தவாதிஷ்டாபூர்வவாவிஹோமபாக, தேறு- தெளிந்து, சுயவுவஹித்
தென்றபடி. அந்த சூதிபாயாதாவிஹோமை சுவர்க்கநிவர்த்தியும் அநுவிய ஜ்யோதிஷ்டோமென்று நிரூபி
த்தென்றுவடுகாயர்பக்ஷம். எதுவேதானும்- எந்தெந்தவஜாயர்பக்ஷங்களானும், ஹோதுஹோமோவகாண மோ
ஹாநாரவிவங்களான வேதகூதிவயவர்பக்ஷங்களானுமென்றபடி. பற்றின்று- வம்பையபில்லாமல், 88
மெசனைபவிட்டென்றபடி. யாதுமிலிகள்- ஒன்றுமில்லாதவர்கள், அவற்றிலே ராஜிவாவமெகருமில்
லாதவர்களென்றபடி. ஆகிற்கில்- ஆகமாட்டிரனில், ராஜிவாவநாரவிகராகப் பெற்றலென்றபடி. யதாஷ்ட
மநத்தாலே இது சுதர்ஜஷ்டாரமென்றுகருத்து. அதிற்கிலென்கிறவிடத்திலே சங்கதையென்கிறவிடத்திற்போ
லே வாதிவர்களாரம் வேவஷமாப் ஆகிற்கிலென்று வம்பிபாயிநக்கிறது. விடு- விரோதமும், வீர்யபற்றின்ப
த்தாணும்- விரோதமாகத்தால்வரு மாநாதமும், அநுவிய- அந்தவிஷயாவாக்கிதர்மமே, சுயாவவ்யர்களென்
றுமாப்போலே வேதவிஹோதிகாரமிஹோவவாரம், வாதிக்கார விஷயவிவராஹுக்தைப் பெற்றால்
விரோதவ சுவர்க்கநிவர்த்தியிறவ" என்கிறபடியே அநுவிய சுவர்க்கநிவர்த்தியும் வேதவிரோதிவ வாதாவி
மாவவிரோதமான விரோதவாயநமாமென்று வடுகாயர்பக்ஷம். உவாலநநிஷ்டிதாரோவாயநமாமென்று விவக்ஷி
தம். அதுதேறு- அதைத்திரளிபாதே, வரதாதர்யாகாரமாகிற வாதிபாயாதாவிஹோவம் விரோதமே
ன்று நிரூபிக்கமாட்டாதென்றபடி. எதுவேவனென்கிறவிடத்தில் ஏவன்றது ஓவென்றபடி. இத்தை பேதுவென்கிற
மேல்வாக்கியத்திலேயும் சுயிபபது. எதுவேவீடு- வேதவின்பமென்றபடி. எதுவோவிரோதம், விரோதம்பெற்
றல்வரும் வேவந்தானெதோவென்கை. என்று- இப்படிவம்பபித்து, எய்த்தார்- இளைத்தவர்கள், வி
வஹதாமத்தில் யிரான்றிக்கே ஊவைஷவித்தாயிருந்தவர்களென்றபடி. எய்த்தாரெய்த்தாரே- இளைபபும்

மூ— எப்தாரெப்தாரெப்தாரென்றில்லத்தா ருபுறத்தா ரு* மெய்ச்தங்கலறிமுயங்தத்தாட்போகுபோ

ஆ— சூதிஹ்வாசுவாவிஹ ரோவஹகூணமாயிருந்த மோகூம் கைவரும், இப்படிசெய்பாதார்நந்தக் கைவாராது, அவர்கள்வ லுயிர்தேதிபோமித்தலீனயென்கிறார். ॥ஈ॥

(எப்தாரெப்தார்) இவ்வாதிஹ்வாசுவாவிஹ ரோவஹகூணமோகூமான தை ஐஸ்வர்யபோதீரத்தாலே கைவாரா

இ— ச்செய்கிறார் (சூதிஹ்வா சுவாவிஹ ரோவஹகூணமி தியாதிபால்) கைவரமென்றது ஐஸ்வர்யமுமாமென்றபடி, வுகிரிஸ்ரு விஷயவைராக்யமற்றால் ஈவாஹநிஷ்டதீரராமோகூம் ஐஸ்வர்யமென்று வேடதாத்பர்யம். அதுதீர ருநி தியாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்தார்க்கி தியாதிபால்) இத்தால் "ஜ்ஞாதாரமீச மஜமனந்தமவ்யயம்" என்கிறவுபநிஷத்திலே ஐந்தாம்பாட்டிலே சூதிபாயாதியும் மாஸ்ருஷ்டஜ்ஞாதாரமென்றுமிடத்தையும், ஆறாம்பாட்டில் பொலிஹநீரீசகரு மென்றுமிடத்தையும் மருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே உவாயஸ்வரூபவிண்ணோர்வேந வதிறுவேடப வுவெஷீரீசகருகூத்தை வெளிப்பிட்டபடி. ஈஸ்வரோபாதிருந்துள்ள வாதிஹ்வாசுவாவிஹரோவஹகூணத்தைக் கிழேரனைந்து வுசூக்ஷமாகதத்தருளினானென்ற வுறவேடப ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை வுபதேசிப்பிக்கிறாரென்று வாஹகிஹ்ரிஸ்ரிவிதை. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாயநஹளஷபர்த்துக் கயிகஹளஷபர்த்தை யுவவாஹித்துக்கொண்டு இப்பாட்டிற்சொல்லப்பட்டுக்கு விரோதமாகிறதென்று வாஹகிகாட்டாநின்றுகொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாதியாதிபால்) இதில் சுஹ்ருத்விரோதியிலே என்கிறவித்தாலே பொழியும்போது ஹதுஹ்ரம்

ஸ — ரென்னுமர்த்தமோ, "சுதிநகஜநஹாஹஸ்ரீ ம வாவாரவஹவீ வ ஜநு। ரோஹஸ்ரஹ்ருஷ்யாதிதாவள" என்றபடியே ஜநஜாதஹணவகு வரிவ்யுத்தியாலே ஹ்ராதோய்க்கிடப்பர்களென்றபடி. விரோதியாலே யாவகாமும் வம்வாராநவ்யுத்திவிகூதிவிதை, இப்படி வாய நஹளஷபர்ண ரூபமான வாத்வவ்ரூபத்தைக்கிழேரனைகு வரு கூஷிப்பித்தருளினானென்றுகருத்து. ॥எ॥

எப்தாரெப்தாரெய்த்தாரென்று— இளைத்தாரிளைத்தாரிளைத்தாரென்று, ஐயோ இவர்முடிந்தார்முடிந்தாரென்று என்றபடி. இதுக்கு அலற்றி என்கிறத்தோடே சுருபம். சூதிஹ்யிதாநரூகாரத்துக்குக் கருத்தென்னெனில்? வாயவாஹாவரான வாயர்ஹிகள் வுஜுனவிவன் முடிவதுதங்களுக்குநெஞ்சிலே யிவரபாயிருக்கையாலே யிவனுக்கு ஶரணரிலை வாரஷநங்கூரிப்பதர்க்குமுன்னே ரூவாவாவிரு பண்ணி முடிந்தான் முடிந்தானென்றுபலகாலும் கூப்பிட்டுப் பின்னையும் கலங்கப்பண்ணுவர்க ளிதனைபோக்கி ஶரணிவரரிலையாலே இவன்கலங்கின ஹரைபடிலே நெஞ்சுதெளிந்து சூவசுவையாவான வாரூமஷாதிஹன கிணக்கவல்லனும்படிபண்ணுவார் ஒருவருமில்லை யென்று கருத்து. இல்லத்தாரும் - ஹ்ருஹத்திலேயிருக்கிற வாயர்வரூதாரிகளும், இல்லம் - ஹ்ருஹம், இவன்தானிருந்தாளிவர்களுக்கு ஒன்றும்கூடாமைபாலே யினியிவன் முடிந்தாலிந்த ஹ்ருஹம் நமக்கு வுரயீநமென்று இருக்கிற வாயர்ரிகளுமென்றபடி. புறத்தாரும் - ஹ்ருஹத்துக்குப் புறம்புள்ளவர்களும், இவன் ஹ்ருஹத்துக்குப்புறம்பாய் மற்றவ்வூரிலிருக்கும் ஜநங்களுமென்றபடி. இவனும் வாயர்வரூதாரிகளான வஶரூயமும் பொறுமையாலே யிவன் முடிந்தாலாகாதோ வென்றிருக்கிற வைஹிஜர்நங்களுமென்கை. மெய்த்து- வஸ்தவமாக வஹீஹவித்து, கவுரணத்துசகழைத்தாலும் வாராதாரிதுக்குத் தாங்களேவந்துவிழுவர்களென்று கருத்து. ஆங்கு- அந்த உரையிலே, இவனுக்கு ஜநாநங்கலங்குகிற உசுகு ரணஉரையிலே யென்றபடி. அலறி- இவனுக்குள்ள தெளிவும்போம்படி ஹ்ருஹாவெரஷமாக வோயாதே சூகுருநம்பண்ணி, இன்னம் ஜீவிக்கமம் கையுண்டான உரையிலே வயத்தாலே வுரணன்போம்படி யாகுருநம்பண்ணுகிற்பர்களென்றுகருத்து. மூயங்க- மேலேவிழ, மேல்மேல் விழுந்துக்கட்டிக்கொள்ள வென்றபடி. அந்த சூகுருநத்துக்குத் தப்பியிருந்தகுறை வுரணனும்போம்படி வைஹிகள்போலே விழுந்து கட்டிக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. தாம்போகும்போது- தாங்கள் போகிறபோது, இந்த வாயர்ரிகளையும் வைஷ்ணவத்தையும் விட்டுப்போகிறோமேயென்று சொல்லிக்கேயிழுக்கத் தங்களால் மீளவொண்ணுமையாலே தரங்கள்ரீரதும் ஸரீரத்தைவிட்டு

மூ—ணன்மத்தர்போற்* பிதற்றேபறியனுராகம்பொழியும்போதெம்பெம்மானே* டோத்தேசென்றங்குள்ளங்
கூடக்கூடிற்றுகினல் லுறைப்பே* ॥அ॥
கூடற்றுகினல் லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினை* லாடற்பறவையுயர்கொடி யெம்மாயனவதுவதுவே*

அ—து, கூதிஷ்டமெயிலே ஹமவசுவஸோநாகாரஸ்தாநஸ்வாமிநமும் வேண்டுமென்கிறார். ॥அ॥
(கூடிற்றுகில்) வாஸவஸ்ரஷ்டாஸோநாகாரதியா சூதிஷ்டிவஸநஸ்வாமியையமென்று சொல்லுவானென்? தடஸ்திஷமன்றேவென்னில், வாஸவஸ்ரஷ்டனுக்கு மிவ்வாதிஷ்டாவுக்கும் வேகவுங்கூடுவது வாவாஷாவுங்களுக்கிசைகவுங்கூடிலன்றே, ஆகலால் அவனுமவனே இவனுமிவனே அவனிவனுகக்கூடாது,

இ—வ்வர்த்தம். ஹமவசுவஸோநாகாரஸ உதாஹரிப்பால் எம்பெருமானேறெடாத்தேசென்று என்கிறது வ்யாவ்யாகம், ஸைஷிணஸைஷம் வ்யாவ்யாசம். ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வஸுதாவிற்குடைய ஸம்ஹாகுத்தையும் உர்வீவல்லபிகளையு மநுஸரித்து அம்ருதத்தாலே இவனுடைய ஸகலஜகத்ரக்ஷணத்தைக் கொண்டாடாதிற்கிற வாழ்வார் இப்பாட்டிலே ஜீவவாயொருவனுங் கூடாதென்று பேகுகை ப்ரஸாதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வாஸிதாஹியால்) எம்மாயனுவதென்கிறதற்குத் காதபர்மருளிச்செய்கிறார் (வாஸவஸ்ரஷ்டனுக்குமி தாஹியால்) கூடாமையைக் கூடினலென்கிறதற்குத் காதபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஹாவெதாஹியால்) ஹாவாஹாவவசிரஸ்தாயஸ்தாவதியா வாஸோணவாகிவஸுகவாக ஜீவவாயொருவனுங் கூடாதென்றுகருத்து. அதுவதுவேயென்கிறதற்குத் காதபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆகலா

ஸ—ம்போகிற உஸையிலே யென்றபடி. உன்மத்தர்போல்- உந்மாதம்கொண்டவர்களைப்போலே, பித்தேயேறி-தொகுமே சயிகுமாய், எத்தனேயேனும் வீதராகருங்கூட உந்மத்தரைப்போலே அறிவுகெட்டென்றபடி. அனுராகம் பொழியும்போது- கநுராகம் வர்த்தகும்போது, ஹமவசுஸ்வரூபம் வகியாதபடி தாங்களாகூடநங்களைப்பண்ணின காதமன்றிக்கே இளையாளை பொன்னையும் பூட்டிக்கொண்டுவந்து முன்னேநிறுத்துவர்களாகையாலே இவனுக்கு வாத வாஸ்தவாரணங்களில்லாதேபோன காதமன்றிக்கே விவரீதமாக கநுராகமுபுபு முண்டாய்விடுகிறதென்று கருத்து. எம்பெம்மானேடு- ஸுஸுஸ்வாதீயான வாஸவஸ்ரஷ்டனேடே, ஒத்தேசென்று- வாஸநமாகவேகடந்து, அவனேடு வாஸநமாகவே கவாஹித்து என்றபடி. அவனைப்போலே இவனையும் ஜநாநநுஸ்வரூபகை கவஹாஹித்துக்கொண்டென்கை. அங்கு- அந்த வ்ருத்யுவஸ்தாவிலே, உள்ளம்- உபஸ்தானது, கூட- சேருகைக்கு, வ்ருத்திக்கைக்கு என்றபடி. கூடிற்றுகில்- வர்த்திக்குமாகில், கநுராகம் பொழியும்படியான அந்த உத்கர்ஷாவஸ்தையிலே விதம்தெளிந்திருந்து இப்படி உபஸ்தாபகவிஷயமாக வர்த்தித்தாகிலென்று வடு காதபர்ம். இத்தனை கநுகூலத்திலே யிதுகூடுகை கூதிஷ்டமென்று கருத்து. நல்லுறைப்பு- நல்ல வாய்ப்பு, நல்ல காலமென்றபடி. கூதாவிஸ்தாவ முண்டாமென்று கருத்து. ॥அ॥

கூடிற்றுகில்- கூதவாஸோதிநாம் வஸ்துவிவேகுவவர்த்தித்தாகில், நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, வஸீகரணமாஹமென்றபடி. ஸம்ஸாரமேறி வம்பாயமே வாஸுதேவாகாரமென்றிருப்பார்க்கு அவனேடு வஸ்துவிகுவதென்கை. இது ஹாவபாவஸ்தானான வுபாயம்ஸம். ஆடற்பறவை- ஆடாகிற்கிறவகுவியை, வர்வஸ்வாமிக்கவாயாரணமான விஹகமாயிருக்கப்பெற்ற காதஸ்தாயத்தாலே யாடாகின்றுள்ள பெரியதிருவடியையென்றபடி. உயர்கொடி- உகர்ஷ்ரிதத்வஜமாகவுடையவனை, தான்வர்வஸ்வமுவதுவென்று தோற்றும்படி வெதாதாவான பரஸுருஷனுக்கு விஹகாதிபதிகாரமாக வுடையவனனவென்றபடி. எம்மாயனுவது- நம்முடையவாஸ்ரயஸ்தாதிதனுவது, ஜீவவஸ்துவானதுஉதிஸ்வரூபம். இஜ்ஜீவவஸ்துவானது கூஷ்ரிதரான நமக்கநுகூலவ்ருத்தியைக் கூஸ்ரயஸ்தாதிதவஸ்துவிவ முண்வெஷ்டிதாதிகளையுடைய வர்வஸ்வாமியிதுவதென்றபடி. கூடாமையை- வம்பவியாதவஸ்தாத்தை, ஹாவாஹாவயொருவனுமாவிஷ்டாண பரநகுகூலவ்ருத்திகளையென்றபடி. கூடினல்- வர்த்திக்கப்பெற்றால், எம்மாயனுவதென்று கீழ்சொல்லவம்பவியிக்கிறது. இவை வம்பவியாதாப்போலே ஜீவவாயொருவனுமும் வம்பவியாதென்றுகருத்து. அதுவதுவே- அந்தகூதவஸ்தாகூதவஸ்தாவே, வேறொருவஸ்துவாக மாட்டாதென்றபடி.

மூ—வீடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுங்கழ்வுங்கழிவுமா*யோடித்திரியுமியோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே॥

ஆ— இங்ஙனே யிவற்றைச்சொல்லுவார் சிலருளரோவென்னில், வ்ருத்திவாரிகமுத்தநிருத்தமாமெ தவாதி களான கூஹ்யஷ்டிகளென்றுமுளரென்கிறார், ॥கூ॥

(உளரும்) இப்படியூஹ்யமாய் ஹஸவெஷ்டிதகாரஸமாப் விலக்ஷணமுமான வாதஸ்ரவித்தை

இ— விதியாலே) ஜீவனமொன்றுங் நிரஸிக்கவந்தவரிவ்வுதாரயத்தில் சிலயோகிகள்காலு தயத்திலு முளரென்றிதைப்பேசுகை யஸாஹதமன்றேயென்ன வேதவ்யாக்யத்தற்சொன்னது கூஹ்யஸ்த வ்ருத்திவிஷயமென்கிற ஸம்காவாரணார்த்தமாகையாலே ஸாம்ஹதமென்றுகாட்டுகைக்காக வந்த ஸம்கை யைக்காட்டுகிறார் (இங்ஙனேயிதியால்) இங்ஙனேபென்றது- கூஹிஸ்மாகவென்றபடி. இவற்றையென்றது- கூதவாஸாதவ்ரவிவங்களேயென்றபடி. ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருந்தகாலத்துக்கு ஸம்கராதிகள் காலாந்தரஸ்தாவிகளாகையாலே அப்போது ஜீவனபாதெரிகூவுவாதமிலலாமையால் தாமதைநிரஸித்தது கூஹ்யஸ்த வ்ருத்திவிஷயமென்று தாமேஸம்கித்து வாரிஹரிக்கக்குறையில்லையிறே. வீடைப்பண்ணினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருத்தீதியால்) அதில் நிரஸ்தஸமஸ்தார்த்தாலே ஒருபரிசேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. யோகிகளென்றது உபாஸகரென்றுநினைத்து அருளிச்செய்கிறார் (கூஹ்யஷ்டிகளென்று) எதிர்வ்ருத்திமேலுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமுளரென்று). ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

உதாரயத்தில் கூஹ்யஸ்திதிப்ரகாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதியால் தந்தருளினபிற்பாதுளன் றுமுளவாலே) "யஸ்ஸர்வாணிகர்மாணி ப்ரஹ்மணியாதாய ஸங்கம் வர்தயதி" என்றும்படி நிரபேக்ஷமாயஹ்ருதயஸுத்தியுடனே கூதவிதவிவேகஜ்ஞானத்தைக்கண்ட வ்ருத்தாந்தத்தாலே இவர்தானிதுவே வாஸ்தவமென்றிருக்கும் வஸ்து வமான வாத்மவ்ருத்தத்திலே புகாதபடிபண்ணியருளினனென்று இப்ரகரணவாக்யத்திலே கூநவாத்யஸிக்கிறார்

ஸ— "வாஸாதாதிநாயெர்மஃ வாஸாஸ்ர்ஜதீஷ்ருதெ। திவெஷ்வ்ருதஉநுத்ரவ்யம் ஹி நெதிதகூஹ்ரவ்ய தாம்பதிஃ" என்கிறஸ்ம்ருதிவாக்யத்தை யிங்கேயநுவாத்யப்படுத்துகிறது. இப்படிநீர் நிவ்ருத்தியிக்கைக்கு இப்போது வ்யாபாரமுண்டோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார்மேல். ஒருபரிசே- ஒருவ்யாபாரமாகவே, பரிசு- வ்யாபாரம், ஸாஸ்த்ரமன்றிக்கே வ்ருத்திவாரிகமுத்தமான வேதனுமொருவ்யாபாரமாக வென்றபடி. ஜீவனவ்ருத்தியாவது ஸாஸ்த்ரவிஹிதகர்மாவலம்பநமாகவென்றஹிப்ராயம். வீடைப்பண்ணி- தொகுத்தைகழித்து, இதற்குத் தாத்பர்யமென்கிறத்தோடே யநுயம். இங்கே "உக்தேஷ்வேவாவஸிதவ்ருத்தாவாதிவ்ருத்தயஃ" என்கிறவஸ்துநிர்ணயாதிகம். எதிர்வும்- அவிஷயஸ்காரத்திலும், நிரஹங்காரமான வித்வத்ஸந்யாஸம் அவிஷயஸ்காரத்தில் ஸம்கராதிஸ்வரூபநிவர்த்தகமாகையாலே இதுக்கப்போது வ்யாப்தியென்ன வ்யவஸ்தியுண்டென்றுகருத்தாலே ஸ்தாவரதர்ஸநகாலங்களுக்குமுன்னே அவிஷயஸ்காரத்தை நிரஸ்தஸமஸ்தார்த்தமென்கிறது. நிகழ்வும்- வர்தமானகாலத்திலும், கழிவும்- ஸ்தாபகாலத்திலும், ஆப்- உளராய், காலத்ரயத்திலும் ஸம்ஸ்ருஷ்டரா யென்றபடி. ஓடித்திரியும்- தாங்கள்கட்டின தொகுதிமொருவர்க்கும் கிடைப்பதொன்றல்லாமையாலே "கோ நு கஜ்ஜநவாஹவஸ்ஸ ஸம்வாரவஹவீவ்ருஜநு" என்கிறபடியே ஜநபதவஹவீஜம்வாரராய் ஓடித்திரியாநிற்கிற, யோகிகளும்- யொகிகளும், ஸ்ரவணாதிபுருஷார்த்திகளான ஸ்ரவணாதியொகிகளுமென்றபடி. இதுஉபாஸகம், கூஹ்யகமென்கை. உகாரத்தாலே இத்தினைநாளவனுமான விவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுவாரும் சிலருண்டாயிருந்ததென்றுகருத்து. உளர்- உண்டாயிருப்பார்கள், இவ்விடத்தில் உகாரம்வாக்யாலம்காரம். இவ்வியல்வர்- இல்லாதவர்களல்லர், வ்யுத்பத்திலெகணை ஸூசீகரிக்கிறபடி. யஜ்ஞ - ஒருபரிசேவீடைப்பண்ணித்திரியும். யோகிகளும்கழிவுமாய் நிகழ்வுமுளரும் எதிர்வுமில்லைபல்லரென்றநுபவிப்பது. தயாவியரான கூஹ்யவித்துளும் ஸ்ரவணாதிகாலத்திலுமுளராய் இப்போதும் விதூராநருமாம். அவிஷயஸ்காலத்திலு மிலலாதவர்களல்லரென்றபடி. ஆக காலத்ரயத்திலு முளரென்றதாயிற்று. இந்தயொஜனை கூஹ்யவித்துளென்று முளரென்கிற வ்யாவ்ருத்தவாக்யவ்ருத்தாலே தோற்றுகிறது. இப்வாக்யத்தில் உளரென்கிறவுகாரத்துக்கு ஸமுச்சயம்பண்ணுகிறது. இந்தவுகாரத்துக்கு அவிஷயஸ்காலத்திற்போலே வ்யாபாரமில்லையாகிலும் கூவிதாவென்ன வாக்யாவிதாரணையால் சாதுஸாவிதூராநல்லரென்றுகருத்து.

॥கூ॥

மூ—உளருமில்லையல்லாயுளராயில்லையாகியே* யுளரெம்மொருவரவர்வகையென் னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்* வளருமிறையுந்தேய்பிறையும்போலவசைவுமாக்கமும்** வளருஞ்சுடருமிருளுமாம்போற்றருஞமருளுமாய்த்தோமே* ॥3॥

ஆ—வ்யதிரேகம்முகேந்த்ரியங்களுக்கு விஷயமாகையாலே யெனக்குக் காட்டிக்கொடாதொழிகிறபோது, முன்பு இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயமாகையாலே நிரவயவமான வஸ்துவும் வஸ்துவாலுண்டான ஜ்ஞானமும் ஜ்ஞாதாவுமான தன்னைக்காட்டிக்கொண்டு டென்னுள்ளேபுகுந்தருளினவன், ஆகலால நமக்கு தாரகனாயும் ஜகந்நியாமகனாயும் ஸர்வாத்மாவாயிகளெல்லாம் போக்கியனென்கிறார்.

இ—கையாலே இவ்வாத்மவிஷயகஜ்ஞானமுண்டாகிலும் மிப்படியிப்வாத்மாவிலே சுருதிப்ரகாசமென்னவேணுமிறே. இப்படியென்றது- உணர்வுமுயிருமுடம்புமென்றுதுடங்கி எட்டாம்பாட்டளவாக உக்தமான தாரகனென்றபடி. இதுக்குத் தந்தருளினனென்கிறத்தாரே யநுபவம். இத்தால் கீழ நாலுவித்தகல்லாவற்றையும் வேதாந்தயத்தாலே வஸ்துவாதாரகனாயிக்கிறானிப்பாட்டிலேயென்று ஸாமகிருத்யமிதி. உடலுமுயிருமென்றது- ஐந்தாம்பாட்டுதுடங்கி நாலுபாட்டுகளாலே சுருதிப்ரகாசித்த ஜ்ஞாநவஸ்துவாவது உபாஸகனுக்கள்ளாச்சொன்னபடி. ஸமவேதமென்றது- யானுந்தானுமொழிந்தானே யென்றதைச்சொன்னபடி. விகஸனமாயென்றது- தேனும்பாலுமன்னலுமமுதுமாகித்தித்து என்றதைச்சொன்னபடி. அவர்வந்து தாழிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பிதாழி புகுந்தருளினனென்னுமளவாலே) முன்பென்றது- கீழ்த்திருவாய்மொழி பேசிக்கொண்டநுபவிக்கும்போதென்றபடி. வளநெடுந்தாழிகளெல்லாம் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுபதேசங்களாயிந்த த்வீதீயவாக்யத்திலொருவரென்கிறவுபதேசங்களிலே சுருதிவசநங்கள். உளரெம்மொருவரென்கிறத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு வ்யஷ்டிவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரீஸ்வரதாழியால்) இது ஸ்வரூபஸ்வபாவத்துக்கும் உபலக்ஷணம். உதாஸீநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாழியால்) சுநஹ-தாநஸ்யாஜ்ஞாநமென்றது- சுநஹ-தாநஸ்யாந

மூ— இல்லையாகியே உளராய்- நிரீஸ்வரஸாம்க்யத்திலே இல்லையாயே இருக்குமவராய், அவர்கள்வகுத்தில் ஸர்வஜ்ஞரல்லாதவரா பென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞரென்னில்லையென்று அவர்களாலே ஹ்ருதிக்கப்பட்டவரான வென்றபடி. இல்லையல்லராய்- கர்தாவில்லாதவரல்லராய், உளரும்- விஷயாநுபவமான ஸ்வரூபஸாம்க்யத்திலே ஸர்வஜ்ஞரில்லையென்னுதே ஸர்வஜ்ஞரானாலுண்டான விஷயாநுபவமுண்டாயிருக்கிற வென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞரில்லையென்றொரு ஸர்வஜ்ஞனுண்டென்றிப்படி யவர்களாலே ஹ்ருதிக்கப்பட்டவருமானவென்னை, ஸகாரம்கிழ்ச்சொன்ன ஹ்ருதத்தோடு ஸஜாதீயாகாரம், எம்மொருவர்- நம்முடைய வொருவிலக்ஷணர், நமக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வவிலக்ஷண ஸர்வஸ்வதாரகாதி ஸுலபங்களாயிருக்கிற விலக்ஷணர், உளர்- விஷயாநுபவாயிராநின்றார், இப்போது எனக்கு போகாஸிக்கிற விவ்வாதாரகாஸாதாரணத்தையே ஸாக்ஷாத்காரமாக நிஷ்சயித்திருக்கிற நிரீஸ்வர ஸாம்க்யத்திலேயாதல் அப்படியேயாயிருக்கிற ஸ்வரூபஸாம்க்யத்திலேயாதல் நான்புகாதபடி சுநஹ-தாநஸ்யாஜ்ஞாநமென்றது- ஸ்வரூபஸாம்க்யத்திலேயாதல் நிரீஸ்வரஸாம்க்யத்திலேயாதல் அஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டெனக்கு போகாஸித்தாரென்றபடி, அவர்- அப்படிபோகாஸித்தவர், வந்து- கூரையாலேதாமேவந்து, என்னுள்ளத்துள்ளே- என்ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே, உறைகின்றார்- நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றார், வளரும்பிறையும்- வளர்ந்துபோகிற வம்ருகலையும், தேய்பிறையும்போலே- கறுப்பிபாகிற வம்ருகலையும்போலேயிருக்கிற, அதுகளைப்போல் மாறிமாறி வாராநிற்கிறவென்றபடி. ஆக்கமும் அசைவும் என்று மாறியநுபவிப்பது. வ்ருத்தியையும் க்ஷயத்தையுமென்றபடி. ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அசைவு- க்ஷயம். ஸரீரபோகங்களான வ்ருத்திக்ஷயங்களையென்றபடி, இதுக்குமாய்த்தோ மென்கிறத்தோடே சுநயம். வளரும் சுடரும்- சுக்லபக்ஷசந்த்ரனும், தெஜஸ்ஸும், ஒருகாலும் க்ஷயமில்லாதவனை சுக்லபக்ஷமென்னுமிறே மென்றபடி, இருளும்போல்- கருகாலமும்போலேயிருக்கிற, சுக்லபக்ஷகாலங்களைப்போலே மாறிமாறி வாராநிற்கிற வென்றபடி, தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், சுநஹ-தாநஸ்யாநுபவாதி ஜ்ஞாநத்தையும், மருளும்- அஜ்ஞாநத்தையும், அதவாதேஹாத்ம யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநத்தையு மென்றபடி, மாய்த்தோம்- போக்கினோம், ஸ்ரீ

பூ—தெருளுமருளுமாய்த்தெய்வத்தன் றிருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீ* ழருளியிருந்தமரர்முனி மயனுந் சிவனுந்
திருமாலா* லருளப்பட்ட சடகோப மிரண்டாயிரத்து ளிப்பத்தா* லருளியடிக்கிழி நத்து நமமன்னல்
கருமாணிக்கமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(தெருளும்) ப⁻ரி⁻வ வஸ்து⁻வை நிர்ஹேதுகமாக வுபதே⁻சித்தருளின ஸ்வா⁻தாக்கரத்தை
யிருந்துணர்ந்து பூர்வாசார்யவிஷய ப்ரவணராய்க்கொண்டு ஸ்வாபதேசமாக ஸ்வாபிமானத்தைப் போக்கி ஸ்வாமி தன்னுடைய
திருவடிகளிலே சேர்த்தித்தும் ஸ்வஸ்வரூபத்தை யிருந்த வெம்பெருமானுடைய வருளுக்கே வாதுயான சடகோப
ரிரண்டாயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லாரை யாருமறியவன் அடிக்கீழிருந்து மென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—ப்ரபந்தஜாதமென்றபடி. ॥ய॥

நிகமனம்.

அபரிமிதாஜ்ஞனுக்குத் தாதுபரமருளிச்செய்கிறார் (ப⁻ரி⁻வதாஜ்ஞனால்) தெருளுமருளுமாய்த்தென்கிறதற்குத் தாதுபரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்தாஜ்ஞனால்) ஸ்வாபதேசமென்றது கூடாவாஸனாநிவ்ருத்தியைச் சொன்னபடி. மயஷம். ஸுஷ்டம். ॥கக॥

ப்ர—யாயிதும் ஸ:கூசாகூடிமாகைபாலே கூநஹ-ர்தாந⁻ஸம்யாநத்தைப் போக்கிலும், ப்ரதிஷே⁻ஷ
ஷேன ஸாகூசாகூரிக்கையாலே ஜிதீவரம் நமக்கு வ்யஜிக்யாதிகரணமில்லை, வனகா⁻ஷ்ரவாஸம்கூ⁻ஹித தா
ந⁻ஸ்வநிவ்ருத்தராகப் பெற்றோமென்று வடுதாதயர்க்கும். ॥கக॥

தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், பூர்வாசார்யவிஷயத்தில் ஸ்வீயகைங்கர்யஜ்ஞாநத்தையுமென்றபடி. மருளும்-
அதில் ஹேயஹேதுகவிபரீதஜ்ஞாநத்தையும், மாய்த்து- நிவர்த்திப்பித்து, கூரிமார்க்கென்றாருத்து. தன்- தன்னு
டைய, இதுக்கு அடியோடே ஸம்பந்தம். திருந்து- திருந்தாநின்ற, விலக்ஷணங்களாயிராநின்ற வென்றபடி.
திருத்தம்- விலக்ஷணம். ஸ்வாபிதருக்கு வேறொருவர்காலில் குனியவொண்ணுதபடி ஸ்வ-ர்தி நாராயணரி
வ்ருணை ஸ்வரூபங்களாயிராநின்ற வென்கை. இது திருவடிகளுக்கு விசேஷணம். செம்பொற்கழல்- சிவந்த
பொன்னலான கழல்களையுடையதுகளான, கழல்- வீரகடகம். கதா-ஜ்ஞகநகஜயமான கூரிதலாயுதங்களை
வீர-ஹகடகத்தை யுடையதுகளான வென்றபடி. அடிக்கீழ். திருவடிகளின்கீழே, அருளியிருத்தி மம்மா
னும்- கைவைபண்ணி வ்யதிரிக்தராக்கிக்கொள்ளும் நிர-வாயிகஸ்வாமியாய்கிற்கிற, ஸ்வாமிதரை ஒதி
யேஷம். அபனும்- கஜஜகாகிற்கிற, ஸ்வ-ர்தி-ர்வஸாரீரகஜகாகிற்கிற வென்றபடி. சிவனும்- ர-த்ரஸாரீர
கஜகாகிற்கிற, திருமாலால்- ஸ்ரீயஃபதியாலே, அருளப்பட்ட- ஸமர்ப்பித மதிநல மருளின' னென்கிறபடி-
பே கைவைபண்ணப்பட்டவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, ஓராயிரத்துள்- கூதிதீயமான ஸஹஸ்ர
த்தில், இப்பத்தால். இத்யேகத்தால், ஏகாஹ்நாவ நிஷ்டிதமாகவென்றபடி. இதுக்கு இருத்து மென்கிற
தோடே ஸம்பந்தம். நம்மண்ணல்- நம்முடைய ஸ்வாமியான, கருமாணிக்கம்- நீலரத்நம்போலிருக்கிற எம்பெ
ருமான், அருளி- நிரவயிகை கைவையப்பண்ணி, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீவாஸுதேவத்திலே, இருத்தும்- வ்யதி
ரிக்தராகையருளும். இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை யிதியேஷம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய்ஞாநேஷ்டாநயேஷ்டஸ்ரீதேஷிகாஜ்ஞயாதேஷிகாயதே:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவேங்கடேசதிவ்யப்ரபந்தாகவேதிநே.

(கண்கள்சிவந்து.)

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்யபுத்ரம்வந்தேஜகத்குரும்

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸாக்ர்யாச்ரிதாநாம்பாதஸேவிநாம்

ஸுந்தரஜாமாதரம்வீரராகவாக்யம்மஹாகுரும்

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஸ்க்ருத்யகுருபரம்பராம்வ்யாக்யாஸ்யே ॥கூ॥

(ஸ்ரீமந்நாதமுநயோ) கண்கள்சிவந்திருந்தாலும்- தன்னுடைய திவ்யாவயவ திவ்யாலங்காரத்தோடே பரமபோக்யமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே ஸ்ரீமத்பரமபதநாதனோடேகூட ஸுகாஸீநராயிருக்கிற வ்யாமோஹத்தாலே (விஷ்ணுசித்தாய) அடியேனுள்ளாளாயிருக்கிற விஷயீகரணத்தாலே- விஷயீகரிக்கப்பட்ட வடதேசத்திருப்பதிகளிலும் தென்தேசத்திருப்பதிகளிலும் நித்யஸூரிகளுடைய வாத்ஸல்யங்களிலும் வ்யாவ்ருத்தியாலும்பரிவாலும், (ஸ்ரீயஃபதயே) ஸர்வஸ்வாபஹாரியான ஸ்ரீமானுடைய ஸர்வாதிகத்வத்தாலே ஸர்வரக்ஷணத்திலே யிருக்கையாலும், (ஸுஸ்ரூஷாதுரவாஸ்) இவ்விரண்டிலுமாதரத்தாலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வதேசமும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வபோகங்களிலும் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி ஸர்வரக்ஷணத்திலே யிருக்கையாலும், (ஸ்ரீவராஹமுநயே) ஸ்ரீவராஹபகவானுக்கு (நம:) ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி

ஆ—கொண்டு தப்மோடுகலந்தகலவியால் தமக்குவந்த நிவ்ருத்தியை சுபர்வ உபமத்தாலேபேசுகிறார். இப்பிராட்டி திருப்புலியூரிலேயிருந்தருளுகிற வெம்பெருமானேபோல யிபற்கையாலே புணர்ந்தருளின புணர்ச்சியை யறியாமையாலும் "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்" என்றிருக்குமவ்வளவுச்சை யறிபாமை யாலும் இவருடைய தாயாரும் உறவுமுறையாரும் ஜநஷ்யரிலே இவருக்கொருவனை சுவெஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கையிலே அயுக்தராகிறபடியைக்கண்டு இவள்வ்ருத்தாந்தத்தையும் இவளெம்பெருமானிருந்து கலந்தகல

இ—மென்று திருவுள்ளம். நிவ்ருத்தராகமாக என்றது- வனவாஸியஜமாவரவஷாயுஷ்மாலத்துக்கு ஒன்றும் வெறுவன்றென்கிறகருத்தாலே. யஜா- தன்கூரவ்ரணவ்ருத்தையாழ்ப ஒன்றும் வ்யாநிவ்ருத்தனன்றென்னவுமாம். தன்னழகைக்காட்டியென்றது- இவருடைய கூதஸ்வரூபத்தின் ஜம்ஜ்ஞகுத்தைக் காட்டினதுங்கும் உவமகூணம். யஜா- ஏவ்ருஜம்ஜ்ஞவிஹ்ருஹம்போலே ஆழ்வாருடைய கூதஸ்வரூபமும் "பஸ்யாதாமரீரம்" என்கிறபடியே இவன்திருமேனியாகையாலே இதினுடைய ஜம்ஜ்ஞகுமும் அவனுக்கேஅழகாகையால் தன்னழகையென்கிறவளவுத்தாலே இதுவுங்கூட விவகூஷிதமாகவுமாம். அவனுடைய வளர்ப்ரவ்ருத்தியையும் ரக்தகாளநநயனையும அவனுக்குங்கூட கூகிஞ்சாயாயகுமாம்படியான ஸ்வரூபவிஜேஷத்தையும் "கூநநயாரவிவிணாஹம் ஹாஸுரணவ்ருஹாயயா" என்கிறகணக்கிலே அவனுக்குத்தாம் கவ்ருஷ்டவிஜேஷணமாய்கொண்டு நிதர்ஜேஷமாயிருக்கிறபடியையும் அவனுடைய கூரவ்ரணத்தாலே ஹாகூஷாகுரிக்கப்பெற்று "தவ்ருஜீயவயொவ்ருதாம் தவ்ருஹிஜநயகூஷணாம் । ரூவிவாஹ்ருதிமெவெஹீம் கவெயஹவிதெகூஷணா" என்னும்படி கூபரூபிவமாய் "கூஹஜஹஜஹஜஹஜஹஜஹ" மென்கிறபடியே அவனுக்கு வொருவ்ருஹ்ருதராயிருக்கிற தம்பக்கல் அவன் கூநவரூபியாய்க்கொண்டு வம்ஜ்ஞவஷிக்கிறபடியைக்கண்டு வகிவ்ருதிதையாய் விரவிருஹிணிபாயிருந்த உதஜிராஜகவரிக்கு உதஜிராஜகவரனை உதஜிநாயகன் உகுகுணிதனைப்க்கொண்டுவந்து வம்ப்ரவஷிக்கப்பெற்றபோது தன்னுடைய வகிவாராகவ்ருத்தியும் வஹஜமரகையாலே இப்படி வஹஜமான வகிவாராகவ்ருத்தத்தைப்பெற்று நிரவயிகநிவ்ருத்தியுண்டாமாப்போலே தமக்குமவனுடைய மாயாநவரூபாநுரூபணீபவம்ஜ்ஞவஷத்தாலே தம்முடையஜ்ஞவஷகூயும் வஹஜமாகூப்பெற்றதென்று மிகவும் நிவ்ருத்தியுண்டாய் இந்தராயிகூத்தாலே வரவஸராய் வஸஹாவத்தைமறந்து: "வம்வெத்ருகூவ்ருதயவ்ருவகியஜிநாவிநகுநம் வ்ரீஹாவதிவதநஷாவிஸாம்வெஹகுவ்ருஃ" என்கிறபடியே நாயிகாஹாவசாவஜராய் இந்தஜிஹாநவ்ருவளஹாஸுத்தாலே உஜ்ஜ்வலிதகாஞ்சிகுவ்ருஹித வஸ்த்ரவயவராயிருக்க இந்தரூபவ்ருதத்தைக்கண்டு இவருடையபரிவரான கூநவ்ரொயிகளும் வாஸ்துவ்ருரான மற்றுள்ளஜநங்களும் இந்தஉஜ்ஜ்வலத்துக்கு வெதவ்ருவென்று ஜிஜ்ஞாஸாக்களாயிருக்க; ஸ்ரீபவ்ருகவிமுதலான கூஸ்ரமர் இப்போது வாரிவவ்ருரூஷவம்ஜ்ஞஷிஹாநவ்ருவஸஹத்தாலே கூஜ்ருகவஹாஸ்ராஜநிவ்ருஜிஹ்ந வஸ்த்ரவயவராயிருகக்குரென்று அவர்களுக்கு அறிவித்தபடியை "வஸாகூஹாஜுகூஜீரிவாவஸா" என்னும்படியிருக்கிற ஒருராஜகுவ்ருகைக்குத் திருப்புலியூர்நாயனாரோடே வம்ஜ்ஞவஷம்வ்ருதமாய் அத்தாலேஇவள் உஜ்ஜ்வலிநியாயிராநின்ருளென்று இவருடைய வஸவியானவள் அன்னைமாருக்கறிவிக்கிற வாக்யாவதரத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய கூதாஸ்வரூபத்தை கூநவ்ரஸஹித்துப் வீதராகிறரென்றபடி. இப்படி இத்திருவாய்மொழி ஹாஸ்யரஸகரமாதையைச் சொல்லுகிறதென்கையாலே "ஹாஸ்யநிஷாவதி சுடககஸ" மென்கிற லமஸ்காரணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்ருகிவாதியுமென்று வஸ்துவிதமாய்த்து. இப்படிஸ்ரீவதிதரும் வம்மதமானாலும் இவ்வநுவாதவதிதரத்திலே பிராட்டிக்கு கூஜ்ஞாநமெயான வஸவியானவள் இந்தவம்ஜ்ஞவஷாஸ்த்ரத்தையன்னைமார்க்குவெளியிடினகை யஸாமதமன்றிரூவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியிதாழி) இயல்கையாலே-- வவ்ஷாவவயாதவ்ருயவ் முதவ்ருநமதிநாதிவ்ருவாராதவிமெயிலே, புணர்ச்சி- வம்ஜ்ஞவஷம், (மானிவர்க்கிதாழி) சாநவ்ஷரிலே யொருவர்க்கிவள் என்கிறவாவிதெகுயுஞ் செவிப்பட்டால்என்றபடி. வாழகில்லேன்- ஜீவிக்கமாட்டேனென்றபடி. இவள்வஸஹாவத்தையுமிதாழி இவள்உதவ்ருாமத்தை யிப்பிராட்டியறியில் ஜீவியாளாகையாலே நாமிவளைபிழைத்தோமாவோமென்று ஹயத்தாலே யவர்களருக்கிக்தை வெளியிடவேண்டுவதென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியில் விராஹவ்ருவஸஞ்சொல்லுகையன்றிக்கே வம்ஜ்ஞவஷாவம்சொல்லுகிறதாகில் இதற்கென்செய்கேனெவென்று விஷவிண்ணையாய்பேயிலே சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்

மூ— கருமாணிக்கமலே மேன்மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போற்* நிருமார்வுவாய்கண்கையுந்திகாலுடை
யாடைகள்செய்பபிரான்* திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயற்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூ* ரருமாயன்போன்றிப்

ஆ— னியையும் அறிந்திருந்த இவருடையதோழியானவள் தான்சொல்லிற்றை இவர்கள் கூடிக்கூரிக்கைக்காக-
அவர்களோடுகூடத் தானும் வாதாவிவிதிடாய்க்கொண்டு இவள் திருடபுளிபூரிலிருந்தருளின வெம்பெரு
மானுடையமுணங்களாலே கபீகரமெதையாய் அவன்நிறமல்லது மற்றொன்றறியாள், இனிநாம் சோலினைவை
முடியா அவனையே வாரணைப்பார்க்கவேணுமென்றுசொன்னி அவர்களிப்பிக்க, அவர்களும் இவருக்-
இ— செய்கிறோ (தாஞ்சொல்லித்தையிதுவாகி) வாதாவிவிதிதாபமென்றது- அவர்களுப்போலே சாணுமினை
யநாணுக்குக்கொடுக்கையாலே யாதுகாவிவிதியாபென்றபடி. தான் வாதாவிவிதிதல்லனென்னுமிடத்தை
யவர்கள் அறிந்தார்களாகில் தான்சொன்னத்தையெல்லா மிவர்கள் சாதாரணிப்பார்களென்றுபார்த்து தன்னுடை
யவதிவூரயத்தை மிகவும் மோவநிம்பண்ணுகைக்காக வவர்களோடு வாதாவிவூரசெபயிருந்துகொ
ண்டெல்லாருங்கூட யிவளையொருநாடகி ராஜகாதாவுக்குக்கொடுப்பதாக உடன்படித்த தோவயா
காவிவிதிகள் பண்ணுகிறச்செய்தே இவ்வியானவள் இப்பிராட்டியிடையசூதாவவிமோஷத்தையும்
சுவயவரமாலாவிமோஷங்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால் இவள் திருப்புளிபூர்சயனப்பக்கல் காதாவிசெய்த
யாய் நாகாடியருக்கு யொருமருவல்லாதவளாயொழிந்தாப்போலே இராநினைவுள், இதுக்குன்செய்யக்கடவோ
மென்று விஷவிணையைபபோலே சொல்லுகிறளாகையாலே இதுவாமகமென்றதாயிற்று. வாதாவிவிதி
யாய்க்கொண்டு என்கிறதற்கு நிவதிர்ப்பிக்கப்புக என்கிறத்தோடேயாகம்.

முதற்பாட்டு.

இவள் திருப்புளிபூர்ஜகதாதி வவீயாகும். இவளென்றது- இந்தராஜகாரியமெகையென்றபடி. சோவினை
வை- யதம்பண்ணினகாயர்ங்கள், முடியாவென்றது- நிறைவேறுதென்றபடி, இப்படி திருப்புளியூர் எம்பெரு
மான்பக்கல் தனக்கு வகாதவாதம்தோற்றுதபடி தடுமெவ்யாய்க்கொண்டு வாதிதர்சொல்லுகிற விவளிம்
முதற்பாட்டின்வதிவர்யத்திலே இவனுடைய மாவணவுவளாநபர்ங்களோ கதிமேவுமாகதணிர்க்கை கூ
வாதாவமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுமிதாதிபால்) அவனுக்கு இவளைக்கொடுகையிலே
வாதிப்பதாக அவனுடைய வாளாநயர்நாராதிவதிரதிவணத்திலே பிழிபும்படி இவர்களுக்கிவ்வளவுகூநா
கூதியும்பிறந்தவாறே "ஜிதமுவாஹிர்" என்றுகொண்டவனுடைய மாவணவுவளாநபர்ங்களோ கதிமேவுமாக.

ஸ— கருமாணிக்கமலேமேல். ஐந்தாநீராவயத்தின்மேலிருக்கிற, மணிக்கடம்- ஸ்ராவ்யமான தடாகத்திலே
மணி- ஸ்ராவ்யம், வாவஸ்ராணீபமான தடாகத்திலேயென்றபடி. தாமரைக்காடுகள்போல்- சாராணவதுவ
நங்கள்போலே, இதற்குச் செய்ய என்கிறத்தோடே யாகபம். திருமார்வு- ஏகாதளவாதாஹாதிகமானவகாம்
வாயும், வாய்- திவ்யாயாமும், கண்கையுந்திகால்- ஜாவநநாஸிவாணிவாதாஸ்சரும், உந்தி- நாஸி,
உடையாடைகள்- திருவரையில் திவ்யவீகாவைரமும், உடை- அரை, ஆடை- வஸ்த்ரம், திருமார்வி சாதி ஆ
டையிதாஸத்துக்கு வாதாவமாகையாலே ஆடைகளென்று வேதாவயவம், செய்ய- இவையெல்லாம் சிவந்தி
ருக்கிறவனை, ஐந்தாநீராவயம்போலே நீலாஜ்ஜுதாரமாதணீயமான திருமேனியையும், அந்த சுவயத்
தில் வாஸ்துவஸ்த்ரு தடாகம்போலே தாரம்பிகமான காதிதாபயத்தையும், அந்த தடாகத்தில் வதிவங்கள்
போலே சிவந்திருக்கிற வகிகாநயநாவாணாதிகளையும் உடையவனெனவென்று வடதாதியர்க்-
உவகாரகனை, இந்த மஹாராஜகாரியகைக்கு இப்படிராதணீபனை நாயகனாப்பெற்ற வீதியாலே பிரா
னென்றும் எம்மானென்றும் கொண்டாடுகிறாள். திருமால்- ஸ்ரீயாவகியான, "சுவந்தமபம்ஹிதம்தே ராஜா
யவஸ்ராவாஜாநகாதாஜா" என்கிறபடியே வாவிவர்ணாதாணனென்றபடி. அழகராநீர்மன்றிக்கே வாரகமுழு
ண்டென்றபடி. எம்மான்- என்னுண்டவனை, கீழ்ச்சொன்னவீதியாலே கொண்டாடுகிறபடி. செழுநீர்வய
ல்- ராதணீபஜலராமியான கெடாராங்களையுடைத்தான, செழு ராதணீயம், குட்டநாட்டுத்திருப்புளியூர்-
குட்டநாடென்கிற திவ்யதாநவதாத்திலே திருப்புளியூரென்கிற திவ்யநகராத்தில், அருமாயன். அநாமையாய் கூ
ஸ்ரயர்ஹாதிகணனவனுடைய, வியாபிவவாநகாதிஹாரவி ஆஸ்ரிதவத்ஸல்ய கூஸ்ரயர்ஹாதிகணனவனுடைய,
திவம்பெருமானுடையவென்றபடி. பேர்அன்றிப்பேச்சிலள்- கூடியாணமாணவாவகங்களான திராமவகஸ்

மூ— பேச்சிலாவன்னமீரிதற்கென்செய்கேனே*

அன்னமீரிதற்கென்செய்கேனணிபேருவின்மீதுலவுந்* தன்னுருசூழ்சுடர்ஞாயிறுமன்றியும்பல்சுடர்களுந்* தோன்றும்* மின்னுநீண்முடிபாரம்பல்கலன்றுலைடலம்பெருமான்* புன்னையம்பொழில்சூழ்திருப்புலியூர்

அ— கவனழிகைக்குமோ என்றுகேட்க அவனுடைய அழகிலேயிறே இவளகப்பட்டதென்கிறார். ॥கூ॥

(அன்னமீர்) அவன்ஒப்பித்தருளினஇருக்குமழகைச்சொல்லி அவ்வழகிலேயிறே இவள்விழுந்ததென்கிறாள்.॥

இ— கவனிக்கிறதென்றதாயிற்று. வடிவுழகுக்குக் காதற்பமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய அழகிலேயிறே) உதாரணத்தினையும் இவள் திருப்புலியூரிலிருப்பாளாகவுத்தேசமும். அதில் மரவடிவிலிருப்பதிலே அருமையன்பேரன்றிப்பேச்சிலள் என்கிறதற்குத் காதற்பஞ்சொல்லிற்று. நாம் கோவினைவவ உதாரணம்பேரிலே அன்னமீரிதற்கென்செய்கேனே என்கிறதற்குத் காதற்பஞ் சொல்லிற்றுமிற்று.

॥கூ॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

மோகத்தாபாயத்தை வாழ்த்துகிறார் (அவனிருப்பால்) ஒப்பித்தருளினலென்றது— கவனழித்துக்கொண்டாலென்றபடி. தாரீபவாகத்துக்குக் காதற்பமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகிலேயிருப்பு) அவனுக்கு வாராப்பவுத்தியுண்டோ என்றவர்கள்கேட்டதற்கு உதாரணமாகக் கீழ்ப்பாட்டிலே நிவாரணமாமென்னையைச் சொல்லுகிறானென்று வடமொழிசொல்லிற்றுமிற்று.

॥உ॥

ம— தொழிய ஒருவாற்றாலுமில்லாதவள், கூறுபாடுகளான அவன்திருநாமமேயொழிய வேறொருவாற்றாலும் சொல்லுகிறளில்லையென்றபடி. அவன்குணங்களிலே காதலாலேகதறாநின்றளென்னை, அன்னமீர்? தாய்மாராள், இதற்கென்செய்தேன். இதற்கென்னவிரோதத்தைச் செய்யப்புகுகிறேன், ஏன்று விஷாதிக்கிறதாகும், இவளை மற்றைநாளைக்குத்தாரணுக்குக்கொடுக்கிறது சுமாகூமாய்த்தோற்றுகிறதென்றுமகருத்து.

॥கூ॥

அணி- அழகியதான, மேருவின்- உயர்ந்தநாயகியினுடைய, மீது- மேலே, உலவும் உலவாநிற்கிற வடிவுபடைத்திற, உடனாநிற்கிறவென்றபடி. இது சூரியனுக்கும் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் விசேஷணம். தன்னு- தற்காக்கொண்டிருக்கிற, நிலைபங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. மொகுதில் காண்கிறவளவன்றிக்கே ஒரு கோவிலமைப்பாகவென்னை. சூழ்- வடமொழிதாவுகளான, சுடர்- கிரணங்களையுடையவ ரான, ஞாயிறு சூரியனும், அன்றியும்- அவ்வளவன்றிக்கே பின்னையும், பல்- அநேகங்களான, சுடர்களும் தோன்ற தேஜஸ்காரகளும்போல, ஒரு அநக்ஷத்ரமண்டலமேலென்றபடி. மின்னு- மின்னுகின்றனவான, ஒளி ரகிரணமாஜியிராஜிதமானவென்றபடி. நீள- உதாரமான, முடி- கிரீடத்தையும், ஆரம்- ஹாரத்தையும், ஆரம்- பதக்கமென்றுஞ்சொல்லுவர், பல்கலன்- மற்றுமுள்ளவைரூக்களான சூஷணங்களையும். கலன்- சூஷணம், தான்- வடமொழிவ, வ்யாவிகமாகவென்றபடி. உடை- உடையவனான, மஹாமஹிமைப்பாலே தோன்றுகிற தேஜஸ்வத்வஹேதுவாய ரூக்ஷ்மமான திருமேனியையும் தத்தியஸிவாதக வடமொழிதாவுகளிணிதம்பமுக்கு மேலே வ்யக்தமான கிரீடத்தையும் தத்பதகடாலொம நிரதிசயவிஸ்மயநீயகுணத்வ ஹேதுவான அநக்ஷத்ரஜாலமயத்தி ஹரிநாமங்களையுடையவனை யவென்று வடமொழிதாவுகளாகும். எம்பெருமான்- என்நா யகனுடைய, இதுவீதாக்ஷி, இவர்களுக்கு வாயழிக்கவொண்ணாதபடி இத்தனையும் மெய்யாகவுடைய என்னை ப்பலவென்று உகந்துகொண்டாடுகிறபடி. இதுக்குத் திருப்புலியூரென்கிறத்தோடே யாகபம். அம்புன்னைப்பொ ழிலென்று மாறியகபிப்பது. அழகிய புன்னைப்பொழில்களாலே- ரமணீயவ்ருக்ஷமயமங்களாலே என்றபடி. சூழ்- வர்த்தமானமான, திருப்புலியூர்- அந்தஸ்வாநமஹத்தை, இவள்- வாலிபையான இப்பெண்பிள்ளையானவள் புகழும்- ஸ்தாவிபாநிற்கிறாள், இவள்வாலிதைக்கு சோலையில்கலந்தார்வாலிதைக்குபோலே யிராநின்றது. காதலி வாலிபையான இவள்அவனை எங்கேகண்டாளென்று நினைத்தாதேகொள்ளுங்கோள், வாஹாவயவாகமத்திலே அவனைக்கண்டு அவனுடைய சூஷணஸ்ரீவைஜயந்தியிலும் அவனூர்ச்சோலை களுடைய ரமணீயகத்திலும் நிஸ்ஸஹிதிதபாயிருக்கிறளாகத்தோற்றுகிறதில்லையோ இவள் வாலிதையிலே

மூ—புகழுமிவளே* ॥உ॥

புகழுமிவணின்றிராப்பகற்பொருதீர்க்கடற்றிப்பட்டெங்குந்* திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்
திராழிமுகற்* புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்* றிகழுமணிநெடுமாட
நீடுதிருப்புலியூர்வளமே* ॥கூ॥

ஆ—(புகழுமிவள்) அழகியளல்லளென்? ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையளுக் வேண்டாவோவென்னில்? அந்தஸ்ள
யஸ்வீயஸ்திமாணங்களேயேகாண் இவள் இராப்பகல்புகழாகின்றதென்கிறார். ॥கூ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— திருப்புலியூர்நாயனுப்பக்கல் சூஸஸ்கெயாயிராநின்றுளென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதா
லைகயாலே இப்பாட்டு வாநராக்ஷிதாரமன்றோவென்ன இதற்குத் காதபஸ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்
பிக்கிறார் (அழகியனிதாழியால்) போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான் என்கிறதினஸ்யஸ்திலே பாட்டுக்
குத்காதபஸ்மென்றுகாட்டுகிறார் (அந்தஸளையஸ்தாழியால்) ஸளபஸ்ம- ஸத்ருஸைந்ய நிஸஸ்பஹரவெஸ
வாஸஸ்யஸ்ம், வீபஸ்ம- ஹரவிஷ்வஸ்யவாவஸ்ரிஸவநஸாஸஸ்யஸ்ம், பாட்டிலே திருப்புலியூரினழகை ஸ்ரா வி
யாநிற்கிறுளென்று ஸஸ்வாஸஸ்மாகிறதேயாகிலும் ‘ஹரஸஸ்ரீஸ்ஹாராஜ்ஞாயஹவிவவ்ரீகாஸகயநம்’ எ
ன்கிறபடியே அதற்கும் அவனுடையமாணஸ்ராவநத்திலே காதபஸ்விஸ்ராந்தியென்றுகருத்து. ॥கூ॥

ஸ—என்றுகருத்து. அண்ணீர்- இவளைச்சேமித்துவளர்த்த தாய்மார்காள், இதற்கு- அவனுடைய சூஸ்ரண
ஸொலெயிலும் அதுகாணப்பெற்றஇடமான திருச்சோலையிலும் சூகூஷவிலெதையாயிருக்கிற இதற்கு, வ
ளர்த்த உங்களாலும் காத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னாலுமன்றிக்கே வந்திருக்கிறவிதற்குளென்று அண்ணீரெ
ன்கிற ஸம்பொயநஸஸ்ஹிவ்யாஹாரத்தால் தோற்றுகிறது. என்செய்கேன்- என்னவாஸஹாரஞ்செய்யக்க
டவேன், இது ஒருவராலும் ஊஷ்ணிஹாரம்ளன்றபடி. ॥உ॥

பொருநீர்- கூலஹாயிதஜலங்களையுடைத்தான, பொந- கூலஹாயிதம். தாஹ்ஜ்யஸ்ஹணத்தாலே வா
ஸ்ர வ்யதிஷிக்த ஸலிலவிஸ்ர ஸ்ராமிபான என்றபடி. கடல்- ஸஸ்ஹ்ருதமானது, தீப்பட்டு- கூஹிவ்யாவ்
ருதமாய், கூஹ்ரிதிகாவஸ்தை அநுளிச்செய்கிறபடி. இதுக்குச்செல்வதென்கிறதோடே கூஸயம். எங்கும் திகழும்-
தன்னுடைய ஸவஸ்வரூபெஸஸ்ங்களிலும் விளங்காநின்றுள்ள, எரியொடு- ஜ்வாலைகளோடே. செல்வது- நட
ந்து போவதற்கு, ஒப்ப- ஸத்ருஸமாக, இதுக்கு எந்திப்போர்புக்கு என்கிறதோடே கூஸயம். செழுங்கதிர்-
ஹ்ரீதகிரணஸ்ராமிகளான, செழும்- ஹ்ரீதம், ஆழிமுதல்- வக்ரவ்ருத்திகளான, புகழும்- ஸ்ராவிக்கப்படு
மவையான, ஸத்ருக்களும்கூடக்கொண்டாடும்படி யிருக்கிறவையான வென்றபடி. பொரு- யுத்ஜ்ய
மான, படை- ஆயுதங்களை, ஏந்தி- யாசித்துக்கொண்டு, ஊர்தகதகாயமாந வாஸிஷ்டவ்ருத்யஸ்ருஸ
விஸாலமொத்தமான திருமேனியிலே ஜாஜ்வல்யமாநங்களான திவ்யாயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு
யுத்ஜ்யஸ்ம் ஓடியருளுகிறபோது எங்கும் தீப்பட்டு கூஹ்ரிஜ்வாலாகலாவங்களோடே ஸஸ்ஹ்ருமோடுகிறப்
போலே ஜ்வலாஸ்தமா யிருக்கிறதென்றுகருத்து. போர்- யுத்தத்தில், புக்கு- ப்ரவெஸித்து, அசுரரை-
கலஸ்ரர்களை, பொன்றுவித்தான்- நஸிப்பித்தவனுடைய, இதுக்குத் திருப்புலியூரோடே கூஸயம். பொன்று
தல்- நாஸம், திகழும்மணி- ஸ்ராவ்யரத்நஸஸ்ங்களான மணிகளையுடையவைகளான, நெடுமாட- உத்து
ங்களான ஹர்ம்யங்களையுடைத்தான, நீடு- விஸ்தீர்ணமான, கூயாரி விஸ்தாரங்களையுடைத்தான, திருப்புலியூர்-
அந்த திவ்ய நகரத்தினுடைய, வளமே- அழகையே, கலயாரணத்தாலே தம் திருநகரியவுவஹ்ரும். பிர
ட்டி ஸ்ரீயிலையைவிட்டு ‘ஸ்ராவஸவ்ய நிவஸமிந’ என்று திருவயொஜ்யையையே கொண்டாடுமாப்போ
லே இவரு மவஸ்ரையே கொண்டாடுகிறுளென்று கருத்து. இவள்- ‘தம்ஹ்ரவ்ஷா ஸத்ரஸஹஸ்ராம்’ என்கிற
ஸ்ருதத்தின்படியே ஸ்ரீணவாரவெஷிநியான இப்பெண்பிள்ளையானவள், இராப்பகல்- நக்தம்ஹ்நிவம், நின்று-
ஸ்திரமாய், சவிஹ்ரமமாயென்றபடி. இவள் அவனைக்கண்டறியாளாகிலும் காதால்கேட்டுச் சொல்லுகிறுளத்த
னை யென்கைக்கு இவள்ஒருக்கால் சொல்லிவிட்டாளோ; கலஹாராத்ரம் இதுவே வாய்புலற்றாநின்றுளிறை
யென்றுகருத்து. புகழும்- ஸ்ராவியாகிந்கிறுள், நெஞ்சால்நினைத்து வஸ்துவ்ருத்யாயிராநின்றுளோ; நாணம்
குடிப்போய் வாய்விட்டு அலற்றாநின்றுளிறையென்று கருத்து. ॥கூ॥

மூ—ஊர்வளங்கிளர்சோலையுங்கரும்பும்பெருஞ்சென்னெலுஞ்சூழ்ந்* தேர்வளங்கிளர்ந்தண்பணைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்ச்* சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்* பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலளின்றிப்புனையிழையே* ॥சா॥

புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பு*

ஆ—(ஊர்வளம்) ஆண்பிள்ளைத்தனமேயமையாதிறே, ஸ்ரீவாயிருக்கவேணுமிறேயென்னில், அவனுடையசூவசுவாகிஸ்ரீகளிலேயிறே அகப்பட்டதென்கிறாள். ॥சா॥

நாலாம்பாட்டு.

இ— "அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிலேசொன்னவர்த்தையே ஏர்வளமிதுவாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது வாநாட்டியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆண்பிள்ளையிதுவிலியால்) தாத்பர்யவாஹாவர்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவிதுவிலியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இப்படியிவள் கூறுவுக்கு யொவ்வையல்லாதபடி அவன்பக்கலிலே சூவஸ்வைகயாளனென்று உவவாதி

ஸ்ரீ— ஊர்வளம்- ஊரினுடைய ஸம்பத்தானது, கிளர்- விஜ்ரும்பிக்கும்படியான, ஊரினுடைய ஸம்பத்தெல்லாம் தங்களைக்கண்டவளவிலே தோன்றும்படியிருக்குமவையானவென்றபடி. சோலையும்- உத்யாநவநங்களும், பெரும்ஸஸ்யத்தை காகாக்ஷிநியாயேந கீழேயும் கூட்டியிப்பது. பெருங்கரும்பும்- அவ்வுத்யாநங்களோடு விகுவிக்கலாம்படி கூடிஸ்ரீகளான உத்யாநவநங்களும், பெருஞ்செந்நெலும்- தேதாவிபுத்ரபுத்ரர்களான ஸாலிவநங்களும், சூழ்ந்து- வரிதாவுத்தங்களாய், ஏர்வளம்- ஏர்களினுடைய அழகானது, ஏரென்று கலப்பையில்பூட்டப்பட்ட எருதுகள், வளம்- அழகு, கிளர்- விஜ்ரும்பியாநிற்கிற, கூஷ்கபுஷ்டஸரீரமாய்மலை மணவாஜிகளையுடைத்தாய உழர்நீயங்களான வென்றபடி. தண்- ஜலவாஜியாலே நிதாஸ்ரீதலைங்களான, பணை- கழனிகளையுடைத்தான, குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்தஸ்வாநமாநத்தில், இதுக்குத் தேவபிரான்என்கிறத்தோடேயயம். சீர்- கல்யாணகுணங்களுடைய, ரக்ஷகத்வாவயாகத்த முணங்களுடையவென்றபடி. வளம்- வாஜியானது, கிளர்- கிளரும்படி, ஜகத்துக்கெல்லாம் வத்காரஸித்தமாம்படியென்கை. மூவுலகு- கூதகம் சுகூதகம் கூதகாகூதகம், என்கிற த்ரிவியங்களானலோகங்களை, உண்டு- வயிறாணர்கம் கொண்டுபோகாதபடி தான்வயிற்றிலேவைத்து, இத்தால் சூவஸ்வைகவ்யஞ்ஜிதம். உமிழ- வ்யஷ்டிகாலத்திலே உகமிரணம்பண்ணுமவனை, அவற்றைத் தன்வயிற்றில்நின்றும் வெளியேவிட்டுக் கரணகளேவரவர்ஜநம்பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனைவென்றபடி. தேவபிரான்- வ்ருஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு உவகாரகனைவனுடைய, தெய்வவீஹாதிஉத்ஸவங்களிலே அவர்களுக்கு சூவஸ்வைவனைவனுடைய வென்றபடி. பயர- நிதாஸ்ரீகளுக்ஷ்ண வஸ்துநாஸவ்ரதாநாதிகளாலே உவகாரகனைவனுடைய என்றுமாம். பேர்வளப்- திருநாமங்களுடைய வாஜியை, சூவஸ்வைகவ்யாதிமுணங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையென்றபடி. கிளர்ந்தன்றி- வீதிகீர்தயத்தாலே வஸ்ம்ஹ மோகச்சொல்லியல்லது, கிளர்க்கை- வஸ்ம்ஹ மோகச்சொல்லுகை, இன்று- இன்றைக்கு, நேற்றைக்கில்லாதவூர்? இவளுக்கிந்த வைலக்ஷண்யமென்றுகருத்து. இப்புனையிழை- இந்தபுனையிழையானவள், புனையப்பட்ட இழைகளையுடைய இப்பெண்பிள்ளையானவள் என்றபடி. புனைகை- பூட்டுகை, இழை- சூஹரணம், அவன்திருநாமங்களைச்சொலலச்சொல்ல கயிகாஹரணம்பூண்டாப்போலே யிராநின்றாளென்றுகருத்து. பேச்சிலள்- மற்றொருபேச்சுடையவளல்லள், திருநாமங்களை வஸ்ம்ஹ மோகச்சொல்லுகிறாளத்தனைபோக்கி மற்றொருவாசகத்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்று வடுகாதையம். ॥சா॥

புனையிழைகள்- புனையப்பட்டசூஹரணங்களையுடைய, புனைதல்- பூட்டுதல், இழை- சூஹரணம், நாமிவைகளுக்கு முன்புபூட்டிவைத்த சூஹரணங்களுடையவென்றபடி. அணிவும்- அழகாகப்பூணுகையும், முன்புபூட்டினதிற்காட்டிலும் இப்போது அழகாகப்பூண்டிருக்கிறபடியையுமென்றபடி. சூஹரணங்கள் முன்பு நாமபூட்டிவைத்தாப்போலே யிருந்ததோவென்றுகருத்து. ஆடைஉடையும்- பரியட்டம் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற வழகுமென்றபடி. புதுக்கணிப்பும்- இவள்வடிவில்பிறந்த உத்ஸாஹமும், புதுக்கணிப்பு- உத்ஸாஹம், இவளுக்கிது-

மூ—கினையுநீர்மையதன்றிவட்கிது,தின்றுநினைக்கப்புக்காற்* சுனையினுட்டடந்தாமரைமலருந்தண்டிருப்புலியூர்*
முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்றிருவருண்மூழ்கினளே* ॥ரு॥
திருவருண்மூழ்கிவைகலுஞ்செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* றிருவருள்களுஞ்சேர்ந்தமைக்கடையானத்திருந்

ஆ—(புனையிழைகள்) அவன் வளருகையாகிறமாதிமுண்ணங்களையுடையவளல்லளென்? அவனையேற்கவே அறிய ப்பெற்றிலோம் வேறேயொருவனையறிவித்து அவனுக்குக்கொடுக்கக்கடவதாய்ச் செல்லாநின்றபின்பு இனிச் செய்யலாவதில்லையென்று தாயார்சொல்ல, தோழியானவள் இப்பாசையிற்புணர்ச்சியைச்சொல்லுகை யிடன் றியேயிருக்கச்செய்தே இவளிழக்கிறேமென்னுமவபத்தினாலே முன்னமே திருப்புலியூர்முனிவனை வலிவருமே புணர்ந்தருளினனென்கிறாள். ॥ரு॥

(திருவருள்) இப்புதுக்கணிப்பும் புனையிழைகள்அணிவும் இவளுடையபருவத்தாலும் மீளாதிவையென்

இ—த்தானபின்பு வலிவலம்மழுஷத்தை இனிச்சொல்லாதொழிபலாயிருக்க கூடுகையாலே நீயமான அதை "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்று இப்பாட்டிலே அன்னைமாருக்குவெளியிடுகை பலம்போலென்ற வதரிப்பிக்கிறார் (அவனிதாழிபால்) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு உலாவாகாணத்தில் கிரியையோடேயகம். (இவளிழக்கிறேமிதாழி) மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லையென் றிருக்குமவளாகையாலே என்றுகருத்து. இவ்வலம்பும் இத்திருவாய்மொழியின் வரலாறுத்திலே யிருந்தே யாகிலும் அதைப்ய வாவாவலரொலரிப்பிக்கிறதாகையாலே வாநராக்கிஷமில்லை. அபத்தினாலேயென் கிறதற்கு உலாவாகாணத்தில் கிரியையோடேயகம். தாரீபவாஹாலம்பும் இப்பாட்டிற்கு வியாகமென் னும்கருத்தாலே அதுக்குத் தாதயலம்பருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயிதாழியால்) ॥ரு॥

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

கீழ்ப்பாட்டிலே புனையிழையிதாழியாலே வலம்மழுஷத்துக்கடையாளஞ்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுகை கூடவெகூடி தமன்றேவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்புதுக்கணிப்புமிதாழியால்) புதுக்கணிப்பு பருவத்தாலும் அணிவு வெஷாவிமழுஷத்தாலுமென்று பயாவலம்வுமகயம். பருவம்- வயஸ்ஸு, இங்கே

ம—இவளுக்கு உண்டாயிருக்கிற இந்தஸ்ரூமாராநுலவமானது, அணிவும் உடையும் புதுக்கணிப்புமாக இவ ளுக்குண்டாயிருக்கிற இதுவென்று வடுவலம்பும். நின்றுநினைக்கப்புக்கால்- காலமுள்ளதனையும் நின்றுவரிவெ ஹ ஹ ஹித்து அறியப்பார்த்தாலும், நினையும்நீர்மையதன்று- நினைக்கலம்வுஹாவத்தை உடையதன்று, நீர்மை- வுஹா வம், நீர்மையுடையது நீர்மையது. வரிவெஹ ஹ்வுஹாவமன்றென்றபடி. "யதொவாவொநிவகலம்ஹெ" என் கிறவிஷயம்போலே சுவரிஹிஹுமாயிருக்கிறதென்கை. இது வெஹதாமலம்மாய் அப்பன்திருவருள்மூழ்கின ளென்று சுருபிக்கிறது. சுனையினுள்- வாரவுஸ்க்களுக்குள்ளே, சுனை- வாரவுஸ்ரு, தடந்தாமரை- விசாலமான தாரரவவஸ்ரூக்கள், ஒருவஸ்ரூமே தடாகமெல்லாமமறைக்கும்படி விசாலமென்கைக்காக வகுவசனம் மலரும். மலராநிற்கிற, தண்- ஸ்ரூஹாரமான, திருப்புலியூர்- அந்தஹிவுநமரத்திற்கு, முனைவன்- வுபயாந னை, நாயகனைவென்றபடி. மூவுலகாளி- கிரியாகாரவஸ்ரூனை, அப்பன்- என்னப்பனுடைய, லவிபானவன் தன்வீதியாலே என்னப்பனென்று ஸ்ரூவிக்கிறாள், திருவருள்- ஸ்ரீகாரூபெயில், மூழ்கினள்- நிசைழு யாய்விட்டாள், வதிணக்ரூபவெக்கு விஷயமாய்விட்டாளென்றபடி. லவக்ஹகாரவலம்மழுஷமும் பண ணப்பெற்றாளென்கை. பெற்றனள்என்னுதே மூழ்கினள்என்றது "சுரூதலவாமராதநிக்ஹரூலவக்ஹவபவ:" என்னும்படியிருக்கிறாளென்று வுபஜிப்பிக்கைக்காகவும். கடல்கொண்டாப்போலே இனிநமக்குதவாளென்று வுபஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். ॥ரு॥

செழுநீர்நிற- லரூபஜலமராஜி லரூஹரூவண்ணக்ஹனை, செழுமை- லரூபஜி, தாமரைமலர்தலரூராஜலவிஜய காதிவிராஜிதனையவென்றபடி. கண்ணபிரான்- காருஷ்ணயவதரித்து ப்பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் உபகரி த்தவனுடைய, திருவருள்- உலளதாயக்ஹத்திலே, வைகலும்- காலகாலமும், மூழ்கி- உவிஹயாய், லம ழுஷதாநாநரூண உலளதாயக்ஹத்துக்கு வதிணக்விஷயமாயென்றபடி. திருவருள்களும்- காநகாரமும். லம்ழுஷதவிஹயில் அவன் செய்தருளின காநரூரலவிஹஷவாரம்வலிலைகளையும், சேர்ந்தமைக்கு- இவன்அனைந்தமைக்கு, அடையாளம்- விஹாங்கள், திருந்த- லரூபமாக, உள- உண்டாயிருக்கிறன, அவற்றை

மூ—தவுள* திருவருளருளாலவன்சென்றுசேர்தண்டிருப்புலியூர்* திருவருட்கமுகொண்பழத்ததுமெல்லியல்
செவ்விதழே* ॥கூ॥

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாட்கமுகின்* மல்லிலை

ஆ—விசுவாசந்தானும் வாய்வியாதோ திருப்புலியூரம்பெருமானுடைய கலந்தகலவியால்வந்த தென்றுமிடத்
துக்கடையாளமென்னென்ன? திருப்புலியூர் வாசாவாங்களுக்கெல்லாம் கூடஒருநம்பண்ணுகைக்காக அவ்வூரி
லே புகுந்துநின்றருளின எம்பெருமானுடைய திருவருளாலேவளர்ந்த கமுகினெண்பழம்போலேயன்றே இ
வள்திருப்பவளமிருப்பதென்கிறாள். ॥கூ॥

(மெல்லிலை) இவளுக்குத்திருப்பவளத்தில் அழகுதான் வாஹாவிகமன்றே, இதவேறுகலந்தமைக்குஅ
யாளமல்ல, அவன்தான்இவளோடு கலந்துபரிமாறுகைக்கிடான வாயிகமுடையவனேன்ன தன்பக்கல்

இ—யளவம்விவகூதிகம். தாதீயவாஹத்துக்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (திருப்புலியூர்வாசாவரதாதி
யால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (திருவருளாலேவளர்ந்தவிதாதியால்) ॥கூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

திருவருள்சூழ்கினள்என்று கீழ்ச்சொன்னவம்ஸ்லோஷத்தையே இப்பாட்டிலும் தானடைந்தனளென்று
சொல்லுகிறதாகையாலே இது வாநரஸ்திரீவென்ன இதுக்குத் தாதயாஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யதரி
ப்பிக்கிறார் (இவளுக்கிதாதியால்) (அவன்தானிதாதி) அவன் வாயவ்யவாயிகமுடையவனுமிறேஇவளு
க்குத்திருப்பவளத்திலழகு கூகூகமென்றறியலாம். அவன் வாயவ்யவாயிகமுடையவ னல்லாமையாலே

ஸ—ன்றைச்சொல் லென்ன? சொல்லுகிறள்மேல். மெல்லியல்- ஸுகுமாரையான இவளுடைய, இயல்-
வாகாவம், செவ்விதழ்- கரணாதிகமானது, இதழ்- ஓஷ்டம், இது ரஞ்சகாதிகாயோகத்தை, உபயவாஸுகமா
ன கயாமானதென்றபடி. இதுக்குப் பழுத்ததுஎன்கிறத்தோடே யாயம். திருவருள்- ஸ்ரீகூகூவையை
அதாவது:— வாம கூவாம என்றும் வாமாணம் நிமாணம என்றும் பாராதே கூநாயோவிதவிஸ்லோஷாயோ
ஷியாகாயாணுமான கூவையையென்றபடி. அருளால்- அநுரூபையின்நிர்ஹேதுகமாக, செய்தருளுகைக்
காகவென்றபடி. அவன்- அந்தவையாபாரனானவன், சென்று- ஸ்ரீவைகுண்டாதிலின்றும் எழுந்தருளி,
சேர்- சேர்ந்திருக்கிறவனுமான, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற வாஸமானவென்றபடி. தண்- ஸீதலமான, அவன்
கூவாவாவாஹத்தாலே நித்யவ்யாயிதமானவென்படி. திருப்புலியூர்-அந்தநித்யநமாத்திலே, திருவருள்கமுகு-
அவனுடைய நியகூவாவ்யாயிதகூ ஸுகுங்களுடைய, அருள்கமுகென்று பயுஷவஸாவிஸாஸ. ஜனங்க
ளாலேவளருகையன்றிக்கே ஃவைநாவநம்ஸாவ தாகூவஷ மாக்ஷிகஸ்ருஷ்டா । ஸாஹநஸிநவாயுராதம்பவாம
வுட்டிஜிஹ்மாடதா” என்கிறபடியே அவனுடையகாரணாதீனவஷயாவிரோதகளாலே தானேவளர்ந்து, “கரோதா
ராதிவாம்தநாராதிவதீதிம்” என்கிறகணக்கிலே லோகவிலக்ஷண ராதணீயகாரீகளான நியகூஸுகவூ
கூங்களுடையவென்றபடி. ஒண்பழுத்தது- ஒள்ளியபழம்போலேயிராநின்றது, பழுத்துக்குவஸுகமானது
பழுத்தது. வாரிவகாரணீயவம்போலே யிராநின்றதென்றபடி. பலவநத்தால்வந்த அழகாகில் லோகத்தில்
கூஸுகவம்போலே யிருக்குமத்தனைபோக்கி காரணாதீனவஷ்டத கூஸுகவம்வஸுகமாகக்கூடுமோ?
ஆதலால் இவ்வழகு அவனுடைய காரணாதீனவஷ்டத்தாலே வந்ததேயாமத்தனையென்றுகருத்து. ॥கூ॥

மெல்லியல்- ஸுகுமாரமான இலகளையுடையவையான, செல்வ-ஸ்ரீமத்துக்களான, கதவுகூநுங்களான
வென்றபடி. வண்- உதாரங்களான, “உதாரவாஹுதாம்கிணை மோவீ ஜயகூநிவாதிநம்” என்கிறபடியே
வாஹதர்க்களான கூஸுகவூகூங்களுக்கு வாஸாதுவாவ்-வாஹாநாவஸிகங்களான வென்றபடி. கொடி-
மைதிகளானவை, தாம்பூலவல்லிகளானவை யென்றபடி. புல்க- வரிஷாம்பண்ண, வீங்கு- வாஹுங்
களாகாநின்றுள்ள, கொழுகவல்லிகள் வரிஷாம்பண்ணப் பண்ண தஜ்ஜாதிவாளவ்ருத்தாலே தாம்பூலவ
த்துக்களானவென்றபடி. இளந்தாள்- கல்வரிஷாவளவ்ருத்தாலே நாளுக்குநாள் இளகாநின்றுள்ள தாள்
களையுடையவையான, தாள்- ஸையாயம்வுதெரும். கமுகின்- கூஸுகவூகூங்களுடைய, கூஸுகவூகூ
வாம்பையிகளான வென்றபடி. தாம்பூலவல்லீ கூஸுகஸ்யாநங்களுக்கு வரிவாரிணைகள்போலே தகரி
வாரவதீர்க்களான வெண்கை. இதுவாழ்க்கு விசேஷணம். மல் இலை- விஸாலமான இலைகளையும், மல்-

மூ— மடல்வாழையி ங்கனிசூழ்ந்துமணங்கமழ்ந்து* புல்லிலைத்தெங்கிளநீர்கா லுலவுந்தண்டிருப்புலியூர்*
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்மாளடைந்தாளிம்மடவரலே* ॥எ॥
மடவரலன்னைமீர்கட்கென்செல்லிச் செல்லுகென்மல்லைச்செல்வ* வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள்

ஆ—அடப்தாமை அவ்வூரில் வாழையாகளினுங்கூட மெள்ளங்கோதாது அவையும் வாவ்வாவம்மூடியார் கோயிநுக்குப்படியைப்பிடுகிற இவனுடைய வுணர்வுகண்டுதெளிந்திற்றென்கிறாள். ॥எ

(மடவரல) வுணர்வுவாவமுமேபோலே வுத்தமஸ்திதியுமுண்டாகவேணுமிறே யென்ன, அவன் வுத்தம ஸ்திதியுநுப்படி. பாக்கலாகாதோ, மிக்கிநுத்துள்ள வாவதத்தைபுடையவரான வடமொழிமறைவாணர்

இ— இவ்வழகு விவாஹாவஸ்தாபிமானமென்றே சொல்லவேணுமென்றபடி. வாஹ்நீயத்துக்குத் தாவுப-ம் நுளிச்செப்கிறார் (தன்பக்கலடங்காமையிதுவிபால) தர்ஶபவாஹத்துக்குத் தாவுப-ம்நுளிச்செய்கிறார் (இவனுடைபவுணர்வெகுவிபால்) ॥இ॥

எட்டாம்பாட்டு.

"ஆநமாயன்போன்றிப்பேச்சிலள்" என்று மூதற்பாட்டிற்சொன்ன வஸ-த்தையே "நாமமல்லால்" இதுவி யிலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது வாநாஸ்திபன்றேவென்ன இதுக்குத் தாவுப-ஞ் சொல்லுகைக்காக வஸ்துநிர்ப்பிக்கிறார் (வுணர்வெதுவிபால்) மல்லைச்செல்வனென்கிறதற்குத் தாவுப-ம்நு ளிச்செப்கிறார் (அவன்வுத்தஸ்திதியிதுவிபால்) மறைக்கும்என்றது க்ரியாவாஹமன்று, திருப்புலியூருக்கு விஶேஷணம். மறைக்குமபடியிருக்கிற திருப்புலியூரென்று வாம்பைம்யிக்கிறது. அவனூர் வெளிகாவாம்வஸ

ஸ—விவாஹம். மடல்-வாழைகளினுங்களையும் உடையவையான, கோஷ்வாவாஹமான அம்ஶியாநங்களுக்கு ஸிஸி விராவஹாரமாம்படி கவிராஜாயாகாயேதாவிதுவுஜநங்கள்போலே சூயகவிஸாஹ வதநங்களை யும் ரதியதாவைதுகாணுகைவீ வாஜாதிகள்போலே பூமடலையும் யாசித்துக்கொண்டு நிற்குமவையா னவென்று வட்டதாவுப-ம். வாழை- கூஷிகளுடைய, ஈம்- இனியவையான, நிராதிஸயபோகங்களான வென்றபடி. கனி- பழங்களை, சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, மணங்கமழ்ந்து- அத்தாலே வாஸிஷ்டித்து, மணம்- வாஸிஷ்டம், கமழ்தல- வாஸிஷ்டிக்கை, மணங்கமழ்ந்தென்று ஒஷநவாகா வவதீகிவஸ்துர்யாமம். வாஹ வாஸிஷ்டாமிபாயென்றபடி. இதுக்கு உலவுமென்கிறதோடே கூடியம். புல்லில- புல்லிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளை யுடையவையான, புல்லுகை- தாவுகை, வாவிகளைப்போலே அந்த வாழைகளைத்தழுவிக்கொண்டி, ருக்கிற இலைகளை யுடையவையான வென்றபடி, தெங்கிளநீர்- நாளிகேஷதாரூக்களுடைய தயுத்திலே ஊறி- பபும். கால்- தாரூகமானது, உலவும்- உலவாநிற்கிற, வாஹ்யாவாமாக வாஹரிபாநிற்கிறவென்றபடி. தண்- ஸீதலமான, இப்படி வாவாஜாமஜ விஹாமன்றிக்கே கூநெய்நாநுவளவாஷ-ம் ஸீதலமானவென்- றபடி. திருப்புலியூர்- அந்த தவ்யநமரூதத்தில், மல்லல்- ஸம்பூர்ணமான, சுநயகமானவென்றபடி. அம்- அழ- கியதான, செல்வ- வாவத்தைபுடையவனை, கண்ணன்தாள்- கூஷ்ணனுடைய நிநவடிகளை, இம்மடவரல்- ஸ்ரீவாஹாவையான இப்பெண்பிள்ளையானவள், மடம்- ஸ்ரீமதை. மடம்வருகிற உமையாயிருக்கிறவள் மட வரல- ஸ்ரீவாஹாவையென்றபடி. அடைந்தாள்- அவனுடைய வுணர்வுத்திலே ஈடுபட்டு தவுாணநவி ॥எ॥
மெங்க வஸ்துஸ்திதியாய்விட்டாளென்றபடி.

அன்னைமீர்கட்கு- தாய்மார்களான உங்களுக்கு, என்சொல்லிச் சொல்லுகேன்- என்னபாசுரத்தைச்சொ ல்லி இவனுடைய வுத்தவத்தியை அறிவிக்கசக்கடவேன், "ப்ரதாவாவொநிவத-மென்ன" என்னும்படி கூவாநி யெவுமாகையாலே அவனுடைய வுத்தவத்தைக்கு வாவகஸாவமில்லையென்றபடி. ஆனாலும் அதை ஒருஉ வத்தாலே வுபஜீப்பிக்கிறேனென்கிறாள்போல். மல்லைச்செல்வ- உஷதாவஸம்பத்தை உடையர்களான, மல்லை- உஷதாரம், கூராயநிநாவய வத்த நிரவயிகெஶ்வர்யஸ்வாமிகளான வென்றபடி. இது வாணருக்கு விஶே ஷணம். வடமொழி- வாம்ஸ்கு தவாக்ஷரத்தும், வடம்- வாஸ்கு தம், மொழி- வாக்ஷி, மறை- வெதங்களை க்கும், வாணர்- நிவ-ாவகரான வைதிகர்களுடைய, வாக்ஷிக்கு நிவ-ாவகரானவது:— வ்யாகரணாதிக ளிலும் மீமாம்ஸைகளிலும் கூடிதீபரென்றபடி. வாராணாதிகளில் வம்ஸி தரென்றும் சொல்லுவர். வேள்- வியுள்- வாவதாராயநாவிவ யஜ்ஞங்களிலே, வேள்வி- யஜ்ஞம். நெய்யழல்- கூஜ்ய-ாக்நிகளான வவற்றி

மூ—நெய்யழல்வான்புகைபோய்த்* திடவிசும்பிலமர்நாட்டைமறைக்குந்திண்டிருப்புலியூர்ப்* படவரவணை
பான்றன்னுமல்லற்பரவாளிவளை* ॥அ॥
பரவாளிவணின்றிராப்பகற்பனிநீங்கிறக்கண்ணபிரான்* விரைவாரிசைமறைவேதியரொலிவேலைபினின்
றெழிப்பக்* கரவார்தடந்தாதுந்தாமரைக்கயந்தீவிகைகின்

ஆ—வேள்வியுள்நெய்யழல் வான்புகைப்போய் திடவிசும்பில் அமரர்நாட்டைஎறைக்கும் நிரதிசயலாவண்ய
மான திருப்புலியூரில் திருவனந்தாழ்வானை படிகைபாகவுடையவனுடைய திருநாமமல்லது சொல்லுகிறில்லை
ன்கிறாள். ॥அ॥

(பரவாளிவள்) வ்ருத்தமுண்டானாலும் தரநாமாணதகுஜாதம் முண்டாகவேணுமென்ன? அதுவுமு
ண்டு, நிரதிசயலாவண்யமான ரூபியையுடைய வாசிவெஹிகளுடைய சுயம்பரவாஷயும், தரஷ்யஸ்வினை

இ—வசூயமாகையாலே அவனுக்கு வ்ருத்தியத்தைக் கேட்கவேணுமோ என்கிறாளென்றுகருத்து. தன்னென்கிற
தற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயடலாவண்யமென்று) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன திருப்புலியூர்வ்ருத்தாந்தமெல்லையிலே வ்ருத்திரகுசுமாவெந சொல்லுகிறதா
னையாலே இது வாநரராக்ஷிபன்றிறவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வ்ருத்தம் சாஹிடால்) விரைவார்என்கிறவா
த்தை கூறுயிதது அதுக்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயசௌரியாலி) விரைவார்என்கிறவா
த்துக்கு ரஷ-ம் ஸவாரஷ-கயநத்திலநண்டிக்கொள்வது. இசையென்கிறதற்குத் தாதுப-மருளிசசெய்கிறார்
(வாதிகுஹியால்) மறைவேதியரொலியென்கிறதற்குத் தாதுப-மருளிச்செய்கிறார் (தரஷ்ய-ருஹிடால)

ரா— களுடைய, அழல்- வஹ்நி, ஸ்வபாவ்ய வசாவஹ:. சூர்யாவஹ்நி விஸ்ருஷ்டங்களான வஹ்நிகளுடைய
வென்றபடி. வான்புகை- வ்யவ்யஜமானய ஜிதமானது, வான்- வ்யவ்யஜம், போய்- உர்ய்வ-ம்பாகத்திலேபோய்,
திட- ஏயமான, வ்யாப்யவ்ருதிகளைப்போலே வ்ருதிக்ஷணவர்த்திணாதியன்றிகே வ்ருவஸ்து கவஹாவமானவென்
றபடி. விசும்பில்- சூகாசத்தில், அமரர்நாட்டை- தெவலோகத்தை, மறைகரும்- சூஷ்மாதிக்கும்படியிருக்கிற,
தண்- ஸீதலமான, வெயிலுமானவென்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்தரிவ்யநமரத்தில், இப்படி வஜாத யாயஜ-ஞ
கரான வெஹிகர்பக்கல் நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தாலே அவ்வூரில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனுன வென்றபடி. இப்ப
டியிருக்கிறபிரானுடைய வ்ருத்தவ்ருத்தாந்தம்சொல்லவேணுமோ என்றுகருத்து. படவரவு- வணாஸாமியான
நாமத்தை, வாகுசாரதரவாரிவாரவ்ஷ தநவாஸவஸ்ர வணாஸாமியான பௌஷ
நனென்றபடி. அணைபான்தன்- படுக்கையாகவுடையவனுடைய, அணை- படுக்கை, தன்னென்றுவாயிலுகும்.
வாதிஸ்ருஷ்டமெயில் படுக்கையழகையே நினைத்துச்சொல்லாநின்றாளென்றுகருத்து. நாமம்அல்லால்-
திருநாமங்களேபல்லது, மடவரல்- ஸ்ரீயஸ்வாவையான, இவள்- இப்பெண்பிள்ளையானவள, பரவாள்- சுகு தி
மாகப்பேசாள், பரவுகை- சுகுதிமாகப்பேசுகை, கு திம்தப்பும்படி சுதிவாஸ்திரபோடே சொல்லாவென்றபடி.
திருநாமத்தையே வஸ-ஹ சுவஸ்திரியோடே சொல்லாநின்றாளென்னுகை. ॥அ॥

விரைவார்- வாரிஜஸம்வ்ருவஸ்யாதிற்கிற, விரை- வாரிஜஸம், வார்தல்- வ்ருவஸ்திக்கை, நிரதிசயலா
வண்யமானவென்றபடி. ஸவயதி-மான மாநத்துக்குப் வாரிஜஸஞ்சொல்லலாவெணுதிறே. விரைவாரென்று
வாமனபோது- விரவிஜர்ந்ததானவென்று பொருள், அதாவது:— எங்கும்பரவி சுலிவ்ருஜமாயிருந்துள்ள
என்றபடி. இசை- மாநங்களையுடைத்தான, மறை- மவஹத்திணுடையவும், மாநவிஷயமென்னகயாலே
வாதிவஹம்விவகஷிதம். வேதியர்- வெஹிகர்களுடையவும், அந்தவெஹங்களை தீதாம்வஸிக்கிறவர்களுடையவும்
என்றபடி. ஒலி- வெளிஷமானது, வேலைபில்- வாதிஹரம்போலே, வேலை- வாதிஹரம், இங்கேவாவ்ருதீவிவக்ஷி
தம்வ்யாவ்ருதிமென்று உறையில்நிவ-காவம், நின்று- சுவிஸ்திரமாக, ஒலிப்ப- வெளிபாகிற்க, இத்தால
அவன் தீக்ஷவிதாம்வாரிஷ்டன்என்று வாக்யார்தமாகிறது. இதற்கு மலருமென்கிறத்தோடே யகயம். கரவு- மு
தலிகளாலே, கரவு- முதலை, ஆர்- வெளிணவ-ங்களான, இத்தால் சுமாஷ்டிஜலவாஹ்யஜலாதி ஸ்டங்
தொறும்- சிறுகாங்கள்தோறும், தாமரைக்கயம்- தாதுரவவாஹ்யஜலமானது, கயம்- வாஹ்யஜலம், தீவிகை
நின்று- தீவிபோலேநின்று, நிலவினக்குகள்போலே சுதர்ஜலங்களாய்க்கொண்டுநின்ற இடத்திலே

ழு — றலரும்* புரவார்கழனிகளூழ் திருப்புளியூர்புகுன்றியப்பனே* ॥ க ॥
அனலிமற்றோருபாயமென்னிவளதனிழைப்பும்மற்றில* குன்றமாமணிமாடமாளிகைக்கோலக்குழாங்கள்
மலகித்* தென்றிலைச்சிலதம்புரைச்சுட்டகாட்டுத்திருடாவீடு* கின்றமாயப்பிரான்றிருவருளாமிவ
ணேர்பட்டதே* ॥ உ ॥

அந — பண்ணுவாரெவரேழுமும் கடல்சேர்தரை வ்வாஷிபாதிரா; புதல மிச்சம்பாம்கைகளுஞ்சாலும் தாமரைகள் கிலவிளக்கெரியுமாப்சேர்லை மலராதிறபலருந்தரிச்ப்ப தேஷத்தாமரை கழனிகளாடைதாயிருக்கிற திருப்புளியூரில் பணிதீர்கிறக் கண்ணபிரானுடைய புகழன்றி மற்றிறன்றுபரவாளிவணின்றிராப்பகலென்கிறார். ॥ கூ ॥

(அன்றி) வளரூபசௌளபசௌஷலீயஸ்வரூபயாதிவிகுஷ்டபக்ஷுதிவ்யதிவ்யஷ்டுகோடி லவசஷ்மாணவிஷி ஷேணபி நந்தாரூபேயாகிலும் இந்த வந்யாதிமான மனத்தைத்தனிர்க்கை பிடல்லவென்னாத் அன்றி மற்றிறபாயமென் இவளதண்டுழாய்க்கடிழ்தல் என்று அவர்க்கருவிக்கூட இசைவதாரடைபாதத்தைச் சிரல்லிக்கொண்டு திருப்புளியூர்கின்றராயப்பிரானிடை இவள்புணர்க்கநனி றவினென்றுற்று சொல்லுகிறார். ॥ ம ॥

இ — வேலைலிலலிப்பனென்கிறதற்குக் காரணமுக்கிறார் (கடலிலிடுவில்) கரைவார்சடந்தொ றும் என்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (முதலையிடுவிடால்) தாமரைபிடுவிக்குக் காரணமுருளிச்செய்கிறார் (தாமரைகளிடுவியால்) புரவார்என்கிறதை அருளிச்செய்கிறார் (தண்டுக்தரமானவென்று) உகூவுமானவென்றபடி. ॥ க ॥

பத்தாம்பாட்டு.

இவருக்குஅவனைத் வம்மிரூஷம்வ்யதிரிபிற்றன்று கிழச்சொன்னத்தைவிட பிராட்டிருவருள்உதவியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானென்ன லயகரிப்பிக்கிறார் (வளரூபியடிடுவியால்) மணம்- விவாஹமுகூலம். ஈடல்லவென்றது- யோக்கியமன்றென்றபடி. வம்மிரூஷம்வ்யதிரிபிற்றன்று கிழவென்று சொன்னது விவாஹாகூர்மாகையாலே தொஷாவஹமன்றென்று வ்யகாபதிஷ்டாணாகூர்மாகச்சொன்னது கூடுகிறதிமென்று நினைத்து இவர்கள்இப்படி சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. ஆனால் இப்பாட்டில் சொல்லுகிறதும் அப்படி கூடாதமாகாஷ்டிகாரகையாலே அவர்களுக்கு உதாரமாகக்கூறினமானென்ன? வயோதிகத்தில் விஷ்ணுவிரஷ்டியாலே இது கூடுமாதலாமென்கிறார் (அவர்களுக்கூடவிடுவியால்) ॥ ங ॥

ஸ — றின்றென்றபடி. அலரும்- விகஸியாகிற்கிற, இது ஸமாத்துக்குவிசேஷணம். புரவார்- சூடுகூடுவுக்க ளாயிருக்கிற, கழனிகள்- கேதாரங்களாலே, சூழ்- வரிவுடைமான, திருப்புளியூர்- அந்தஷிவுநமாத்தில், இதுக்குப் பிராமணரிடைபகயம். பணிதீர்கிற, ஸீதலஜலமுடைபாலே ஸுகரமாய் ஸுகமானவண்ணத்தை யுடையவனை, பனி- ஸீதலம், கண்ணபிரான்- கூடுவுறுப்பதுவிதித்து வம்மிரூவகாரகுணவானவனுடைய, புகழ்அன்றி- கல்யாணகுணங்களைவொழிய, மற்று- வேறொன்றை, இவள்- அவனுடைய வம்மிரூஷத்தை அறிந்தஇவள், இராப்பகல்- நிரந்தரம், நின்று- கவிடாமல், பரவாள்- சுகுமாகச்சொல்லாள், சுதீவ்ர கிபாலே அடவுகிடச்சொல்லுவளென்றபடி. ॥ ச ॥

அன்றி- வகூஷ்யுமாணத்தையொழிய, அவனை வம்மிரூவந்தித்தாழிபவென்றபடி. இவள்- இத்தப்பெண் பிள்ளையானவள், அம்- அறிபதான, தன்- ஸீ கலமான, துழாய்கழ்தல்- திருத்துழாய்வாஸிக்கைக்கு, மற்றுபாயம்- வேறொருவுபாயம், என்?- என்ன, இதுகேஷவாஸ்யம். அவனை வம்மிரூஷித்தாழிய இவளுடம்பு திருத்துழாய் வாஸிக்கைக்கு வேறொருவுபாயமில்லையென்றபடி. இதுவுபகதாஹம். ஆகலில் இவன்கைப்பட்டதாம்என்று வம்வையிக்கிறது. குன்றமாமணிமாடமாளிகை- மிகிவஷ்யுஸங்களாய் ஸுமாஸனிதபங்களான வீதகாரஹவஸங்களுடையவும், குன்றம்- மிகி, மாடம்- இந்தவீதகாரம், மாளிகை- ஹவஸ்தம், மிகிவஷ்தஸுபகாரங்களாய் கதிஷ்டாவ்யுதஸுபங்களான வீதகாரங்களுடையவும் ஹவஸங்களுடையவும் என்றபடி. கோலக்குழாங்கள்- ஸுகரூபமானவஷ்திகள், குழாம்- கூடி, மல்கி- வைதலைமாய், தென்திசை- தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதப்புரை- திலகவஷ்யுஸமான, புரை- வஷ்யுஸம், இது வஷ்துக்குவிசேஷணம். தட்டோட்டுத்திருப்புளியூர்- அந்தஷிவுநமாத்திலே, நின்ற- நித்யவஸிபாகிற்கிற, மாயப்பிரான்- கூடு ணஸுலிபாய் உலகுகாரகுணவானவனுடைய, திருவருள்- ஸ்ரீகூடுவிலையை, இவள்- இப்படி திருத்துழாய் ॥ ஞ ॥

மூ—நேர்பட்டநிறைமுலையுக்குரோதகன்றன்னடியை* நேர்பட்டதிண்டோள்திண்டோள்திண்டோள்தொடர்ந்த சடகோபன்சொன்* நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிவையிவைபத்து* நேர்பட்டாரவர் நேர்பட்டார்நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே*

ககக

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நேர்பட்ட) வனவம்விய ஹமகஷ பளநூயடிஷி மூணாநாலஜநி கவீகபாலே ஹமவஷி வுஷகூகா ஷோவமகரான சடகோபன்சொல் நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிவைபத்தும் நேர்பட்டவாகள நெடுமாறகடிணமைசெய்யப்பெற்ற வாழ்வரென்கிறார்.

ஈகக

திருகருகூரப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

சுவமனம.

இ— ஆடமைநேர்பட்டஉதவுதற்குத் தாவபர்மருளிசெய்கிறார் (வனவம்விய தோஷிபால்) சூஷிஸஷத்தாலே வுதபாயாதிவபரீகாரஸஷளஷாயபர்மும் மிஷஷஹவிதரான தப்பக்கலவனுக்கு சுதரராமமும் தம்மோடி வம்மிஸுஷாவஸிகவுமும முதலாகத் தீர்த்தசொன்னவை விவகூஷி தங்கள். வீக்யாலேன்றது- இது வெஹகாமஹர்மென்றகருத்தாலே சொன்னபடி. தொண்டரிதோஷிகருத் தாவபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஹமவம்விவஷிவெதோஷிபால்)

ஈகஈ

ஸ— வாவிபாதிற்றமிவள், நேர்பட்டதாம- கிடடினதாகவேவுறும், அடைதாளாகவேவுணட, இதில வம்மாய மில்லையென்றபடி.

கிறைமுலவருக்கும- வரிவடிவண்டுகளான தீர்வியமெதநாவெதநங்களருக்கும், உலகு- மொகும், மொகுதலுதமிமுகைவஷாகயர்ஃ, சுவாவுபாத வயர்மெதநாமெதநங்களருக்கு மென்றபடி. நேர்பட்டநாய கன்தன்- நன்றுகவாய்த்தவுபதியுடைய ''மெதீர்மொகுஷிநாமெந யெநவுபாஸாயவதரம்'' என்கிறபடியே காமகூஷி காயிகவஷிர்பாய்க்கொண்டு வாய்ந்திருக்கிற வுபதியுடையவென்றபடி. நிதுமாயிருக்கிற ஸஸ்ரவம் வெம்யத்தைகூஷாவிசுவமத்தைச் சொல்லுமாப்போலே வாய்ப்பாகச்சொன்னது அவனுடைய சீர்மையையறிந்து கூநாவமயிப்பார்க்கு வுரகிகூஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு இது ஷஹாநிபிரவம்போலே யிருக்குமென்னும் கருத்தாலே. தன்னன்று வுபயிர்கும். அடிமைநேர்பட்ட- மெகைகபர்த்துக்குவாய்த்தவரான, இது சடகோப னுக்குவிஸேஷணம். லெகங்களருக்கு அவன ஸொஷிபாய்வாய்த்தாப்போலே அவனுக்கிவர் ஸொஷமாகவாய் த்தறுமென்றகருத்து. தொண்டர் தொணடர் தொணடர் தொணடன்- அத்தால் ஷாவஷாவஷாவஷாவருக்கும் ஷா வஷாதிரான, தொண்டர்- வபவர், ஹமஷகூஷாவணவபவரான ஷாவரென்றபடி. தாம் ஸொஷமாயிருக்கிற தும் அவனுகதுவுரகிகூஷணம நவநவமாய்க்கொண்டு ஷஹாநிபிவாய்த்தாப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு வீதுதிஸபத்தாலே ஸொஷ்கூகாஷாம வுபவாரணவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, சொல்- தானவென்றபடிடி. தமிழ்மாலை- வுதிவஹாம்வெஷபோலே ஷாவிவைபோலே சேர்க்கப்பட்டதான, ஆயிரத் துள்- வஷவஷத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தஷாகதனை, நேர்பட்டார்- கிட்டினவர்கள், சுஷவிக்கப பெற்றவர்களென்றபடி. அவர்என்றிருக்கையாலே ''யவர்'' என்றொருவஷம் சுஷவுஹாயர்ம். யவர்நேர்பட்டார்? அவர்என்றபடி. ஜாத்யாணாதிவிவஷிதமும் இதில வுபயொஜகமன்றென்று கருத்து. யஷா:- நேர்பட்டாரவ ர்என்று வஸிஷ்டவஷமாய் சுஷவிக்கப்படுகிறவர்களென்றபடி. நெடுமாற்கு- சூஷ்மசவிஷயத்தில் தீவர்ஷாதிஷ யத்தையுடையவனான வஸவர்ஷாணுக்கு, மால்- வுபவாஹம், அடிமைசெய்ய நேர்பட்டார்- மெகைகயர்ம் பண்ணுகைக்கு வாய்த்தவர்கள், அவனுக்கஷவுபாஹம்போலே வியாயாயசுரர்க்கொண்டு அடிமைசெய்யப் பெறுவரென்றபடி.

ககஈ

ஜூாநவெவாஷுாநஷாநவிஸவயிஸீதெஷாஜூாஷாநஜஷஹாதெஸிகாயநஷ:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதொவநிஷதாதயநாதாவஸ்ரீ:

(கருமாணிக்கமலைமேல்.)

விவெகஸ்தாணுராஸுஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரஹேதவே ஸ்வாஹாஸ்வதாநமோயுக்தாய ஸ்ரீயைவிதயா ஜீவநாகஷ்காய।

ஸவ்ருக்ஷாவிதெஸ்ருஷ்டிவைசித்ரயகதயாzzஸ்ரய்யவெஷ்டுகவியோமாஸு

நிஷ்டாம்ஹாவெஸ்வஸுகீயவ்ருகடபகிஹாரிஸ்ரீதயாஜ்ஞாயிதந ॥கoo॥

(விவெகஸ்தாணுராஸுஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரஹேதவே) கருமாணிக்கமலைமேலிருந்து- நிரதிசயபவளநேயபாதத்தில் நிவ்யாவயவங்களோடுகூடின திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாஹாஸ்வதாநமோயுக்தாய ஸ்ரீயைவிதயா) பின்னுரிண்முடியாயிருந்து- தீவிபாதங்களாயிருக்கிற திருவஹிஷ்கும்முதலான திருவாஹரணங்களாலே சூழ்ந்துகொண்டிருக்கையாலும், (ஸ்வாஹாஸ்வதாநமோயுக்தாய) செழுங்கதிராழிமுதலிருந்து- மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழிமுதலான நிவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாஹாஸ்வதாநமோயுக்தாய ஸ்ரீயைவிதயா) மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்- ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்துவைத்து ஸ்வாவாவைப்போலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஜீவநாகஷ்காய) முனைவன்முவுலகாளியப்பன்- தெய்வமொருநிலாக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்ருக்ஷாவிதெஸ்ருஷ்டி) செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்- கர்மவஸ்யரான ஜந்துக்களைப் படைக்கிறபோது ஜந்துக்களுடைய கர்மாநுரூபமாக படைக்கவேணுமாயிருக்கையாலும், (வைசித்ரயகதயா) மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்- நிரவயிகைஸ்வபலத்தை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரய்யவெஷ்டுகவியோமாஸு) விரைவாரிசைமறைவிதாழி. அவ்வூரில்வசிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லோரும் வெகுசுகங்களான யாமாதிகளை அநுஷ்டிக்கும்படி அதுகூலவாயுவை நடத்துகையாலும், ஆறும்பாட்டின் முதலடியிலே செழுநீர்நிறக் கண்ணபிரானென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவமும் மேலடியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குமுட்பட அநுகூலமாயிருக்கை யாகிற ஸ்வரூபமும் அநாதிவிஸ்வாஸஸ்வபலமாகவுமுள்ள சொல்லுகிறதாகையாலே இவையேயிங்கு சூழ்வாயிருக்கும். எட்டாம்பாட்டில் வேள்விபுள்நெய்யழல் என்று விவெகஸ்வரூபத்தும் விரைவாரிசைமறைவென்று வெகுசுகத்தை அநுகூலமாகவுமுள்ள நிரவயிகமென்னப்பட்டதென்று பதினெண்ணாயிரம். (சூழ்வயல்வெஷ்டுகவியோமாஸு) நின்றமையப்பிரான்- சூழ்வயல்களான வ்யாவாரங்களை யுடையவனாகையாலும், திருப்புளியூரில் எம்பெருமான் வெதநருக்கு வ்யகீபவாவ்யத்திலே நிவெஷ்டனாய்க்கொண்டு நிற்கிறானென்று "கருமாணிக்கமலைமேல்" என்கிறவிடத்திலே காரிஷ்டநாவாலே சுட்டியவதரித்தருளப்பட்டதென்கிறார். ॥கoo॥

ஸ்ரீமதெதிராஜதிவ்யாஜ்ஞாவிஜ்ரும்பிதாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந் திருவாய்மொழி.

மூ— நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போல வவனைக்கருதவஞ்சித்துத்* தடுமாற்றற்றதீக்கதிகண்முற்றுந்தவிர்ந்த சதிர்நினைந்தாற்* கொடு மாவினையே

ஆ— (நெடுமாற்கடிமை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மை கைங்கர்யாகாம்பட அடிமைகொண்டபடியை கநாவலம்யித்து மிகவும்ஸ்ரீதராய் அந்த ஸ்ரீவரகுஷ்டத்தாலே அவ்வளவில்வய-ர்வஹிபாதே அவனுடைய வளநுய-ர்ஸீலாதிகளிலே யீடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீமிவஷ்ணவர்களுக்கு மொஷமாகையாலே நிரகிரயவாரா ஷாஸ்ய-ர்மென்று சுயுவஹித்து வொஸ்ய-ர்தியாய் லவ்வ-ர்ஸ்ரவகவய-ர்தமான லகலவாரா ஷாஸ்ய-ர்ங்களும் தனித்தனியும் திரளவும் இப்ராமவதமொஷகவ வாரா ஷாஸ்ய-ர்த்தோ டோவ்வாதென்கிறார். கூரநிதர் பக்கல் வ்யாமோஹத்தையுடைய வெம்பெருமான்தனக்கு அடிமைசெய்கையில் எனக்குள்ள ஹ்ராஜாதூமே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிலம்ஸ்ரூஷத்திலே மிகவும்ராவஹியாநின்ற ஆழ்வார் அதைவிட்டு ராமவதமொஷகவத்தை இத்தி ருவாய்மொழியிலே கநாவஹிக்கிற இது கவலம்ரதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதர்ஹியால்) ஆகவஷ்ட்டாலே என்கிறதற்கு சுயுவஹித்துஎன்கிறத்தோடே யகயம். அவ்வளவில் வய-ர்வஹியாதே என் கிறவித்தாலே ராமவதமொஷகவம் ரமவவொஷகவகாலவஷ்டியென்று வய-ர்வஹிக்கையாலே லஹாவஹுகா ஷாவஹுகாரகவமென்கிற ரமவகமாணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாஹ்ராஸ-ர்மென்று லக்ஷணமாகிறது. லவ்வ-ர்ஸ்ரவகவய-ர்தமான என்றது- ஆரும்பாட்டை நினைத்துச்சொன்னபடி. ஒவ்வாதென்றது- லஹ்ருஸமா கமாட்டாதென்றபடி. இத்தால் பயிலும்சுடரொளியில் ராமவதமொஷகவம் இவ்வர்தாவுக்கு லக்ஷணவாநவ வ்யாபகமாக உளதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியில் ராமவதமொஷகவமே நிரகிரயவாரா ஷாஸ்ய-ர்மென் கிறதென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

நெடுமாற்கென்கிறதற்குத் காரவப-ர்மருளிச்செய்கிறார் (கூரநிதர்ஹியால்) அடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதஎன்கிறதற்குத் காரய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அடிமையிதர்ஹியால்) காரணமாகஎன்கிறதற்குப்

ஸ— நெடுமாற்கு- கூரநிதவிஷயத்தில் ஜீவ-ர்மான வ்யாமோஹத்தையுடைய லவ்வ-ர்ஸ்வாமிக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், தன்னளவேஅன்றிக்கே அடியார்களுக்குங்கூட என்னையாள்படுத்தும்படியான வ்யாமோஹத் தையுடைய லவாமிக்குஎன்றபடி. அடிமைசெய்வேன்போல்- அடிமைபுகுகிறவன்போலே, போல்என்கிறதால் அது உபசாரமென்றுகருத்து, அவனைக்கருதி- அவனை விநியோகித்தகாரத்திலேயே, இதற்குத் தவிர்ந்த என்கிறத்தோடே யகயம். தடுமாற்றற்ற- தடுமாறுகைபன்றிக்கே யிருந்துள்ள, தடுமாறுகை- வ்யாகுலபாவம், தொகுதாய-ர் லாகுதலெனுமுமில்லாமையாலே நிஷ்வவதகயா கூராதிகாரமாக கவ்யாகுலங்களாயி ருந்துள்ள என்றபடி. தீ:சுழிவாரிடங்களான, கதிவொரு:வேஜநகங்களான என்றபடி. கதிகள்- மு தலிகள், வொண்வுவாவரிவ லாம்வாரிகளுக்கு-ர்த்தமென்றபடி. முற்றும்- கூகவஸ்துவும், தங்களுக்குநிரு மான கவிஷ்யாவாவநாராஹிகளோடேகூட என்றபடி. வஞ்சித்து- வஞ்சித்து, கள்ளமோடிப்பேசுமாப்போ லே தாங்கள்போனபடி ஒருவருக்குந்தெரியாதே என்றபடி. கவிர்ந்த- நிவ்ருத்தங்களாயிற்றன, இது வொக தாமஹ-ர்ம், ஆதலால் அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் என்றநுயிக்கிறது. சதிர்நினைந்தால்- உசிதத்தைப் பார்த்தால், சதிர்- உசிதம், இவ்வாத்மவரிவத்துக்கு உசிதமான வாரா ஷாஸ்ய-ர்த்தை நிரஹிவித்து ப்பார்த்தாலென்றபடி. அவனடியாரடியே - கூரநிதவிஷயணை அவனுக்கு தாலராயிருக்கிறவர்களுடைய திருவடிகளையே, கவயாரணத்தாலே ராமவததாலவுமே யெனக்கு வாரா ஷாஸ்ய-ர்மல்வது அவர்களோடி லாசிவொஜ்யாதிகள் வொடமென்றபடி. கூடுமிதுவல்லால்- அடைகையாகிற இம்மிதாவாரா ஷாஸ்ய-ர்மோ ழிய, வியன்மூவுலகு- விஸ்தபநீயமான தெநலொகுக்தை, நாநாவிபவொக லக்ஷ்மகயா கூரூப-ர்மான தெநலொகெகுயூய-ர்த்தையென்றபடி. வியன்- விஸ்தபநீயம், பெறினும்- பெற்றாலும், பேறிலும்என்கிறவிட த்தில் லகாரத்துக்கு எதிர்நிகழ்கழிவிலும் என்கிறவிடத்தில்போலே லகாராதொஸ:, கொடுமாவினையேன்-

மூ — னவனடியாரடிமேகூடுதிருவல்லால்* விடுமாறன்பதென்னுந்தா விபன்முவுலகுபெறினுமே* [1கா]
விபன்முவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானையாளும்* புபன்மிகப்போற்றிருமணிபம்மான்புனைபூங்
கழலடிக்கிழ்ச்* சயமேயடிமைதலைநின்றார்திருந்தாள்வணங்கி

ஆ — காரணமாகப்பதற்ற மற்றதின்றலிகிற வாணுவாவாவ்வ கழற்கனைபல்லாம் போனபடி தெரி
யாமேபோக்கி பென்னை படிமைசெய்வித்துக்கொண்டருளின இவனடியாரடிமே கூடுதிருவல்லது விஸ்பநீப
மான ஐதுமொகூம்பெறிலும் அல்லனென்கிறார். [1கா]

(விபன்முவுலகு) சிறப்புடைய வொழுபற்வாரஷாமற்பெறிலும். கெழுதூநாவாப்பண்ணைப்
பெற்றாலும் வஷற்கவமாகும்போலே இருக்கிறவடிவையுடைய வுலவிழாணுடைய நிராகிரய

இ — போக்கியென்கிறத்தோடே யகயம். தடுமாற்றற்ற என்கிறதைபுரைக்கிறார் (பதற்றமற்றவென்று) பதறுகையி
ல்லாமலென்றபடி. பதற்றம்- பதறுகை, வ்ஷ்மாயிருத்துகொண்டென்கை. திக்கதிகள்முற்றும்என்கிறதற்கு
த் தாவுபற்மருளிச்செய்கிறார் (நவிகிறவி தாழிபால்) வஞ்சித்துத்தவிர்ந்த என்றவயித்துத் தாதுயற்மருளிச்செ
ய்கிறார் (போனபடியிதாழியால்) இதில் வமி தாவுற்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாழியால்) விபன் என்
கிறதைபுரைக்கிறார் (விஸ்பநீபமானவென்று) விடுமாறென்பதென்ன என்கிறதற்குத் தாதுயற்மருளிச்செய்
கிறார் (அல்லனென்று) மாட்டேனென்றபடி. அதை ஈடீகரிக்கிறவென்கை. [1கா]

* இரண்டாம்பாட்டு. *

விபன்முவுத்தைபுரைக்கிறார் (சிறப்புடையவென்று) சிறப்பு- வவெவாயும், போய்த்தானேதானையா
ளுமென்கிறதற்குத் தாதுயற்மருளிச்செய்கிறார் (கெவமெ தாழிபால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே மாமுவத
ஸுமென்கிறதற்குத் வொழுபற்மும் வஷ்ணுமன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே வொழுபற்வகெவயுங்கள் இரண்டு
ங்கூடினாலும் இதுக்கு வஷ்ணுமன்றென்கிறதென்று வம்மதகிஸ்ஸுவிவகை. புபல்முவுத்தையுரைக்கிறார்
(வஷற்கவென்று) பூனையிதாழிக்குத் தாதுயற்மருளிச்செய்கிறார் (நிராகிரயமெதாழிபால்) இம்மைமே

ம — கூறுரங்களான ஜஹாவாவங்களைபுடைபவனென நான், கொடு- கூறுரம், வொழுபற்ம் கதிகஷ்டமா
யிருக்க அது மாமுவதவொஷவுவாரஷாமற்துக்கு வஷ்ணுமன்றென்று வேறுகிவஷயிக்கவேண்டுமபடி
அதுக்கு இத்தோடே வாஷ்ணுவுவுவம்முண்டாவதே என்கிற ஊஹவத்தாலே கொடுமாவினையேனென்கிறார்.
விடுமாறென்பது- அந்தவொழுபற்த்தை கூநாஹவிக்கைக்காக இந்த மாமுவதவொஷவுத்தைவிடும் வேறாரு
மென்கிறது, ஆறு- வேறாரும், என்- எது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. அந்த வொழுபற்த்தையே வரிதாஜிப்
பனல்லது இந்தமாமுவதவொஷவுஜஹாவாரஷாமற்த்தை விடேனென்கை, அந்தவொழுபற்ம் கொ
டி தரூரம்முத்தாலும் இங்கு வஷ்ணுமன்றென்றுகருத்து, அந்தோ- அய்யோ! இதைவிடுவன் என்னும்வேறு வம்ம
ந்தாலு முண்டாவதேயென்று விஸ்தாரிகிறபடி. [1கா]

விபன்- விஸ்ணற்மான, வரிவெறிணற்மான வென்றபடி. முவுலகு- ஐதுமொவெகூவுயற்த்தை,
பெறிலும்- பெற்றாலும், போய்- மேலேஷயிக வாவங்களில் வம்முமற்றுப்போய், தானேயாளும்- வவ்வ
வதிரோயாதிகார வேறுகிவம்பையை விமொஷம்கழித்து ஸாஜவாரவெனை தான் ஏதுமேயாய் வாதா
தாதூமவ மின்றிக்கே வாகூஷாகூத வவ்வாரவிவதாதூனை தானேயாளும், கெவமாதாநாலம் பெற்
றாலுமென்றபடி. தானேதானே யென்கிற கவயாரணஜயத்தாலே வவ்வாரவிவ திரோயாதகார திமாண
வம்பையங்களும் திமாணவம்பையவிமொஷமும் வாதாதாநாஹவம் கூடிணவுவஹுங்கள். வொழுப
ற்வகெவயுங்கள் இரண்டும்கூடினாலுமென்று வேறுதாதியற்ம். இதுக்கு உறுமோளென்கிறதோடே சவயம்.
புபல்- வவிஷற்நாவமான, மேகம்போல்திநுமேனி- தெவும்போலேயிருக்கிற திவுமஹாஜ விக்ரஹத்தை
யுடையவனை, அம்மான்- வாதியுடைய, புனைபூங்கழல்- புனையப்பட்ட வாஷங்களையும் கழல்களையுமுடைய
னைபான, புனைகை- தொடுகைகை, கழல்- வீரகடகம். வாஷவாரங்களாலும் வீரகடகங்களாலும் சமூ
கூதங்களான வென்றபடி. அடிக்கீழ். திருவடிகளின்கீழ, சபமே யடிமை. வாயடாயே இருக்கிற அடிமை
யையுடைய, சயம். வயம். வபலெவவுபயோஜநமாயிருக்கிற விகெங்கயற்த்தினுடைய என்றபடி. கை-
தலேயிதில், வரிவெறிணற்விகெங்கயற்த்திலே யென்று வேறுகூழ்ம், நின்றார்- நிவ்ஷ்டையை யுடைத்துவர்கள்

மூ—யிம்மைதேன* பயனெயின்பய்யான்பெற்றது றுமோபாவிபேணுக்கே* ॥೭॥

உறுமோபாவிபேணுக் கிவ்வுலகமூன்று முடனிறையச்* சிறுமாமேனி கிமிர்ந்த வெஞ்சினத்தாமரைக்கட்
டநக்குறளன்* நறுமாவிரைநாண்மல

ஆ— வொழுமான திருவழக்கிழ சபதமபடிமை தலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி இந்தவிலாகத்திலே நான் பெற்ற வாராஷாயுஷ்ய பலவஸ்துக்களைத்தருமோ, இவைசொல்லவேண்டிற்றென்னும் வெஹுத்தாலே பாவிபேன்" என்கிறார். ॥೭॥

(உறுமோபாவிபேணுக்கு) வழிவுசிறித்து ஜஹாஜாஹஜூர்க்களையுடையராய் என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்ரீவிலிஷ்ணவர்கள் இங்கேதிரிய அவர்களைத்தவிர்ந்து இவ்வுலகமூன்றுமுடன்நிறையச்சிறுமாமேனி கிமிர்த்தருளின

இ—பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸ்ரீ கத்திலேயென்று) பயனெயின்பமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வாராஷாயுர்தாஹிபால்) வாழவழத்திலே போனபின்பன்றிகே இந்தலோகத்திலேதானே நான்பெற்ற வாராஷாயுர்லாபமான என்றபடி. "ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வே ஏவ மதுரே பலே।
காவிஸங்கமவிஷ்ணுபக்தி ஸுஜனஸங்கதிஸ்சதுர்வர்கபலாத்பரம்" என்றதிறே. ॥೮॥

மூன்றாம்பாட்டு.

சிறுமாமனிசரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வழிவுஜாதிபால்) வழிவுக்குச்சிறுமையாவது ஜகத்ப்ரஸித்தவர்ணாஸ்ரமஜாதியமாயிருக்கை. அன்றினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைத்தவிர்ந்தென்று) நாட்டுக்கு ஸ்வாமிநவஸ்ருஷ்டியாய், திருவடிக்கீழ்புகுகையென்கிறது லோகஸாரத்தைச்சொன்னபடி.

ப—ஸாமவேதர்களுடைய, திருத்தாள்- ஸ்ரீபாதங்களை, வணங்கி- நமஸ்கரித்து, இம்மைதேய- இந்த ஸரீரத்திலேதானே, மை. ஸரீரம். யான்பெற்றது- நான்பெற்றதான, ஸரீராந்தரமின்றிக்கே இந்த ஸரீரத்திலேதானே நான்பெற்றதான என்று தாத்பர்யம். பயனே- வஸ்துவேயாயிருக்கிற; கவயாரண்யத்திலே வாயநகவம்ருகமெனும். எனக்கு வாயநமாயிருக்கையன்றிகே வயஸ்ஸுக வ்ருத்தியோஜநமாயிருக்கிறவென்றபடி. ஸாமவேதர்கள்திருவடிகளை வணங்கி கூநம்மிக்கிறவிது "ஸ்வாம்யாதி தத்தகவிவத்பாரதாது நாம்" என்கிறபடியே சிலருக்கு வாயநமாகவற்றிகிலும் எனக்கு வயஸ்ஸுக வ்ருத்தியோஜநமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. இன்பம்- கூநற்றை, பாவியேனுக்கு- பாபியானவெனக்கு, உறுமோ- கூடாவிதமாகச் சேருமோ, அந்த வைஷம்யத்தைமுமிதிஸ்ஸஹ. என்பேஷிக்கு அந்த வைஷம்யத்தைவ்யுதஸ்கள் ஸாமவேதவிஸ்வாஸாநுரூபமாகமாட்டாதென்று வடதாத்பர்யம். வம்பாஷன் வஸிஷ்டனுக்கு வஸ்ருஷனென்றென்று சொல்லுமாப்போலே இப்படி வாஸ்தவ்ய விஷயம் தமக்கு ஸ்வாபிமாயிருக்கையாலே தம்மைப்பாவியாக வெறுக்கிறார். ॥೮॥

சிறுமாமனிசராய்- சிறிய ஜஹாவாராஷர்களாய், மனிசர்- வாராஷர், ஜகத்ப்ரஸித்த ஸாஸ்த்ரவிஹிதயா சிறியவர்களாய் வாஸாவங்களாலே நிதாந்த்ரவிஹிதகளிற்காட்டில் ஜஹத்தராவாராஷர்களாபென்றபடி. என்னைபாண்டார்- தங்களுடைய இந்த வாரக்ஷணத்துக்கு ப்ராணங்களாலே என்னையடிமைகொண்டவர்களான, அவனடியார்- அவனுக்கு அடிமையாயிருக்கிற ஸ்ரீவிலிஷ்ணவர்கள், இங்கே திரிய- இந்தலோகத்திலே வகிர்பாஹிர்க்கச்செய்தே, அன்றி- அதன்றியே, அவர்களுக்கு இங்கே அடிமையாயிருக்கிற வதல்லதென்றபடி. இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே கூடயம். இவ்வுலகமூன்றும்- தன்னுடைய விலக்ஷணங்களை பறியமாட்டாத இந்தலோகத்ரயமும், உடன்- கூட, யாமவதெவ என்றபடி. நிறைய- வஸ்துபரிகாமம்படி, இதுக்கு நிமிர்ந்த என்கிறதோடே கூடயம். சிறு- சிறியதான, வாலவை ஹ்ரஸ்வாகியான என்றபடி. மா- ஜஹத்தாமான, வளரு- பர்யாவணங்களாலே கூதிஸயிதமான என்றபடி. மேனி- திருமேனியை, நிமிர்ந்த- உந்நதமாக்கினவனை, திவி கூரஸ்ரீவெண வளரும்படி பண்ணினவனை என்றபடி. என்னுடையவனை, எனக்கு வாத்ஸல்யகுணவென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன்- கூராணதாரஸவவிலாவ நனை, கண்திரு என்கிறவிடத்தில் ணகாரவ்ருத்தகாரலவிரு உஹியோ டகாரமாதெஸ. திருக்குறளன்- ஸ்ரீவாமநனுடைய, இதுக்கு அடியென்கிறதோடே கூடயம். நறு- நல்லதான, மாவிரை- ஜஹாவரிஜத்தையுடையதான, விரை- வரிஜம். நாண்மலர்- கூஹிநவவாஷம்போலேயிருக்கிற, நாண்- கூஹிநவம்.

ஞ — ரடிக்கீழ் புகுதலன்றியவனடியார்* சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கே திரியவே* ||கூ||
இங்கேதிரிந்தேற் கிழுக்குற்றென் னிருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த* செங்கோலத்த பவளவாய்ச் செந்
தாமரைக்கணெ ணன்னம்மான்* பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புலன்கொள் வடிவென்மனத்ததா*

ஆ — செந்தாமரைக்கண்களை யுடையபனை ஸ்ரீவாசுதேவனுடைய நல்லவரிசூடத்தையுடைய நாட்டுபோலே ||கூ||
யிருக்கிற திருவடிக்கீழேபுகுகையுறுமோ பாவியேனுக்கென்கிறார்.

(இங்கே) ஹாமவதமெகெங்கயர்ஸ்ரவ வாஸுதேவத்துக்கு வஸ்துகமான ஸமவடநூலவும் வம்
வர்ணர்மாகக் கிடைக்கைக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப் போகவேண்டாவோவென்னில்? அவ்வநூலவய்

இ — இத்தால கீழ்ப்பாட்டில் வொஸ்யர்ர்வெகவதுங்களை ஹாமவதமெஷகவாஸுதேவத்துக்கு வஸ்து ||கூ||
ஸங்கள் அன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே தவிதாவுயிகதாமான தொகுதியும் இங்கு வஸ்துஸமன்றென்கிறரென்று வ்யாக்கியும்சொல்லிற்றாயிற்று.

நாலாம்பாட்டு.

இது ஹாமவதமெஷகமே வாஸுதேவத்காவெஷயென்று நநூவ்யிக்கிற வுகாரணமாயிருக்க இப்பாட்டிலே ஹமவஸ்வெகெங்கயர்ங்கள் நடக்கப்பெற்றால் ஒருகுறையுமில்லையென்றநூவ்யிக்கை கவ்யாதபரிப்பிக்கிறார் (ஹாமவதெதாதியால்) உதாஹரத்தை வ்யாக்ருதிக்கிறார்

ஸ — இத்தனை ரஸிணீபமாஜலும் இது ஹாமவதமெஷகவாஸுதேவத்துக்கு வஸ்துஸமாக மாட்டாதென்கைக்காகச்செ
ந்தாமரை யிதாதியான விமெஷணங்கள், அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, புகுகை- வுவெஸிக்கை, ஸ்ரீவை
குண்டத்திலேபோய் அவன் திருவடிகளிலே வகீஹவித்தாப்போலே இருக்கையாகிற தொகுதியாஹமென்றபடி.
பாவியேனுக்கு- பாவியானவெனக்கு, உறுமோ- கநூவ்யிவஹாமோ, கதீயமெஷகவய்ஹமான
ஹமவதெஷகமொழிய கெவலமவதுஹஷகம் உசிதமன்றென்று கருத்து. வாஸுதேவத்தில் வ்ருத்தி
வயிபான ஹமவதெஷகத்துக்கும் வாதாவயிபான ஹாமவதமெஷகத்துக்கும் தாரதம்யமுவவாதிக்கவேண் ||கூ||
டிற்றேயென்னும் நிவெஸ்தத்தாலே தம்மைப்பாவியேன் என்று வெறுக்கிறார்.

இரு- விஸ்தீர்ணமான, மா- மஹத்தான, தொகுதியஸ்ய நாஸ்தாநெஹவொமிகயா ஸ்ரீவ்ய
மான என்றபடி. நிலம்- ஸகிதிலய, முன்- வகிவஸ்தம், வுலகபாவத்துவந்தவளவிலே யென்றபடி. உண்டு-
வயிற்றிலேவைத்து ரகூஷித்து, உமிழ்ந்த- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே மொமதொகுதிகளை வ்யவஸ்திதக்கொ
ள்ளும்படி வெளியிலேவிட்டவனை, இப்படி ஜகத்துக்கு வஸ்துவுகாரஸஹிதவானென என்றபடி. செம்-
சிவந்ததான, லொகத்தில்காண்கிற வளவன்றிக்கே கதுகாரணமான வென்றபடி. கோலத்த- கோலமு
டையதான, கோலம்- அழகு, கோலமுடையது கோலத்தது. கோலத்தபவளமென்று வஸ்துவடிம். பவள
வாய்- வுவாலெம்போலேயிருக்கிற திருவயரத்தை உடையவனை, வுலயத்திலே ரகூஷிக்கையன்றிக்கே
அந்த வுலயாண்டத்திலே தள்ளினாலும் தன்னைவிடவொண்ணாதபடி ஸநொஹரமான திருவயரத்தை
யுடையவனை என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்- அதன்மேலே காருண்யரஸநிதங்கள்போலே விராலஸ்பி
ரயோரதாகாரங்களான திருக்கண்களை யுடையவனை, என்னம்மான்- இந்த அழகுகளாலே என்னைவஸீ
கரித்து அடிமையாக்கிக்கொண்ட வாதியுடைய, பொங்கேழ் புகழ்கள்- பொங்கியெழாநிற்கிற கலயாணகு
ணங்கள், ‘ஸகலவாவெரெரெகொஉ வஸயவெதெங்கிகஜவெ ரஸிவ்ரவ்யாம் கவ்வரங்கவயிதாவி
தாவு வெவவோம் । கூவெ கவம் தத்தாஉக்வுயிதவுஷவுவ்யீயரவகி வுரஸிவவிவுஹாணு ஸ்ரீஹ
ணநிஜவிதாஃ வுஹவவி’ என்கிறபடியே கூரயத்தில் அடங்காதென்னும்படி கஸ்வுஜமாய் உதாஹர
வ்ருத்தத்தை வுதாநாநாகாரணமாக தத்தஉவவரெவுகிவெ விஜ்ஞாபனங்களான கலயாணகுணங்
களென்றபடி. வாயவாய்- வாயிலே இருக்குமவையாய், என் வாயாலேசொல்லி கநூவ்யவிக்கும்படி யென்
வாக்குக்கு விஷயங்களாயென்றபடி. ‘வாயிலேயிருக்குமவை- வாயவை, ஸம்யிலே வாயவாயென்று ரஸிவ
மாயிருக்கிறது. புலன்கொள்- ஜ்ஞாநேயாவஹாரிகளான, புலன்- ஜ்ஞாநேயம். கொள்ளுகை- கவஹாரி
க்கை, ‘வுவஸ்திதாவஹாரிணாம்’ என்கிறபடியே கதிஸநொஹரமான வென்றபடி. வடிவு- திவ்யாம்ஸ வி
ஸ்ரஹமானது, என் மனத்ததாய்- என்ஸநஸ்ஸிலேயிருக்குமதாய், மனதிலே இருக்குமது மனத்தது. ‘நாவயாதி
ஸ்ரஹமானது, என் மனத்ததாய்- என்ஸநஸ்ஸிலேயிருக்குமதாய், மனதிலே இருக்குமது மனத்தது. ‘நாவயாதி

ழி—யங்கேய்மலர்கள் கையவாய் வழிபட்டோட வருளிலே* ॥ச॥

வழிபட்டோடவருள்பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கிழ்ச்* சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற்.

றிருந்தாலு* மிழிபட்டோடுமுடலினிற் பிறந்துதன்சிரியான்கற்று* மெழிபட்டோடுங்கவியமுதனுகர்ச்சி

ஆ—இங்கேகிடைக்குமாகில் இங்கே வகி-ருத்தால் ஹேஹமென்னென்கிறார். ॥ச॥

(வழிபட்டோட) விரோயிரூவ ஸம்ஸாரோபாதேயவகி-ருகளான சூதாக்கரஞ்சு ஹாரவதிரோஷகு.

ஷய-ருகஹரவஹநாஹவவீதி ஸிஜிக்குமே, வென்னில்? அந்த ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூவ-ருக ஹரவஹநாஹவ.

இ—மிதுாதியால்) இங்கேதிரிந்தேற்கு கிழக்குற்றென் என்கிறதை உரைக்கிறார் (இங்கேபிதுாதியால்) ॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இந்தலோகத்திலே ஹாரவதர்க்கு ரோஷமாயிருக்கையே நிரதிரயவைராக்ஷ-ருமென்றநாஹவிக்

கிற இப்பூகாரணத்தில் இப்பாட்டில் சொகூநாநூமும் திருவாய்மொழிபாடுகிற சூநாநூத்துக்கு வஹ்யரமன்

றென்றுபேசுகை சுவாம்ருதமன்றேவென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (விரோயிதுாதியால்) இங்கு ரோஷகம்

ரோஷவ்ருத்தி, வைகுண்ட-ருமென்றபடி. ஹாரவதவைகுண்ட-ரவய-ருகமென்றிறே கீழ்சொல்லிற்று. காரண

தீரயத்தாலும் ஹரவஹநாஹவம் நடக்கப்பெற்றாலும் விரோயி யிருக்கையாலே அதில் ஹாரவதவைகுண்ட-ரு

வய-ருகமாம்படி வரிவ-ரிண-ருவீதி ஸிஜிக்கமாட்டாமையாலே அது ஸிஜிக்கைக்காக விரோயியைக்

கழித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போக வேண்டாவோவென்றபடி. இப்வ-ரிவ-ராய-ருத்திற்குத் தாதுய-ருமருளி

ரை—யஹாவித்தாரு" என்கிறபடியே நிரஹாரஹ்ருதயரான ரோவாரமாயென்றபடி. அங்கேய்மலர்கள்- அவ்விடத்துக்கே

ய்ந்தமலர்கள், ஏய்கை- சுநாரரிவமாகை, அவ்வடிவுக்கு சுநாரரிவங்களான வகுரை வம்வகாதிவ-

ஷங்களென்றபடி. கையவாய்- கையிலே யிருக்குமவையாய், திருமேனியிலே ஸஜி-ருக்கும்படி கையிலே

வவ-ருஹுவைங்களாயென்றபடி. கையிலேயிருக்குமவை- கையவை. ஸம்ஹிதாகாரமத்தில் கையவாயென்று

ரரிவமாயிருக்கிறது. இவ்வளவால் காரணதீரயத்துக்கும் விஷயம் சொன்னபடி. வழிபட்டு- இப்படிஹா

ர-ருத்திலேஇழிந்து, ஹாரவதர்களெல்லாரும் நடக்கிறதான இந்தவஹுஹார-ருத்திலே நானும்இழிந்தென்றபடி.

ஓட- காலெ ழுஷ்ணரிகளுகாதே உத்தரோத்தரமயிகுமாகநடக்கும்படி, அருளில்- அவன் கூபவெசெய்தருளி

னதுகில், இங்கேதிரிந்தேற்கு- இந்தவரிவலோகத்திலே வகி-ருக்கிறவெனக்கு, இழுக்குற்றுளன்?- தாழ்வுளது?

இழுக்குற்று- தாழ்வு, ஒருதாழ்வுமில்லையென்றபடி. ஹாரவதவைகுண்ட-ரரவய-ருகமான ஹரவஹநாஹவத்தை

இங்கேதானே வரிண-ருமாகப்பெறலாமென்றபடி. ॥ச॥

வழிபட்டு- வ்யரிவவ்யூஹ வைகுண்ட-ரூர-ருத்தைப்பெற்று, வ்யரிவவ்யூஹமாயிருப்பதிறே வழி

யாவது, ஓட- உத்தரோவயியின்றிக்கே நடக்கும்படி, அருள்பெற்று- ஸம்ஸாரநிவத-ருகமான அவன் வ்யாஹத்

தைப்பெற்று, மாயன்- சூர்ய-ரண்டநய-ரரி விரிஞ்சாதிவஸ்துவுடைய, கோலமலர்- ரமணீயவரூபம்போலிரு

க்கிற, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீவாரஹி நிலத்திலே, இதுக்கு இருந்தாலும் என்கிறதோடே சுரூபம். சுழிபட்டோடும்-

ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே சுவதந்த்ரங்களை உடைத்தாய்க்கொண்டு வ்யவஹியாகிற்கிற, சுடர்- வ்யஜைகளை

யுடைத்தான, சோதிவெள்ளத்து- ஜ்யோதிஸ் வ்யாஹத்திலே, சுதுகரரஹீதமான வாரஹவஹத்திலே

யென்றபடி. இன்புற்று- சூநாநூத்தை அடைந்து, இன்பு- சூநாநூம். உறுகை- அடைகை, வரிவ-ரிண-ரு

வஹாநாஹவாநந்த ஸரிதனுயென்றபடி. இருந்தாலும்- வ்யூஹமும், முழுதும்- ஸஜிஷ்ணுவும், கீழ்சொன்ன

வைபவ-ரதிகளு மென்றபடி. வரிவ-ரிண-ரு சொகூநாநூமும் வைபவய-ரதிகளும் கூடினாலும் என்று

வடதாதய-ரம். இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே சுரூபம். இழிபட்டு- நிக்ருஷ்டமாய், ஓடும்- நிக்ருஷ்ட

த்துக்கோரவயியிலே நிறுத்தவொண்ணாதபடியோடுமதான, சுதுகநிக்ருஷ்டமான வென்றபடி. உடலினில்-

ஸரீரத்திலே, பிறந்து- ஜனித்து, ஸரீரத்தோடேபிறந்து என்றபடி. தன்சீர்- தன்னுடைய சுயுணஹா

ணங்களை, யான்கற்று- ஸ்ரவணாஹவத்துக்கு சுதுரதாயொருவனை நான் சுரூவஹித்து, நிரஹாரமாக

சுநாஹவித்து என்றபடி. மொழிபட்டு- அவ்வநாஹவஜநித நிரவயிசுவீதியாலே வாகி்துகளாப்பெற்று,

மொழி- உதி, ஓடும்- உத்தரோத்தரம் நடவாநின்கிற, கவி அமுதம்- கவிகளாகிற சுரூபத்தை, கவிகள்- பாட்

டுகள், நுகர்ச்சி- வாநம்புண்ணுகையை, சுநாஹவித்தையென்றபடி. உறுமோ- சுநாரரிவமாய்ச்

மூ—யுறுமோமுழுதுதேம்*

॥நி॥

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்வீடுபேறுதன்கேழில்* புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னழிக்கையென்னம்மான்* நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகணீண்டவசுரருயிரெல்லாம்* தகர்த்துண்டுழலுப்புட்பாகன்பெரியதனிமாப்புகழே*

॥சு॥

ஆ—வீதிதான் இங்கே திருவாய்மொழியைக்கொண்டு எம்பெருமானை நுகர்விக்கவல்ல வீதிக்குப்போருமோவென்கிறார்.

॥நி॥

(நுகர்ச்சி) வ்யாக்யானம்-ஸ்ரீமதே-ஸ்ரீமதே நாராயணாயவீதியும் வ்யாக்யானமுமாக ஸமஸ்தாநுஸந்தானத்தாலே திருவாய்மொழியாலே எம்பெருமானை யநுபவிக்கவல்ல வீதிக்குப்போருமோவென்கிறார்.॥சு॥

இ—ச்செய்கிறார் (அந்தவ்யாக்யானத்தாலே) தன்சிற்சுகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கே திருவாய்மொழியையிதுவாலே) போருமோவென்றது- வஹ்யமோவென்றபடி. இழிபட்டோடுமுடலினில் பிறந்து என்கிறதின்றாத்பர்யம் விரோதிரூபமெதுவாலே வ்யாக்யானம். வ்யாக்யானம் ஸமஸ்தாநுஸந்தானவீதிக்கு விரோதியேயாகிலும் திருவாய்மொழியாகிற ஸ்ரீகுணவ்யாக்யானத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறக்குமவீதி இங்கே உண்டாகக்கூடும், ஆகையால் இங்குற்ற ஸாமர்த்யத்தைக்கொண்டு பர்யாலோசநமென்கிறரென்றுநகருத்து.

॥நி॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

வீடுமுதலுலகின்பேறு என்றவயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாக்யானத்தாலே) நுகர்ச்சியுறுமோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியாலேயிதுவாலே) கூடுமல்தான்

ஸ—சேருமோ, அதுக்கு வஹ்யம் மாகமாட்டுமோ என்றபடி.

॥நி॥

தன்கேழில்- தனக்கு வஹ்யமில்லாததான, கேழ்- வஹ்யம். நிரவதிகஸௌலப்யமான வென்றபடி. புகர்ச்செம்முகத்த- புகரையும் சிவந்தமுகத்தையும் உடைத்தான, புகர்- தேஜஸ்ஸு, ஒருவருக்கு வஹ்யமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும் க்ரூரஸ்வபாவத்தாலே சிவந்த நேத்ரத்தையுமுடையதான வென்றபடி. களிறு- ஹஸ்தியை, கஜபாவீபத்தை யென்றபடி. அட்ட- அடித்தான, நிரஸநம்பண்ணினதான வென்றபடி. பொன்னழிக்கை- வ்யாவர்த்தகங்களான கும்பஸ்தலங்களை உடைத்தான திருக்கையை யுடையவனை, ஆழி- கும்பஸ்தலம். கஜபாவீபத்தை கஜஸரீரத்திலே அடித்தபோது கையும் திருவாழியுமோதிரமுமாயிருந்த அழகைச்சொன்னபடி. என்னம்மான்- கையும் திருவாழியுமோதிரமுமான அழகைக்காட்டி என்னை வஸீகரித்த வ்யாபியான, நிகர்- ஸமாநமான, ஸஹாயஜாதிக் கநுரூபமான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, கபிலவர்ணமான வென்றபடி. பங்கி- முன்னும்பின்னும்தொங்குகிற கேஸங்களை யுடையவர்களான, பங்கி- தொங்குகிறமயிர். எரிவிழிகள்- ஜ்வலநவத்ஸ நேத்ரங்களான, நீண்ட- கதீர்க்கமான, அசுரருயிரெல்லாம்- ஸஹஸ்ரர்களுடைய ஹிரண்யர்களெல்லாம், - தகர்த்து- வீர்யத்து, உண்டுமிழ்ந்து- ஸுலபமாக நஸிப்பித்தென்றபடி. உழலும்- இதுவேபாவித்தாயாய் வஹ்நியாகிற, புள்வகுத்த, விஷநவ்ருக்ஷத்தை யணுக்கென்றபடி. பாகன்- நிபந்தாவான வ்ருஷபஸ்வாமியுடைய, பாகன்- நியந்தா, பெரிய- ஸகலஜந்துக்களிலுமதிகமான, தனி- அஸாதாரணமான, மா- மஹத்தான, நிரவதிகமஹாத்ம்யமான என்றபடி. புகழ்- குணங்களை, நுகர்ச்சி- வாரம்பண்ணுகை, திருவாய்மொழிபாலே ஸ்ரத்தைபண்ணுகையென்றபடி. வீடு- மோக்ஷாநுபவமும், மூவுலகின்- த்ரிலோகியினுடைய, பேறு- பெறுகையும், வ்யவஹிதமென்றபடி. வஸ்துவொகவ்யவஸ்துவாகிற வ்ருஷபஸ்வாமிவைபவமுமென்கை, உறுமோ?- ஸ்ரத்தைக்கு விஷயமாகச்சேருமோ, அதென்றுநகர்ச்சி வ்யாக்யானமாகமாட்டுமோவென்றபடி. இப்பாட்டை ஸாமர்த்யமிதுவென்னுமிடத்தில் வாரமாகயொஜிக்கும்போது நுகர்ச்சியென்கிறவுபத்துக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உகப்பாம்படியாகத் திருவாய்மொழிபாடுகையென்று தாத்பர்யங்கொள்வது. இப்படிகூத்தில் "திரண்டார்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்செய்தன்னேன்" என்கிறபடியே திருவாய்மொழிபாடுகையே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்கையாலே வஸ்துவிஷயமான ஸாமர்த்யமிதுவென்னுமிடத்துக்கு மோக்ஷாநுபவமும் வ்ருஷபஸ்வாநுபவமும் கூடிவல்தான் வ்யாக்யானமாகமாட்டுமோவென்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் வ்யக்தமாயிற்று.

॥நி॥

மூ—தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்று நிற்கும்படியாய்த்தான்றோன்றி* முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தா யுலகமூன்று முளைப்பித்த* தனிமாத்தைவத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்*

(தனிமாப்புகழே) இங்கேஇப்போதே நான்பெற்றநுகர்கிற ஸாமவதமௌஷகவதத்திற்கு வயற்கமான ஸமவதநுகர்கவமும் இங்கே வஸித்தபின்பு இதுக்குவிரோயியான ஸமவதநுகர்கவமும்வேண்டா இதுக்குவயற்க

இ— என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதையே வ்ருகாராதனரூபேண ஔபகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று வ்யாக்கிகர்ஸம்மதி. இத்திருவாய்மொழியின் கவதாரிகையிலே ஸவெற்ஷுரகவிவெஷவமும் ஸாமவ தமௌஷகவாராதனத்துக்கு வஔபயமன்றென்றிவர் ஆரம்பாட்டுக்குத் காதயற்மருளிச்செய்கை யாலே இங்கு இத்திருவாய்மொழி கரணத்தால்வரும் பீதிக்கு வஔபயமன்றிப்பாட்டுக்குத் காதயற் மருளிச்செய்தது யொஜநாந்தரமாக அநுளிச்செய்தபடி. இந்த யொஜநாத்வயமும் ஸம்பாவநாகோடியநதிலே வஸ்திதமாகிறது. அந்த வாதிவற்யொஜநையான வகுத்தில மூன்றும்பாட்டில் தொகுதாநநுமும் இதுக்கு வஔபயமன்றென்றருளிச்செய்தவர் நடுவே இரண்டுபாட்டுகளாலே நிலஸம்பாவநைகளைப் வரிஹரித்து கரண ரம்இப்பாட்டிலே அந்தகோகுதாநநுமும் வஸெற்ஷுரதாநநுமும் கூடினுல்தான் இதுக்கு வஔபயமாமோவென் கிறரென்றிப்படி இப்பாட்டுக்கு மூன்றும்பாட்டோடே ஸாமதிகண்டுகொள்வது. ॥கூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

ஸாமவதமைகாந்தியற்த்துக்கு வயற்கமாக ஸமவதநுகர்கவமும் வேணுமென்று நாலாம்பாட்டிற்சொல்லி யிருக்க இப்பாட்டிலே அடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றி ஔதாஸீந்யாலே ஸமவதநுகர்கவநிஷேதவசநற்கமான ஸா மவதஸாம்ராஜ்யத்தை வ்ராயிற்க்கை விரணமென்றேவென்ன? இதுக்குத் காதயற்சொல்லுகைக்காக கீழ் மூன்றுபாட்டுகளினுடைய நிஷ்ருஷ்டாஸயற்த்தை யநுவதிக்கிறார் (இங்கேயிதாஸீந்யால்) கரணதீஸாமவத மைகாந்தியற்தவற்கமான ஸமவதநுகர்கவமும் கவைதிக வஸிஷ்டையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸமவதநு கர்கவம் வேண்டாவென்று நிஷேதிக்கிறதாகையாலே இதுநாலாம்பாட்டுக்கு கவிரணமென்றதாயிற்று. ஸௌ ஷகவத்துக்கென்றது- ஸௌஷவ்யத்திக்கென்றபடி. யதா- ஸௌஷகவம் ஸௌஷவாவஃ. அத்தைவசி-ப்பிக்கையா வது- ஸைகாந்தியற்வயற்தமாக்குகையும் ஸாமவதர்கள்பக்கல் உள்ளஸ்நேஹங்களை அறியப்பண்ணி ஸ்நே கரதிஸயத்தையுமுண்டாக்கி அம்ஸ்நேவத்தாலே அந்த ஸௌஷகவத்தை விஸ்ரம்பீகரிக்கையும். தெய்வதத தளிரடிக்கீழ் என்கிறதற்குத் காதயற்மருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குவிரோயீதாஸியால்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்

ஸ— தனி- கவிதீபமான, மா- ஸமஸ்தான, கதிஸ்தாவ்யமானவென்றபடி; புகழே- கீதிற்யையே, நாஸரூ வங்களை இழந்து தத்தோஹ்திதமாய்க்கிடக்கிற வஸ்துவந்திலே இவற்றையுண்டாக்கின ஸமாகீதிற்யையென்றபடி எஞ்ஞான்றும்- வகற்காலமும், நிற்கும்படியாய்- வைதாகங்களிலே வ்ருவிஜமாய்க்கொண்டு ஸ்திரமாயிருக் கும்படியாக, தான்- வ்யவஸ்தை, வாவதுரயங்களாகையாலே ஜீவஜாதங்கள் தன்னைகவைகவிக்கவும் அறி யாதேகிடக்க காருண்யாவ்ருதிதனை தான்தானேயென்றபடி. தோன்றி- "வ்ராஹ்மராவஸீதஸாநஸ்ஃ" என்கிறபடியே வ்யூஹ்ருநவெளுய்த்தோற்றி, முனி- ஸநந்பண்ணுமதான, "வைஹ்யாழி" உகீவஸங்கவிக்கு மதானவென்றபடி. மாப்பிரமம்- ஸமாவை ஹ்மான, வாவை ஹ்மவிவமானவென்றபடி. வாவை ஹ்மென்று வைதாஜங்களிலே ஓதப்பட்டிருந்துள்ள வஸ்துவானவென்னை. முதல்வித்தாய்- முந்தினவீஜமாய், வித்து- வீஜம், வஔற்த்துக்கும் காவ்ருவாதாநகாரணமாயென்றபடி. உலகமூன்றும்- லோகத்ரயத்தையும், வஔற்லோகத்தையுமென்றபடி. முளைப்பித்த- "யஸ்யாவ்ருயிவ்ருதோஷயஸ்ஃஸம்ஹவதி" என்கிறபடி தன்னிடத்தி லே கரங்கரிப்பித்ததான, உதாஹ்நம்பண்ணினதானவென்றபடி. தனி- நிஸ்ஸாஹ்யகமான, மாத்தைவம்- ஸமாதைவத்தினுடைய, "நதைவம்கஸ்சாவாகவரம்" என்றுசொல்லப்பட்ட வாதைவதையினுடைய வென்றபடி. தளிரடிக்கீழ்- உலுவம்போலே கரணவரகரதார ஸ்ரீஸ்ரவரஹ்ரஸிணீயங்களான திருவடி களின்கீழே, தளிர்- உலுவம், புகுதல்- வ்ருவிஸ்ரிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன்திருவடிகளிலே வ்ருவிஹ்நஞ்ஞைப்போலே பிரியாமல் அடிமைசெய்கையென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், அதினக்கு வாராமலே ன்றபடி. இங்குள்ள ஸாமவதர்களுக்கு அடிமைசெய்கைக்கு விரோயியாகையாலே அதினக்கு வேண்டா வென்றுகருத்து. இதுக்கு வாய்க்கவென்கிறத்தேரடே பயம். வெதிருக்கிந்தகோகும் லஜ்ஜைக்காக

மூ—நனிமாக்கலவிபின்பதீம நாரைநட்வாய்க்க நங்கட்தீக*

நாரைம்வாய்க்கநங்கட்குநளிர்நீர்க்கடலிப்படைத்துத்தன்* ரூரைந்தீதாரைமுடிகளைஞ்சமனிலாதபடைபாப்பி*

கீரைம்படர்பூங்கற்பகக்காவு கிறைபன்னுபிற்றின்* கோரைமுடையமணிமலைபோற் கிடந்தான்றமர்கள்

கூட்டீமே* ॥அ॥

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்

அ—மான ஹமகஉநாஹவ வாவயி-ர்தமாய ஹாமவ கவம்ஸ்ரூஷவாவீம நாரைம்வாய்க்கநங்கட்டீகென்கிறார். ॥

(நாரைம்வாய்க்க) அவர்கதளாடு வம்ஸ்ரூஷமீவணுமீமா வாஹவாவாவஸாதுமே என்றும் விஜிக்கவமை

யுமென்கிறார். ॥அ॥

இ—ஹமவஉநாஹவமென்றபடி. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் ஸ்ரீலங்காபுரம்போது இங்குள்ளஹாமவ கவிகேகைபர்ம் விஜிஞமாய்

விடீமோகைபாலே அவ்இதற்கு விராயிபிறே. ஹமவஉநாஹவமுமென்கிறவிடத்தில் வகாரத்தாலே இதுவவர்

யிகவாரவாஷயர்மாணுமென்றுதீர்த்துகிறது. நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன கூது தாஹமவஉநாஹவம் உவய

கூராகையாலே அவனடியாரிதாஜிவாகூத்தாலே அதுவும்கூலிவேறுதமென்று கிணைத்தருளிச்செய்கிறார் (இ

துக்குவய்கமி தாஜிபால்) அவன்அடியார்உதாஜிக்குத் தாதப்மருளிச்செய்கிறார் (ஹாமவதெதாஜியால்)॥

எட்டாம்பாட்டு.

தமர்கள்கூட்டம் நங்கட்குநாரைம்வாய்க்க என்றவயித்து இதுக்குத் தாதப்மருளிச்செய்கிறார் (அவர்

கோளாடிசாஜியால்) இதுவேவம்மதியுமாயிற்று. வம்ஸ்ரூஷம் கவிநாநாஜிதோரம்மகும். ॥அ॥

ப—ரூஸ்ரூஷன் வஸ்ரூஷாஜியாவாரம்பண்ணுகிறதென்றுவ்யாஜிப்பிக்கைக்காகஇங்குகாபணாகாரா ஸ்ரீவணி-ர்

த்தது. அதுதானும் ரூரம்ஸ்ரூவாவாரத்துக்கெல்லாம் வமமாயிருக்கிறதாகூமும் ஹாமவதவிகேகைய-ர்விரோ

யிபாகில் எனக்குவேண்டாவென்றபடி. ஹாமவதவிஸ்ரூஷகூத்தினுடைய சீர்மையை வ்யக்தமாக்குகைக்காக, அவன

டியார்- இர்தகாரணகூவாஜி கமயாணகுணங்களாலே உஸீகாயதராய் ஆவ்யாவஹிகராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ

ர்களுடைய, நனிமாக்கலவி- மிகவும்ஸ்ரூவ்யமான வம்ஸ்ரூஷத்தில், நனியென்ற வ்யாதிசயர்ம், மா என்று

ஆகமத்தாய் ஸ்ரூவ்யமென்றபடி. இன்பமே- வாவமே, நங்கட்கு- இதுவே நிரகிசயவாரவாஷயர்மென்

றநிபப்பெற்றநமக்கு, நாளும்- வய-ர்காலமும், வாய்க்க- லபிக்கக்கடவது, வ்யாதிசயர்நாயாம லெட்ஜ்வியோ

மும், லபிக்கவேணுமென்றபடி. ॥ன॥

நளிர்நீர்- ஸீதலமான ஜலத்தையுடைத்தான, நளிர்- ஸீதலம், வ்ருத்யகாலமாகையால் வாயு-ர்தி

வாஜிதஜ்வஸம்வகு-ர்மில்லாமையால் கூதுதஸீதலமான ஜலத்தையுடைத்தான என்றபடி. இத்தால் காரு

ணத்விசெஷகுஜி தமாயிற்று. கடல்- வனகாண-ர்வத்தை, படைத்து- வ்யவஸ்தித்து, சமனிலாத- வஸாரஹி

தங்களான, வளர்ப-ர்ஜிகளால் நிர்வஹிங்களான என்றபடி. பல- "வயவஸ்ரூஸீஷ-ர்வாரவாஷ" ஜாதீ

ஜிகளில்படியே கூநஞ்சுகளான, தன்- தன்னுடையவையான, தனக்கு கூவாயாரணங்களான என்றபடி. தா

ரும்- திருவடிகளையும், தோளும்- ஹஸ்தங்களையும், முடிகளையும்- ஸிரஸ்ஸுக்களையும், பரப்பி- வ்ருத்யாண-ர்

கமெல்லாம் நிறையும்படி வ்ருவாரணம்பண்ணிக்கொண்டு, இதுக்குக் கிடந்தான்என்கிறத்தோடே யகயம்,

ஸ்ரீவெஷவர்களோடு வயவஸாவயமென்றபடி. நங்கட்கு- இதுவேவாரவாஷயர்மென்றயவ்யவஸிக்கப்பெ

ற்றநமக்கு, நாளும்- வய-ர்காலமும், வாய்க்க- லபிக்கக்கடவது. ॥அ॥

தமர்கள்கூட்ட - உர்வஜநயம்வத்தினுடைய, வல்வினையை- வ்ருவைஷ்ணவ்ஷ-ர்களை, நாசஞ்செய்யும்-

மூ—சதி (து) ர்மூர்த்தி* யமர்கொளாழிசங்குவாள்விற்றண்டாதிபல்படையன்* குமரன்கோலவைங்கணை
வேடாதைகோதிலடியார்தந்* தமர்கடமர்கடமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே* ॥கூ॥
வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழிமாகாயாம்* பூக்கொணைமேனிநான்குபொன்னெழிக்கையென்னம்மா* னீக்க

அ—(தமர்கள்) அவர்களோடு ஸஹவாஸந்தான்வேணுமோ, அவர்கள் அடியாரடியாரடியாராஞ்சதிரே வாய்க்கவமையுமெனகிறார். ॥கூ॥

(வாய்க்க) இப்பூர்வார்த்தமேயெனக்கு மென்வரிஷ்டஹத்துக்குமென்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார். ॥ஐ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ—பாட்டுக்கு ஸம்மதியும் தாத்பர்யமும் அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடி தாழியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

அவர்க்கே குடிகளாயிதாழி தமியேற்குவாய்க்கவென்றபித்துத் அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்பூர்வார்த்தமேயிதாழியால்) இப்பூர்வார்த்தமென்றது- அவர்களுக்கே வாசாவயிகாஸனைபிரசக்தியாகிற ஸஹவாஸாதிகாரத்தாலென்றபடி. என்வரிஷ்டஹத்துக்குமென்றது- குடிகளாய்ச்சொல்லும் என்கிறதின் ஸமிதாதர்யம். வரிஷ்டஹத்துக்குமென்றது- ஸிஷ்டாபரிஷ்டாதிகளான சதுர்வர்ணிகளுக்கு மென்றபடி. இத்தால் கீழ்தமக்கிதை வராயிருத்தவர் இப்பாட்டிலே தம்முடைய சதுர்வர்ணிகளுக்குங்கூட வராயிக்கிறரென்று ஸம்மதிஸூசிதமாகிறது. ॥ஐ॥

ம—நாமம்பண்ணுமவனை, சதிர்மூர்த்தி-அதுக்கு உபயுக்தமாக வாசநாமயதாரங்களான நிதிகளையுடையவனை, சதுர்மூர்த்தியென்று வாமனபோது வதரிவர்திஸஹவிஷ்ணுஸ்வாமியான வென்றபடி அமர்கொள்- யுத்தத்தைக்கொள்ளுமவையான, அமர்- யுத்தம், விரோதிநிரஸனசீலமாக யுத்தாநுஸந்தானின்றுள்ள என்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி- வகுர ஸம்வ வஹ்ன ஸாம்ய முதாதிகளான, வாள் வஹ்னம், தண்டு- ம்ருதி, பல்- கஹஸம்வ்யாகங்களான, படையன்- ஆயுதங்களையுடையவனை, குடரன்- நிகுயுக்தவான, குமரன்- யுவா, இது கிருஷ்ணனுக்குவிசேஷணம். கோல- ஸுந்தரனை. இது காகுத்ஸனுக்கு விசேஷணம். ஐங்கணை- வஜ்ரவாணனை, கணை- பாணம், வேள்- காகுத்ஸனுடைய, மவனென்று காகுத்ஸனுக்குப்பெயர், தாதை- விதாவான ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய, உதரத்துக்குங்கூட உதாஹரணமையாலே நிரதிசயஸௌந்தர்யாவண்யநிதியான கிருஷ்ணனுடையவென்றபடி. கோதில- சுவஸ்யாரஹிதரான, ஆயொஜநாஜ்ஞாஸஹஸம்ரஹிதரான வென்றபடி. யதா- சுவாயாரவியும் ஸகிஸம்பிகையுமாகிற பழுதில்லாதவர்களான வென்றபடி. அடியார்தம்- தாஸஜநங்களுடைய, தம்என்று ஸ்வாமிக்குவுயோகம், தமர்கள்தமர்கள்- தாஸருக்குதாஸரிதர்களுடையை, தமர்களாம்சதிரே- தாஸஸரிதராகிற வாதர்யத்திலே, இங்கு வாதர்யத்திலாவது கைவல்யநிரதிரயபரார்தாஸ்வரூபாத்மயாதாம், தமியேற்கு- ஸம்ஸாரத்தில் தர்மபுத்ரனைக் கிடையாமையாலே கேவலனாயுள்ளவெனக்கு, தமியன்- வநாகி, இச்சுலோகத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியனென்று ரூபிவமாயிருக்கும், தமியேற்கென்று ஷஷ்டியுமாம். வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥கூ॥

மா- ஸஹத்தான, ஸகிஸ்ரீவ்யமான என்றபடி. காயாம்பூ- கதலீபுஷ்பங்களை, காயாவென்று கதலீ. கொள்- கொள்ளாநிற்கிறதான, வாஷ்பங்களைக் கொள்ளுகையாவது வாஷ்பகாம்பிகளைக் கொள்ளுகை. கதலீவாஷ்பகாம்பிஸாமிகளான வென்றபடி. யதா:— ‘கொண்டானெழிலை” என்கிறவிடத்திலேபோலே கொள்ளுகை, ஜயிக்கையாய் கதலீவாஷ்பங்களை ஜயிக்கையாவது கதலீவாஷ்பாயிக காம்பிஸாமியான வென்றபடி. மேனி- திவ்யாம்ஸஸஹவிக்ரஹத்தை யுடையனனை, நான்குதோள்- சதுர்பிர்க்கிரதுங்க கிழலாம்படி கற்பகத்தருபோலேயிருக்கிற நாலுதோள்களை யுடையவனை, பொன்னெழிக்கை- கற்பகதரு பூத்தாப்போலே ஸுகுமாரமான திருவாழியையும் திருக்கையையும் உடையவனை, பொன் ஸப்தம் இங்கே மனோஹரத்வஸுகுமாரத்வாதம். என்னம்மான்- இவ்வழகுகளாலே என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியுடைய, இதுக்கு அடியார் என்கிறதேதோடே. ஸாத்ருச்யம். நீக்கமில்லா. விரோதிமில்லாதவர்களான, நீக்கம்-விரோதம், ஸாஸாதஸஹவிஷ்டனைப்போலே ஒருநாளும் ஸஹவிரோதகாரணவிரோதமில்லாதவர்களான

ழு— மில்லாவழியார்சம்மடியாரடியாரடியாரெங்* கோக்களவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லு நல்லகோட்
பாடே*
கூ

ரு—வென்றபடி. இத்தால் கூநூவெவகாலுமும் கூதாலுமும் கூதாயிநலுமும் மில்லாதவர்களா
ன என்று வழிதாலும். அடியார்- ஓவலுமுதிர்களுடைய, தம்- மென்று வாத்தி-கூர். அடியாரடி
யார்- ஓவலர்க்கு ஓவலுமுதிராயிருக்கு மவர்கள், எங்கோக்கள்- எங்களுக்கு வாழிகள். கோன்- வாழி
கோக்கள் என்று வெவாலவ்நாலும். எனக்கும் என் கூகவாயிகளுக்கும் நிதுவிரவதிகளென்றபடி. அ
வர்க்கே- அந்த ஸ்ரீவிலெஷவர்களுக்கே, வெவகாதாரவிரவதிகவுத்தையும் மாமவதிரவதிகவு வயக்தமாதாத
மரவதிரவதிகவுத்தையும் வ்யாவகிக்ப்பிக்கைக்காக கூவயாரணம். குடிகளாய்ச்செல்லும்- மிரவதிவ்யாதிபண்
ணும் கூலமாய் நடக்கும்படியான, குடியென்று மிரவதிவ்யாதிபண்ணும் கூலத்துக்குப்பேர். நல்லகோட்
பாடு- ஸ்ரவ்யுமான வீகாரமானது. கோட்பாடு- ரகள்ளப்படாத, வீகரணிக்கையென்றபடி. வாழ்வாவி
ஓவலரானவர்கள் நம்மைத்தங்களுக்குமிரவதிமாக வீகரணிக்கையென்ன. ஊழிதோறும்- ஜவாகலுந்தோறும்,
ஊழி- கலும். ஊழி- அதிலுள்ள கூவாதாரவவ-க்கலுங்கள்தோறும், வவ-க்காலமுமென்றபடி. மாமவதிரவதிகவு
ராவத்தில் வீ கியாற்றுமையாலே காலத்தை வெவாவிபம்காப்பெருக்கி இவை இத்தனைகாலமுமெனக்கிது
மிக்கவேணுமென்று பேராசையாகச்சொல்லுகிறபடி. தமியேற்கு- கூவவாயனவெனக்கு. மாமவத
திரவதிகவாலமறிவார் ஒருவருமில்லாமையாலே இதையாசைப்படுகையில் நான் ஒருவனுமேயாயிருக்கிற
வெனக்கென்றபடி. வாய்க்க- மிக்கவேணும்.
1801

இத்திருவாய்மொழியில்சொன்ன மாமவதரில் சமமேமபடமை தலைநின்றிரென்று ஸ்ரீவாதாழ்வான்போ
ல்வாரை, கோதிலடியாரென்றது- ஸ்ரீவாதாழ்வான்போல்வார்களை; இப்வகுத்தில் கோதாரவமும் முன்பு
சொன்ன கூவாயனாவுரிவாமன்றிக்கே நிவ்வாரவிதையைச்சொல்லுகிறதாய் மாமவதிரவதிகவுவபக்தி
மில்லாத மிரவவெவஷவத்தை விவகரித்து கோதிலடியாரென்று கதூவதிகரான மாமவதர்களைச்சொல்லுகிறது.
திக்கமில்லாவழியாரென்றது- இளையபெருமாள்போல்வார்கள், இது நம்பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி.
1801

“நாயெகஸ்யுண ரிநு ரிநு ரவிவா களுராஹீநாஜிகி நீ நாஜீகவ்யுவுணீப வளாவழு-வா வாவாந
யோவாரிவெ! ஸு-ஜநாது-யலெரிவஹிவ்யிரயிபாம ஸு-ஜ:ளுவிஜாகிநாம ரு-விதெகுபவ்பிநவுரு-வாதவரி
யா வதிரவுவதிரு-ஹு-ரி” என்கிறவ்ரூகம் இத்திருவாய்மொழியில் வாராவவ-க்களையெல்லாம் வம்ரு
வித்கிறது. (கூணம்) என்றது- முதற்பாட்டிற்சொன்ன வெவகுபத்தை, (கூநூ) என்றது- இரண்டாம்பாட்
டிற்சொன்ன விதெகரவுத்தை, இரண்டாந்தரம் (கூநூ)என்றது மூன்றாம்பாட்டிற்சொன்ன விரோதத்தை,(கவி)
குவ்பம் கூநாதவுரு-வுபாயகமாய் ஆறாம்பாட்டிற்சொன்ன வவெவ-க்ருபாநுத்தைக் காணிக்கிறது. (வா) மா
வெம்வாவுவபாயமாய் கூநாதமான வரு-வுபத்துக்கு வரு-வுபாயகமாய் வெவகுய-க்ரிவ கூஷத்தில்
வெவிதெகுத்தைப்போலே இவற்றின் வரு-வுபத்தையும் யாதிரோமென்கைக்காக இருக்கிறது. இத்தால் இர
ண்டாம்பாட்டில் வெவகுய-க்விதெகரவுயும் வரு-வுபஞ்சொன்னதும் ஆறாம்பாட்டில் விரோதாநுவவெவ-க்
குபாயமும் வரு-வுபஞ்சொன்னதும் இவையெல்லாவற்றினுடைய வரு-வுபத்துக்கும் உபாதாநமெ
ன்று வாதிவிதமாயிற்று (நயாவாரிவெ) என்றது- மாமவதிரவதிகவுவாவிதெகூயா வெவகுபாதிகளை
க்கு நிகூஷ-ம்சொல்லுகிற இப்பாட்டில் வவிர்த்தவவ-த்தை அருளிச்செய்தபடி. யஜுர்:— எழாம்பாட்டில்
கீழ்ப்புதுதலன்றி என்று விரோதத்தைநிவெயித்தது விதெகரவிதாநவாதல் உபாதாநமாயாதல் வெவகுய
ய-க்ரி வவ-க்விதாரவுஷாவ-க்ரி நிவெயவுரமென்று நிஜாத்தநுளிச்செய்ததாகவுமாம். (வளாவழு-வா வாவா)
என்றது- பொங்கிழுகுழ்கள்வாய்வாய் வழிபட்டோடுங் கவியமுதநுகர்ச்சி என்னும் காலாம்ஐந்தாம் பாட்
டுகளிற்சொன்ன வரிவிதாரவுஷமுணவிவுப கூவிகாரவநிவெவவாவத்தை வருவிப்பித்தபடி. (த்ளுராஹிகா
ஜிகி நீ நாஜீகவ்யுவுணீப) என்கிற விவிரவுஷணத்தாலே நாஜீவனும் மாமவதிரவுஷமாகப்பெறுதே கைவ
ல்யவெவஷமாய் வதாரு-விதெணுக்காவாவாமாகையாலே வெவதாளுரவுரு-மும் கலசியிருக்கிறதென்றும்
தம்முடைய திருப்பவளம் மாமவதிவிக்கைய-ம்பண்ணப்பெற்று வெவதாளுரவாவெவயமாயமும் மிகுந்த
கேபிருக்கிறதென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பித்தவிது அவர்க்கேகுடிகள் என்கிறவிடத்தில் கவயாரணத்தின் தாதய-த்தை

ஆறு—நல்லதோட்பாட்டிலகங்கண்மூன்றினுள்ளுந்தானிறைந்த* வல்லிக்கமலக்கண்ணினையந்தண்குருகூர்சடகோபன்* சொல்லப்பட்டவாயிரத்துளினவபும்பத்தும்வல்லார்க்* னல்லபதத்தான்மனவாழ்வாகொண்ட பெண்டீர்மக்களே* ॥கஉ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நல்ல) இப்படி ஹாமவதமொழிலெதகாரதிகளான ஆழ்வார் இருந்தருளின ஆழ்வார் திருநகரியிலே புகுந்தருளப் பெற்றவீடுபோலே புதுச்சகளித்த திருக்கண்களையுடையனாய் வெம்பெருமானடிகளாகிற இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஹாமவதமொழிகூத்தை நிர்ப்பேதமாகவறுதி வாழ்ப்பெற்றவரென்கிறார். ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— நல்லதோட்பாட்டிலெங்களென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுகியால்) தான்கிறைந்த அல்லிக்கமலக்கண்ணனெனுங்கிற வடிவழகுக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (புகுந்தருளவிதுகியால்) புதுக்கணித்த நவீகுணமான, நல்லபாகுரத்தாலென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிசெய்கிறார் (வடிவ்கிமுகூத்தைஇங்கேபெற்றவென்று) சொண்டபெண்டீர்மக்களேனென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிசெய்கிறார் (வடிவிமு ஹமாகவென்று) ॥கக॥

ஸ— வெளியிட்டருளினபடி. (தா) என்றது முகற்பாட்டுதொடங்கி வெளுப்பர்கிகளிற்காட்டில் ஹாமவதமொழிகூத்துக்குச்சொன்ன வெவ்வகூணத்தை விவகுஷிக்கிறது. (ஸ்ரீஹாரிவம்ஸ்ரீயபாம) என்றது கோதிலடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஸ்ரீஹாகவஸிஹாஸ்திநாம) என்றதும் நீக்கமில்லாவடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஸ்ரீவிஷ்ணுபர்யந்தாஸுபாவுதிம) என்றது நல்லதோட்பாட்பாட்டென்கிறவிடத்தில் நல்லளென்கின்றவடிவுத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்தபடி. (பூர்வுதிம) என்றதால் கோட்பாடு என்றது பூர்வாசார்யவ்யாக்யானமென்று வ்யாஜ்திமாயிற்று. எழாம்பாட்டுதொடங்கி அருளிச்செய்த வம்ஸ்ரீஷவஹ்ருதாஸ ஸாதிகயிஷ்யங்களும் இப்வடிவுத்திலே விவகுஷிதங்கள். (ஸ்ரீஹரிம) என்றது நாளும் வளர்தேதாழி என்கிறதின்வம்ஸ்ரீஹம். (அவஹதிஹி) என்கிறது வாய்க்க என்கிறதற்குவ்யாவ்யாகம். இங்குவடிவுவடிவுத்திலே என்சுகஸ்ரீவம்யிகளுக்குந்தம் இதுவே அலிக்கவேணுமென்கிற சுவம்ர்த்தம் சொல்லிற்றுயிற்று. இனி இத்திருவாய்மொழியிலே 'நீக்கதிகள்முற்றுநதவிர்ந்த'உ கூடிகளாலே சொன்ன வடிவுகுணசேஷ்டாகாரங்களனல்லாம்(நாமபிஹி) என்கிறதால வாஸ்ரீஹீதங்கள். ஆக இவ்ரீகுத்தால்இத்திருவாய்மொழிக்கு வாதாஸ்ரீணவ்யாக்யானம் பணணிற்றாயிற்று.

நல்லதோட்பாட்டு- ஸ்ரீவ்யுபான வடிவுத்தையுடையவையான, ஹாமவதமொழிதிகாரதிகளான ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிற விடமானவென்றபடி. இங்கு டகாரஜிகும் வம்யிவ்யாக்தும்- உலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்- லோகத்ரயத்திலும், ஆழ்வார் ஓநவராலே லோகத்ரயமும் வஹாயமப்வஹமாயிற்றென்றிருக்கிற ஸ்ரம்ஸாரவாஸியிலே நல்லதோட்பாட்டுலகங்கள் என்றருளிச்செய்தது. தான்நிறைந்த- தானேயாம்படி வரிவடிவுணர்ந்தை, தானே வ்யாகரணப்கொண்டு வ்யாக்யானவென்றபடி. ஆழ்வார்- நெடுமாற்கடிமை பாடத்தொடங்கினவாறே இனி ஜகத்தெல்லாம் ஹாமவதமொழிகூ மிருந்தப்படுமென்று ப்ரீதியாலே உஜ்ஜீவனப்கொண்டு லோகத்ரயத்திலும் வ்யாவித்தவனுனவென்னை. அல்லிக்கமலக்கண்ணினை- விகவிகஸிதமான, அல்லி- விகவிதம், ஆழ்வாரிருந்தவிடத்தில் வ்யாவிக்கப்பெறுகையால்வந்த ப்ரீதியாலே உஜ்ஜீவனத்தைக்குறித்து என்றபடி. இதற்குச்சொல்லப்பட்டளென்கிறதுதாடே யாயம். அம்- உஸ்ரீயமான, தண்- ஸீதலமான, வடிவுத்ரஜஹ்ரமான வென்றபடி. தாம் நெடுமாற்கடிமை பாடினவாறே ஊருக்குவகுலுகுவ்ருணஸ்ரீணங்களும் சுவிவ்ருஜங்களாயிற்றனவென்றுகருத்து. குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லப்பட்ட- திருநகரியில் எழுந்தருளிருக்கிற ஆழ்வார்அருளிச்செய்ய உண்டானதான, கடலிலே முத்துப்பட்டதென்னுமாப்போலே பட்டளென்றது ஜநித்தவென்றபடி. சடகோபன்சொல்லுகையாலே ஜநித்தானவென்றவடுவாயும். வாகுவம்போலே தான்தோன்றியாயிருகிற வெஷம்போலே ஊஹ்ரஹமாயிராதே "தயரதர்க்குமகன்" என்னும்படியான சுவதாரம்போலேஆழ்வாராள்சொல்லப்பட்டு வடிவுத்ரஜமானவென்றபடி.

ஸ — ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்- இப்படி ஒருவிலக்ஷணங்களான பத்து பாட்டுக்களையும் கற்றுவல்லவர்கள், நல்லபதத்தால்- ஸ்ரீயுமான சுபகாரஸ்வரூபத்தோடே, பதம்- சுபகார ஸ்வரூபம், ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: என்றபடி. கொண்டபெண்டிர்மக்கள்- ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட தர்மபத்னீ புத்ரர்களைப்பெற்றுக்கொண்டு தாமரை திருவடித்தாமரைகளிலே அவர்களும் சேர்க்கப்பெற்றவர்களாய் என்றபடி. மண்- பூமண்டலத்திலே, மாமாயத்திலேயென்றபடி. வாழ்வார்- மஹாபுருஷர்களை ஸேவிக்கப்பெறுவார்கள், தாமரை திருக்கைகளாலே ஸ்பர்சிக்கப்பெறுவார்களென்றபடி. ॥கஉ॥

ஸ்ரீமத்பரமபதநாதாய நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம: ஸ்ரீவகுளாபரணாதிகுருப்யோ நம:

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸாய நம: ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்பொவநிஷதாத்ய-ப்ரதாவளி:

(நெடுமாற்கடிமை.)

வ்யாமுக்தஸகலகீர்வாணமௌளிமணிரஞ்ஜிதாங்க்ரிநலினம்
ஸ்ரீமத்பரமபதநாதம் ஸ்ரீநிவாஸமஹம் ஸதா பஜே ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தாய நம: ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம: ஸ்ரீவகுளாபரணாதிகுருப்யோ நம:

(வ்யாமுக்தஸகல) நெடுமாற்கடிமை. சூழ்ந்திரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தை உடைய வனுகையாலும், (ஸ்ரீமதபரம) புயல்மேகம்போல் திருமேனி அம்மான்- வடதிருவேங்கடமலைபோலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனுகையாலும், (வாழ்நெடுமால்) உலகமுன்றுமுடனிறையச் சிறுமாமேனிநிமிர்ந்தசிறிய வாமனாவதாரத்தைக்கொண்டு மெத்தமொகையுமும் நிறையும்படி த்ரிவிக்ரமனாய் வளருகையாலும், (ஸுவ ஸ்ரீவைகுண்ட) இந்நிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த- மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்- பூலோகத்திலே எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கையாலும், சூழ்ந்த-தெவ்விதங்களை யுடையவனுகையாலும், (ஸஹித நிரவதாஸ) புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட- கம்ஸனாலே வெறுமிதமாய் ஸகிகளாவிதமாய்வந்த கோவலபாவீபத்தை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்டிஸ்திதி) உலகமுன்றுமுளைப்பித்த-லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளில் ஸக்தனுகையாலும், (ஸ்ரீவளராயிரவொமாஸ) நளிர்நீர்க்கடல்பள்ளிகொண்டநிரதிசயதேஜஸ்ஸையுடைய நீலரத்நவண்ணம்போலே ஸஹ்ருதயத்திலே சாய்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீமதபரம) தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும்சதிர்மூர்த்தி- சூழ்ந்ததிருடைய ஊரிகங்களை நிரஸிக்குமவனுகையாலும், (ஸதஸீவைஷ்ணவாக்ரகண்யாய) மாகாயம் பூக்கொள்- காசாம்பூபோலே ஸ்யாமளையான திருமேனிகாணியாலே எல்லாரையும் ஸுகஸக்தனுகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வாமியுத்தை ஸ்ரீமதபயவட்டமாக விஸதீகரியாநிற்கிறனென்று 'நெடுமாற்கடிமை' யில் ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினரென்கிறார். ॥கஅ॥

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம: விஷயவாக்யவிபாகாய நம: ஸ்ரீவகுளாபரணாதிகுருப்யோ நம:

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸாய நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தாய நம: ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்வரவரமுனயே நம: ஸ்ரீவகுளாபரணாதிகுருப்யோ நம:

இப்படி ஸுஸ்திரமாகத்தில் பத்துஸ்தானங்களாலும் வர்த்திக்கின்றஸ்ரீமன்னாதன்களை ஸம்ஸ்கரித்தருளுகிறார். (ஸ்ரீமதே)

தன்னைக் காண்வேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறபேர்களாலே காணப்படுமவனுய், ஸ்ரீமதாசார்யவிஷயங்களிலே பற்றாதபேர்களாலே தானேயஹணுமாய், விரோதிஸ்வரூபத்தில் தனக்காஸ்ரிதர் பரியவேண்டும்படியான மஹாத்மதேஜஸ்ஸையுடையவனுமாய், சூழ்ந்தர்நிதிதமாக ஸகல விஷயனுமாய், ரக்ஷிக்குமிடத்தில் ஸ்வதந்த்ரனுமாய், ஸ்வதர்மவிரோதத்தில் ஸஹிஷ்ணுமாய், சூழ்ந்ததிருடையத்திலேதானே நிரதனுமாய், தன்னைக்

ஸ்ரு—தா— குறித்துவெதிநருக்குண்டான ஊவர்த்தனத்தையும், அதிலே நிமிஷத்தையும், அதனுடையஎல்லையில் த்தையும், வ்ருகாஸிப்பிக்குமவனுடாயிருக்கிற வெம்பெருமானை ஈஷதஸம்ஹ்ருத்திலே சூழ்ந்திதஹ்ருதயாவதி-யாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கூ०॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீமதே நிகிலலோகமஹாதேஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

கூரநாராயணோவாஸுதேவஸ்துதாவஜிஹ்ரஷ்டஸுகவிர்விபுஃ

யதிஜ்ஞாநாம்பராதீஷஸ்தஸ்மையாமுநயேநமஃ ॥

நிஜஜ்ஞாநாம்ருதாஸ்வாதவிதஸ்தாவிதகல்மஷாந்

ஸ்ரீமதஸ்தாந்விதீவஸ்ஸ்ரீபராங்குஸமுபாஸ்மஹே ॥ ॥கஈ॥

ஸிஷ்யகூடாயாஸ்ஸ்ருஷ்டிஸ்தாரஸ்ரமணிநிஷ்ஸம்ஸுப்தாயதே

வ்யதிஸ்ருஷ்டாவிஷகாஞ்சீதவிஹிதவளஷ்யவிஷயஃ ।

கவிகூஷாவாவைகுஷ்டவ்யதிகரணவாஜ்ஜாஹ்ருஷிதர

வ்யஹாஸ்யம்தஸ்திஷ்டாம்தநுவயிஷவீஹாஸ்ய கடயந்து ॥ ॥கஅ॥

எட்டாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

திருவாய்மொழி — ஒன்பதாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

மூ— (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸாமவதிகைகளில் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை ஸாமவதிகைகளிலிருப்பாரோடே ஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு அவிவேகிகளாயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளை ஸ்ரீவைஷ்ணவதிகைகளாக்கி அவர்களோடே இப்பிரபந்தத்தை ஸஜாதீயனாக்கி அவர்களுக்கு உபகாரகனான குருவை அவர்களுக்கு உபதேசித்தருளின ஆழ்வார் தயாவிபரை இந்த மொகத்திலே காணுமபடியாலே இந்தமொகத்திலுள்ளாரையே ஸ்ரீவைஷ்ணவதிகைகளாகக்கொண்டாலும் அவர்களோடே இப்பிரபந்தத்தை ஸஜாதீயனாக்கி அவர்களுக்கு உபகாரகனான குருவை உபதேசித்து உங்களுக்கு ஸ்ரீவாயிகவிஷ்ணுவான குருவிலே நிஷ்டையாயிருங்கோளென்று உபதேசிக்கிறார்.

* ஜ்ஞானவைராக்யாதிஸகலகல்யாணகுணாத்மகாய ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஃ.*

ஒன்பதாம்பத்து.

ராஜாபாஸ்தபோயஜ்ஞதீயாஹிம்யாதிஸாதனம்
தத்ஸித்யுபஹிதாரம்பவாரணம் பகவத்பரம்
கும்பாநம்பஸ்ஜாமஸ்ஜாமஸ்ரீரங்கநாயகம்.
ஸவ்ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸவ்ஸ்திதிஸ்தஸ்ய ஹ்ருதம்விஸ்வஸ்ஸ்வபம் ॥*॥

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸாமவதிகைகளுக்கு நிர்வாஹகனான ஸர்வேச்வரன் தமக்கும் தம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ஸஹாயமும் இதுவேண்டுமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தந்தபடியை அநுஸந்தித்தருளின ஆழ்வார் அதைமாத்ரமல்லாதாருக்கும் உபதேசிப்பதாக இத்திருவாய்மொழியிலே "பிரான்தொண்டரோமா" யித்யாதிபாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாமான்யத்தை உபதேசிக்கை ஸ்வரூபதர்மமன்றோவென்ன ஸ்வதர்மிப்பிக்கிறார் (இந்தஸாமவதிகைத்யாதியால்) இப்பிரபந்தத்தையென்றது— இந்த ஸாமவதிகைகளுக்கு விஷயமென்றபடி. ஸ்ரீக்ஷைக்காக— உபாயமாகவென்கிற இரண்டுக்கும் ஸஹாவாக்யாதைத்தில் கி யென்பதோடேயந்வயம். உறவைவிட்டென்கிறதற்கு அடியோமாய் என்கிறதோடேயந்வயம். இத்தால் ஸ்ரீவ்ருத்யமென்கிற ஸாமவஸாமாந்யம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரகிவாக்யமென்று ஸ்ரீவிஷயம்.

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் ஸ்வரூபமும் ஸம்ப்ரஹ்யமும். அதில் (உங்களுக்கித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யதாத்பர்யமும் (ஸஜாதீயரித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யஸ்வரூபமும் ஸம்ப்ரஹ்யமும். (உறவைவிட்டு என்கிறது) த்ருதீயவாக்யஹேதுதாத்பர்யமும். (ஸகாரணஸ்ரீக்ருத்தாயென்று) த்ருதீயவாக்யத்தின் ஸ்வரூபமும்

மூ— கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறருங்* கண்டதோடுபட்டகல்லாற்

ஸ்ரீ— கொண்டபெண்டிர்— ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான, உங்களுடையஸ்ரீயுபயத்திலே மிகவும் ஸம்பந்தப்பட்டவர்களான வென்றபடி. இது ஹேயப்ரதிபடராதிகளெல்லாருக்கும் விசேஷணம். பெண்டிர்— ஸ்ரீயைபோலேயிருக்கிறவர்களும், மக்கள்— புத்ரர்களும், உற்றார்— ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர்— ஜ்ஞாதிகளும், பிறரும்— வேதபாஹ்யரான ஸாதாரணஸ்ரீக்ஷைபண்ணுகிறவர்களும் தீர்த்தர்களும், கண்டதோடுபட்டதல்லால்— உங்களைப்பற்றி காணப்பட்ட ஸ்வரூபத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, ஸ்வரூபமானது உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருந்தபடியும்

பூ—காதன்மற்றியாதுமில்லை* பெண்டிசையுங்கீழும்மேலுமுற்றவு முண்டபிரான்* ஒண்டோளாயுய்யலல்
லாவில்லை கண்டீர்தூணையே* ‖க‖
தூணைபுந்சார்வுமாகுவார்போற்சுற்றத்தவர்பிறரும்*மீண்பவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்*

அ—வரூஉயகாமத்தில் எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்துப் வரி* ஹரித்தருளி ஒலொவகாரசனை
வெம்பெருமானுக்கடியோமாயுய்கையொழிய வேறுகூகாரில்லையென்கிறார். ‖க‖
(தூணையும்) வரூஉயொஜநவரைப்டர்லே வகி-பாகின்று வுவரூயொஜநவராயி ருக்கிறவர்

இ—ஹாயஷ்ம். (வரூஉயகாமத்திலிதரூதியால்) தரூதீயவாஉமும், (அடியோமிதரூதியாலே) தரூரீயவாஉமும்வரூவாஉரூதம். வரிஹரித்தருளியென்றது- சூவத்தைப்போக்கி யருளியென்றபடி. இப்படியிப்பதனை வகரூதித்தலே காரணஹரூஹரூத்தென்கையாலே அவனுடைய நிரவயிகவரூஹரூகுமிப்பத்துக்குப் வரூதீவஉரூணமென்று வகுவிதமாயிற்று. இத்தால் வவெஷ்ஷரூன் வகுவஹஉரூதாகம்பண்ணுமிடத்தில் தான்நினைத்தபடியன்றிக்கே ஹாமவதவரூநாமரூணமாகக் கொடுத்தருளுமென்னுமிடத்தைக் கீழ்ப்பத்திலே காரவயித்தருளி அதுக்குநிதானம் அவனுடைய நிரவாயிகவரூஹரூகுமென்றிப்பத்திலே காரவயித்கிறரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு வரூஹதிவரூவிவிதையாயிற்று. இவ்வர்த்தத்தை “நவீவஉவிரூவரூஹிநு ÷ மணயக” என்று சூவாயஷ்ன் அருளிச்செய்தார். ‖க‖

* இரண்டாம்பாட்டு. *

தூணைபுந்சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாரூயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (வரிதரூதியால்) அட்டைகள்போல் சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாரூபஷ்மருளிச்செய்கிறார் (வரூயொஜவநதரூதியால்) இத்தால்

ஸ—அத்தோடுகூட உங்களோடு வரூவரூயித்திருக்கு மத்தனையொழியவென்றபடி. சுயஷ்முள்ளதனையும் அந்த சுயஷ்த்துக்காக வெரூவரித்திருப்பார்க ளத்தனையொழியவென்கை. மற்று- வரூகாராஜவரூண, அந்த ‡
சுஷ்டரூவாயிற ருமென்றிக்கேயென்றபடி. காதல்- வெரூஹமானது, உங்கள்பகல் அவர்களுக்கு வெரூஹ மானதென்றபடி. யாதும்- ஒன்றும், ஏராஷத்துமென்றபடி. இல்லை- இதுவெஹகாமஷ்ம், ஆதலால் வேற்ற ரகூஷகரில்லையென்று மேலேசுஙபிக்கிறது. எண்டிசையும்- எட்டுதிக்குக்களையும், எண்திசையென்கிறவிடத் தில் ணகாராஜவாவரூ தகாரவரூடகாராஜெஷஃ. கீழும்மேலும்- கூயொலொகங்களையும் உவயஷ்லொக ங்களையும், முற்றவும்- சூரூஹரூத்தையும், உண்ட- வரூஉயகாமத்திலே தன்வயிற்றில்வைத்து ரகூஷித்தவனை பிரான்- ஒவெஹாவகாரகனுக்கு, தொண்டீரோமாய்- நம்ஷாவஷ்ஹ ருதராய், நிகுமாயுள்ளஷாவரூத்தை நம்வை ஜியுழிசைத்தவர்களாயென்றபடி. -அவனுக்து நம்மநாயிருப்பதொன்று கொடுக்கவேண்டுவ தில்லையென்று கரு த்து. தொண்டர்- ஷாஷர், இசரூவரூத்தாலே தன்னைச்சொல்லிகொள்ளும்போது தொண்டரோடென்று ரா வேமாயிருக்கும். சுஹிரூவரைக்குறித்துச் சொல்லும்போது தொண்டீரென்வேண்டியிருக்கத் தொண்டீரா மர்யென்றுசொன்னது அவர்களை ஹீபவெஹந வரிஹ ரித்து வளஹாஷஷ்த்தாலே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, தூணை- வேறொருருவஹயாடமானது, சுவத்தில் வஹாபமாகத்தகதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- ஒருகாலத்திலுமில்லைகிடீகோள்? கண்டீரென்றது- இதில்வஹாபமிலலையென்னைக்காக. ஆதலால் அவனுக்கே அடிமையாகுங்கோளென்றுகருத்து. ‖க‖

தூணைபும்- வரூவஷ்ஷங்களில வஹாபநும், சார்வும்- சூவத்தில் சுவாஸ்ரயமும், ஆதுவார்போல்- ஆதிறவர்கள்போலே, “வகுகுஷ்வம்வரூவ-வஷ்ள” என்கிறபடியே நம்முடைய வரூவஷ்ஷங்களிலே தாங்களும் ஆதுகளை நம்மோடொக்க சுரவஹிப்பாரும்போலும் சூவத்துவந்தால் அதைதீக்ஷிகூவிப்பார்போலு மென்றபடி. இதற்குச்சுவைப்பர் என்கிறத்தோடே சுஹயம. சுற்றத்தவர்- வையோவாயிருக்கிறவர் களும், பிறரும்- சுற்றத்தவரல்லாத சுஜநங்களும், வரூஹயஷ்ர ருவாராகையாலே வையோக்களோடும் சுஜநரோடும் வாசியிலலையென்று கருத்து. ஆணைப- ஆணையும்படி, அதைத்தாங்கள கைக்கொள்ளலாம்படி, வந்தவாக்கம்- உங்களுக்குவந்த வளவத்தானது, ஆக்கம்- வளவதது, உண்டேல்- உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல்- ஜளூ ரிணைகளைப்போல், சுவைப்பர்- வரூவிப்பர், சில வுபாயவிஸேஷமுடையார் தங்க ளுக்கு வஸிகமென்று நினைத்திருக்கும்படி. அவர்களது ஸரீரத்தில் ரகூதங்களை அட்டைகள் வரூஹயஷ்மாகப்

மூ— கணையொன்றுலேபழமரமுமெய்தவெங்கார்முகிலேப்* புணையொண்ணப்பப் போகிலல்லாவில்லைகண்டீர்
பொருளே* ॥உ॥
பொருள்கைபுண்டாய்ச் செல்லக்காணிற் போற்றியென்றேற்றெழுவ* நிருள்கொடுன்பத்தின்மை

ஆ— கணைவிட்டி லெகூலவரவுரையொஜநவாரூன உஸாயாதஜனேபே ரகூகூகூகப் பற்றப்பாருங்கோள்? வேறொருவரைப்பற்றி யொரு வுரையொஜநமில்லையென்கிறார். ॥உ॥
(பொருள்கை) இப்படி வுவுரையொஜநவாராகையாலே வுரையொஜநமுள்ளபோதுபற்றி வாரிவுரவை

இ—கீழ்ப்பாட்டில் வளகிகுவையாக்கள் வொவையிகவ்வுவமரென்றவர் இப்பாட்டில் அதுவும் வஜநசோதர மென்கிறரென்று வம்மதிவ்வுதிக்கிறார். எங்கார்முகிலே பென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (கைவ லைதாழிபால) உஸாயாதஜனேயென்றது கணைபொன்றுலே ஈதாழியாலே வுவ்வாகூர்ம். தாரீபவா ஏத்தில் சுவிவுரு தாகூர்மருளிச்செய்கிறார் (ரகூகூகூக ஈதாழியால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிற தற்குத தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவரைபிதாழியால்) ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டில் வொய்வராளர் வுவுரையொஜநவாரென்றவரிப் பாட்டில் அத்தால்வமித்த தொஷாகை ரத்தைச் சொல்லுகிறரென்று வம்மதிகாட்டுகிறார் (இப்படியிதாழியால்) வுபாதிவாஹாகூர்த்தை வம்முவதி க்கிறார் (வுரையொஜநமுள்ளபோதிதாழியால்) வீதீபவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (வாரிவுரு

ஸ—வாநம்பண்ணுமாப்போலே இந்த வொய்வராஹாகூரும் உங்களுக்கு வரிதம்செய்வதாக வுவாவரித்துக்கொ ண்டு தாங்கள் வுவித்துப்போவரத்தினே பென்றபடி. இது வொதாஸர்ம்ம், ஆகையால் இல்லைகண்டீர் பொருளென்று வம்வையிக்கிறது. கணையொன்றுலே- வொணமொன்றுலே, கணை- வொணம். ஒரே வொ ணத்தினுலே என்றபடி. ஏழ்மாமும்- வுவுவாலயுகூங்களையும், எய்த- வெயநம்பண்ணின, என்கார்மு கிலே- என்னுடைய காலதிவுவத்தை, முகில்- திவம். என்னுடைய வுரையொஜநவாரனை வுரதொ வகூராகனே பென்றபடி. எம்மென்று கூதநிவொஹாவநம். திவாராஜர் தமையனுலேவிம்விக்கப்பட்டு வாரிவுதிரோப் நிர்நாநாஷ்யமானகாட்டிலே இருக்கிற குவதூரையிலே தாம்வந்துதவி "வாஸ்ரீவஸ்ரம்கித ஸ்ரவஸீத்தியம்வீரியுண ராவவெ" என்கிறபடியே அவர் கதிஸம்கைபண்ணியிருக்க "வவிவைகெநதிவொ ஷாணா" என்கிறபடியே வுவுவாலயுகூங்களையும் வெயநம்பண்ணி அவருடைய கதிஸம்கையை நி ஸ்ரஷமாகப்போக்கியருளி உம்முடைய எல்லாகாயர்மும் நாம் நிவர்வஹித்துத் தரவல்லோமென்றவரை விஸ்வவிப்பித்து ரகூகித்தருளி இப்படி வாரிவெயர்குவுவாஷர்னை வென்னுடைய வுரதொதாரனேயென் கை. திவாராஜருக்குச் செய்தருளினதை 'எங்கார்முகிலே' என்று வீதுகிஸயத்தாலே தம்பேரழகச்சொ ல்லுகிறார். புணையென்று- கூவாஸ்ரயமென்று, புணை - வூவம், குவதூணர்வத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாத வுர்மாஸ்ரயமென்றயுவவித்தென்றபடி. அவனுக்கிடவேண்டுவதொருபச்சையில்லை, இந்நினவே யமையுமென் றுகருத்து. உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப்வுவகிர்த்தாலல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தா லொழியவென்ற படி. பொருள்- வுரையொஜநமானது, வேறொருவரை கூஸ்ரயித்தொரு வுரையொஜநமானதென்றபடி. இல்லை கண்டீர்- கண்டீரென்கிறவித்தாலே இதில் வம்ஸயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த உஸாயாதஜனே யே கூஸ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ॥உ॥

கை- ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய்செல்லக்காணில்- சுயர்முண்டாய் நடக்கக்கண்டார்களாகில், போற்றியென்று- திவஹாஸாஸநவாக்களான ஸவங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது திவஹாஸா ஸநவொயகம், இது மற்றுமுள்ள திவஹாஸாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கே வுரூஸ்நாயர்மாய் இரு க்கிறது. ஸஸிவஹந வூதாழிகளாலே அவனை சுவிழுவைக்கிக் கொண்டென்றபடி. ஏற்று- சுநதோர வதி அவன் வீதியாலேகொடுத்த யநங்களைக்கையிலே ஏற்றுவாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்- யயாஸிமவதிகம்போய் விடுவர்கள், இருள்கொள்- சுஜ்ஞாநாம்யகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற, வைஜியைக்கலங்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து- உர்வேத்தையுடையதான, உர்வாவஹமான வென்றபடி. இன்மை- இல்லாமை யை, வாரிவுரத்தையென்றபடி. வையர்க்களுக்குக்கொடுத்தேயநமெல்லாம்போய் வரிவுரப்விட்டபடியை யே கூஸ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து.

கை- ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய்செல்லக்காணில்- சுயர்முண்டாய் நடக்கக்கண்டார்களாகில், போற்றியென்று- திவஹாஸாஸநவாக்களான ஸவங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது திவஹாஸா ஸநவொயகம், இது மற்றுமுள்ள திவஹாஸாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கே வுரூஸ்நாயர்மாய் இரு க்கிறது. ஸஸிவஹந வூதாழிகளாலே அவனை சுவிழுவைக்கிக் கொண்டென்றபடி. ஏற்று- சுநதோர வதி அவன் வீதியாலேகொடுத்த யநங்களைக்கையிலே ஏற்றுவாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்- யயாஸிமவதிகம்போய் விடுவர்கள், இருள்கொள்- சுஜ்ஞாநாம்யகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற, வைஜியைக்கலங்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து- உர்வேத்தையுடையதான, உர்வாவஹமான வென்றபடி. இன்மை- இல்லாமை யை, வாரிவுரத்தையென்றபடி. வையர்க்களுக்குக்கொடுத்தேயநமெல்லாம்போய் வரிவுரப்விட்டபடியை யே கூஸ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து.

மூ— காணிலென்னேயென்பாருமில்லை* மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்* கருள் கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லைகண்டீரரணே* ॥சு॥

அரணமாவரற்றகாலைக்கென் றென்றமைக்கப்பட்டா* ரிரணங்காண்டகெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே* வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறத்தவன் வண்புகழே* ॥சு॥

ஆ—த்தில் விடும்வஹாவரான அவர்களைவிட்டு சூவஹ்வனை கூஷ்ணனுடையகூரைவக்கு விஷயமாயுய்யிலல்வால் வேறொருரூகூஷ்யில்லையென்கிறார். ॥சு॥

(அரணமாவர்) தூவ்வுஷாநாஹிகளாலே சூவத்துக்கு வெம்பாக்களை வம்வாஹித்துவைத்தால் அவர்களும் சூவத்துவந்தால் கூதிவ்வராய், கநாவகூதைரப்போலே யுதவார், ஆதலால் அவர்களைவிட்டு உவகாரவெகூஷனன்றியே வடமதுரையிலேவந்துபிறந்து சூவஹ்வரைரூகூஷிக்கும் வஹாவனைவனுடைய கூவ்ரணை இ—தாஹியால்) கூதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூவஹ்வனிதாஹியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூவைக்கிதாஹியால்) ॥சு॥

✱நாலாம்பாட்டு.✱

வூயஜுவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தூவ்வுதாஹியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே வம்வாத்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து வ்ரஹ்மித்தவர் சூவதாலும்வந்தால் வாசைகர்யும்சொல்லாரென்றவர் இப்பாட்டிலே தூவ்வுஷாநாஹிகளாலே நீங்கள் அவர்களை வம்வாஹித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறரென்று வம்மதிவ்ரஹ்மிக்கிறது. த்ருதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூவத்துவந்தா லிதாஹியால்) வருணித்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாஹியால்) இன்றி இட்டாலு மஃதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொன்னதாகவுமாம். இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வடமதுரைப்பிறந்தவன் என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உவகாரெதாஹியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத்

மரு— யென்கை. காணில்- கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை- என்னசெய்கிறுயென்றொருவார்தைர்க் சொல்லுவாருமில்லை, வகூரத்தாலே தாங்கள் ஒரு வார்தைர்சொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம் நடக்குமென்றாலும் வ்ரிவர்மிவனாலே உவகூதராயிருந்தவர்க ளெவ்வளவும்செய்யவிணையாரென்றுகருத்து. ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று வம்பம்யம். மருள்கொள்- சூஹூநத்தைக்கொள்ளும்படியான, ஜநத்துக்கு நெஞ்சுகலங்கும்படி ஹயங்கரமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாவாரங்களையுடையவர்களான, அசுரர்- சுவரூபர்கள், மங்க- நஶிக்கைக்கு, வடமதுரை- உத்தரஶ்ரீயுரூபநகரியிலே, பிறந்தார்க்கு- சுவதரித்தருளின கூஷ்ணனுக்கு, வ்ரிஜாயாம் வஹ்வவநம். அருள்கொள் ஆளாய்- அருள்கொள்ளும் ஆள்களாய், கூவா வாதீரமான ஔஹஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண்- வேறொருரூகூஷ்யா னது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவனையே சூரயியுங்கோளென்று கருத்து. ॥சு॥

அற்றகாலைக்கு- கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு, சூவஹகாலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென் றென்று- நமக்குரூகூஷகராவரென்றென்று பலகால்நிணைத்து, ஆமைக்கப்பட்டார்- வய-ர்வ்யமாக்கப்பட்டார், காய-ர்கூஷிராக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் சுவைகூடிதமெல்லாஞ்செய்வரென்று தேறியிரு க்கும்படி. தூவ்வுஷாநாஹிகளாலே வஶீகரிக்கப்பட்ட பொய்யவாஹாவர்களென்கை. இரணம்கொண்ட— ஶணம் வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பரரவர்- உஹ்யரானவார்கள், தெப்பர்- உஹ்யர், சுவரூபென்றபடி. தாங்கள் ஶணமாகக்கொடுத்துவைத்த யநத்தைத் திரும்பவாங்கிக்கொண்டவர்கள்போலே அவர்கள் சூவஹகாலம்வந் தபோது தூத்ய்வகாரம்பண்ணினையாதே கூரூரராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றியிட்டாலும்- இல்லா மல்போனாலும், நீங்கள் யநங்களைக்கொடுத்து வம்வாஹித்துவையாவிட்டாலும், ஆஃதே- அதுவே, அவர்க ள் சூவத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிஶ்சிதமென்றபடி. யநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசி யில்லையிறேயென்கை. வருணித்து- வணீர்த்து, என்னே- என்னவ்ரயோஜநம், கூதிவ்நுடைய வ்யகாரங் களை விஸ்மரித்தென்னதூயொஜநமென்றபடி. அவர்களை விடுங்கோளென்றுகருத்து, வடமதுரைப்பிறந்தவ ன்- எல்லோருக்கும் சூவத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரஶுரூமெயிலே சுவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே-

மூ— சரணென்றுய்யப் போகிலல்லாவில்லிகண்டீர்சதிரே* ॥சா॥

சதிரமென்றுதம்மைத்தாமேசம்மதித்தின்மொழியார்* மதுரபோகந்துற்றவரே வைகிமற்றென்றுமவ*
ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்* கெதிர்கொளாளாயுய்யிலல்லாவில்லி கண்டீரின்
பமே* ॥ரு॥

அ—ரணங்களை ஸரணமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவேசதிரென்கிறார். ॥சா॥

(சதிரமென்று) சதிராகவாழாநின்றேமென்று தங்களைத்தாங்களேயிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடை
ய ஸ்ரீகளையுடைய ஸ்ரமானவிலாஸங்களை ஸேவித்தவர்களை ஸேவிக்கைக்கிடான யொருவகைகுன்றினவா
றே அவர்களாலே மிகவும் வணிலவிக்கப்படுவர், லோகமெல்லாமதிரும்படியான வீரவீதிகளையுடைய

இ— தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸரணஜிதாதியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இசைந்துளன்கிறதற்குப் ஸேவித்தவர்களென்கிறத்தாடே யுயம். வைகினென்கிறதற்குத் தாதயர்மரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸேவிக்கைக்கிடானவிதாதியால்) யொருவகை யளவநவாவதாதிகள், குன்றினவாறே-
வாகவேயிகமானவாறே, மற்றொன்றுறுவர்களென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார்(அவர்களாலேயிதாதியால்)

ஸ—கவீரணஸரணங்களே, வண்- கவீரணம், புகழ்- ஸரணம், உயாகூதாதிஸரணங்களென்றபடி. சரணென்
று- ரகூஷகங்களென்று கயுவவயித்து, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கவேறுவகிர்த்தாலல்லது, சதிர்- வா
தஸ்ர்மானது, கூநாயாவெந ஜ்ஞாவஸ்ர்த்தையடைகையாகிற வாதஸ்ர்மானதென்றபடி. இல்லிகண்டீர்-
இல்லிகிடிகோள். ॥சா॥

சதிரமென்று- சதிராயிராநின்றேமென்று, சதிர்- வாதஸ்ர்ம், சதிரையுடையவர் சதிர், இச்ஸ்வைத்
தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்று.ரகூஷம். ஸ்ரீவிதவிஷயத்தை வஸீகரித்துக்
கொண்டு ஸேவிக்குமவாதஸ்ர்த்தை யுடையவராயிராநின்றேமென்று என்றபடி. தம்மைத்தாமேசம்மதித்து-
தங்களைத்தாங்களே வாஜிகித்து, "ஸவஸ்ரவாஹிகாஜிகாரிகாஸ்ரீயாம்மானிதா" என்கிறபடியே இதுவ
ஸ்ரமல்லானமையாலே தாங்களேதங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளே வஸ்துவாஹித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிது
ஸாவஸ்ரமாயிருக்குமிறே. இதுக்குத் தற்றவரென்கிறத்தாடே யுயம். இன்மொழியார்- ஸ்ரீரோகிதையையு
டையரான ஸ்ரீகளுடைய, இன்- ஸ்ரீரம், மொழி- உக்தி, "ஸ்ரீகிஷ்கிவாவியொஷிதாம் ஸ்ரீஹாராஸ்ரஸ
ஸேவகேவலம்" என்கிறபடியே உக்திமாத்ரம் ஸ்ரீரமாகச்சொல்லி வஸீகரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து.
மதுரபோகம்- ஸ்ரீரங்களானவிலாஸங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்கொண்டவர்களே, துற்றுகை- வணர்-
மாகஸேவிக்கை, வணர்மாக கூநஸேவித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் வணிலவத்தினுடைய வஸ்ரவிதா
கவிஸ்ரதாதநஸேவெந கூதீகரணவாவதாரணவாகவுவரம். வைகி- காலம்கழிந்து, வைகை- காலம்கழிகை, யள
வநாதிஸயிதமெகள் கூதீதமானவாறே என்றபடி. மற்றொன்று- வேறொருவஸ்ரவத்தை, கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ரீர
ஸாவஸ்ரணீயவிலாஸங்களுக்கு விவரீதங்களான வ(ள)ரஸஹாஸஸ்ரணாதி தகூகூதவணிலவ வரவவிரோகமே
யென்றபடி. அந்த ஸ்ரீகள்பண்ணும் வணிலவம் வாவாதிமொவரமென்னைக்காக வேறொன்றென்று வஸ்ரமாக
நிர்வர்த்தித்தது, உறுவர்- அடைவர்கள், கூகிவஸ்ரிவிதிகளாய்க்கொண்டு லோகஸ்ரிதிகளாயிருந்த ஸ்ரீகளே
விஷவஸ்ரரராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலாலின்பமில்லைகண்டீரென்று மேலோடேவவயம். அதிர்கொள்-
அதிர்கையைக்கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை - கவம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கவம்ஜநகமானவென்றப
டி. செய்கை- வ்யாவாரங்களையுடையவரான, அசுரர்- கூவரர்கள், மங்க- நஸிக்கும்படி, வடமதுரை- உ
தாரஸ்ரீரப ரவிரயிலே, பிறந்தாற்று- வவர்க்காலமும் வகூர்காரமாக ஸ்ரீபுனைக்கொண்டு வவர்க்கும்
கூதீதாநம்பண்ணுகைக்காக சுவதரித்தருளின ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொள்ஆளாய்- எதிர்கொள்ளும்தாவ
ராய், "கூநாகூகாரவவம்ஸ்ரஸ்ரவெஹ்ஜநாதர்நம்" என்னும்படியிருக்கிறவனுக்கு வ்ரமகாரவவஸ்ர
ரரிகளோடே கூதீதமநம்பண்ணும் தாவர்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, இங்குஉ
ஜ்ஜீவநம் வரரவதாவர்தமாஹம். தாதஸ்ரரிதமநாரவவரரவதாவர்த்தைப் பெற்றாலல்லதென்றபடி.
இன்பம்- வஸ்ரவமானது, இல்லிகண்டீர்- இல்லிகிடிகோள், ஆகலால் அவன்பக்கலிலேயே நீங்கள் கூதீதமநாதி

மூ— இல்லைகண்டீரின்பமந்தோவுள்ளதுகினைபாதே*தொல்லையார்களைத்தினைவர்தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்* மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழ்* சொல்லியுய்யப்போகிலல்லான் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே* ॥சு॥

ஆ— சுலபமாயும்படி வடமதுரைப்பிறந்தற்கு வ்யாக்யானப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியாரா யுப்பி லல்லாலேவேறு வ்யவஹிதமில்லையென்கிறார். ॥ஞ॥

(இல்லைகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறுபுகலில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதே யெத்தினைவரிங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனேநஷ்டபோதே சாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டானப்பண்ணுகைக்காக வந்துபிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையே சொல்லியுய்யும்போகாள், வேறுப்பலரகில்லை இது வம்கூம்வணசொன்னேனெமென்கிறார். ॥சு॥

(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கை மிகப்பரவாமே வ்யக்தமாக்குகிறார். வேறுவஸ்துவுமில்லாதபடி வ்யாக்ஷே

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஔதார்யாக்கள் சூவதற்கிலே உதவாரென்றவர் இப்பாட்டிலே அவ்வள வேயன்றிக்கே சூவத்திலே விரோதமும் பண்ணுவார்களென்கிறரென்று வ்யாக்யானம். யதா- கீழ்ராலுபாட்டாலும் அவர்களோ வராவகாஹாவர் என்றவர் இப்பாட்டில் வராவ்யாஹாவரென்கிறரென்று கருத்தாகவுமாம் எதிர்கொளாளாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாமிதத்வாதியால்) மோஷம் வ்யக்தம். ॥ஞ॥

ஆறாம்பாட்டு.

உள்ளதுகினையாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதாதியால்) வ்யவ்யர்த்துக்குப் மமி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமிதாதிபால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன வராவ்யாஹாதாநம் சாத்ருஷ்டார்த்தமாகையாலே நீங்கள் சாதிகுணிதஹேதூபராகுங்கோளென்று உபதிஷ்கிறரென்று வ்யாக்யானம். சுருக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாக்ஷேவ ணசொன்னேனெமென்று) மோஷம்வ்யக்தம். ॥சு॥

*ஏழாம்பாட்டு *

அவன்குணாணுணமே சாஸ்த்ரம்யெபமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன சாஸ்த்ரத்தையே குற்றமில்சீர்க் கற்றிதாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாசாரார்த்தியன்றிரேவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (இ ச்சுருக்கையிதாதிபால்) சுருங்கச்சொன்னேனெமென்றிருக்கச்செய்தே வ்யக்தமாக்குகிறதென்னக்கூடுமோவென் றுபாகிபாமைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (மிகப்பரவாமேயென்று) எவ்வுயிர்க்குமென்றதால் வம்சாவஸ்துத்தை

ரு— ரவிகராம்படி யாகுங்கோளென்று கருத்து. ॥ரு॥

இன்பமில்லைகண்டீர்- எம்பெருமானல்லது வேறுவ்யவஸ்தை இல்லைகிடீகோள், உள்ளது- அவனை யொழிய வேறு வ்யவஹில்லையென்கிற இந்த யதாவஸ்துவான வஸ்துத்தை, கினைபாதே- சாஸ்த்ரம்யாதே, வராதிஸ்துத்தெரியாதே யென்றபடி. தொல்லையார்கள்- சாஸ்திகாஸ்த்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை- சாஸ்திகாஸ்யம், எத்தினைவர்- சாஸ்த்ரார்தரான ஜநங்கள், தோன்றி- பிறந்து, கழிந்தொழிந்தார்- சாதீத ராய் விட்டார்கள். வராதிவ்யாப்தாநம் பெருமையாலே அவர்களுக்கு ஜநநமரணாதிகளே வர்ஜநீய வஸ்துவென்று கருத்து. அந்தோ- அய்போ!, இப்படி வஸ்துவாய்ப் போய்விட்டார்களேயென்று ரோகிக்கி றபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆலை செய்யவேண்டுவதென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார். மல்லை- வஸ்துவம்வத்ஸ்துஜமான, மல்லை- வம்வத்ஸ்துஜம். மூதூர்- பழைய ஊரான, மூது- பழையது, வடிவம்வாதிநாதருமாய்ப்பின்பு ஸ்ரீமதுராவ்வாழ்வான் நமநியாய் இப்படி சாஸ்திபாக ஸஹவத்ஸம்வம்யமுடைய ஊரானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழோ- வ்யக்தம். சொல்லி- கீத- மம்பண்ணி, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப் வ்யவஸி-த்தால் அல்லது, மற்றொன்றில்லை- வேறொரு உஜ்ஜீ வநோபாயமில்லை, ஆகையால் அவனைப்ப சரணியமுங்கோளென்று கருத்து. சுருக்கு- இதுவம்கூம், சாதுஜநஸாராராயம்-த்தனைதெடுத்து வம்கூவென சொன்னேனெமென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வக்தவ்யமில்லை யென்றுகருத்து, ॥சு॥

ஆ—மற்றொன்றில்லை நுங்கச்சொன்னேமாகிலுத்தெவ்வுயிர்க்குஞ்* சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்க
ளந்தோ* குற்றமன்றுங்கள்பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்தான்* குற்றமில்சீர்கற்றுணைகல்வாழ்தல்க
ண்டீர்குணமே* ॥எ॥
வாழ்தல்கண்டீர்குணமென்றதாமாபலண்டாவிப்*

ஆ—வெணாதெதாஜீவமநாவாபத்தை எல்லாருக்கும்சொன்னேம், இதுக்கயிகாரிநிபதிமும் காலநிபதிமும்
தொநிபதிமும்இல்லை, இவ்வுவாயந்தான் ஊஷபமென்று குறைவுபடவும்வேண்டா ஹூதீசாதூமேயமையும்
இதுநிஷலமாகிலோவென்னில்; இதுசெய்தால் முன்னம் கநமஃமில்லைபிற, ஆதலால் சூழ்நிதர்க்காக வடம
துரைபிலபிறந்தவனை பசுமேய்க்கும் ஆபலுடைய வொயவூ தூநீகமான கூயாணமூணங்களை கநாலம்
யியுங்கோள், இதுதானேயமையுமென்னும்படி வொஹயுமுமாய் யாதூமுமாயிருக்குமென்கிறார். ॥எ॥

இ—அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கயிகாரிஇ தூாஷியால்) சிற்றவேண்டாவென்கிறதற்குத் தாதூயஃமருளிச்செய்
கிறார் (இவ்வுவாபந்தானிதூாஷியால்) ஊவாவமபுண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க சுவிஹிதாவூதீஷி
ஹயூாவாரத்தைச்சொல்லுமாப்போலே குற்றமில்லையென்றுசொல்லுகை கூலம்ஹதமன்றேவென்ன இது
கூகாரஹூவுவாஹமென்று காட்டுகைக்காக சுவதரிப்பிக்கிறார் (இதுநிஷலமி.தூாஷியால்) அப்படியேகாட்டுகி
றார் (இதுசெய்தாலி தூாஷியால்) இது வொதாஹஃமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள்வடமதுரைப்
பிறந்தானென்றவயித்துத் தாதூயஃமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிதர்க்காகவி தூாஷியால்) பெற்றத்தாயன்என்கிற
தையுரைக்கிறார் (பசுவி தூாஷியால்) குற்றமில்சீர்என்கிறதற்குத் தாதூபஃமருளிச்செய்கிறார் (வொயெதூாஷி
யால்) கற்றுவைகலி தூாஷிபாலே வமிசமானஈகயஃத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கநாலம்யியுங்கோளென்று)
சூணமேன்கிறதற்குத் தாதூயஃமருளிச்செய்கிறார் (இதுதானேயிதூாஷியால்) ॥எ॥

ஈ— மற்றொன்றில்லை- இனியதுவும் வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து- ஹூவாவூயிவியில், விஷ்ணுஃமான
வொலியசுத்திலென்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்- லவலஃதாக்களுக்கும், ஜாதிமூணவூதாஷிவெவஷயும்பாராதே
எல்லா சூதாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னேம்- சுகிலிஷாரமின்றிக்கே சொன்னேம், இது சில
ருக்குச்சொன்னே மென்றிருக்கவேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னேமென்றபடி. சிற்றவேண்டா- சித
றவேண்டாம், சிற்றுதல்- சிதறுதல், சூபாலப்படவேண்டா மென்றபடி. சிந்திப்பே- விகநதாதூமும், சிந்
திப்பு- விகதம், சுவயாரணம் வாவிசுகாயிக வூாவாரவூவுவஹஃகமென்றபடி. உகாரத்தாலிது சுதூஷ
லவ்வாலூலுமென்றபடி. அமையுங்கண்டீர்கள்- வபஃவம்கிடிதோள், கண்டீர்களென்றது வூலிஜிஹூா
தகாலஃம். "சூபாலஃஷாரணெகாலூலூபிதாயஹதிலொகம்" ஆதூாஷிகளிலே இது வூலிஜமன்
றேவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! இத்தணலமிதமான உவாயத்திலே வூவகிஃயாதொழிவதே என்று
நிவிஃணாகிறபடி. குற்றமன்று- தொஷமன்று, இந்த லாகாரானசாலஃத்தில் உங்களுக்குப் வலவலாலய
மூண்டாலும் இதுசெய்தால் கநமஃகாரமல்லவே என்றுகநத்து. ஆலல் லதகஃவுமெதின்னச்சொல்லு
கிறார். எங்கள்- எங்களுடையதான, சூழிதர்க்கு லவூனவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்- உதாஹய
லையிலே சுவ தரித்தவனை, சூழிதர்க்காக வந்தவ தரித்தருளினவனை என்று வடு தாதூயஃம். பெற்ற
த்தாயன்- வபாக்களையுடைய மொவஃலனுடைய, பெற்றங்கள்- வபாக்கள், பெற்றங்களையுடையவன்- பெ
ற்றத்தான், பெற்றத்தாயன் என்று லஷலவஃம். குற்றமில்- தொஷமில்லாதவையான, வொயவூ தூநீகங்க
ளான வென்றபடி. சீர்- கூயாணமூணங்களை, கற்று- கூஹூவஸித்து, உவதெஹாஷிகளாலே அறிந்து என்ற
படி. வைகல்- லவலஃகாலமும், வாழ்தல்கண்டீர்- மூணாநூலவலொமத்தை லாஜிக்கைகிடிதோள், குணம்-
மூணம், வொஹயுமும் யாதூமுமென்றபடி. ॥எ॥

வாழ்தலிதுகண்டீர்குண மென்றஹயிப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லாருக்கும் குணமாவது, வாழ்கை-
வொமநங்களை லாஜிக்கை, கண்டீர்என்கிறதால் இது வொகவூவஸிஜமன்றே வென்றபடி. அந்தோ- அய்
யோ! அந்த வொஹயுத்துக்குவாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையேயென்று நிவிஃணாகிறபடி. அதுதான
தென்னில்? சொல்லுகிறார். மாயவன்- சூஷ்யஃமூணவெவஷிதங்களை யுடையவனுடைய, அடி- திருவடிகளை,

மூ— போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு*வாழ்துணையாவடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழேழ்* வீழ்துணையாப்போமிதனில்யாதுமில்லைமிக்கதே*

॥அ॥

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றதுகருதிக்* காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கை

ஆ—(வாழ்தல்) தன்னுடைய கூயாணமுணாநாஹாயாலெநகாதியாரணரான சிரிபருக்கு வாழ்துணையாக வடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஹலெசுஸ்வாணுடைய கூயாணமுணாநாஹாயாநத்துக்கு மேற்பட்ட வாராஷாசெயசுகாவாயமில்லையென்கிறார். ॥அ॥

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும்மேற்பட்ட வாராஷாயசுமன்றே ஹாசஹாரிகஉசுவேநிவ்யுதிராகி வலெகவயு மென்று அதைப் வாராஷாயசுமென்றுபற்றில் காதுபெருக்கவென்றபுக்கு பண்டெள்ளச்சைபுக்

எட்டாம்பாட்டு.

இ— மாயவனிதாழிக்குத் காதுய-சுமருளிச்செய்கிறார் (சுன்னுடையவி தாழியால்) சிரிபருக்கு- ஸ்ரீவபுருக்கு, கூநாயுபூயொஜநரான வெவஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஹமுணாநாஹாயாநம் எல்லாருக்கும் ஹிதிக்கைக்காகவானகையாலே தகமுணாநாஹாயாநமே எல்லாருக்கும் உவாதெயமென்கிறாரென்று ஹம்மதிஹாதிதெ. வீழ்துணையாய்ப்போம்உதாழிக்குத் காதுய-சுபருளிச்செய்கிறார் (கூநாஹாயாநத்துக்குமேல்ப்பட்டவி தாழியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்று என்கிறதற்குத் காதுய-சுமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலுமி தாழியால்) ஹாசஹாரிகஉசுவேநிவ்யுதிராதிவமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்ப்பட்டதென்று கருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் காதுய-சுமருளிச்செய்கிறார் (அலதயி தாழியால்) அதுகருதியென்று ஹாதா நுமாயிருந்தசேயாகிலும் கீழே வைய்ணக்களுடையவும் ஸ்ரீவைஹாமங்களுடையவும் வைபவகுந்தொன்னத்தாலே வெஸ்ரூப-சுமெல்லாமென்று வய-சுவவிதிமாகையால் இது வெகவயுவாசுமாகை உவிதமென்றுகருத்து.

ஸ—பரவி- ஸ்ரீதியாலே வைராக்யம்பண்ணி, போழ்துபோகஉள்ள- காலம்போக்க நிணைக்கைக்கு, உள்ளுகை- நிணைக்கை, காலசெஷபம் பண்ணவேணுமென்று தவிநாஸயிக்கைக்கென்றபடி. கிற்கும்- வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே தவிநாஸயிக்கமாட்டினவர்களான வென்றபடி. புன்மையிலா தவர்க்கு- பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, வாயொஜநாந்தரஸம்பந்யாதிவ தொஷாவஹிதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா- முணாநாஹவ ருதிவவிஹாமத்துக்குவாயமாக, துணை- ஸஹாயம். இங்கே உவாயத்தைச்சொல்லுகிறது, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- உத்தரஸ்ரீஸயாரையில் சுவதரித்தவனுடைய, வண்புகழேழ- கூயாணமுணங்களே, வண்- கூயாணம். வீழ்துணைபா- ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், வாராஷாசெயசுகாவாயமாக வென்றபடி. வீழ்- ஆசைப்படும்படியானது, ஸ்ரீயுமானதென்றபடி. போமி தனில்- நடக்கிற இதில்காட்டில், ஹஹா கூநாஹாயிக்கிற இதில்காட்டிலென்றபடி. மிக்கது- சுயிகமான வாராஷாசெயசுகாவாயம், யாதுமில்லை- ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிஸயமான உவாயமென்றபடி. ॥அ॥

அதனில்- அந்த வெகவயுத்தைச்காட்டில், மிக்கு- சுயிகமாய், யாதுமில்லை- ஒரு வாராஷாசெயசுமுமில்லை, என்றென்று- இப்படி பலகாலம் கூநாஹாயித்து, அதுக்கும் சுயிகமாக ஹமவதாநாஸவஸாவம் உள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஹஸவாஜிதாநுபாவத்தாலே இப்படி கூநாஹாயித்தென்றபடி. அது, கருதி- அந்த வெகவயுத்தை கூஹியவஸித்து, ஒரு உவாயத்தை கூநாவதிக்கும்போது அதுக்குப்ஹயமாக அந்த வெகவயுத்தை கூவயுடவைத்தென்றபடி. கருதிஎன்றது "ஹாகூாவம்பூாயணவவெசு" என்கிறவிடத்தில் கூவ வாகயபம போலே கூநாவாதபாய் கருதிணலென்று கருத்து. காதுசெய்வான்- காதுகளைச்செய்ய ஹவைபுடையவனுய், கூதைசெய்து- மூளியாக்கினவனுய், கூணைஸியாரணாசயசும் கூண-சுஸயுத்தைப் பெரியதாக்கப்-பாவ தித்துக் காதைமூளியாக்கினவனுயென்று வடூாசயசும், காதைவளர்க்கப்போய் மூளியாக்கிக்கொண்டாப் போலேயென்று கருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென்றபிப்பது. முறை- வதிவசுகூாமதமான, வதி வசுமுள்ளதான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும்- நிகூஷ்டமான வாசமும், வாஸ்வாரிகவாசமுமென்றபடி. பேரம்- போய்விடும், உவாதெயாந்தரகூநிவ்யுதி யில்லாதேபோகிற காரணமன்றிக்கே இருந்த பாகூயத

மூ—யும்போ* மா துகிலின்கொடிக்கொண்டோட வடமதுரைப்பிறந்த* தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லா
லில்லைகண்டீர்சரணே* ॥கூ॥

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரணதுநிற்கவந்து* மண்ணின்பாரங்கர்க்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்*
றிண்ணமாநும்முடைமையுண்டேலவனடிசேர்த்துய்மினே* வெண்ணெவண்டாநும்மதாதுமவனன்றிமற்

ஆ—கெடுத்துக் கூதையாக்கினப்போலே பண்டுள்ள வயாவஸாரிகஜ்ஞாநத்தையு மிழக்குமித்தனை ஆகையால் ஸ்ரீயபதியிலே திருவயகாரம்பண்ணுகையாலே புதுக்கணித்த ழகையுடையனென கண்ணனே வாசி வூகவுமென்கிறார்.

(கண்ணனல்லால்) கூஷ்ணனல்லது சரணில்லையென்றிருக்கிறேன் தன்னுடைய ஸகலகாரணத்தை கிடலகிறுத் துகைக்காக ஸ்ரீயபதியிலேவந்துபிறந்தருளி ஸகலாராவ காரணம்பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினன் ஆகையால் அவனேரக்ஷகன் ஆனபின்பு உங்களுக்காக ஸஹிதாநிக்கப்படுகிறவஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்

இ—இத்தால் இப்பாட்டுக்கு வஸ்துவையும்சொல்லிற்றாயிற்று. கூதை- மூளி, கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் என்கி றதற்குத் தாதுபதருளிச்செய்கிறார் (பண்டுள்ளவாஸாரிகஜ்ஞாநத்தையும்என்கிறவிடத்தில்) வஸ்துவித்தையும்என்கிறவிடத்தில் உபஜீவித்தாலே வாஸாரிகஜ்ஞாநத்துக்கு நிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிறதாகையாலே அத்தையுமிழக்குமென்றபடி. கைவல்யம்பெற்றவனுக்கும் ஸவகர்மநிவ்ருத்தி பலமில்லாமையாலும் ஸகலஸ்வரூபநிவர்த்தகமான வகைங்கர்யஸம்பந்தமறுகையாலும் வாஸாரிகஜ்ஞாநத்தையும் விடுக்குமேயாகிலும்- ஸகலஜகந்நிர்வாஹத்தைப்பார்த்தால் இதொரு கூதகணிபோகையாலே- அதை ஸமாதாநித்தருளிச்செய்கிறபடி. தாதுசேர்தோள்என்கிறதற்குத் தாதுபதருளிச்செய்கிறார் (புதுக்கணித்தவிதாழியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

அதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாதுபதருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிதாழியால்) வங்கிதாழியாக, விதீ யவாஹத்துக்குத் தாதுபதருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயபதியிலேஉதாழிபால்) இதில் ஸமிதாஸபதருளி ச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஎன்று) தாதீயவாஹத்துக்குத் தாதுபதருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காகவிதாழி ஸஹவிபுங்கோளென்னுமளவாலே; இத்தால் அவனல்லது வூகவுமும்வூகவகமுமில்லையென்று உபவா ஹித்த ஒன்பதுபாட்டுக்களிலும் ஸஹிதமாயிருந்த தகவஸாதநத்தை இப்பாட்டிலே கண்ணாக்கியாலே

ஈ—வஸ்துவும் போய்விடுமென்றபயத்தை ஆதலாவில்லைகண்டீர் என்றுமேலே கூறுகிறது. மாதுகிலின்- பெரிய வடதுகிலங்களுடைய, துகில்- வஸ்த்ரம். கொடி- யூதங்களை, விடவுவடுவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான யூதங்களையென்றபடி. கொள்- கொண்டிருக்கிற, உடையவையாயிருக்கிறவென்றபடி. மாட- த்வஜங்களையு டைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரதியபதியிலே ஸவ காரித்தவனை, தாதுசேர்- ஸ்வபோக்ய திருக்கிற, தாது- வஸ்துகவரம், ஸகுணபாமாலையைச்சொல்லுகிறது, வைஜயந்தீதாழி தாமாலங்கார தங்க ளானவென்றபடி. தோள்- ஹஸ்தங்களையுடையவனை. கண்ணனல்லால்- கூஷ்ணனல்லது, சரண்- ரக்ஷணமா னது, வூகவுமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆகையால் அவனையே வூகவுமாகப்பற் றுங்கோளென்றபடி.

கண்ணனல்லால்- கூஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர்- ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நீக்குதற்கே என்கிற விடத்தில்- ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே கூறுகிறது. அதுநிற்கவே- தன்னுடைய அந்த ரக்ஷக கும் வூகிஷ்டபலாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்- ஸ்ரீவராஹத்தை, நீக்குதற்கு- நிவகி-ப்பிக்கைக்காக, வந்து- நாமவயங்கத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரதியபதியிலே ஸவகரித்தருளினன், நும்முடைமையுண்டேல்- உங்களுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான வஸ்துக்கள் உண்டாயிருந்தனவாகில், யதாலிங்கநத் தால் வஸ்துநிவ்ருத்தியில் உங்களுக்கு ஸ்வரூபமல்லாதவற்றை நீங்கள் ஸஹிதாநிக்கிறதாதுமத்தினை யென்றகரு த்து. அவனடி- அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்- உபாயமாக, சேர்த்துய்மினே- சேரப்பண்ணுங்கோள்- வஸ்துநிவ்ருத்திபண்ணுங்கோளென்றபடி. நும்மது. யாவஸ்துக்களான, ஆகும்- வஸ்துவும், அவனன்றி- அவனையல்லது, யத்நில்லை- வேறொருன்றில்லை, ஸ்வரூபஸ்திதிஸ்வரூபரக்ஷணைகளா, அவனுக்கே ஸ்வரூபமாயிருப்பதொழிய வஸ்து

॥கூ॥

வுங்கோளென்றபடி.

கண்ணனல்லால்- கூஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர்- ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நீக்குதற்கே என்கிற விடத்தில்- ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே கூறுகிறது. அதுநிற்கவே- தன்னுடைய அந்த ரக்ஷக கும் வூகிஷ்டபலாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்- ஸ்ரீவராஹத்தை, நீக்குதற்கு- நிவகி-ப்பிக்கைக்காக, வந்து- நாமவயங்கத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரதியபதியிலே ஸவகரித்தருளினன், நும்முடைமையுண்டேல்- உங்களுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான வஸ்துக்கள் உண்டாயிருந்தனவாகில், யதாலிங்கநத் தால் வஸ்துநிவ்ருத்தியில் உங்களுக்கு ஸ்வரூபமல்லாதவற்றை நீங்கள் ஸஹிதாநிக்கிறதாதுமத்தினை யென்றகரு த்து. அவனடி- அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்- உபாயமாக, சேர்த்துய்மினே- சேரப்பண்ணுங்கோள்- வஸ்துநிவ்ருத்திபண்ணுங்கோளென்றபடி. நும்மது. யாவஸ்துக்களான, ஆகும்- வஸ்துவும், அவனன்றி- அவனையல்லது, யத்நில்லை- வேறொருன்றில்லை, ஸ்வரூபஸ்திதிஸ்வரூபரக்ஷணைகளா, அவனுக்கே ஸ்வரூபமாயிருப்பதொழிய வஸ்து

மூ— றில்லையே* ॥வி॥

ஆதுமில்லைமற்றவனிலென்றதுவேதுணிந்து* தாதுசேர்தோட்கண்ணிணைக்தருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவை யாயிரத்துளிப்பத்து* மோதவல்லபிராக்கணம்மை யாளுடையார்கள்
பண்டே* ॥கஉ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—திருவடிகளிலே மொஷமெகுநவுதவிபுரிகிறாள், உங்களுக்காக கூறிதாநிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் அவனுக்கேமொஷம், இதிலொருஸம்ஸயமில்லையென்கிறார். ॥வி॥

(ஆதுமில்லை) கூதாதீயங்களெல்லாம் அவனுக்கேமொஷமென்று துணிந்திருந்தசடகோபன் தாதுசேர் தோட்கண்ணிணைச்சொன்ன நிரவதுமாய் கயுாணமான இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்லநிஷாதாக்கள் நம்க்குபண்டே மோஷிகளென்கிறார். ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வெளிபிடுகிறரென்று ஸம்சயிக்க வேண்டாம். நம்மதாதும்மூதாழ்க்குத் காதுபடுமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காக கூறிதாநிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களுமி தாழிப்பால்) எண்ணவேண்டாவென்கிறதற்குத் காதுபடுமருளிச்செய்கிறார் (இதிலி தாழிப்பால்) ॥வி॥

நிகமனம்.

மூவுலகாதித்திற்குத் காதுபடுமருளிச்செய்கிறார் (கூதிதாழியால்) மொஷம்மூவுடம். ॥கஉ॥

ஈ—மாயிருப்பதென்றில்லை யென்றபடி. எண்ணவேண்டா- மிம்சிக்கவேண்டாம், இதில் ஒரு ஸம்ஸயமில்லை யென்றபடி. ॥கஎ॥

அவனில். ஆந்த கூஷணில்காட்டில், மற்று- வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று- ஒன்றுமில்லையென்று, நம்முடைய கூதாதீயங்களெல்லாம் கயுாயகஸிஜ விமொஷணதயா அவனுக்கே மொஷஹேதுக்களல்லது ஸநிஷ்டமாயிருப்பதென்றுமில்லையென்றபடி. அதுவே- அந்தகயுத்தையே, துணிந்து- கயுாவஸித்து, தாதுசேர்- தாஸாயம்கூதமான, தாது- வாஷிகஸாரமாய் தாஸாவாரம், தோள்கண்ணிணை- ஸாஜாத்ய ஸாயுடையவனான ஸ்ரீகூஷ்ணன், குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- மூஷும், தீதிலாத- கூடாயுாவஹிதமான, தீது கயுமும், ஸஹவிநாஷாயஹேதுவாஷ ராஹிதமானவென்றபடி. ஒண்- ஒள்ளியதான, வேதாந்தஸாஸ்திரமான வென்றபடி. தமிழ்கள்- ஸவ்யாயிகாரமாம்படி உபதிபாரஹ்யங்களான, இவைஆயிரத்துள்- இந்தபாட்டுக்களாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டையும், ஓதவல்ல- கயுயநம்பண்ணவல்லவர்களான, பிராக்கள்- உபகாரகரானவர்கள், "கவியுஷ்யதெவடஜம் யதி²ம்ஸ்வாஹுரவயோ: । நவதலாநாம் வேதி² கஸ்விதெநியகூதி²ம்" என்னுமாப்போலே தமக்குவகாரகரென்றபடி. பண்டே- இதுஓதுகிறதற்குமுன்னமே, வதஹயுயநாஸ்வரூபமான ஸ்ரீரவாரிஹ்ரஹம் வந்தகாலம்துடங்கியென்றபடி. நம்மையாளுடையார்கள்- நம்மைத்தங்களுக்கு தாஸராகவுடையவர்கள், நமக்குநாயஹேதுகரென்றபடி. அல்லேனென்னுதே பால்குடிக்கவேணுமென்று ஸிஸுவைத் தாய்கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி. ॥கஅ॥

ஜாநவிவராஹுாநுஷாநஸுவயிஸ்ரீஹெதாஹராதாநுஜஹாதெஸிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

தூதிவொவநிஷதாதயரூதாவஹ:.

(கொண்டபெண்ணூர்.)

கூவகஸ்வொயுகூகீதுரோதூயதிஜநநாவெஹதுகாராயஹேதவே

ஜாதகூாதிதாரஹ்யாம்வரிகியுயுராமம்கூதாயாம்தயாம்வை:।

வெம்யொம்கூஷஸ்ருவாதாபூரபணதிஹமவிநாநெநாவஹாயம்வுதெஸ்வரூ

ராகூாவஹாதஸ்யுரூஹாவெநஹரூவிநதிவிதிகம்காரிவஹேநுவரூஹாவிஷ ॥க०॥

(கூவகஸ்வொயுகூகீதுரோ) எண்டிசையுங் கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான- வடிவையாவதிலே

ஆ—தா— எல்லாவுலகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப்படுகை யாலும், (ஆஸ்ரீஜநநாக) 'கரணவொன்றிலே யேழ்மராமுமெய்த வெங்கார்முகிலே- வகுலகிலத்திருமகளைப் பூநிருச்சரத்தாலே வவுலாவுங்களையும்வெழித்து "ஸங்கிதஸ்ராவஸீக" என்றிருந்த சூழ்நிலைக்கு 'ஜநயது வத்தியாகஉ' என்கிறபடியே ஆஸ்விஸ்ராவத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (வெதாநாஸாயவுதிள ஜாத கூவாஉதிரவ்யாம வுரிகிலுஜலாஸாமுகேதாயாம உபாவ்யுஸ்) மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தார்கள நுள்கொளாளா யுய்யிலல்லால்- வதிதநாஸகடாஉவுஸ்ர நிரவயாஸ்யமாகத் தன்வரிகூவெவை யாலே வடமதுரையிலே கூவுஷ்ணபவந்தவதரிக்கையாலும், மேலில் பாட்டுக்கள்தோறும் 'வடமதுரைப்பிற ந்தவன் வண்புகழ்நாரணன்றுய்ய' 'அதிர்கொள்செய்கை யசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூ நூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழ்செல்வியுய்ய' பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்' 'வாழ்த்து ணைபா வடமதுரைப்பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின்பாரம்நீக் குதற்க்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்' என்று விசேஷநிரவயாஸ்யமாக வடமதுரையிலே வந்தவதரித்த நு ளினதையே வநுஸம்ஹிக்கையாலே இவைத்தாலேதானே கூநஸோமாயெகநும் வ்யாவ்ருதங்களாயிற்றென்ன திருவுள்ளம். இப்படி லவ-ஜநங்களுக்கும் வாத்ஸல்யஸ்வரூபனான கூவுஷ்ணுடைய திருவடிகளே கூழ்ரயித்தாலொ ழிய 'வ்ரஜகுஷ்ணவ்யுஸ்தகவ்யுகொவெஹதகுஷ்ணவ்ரஜகுஷ்ணவ' என்னும்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரிவெதநுக்கு வேறுவஹாயமும் வாத்ஸல்யாஸ்ரயமில்லையென்று வாதிஹரிதமான கூயத்தை 'கொண்டபெண்டீர்' என் றருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥கட॥

"கூவகுவவ்யுவுவஹிஜ்ய" என்று ஒன்பதினாயிரத்தில் வாம். 'ஸ்ரீகுஜாமுகூதாயாம' என்று சிலர்வாம், திருஸ்ரீயைக்கு ஸ்ரீவாரீஎன்றும் திருநாமம் உண்டாயிருந்ததிறே; திருவவதாரத்திற்கு வுபயோஜநம் வாஸ்ரீவரிதாணாதி தூயமுமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக்குமா ப்போலே இங்கும் 'அசுரர்மங்க' விதாநத்திலேசொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் தாதப-ஹெதுங்கொள்ளு கையுசிதம். ஜாதகவாஸ- பிறந்தவன், கூஜனனதான், 'வஸம்ஹவாதி' என்று பிறக்கையாலும், வ-ரிஜளஜாதகவாஸ- கோபாலர்களுக்கு முதலிலே பிறந்தவன், கூ-ர்நாஸவஹ-ரிதியில் வந்துபிறக்கையாலும், வெதாநாஸாயஜாதகவாஸ- அசுரர் மங்க, உஷ்ணஜிநாஸகமாகப் பிறந்தருளுகையாலும், உதாரவ்யாம்வரிஜாதகவாஸ- வடமதுரை, வவ்ருஷ்ணி வுதகேஷுதிங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும், ஸ்ரீராமகூதாயாம்ஜாதகவாஸ- திருநாமமே வஹாரு மானஇடத்தில் பிறந்தருளுகையாலும், உயாவ்யுஷ்- வாழ்த்துணையா, நிரவயிகமான தன்கூவவெயாலே சுவ தரிக்கையாலும், வெம்யொஷ்- பெற்றத்தாயன் உகவாஹநம்பண்ணின ஸ்தாபோலே பரியுமவணுகையாலே, வுபயாநவெம்ரீவாகையாலும், கூவுஷ்ண்ய- கண்ணன், வவ்ருணுயிருக்கையாலும், என்று பொருள்கொள்ளவு திக்குமென்று நம் கூவாயர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.

ஸ்ரீதெதிமதாகூஹவாதெஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதத்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஏ—பண்டைநாளாலேநின்றிருவருளும்பங்கயத்தாட்டிருவருளுங்* கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகாற்.
குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந்* தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய் திறந்துன்றிருமுகங்காணாதேகாய்*.

ஆ— (பண்டைநாளாலே) இப்படி யெம்பெருமானுடைய உறவுடைமையையநுஸந்தித்து இவ்வுறவுடை யவனுனவனேடே கலந்துபரிமாறவேணுமென்று உபாயத்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்பு க்கு, அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாதாரணகடாக்ஷமல்லது, வேறொருவிஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக்காணு மையாலே சாலவின்ஞதாராய் என்னே உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலேவைத்தருளவேணும், திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடுகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திரு

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இருத்தம்வியந்திலேபெற்ற வரிவளைஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு விஷயமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான வீக்ஷணகஷ்டத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே ஶைதில்யகாஷ்ட்யராய் அந்தவீக்ஷணமுள்ளடங்காமையாலே கொண்டபெண்மூரிலே வரவுவெறுமைபண்ணி இப்படி உதாஸீநராயிருக்கிற ஆழ்வார் விஶ்லேஷஜ்வரத்தில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'கண்களால்நோக்காய்' என்றும் 'நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும் இப்புடைகளிலே அலற்றுகை ஸ்வாபாவிகமன்றேவென்ன சமாதானப்பிக்கிறார் (இப் படியிதுசெய்தால்) உறவுடைமை- வாய்மையுமுடையவனுபிருக்கை, கலந்துபரிமாறவேணுமென்றது- வாஸ்து நாலொருகாலாவதிகளான ஸாஹஸ்ரஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி வ்யாவர்த்திக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த்திருவாய் மொழியிலே அவனுடைய வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யங்களை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி கலவி இப்போது பிறந்ததென்றுகருத்து. ஸுஹ்ருத்தென்றறிந்தாலிப்படி. செய்தாலல்லது யிருத்திருக்கமுடியாதிறே, இங்கு ஸாதாரணகடாக்ஷமாவது- ஸுஹ்ருத்தெல்லார்பக்கலிலும் ஸமானாகாரமாக ஸுலபராயிருக்கை. விஶேஷகடாக்ஷமாவது- தாம்தாமெதிர்பார்த்தபடியே ஸுலபராயிருக்கை. எல்லாம் செய்தருளுகை, சாலவென்றது- மிகவுமென்றபடி. இன்ஞதாராய்என்றது- நிவர்த்திக்கவேணுமென் றபடி. விஶ்லேஷங்களையடையவென்றது- விஶ்லேஷங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸங்கதியாயிருந்தாலும் ஸமுதாயமாக

ஈ— தெண்டிரை- தெளிந்ததிரைகளையுடைத்தான, திரை- தாரமும், தெண்திரைஎன்கிறவிடத்தில் ஸாகாரஸ்வரஸ்ய தகாரஸ்யடகாராதிஶய:, விஶேஷதாரமஸ்வாபாவியானவென்றபடி. திருமேனியின் வளர்த்தி யைத்துக்காட்டுகிறதாக ஜலஸந்நிதியையுடையதான வென்றபடி. பொருனல்- தாமிரபர்ணியினுடைய, தாமிரபர்ணியோடு சேர்ந்தகானவென்றபடி. தண்பணை- குளிர்ந்தநீர்நிலங்களாலே, பணை- நீர்நிலம், சூழ்ந்த- வரிவளைதமான, திருப்புளிங்குடி- திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, கிடந்தானே- கண்வளர்ந்த குலநிறவனே, விபரீதலக்ஷணகாரணத்வ யோகத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனான நீ நிர்வாஹகஸ்வபாவ வைய்யாவ த்தரலேயிறே என்வரிவளைத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி யுன்னழகையெனக்குக்காட்டிற்று, அப்படியேயி ன்னமும் நான்கவலைகூடிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. நின்திருவருளும். நிதிவைய் வான. வுன்னுடைய கூவலெயையும், பங்கயத்தாள்திருவருளும். வைகுண்டநாதநிதியினுடைய கூவலெயை யும் உன்னுடையகூவலெக்கும் நிதானமான பெரியபிராட்டியார் கூவலெயையுமென்றபடி. உன்னுடைநிதி யினுடைய கூவலெக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோவென்றுகருத்து. பண்டைநாளா லேகொண்டு- பூர்வதினகாலத்திலேபெற்று, பண்டை- பூர்வதினம், நாளாலேன்று, வயஸ்ஸுசெல்லத்தொ டங்கியென்றபடி. நெடுநாள்கூவலெபண்ணி மஹாவிஶ்வாஸத்திலேகைவிடலாமோபிராதே என்றுகருத்து. நின்கோயில்- உன்னுடையநிர்வாஹகத்வத்திலே, சீய்த்து- ஸம்ஶ்லேஷோபாயலக்ஷணகைங்கர்யத்தை பண்ணி, சீய்க்கை- ஸம்ஶ்லேஷோபாயபண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம், உசிதவிகைங்கர்யங்களைப்பண்ணி யென்ற படி. பல்படிகால்- பலபூர்வதினமாக, ஸுதீர்க்கதினமாகவென்றபடி. குடிகுடி- குடிகுடியாக,

மூ— தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணை சூழ்ந்ததிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥க॥
குடிக்கிடந்தாக்களுஞ்செய்துநின்றீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்துன்பொன்* னடிக்கடவாதெவுழிவருகின்ற

ஆ—தென்னெதிரே வந்தருளவேணும், என்றிப்புடைகளிலே தம்முடையதிநோயுக்கினையடையகவெகுக்கி றார். பிராட்டிவரிது ஹமாகையாலே பண்டேயுன்னுதலே விஷயீகரதாய் லவ-ஹியமிகைகபக்ஷிரதரு மாய் என்றுங்குடியாக வடிமைசெப்துவகிக்கிற வடியோங்களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து உன்தாமரைக்க ண்களால்நோக்காய், தெளிந்தநிரையையுடைய திருப்பொருணலோடுகூடின அழகியநீர்நிலைஞ்சூழ்ந்த திருப்பு ளிங்குடியிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே? யென்றுகூராயிக்கிறார். ॥க॥

(குடிக்கிடந்து) கூகூலஜீவிகெஜ்ஜுகூப்யொஜநராய்க்கொண்டுஉனக்கஹாரமான வடிமைசெப்துஉன்திரு

இ—த்தாலும் பூதாணவைபத்தாலும் பங்கயத்தாள்திருவருளுமென்றது ஹமவசகூவிவேக்குங்கூட வெகு வேக விவகூதிகமென்றுகாட்டுகிறார் (பிராட்டியிதூராதியால்) பிராட்டிக்கு ஹம்பயாகுமில்லாமையாலும் ஜ தூகூபூயாகூத வாஹலூராகிஸயத்தாலும் வெகநிர்பக்கல் கூநாகூலூலவசாதத்திலே அவளுடையகூடா கூம் வூயஜிஹாவியாய் 'தஜிம்ஜிகவாயிநாவியதெவிலும்' என்கிறபடியே கதாநாஹணைந அவளு டையகூடாகூம் கூநஜராஹாவியாயிருக்குமென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியில் லுவகூமான முதற்பா ட்டில் பண்டேயுன்னுதலே விஷயீகூதரென்கையாலே விரகூதயகுமென்கிற ஹமகூஹணம் இத்திருவாய் மொழிக்குப் பூர்வாவதூரமென்றதாயிற்று. பின்தோயில்சித்து என்கிறதற்குத் தாதூய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (லவ-ஹியதூராதியால்) ஸுஷம் லூஷூம். ॥க॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு.✱

குடிக்கிடந்தாக்களுஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாதூய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (கூகூலஜீவிதூராதியால்) குற்றேவ ல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (உனக்கஹாரமமிதூராதியால்) உன்பொன்னடிக்கடவாதே என்கிறதற்குத் தாதூய-ஹ மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிதூராதியால) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாதூய-ஹமருளிச்செ

ஸடவ-தூகூலதிரவஹிதமாகவென்றபடி. வழிவந்து- ஸாலூசாஹ-த்திலேவந்து, ஸாலூலாகூசாஹ-ம் தப்பா தபடி கஜிஷ்டராய்என்றபடி. ஆட்செய்யும்- அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- ஸுஷஹ-ஹிதரான வெங்களுக்கு, தம்மநவயிகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அடிதுடங்கி உனக்கேகுடி களாகையாலே கூநநூஹகிங்கர்களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி- கூபவெபண்ணி, சோதிவாய் திறந்து- உஜ்ஜுமானதிருப்பவளம் திறந்து, விகூரூம்போலே ஸுணீபமான திருப்பவளத்தனதத்திறந்து ஒருவா வெதை அருளிச்செய்தென்றபடி. வாவெதை அருளிச்செய்யும்போதுள்ள திருப்பவளத்தினழகைக் காணவே ணுமென்றுசருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென்றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன்தாமரைக்கண்களால்- என் னுடைய தாஸரஸம்போலே கூதாஜுவிஸாலுஸீதஜுங்களான உன்னுடையவிஷயாவதங்களாலே, நோக்கா ய்- கடாக்ஷித்தருளவேணும். ॥க॥

கொடிக்கொள்- கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற, கொடி- யூஜம், யூஜங்களையுடைத்தான வென்றபடி. பொ ன்மதில்- கநகமய பூராகாரத்தாலே, சூழ்- வரிவூகமான, இதுபுளிங்குடிக்கு விஸேஷணம். குளிர்வயல் சோலை- குளிர்ந்தவயல்களையும் உபூராநங்களையும் உடைத்தான, திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானை- திருப்புளிங் குடி திவூதெஸத்திலே கூஸ்ரிதாநாஹவாய-ஹமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது லம்வொயநம். குடி க்கிடந்து- குடியிலேகிடந்து, ஸுஷகுகூயய-ஹவெதப்பாதேநின்று என்றபடி. ஆக்கம்செய்து- கரிவூ ஜீயைப்பண்ணி, ஆக்கம்- வூஜி, அந்த ஸுஷகுநாஹணமாக வெஹாவிப வெகுகபெ-ஹதூராதங்களை ப்பண்ணியென்றபடி. தீர்த்த நின் அடிமையன்று சாதிப்பது. தீர்த்த- தீய-ஹமான, வாலதமானவென் றபடி. தன்னுடைய ஸவூகையாலே உதாஸவாஸுஷாய-ஹ லம்பநிவத-ஹமான வென்றபடி. நின்னடிமை- உன்னுடைய வெகுகபங்களிலே, குற்றேவல்செய்து- ஈகாரம்ம வெகுகபங்களைச்செய்து, உன்பொன் னடி- உன்னுடைய வூபூஹணீயமானதிருவடிகளை, கடவாதே- ஈகி கூஜியாமல், உன்திருவடிகளல்லது ம்ம திரு வாஸுஷாய-ஹத்தை அறியாதேயென்றபடி. வழிவருகின்ற- அடிமைமுறைதப்பாதேநடக்கிற, வம்ச

மூ—வடியமீரார்க்கருளிநீயொருநாட்* படிக்கள்வாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்* குடிக்கொள்
பொன்மதில்சூழ்குளிர்வயற்சேலுலாத்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥உ॥
கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன்றிருவுடம்பசைபத்* துடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடி
மைவழிவந்தொண்டரார்க்கருளித்*தடங்கொடாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன்றுமனைமங்கையும்பு*

ஆ—வடிகளல்லதறியாதே வாவெனெயாவதிரக்கிற வடியோமுக்குக்கூடவெபண்ணிலவ-ர்தாக்களுக்கும் வாலுமானதின்பாதபங்கயமே ஒருநாளதலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்பொன்மதில்சூழ் குளிர்வயல்சேர் ஆத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனேயென்கிறார். ॥உ॥

(கிடந்தநாள்) இங்ஙனேயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன்திருவுடம்புநோவாதோ, உன்திரு

இ—ப்கிறார்(வவ-ர்தெதாழியால்) தலைக்கணியாய்என்கிறவிதனாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கூடாகூவித்தருள வேணுமென்றபடியை இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறாரென்று வம்ம கிவ-ஙிவிளக்கி.

॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

கிடந்தநாள்கிடந்தாயென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிதாழியால்) பிரானேயென் றுவம்வொய்யமாக நிவெ-ஙித்ததினாலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே என்றதும்வாவாதாகட். எத்தனை காலமிதாழிக்குத்தாதுய-மருளிச்செய்கிறார்(உன்திருவுடம்புநோவாதோவென்று)இதற்குளெழுந்திருந்துஇ தாழி

ஈ—வரம்வவெயாக ஸெஷமாய்நடக்கிறவென்றபடி. அடியோர்க்கு-அடியாரானவெங்களுக்கு, இப்படி உன் னையொழிய நாயனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி- கூவிவெபண்ணி, கீ- வவ-ர்வியவெம்யாவானீ, ப டிக்கு- வ-ஙிக்கு, படி- வ-ஙி, அளவாக- வரிவரூணமாக, நிமிர்த்த- உஜ்ஜ்ரம்ஹிப்பித்த, திவிகு ஜவெஸ் யிலே வ-ஙியெல்லாம் வ்ரவ்தமாகும்படி விவ்ரு தமாக்கப்பட்டவென்றபடி. வவ-ர்தாக்களுக்கும் சுயத வாலுமானவென்கை. நின்பாதபங்கயமே- உன்னுடையவாஜவம்ஸஜத்தையே, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், கூவ்ஷாத-ன்ஒருக்கால் நாக்குநினைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு- என்னுடையசிர ரவ்ஹ்க்கு, அணியாய்- அலம்காரமாக்கியருளவேணும்.

॥உ॥

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- சூழ்நிர்க்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இப் படியே சூழ்நிர்க்கு மற்றுமுள்ள அவெகூடி ங்கலைச்செய்தருள வேண்டாவோவென்றுகருத்து. கிடந்தநள்கிட ந்தாய்- நீகண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட சூழ்நிர்க்காக்கண்வளர்ந்தருளுகிறநாளெல்லாம் இங்ஙனேயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளினும், உன்திருவுடம்பு- ஸ்தூலஸூக்ஷ்மமான உன்திருமேனியானது, அசைய- அசையும்படி, அசைவு- நோவு, ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதி மாம்படியென்கை. எத்தனைகாலம்கிடத்தி- இன்னும் எத்தனைகாலும் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை, நீயெல்லாம் சூழ்நிர்க்காகச்செய் யுமவஜ்ஞைகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எனக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. தொடர்ந்து- ஸ ஹவாரித்து, 'யயாயவாநம்ராஜாநம் யயாவஜ்ஞமவஸ்திநம்' என்கிறபடியே தத்தவவஸாயங்களிலே வ்யாமி ஹ தாநுகூலதாஸ்த்ய' 'கவம்காராவஸாநம்ஹ்யுயிதிவ்ய' நிவெஷ்டாநம்வைநவேயம் வஸ்து ப்ரியம்வெ தித" என்னுப்போலே உன்னைப்வராயிர்த்து சஹிஷ்ணுவெனக்கிக்கொணடென்றபடி. குற்றேவல்செயது- கை ங்கர்யவெகூடிய-ங்களைப்பண்ணி, தொல்- கூநாதியான, அடிமை- ஸ்வரூபத்தினுடைய, வழி- ஸ்வ ரூபத்தாலே, தவ்ரவிதவ்ருத்தியிலேயென்றபடி. வரும்- வராநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- ஒ ஸ்வரூபதாரவ வெங்களுக்கு, இப்படிஉனக்கே அடிமையாகையாலே கூநாந்ருஹ்களான வெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் தா மடிமைசெய்கிறோமென்று வெஷாகூவ-ர்ம்சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவஜ்ஞை கேள்ளாரு வர்ராகூயாரென்று தம்முடைய கூநாந்ருஹ்கூம் வ்ருஜ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. அருளி- கூவிவெபண் ணி, தடங்கொள்- தடாகூத்தைக் கூவைஜ்கூரித்துக்கொண்டிருக்கிற, தடப் டாகும், கொள்ளுகை- ஸ வஸிக்கை, கூகிவிஷாலுமானவென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாசிரவஸவ-ஷ்க்கு போலேயிருக்கிற கண்கள், விழித்து- அவ்வழகுகளையெல்லாம் நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி, ந்- ஸிம்ஹாவலோகநநினைந், எழுந்து- ஸுஷவய-ங்கத்தில்நின்றும்உத்திகிறாய், உன்தாமரைம்ங்கையும்நீயும் உனக்கபோர வ்யவஹிவ்ஹ்

மூ — மிடங்கொண் மூவுலகுண்டுமிழ்ந்திருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥கூ॥
புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துணின்று* தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே
பெண்ணேயாள்வாயெனக்கருளி* நளிர்ந்தசிருலகமுண்டுடன்வியப்பநாங்கள்கூத்தாடின்ஞாப்பப்*

ஆ — வுடம்புபோலாமே உண்ணடியேனை யெனக்காகநீயொருநாள் தாமரைத்தடாகம்மலர்ந்தாப்போலே திருக்கண்களாலிழித்து எழுந்திருந்து உன் தாமரைமங்கையும்நீயும் இந்திரலோகமெல்லாம் வாழும்படி இருந்தருளாபென்கிறார். ॥கூ॥

(புளிங்குடி) உன்னுடையகாரணத்தினாலே எனக்காகப் புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று தெளிந்தவென்சிந்தை யகங்கழியாதே பெண்ணே யடிமைகொண்டருளினப்போலே இன்னமும் உன்னுடைய வரகோரணத்திலே சோதிவாய்திறந்து தாமரைக்கண்களாலேநோக்கித் திருவடிகளையென் தலையிலேவைத்தருளிப் பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி ஆழ்வார்கலவெகூடித்தைச் செய்தருளினனென்று இந்த கலியாணகுணத்தைக்கண்டு லோகமெல்லாம் விஸ்மயப்பட நாங்கள்கூத்தாடின்ஞாவாரப்பட

இ — போடேபகபம். இதீபவாஹத்தை வம்ஹரிக்கிறார் (உன்னடிபேணிதாழியால்) தம்கரலவம்யிகளை யுங்கூட்டி தொண்டரோர்க்குளென்று வகாவயமாயிருந்தபோகிலும் தாமேவந்தாயாநெந்த விலகூதிதரெள் ளும்கருத்தாலே அடியேனை எனக்கென்று வகவயமாகநிஜோஜித்தது. யஹ — கிழ்ப்பாட்டுக்களில்போ லே இப்பாட்டில் குடியைநிஜோஜியாமையாலே தொண்டரோர்க்கென்றது வாதநிவகாவயமென்று கரு த்தாகவுமாம். ஸுஷும் வுஷும். (தாமரைமங்கையும்நீயும்) உதாஹியாலே கிழ்ப்பாட்டிலே உன்திருவடிகளைத் தலைக்கணியாயென்றவர் இப்பாட்டிலே பிராட்டியும்நீயு மிருந்தருளுமழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று வம்மதிவஸ்துவிவிதை. ॥கூ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

வகாயத்தில் விபாஷணங்கள் வகாயொஜநங்களாகைக்காக இது ஒபாஹாரமென்கிறார் (அருளினப்போலேயென்று) எனக்கருளினென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமிதாஹியால்) நளிர்ந்தசிரென்கிறதற்கு பூகோதாநமாணமாகத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (சோதிவாயிதாஹிகாண தத்தையென்னுமளவாலே) உலகம்மூன்றுடன் வியப்பவென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (லோக

ஸ — யான உபாவாஹிநியும்நீயுமாக, மங்கை- பாவதி, சிழே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளு' மென்றிருவருக்கும் வம்வமி தவிவிஷண உபாயகவுஞ்சொல்லிற்று. இங்கிருவருக்கும் பாவபூகவுஞ்சொல்லுகிற தது. இடங்கொள்- இடத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. மூவுலகும். திலோகமும், தத்தாஜங்களெல்லாருமென்றபடி. தொழ- உங்களைவிவித்துவாழும்படி, இருந்தருளாய்- "தம்விவபுரவண வாகாஸாவிஷ்ணுவிஷ்வக்ஸேநம்" என்கிறபடியேஹிவுாவிதேகயாக இருந்தருளவேணும். ॥கூ॥

புளிங்குடிக்கிடந்து- எனக்காகத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளி, வரகுணமங்கை இருந்து- வரகுணமங்கை என்கிற திவ்யதேசத்திலே திவ்யாவிதைசெப்தருளி, வைகுந்தத்துள்நின்று- ஸ்ரீவைகுண்ணை மென்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றருளி, தெளிந்த- நான் கநவம்னென்றகலாதே கண்கள்சிவந்திலே வாதயாயாதி த்தைக்கண்டு தேறினவனை, என்சிந்தையகம்- என்னுடைய பாபயாதகம்பூதசரீரத்தை, சிந்தை- பாபத யம், அகம்- உள், கழியாதே- விட்டுப்போகாதே, என்னையாள்வாய்- என்னையடிமைகொண்டருளுகிறவனே, இது வம்வொயநம், எனக்கருளி- இப்படிபோலே இன்னமும் எனக்காகக்கூவிவைபண்ணி, களிர்ந்த- ஸீத உமான, சதுரவம்யித்தார் பாபயம்குளிரும்படியான வென்றபடி. சீர்- உன்னுடைய கலியாணகுணங்களை, என்பக்கல் உனக்குள்ள ஔதார்யவாத்ஸல்யாதிகளை யென்றபடி. உலகம்மூன்று- லோகத்ரயமும், விஸ்வ ஸஜ்ஜரோடு விஸ்வஷ்ஜாதாரல்லாதாரோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. உடன்- கூட, வகாகுணரா யென்றபடி. வியப்ப- விஸ்மயப்படும்படியாக. நாங்கள்- உன்நடையழகைக்காண வாசைப்படுகிறநாங்கள், கூத்தாடி- நீநட ந்தெழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்ட ஹர்ஷபாஷ்பகத்தாலே நதநம்பண்ணி, நின்று- ஸ்திரமாய், கவிஹ்ருதமா யென்றபடி. ஆர்ப்ப- ஆரவாரம்பண்ணுகிறபடியாக, இதுக்கு வாராயென்கிறதோடே யாயம்.

ஆ— பளிங்குநீர் முகிலின் பவளம்போற் கனிவாய் சிவப்பநீ காணவாராயே* ॥சா॥
பவளம்போற் கனிவாய் சிவப்பநீ காணவந்துநின் பன்னிலாமுத்தந்* தவழ்கதிர்முலை செய்துதிருக்கண்
டாமரையங்கனின்றருளாய்* பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநற் றண்டுருடபுரிந்துகிடந்தாய்*
கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே* ॥ரு॥

ஆ— நிறமழகிதான முகத்திலேயுண்டான பவளம்போலே அழகியதிருப்பவளத்தில சிவப்பழகைக் காணவேணுமென்கிறார்.
(பவளம்போல்) வருமிடத்தில் ஸ்ரீமஜ்ஜாழ்வானுக்காகப் பெரியதிருவடிமேலேறி வந்தருளினப்போலே
இவர் மிதுனத்தில்) காணலாம்படியிதுனத்திலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவஸ்தையைக் காணவேணுமென்றவ
ரிப்பாட்டிலே 'முதலாகம்முதலாகிநம்' என்னும்படியான நடையழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று வ்யாக்
யானவிசை. ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

காரீயவாதத்துக்குத் தாதுபுஷ்டியருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜாழ்வானுதுனத்தில்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில்

ஸ— பளிங்குநீர்- ஸ்படிகம்போலே சுத்தநிர்மலத்தையுடைத்தான, பளிங்கு- ஸ்படிகம், சுத்தநிர்மலத்
தைப்பாஷாம்பண்ணி அத்தாலே ஸ்வச்ச நீலவர்ண புஷ்டமானவென்றபடி. முகிலின்- மேகத்தினுடைய, பவளம்போல்-
ரக்தவர்ணம்போலே, ரக்தவர்ணபர்யந்தத்தில் ரக்தவர்ணமுமல்ல நீலவர்ணமுமல்ல மேகாந்தர்வர்த்தியாயி நின்று மேகத்தின்
வேறிட்டுத்தெரிகிற தேஜஸ்ஸிலே படர்ந்ததொரு நவரத்நப்போலே யென்றபடி. கனிவாய்- கனிந்தவாயானது, ஸ்ரீ
மதாதரமான உன்னுடைய திவ்யாயுதமானதென்றபடி. சிவப்ப- சிவக்கும்படி, எங்களுடைய ரக்ஷணத்தை
நோக்கண்டு ஸ்வயாதாத்மியமாகையாலே மிகவும் சுரணையும்தோற்றும்படியென்கை. காண- நாங்கள்காணும்
படி, நீவாராயே- நீகிட்டவந்தருளவேணும்.

நன்பவளவென்று கறுப்பிப்பது. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான விதுரமைத்ரேயாதிகளினுடைய, படர்க்கீழ்- தூறுகளின்கீ
ழே, படர்- தூறு, சங்கு- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களானவை, உறை- வஸிக்கும்படியான, பொருனல்- காவேரிநதியை
யுடைத்தான, நீயிருக்கிறவூரில் சங்குகளெல்லாம் பவளக்கொடிகளைச்சேர்ந்து ரக்தவர்ணமாயிற்ற; நான் உன்னு
டைய திவ்யாயுதமாகிற பரவாஸுதேவத்தைக்காணவும் பெறுதொழியலாமோ பிராணே? என்றுகருத்து. திருப்பு
ளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, கவளமாகளிற்றின்- கவளகஜேந்
ரனான ஸ்ரீமஜ்ஜகத்தினுடைய, களிறு- கஜம், கவளமாகளிறென்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வீ. கவளகஜ
நஷ்டமென்னுமையாலே இதற்குமுன் ஒருகாலத்திலும் கொடுமையறியாதே நிர்ப்ரதிஷ்டிதமான வென்றபடி.
இடர்- ஆபத்தானது, திவ்யவஸ்த்ரஸ்ரக்ஸ்ரீவத்ஸாதிகளான ஆபரணங்களுடைய, விஸ்ரஸ்தீகரணவஸ்துக்களான
நிலாமுத்தம்- ஜ்யோத்ஸ்நாரூபிகளான ஆபரணங்களுடைய, விஸ்ரஸ்தீகரணவஸ்துக்களான முத்து
க்களுடையவென்றபடி. கதிர்தவிழ்என்று கறுப்பிப்பது. கதிர்- கிரணங்களானவை, தவிழ்- உள்ளடங்காமல்
வெளியிலேதவிழும்படியாக, ஸ்ரமஹரமம் விஸ்ரமஹரமாகையாலே காஷ்டபர்யந்தமும் ஸ்ரமமென்னைக்காக ஓடி
ப்படியென்றுதே தவிழும்மடியென்றது, முறுவல்செய்து- ஸ்ரமஹரம்செய்தருளி, நின்திருக்கண்தாமரை-
உன்னுடைய ஸ்ரீகமலநாராயணர்கள், கண்தாமரையென்கிறவிடத்தில் நயனாப்ஜவராஹ நயனாப்ஜ நயன

மூ—காய்சினப்பறவையூர்ந்துபொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போல* மாசினமாலிமாலிமானென்றங்கவர்
படக்கனன்றுமுன்னின்ற* காய்சினவேந்திதகர்முடிபாலனைகவிவபற்றிருப்புளிங்குடிபாய்* காய்சினவழி
சங்குவாள்வில்தண்டேடந்தி யெம்மிடர்கடிவானே* ॥சு॥

ஆ—கனிவாய்சிலப்ப கோணவந்து நின்பன்னிலமுற்றம் தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்கிறார்.

(காய்சினப்பறவையூர்ந்து) உம்முடையஇந்த ஒவிநாயகங்களுக்குப் பகீவைபகங்களில்லாதபடி வகவாமுடியுமோவென்னில்? என்னுடைய ஒவிநாயங்களுக்கு பகீவைபகங்களைப் போக்குகைக்காகவன்றோ ஸுவைவகூமஹாஸாஹஸகர்மியான திவ்யாயுதங்களை யேந்திபருளியிருக்கிறது. ஆனபின்பு பொன்மலையின்மீமிசைக்கார் முகில்போலக்காய்சினப்பறவையூர்ந்து ஸகலஜகதுபகாரகனாய் பூர்ணஸ்வாதந்த்ர்யனான நீ ஸுஸ்திரமாக நிர்வஹிக்கும் பணியருளினைப்

இ—நான்காணும்படிவரவேணுமென்றது- கூஷ்ணாவதாரத்தாலன்றிக்கே ஸ்ரீமதுரைவாழ்வானுக்குப் போலே வாஹ்யதசையாலே காணும்படிவரவேணுமென்றபடி. பரமபதாவலோகநாதிகளோடேகூட நின்றருளாவேணுமென்று பூர்வர்க்கிறரிப்பாட்டிலேயென்று வ்யாக்யாநவிவக்ஷை.

ஆறாம்பாட்டு.

அவன்நமக்கு நிர்வாஹகனாயென்னுமவீகியாலே அவனுடைய ஸளஸாஹஸகர்மாதி குணங்களான சுவலோகநாயகாதிகளைப் பெறவேணுமென்றவிவக்ஷிக்கிற பூர்வார்த்தத்திலே இப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாயுதாதிகளைக்கண்டு ஸகலஜகத்துக்கும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பயமுண்டாம்படி ஸர்வாதிகனாயிருக்கிற நீ எனக்கு பயமுண்டாகாதபடி ரக்ஷிக்கவேணுமென்ன வ்யதிரிக்திக்கிறார் (உம்முடைய திவ்யாயுதாதிகளால்) முடிபுமோவென்றது- திவிநாயகங்கள் நிறைவேறுமோவென்றபடி. தர்ஸநபர்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யம்

ஸ—ராஹுஸ்ரீ. தயங்க- வீகிபூர்வகஷணத்திலே தர்ஸநோந்முகங்களாக, தயங்குகை- தர்ஸநோந்முகமாகை, நின்றருளாய்- நாலடிநடந்துவந்திருளின நீ ஸுஷ்ணாகிரணத்திலே நடக்கவும்மாட்டாதே வந்துளுப் என்முன்னே நின்றருளவேணும்.

காய்சின- காயாநிற்கிற சினத்தையுடையவையான, சினம்- க்ரோதம், கூர்மதவிநாயிவிஷயத்தில் தவிபாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவையான வென்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டு - ஸுதர்சந பாஞ்சஜந்ய நந்தகௌமோதகீகளை, தண்டு- கதையை, ஏந்தி- யிரண்டுக்கொண்டு, எம்மிடர்- எங்களுடையவாவத்தை, கடிவானே- நிவர்த்திக்கக்கடவனான, எம்மென்று வ்யாதநிவஹாகாரம் என்னுடைய பூர்வாசார்யர்களையெல்லாம் நிவர்த்திக்கக்கடவனென்று வடுகர்ஷம். இது புளிங்குடியாயென்கிறதற்கு விசேஷணம். பொன்மலையின்- கநகாசலத்தினுடைய, மீமிசை- மேலேயிருந்ததான, கார்முகில்போல- காளமேகம்போல, காய்சின- ஸகலர்க்கும்காயாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவனான, பறவை- வகுவினை, மாவினையென்றபடி. ஊர்ந்து- நடத்திக்கொண்டு, இதற்குக்கனன்றுஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். மாசின- திவ்யாக்ரோதனான, மாலிமான்மாவினென்றவர் என்று கூறுபிப்பது. மாலிமான்மாவினென்கிறவர்கள், மான்- திவ்யான், திவ்யனான மாலி யென்றதுவாய்திவ்யனென்றபடி. இது மாலுஷானுக்கும் உபலக்ஷணம். மாலி வாய்மாலி மாலுவாநு என்று பூர்விஜர்களான அந்தராக்ஷவர்களென்றபடி. அங்கு- அந்தபாஹ்யஜநுஷ்யிலே, படர்படும்படி, வாஞ்சாம்படியென்கைபடுகை- நஷிக்கை. ஆனாலும் நஷித்தவன் தானொருவனேயொழிய மற்றையிருவரும் அப்போதுநஷித்தவரில்லாமையாலே படனென்றது வ்யாதநுவாஜடம். கனன்று- பூகூர்வித்தனாய், கனறுகை- பூகோபிக்கை, முன்நின்ற- அவர்கள்முன்னே நின்றருளினவனான, முன்நின்றநிலையிலுடைய மாஸீபத்தைக்கண்டவளவிலே ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நடுங்கியோடினர்களென்றுகருத்தாலே முன்நின்றவென்றது. காய்சின. “காலாக்நிருத்ரோக்ரோயே” என்கிறபடியே க்ரூரதவிநாயிகளைப் பூகதவிபாநிற்கிற க்ரோதமாணத்தையுடையவனான, வேங்கை- வ்யாக்ரபான, வேங்கன்- வ்யாக்ரீ, கதிர்முடியன்- கிரணசாலிபான கிரீடத்தையுடையவனான, கதிர்- கிரணம், பூகிவக்ஷநிர்வஹநஸம்ஜாத வீர்யஸ்ரீயாலே ஜாஜ்வல்யமான திவ்யகிரீடசாலியானவென்றபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்ருத்திமான வயல்களைபுடைத்தான, கலியென்றுஸஜீ. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்குமவனே, நின்றிருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாய் என்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை கநுஷங்கித்துக்கொள்வது.

ஸூ—எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னைபாள்வானெயிமையவர்தமக்குராங்கனையாய்* செம்மடன்மலருந்தாமரைப்பழ
னத்தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்துராங்களித்துளலங்கூர* விம்ம
டவுலகர்காணநீயொருநாளிருந்திடாயெங்கள்கண்முகப்பே* ॥எ॥

ஆ—போலே இந்தவு கிலையகத்தையும் நீபேபோக்கி என்னுடைபதிநாரயத்தையும் முடித்தருளவேணு
மென்கிறார். ॥கூ॥

(எம்மிடர்) உகுகவடிராவகவடிவிமாமமின்றிப லவராதாக்களுக்கும் நீயல்லது வேறுரகூகருள
ரோ ஆனைபின்புனைக்கு நல்லாயிருப்பார், நீயிருந்தருளுமிருப்பைக்கண்டால் படும்பாடுகண்டு நாங்கள்வாழும்ப
டியாக இந்தலோகத்திலுள்ளவர்கள் காணும்படி எங்கள்கண்ணெதிரே நீயொருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥எ॥

(எங்கள்) நீர்சொல்லிற்றெல்லாம் திருநாட்டிலேசெய்கிறேமென்றே பேசாதிருந்தருளுகிறது, அங்கனே
செய்தருளவையோது, எங்கள்கண்ணெதிரே யளகிகூசெல்லாரும் உன்திருவடிகளிரண்டையும் நிரஞ்சமாகத்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாஹியால்) வரிவராயத்தில் கூலிவெ தாசை மருளிச்செய்கிறார்
(பண்ணியருளினபோலேஉதாஹியால்) முடித்தருளவேணும். நிறைவேற்றியருளவேணும். ॥கூ॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

வூயிவாஹத்துக்குத் தாதுய மருளிச்செய்கிறார் (உதவி உதாஹியால்) ஆனபின்பு என்கிறதற்கு
எங்கள்கண்ணெதிரே உதாஹியோடே கூடயம். நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டு என்கிறதற்குத் தாதுய
மருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு நல்லரி தாஹியால்) உகந்து உதாஹியை லம்ஹரிக்கிறார் (நாங்கள்வாழும்
படியாகவென்று) இதுக்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே கூடயம். ஐந்தாம்பாட்டில் நீ என்முன்னேவந்து நின்றரு
ளவேணு மென்றவர் ஆறும்பாட்டில் வூலகுமான ஸம்கையைப் வரிஹரித்து கூடஞரும் இப்பாட்டிலே
என்முன்னே இருந்தருளவேணுமென்கிறரென்று லஸ்மதிலவிவரிவிதை. மூன்றும்பாட்டுக்கு நீ ஒருபடியே
கண்வளர்ந்தருளுகையைத்தவிர்ந்து எழுந்திருக்கவேணு மென்கையிலே வூயாநதாதுய மாகையாலே இ
ப்பாட்டு வாநரராஜியன்றென்று கருத்து. ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

வரிவராஜத்தில் கூலிவெ தாசை மருளிச்செய்கிறார் (நீர் சொல்லிற்றெல்லா மிதாஹியால்) இ
த்தால் இப்படி ஸரஸ்வராஜிவராயமாக ஸம்கித்து உதாஸமருளிச்செய்கிறரென்று லஸ்மதி லவிவரிவிதையாயி
ற்று. கூடயவாஹத்திற்குத் தாதுய மருளிச்செய்கிறார் (எங்களிதாஹியால்) தங்களன்பாரவென்கிறதற்குத்

ஸ— எம்மிடர்- எங்களுடைய லாஸ்லாரிகூடஸ்வங்களேயெல்லாம், கடிந்து- நிரஹித்து, இங்கு- லஸவஸ்
தாநத்திற்கு கூடகூடியுமல்லாத ஜஹலோகத்திலே, என்னை- கதுகதிகூடனை வென்னை, ஆள்வா
னை- அடிமைகொண்டு ரகூஷித்தருளுகிறவனே, இமையவர்தமக்கும்- கூதிஷர்க்கும், நிகூடனை எனக்
குமன்றியே உகுகூடதாரான வூஹரிஜெவலெகளுக்கு மென்றபடி. ஆங்கனையாய்- அங்கனேயா
யிருக்கிறவனே, எனக்குப்போலே லவ-விலரகூடகுணயிருக்கிறவனே யென்றபடி. செம்மடல்- கூரணை
டங்கள், மலரும்- விகஸியாநிறகிற, தாமரைப்பழனை- தாஹரலங்களையுடைத்தான நீர்நிலங்களையுடைத்தா
ன, பழனம்- நீர்நிலம். தண்- ஸீதலமான, லம்லாரஹரஹாரமான என்றபடி. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்-
திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்தருளினவனே, நம்முடையடியர்- நம்முடையவரென்னுமபடி உனக்கலாயா
ரணஸஹஜ்ரான நித்யலரிகளுடைய, கவ்வைகண்டு- கூடநாலவஜநிக்காலாவலத்தைக்க
ண்டு, கவ்வை- கோலாஹலம், நாம்உகந்து- நாங்கள்ஹர்ஷராய், களித்து- உதிராதாரஹாநந்திகளாய்,
உளம்- ஹருதயத்திலே, நலம்- வெநமானது, கூர- வரித்துக்கும்படியாக, இம்மடவுலகர்- இந்த ஸஜ்ஜாநரான
யளகிகர்கள், காண- தங்கள்கண்ணாலேகாணும்படி, லம்லாரிகளெல்லாரும் கண்டு கூதாஸ்ரகவேணு
மென்று தம் காரணத்தாலே யருளிச்செய்தபடி. நீ- நித்யலரிகளுக்கு நித்யாநலாவுணயிருக்
கிற நீ, எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, ஒருநாளிருந்திடாய்- திவ்யாஹிகையாக ஒருநா
ளிருந்தருளவேணும். ॥எ॥

மூ — எங்கள்கண்முகப்பேபுலகர்களெல்லாமிணையடிதாழுதெழுதிறைஞ்சித்* தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத்
தாற்றலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்பத்* திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா*
விங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே* ॥அ॥

ஆ — தொழுது கூதாகூர்ராய்த் தங்களுடைய வெஹாகூமாகத் தங்களுடைய ஸகூநாவிவ
யானசொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட இந்தலோகத்திலே இத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டி
யும்நீயுங்கூட ஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥அ॥

(வீற்றிடங்கொண்டு) என்னுடைய கண்ணிணையானது கிடாய்தீர்ந்துளிர உன்னுடைய செவ்விப்பூப்
போலேயிருக்கிற திருமேனியைபோவாதே பருகும்படியாக விஷயநீபமான ஸம்ஸாரத்திலே உன்னுடைய

இ — காதுபகருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய விதாஹிபால்) தமதுசொல்வலத்தா லென்கிறதற்குக் காதுப
கருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய ஸகீதாஹியால்) தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப என்கிறதற்குக் காதுபகருளிச்
செய்கிறார் (மிகவுபி தாஹிபால்) இங்கணமாஞாலத்திதனுளும் என்கிறதற்குக் காதுபகருளிச்செய்கிறார் (இந்த
லோகத்திலேபி தாஹிபால்) வீற்று என்கிறதற்குக் காதுபகருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியும் நீயுமென்று) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் காதுபகருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய விதாஹியால்) பாட்டிலே
தம் காதாவையிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அடிபோங்களென்று வெஹாவயமிருந்தேயாகிலும் இவருக்குப்
பூலோகநுவிவகூயா வுாவுாதத்தில் என்னுடையவென்று வகுவயமாக நிஷேகூத்தது. புதுமலராகத்
தையென்கிறதற்குத் காதுபகருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய செவ்வியி தாஹியால்) செவ்வி வெஹாலும்.
பருகும்படியாகவென்கிறதற்கு இருந்தருளவேணுமென்கிறதேபோலே கூபம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசிய
றியமாட்டாத ஸம்ஸாரத்திலே நாம் இருப்பதெதற்காவென்னில்? அதில்மிகவும் ஆசையுடையவெங்களுக்காக்
இருந்தருளவேணுமென்கிறானென்று ஸம்மகிஷகிவிதை. வியன்கோள்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத்

ஈ — தங்கள்சேர்மாட ஸம்ஹுனக்கிட்டியிருக்கிற ஹுஹங்களையுடைத்தான, காதுஹுதிஷளயஸாமியான
வென்றபடி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே? திருவைகுந்தத்துள்
ளாய்- அவ்வளவன்றிக்கே கூஷ்ரிதர்க்காக ஸ்ரீ ஏவெகூணமென்கிற திவுலோகத்திலு மிருந்தருளுகிறவனே?
தேவா- தெவ, வாகவேஹத்தில்காட்டிலும் தெவாதிதாநஷளஸீஹுாதி ஹுணங்களையுடையவனே என்றபடி.
எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம்- ஸகிகூரெல்லாரும், இணைபடி- வ
ஸ்துரம் சேர்த்தியாலே காதுதெஹாஹுங்களாம்படி அம்ருமாயிருக்கிற ஷுன்திருவடிகளை, இணை- அம்ரும்.
தொழுது- வணாகம்பண்ணி, எழுது- எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி- கூகிஸயம். இறைஞ்சி- கூஹுயித்து,
உன்னைத்தங்களுக்கு ஸகூகுணுக கூஜ்யவஷித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு- உன்பக்கல்தங்களுக்கு வெஹ
மானது, ஆர- வகுணமாகாநிற்க, வகுணமாம்படி வஜ்ஹயாநிற்க வென்றபடி. தமது- தங்களுடைய
தான, சொல்வலத்தால்- உதிவுமத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உதிஹாகஜ்ஹயாநமாகவென்றபடி. இதற்
குப்பூசிப்பவென்கிறதேபோடே கூபம். தலைத்தலைச்சிறந்து- ஒருவர்க்கொருவர் கூஹிவுஜராய், சிறப்பு-
கூஹிவுஜி, கூஹாகஹஜிகபாமேல் விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப- வகுஜிக்க, வெஹாதும்பண்ணுமபடியாக வென்
றபடி. இதற்கு இருந்திடாயென்கிறத்தேபோடே யகுயம். இங்கண்மாஞாலத்து- இந்தகண்ணுடைத்தான பூஹா
வுபரிவியிலே, கண் என்று இடம், மாஎன்றுஸ்ரூவுபும், நல்லஇடங்களையுடைத்தாய் நீகூவதரிக்கும்படி
ஸ்ரூவுமான இந்த வுபரிவியிலேயென்றபடி. இதனுளும்- இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், வாகவவதத்தில்
போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு- திவுாவஹிலெகெக்கு உசிதமான ஒருதிவுஷ்டாநத்தை ஷீகு
ரித்துக்கொண்டு, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உகூகவஷகம், அதாவது:— "தயாஸராஜஷிகஸுதம், கூதீ
வாகஜ்ஸுகஸுஹெ" என்கிறபடியே பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி அத்தாலேஉண்டான ஸொஹாதிஸயத்
தையுடையவனேயென்றபடி. ஓருநாள்- ஒருநாளாகிலும், தாஷாதகன் ஒருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென்
றுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய்- திவுாவஹிலெகெயாக இருந்தருளவேணும், இடாயென்றதுவா
கஸ்கூகவுரயொபம். ॥அ॥

ஆ:— வீற்றிடங்கொண்டுவிபன்கொண்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடையடியோம்* போற்றியோவாதேகண் ணினைகுளிரப்புதுமலராகத்தைப்பருகச்* சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளுஞ் செழும்பணைத்திருப்புளிங் குடியாய்* கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்தகொடுவினைப்படைகள்வல்லானே* ॥கூ॥

கொடுவினைப்படைகள்வல்லவாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய்* கடுவினைநஞ்சையன்னுடையமுதே

அ:— வாவுதிதோற்றும்படி ஒருநாளிருந்தருளவேணும், சூழ்கருடைய ஊழ்வத்தைப்போக்கவல்லபாயி ருந்து அவைசெய்யாதொழியலாமோவென்கிறார். ॥கூ॥

இ:— காதயர்மருளிச்செய்கிறார் (விஷயநீய மிதுர்தியால்) வீற்றுகொண்டு இருந்திடாயென்றழயித்துத் காத யர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுலடைய வாவுதீதுர்தியால்) சுரீபவாஹத்துக்குத் காதயர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்கருடைய விதுர்தியால்) ॥கூ॥

ஙு:— செந்நெலூடு- சிவந்தநெற்பயிர்களின் சடுத்திலே, ஊடு- சடும், வாகவிசுமங்களான கூடசடுக்க ளிலேயென்றபடி. சேறு- நிதுஜலமஹசுஜபாலுள்ள கூடங்களிலே, இளவாளைகள்- வாலசுகஹங்கள், வாளை- சுகஹம், வளவிசுமகிவாஷிக்கான சுகதைப்போலே நிதுயளவநசுகதுஷி தங்களான சுகஹங்க ளென்றபடி. உகளும்- உல்லாஸத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, உகளுகை- தலைக்குமேலெளப்புகை, அவ்வூரில் வதாஸங்களெல்லாம் ஹ்லாதிஸஷி தம்பெற்றுக் களிபாநிற்க நானுமென்னதிசுதம் பெறவேணடாவோ பிரா னேனென்றுகருத்து. செழும்பணை- அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழுமென்று அழகியது, திருப்புளி ங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, கூற்றமாய்- சுதுர்வாய், கூற்றம்- சுதுர், அசுரர்குலம்- கூஹ்ரகூரஜத்தை, முதலரிந்த- சுதிஜத்திலேஹதித்தவனை, நிசுரஷமாக நசிப்பித்தவ னெனவென்றபடி. இது ஹமவதிஜயஷணம். கொடுவினை- சூழ்தவிரோயிவிஷயத்தில் க்ரூரகருடங்க ளான, வினை- கருடம், படைகள்- கூயாயங்களை, ஸ்ரீஹரிஹரநாதிகளையென்றபடி. வல்லானே- ஆளவல் லவனே, அதுகளை யயாஹிஜவஷி தகூபெருஷ உபயொகிக்க வருஜங்களெனவனே யென்றபடி. அடியோம்- ஜொஷஹிதரான நாங்கள், போற்றி- சிரஸாவஹிநம்பண்ணி, கண்ணினை- உன்னைக்காணவேணுமென் று விடாய்த்த எங்களுடைய நயநயுகமும், குளிர- ஸகலவெமெல்லாம்போய் சூஹ்ரஹரீதலைங்களாகும் படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறதோடே யதயம். புதுமலராகத்தை- சுஹிநவவாஷம்போலே ஸகலதாப ஸாபஹிதான உன்திருமேனியை, ஆகம்- சரீரம், ஓவாதே- சுவிஜ்ஹமாக, பருக- வாநம்பண்ணும்படி யாக, "ரொவநாஹ்ரூாம்விவளிவ" என்கிறபடியே சுகிவெஹ்ருதத்தோடே கண்களாலே வெவிக்கும்படியா கவென்றபடி. விபன்கொள்- விஷயத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விபன்- விஷயம், விஷயநீயமானவென்றபடி. வவ-வியவைய-வாய் நியகியவ-ர-ஷாயங்ஹ சிதனுமாயிருக்கிற வுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமை யாலே விஷநீயமானவென்றபடி. மாஞாலத்து- சிஹாவ்யதிவியிலே, இதனுளும்- இதுக்குள்ளேயும், இந்த திருப்புளிங்குடியிலேயுமென்றபடி. அவ்விருப்பில் வாசியறிவாரில்லாத விடத்திலுமென்று உபலஷணார்த்தம். இடங்கொண்டு- திவ்யதேசாந்தரத்தைஸ்வீகரித்து, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உகுகஷம், உன்னுடையவுகு கஷம் தோற்றும்படியென்கை. இருந்திடாய்- நீ இருந்தருளவேணும். ॥கூ॥

கொடுவினை- கொடிதானவினைகளையுடையவர்பக்கல், கொடிது- க்ரூரம், வினை- கருடம், உன்னு டைய விஷயத்தில் க்ரூரகருடங்களான கூஹ்ரரிடத்திலென்றபடி. படைகள்வல்லபாய்- கூயாயமெடுக்க வருஜங்களை, மற்றயிடத்தில் கூயாயமெடுக்கவருஜங்களல்லலனிறே, "பதிவாராவணஹாயம்" "நமெவாணஹி மெவுதி" என்று ரகஷிக்கநாடாநிற்குமிறே, "ரொஹவு உகுவிண உூகவுஷிவிஹாசி-ஜவுஷி ஜீவாதவெவிவுஜு ஸஹிதுரகூரமளகூபவாணம் । ராதவுயுமாதுரகிவிநிமகூரமமகவிஹ வி தாவிவாவ நவெடொகூரணாகூத வெ" என்று அவன்வுஹாலத்தைப் பூர்வகருவிகளும் சொன்னர்களிறே, அமரர்க்கு- சூழ்தரானவெ வர்களுக்கு, இடர்கெட- சுவாரபுயுக்தமான உபத்ரவம்நசிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு- சுவாரர்களுக்கு இடர்செய்- உபத்ரவங்களைப்பண்ணும்வுஹாவமான, கடுவினைநஞ்சே- ஸர்வ காரியானவிஷதம, கடியது- வே மபலவத்தும், கடியதானவினையையுடையது கடுவினையது, ஸர்வ காரியமென்றபடி. சுவாரர்க்கு விஷமென்றத் தால். சூழ்தவிரோயிநாராயநவிஷயத்துக்கு வுஹாவமென்றதாயிற்று. என்னுடையமுதே- என்னுடைபகுவு தமே,

மூ— கூவிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* வடிவிணைவில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள்பிடிக்குமெல்லடிகை க்
கொடுவினையேயெனும்பிடிக்கும்பொருநாள்கூவுதல்வருதல்செய்பாவாய* ॥ய॥
கூவுதல்வருகல்செப்தி — யென்னுதுணைகடல்கடைந்தவன்றன்னை* மேவுகின்கயற்கணிவன்புனற்பொருனல்

ஆ— (கொடுவினை) ஸ்ரீகவிரோயிநிரஸகஸஹஜஸுமாய், ஸ்ரீகவிரோயிநிரஸநஸுஹாவணுமாய் எனக்கு நிரகிஸயவிஷயனும், திருப்புளிங்குடியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனாயின வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீஸகிப்பிராட்டியும் கூடியிருக்கவேண்டுமென்கிற ஆர்ரமான வந்நிநவஸ்துக்களை அதில் விஷயவிதையநிர்த்துவைத்து நிழக்காக்கிடான வாவத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னையொருநாள் அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல் திங்கேவருதல் செய்தருளவேணு மென்கிறார். ॥ரா॥

பத்தாம்பாட்டு.

இ— கொடுவினைப்பனைகள் வல்லையாய்என்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (கூஸ்ரிவிதாஹிபால்) அமரர்க்கிதாஹி நஞ்சேஜதாஹத்திற்குத் தாதயர்மருளிச்செப்கிறார் (கூஸ்ரிகவிரோயிநிரஸநஸுஹாவணுமாயென்று) மெல்லடியையென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (வாகுஸாமநவிதாஹிபால்) கொடுவினைபேணும் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அந்ல்விஷயவிதையபிதாஹிபால்) பிடிக்கும்படி யிதாஹி யாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஸிவுாஸிவிதகையைக் காணவேணுமென்றவர் இப்பாட்டிலே "ஸவ்யஂவாஹஂஹரஸா யர்" என்று ஹரஸாநிதமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று வரயிர்க்கிறரென்று வஂமதிவஸ்து விவிதம். ॥ரா॥

மா— நிரகிஸயவிஷயமான உஜ்ஜீவகமேயென்றபடி. அவ்விஷயமே இவருக்கஸாதகமாயிருக்கிறபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்பஸஸம்ருத்தமான கெஹாஸங்களையுடைத்தான, கலி- ஸப்தம், திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே, இவர் ஸாதகத்துக்குக் கடல்கடைதல் ஸமுத்திரலேபாதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதனாயிற்றிவர்க்கஸாதகம். வடிவிணையில்லா- ஸளந்தர்யத்திலே வந்தரிஜனமில்லாதவளான, வடிவு- ஸளந்தர்யம், இணை- வந்தரிஜனம், அவன் ஸளந்தர்யத்திலே கூந்தரிஜனத்தைப்போலே இவள்ஸளந்தர்யத்திலே கூந்தரிஜனமிதை, வாஂஸாஂஸ்ருஷ்டிவிதாவஹாரியும் ஸளந்தர்யத்திலிவளுக்கு வந்தரிஜனமாகமாட்டான், "தவிஸ்யதஸ்ரிவிதகஸ்ஸுணா" என்றேற்றமாய்நின்றதிறே. மலர்மகள்- வஸ்துத்தில்பெண்ணானவள், தாதர்ஸவஸ்ரஷ்டிஸ்ருஷ்டையான ஸளந்தர்ய-ஸௌலப்ய ஸௌகுமார்யங்கள் ஒருபெண்ணுக்கப் வர்ணிக்தாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டிக்குமென்றபடி, மற்றைநிலமகள்- மற்றொருபெண்ணான ஸ்ரீஸகிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப் வந்தரிஜனமென்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீஸகிப்பிராட்டியுமென்றபடி. பிடிக்கும- ஸஂவாஹநம்பண்ணுமதான, மெல்லடியை- ஸுகுமாரமான திருவடியை, மெல்- ஸுகு, கொடுவினைபேணும்- க்ரூரகர்மங்களான கஜங்களையுடையராணும், திருவடிகளிணுடைய ஹஸ்தலேபயநிர்த்துவைத்தும் காணப்பெறுதபடியான வாவத்தையுடையவனை நானுமென்றபடி. ஸ்ரீஸவத்தாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி. பிடிக்க- ஸஂவாஹநம்பண்ணும்படி, நீ- எனக்கு ஸவஸ்ரியவாயகனாய், ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்- என்னை அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல், வருதல்- நீயிங்கேவந்தருளுதல், செய்யாய்- செய்தருளவேணும். ॥ரி॥

குரைகடல்- கூதிவிஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை- ஘ோஷம், ஸாகஸவாயிஸ்வபாவ ஸமுஸ்ஸம். கடையவென்ணுதபடி உலணதரஂஹஸ்ரியஷ்டமான ஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்தவன்தன்னை- வந்யொஜநாதரஸவாரான தெவர்களுக்காக மயநம்பண்ணினவனை, தன்னென்று வாயிர்கவந்யொஜமம், இப்படி கூஸ்ரிகரெல்லாருக்கும் ஸவ்யனனவனையென்றபடி. மேவி- கூஸரித்து, வாஸுவந்தாவ்யுமாக ஸஹ்ய ஸவித்தென்றபடி. கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று- என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல், நீ நான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்பவேணுமென்று, நன்று- நன்றாக, கநநுவந்யொஜநமாகவென்றபடி. அமர்ந்த- கிட்டினவரான, கூவெகூவித்தவரானவென்றபடி. இது சடகோபனுக்கு விஸேஷணம். வியன்புனல்- விஸயநீபமான ஜலத்தையுடைத்தான, வியன்- விஸயநீபம், பொருனல்- தாஸ்ரவணி-யையுடையுடைத்தான

மூ—வழுதிநாடன்சடகோப* னெய்யல்பாடலாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்க* ளோவுதலின்றி யுலகமூன்றளந்தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ—(கூவுதல்) குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை வாழ்உயிராவுமாகப்பற்றி கூவுதல்வருதல் செய்திடாமென்ற வெகுவித்த வியன்புனல்பெருநல் வழுதிநாடன்சடகோபன் நாவியல்பாடலாயிரத்தி லித்திருவாய்மொழி யையவல்லார் சூழ்விசும்பணவனை வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரதிசயமாக ஹ்ருதயத்திலே கூடஹவி க்கப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— மேவியென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (வாசகத்யாதியால்) நன்கமர்ந்தனென்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (கவெகூவித்தவென்று) இது சடகோபனுக்குவிசேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (கூஷ்மிதத்யாதியால்) சேஷம் ஸுஷ்டம். ॥கக॥

ஸ—வழுதிநா—ன்- வழுதிநாட்டையுடையவரானை, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நாவியல்- ஜிஹ்வாவ்யாபார ரூபமான, நா- ஜிஹ்வை, இயல்- வ்யாபாரம், உநஹ்ஸு-ஸஹகாரிக்கையன்றிக்கே கேவலஜிஹ்வாவ்யாபா ரரூபமானவென்றபடி. அதாவது:— கவிதாரயதத்தில் உந்ஹ்ரயதன்றிக்கே இவருக்கவசமாக ஜிஹ்வையிலே வ்ருத்தமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள்- ஸாயாஸஹஸ்ரத்தில், இனையபத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும், முந்தினவசனத்தும் கீழ்த்திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் வக்தவி சேஷமுண்டென்று ஸ்தாபிப்பிக்கைக்காக, த்வீதீயசப்தம் இப்பாட்டுக்களினுடைய கூடநூற்றுவரை-ர்யா ஸத்-ம். வல்லார்கள்- கற்றுவிக்கவல்லவர்-ரானவர்கள், உலகம்மூன்று- லோகத்ரயத்தை, அளந்தான்- த்ரிவி க்ரமத்தாலே அளந்தவனென ஸ்வாமியுடைய, அடியிணை- சரணாரவிந்தத்தை, உள்ளத்து- உந்ஹ்ரில், ஓவுதலின்றி- விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்- விச்சேதம், ஓர்வார்- விஜ்ஞாபிக்கப்பெறுவார், நிரதிசயபோக்யரூபநாராயணனை அனுபவித்து பெற்று வாழ்வார்களென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநமெல்லாமுநாஹ்ருதயேநிவஸந்ஸ்வயமேவஸ்ரீமதேநாராயணாயநம:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேவேதாந்தாசார்யவர்யாயநம:

(பண்டைநாளாலே)

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்யபுத்ரோவரதகுருரேவாமே

ஸந்நிதத்தாம்வேதவேதார்தஸாரநிதிமதிகம்ஸாரதீக்ஷாகுரூணாம் ।

தாதஸ்ரீரங்கராஜாசரணஸரஸிஜத்வந்த்வசிந்தைகதாந

ஸ்நிக்தோவிக்தோபவாப்திர்பகவதுபயதாவிக்ரஹோவிக்ரஹோமே ॥கஎ॥

(ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்யபுத்ர:) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோ டே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனுகையாலும், (வரதகுருரேவாமே) நீ ஒருநாள் படிக்களவாகநிமிர்த்த- த்ரிவிக்ர மத்தைக்கொண்டு லோகத்ரயத்தையெல்லாம் அளக்கையாலும், (வதிதமதிகம்ஸாரதீக்ஷாகுரூணாம்) தடங்கொள் தா மரைக்கண்விழித்து- வாரணேஜவதூபநயநஸைகையாலும், (தாதஸ்ரீரங்கராஜாசரணஸரஸிஜத்வந்த்வசிந்தைகதாந ஸ்நிக்தோவிக்தோபவாப்திர்பகவதுபயதாவிக்ரஹோவிக்ரஹோமே) புளிங்குடிக்கிடந்து வாகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று- திருப்புளிக்குடியிலே கண் வளர்ந்தும் வாகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நின்றருளியும் வானவம்ஸதிவைவதி க்களாலே கூடஸ்ரீகருடைய ஹ்ருதயத்தை கவர்ஹரிக்கையாலும், (ஸ்ரீமதேவேதாந்தாசார்யாய நம:) கவலைமாகளற்றினி டர்கெடத்தடத்து- உஜ்ஜீவிதமாயிருக்கவும் ஹேயமான முதலியின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஸ்ரீமதேவேதாந்தாழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (தாதஸ்ரீரங்கராஜாசரணஸரஸிஜத்வந்த்வசிந்தைகதாந ஸ்நிக்தோவிக்தோபவாப்திர்பகவதுபயதாவிக்ரஹோவிக்ரஹோமே) காய்சினப்பறவையூர்ந்திருவி- ஹேதிவஸத்தின்மேலே காயாநிற்கிற பெரியதிருவடிமேலேயேறியருளி

ஈ—தா— மிஸ்ரஸ்ருஷ்டியிலே நீயுமுகவிருந்தாப்போலே ஸொஹார்தனுய்க்கொண்டு தாமீ வாதாமீ தாயுவாங்முதலான ஸாதாரணதர்மங்களை நிரஸிக்கையாலும், (மிதுநதர்மாவைதாவிஷ்டர்) இமைபவர்தமக்கு மாங்களேபாய்- தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனுமத்தனேபோக்கி அவர்களாலும் வ்யபதேசத்தாலே பூர்வியக்ஷராலு ஹனுகையாலும், சூஷ்மதசையிலே மேலிரண்டுபாட்டுக்களின் சுருங்கினதான தீக்ஷிதரு தியாபாயவசதங்கள் வம்ஹாஜீர்கங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா- வாதவதத்திற்காட்டிலும் இவ்வம் வாரத்தில் நிலபாதே மிக்கதேதஜஸ்ஸை யுடையவனுகையாலும், கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே- விரோ யிகளிடத்திலே கடுவெவலிதங்களைப் பண்ணக்கடவ தியாபாயங்களை யுடையவனுகையாலும், (உக்ஷ தைகாந்தயுகமாவிஷ்டர்) கடுவினைநஞ்சீசயி தாதி- சூரிதருடைய உக்ஷிதங்களை வவாவஸநமாகப் போக் குமவனுகையாலும், திருப்புளிங்குடி யெம்பெருமான் இச்வெகநனிடத்திலே நெடுநாளேதுடங்கி கூவைவேயப்பண்ணுநின்ரு னென்று "பண்டைநாள்" என்கிற உபகாரத்திலே ஆழ்வார் வ்யதிவாஹித்தருளினரென்கிறார்

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்ரும்திருவாய்மொழி.

ஸு—ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும்* பேராயிரங்கொண்ட

ஆ— (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் ஈவெகூதிக்க நீரிங்ஙனே வ்யாமுக்கவேணுமோ? நம்மோட்டைக்குடற்று வக்கறியீரோ? என்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய அத்தை யநுவர்தித்தினபாகிறார். ஓரொருதிருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும்பேராயிரமுடையனுய் வவ-ஜ்ஞகுவவ-ஸாகிகு வகுவஸுகுவ கரஸுணு வளஸீயுவாஸுவயுஸுவுவெய கயுணஸுணவிஸி ஷுஞப் வளநுய-ஸ் வளமய வளகஸுாய-ஸ்வாவஸ்ரு

முன்ரும்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தாம்ஈவெகூதித்த ஸகாரயங்களிலொன்றும் இன்னும்வஹிபாதிருக்க இத் திருவாய்மொழியிலே 'நங்கள்பிரானவனே' 'என்புகழ்தேவுனசீலம்' என்ரூப்போலே அவனுடையஸுணங்க ளைக் கொண்டாடுகை சுவபாவமன்ரிரு வென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) சுவெகூதிக்கலன் றது- சுவெகூதித்தவாறேன்றபடி. இதற்கு எம்பெருமான் அநுளிச்செய்ய என்கிறதோடே யகயம். குடல் துவக்கு- ஒழிக்கவொழியாத சுபாஸ்ரயம், நம்மோடு குடல்துவக்குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை சு நுஹவிக்கை உமக்கு தாபவ்யாவுமன்ரே வென்றுகநத்து- அத்தையென்கிறது- அத்தகுடல்துவக்கையென் றபடி. இனியாகிறரென்றது- வீதராகிறரென்றபடி. தாம் சுவெகூதித்த ஸகாரயங்கள் ஒன்றும் வஹிக்கவி ல்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் இவையெல்லாமுமக்கு தாயவ்யாவுமாய் மேல்வரப்புகுகிறது, என்றரு ளிச்செய்தவாறே அவ்வாகிஞாதாத்தாலே வ்யாப்தராய் அவ்வாகியினுடைய வாகயார்தாயார்தங்களாலே சுவவ்யாகவித்தருமாய் அந்தவ்யாதிகுவஸம்பெயாதிகளை சுநுஹஸம்யித்து வீதராகிறர் என்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஓர்பிடையனென்கிறதற்குத் தாதய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (வவ-ஜ்ஞகுவெகூதியால்) தர்தீயவாஹத் தில் நன்ஸவ்யத்துக்குத் தாதய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (வளநுயெ-ஸ்தியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாதய-ஸ்

ஸு— ஓர்- ஒருதிருநாமமே, ஆயிரமாய்- வவஹஸ்ரஸுவமாய், "வஸ்ரஹித-ஸ்திவஸாஹத-ஸ்" "வொஸ்ரய-ஸ்வ ஸுஸ்ரவெய" தியாதிநிய-ஸ்வநயிஸ்ரஷ்டத்தாலே சுவிநகவ்ய காரமாபென்றபடி. உலகு- லோகங்களை, திரு நாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஒரொருத்தராகவன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ்- ஏழுகளை யும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே வவ-ஜ்லோகங்களையும் ரக்ஷிக்குமென்றுகருத்து. அளிக்கும்-ரக்ஷி க்கும் வஹாவங்களான, வெதநர்பண்ணின வாவங்களைப்பார்த்து 'கூடிவாழி' என்கிறதும் ஒருபோது உண் டாயிருக்குமவனுக்கு அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே வஹாவமாயிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து. பேராயிரம் கொண்டது- நாகஸவஹஸ்ரங்களைபுடைத்தான, நாகஸவஹஸ்ரங்களோடேகூடின வென்றபடி.

மூ— தோர் பீடுடையன்* பீதாராயின காளநன்மேனியினன்* ஞாயண னங்களபிரானவனே* ॥கா॥
அவனேயகன்ஞாலம் படைத்திடந்தா* னவனேயமிந்துண்டுமிழ்ந்தாளந்தா* னவனேயவனு மவனு-
மவனு* மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே* ॥உ॥

ஆ—யளவநாடி வரிதிகமாணவிசி 2உ நீலமுகநிலவியாகிவளைபிருந்த நாராயணனை லவிவ-ஹரா
ஞகப்பெறுவதே என்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தில் இன்புபெல்லாம்தோந்து எம்பெருமானுடைய லவிவ-ஹ
ராகுத்தை கூநாஹவிக்கிறார். ॥கா॥

உ (அவனை) வ்ரஹாஉராதிகளும் ஸாஸ்வரல்லரோ, நாராயணனே லவிவ-ஹராவனென்னுமிடம் எங்கு
னே அறிந்தபடியென்னில்? அவனை நிவிலஜமஹிந-ஹாணைாஞாணகுரிணாதி லவிவ-ஹராவாயாரண தியு
வெவதிகங்களைப்பண்ணுகையாலும் வத-ஹ-வவஸாவகி ஸகிவப்ரஹ்மி வ்ரவாரவய-ஹஜ்ஞாண:
வவ-ஹாதீக்களுக்கும் கூதஹ-திதைகளாலும் லவிவ-ஹராவன் என்னுமிடம் அறிந்தேனென்கிறார். ॥உ॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனேயி தாதியால்) இன்புப்பு- நிவ-ஹும். ॥கா॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

அவதேதிதமக்குள்ள நிதாவஸாவாயத்தை கூநாவஹிக்கவந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய வாகுத்தை
டநாவஸாயிக்கை கவஸாம தமன்றேயென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (வ்ரஹ்மதாதியால்) வாவ-ஹாயத்திற்
குத் தாதுய-ஹமருளிச்செய்கிறார், (நிவிலஜதாதி பண்ணுகையாலுமென்கிறவளவாலே) உதாயத்துக்கு
த்தாதுய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (வத-ஹ-வவதாதியால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தாதுய-ஹமரு
ளிச்செய்கிறார் (நாராயணனே உதாதியால்) மொஷம் வ்யக்தம். ॥உ॥

ஸ— ஓர்- கஹிதீயமான, பீதுடையன்- உஹிரையையுடையவன், பீது- உஹிரை, "வெவொநாஉ
வஹவஸ்வாஸு" என்கிறபடியே வஹவஸ் நாஉங்களையும் தவீ கிவாஉங்களான கூயாணவெஷ்தாதிரா
ஹமான. உஹிரையையு முடையவனென்றபடி. வஸ-ஹாகியும்பண்ண வஸ்கூலித்தவர்கள் சோறும் தண்
ணீரும் வஸ்ஜமாக வைத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஜமஉ கூஷணீகூஷிதனை ஸாஸ்வானுக்கும் அதுக்
குவ்யாகுமாக ஆபிரம்திநாமங்களும் கூயாணமாண வெஷ்தாதிகளும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று
கருத்து. காளபின- வெவமான, கார்- வெவம். திருமேனி வெவமாயிருக்கிறதென் றவிவஉ காவாவகம்
சொன்னபடி, காள- நீலவண-ஹமான, நல்- நல்லதான, வளஉப-ஹாவண்யநிபியான வென்றபடி. மேனியி
னன்- திவ்யஉமஉ விக்ரஹத்தையுடையவனை, இனனென்று உகுத்தீ-ஹயவ்ய தாயம். நாராயணன்- அந்த
வஸிஹநாஉங்களிலும் வ்யாபமான நாராயணஸப்தவாவ்யனை, அவனை- அந்த உஹாவாராஹனை, நங்கள்
பிரான்- நமக்கெல்லாருக்கும் ரக்ஷகன், வஸ-ஜீவர்களுக்கும் நிர்வாயிகவ்ஹாதியாகப்பெற்றேமென்றபடி. ॥

அவனை- அந்தநாராயணனை, வனவகாரத்தால் வஹகாரிமெநாவெகூயும் விவகுமிதம். அகள்ஞாலம்
விவீவிணை-ஹான ஹிரண்யனை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான்- வ்ரஉயாண-ஹவத்திலே உமுமாய்கொண்ட
திதியோடே ஒட்டிக்கிடந்ததை உஹாவராஹனைபோலித்தான், அவனை- அந்தநாராயணனை, இங்குமவன
காரம் வஹாயாஜாரமெநாவெகூயுவரம், அண்ட- அந்தஹிரண்யனை, உண்டு- வ்ரஉயாவத்திலே வயி
ற்றிலேவைத்துரகூஷித்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உதிரணம்பண்ணினான், யயாவ-ஹிவ-ஹம்
ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான்- உஹாவெலிகொண்டுபோகாமே அளந்துமீட்டுக்கொண்டான். அவ
னை- அந்தநாராயணனை, அவனும் அவனும் அவனும்- ப்ரஹ்மாவும் சிவனும் இந்ரனும், "வப்ரஹ்மவ
சிவவிஷ்ணுரூபிணே" என்கிறதை கூநாகூரித்தபடி. அவர்கள் வ்யகாரஹ-திகராய் அவனை ப்ரஹ்மரூபியாய்
வந்கனுக்கும் வ்யாபகனாவ்யனாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு வனவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிகர்
த்ருவவிஉம்விசகுமிதம். அவனை- அந்தநாராயணனை, மற்றெல்லாமும்- மற்றமுள்ளவஸ-ஹவஸ்துக்களனைத்தும்,
"விஸ்வம்நாராயணம்" என்கிறதை கூநாகூரித்தபடி. வஸ-ஹவஸ்துக்களும் வ்யகாரதபா வொயுங்களாய்,
அவனை தத்வவஸ்துக்களுக்கு வ்யாபகனாவ்யனாயிருக்குமென்றபடி. இவ்வளவும் மொகாமஹ-ம். அறிந்தனம்-
ஆதலால் அவனை லவிவ-ஹராவனென்றறிந்தோமென்றபடி. ॥உ॥

மூ— அறிந்தனவேத வரும்பொருணூல்க* ளறிந்தனகோள்க வரும்பொருளாக* லறிந்தனரெல்லா மறிவைவணங்கி* யறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே* ॥ ஈ ॥

ஆ— (அறிந்தன) கவளரூஷிவிஷயமானகையாலே நிஶாசரஸ்த்ரீகளுக்ஷுத்ரஜந்துவாயிவத்தாம் வரஶவரூஷி யாயாதிருஜுவேதாவிபெய வ்யுத்தமான வகஶவெஉக்களாலும் ஜந்துவாயஹரிக்ஷி யிகளாலே பூகூஷீணாஶுஷகஶுஷராப்த் தன்திருவடிகளிலே வாஜாகஶக்திகரான வரூஷராலும் வாஂவாரிகவரிஶுகூவிவிஷஜகயா வரஶபூவ்யகயா அறியப்படுகிற அவனைதான் நிஶாசரஸ்த்ரீகளாக அறியப்பெற்றோமென்கிறார்.

மூன்றாம்பாட்டு.

இ—வேதரஸத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கவளரூஷிவிஷயமாகையாலே) அறும்பொருள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிசாசரஸ்த்ரீகளாலே) கவளரூஷிவிஷயமாகையாலே நிசாசரஸ்த்ரீகளாலே வரும்பொருளாக அறியப்பட்டதென்றுசருத்து. கவளரூஷிவிஷயமாகையாலே நிசாசரஸ்த்ரீகளாலே வாக்ஷத்தாகவும் கவர்த்தவிவேகமுண்டாகவும் வெகுவிவேகமுண்டாகையாலே மருந்தாகவும் வெகுவிவேகமுண்டாகையாலே நோயாகவும் நினைக்கிறது. யதா:— "நிசாசரஸ்த்ரீகளாகிறவர்கள் வரஶபூவ்யகயாலே உக்தார்த்தரல்லர்" இப்போது கவளரூஷிவிஷயமாகையாலே என்கிறதற்கு கவர்த்தமென்கிறதற்காட்டை யாயிற்று. இப்போது கவளரூஷிவிஷயமாகையாலே என்றுசருத்து. இப்வாக்யத்தில் பாட்டில் அருஞ்சொற்களுக்கு மர்த்தவிவரணமாகவும் என்றுசருத்து. கொள்கவரும்பொருள் அறிந்தவென்றுவைத்து நூல்களுக்குவிவரணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரஶதாவ்யகயாலே) த்ருதீயவாக்யத்தில் ஆதல்என்றது சிலவிடத்தில் வாஜ்ஞையைபோல் வரஶபூவ்யர்த்தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வெஉங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கி என்கிறவிடத்தில் கவர்த்தவிவேகத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜந்துவாயஹரிக்ஷியாலே) அரியைவணங்கின் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிலேயிவ்யகயாலே) அறிந்தனரெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரூஷராலுமென்று) தரூபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஂவாரிகவ்யகயாலே) வரஶபூவ்யகயாவென்றது- அதில்வாஜ்யார்த்தமாகவர்த்தம்சொன்னபடி. "வெஉஜ்ஞவ வகவூவாவ்யதி ரெகவாக்யதாவுக்திகீர்தா" என்கிறதை வ்யதிரேகிக்கிறதாகையாலே மருந்துவாக்யத்திலே வ்யாவ்ருக்தம்வாஜ்யமிக்குமிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் கிரையோடேகூட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானிவ்யாக்யாலே) இதால்கீழ்ப்பாட்டில் அறிந்தனமென்று வரஶவரூஷியாயாவ்ருத்தம் ஜ்ஞாநமாத்ரமான வ்யதிரேகவாக்யமே வ்ருத்தமாயத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விவரணம்கொண்டாடி கவர்த்தவிக்கிறரென்று வாஂமதிவாக்யவிவரணம்.

ஈ— கொள்க- கொள்ளுகைக்கு, ஹேதுக்கைக்கு, யோவஶ்ஜ்ஞாதாவென்றபடி. அநும்- அநுமையான, கவர்த்தமானவென்றபடி. பொருள்- கவர்த்தத்தை, வரஶவரூஷியாயாவ்ருத்தியென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்தவைகளாயிருக்கிற, யோவஶ் வ்யதிரிக்தவிவாதிபாங்கிறவையானவென்றபடி. வேத- வெஉங்களாகிற, அரும்பொருள் நூல்களாதலென்றவையிப்பது. அநுமையான பொருளோபுடையவையான ஶாஸ்த்ரங்களும், பொருள்- கவர்த்த, நூல் ஶாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது வரஶவஶாநாவர்த்தகம், இது மேல்சொல்லப்புகுற ஜிஷ்ணுக்களுக்குவஶ்யாவர்த்தம், கதிரூஷிவ்யதிரிக்தமான கவர்த்தத்தை வ்யதிரிக்கிற வெஉவ்ய ஶாஸ்த்ரங்களுமென்று வ்யாவர்த்தம், அறிந்தன- வரஶவரூஷிஜ யோவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல்ஶப்தத்தை கரூஷிமித்து அறிந்தனரெல்லாமாதல்என்று கவயிப்பது. வஶ்யக்ஜ்ஞாநிகளான ஸ்ரீவால்மீகிவாஶிஷ்ட ஶாஸ்த்ரவாஹிகளான வஶவஸ்துவாவஶிக்களும்என்றபடி. அரியைவணங்கி. வாரியைவிவஹித்து, வஸ்துவாவ ஹாரனை அவன்பக்கலிலே ஸக்திபாரதந்த்ராயென்றபடி. நோய்கள்- வ்யாயிகளை, வாஂவாரிகவ்ருத்திவங்களோபி யென்றபடி. அறுக்கும்- ஹேதிக்கத்தக்கதான, மருந்து- ஔஷதமாக. அறிந்தனர்- அறிந்தார்கள், "வெஉஜ்ஞவஸுவராவி" என்கிறபடியே அவனேபே வாஂவாரிகவ்ருத்திவநிவர்த்தகனுமாய் வரஶவ்ருத்தியுமாய் அறிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் கிரையையை பரூஷமிப்பது, அப்படிப்பட்டவர்களை நாம்அறியப்பெற்றோம், இதென்ன! கூரூய-மென்றபடி.

மூ—மருந்தேதருங்கள்போகாமகிழ்ச்சிக்கென்று* பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்* கருந்தேவனெம்
மான்கண்ணன் விண்ணுலகந்* தருந்தேவனைச்சாரேற் கண்டாய் மனமே* ।சா।

அ—வெஞ்சுளாலும் வெஞ்சினத்துக்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிலைநிறுத்தினபடியே
யறியப்பெற்றேனென்றுமாம். ।கூ।

(மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள்நிலைமைக்கு வயிற்கணனவனென்று பெருந்தேவர்தாழாங்கள்
பிதற்றும்பிராணைபிருந்துவைத்து இங்கேவந்துபிறந்தருளி சூழ்நிலையாலுலகைத் தன்னையாழ்ப்பித்த நம்போல்
வாருக்கும் நிர்ஹேதுகமான ஜ்ஞானபலத்தைத்தந்தருளும்ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம்பெற்
றேம் இனிபவனைச்சாரவிடாதேகிடாய் என்னைஞ்சேயென்கிறார். ।சா।

(மனமே) வாத்ஸல்யாதிகுணப்தன்றைடாப்பாரின்றிகே இருக்கிறவனை விடாதேகிடாய்நெஞ்சமே.

இ— ஜ்ஞானத்துக்கிந்தபொஜனமென்சான்ன பூர்ணமெவ்பில்காட்டில் சுயிசுபூர்ணமெவ ஸிஜிக்கு
மென்றுகருத்தாலே பாட்டுக்கு யொஜநாகரமருளிச்செய்கிறார் (வெஞ்சுளாலுமித்யாதிபால்) அழிபவர்
ண்ணாதவனையென்றது- இதீபவாதத்தில் அறிந்தனஸ்வபாவத்தை கிரியாவதமாக்கி கொள்கவநம்பொருளாதல்
என்கிறதை கிரியாவதத்தோடும் உதாஸீனத்தில் அறிந்தனரென்கிறத்தோடும் சுருயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்தபடி. இங்கேஅறியவொண்ணாமை சுவரூபவிரோதியன்று. ।கா।

நாலாம்பாட்டு.

பூர்வதவாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகம்தருந்தேவனை யென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வாருக்கு மென்றது சுவதாபூர்வர்க்கு மென்ற
படி. சோரேல் கண்டாயென்கிறவிடத்தில் லஜ்ஜாஸ்பர்யத்தை மருளிச்செய்கிறார் (ஒருவண்ணம் பெற்றேமென்று)
'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே நமக்குள்ள ஸம்பவஸ்தாநமாதத்தைக் கொண்டாடினை
வர் அது நிரூபகமாகச்செல்லவேணு மென்னுமாகையாலே இப்பாட்டிலே தம்முடைஸ்வரூபத்தை அதிலே வகுர்பூ
மாக்குகிறரென்று வம்மதிஸ்வரூபத்தை. ।சா।

ஐந்தாம்பாட்டு.

கிரியாவதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாரிதியாதிபால்) இனமேதுமிலானை யென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைடாப்பாரித்யாதியால்) இரந்துகனமே சொல்லினேன் என்கிற

இதீபயொஜனைக்கு ஸ்வாபதேசம்.

ம— அரும்பொருளாதல்- உதவிஸ்ஜ்ஞாதுமசக்யமல்லாத பொருளானமையை, ஆதல்என்றது பாவவா
விஷ்யதயமாய் பொருளாதல்என்றது பொருளானமையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்ததுகள், "யதோவா
சொநிவர்தந்தெ" என்றதிறே; அரியையலணங்கி- ஸ்ரீயைவெவித்து, தவிர்நுஹகிய-சுராயென்றபடி. நேர
ய்களறுக்குமருந்து- ஸ்வரூபனையே ஸம்ஸாரஉச்சிவெஹஷஜமுக, அறிந்தனரெல்லாம். அறிந்தவரான
ஸநகஸநஹவி-களும், கொள்கவரும் பொருளாதல் அறிந்தனர்- வ்யூஹம், இப்படி உபாயமதிகை வெஞ்
சுளாலும் வெஞ்சினத்துக்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாம்அறிந்தனமென்று கீழ் கியையோடையயம். ।கா।

நங்கள்- எங்களுடைய, போகமகிழ்ச்சிக்கு- ஸோபாநத்திற்கு, மகிழ்ச்சி- கோநம். கோநாஸ்வர-ம்
வஸோபஜநாநத்திற்கென்றபடி. மருந்தேயென்று- ஸ்ரீஜளஷயிபோலே வஜ-க்கூனவனை யென்று,
பெருந்தேவர்- உதாஸீரான தெவர்களுடைய, நிதாஸ-ரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள்- ஸநி-ஹநங்
கள், பிதற்றும்பிரான்- கூகமாகச்சொல்லி கோநாஸ்வரிக்கும்படி ஸ்வஸ்வகாரகூனை, பிதற்றுகை- கூகமாகச்சொல்லுகை. கருந்தேவன்- நீலமணி-ரைப்க்கொண்டு தெவாதிதாநனை, கண்ணன்- கூஷ்ணஸ்வ
தாவித்தவனை, எம்மான்- அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸ்வாமியானை, விண்ணுலகம்தருந்தேவனை- வாரிதியுத்
தைத்தந்தருளும் ஸஹாயனைதெவனை, மனமே- என்னுடைய ஸநஸ்ஸே, சோரேல் கண்டாய்- விடாதே
கிடாய், கண்டாயென்றது தூபி-ரமை-ம். ।சா।

மூ —மன்மேபுன்னை வல்வினைபேணிரந்து* கண்மேசொல்லினேனிது சோரற்கண்டாய்* புனமேவிய பூந்தண்
டுழாயலங்க* லினமேதுமிலானை யடைவதுமே* ॥கூ॥

அடைவதுமணிபோர்மலர்மங்கைதோள்* மிடைவதுமசுரர்க்குவெம்போர்களே* கடைவதுங்கடலுள்ளமு
தமென்மன* முடைவதுமவற்கேயொருங்காகவே* ॥கூ॥

ஹூ—உனக்கடியேனுயிருக்கிறனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ॥கூ॥

(அடைவதும்) 'அவனிடாதேகிடாய்' என்று நான்சொல்லிமுடிப்பதற்குமுன்னே அவனுடையசெய
ல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்று தம்முடைய

ஹ—தற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கிதுவாகியால்) 'பின்னையு" மிதுவாகியால்கீழ்ச்சொன்னதைப்
பெரியாகிரயத்தாலே உபபீகரிக்கிறரென்று ஸம்மதிஸுசனை. ॥கூ॥

* ஆறும்பாட்டு. *

தாரீயவாஹத்தில் கூறிப்போந்ததாஸ்பர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனையிதுவாகியால்) இத்தால் கீழ்த்தாம்
பண்ணின உபதேசம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சையுகக்கிறரென்று ஸம்மதிஸுசனையாயிற்று. வா
தரயாஸ்பர்த்தை ஸம்பாவிக்கிறார் (அவனுடையவிதுவாகியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளி
ச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சானதிதுவாகியால்) கடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்றது—
ஸாரஸ்யமாய்க்கொண்டு பலபாரதந்தர்யமாகப் பாவரஸிக்கத்துப் பின்பு ஒருவராலும்மீட்கவுமொண்ணுதே தாலும்

ஸ— புனமேவிய- புனத்தில் மேவியிருப்பதான, புனம்- ஸுகந்தம். மேவுகை- கூடுகை, ஸுகந்த
த்திலே நன்றாகவளர்ந்திருப்பதான வென்றபடி. பூம்- ஸுகந்தமான, தண்- ஸீதலமான, துழாயலங்
கல்- தாரஸ்பர்சத்தையுடையவனை, அலங்கல்- மாலை, இனமேதுமிலானை- உபமானமொன்று மில்லாத
வனை, இனம்- உபமானம், ஸாதர்மயில் நிஷ்டையனைவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும்.
ஸாவென்றி. நிரஹங்காரமாக கைங்கர்யிக்கவேணு மென்றபடி. இவ்விடத்தில் அகாரம் 'கிஞ்ச' கூடிய'
மாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸாமாந்யாஸ்பர்மாயிருக்கிறது. இதைச்சொல்லினே னென்கி
றதேதோடாதல் இந்து என்கிறதேதோடாதல் கூறவிப்பது. மனமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, இது- இந்த
ஸ்பர்த்தை, நிரஹங்காரமாக கைங்கர்யிக்கையை யென்றபடி. சோரல்கண்டாய்- விடாதேகிடாய், உன்னை-
ஸ்வபாவவிஷயத்தில் தாரவணுமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினைபேன்- ஸ்வபாவவிஷயத்தில் உபே
க்ஷையான உன்னையும் கைங்கர்யைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான வாவத்தைப்பண்ணின நான், இரங்
து- தாரதிர்த்து, கண்மே. ஸுபமாகவே, சொல்லினேன்- சொன்னேன். ॥கூ॥

அடைவதும்- தனக்குப்வாரஸ்பர்மாக ஸம்ஸ்ரயிப்பதும், வாரஸவாரஸ்யனிகிஸுஷ்ட. அணி-
கூந்தாணங்களாலே, ஆர்- வ்ருத்தமான, மலர்மங்கைதோள்- ஸாவரீரஸ்வபாவிநிபாய் நித்யஸ்வகிபா
ன பெரியபிராட்டியார்திருத்தோள், தோளழகிலே ஈடுபட்டு மற்றொருஸ்வாவயவஸௌந்தர்யத்தும் காணமாட்
டாதே அத்தோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்றுகருத்து. மிடைவதும்- நிரஹங்காரமாகச்செய்தருளுவதும், மி
டைதல்- நிரஹங்காரமாகச்செய்கை, அசுரர்க்கு- ஸ்வபாவர்களுக்கு, வெம்போர்களே- உருக்குலையு
ளே, வெம்மென்று உருக்கும், போர்- யுத்தம், அவன்செய்தருளுவதும் "ஸகருத்வாரிஷஜ்யதே" என்கிறபடி-
யே அழித்திருத்தோள்களை உத்தரோத்தரம் மாஹாத்ம்யஸம்பண்ணுகைக்கு உபாயமாக கூறிதஜநஹிம்ஸக
ரநவநிகரஸ்ஹஸஹஸ்ரயுக்களே யென்றபடி. கடைவதும்- ஸமாஸம்பண்ணுவதும், கடலுள்- ஸ்ரீ
த்தில், அமுதம்- ஸுபோதம், அவன்ஸமாஸம்பண்ணுவதும் 'ஸ்ரீமதகூடகுடாலையே தெரஹிரஸ்ரிஸ்ரயாரை
ஹ்ருஸவதிஸுயிதாயம்ஸுபோதம்ரஸாஸ்ரிஸாலையே । ஸ்ரீஸுபோதகரம்மாவதர்தம்வாதஸ்ரஸாவஸீ: ஸ்ரீதநயநஸ்ர
யாஹ்ரிஸ்ரஸுதீஸம் ஸ்ரிகுரு" என்கிறபடியே அவருடைய கூடாகூவிஸுஷம்பெறுகைக்கு உபாயமாக கூறி
ராண்வத்தில் கூறிதத்தையென்றபடி. என்மனம்- என்னுடையஸ்நஸ்ஹானது, ஒருங்காக, வகுஸுபாரமாக,
ஸ்விஸுவஹமின்றிக்கேயென்றபடி. உடைவதும்- வைரஸவாரஸ்யத்திலே வரஸியிலுமாவதும், அவற்கே- அ
ந்தஸ்விஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுடையவனை வாரஸவாரஸ்யத்துக்காகவே, அவனை கைங்கர்யிக்கைக்காகவேயென்
றபடி. ஸுலபாரணத்தால் மற்றொருஸ்ரீவைஷ்ணர்களிலும் கண்ணோட்டமில்லையென்றபடி. அவன் ஸுல-
பபடி. ஸுலபாரணத்தால் மற்றொருஸ்ரீவைஷ்ணர்களிலும்

மூ— ஆகஞ்சேர்ந்ரசிங்கமதாகியோ* ராகம்வள்ளுகிராற்பிளந்தானுகை* மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மன*
மேகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே* ॥எ॥

ஆ— நெஞ்சைப்புகழுகிறார். ॥சு॥

(ஆகஞ்சேர்) இந்தசூழ்ச்சத்தை கூநாவஹித்துப் பின்னையும் வனவம்வியவெவதி தங்களைச் செய்தருளினவன்தன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலேசென்று காணவேணுமென்றுசைப்படாநின்றது, அதுவோ கூகிஷ்மமாயிராநின்றது, என்னெஞ்சைக்கொண்டென்செய்கேனென்றுநோகுகிறார். ॥எ॥

இ— மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெற்றேனென்றபடி. ॥சூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

வம்மகிவஷவநாஷ்டம் கீழேசொன்னதை கூநாவஹிக்கிறார் (இந்தசூழ்ச்சத்தைகூநாவஹித்தென்று) இதுக்கு ஆசைப்படாநின்றது என்கிறத்தோடேபநபம். இத்தால் தம்முடைய நெஞ்சுக்குக் கீழ்ப்பாட்டில்பிறந்த சூஷ்கிமுதிர்ந்ததென்கிறு ரிப்பாட்டிலென்று வம்மகிவஷவிவிதி. வஷவஷ்யச்சத்துக்குக் காஷ்டயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதுவாதியால்) உதாராயச்சத்துக்குக் காஷ்டயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (அவனிருக்கிறவிதுவாதியால்) அநில் மாகளன்கிறவிடத்தில் மாஸுவத்துக்குக் காஷ்டயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (அதுவோஇதுவாதியால்) பாட்டுக்குப் வமி காஷ்டயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைக்கொண்டிதுவாதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

தம்முடையஷநஷ்டுக்கு வமவவிஷயத்தில்பிறந்த வ்ராவணுராகிஸயத்தை அருளிச்செய்யாநின்றவரிப் பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்றுசொல்லுகை யவம்ஹ தமன்றோவென்ன வவதரிப்.

ஸ— வ்ருகாரத்தாலு மாவஸ்திபண்ணுவதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே என்ஷநஷ்டுமிகவும் சூவஸ்திபண்ணுமதும் அந்தவாஷ்டஷவாஷ்டஷன் பக்கலிலேயே, இவைஇரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில் இல்லையென்று நாலுவகாரங்களாலும் வஸ்திஹிதமாகிறது, அவன்பிராட்டிபக்கல் எப்படி சூவஸ்திணுயிருக்கும். அப்படி என்மனம் வாஷ்டஷவாஷ்டஷன்பக்கல் சூவஸ்திமாகிறதென்று காஷ்டயஷ்ம். ॥சூ॥

ஆகம்சேர்- ஒருசரீரத்திலேசேர்ந்திருக்கிற, ஆகம்- சரீரம், நரசிங்கம்- நரத்தையும்வம்ஹத்தையும் உடைத்தான, வாவஷ்யாவநாநிவஷ்டஷ்ஸ். நரகவம்ஹாவயவங்களையுடைத்தான வென்றபடி. அதாஷ்- அந்தவஷ்டஷவாய், நரனென்றுதல் வம்ஹமென்றுதல் சொல்லவொண்ணுதபடி விலக்ஷணவஷ்டஷவாகையாலே அதாகியென்று வாஷ்டஷநிருநாநிவஷ்டஷ்சித்தது. ஓராகம்- ஒருசரீரத்தை, வாவாஷ்மொவாவகாரிநுமான வீரணுராவஷ்டஷவெவஹத்தையென்றபடி. வள்ளுகிரால்- வளர்ந்தவுகிராலே, வஜீவவஷஷவாயஷ்யத்தாலே யென்றபடி. பிளந்தான்- விதாரணம்பண்ணினவன்; காணவேணுமென்றெல்லாருக்கு மாசைபிறக்கும்படி வாவம்வியாசூயஷ்வெவதி தமுடையவனென வவிவஷ்டஷனென்றபடி. உறை- வஸியாநிற்கிறவிடமான, மாகம்- ஆவாவமான, மா- ஆவாத்து, வம்- சூகாரம், வாஷ்டஷயொமிவாஷ்டஷநவாஷ்டஷமொவாவமாய் வாஷ்டஷவ்யாஷ்டஷமென்று சூத்திகளாலே ஓதப்பட்டதானவென்றபடி. வைகுந்தம்- ஸ்ரீவிவகுண்ணத்தை, காண்பதற்கு- காண்கைக்கு, என்மனம்- என்னுடையஷநஷ்டானது, இராப்பகலின்றி- கவிவாராதிவிவாமமின்றிக்கே, ஏகம்- வகவுத காரமாக, ஸாதீரேகாயஷ்மும் பகலேருகாயஷ்முமாயிருக்குமிறே நாட்டார்க்கு, என்னெஞ்சுக்கெப்போதும் மிதுவேகாயஷ்மாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும்- ஷிநாரயிபாநிற்கும், இக்கனவவயுமான நெஞ்சைக்கொண்டு நானென்னசெய்யக்கடவேனென்று நோகுறபடி. ॥எ॥

இருவினையும், வாணுவாவவாவிவங்களான ஜிவியகர்மங்களையும், இன்றிப்போக- இல்லாமல்போக, நிர்ஹ்ருஷமாய்போம்படியென்கை. கெடுத்து - நஸிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வானென்கிறத்தோடே யநயம். ஒன்றி- வகீவஹவித்து, தீவவிதவுவஷ்டாராவஹிவக உவிஷ்விவவஷ்டாவிவமாயென்றபடி. ஆக்கை- பூதாமை- சரீரங்களிலேவ்ருவெவஸிபாதபடி, இந்தவிதகர் வாநஜ்ஞநங்களையடையாதபடியென்கை, உய்யக்கொள்வான்- உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கிவவெயுடையவனென வவிவஷ்டாவான், நின்ற- சுவவாவஷ்டாகூணைக்கொண்டு நின்றருளுகிறவஷ்டஷமான; வேங்கடம்- ஸ்ரீவெகடகிரியானது, நீணிலத்துள்ளது- ஸாவகாசமான

ஆழ—இன்றிப்போகவிருவினையுங்கெடுத்* தென்றியாக்கைபுகாமையுய்யக்கொள்வா* னின்றவேங்கடநீணிலத்
துள்ளது* சென்றுதேவர்கள்னைகுதாழுவார்களே* ॥அ॥
தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்* டெழுதுமென்னுமித்துமிகையாதலிற்* பழுதிறைஞ்புகழ்ப்பாம்பணை
ப்பள்ளியாய்த்* தழுவுமாறறியேனனைதாள்களே* ॥கூ॥

ஆ—(இன்றிப்போக) அவனைக்காண்னைக்குத் திருநாட்டிலேபோகவேணுமோ, இங்கே அணித்தாகத்திரும
லேயிலேபன்றோ அவன்நின்றருளுகிறதென்னில்? அத்தால் என்னைனக்கு, அங்குச்சென்றடிமைசெய்வார் அயர்
வறுமமர்களல்லரோவென்கிறார். ॥அ॥

(தொழுது) உமக்குத்தானங்கேசென் றடிமைசெய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில், வையகந் தண்கீகையா
ணமாணவிருடீகேசமாகமாரபுருடவிவுவாஷர்களாலே வரிவரிதவாணையாலுவ
னை உன்திருவடிமலர்களிலே சூதுஜகவகூடினை நானடிமைசெய்கைக்கவர்தேனென்கிறார். ॥கூ॥

(தாளதாமரையான்) தம்முடைய கூநவர்தாநவாம்யாநத்தாலே அவன் திருவடிகளி லடிமைசெய்கையில்

இபிக்கிறார் (அவனையிதாழியால்) அணித்தாக- வரீவமாக, நீணிலத்தென்கிறவிடத்தில் சுவிவெதாவர்
மருளிச்செய்கிறார் (அத்தாலென்னைனக்கென்று) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அங்குச்
சென்றிதாழியால்).

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நிதாவரநிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே நாமவ்விடத்துக்கவர்தென்றது தீழ்ச்சொன்ன கூ
வர்த்தையே தழுவுமாறிதாழியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாநாரணீயன்றேவென்ன
வதரிப்பிக்கிறார் (உமக்குத்தானிதாழிபால்) தாம் கூவர்தென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே மஹர்தமாயிருக்
கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறதென்றதாயிற்று. தாதீயவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்
செய்கிறார் (வையதாழியால்) ஸுஷ்ணச்சொன்னது உவமகூணமென்றுகருத்தாலே ஸுஷாமநாஹி
நாராயணம், வாஸுதேவர்தத்தினகூர்த்தை வர்ணிக்கிறார் (வரிவரிகெதாழியால்) தாரீயவாஹத்துக்
குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (கூதுகமிதாழியால்)

பத்தாம்பாட்டு.

இப்படிதாம் கூநவர்தென்றநாவாயித்தால் வாவிகவிகெங்கபர்தும்பண்ணுகை யுவிதமல்லாமையாலே
இப்பாட்டில் அவனைவாதிக்கை கூவாஹதபன்றேவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (தம்முடையவிதாழியால்)

மா—வரிதியிலே இராநின்றது, நீட்சி- உவமகூமாய் ஸ்ரீவைத்தைக்காட்டுகிறது, திருமலையையுடைத்தாகையாலே
ஸ்ரீவைமானவரிதியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானைனக்கென்ன பூயொஜநமென்றுகருத்து. கெ
ன்று- அத்திருமலையிலேபோய், கைதொழுவார்கள்- வெங்கைபர்ஞ்செய்தருளுவார், தேவர்கள்- நிதாவரநி
களன்றே, ஆதலாலவ்விடத்துக்கு நாமாரென்றபடி.

பழுதில்- பழுதில்லாத, பழுது- வொபம், வையகந் தாநீகமானவென்றபடி. தொல்- ஈநாதியான,
புகழ்- கூவாணகுணங்களையுடையவனை, பாம்பு- ஸுஷணரூபி, அணை- ஸையெயில், பள்ளியாய், கண்
வளர்த்தியையுடையவனே? பள்ளி- ஸயநக்ரியை, பள்ளியையுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று வர்
வையகம், மாமலர்- திவ்யவாஷங்களையும், ஸ்ரீவைமான வாவைகாதிவாஷங்களையு மென்றபடி, நீர்- சு
வாதிஜலங்களையும், சுடர்- தீவாதிதேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம்- தூபத்தையும், கொண்டு- எடுத்துக்கொ
ண்டு, தொழுது- வெயித்து, வெங்கைபர்க்களைப்பண்ணியென்றபடி. எழுதுமென்னுமித்து- எழுவோமென்
கிறவிது, வெங்கைபர்யாலஜநிகவஷத்தாலே உத்தவிதராவோ மென்கிறதிதுவென்றபடி. மிகை- வரவா
ரம், இப்படி வெங்கைபர்த்தில் சுவிநிவிஷர் ஸுஷ்மஸுஷாமநாஹிகளாக கூவர்வைதாருளரென்றபடி. ஆத
லில்- இப்படி வரிவரிகெதாழிவாவிருவாரவாஷர்கள் உனக்கடிமைசெய்கையாலே, உனதாள்கள்- உன்னு
டையதிருவடிகளை, தழுவுமாறு- வரிஷ்டம்பண்ணும்வரகாரத்தை, ஆறு- வரகாரம், வெங்கைபர்ம்பண்
ணும்வரகாரத்தையென்றபடி. அறியேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், நாவனைக்கடிமைசெய்கைக் கவர்தனென்
னென்றபடி. ॥கூ॥

மூ— தாளதாமரையா ணுனதுந்தியான்* வாள்கொணீண்மழுவாளிபுன்ஞகத்தா* ணைராய்த்தொழுவாரு மமர்க* ணைருமென்புகழ்கோவுனசீலமே* ॥ஐ॥

சீலமெல்லையிலானடிமேல்ணி* கோலநீள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்* மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத் தினின்* பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ॥ஙக॥

ஆ— நமக்குப்பிறந்த கூச்சமெல்லாம்போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய நிரவயிகவுளஸீயுமு ணத்தைக்கண்டு ஸீகியாலே அக்முணத்தைப் புகழுகிறார். ॥ஐ॥

(சீலம்) சிலமெல்லையிலானுயிருந்த திருவேங்சடமுடையான்திருவடி-களுக்குத் திருவணிகலமாயிருந்த இத் திருவாய்மொழிக்யாடே ஒருவடவொய்முடையார் வைகுந்தமேறுகை கூஹுய-மென்றெண்கிறார். ॥ஙக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— இப்படி வளஸீயுமுணத்தைஉணர்த்து உவவம்வரிக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அக்முணம் ஸ்திவாஉயுமென்றதாயிற்று, ॥ஐ॥

நிகமனம்.

திருவணிகலம்- திருவாபரணம், பத்தினின்பாலர் என்கிறதற்குத் தாத்ய-மருளிச்செய்கிறார் (இத்தி ருவாய்மொழியோடிதூழியால்) பான்மை யென்கிறதற்குத் தாத்ய-மருளிச்செய்கிறார் (கூஹுய-மென் றென்று) ॥ஙக॥

ஈ— தாளதாமரையான்- தாளையுடைத்தான தாமரையிலிருக்குமவன், தாள்- நாலம், அப்போது வுவஷ்வு வடியில்லாமையாலே தான்பிறக்கைக்கு ஒருவரவ்வும் ஒருகிழங்குமின்றிக்கே நாலோதரஸாமியான நாபீ வதூத்தை கூவநமாகவுடைய ஐ ஹரிவானவரென்றபடி. இப்படி வுயிஜனப் வுஷ்டியிகாரம்பெற்ற ஐ ஹரிவானவரென்கை. உனதுந்திபான்- உன்னுடைய நாலியிலேயிருக்கிறவன், வாள்கொள்- காஞ்சியை யுடைத்தான, வாள்- காஞ்சி, தெஜிஷ்மானவென்றபடி. நீள்- ஸுஹத்தான, மழுவாளி- மழுவைஆஞுமவன், மழு- வரஸு, வம்வரிராயிகாரம்தோற்றும்படி வரஸுயாஞபிருக்கிற ரூஷ்டனென்றபடி. உன்னைத் தான்- உன்னுடைய திருமேனியிலேயிருக்கிறவன், ஆகம்- ஸரீரம், ‘ஸவிஸ்வுகாஉமஹேஷ்டாநு உகூஷி ணம்வாமஸாஸ்ரிதாநு” என்கிறபடியே உன்திருமேனியில் உகூஷிணவாஸ்-ஷ்டனென்றபடி. ஆளராய்- தாவ லவிகராய், தொழுவாரும்- வெவிக்கிறவர்களும், அடிமைசெய்கிறவர்களுமென்றபடி. வமஸ்வும் நாலியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்கள்சாத்ரமன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் வுயொஜநாஞரவர் என்கைக் காக. அமரர்கள்- கூரகுவம்வமுமாகப்பெற்றிருக்கிற ஐஷ்வரஸிகளென்றபடி, உனசீலம்- இப்படி வுயொஜ நாஞரவரதயா ஸித்தியிகாரிகளான வ்ருஹ்மாதிகளோடும் நீரடியுவம்ஸ்ருஷ்டவிகளான உன்னுடைய வளஸீயுத்தை, நாளும்- வய-க்காலமும்கூடினாலும், என்புகழ்கோ- எதுவாகவஸ்துதிக்கக்கடவேன், காலமெல்லாம்கூடினாலு மின்னபடியென்று என்னால் சொல்லமுடியாதென்றபடி. ॥ஐ॥

சீலம்- வளஸீயுமுணம், எல்லையிலான்- கூவயியில்லாமலிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல்- திருவடிகளி லே, அணி- கூலங்காரமாயிருக்கிற, இது பத்துக்குவிஸேஷணம், கோலநீள்- வளஜ்ய-விவாலமாயிருக்கிற, கோலம்- வளஜ்ய-ம், கூதிரஜ்ணீயமானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருக்மரிக்கு நிய-ராஹகரா னஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை- வசஸ்திவஜ்ரஹ-ரஸ்துவமான, ஆயிரத்துள்- வஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தி னின்பாலர்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களின் வரிவாரவகி-கள், பால்- வரிவாரம், பாலிலேயிருக்குமவர் பா லர், ‘தெரித்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்’ என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ஸ்ரவணவ்ருத்யாரண லவநாஜிகளாக ஏதேனுமொரு வம்பைவமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்தமேறுதல்- ஸ்ரீவைகுண்ணத் தை கூரஸ்யாவது, பான்மை- வஸ்துவம், வாதனுக்குப் விதேயமம்போலே இவர்களுக்கிது வஸ்துஸ்வ பாவமத்தனைபோக்கி கூஹுய-மென்றென்றபடி. ‘மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணு’ மென்று தாம் ஆஸாரயித்தவஸ்து மித்திருவாய்மொழியோடவத்தாலேதம்முடைய கூந்வம்யிகளாகப்பெற்றவர்களெல்லாருக்கும் தாபவ்ருத்தமாய் வருமென்றுகருத்து. ॥ஙக॥

*ஜ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநம:. *

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவேங்கடேசாய நம:

(ஸ்வாபிரம்.)

விநதகருநிநாதாய நமஸ்தஸ்மை வயம்ஸ்வாதந்தர்யஹாரிணே
நாநாரூபதராயைவ யயதே கிஞ்சிதபிதாகமப்ரமாணவதீதாய நம:
ஸ்ரவணாதிஸ்ருதிகர்ணபூஷணமிதம் சிசுடிகவஸனிபாநாதிகூபிதை:
ஸ்ரவணாதிஸ்ருதிகர்ணபூஷணமிதம் சிசுடிகவஸனிபாநாதிகூபிதை:

(விநதகருநிநாதாய) பேராபிரம்கொண்டதேர் பிடையன் - வ்யகீபமாணவிஹவிவஹிதாதி வ்ர தீவாஹகங்களாய் ஒரொன்றுதோறும வைதிகாரமாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான கருடனும் திருமங்கைபுடை யவருகையாலும், (ஜகதுதயவ்யஸம்ஸ்காவநாமதேய:) அவனை அல்லாலம் படைத்திடந்தான் - லோகங்களுடைய வ்யவஹாரங்களைப் பண்ணுமவனுகையாலும், (வாரிவாஸே) அரிபவணங்கிபற்றுதனர் - சூழ்ந்திருடைய கடலிடங்களை வாரிக்குமவனுகையாலும், (நாநாரூபதராயை) விண்ணுலகத்தரும் தேவனை - வராஹவபுத்தைக் கொடுக்குமவனுகையாலும், (X வேதயதே கிஞ்சித்) புராணமவிபபூர்த்தண்டுராயல வங்களிதரால் - ஸ்ரீகலை தலைவீராஜ்யாபிராகயா நிரவதூணுயிருக்கையாலும், (வடகிரணிவாஸே வதிதாய) அடைவகுமணிபார் மலர்மங்கைதேர்ள் - தன்னேடபிரிவற்ற பெரியபிராட்டியையும், ஸ்ரீ தீவிலைகளையும் வாராஷகாரமாக வுடையவனுகையாலும், மலர்மங்கையென்ற பெரியபிராட்டியைச்சேர்ந்தது உலகமுண்ணுமென்றுதிருவுள்ளம். (பூஷணாதூஷணாய) ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாதிபிதாரி - நரஸிம்ஹரூபத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனைவாஹனித்து ஸ்தம்பமான பூஷணாபிடத்தில் ஸ்ரீ ஹரண்யனைப்பண்ணுமவனுகையாலும், (வ்யூஷதிரிகூடகிவஸனிபாநாதிகூபிதை:) உப்பக்கொள்வான்றின் றம்வங்கடம் - ஸர்வஸ்மாத் ஜீவநாஸ்மாகத் திருமலையிலின்றருளுகையாலும், சூழிமாலைத்தாலை மேயிற்பாட்டில் பழுதில்லதோல்புகழ் பாம்பணையென்றுசொன்ன ஸௌஷமாயிகும் வ்யூஹரூபத்தில் (ஸர்வாதிஷ்வாமஹாநுபாவாய நம:) தாளதாமரையாலனதுந்திபாணிதாரி - வ்யூஹாவதாரங்களுக்குச் சன்திருமனியிலே இடங்கொடுக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீமஹாராஜரை 'ஸ்வாபிரம்" என்கிறபடியாலே ஆழ்வாராலே உவவாதிக்கப்பட்டானென்கிறார்.

*வடகாவஸதிவாஸவதிதாய" என்று பதினெண்ணுயிரத்தில் பாடம்.

× இனமேதுமிலானை - ஈனமென்றது இனமென்று குறுகியிருக்கிறது, ஈனம் - கவலையும், என்று ஸ்ரீபெரிய வாசகமுண்டாதிருவுள்ளம்.

ஸ்ரீமதகிலபாதேதிஹாதேஸிகாயநம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

அ— (மைபார்கருங்கண்ணி) இப்படிடெம்பெருமானுடைய வளஸீலயுகுணவிஹவத்தாலே கிலீக்காய்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியவனுடைய வளஸீலயுகுணவிஹவத்தாலே வகைவேராயிருக்கிற வாழ்வார் தாய்வே தியைபோலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'காணக்கருதுமென்கண்ணே' 'கண்ணேபுன்னைக்காணக்கருதி யென்னெஞ்சு' மிதுவாதிபாலே கண்ணேடதம்முடையமெஞ்சு மவனையாசைப்படாநிற்கிறதென்று அலற்றுகை கூவலம்தமன்றேவென்ன கூவகாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுவாதிபால்) கூவவஹவ்வ்கரணாகையாலே தாந வாநஹவமும் கலங்கிப்போயிற்றென்றுகருத்து.

மூ— மைபார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேற்* செய்யாடிருமார்பினிற்சேர்திருமாலே* வெய்யார்சுடராழிசங்கமேந்துங்* கையாவுன்னைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே* ॥க॥

ஆ— கடிநகரத்திலே வந்தவதரித்து அதுகைவாரிமைபாலே தாமவனவனாய் கலவாஇனிவலக்காணாருமாயிருந்த ஆழ்வார் முகூர்த்தகடாக்ஷவம்ஸ்ருவிஷ்கம்பாதரும், கதாரவசனும், ஸம்பவக்ரியாயாய விமதிஷ்டி தகாரனை வன்னழகை என்கண்ணினது காணவாசைப்படாநின்றதென்கிறார். ॥க॥

(கண்ணே) என்னெஞ்சுமுன்னைக் காணவாசைப்படாநின்றது வ்ருஹாத்ரயாதிகளுக்கும் காணவரிதா

முதற்பாட்டு.

இ— வதிவக்ரமத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முகூர்த்தரயாதியால்) அதில் கடாக்ஷமும் "மை யார்கருங்கண்ணி' என்கிற விசேஷணத்துக்கும் ஸம்ஸ்ருஷ்டமும் 'மார்பினிற்சேர்' என்கிறதற்கும் தாத்பர்யத்திசால்லுகைக்காக. கடாக்ஷஸ்ருஷ்டஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்ரீமான். கதாரவசனையென்று திருமாலென்கிறத்துக்கும் தாத்பர்யத்சொன்னபடி. ஸுகம் வஸேம்.

* இரண்டாம்பாட்டு. *

உன்னையிதரயாக வதிவக்ரமத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமிதரயால்) ஆசாஸ்த்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணைசைப்படாநின்றதென்றவ ரிப்பாட்டிலென்னெஞ்சு மாசைப்படாநின்ற தென்கிறதென்று ஸம்பகிஷ்கரிவிவேக. தூதீபவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருஹாதிக

மை— மையார்- ஸஞ்ஜநத்தாலேவதிணக்மான, ஸஞ்ஜநத்தாலே ஸஜ்ஜ்ருஷ்ணதமானவென்றபடி. கருங்கண்ணி- 'ஸவிதிகஸ்ஸுணா' என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகவிநயாதிஸயஸாலியான திருக்கண்களையுடையவளானை, 'முகூர்விநிதரஸ்வபு ஸ்ரீஸ்வதகவரிஷயாஷெஷ ஸ்வப்நாநம் ...வவ்ருஷே கமலிநமிவகடாக்ஷம்' என்னும்படி அவன்திருமேனிக்கு விநயாதிஸயாயாயகமம்படி யதிநீயங்களான திருக்கண்களையுடையவளானவென்றபடி. கமலமலர்மேல்- தாரஸ்வரூபத்தின்மேலிருக்கிறவளானை, செய்யாள்- சிவந்தநிறத்தையுடையவளானை, ஜாம்பூநதஸ்வர்ணாதிஸயாலியான முகூர்பானவளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்தேஸியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்று ஸ்வாபாவிகநாமநிர்தேஸத்தது அந்தவடிவுக்கிணுடைய ஸௌரஸ்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யாதிகளுக்கு ஸஜாதீயமான காந்திபானதொருபெண்ணைப் வரிணதித்ததென்னும்படி விஸ்வவிமோஹந ரூபலாவண்ய தாருண்யாதிகளால் நிரவதிகமான ரூபலாவண்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. திருமார்பினில்- ஸ்ரீதத்தானவக்ஷஸ்ஸிலே, சேர்- சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனை, வஸிக்கும்படியென்றுதே சேரும்படியென்றதால் விரகாமும் விஸ்லேஷித்திருந்து சேர்ந்தகூடணம்போலே தோற்றுகிறதிவளுக்கு ஸ்வக்ருதமுமென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்வக்ருதாணநியமான முகூர்பும் காஹிநவஸ்வாஹத்தில்போலே காநக்ருஹாதிரயாஸமென்னும்படியான திருமார்பில் ஸ்வரூபத்தையுடையவனென்றபடி. திருமாலே- முகூர்பக்கல்வ்ருத்ஸ்நனை, மார்பிற்சேரஸ்ருப்போலே இங்கொருஷிவ்ருஷயத்தை நிர்தேஸியாதே திருமாலேயென்கையாலே அவனுடைய ஸ்வக்ஷிவ்ருஷய வ்ருத்தனிலுமிவன் வ்ருத்ஸ்நனையிருக்குமென்றுகருத்து. வெய்யார்- வெய்யாலேயார்ந்திருக்கிற, வெய்யென்று ஸ்ரீஷ்ணத்தை. உங்களிருவருடைய சேர்த்தியழகில் வ்ருஹாஸாஹஸ்ரநாகக்ஷாவ்ருஷியாய்க்கொண்டு விரோயிவிஷ யத்தில் தூஷகத்தையுடைத்தானவென்றபடி. சுடராழி- ஸ்ரீஸுதர்ஸநாழ்வானான திருவாழியையும், கடல்- ஸ்ரீ பிலெ, ஸாகஷாயிக்ஷவஸஹஸ்ரதாவம். உங்களிருவருடைய சேர்த்திக்கு ஸம்ஸ்ருஷ்டராஜநம்போலே ஸௌஹார்தாயகரமாம்படி ஸாவஸ்ரமான ஸ்ரீஸ்வரூபஸ்வபாவதையுமென்றபடி. சுரிசங்கம்- ஸ்ரீவாஸுதேவத்தையுடைத்தான ஸம்வத்தையும், சுரி- ஸ்ரீவாஸுதேயம், வதிவக்ரமஸஹஸ்ரதாவம். ஸ்வபாவஸித்தவிலாஸரூபமான ஸ்ரீவாஸுதேவத்தையுமென்றபடி. ஏந்துங்கையா- யிரியாநின்கிற திருக்கைகளையுடையவனே, சங்கமுடையாயென்னுதே சங்கமேந்துங்கையா என்கையாலே அவனிவனுக்கு ஸௌகர்யமாகைக்காக ஸ்ரீவாஸுதேவத்தையுமாப்போலே இவனுமவனுக்கு ஸௌகர்யமாகைக்காக வழிபடுகிறதிவனுக்கு ஸ்வபாவஸித்தமான திருக்கைகளிலே திருவாழிதிருச்சங்குகளேயென்றுமென்றுகருத்து. உன்னை- இப்படி 'ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிலீலாரஸாதிகளான ஸ்ரீ:' என்கிற ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிலீலாரஸாதிகளையுடையவனைவன்னை, என்கண்- என்னுடைகண்ணினது, காணக்கருதும்- காணைக்கருதுமாயிநின்றது. ॥க॥

மூ—கண்ணைபுன்னைக்காணைக்கருதியென்னெஞ்ச*மெண்ணைகொண்டசிந்தையதாய்கின்றிபம்பும்* விண்ணேர்
முனிவர்க்கென்றுங்காண்பரியானை* நண்ணுதெழியேயென்றுநானழைப்பனே* ॥உ॥
அழைக்கிறவடிநாயேனுக்கூழைவாலாற்* குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழைபு*

ஆ— யிருக்கச்செய்தே எனக்கு ஔஷதமுதலாயிருந்த வுன்னைவிழிய வேறெனக்குச்செல்லாமையாலே யுன்னைக்காணுதெழியில் தரியேனென்று நான்கிடந்து கதறுகின்றேனென்கிறார். ॥உ॥

(அழைக்கின்ற) என்னுடையநெஞ்சானது தன்னுடைய வயோகுணசேஷ்டிதையும் லாஜுகீர்வைகலுக்குத்தையும்பாராதே தன்னுடைய வாவலுத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை, இப்படி என்னுடைபக்ஷபாதகாரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே பேசாதிருந்த நுருங்கையாலே உபாயபூர்த்தியாயிருக்கிற நீ (எனக்கிதுபால்) கண்ணேயென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதுபால்) ஔஷதமுதலென்றது- எனக்கு லவபர்காயபர்நிவபர்ஹகளுப் உபகாரணம்போலே விலக்ஷணமென்றபடி. நண்ணுதெழியேயென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைபொழியிதுபால்) நானழைப்பனென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (நான்கிடந்து கதுபால்) ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

நாய்கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோலென்று நாய்ஔஷதஞ்சொன்னதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிதுபால் வாலபத்தாலென்னுமளவாலே) அதில் லாஜுகீர்வைகலுக்குத்தையுமென்றது- கூழைவாலாலென்றதுக் கலிவாயஞ்சொன்னபடி. குழையுமென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டிதுபால்) வபலவபர்காயபர்த்துக்கெல்லா மதிலென்று தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுபால்) இருந்தநுருங்கையாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றேனென்கிறத்தோடே யநுபம். இதுவேபாட்டுக்கு லாமதியு

ப— கண்ணை- எனக்குக்கண்போலே ஔஷதமாயிதாயநமாய் உபகாரணவஸ்துவையலுய் சுவிதாஸஹித சொலாவவஹரைப் நிரதிசயபதிபரைப் ஹிஜனன்றென்றுசொல்லும்படியாய் இவையித்தனையும் லஹஜமாக வுடையவனே, உன்னை- நிரதிசயபலோபாயுஞானவுன்னை, காண- பரதிக்ஷமாகவநுஹவிக்க, கருதி- சுவி லாயிபண்ணி, ஆசைப்பட்டென்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னிலும்வலுமான வென்னுடையநெஞ்சானது, எண்கொண்டசிந்தையதாபே என்று ஏகாரத்தை மேலேசாதிப்பது, எண்கொண்ட- லாதிவெயுயைஜயித்த தான, எண்- லாதிவெ, கொள்ளுகை- ஜயிக்கை, லாதிவெயை பகிரூபித்தானவென்றபடி. சுவாதிவெ யங்களானவென்கை. சிந்தையதாபே- விவேஜகனையுடைத்தானதேயாய், நிநாரயங்களை லவர்காலமு முடையதாயென்றபடி. நின்று- ஸ்திரமாய், விஷயநின்றிக்கேயென்றபடி. இயம்பும்- கூப்பிடாநிற்கும், ஆ கூநுநங்களை யுண்டாக்காநிற்குமென்றபடி. விண்ணேர்முனிவர்க்கு- லூஹர்திகளான லாயுர்தேவதைகளின் விருக்கும் ஐஹ திகளுக்கும் நிநாரயீயரான லாநகாதிகளுக்கும், என்றும்- லவர்காலமும், காண்பரியா னை- காண்கையிலருமையானவுன்னை, காண்பு- காண்கை, அரியாயென்கிறபாவத்தாலே சுவிதாவதானச்செ ல்லும்போது அரியாயென்றாதிவமாயிருக்கும், நான்- அவர்களைப்போலே ஜ்ஞாநவ்ருத்திகாரமான விலக்ஷ ணவொகவாலமும் நிநாநுபவிக்கை சகுஜஉபநீபனானான், கண்ணுது- கிட்டாமல், பரதிக்ஷமாக க்காணுமலென்றபடி. ஒழியேயென்று- உபாதலுதிகளென்று, க்ஷோபத்தோற்று யிருக்குமாட்டேயென் றுளென்றபடி. அழைப்பன்- கூகூநுநம்பண்ணுகின்றேன்.

அழைக்கின்ற- கூகூநுநம்பண்ணுகின்றவனை, அடியேன்- அடியனானாபேன், சுவாநுபாகூநுணும்ப டி நிரதிசயபோஷஹிதனைப் கிட்டவரிலுமக்கவடிவாலமமாம்படி பதுணநிவஹீநனுபிருப்பேனென வென்றபடி. என்- என்னுடைய, உள்ளம்- நிகர்ஸ்வானது, நாய்- நாபானது, கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல- தன் னுடைய கூழைவாலாலே குழைபாநிற்கிறதுபோல, குழைகை- லூாஹிதவ்யஜகபூான கூவணவ்யாவாரம் கூழைவாலாலென்னுகபாலே பிதுக்கு லூாஹிதவ்யஜநத்தில் லாயநவிகமகூம்சொல்லிற்று, நாயானது தன் னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே லூாஹிதத்தைதெரிவிப்பிப்பது. அது கூழையாலுள் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கமுடியா திறே. இத்தால் தாஸ்யாதிகத்தில் லாதிரீ,தெகவும் லாதிவிதம், நாபானது லூாஹிதத்தை வாய் விட்டுச்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்திவத்தைப்பார்த்து கூழைவாலேபனைத்து லூாஹிதத தெரிவிக்குமாபோலே யென்றபடி. குழையும்- தெதெப்படாநிற்கிறது, என்- என்னுடைய, உள்ளம்- நிகர்ஸ்வானது, நாய்- நாபானது, கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல- தன் னுடைய கூழைவாலாலே குழைபாநிற்கிறதுபோல, குழைகை- லூாஹிதவ்யஜகபூான கூவணவ்யாவாரம் கூழைவாலாலென்னுகபாலே பிதுக்கு லூாஹிதவ்யஜநத்தில் லாயநவிகமகூம்சொல்லிற்று, நாயானது தன் னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே லூாஹிதத்தைதெரிவிப்பிப்பது. அது கூழையாலுள் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கமுடியா திறே. இத்தால் தாஸ்யாதிகத்தில் லாதிரீ,தெகவும் லாதிவிதம், நாபானது லூாஹிதத்தை வாய் விட்டுச்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்திவத்தைப்பார்த்து கூழைவாலேபனைத்து லூாஹிதத தெரிவிக்குமாபோலே யென்றபடி. குழையும்- தெதெப்படாநிற்கிறது, கூவணவ்யாகிகளைப்பண்ணுமாம்போலே யென்றபடி.

மூ—மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாகிலைகாத்தாய்* பிழைக்கின்றதுலன்றுபேதுறுவதினை* ॥கூ॥
உறுவதுதுவென்றுனக்காட்பட்டுநின்கட்* பெறுவதெதுகொலென்றுபேணுதலென்னெஞ்சு* மறுகல்செப்
யும்வானவர்தானவர்க்கென்று* மறிவதரிய வரியபவம்மானே* ॥சு॥
அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானைப்* பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை*

ஆ— ருப்பாந்ர ரகூஷிக்கக்கடவதாண வன்னுடைய நிரவயிகக்ராணயுவெள்ளத்திலும் காணகப்படாநின்றேறனைன்கிறார்.
॥கூ॥

(உறுவது) நீ கூஜரி சவ ாலஹறபி நக்கச்செப்தே லெருக்கரியையாயிருக்கையாலே எனக்குமரிபைபா யிருக்கில் செய்வதென்றென்று என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ॥ச॥

(அரியாய) உம்முடைய வலைகூஷி கந்தானென்தென்னில? சுஹ்ருயிவ கியான ஒ ஹூவுக்குங்காரணஹ ஷி ன

இ—மாயிறறு. தூதீயவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிசசெயகிறார் (உவாயெதாஷியால) த ரீடவாஹத்துக் குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையயி தாஷியால்) ॥கூ॥

✱ நாலாம்பாட்டு.✱

அரியாயவம்மானென்கிறதற்குத் தாதுபர்பருளிச்செப்கிறார் (சிலருக்கி தாஷியால்) இத்தால் நா மாஸ்ரீ தீவர்ஹஸ்ரஹபிருக்க நீரிப்படி ஹயத்தாலே கலங்குவானேனென்ன வதுக்குத்தாமருளிசசெய்கிறரென்று ஹம முதீவர ஷிவிதை. நின்கட்பெறுவதி தாஷிதகுத தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (எனக்குறி தாஷிபால்) ॥சு॥

✱ஐந்தாம்பாட்டு.✱

இரண்டாம்பாட்டில் வசிவர்ஹஸ்தத்திலேசொன்ன வஸர்த்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பா ட்டில் வாநரராக்ஷஸன்றேறவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடைப வி தாஷியால்) கீழபாட்டிலே பெறுவதெது கொலென்று வாதாகெநு நசொன்னவாறே, உம்முடைப வலைகூஷி கந்தானேதென்று ஸாகூபிறக்கவதுக்

ஸ—அன்று: அந்தகாலத்திலே, ஹம்ருன் கூரஜனப் வாவதர்கூம்ருவங்களோ பேஷினகாலத்திலே, மழைக்கு- அந்தஸ்ஹாவஷர்த்துக்காக, குன்றமெடுத்து- வலர்கத்தையெடுத்து, ஆனை. மொவஜிகளை, ஆவென்று மொவ க்குப்போ, ரகூஷாவெலைகூஷபண்ணவுமறியாத வஸாக்களைபென்றபடி. காத்தாய்- ரகூஷித்தருளினவனே, அருள்- வாவம்மியமான வுன்னுடைய கூலவெபானது, பிழைக்கின்றதென்று- தப்பாநின்றதென்று, இப்படி ஹஜஷ்டராணிஹம தாணவரவீணமான வுன்னுடைய கூலவெபானதென்னை கெ ாடீகரியாதே விடப்பா ராநின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்- கலங்காநின்றேன், பேது- மோஹம், உறுகை- அடைகை, ஹயத் தாலே கலங்காநின்றேனென்றபடி. ॥கூ॥

வானவர்தானவர்க்கு- தெவதாநவர்களுக்கு, என்றும்- ஸவர்காலமும், அறிவது- உள்ளபடியறிகைக்கு, அரிய- கூஸகூரனை, அரியாய- ஹரியாய, ஹரி- ஸிம்ஹம், நாரஸிம்ஹரூபவெனும் ஸ்ரீவாஹதாழ்வா ணுக்கு வாத்ஸல்யனென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமிந, இதுறுவதென்று- இந்தம்ஸஷகூமே நம்வாரூவத் தக்குறி தமென்று. உறுவது- உசிதம், உனக்காட்பட்டு- உனக்குதாஸனாயிருக்கையை யம்கீகரித்து, நின் கண்- உன்பக்கல், கண்ணென்று ஸவதர்ஸ்வர்ஷர்த்தம். கண் பெறுவதென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்யபகாரை வரை டகாரமாதேஸம். பெறுவது- நானடையப்புகுகிறது, எதுகொலென்று- எதுவோவென்று, உன்னைக் கண்டஸம்ஸ்லேஷிக்கைகோபா காணுகிற கெகூலும் வாவஸாரத்தில் ஸ்ரீகியோவென்று என்றபடி. பேதை- வி வெகரசூன்யமான, நாமஹிஸயிபண்ணினபடியே ஹமிகதுமென்னு மறிவில்லாததான என்றபடி. என்னை ஞ்சம்- என்னுடையநிரஸ்ஸனது, மறுகல்செய்யும் மோஹம்செப்பாநிற்கும், மறுகல்- மோஹம், மலங்கா கிற்குமென்றபடி இந்த வாஹ்ருஷ்டிகோடியிலே கூடுகிறேனை, தெவதாநவகோடியிலே கூடுகிறேனைவென் றஞ்சிக் கலங்காநின்றதென்னைக. ॥சு॥

பிரமனை- ஹிரண்யகர்ப்பனை, முன்- "யொவை ஹிரண்யம்விதயாதிவைதிவ" மென்கிறபடியே வுவத்பத்திக்கு முன்னே, படைத்தானை- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, பெரியானை- ஸர்வஜ்ஞனை, அமரர்பிரானை- நித்யஸூரி களுக்கு வாதிநிவ்ஹேதுவான உவகாரகனை, அரியாய- ஸிஹ்மமான, "நாரஸிஹவபுஷேஸ்ரீமதே" என்கிறபடியே கூஜரிதர்க்காக வழங்கியசிங்கமான, அம்மானை- இந்த வாஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலேயென்னை வசீகரித்

மூ— வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற* கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே* ॥ருII
கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதி பெண்ணெஞ்சத்* திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்* விருத்தா
விளங்குஞ் சுடர்ச்சோதியுயரத்* தொருத்தா வுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே* ॥சுII

ஆ— ஞகையாலே ஸவெ-ஷ்ணுப், அபர்வதமமர்களதிபதியாய், ஸகலஜகந்நொநபந ஹாரிதிவ்ய ஸளாத யக விமிஷ்ணுப், சூஷ்ரிதர்களாதிஷ்டாநம் பண்ணுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற கரியான்கழல்காண வாசைப்படாநிற்கு பெண்ணெஞ்சமென்கிறார். ॥ருII

(கருத்தே) இப்படி நாணுன்னைக்காண விஹ்நிக்குமளவில் திருநாட்டிலிருக்கும்படியே வந்தென்நெஞ்சிலே புகுந்தருளின வுன்னையென்னெஞ்சுகந்து ஸுஜிபாநின்றதென்கிறார். ॥சுII

இ—குத்ர மருளிச்செய்கிறரென்றுகருத்து. பெரியாளை யென்கிறதற்குத் காதய-ஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஸவெ-ஷ்ணுவென்று) அமரர்பிராளை யென்கிறதற்குத் காதய-ஷ்மருளிச்செய்கிறார் (அபர்வத மிதயாதியால்) அரியாயவம்மாளை யென்கிறதற்குத் காதய-ஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜகதயாதியால்) தயநீயவாடித்துக்குத் காதய-ஷ்மருளிச்செய்கிறார் (சூஷ்ரிதர்க்கிதயாதியால்) ॥நII

✱ஆறும்பாட்டு.✱

உன்னைக்காணக்கருதி யென்கிறதற்குத் காதய-ஷ்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படிமிதயாதியால்) விளங்குமிதயாதிக்குத் காதய-ஷ்மருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி விதயாதியால்) என்னெஞ்சத்திருத்தாக விருத்தினேனென்கிறதற்குத் காதய-ஷ்மருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யிதயாதியால்) இத்தால் தா மிஹ்நிக்குமளவில் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலேயவன் வந்து வுகாஸிக்க வவனை பதாஹவிக்கிறரென்று ஸம்மதிஸுசிதை. உன்னையுள்ளுமிதயாதிக்குத் காதய-ஷ்மருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சகத் திதயாதியால்) ॥சII

ஸ—தெனக்கு ஸுஹ்யமான, வரிவாளரவின்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாமத்தினுடைய, வரி- அழகு, வாள்- காந்தி, அணை- ஸயையுயிலே, நாமத்தினுடைய ஸயையுபாவது- ஸௌஷ்டவத்தையுடைய ஸௌகர்யம் போலேயாகிற ஸயையென்றபடி. பள்ளிகொள்கின்ற- ஸயநாகாரதயைக் கொள்ளாநிற்கிற, கண்வளர்ந்தருளாநிற்கிற வென்றபடி. கரியான்- நீலவர்ணத்தை, இங்கு விதீபாவிஹக்தி லுப்தையாயிருக்கிறது. 'கரியான்கழல் காண' என்கிற பாடமன்றிக்கே 'கரியான் தனைக்காண' என்றும் பாடமுமுண்டு. அப்போது விதீயாவிஹக்தி ஸுடை. இதெல்லாமுரையிற்சொன்ன நிய-ாமம். ரஜதகிரியின்மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாப் போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் பாஸாமமாம்படி நீலவர்ணத்தனை ஸுஹ்யத்தை யென்றபடி. கழல்- திருவடிகளிலே, காண- தூரதர்ஸநமாக பதாஹவிக்கைக்கு, அவனுடைத்திருவடிகளிலே பதாஹவிக்கையாவது அவனுடையதிருவடிகளை பதாஹவிக்கையென்றபடி. கரியான்தனைக்காணவென்று பாடமானபோது தனையென்றது ஸாதி-ுகம். கரியாளை பதாஹவிக்கைக்கென்றபடி. கருத்து- ஸுலபமானது, என்னுடைய ஹிதஸுஹ்யமானதென்றபடி. கருதும்- ஸுஹிஷ்யதி பண்ணுகிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிறதென்றபடி, ॥நII

கருத்தே- எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவலம்பநமாகாதபடி- எனக்குஹிதைஷியானவனே என்றபடி. எனக்கு ஸுஹ்யபதாஹவாஹிஸுகித்தருளினே என்கை. தேவர்கட்கெல்லாம்- நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம், விருத்தாவுஸ, ஸநாஹிஸௌஹிபானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ்சுடர்- ஜாஜ்வல்யமான பூர்ணப்ரகாஸமான, சோதி- ஸுபூர்ணப்ரகாஸகயா ஜ்யோதீரூபமான, உயரத்து- உபய-ாவிபூதித்தில், "விஷ்ணோ: பரமம் பதம் பர விஷ்ணோர்நாபி விஷ்ணோர்நாபி" என்றுசொல்லப்பட்ட பரமபதத்திலிருக்கிற வென்றபடி. ஒருத்தா- ஸஹிதீயனே, உன்னை- சூஷ்ரிதஸம்ரக்ஷண ரஸிகனானவுன்னை, காண- தூரதர்ஸநமாக பதாஹவிக்கைக்கு, கருதி- உஹித்து, என்னெஞ்சத்து- என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக- ஸ்திரவாஸம்பண்ணும்படியாக, இருத்தினேன்- வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு உபாதாநத்திலே உன்னை யென்னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றேனென்று வடதயும். நானிஹித்தஸாதநத்திலே நீயென்னெஞ்சிலே ஸ்திரவாஸம்பண்ணினையென்று தாத்பர்யம். என்னுள்ளம்- என்னுடைய ஹிருதயமானது, உகந்து- ஸதைவமாய், உன்னை- இப்படி ஸுலபனான வுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கும், உள்ளுகை- விசாரிக்கை, பதாஹவியாநிற்கிறதென்றபடி. ॥சII

மூ—உகந்தெயுன்னெயுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பா* லகந்தானமர்ந்தெயிடங்கொண்டவமலா?* மிகுந்தானவன்
மார்பகலமீருகூறு* நகந்தாய்நரசிங்கமதாயவுருவே*
உருவாகியவாறுசபயங்கட்கெல்லாம்* ॥எ॥

ஆ—(உகந்தெ) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வுன்னழகையும் செயலையுமென்னெஞ்சுகந்துகொண்டநாவலம்யிக்கச்; இதுகாரணமாக நீ மிகவும் வீதனுய் உன்னைக்காணப்பெறுமையாலே கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படி யென்னெஞ்சை யெற்றைக்குமிடமாகக்கொண்டருளினையென்கிறார். ॥எ॥

(உருவாகிய)வெஉவாஹ்யமான ஷடுயங்களில் நான்புகாதபடி உபாயாந்தரஹ தனைதன்னை

ஏழாம்பாட்டு.

இ— நரசிங்கமிதாதிக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமென்று) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வென்றது- கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவனி தாதிக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (செயலையுமென்று) உகந்தெயுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சி தாதியால்) இவ்வநுவாதத்துக் கஹிவ்யாயமருளிச்செய்கிறார் (இதுகாரணமி தாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே யவனைக்காணப்பெற்றவரிப்பாட்டிலே யவன் தன்பக்கல் மிகவும்வீதனுயிருக்கும்படியைக் கொண்டாடுகிறரென்று வம்மகிவதிவெதி. அமலாவென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவி தாதியால்) என்னுள்ளத்தகமி தாதிக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சையெற்றைக்குமி தாதியால்) ॥

எட்டாம்பாட்டு.

அவனி தாதைத்துக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (வெஉவாதியால்) எல்லாப்பொருட்க்கு மருவாகியவென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (வவெவாதியால்) கண்ணனெயென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னையி தாதியால்) காணவுமென்கிறவிடத்தில் வாஹ்யத்தாலேசீழ்ச்சொன்ன ஹாநவாநர்

ஹ— நரசிங்கமதாய- நரமும்வலிமையுமாய் கலந்துவந்தவிலக்ஷணமான, உருவே- ரூபத்தையுடையவனை, மிகுந்தானவன்- மிகாகின்றுள்ள ஹாநவனுடைய, பூதிகரூபத்திலே பாகுகுடியிருந்துள்ள ஹிரண்யாவரனனென்றபடி. தன்பக்கல் தெஉவாஹுதீமன்றிக்கே 'ஜுஹுதீக்ஷாதெவதிஜுதம்' என்கிறபடியே தனக்குமஹாபாதாவான ஸ்ரீவராஹுஷ்வானையிறே அவன்வீயித்தது, மார்பகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய கூவிஹாகமானது. கஹிவிஸாலமான வக்ஷஸ்ஸானதென்றபடி. இருகூறுநகந்தாய்- இரண்டுகூறும்படியான நகத்தையுடையவனை. கூறுமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் வம்ஹிதாயாம் லுப்தமாயிருக்கிறது. நகத்தையுடையவன் நகத்தான், இச்ஸப்தாமில கஹிவசனச்சொலலும்போது நகத்தாயென்று ரகிவம், நகத்தஃயென்கிற ஸகாரம் நகந்தாயென்று ஸுதிஹ்யாரணமாயிருக்கிறது, இத்தைத்தமிழர் வலலொற்றுமெல்லொற்றுயிருக்கிறதென்பர்கள், ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது ஜியாவிஹாரிதமாம்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனையென்று வர்ணிக்கும். உகந்தே- வலெஹாவித்துக்கொண்டே, வரவகாரம் கியாபாதவ்யவெஹவாம், லவர்காரமும் வலெஹாவிய-க்ஷமாயென்றபடி. உன்னை- நிரதிஸாயபெஹாபூனைவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாகிற்கிற, கரஹவியாகிற்கிறவென்றபடி. என்னுள்ளத்து- என்ஹருதயத்தினுடைய, அகம்பாலகம்- கரஹதவெஹத்தினுள்ளே அகம்- உள்ளு, பால்- ஸாமம், வெஹமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்டவென்கிறத்தோடே யநுயம். தன்- லுபயெஹ வீதிவாவஸாயனையென்று தாதுயர்ம். அமர்ந்தே- வீதிவித தனைக்கொண்டே, கவயாரணத்தாலினி பொருநாளும் வஸிபாதவனுய்க்கொண்டேன்றபடி. இடங்கொண்ட- இருந்தருளினவனை, அமலா- நிர்தோஷனே, கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படிபாக விருந்தருளினவனேயென்றபடி. இப்பாட்டிவனுடைய கூவாணஹுணங்களைச் சொல்லியேத்துகிற தாத்பர்யமாயிருக்கையாலே 'வெஹுணாவெஹ கூஜ்ஜிதவெஹ' வாதி வாரவிஷாதேஜு' என்னுமாப்போலே கெவலவஸ்தோயநமாய் முடிந்திருகிறது. ॥எ॥

உருவாகிய- சிலவெஹாஷர்ங்களான, உரு- வெஹாஷர்ம், கூவாதிவெஹதீகியி னிவையுமொருவெஹாஷர்மென்று தோற்றுநிற்கிறனவையானவென்றபடி. ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்- ஷடுயங்கட்செல்லாம், வாவர்காரவெஹவாம்வெவெஹவஷிக வாரவதாவு ஷடுஹிஜாதங்களெல்லாவற்றிற்குபென்றபடி. அவன்- அத்தெ வவெர்ஷரான், பொருவாகின்றான்- தடையாய்நின்றான், அவைற்றில் நான்புகாதபடி வரிவாரித்தது

மூ— பொருவாகின்றனவினல்லாப்பொருட்கு* மருவாகியவாதிமையத்தேவர்கட்கெல்லாம்* கருவாசிய
கண்ணனைக்கண்டுகொண்டேனே*
॥அ॥
கண்டுகொண்டென்கண்ணினையாரக்களித்துப்* பண்டைவினையாயினபற்றோடறுத்துத்* தொண்டர்க்
கமுதண்ணச்சென்மாலுகள்சொன்னேன்* வண்டமர்பெருமானடியேனே*
॥கூ॥
அரியானிவனென்றனக்காரருள்செய்து* கெடியானினிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்* கொடியானைக்

அ— பனக்குக் காட்சியருளினவனை காண்கானவாய்ப்பெற்றிலனென்கிறார்.
॥அ॥
(கண்டுகொண்டு) இப்படிகண்ணாரக்கண்டுகொண்டு அவனை பேத்தவும்பெற்றிலனென்கிறார்.
॥கூ॥
(அரியானிவன்)பெரியதிருவடிகன்றிருவடிகளில்சேப்பும் வ்யூகிகளெல்லாவற்றையும் என்னைவிட்டு நீங்கா

இ— ஸகலாத்மன்றிக்கே வாக்ஷாக்காரமும் பெற்றிலனென்கிறரென்று வ்யாக்யாநிமித்தம், அந்த
தாகவாநுவதமே பூர்ணஸ்வரூபாநுகாரமாய்த் தோற்றுகையாலே வாக்ஷாக்காரமும் பெற்றதாக வருளிச்
செய்கிறரென்றுகருத்து.
॥ஈ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

பாட்டுக்கு தாத்பர்யவாஹாஸ்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியிதாதிபால்) இதுவே
வ்யாக்யையுமாயிற்று.
॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

நிறைபுகழிதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிதாதிபால்) வ்யூகிகளெல்லாவற்றையுமென்றது- ஸகலவ்யக்தகைங்கர்யங்களையெல்லாமென்றபடி. வ்யூஹவாஹநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைவிட்டிதாதியால்) அதில் நிர்வஹகத்வகமகமென்றது- குன்றமனிதாதிக்குத் தாத்பர்யம். கஜேந்
ரரக்ஷணமென்றபடி. எல்லாப்பொருட்கும்- ஸகலவஸ்துக்களுக்கும், அருவாகிய- ஸூக்ஷ்மமான, சேதநாசேதந
னமென்றபடி. ஆதியை- வ்யாபகனான, தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம்,
கருவாகிய- காரணனான, கரு- காரணம், கண்ணினை- சேஷித்வத்துக்கு தன்னைக்காட்டுகைக்காக ஸ்ரீக்ருஷ்ண
ரூபத்தைத்தரித்தவனை, கண்டுகொண்டேனே- காணப்பெற்றேனே.
॥அ॥

என்கண்ணினை- காணக்கருதுமென்கண்ணென்றுசொல்லப்பட்ட வென்னுடைய மோஹநையாமமும், இ
னை- யாமம், ஆர- த்ருப்திபர்யந்தமாக, கண்டுகொண்டு- ஸவிகல்பகமாகக்காணப்பெற்று, ந்யாயவிரோ
தியிலருசிச்செய்தபடியே யொழிஜந்ம கர்மாதிகளாலுண்டான தோஷங்களில் கண்களாலே காணக்குறையில்லை, உரை
யிற்சொன்னபடியே ஜந்மநிவ்ருத்திகரமாந்து அப மிருத்யு விநாசகமென்னவுமாம். களித்து- ஸந்தோஷித்து,
பண்டை- வ்யாப்தங்களான, வினைபாயின- தோஷங்களாயிருக்கிறவைக ளெல்லாவற்றையும், வாணுவா
வரவிவ ஸகலதோஷங்களையுமென்றபடி. பற்றறுத்து- வாஸநைநதியோடுகூட, அறுத்து- ஹேதித்
து, அண்டத்து- ப்ரஹ்மலோகத்தில், அமரர்- தேவர்களுக்கு, பெருமான்- ஸ்வாமியானவனுக்கு, தேவங்களுக்
கு நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீஸ்வரனாயிருக்கிறவனுக்கென்றபடி. அடியேன்- தாஸனானான், அ
ந்தவஸ்வரூபஸ்வரூபனுமான விஷயீகரிதாதிபோலே விஷயீகரிக்கப்பட்ட நானென்றபடி. தொண்டர்க்கு- ஸமவயஸ்கமாணவகர
ரான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுத்ரர்களுக்கு, தொண்டர்- பக்தர், அமுதுண்ண- தோஷகந்தமாத்ரமுமில்லாதபடியான, நிரதி
சயபோக்யமாயிருக்கலாம்படியாக வென்றபடி. சொல்மாலைகள்- ஸ்ருதிதாதிவாக்யங்களை, சொன்னேன்-
சொல்லப்பெற்றேன், என்னளவியன்றிக்கே ஸ்ரீவிஷ்ணுபுத்ரர்களுக்கு முகாந்தரமாகப் பெற்றேனென்றபடி.
நானும் பலபாகங்களாலே ஜீவித்து என்னைப்போலே ஸம்ஸாரமும்ஜீவித்து வாழ்க்கைக்கும் விருந்திட வல்லனானென்னு
மாப்போலே எம்பெருமானைக்கண்டு நானும் க்ருதார்த்தனாய்ப் என்னுடையகண்களும் க்ருதங்களாய் ஸ்ரீவிஷ்
ணுபுத்ரர்களுக்கும் பலபாகங்களுண்டாம்படி ஸ்வாநுபவத்தாலே சொல்லப்பெற்றேனென்கிறார். இது வாத்ஸல்ய
ம் தம்மைக்கடாக்ஷித்தருளினபடிகளைக்கொண்டாடுகிறபடி.
॥கூ॥

நிறைபுகழ- நிறைந்த புகழையுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, பரிவதனாஸ்ரீயாலளவுபட்ட ஸௌந்தர்ய
முகவடிவையையுடையவனென்றபடி. அஞ்சிறை- அழகிய சிறகையுடையவனை, சிறை- பக்ஷம்,
வாஹனத்தை யென்றபடி. புள்ளின்- பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீவிநதையினுடையவனென்றபடி. அவனுக்கு
வாஹனமான வென்கை, கொடியானை- யுஜ்ஜ்வலத்வஜத்தையுடையவனை- அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும்

மூ— குன்றுமளுலகமளந்த* வடியாணையடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே* ॥டு॥

ஆறுமதயானையடர்த்தவன்றன்னைச்* சேறுர்வயற்றென்குருகூர்ச்சடகோப* னூறுசொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்து* மேறுதருமம்வானவர்தமின்னுயிர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வி— தாகுமாகச் செய்வித்துக்கொண்டருளினன், ஒருவனை யாஶ்ரயித்து நாணுய்யும்படியேயென்கிறார். ॥டு॥

(ஆறுமதயானை) ஹஸ்திகிரிநிரஸநம்பண்ணினப்போலே யென்னுடையஹ்ருத்தையெல்லாம் போக்கியருளினவனைச் சொன்னவிப்பத்தும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கேருனவனைத்தருமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— யொஹாதிஹ்ருவைலக்ஷண்யேன யென்றபடி. பெரியதிருவடியை விஷயீகரித்தருளினப்போலே யென்னையும் லவ-ஹ்வியலேகங்கய-ஹ்யொஹ்ருகை விஷயீகரித்தருளினனென்கிறனென்று வடதாத்ரய-ஹ்ம். இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் வாஹிகலேகங்கய-ஹ்ம்பண்ணப்பெற்றேனென்றவ ரிப்பாட்டிலே அவ்வளவன்றிக்கே லவ-ஹ்வியலேகங்கய-ஹ்யொஹ்ருகை ஸ்வீகரிக்கப்பட்டேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறரென்று ஸம்ஹிஸ-ஹிலேத, தாரீய வாஹ்யத்துக்குத் தாத்ரய-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனைபிதாஹியால்)

॥டு॥

நிகமனம்.

ஹ்ருஷீவாஹ்யத்துக்குத் தாத்ரய-ஹ்மருளிச்செய்கிறார் (ஹஸ்திகிரிலே தாஹியால்) ॥கக॥

ஸ— விஷயீகரித்தானென்கைக்காக ஹ்ருஷ்டாஹாஹிஹ்ருதயக மிவ்விஶேஷணம். அடியானிவனென்று- நமக்கு ஸாஸாரணநிதனிவனென்று, எனக்கு- கதநுஹகிகனை வெனக்கு, ஆருள் செய்யும்- வாரிவத்ரண-ஹ்ருணையைப் பண்ணுமவனுன, லவ-ஹ்வியலேகங்கய-ஹ்யொஹ்ருகை விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனுன வென்றபடி. உவஸம்ஹாரத்திலிப்படி யருளிச்செய்கையாலே லவஸம்பொயாஹ்ருத்ருவ மித்திருவாய்மொழிக்கு ஹ்ருதிவாஹ்ருமாணமென்றுவாய-ஹ் ரருளிச்செய்தருளுவர். நெடியானை- பெரியவனுன, இதுசெய்தது போராதென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் கூழைசெய்தருளும்படி ஶஸாஶநஸ்ருனை வென்றபடி. குன்ற மல்- குறையாமல், ஒருஹ்ருதஶ்ரமும் குறையாமலென்றபடி. உலகமளந்த- லோகங்களேயளந்ததுகளான, அடியாணை- திருவடிகளேயுடையவனுன வாழியை, என்னை விஷயீகரித்தருளுமிடத்தில் கதி-ஹ்யொஹாதிஹ்ருவைலக்ஷண்யமித வவ-ஹ்ஜனகங்களுக்கும் தீவிகாஶ்ரயணத்திலே ஹ்ரணகதிலவ்ருஹ்ம் கொடுத்தருளினப்போலே ஹ்ருவைலக்ஷண்யமாகவே விஷயீகரித்தருளினனென்றிங்கே யபிஹ்ரேதம். அடைந்து- கதிபற்றி, அடியேன்- நிராவாயிகஹாவனுன நான், உய்ந்தவாறே- உஜ்ஜீவித்த ஹ்ரகாரமென்னவாஹ்ரய-ஹ்ம், ஆறு- ஹ்ரகாரம், எகார மாஹ்ரய-ஹ்யாதிகம்.

॥கடு॥

ஆறுமத- ஆறுதநிஷத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத நிஷத்தையுடைத்தான வென்றபடி. யானை- ஸஜத்தை, கூவலயாவீபத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை- முறித்தவனை, தன்னை யென்ற வாதி-ஹ்கம். உதிஶ்ரயகிஶஷ:. சேறுர்- நிதாஜலஸஹிதபியாலே கஷேவ்ருத்ருநாகதிலகஷேத்ர வதிண-ஹ்ங்களான, வயல்- கழனிகளேயுடைத்தான, தென்- ஸாஹ்ரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநமரியையுடையவரான ஆழ்வார், நூறேசொன்ன- நூறுநூறுகளே யருளிச்செய்ததான, ஸவயாரணம் நவதிநாயிக ஸம்வ்ருவ்ருவஹ்ருவரம். ஒன்று நூறும் ஒன்றரைபதுமென்றப்போலே சொல்லாதே எல்லாப்பத்துக்களும் நூறு நூறுகளே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. ராமாயண ஸாரதாதிகளில் காம்பவவ-ஹ்ருதிஹ்ருஹ்ம் போலே யரிப்பார்க்கெளிதாக நூறு நூறுக விருக்கிறவென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள்- ஸுதிதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப்பாட்டும், வானவர்தம்- நிதாஸ-ரிகளுடைய, தம் என்று ஸாதி-ஹ்கம். இன்னுயிர்க்கு- ஹ்ருமான வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு, ஏறே- ஹ்ரயோஜனனவனைத்தானே, ஏறு- வாம்ஹமாயிங்கு ஹ்ரயோஜனவரம். ஸதாதி நிவ-ஹ்ஹகனை வரவிரோதிஷனைத்தானே, ஸவயாரணத்தாலே தவிஷய ஜ்ஞானவிஹ்ருதிரோதாத்தையன் றென்றபடி. தரும்- ஹ்ருவாதித்தருளும், இத்தை யஹ்ருவித்தவர்களுக்கிதிஶஷ:.

॥கக॥

*ஜ்ஞானவிஹ்ராஹ்ருநாஸ்ருஸ்ருநஶவயிஶ்ரீஶஷாகாராதநாஜ்ஜலாஷிஶாயநஶ:. *

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே வேதாந்த மஹாதேசிகாய நமஃ.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நமஃ.

(மையார்கருங்கண்ணி.)

ஜகதீவகுஷ்ணஸஹாவாஸ் வஜநவஸ்ஸுஹ தா வவ்ருதிதாஜாரணாவிதெ
ஹ்ருஷிஜ்ருபகுவாஸ் வாஸ்ராதெ ரவிஜுவ கிதயா நாகிநாம்வ்ருஜஹாவாஸ்'
வெஷாம்ஹ்ருஜாவிதாபாத்வஜநவஸ்ருதயா தத்ருவாவஸ்திஹ்ருஜா
வெஷாதீகுவாதிவைம்யா ஜ்ருஹவகிவாஸிவிஸ்ருவ ஹாணீவ்ருவாஸிஃ ॥கூ॥

(ஜகதீவகுஷ்ணஸஹாவாஸ்) கமலமலர்மேற் செய்பாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே- பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனுகையாலும், (வஜநவஸ்ருஹ தா) கண்ணேயுன்னை....நண்ணுதொழிவேன்- யகுஸ்ருவஸ்ருவம்வஹ மாஞப்போலே சூழ்ந்திருக்க வஸ்ருஹனுகையாலும், (வவ்ருதிதாஜாரணாவிதெ) மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாங்கைகாத்தாப்- ஜம்ருன் பசிக்கொவத்தாலே வஷிக்க மலையையெடுத்துப் வஸ்ருக்களையு மிடையரையும் ரகூஷிக்கையாலும், (ருவிஜுவ்யகுவாஸ்வஸ்ருராதெஃ) வானவர் தானவர்க்கென்று மறிவதரிய- தெவகைகளுக்கு மஸ்ருரர்களுக்குமென்று மொக்க வறிய வரியனுயிருக்கையாலும், (சுவிஜ வதிகயா) அரிபாயவம்மானை யிகழ்தி- வஸ்வ்ருஹாதியாகையாலும், (நாகிநாம்வ்ருஜஹாவாஸ்) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா- அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனுயிருக்கையாலும், (வெஷாம்ஹ்ருஜாவிதாயாஃ) உள்ளுமென்னுள்ளத் தகப்பாலகந்தானமர்ந்தே யிடங்கொண்ட- சூழ்தி ருடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கையாலும், (வஜநவஸ்ருதயா) கண்ணினைக் கண்டுகொண்டேனை- அவர்களுக்கு வஸ்ருவஹனுகையாலும், (தத்ருவாவஸ்திஹ்ருஜா) கண்டுகொண்டி தியாதி- அடியானிவ னிதியாதி- அதிலு மவர்களிடமத்ருதம் சூலுகியாலேயவர்களைவெகூஷித்தபடியே கூறைபண்ணி கூதாஸ்வ்ராக்க வல்லனுகையாலும், எம்பெருமான் உடையவனுயாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை வஸாதிஹாவாதி வம்ஸ்யத்தாலே ரகூஷித்தருளுகிறனென்று மையார் சருங்கண்ணி' யிலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கூ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படியெம்பெருமானைப் வ்ருதுகூவித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே விரஹ மாகவ்ருஸ்யித்து வாஹ்யஸ்ம்ஸ்ருஷ்டத்திலே வ்ருவ்ருதராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானைக் கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியைப்போலே யலமலராய், அவனுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடையவ்ருஸ்ருத்தைப்பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கிறவுடத்திலே சிலகுயில்களுடைய கூக்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வஸ்ருராயிருக்கிறவாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை யஸ்ருபதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுகூவித்தாப்போலே யதுவு தெவிஸ்ருமாக வஸ்ருஹவித்தவாறே வாஹ்யஸ்ம்ஸ்ருஷ்டத்திலே யவைகூ பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் வஸ்ருஹ்ருவகிகளான கோகிலஸ்ருவபாஷிகளைக்குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மிக்கதனை வேண்டுமோ' 'என்னுயிரவன் கையதே' உதுகூவியாலே- என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு மூங்களுக்கித்தனை யதம் வேணுமோவென்னும், என்னுயிரவன்கையி லகப்பட்டதானபின்பு நீங்களெதுக்கு யதம்பண்ணுகிறதென்னும், இப்புடைகளிலே சில வஸம்ஸாவிதாஸ்ருங்களைப்பேசுகை யஸ்ருபதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதாவினியாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முதலியவற்றை வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதாவினியாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முதலி

மூ— இன்னுயிர்ச்சேவலுரீருங்கூகிக்கொண்டிங்கெத்தனை*யென்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்குயிற்பேடைகா*

ஆ—குரலைக்கேட்டுத்தனியேசிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் 'என்னைமுடிக்கவேண்டும்' என்றுசோலி முடிக்குமிடத்தில் வுவிஷூஷத்தாலல்லது முடிக்கவொண்ணாமையாலே விஷூஷந்தான் வம்ஷூஷத்தை யொழியக்கூடாமையாலே விஷூஷாகமாக வம்ஷூஷித்துப் பின்னை விம்ஷூஷிப்பதுஞ்செய்து 'இந்தவிஷூஷத்தாலும் முடியாதொழியிலோ' வென்னும்ஸம்மேகபாலே 'உவிஷூஷத்திலுங்கொடிதான வென்மாணுங்களை யவளுடையவஸ்தியிலேசெல்லி யவளைமுடியுங்கோள்' என்றுசொல்லி யிக்குயில்களைப் போரவிட்டானென்று தன்னிலேவிஷித்து இக்குயில்களைநோக்கி அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூவி என்னைநோவுசெய்பாதே

இ— லானவைகளுக்கு முவமாகூணம். இப்படியாயிருக்க கொகிலஞ்நிசாதரத்தைக் கூறாமலென கொன்னது முதற்பாட்டின் சுவதாரினைகயுமிதிலே தம்தாரணவிஜிக்கைக்காக. இப்படி யிவ்வாகூறும்போது முதற்பாட்டு சாதரத்துக்கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு மவதாரிகையென்னுமிடம் தனியேவிஷிக்கிறதென்றிங்கே வாகூலெடம்பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. விஷிக்கிறவரூகாரமெதன்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதாழியால்) ஒண்ணுமையாலேயென்கிறத்துக்கமுகாரம் விஷூஷத்தையுண்டாக்கக்கோலியென் றயுராஹரிப்பது. வரலூத்தை யயுராஹரித்து ஒண்ணுமையாலேயும் கூடாமையாலேயும் விஷூஷாகமாக வம்ஷூஷித்துளென்று யொஜிப்பது. ஸம்மெகபாலேயென்கிறதற்குப் போரவிட்டானென்கிறத்தாடே யகயம். போரவிட்டானென்றது- வரவிட்டானென்றபடி. விரஹாமெதாயான பிராட்டி தன்னுற்றுமைபாலே வளகிகங்களான வகூதாழிவதாசுதர்ங்களைக்கண்டாகிலும் போதுபோக்கவேணுமென்று தன்னுதாநத்திலேயெழுந்தருள; அங்குள்ள கொகிலவஸாரஹாழிவதாசுதர்ங்களெல்லா மிவளுக்காஸ்வஸமெகாவன்றிக்கே தங்களுடைய துரகுஜிதவெவஷி தாழிதவெந வுதீவகங்களாகையாலே வஹாவமெகாக்களாகையாலே மிகவும் வஜைவெதயாய் அத்தாலேபறிவுகலங்கி இந்தகொகிலாதிகள் நம்மைநலிகைக்கு அவற்றோடுநமக்கொரு பகையில்லாமையாலிதுக்குமூலமெதென்று விஜித்து வஸ்துக்காயாபாகூ தனைவனிப் போது நம்மைவம்ஹரிக்கக்கோலி யிவற்றை வரவிட்டாகைவேணுமென் றிப்படி யநுயாவாக ஸாகித்துச்சொல்லுகிறளாகையாலே யிது வம்மதமென்றதாயிற்று. இத்தால் வாஹ்யவம்ஷூஷம்பண்ணப்பெறாத மிகவும் மவவஸரானவாழ்வார் ஸகிகவதாசுதர்ாம்ஸாயாதத்தாலே வஸ்துபத்தைபநுவாமாகக்கித் தரிக்கவேணுமென்றவற்றை யநுவம்யிக்கப்புக, அவையுமெல்லாம் ஜைநாதீவஷிவிஷ்ணு நிதாழிவுக்கியையாலும் திருவிவஸாதாயாகங்களாலும் மவனுக்கு வஸாரகங்களாய்க்கொண்டு பின்னைபும் வுவஸத்தைவிளைப்க்க வவற்றாலேதாம் நலிவுபடுகிறபடியை யிவவநுவெதாத்தாலே பேசுகிறரென்றுகருத்து. என்மாணுங்களாயிதாழிபாலே வஸ்துணமரிதுவஸாரணவாகவுமென்கிற வமவகூமாணமித்திருவாய்மொழிக்கு வுபஹாரஸ்மென்றவஸ்துவிதிமாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

கூவிக்கொண்டுகோவமிழற்றேன்மி னென்றநுபித்துத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையிதாழியால்) 'அநுமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்' என்கிற தவன்வாவஸெநயாலே கொகிலங்கள்கூவுகிறதெல்லா மவன்தருநாமங்களையே கூவுகிறதாகத்தோற்றுகிற திவளுக்கென்றுகருத்து. இங்கெதனையென்கிற

ஸ— குயில்பேடைகாள்?- கொகிலஸ்திகாள், பேடை- ஸ்திவகூதி, ஸ்திவகூநவெனக்கு வஜாதீயரான நீங்கள் வாம்வெஸந விவஜாதீயனை வவஹிப்போலே வ தகாரகலாமோவென்றுகருத்து. இன்னுயிர்- பியகிவாணங்களான, இன்- ஹொதும், வவஹ்ஸாவாணங்கள்போலே யுங்களுக்கு பிரகதங்களாய் வஹதாயாரகங்களுமாயென்றபடி. விஷூஷித்துப்போய் பொகூகமாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே வவஹ்ஸாவாணங்கள்போலே கண்வட்டத்திலேநின்று ஹொதுமாய் யாரகமான சேவலுமுண்டாயிருப்பதேயென்றுகருத்து. சேவலும்- வாரூஷகூதிகளும், நீருமீ- சேவல்சரைக்கு வவஹ்ஸாவாணவிநைபகரான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு- அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திநாமங்களைச்சொல்லி யழையாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின் என்கிறத்தாடேயர்யம். என்னுயிர்- பண்டே விரஹவிவெபான வென்னுடையவாணனை, நோவ- வுபிகமம்பழியாக, மிழற்றேன்மின்- சூணயமஹுகூஜி

ஸ— குயில்பேடைகாள்?- கொகிலஸ்திகாள், பேடை- ஸ்திவகூதி, ஸ்திவகூநவெனக்கு வஜாதீயரான நீங்கள் வாம்வெஸந விவஜாதீயனை வவஹிப்போலே வ தகாரகலாமோவென்றுகருத்து. இன்னுயிர்- பியகிவாணங்களான, இன்- ஹொதும், வவஹ்ஸாவாணங்கள்போலே யுங்களுக்கு பிரகதங்களாய் வஹதாயாரகங்களுமாயென்றபடி. விஷூஷித்துப்போய் பொகூகமாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே வவஹ்ஸாவாணங்கள்போலே கண்வட்டத்திலேநின்று ஹொதுமாய் யாரகமான சேவலுமுண்டாயிருப்பதேயென்றுகருத்து. சேவலும்- வாரூஷகூதிகளும், நீருமீ- சேவல்சரைக்கு வவஹ்ஸாவாணவிநைபகரான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு- அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திநாமங்களைச்சொல்லி யழையாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின் என்கிறத்தாடேயர்யம். என்னுயிர்- பண்டே விரஹவிவெபான வென்னுடையவாணனை, நோவ- வுபிகமம்பழியாக, மிழற்றேன்மின்- சூணயமஹுகூஜி

மூ— மென்னுயிர்க்கண்ணபிரானேநீவாகூவுகென்னே* ரென்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்குநித்தனேவண்டியோ॥
இத்தனைவண்டிவகன்றக்தேவன்றிற்பேடைகா* மெத்தனைநீருறைஞ்சேவலுங்கரைக்தேங்குகர்*

அ—கொள்ளுங்கோள் இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோவென்னை? இக்குயில்கள் உன்னை நோவுசெய்லைக்காக வோ அவனைநாங்கள்கூவுகிறது என்னை? அன்றுகில அவனை வரக்கூவுகிறதிலையோ என்னை முடிக்கவிறே கூவுகி றது என்னை முடிக்கும்போதிதனை பரிப்புமெணுமோவென்கிறாள். ॥க॥

(இத்தனை) அன்றிற்பேடைகாள்? நீருறைஞ்சேவலும் கரைதேங்குதிர், என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு

இ— தற்குக் காதலபர்மநளிச்செய்கிறார் (இங்குத்தனைகதிதாழிடால்) தன்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகுனமெவ ன்றுதாமெண்ணிணி மெகிலுங்களைக்குறித்து நீர்வாக்கூவுசிலீரென்னை யவ்வுலகுவருதிஷயமுன்றேவெ ன்னவகரிப்பிக்கிறார் (குக்குயில்கள விதாழிடால்) தாபீபவாதத்துக்குத் காதலபர்மருளிச்செய்கிறார் (அன்றுகில தாழிடால்) தாபீபவாதத்துக்குத் காதலபர்மநளிச்செய்கிறார் (என்னை முடிக்கும்போதி தாழியால்)

॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இப்படி குயிலுமிவளுமாய்க்கூடி நீங்கள்கூவாதேயென்பது அவைபின்னேபு மூபாக்கூவுவதாய் வாவலி க்கச்செய்தே நடுவேஅன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பைபுருக்கிவார்த்தாப்போலே யுதிசகப் புரிக்குபார்த் து 'குயில்களைமபாதே நீங்களும்வெணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி சிலவார்தைகள் சொல்லுகிறாளை ன்று வடமதி. அவனுக்கு கிருஷ்ணர்களாகவும் தனக்கு ரெயைகோபிகளாகவுந் தான்நினைத்திருக்கிற வன்றிக்க ளோடே வித்தகனி தாழிபாலே வயன்பக்கல் குற்றம்சொல்லுகை யவடமதபடன்றேவென்னவுதரிப்பிக்கிறார்

ரு— சதனைப் பண்ணுதிருங்கோள், மிழற்றுகை- பூணயத்தாலே கூயெர்ஷகவாரவழஉமாக வாலிதெ சொல்லுகை, வீயம்வருகிறதென்றால் அந்தவூர்வாரத்தைத் தவிரவேண்டாதோவென்றுகருத்து. இங் கெத்தனை- இங்கே எவ்வளவுவிஷபமிருக்கிறது. காலமிருக்கு தூணமாகுமம்போலேயென்றே நாலுங்களுக்கை ன்றபடி. வாகுரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறதென்னென்றவை ஸங்கித்தனவாகவெண்ணி உதார ஞ்சொல்லுகிறாள்மேல். என்னுயிர்- எனக்குப்பூணைனை, எனகது யாரகஹரி சனனவென்றபடி. யாரக மானது வவ்ஷ்தோறும் வ்யவஸ்தி தமாயிறபிருப்பது வரஷக்களுக்கு தூணம், துஷ்டர்களுக்கஹம், தெ வாகளுக்கரிதம், இவளுச்சூழ்ஷன் 'எல்லாங்கண்ணன்' இறே! கண்ணபிரானை- கூஷணஞ்ற வுவகாரகனை. கூஷணபவதாரித்தப் பெண்களுக்குத்தன்னை மொஷமாக்கின துரோவகாரகனையென்றபடி. நீர்- பெண் பிறந்தார்க்குப் வபவரிஷ்ஷத்திலுண்டாம் உரோங்களைபறியும் நீங்கள், வரக்கூவுகிலீர்- வருப்படி அழை க்கிறிகோளிலீர், அவனைபழைக்க வஹிபூயமுண்டாபிருந்ததாகில் அவன்கண்முன்னேபோயிறு கூவுவ ண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னேநின்று கூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவே கூவு கிறிகோளென்றுகருத்து. என்னுயிர்- முன்பேவிராவாருயிரிழுபான வென்னுடையவபூணனை, கூவி- அழைத்து, சுவெஹரித்தென்றபடி. கொடுப்பார்க்கும்- அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்கு மவர்களுக்கும், வஸவும் வரபதுவாஹாவுரவெஷபா கதுஞாவஹாஹாவி தகுவெதுதாநாஷகம். இத்தனைவண்டியோ- இத்தனை பயதிருக்கவெகுளி கங்களோ, நீங்கள் தியாநங்களாய்வந்துநிற்கையு மவன்திருநாமங்களைக்கூவுகை யும் பூணயகரிஜிதத்தைப் பண்ணுகைபுடாகிற விவையெல்லாம்வெணுமோ, உங்களுடையவபிதியே ய டையோதே வென்றபடி. ॥க॥

அன்றில் பேடைகாள்- வாரவாகூடீர்காள், நீங்கள் வாரவாஜாதீபராயிருக்க கொகிலஜாதீயங்களிற்கா ட்டிலுங்களுக்கு வாசி கண்டிலோம் என்னை நவைகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொதிராகின்றிகோ வென்ப கருத்து. நாங்களென்னசெய்தோமென்ன சொல்லுகிறீர். நீரும்- நாபகஹாவத்தைபறிக்கு வம்ஸ்ரஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நும் சேவலும்- உங்களுடைய ஹாவத்தைபறிக்கு வம்ஸ்ரஷம் தருகிற வுங்களு டைய வாரவாஷவகுஷிகளும், எத்தனை மிகவும், கரைந்து- வாவ்யாரவலைஹாயாலே தூவ்வாரு ர் களாய், வந்தநிர்- எங்காகிற்கிறிகோள், ஹரஹ்வ கி பண்ணுகின்றிகோளென்றபடி. விரஹதவைபான வெனக்

மூ—விந்தகன்கோவிந்தன்மெய்யனல்லனிருவர்க்கு* மத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே* ।உ॥

அவன்கையதேயெனதாருயிரன்றிற்பேடைகா* ளெவஞ்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே* தவஞ்செய்தில்லாவினையாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ*

ஆ—மித்தனைவேண்டுவதில்லையென்றுசொல்ல, அவையும் உண்மைதெள்ளகலவியே யாகுமாயிருக்கிறவனிருகூறுமுன்னைப் பிரிபுமளவிலவனையிங்ஙனைகொடுமைசெல்லவேணுமோ தானேவருகிறனிறே யென்ன, அவனங்ஙனே வருகையாலுகூனைப்போலே யிருக்குமத்தனைகான், அவனிருவர்க்கும் மெய்யாகவெஹியல்லன் ஆனபின்பு அவன்வருகையென்றிருக்கப்பொருதுண்டோ, ஆனபின்பு யென்னுயிரானது முடிந்ததிறே யென்கிறள். ॥உ॥

(அவன்கையதே) எம்பெருமானைநெடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஹாஹுஹீவிதையான வென்னுயிர் நம்மேங்கு

இ— (அவையுமித்தாழியால்) அவைபிப்படி தடஸ்தமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஸங்கித்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறனென்றுகருத்து. விந்தகன் கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனங்ஙனேயித்தாழியால்) மெய்யனல்லனிருவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிருவர்க்குமித்தாழியால்) இதுக்கு ஹேதுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்தாழியால்) தாரீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்தாழியால்) ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

தவஞ்செய்தில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானேடித்தாழியால்) இந்த

ஸ—இவையெல்லாம் தத்வநாராயண லக்ஷணங்களன்றேவென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவதன்று. என் வரவினை யவஹரித்து அவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு மித்தனை யாஸ்தாஹ வ்யாவாரங்களெவ்கூசிசங்களன்று, நீங்களிது செய்யுதொழிபவேணுமென்று ஹயநீபமாக யாசிக்கிறபடி. அந்தோ- அய்யோ! தானிப்படியாவித்துக்கொண்டு நிற்கசெய்தேயும் ஜுகுப்சத்துடங்கினவாறே ஸரணமென்ற வாயையம்புகளாலே நிறைப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரகர்மாக்களாகவேணுமோ என்று கருத்தாலே அப்யோவென்று சொல்லுகிறள். கடகடஜீவிதனைவன் ஸஞ்சிலஞ்வித்தவாறே அவனை எங்கனைக்கொண்டுன்னை நவிகிறுனுகச்சொல்லுகை யுசிதமோவென்ன சொல்லுகிறள். விந்தகன்- விஷயதீயனை, கூரிதர்க்கு ஸாஹஸனைப்போலேயிருந்து உலகளந்தகத்தக்க வாஜ்ஞயர்ஹதினை வென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய விந்தகனைபிருந்தவனிப்போ தாரிதர்க்கறிய விதந்தகனைவென்றுகருத்து. கோவிந்தன்- மொக்கனைக்காத்துரக்ஷித்த கோவினனவன், இது உவாலம்ஹரஹர்ம், ரக்ஷகன்போலேயிருந்து வாயகுணமவனென்றபடி. ஒருவர்க்கும்- கருணாகுலமாரோடு வருகிகுலமாரோடு வாசியற வொருஜந்துக்களுக்கும், மெய்யனல்லன்- லதாஹதினல்லன், லதாமானஹ்ருதயனல்லனென்றபடி. ஸாஹோபிநர்ஹிஹாஷிதம்' 'நதாஜ்ஜிஹ்மகம்ஸ' என்ற ஸாஹஸவசனம்போலே நினைத்தராதேதகொள்ளுங்கோளித்தை, பகலெயிரவாக்குவது கூயமேடெனென்று கூயமெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு கூதி, இனி- இப்படியிவன் வஞ்சகனையொழிந்தபின்பு, என்னுயிர்- சதாஸேவ்யமானமான வென்னுடையவாணனை, அவன்கையதே- அவனுக்குக்கரஸ்தமாய, ஆபத்தனையென்று மாறியஹயிப்பது, ஆப்ரிதபத்தனை. அத்தனையென்றது ஜகத்வ்யவஹாரம், வாணனுக்கிதுவொழிய வேறுமகியில்லையென்றபடி. ॥உ॥

அன்றிவ்வுலகாள்- லோகலக்ஷகர்கள், எனது- ஹேயமான, ஆருயிர்- வ்ரணபாணனை, என்னுடைய கூரஸ்வஸ்வபாணனுமென்றபடி. அவன்கையதே- அவனுக்கு காவஸ்துவாயிருக்கிறது, ஏகாரம் வரவிரோதிநிவர்த்தகம். காரிநியென்று லவருடையபாணன் காஞ்சனுடையகையிலேயிறே யிருப்பது. இவ்வகையர்முங்களுக்கு வ்யாஜவஹமன்றேவென்றபடி. தவம்- தீவஸ்ஸை, செய்தில்லா- செய்ததில்லாதவளான, அவிஜ்ஞாநிராரம்பிஷ்டம்பண்ணுகைக்கு ஹாஸ்பம்பண்ணுதவளான வென்றபடி. வினையாட்டியேன்- கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலேயிப்படி நலிவுபடும்படிக்கீடான உவ்கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடையவென்றபடி. உயிர்- வாணனை, நும்- உங்களுடைய, எங்குகூக்குரல்- எங்கானின்றுள்ளகூக்குரலே- கூக்குரல்- கூஹாநகணைஸ்தநி, வாணவ்யாவ்ருத்தாலே முஹூர்தவத்தாய் கரைவா

ழூ— வெவஞ்சொல்லிகிற்றுதும்மேங்குகூக்குரல்கேட்டுமே*
கூக்குரல்கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான்* மேற்கிளைக்கொள்ளென்மி னீருநஞ்சேவலுங் ॥கூ॥

ஆ— கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக்கிடக்கச்சிப்பிள்ளை அதின்மேலே எதனுஞ்சொல்லிக்காண்டு என்குடைந்தா டுகிறிகோளென்னாருகே நின்றுசொன்னாள்.

(கூக்குரல்) கோழிகாள் நீருந்நஞ்சேவலும் மேன்மேலுமவனை யென்செய்யக் கூவுகிறிகோளென்ன? நங்களவனை வரக்கூவுகிறோமென்று அவன்வாசலை இ— ண்டோவெவஞ் சொல்லிகிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முயங்கியிதாதியால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்டவென்னைப் வீடிபாதிதகொள்ளுங்கோளென்று நவ்வன்றில்களுமிளவும் யாசிக்கிறவளென்று ஸம்மதிவாதி, இதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வதேனுமிதாதியால்) ॥கூ॥

காலாம்பாட்டு.

உங்களுடையகூக்குரல் எனக்கு ஹேயகமாகாதிற்கிறதென்னை ஹரகாணத்துக்குவிதமாயிருக்க வப்ப டிச்சொல்லாதே யித்தைக்கேட்டவன்வருகிறிலனென் றிப்படிச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றேவென்ன; இதுக் குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (கோழிகாளிதாதியால்) இத்தாலன்றிலோடு பேசா கிற்கச்செய்தே நடுவே ஜயத்ரங்கள் கைகாரவம்பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வாவைகோசொல்லுகிற தென்று ஸம்மதிவாதி, மேன்மேலுமென்றது- உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறிகோ ளென்கிறத்தோடே யஜயம். ஹயசிவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வருகைக்கிதாதியால்)

ஈ— நாஹாநாஹிவமான கணவுநியையென்றபடி. கேட்டும்- ஹரகாணநம்பண்ணியும், சுவிஹவம்ஹரண ஹிகியினுடைய வதிகாவஸம்ஹாவிகவெஹாதகம். இங்குண்டோ- என்பக்கலிருக்குமோ, சுவஹமாய்விட் டதிறேயென்றபடி. எவம்சொல்லி- எத்தைச்சொல்லி, கிற்றும்- கிற்போம், எந்தவவஹம்வைநத்தைச் சொல் லிக்கொண்டு யாசிக்கப்புகுகிறோமென்றபடி. வாஜிஹாதித்தாலே சொல்லுகைக்குமொரு சுவஹம்வைநமில்லை யென்றுகருத்து. நீர்- நீங்கள், எவம்சொல்லி- எதேனுமொரு ஹரணவஸாலஹாகிகளைச் சொல்விக்கொண் டு, குடைந்து- சுவஹத்ருதிஹயத்தாலே வாவஹாரம் ஸரீரத்துக்குள்ளே ஹரவெஹிப்பாரைப்போலே சு நெஹாநாவஹநங்களை சுவெஹாநாஹிகாஹிவகஹாஹ்ருவயவங்களுக்குள்ளே நுழைத்துக்கொண்டு வஸ்ஹ்ருஷத் தைப்பண்ணியென்றபடி, புடைசூழவே- வாரிவஸாமெல்லாம் வ்யாவ்ருதமம்படியாகவே, புடை- வாரிவஸாம், என்னுடைய வாரிவஸாத்தைச் சுற்றிலுமென்றபடி. ஆடுதிர்- வஸஞ்சரியாநின்றிகோள், உங்களுடைய ஹரண யகருஜிதாகணநாநஹாதாத்திலே நான் விஹவவஹாணையாயிருக்க; அதின்மேலே யித்தனைஹ்ருஹாவெஹித தங்களைபு மென்கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ, ஓவ்வெகயானவென்பக்கல் உபைபண்ணி யித்தைத்தவிரலா காதோவென்றுகருத்து.

கோழிகாள்- மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். உபஹாஹ்யகாளென்றபடி. கிழெல்லாம் ஹீவ கூகிகளையிறே வஸ்வொயித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல் நீருந்நஞ்சேவலும் என்று நிஷேதிக்கத்திறே, கூக் குரல் கேட்டு- கூவுகிற ஹ்வநியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படானென்கிறதோடே சுவபம். மாயன்- ஹுபு ஹ்ருதனை, வாஹ்ருஷிக்கும் வஸிபத்தில் மெப்போலேயிருக்கவல்ல வாஹ்ருபஹாஹ்ருதனை வென்றபடி. நம்கண்ணன்- ஹரவிஜனை கூணுவன், நபமென்று ஹரவிஜி. வடபகஷஹரவிஜிபோலே சூழிதர்க்கெல்லாம் வாஹுஹனென்று ஹரவிஜியைபுடையவனை கூணுவனென்றபடி. வெளிப்படான்- சூவிஹவியான், 'தாவா தாவிராஹவிகு' என்று ஹரகாஸித்தாப்போலே ஹரகாஸியா நிற்கிறானில்லை யென்றபடி. இத்தால் மொவி களுக்குப்போலே யெனக்கு வஸீவஹ்ருஷைக்கொண்டே திரோஹிதனையிருக்கிறானென்று வஹ்ருவிதம். நீருந் நுஞ்சேவலும்- நீக்களுழுங்களுடைய வாரவாஷிவகாஷிகளும், மேல்கிளை- மேலானகிளையை, உயர்மான ஹ்ருதியை யென்றபடி. கிளையென்று வகாஷிரஹத்துக்குப்பேர். ஆர்தை கிளைக்கூடிற்றென்றுக் கடவதிறே. கொள்ளேல்மின்- கொள்ளாதொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென்றபடி. உன்ஹரணனேயவஹரிக்கை க்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென்றவற்றுக்குக் கருத்தாகவினைத்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாள்.

மூ— கோழிகாள்* வாக்குமனமுங்கருமமுமகன்றகதே* யாக்கையுமாவியுமந்தரங்கன்றழலுமே* ॥சு॥
அந்தரின்றழல்கின்றபாலுண்டூபூவைகாள்* ணுந்திறத்தேதமிடையிலலைகுழறென்மினே* விந்தரஞ்லங்கள்

அ— தொழிகிறதென்? ஆதலால் அவன்வாகுவுகிறீரல்லீர் என்னை முடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தாமே,, முன்னமேயென்னுடைய லவ-ர்காரணங்களும்முடிந்தன, இனியென்செப்பலாந்துகிறிகோள் என்ன, கரணங்கள்முடிந்தனவாகி லுன்னுடையபேச்சு மிச்வெவறி தங்களைங் கூடுகிறபடி பெங்கதேனையென்னில், முடியச்செய்தே யென்னுடையவாக்கையுமாவியும் நடுவேநின்று பழையலுஸநவாஸவிடையாலே யுழைக்கிறனவத்தனை யென்கிறள்.

॥சு॥

(அந்தரின்று) உங்களுக்குநானென்னவிஷ்டம்பண்ணினேனன் நீங்கள்நடுவேநின்று அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லி என்னை வாயிபாதேகொள்ளுவ்கோள் என்று பூவைகளைநோக்கிச்சொல்லி, பண்டிந்தலோகத்தைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகைக்குச் சிலபொப்செய்தாப்போலே என்னுடைகலந்து பரிமாறுகிறதைத் தோற்

இ— பாட்டுக்குப் வாக்தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தூதலாவி தூதியால்) தூதியவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயி தூதியால்) வாக்தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இனியி தூதியால்) வருந்துகிறிகோளென்றது- பூபாலப்படுகிறிகோளென்றபடி. அவற்றினுடைய கூஜிதத்தை வுகிஷயீக்கைக்கு காலாம்வாஹத்தில் வுஸரீரவுராணாமவ்யுதீகுழந ஸநவெகூஷிதமாகையாலே யவஸம கமன்றுவென்ன? லவதரிப்பிக்கிறார் (கரணங்கள்முடிந்தனவாகினி தூதிபால்) தாரீபவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செ

॥சு॥

ய்கிறார் (முடியச்செய்தேயி தூதிபால்)

ஐந்தாம்பாட்டு.

அந்தாதின்றென்கிறவிடத்தி லலிவெற தாகுபர்மருளிச்செய்கிறார் (உங்களுங்கி தூதியால்) வாவ-ர்யத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (நீங்களி தூதியால்) மபில்களோடே வாவிதர்சொல்லாநிற்கச்செய்தே நடுவே தன்னுடையபூவைகள் தானவுவப்பித்த வவன்திருநாமங்களைச் சொல்லத்தடங்கினவாறே 'நீங்களும்நலியவேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி வாவிதர்சொல்லுகிறளென்று வ்யாக்யாநவிதை, தாதீபவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (பண்டி தூதியால்) நபதிநமார்வனென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையி தூதிபால) நம்மாவியி தூதிக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார்

ம— வாக்கும்- வாமிந்ரியாவயகூஜித வஸ-ர்வாஹரு) கரணங்களை மென்றபடி. மனமும்- கூதர்காரணமும், கருமமும்- கர்மும், க்ரியாவஸாயநமான ஸரீரமுமென்றபடி. நமக்கு- விரஹாநு தனுக்களான நமக்கு, கூதநிவஹாவயநம். ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டது வேயென்றபடி. ஆனலுன்னுடைய விப்பேச்சும் வெவறி தமுமெங்ஙனேயென்ன; சொல்லுகிறள். ஆக்கையுமாவிபும்- ஸரீரமும் பூணனும், ஸரீரவாவயகூஜித வஸ-ர்கரணங்களை மென்றபடி. அந்தரம் நின்று- கரத்திலே நின்று, முடிந்துபோகாநிற்கச்செய்தே நடுவேநிலைபோது நின்றென்றபடி. உழலும்- யாதனைப்படாநிற்கிறது.

॥சு॥

அந்தரம் நின்று- கூதரத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானெரு சுநிஷ்டம்செய்யாதிருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக பூர்வகிருத்தில் பூர்வகி-த்து என்றபடி. உழல்கின்ற- உழலாநிற்கிற, கொடுப்படாநிற்கிறவென்றபடி. இத்தனைக்கு ஆகூர்மிங்கில்லாதிருக்கச்செய்தே வுஸ-ர்மே கொடுப்படாநிற்கிறவையான வென்னை, யானுடைப் பூவைகாள்- என்னுடைய ஸாரிகைகாள், பூவை- ஸாரிகை, வநஜுகயா வஸ-ர்வாயாரணங்களான கொகிலாதிய ஸாரிகளைப் போலன்றிகே, எனக்கு வம்மாயிருக்கிற நீங்களுமென்னை நலியலாமோ, நானுங்களை யெனக்கென் றலிஷாநிக்கை வாயகூடாயிற்றே. ஆஸ்ரிதவ்யகூஜிதாஸ்ரீஜ்ஞர்' என்னுதியிங்கு வமித்துவிட்டதோவென்று கருத்து. நும்திறத்து- உங்கள் வாசிவஹத்தில், திறம்- வாசிவஹம் எதும்- ஸம்ஷத்தும், இடையில்லை- கவகாஸமில்லை, இடை- கவகாஸமாய் கூதரவாஹத்தைக் காட்டுகிறது. உங்கள் வாசிவஹவிஷயமாக வென்பக்கலிஷத்து மவகாஸமில்லையென்றபடி. நீங்கள் வாசிவஹீவ-ர்சிங்காரஞ்செய்கொண்டிருத்தலை யதிம்பண்ணுகைக்கிங்கு ஆகூர்ம்போராதென்னை. குழறென்மினே- குழறுதிருங்கோள், கவுதுகியாமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லாதிருங்கோ வென்றபடி. இந்திரனுலங்கள்- உம்ருஜா

மூ— காட்டிரிவ்வேழுலகுங்கண்ட* நக்கிருடர்வனாய்மாவியுண் வாயன்நெடுமாலை ॥ஞ॥
நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தெடுத்தபின்னை* யிதற்குரார்பிதற்றேமலன்னை யுயிர்க்காருத்த* னின்செய்யபவளவொ
பொக்குமெல்வாயன்கண்ணன்கைகளினை* னின்பசுஞ்சாயற்கமலக்கண்கூட்டென்நெஞ்சுகிழிக்கினைன்* ॥கூ॥

ஆ— இப்படி சிலபோப்தஸ்ரீசுப்தகள்றுபோனவிது என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிரகாரார்த்தாள், எம்னைவிட்ட
ரதேனு! என்று தன்னிலேதாற்சுவிசாரல்துவிறீர்.
॥ஞ॥

(நன்கெண்ணி) அவன்பிரிந்தநிலைமையிலவர்தெரிவிக்கவந்தவர்களைப்பார்த்து நீரல்லாரைக்கண்டீர் எம்னைநன்வ
ளர்த்தது, ஆனபின்பு அவன்நிருவடிபோலியிருந்து முன்வடிவழகுக்காட்டி அதின்மேலே படவன்திருநாம
ங்களைப்பாடி விசாலினி பென்னை தேரவுவிடப்பட்டதெதுகாரணம்? என்றபடி தன்னை தானே தூண்டிக்கொண்டு
கிறாள்.
॥கூ॥

இ— (என்னைமுடிக்கைக்கிதுவாதியால்)
॥ஞ॥

* ஆறும்பாட்டு *

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தவென்கிறதற்குத் தாதுபாமநுளைச்செய்கிறார் (அவன்பிரிந்தவிதுவாதியால்) தி
ருநாமங்களைபுமென்கிறவிடத்தில் சுவிசாலுவுத்தரல் கூறுவதுவழும் பன்னைமைக்கு நாமன்னைவளர்த்தி
ருக்க, நீபநமெதாவதுவங்களைப் பண்ணத்துடங்கினையென்றுகருத்து, வம்மதிர் வருவீர்வரும், இப்
படிமேல்பாட்டுக்களிலுமுரைப்பது. கின்செய்பவிதுவாதி கிருத்தனிதுவாதத்துக்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார்
(அவன்திருவழுவி தாதியால்) இன்குரல் நீமிழற்றேலென்கிறதற்குத் தாதுபாமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலே
யி தாதியால்)
॥கூ॥

ஈ— அங்களை, இம்மாஜாலங்கள்போலே மெய்யென்று ஹ்ருத்தம்படியாய் தகிவிவி தாரதணீயங்களான மாணவி
ஹ ஹ வெஷ்டிதாதிகளை யென்றபடி. காட்டி- ஆவாலைவிக்குக்காட்டி, ஏழுலகும்- லவுலோகங்களையும்,
கொண்ட- சுவஹரித்தவனை, நம்- நம்முடைபவனை, நம்மேரு வாழ்ஷிக்கிறப்போலே நம்மை வந்
தவணைவென்றபடி. திருமார்வன்- லக்ஷ்மீ. நம்மவி- நம்முடைய ஞானத்தை, உண்ணா- ஹரிக்கைக்கு,
நன்கு- நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினான்- விசாரித்தான், நாமிவள விஷ்ணுஷிக்கை இவள் ஞானத்தை ஹரி
க்கைக்கு நல்லவுபாயமென்று விசாரித்தானென்றபடி.
॥ஞ॥

நன்கெண்ணி- நல்லதையெண்ணி, வாஷ்ணுஷ்ணவிஷயில் கதீபமாணவரிதாதிகளெல்லாம் சொல்
லுகையும் விஷ்ணுஷ்ணவிஷயி லவன்திநாமத்தையும் சொல்லாதே பெனக்குத்துணைபாயிருக்கையுடாகிற நன்
மையை யிநாராயிநதென்றபடி. நான்வளர்த்த- வகுவாவிதேயானவள் பிள்ளையைத்தானேவளர்க்குமாப்
போலே யாதீநிவத்தாலன்றிக்கே நானேவளர்த்தநான, தாதுஹிம்விஷயிலும் வ்யவதி-ப்பாருண்டாவே
ன்றுகருத்து. சிறு- வாமனயஹமான, கிளிப்பைதேல- ஸுகுமாரமான, பைதல்- வாலகம், இங்குதிரஹுவ
ரம், சிறுமான ஸுகுமாரமென்றபடி. பைதல்கிளிபேசியென்று மாறியவயிக்கவுமாம். வாலமானலு முள்ளவ
யஸுக்குத்தக்க வாசிவரிவாகுமில்லையென்று கருத்து. நின்- உன்னுடைய, செய்பவாயொக்கும்- கார
ணகுநத்துக்கு லஹ்யமாகநிற்கிற, தாமரைணாதிணீயங்களானவிவென்றபடி. வாயன்கண்ணன்கைகளி
னன்- வகு நநியநவாகுங்களைபுடையவனான, வாயைபுடையவன் வாயன், கண்ணைபுடையவன் கண்ணன், கா
லைபுடையவன் காலினன், நின்- உன்னுடைய. பசுஞ்சாயல்- ஸ்ரீ தலஹ்ரீஸுமான, பசுமை- குதர்மிதை, இ
ங்கு ஸ்ரீ தலைதையைக்காட்டுகிறது. நிறத்தன்- காந்திபுடையவனான, உன்னுடைய வகு நகாயகாந்திகள் தீ
யவிவ்ராவயவகாந்திஹாரகுங்களாப்திகாண்டென்னை நலிகின்றன, ஓருடம்பிலே பெனக்குத்தானேரதூக்க
ளைத் தேடிவைக்கலாமோ வென்றகருத்து. என்- எனக்கு, ஆருயிர்- வதிணை-ப்பூரணமான, ஞானத்தை
போலே விஷ்ணுஷத்தில் யாசித்திருக்கவொண்ணாதபடி யி நக்குமவமுனவென்றபடி. 'தயரதற்குமகன்தன்னை
யன்றிமற்றிலேன்தஞ்சமாக' வென்றிப்போற ஆழ்வாருடைய வபிஷாதம், காதுத்தன்- காகாஸுரன், கூட்டின்
று- லங்ஷ்மீஷத்தை பகாஹரித்து, என்மேறி லங்ஷ்மீஷித்தென்றபடி. நீங்கினன்- விஷ்ணுஷித்துப்போயிரு
ந்த, அந்தவிரஹகாலத்தாலே நான் கணமாகஜீவிதெடாயிராநின்றேனென்றபடி. நீ- அவ்வாலத்துக்குத்தகாய
கானஹிதாஹித்திருந்த நீ, இன்குரல்- பிரஸாதனகணவுமினை, இன்- பிரஸாதம். மிழற்றேல்- மிழற்றாதெகொன்

மூ—கூட்டுண்டுநீங்கியகாலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்* வாட்டமிலென்கருமாணிக்கங்கண்ணன்மாயன்போற்*
கோட்டியவில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்* காட்டேன்மிலும்முரு வெண்ணுயிர்க்கதுகாலனே॥எ॥
உயிர்க்கதுகாலனென்றும்மையானிரந்தேதற்குரீர்* குயிற்பைதல்காள் கண்ணனமமேகுழறிக்கொண்டீர்*

ஆ—(கூட்டுண்டு) என்னோடுகூட்டுண்டுநீங்கி அதிலுலர்நவாட்டமின்றியே சூழ்ஷ்டமான வழகையுடையவ ராய் ஸாமஸ்ருஷ்டியையொவ்வாதனைப் ஹாரகெபராஷ்டி ஸ்வரூபஸ்வபாவகுணங்களைப் பிரிந்த கண்ணை ஸ்பர்ஸிப்போலேயிருந்த 'கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்' இந்தவ்யவஸாயத்தின்மேலே காட்டே ன்மின் நம்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள்.

॥எ॥

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லில் நான்முடிவன்; அவற்றைச்சொல்லாதொழிய

* ஏழாம்பாட்டு *

இ— உவமேயஸ்ரீகமானஸ்ரீவத்திற்கு 'கோட்டியவில்லொடுமின்னு' என்று விஸேஷணம்சொன்னதால் உவமேயத்துக்கயுக்தஸ்வரூபமான வயுக்தத்தைப்ரகாஸிப்பிக்கிறார் (ஸாமஸ்ருஷ்டியால்) யஜ்ஞ- கோலக்க ண்ணனென்றபிரித்து கோலஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம்.

॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

உயிர்க்கதுகாலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்ருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனுடையவிதாஸ்ரீயால்) இதில் வி தாயுக்தம்ருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையிதாஸ்ரீயால்) என்றும்மையிதாஸ்ரீக்குத் தாத்பர்யம்ருளிச்செய்கிறார்

ஸ— கையர்ஷ்டவ்யாவயவஸமஸ்ருஷ்டமாகச் சொல்லாதே கிடாயென்றபடி. இது என்காதுக்கித்விஸேஷணமென்றபடி.

॥கூ॥

கூட்டுண்டு- என்னோடே வம்ஸ்ருஷ்டத்தையநுஸந்தித்து, நீங்கிய- நீங்கினவனை, விஸ்ருஷ்டித்துப்போன வனென்றபடி. வாட்டமில்- அத்தாலொருவாட்டமில்லாதவனை, மாயன்- ஸ்ருஷ்டயர்ஹாதீனை, வி வர்த்திற்காட்டிலு மதிஸயிதவஸௌந்தர்யங்களை யுடையவனென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத் தாமரைக்கண- ஸரஸிஜதளாயதாக்ஷனை, கோலம்- ஸரஸிஜம், கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகார ஸ்ருதிஸாம்யம் டகாரமாகவுமாம். செவ்வாய்- ஸ்ரீமதாயனை, என்கருமாணிக்கம்- விஸ்ருஷ்டத்தா லு மெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நீலரத்நம்போலே ஸிநக்தஸ்ரீகாளமேகாபிராமமான, என்- என்னுடையவனை, வம்ஸ்ருஷ்டஸ்வபாவத்திலே கையைக்காலப்பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸ்வாதீனமாயிருந்தவனென்றபடி. கண்ணன் பேர்- கருணைப்போலே, கோலக்கண்ணன்பேரென்ன ருசியித்தவகூத்தில் ஸாமஸ்ருஷ்டி ஸ்வபாவ ஸ்ருஷ்டஸங்கல்பங்களான வலுங்காரங்களையுடைய கருணைப்போலேயென்பது, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், கோட்டிய வில்லொடு- வளைந்திருக்கிறபுருவத்தோடே, கோட்டியது- வளைந்தது, மின்னு- மின்னுகின்றுள்ள, ஸ்ரீமத் புருவத்தையும் வளைத்திருக்கிறகண்களை முடையவனென்றபடி. மேகக்குழாங்கள்காள்- ஸ்ரீவத்ஸிகாள்?, குழாம்- வஜ்ரி, நம்முரு- உங்களுடையரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனக்குக் காட்டாதிருங்கோள், எ னினில்? அது- அந்தரூபமானது, ஸௌந்தர்யமான வவன்திருமேனிக்கு வஸ்துஸ்வபாவமான வுங்களுடைய ரூபமல்லதென்றபடி. ஸ்ரீவத்ஸங்களுடையவழியைப் பார்க்கமாட்டாதே வாஸ்த்ரூபமாயிருந்து 'அது' என்று வியாகுலமாக நிஷேதிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு- விரஹாஸஹ்யதையான வென்னுடைய ப்ராண னுக்கு, காலன்- ம்ருத்யு. அத்தைக்கண்டால் வென்ப்ராணனுக்கு விரஹாதிபாலே ஹாநிகமாய்விடு மென்றபடி.

॥எ॥

குயில்பைதல்காள்- கோகிலஸ்வரூபங்காள், பைதல்- ஸ்வரூபம், உங்கள்ஸ்வாமித்தை யென்ப்ராணன் விஷயத்திலே காட்டிவிட்டிகோளென்றுகருத்தாலே ஸ்வரூபங்களென்கிறாள். அது- அந்த திருநாமமானது, உ யிர்க்கு- என்ப்ராணனுக்கு, காலனென்று- ம்ருத்யுவென்றுசொல்லி, வீயிக்கிறதாத்ரமன்றிக்கே வம்ஹரி த்தேவிடுமென்று சொல்லியென்றபடி. உம்மை- நீங்களாகப்ப்ராயிருத்து என்காயருஞ் செய்யக்கடவிகோ ளான வுங்களை, யாவிசந்தேற்கு- காணுகையாஸித்தவெனக்கு, யாவனென்றது ஸாதுக்ருஷ்ணவெந வஸ்ருஷ்ட த வஸ்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு மறக்கவொண்ணுமையை த்யோதிப்பிக்கிறது. நீங்களாகச்செய்யவேண்டிய

மே—தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலுக்குத்துசாற்* பயிற்றியகல்வளமூட்டுனீர்ப்பண்புடையீரே* ॥அ॥
பண்புடையண்டோடுதும்பிகாள் பண்டிமிழற்றேறன்மின்* புண்புரைவெல்கொடுஞ்தாலொக்குமென்றும்மின்கோ*

ஆ—வேணுமென்று உங்களோடானிருக்க, பின்னையுமவற்றைபே சொல்லிக்கொன்றிகோள், காணுங்களைவளர்த்த வ்ருத்தியோடுமழகிதாகப்பிறந்தேனென்று தன்குயிலகளை யின்னுகாகிறாள். ॥க॥

(பண்புடை) பண்புடைவண்டோடு தும்பிகாள்? அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தின்மேலே அவன்திருநாமங்களைப் பாடுகிறவிதுவொன்றும் பொறுக்கலாகிறதில்லையோ, பண்மிழற்றேறன்மின் என்ன? 'அவன் திருநாமங்களைப்பாடுகை உனக்கு ருசியமல்லவே' என்று, அதைசொல்லு; அவன் தன்னழகைக் காட்டியென்னை இ—(என்றுங்களையிருந்திபால) உதாஸீநத்தைதந்து காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (நாணுங்களையிருந்தியால்) மூதற்பாட்டிலே கருங்கடல்கிடங்களைக்குறித்துச்சொன்னாள், இங்கேதான்வளர்த்த குயில்களைச்சொல்லுகிறாளைபோலே வாரார்கியிலஞ்சென்றுகருத்து. இன்னைகாகிறானென்றது- வெறுக்கிறானென்றபடி. ॥ஆ॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

புண்புரைவென்கிற வ்ரணாரோஹத்தால ஊடிடங்ஙிகத்தி லஹிதமானவைத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையிருந்திபால) நும்மின்குரலென்கிறதற்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையிருந்திபால) வேல்கொடுஞ்தாலொக்குமென்கிறதற்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமிருந்திபால) காட்டேன்மின் நும்முருவென்கிறவிடத்தில்போலே யிங்கும் பண்டிழற்றேறன்மினென்றிவ்வளவேபயனை ந்திருக்கையாலே உதாஸீநபடமருவைகூடிதவறமனமேறுவென்ன வகுத்திப்பிக்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைப்பாடுகைபுனக்கிருந்திபால) அவைசொல்லுவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத்தோற்றினவாறேயென்

ஸ—காயத்தை நான்தானே யாவித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன்திருநாமங்கள் என்வ்ராணனுக்கு ஹிதமாகளாகையாலே அவற்றைநீங்கள் சொல்லுதொழியவேணுமென்று யாவித்தவெனக்கென்று வடுகாஸூயம். தாகாவாகையாலே நிபந்திக்கலாயிருக்கச்செய்தேயு முங்களைஸரணப்புகுந்தவளான வெனக்கென்று பாவநயஹ்ருதியாமுத்துக்குத் காதுபடம். இதுக்கு குழறியென்கிறதிதாடே யாயம். எனக்குக் குழறியென்றது- என்னைக்குரித்துக் குழறியென்றபடி. நீர்- நிபாஹ்ருதானீங்கள், கண்ணன்நாமமே- கூஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, வனவகாரத்தால் நானெத்தை வ்ருதிவிஷயித்தேன், அத்தையேயென்றபடி. குழறி- கவ்ருகயாரமாகச்சொல்லி, கொன்றீர்- என்னைக்கொன்றிகோள், நிபாஹ்ருதானீங்கள் ஸரணமாகவாகானிகோளென்று வடுகாதுபடம். தயிர்பழஞ்சோற்றொடு- ஹ்ருத்யமான வாராகநளஹநத்தோடே, பாலடிசிலும்- க்ஷீரான்னமும், உங்கள்வை ஹ்ருத்துக்கபோஜனமாக வ்ராதிகாஸூயத்திலே ஹ்ருத்யமாகநமும் மற்றகாஸூயத்துக்கு க்ஷீரான்னமுமாகவிப்படி தத்தீயவஸ்துக்களுக்குவிசேஷங்களைவகைகூடிகிடக்கையெல்லாமென்றபடி. தந்து- உங்களுக்குக்கொடுத்து, சொல்பயிற்றிய- சொல்லுகளைப்பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை- வாஸிகம்பண்ணுகை, அவன்திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை கூஹ்யவிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. கூஹ்யவிப்பித்ததற்கு வ்ருத்யுபகாரமாக வென்னுகருத்து. கல்வளம்- நல்லஸாவத்தை, வளம்- வாசபத்து, ஊட்டிர்- ஹாஜிப்பித்திகோள், என்னையிதிபாஷை. இது உவாலாஹிகறபடி, பண்புடையீர்- நல்ல வ்ருத்தாவத்தை யுடையீர்களென்று உவாலாஹஹ்ருதான வாசவைபாயம், பண்- வ்ருத்தாவம், ரக்ஷகவிஷயத்தில் நிஷ்பராயிருக்கிறிகோளென்று கருத்து. ॥அ॥

பண்புடை- நல்லவ்ருத்தாவத்தைபுடைத்தான, வண்டொடு- லு ஸாங்களோடேகூடின, தும்பிகாள்- லூம்பவிலாஷங்காள், வண்டு-ஜம்பு த்ரவமாத்ரு ஸ்யாஸ்தஹ்ருயம், தும்பி கூஸாதிஜ்வ்ருதீவ்ருகாரப தஹ்ருயம், நும்- உங்களுடைய, இன்- ஹ்ருதயமான, குரல்- சப்தவ்ருத்திபானது, இதுக்குக் குத்தாலொக்குமென்கிறதற்கோடே யாயம். புண்புரை- வ்ரணத்தின்விவரத்திலே, புரை- விவரம், வேல்கொடு- வேலென்கிறவாயுதம் தக்கொண்டு, குத்தாலொக்கும் குத்தினால்வ்ருத்தமாகாநிற்கிறது, குத்தினலெப்படி ஹ்ருத்தமாயிருக்கும, அப்படிஹ்ருத்தமாயிருக்கிறதென்றபடி. விரவாதவிடத்தின்மேலே உங்கள்மாதுர்யகுணத்து வ்ரணத்தின்மேலே தீக்ஷ்ணாயுதத்தால குத்தினபோலே யிருக்கிறதென்று வடுகாதுபடம். பண்- மாதுர்யத்தை, ஸாகாராதகுணத்தை யென்றபடி. மிழற்றேறன்மின்- மிழறுதிருங்கோள், ஹ்ருதயமாக ஸாவதானிருங்கோளென்

மூ—றண்பெருநீர்தடந் தாமரைமலர்ந்தாலொக்கும்* கண்பெருங்கண்ணனம் மாவிபுண்டெழுகண்ணினாய்॥ கூ॥
எழுகண்ணினாமுகம்வானநாடேறுடன்றிணும்* பழனநன்னரைக் குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி*
யிழைநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கற்றது* தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைக்கவே* ॥ரு॥

ஆ—மாய்த்துப் போனென்காண் என்கிறாள். ॥கூ॥

(எழுகண்ணி) அவன்கருத்துப்படியே நானும்முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கையுங்களர்ந்தது, பழனநன்னரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினீர் என்றுசொல்லி பின்னையும் நான்பட்டபாடொருவரும் படாதொழிந்திடுக என்றுசொல்லிக்கொண்டு முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டு. ॥ரு॥

இ—றபடி. உதராயத்தில் கண்ணனை கூடுதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தன்னழகைக்காட்டியென்று) நம்மாவியை தரிப்பிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதரிப்பால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

வானநாடனேடொன்றிணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிதரிப்பால்) தத்தீய வாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதரிப்பால்) பழனநன்னரையிதரிப்பாலே ஸம்ஸாரமாயிருக்கிற நாரைக்குழாங்கள் தன்னைமுடிக்கைக்கு உறுப்பாகவெண்ணி அவற்றைக்குறித்து வாசைசெய்சொல்லுகிறாளென்று வம்மதிவாதிபயங்கரர். தாரீபவாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவிதரிப்பால்) வானநாடனேடொன்றிணுமென்கிறவிடத்தில் ஸஹகநிதெய்ஸஹவாஸத்தாலே யிவ்வாகாரநஷ்டமே யிவள்முடிந்ததாகத் தோற்றுகையாலே யாவரிதநவாகுங்கோச்சொல்லுகை யநுபவனமன்றேவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (என்றுசொல்லிக்கொண்டிதரிப்பு) ஒன்றிணுமென்கிறவிடத்தில் ஸஹகநிதெய்ஸ மிவ்வுபரிதநவாகுவாச்சாரண விடம்வைஷம்யமாய்க்கொண்டு கூநஷ்டாஹாவியான முடிவைக்காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டென்றது—ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வதிவாதியாகிற்கிறதென்றபடி. ॥ரு॥

ஸ—ன்றபடி. தண். ஸீதலமான, பெருநீர்- ஸபூஜலமானஸமுத்திரத்தில், தடம்- பெரியதான, தாமரை- வஜ்ரமானது, மலர்ந்தாலொக்கும்- விகஸித்தாலதுக்கு ஸதூர்ஸமாயிராநின்றுள்ள, பெருங்கண்ணென்று மாறியன்வயிப்பது, தீவ்ரவிஷாலோசநமாயிருக்கை, கண்ணன்- கூஷ்ணனெவன், நம்மாவி- நம்முடையஉஜ்ஜீவநம், உண்டு- ஜீவித்து, சுவஹரித்துக்கொண்டென்றபடி. எழு- போகைக்கு, கண்ணினாய்- கிட்டினான், வாகாஜ்ஞனைனென்றபடி. விஸ்ரஸ்தித்துப்போனனென்கை. ॥கூ॥

நாமும்- இங்கேயிருந்தவனைஸஜிக்க வாசைப்பட்டிருந்தநாமும், எழு- போகைக்கு, நம்மைமுடிக்கக்கோலியிருக்கிற வவண்ஸம்கூலுஞ்துக்கநிமித்தமாக ஸ்ரீவைகுண்டத்தை விட்டுப்போகைக்கென்றபடி. கண்ணினை- கிட்டி, வாகாஜ்ஞராயென்றபடி. நம்வானநாடனேடு- நமக்கு ஜீவநமான வாஸஸ்தலமாகிற நாட்டையுடையவனேடே, வானம்- வாஸஸ்தலம், நாட்டையுடையவன் நாடன், ஒன்றிணும்- வாகீஸஸஹிதராகிறதும் அவனுடைய கூஸஹாயநிமித்தமாக ராகிறதென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோமென்று வடுதாத்பர்யம். இழைநல்ல- இழைபோலே நல்லதான, இழை- கூஷ்மவஸ்த்ரம், அவனுக்காவரணம்போலே ஸுவர்ணீயமானவென்றபடி. ஆக்கையும்- என்னுடையஸரீரமும், பையவே- கூஸ்தமாகவே, புய- புயத்தலை, கைவிட்டுப்போகையென்றபடி. கற்றது- கூஷயிபாகின்றது, ஸரீரம்போகத்தொடங்கிற்றென்றபடி. பழன- கூஷேத்ரங்களில், பழனம்- கூஷேத்ரம், நல்- நல்லவையான, கூஷேத்ரங்களிலே ஜலத்தில்நீர்பங்களாயிருக்குமவையான வென்றபடி- நாரைக்குழாங்கள்காள்- நாரைவஸஹிதைகாள், இனி- இப்படிநான்முடிந்தபின்பு. பயின்று- வஸ்துஸம்ஸ்லேஷித்து, பயிலுகை- கூடுகை, என்- என்னைப்போலொருஜந்துவை, நீங்கள் வஸ்துஸம்ஸ்லேஷங்கொண்டு ஸந்தாபத்தைவிளைப்பண்ணுகிறதற்கென்னைப்போலொருஜந்துவென்றபடி. என்னை முடிக்கநினைக்கிறவவனைஸஹிதராயாகாமன்க நான்முடியாதபோதஸ்ரே வுங்களுக்கு விஸ்ரம்பிக்கவேண்டுமென்றுகருத்து இப்படி வ்யவஸாயமிருக்கும் முடியாநிற்கிறவள் தன்னுடைவம்பாரமையாலே நான்பட்டதுவெமொருவரும் படாதொழியவெணுமென்னுன் மேல். எக்கும்- எல்லாவிதஸாமும், தழை- தழைத்ததான, வஸ்துவான வென்றபடி. நல்ல- ஸ்ரேஷ்ட மல்லாததான, இன்பம்- ஸுவத்தை, யாதுமொராயமும் வாஸ்தவமாகாதாகையாலே ஸுவத்தையென்றபடி. தலைப்பெய்து- அடையப்பிறந்து, தழைக்க- வஸ்துஸமாகக்கடவது. ॥ரு॥

மூ— இன்பக்கலப்பெப்பிதற்குந்தழைக்கப்பல்லாழிந்தந்* தர்புரமெழக்கத்தாக்கருஞ்சிலைநம்பனைத்* தென்
குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை* பென்பதோடொன்றுக்குமூவுலகுமுருகுமே* ॥கக॥

ஆர்வார்கலைமகளேசரணாம்.

ஆ—(இன்பம்) பின்னையும் "விரிணவாதிரோமணி" என்னும்படியபோல தாழளராய் மேலருளிச்செய்கிறார். கூநாவவிதக்கருதாத நிரவயிகவோவாவமமாய் மோகமெல்லாம்நிறைந்த தன்புகழை வஷ்காலமுமேதனும் தனக்கருளாசெய்கமபண தென்குருகூர்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியிற்சொண்ணவாகிலை யநாவஸ்யப்படார் என்பதிவர்கதாளாவெனக்ருர். ॥கச॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

* விகமனம். *

இ— இப்படி கூநாவவிஷயத்தில்சொன்ன முடிவு வோவரிஷயத்திலும் வரிஷமாகைபாலே மேல்பாடக்கூடி மோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிதாதியால்) இன்பத்தலைப்பெய்தென்கிறதற்குத் தாடக மருளிச்செய்கிறார் (கூநாவவிதிதாதியால்) தாரீபவாடதற்குத் தாதபமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவாகிலையிதாதியால்) ॥கக॥

ஸ— இன்பத்தலைப்பெய்து- வோவத்தைபடைந்து, கூநாவவிப்பார்க்கு நிரவயிகவோவஜ்ஞகூடாயென்றபடி. எங்குந்தழைத்த- லோகமெல்லாம் வரிணமான, தன்புகழ்- தன்னுடையகுணமாணத்தை, பல்லூழிக்து- வஹாகலுங்கள், பல். வஹா, ஊழி- கூலம், வவகாலமுமென்றபடி. எத்த- வோதிக்ருப்படி தனக்கருள்செய்த- இங்கு தனக்கென்றது ஸாகல்வனைச்சொல்லும், 'மயர்வறமதிநலமருளினன்' என்கிறபடியே தமக்கு கூமெவபண்ணினவனை, மாயனை- சூழ்ச்சயகமுடையனை, இதுக்கு சொல்லென்கிறதோடே யுவயம். தென்- வோநூமான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- திருநமரியையுடையவரான வாழ்வாருருளிச்செய்ததான. ஆயிரத்துள்- மாயாவவஹஸ்த்தில், இவை- இப்படிப்பட்டவையான, சதுஸ்ரவிராஹவெஹனையைச் சொன்னவையான வென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும். ஒன்பதுபாட்டோடே கூடின வொருபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையோடேரோவுபட்ட ஒன்பதுபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையறுத்து ரோவுபட்ட பதநாம்பாட்டுக்குமென்றபடி. மூவுலதும்- விஸ்ருஷ்டாரோடு விஸ்ருஷ்டாரல்லாதாரோடு வாசியற வவஷ்லோகநமுமென்றபடி. உருகும்- வெரிந்தாலே த்ரவீஹ்ருதமாம். ॥கக॥

* ஜ்ஞாநவிவராகுநாஷ்டாநஸிவயிஸ்ரீமதிவடாதாராதநாஜ்ஞாவதிகாயநஸிஃ. *

ஸ்ரீஃ.

த்ருதிவோவநிஷதாதயர்தாவஹிஃ.

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்.)

வராணகுவாதுர்தகுவாதவிவவோவிதி தவெதநமவ்ருகுவெரா
ஹகூஷீ உக்ஷவஸ்மாவாத்ரவோகுஜநநாஸீயுரதாவதிதிர்ஷா।
க்ருஷகுவாதுவை * துருகுவாகுவாதிவதிகியாவெஸ்ரவாம்வாம்ஸ்ரீகா
திதிவெயரீதாம்மாஸிஃவஹோணமஸிதுமம்வாரகாம்வவர்தஷீர் ॥கஎ॥

(வராணகுவாக) என்னுபிர்க்கண்ணபிரானை- சூழ்ந்திருக்கு வராணமதிகளையிருக்கையாலும், (துர்தகுவாக) விததகண்கோவிந்தன்- விஸ்மயநீபனுயிருக்கையாலும், (சுவிவவோவிதிதகுவாக) அவன்கையதேசாதிவரவிலக்ஷணமாகையாலும், (வவ்ருகுவெரமாக) நங்கண்ணன்மாயன்- சூழ்ந்திருக்கு வவ்ருணருக்கையாலும், (ஹகூஷீவக்ஷவஸ்மாவாக) நம்திருமார்வன்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவனாகையாலும், (ரவெகோஜ்ஞநநாக) என்னருபிர்க்காகுத்தன்- ரவோகஸ்த்திலே வகுலவதிக்த்திருமகளை யவதரிக்கையாலும், (நீயராதாவதிதிர்ஷா) வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம்- ஒளிமாறாத நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனாகையாலும், (கூழகுவாக) கண்ணன்நாமமே- கூழலைப்வர்தவரிக்கையாலும், (ஸவைவ்ருகுவாக) தடந்தாமரைமலர்க்தலொக்குங்கண்பெருங்கணணன்- வாத்ஸல்யஸ்ருஷ்டமான திருக்கண்மலர்

[* ஸவைவாவாக' நெதராவ்ருஷ்டையதிவவதாயதிவக்வாதிதுயர்ஷீ. என்று பதினெண்ணாயிரம்.]

ஏ — கீ: — யுடையவனைக்காணும் (வாழுகைக்கீ கடாவு) கம்வானைநாடுமென்றொடான்றிமேறு- வாழவைபடி:- ஈ வாக கலங்கமாயுய, கம்பெருமான் சூழ்ந்து சர்க்கு மறக்கிவாண்ணதபடி. வுகீபம ணைங்கள் வாழ்ப்பிக்கிறவுமுக "இப்படியிருக்கிறவுய" என்கிறவுகாந்திலே ஆழ்வாருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥க்ரோ॥

ஸ்ரீமதே நிகிலோதயகுணாம்புதயே நமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ — உருகுமானெஞ்சமுயிரின்பரமன்றிப் பெருகுமாலவேட்கையுமென்செய்கேன்றிருண்டேனன்*

ஆ — (உருகுமால்) இப்படி யெம்பெருமானைப்பிரிந்த வுவஸநத்தாலே முடிந்து பின்னேபும் நெடும்போதுகூட வுயலாதிராயிருக்க வாழ்வார், திருக்கார்கரைம நவிபமாயன் பண்டென்னை கலந்து பரிமாறின பரிபாற்றங்களை நினைக்க நினைக்க வீ தாகிஸபத்தாலே நன்னெஞ்சழிந்து நீராயுருகாநின்றது. இப்படி படாநின்றுல்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி வாசகவூராயிருக்கிற வாழ்வாரிபம்போது தமக்கொருவும்ஸுஷமும் வுபூமன்றிக்கேயிருக்க வி த்திருவாயமொழியிலே இறியவென்னுருயிருண்ட திருவருளென்றும், தானென்னை முற்றப்பருகிணனென்னு மிப்புடைகளிலே அவன்முகங்களைச்சொல்லி வமிதாவஸ்திக்கை யவுமதமண்றேவென்ன வுவகரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருப்பால்) திருக்கார்கரையென்று- ஒரு உகந்தருளினஸ்தலவுஷமும், பண்டென்றது- இருத்தும்விய த்திலென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில வும்ஸுஷம்போலன்றிக்கே நிஜ-பரமாகம வும்ஸுஷி த்தது இருத்தும்விபந்திலேயாகையாலே அதுவேயிறே "தவுவும்வுபூதவும்வுபூ" என்கிறகணக்கிலே யா முவாருக்கு விம்ஸுஷித்து வுபூகிவிஷயமாகத்தக்கது. சுஸொகவகிலெயில் பிராட்டி ராகவிஸுஷதாவை மிருக்கச்செய்தேயும் திருவடினயக்கண்டவுடனே வும்மத்தாலே "வுஜ: ஷாடிஸாதாரமே ராவெவவு நிவெஸா மி.ந। வுஜாகாரமாவுஷாவுவெஹாரவு வுவகாரவுஜிஸீ" என்று திருவயொவெஜ்யுயிலே பெருமாளுந் தானு மொருபடிப்படப் பண்ணிரண்டாண்டு கலந்தகலவியை வுரித்து வீவெகையானும்போலே ஆழ்வாரு மிப்போ தொருவும்ஸுஷமும் வுபூமன்றிக்கே விஸ்ஸுஷதாவமாயிருக்கச்செய்தேயும் "வுதூஸாதூஷூ விஸாதூர்வூ க்வீஜவூவெஸாயகார்" என்கிறபடியே விஸாதூஷூதாதிகளாலே இருத்தும்விபந்தில் வும மஸுஷத்தைவுரிதது வீ தியாலே யவனுடைபம ணைங்களைச்சொல்லி வவெஸாவஸ்திக்கிறாரைபாலே யிது வும்மதமென்றபடி.

*

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிவகையில் முதற்பாட்டினவுரும் வும்முஹீகம். அதில் திருக்கார்கரைபிதாவிலே உத தாயரும், வீ தாகிஸபத்தாலே யிதாவிலே வுபகிவாதாதுபரும், இப்படி படாநின்றுளி தாவிலே

ஏ — திருவில்லாம்- குறுங்திருதோதி கெடுந்திருவோடு வாசியற வுவரவீகளிலும், காவி- சுஹ ரகா வரிங்கள், காவியென்று கருவுபதுத்தும் சுஹ ரத்துக்கும் பெயர். கமழ்- வாசனவிபகிற்கிற, உமரத் தைச்சுற்றிலும் ஜிவுவுஸஸ்ஸுக்கள் வாஜிதங்களாயிருக்கையாலேயென்ற கருத்து. திருகார்சரை- திருக்கார்கலரையென்கிற ஜிவு ஸுஸத்திலே, மருவிய- வுாஸுமாக வவஜிபகிற்குமவனை, வாகவும்போலே தெஸவிபுருகவுதரும் சுவதாரங்கள்போலே காவஜிபுகவுதருமின்றிக்கே யிருந்தவனை வென்றபடி. மாயன்தன்- சூழுபரஹ ருகனுடைய, தன்னென்று வுாகீரகும். ஸுஸுபரமான வுளஹுபரஹிகளை யுடைய வனுடைப வென்றபடி. மாயம்- சூழுபரங்களை, ஆசான்களை நிகூடராயிருப்பா ரநவுதரகுமாப்போ லேயென்னை யநவுதரகத்துப் பண்டென்னை வும்மஸுஷித்த வாழுபரங்களை யென்றபடி. நினைதோறு- வரிக்கிற கூடவந்தோறும், நெஞ்சம்- சாகாவுவத்துக்கு பூயம்தாவகாரணமான நெஞ்சானது, உருகும் -

மூ— நெருவெல்லாங்காவிகமழ் திருக்கார்கடை* மருவியமாயன் றன் மாய நினைதொறே* ॥கஅ॥
நினைதொறுஞ்செல்லுந்தை யுரைஞ்சிடுந்துமும்* வினைகொள்சிறுபாடியும் வேமெனதாருயிர்* சுனைகொள்
பூஞ்சோலைத் திருன்கார்கல்லரென்னப்பா*

அ— மாயங்களை நினைக்கை தவிரலாமிறே; என்னுடைய நிரவயிகமான வஸ்துவிவரமானது தவிர வொட்
டுகிறதில்லை. ஈதினன்செய்கேனென்கிறார். ॥கஅ॥

(நினைதொறும்) எல்லாருடையவும் தேவுக்களையும் போக்கக்கடவதான வுன்னுடைய விக்ரஹங்களை நிரந்
தல் சொல்லுதல் பாடுதல்செய்யில் என்னெஞ்சு பிய்வாதாவும் மாயாநின்றன, நீரிக்கதினையிடுபடுகைக்கு உம்மு
இ— இதீயவாதாதபக்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று. தவிரவொட்டுகிறதில்லை யென்றிவ்வுவகையுக்தியில் சொன்
னவித்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு விஷயகாரஹமுகவுமென்கிற அமஹத்ஹாணம் வ்யாகியாதியுமென்று
வரஹிதமாயிற்று. ॥கா॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

நினைகொள்சிறுபாடியும் தாதபக்ஷருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருடையவிதாஹியால்) இனி வரு
வாயபத்திலுள்ள வதங்களுக்குத் தாதபக்ஷ நளிச்செய்கிறார் (நினைத்தலிதாஹியால்) நினைதொல்லுக்க
ளிலே நெஞ்சுக்கும் பாடலிலே கூதாவுக்கும் விகாரம் பாட்டில்தோற்றுகிறதேயாகிலு மஷக்ஷாவத்தா
லே இவைஇரண்டுக்கும் முன்னுகிறையைகளிலும் வஸ்துவையெநவிகாரம் விவக்ஷிதமென்றகருத்து. மாயாநின்
றனவென்றது— மிகவும் வ்யாகுலப்படாநின்றனவென்றபடி. அவன்ஹாணங்களைக் கொண்டாடிஞப்போலே
நினைகிலேனிதாஹியாலே தாம் விகெங்கயபம்பண்ணினதைக் கொண்டாடுகை யநாஹிதமன்றேவென்ன நி
துக்குத் தாதபக்ஷ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நீரிக்கதேயிதாஹியால்) திறத்தில்- விஷயத்தில்,

ஸ— வீதகிலயத்தாலே தூவியாநின்றது. ஆல்- விஷாதஹேதுகம். நெஞ்சைநிறுத்தியநாஹவிக்க முடிகி
றதில்லையென்று விஷாதப்படுகிறபடி. ஆலல் ஹாணத்தைத் தவிர்ந்தாலோவென்றில்? வேட்கையும்- கஹி நி
வெஹமும், கநாஹவஹாரஹ்யுத்தாலே பிறந்த வுத்தராத்தராஹிநிவெஹமு மென்றபடி. உயிரின் பரமன்றி-
கூதாவின் ஹாமன்றிக்கே, கூதாவுக்குப் பொறுக்குமளவன்றிக்கே யகிஹ்ரவ்யுஹமாயென்றபடி. பெருகும்-
தூவஹியா நிற்கிறது, வேட்கைபுமென்கிறவிடத்தில் உஹஹத்தால் கநாஹவிக்க வொண்ணுதபடி நெஞ்சு
ருகி வாயிக்கிற தாதுமன்றிக்கே கஹிநிவெஹமு மகிஹ்ரவ்யுஹமாய் மறந்தருக்கவொட்டாதபடி வாயிக்கிற
தென்றபடி. ஆல்- விஷாதாகிலயஹேதுகம். தொண்டனேன்- ஹமவஹாணவிஷயத்தில் வவஹனன நான்
தொண்டன். வவஹன், இச்சஹஹத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனே னென்று
ராஹவம். என்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன். நெஞ்சையுருகாமல் நிறுத்தவோ, கஹிநிவெஹ ஹ்ர
வாஹத்தைமட்டுப்படுத்தவோ, அவன் ஹாணங்களை கநாஹவவிஷபமாகாதபடி விலக்கவோ, என் வாவஹ
த்தைத்தவிரவோ வென்றபடி. இவையொன்றும் ஸகயமன்றென்று கருத்து. ॥கா॥

சுனைகொள்- வாரஹாக்களைக்கொண்டிருக்கிற, சுனை- வாரஹா, வாரஹாக்களைபுடைத்தானவென்றபடி-
பூஞ்சோலை- உஹக்ரீயமான வுத்யாநத்தையுடைத்தான, பூம்- உஹக்ரீயம், தென்- வாஹ்யமான, கார்க்க
டை- திருக்கார்க்கடையென்கிற திவ்யதேசத்தையுடையவனை, என்னப்பா- என்னுடையவைய்யவே, வினை-
எல்லாருடைய தோஷங்களையும், விணஹஹமிக்கை யகஹணயாதோஷவாஹம். கொள்- கொள்ளுமவையான,
கொள்ளுகை- சுவஹாவிக்கை, நஹிப்பிக்கத்தக்கவையான வென்றபடி. எல்லார்க்கும் தோஷங்களைப்போக்
குமவை யென்னையொருவனையும் வ்யாகுலப்படுத்துகிறன வென்றுகருத்து. சீர்- வளஹீதாதிஹாணங்களை
நினைதொறும்- வரிக்குங்காலமெல்லாம், நெஞ்சு- என்தநஹ்யானது, இடிந்து- பூரணிதமாய், சொல்லுந்
தொறும்- சொல்லுங்காலமெல்லாம், உகும்- உருகும், நீராயுருகாநிற்கும், பாடிலும்- அந்தஹாணங்களைஹா
நம்பண்ணிலும், எனது- தீபமான, ராஹாரிராவணி தோ ஹ°. ஆர்- ஸ்ரவ்யமான, ஆர்தல்- கூயிகை
யாய்ஸ்ரவ்யவிகையைக்காட்டுகிறது, உனக்கு வியதிரிகதமானவென்றபடி. உயிர்- கூதாவானது, வேம்- ரவாகி

ஆ— நினைகிலேனுனக்காட்செய்புநீர்மையே* ॥உ॥
நீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்தென்னை* யீர்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்* சிர்மல்கு.
சோலைத்தென்காற்க்கரையென்னப்பன்* கார்முகில்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன்* ॥ங॥

ஆ—டையதிறத்தில் நான்செய்ததென்னென்னில்? நான் உன்னையடிமைகாள்ளுகிறேமும என்றுகொண்டுவந்து நீயென்திறத்துச்செய்தருளின செயல்களை நினைக்கலாமோவென்கிறார். ॥உ॥

(நீர்மையால்): உம்மையடிமைகாள்கைக்கு மேற்படச்செய்ததுண்டோவென்னில்? அடிமைகாள்வாரைப்போலே யென்னெஞ்சை வஞ்சித்துப்புகுந்து தன்குணங்களாலும் செயல்களாலும் மென்மைமாய்த்து என்னுயிராய் என்னுயிரை வாழ்ஜித்தருளினன், முந்தறமெய்யரைப்போலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச்செய்த

இ— அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுன்னையடிமையிதாழியால்) காஞ்சீபுரன் காழிநீவிஷயத்திலேபோலே எம்பெருமான்தம்பக்கலதாகவழுவுணைக்கொண்டு, உபாயமெயழித்து வாங்ஙாவித்தபடியைத் தாமதர்க்கிசைந்திருந்தவளவைக்கண்டு தாமாள்ச்செய்ததென்று விநயொக்கியாலேசொல்லி யதைக்கொண்டாடுகிறரென்றுகருத்து. நினைக்கலாமோவென்றது- நினைக்கவாகாதோவென்றபடி. யதா:— சூலாதிகாரத்தாலே நீ கூபோபாதமாகச்செய்தாலும் நானதைநினைக்கை யுசிதமோவென்றபடி. ஆதலாலதை யென்வாயால் சொல்லமாட்டே னென்கிறரென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம்கவநாவித்த வகாரத்தை ஸ்தாகிகாரத்தாலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறரென்று வாம்மதியும்வாதிவிதெ. ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

அவன்குணங்களைச்சொல்லி வாழ்ஜாவஷிக்கிற வ்யாகாணத்திலே யிப்பாட்டிலேயவனை வாஜகனைக்கொல்லுகை யாவாம்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்மையிதாழியால்) நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைகொள்வாரைபிதாழியால்) என்னைநீர்மையா லீர்மைசெய்தென்றழயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்குணங்.

ரா—ஸயமாற்றமாட்டாமையாலே தவ்மராகாநிற்கிறது, அப்படிநாமுமக்குச் செய்வதென்னென்னில்? நான்— உனக்கதிதவியனைநான், உனக்காட்செய்யும்நீர்மை. உனக்கடிமைசெய்யும்வ்யாபாரத்தை, நீர்மை- வ்யாபாரம், பண்டுநீ கூபோபாதமாக வாம்மதிக்கும்விஷயத்தில் உனக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருந்தபடியையென்றபடி. நினைகிலேன்- நினைக்கமாட்டேன், நீசெய்தது கனாகண்டதாகையாலே யதை நினைக்கமாட்டுகிறிலேனென்றுகருத்து. ॥உ॥

நெஞ்சம்- என்னுடையநிஷ்டூரனை, வஞ்சித்துப்புகுந்து- நம்மையடிமைகாள்ளவருகிறனென்று ஜ்ஞாபிக்காதொழிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டுவந்துபுகுந்து, என்னை- ஸகிருத்ஸகிருன்முறை தப்பாமே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிறவென்னை, நீர்மையால்- நல்லவ்ருத்தாவத்தால், தன்னுடைய வளஸீல்யாதிகளும் தன்கார்யமாய் ஸகிருத்ஸகிருன்முறைபழியும்படி யதிவத்ஸலமான வெளிதித்தாலுமென்றபடி. நீர்மைசெய்து- வ்யவஸ்தைப்படுத்தி, நீர்மை- ஸ்திதி, இங்குவ்யவஸ்தைப்படுத்துகிறதைச் சொல்லுகிறது. அந்த குணாநுபவராஹித்யாதிதோஷம் பொறுக்கமாட்டாதே வ்யவஸ்தைப்படும்படிபண்ணினையென்றபடி. என்னுயிராய்- எனக்குப்ராணனாய், எனக்குத்தன்னைப்பிரியில் யரிக்கவாணாதபடியாயென்றபடி. என்னுயிர், என்னுதாவை, உண்டான்- வாஜித்தவனை, ஸகிருத்ஸகிருத்- வ்யவஹாரயோக்யதாதிவ்ருத்தி- வ்யவஹாரயோக்யதைப்பெற்றுப்போலே யநுபவித்தவனுனவென்றபடி. சிர்மல்கு- ஸ்ரீவ்ருக்ஷமாயிருக்கிற, மல்குதல- வ்ருக்ஷவாடிகை, ஸகிருத்ஸகிருத்- வ்ருக்ஷவாடிகையாகாநின்றுள்ள வென்றபடி. என்னை யநுபவிக்கப்பெற்றவனுடைய வாஷ்டாந்தாலே யவனுக்குங்கூட ஸ்ரீவாகிஸயமுண்டாயிற்றென்றுகருத்து. சோலை- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- அழகியதான, காற்க்கரை- அந்தநிவ்ருத்தியையுடையவனை, என்னப்பன்- எனக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கிறவனை, கார்முகில்வண்ணன்தன்- காளமேகஸ்யாமனுடைய, என்னை யநுபவித்து திருமேனியும் ஸ்ரீவாகிஸயம்பெற்றதென்றுகருத்து. கள்வம்- கூத்திருங்களை, முந்தறஸகிருத்ஸகிருன்முறை தப்பாமல்வருவானைப்போலே வந்து நான் உஸீகூடனைபின்பு ஸகிருத்ஸகிருன்முறை மாறுடியகுமாக வென்னைவாஜித்தவிந்த கூத்திருங்களையென்றபடி. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், யாதாம்- யாதோம்- யாதோமென்றது

ழு—அறிகிலேன்றன்னுளனேத்துலகுகிற்க* தெறிமையாற்றனுமவற்றணிந்தும்பிரான்* வெறிகமழ்சோலைத்
தென்காரார்க்கரையென்னப்பன்* சிறியவென்னை நயிருண்டதிருவருளே* ।சா।

ஆ—படியும், ஒருவன்வஞ்சிக்கபடி யொன்றுமறிகிலனென்கிறார். ।கூ।

(அறிகிலேன்) உம்முடையநிறத்தில் அவனங்ஙனே கலிதிவிடினால் சிகலுண்டோவென்னில், கலிநிவிடினால்தான் மற்றுள்ளதோடு தெறிகெடாமை கலந்துபரிமாறுமாப்போலே பரிமாறவடையாதோ, தானென்னேஹாஜித்தருளி தெறிகெடும்படி பரிமாடியேறுமோ, இவ்உலிதிவெஷத்துக் கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்கிறார். ।சா।

(திருவருள்) திருவருள்செய்பவன்போலே யென்னுள்ளேபுகுந்து என்னை ஹாஜித்தருளுகையன்றியே என்னுடனவமுங்கூட ஹாஜித்தருளினன், ஒருவனலிதிவெஷமிருக்கும்படியே இது முந்தறவந்தபுகுந்தருளினபடி. ।கூ।

இ— களாலுமிதாழியால்) கள்வமறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (முந்தறவிதாழியால்) ।கூ।

காலாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவஷர்த்தையே 'என்னுருபிருண்டதிருவருளறிகிலேன்' என்றுசொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாநராகியன்றேவென்ன விதுக்குத் தாதபர்ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவிதாழியால்) சிகலுண்டோவென்றது- செய்யலாவதுண்டோவென்றபடி. லிதீயவாஹத்துக்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (கலிநிவிடினால்தானிதாழியால்) தெறிகெடாமேயென்றது- தான்மொஷியான முறைதப்பாமேயென்றபடி. லிதீயவாஹஸஹிவுராஹாரத்தால் தாரீயவாஹத்துக்கு லஹித்தவஷர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (தானென்னேயிதாழியால்) அறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வலிதிவெஷத்துக்கிதாழியால்) ।சா।

ஐந்தாம்பாட்டு.

லிதீயவாஹத்துக்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னைஹாஜித்தருளுகையிதாழியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு லாமகியுமாயிற்று. கண்ணன்கள்வங்களென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (இதுமுந்த

ரு—நிரூயிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. லவர்கோயிகளனைவனிப்படியென்பக்கல் வாசொஹம்பண்ணக்கூடாது; வெறிவாநாஹவம் ஊமையிருக்கையாலே யிதுபொய்யென்னவுங்கூடாது, ஆகலால் நான் ஹஜித்தேனேவென்றபடி. இருத்தும்மியந்தில் 'மருள்தானீதாயமபக்குமயக்கே' என்கிறனதையிங்குஞ்சொல்லுகிறார். ।கூ।

தன்னுள்- தன் லாகலூத்திலே, அனைத்துலகம்- லவர்லொகங்களும், நிற்க- லூதிவஸ்திதமாயிருக்க, லாகலூயிநாமாப்க்கொண்டு மொஷங்கு வாரதோரு முறைதப்பாமலிருக்க வென்றபடி. தானும்- மொஷியான தானும், வானும் அவை முறைதப்பாதிருக்குமாப்போலே தானும்முறைதப்பாதிருக்கிறானென்னைக்காக. நெறிமையால்- ஒபாரைஷயால், நெறி வழியாப் ஒபாரைஷயைக் காட்டுகிறது. மொஷிங்கு ஒபாரைஷதப்பாமலென்றபடி. அவற்றுள்- அந்த லொகங்களுக்குள்ளே, நிற்கும்- வகிர்க்குமவனை, பிரான்- ஒலகவுகாரகனை, வெறி- வாஸிஷமானது, கமழ்- வாஸியாகிற்கிற, ஓஷதிவாகம் வவதீகிவங்கு லூடொஹர் சோலை- உலூதாநங்களோயுடைத்தான, தென்காரக்கரை- அழகியகார்க்கரையையுடையவனை, என்னப்பன்- என் லாதியானவன், சிறிய- கூகிங்கூதனை, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன் வொலூதாஸாவுமான, ஆர்த லாயிகுமாய் ஸாவுணையைக்காட்டுகிறது. இவர் தாம் தம்மை யகிங்கூதவதாஸர்மாக நினைத்திருக்கச்செய்தே அவன் தனக்கு ஸாவுமான வொரூஷாஸர்மாக நினைத்திருக்கிறனென்று கருத்து. உயிரை- கூதாவை, உண்ட திருவருள்- லாஜித்தருளின விந்த ஸாவுமான வாஸ்ரிதவலம்லூஷாஹிநிவெஷ ஒலாஹாரணத்தை, அருள்- கூபை, இங்கு ஆகாரயா கூபரிக வலம்லூஷாஹிநிவெஷத்தைக்காட்டுகிறது. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், வரிவெஹிக்க முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்பாட்டில் 'சிறியவென்னை- க்சிந்தையுண் மூவுலகுந்தன்னொடு யாவற்றிற்கொண்டு நின்றுழிந்தாநே' என்று இருத்தும் வியாக்கியானஞ்சொன்ன வஷர்த்தை யிங்கு மநாலாலோசிக்கபடி. ।கூ।

மூ— திருவருள்செய்பவன்போலவெண்ணுட்புகுந்* தருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்* றிருவளர்கோலத்
தென்காற்கரையென்னப்பன்* கருவளர்மேனியென்கண்ணன்கள்வங்களே* ॥ரு॥
என்கண்ணன்கள்வமெனக்குச்செம்மாய்நிற்கும்* மங்கண்ணனுண்டவாருயிர்க்கோதிது*

ஆ— அது பின்னைநின்றுசெய்தருளினபடி; இதுஒருவன் கள்வங்களேயென்கிறார். ॥ரு॥

(என்கண்ணன்) ஒருநாளிங்ஙனேயவன்வந்தெதிரிலகப்பட்டால் பின்னையதில் அகப்படாதே வாரிஹரிக்கவொண்ணாதோ என்னில்? நாடோறுமிவ்வென்மெய்யேயென்னை யடிமைகொண்டருள வருகிறானென்றெனக்குத்தோற்றும்படிவந்து சுகிவவயம் என்னை நினைவை யறிவழியும்படி மோஹித்துப்போம். போனவாறே பின்னை இ—றவிதாழியால்) இதுஎன்றது- மோஹிக்கவேண்டாதேயடிமைகொள்வாரைப்போலே வந்ததென்றபடி. அதுஎன்றது- வைலயமானவென்னுடைய நெஞ்சத்தையுங்கூடத் தனக்கு வாராவண்ணம்மாக வந்மோஹித்ததென்றபடி. ॥ரு॥

ஆறாம்பாட்டு.

அவன்செய்வது கூடாதென்று தாமறிந்துசொல்லாநிற்கச்செய்தே அவன்கூடாதென்கைக்குச் செவ்வையாய்த்தோற்றுமென்றுசொல்லுகை யஹம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாதபர்ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருநாளிதாழியால்) இப்போது கூடாதென்று தோற்றுகிறதேயாகிலும் அவன்முகத்தைக்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறராகையாலே வஸ்துவென்றதாயிற்று. வ்யவஸாயத்துக்குத் தாதர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாடோறுமிதாழியால்) த்ருதீயவாஹத்துக்குத் தாதர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுகிவவயமிதாழியால்) சுகிவவயமென்றது- க்ரியாவிரோதிகளம். இது லோகவிரோதமாய் சுகிவவ

ரு— திருவருள்- ஸ்ரீமதுகூடவெயை, 'வழிவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்' என்று நாணுசைப்பட்டபடியே அடிமைகொள்ளுகையாகிற மஹாவதாரத்தையென்றபடி. செய்பவன்போல- செய்யப்புகுகிறவன்போலே, தனக்கொன்று மவைகஷிகமன்றிக்கே யெனக்கேயுவதாரமாக வெழுந்தருளுகிறவன்போலே யென்றபடி. என்னுள்- என்மநஸ்ஸிலே, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உருவமும்- ரூபலாவண்யத்தையும், என்ஸாரீரத்தையு மென்றபடி. ஆர்- கயிகமான, தனக்கு ஸ்ரீவ்யமானவென்றபடி. உயிரும்- ஜ்ஞாதாவையும், உடனே- கூடவே, மோஹயோவாதெயவிஹாமமின்றியேயென்றபடி. உண்டான்- ஹரிஜித்தவனை, மஹாமோஹம்பெற்றதாக வந்ஹவித்தவனைனென்றபடி. திருவளர்- ஸ்ரீவஜி-யாநின்றுள்ள, என்னை யந்ஹவிக்கப்பெற்ற லக்ஷ்மணாஷ்டாலே அவ்வூர்ச்சேர்லேயும் தழைத்ததென்றுகருத்து. சோலை- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- வாஹ்யமான, கார்க்கடலென்னப்படும்- திருக்கார்க்கடலென்கிற திவ்யதேசத்தையுடைய வென்வாதியான, கருவளர்- கறுப்புவள்ராநின்றுள்ள, என்றேடு வம்ஸ்ரேஷ்டாலே காஞ்சிவஜி-யாநின்றுள்ளவென்றபடி. மேனி- திருமேனியையுடையவனை, என்கண்ணன்- எனக்குஹ்ருதயனை கருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே- கூடி,ங்களென்ன வாஸ்ப-ங்கள், கள்வங்களேயென்கிறவிடத்தில் வ்யாத்தாலே விரோயம்யிவக்ஷிதம். வரும்போதொருபடியும் பின்பொருபடியுமான கூடி ஸஞ்சரிகளென்ன வாஸ்ய-ங்களென்றபடி. வைஹாலவநத்தால் அடிமைகொள்வாரைப்போலேவந்து தானென்பக்கல் நியாஸ்யவஸ்துவாணையிருக்கையும் விரோயியான ஸரீரத்தை நிவர்த்திப்பாரைப்போலேவந்து அதைத்தனக்கு வாராவண்ணம்மாக மோஜிக்கையும் தானெனக்கு ஹாரியுமாக வருவாரைப்போலே வந்து என்னைத்தனக்கு ஹாரியுமாக மோஜிக்கையும் என்பேரோக வருவாரைப்போலே வந்து தன்பேரோகத்தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகையுமாகிற கூடி ஸஞ்சாரவிரோதிகள் விலக்ஷிதங்கள். ॥ரு॥

என்கண்ணன்கள்வம்- என்பக்கல் தயைவ்யாஜ்யமான கூஷ்ணனுடைய வ்யாவாரங்கள், எனக்கு- அவன்ஜ்ஞாநத்தைக்கண்டவாறே வாரயரணையிருக்கும் வ்ருஹாவணனெனக்கு, செம்மாய்நிற்கும்- ஜீவநாயிருக்கும், செம்மென்றுஜீவ, கூடி,ரென்றுதோற்றாதோற்ற மெய்யென்றுதோற்றுமென்றபடி. அங்கண்ணன்- சுகிவவயணனவன், அங்கண்ணனென்று சுகிவவயணுக்குப்பேர். உண்ட- சுஹரிவித்தான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன்வாஸ்ரயவுமான, இதுஉயிர்கோது- இந்தஉயிர்க்கோதானது, கோது- ஜீவ்யம், நிஷ்காரமாய்விட்ட விவ்யாதாவாணதென்றபடி. அவனிதை யஹரிக்கும்போது ரஹாதிரயத்தாலே யறிவழிந்த விவ்யாதாவாணதென்கை. புன்கண்மை- புல்லிதானகண்ணுடைத்தாருகையை, புல்லியது- சுவ்ப், கண்-

ரு—புன்கண்ணைமெய்திபுலம்பியிராப்பக* வென்கண்ணினென்றவன் கார்க்கரைபேத்துமே* ॥சு॥
கார்க்கரைபேத்து மதனுட்கண்ணு வென்றும்* மேட்கைநோப் கூர கினைந்து கரைந்துகு* மாட்கொள்
வானெத்தென் றுயிருண்டமாயனும்* கோட்குறைபட்டதென்னுயிர் கோளுண்டே* ॥எ॥

அ—மிவ்வாதிகாவானது நெடும்போதுகூட வந்வைஜமாய் அவனையானைப்பட்டு என்கண்ணு! என்கண்ணு! என்றலற்றி அவனைழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை வத்தாகிற்குமென்கிறார். ॥சு॥

(கார்க்கரைபேத்தும்) இப்படி பவ்கைக்கானவேணுமென்று மாசையாலே அவனை நினைத்தலற்றி, சுவ வஸஹமானவாறே, பின்னையும் பண்டிபோலே பென்னை படிமை கொள்வானைப்போலே வந்து புகுந்து, என் னுயிரைமாள வுஜித்துப்பின்னையும் வுஜிபாதானுயிருக்கு மென்கிறார். ॥எ॥

இ—வனென்று வாமோகவுமாம். அறிவழியும்படியென்றது- கோதுமூவை காதப-ந்சொன்னபடி. ரவாகி மபத்தாலே மோஹிகமம்படியென்னை. பாட்டெல்லா மேகவாகுமாயிருக்க வுவ்வுாத்தில் வுஜித்துப் போமென்று இங்கேவாகுவுஹிம்பண்ணினது- அவன்கூறி மும் அவன்நிவத்தைக்காணும்போது மெப் யகவேதோற்றுமென்றும் கூறி மென்றறியும்வியிலு மவன்பக்கலென்னுதாவுக் காசைபோகாதென்று மிவ்வஸ-ப்தத்திலும் பாட்டுக்குத் காதய-மென்றுகாட்டுனைக்காக. புன்கண்மையெய்தி பென்கிறதற்குத் காதய-மருளிச்செய்கிறார் (நெடும்போதிகாழியால்) புலம்பியென்கிறதி லஸ-ஹரிஜாஸ-த்தை யருளிச் செய்கிறார் (அவனைப்பாசப்பட்டுனென்று) மொஷம் வுஷ்டம்.

॥சு॥

எழாம்பாட்டு

மேலொரு கஸ-விமொஷ்டம் சொல்லுகைக்காக கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப்பூயி வாஹ மென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யிதுழியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே கதயம். யதா:— கீழப்பாட்டில் மொகதாய-மான வவஸாஹம் கம்மொஹமென்றுகிலும் வமிதமாகையாலே யதுவ மிக்கநுவதிக்க யொழுமாகையால் இப்படி என்கிறத்துக்கு கவஸஹமான வென்கிறதோடே கதயமாக வுமாம். இவ்வநுவாஹத்தாலே யிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே யவாந்தரஸம்மதியும் வினமாயிற்று. வித்ய வாஹத்துக்குத் காதப-மருளிச்செய்கிறார் (கவஸஹமானவாறே யென்று) என்னுயிரிகிமொஷீ. த்ருதீய வாஹத்துக்குத் காதப-மருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதுழியால்) துரீயவாஹத்துக்குத் காதய-மருளிச் செய்கிறார் (பின்னேபும் வுஜிபாதானுயிருக்குமென்று) இத்தால் ஐந்தாம்பாட்டிலே யென்னுதாவையும் ம ரீரத்தையும் தனக்கு மொஹ்யமாக வநுவவிப்பானென்றவ ரிப்பாட்டிலே அப்படி யநுவவித்தாலும்

ம—ஜ்ஞானம், எய்தி- அடைந்து, இப்படிமோஹிதமாயிருந்தது அவன்நுவவித்துப்போய் நெடும்போதானபின் புகிஞ்சிதுவைராயபாஸ்தமாயென்றபடி. இராப்பகல்- நக்தம்திவம், என்கண்ணைனென்று- எனக்கு வவ்வுனை கூவுனென்று, புலம்பி- வ்யலவித்து. அவன்கார்க்கரை- அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- வாசிகியாகிற்தும், அவனைழுந்தருளியிருகிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கொண்டாடாகிற்குமென்றபடி. ॥சு॥

என்- என்னுடைய, ஆர்- அவனுக்கு ஸ்ரவ்யமான், உயிர்- கூதாவானது, கார்க்கரை- அவனைழுந் தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- அவனைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே வாசிகியாகிற்கும், அதனுள்- அதுக்குள்ளே நிற்கிற, கண்ணைவென்னும்- கூவ? என்றழையா நிற்கும், வேட்கை நோய்- கலிநி வெஸ வ்யஸபானது, நோய்- வ்யஸ, கூர- கூரும்படி, வஜி-க்கும்படி யென்கை. நினைந்து- அவனை ஸரி த்து, கரைந்து- ஸியதிஸமாய், உகும்- நீராயுருகாகிற்கும், இப்படி யாசைப்பட்டவாறே யிதுக்குவகாரகமாக வருமப்போலேவந்து வாஸ-த்திலே வய-வவஹிதனுய்ப் போவனென்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வானைத்து- என்னை படிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு வஸ்யனுய், என்னைக்கொண்டு மொஷியான தனக்கடிமை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி. என்னுயிருண்ட- என்னுதாவைத்தனக்கு மொஹ்ய மாக வநுவவித்தவனை, மாயனும்- ஆஸ்சர்ய-மான குணசேஷ்டிதனுமே, இது கூதாவென்று தோற்றுகபடி யிருக்கிற வாஸ்ய-மான சரீரமே யென்றபடி, கோளுண்டு- கொள்ளப்படுகையை யநுவவித்து, கநுவவிக்கப்படுகை யைப் பெற்றென்றபடி. கோட்குறை பட்டது- கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது. வ்ருத்த-மாக வுஜிக்கப்

ழு—கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தாணுண்டா* னுளநான்வந்தென்னைமுற்றுவுந்தாணுண்டான்* காள
நீர்மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்* காளன்றேறபட்டதென்னுருயிர்பட்டதே* ॥அ॥
ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது* பேரிதழ்தாமரைக்கட்கனிவாயதோர்* காரெழில்மேகத்தென்கார்க்கரைக்

ஆ—(கோளுண்டான்) இப்படியென்னுயிரை மாளஹ¨ஜித்தே பின்னையும்ஹ¨ஜிபாதாளப் வந்துஹ¨ஜ்க்கும், இப்படி நாளுநாளும்வந்து என்னைஹ¨ஜித்தருளினன், நான்தனக்கடிமையானவித்தனையன்றோ, என்னையிங்ஙனேபடுத்தவேணுமோவென்கிறார். ॥அ॥

(ஆருயிர்) அவன் உம்முடையதிறத்தில் விரோஷமாகச்செய்ததுண்டோ தன்னைடுபரிமாறுவாரை யெவ்லாரையுமப்படியன்றேபடுத்துவதுஎன்னில்; அவனுல் நான்பட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார்தாம்பட்டாரோ, இ—தூவுனுகிலு னென்கிறரென்றிப்பாட்டுக்குப் வ்யாநவம்ஹகியும் வ்ருத்தியையாயிற்று. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

வ்யாக்யாநத்துக்குத்தாத்பர்யம்ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுஹியால்) ஆளன்றேறபட்டதென்றதற்குத் தாத்பர்யம்ருளிச்செய்கிறார் (நான்தனக்கிதுஹியால்) என்னுயிர்பட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்ருளிச்செய்கிறார் (என்னைங்ஙனேயிதுஹியால்) இத்தால் நாள்தோறுமென்னை கூந்¨ஹவியாகின்றவும் பெறுப்பேறுபெற்றப்போலே ஹ¨ஜிக்கிறவிவனுடைய ஹ¨ணவைலக்ஷண்யமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலே னென்கிறரென்று வ்யாக்யாநத்துஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஹ்ருதயஹ¨ணஸ்தாவ்யநவ்யகாரணத்திலே 'ஆருயிர்ப்பட்டதெனதுயிர்ப்பட்ட' தென்று ஸ்தாவ்யநம்பண்ணுகை யவ்யாக்யாதமன்றேவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிதுஹியால்) வ்யாக்யாநத்துக்குத் தாத்பர்யம்ருளிச்செய்கிறார் (அவனல்நானிதுஹியால்) மேல் வாக்யத்துக்குத்-

ஸ—பட்டதன்றிக்கே யிராநின்ற தென்றபடி. அவனிதையந¨ஹவித்தும் பின்னையும் வ்ருணஸ்மாக வந¨ஹவி யாதாரைப்போலே கூத்ருஸ்வரூபியிராநின்றுனென்று தாத்பர்யம். ॥உ॥

கோளுண்டானன்றிவந்து- கொள்கையுண்டானன்றியேவந்து, கூந¨ஹயத்தை யொருக்காலும் பெற்ற வனல்லாதவனுய் வந்தென்றபடி. தானென்னையொருக்காலும் கூந¨ஹவித்தறியாதே கூவ்ருஸ்தாஸ்மாகவந¨ ஹவிக்கப்பெற்றப்போலே வந்தென்கை. என்னுயிர்- என்னுத்மாவை, தான்- கூக்ருதாஹிநிவ்ருத்தனுன தான், உண்டான்- கூந¨ஹவித்தான், நாளுநாள்வந்து- இதுதானொருநாளன்றியே நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னுராவமுதம் இருக்கும்படி யிதுவென்றுகருத்து. என்னை- நிரதிஸயபோ ஹ்யனென்னை, முற்றவும்- கூஜ்ஞாந்தையும், என்வ்ருஸ்ருஷ்திவத்தோடு ஹ¨ணங்களோடு ஸரீரத்தோடு வாஸியற வெல்லாவற்றையுமென்றபடி. தானுண்டான்- வ்யாபம¨ஜித்தான், தன்றேறுகவே யந¨ஹவித்தானென்றபடி. காளநீர்மேக- கூவ்யணஸ்மாய் ஜலவ்ருணஸ்மான தெவம்போலிருக்கிறவனை, தென்கார்க்கரை யென்னப்பற்று- அழகிய திருக்கார்க்கரையில்வஸிக்கிற வென்னுடைய நிரவாயிகவ்யவான வ்யாதிக்கு, ஆளன்றேறபட்டது- அடிமையன்றேபுக்கது, அன்றேயென்றது- அன்றேவென்றபடி. அடிமைபுகுந்தத்தனை போக்கி ராவணாதிகளைப்போலே யெதிரம்புதோத்தசோவென்றபடி. என்னுருயிர்பட்டதே- என்னுடைய ஸ்வரூபமான வாத்மாபட்டதென்னவாஸ்வபம், பட்டதேயென்கிறவிடத்தில் வ்யாவிஸேஷித்தாலே விவ்யம் விவக்ஷிதம், இப்படியடிமைபுக்க விவ்வாத்மாவை யித்தனைபடுத்தவேணுமோ, ஸ்வரூபமும்பொறுக்கலாம் இத்த்ருணவத்தும் படுத்துகிறபாடென்றும் பொறுக்கமுடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. ॥அ॥

பேரிதழ் பெரியவிதழையுடைத்தான, இதழ்- ஓடம், வாதிக்ருவ்ருத்திபோலே விரவ்ருத்தஸ்வபாவியான வென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரைவ்ருவ்ருத்தம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, கண்ணென்கிறவிடத் தில் வாக்யசேஷலக்ஷணையாலே. கனிவாயது- கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடைத்தான, கனி- பழம், ஸ்வபாவஸ்வபாவியானவென்றபடி. வாயையுடைத்தானது- வாயது, ஓர்- ஸ்வாகவிலக்ஷணமான, கூஸாதாரண வ்ருத்தியென்கிறபடி. காரெழில்- கறுத்தவெழிலையுடைத்தான, எழில்- ஔஜ்ஜ்வல்யம், மேகம் போலேயான, நீலோஜ்ஜ்வலஸ்யாமவர்ணனென்றபடி. தென்கார்க்கரை- அழகிய திருக்கார்க்கரையை

மூ — கோயில்கொள்* சிரழிலுற்றடந்தோட் டேப்வவாரிக்கே* ।கூ।
வாரிக்கொண்டுன்னையிழுங்குவன்காணிலென்* நூர்வுற்றவென்னையொழியவென்னின்முன்னம்* பாரித்துக்
காலனின்னாழற்றப்பருகினன்*

ஆ — தனக்கென்னகுறையுண்டாயிப்படிச்செய்தருளினானென்கிறார். ॥கூ॥
(வாரிக்கொண்டு) ஈர்ந்தமவனைஆஜிபாதே உம்மைஆஜிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பானென்?" என்னில்?
உன்னைக்காணில் வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன் என்று தான்நிரூபயித்துக்கொண்டிருக்க எனக்குத்தன்னை

இ — காப்பாருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிதுவிபாலி) என்னகுறைபென்றது- அழகில்குறையோ வென
ரூபத்திலகுறையோவென்றபடி. வலவாகிகியயித காமவுமான வலவுவிலேயிறே யெல்லாருமாலகிபண்
ணுவது, வலவுவுகாரசாமவுத்தாலும் தானேபகியயிதனுபிருக்க. வெண்பக்கவித்தனை பாலகிபண்
ணுவதென்னவாரூபமென்கிறானென்றுகருத்து. ।கூ॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

அவனுடைய வஹிநிவெஸாகியயத்தைச் சொல்லயந்த விடத்தகாணத்திலே 'வாரிக்கொண்டு' இதுழி
யாலே தம்முடைய வஹிநிவெஸத்தைச்சொல்லுகை யவஸரமன்றேயென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (சீர்தாபி
தாழியால்) ஆர்வுற்றவென்கிறதற்குத் தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (உதிநாயித்துக்கொண்டிருக்கவென்று)
என்னையொழியவென்கிறதற்குத் தாதுபகமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்னையிதாழியால்) காசொக்கு

ஈ — கோயில்கொள்- கோயிலாகக்கொண்டவனை, தனக்கு நிவுவாவஸ்தாநமாக வுடையவனனென்றபடி.
சிரழில்- சீரையுமெழிலையுமுடையவனை, சீர்- ஸ்ரீ, வீரஸ்ரீயையு ளஜ்ஜுத்தையுமுடையவனை வென்றபடி.
நால்- ஒநகூவு தரூவுக்கு நாலுகாலிவெகளிருக்குமாப்போலே நாலாயிருக்கிற, தடம்- பெரியதுகளான,
"கூபதாஸ்ரவஸ்ரோத்ரஸ்ர வாஹவஃவரிவோவதாஃ" என்கிறபடியே வ்ருத்தாபதாரஸாவஸ்ரை ஸ்ரோத்ரவஸ்ரை
மஹீரங்களானவென்றபடி. தோள்- ஆஜங்கனையுடையவனை, தெய்வவாரிக்கு- தெவவஸ்ரீத்துக்கு, வா
ரி- வஸ்ரீயும், ஸ்ரீதாஹனங்களுக்கு வஸ்ரீயும்போலே தெவதெகளுக்கு உசுவதிவ்யாநஹிதவஸ்ரீ
மான வஸ்ரிக்காயென்றபடி. வஸ்ரிக்கு ஹொருமாயென்னை. என்துயிர்பட்டது- என்னுதா பட்டபாடுகளை,
ஆருயிர்பட்டது- ஆநடையவாதாபட்டது, நிதுவஸ்ரிகளுடைய வாதாதான் பட்டதோவென்றபடி. என்
னுதாவானது அவனுலே ஆஜிக்கப்படுகிறதுவெயிலே யவனுடைய வதிசாதுரவ்யவணவ்ருத்திகளைக்கொண்டு
கூதஸ்ரீகியயத்தாலே தொவஸ்ரிஹ்ருதிகளையடைந்து வ்யாகுலப்பட்டாப்போலே நிதுவஸ்ரிகளுடை
யவாதாவும் பட்டதில்லையென்றபடி. நவொவெஸபான தாரணீக்கு நாயகவ்யாபாரத்திலே வஷ்டிகாரங்
கள் வ்ரளபநாயகிபிறகாட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமாப்போலே கூநாதிவஸ்ரீயாயிருந்த விவருக்கு வாது
வாரவஷவம்ஸ்ரீஷம் புதியதாய்வந்ததாகையாலே ஈவஸ்ரீகியயகூதமான வெயாகஸ்ரீ நிதுவஸ்ரிகளி
ற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமென்று நஞ்சீயாருளிச்செய்தார். ।கூ।

காணில்- காணப்பெற்றேனகில், உன்னை- வலவுஸ்ரெஷியானவன்னை, வாரிக்கொண்டு- பிறர்க்கொன்றும்
ஸ்ரெஷியாதபடி ஸ்ரஹித்துக்கொண்டு, விழுங்குவன்என்று- கவளீகரிப்பனென்று, கூநஸ்வவெநதெயாதி
கனுக் கவகாஸமில்லையாம்படி "கூவமவவலம்கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே நானே வலவுவியமேகைபங்க
ளைபும்பண்ணி யநுபவிக்கவேணுமென்றென்றபடி. ஆர்வு- கூஹிநிவெஸத்தை, உற்ற- அடைந்தவனை, என்
னையொழிய. என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை ஆஜிக்கவொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில்முன்
னம்- தன்னையாஜிக்கவுத்யமிக்கிற வென்னிலும்முன்னமே, பாரித்து- ஆரித்து, ஸ்வாவலம்பநபுத்தியை
என்றபடி. தான்- விஸ்வாஸ்ப்ரகர்ஷனதான், என்னை- கண்வாய் வாகர்ஷனவென்னை, முற்ற
காகவலவுநு, நிர்ஸ்ரஷமாகவென்றபடி. ஈவஸ்ரீகியயத்தாலே சிதுவ்ருத்தாவஸ்ரையாகையாலே இவ்வாதாபான்
முப்போயிற்றென்னுமப்படியாக வென்றபடி. பருகினன்- வாநம்பண்ணினான், "உவவாலாலாலகுயிலெவநம் வொ
வநாஹ்யாடவிவெனிவ" என்கிறபடியே தன்னாண்வெவதிதங்கவேக்காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் வாரிப்
பண்ணினனென்றபடி. என்னை முற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடிசொன்னதிலே, உண்டவனுக்குத்
தன்னிருமவெகுதிமாகையால் தின்னீருகுடித்தபடி சொன்னதிலே, இத்தாலவனுடைய உண்ணுஞ்சோறு

மூ—காரொக்குங்கார்க்கரையப்பன் கடியனே*

கடியனுப்பக்ஞானக்கொன்றபிரான்றன்னைக் கொடிமதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* வடிவமை
யாயிரத்திப்பத்தினுற் சன்ம* முடிவெய்தி நாசங்கண்டூர்க ளெங்கானிலே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஹ்ரஜிக்கவொண்ணுதபடி யென்னில் முன்னம்பாரித்துத்தானென்னை மாளஹ்ரஜித்தருளினன், தன்னிலை
வினையக்கடவ வலவுத்தினளவும்பாராதே வமிமுமுஹ்ருமானமிவம் தன்னளவிலேவவதிர்த்தாப்போலே யென்
னுடைய சிறுமைபாராதே யென்னளவிலிங்ஙனே கடிசாதுமாகச் செய்தருளவேணுமோவென்கிறார். ॥பி॥

(கடியனுப்) சூழ்நிகர்க்காக வேதேனுஞ்செய்பிழ மிங்ஙனே யதிசாதுமாகச்செய்தருளும் வஹாவ
னிருந்தவணைச்சொன்னவிப்பத்து, ஹமவதுநஹவவி லாயிபான நம்முடைய வஸ்வாரத்தை வகாரணமாகப்
போக்குமென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மென்கிற தெவதூவதானத்துக்குத் தாதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுலேயிதாதியால்)

நிகமனம்.

வுயதெவாஹத்துக்குத் தாதுப-ர்மருளிச்செய்கிறார் (சூழ்நிதர்க்காகவிதாதியால்) சன்மம்முடிவெய்தி
யிதாதிக்குத் தாதுப-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஹமவதிதாதியால்) ॥கக॥

ரு—பருகுகீர்' இருக்கும்படி சொல்விற்றுயிற்று. காரொக்கும்- தெவத்துக்கு வதூஷமாகாகின்றுள்ள, கார
ன்றுதெவம், தெவம்போலே வொதூஷகியைப்பாராதே சுதிசாதுதெஹமவதூ-ர்க வஹாவனைவென்ற
படி. கார்க்கரையப்பன்- திருக்கார்க்கரையில் நிரதூவாயிகவைம்யதூவானவன், கடியன்- ஸீவுகாரீ. ஹோஹ
த்தில்நாம்ன மிந்திகொள்ளுமவனென்றபடி.

கடியனுய்- ஸீவுகாரியாய், கம்வனுதெவாஹத்திற்காட்டில் முற்பட வஸ்ரஷ்டனுயென்றபடி. கஞ்சன- கம்
வதூன, கொன்ற- வஸ்ஹரித்தவனுன, பிரான்றன்ன- அத்தாலே சூழ்நிதருக்கு தெவஹாவகாரகனவன,
தன்னையென்று வதூபி-ர்கும். கொடிமதில்- த்வஜவிராஜித வுாகாரஸாலியான, கொடி- த்வஜம், தெவதேவ
விவஹாவஃ. தென்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகியதிருநகரியையுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு
திவ-ர்வஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, வடிவமை- அழகுவதூணமாயிருக்கிற, வடிவு-
அழகு. அமைவு- வதூத்தி-ர், வவ-ர்வுகாரஸாஹஜமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள்- வஹஸ்ரத்தில், இ
ப்பத்து- இந்ததெவகத்தினுலே, சன்மம்- ஜந்மமானது, ஜநநவரணவெறையானதென்றபடி. முடிவு- வதூ
தியை, எயதி- அடைந்து, வுாநஜ-ர்நநம்வாமலென்றபடி. எங்காணல்- நம்முடைய தூஷதூவெஷ்ணவ
தது, காணல்- தூஷதூவெஷ்ணவ நம்முடைய வாவதூவஹதாகூஹ்ரஷ்விஷயமான வஸ்வாரமானதென்றபடி.
எம்மென்று வவஸ்வைய்கஸாக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை வவஸ்வைய்களாக ஸ்வீ
கரித்துநிதெ-ர்ஸித்தபடி. நாசங்கண்டூர்கள்- நாஸமாம்கிடிகோள், நிரதூஷமாக நஸிக்கும் கிடிகோளென்
றபடி. கண்டூர்களென்றதாலே இதில்வஸம்ஸயமில்லையென்றபடி.

*ஜூநநவெறாஹுநாவுநாஸநஸவயிஸ்ரீதெவதாதாஸநாஜஹாதெஸிகாயநஃ. *

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீவைஷ்ணவதாதயாவதாவஃ.

(உருகுமால்நெஞ்சம்.)

சூழ்வையகமாநிகழ்வாதவிலவகதியாவாஜராதிகலஹரிஃ
ஸகேயஸதிகலஹரிஃஜஹதநாதியாஹவுதாகவஷ்கவாஸ ।
ஔதாயகாதெவிரஸிஷ்டாதவிசஹவஹுதாஸகஷ்ணதிவ்யவஸா
ஸிஹதகாஸதெநவஸகேயாஹரிரிதிஸாஜிகலஹஜதாஸாஹ ॥கஅ॥

(சூழ்வையகமாநிகழ்வாச்) மருவியமாயன்தன்- சூழ்யகாவெவதிதங்களை யுடையவனுகையாலும்,

ஈ — தா — (ஈவிஜயதசமியாவது) தென்காற்கடலென்னப்பா — லவஷ்ணுபாதியாகையாலும், (சதுர்தசிகூடிஹ) என்றபிராயென் றுபிறந்தவன் — சுதசாதசியாயிருக்கையாலும், (சுபகேயுகத்தகூடிஹ) தன்னுளனை த்தும்தன்கருமையாற்றானுமவற்றைநினைத்தும்தான் — லகலுபவஷ்ணுக்கருக்தும்தான்குயாராமாய் அவற்றை யாயாராமுமாகவுடையனாய் இவ்உலகிசை — நாமகிரிபாதத்தைகையாலும், (ஜலதநாதயா) கருவளர்மேனி- கறுப்புவளராநிறமைபோலே — நீலமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனைகையாலும், (லவுதாக வஷ்ணாக்ஷ) என்கண்ணன்கள்வம் — கார்ச்சாரோசத்தமதுபோட் கண்ணழகென்றும்- குளிர்க்குலவுளுமா ய் இவர்தனுடைய வடிவழகத்தை யாகவிக்குமணைகையாலும், (ஸளதாயஷ்ஷெவி-ஷிஷ்டாதவிவ) காளமேக த்திதன்காற்கரையென்னப்பற்று — கூடவேதவம்சவிக்குமாப்போலே எல்லார்க்கு மஹிதங்களாவிஷ்ணு க்கும் ஔதாயஷ்கிரியத்தை யுடையவனைகையாலும், சூழிமாலைத்தாலே பேரிரஞ்சாமைக்கண்" ஈ தாதாதகதாரமாலைக்குமான வடிவழகாலாவகும் லாஹரஹிக்கப்படுகிறது. (லவஹதாரகூனைகிவர லாஹாக) என்னில்முன்னம்பாரித்து — லாவஸாரிவெகதாரகூனத்திலே யிவர்களைக்காட்டிலும் தானேமுன்னே முபஜமவனைகையாலும், எம்பெருமான் விஷ்ணுத்துக்கருகுனென்று "உருகுமால்நெஞ்சம்" என்கிறபடி த்திலே ஆழ்வார் வரிவாஹித்தருளினரென்கிறார். (கூ0 அ)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எழாந்திருவாய்மொழி.

மூ — எங்கானலங்கழிவாயிரைதேர்ந்திங்கினிதமருஞ்*

ஆ — (எங்கானல்) இந்தவவதாரவிஷயமான மனோரதாஸயாநஜநிதவஸீகியானது மாறி சுவரூபமே தலைபெடுத்து சுநுபவதசையாலே உகந்தவிஷயம்பண்ணுகிறார்.

எழாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி லதஸ்திரமாயிருக்கிறவாழ்வார் சுதநுகவாரிதாவதரணசையில்போலே இத்திருவாய்மொழியி லே உகந்தவிஷயம்பண்ணுகை யலாம்ருதமன்றோவென்ன லவதாரிப்பிக்கிறார் (இந்தவவதாரவிஷயத்தாலே) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் விஸ்தாரபூர்வகமாக மனோரதத்தாலே வீதிகடந்ததேயாகிலும் சுவரூ பவிதாவேழும் மஹிதமாய்க்கொண்டு சுநுபவயோக்கியமாயிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் லாஹவசுலாக்ஷாசுகர மில்லாமைபோலே பின்னையும் சுவரூபமே உசுவாஸ்யமாய்விட்டதாகையாலே மிகவுமாகர்ஷகையா லே உகந்தவிஷயம்பண்ணுகை லாஹதிமென்றதாயிற்று. உகந்தவிஷயம்பண்ணுகிறதென்றது- வட சுவரூலாரூபண லாஹிலவஸ்துதத்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறதென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழி க்கு வடகிவாவிஷ்ணுஹவிஷயகமென்கிற மஹவசனம் வ்யாக்யானமென்றதாயிற்று. *

ஸ — எங்கானல்- எங்கள்கானலுடைய, கானல்- லஜலதீரவநம், இங்கு முளவுபுதுவா உபவநவரம். உங்களுக்குவயொமாஹாமாடபடி எங்களுக்கொரு உபவநமுண்டாகப் பெற்றதேயென்றுகருத்து. அகம்- உள் ளில், இப்படி-யுள்ளே சுலபகிராய் வந்திருக்கும்படி யுங்களை சுதந்தரமாகப் பெற்றோமேயென்று கரு த்து. கழியில்- கழியினிடத்திலே, கழி- லரோநபவுதிகளுடைய ஜலவரிவாஹகபவுதிவிஸேஷம்- வாயென்று இடம், இரை- சுவாஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடி, "ஹரிஹரஹ்ருதிலயகம்" என்கிறபடியே எங்கள் ஹிதாஹிதாந விஷயங்களான வஸ்துக்களை நீங்கள் ஸ்வீகரிக்கவும் லாஹம்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இங்கு- இந்த லதீபவரவிஸேஷத்திலே, தன் லளிதபாத்தாலே யென் மநஸ்ஸை சுவஹரித்துக்கொண்டு என்னை விஸ்மரிக்கப்போய் தூதுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிற வவஸ்தைபோலன்றிக்கே லஹிதாதாக ப்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இனிது- ஸுலபமாக, பூர்ணலாபமாக வென்றபடி. கியாவிஸேஷணம். அமரும்- பூர்வாவஸ்திதராகாநிற்கிற, என்பக்கல் லளஹாரூபத்தாலே இங்கே நிதுவாவஸ்திகராகாநிற்கிற

மூ— செங்கால்மடநாராய் திருமூழிக்களத்தரையும்* கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக் கூத்தர்க்கென் றூதாய்* நுங்கால்களென்றலைமேற் கொழுமீரோநுமரோடே* ॥ க ॥

அ— தன்னைப்பிரியில் நான்யாணிக்கமாட்டாதென்தாநுபடி, தன்னழகாலும் தன்செயல்களாலும் என்னைத்தோற்பித்து மையாக்கி என்னெஞ்சுகலந்தாளிப்போய் திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென்றிறம் சொல்லவேணும், உங்களுக்கடிமையே நானிருக்கிறேன், என்றுநாரைகளை யிரக்கிறாள் ॥ கா ॥

முதற்பாட்டு.

இ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பிரிவிதாழியால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது. கொங்கார்பூந்துழாய்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. தன்செயல்களாலுமென்றது- குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. என்னைத்தோற்பித்திதாழியாகச்சொன்னது- எம்மென்கிறவழக்கில் விவக்ஷிதாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. என்தூதாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றிறஞ்சொல்லவேணுமென்று) திறம்- யாதாத்ம்யம், என்விரஹமென்றபடி. தாரீயவாழ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கிதாழியால்) தன்னழகாலுமென்றதாலும் நாரைகளையென்றதாலும் இப்பிராட்டி எம்பெருமானுடைய வழகிலேயீடுபட்டு அவனைவாஞ்சித்து விழுஞ்சித்தவளாய், விரஹாக்நிதஹிதையாய், தன்றோற்றமையாலே ஹ்ருதயத்தில்நின்று முகவரவெழுந்திலேசென்று அங்கேயிருந்தன சிலவசனங்களைக்கண்டவளாய், தன்னுடையவசனங்களும் தன்னெஞ்சுவாநஷ்டமில்லாகையால் அவர்கள் காற்கூசிரல்லாமையாலும், தான் வ்யவஸாயத்தாலுறிவழிந்திருக்கையாலே 'தான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அவைய்தியா' என்று விலக்கிக்கூட்டாமையாலும், அவற்றைத்தூதுபோகப் பூர்ணிக்கிறளென்றுகருத்து. தன்னைப்பிரிவிதாழியாலே விழுஞ்சித்தென்னை யிரித்திருக்கவொட்டாத வளவுயர்த்தையுடையவளென்கையாலே வ்யாவஹிஜனத்தில் அஞ்சிறையுமடநாரையில் கூராயவலகுகளும் பற்றுசாகவும், வைகல்பூங்கழிவாயில் மெலிகுவலைவையம் பற்றுசாகவும்,

ஈ— வென்றபடி, செங்கால- சிவந்தகாலை யுடையீர்களான, என்மடியிலிருக்கும் கால்போலே யிராநின்றது காற்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. மடநாராய்- வ்யுத்பன்னரான நாரைகாள்?, நாரையென்று ஜாதிகூவுவதம். திருமூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனை, தூதுபோவார்க்கு வ்யுத்பன்னனம்படி. வஸ்துவிதனையிருக்கையாலே. வாக்வ்யவஹாரத்திலும் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார்- சிகாபர்யந்தபரிணாமமான, கொங்கு- சிகாபர்யந்தம், பூம்- ஔஜ்ஜ்வல்யமான. துழாய்முடி- திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான. எங்குடக்கூத்தர்க்கு- என்னுடையகுடக்கூத்தர்க்கு, என்மென்று. கூத்தநிவாஸ்வதம்; இங்கு வாக்வ்யவஹாரத்தால் தன்னுடைய திவ்யாலங்காரஸ்ரீ வளவுபங்களாலும் விசித்ரவெவ்வேறு தங்களாலுமென்னை வசீகரித்தவனை வென்றபடி. குடக்கூத்தாவது- இடையர் பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் நர்த்தவிசேஷம், குடக்கூத்துடையவர்- குடக்கூத்தர். விசித்ரவெவ்வேறு தங்களாயுடைய கோலத்துக்கென்றபடி. என்தூதாய்- என்னுடைய தூதிலேயாய், தூது- உபதாகர்தவ்யம், சிஷ்யஸ்தானமான உபதாகர்தவ்யத்திலே நியமித்தென்றபடி. இதுசெய்கிறேனென்றங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கெழுமீரோவென்கிறதீதாலே யாயம். வாதஸ்தீகாரத்தாலே நாணுங்களுக்கு வ்யம்மாகையாலே நீங்களெனக்கு நிர்வ்யவஸ்துக்களென்று கருத்து. நுமரோடே- யாஷ்டீயர்களோடே, உங்களுடைய உபாதானஜாதிகளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு வ்யாவஹாரிகத்தில் 'கூவாய்வஹாவாய்வாவென்றால்போலே' 'கூவாய்வஹாவாய்வாவென்றால்போலே' "ஹரஹரவென்றாலும் ஸகலபாபங்களும் போம்" என்றதுவிவக்ஷிதம். நுங்கால்கள்- எங்களுக்குவகாரிஷ்யமாணரான வுங்களுடையதிருவடிகளை, என்தலைமேல்- உங்களையாஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னுடைய வுத்தமாங்கத்திலே, தலையென்று உத்தமாங்கஸாம்யோபசாரம், ஸகலவஸ்துவிஷயத்தில் வடிகரானவர்களுடைய வாணாம்விலாஜத்தை வஹிக்கப்பெறுகிறதென்னும் ப்ரீதியாலே தன்ஸிரஸ்ஸைக்கொண்டாடுகிறபடி. அழகியமயிலையுடையார் பூச்சூடவாசைப்படுமாப்போலே ப்ரீதியாலேசொல்லுகிறபடி. கெழுமீரோ- சேரிக்காளோ, கெழுமை- சேர்க்கை. சேர்த்தருள வேணுமென்றபடி. வையுய்கோவென்னுதே சேரும்கோவென்றதாலே. யென்தலையு முங்கள்திருவடிகளும்

மூ — நமோநாடும்பிரியாதேநீருநஞ்சேவலுமாய் யமர்காதற்நருகினங்காளணிமுழிக்களத்துறைபு மெமராலும்
பழிப்புண்டிங்கென்றம்மாவிழிப்புண்டு நமோடங்குறைவார்க்குத்தக்கிலமேகேளீரே ॥உ॥

ஆ—(நமோநாடும்) 'அவருக்குச்சொல்லும் வார்த்தையைக்கேளாநின்றாள்' என்று குருகுகளையழைத்தவை த்து நடுவேதன்னைவாலே 'தம்மாலுவெகுவிலிகபாப் என்வைபவுக்காராலும் மதிக்கையாயிங்கேயிருக் கு மிவ்விருப்பென்செய்ய? விவ்விருப்பில் முடிகைபோற்று' என்று தம்மிலேசொல்லி யின்னுதாய்; பின்னையும வனை விடமாட்டாமையாலே 'தாமும்தம் வரிஜநங்களுமாயிருந்தவிருப்பைக் காண்கைக்கு தானநிலைமை யாயிழந்துபோமித்தனையோ' என்று கேளீரென்றுகொண்டு தான்சொல்லப்புக்கவாலிகை யவற்றுக்குச் சொல்லிமுடிக்கிறாள். ॥உ॥

இ— பொன்னுலகாளீரிலே சூழ்நிதோடைகளும் பற்றுசாகவும், தூதவிட்டவர் இத்திருவாய்மொழியிலே தன்னழகைக்கண்டநாலுவித்தவர்கள் விஸ்லேஷத்தில் யாசிக்கமாட்டுவர்களோ' என்று அறிவிக்கவே எழுந்த ருளுந்' என்றிப்படி வளநூபம்பற்றுகாகத் தூதுவிடுகிறாளென்று வருவிதமாயிற்று. இப்படி இந்நாலுதி ருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள சுவைவிஸ்லேஷங்களை 'சுவாராயவாஹகாவது விரோஷ்வாயவிவாவாகி வாகாவாவாவளநூபம் ஏடுகாநுபாவிகாநிம்" என்று உரைக்காரர் வாழ்வித்தருளினர். ॥கி॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வலியவாயத்துக்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (அவருக்கிதாகியால்) கீழேநாலைகளைப் வரா யிவித்தவள் அவற்றுக்குச் சொல்லவேண்டும்வாலிகத்தை வுவநாகிமபத்தாலே வந்தகலக்கத்தாலே குருகுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறளென்று வாமதியவிவரணம். தூதியவாதத்துக்குத் தாதுயமருளிச்செய் கிறார் (நடுவேயிதாகியால்). தன்னைவாலேயென்கிறதற்கு இன்னுதாயென்கிறத்தோடே யகயம். என்செய்யவே ன்கிறதற்குக்கீழோடேயகயம். இதென்னவுயொஜநத்தை வாயிக்கைக்காக விருக்கிறதென்றபடி. இன்னுதாய்- நிவிர்ன்னையாய், தாரீயவாதத்துக்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதாகியால்) மாட்டாமை யாலேயென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே யகயம். ॥உ॥

ஈ— பிரிந்திருக்கை யிலையிரண்டுக்கும் வாராவுதாயமாகியென்றுகருத்து. ஓகாரத்தால் இதுமிவதி ருக்கு வாராவிதமன்றோ? இது வராயிருக்கவேணுமோ வென்றபடி. ॥கி॥

நமோநாடும் யாவதீயரோடும், உங்கள்வைபவுக்களோடுமென்றபடி. வாவும் உதாரவாகுயாவுதாத்தோ டே வதுவாயாவும். வைபவுக்களோடும்பிரியாதே உவகைகளாக வாம்மிவதித்துமிருக்கிறவென்று வாகுயு யவதிவுபபூகாரம். பிரியாதே- விஸ்லேஷியாதே, நீநநும்சேவலுமாய்- வகிவிதாநவகிர்நிகளான நீ ரும் யாவதிதாநவகிர்களான வகிகளுமாய், சேவல்- வாராவதவகி, அமர்- அமர்ந்திருக்கிறவை யான, விவஹமின்றிக்கே வாம்மிவதித்திருக்கிறவையான வென்றபடி. இப்படி வாவாராவாம்மிவதவாவி கரான நீங்கள் விஸ்லேஷதுவிவிகபான வென்துவங்களைப் போக்கவேண்டாவோ வென்றுகருத்து. காதல்குருகினங்கான்- காதலையுடைய குருகின்வதிவிகங்காள்?, காதல்- வெருகம், காதல்குருகென்று வா காவாயிர்வகவசவாகம். குருகு- நாரையிலேஜாகிவிஸ்லேஷம், இனம்- வதிவிகம், வாவாரவெருகுவா விகளான குருகுவதிவிகங்களென்றபடி. அணி- அழகியதான, முழிக்களத்து- திருமுழிக்களமென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறையும்- வவிபாகிற்குமவரான, தம்மால்- அங்குள்ளவாரிஜநங்களோடு வாம்மிலவ ரவிகரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு- உவெவிகேஷபநாலவித்து, இழிப்பு- உவெவிகேஷ, வகாதவிவாம்மிலவ வதாநதையுமே உவெகேஷிக்கப்பட்டென்றபடி. எமராலும்- சுவஸ்ரீராலும், என்வைபவுக்களாலுமென்றபடி. பழிப்புணடு- மவிவமர்யைபநாலவித்து. பழிப்பு- மவிவமர், இங்கு- இந்தவதிவிதவதநத்திலே, என்? என்னபுயொஜநம், தமோடு- வகீபரோடு, தமக்கதாநமரான வாரிஜநங்களோடே கூட்டவென்றபடி. அங்கு- அந்தத்திருமுழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு- நித்யவாவஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமோ- தக்கவதாவ் லோமோ, யொகுரல்லோமோவென்றபடி. தூதநிவேதநாவதாநம், கேளீர்- கேளுங்கோள், தாழும்தப்பெ ரிஜநங்களுமாயெழுந்தருளியிருக்கிறவழகை பதநாலவித்தவதக்கு, நான்விவமர்யல்லேனிவென்று நீங்கள் கேட்கவேணுமென்றபடி. ॥கூ॥

மூ—தக்கிலமேகேளீர்கடடம்புனல்வாயிரைதேருங்* கெளங்கினங்காள்குருகினங்காள்குளிர்மூழிக்களத்துறை
யுஞ்* செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்ணைகால்செங்கனிவா* யக்கமலத்திலும்போலும்திருமேனியடிகளுக்கே
திருமேனியடிகளுக்குத்தீவினையேன்விடுதூதாய்த்* திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்கா*
டிருமேனியவட்கருளீரென்றக்காலும்மைத்தன்*

அ—(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு நானமேலுடன்றியே அவ்வழகையுங் காணப்பெறுதே யிழந்துபோ
மித்தனேபோலென்று கேளீரென்கிறாள்.

(திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்? 'திருமேனியவர்க்கருளீர்' என்றித்
தனையுஞ்சொன்னலுமுங்களுக்குப் பரதயகமான திருமேனியொளியை யுங்களையிழப்பித்து அவ்வூரில்நின்றும்
போகைக்கு அவ்வூரைக் காணப்பெற்றிலனென்று கருத்து. குளிர்- ஸீதலமான, வஜ்ராவஹாமானவென்றபடி. என்னிரஹதாவம்போ
கைக்கு அவ்வூரைக் காணப்பெற்றிலனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யதே
சத்திலே, உறையும்- வஸிபாகிற்கிறவனுனை, செக்கமலத்து- செந்தாமரையினுடைய, அலர்போலும் வா
யுத்துக்கு ஸதृசமாகாகிற்கிற, கண்கைகால்செங்கனிவாய்- நயநகரபாணி பி பாயரங்களையுடையவ
ரான, செங்கனி- சிவந்தகமலம், பிம்பலமலமென்றபடி. வாய்- கயரம், அக்கமலத்து- அந்தசெந்தாமரை
யினுடைய, இலைபோலும்- இலைக்குஸதृசமாகாகின்றுள்ள, திருமேனி- அந்தநிவ்யாவயவங்களுக்குப் பர
மாமம்படி ஸுகுமலமான திருமேனியையுடையவனுனை, அடிகளுக்கு- ஸ்வாமிக்கு, பரிஜாயாவைலக்ஷண்ய
நம். தக்கிலமே- நாம்தக்கவரல்லோமோ, அவருடையவவ்வழகை நாம் கரபரஹவிக்கைக்கு யொருல்லோமோ
வென்றபடி. கேளீர்கள்- நீங்களங்கேசென்று சேட்கவேணும்.

திருமூழிக்களமென்றும்- திருமூழிக்களமென்றுவாஸமான, செழுநகர்வாய்- ரமணீயதரமாவாஸஸ்தா
நத்திலே, செழு- ரமணீயம், நரரத்துக்குஸஹிதமான வாகாரமாவாஸஸ்தலத்திலே வர்த்திக்கிறவென்றபடி.
அணி- ஸ்ரேஷ்டரங்களான, முகில்கள்- மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு- திருமேனியாலே ஸ்வாதியாயிரு
க்கிறவருக்கு, 'பயாஹர்ம்கரமெவ்யுத்திதவராஹாய தேநமஹ" என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே
லோகரையும் வஸீகரித்தடிமைகொண்டிருக்கிறவருக்கென்றபடி. இதுக்கு தூதாயென்கிறத்தோடே யந்வயம்,
தீவினையேன்- அவ்வழகை பரிபவிக்கப்பெறுதே யிழந்து உங்கள்காலிலே விழவேண்டும்படியான கர்மத
ர்த்தங்களையுடையவளானநான், விடுதூது- விடுகிறதூதிலே, நான்விடுகிற உத்தகூதுத்திலேயென்றபடி.
ஆய்- கயிகரித்து, அதிலே ப்ரயுக்தராயென்றபடி. இதுக்கு என்னக்காலென்கிறத்தோடே யந்வயம்.
திருமேனி- "ஹந்தாநாம்கமவாப்தகாமரஸிகம்" என்கிறபடியே வாராயம்மாயிநக்கிற வம்முடையதிருமேனியை
அவட்கு- இத்தையாசைப்படுகிற அவளுக்கு, அருளீர்- கரவிலையாலே கொடுக்கவேணும், உமக்கவள்பக்கல்
ப்ரணயிகமம்போலும் நிர்ஹேதுகப்ரணயமான கரவிலையுமில்லையோ வென்றுகருத்து. என்றக்கால். இப்
போதீங்கள்சொன்னக்கால், "வாவாயசிகிவாவாஹி" என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உக்திசாதுமன்றே வேண்டு

மு — றி நுமேனியொளி யகறிக்கெளிவிசும்பு ழடிபுதிமை*

தெளிவிசும்புகு திகடிச்சிவனோத்துயிர்ளிலது*மெளிமுகில்காடி ருழிக்காலத்துறைபுமொண்சுடர்க்குத்*

தெளிவிசும்புதி ருநாடாத்தியினேமெய்ம்மையுக்குநமைபுரி*துளிவார்சுடர்ழலார்க்கெல்லாதுரைத்தல்செப்புமினோ

அ — ம்மாகலைக்குமோ, இத்தகைனபஞ்சொன்னவு லெல்லாஞ்சொல்லுமென்கிறாள். ॥ச॥

(தெளிவிசும்பு) அவளுக்குகருளிரன்னவமையுமோ, இன்னுமுக்கருளிரன்னவேண்டாமேயா வெள்ளிலாவதொருத்தியுடைபருத்தைபுயக்குர்திருநாடாகக்கொண்டு கீருறைகிறார், அவளுக்கருளிரன்று சொல்லி (நுதலாதகதல்) நுமேமுதிவாய்வண்டினங்காள், என்னுடைய சுடர்வளையுங்கலையுமிழந்தேனென்று ॥டு॥

இ — மருளிச்செய்கிறார் (உலகளந்துவமரடிபாதியில்) தெளிவிசும்புதழுவுமென்கிறதற்குக்காதலாலருளிச் செய்கிறார் (அவ்வுயிர்நிற்றுமிதாதியில்) கிழக்கொன்னவகையிலே போகாதிருக்கவேண்டுமென்று திருமுழிக்களத்துக்கு வடக்கில்கிடக்கிற மலையிலுள்ளாரைக்கிட்டிச்சொல்லுகிறாளென்று வுரைத்தார். ॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டில்மேலில இப்பாட்டிலுர்மேலுள்ளதாதுபிடிக்கிறதாயிருக்கையாலே யிது வாதாரணாகி யன்றோவென்ன வுதாரிப்பிக்கிறார் (அவளுக்கிதாதியில்) அவளுக்கென்று வாதாரணமாகச் சொன்னலவு றியுமோ விவரவித்துச் சொல்லவேண்டாமேயா வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் தாதீயவாதாரணத் திலே காதலனென்று கருத்தாலேயதுக்குத் காரயமருளிச்செய்கிறார் (யாவளாருத்தியி தாதியால்) ॥

ஆறாம்பாட்டு.

சுடர்வளையுங்கலையுந் தாதுரைத்தல்செப்புமின்களென்றநுபிக்கதுத் காரயமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஸ — வதென்றுகருத்து. தன்திருமேனியொளி — உங்களுக்குத்தந்தநுனின வுகீபதிவ்ருஷபாவிஷ்ணுவை ஒளி — காந்தி, உம்மை — உங்களை, அகற்றி — விஸ்மரணஞ்செய்வித்து, விகரணம். உங்களுடையகாந்தியை நஷ்டப் பித்தென்றபடி. தெளிவிசும்பு — நிர்மலமானவாகாசதத்தில்நின்றும், விசும்பு — ஸுகாசம், உங்களழகு எல்லாரு க்கும்தரியும்படி நீங்கள்வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாசத்தில்நின்று மென்றபடி. கடியுமை — கடிபுமை, கடிகை — தாரத்துகை, உங்களுக்குதாரத்துமோவென்றபடி. சுபாஹுஸுதாதுமன்றிக்கே வாஹாகாரஸுஹ்ருதியு முங்களுக்குத்தாரமேவென்றுகருத்து ॥சா॥

தெளிவிசும்பு — நிர்மலமானவாகாசத்திலே, கடிது — ஸீக்ரமாக, ஓடி — யாவநிம்பண்ணி, சிருத்திருவடிக்கு ப்போலே யிவற்றின்வெமலகுமும் ஸுகாசஹானிகுமும் தன்கூபத்துக்கு வாபகமென்றிருக்கிறாள், தீவ னைத்து — சுழியலுபத்துக்குவஹ்நிமான, தீ — சுழி, வளை — வலுபம், வளைத்துளென்று வளைக்குவஹ்நிமானது க்குப்போர், சுமாதவுகு வஹ்நிஸங்களான வென்றபடி, மின்னிலகும் — மின்களிலகாநிற்கிற, விஹ்வலதாரகமு ங்கள் விளங்காநிற்கிறவென்றபடி. இலகுதல் — விளங்குதல், ஒளிமுகில்காள் — காந்தியையுடைய மேகங்கா ள், அந்த விஹ்வலத்துக்களாதிலே வாஸமும்பெற்ற வடிவழகையுடைய மேகங்காளென்றபடி. திருமுழிக்கள த்து — அந்தரிக்ஷநமரத்திலே, உறையும் — வஸிபாநிற்கிற, ஒண்சுடர்க்கு — ஒள்ளியசுடரையுடையவரான, அவ் வூரிலநிதிவாஸத்தாலே யதிப்ரஜையுமான கருத்தியையுடையவரானவென்றபடி. தெளிவினையேன் — நெஞ்சிலவ்ய காஸிங்கச்செய்தே கண்ணுதலேகாணவொட்டாதபடி கரணங்களான சுத்திங்களையுடையேனை வென்னுடை ய, மனதது நிறஸ்திலே, தெளிவிசும்பு — விஸ்வாகாரஸ்வபமான, வைபுகாரஸவாரிவ்யாரஸ்வபமான வெ ன்றபடி. திருநாடா — நிர்வ்ருதிஸ்தாய், காரயரஸநிவ்ருத்திபூர்வகமாத்திற்போலே யாதராதிஸயத்தாலே யென்றபடி. உறை யும் — வஸிபாநிற்கிறவரான, துளிவார் — துளித்தவராநிற்கிற விஹ்வலராய் வ்ரவஹியாநிற்கிறவென்றபடி. கள் — ஸுவஸத்தையுடைத்தான, கள்ளென்று ஸுவஸமாய் இந்துகிரணாதாதைச்சொல்லுகிறது, குழலார்க்கு — கோதைகளையுடையவர்களுக்கு, கோதைகள் — கேஸாபரணவிஸேஷங்களையுடையவர்களென்றுகருத்து. குழல் — கோதையும், குழலையுடையவர் குழலார், வ்ருஜாபாவைஹாரவநம் என்றாதாதைத்தல் தலையில்பூவெல்லாம் சருகாம்படி விஹாரிதலிலையான வென்னுடைய, நிரவதிகமான உபகாரகரு த்தையென்றபடி. செப்புமின் — சொல்லுங்கோள். ॥ரு॥

மூ— தூதுரைத்தல்செப்புமின்கடிமொழிவாய்வண்டினங்காள்* போதிரைத்துமதுநகரும்பொழின்மூழிக்கள
த்துறையு* மாதரைத்தம்மார்பகத்தேதைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றங்* தூதுரைத்தல்செப்புதிரல்சுடர்வளை
யுங்கலையுமே* ॥சுஈ

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டருவினையேன்றிறுதிறந்த* படர்புகழான்

அ— சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில் அவனுங்கள்வாய்மைக்குலை சுயாஉர்ப்டாமே பிராட்டிவளியிலே
யைத்துச் சொல்லவேணுமென்கிறாள். ॥சுஉ

(சுடர்வளையும்) படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள், உன்னழகாலே யவளாஃபீகரித்து அவளோடே
இ—வி தூதிபால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல்செப்பு திரேல் போதிரைத்து சூழிமாதரையி தூதிசெப்புமின்
களென்றநுவஷ்மெணாகயித்துத்தாதுயர்மநுஷ்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலி சூதீபால்) வண்டுகளேயேகீழ்
ச்சொன்ன தீவங்களாகஹரித்தாதல் தீவங்கள்சொல்லாதொழிந்தவாறேயாதல் வண்டுகளோநோக்கிச்சொ
ல்லுகிறாளென்றுவஸம்ஹி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. ॥சுஇ

✱ எழாம்பாட்டு ✱

பங்கயக்கட்சுடர்பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தாதுயர்மநுஷ்செய்கிறார் (உன்னழகாலேயி தூதியால்)

மூ— தூமொழிவாய்- தூமொழிகளான வுக்திகளுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது ஸுஜுபு
ய்தீமொழிதத்தைஅகுஷிகிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு, ஆஹமென்றபடி. 'நாவாதீவெ விஷ்ஷுகு தீவம்வ
ஹாவதிதம்' என்கையாலே உபதேசவாணுக்கு வாவிதாபஜநங்களான வுக்திகள் தீவாஆஹமிதே; அவன்
வருவோமல்லோமென்றிருந்தாலு முங்கள் வாஜ்தாய யுயத்தாலே அவனுக்கு வாதீவண்டும்படியா தீவென்று
கருத்து. வண்டினங்காள்- ஹ்ருமஹஷ்தீவங்காள், சுடர்வளையும்- காஞ்சித்துக்களான வெண்ணுடைய
ங்களையும், கலையும்- வஸ்த்ரத்தையும், பட்டுடையழகையும், தூதுரைத்தல்- உபதேஹாஷணமாக, செப்புமின்கள்-
சொல்லுங்கோள், உபதேஹாஷணமாகச் சொல்லுகையாவது விரஹகாரணமாயபாகையாலே தன் உயங்களையும்
பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றுசொல்லுகை, என்- என்னுடைய, வாய்- உக்தியினுடைய, மாற்றம்- கா
ர்யகாரணரூபமான, மாற்றம்- கார்யகாரணம், தன்உயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றி
ப்படி யெண்ணுடைய வாஸ்தவகார்யகாரணரூபமானவென்றபடி. தூதுரைத்தல்- உபதேஹாஷணத்தை, செ
ப்புகிறேலே- சொல்லுகிறிகோளாகில், இதுக்கு செப்புமின்களென்கிறத்தோடே யுயம். போது- ஹுயங்க
ளிலே, வாஷங்கள்விகஸிக்கிற ஹுயங்களிலேயென்றபடி. ஸ்ரீவாரமுதலிசளுக்குப்போலே ஹுயோஹாரம்
மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நிலைஅல்லமுங்களுக்கில்லை, ஹிழுவாதிகளைப்போலே விலக்குவாரு முங்களு
க்கில்லையென்றுகருத்து. இரைத்து- வாஷத்தாலே கொஹாஹலம்பண்ணிக்கொண்டு, மது- ஹுயங்களை
நுகரும்பொழில்- உங்களுக்கு வாடம்பண்ணும்படியான வாஉர்நாங்களைபுடைத்தான, நகர்கை- வாநப்ப
ண்ணுகை, திருமூழிக்களத்து- அந்தஹிவ்யதேஹத்திலே, உறையும்- வஸிக்குமவரான, இது வ்யாஜிக்குவிஸேஷ
ணம். மாதரை- நாரீணாஞ்சதுரதீவிஹபான பெரியபிராட்டியை, மாதர்- உத்தரஸீ, தம்மார்பகத்தே- தம்மு
டைய வக்ஷஸ்ஸுக்குள்ளே, வைத்தார்க்கு- வைத்துக்கொண்டவரான வ்யாஜிக்கு, செப்புமின்களென்றநுவஷ்ஸி
ப்பது, பிராட்டி வஸ்துஹிவிதேயானஉவிஸேயிலே அவருக்குத்தோல்லுங்கோளென்றபடி. ॥சுஉ

படர்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநவநதேஸத்தில், குருகினங்காள்- குருகு ஹக்ஷிவர்க்
கள், குருகு- நாரையில் ஜாதிவிஸேஷம். இனம்- ஹக்ஷிஸமூஹம், சுடர்வளையும் காஞ்சித்துக்களான வெண்
ணுயங்களையும், கலையும்- பட்டுடையழகையும், கொண்டு- அபஹரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத்தாயந்தென்கி
றதோடே சாயம். இனவ்ருத்தானிபூர்வதை சதுர்விஸ்ஷதிதமாகையாலே யவனவஸாத்தாரென்கிற
தை அநு- அநுமையான, உஷ்ணமான வென்றபடி. வினைபேன்- உஷ்ணகுணங்களைபுடைபட்டவளான வெண்ணு
டைய, வெதுப்பத்தோடேவந்து ஸம்ஸ்பர்ஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான தாபகாவத்தை யுடையவளான
வெண்ணுடைய வென்றபடி. தோள்திறந்த- தோளைதரித்தவனை, "வாகெகைகவிநுவரதயவெ நதுவளை
தயக்ஷ்ஷு" என்கிறகணக்கிலே யென்தோளொன்றிலுமே யாகவுஷ்தீவித்தனையிருந்தவன் இப்போதத்தைக்
கண்டிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான்— படர்ந்தபுகழை யுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, எண்ணைக்கைவி

ஆ — திருமுழிக்களத்தானும்பங்கயக்கண்ணனும் சுடர்பவளவாயனுமென்னுடை நாவாளர் நாப்மாற்கு* படர் பொழில்வாய்க்குருகூர்ச்சடகோபன் பணிமினீரே* என்கிறபடியே திருமுழிக்களத்தானும் பங்கயக்கண்ணனும் சுடர்பவளவாயனுமான எம்பெருமான் நம்மாழ்வாருக்கு நாவாளராய்* படர் பொழில்வாய்க்குருகூர்ச்சடகோபன் பணிமினீரே* என்கிறபடியே திருவாய்மொழியை அருளிச்செய்தான்* மனக்கின்பப்படுமேவும் வண்டினங்காள்நும்மிகான்* கனகமெழிலை பின்னபுனடகூழுதிருமுழிகளத்துறையும்* புனக்கொன்காயுமேனிப்பூக்தழாய்முடியார்க்கே* என்கிறபடியே திருமுழிக்களத்துறையும்* புனக்கொன்காயுமேனிப்பூந

மூ —பூந்துழாய்முடிப்பாற்குப்பொன்னடிக்கையர்க்* கேந்துநீரிளங்குருகேதிருமுகத்தெதிர்க்* கேந்துபூ
ன்முலைபற்றென்னிணைமலர்க்கண்ணீர்தும்பத்* தாந்தமைசெகாண்டகறகவன்றென்றுரையீர* ॥கூ॥
தகவன்றென்றுரையீர்கட்டம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து* மிகவின்பப்படமேவுமென்னடைபவன்னங்காண்*
மிதமெனிமெனிவெப்பி

ஆ —(பூந்துழாய்) எந்துநீரிளங்குருகே, எந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்ணீர்தும்பத் தாம்தமக்கிரைதேடகலுமக் தம்முடையகூடைக்குப் போராதென்று சொல்லீரோளென்கிறாள். ॥கூ॥

(தகவன்றென்று) மென்னடையன்னங்காள், நாம் தமமைமகிழ்ந்துகொண்டகல்தல் தகவன்றென்று நீங்கள்சொல்
லவேணுமே, சொல்லுகிடத்தில் என்னுடையமேனியும் மிகமெலிவெய்தி, மேகலையுமிடைநிழ்ந்து, என்னுயிரும்
முடிவதற்குமுன்னே சென்று சொல்லவேணுமென்கிறாள். ॥டு॥

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

இ— தகவனறென்கிறதற்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவிசாரிடம்) ॥கூ॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

கீழ்ப்பாட்டிற் வருந்தினபநுவஷம்மிக்கிறார் (தாமிசாரிபால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க வுரா
வுரூபத்தில் .சொல்லவேணும்' என்றிங்கு வாக்யவிலக்ஷணம்பண்ணி .மேனிமெலிவெய்தி' இத்யாதியைத் தனித்
தொருவாக்யமாகசசொன்னதுஸ்ரீவுமாசச்சொல்லவேணுமென்னுமிலை பாட்டுக்குப்வ்யாக்ருதாநுகூல்யமென்று
காட்டுனைக்காக. அதமேனியொழியாமேயென்கிறதற்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார்(என்னுதாவுமிதாரியால்)

ஸ— நீர் வந்து என்றுமாறிபநயிப்பது. நீராலேவந்தப்படுகிற, நீருக்கஞ்சவேண்டாதடி யதுதானேயுண்ணை
யபிக்கும்படியாயிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையாஞலும் ஸ்ரீவாநரமுதலிகளைப்
போலே யுனக்கஞ்சவேண்டாவிறை யென்றுகருத்து. இளங்குருகே. மதுநவாசிகழ்த்துக்குறப்பாக தாரு
ணவயஸ்கமானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- உரக்நீபமான திருத்துழாயை முடியிலேபுடையவரான,
பொன்னழிக்கைபார்க்கு- ஸ்ரீஹஸ்தாபரணமான திருவாழியை திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்ஸுவம்
மணவாளர்க்கு ஸ்ரீஹஸ்தாபரணமான திருவாழி கூயாயமாகையன்றிக்கே திருபுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே
திருக்கைக்கு ஸ்ரீஹஸ்தாபரணம-யிருக்கிறதென்றுகருத்து. திருமழிக்களத்தார்க்கு- அத்திவ்யநமாத்திலே
பெழுந்தருளியிருக்கிறவர்க்கு, விஸ்ரஸ்தராகளங்கள்போலே திவ்யாத்ஸவரூபத்துக் கூடாகாரங்களான
வஸாதஹ்ருஸ்தாஸீயஸ்திகளை யுடையவர்க்கென்றபடி. இதுக்கு உரையிரென்கிறத்தோடே யுகயம். பூண்வந்து
என்றுமாறிபநயிப்பது. கூஹாரணங்களையறிச்சக்கடவையான, முலை- என்னுடைய ஸ்தநங்களானவை, பய
ந்து- விணர்ந்தளாய், பயக்கை- விஷண்மாகை, என்- என்னுடைய, இணைமலர்க்கண்- ஆகமாயிருக்கிற
வுரூங்கள்போலேயிருக்கிறகண்கள், ஸம்ஸ்ரவதஸ்விஸ்ரயிப்படி வகிர்க்குமென்னுடைய கண்களானவை
யென்றபடி. நீர்தும்ப- வாஷஜலங்களாலேவ்ருத்திமாம்படி, தனும்புகை நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்த
லென்கிறத்தோடே யுகயம். தாம்- கீழ்ச்சொன்ன வலிகாரங்களாலும் கூதஹரணங்களாலும் நிரீக்ஷய
வஹ்ரராதாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல்- தம்மைக்கிடைத்து விஸ்ரஸ்திப்பது, தாம்போம்போது தம்மை
வைத்துப்போகாதே தம்மையுங்கூடக்கிடைத்து விஸ்ரஸ்தித்துப்போவதென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால்
வந்த கலக்கத்தாலேசொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று கூவிவையன்றென்று, தகவு- கூவிவை, ஹீனயத்துக்
முத்ரஸ்தபடி நிஷ்டயரானர் செய்யும்கூடாவுமென்று, உரையீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥கூ॥

தடம்புனல்வாய்- விஸ்தாரஜலங்களிலே, தடம் விஸ்தாரம் புனல்- ஜலம், ஸ்ரோவஸ்தாஸ்ருக்களிலென்
றபடி. இரை- கூஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மிக. சுயிகூமாக, இன்பம்பட- கூநரூமுண்டாகும்
படி, மேவும் கூரித்துவதீர்யாகிற்கிற, வாஸ்தரம்ஸம்ஸ்ரஷ்டித்து வகிர்யாகிற்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்ப
டிஸ்ரமாயிருக்கச்செய்தே யாகூவொஷகாரிகளில் ஸ்ரமபற்று விரஹாதிசயமாயிருக்கிற வென்
னை தீர்ப்பைத்தீர்க்கவேண்டாவோ வஸ்வஸ்திவசயிதவ்யரான நீங்களென்றுகருத்து. மென்னடைய- மெல்
லியநடையையுடையவையான, வியஸம்ஸ்ரஷ்டஸ்ரோணிகயா துஸ்ரோணயாமஸ்ரமஸாலிகளான வென்றபடி. அ
ன்னங்கள்- ராஜஹம்ஸங்கள், மேனி- என்ஸரீரமானது, மிக- கூதுகம், மெலிவு- காருர்த்தை, எய்தி-

மூ— மேகவண்ணனுமிடமிதன்னகமெனிலொழியாமேதிரு மூழிக்களத்தார்க்கே* ॥ ம ॥
ஒழிவின்றித்திரு மூழிக்களத்துறைபுமாண்சுடரை* பொழிவில்லாவணியழகுக்கினிமொழியாளலற்றிய
சொல்* வழுவிலாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்த்துரைத்த* வழுவில்லாவாயிரத்திப்பத்துமோயறுக்
குமே* ॥ கக ॥

அத்துவார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ— (ஒழிவின்றி) எம்பெருமானிடத்திலே யீடுபாடில்லாத வுலகாயிருப்பாளொருபிராட்டி அவனை
ப்பிரிதலற்றினபாசுரத்திலே திருவாய்மொழியுமாழ்வாரான் வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப்பிரிந்தல
ற்றின விபவத்து, சதுர் மூலமு மிவரையிலபட நிபாக்குமென்கிறார். ॥ கக ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

* நிகமனம். *

இ— ஒண்சுடரை பொழிவில்லாவென்கிறதற்குத் தாதுபடுமநுசிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையிதுவாகியால்)
அலற்றியசொல்லென்கிறதற்குத் தாதுபடுமநுசிச்செய்கிறார் (அவனையிதுவாகியால்) பாசுரத்திலேயென்கிறத
ற்கு அலற்றினவென்கிறதேயமையும். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாதுபடுமநுசிச்செய்கிறார் (தகுதி
மூலமாவானவென்று) ॥ கக ॥

மூ— அடைந்து, மேகலையும்- திவவிலையும், சுடர்ந்து- கட்டுக்குலைந்து, சுடி- இடிகை, மூட்டுகையென்ற
படி. மூரீரகதாதுகளுமாலைகளாலே திவவிலையும் வருணியிலமாயென்றபடி. என்- என்னுடைய, அகமே
னி- உள்ளாகிவமும், அகம்- உள்ளது, மேனியாவும் இந்த வுள்ளிருவவயவம், மூரீரத்துக்குள்ளேயிருக்
கிற வெளுத்தவுள்ளாகிவமுமென்றபடி. ஒழியாமே- உவாதமாகாதே, மூரீரவியாபாரத்தை விடுவதற்குமு
ன்னேயென்றபடி. இதுக்கு உரையீர்களென்கிறதேயமையும். திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்தவிருநகரத்
திலேயிருக்கிறவாழிக்கு, தகவன்றென்று- தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை கூவிவடன்றென்று, தம்முடை
யகாரமிணைகூவவாவதைக்கு விரோதமன்றென்றபடி. உரையீர்கள்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥ ம ॥

ஒழிவின்றி- விடாமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறைபும்- அந்தவிருநகரத்திலே வசிக்கிறவரான,
அவ்வூரில் ஹொரு காரியபத்தாலே யொருநாளுப் விடாமின்றிக்கே யிங்கே நித்யவாசம்பண்ணுகிறவனை
யென்றபடி. ஒண்சுடரை- மணிபோலேயில்லை, நிரதிசயபரமபோக்யனாயிருந்தானை
யென்றபடி. ஒழிவு- ஒழிகையிலே, பிரிகையிலேயென்றபடி. இல்லா- இல்லாதவளான, 'நவஹீகாகுபாஹீ
நா" என்கிறபடியே அவனைப்பிரியிலிவளில்லையென்னுமபடி யிருக்குமவளானேயென்று வடுகாயம். இது
க்கு மொழியாமென்கிறதுந் தாதேயமையும். அணிமுழலை- அழகியமுழலையையுடைத்தான, அணி- அழகியது,
முழலையென்று சுருங்குழலுமாம். வழுவிலா- வழுவுகையில்லாத, கிளிமொழியாள்- கிளிபோலுடையவுக்கியை
யுடையவளான வொருபிராட்டியானவள், அலற்றியசொல்- வருவித்தபாசுரத்திலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றினபிரா
ட்டி வாகூவாவமிதமாந்தாலே யென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறதேயமையும். வழுவில்லா- வரு
வுகையில்லாதவராய், வழுவு- வருவுகை, அந்தபிராட்டி வார்த்தையிலே யொன்றுங்குறையில்லாதவரான
வென்றபடி. வண்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார். வாய்ந்து- கிட்டி,
வசிவாக்குகளையுடைய வாழ்வார்களிலே உதவவாயத்தையுடையவராயென்றபடி. உரைத்த- அருளிச்செய்த
தான, இதுபத்துக்குமிப்பேரணம். வழுவில்லா- வருவுகையில்லாததான, தன்னொரு காரியபத்தாலே
பிரார்க்கள் கெடுகையிட்டுப்போகாததான வென்றபடி. ஆயிரத்து- வாவாவுத்தில், இப்பத்து- இந்த
மாசமாத்து, நோய்- வருகையை, சதுர்மூலமாவருகையிலை பென்றபடி. அறுக்கும்- ஹொடிக்கும், நிரு
தசுவ மூலத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையநுவர்த்தார்க்குகீமூலம். ॥ கக ॥

* மூலம்பிரமாநுவாதமிதமிலையிரீமதுபயவாதாரதாதாசார்யவர்யஸ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்யஸ்வாமிகாயநமஃ. *

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே வேதாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

(எங்கானலகம்.)

ஸ்ரீமான் வேங்கடேசார்யஸ்ரீ சைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்தி ஸாரதாரகம்
யோகிவாஹ * யதீந்த்ராதி ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ।
வேதாந்தாசார்யவர்யம் தம் வந்தே வேதார்த்த ஸாகரம் ॥ கூ ॥

(ஸ்ரீமான் வேங்கடேசார்யஸ்ரீ) கொங்கார்பூந்துழாய்முடி- மிக்கவாசிரஉத்தையுடைத்தான திருத்துழாய் போலேயும். (ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம்) திருமலையாழ்வார்க்கு- வாஜாநுங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (தீபக்தி ஸாரதாரகம்) செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்- திவந்தகாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரை யுடையவனாகையாலும். (யோகிவாஹ) திருமேனியடிகளுக்கு- வடிவழகாலேதானே யவ-ஹ்யோகிகளும் தோற்றவிருக்கையாலும், (யதீந்த்ராதி ரம்யஜாமாதரம்) திருமுழிக்களத்துறையு மொண்சுடர்க்கு- திருமுழிக்களத்திலே வகி-க்கைபாலே உரிவடிவுத்திற்காட்டிலும் மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனாகையாலும், (முநிம்) மாதரைத்தம் மார்பகத்தேவைத்தார்க்கு- பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலும், (வேதார்த்த ஸாகரம்) படர்புகழான்- நிரவயிகரீகி-ஐ யுடைத்தாகையாலும், (வேதாந்தாசார்யவர்யம்) புனக்கொள்காயாமேனி- செவ்விப்பெற்றிருக்கிற காயாம்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீவாணீவல்லபாஹ்வயம்) பொன்னுழிக்கையார்க்கு- இதுஉபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக்கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழிதிருச்சங்குகளை திவ்யாயுதங்களாக வுடையவனாகையாலும், சூழிஞாலத்தாலே திருமுழிகளத்தார்க்குஎன்று சாதாரணமாயெயிலேசொல்லுகிற சாலஜனங்கும் வம்சாவதீர்ணம். இப்படிகளாலே திருமுழிக்களத்தெம்பெருமானை வ-கரான வாவாய-ஹ-வத்தாலே விசதலக்ஷணராக 'எங்கானல்" என்கிறஷட்கத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥ கூ ॥

[* 'ஜ்யோகிராதி வ்யோமயோகிகம்யநாகஸ்ரீயாகலாவுகீ சது-ர்" என்று பதிவெண்ணுயிரத்திவ் வாம்.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை* நிறத்துமனத்தென்றிபசிர்த்தையினர்க்கு* வெறித்தண்

அ— (அறுக்கும்வினை) இப்படிஉத்தரக்ஷணம்பண்ணி பின்னையு மெம்பெருமானவரக்காணுமையாலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி உத்தரக்ஷணம்பண்ணினவாழ்வார் அவன்வாவுபார்த்தராதே இத்திருவாய்மொழியில் தாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தைச் சென்றேவணுமென்றலற்றுகை யவஸ்துதபன்றோவென்ன வவதரிப்பித்திக்கிறார் (இப்படியிதுகியால்) அவன்வருமளவும் பொறுதபடி வுரைவுத்தில் ஆராகிலுமிடம்பிறக்கையாலே

ம— ஆதத்து- தங்கள்வயிறுபத்திலே, அவனை- திரதிசயமொழுனை வம்வ-ஹரஞ்ஞை, நிறத்துமனத்து- நிறத்திற்கொள்ளவேணுமென்கிற வயிறவஸாயத்திலே, மனமென்று ஆகுணபாசுயிலவாயவாம். திவ்ஹலே வாகுசாகரித்தநாவுவித்தவேணுமென்கிற வயிறவஸாயத்தாலே பென்றபடி. ஒன்றிய- வாகாமுமான, நிற்தையினர்க்கு- விவேகையுடையவர்களுக்கு, விதாரயத்தையுடையவர்களுக் கென்றபடி. இதக்கு அறக்கும் மென்றிறத்தோடே யுவயம். வினையாயின- பாவமென்றுபேர்பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், ஆகுணயா வ-ஹ-வேண்களையுமென்றபடி, அறுக்கும். மோதிப்பதான, இது திவ்யதமரத்தக்குவிசேஷணம். வெறித்தண்

மூ— மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* குழாந்தும்வளைகள்புண்டுதம்மிலாடிகாடுபேர்க்கிக* 1கூ
கொடிபோரிடைக்கைகானகத்தவள்கேள்வன்* வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணாளன்* வெடியார்வினைதீர்க்
சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* யடியேனணுகப்பெறுமாண்டனைவம்மினீரே* 1உ

ஆ— சுவஸுஹோத்ரர்ப், ஹஸ்தஸூசகநாவெகூராயிருப்பா நுடைய தாவங்கலோப்போக்கும் திருநாவாயதயத் தென்நுக்கால் குறுகைகருவாயமுண்டிடையேவிவன்கிறார். 1கூ

(கொடிபோரிடை) பெரியபிராட்டியாரோடும் கர்ப்பின்னைப்பிராட்டியாரோடுங்கூட அவன்எழுந்தருளியிருக்கிற திருநாவாயிலை போப்புகுவிதன்றோவென்கிறார். 1உ

இ— தாமவகேபாகவேணுமென்று மிநாயிகிறாரன்றுகருதத்து. இம்முதற்பாட்டினையும் மிதிவஸுஹோ ஹீசம் அதில (ஹமவதி தாழிபாலே) 'ஆகத்தவனே' உதாழிபாக ஸ்ரீபவாதாயையும் (தாவங்கலோப்போ க்குமென்கிறவிதாலே) அறுக்குமவினைபாயின வென்கிறத்தினையும் (நடக்குமிதாழிபாலே) தாடோ ஈந்தினையும் சொல்லிற்றுயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

குறுகைக்கென்றது- கிட்டுகைக் கென்றபடி. உண்டேபோவென்கிறவிடத்தில் லகயாரணம் கூறாத வுவவிஷயமாம். உபாயமில்லாமற்போகாதென்ற நிலைக்குமேரவென்றபடி. 1கூ

* இரண்டாம்பாட்டு *

வரிவளையத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிதாழியால்) உதாரயத்துக்குத் தா தபமருளிச்செய்கிறார் (அவனிதாழியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைக் குவாடம்மஹிக்கு மேவென்றவரிப்பாட்டிலே புகுவதென்றேவென்று கூவிக்கிறரென்று லடமகியும்சொல்லிற்றுயிற்று. 1உ

* மூன்றாம்பாட்டு *

கலையில்மனமின்றியென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிசெய்கிறார் (தம்திகனித்தனையென்று) கலையிலே

மூ—முலர்ச்சோலைகள்- வரிஜலபூவாரமாய் ஸீதலமான வுஷ்ணோதகங்களாலே, வெறி- வரிஜலம், மாகவ யிலவஸுஹாரம், சூழ்- வரிவுதமான, திருநாவாய்- திருநாவாயென்கிற திவ்யதமஸ்தை, கொ டிபோற்று கருடாகருடங்களோபுடையவனை வெனக்கு, கொடிபன்- கருடன், இச்சுலோகத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடிபோற்கென்று ராஜபமாயிருக்கும், தினகாரமுடையார்க்கு விரோயியி வதர்க்கமானதிரஸத்தையும் கிட்டப்பெறுதபடி கருடாவாவத்தையுடையவனை வெனக்கென்றபடி. குறுக் குமவகை- கிட்டுமபூகாரம், குறுக்குமென்றது அத்திரஸமாவிஷயப் குறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைக்கு வாயிலுண்கை. உண்டெனிலோ- உண்டோ, லபிக்குமோவென்றபடி. 1கூ

கொடிபோரிடை- கொடிபோலே தநுசாரமாய் லகூராயான நிலத்தையுடையவளான, எர்- லகூரா ம், கோகுலகத்தவள்- கோகுலதவாவிநிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக்கென்றபடி. கேள்வன்- கதாரதிவரு னன, கேள்வனென்று கதாரதிவன், கதாரதிவதவுஹாரனவென்றபடி. "கேசுஷ்ணோவாஸ்யுதி" என்பாரும ருகேயிருக்க நானவ்வுரைக்காணப்பெறுதே மிழக்கவேவாவென்று கருத்து. வடி- வடிந்தநான, கூர்மாரனவெ ன்றபடி. வடிவை- கூர்மாரை, தீக்ஷ்ணமாரனவென்னை. தேவல்- வேலுக்குவஸுரூபஸங்களான, வேலென்கிறவா யாயவிஸஷம்போலே தீவ்ரதாரங்களானவென்றபடி. தடம்- விராலங்களான, கண்- லொசநங்களோடு டையவளான, மடப்பின்னை- மவதுலுவானவயபான நீளலைக்கு. பின்னை- நீளாதேவி, மணாளன்- நாயக னன, விடியான்- ஸஹாரணவன், இன்னுமுள்ள ஸஹஸ்ரநாமங்களாலே சவாரிஜ்ஞவிவவஹவனவென் ன்றபடி உறைவகிர்க்கிற, "மவாலஷ்மீவஸவிவெதவாமிரிவா நாஷ்ரவாவுதெ" என்கிறபடியேயிவ ருஹிதிகளோடுகூட வகண் வகிர்க்கிறவிடமானவென்று வடுகமும். சோலைகள்சூழ்- உதாநங்களாலே வரிஜபூகமான, திருநாவாய்- அந்திவதஸத்தை, அடியேன்- ஸஹஸ்ரநாமத்தினைகான், "நமவாவவஸ்ரீ ரிஷ்டாதி" என்கிறபடியே வவஸ்விய லெகாகயத்தங்களுக்கு மிட்டுப்பிறந்தவனென்றபடி. அணுகப் பெறுதல்- கிட்டப்பெறும்படியானதிநங்கள், அணுகுகை- கிட்டுகை, யனவதாலோ- எதுக்கோ, அந்த ரிப்போதே வாவேணுமென்று கூவிக்கிறபடி. 1உ

மூ— யவைகொலணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* கவைபின்மதியின்றிக்கண்ணீர்கள்கலுழ்வ* னவைபிற்
றிருநாரணன்சேர்திருவா* யவையுட்புகலாவகைதார்நாளறியேயினை* ॥ஈ॥
நாலாயிரமேபினைக்குள்ளைநாலு* மீராவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்த* னீளார்பலர்ச்சோலைகள்சூழ்
திருநாவாய்* வாளாய்தடங்கண்படப்பில்வீயவுரை* ॥உ॥

மூ—(யவைகொல) யென்றேதிருநாவாயை யணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் தம்முடைகண்ணீர் கண்பாய்ச்சாரவிருக்கிறநான் யெப்படிதரிக்கிறேனென்று நீரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யவரிஷத் திலே போய்ப்படுநாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥ஈ॥

(நாலாயிரமேபினைக்) திராவிடோபநிஷத்தாயிருக்கிற நாலாயிரத்தினுள்ளே மீராவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன். அடிமைசெய்யுமாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥உ॥

இ— னகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யவையுட்புகலாவகை தாரென்று) அவையுள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிவ்யவரிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுகவாசைப்பட்டவரிப்பாட்டிலே யங்குள்ளதிவ்யவரிஷத்திலேபுகவாசைப்படுகிறரென்று ஸ்வாபதேசஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥

நாலாம்பாட்டு.

தாரீப்வாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீராவயிகதாஹியால்) வாயுதேவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்யுமாணிதாஹியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யவரிஷத்திலேபுக வாசைப்பட்டவரிப்பாட்டிலே விகுண்டபர்யந்தமபண்ணை ஸிதாரயிக்கிறரென்று ஸ்வாபதேசாயிற்றாயிற்று. ॥

ஸ— அணுகப்பெறுநாள்- திருநாவாயைநண்கிட்டப்பெறத்தக்கநாள், யவைகொலென்று- எதுகளாலென்று, எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலித்தைச்சொல்லி மற்றைப்போது கூறுவாரைப்போதுபோக்கப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து. கவையில்- வ்யாவ்ருத்தியில்லாத, கவை- வ்யாவ்ருத்தி, மனமின்றி- ஸஹகரிகரணமில்லாமல், ஸநஸ்ஸுக்கு அவகாசமில்லாமலே யிருக்கிறபடி. கண்ணீர்கள்- ஆநந்தாஸ்ருக்கள், கலுழ்வன்- பரவஸியாயிருப்பன், கலுழ்கை- பரவஸிக்கை, நான்முகாதிகளுக்கள் பரவஸிக்கவிருப்பதென்றபடி. நவையில்- தோஷமிலாதவனை, நவை- தோஷமும், ஓர்ஆக்கூழி ஸர்வதோஷாஸ்ரிதனை வென்றபடி. திருநாரணன்- ஸ்ரீமந்நாராயணன், சேர்- வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள்- அந்தத திவ்யநகரத்திலிருக்கிற திவ்யவரிஷத்திலே, அவையென்று வரிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது- நான்பரவஸிக்கும்படியான, ஓர்நாள் அறியேன்- ஒருதினத்தையறிகிலேன், அந்தநிகமின்னதென்றறிகிறதில்லையென்றபடி. அந்தநாளைப்போல வாப்புகுந்தறதென்று ஸிதாரயிக்கிறபடி. ॥

நீள்- நீண்டவையான, கதிர்- ஸ்ரீமயூகங்களானவென்றபடி. ஆர்மலர்- ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, வரிவண்டினங்கள்- வரிஷ்டரான வென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உபவநங்களாலே வரிவ்ருதமான, அடிமைநம்மெய்ப்பைக்கு வாஸ்துவாகவுண்டான ஸ்வரூபத்தையுடைத்தான ஸ்ரமமென்றுகருத்து. திருநாவாய்- இந்த்ரலோகாதிகளுக்கும் ஸ்வாமியாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனென்றபடி. வாளாய்- வாளுக்குவாஸ்ரயமான, வாள்- வேலும், ஏயகண்- வாஸ்ரயமாகை, உள்ளுக்கீடுபட்டகாரங்களான வென்றபடி. தடம்- விசாலங்களான, கண்- மீன வடிவுகளையுடையவளான, மடப்- வைலக்ஷண்யமையான. ரக்ஷகத்வாணங்களையன்றிக்கே க்ஷுத்ரபாணங்களாலுமன்னை வஸீகரிக்க வல்லவளானவென்றுகருத்து. பின்னைமணாளா- நீலமேகத்ருசனாயகனானவனே, ஸ்ரமஹரமம்போயிருந்து தன்னுருக்குவருகிறவர்களை ஊர்கிட்டினவாறே தாய்தாரைப் பலகாலும்நினைக்குமாப்போலே வரவுமுகம்கிட்டினவாறே பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமார்களைபநுஸந்திக்கிறார். நானும்- கூநாதிகளும் ஸஸம்ராஜ்யராயிருந்தாலும், ஸமுத்ரராஜ்ரிகள்போலே நானுமென்றபடி. மீளா- வாநாவ்ருத்தியில்லாததான, அடிமைப்பணி செய்கைக்கு வாஸ்துவங்களான கூத்துக்களை, பணி- கூத்தும், செய்ய- பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன்- வந்தனனென்ன, எனக்குள்ளனை- மைகொண்டகூந்தலையுடைத்தான உன்னிலையெனக்கு வரிகூளைத்தங்களாயிருந்துள்ளவையான, நாளெல்- நாள்களையாளில், அறியேன்- அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்களெனக்கிப்போ

மூ— மணிவண்ணன் மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும்* கணைகழலுலகத்துயிர்த்தெவர்கட்கெல்லாம்* விணைவன்விரும்
பியுறையுறைதிருநாவாய்* கண்ணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்டேன்* ॥நெ॥
கண்டேனகளிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்க* டொண்டேயுனக்காமொழிந்தேன்றுரிசின்றி* வண்டார்

ஆ— (மணிவண்ணன்) ஸுஸீலஸுலபஸ்வாமிகளைப், பெரியபிராட்டியாரை நிரவதிகலாவண்ய-போகத்தையுடைய ஸ்ரீவைகுண்ட நிலையனான வெம்பெருமான் விரும்பியுறையும்திருநாவாயை இப்பொழுதுகூடப்போட கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றுரைவென்கிறார். ॥நெ॥

(கண்டேன்) எனக்காகத்திருநாவாய்ப்பக்கலில்கொண்டுநிற்கிற தேவபிரான்கோவே? உன்பக்கலிலே சரீரத்

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— இப்பாட்டிலே ஸுஸீலஸுலபதிகளோச்சொன்னது உலகுகளனைத்தென்னுமிங்கருத்தாலே (நீலா) ஸ்வரூபம். இப்படி பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமாரை யநுஸந்தியிக்கையாலே ஸுஜ்ஞாநிகளுமென்கிற மஹாகுணமித்திருநாவாய்மொழிக்கு வ்யதிரிக்தவாஹகமுமென்றுஸுஸ்பஷ்டம் "ஸுதீஜ்ஞாயாயஸ்ருஷ்டாஸுஜ்ஞாநிந:" என்று உபநிஷதுபாஹ்யரஹஸ்யத்திலே "விஷ்ணோர்ஹ்ருதயஸுஸ்ருஷ்டாநா" என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யாநத்திலே நாராயணாதிகள் வெளியிட்டருளினாற்போலே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸுஸ்நேஹமும் கைங்கர்யமுமன்றிக்கே ஸம்ஸ்லேஷாவஸ்தையிலே லீலிக்குமிறே. த்ருதீயபாஹுத்துக்குத் காத்ய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (தேவாதீ தாழியால்) இக்கென்கிறபாஹுத்துக்குத் காத்ய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (இப்பொழுதேயோடேயென்று) இச்சப்தார்த்தத்தையோடேயென்றபடி. கண்ணாரக்கண்டி தாழியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே தத்ஸாக்ஷாத்கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்தவரிப்பாட்டிலே தத்விஷயகியான திவ்யதேசத்திலுண்டான ஸந்நிதியை யாசைப்படுகிறரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் கைங்கர்யஸ்ரீயும் திவ்யதேசவாஸமும் ஸித்தோபாயமாகையாலே யிக்குவோடாகியில்லை. ॥நெ॥

ஆறாம்பாட்டு.

திருநாவாயிதாழிக்குத் காத்ய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவிதாழியால்) த்ருதீயபாஹுத்துக்குத் காத்ய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலேயிதாழியால்) துர்யபாஹுத்துக்குத் காத்ய-ஸ்மருளிச்செய்கிறார்

ஸு— வரப்புதகிறதென்றறிதியேனென்றபடி. ॥சு॥

மலர்மங்கைக்கும்- உஜ்ஜ்வலாவஸ்தையான பெரியபிராட்டிக்கும், மங்கை- யுவதி, மண்மடந்தைக்கும்- ஸ்ரீப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை- சுவையழகு, மணிவண்ணன்- நாயகனான, உலகத்து- லோகத்திலுள்ள, உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்- நித்யஸூரிகளென்கிற ஸ்வரூபஜ்ஞர்களுக்கும், கணைகழல்- நிவாஹகனான, விணைவன்- வாத்ஸல்யத்தையுடையவன், விண்- வாத்ஸல்யம், ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனவனென்றபடி. விரும்பி- ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலுமாதரித்து, உறையும்- வஸிக்கும்ஸ்தலமான, திருநாவாய்- அந்தஸ்திவ்யதேசத்தை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணார- கண்கள்விடாய்தீர்ந்து தாவுதல்களாம்படி, கண்டு- கண்ணாலேகாணப்பெற்று, களிக்கின்றது- கூத்தாடுகிறது, என்றுகொல்லென்றைக்கோ? அதிப்ரேமாதிவரமென்றுமிறே ஸிந்நாஸந்நமென்றபடி. [கண்ணாளன் விணைவன் கண்ணார என்பவை இடைகுறைந்துகிடக்கிறது.] ॥நெ॥

வண்டார்- வண்டுகளாலே ஆர்த்தவ்யாப்தங்களாயென்றபடி. மலர்ச்சோலைகள்சூழ்- வ்ருக்ஷஸுகுமாரங்களாலே வ்ருதமாயென்றபடி. திருநாவாய்- அந்தஸ்திவ்யதேசத்தை, கொண்டேஹீகரியாநின்றுகொண்டே, சுவையாரணமெயாமலுலகெஹவாஸம். இது ஆழ்வாரை வஸீகரிக்கைக்குபாயமாணதெனமென்று திருவுள்ளத்திலே நிதர்மாதரியாநின்றுகொண்டென்றபடி. உறைகின்ற- அங்கேவஸியாகிற்கிறவனான, எம்- எங்களுடையவனான, கூரிரும்பெல்லாம் வாலாமனவென்றபடி. கோவலர்கோவே- மஹாபாகநாயனே, கோவென்று நாயகன், துரிசு- சுவதும். பரமோதாரனாயிருக்குமாகிற வடிவுமென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், தொண்டேயென்கிறவிடத்தில் வகாரத்தை உனக்குவென்கிறத்தோடே கூடுவிப்பது. உனக்கே-நிரதிசயபோக்யனானவனக்கே, சுவையாரண மதுபோமவுலகெஹவாஸம், தொண்டாயொழிந்தேன்- வடிவு ஒப்பித்தேன், ஒழிந்தேனென்று "வரிஷ்டிகவாவபுராத்மைவ்ருத்யகரவாணி" மென்கிறகணக்கிலே

மூ—மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* கொண்டேயுறைகின்றவெங்கோவலர்கோவே* ॥கூ॥
கோவாகியமாவலிவினைநிலங்கொண்டாய்* தேவாசுரஞ்செற்றவனேதிருமாலே* நாவாயுறைகின்றவென்ன
ரணநம்பீ* யாவாவடியானிவனென்றருளாயே* ॥எ॥

ஆ—வ்யொஜநமான வ்ஹ்ருதயத்தையுடையேனை வென்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலே புன்னைக்கண்டுகளிப்பதென்றேவென்கிறார். ॥கூ॥

(கோவாகிய) கூறிதஜநவஸீவிதவ்ருத்தியும், கூறிதஜநாபிஷ்ட நிவாரணவ்ரதாவனுமாய், கூறிதவஸுவ்ரதனுமாய், கூறிதவ்ரஜஸுஹ்ருத்வாத்மகத் திருநாவாயிலே யவதீர்ணனுமாயிருந்த நாரணநம்பீ, ஆவாவடியானிவனென்றருளாயென்கிறார்.

(அருளாதொழிவாய்) கூஜ்ஜநமம்யமில்லாததொருபடி உன்னுடைய வ்யாவ்ருதவ்ரதாவமாணவிஹதகிவிஷயதிவ்யஜ்ஞாநத்தை யுன்கூவிவெயாலே யெனக்குத்தந்தருளினநீ, இன்னமுமுன்கூவிவெயாலே 'நம்மடி

இ—(என்னுடையவிதயத்தியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் சதீயவிஹதிகியழகை யநுஹவிக்கவேணுமென்றவிப்பாட்டிலே விஹதிகிஸாஜ்ஞை வவ்னை யநுஹவிக்கவேணுமென்கிறரென்று வ்யாக்கியும்சொல்லிற்றுயிற்று, நாலாம்பாட்டில் லெங்கையத்தை யவெகூவித்தார், இங்கே கூநுஹவத்தை யவெகூவிக்கிறாரகையாலே வ்யாக்கியில்லை. ॥கூ॥

ஏழாம்பாட்டு

கூஜ்யவாதத்துக்குத் காதாயத்மருளிச்செய்கிறார் (கூறிதகஜநவஸீவிதவ்ருத்தியால்) தேவாசுரஞ்செற்றவனேயென்கிறதற்குத் காதாயத்மருளிச்செய்கிறார். (கூறிதகஜநாபிஷ்டதாயிபால்) நாரணஸப்தவிவக்ஷிதாசயத்மருளிச்செய்கிறார் (கூறிதவஸுவ்ரதனுமாயென்று) அருளாயென்கிறத்தால் கீழ்தாம்விநாயித்தவஸ்துக்களெல்லாம் வரிதக்கைக்காகத் திருநாவாயெம்பெருமானைப் ப்ரார்த்திக்கிறரென்று, வ்யாக்கியுஞ் சொல்லிற்றுயிற்று. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு

மருளேயின்றியென்கிறதற்குத் காதாயத்மருளிச்செய்கிறார் (கூஜ்ஜாதிதாயிபால்) உன்னேயி தாயிக்குத் காதாயத்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவ்ரதிவெதாயிபால்) அருள்செய்திதாயிக்குத் காதாயத்மருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமி தாயிபால்) அருளாதொழிவாயென்கிறதற்குத் காதாயத்மருளிச்செய்கிறார் (வைத்

ரு—வ்யொஜநாதிஸாயத்வ்யாவர்த்தகங்களுடைய உவர்தியை விவக்ஷிக்கிறது. கணேடயென்கிறவிடத்தில் வகாரத்தை, இங்குளென்கிறத்தோடே சுருயிக்கிறது. இங்கே- இததிருநாவாயிலேதானே, சுவயாரணம் ஸ்ரீவெகுண்டாதிலொகாதார வ்யவஹ்ருதம். கண்கள்- நயநங்கள், கண்டு- உன்னை யநுஹவிக்கப்பெற்று, களிக்கின்றது- கூநந்திப்பது, என்றுகால்- என்றைக்கோ, அந்தநாளிப்போது வாராதேயென்றபடி. ॥கூ॥

கோவாகிய- வ்ரதியான, உலகுஜனத்தள்ளி யெத்ரலொகுத்துக்கும் தானேவ்ரதியென்று தன்னேபதி தாகித்துக்கொண்டவனெனவென்றபடி. மாவலியை- மஹாபலியை, நிலங்கொண்டாய்- ஹரிதியைவாங்கினவனை, இங்கு ஸிகழ்க்கவம் த்ரிபதிவ்ரதாஹாவ்ருத்தவ்ருத்தம். மஹாபலியவஹரித்த ஹரிதியைவாங்கி ஜகதுக்குக்கொடுத்தவனை வென்றபடி. தேவாசுரம்- தெவாஸுரவிரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தெவாஸுரவிரோதத்துக்குப்பேர். செற்றவனே- தொலித்தவனை, கூஸுரைநிரஸித்து தெவாஸுரவிரோதத்தைப் போக்கினவனெனவென்றபடி. திருமாலே- ஔகூஷிபினிடத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனை, மால்- வ்யாமோஹம், உத்தமனை- வாஸ்ரீதாரகூஷணத்துக்கும் வ்யதிகரணநிரஸநத்துக்கும் நிர்தோஷமான ஔகூஷீஸம்பந்தத்தையுடையவனை வென்றபடி. இத்தாலேயவனுடைய வாத்ஸல்யாதிகளும் வ்யாப்தமாயிற்று. நாவாய்- திருநாவாயென்கிறதிவ்யதேசத்திலே, உறைகின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை, என்ரணநம்பீ- எனக்கு வாத்ஸல்யாய் கூஸ்ரீகவாதயுதிரூபங்களையுடையனை வரிவதிணர்தனை, நம்பி- வதிணர்தன், ஆவாவடியானிவனென்று, ஹா! ஹா! நம்முடையதாவனிவனென்று, ஆ ஆ என்கிறவிடத்தில் வ்யஸனாகாராஹிதம். அய்யோ திதிகாரகூருணம்படி நமக்கு கூவாயாரணதாவனிவனென்றபடி. அருளாய்- கூபிவெபண்ணவேணும், என்றுதிநாயகத்தனேயெல்லாம் தலைக்கட்டித் தந்தருளவேணுமென்றபடி. ॥எ॥

மூ— அருளாதொழிவாய நுள்செய்தடியேனைப்* பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்* மருளே
யின்றியுன்னை யென்னெஞ்சகத்திருத்தற்* றெருளாளதரு தென்திருநாவாய் பென்றேவே* ॥அ॥
தேவர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்டற்கரியன்* மூவர்முதல்வனிணருமுலகானி* தேவன்விரும்பியுறையுந்
திருநாவாய்* யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தா* ॥கூ॥

ஆ—யானிவன்' என்று விஷயீகரித்தருளி, அடியேனையுன் பொன்னடிக்கீழ்ப் புகவைத்தரு
ளாதொழிவாய், திருவுள்ளமானபடிசெய்தருள், என்றுவிகாண்டு எம்பெருமானையிரந்தாகிறார். ॥அ॥

(தேவர்) ஐஹாதிகருகடய வகூராராதிகரணங்களுக்கும் கமொவரனப், ஐஹாதிஷுவராக வதிஷு
ஜகுஹிதிஷ்டாணத்ராண வம்வஹாரணலீலனை வெம்பெருமான் விரும்பிக்கொண்டு வஸவ்ஹாலஹலபுறை
கின்ற திருநாவாயை அணுகப்பெறுமவர்கள் என்னவாபுப்பணனிஜ்ஜகளோ, நான் வாஹுஹீ நயுமுங்கை

இ—தருளாதொழிவாவென்று) வலி காயஸ்மருளிச்செய்கிறார் (திருவள்ளிகேணிபால்) இன்றுதாகிறானென்ற
து- வெறுக்கிறானென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே தாமநிமவதித்தபடி டெருளாமையாலே திருவள்ளங்கலங்கி யிப்பாட்
டிலே எம்பெருமானவெறுக்கிறானென்று வாபகீசொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கூஉவாதத்துக்குத் காதபஸ்மருளிச்செய்கிறார் (ஐவெஹாகேணியால்) ஸிதீபவாதத்துக்குத் காதயஸ்
மருளிச்செய்கிறார் (ஐஹாதிஷுவரதேணியால்)இனி என்கிறவாதத்தாலே வஸ்ரிஹிதமாகிறவயஸ்த்தையருளிச்
செய்கிறார் (நானிகேணியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம்வெறுத்துச்சொன்னவிடத்திலு மவனிருவிம்மவஷு
கூடாகும் பண்ணுதொழிந்தவாதேறயிப்பாட்டிலே வுயிராகிறானென்று வாம்தகியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥கூ॥

மூ— மருளேயின்றி- கூஜ்ஞாநமேயில்லாமல், மருள்- கூஜ்ஞாநம், எகாரம் வாகுஹிஸாதிவ்யுதிவ்யுவஹேதுகமாய்க்
கொண்டு கூஸுவஹிவ்யுதீவாரம், கூஜ்ஞாநமம்யமுமில்லாமலென்றபடி. உன்னை- வ்யாபிவாபிவபாணவி
வஹிதிகளாலே கூவரிஹிஜனனவுன்னை, என்னெஞ்சத்து- என்கிநவ்ஹ்ருதயத்திலே, இருத்துந்தெருளே- வரீஷ்டி
தனைக்குகிற வஸ்யுக்ஜ்ஞாநத்தையே, தெருள்- வஸ்யுக்ஜ்ஞாநம், ஒநொஜந்மாய் உன்னை நிரவதிகமாக விஷ
யீகரிக்கிற வாகஸ்மிகஜ்ஞாநத்தையேயென்றபடி. எகாரம் வரூகூதவிஷயஜ்ஞாநவ்யுவஹேதவாம். தரு- தந்
தருளினவனான, மயர்வறமதிநலமருளினனென்றதை யநவஸந்திதபடி. தென்திருநாவாய்- வரூபாமான திரு
நாவாயிலேயிருக்கிற, தென்னென்று வரூபாம், என்தேவே- என்னுடையதெவமே, தேவு- தெவம், என
க்குவரூவகுமும் வரூவ்யுமுமானவனேயென்றபடி. அருள்செய்து- என்பக்கலிலே கூபிவெபண்ணி, அ-
யேனை- உனக்கு நிதிவிஸ்லேஷஹேதுவான்னை, பொருளாக்கி- ஒருவதாயஸ்மாக்கி, பொருள்- வதா
யஸ்ம், தாணாதிகளைப்போலே யுபவகூயாதே ஸ்வீயகைங்கர்யவிஷயீகரித்தென்றபடி. உன்பொன்னடிக்கீழ்-
உன்னுடைய வ்யவஸாயங்களான திருவடிகளின்கீழே, பொன்போலும் மளவ்யுதிவ்ய வ்யவஸாயபவாம் புக
வரிவெஸிக்குமபடி, வைப்பாய்- வைத்தருள், அருளாதொழிவாய்- அப்படிகூபிவெபண்ணுதே தாழாதொழி
துவிடு, உனகைங்கர்யம்செய்தருளாயென்றபடி. வெறுப்பாலே அருளிச்செய்கிறபடி. ॥அ॥

தேவர்முனிவர்க்கு- ஐஹாதிதெவர்களுக்கும் வாபகாதிஷுநிகளுக்கும், என்றும்- வஸவ்காலமும்,
காண்டற்கு- வகூராராதிகரணங்களாலே காண்கைக்கு, அரியன்- கூபகாயனன, வபதிஷத்தாலே கா
ணவபகாயனனவென்றபடி. மூவர்முதல்வன்- ஐஹாவிஷ்ணுருத்ராதிகளுக்கும் காரணஹேதுவான, ஒரு- கு
தீதியனன, மூவுலகாளி- மெத்தவொகூநிவ்ர்வாஹகனன, கூகாகூகாகூதிவெஹேதுந கீர்வியங்களான
வஸவ்ம்வாகங்களுக்கும் நிவ்ர்வாஹகனனவென்றபடி. தேவன்- தெவபஸீயன், வரூஷ்ணாதிவீவாஸீயனன
வஸவ்ஸ்வாமியென்றபடி. விரும்பி- கூதரித்து உறைபும்- வஸிக்கிறவிடமான, ஐஹாதிகளிற்காட்டிலும் வஸ
வ்ர்யகூராரதெவாஹகனன வீஸ்வரன் கூகாராபம்பண்ணிக்கொண்டு நிகாவாவம்பண்ணுகிற தெவமா
னவென்று வடாஸ்ர்ம். திருநாவாய்- அந்தர்யாநமாத்தை, இதுக்கு அணுகப்பெறுவாரென்கிறத்தாடே
யாபம். இனி- நான்காணப்பெறுதேமுடிந்தபின்பு, அந்தோ- அப்போ! தாம்காணப்பெறுமையாலே வெ
க்கிறபடி, அணுகப்பெறுவார்- கிட்டியநாவஸிக்கப்பெறுவார். அணுகை- கிட்டுகை; யாவர்- ஆர்களோ! எ
ந்தமாபுவான்களோவென்றபடி. அவர்கள் துர்லபரல்லர்; நிதாவஸ்ரீகளென்றகருத்து. பரமதாபா

ரூ— அந்தாவணைப்பெறுகளென்றபடி. சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழைப்பன். கொந்தார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ்திருநாவாய். வந்தேயுறைகின்றவெட்மாமணிவண்ணை. ய॥

வண்ணமமணிமாடநன்னாயுள்ளாளென்க. நிண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன். பண்ணார்தமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார். மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே. ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ஙக॥

அ— என்றும் சொல்லுகிறார். ரு॥

(அந்தா) இப்படியுண்மை யாசைப்பட்டிப்பெருதேபொழிந்தாலும் நிராசையிடமாட்டாதே பின்னையும் என்னெஞ்சு ஸ்மிருதிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து என்றபடி. என்னெஞ்சு ஸுகப்பிறவிதன் றெப்பாதும் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழையா நிற்பனென்கிறார். ஙக॥

(வண்ணம) இத்திருவாய்மொழிவல்லார் வைஷ்ணவகுலத்தில் விஷ்ணுபக்தியிலுண்டாகின்றவர்களென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ஙச॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ— இப்பாட்டினை வேறு காரணமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதழியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸம்மதமுமாயிற்று. பிரணயமென்கிறதற்கு அழையாநிற்பன் என்கிறதேபாடே பயம். திருநாவாயிதழிக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சுஸ்மிருதிக்கைக்காகவிதழியால்) வாழ்முதலாகத்தி லவிவேகியான வாழ்வை பயனாகவுணர்த்தி யபேக்ஷிக்கிறார் (என்றேவிதழியால்) ங॥

* நிகமனம். *

காரீயவாழ்வுக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவிகைதழியால்) ஙக॥

ரா— வடிவெழவாய்ப்ப' என்று வகுலகிரிவிலவித்தாப்போலே விலவிக்கிறபடி. ஙக॥

கொந்தார்மலர்-- நிஜரூபமெண்ணெங்களாயிருக்கிற வாஸுதேவனுடைய யுடையவனான, கொந்து- நிஜரூபமாயிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ்- உபவநங்களாலே வரிவ்யூகமான, திருநாவாய்- அந்த ஸ்தலத்திலே, வந்தேயுறைகின்ற. வீரஸ்வரூபத்தோடே ஸ்ரீமதுரை கோட்டைநின்றும் வந்தே நிர்வாஹம் பண்ணுகிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ப்ராப்தஸ்மரணத்தைக் காட்டுகிறது. எம்- சுலபரான, என்னெஞ்சு ஸம்ப்ரமாதிசயத்தோடே விருக்கிறவனென்றபடி. மாமணிவண்ணை- நிரதிசயபோக்யமான நீலமணியினுடைய வண்ணத்தையுடையவனேயென்றபடி. அணைகப்பெறுநாள்- உன்னை நான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றே! வென்றுரைத்தது மயர்வுமாயற்கம், விரஹவ்யஸநாதிசயத்தாலே சுயேச்சையாயிருக்கிறது. அந்தோ! என்று- அய்யோவென்றிப்படி விலவித்து. எப்போதும்- வலக்காலும், சிந்தைகலங்கி- மனஸுக்கத்தாலே ஸ்தூலபம்கலங்கி, திருமாலென்று- ஸ்ரீபர்வதீயென்று, கூவெதக்யானவரவை ஜாதாவி தாக்கள்தேரைச்சொல்லிக் கூப்பிடுமாப்போலே யென்றுகருத்து. அழைப்பன்- சூசூ ஹதபபண்ணுகிறபன் ய॥

வண்ணம்மணியாட- நாநாவர்ணங்களாலி ரணிதபலவநங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று ரத்நஜாதிவிஸேஷம். நன்னாவாயுள்ளானை- நல்லநாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிசயபோக்யமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற ஸ்ரீயபதியைக்குறித்தென்றபடி. இதுக்கிப்பத்தும் வல்லரென்கிறதேபாடே பயம். திண்- த்ருடமான, நம்- அழியாதான, மதில்- ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, தென்- வாத்ஸல்யமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்துளென்கிறதேபாடே பயம். பண்ணார்- தீ நிஸர்க்கமான, பண்- தீ கீ, தமிழ்- த்ரவிட ஸுதிகளுடைய, ஆயிரத்து- ஸங்க்யாதத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும் கலந்துகாலக்ஷேபித்தவர்கள், மண்- ஸ்ரீபூமியை, வைஷ்ணவஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஆண்டு- ஸ்வாதந்த்ர்யமாகவநுபவித்து, ஸமஸ்தாபசாரவிஷயபத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டநுபவித்தென்றபடி. மலரினைகையே- ஸ்ரீபூமிகேபோலே, ஏகாரம்ஸ்வாமித்வத்தைக்காட்டும், மணம்கமழ்வர்- வாஸனைம்வீஸப்பார்கள், ஒருநாளாகவைகீங்கலுமுபயோகம், வாஸுதேவாதிகளாவரென்றபடி. நிர்வஹநகியிலேபோய் ஸமஸ்தநுபவவைகுண்டபோலேஸ்ரீபூமிகேபோலேவாஸுதேவாதிகளாவரென்றபடி.

ஜ்ஞாநவைராக்யபக்திகளையுடைய ஸ்ரீமதுரகவிதாஸநாதாஸ்ரீமத்வெங்கடேசார்யதநயர்.

ஸ்ரீ:

ஆழிவொவநிஷதாகபாராதாவலிஃ.

(அறுக்கும்வினையாயின.)

ஃஸ்ரீதஜ்யுகவொமா * ஒவிவவஸ்விதிகஸ்ரீவவொவாவ்யுஹாவாஸ்

ஹஜிஜ்யாவிஷ்ணுஸ்வபாவிவொமாஒவதாரணஒஸாவஸாஹவபாகஸ்வஹதாஃ।

வஃவ்யாசூகுவாஸ்வஸ்ரவொயவசூஒஸ்ரிகவஸாகுவாஸ்வஸிஸ்வஹஸ்வா

ஹ்குஜ்யாஃ ஸ்ரீஸஸ்ரோஸ்ரிஃவ்யாயபகிவஸ்ரஜ்ஜாநிஹாவெதநாயம் ॥கக॥

(ஸ்ரீதஜ்யுகவொமாஸ்) உ* கொடிபோரிடைக்கோகனகத்தவள்- கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையை யுடையவளாகையாலும், (ஸ்ரவிதிகஸ்ரீவவொவாவ்யுஹாவாஸ்) ங* திருநாரணன்- கீழ்சொடவஸொஹாகிஸ்வபம்சொல்லப்பட்டது. மேல் ஸ்ரீணவிஸவவளஷஷ்யும் சொல்லுகிறது. "ஸ்ரீயபதிஸ்ரபதி ஸ்ருணோதிஸ்ரவயதி ஸ்ருணோதி" என்கிற ஸ்ரௌதிகளையுடைத்தாய்ப் ஸ்ரஹ்மருத்ரகீதிஹாஸ வ்ராணங்களிலே ஸ்ரஸித்தமான ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்திலே வாசிக்கையாலும், (ஹஜிஜ்யாவிஷ்ணுஸ்வபாவொமாஸ்) சு* மணாளன்மலர் மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும்- மண்மடந்தையென்றது கீழ்மேலும்சொல்லும் நப்பின்னைக்குமுபலக்ஷணம் ஹ்ருஷீகேஸாதிகளை விஸேஷிகியாகவுடையவளாகையாலும், (கவதாரணஒஸாவஸாஹவய-ஸ்ரஸ்வஸதாஃ) எ* மாவலியைநிலங்கொண்டாய்திருமாலே- கவதாரஸ்திலே "விஷ்ணுர்விக்ரமணே விஷ்ணுர்விஷ்ணுர்வை யஜ்ஞ ஸ்ரஷ்ணுர்வை விஷ்ணுர்ஹவ்யம் ரக்ஷது விஷ்ணுர்ஹவ்யம் ஸ்ரஷ்டுர்யஜ்ஞம் விஷ்ணுர்யஜ்ஞபதிர்மஹாபுருஷோ மஹாபுருஷாயாவாஹயாமி" என்கிறபடியே அந்தந்தஒஸை க்கு கரணமாக எம்பெருமானைஸ் கவதரிக்கையாலும், (வ்ருஹதாஃஸம்யாதூகுவாஸ்) கூ* திருமாலென்று- எம்பெருமான் ஸ்ரீதரனுடைய தொஷங்களைப்பாராதே கரணஸ்ரவிதையாயிருந்து வஸிப்பிக்குமவளாகையாலும், (வ்ரவொயவதூ) அ* தெருளாதது- தெளிவு நமக்கு ஜ்ரஸாஸிமாணவஸிவாகத்தை யுண்டாக்குமவளாகையாலும், (ஊரிகஹாகுவாஸ்) எ* தேவாசுரஞ்செற்றவனே- ஸ்ரீதரக்கு விரோயிகளைப்போக்குமவளாகையாலும், (ஸஸாவஸ்ரஹாவாஸ்) கூ* அணுகப்பெறாள்- எப்போதும் ஸஸ்ரிஹவிவிதபாயிநக்கையாலும், 'ஸாகவிஸ்-யிமி' வொஸ்ரவ-ஸ்ரகூரமகிம்' உதாஹிகளிற்படியே நிரவயிகஉபாகூளைஹாய-ஸ்ரஹிகளை யுடையவளாகையாலும், வனவம்ரஸ்விவொபான பிராட்டிக்கு வல்லனை எம்பெருமானை ஸொஹவிகியான ஜாயையையுடைபவனுக "அறுக்கும்வினையாயின" வென்கிறஒஸகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥கக॥

இத்திருவாய்மொழியிலே ஐந்துபாட்டுக்களிலே பிராட்டிஸம்வைபயம்சொல்லுகையாலே

ஐந்துபாட்டுகளிலும் இதுவே விவகூஷிதமென்றுதிருவுள்ளம்.

[*ஜஹதிஸ்ரீவவொவாவ்யுஹாவாஸ்' கூகஅம்' என்றுபாடம். முதற்பாட்டில் குறுக்கும்வகையென்று ஸஸாவஸ்ரஹகுமும் ஆறும்பாட்டில் கோவலர்கோவேயென்று கவதாரணஒஸாவஸாஹவய-ஸ்ரமும் விவகூஷிதம். இது பதினெண்ணுயிரத்தின்படி. ஸ்ர என்பதை ஸாவவ்யாநமாகக்கொண்டு அதையுடையவளானது கொண்டு ஸ்ர-ஒ தீனன்று ஒகுவஜமாக்கி மேலே வஹ-வீ, ஹியாயிருக்கிறதென்று ஸ்ரீவெங்கடேஸாய-ர் திருவுள்ளம். ஒநயா-ஸ்ரவின்மேல் ஸாவெஷ்டிப்பண்ணி மஸாஹநாஒஸ்யவ்யாஹ்ஸாவஸ்ரஸ், என்றுதல் மஸாஹநஸ்ரஸ்ய நுதஜ ஹ-ஸ்ரிக்ஷிப்பண்ணி வஸ்ரஸ் என்றுதல், வைத்து தாஒ்ஸ்ரீஜாயாயவ்ய என்று ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வத்தில் ஸாமஜஸ்யமான விவக்ஷையுடையவனென்றுகருத்து. "வஸ்ரஜ்ஜாநயெவிஷ்ணவே" என்னுமிடத்தில் ஸாயணன்இவ்வாறே வ்யாவ்யாநம்பண்ணினன். வஸ்ரஷ்டாஒ்ய தீதிஜஒயாவிதாஃ ஹவஷ-ஸ்ரெஷ்டாதநாஸ-ஸ்ரகாஸ் ஹ-ஸ்ரக்ஷிவிவஸ்ரஜிஹ ஹவஷ-ஸ்ரிவெந ஹவ்யாணஸ்ரணங்களைவிவகூஷித்து ஸ்ரெஷ்டாதநத்தையும்விவகூஷித்துப் பொருளிகாள்ளிலுமாம், என்று நம்மாவாய-ர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.]

ஸ்ரீஒவிதநிஜாஸாஜஒஹாஸெஸிகாயநஒஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

மூ— மல்லிகை கமழ் தென்ற லீருமா மேலா

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி வ்ருஷ நமத்ருமானவாறே, கந்ருவகேஷத்தாலே தம்முடைய வ்ருஷநத்தை ப்பேசுகிறார். வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்தாளொருபிராட்டி, அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதானதுவந்து, அவன்ருன்வாராமையாலதிருஷ்கேவலமேஷாய் மல்லிகைகமழ்தென்றல்

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

இ— அறக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ், என்கிற விவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளிலும் விரஹவ்ருஷநம்நடவாநிற்கக் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலில்லாத கந்ருவகேஷமித்திருவாய்மொழியிலுண்டாவானேனென்ன? வருவிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவிபால்) இப்படியென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வார் வைஷ்ணவகாரமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கச்செய்தேயும் வ்யாமுக்தியிலே தம்பெறுதாழ்ந்த விம்ஸ்வபாவத்தாலேயென்றபடி. அவ்வந்ருஷகேஷமவ்ருஷ்ணாவனைதென்ன? அதைக்காட்டாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாவ்யாக்ஞை செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரையிதுவிபால்) அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவாக்கடவிய அந்தியம்போதென்கிறவித்தால் விஷ்ணுநந்ருவகேஷமேயகமென்கிற ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளுக்கு வ்யாவ்ருத்தமென்று வுசிதமாயிற்று. வாராமையாலென்றது— கோஷ்டிவிஸ்ருஷ்டிக்கையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸம்ப்ரதாயம்போலே இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கை ஜாதிவிதிதஸ்வதர்மமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் "கோதிதஸ்ஸாயந்தநம் தோஹிதாஸ்ஸாயதநாஸ்ஸாயம்" என்றிருக்கிற ஸ்ம்ருதிக்கு அந்தப்பகலெல்லாமொருபடிகழிப்பப்பெற்று கோஷ்டிமீண்டுவரக்கடவிய ஸம்ப்ரதாயம்வந்து. கோஷ்டி மீண்டுவரக்கடவிய பசுக்களும்வந்துபுகுந்து கோஷஸமவாயஸம்வங்களுடைய வெண்ஸாதவிகாஹங்களும் நெடும்போதுதுடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன்வருகிறானென்று நிஸ்சயித்து ஸ்வயோக்யஸ்ருஷ்டிதையாய் தான்கூரிதவ்ருத்தையாயிருக்கிற உபமேயமிலே அதிஸ்ம்ருதிலே ஸ்ருஷ்டிகாண்ஸாதிஸ்ருஷ்டிகளும் ஸம்ப்ரதாயஸ்ருஷ்டிகளும் ஸாஸ்த்ரஸ்ருஷ்டிகளும் கிருஷ்ணவிகவிதவியக்ஞாஸ்ருஷ்டிகளும் வீதிஹோத்ரயாகங்களும் தத்தீபஸ்திவ்ருத்திக்கு ஸ்ருஷ்டிகங்களான வ்ருஷ்ஸ்ருபநாதிகளும் மற்றுமுள்ள வ்ருத்தநவநமஸ்காரங்களுமெல்லாம் வஸ்துக்களானவளவிலே அவன். கோஷ்டிதாம்பிஸ்தாலும் விரஹவ்யஸனாவபவமும் ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால் கோஷ்டிதாம்பிஸ்வைத்திலே கந்ருவகேஷமிஸ்ரபாவனென்றுகருத்து. இந்த ஸ்வாவதிகாரத்தில் ஸம்பிரமோபாயத்தில் உபாதாநத்திலே விஷ்ணுஹ்ருதயாகூடத்திலே கோபாலர்நம் ஸ்தாபித்தருளினார்*

பத— மல்லிகைகமழ்- ஜ்ஞாநவிகாஸகரமாயிற்கிற, கமழ்தல்- விரிதலெனக்கை, ஜ்ஞாநாதிகர்க்கு ஸ்வரூப, யாதிகளும் மற்றுமுள்ள வ்ருத்தநவநமஸ்காரங்களுமெல்லாம் வஸ்துக்களானவளவிலே அவன். கோஷ்டிதாம்பிஸ்தாலும் விரஹவ்யஸனாவபவமும் ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால் கோஷ்டிதாம்பிஸ்வைத்திலே கந்ருவகேஷமிஸ்ரபாவனென்றுகருத்து. இந்த ஸ்வாவதிகாரத்தில் ஸம்பிரமோபாயத்தில் உபாதாநத்திலே விஷ்ணுஹ்ருதயாகூடத்திலே கோபாலர்நம் ஸ்தாபித்தருளினார்*

மூ— வண்குறிஞ்சிபிசைதலுமாலோ* செல்கதிர்மாலைபுமயக்குமாலோ செக்கர்நன்பேகங்கள்சிறைதக்குமாலோ* வல்லியந்தாமரைக்கண்ணினைம்மானைக்கனிவாயமுதம்யானோ* புல்லியமுகிலைநெற்றோளைநங்கொண்டு புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ* ॥க॥

ஆ—முதலான வடாக்ஷரங்கள் என்னோடொத்திருக்கின்றன, சுஶ்ரூஷாகரான வளர்ப்புத்தாய்மார்களைப்பெற்றிருந்த வெம்பெருமானைப்புல்கி அதுவேபோதுமாயிருந்த விம்முகிலையும் தோள்களைப்புல்லிக்கொண்டு புகலிடமறிகிலேம், முடிவுதேடுவதென்று கூப்பிடுகிறாள். ॥க॥

முதற்பாட்டு.

இ— தூதீபவாதிந்துக்குத் தாதுபாகநுளிச்செய்கிறார் (சுஶ்ரூபாகமுடிவால்) புகலிடமறிகிலமென்கிறதோடு வாதிவ்யாகாரத்தால் புல்லிபடுவதற்கிறத்தில ஸாமித்தவஸ்துத்தைபருளிச்செய்கிறார் (அதுவேபோதுமாயிருந்தவென்று) புகலிடமறிகிலமென்கிறதற்கு ஸாமர்த்யமருளிச்செய்கிறார் (முடிவுதேடுவதென்று) ॥க॥

ஈ—மென்றும் ஊழ்வினைவந்துதிகளான வருபத்தங்களை, இவையிரண்டாலும் கூத்துஜ்ஞர்வம் மதுவாதகமாகிறது, கூவாணத்துக்கொருபுறம்யாமெரியாயிருக்குமாப்போலென்றிக்க ஸமபதாரோகத்துக்கெங்கும் யாமெரியாயிராநின்றதே என்றுகருத்து. “யாதிவ்யூரஜணீயாதி தயாலவஹவவஜ்ஜிதே। தாதெவ்யாரஜணீயாதி ஜீவ தொதெதயாவிநா ॥ வஷவோஷவெஹாவாய வஷவஹிஶாவஹம்। காவிவிஜயதங்காஜ்ஞோ வாவகஹர்கிதோதே” என்கிறதண்டகத்திலே தஸ்யாம்ரூஷதிவிஶயித்தில கூநநுவெதகோவாயிருந்தவஷ்டாவே இப்போது தாஹகமாவதேயென்றஹிப்ராயம். வண்- ஶிலாவர்ஷமான, குறிஞ்சிபிசை- குறிஞ்சியென்கிற மாநவிஶஷமானது, பீதிஜ்ஞர் வாய்ராகாயத்திலே யாஜ்ஞிகமாகப்பண்ணுகிற மாநவிஶஷமென்றபடி. தவரும்- ஶரீரத்தைத்துளையாநின்றது, தவர்தல்- துளைத்தல், ஶரகதம்போலே ஶரீரத்தைத் துளையாநின்றதென்கிறார். ஆலா! ஹாகஷ்டம், செல்கதிர்- செல்லாநிற்கிற கதிரையுடைத்தான, கதிர்ஸஹஸ்ரம் ஹாநிஸம்பவம்போலே கிரணத்துக்கும் சூழ்கிரணத்துக்கும்பேர். சுவஸ்திபாநின்றுள்ள வாதிதைவத்தையுடைத்தானவென்றபடி. மாலையும்- வாம்பெயரும். மாலையென்று ராத்ரிக்கும் வாம்பெயருக்கும்பெயர். மயக்கும். மோஹிப்பியாநின்றது, வாய்விட்டுவிலாபிக்கவுமாட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதென்றபடி. ஆலா- ஹாகஷ்டம்! செக்கர்- சிவந்தவையான, வாயுராஜாஜ்ஞையைதகவிஶஷங்களானவென்றபடி. நல்- நல்லவையான, உம்மை நீலமுணிஹரிஶுங்களானவென்றபடி. மேகங்கள்- மேகங்கள், சிறைதக்கும்- ஶரீரத்தைச் செதுக்காநின்றது, சிறைதக்கை. தக்ஷணம்பண்ணுகை, வீதாம்பராயுங்கூதமான வவன்திருமேனிக்கு வாராகங்களாய்க்கொண்டு வர்ம்மிபாநின்றனவென்றபடி. ஆலா! ஹாவைத, இங்கு ஶுயபுராணாதிகள்தோறும் தனித்தனியே ஆலாவென்றது இவை போரொன்றின்வீர்யாதிஶயமே ஹேஹுவாமென்னைக்காக. அல்லி- விகஸிதமான, அம்- அழகியதான, ராஜீவலோசநி மஹாலக்ஷ்மி கலத்ராஜி நாராயணனென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன்- வேடும்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனை, எம்மான்- அக்கண்ணழகுக்கு வாராணநாயனை, ஆயர்கோளரை- மோவாயிலுரோமனை, ஏறு- வ்ருஷபமும், பெருஞ்சினமென்றபடி. “வாம்ஹாஞ்ஜலிர்வ்ரதவஹா நிணம்” என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே மோவாய்க்கோளையும் வஶீகரித்துக்கொண்டவனை வென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் கூவிவிலாபங்களை வஶீகரிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. அரியேறு- விரோதிரூபமான, அரி- ஹரி, வர்ணமென்றபடி, இப்படி தன்னுடைய வளர்ப்புத்தாய்மாரிலே ஸ்ரீவாமனவிலாஸமாத வெல்லாரையும் வஶீகரிக்கையாலே ஶுத்தவர்ணமான்பேடைபோலே ஶிவந்தவஸ்துவாயிருக்குமவனைவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, வாம்ஸ்ரூஷதிவிஶயித்தில நம்பக்கல கருணைவாராமையாலிருந்தவனை வென்றபடி. பூ போன்- சூழ்ய-ஹஸ்திகன், புல்லிய- மாஶவரிஷ்வாமப்பண்ணின, புல்லுகை- வரிஷ்வாமிக்கை; சகவரிஷ்வாமமே யாரகமாயிருந்தவையானவென்றபடி. முலைகளைத்தோளுங்கொண்டு- வக்ஷஸ்ஸ்தலங்களையும் தோள்களையுங்கொண்டு, நாணைநுபடியாறியிருக்கிலும் மவனகர்ஷணப்பண்ணிப்போன விவ்வவயவங்களுடைய வரிகாவத்துக்கென்செய்வேனென்று கருத்து. புகலிடம்- ஒதுங்குமிடம், ஶுயபோராதாதிகள் நவியாதபடிதொடங்குகைக்கொரு வ்யூஹத்தையென்றபடி. அறிகிலம்- அறிகிறோமில்லை, சூதநிவஹ வாவஹம், அவஜ்ஞாபரிக்ருதிருக்கிற நமக்கு ஶுயபோராதாதி வாயகவஸ்துக்களென்தும் வ்யாவ்ருத்தானபின்பு இனியொதுங்கவிடமில்லை

ஸு—புகலிடமறிகிலந்தபிபமாலோபும்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ* பகலெடுமாலைவண்சாந்தமாலோடஞ்சம
முல்லைதண்வாடையாலோ* வகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந் தெங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோ*

ஹு—(புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல் தொடக்கமாகவுள்ளவிவைபும். வாயிபாகின்றன, வஷஷ்டிவேண்

* இரண்டாம்பாட்டு.*

இ—புலம்புறுவி தாழியாக வடிவுடாயத்துக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார்) புலம்புறுமணியி தாழிபால்)
இவைபுமென்கிறவிடத்தில் வாலைத்தால் கீழ்ச்சொன்னவஹாயங்கள் ஸாதுமன்றிக்கே பின்னையும்சில
வாயிபாகின்றன, இப்படியிருக்கச்செய்தேயு மவன்வருகிறானில்லையென்று விலவிக்கிறளென்று வாஸகி
வடிவிலதை. இகலிடத்தசுர்கள் கூற்றமென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (வஷிவை தாழியாதல்)

ஸ—யென்று வடிவெடுத்தாயங்களுக்கு நிமித்தி காயங்கள். தமியம்- இத்தமிழையிலவஹாயராமேம்,
தமிபர். கவஹாபர், இச்சுவைத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமிபரென்று ஸுவமாயிரு
க்கும். இவை யித்தனைவாயகவயங்கள் வருகிறவசியத்திலே ஸகாகனுதான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ
கூரநுரவிகேஷ்யாணவென்னை யிவற்றின்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்துத் தான் தமிழ்தனுபிருக்கலாமோ
வென்றுகருத்து. ஆலோ! ஹாஹா, 'ஸாதுஜனஸ்ரீதி ரவஹிதாவிலயாவாகுவெ ஜிபம்" என்று அவர்தாம்
விரஹாதாரோப்க் கூப்பிடும்போதொரு தம்பியாகிலுமுண்டு தம்மையநுவெளாகிக்கைக்கு, அப்படியுமொரு
துணைபில்லை யெனக்கென்றுகருத்து. ॥கா॥

தமியம்- கவஹாயராளாம், புகலிடமறிகிலம்- வகூரிணைவாயக வருத்தைத்தப்பியொதுங்குகைக்
குபமும் காண்கிறிலோம். ஆலோ! ஹாஹா. சூவதீவதனைவ னித்தமையிலுதவாதொழிவதே யென்று
கருத்து. புலம்புறு. யுநிக்கிற, மணி வடிணைகள், யளவுழவித்தைகளான தாணுமவிகளைத்துடருகிற
தாணுவுஷஹங்களுடைய கழுத்திலேயுநிக்கிற வடிணைகளென்றபடி. தென்றல்- ஜபவஸீரம், ஜீவளாய
வ வஹாயம்வேண்டா, கைவலஹீரமேயமையுமென்னைமுடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல்- இலக்கு
முல், ஆம்பலென்று வொவொருகள் கூஜையாதி வதிரங்களாலே ஸுதித்து வாயிலேவைத்துக்கொண்டு ஊது
கிற இலக்குமுழலுக்குப்பேர். ஆலோ! ஹாகூரம். ஈருமாலோ, சிதைக்குமாலோ வென்றுப்போலே அவை
வீசிகிற வபுகாரத்தைச்சொல்லாதே தத்தஜ ஜாதீத்தைச்சொல்லி 'ஆலோ' என்றது- புலியின்கையி
லகப்பட்டவர் புலிபுலியென்றுகதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுமாப்போலே, வாவாஜவொவமான
வபமும் கூகி-க்.1 மயிகுமாகைபாலே மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுகிறபடி. இப்படி மேலுங்கணடுகொ
ள்வது பகலடு. ஈவஸ்ரை நஸிப்பிபாகின்ற, அடிகை- நஸிப்பிக்கை, மாலை- வாயுபாயேவை, பெரிய
வுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ஸாவணன் வந்துநின்றப்போலே நாநாவதாஸ-க் ஜஸ-க்நவுபாவாஸம்ஹத்தா
லே கிஞ்சிதாஸாவஸ்வஹதசவான பகலை முடித்துக்கொண்டுவந்துநின்ற வாயம்வாஸையுயென்றபடி. வண்சா
ந்தம்- தத்தாமலாவிகமாய் ஸுபவுமான வாஸராஸம, ஆலோ! வடவைக, பஞ்சமம். வளஜமென்கிற வுவ
விஸேஷம், தகுகாலத்திலே பீதிரவிகருடைய தாம்தீ, கூணோதனிகமான வளஜஸுவமென்றபடி. முல்லை-
முல்லைவுஷங்கள், தண்- ஸீதலமான, வாடை- உதீசீ மதிஸாரதம், ஆலோ! கூவடவைக, வராகஸு
ஸாரிபான வாடையை வாபம்வஸஸாரியான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது ஒருகூணைமிநகுசுலுமாய்
தோன்றுகைபாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறிவருகிறதாய்த் தோற்றுகிறவிவள் வடிபாலேவவ
ஸும். இங்கு கீழ்ப்பாட்டில்போலே ஜபதாரதாதிகளொன்றுக்குத் தனித்தனியே ஆலோ! என்னாத
மணிதென்னல் ஆம்பல் ஆலோ! உதாழியாலே இரண்டு மூன்றைக்கூட்டி ஆலோ யென்கையாலே கீழ்பாட்
டிலே அவைதனித்தனியே தன்னை நவிந்தபடியைச்சொன்னவளிப் பாட்டிலே தனக்கு வடவஹாநிவர்
தகமாறே அவை திரள்திரளாகக்கூடி கலியத்துடங்கிற்றனவென்று விலவிக்கிறபடி தோற்றுகிறது.
இகலிடத்து- யாஜஹதியிலே, இகல்- யாஜம், அசுரர்கள்கூற்றம்- சூரிதவிரோயிகளான வவாரருக்கு
ஸுதாஹதிதலை, கூற்றம்- ஸுதா, மாயோன்- சூஜய-ஹதிதனை, சூரிதாரகுணைவபாகதாஸு
ய-க் ஜூநஸுகதாதிஸாமியான வென்றபடி. அகலிடம்- வவ-க்வராவராவுஷமாம்படி விவீவிணை-யான

மூ—னிகவிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரானினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்* 12

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெனினீமுலைநமுகநுண்ணிடைநடங்கத்* தனியிருங்கலவிசெய்தாகத்

ஆ—களையும்போகவிட்டுவைத்தாலும் பலபழியால்மூடிக்கிற வாழுகாரானிகளை வெம்பெரு மான்வருகிறிலன், இனியிருந்தாலாவதுஜீவிக்கைக்குவாபமென்கிறாள். 12

(இனியிருந்து) தன்னுடையவாஸ்யபூமான ஸௌபர்ணிமுனிகளாலே யென்னைஸ்வீகரித்து தன்னை யொருகூணப்விடுவதிகில் நிரகயிகளுர்வத்தைவிளைக்கு உக்ரோதஸம்ஸ்ருஷ்டத்தைப்பண்ணி ஒரு

இடை தூதீபவாதமேத்துக்குத் காதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (வாவெர்தூர்யாதியால்) 12

முன்றாம்பாட்டு.

கள்வத்தனியிளஞ்சிங்கமென்கிறதற்குத் காதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிர்யாதியால்) கூதி ஸுவைத்தாலே வளரூபர்வாகரூபர்போஜர்ய வளஹாஜர்நாராயண ஸ்ரீகவாவெயாதிமுனிகள் விவகூதித ங்கள். தனிஸுவைத்துக்குத் காதுபர்மருளிசெய்கிறார் (தன்னையிர்யாதியால்) இருங்கலவியி தூர்யாதிக்குத் காதுபர்மருளிசெய்கிறார் (கூதிஸாதித்ர தூர்யாதியால்) கூதிஸாதிஸுவைத்திலே இனமுலையி தூர்யாதியினமர்ர்மும்

ஸ—ஸுதிஜனைய, இடம்- ஸுதிஜி, படைத்து- லோகஹிதாமர்ர்மாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- சுவாதாரஸ்ரூபவராஹ ரூபமெபாய் சும்பஹித்தியிலே யொட்டிக்கிடந்தவத்தை வராஹரூபவெளபாஜனித்து, உண்டு- ஸ்ரூபவ காலத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, வாநஸ்ரூஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உதிரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித் தென்றபடி. அளந்து- அத்தைதிஹாவைபி கவஹரித்தவாறே கீர்விக்ரமைபளந்துமீட்டுக்கொடுத்து, எங் கும்- ஸவர்விஷயத்திலும், நீ யெபாஸ்துவிஸாமம்பாராதே ஸவர்ஜநவிஷயத்திலுமென்றபடி. அணிக்கின்ற- ரக்ஷக ஞகாநிற்கிற, ஆபன்- மொவாலுஞ்ஞன், வாரான்- என்னுடையவிந்தரூர்ர்மெயிலும் வருகிருனில்லை, இனி- கூவகஸவஞானவன் வாராதொழிந்தபின்பு, இருந்து- இவற்றின்வஸ்தாநத்திலேயிருந்து. என்னுயிர்- என் ரூணனை, காக்குமாறுளன்?- ரக்ஷிக்குமுபாயமெது, ஆறு- உபாயம், ஒருஉபாயமுமில்லைமென்றபடி.12

கள்வ- வஞ்சகனை, ஸம்ஸ்ருஷ்டமெயிலே . ஸவர்ஸ்வாவஹாரிகளான வாலொகநாயவெவஷ்த ங்களையுடையவனுனவென்றபடி. தனி- கூதிதியனை, "கூதுமேயம்ஹிதமதிஜா யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" என்கிறகணக்கிலே என்றேடுஸம்ஸ்ருஷ்டத்திலே நிரகிஸபாநஹரிதனைப் கூதிதியனென்று தோற்றும் படி யிருந்தவனுனவென்றபடி. இளஞ்சிங்கம்- வாலஸிஹமானது, வளகூரோயர்வஸம்வலநஸொஹித ஸள யர்மாணநியியாகையாலே வாலஸிஹம்போலே யோராஸ்ரூதஜர்நீயனுனவென்றபடி. எம்- நம்மு டையவனை, விதாகஷர்கங்களான விக்ரமணங்களாலே நம்மையஸீகரித்து நமக்கு ரூணநாயகனை வென்றபடி. மாயன்- ஸ்ரூபர்ஹரிதனை, விஸ்ருஷ்டமெயிலே யென்னைப்பிரியமாட்டாதே கூநவயிக வளஹாஜர்நாராயண ஸஹர்வலொகநாயவாக்களாலே பென்பக்க லகீவாவலத்தை யாவிஷரித்த வர் ஸ்ரூபர்ஹரிதனுனவென்றபடி. இதுக்குக் கணமென்கிறத்தோடே யதயம். இணைமுலை- ஸம்ஸமானஸ்தா ங்கள், இணை- ஸம்ஸம், ஸளதிகவாராதிகளுக்குமேலே கூவகாஸமில்லாதபடி கூநவ்யாநவும் நிரதிரவஸம்ஸ்லி ஷ்டங்களா பிரசேர்த்தியழகைச் சொல்லிச்சொல்லியாற்றாதே ஸம்ஸ்ருஷ்டமெயிலே அவன் வாய்புலற்றி க்கொண்டாஸ்வதிக்கும்படி ஸம்ஸர்கிவெணமிகவும் மெஸாஹநங்களான வென்னுடையஸ்தநங்களானவை யென்றபடி. இணைமுலையென்றது- அவன்ஸ்ரூவிக்கும்படியைத் தானநுவதித்ததபடி. அவனுக்கு நிரகிஸ யலொகமுமாகப்பெற்றதென்று வீர்யாலுமின்னுமவனுக் காகவேணுமென்னுமாசையாலும் தான்கொண் டாடுகிறதாகவுமாம். நமுக- தன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலகூரஸுராதி த்வ்யாவயவஸம்ஸ்ருஷ்ட வாவாதிஸயத்தா லே மிகநம்ரமாகமான கூரிநுமும குலைந்துகுழையும்படி, நமுகை- குழைகை, நுண்- கூதிஸூக்ஷ மான, இடை- என்னுடையஜீவமானது, நடுங்க- தளரும்படி, நடுங்குகை- தளருகை, வாவாதிஸய த்தாலே ஸ்ருஷ்டவயமாம்படியென்கை. இதுக்குக் கலவிசெய்தென்கிறத்தோடே யதயம். தனி- ஊர்வமா னை, தனி ஊர்வம், தன்னைஒருகூணம்பிரியில் கூநவயிகூர்வதனை விளக்கும்படியானவென்றபடி. இ ருங்கலவி பெரியஸம்ஸ்ருஷ்டத்தை, இரும்- பெரியது, வலஹ ரூகாரமான ஸம்ஸ்ருஷ்டத்தையென்றபடி. செய்து- என்பக்கலிலேசெய்தருளி, ஆகம்தோய்ந்து- என்மெலஹத்திலே கூவஸாஹித்து, ஆகம்- மெலஹம்,

ழு—தோய்ந்து துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன்* றனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்றுமரைக்கண்
ணுஞ்சிவ்வாயுநீலப்* பனியிருங்குழல்களுநான்குதோளும்பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ*- ॥ ஈ ॥

அ—காணத்தைப் வரிதாஜித்தாப்போலே யென்னைப்வரி சூஜித்தகன்ற கண்ணன்வருகிறிலன்; அவனுடைய தாமரைக்கண்ணும், செவ்வாயும், நீலப்பனியிருங்குழல்களும், நான்குதோளும், என்னெஞ்சையீராகின்றன, இனியிருந்தென்னுயிர்காக்கைக்குவாயமென்றென் றலற்றுகிறாள். ॥ ஈ ॥

இ—விவக்ஷிதம். துறந்தெம்மையிதாஜிக்குத். தாதப-மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகாணத்தையிதாஜியால்) தாமரைக்கண்ணனிதாஜியாலே பாட்டுக்கு வம்மகியும்வகுவிவிதை. கீழ்ப்பாட்டிலே வைஹிஷ்டிகங்களாய்ப்புஜீபிக்கிற வஷாயங்களைச் சொல்லியலற்றினவ ளிப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவவளாஜ்ய-ங்கள் சுகந்தவிஷயங்களாய்நின்று வீசிக்கிறபடியைச்சொல்லி விவரிக்கிறாளென்றுவம்மதி.

உ—தோய்க்கை- உருளை, இந்தவம்மிஸ்ரஷவிமாவங்களாலே யென்னுள்ளாக்கி ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தத்திலே மடுவிலே முழுகிக்கிடப்பாரைப்போலே சுதந்தாஹிநிவெஸத்தாலே யென்னெஹத்திலே மஹாவம்ஸ்ரிஷ்டனையிருந்தென்ற படி. வரிஸையொழி வாஜிநவாமொவாமாய் வாரிசுவ்யாணதிதமாய் சுதிவிரவிதாநாவிஷ வளாஜ்ய-ங்களாவ ணை வாதாய-ங்களாய-ங் வளஸ்ரீவ்யாதி சுவ்யாணமாணஹிணாஜ்வமான வாரவிரவிதமானது ஒருமொ வவ்வாமிவிகையான தன்ஸ்ரீரத்திலே யித்தினவம்மிஸ்ரஷவிமாவங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்கா ட்டில் வாராவிஷாயங்களில்லாமையாலும் அதையொருகாணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் ஊவிவமில்லாமை யாலு மனத வாய்விட்டுச் சொல்லிச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்மை- இப்படிவாரஜையிருந்த தன்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டாதிருக்கிற நம்மை, சுதந்திவைஹாவவநம், துறந்து- தாஜித்து, வம்மிஸ்ரஷித்தவஸ்ரீநகாரம் என் னைவிஸ்ரஷிக்கநினைத்து என்றபடி. இட்டு- எறிந்துவிட்டு, இங்கை- எறிகை, கல்லெறிந்தானென்கிறவ்யூ நத்திலே கல்லிட்டானென்னக்கடவதிறே. ஒரு தாணத்தையெறியுமாப்போலே நிஷ்டயமாக வென்னைவி ட்டுவிட்டென்றபடி. அகல்கண்ணன்- விஸ்ரஷிக்கையே வ்வஹாவமானகுணன், அகலுகை- விஸ்ரஷிக்கை, அகன்றகண்ணனென்னுமேத அகல்கண்ணனென்கையாலே அகலுகையே வ்வஹாவமென்று தோற்றுகிறது. இவனுக்குவம்மிஸ்ரஷம் காஹாவிதம், அகலுகையேநிரபிவகம். வம்மிஸ்ரஷத்தாலல்லது விஸ்ரஷங்கூடா மையாலே வம்மிஸ்ரஷித்தா னத்தனையென்றுகருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை, தாமரைக்கண்ணும்- வி ஸ்ரஷிக்கிறபோதென்னை விடமாட்டாதே வாஹிரவாஷமாகக் குளிரப்பார்த்தருளின தாஜாவவாஜ்ய வி வொவநங்களும், செவ்வாயும்- அப்படி பார்த்தருளினவநந்தரம் போய்வருகிறேனென்று சொல்லவுவ்யா ஹித்து வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே வெருவிவ்வலுகையாலே துடியாநின்று. அத்தாலேமிகவும் சிவந் துதோற்றின. திருவயரும், நீல- திருமேனியிற்காட்டில் சுகிநீலங்களான, பனி- ஸீதலங்களான, சு தந்தவாவஹ-ங்களானவென்றபடி. இரும்- விவ-லங்களான, வம்ஸ்ரஷஜலமெயிலே விஸ்ரயங்களா ய்ப்பின்பு விஸ்ரஷவரவம்மஜ-வத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவையானவென்றபடி. குழல்களும்- அவ னுடையகு-தலைங்களும். நான்குதோளும்- சுவவயவிகளான வந்த கு-தலைங்களாலே சுலாகுகங்களா ன நாலுதிருத்தோள்களும், தான்வருந்தனையும் யரித்திருக்கைக்காக வென்னைநருக்கியணைத்த நாலு ஹ-ஜங்களுமென்றபடி. சுகுவவயாசுஹ-ஜஸ்பம் கிரொவி கமென்றது மொவாஜிவாவ-ஷஜாதி விஷயம், மொவீஜநங்களை வாரியணைக்கைக்காக நாலுஹ-ஜங்களு மவர்களுக்குப் வ்யகாரிகமாயிரு க்குமிறே. பாபியேன்- இவ்வழகுகளைபநுஹவித்திழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறுகபடி. வாவத்தைப்பண்ணி னவென்னுடைய, மனத்தே- ஹருதயகுஹையிலே, நின்று- வஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கண்ணுக்கு விஷய மாகாதொழிந்தாலை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதொழிபலாகாதோ, தான்போகிறவனவற்றை யிங்- கேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ஆலோ- வாகுஷ்டம், இனி- எனக்கு ஜீகவம்ஜீவநமான வவனுடையவளாஜ்ய-ங்களை உள்ளேநின்று வலியாங்ன்றபின்பு, இருந்து- வஹிதெபழியாமலிருந்துகொண்டு, என்னுயிர்- என்ஹராணனை, காக்குமாறு- ரக்ஷிக்குமுபாயம், ஆறு- உபாயம் என்?- எது, உபாயமொன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ॥ ஈ ॥

மூ—பாவியேன்மனத்தேதின்றிருமாலேவாடைதண்வடைவெவ்வாடையாலே*மேவுதண்மதியம்வெம்ம பா
மாலேமெண்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளிபாலே* தூயபம்புள்ளூடைத்தெய்வவண்டுதுதைந்தவம்பெண்மை

ஆ—(பாவியேன்) நெருக்கண்களும் நெருப்பவளமும் நெருக்குழல்களும் நெருத்தோள்களுழந்து என்னெஞ்சை நின்றோராநிற்கச்செய்தே. அதின்மேலே தண்வாடைமுதலாயுள்ள வினையும் காலாழியேபோலே என்னைநலியா நின்றன, வண்டுகள் பூமாலையைவாஜித்தாப்போலே பெரியதிருவடியேலே யேறியாருளிவந்து கூதவாரமாம்படி

காலம்பாட்டு.

இ— பாவியேன் மனத்தேதின்றிருமாலேவென்றது இத்தவாகாவீவிடையின்மேலே வாவ்வுவதாகவீ மெடையும் மிகவுமுண்டாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (நெருக்கண்களுமிதுவிபால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு வாசகியுமாயிற்று. வெவ்வாடை வெம்மதியம் வெம்பள்ளி என்கிறவிவைகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலாழிதுவிபால்) தூதீடவாதித்தக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுகளிதுவிபால்) அதில வாஜித்தாப்போலேயென்னுமளவாலே தெய்வவண்டு

ஈ— பாவியேன் மனத்தே- வலவர்நெருக்கு மகரகுண்டலங்களா யிருக்கிறவையும் நெருக்கு குண்டலங்களாம்படியான வாவதனத்தையுடைய வென்னுடைய உயிரிலே, நெருவாவப்பட்டாகிலும் மிவ்வழகைத்தங்கள் நெஞ்சிலேநிறுத்திக்கொண்டுபோ யெல்லாரு முஜ்ஜீவிப்பது. அதுவே எனக்கு நாநிர்வாரமாயகமாய் விட்டதென்று கருத்து. நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, ஈரும்- ஹிம்சியா நின்றது. என் உயிரையென்று கருத்து தாமரைக்கண் செவ்வாய் முதலானவை யிகிழ்ஷீ. ஆலோ! வைதாலோ. தண்வாடைவாடை— குளிர்ந்தவாடையான வாடை, வாடை— உத்தீபநாராசகம். குளிர்த்தியையும் வாடைத்தனத்தையு முடைத்தானவாடையென்றபடி. முதல் வாடையூதும் நாசகாலம். தனக்குள்ள வாடைத்தனம்போலே குளிர்த்தியும் வலவாவமாகவுடைத்தான வாடையானதென்கை. வெவ்வாடை- வெவ்விய வாடையாயிற்று. "வாசாவாவி, வம்சிநெரு யாவாராவவவீதியா । சிராதவ்வினாவீகம் மொகவம்ஜநமிநாஜ" என்கிறபடியே வம்மொழிகளிலே வாவ்வுவ்மாயிருந்த வாடையான திப்போதெனக்கு வாலகவ்யகீ மாகாநின்றதென்று வடுகாகும். ஆலோ- வாகஷீம், மேவு- சூழநிக்கப்படாநின்ற, எல்லாராலும் காவநியாணாவம்மாக வாழநிக்கப்படாநின்றதானவென்றபடி. தண்- அவர்களுக்கு ஸீதலமான, மதியம்- வம்ருனை, மத்யம்- வாதுன், வெம்மதியம்- வெவ்வியவம்ருனையிற்று, நாட்டார் வசிகாவாதகராய் வஜி லெகையிலேயொதுங்கக்காண்கையாலே தானுமதிலே யொதுங்கப்பார்த்தாள், தனக்கது காலாழிகூலமாயிருந்தவாறே அவர்களுக்கு ஸீதலமாயிருக்கிற வம்ருன் எனக்கு காலாழிபாவதேயென்று விலவிக்கிறாள். ஆலோ- அய்ப்பய்போ, வ உ ரு ஜ நவொஜாதகுணகையாலே அம்ருதவல்லிமாணமே யிவளுக்கும் வந்தவிட்டதென்று கருத்து. மெல்- மிருதுவான, மெல்லலென்கிற லகாரத்துக்கு வம்யளனகாரமாதெரிஷீ. மலர்ப்பள்ளி— வாஸ்பதமானது, பள்ளி- ஸ்பதம், வெம்பள்ளி- வெவ்வியபள்ளியாயிற்று. புறம்புள்ளவாவசாவங்கள் வாயகங்களானவாறே அவற்றுக்கஞ்சிப் படுக்கையிலே போய்விழுந்தாள், அது சுடுமாரஸ்பதம்போலே வவிர்யாநின்றது. இதுவுமிங்ஙனே காலாழிஸ்பதமாயிற்றென்று விலவிக்கிறாள், ஆலோ- அய்யய்போ, தூவியம் என்கிறதை அம்தூவியென்று மாறியநபிப்பது. அழகிய தூ சிறபுடையவனை, அம்- அழகியது, தூவி- வகூம், கதகதூ்ரீகரிநீபவகூயாமலை விராஜிதனனவென்றபடி. புள்ளூடை— வகூவிறையுடைத்தான, ஸ்ரீவிவநிதியனை. வாஹநமாகவுடைத்தானவென்றபடி. தெய்வவண்டு- விதிவமாகிறவண்டானது, ஸ்ரீமாராயணுடைய தப்பருனையாலே வாவிதிவகமென்றெனக்கறியலான கூவ்ருனிறவ்யாமமானதென்றபடி. அவனை வண்டாகநிராகரித்தவித்தால் அவனுடைய காகிவிலாவகமும் வாராஜாவிகவும் வாராவகமும் மாணவகவாராவகிகவும் சிபாராவாவகளீயவும் தன்னைபவிகவித்துக்கொண்டு தானிருந்தவிட்டித்திலேவந்து கிட்டினபடியும் கதூராவகிபாலே கூதவாரமாம்படி தன்னைவாஜித்தபடியும் வொமாநனைரும் தன்னைவிட்டு வநத்திலே வாஜநிக்கப்போனபடியும் அநுவவ்வவாவகவும் தனக்கவாயாரணமாயிராதே மற்றுமுள்ள மொவிகள்பக்கல் வொயுனைப்திரிகிறபடியும் விவகூிதம். எம்பெண்மை நம்முடைபவஜீவமாகிற எம்மென்று கூதநிலவாவகம். இங்குஜீவமாவது ஜீவநுக்கவாயாரணமான வாகாரம். அதாவது:—

மூயம்பூதிதாலோ * வாவியின்பரமல்லவைகளாலோ யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றுலோ * ।சா।

யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றுலோ வாபுகுமாலையுமாகின்றுலோ *

ஆ—யெம்னைராஜித்தருளின வுகாரம்நின்று வாயிராநின்றது, இவ்வாதாவினளவன்றியே யிப்படி கூவ யழைவாயகுங்கள் வாயிராநின்றன, இவையெல்லாம்பொறுக்கலாமிதே ஒருதுணைபுண்டாகில், என்னெஞ்சுங்கூடத துணையன்றியே போயிற்றென்கிறாள். ।சா।

(யாமுடைநெஞ்சந்துணையன்றுலோ) என்னுடையநெஞ்சு துணைபன்றிக்கேயொழிவது, அவனேடை

இ—பெண்மை பூவென்கிறாரிவைகளுக்குத் காதையஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. ராஜித்தாப்போலே யென்கிற தக்கு சூதிவாரம்பபடியென்கிறத்தாடே யாயம். பெரியவிதாழியாலே தாவிபப்புள்ளுடையென்கிறதுக் குத் காதையஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. கூஷாவதாரம் விபிதுவரிதாரமாயாகையாலே யொருமொவாவு வோமிவைக்கத மராவாரிபுபும்வருகை வாஹாவிகமென்றுகருத்து. என்னையிதாழியாலே எப்பெ ண்மையம்பூதுணைத்தனிது என்றாயித்துத் காதையஞ்சொன்னதாயிற்று. ஆவியின்பரமல்லவைகளாலோ வென்கிறத்துக்குத் காதையமருளிசெய்கிறார் (இவ்வாதாவினிதாழியால்) யாமுடைநெஞ்சமென்கிறவி டத்தில் வாவுமை கூநாகவாழாவுபவாரமென்றுநிர்ணயத்த அத்தாலே யூநிக்கிறவையத்தை யருளிச்செய்கி றார் (இவைபல்லாமிதாழியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆபுகுமாலையுமாகின்றுலோ வென்கிறதற்குத் காதையமருளிச்செய்கிறார் (அவனேடையிதாழியால்)

ஸ—வநங்களும் சுதிவைவாகாரவாநாரத வவஸ்ரவயவவஹவிவெஸ்விஸ்வஷமும், அம்பு- அழகியவா வத்தை, இங்கு "ஸுகூஸ்ரூபுவிதாதாரம வநவைகவஸ்ரவும்ஸ்ரீ ராமராஜஹ்ரூம்மொதி ராதாரஹாவாம வைஜை" என்கிறஸ்ரூாகாதாரவம்பையம், வநாஹிரவிவமான வீகுத்தை வாஷமாகநிரவிவித்தவித் தால் அவற்றினுடைய வாவவஸ்ரஸ்ரூகுமும் வளமையுமும் காஞ்விஸ்வஷமு மிவை ஹ்ரூம்மாகநிரவிவி த்தவனுக்கே ஸ்ரவஷமானபடியும் அவனுக்கு யாரகவொவஷகவொஹாருங்களெல்லா மிதுவேயாயிருந்தபடி யும் காவாவஸவிஷாகுமும் விவகூதம். துதைந்தவிது என்றாயிப்பது. விதிஸ்த்ராஜித்தவிது, தலைத க்கை- மிதிக்கை, இங்கு மாவிதிஸ்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. காதாரவொகுவிவியவிமாவங்களாலே என் னைவிதிஸ்த்ரத்துக்கொண்டு ராஜித்தருளினவிந்த தொவாநவெஷ்டிகமானவென்றபடி. இங்கு "ஐஸ்ரஸ்ரூஸ்ரா ராவஸவிராவுதிவியுவுவெதீஃ காவொராவவொராமவஸவிவிதவஸ்ரஸ்ரவிதாராமயவஷீஃ । வாஷாகஸ்ரேவராவஸவிக ஸ்ரூதிராவமாகூரா கவம்விஷவிநிதாதிஸவிநாநுபவொஸ்ரூாகாஸ்ரூ" என்கிறஸ்ரூாகமநாஸவம்பையம். ஆலோ- வாக ஷீம், அதுஸ்ரூதமாய்க்கொண்டு வீவிபர்நிற்கிறமதென்றபடி. வகைகள்- ஆகாரங்கள், கீழ்ச்சொன்னவி னைபெல்லா மென்னைபவீவிநகிறபடி காரங்களென்றபடி ஆவியின்பரமல்ல- குதாவ்ன்வாரமன்று, எம்னை தாவுக்குப் பொறுக்கவிதாவதென்றபடி. ஆலோ- வாகஷீம், யாமுடைநெஞ்சமும் நம்முடையநவாஸ வங்கூட, வாவுவைத்தாலே வேறொருதுணையில்லாமை விஜமன்றிறவென்றுதோற்றுகிறது. துணைபன்று- நமக்கு வஹாயமன்று, அதிவுமவஸ்ரின்னை போயிற்றென்றுகருத்து. ஆலோ- வாமா. ॥சா॥

யாமுடைநெஞ்சமும்- நம்முடையநவாஸானது, நம்மதானையாலே நமக்குத்துணையாகைக்கு வஷ்ஃ வரவுமான நவாஸ்ரமென்றபடி. துணையன்று- நமக்குத்துணையன்றிக்கேபோயிற்று. நெஞ்சமுமென்கிறவிட த்தில் வாவுவத்தால் நமக்குவவுஸுனைவன் துணையாகாதொழிந்தாப்போலே நம்மதானவிதுவும் துணையாகா தொழிந்ததென்றபடி. ஆகவால் நம்மதென்றவிசாரிக்கையே நமக்குத்துணையாகாதாழிகைக்குப் வயரா வதிவாரமாயிற்றேவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ, என்னளவிலுவாயமே யவாயமாய்முடிவதே யென்றபடி. ஆபுகு- ஆக்கள்புகும்படியான, ஆக்கள்- வாஸ்க்கள், வாஸ்க்கள் வதத்திலிருந்துப்வந்து ஸ்ரு ஹத்திலே வுவெஸிக்கும்படியான வென்றபடி. மாலையும்- வாம்யுாவேளையும், ஆயின்று- ஆகாயின்றது, உண்டாகாயின்றதென்றபடி. மாலையுமென்கிறவிடத்தில் வாவுவத்தால் நெஞ்சுதுணையாகாதொழிந்தவளவன்றிக்கே பிந்தவாம்வையுபு மிப்போதேவராவேணுமோவென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ, தீமெயானவென்பக்கல்

யாமுடைநெஞ்சமும்- நம்முடையநவாஸானது, நம்மதானையாலே நமக்குத்துணையாகைக்கு வஷ்ஃ வரவுமான நவாஸ்ரமென்றபடி. துணையன்று- நமக்குத்துணையன்றிக்கேபோயிற்று. நெஞ்சமுமென்கிறவிட த்தில் வாவுவத்தால் நமக்குவவுஸுனைவன் துணையாகாதொழிந்தாப்போலே நம்மதானவிதுவும் துணையாகா தொழிந்ததென்றபடி. ஆகவால் நம்மதென்றவிசாரிக்கையே நமக்குத்துணையாகாதாழிகைக்குப் வயரா வதிவாரமாயிற்றேவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ, என்னளவிலுவாயமே யவாயமாய்முடிவதே யென்றபடி. ஆபுகு- ஆக்கள்புகும்படியான, ஆக்கள்- வாஸ்க்கள், வாஸ்க்கள் வதத்திலிருந்துப்வந்து ஸ்ரு ஹத்திலே வுவெஸிக்கும்படியான வென்றபடி. மாலையும்- வாம்யுாவேளையும், ஆயின்று- ஆகாயின்றது, உண்டாகாயின்றதென்றபடி. மாலையுமென்கிறவிடத்தில் வாவுவத்தால் நெஞ்சுதுணையாகாதொழிந்தவளவன்றிக்கே பிந்தவாம்வையுபு மிப்போதேவராவேணுமோவென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ, தீமெயானவென்பக்கல்

மூ— யாமுடைப்பாபன்றன்மனக்கல்லாலேவலவனுடைத்திண்குழலூமாலே,* யாமுடைத்தலைவன்பொன்னுக்
தேதழியாருமெம்மின் முன்னாவணுக்குமாப்லாலே* யாமுடையாருயிர்க்காக்
குமாறென்வலுவுடைய நள்
ளிருள்பெறும்போதரிதே* ॥மூ॥

ஆ—வரக்கடவிய வஸுதகளுமும்மாலுமுமவனுவ்பாழியவாநவது, ஒருகூணமும் நம்மைப்பிரியில் யரிக்கமாட்
டாத வுவஹாவணுடையநெஞ்சானது இப்போதுநம்மைப்பிரிந்திருக்கவும்வற்றுவது, அவனுடைய வகீஸ
ப்ரஸாதன குழலோசைபானது வுபகாரமாப்பின்றாகிறபது, நமக்கு வுவ-ஹாவவிவ்ழுயிலுக்
விய தேதழியாநும் காமவினைப்பிரிந்தபடுகிற வுலஹம்பாறுக்கமாட்டாமை நமக்குமுன்னே தளர்கிற்பது
அவனுடைபகூவிவெபறுகை நமக்கரிதாவது, இனிவெங்கதினைநம்முயிரைக் காக்கும்படியென்கிறாள். ॥மூ॥

இ—யாமுடைபாபனென்கிறதற்குத் காரபஹமருளிசெய்கிறார் (ஒருகூணமிராதியால்) மனக்கல்லாலேவென்
கிறற்குத் காரபஹம நளிச்செய்கிறார் (கெஞ்சனெதிராதியால்) வற்றுவதென்றது- வுகஹமவதென்ற
படி. தூதீபவாஹந்துக்குத் காரபஹம நளிச்செய்கிறார் (நமக்குவுவ-ஹாவவிவ்ழுயிலுமிராதியால்) தளராகி
ற்பதனென்றது- மொகத்தாலே வருஷியிலுமாதுராகாநிற்பதென்றபடி. மொஷம்வுஷ்டம். ஒழிவது வருவது
வற்றுவது உதராதியானவைபெல்லாம் மாவெவ்வியொழுக்கள். இனியிராதியாலே கிழ்ப்பாட்டிலே பஹுரா
ஜிகளான சிலயவுக்கள் வருகிகளும்படிபைச் சொன்னவ னிப்பாட்டிலே விஷாகாகளுவிதெக
வுவஹாவங்களான வுகஹவுபஹாஸமுக்களும் வுவுவஹாவங்களைவிட்டு கருயாவானபின் யெங்கனே நான்ஜீவிக்
கும்படி யென்கிறனென்று வுபஹதியும் வுத்ருவிவெதபாயிற்று. ॥இ॥

ஈ—உபைபண்ணி யொருகூணமாகிலும் விஷம்வைத்தாலாகாதோவென்றபடி, யாமுடை- நம்முடையவனுன
நம்மைப்பிரியில் யரிக்கமாட்டாதபடி நமக்கு வுவ்வுவஹாவனுனவென்றபடி. ஆயன்தன்மனம்- மொவாஹனு
டையவிநவுனது, தன்னென்று வுபாதிகும். கல்- வஜ்ரக்கல்லாய்விட்டது, நம்மைப்பிரிந்தும் உயிர்மையுட
னீவகவுபஹங்களாலும் கரையாதிருக்கக்கற்றதென்றபடி. இல்லிபாகி விஷம்யெயுனைக்கண்டா லவனென்
னோப்போலே நீராயுருகிப்பதற்கிக்கொண்டுவந்து விழாஜ்ஞையென்றுகருத்து. ஆலோ- அப்பப்போ! கூஹாவி
கொவிஷமான நெஞ்சு வஜ்ராதிகமொருமாய்முடிவதே, கல்லிப்பெண்ணுக்கினவன் நெஞ்சுகல்லானுல் அ
தைபிளாக்க வல்லானில்லையேபென்றபடி. அவனுடை- அந்தமொவாஹனுடைய, திங்குழல்- பஹாரமான
வெண்வானது, தீம்என்று பஹாரம், கண-ஹிதமான வெண்நாதமானதென்றபடி. பகலெல்லாமுன்
னுடைய பிரவஹாரணுக்காணுதே நான்வகொரம்போலே தாவாத-ஞனேன், இத்தனைபோது விஷம்பி
க்கையாலேஉன்னுடைய வஸ்துவாதவாஹிஷ்ணுத்தையு மிழக்கப்புகுகிறதேனென் றஞ்சாகின்றேன், வி
ரோதிவாதம்தானுகையாலே கூடிதாநவத-ந வுளஹாஹ்ருவிஹீநனுன் வென்பக்கலிலே வஸுஹாபு
யையானே உண்பண்ணவேனுமென்றுப்போலே சிலபாசுரங்களினைவத் தூதிக்கொண்டு வருகையாலே யெ
னக்கு கண-ஹிதமாயிருந்துள்ள வெண்நாதமானதென்கை. ஈரும்- தெஹத்தைவிஹாரணம்பண்ணுகின்
றது, வருகிவுாய மவனுதிக்கொண்டுவரும் வெண்யநிபானது இப்போது வ்யுகிவிஷயமாய்க்கொண்டு வீ
பிபாகின்றதென்றபடி. ஆலோ- அப்பப்போ! நாம் மெநாஸாருத்தையவஹிக்கும்படி யவன்மனம்கல்லென்று
நிஷ்டுரிக்கவுமொட்டுகிறதில்லையே பிதுவென்றபடி. யாமுடை- நம்முடைய, துணையென்னும்- உஹ-ஸை
யில் வுஹாயமென்று தான்களே கூடிஷாநித்துக்கொண்டிருக்குமவர்களான, தோழிமாரும்- வுவிகளும், அ
வனுக்கு- அவன்பொருட்டு, இவருக்கவன்வரவேனுமென்றே தஹஸ-ஹமாகவென்றபடி. எம்மில்முன்- அவ
னைப்பிரிந்து வாிதவஹிக்கிற நமக்குமுன்னே, ம்ரிவ்வர்- முடியாதின்றார்கள், மையல்- முடிகை, உணர்வித
மொகமெத்தால் உதவ்வுாயராகாதின்றார்களென்றபடி. ஆலோ- அப்பப்போ! நெஞ்சுநதுணைபன்றிக்கே
யவனு முதவாதபோதும் துணையாகக்கடவவிவர்களுந் துணையாகமாட்டாதொழிவதே யென்றபடி. அவனு
டையருள்- அவனுடையகூவிவெயை, பெறுப்போது- நாமடையும்உவெ, அரிது- அரிதாயிராகின்றது,
உ-ஹமாயிராகின்றதென்றபடி. யாமுடை- கூநநுஹகிகளானநம்முடைய, ஆருயிர்- வ்யாபஹரமான வு
யிரை, ஊதாவையென்றபடி. காக்குமாறு- முடியாதபடி ரகஷிக்கும்படி காரம், ஆறு- உபகாரம், என்- எது,
என்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ॥இ॥

மூ— அவனுடையருள்பெறும்போகரிதாலவ்வருளல்லனவருளுமல்ல* வவனருள்பெறுமளவாவிதில்லாதது பகன்மலியுநெஞ்சுங்காணேன்* கிவனெடுபிரமன்வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகமெம்மாவியீரு* மெவமி

ஆ—(அவனுடையருள்) அவனுடையகூடாகுமம்பெறுகிலேன், அவனுடையகூடாகுமல்லது மற்றொருகூட! குமில்லை, அவனுடையகூடாகுமம்பெறுமளவு மிவ்வாதாயாரித்திருக்கிறதில்லை, பகலடுமாலிவனதது துணை யாரனவவனுடைய வளஸீயுமுணமென்னை யீராநின்றது, இனிநானெனங்குமென்புகுவேன! என்செய்கேன்!

ஆறும்பாட்டு.

இ— தூதீயவாதத்துக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (தலைபானவிதூதியாவ) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே

மூ— அவனுடையருள்- அவனுடையகூபெனை, இது சுஜனமனுகூபெண, கூபெனையும் கூவாவரி வாகமான வாலொகுநாமுவ வரிவ்வம்மாதி வம்ஸ்ரவவி விமவங்களாபுமென்றபடி. இதெல்லாம் நமக்கு வனுடைய கூவயாபூவணீபங்களென்றுகருத்தாலே அவனுடையருளென்று பூர்யாநும்தோற்ற வஜ வமனுகூணபாநிவெர்ஸித்தது. பெறும்போது- நாமடையுமுவிவ, அரிது. அரியதுகாநின்றது, உமுக் கமுகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- வா! வுபெகூவ்வுபெணஸ்ரு வாமுலமான கூவ்னனுடையவருரு மெனக் கரிதாவதேயென்றபடி. அவனருள்கிடைக்குமளவும் வைய்யுக்களுடைய வாம்கவாழங்களைக் கொண்டாகி லும் யரித்திருந்தாலோவென்னில்? அவ்வருளல்லன- ஆவன்கூபெவையல்லாதனவ, சஜீபகூவாகாய-வ்வம ஸ்ரவ வுதிரிஸுங்களான வவையென்றபடி. வைய்ஜவாம்கவாழிக ளெல்லாமென்னை. அருளமல்ல- வனக்கு வூராணாகூணவாய நங்க ளெல்லமென்றபடி. அருளமென்கிறவிடத்தில் வமவைத்தாலனவ யாஸ்ர வகூரங்களல்லாத ஜாதிமன்றிக்கே விடாய்த் தவனுக்கு கூழிகணங்களைக்கொண்டு விடாயைப் வரிவாரிக் கப்பார்த்தா லவ்வழிகணங்களவனுக் கயிகதாவவெஹதாக்க ளாமாப்போலே யயிகதாவவெஹதாக்களா மென்றபடி. அவனருளவஸ்ரஂஹாவியாகைபாலே பெறுமளவுமாறிருந்தாலோவென்னில்? அவனருள்பெறுமள வு- அவன்கூபெவெ வுலிக்கிறவயர்ஹம், ஆவி- கூதாவானது, நில்லாது- யரித்திருக்கமாட்டாது, பகலடு மன்று மாறியகபிப்பது. பகலைபட்டதான, அடுகை- நமரிப்பிக்கை, கையுஞ்சாஸ்ராவுகளுமான பகலையும் ந மரிப்பித்தகானவென்றபடி. மாலையும்- வாலையுமும் வந்தது உகிவாஷ்ட. நெஞ்சுங்காணை- கவவாயஉ வெளயில் வவாயமாகக்கடவ நமஸ்ஸைபுங்காணென், இங்கு வாகூபயத்தில் வமஸைவுங்கள் வாகூபய-ர் யொரெநூநு வசிஷ்டயாஸைய-ர்ங்கள், கிவனெடுபிரமன்- ஸிவனெடுகூட வைஹ்மாவும், வண்- விமகூ ணையான, வஜவுகூபூணை முணநியியானவென்றபடி. வண்ணென்கிற ணகாரத்துக்கு தகாரவெரு டகாரவெஷ்ட. திருமடந்தை- ஸ்ரீபாகிறபெண்ணும், மடந்தை- பெண், அவனுக்கு நி.ர.கிமயவம்வதூ-மி வெபையாய் நாரீணாதூதவெியான முகூஷ்டபுமென்றபடி. சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, வவ-ர்கூபூணநிபயான பெரியபிராட்டியாரோடு வதமாக பூர்கூதரான வைஹ்ரஷ்டர்களும் தங்களுக்கு வாவஹ்யாநமாக வாஸ்ர யித்திருக்கிறவென்றபடி. திருவாகம்- திருமேனியானது, ஆகம்- ஸரீரம், எம்மாவி- எம்முடையயவாதாவை, ஈரும்- வெஷியாகிற்கிறது, "காவாநூர்கூவாதூபெதெவி வவ-ர்பஜூதுபோவவோ! கையாவெஷவெஷவெவஷ்ட பொமிவிகூபமதாஹூதகி" என்கிறபடியே முகூஷிதூங்கூட வாதவோரவாஷ்டயாமாயிருந்துவைத்து பூர் கூதரான வைஹ்ரஷ்டர்களுக்கு மிருப்பிடமானபடியாலே யவனுடைய வநவயிகவளஸீயுவ்ஜகூமாப்க் கொண்டு விரவுதலெயானவென்னை மிகவும் வீயிபாகிற்கிறவென்றபடி. வபூயொஜநாஜவரருக்குங்கூ டவாஜமமானது கவெகூபூயொஜவெநபான வெனக்கு ஒரவ-ர்மமாவதேயென்று நான் கவியாகின்றே னென்றுகருத்து. ஆகில் வூராகவமர்மில்லாதவிடத்திலே யொதுங்கவகி-ர்த்தாலோவென்னில்? இனி- கூ வடத்தில் துணையாகக்கடவ வளஸீயுமும் வொயகமாய்விழுந்தபின்பு, புகுமிடம்- வபூவெளிக்குப்பூ மும், இ ந்தவிரூபத்தைத் தப்பியொதுங்குகைக்கு வழிமென்றபடி. எவம் எது. ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ஆனால் மொகதூபத்தைப்பற்றி யரித்தாலோவென்னில்? எவம்செய்தேன்- எத்தைச்செய்பக்கடவேன், ஓ! வென்றுவி வாடிவெூகுகும். ஒருவூவாரத்தாலு மிக்தைமறக்க யரிக்கவழிகாண்கிறிலவென்றபடி. ஆனாலும் வூதூபமஸ்ரஷ்டி கீகர்நதூவெ மெலோடே வமூவிக்குக்கொண்டு யரித்தாலோவென்னில்? அன்னை நீர்தான்- எனக்குவடக்கிற வுவமதரீகீனை யதியாபாட்டாமையாலே யென்னைநியதிக்கிற தாய்மூர்தான்?

மூ—னிப்புகு மிடமெவனுச்செய்கேனே வாருக்கென்செல்லுமென்னனல் நோய்சார்ள்* ।கூ॥

ஆருக்கென்செல் லுமென்னன்னோய்களா நுரிளாயன்றிகூத்தன்வாடை* காரார்குமேனிநங்கண்ணன்
கள்வங்கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணைம்மீதே* சேருற்றவகிற்புனைபாழரப்புபஞ்சபத்தண்பஞ்சுசாந்தமே

ஆ—ஆருக்குச்சொல்லுமென்! அன்னோயோகாள்? என்றலற்றுகிறாள். ।கூ॥

(ஆருக்கென்செல்லுமென்) அவனழகுக்கும் செபல்களுக்குத்தோற்று எனக்குத்தீணபாணநெஞ்சு மவன்தின்னோம்போயிற்று. எனனு நுரிளாவன்றிவ்வாடை ஐயிக்கிறபடி. அதெங்ஙனேயென்னில்? சேருற்றவகிற் புனையென்றுமுதலாய்க்கொண்டு தூணபாகச்கடவ வாளஸீயுமிபோது வொயகுமாயிற்றென்றலற்றுகிறளென்று வம்மகியும்வகுவிலெ.

॥கூ॥

✱ எழாம்பாட்டு ✱

காரொக்குமேனியென்கிறதற்குக் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குமென்று) கள்வங்கவர்ந்த வென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (செயல்களுக்குத்தோற்றென்று) இதுக்கு போயிற்றென்கிறதற் தோடையுபம். அவன்கணீணதெயென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தின்னபோயிற்றென்று) வாடையானது வீசிக்கிறதென்று வகுலவாயகுத்திற்சொன்ன வயகுத்தையே போருற்றவாடையிதூதியாலே உதாயகுத்திலுஞ்சொல்லுகை வாநராகிபன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னிலென்று) சாதுகவீயவிநாவயாகுமாக வாடைக்கு வகுயிழவவகாயகுாகபவூகாரத்தைச் சொல்லுகையிலே தாதுபமாகையிறலே வாநராகிழில்லையென்றதாயிறறு. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன வொயகவழாயகுங்க ளெலலாம் வாவீமகுமாய்க்கொண்டு வீசிகிறதென்கிறளிப்பாட்டிலென்று வம்மகி வகுவிலெசயா

மா—வலிகள் திருமலிதவூாயாளர்கள். நாட்டாரநுவார், வளிமொஷித்தவர் நீங்களேயென்று சாதுஜந வம்வொயநத்துக்குக்கநத்து. ஆருக்கு- எந்தசுயிகாரிகளுக்கு, வடுகர்க்குத் தமிழ்வாகெசொன்னுப்போ லே நான்சொல்லுமவாகெசுக் கயிகாரிகளாசென்றபடி. வுதிமம்மொஷாதிகீசுந வலவிதைகளான வலிகள் முடிந்தார்கள். இனிஇதில் வலமறிபாத வுங்களுக்குச்சொலலவேணுமோ? விஷபாஜவரவராய்த்திரிகிற நாட்டாருக்குச்சொல்லவோ? என்றுகருத்து. என்சொல்லுகிறன்- எத்தைச்சொல்லக்கடவேன், வுாதிவாகூடிக மாக நான்எண்ணெஞ்சில யநாலவிக்குமத்தீணபோக்கி யந்தரவலவனாமுத்தை வுஜ்ஜீவிக்கைக்கொரு பாகரமுண்டோவென்றபடி. ।கூ॥

காரொக்கும்- நீலஜீமூதசுயாமான, கார்- நீலஜீமூதம். காரொக்கு மென்கிறவிடத்தில் மகூ ரவூ வாவிதாயாமலோவம். நங்கண்ணன்- நம்கூழலுடைய, நமக்குலவவுலையிருந்த கூழலுடைய வென்றபடி. கள்வங்கவர்ந்த. கள்வங்களாலே கவரப்பட்ட, கூகீரவுாவாரங்களாலே சுவலவிக்கப்பட்ட வென்றபடி. வம்மிலவுதனமிலே யதனை வர்வணைப்க்கொண்டு செய்தருளின வெவிதங்களாலும் பிபாரவுங்களாலும் மவலவுதமான வென்னை. தனி அங்நெஞ்சமென்றவயிப்பது. தனி- நம்மைவிட்டு த்தனிபேயான, அங்நெஞ்சம்- அந்த நிஸ்ஸாரனது, எனக்குத்துணையாக நான் நினைத்திருந்த வென்மனம் ணான தென்றபடி. அவன்கணீணதை- அவனிடத்திலதை. கண்ணென்றவிடம். கண்ணிலேயிருந்தது கணீணது. அவன்பக்கலிலே போயிராநின்ற தென்றபடி. கூர்தண் இவ்வாடையென்றவயிப்பது. கூர்- சுலிவுஜமான, தண- எலலாருக்கும் ஸீதலமாயிருக்கிற, இவ்வாடை- இந்த உதீவீசுாரமானது. ஆருயிரளவன்று- என்னுதாவினளவன்று. ஆருயிர்- வுாவகஸீலமானவுயிர். கூதாவென்றபடி. கூதாவைக்கொல்லுகைக்கு வேண்டியாவனவென்றிக்கே சுக்ரூதரமாக வுருவகிபாகின்ற தென்றபடி. அதெங்ஙனேயென்ன விவரிக்கிறார். சேருற்ற- வம்வதிவுகுமான, சேர்- வம்வத்தில். உலகை- கூடுகை. வாரிசுை வம்வதிவுஜமான வென்ற படி. அகில்புகை- சுமாரயுவிவத்தையும், யாழ்நரம்பு வீணாதண்டியிலுகையில, யாழ்- வீணை, நரம்பு- தண்டி. பஞ்சமம்- வநுதிவுரத்தையும், தகாலமாக ரவிகமாயகுஜக வாதியுாக வீணாதண்டிலுகை வித வநுதிவுரத்தையு மென்றபடி. தண்- ஸீதலமான, பசும்- குதிரமான, சுலிதலமானவென்றபடி. சாந்து- சுமாராமத்தையும், அணைந்த- வாரிவழம்பித்துக்கொண்டு, ஸாமவாவலி மதாதிகளைப்போலே தனக்கு

மூ—ந்து* போருந்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப் புதுமண்முகந்துகொண்டெறியுமாலோ* ள॥

புதுமண்முகந்றிகள்ண்டெறியுமாலோபொங்கிளவாடைபுன்செகராலோ* வதுமணந்தகன்றாங்கண்ணை
ன்கள்வங்கண்ணனிற்கொடிதின்னியதனிலும்பர்* மதுமலர்மல்லிகைமந்தக்கோவை

ஆ—புகையாழ்நரம்பு பஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணிந்து, இப்படி பொருந்தவாடை, காலை ஜிஜாவிம்மேபோலேயி நுந்த தண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணத்தை முகந்துகொண்டெறியாநின்றது, அருகிரு ன்செல்லுகிட! எள்ளுமீர்காள்! என்று தி.ரகயிகூவுவுமந்தக்கோடிட கூப்பிடுகிறாள். ॥ம॥

(புதுமண முகந்துகொண்டு) இப்படி பொங்கிளவாடை புதுமண முகந்துகொண்டெறியா நிற்கச்செய்தே இடையிற்று. தூதீயவாடித்துகரு வமி காலை-மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவுதியால்) போகோலம். யா ஆலஹாலவிஷம், பொரக்கோலங்கொண்டென்று வாமனால் மிகவும் ஸீஷ்ணவெஷயாகுமாயென்றபடி. தூரீபவாடித்தி லஹிவெர காலை-மருளிச்செய்கிறார் (காலைதூதியால்) ள॥

எட்டாம்பாட்டு.

வை யிபாகின்றது என்றது ஆலிவென்கிறதற்குத் தாதபர்ம்சொன்னப்படி. அதின்மேலே பென்கிறதற்கு

ழ—வஹகாரிகளாகக் கூட்டிக்கொண்டென்றபடி. போருந்ற- யாகத்தைக்கிட்டின, போர்- யாகம், உறை- கிட்டுகை, விரஹிணீவஹாரு வஹரவஹஜமானவென்றபடி. வாடை- உதீசீமதாரு தமானது, தண்- ஸீதலமான, காட்டாருக்கு ப்ரதிவஹமாயிருந்துள்ள வென்றபடி. மல்லிகைப்பூ- ஜாதிகாகவஹுங்கருநடைய, புதுமணம்- ஸஹிநவவரிஷஜாத்தை, வாயதாஜ்ஜாதிக நவவரிஷஜாத்தையென்றபடி. மண்மென்கிறவிடத்தில் மகாரவஹு வம்வஹிதாயாமொவம். முகந்துகொண்டு- வஹிதாந்திலே நீர்முகக்குமாப்போலே நிறமேய சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, முகந்துகொண்டென்றகையாலே வாயம்வஹ-ஜாதிகா வரிஷஜாமும் வநமெல்லாம் வ்யாவமாயிருக்கக்கண்டு சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறதென்றுதோற்றுகிறது. எறியும்- வீசாநின்றது, விரஹாநிஜாவாவெமம் தன்மேலேதட்டாதபடி தான் உயரேநின்று தவநாரிவங்களை மாதரக்கள்மேலே எறிவாரைப்போலே பெறியாநின்றதென்றபடி. ஆலோ! வாகவும், அன்னைமீர்காள்- என்னுடைய விந்தகோபங்களை யொன்றுமறியாமட்டாத தாய்மார்காள், ஆருக்கென்சொல்லுகேன்- வமவ்யஷயாலுமறியாத ஜநங்களுக்கு கதாவிவெகவிவ்ருமான வென்னுடையவ்யவநங்களை பென்னல்சொல்லமுடியாதென்றபடி, ஆகலாவிர்தாவுவநங்களை பொருவரோடுசொல்லிபலத்தியாசிக்கவும் வழியில்லையென்றுகருத்து. ள॥

பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, உதயரோதரம் உஜ்ஜ்ரும்பாநிற்கிறவென்றபடி. ஸீலயபென்றால் மாதரக்களும் வாங்கவறியார்களோ? இத்தனைவல்லாவம் பண்ணுவாருண்டோவென்றுகருத்து. இளவாடை- இளகாநின்றவாடையானது, ஸுஜநவிம்வஸாவாதக்கத்தாலு மாயாஸ்பர்ஷயமின்றியே வ்ருத்தியளவநம் வஜ்ரபாநின்றுள் வாடையானதென்றபடி. புதுமணம்- வாயம்வஹிப வாஸ்வ-ஜாதிகாதி கவாஸுங்களுடைய வஹிநவவரிஷஜாத்தை, முகந்துகொண்டு- வாரு-ஜலத்தில் நீர்முகக்குமாப்போலே வநமெல்லாம வ்யாவமான வாஸாரஜாத்திலே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, எறியும்- வீசாநின்றது, ஆலோ- ஸ்ரீ! கவஹா, புன்செக்கர்- புல்லியசெக்கர், புல்லியது- சுவும், செக்கர்- வாம்பியம், எல்லாங்கழிந்து சுவாவஸாவிவெஷயான வாம்பியமென்றபடி. ஆலோ- ஹாவஹா, வீசியாநின்றதென்றபடி. அதுமணந்து- அப்படிவாம்ஸ்ருஷ்டித்து மணக்கை வாம்ஸ்ருஷ்டிக்கை, இன்னபடியென்று விஸ்ருஷ்டித்துச்சொல்லவொண்ணாதபடி வாசாகோசரமாயுள்ள -ரணபம்வஷ்டி தங்களைப்பண்ணி வாம்ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அகன்ற- விஸ்ருஷ்டித்தபரணன், நங்கண்ணன்- நமக்குஹவ்யுனையிருந்த கூஷ்ணனுடைய, கள்வம்- கூஹநாவெவஷ்டிதம், வாம்ஸ்ருஷ்டஜலமெயில் அவன்பரணனின மாயாஹநவெவஷ்டிதமென்றபடி. அவனிப்போது விஸ்ருஷ்டித்துப்போருகையாலே யவற்றைக்கள்வமென்கிறாள், கண்ணைனில்- கூஷ்ணனைக்காட்டிலும், கொடிது- க்ரூரம், ஸ்ரீதவிஷயமாப்கொண்டு வாயிற்முவிடத்தி லவனைக்காட்டிலும் வாயிபாநின்றமிதன்றபடி. இனி- இன்னமும், கிஹனன்றபடி. அதனிறும்பர்- அதுக்குமேலே, உம்பர்என்றது உவரியென்றபடி. மதுமணமல்லிகை- ஸபாவையும் வளரஜத்தையுமுடைய ஜாதிகா வாஷ்பங்களுடைய, ஸாகவாயீ-வவஸ்ஹாரஹ மந்தக்கோவை- நிவிபவஹஜ-மான

றே—வண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்* தடமணந்தின்னருளாய்ச்சிபர்க்கேயூதுமத்தினுழற்கேயுப்யேனென்.

அ— அதின்மேலே புன்செக்காவதாவொயிபாகின்றது, அதின்மேலே சொல்லுகிலமல்லாததொருபடி கனி தானேமாக வெண்ணுடனே கலந்தகன்ற நன்கண்ணுடைய வக்கலவி அவன்றன்னிலும் கொடிதாய்கின்றென்னை பிரிகின்றது; இனி அதுக்குமேலே மதுமணமல்லிகை மந்தக்கோவையும் வண்பசுஞ்சாந்தும் வந்து வாயிபாகின்றன; அதின்மேலே நம்மோடே அங்கனே தரவை கோத்துக்கலந்து பரிமாறுகைக்குத்தன்பாடே நான் வருகைக்காக ஆப்ச்சியரான நமக்கேகேட்டும்படி வளைத்தனைவத் தடமத்தினுழலேயான தொன் றுமே நின்றென்னை மாயாகின்ற தென்கிறாள். ॥அ॥

இ— நாகின்ற தென்கிறதோடே சுகயம் அதுமணந்தகன்ற வென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செப்கிறார் (சொல்லதில மிதாழியால்) கள்வமென்கிறதற்குத் தாதுப-மருளிச்செய்கிறார் (அக்கலவியென்று) கொடி தென்கிறவிடத்தில் வமி தாய-மருளிச்செய்கிறார் (நின்றென்னை யிதாழியால்) பசுஞ்சாந்தினில் தீங்குழற்கே யுப்யேனென்றவபித்து இதில் வமித்தயய-த்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுஞ்சாந்தும் வந்து வாயிபாகின்ற தென்று) அதுக்குமேலே பென்கிறதற்கு மாயாகின்றதென்கிறதோடே சுகயம் அதுமணந்தென்கிறதற்குத் தாதுப-மருளிச்செய்கிறார் (அங்கனே யிதாழியால்) அங்கனே என்றது தயாவியமாக வென்றபடி, வாவாழி மொழுமாக வென்கை. ஆப்ச்சியர்க்கே யூதுமென்கிறவிடத்தில் லலிவெ தாய-மருளிச்செய்கிறார் (தன்பாடேயி தாழியால்) பாடே- வதீவத்திலே. தீங்குழற்கேயுப்யேன் நானென்கிறதற்குத் தாதுப-மருளிச்செய்கிறார் (தீங் குழலோசையி தாழியால்) மாயாகின்றது என்றது- கொல்லாகின்ற தென்றபடி. இங்கு அதின்மேலே அதின்மே லேயென்று உதிராதிராஞ்சொல்லுகையாலே வாயகவஷாய-ங்கள் தனித்தனியேயும் வம்வீவாதிகளா யும் வாயித்தபடியைக் கீழெல்லாஞ்சொன்னவ னிப்பாட்டிலே சுகயம்வுயிரெகபாலேயிவையொன்றக்கொ ன்று முந்திக்கொண்டு மேல்விழுந்துவந்துவாயிக்கின்றனவென்று விலவிக்கிறானென்றவாசுகதிலவதிவிதை. ॥இ॥

ஈ—சோலிலெகை, மந்தமென்று நிவிபவாநுவ-மானது, கோவை- சோலிலெகை, வண்- வம்ஸ்ரவஷுவெயிலே இதாஜ்ஜுமான, பசும்- வாஸீ தவுமான, சாந்தினில்- சுகயாமத்தில்காட்டிலும், மந்தக்கோவைக்கும் சாந்துக்கும் அவுவஸ்ரவஸ். மந்தக்கோவையென்ன வண்பசுஞ்சாந்தென்ன விவற்றிற்காட்டிலுமென்று வடாய-ம். இதுக்குத் தீங்குழற்கே யுப்யேனென்கிறதோடே யகயம். இந்த சோலிகாயாமாதிகளுக்குத் தப்பிஜீவித்திருக்கக் கூடினுமுங்கூடும், இவற்றைக்காட்டிலும் மந்தக்குழலோசைக்கே நான் ஜீவிக்கமாட்டே னென்றதாகிறது. இவைவாயிக்கிற வாயெயிற்காட்டிலும் மதுவே வஸ்ரவஸ்ரணஷிகமாக வாயிபாகிற் கிறதென்று வய-வஸ்ரிகமாகிறது, அதுமணந்து- அப்படி வம்ஸ்ரவஷிக்கையை யஜிவம்யிபண்ணி, வாவாழி மொவுமாக நாவுகீ ரெயில் வம்ஸ்ரவஷிக்கையை யஜிவம்யிபண்ணியென்கை. காவ-ண்யவாமான வொஜவெயில் 'வரிதாஜ்ய' என்றதுக்கு 'வரிதாமதநாவாயாய' என்று பொருளாருப்போலே இங் கும் மணந்துஎன்றதுக்கு மணத்தை யஜிவம்யிபண்ணி யென்றுபொருள், யதா:— மணந்துஎன்கிறவிடத்தில் கூவாதாயத்துக்கு தாதுப தாயாய-த்திலே அகஷணையாகவுமாம். நம்மோடு நாவுகீ ரெயிலே வம்ஸ்ரவஷிக்கைக்காக வென்றதாயிற்று. இதுக்கு ஊதுமென்கிறதோடே யகயம். இன்னருள்- ஐயாமா னகுலவெவையைப் பெற்றிருக்கிறவர்களான, இன்- ஐயாம், இன்னருளென்று வஷ்ணவாவ்ரஹி, மவிநா வாமான தன்கூவிவெக்கு விஷயமாயிருக்குமவர்களானவென்றபடி. ஆப்ச்சியர்க்கே- மொவிகளுக்கே, ஆயன்- மொவன், வீவாதாயாதிவ ஆப்ச்சியென்று ரூடிவமாயிருக்கும், இடைச்சியென்னுமாப்போ லே ஆய்ச்சியர்க்கேயென்கிறவிடத்தில் லவயாரணத்தால் மற்றொருவர்க்கும்கேளாதே மொவீஜநரோதாத்துக் குக் கேட்கும்படியாகவென்றபடி. இன்னராகவுவனுக்கென்று வம்யாநம்பண்ணப்பட்ட ராஜவாணம் மற் றொருவனைத்தொடாதே அவனேயேகொல்லுமாப்போலே யிவன்குழலோசையும் மொவிகளையே கவியுமென் றுகருத்து. ஊதும்- அவஸ்தாலயுகப்படுகிற, அத்தீங்குழற்கே- ஆந்தயாரமானவெண்ணாவுக்கே, தீமென்று ஐயாரம், அந்தந்தாதிகளிலே ஐயாரமாயிருந்த வெண்ணாநாடித்துக்கேயென்றபடி. சுவயாரணத்தால் மாலிகாயாரமாதிகளுக்குத் தப்பிஜீவித்தாலும் ஜீவிப்பேனென்றபடி. நான்- விரவாதிகவெவையான நான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன். ॥உ॥

மூ—ஊதுமத்தின்குழற்கே யுப்பேனனதுமொழிந்திடையிடைதன் செப்போலத்* தூதுசெய்கண்கள்கொண்
டென்றுபேசித் தூமொழியிசைகள் கொண்டொன்றுநோக்கிப்* பேதுறுமுகஞ்செய்து

ஆ—(ஊதுமத்தின்குழற்கே) ஊதுமத்தின்குழற்கே யுய்யமாட்டுகிறிலேன்; அதின்மேலே அங்ஙனே நம்மையழைத்துத் தூதுசெய் கண்களைக்கொண்டு பணிமொழிகளாலே வாஞ்ஞவாஉநம்பண்ணி தூமொழியிசைகள்

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— அதுமொழிந்து என்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயென்று) இதுக்கு என்னென்கின்றீருகிறபடி யென்கிறதோடே கூடியம் இதீபவாஉத்தி லஹிவெ காயர்மருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே நம்மையழைத்தென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் தங்களை அழைக்கைக்காகவு ,ன குழலோசையானது வ்யூகிவிஷயமாய்க்கொண்டு வாயிற்நின்ற தென்றவளிப்பாட்டிலே யழைத்த வகுஞா மங்கேசென்று கிட்டினதங்கள் விஷயத்திலவன்பண்ணின ஜாம்நாஹநவெஷ்டிகங்கள் வ்யூகிவிஷயங்களாய் நலிகிறனவென்றலற்றுகிறாளென்று வாம்கிவாக்ருவிணை. ஒன்றுபேசி யென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிசெய்கிறார் (பணிமொழிகளாலே யிதுவாதிபால்) பணி (னி) மொழிகள்- வெறுசொற்களான உக்திகள். பேதை நெஞ்சறவற

மூ— ஊதுமத்தின்குழற்கே- நம்மையழைக்கைக்காக அவனூதுகிற வந்தஜயோமான குழலோசைக்கே, நான்- அவனை யொருக்ஷணம்பிரியில் யுளிக்கமாட்டாதநான், உய்பேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன், குழற்கேயென்கிறவிடத்தில் எகாரம் வகூடுசாணத்தை வ்யவஹ்ருத்துக்கொண்டு வதாவஹாரத்துக்கே நான் தப்பிஜீவிக்கமாட்டாதிருக்க விதின்மேலே பிலையும் வ்யூகிவிஷயமாய்நலிந்தால் நானெங்ஙனே ஜீவிப்பேனென்கைக்காகவிருக்கிறது, அதுமொழிந்து- அதுவுமொழிந்து, அதுவுந்தவிரவென்றபடி. அந்தக்குழலூதினதுசாதாரமன்றிக்கே அதின்மேலேபுமென்கை. அதுமென்கிறவிடத்தில் உஷஸும் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வகூடுத்தோடு வகூவ்யாசமும். சாமிகாரம்சாமாநிதாரமன்றிக்கே யதின்மேலே குழலூதினதும் வாயிலாநின்றது, அதுசாதாரமன்றிக்கே யதின்மேலும் நிலவாயியாநின்றன வென்றிப்படி யிரண்டுபாட்டாலுமாகச் சொல்லிற்றாகிறது. இடையிடை- நடுவே நடுவே, தான் குழலூதாநிற்கச்செய்தே யதின்நடுவே நடுவேயென்றபடி. இதுக்கு ஒன்றுபேசியென்கிறதோடே யுக்தயம். தன்- தன்னுடையவையான, "கிஸ்யாயாகுவ்ருவம்வோம்பரீக" மென்கிறபடியே தனக்கவாயாரணங்களான வென்றபடி. செய்- சிவந்ததுகளான, மொவிகாஜநவம்வ வகூராமகூவிஜிதி வேஹாஷோநாராம தாம்மராஜிதங்களான வென்றபடி. கோல- சுகிரணீபங்களான; தூதுசெய்- உதிதகூர்யும்செய்பாநிற்கிறவையான, வூணயகூவிலிதைகளான மொவிகெகளுக்கு அவன்நெஞ்சிலுள்ள வாவவோயவிமோஷங்களையெல்லாம் வ்யூகமாகவ்யஞ்ஜிப்பித்து விதவ்யாபாரம்பண்ணி யவர்கள்கால்களிலேவிழுந்து அவர்கள்நெஞ்சை த்ரவமாக்கி யிப்படி வதாரவஸ்துமாகவும் உபாதீபமாகவும் வ்யாவர்தியாநிற்கிறவையான வென்றபடி. கண்கள்கொண்டு- கண்களைக்கொண்டு, ஒன்றுபேசி- ஒருவாலெதிர்சொல்லி, வாவாதிமாதாராமான வெநவ்ருவாஷணத்தைச் சொல்லியென்றபடி. அத்தைத்தன் வாயால்சொல்லமாட்டாமையாலே ஒன்றென்று வாகூதிகமாகச்சொல்லுகிறார், அவனுடைய விவகூதிதமெல்லா மவன்வாயால் சொன்னதில்க்காட்டிலு மவனுடைநவாதாரியிலே மிகவும் வ்யூகமாகாநின்ற தென்றுகருத்தாலே கண்கள்கொண்டு பேசியென்கிறாள், தூமொழி- மிநோஜ்ஞங்களான வுக்திகளையுடையவையான, தூ- ஸாதம், இங்கு மிநோஜ்ஞமென்றபடி. மிநோஜ்ஞங்களாய் மொவிகாஜநவிதாரஞ்ஜகங்களான வாகூவுவநூஹங்களோடே கூடினவையானவென்றபடி. இசைகள்கொண்டு- வெணூமாநங்களைகொண்டு, இசை- மாநம், ஒன்றுநோக்கி- ஒருபடிபார்த்தருளி, வாவாதிமொவாமாம்படி நிராவதிகவாத்ஸல்யாதிசயத்தோடே மொவிகளைப்பார்த்தருளியென்றபடி. கூவலாகநவாதாயத்தாலே அவர்கள்நெஞ்சை யுருக்குமாப்போலே வெணூமாநவாதாயத்தாலும் நெஞ்சுருகப்பண்ணுகிறானென்று கருத்தாலே யிசைகள்கொண்டு நோக்கியென்கிறாள், பேதுறுமுகஞ்செய்து- சோஹாவிஷ்டமாகாநின்றுள்ள நிலவத்தைச்சொல்லி, பேது- சோஹம், உறுகை- கிட்டுகை, கூவ்வஸிக்கையென்றபடி. மொவீஜநமாணவகணூந ராஜிவமாகத்தான் பாதிறபாட்டுத் தனக்குக் கணூராஜ்ருதமாயிருக்கையாலே திவ்யாநாமஷ்டஜநித சோஹாவெஸாஷ்டிவகுமாம்படி திவ்யாதிதமாய் சூரீயிதாகூஷஷ்டிதமாய் சுவ்வாஜ்ஞாவைபவாமான நிலவத்தையுடையவனுயென்றபடி.

மூ—நொந்து நொந்துபேதைநெஞ்சறவுப் பாடும் பாட்டை* யாதுமொன்றறிகில மம்மவம்ம மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான்* ॥கூ॥

மாலையும்வந்ததுமாயன் வாரான் மாமணிபுலம்பவல்லேறுணைந்த* கோலநன்னுதலரிவையரும்பெயர் சூழல்களுங்குழறுமாலோ* ॥கூ॥

ஆ—கொண்டுபோதலுமாகாதொழிந்தும். பேதுறுமுசஞ்செய்துநொந்துநொந்தும், வடிவுத்தீர்ந்தகண்ணீர் எம்மேல்விடக் குரைவுகோத்து, கேட்டார்நெஞ்சுகளெல்லாமழியும்படி பாடினபாட்டு என்னை கின்றபடி பொன்றுந்தெரிகிறதில்லை அதின்மேலே மாலையும்வந்தது! மாயன் வாரா! னென்றலற்றுகிறாள். ॥கூ॥

(மாலையும்) மாலையும்வந்தது, மாயன்வருகிறிலன், மாமணிபுலம்ப வல்லேறுணைந்த கோலநன்னுதலர் களித்துக்கொடு வாராகின்றன; வண்டுவரைப்பெருமாளுடைய திருத்தோழன்மார் குழல்களூதுகொடு வாராகின்றன; வண்டுவரைப்பெருமாளுடைய திருத்தோழன்மார் குழல்களூதுகொடு வந்து

இ— வென்கிறதற்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (ஊடலேபிதாழிபால) ஊடல்- பூணயரோஷம். தீர்த்துக்கொண்டென்றது நிவகிப்பிபாகின்றுகொண்டென்றபடி. பாதுமொன்றறிகில மென்கிறதைக் ஷதி ஹிவுாஹாரத்தால் பாடும்பாட்டென்கிறவிடத்தில் வமிக்கிறவயர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (கேட்டார்நெஞ்சுக ளிதாழிபால்) யாதுமிதாழிக்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (என்னை கின்றிதாழிபால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

உகளுமென்கிறதற்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (களித்திதாழியால்) குழல்களுங்குழறு மென்கிறதற்குத் காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுவரை யிதாழியால்) இத்தலையை யிதாழியாலே கீழ்ப்பாட்டில்

பா— நொந்துநொந்து- வருயிகவுயிதனுப், கல்நெஞ்சனுனை வென்னையும் நோயுருக்கின விந்த மாநதாயை யர்த்தைக்கேட்டால் சுவையிலைகளான மொவிகளெங்ஙனே வஹிக்கப்புகுகிறார்களென்று மிகவும் வுயிர வுநனையென்றபடி. பேதைநெஞ்சறவு அற- உலையுகளுடைய உநஹில் விஸ்லேஷமானதுதீர, பேதை- உலையு, அறவு- விஸ்லேஷம், உலுமொவிலைகளுடைய உநஹில் வருணயரோஷஜநிகமான தென்றபடி. அற- அற்றபின்பு, விலயவிதாநநயவாகாயர்க்களாலே அவர்களுடைய வருணயரோஷஜநிதமெவு ஊவுந்தீர்ந்து ராவுகீர்யாரவும்பெற்றபின்பென்பறடிபாடும்பாட்டை- அவன்பண்ணுகிறமாதத்தை. யாதுமொன்று- ஏதேனுமொருவுகாரத்தாலும், அறிகிலம்- அறியமாட்டுகிறிலோம், சூதநிலைவாவுவநம், வரிவெஹிக்கமாட்டுகிறிலோமென்றபடி. அதுநம்மை வாயிக்கிறவுகாரங்கள் நம்மால்வரிவெஹிக்க முடியாதென்கை. அம்மவம்ம அம்மே! அம்மே! விஷாடாயிகூக்கால் விலவிக்கிறபடி. மாலையும்வந்தது- இதின்மேலே "ரவிராவம்ரதாராதீ: வருவுதாவராணவாரிணீ" என்கிறபடியே பாணவாரிணியான ராதியும்வந்தது, மாலை- ராதி. மாயன்- தன்னை விஸ்லேஷித்தவிரவாரிணிகள் ஜீவிதாம்படி யவர்களிற்காட்டில் வலவாவுமாணம் வரிதவுனைக்கொண்டுவருமவனை வாஸுபாவமுகன், வாரான்- வருகிறானில்லை. ॥கூ॥

மாலையும்வந்தது- அவன்தான்வருகிறவசிபமாகச் சொல்லிவைத்துப்போன ராதியும்வந்தது, வரவைத்தால் தான்சொல்லிவைத்துப்போன வசயம்வந்தும் வாராதொழிந்தானென்றால் வஹிக்கமுடியுமோவென்றபடி. மாயன்வாரான்- தன்னைக்காணவே வருகிறவங்களெல்லா மநாகுலிவங்களாம்படி தோற்றுமவனை வாஸுபாவமுகன் வருகிறிலன், மாமணி- கண்ணாரணமாய்க்கட்டின உலாவாவிடிகள். புலம்ப- ஒலிக்க, புலமபுகை- ஒலிக்கை. இதுக்கு உகளுமென்கிறக்தோடே யகயம். வல்லேறு- வெலுராவிகளானவு வுவங்களாலே வல்- வெலிவுடம், ஏறு- வுவுஷம், அணைந்த- அணைபப்பட்டனவயான, வம்ஸ்ருஷ்டப்பட்டனையானவென்றபடி. கோல- அந்தவுவுஷவாஹஸ்ருஷ உலாதீபங்களான, நல்- நல்லனவயான, அந்தவுவுஷவங்களோடு வெலுராவிகளானவென்றபடி, நாகுகள்- கிடாரிகள், நாகு- கிடாரி, உகளும்- உநஸுகமாகக் கிளம்பாநின்றன, உகளுகை- உயரக்கிளபுகை, வாவுத்தாலே வவாம்ஸ, உவெவுடி கிங்காப்பண்ணுகின்றனவென்றபடி. ஆலோ- வாவா! இவையெல்லாம் வருவுங்களாகாநிற்கச்செய்தே யென்னுடையமொகந் தோதொழிவதேயென்றபடி. கொடியன்- கூரனான, அவன்தூதலோசைக்கு வாராகங்களாய்க்கொண்டு கதுகவொயகங்களாகாநின்றவென்றபடி. குழல்களும்- கூவுஷனுக்கு வவாக்களான மொவுகாரர்களுடைய வெண்நாவுங்களும், குழறும்- குழறுகின்றன, கவுகுகுயராமாய்க்கொண்டு ஜதியா

மூ— வாலொளிவளர்முல்லை கருமுகைகண் மல்லிகையலம்பி வண்டாலுமாலோ வேலையும்விசும்பில் விண்
டலறுமாலோ வென்செல்லியுய்வ னிங்கவனை விட்டே* ।கo॥
அவனைவிட்டகன்று யிராற்றகில்லாவணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூச*

ஆ—புகராநின்றனர். சுகியஉடலுமான வொளிவளருகிற முல்லைக்கருமுகைகள் மல்லிகைதாடகமான தூக்
களின் உபகண்டப்பருகி வண்டுகளாலாகின்றன, கடலும் கிளர்ந்துகொண்டு வராநின்றது, இத்தலையில
வனைவிட்டு நானெத்தைதச்சொல்லி யுய்வனென்கிறாள். ।கo॥
(அவனைவிட்டு) வண்டுவரைப் பெருமாளைப்பிரிந்து தங்களைக்கொண்டு யாரிக்கமாட்டாமையந்தியம்போ

இ—மாயன்வராமனைறவ ளிப்பாட்டிலே ராதியும்வந்தது அவன் வாராதொழிந்தாலிந்த வோயகவம்-லை
ஹியிலே நானெங்ஙனே ஜீவித்திருக்கும்படியென்று விலவிக்கிறாளென்று வாமன சொல்லிற்றுயிற்று. ।கo॥

✱ நிகமனம். ✱

உயிராற்றகில்லா வென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (தங்களோயிதாஹியால்) அணியிழையாய்
ச்சியர் மாலைபூசலென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (அந்தியம்போதிதாஹிபால்) இதீய தூதீய

ர—நின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹாகூம்! திருத்தாழ்மார்களெல்லாரும் வந்தும் தான்வாராதிருப்பதே
யென்று விசாஹிக்கிறபடி. வால்- சுகிசுயிதமான, வாலென்று சுகிசுயம், சுகியவஉடலானவென்றபடி. ஒளிவ
ள்ர்- காஹிவளராநிற்கிற, முல்லைக் கருமுகைகள் மல்லிகை- இத்தவிவியவாஷ்க்களை, கருமுகையென்று முல்
லைபோடுதாயுமான வொருவாஷவிசுஷம், அலம்பி- சுவமாஹரித்து, அலம்புகை- சுவமாஹரிக்கை, இவ
ற்றிணள்ளைபுக்கு முழுகி உபாக்களைப் வாநம்பண்ணியென்றபடி. வண்டு- ஹ்ருமங்கள், ஆலும்- ஆலாநின்
றன, ஸுவிபாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா சுவஹா! வேலையும்- லவிாதுமும், வேலையென்று லவிா
தும், விசும்பில்- சூகாஸத்திலே, சூகாஸவய-ங்ஙாவிஹிதமாய் என்றபடி. விண்டு- வாய்விட்டு, தாரம
ரஹிவெண லவ-ஹிதாவிதமாயென்றபடி. அலறும்- அலறுகின்றது, கூப்பிடாநின்றதென்றபடி. ஆலோ-
ஹாஹா! இங்கு- இத்தலையிலே, அவனைவிட்டு- அவனையொழிய, என்செல்லியுய்வன்- எத்தைச்சொல்லி
யுஜ்ஜீவிப்பன். ।கo॥

அவனைவிட்டகன்று- கூஷனைவிட்டுப்பிரிந்து, உயிர்- தங்கள்ப்ராணனை, ஆற்ற- பொறுக்குகைக்கு, கி
ல்லா- மாட்டாதவர்களான, அணியிழை- அணிபப்பட்ட இழைகளையுடையவர்களான, அணிகை- சுலங்காரி
த்துக்கொள்ளுகை, இழை- சூஹரணம், லம்யுாஹரபம் லஹிஹிதமானவாறே விவியாஹரணங்களாலே
தங்களையலங்கரித்துக்கொண்டு அவன்வருகிறானென்று வழிபார்த்திருந்தவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்-
மொவிவிகைகளையுடைய, மாலைப்பூசல்- லம்யுாகாலத்தி லாகூநத்தை, பூசல்- சூகூநம், வஸுமே
ய்த்துவருமவன் ஒருலம்பியையுயில் விஷவைத்தவாறே விராஹஷ்வம் பொறுக்கமாட்டாதே ஆர்களா
கூநிகம்பண்ணினபடியை யென்றபடி. இதற்கு உண்டிமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்தவென்கிறதேதே யுயம்.
இத்தால் மொவிமாரெல்லாருமாகப்பட்ட கூரங்களெல்லாவற்றையு மாழ்வாரொருவருமே கூநஹவித்தாரென்
றதாயிற்று. ஆய்ச்சியரென்கிற வஹாவயநத்தாலே இத்திருவாய்மொழியிலிப்பத்துப்பாட்டும் மொவிமார்தனி
த்தனிய யலற்றினபாசுரமாயாதல், விராஹவ்யுலந மாற்றமாட்டாமையாலே சுவிநயாதரும் வந்துகூடின
மொவிமாரெல்லாருக்குமாக வொருத்தியலற்றின பாசுரமாபாத விருக்கிறதென்றுதோற்றுகிறது. இது உ
ரையிற்சொன்ன நிவ-ஹாலம், சூஷ்யவகூத்தில் நிமஜநத்தி லாப்ச்சியரென்கிற வஹாவயநத்துக்கும் 'என்
னுயிர்காக்குமாறென்' 'என்செல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே' ஆதியாகிகளிலேகவயநங்களுக்கும் லஜிக்லா
ஸயுமுண்டு, ஆகிலும் 'தமியமாலோ' 'தெய்வவண்டு தனைதந்தவெம்பெண்மை' யாமுடைநெஞ்சமும்' ஆதி
யாகிகளில் வஹாவயநங்களுக்கு லாராஸயுமில்லை, விதீபவகூத்தி லிபவஹாவயநங்களுக்கு லஜிக்லா
ஸயுமும் நிமஜலவஹாவயநதுக்கு சுலலாராஸயுமுமுண்டு, 'என்னுயிர்' ஆதியாகிகவயநவயதிகங்
களான சுகிவபவாகயங்கள் விலவிக்கிறவள் தன்னைசோதரம்சொல்லிக்கொண்ட பாசுரமாகையாலே வவற்று
க்தும்லாராஸயுமுண்டு; இப்படி வஹாவயநவயதிகவாகயங்கள் லமொஷ்மத லவ-மொவீவிஷயங்களாயு
மேகவயநவயதிகவாகயங்கள் விலவதீசாதரவிஷயங்களாயும் நிவ-ஹிக்கும்போது இப்பத்துப்பாட்டிக்களும்

ரூ—லவனைவிட்டகல்யதற்கே யிரங்கியணிகுருகூர்ச் சடகோபன்மாற*னவனியுண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்த
வாயிரத்துளிவைபத்துங்கொண்*டவனியுளலற்றிநின் றுய்மின் றொண்டீரச்சொன்னமாலை கண்ணித்
தொழுதே*

॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தணிவிலைழையாச்சியர் திரளகின்று கூப்பிட்டாப்போலே, ஆழ்வாருமவனைப்பிரிந்து யிரிக்கமாட்டாமை
கூப்பிட்டலற்றின விந்தத்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அலற்றியுய்பலரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—வாதாயுங்களை வம்ஹரிக்கிறார் (ஆழ்வாரு மிதுகேட்பால்) ॥கக॥

ஸ—மொவிமாரெல்லாருங் கூடினவிடத்தில் தனித்தனியே பாசுரங்களென்றிப்படியொரு தாதீயவக்ஷராஸ்ரயித்
தா லிவ்வெகவநஸ்வாவயநங்க ளெல்லாவற்றுக்கும் வஸ்துக்ஷாரஸ்யமுண்டு, அவனைவிட்டகல்வதற்கு-
வாதிவாரணஷணவிட்டு விஸ்லேஷித்திருக்குகைக்கே, ஷஷ்டீ வம்பைஸ்வாதந்ர்யவிரோதையாலே யிங்
கே மஹாவயி-ஸ்திகை, விஸ்லேஷித்திருக்கையாலே யென்றபடி. கவயாரணத்தால் வாம்வாரிகதாவங்களா
லே பன்றென்றபடி. வாம்வாரிகதாவங்களிற்காட்டில் வாதிவாரணஷவிரஹமே யயிகமாய் கலிந்தகென்
றுகருத்து. இரங்கி- கரைந்து, வுவியெப்பட்டென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தாடே யகயம். அணி
குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு கிவ-ாஹகரானவென்றபடி. மாறன்- மாற
னென்கிற குடிப்பேரையுடையவரான, சடகோபன்- வூஷ்டம், அவனி- ஸ்ரஷ்டியை, உண்டுமிழ்ந்தவன் மேல்-
வரஜபதமெயிலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து வ்ருத்திகாலத்திலே உதிரணம்பண்ணினவன் விஷயமாக,
உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்குவிஸேஷணம், ஆயிரத்துள்- வஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும்
கொண்டு- இத்தபத்துப்பாட்டுக்களோடுங்கொண்டு, தொண்டீர்?- ஸ்ரவணவிஷயத்தில் வவஸாயிருப்பவர்காள்?,
அச்சொன்ன- அப்படி சொல்லப்பட்டவனை, அப்படி வ்யவஸ்தாபிதமெ ரக்ஷகனாகச்சொல்லப்பட்டவனை
யென்றபடி. மாலை- சூழ்நிதவ்யாதிஸுலனை கூட்டிணை, மால்- வ்யாதிஸுலன், நண்ணி- கிட்டி, தொழுது- வ்ய
ஞாபம்பண்ணி, அவனியுள்- ஸ்ரஷ்டிக்குள்ளே, நின்றலற்றி- வீதியாலேகிரஹணம் உவெஷ்வாமாகவ்ய
தித்து, உய்மின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥கக॥

*ஜ்ரூநவெவராஹ்யாகவ்யாநவெவயிஸ்ரீஸெஷாகராஜாநஜஹாஷெஷிகாயநஃ. *

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீவொவநிஷதாதய-ரஸதாவஜஃ.

(மல்லிகை)

உதாகஸ்வவரஹிஜ்யா ஜம்ஹவநகயா ஹவ்யகாவெஸ்ரு வாரு
ஸ்ராஹிகாமேஷணாநாவெ வம்ப்ருஷி ஜநகயா வ்ரும்மதாநாதஜாவெஃ।
ஸ்ரூாதிகா ஸ்ரவ்யவொராகுகத தவராஹவெவராவெஷ்டகு வாவ்ரி-ஸ்ரா
மக்கிரிவ்ரூாzது வரிஜ்யாநாவஹுயகயா வ்ராவயாதிரால கூப்ஷ்டு ॥கக॥

(உதாகஸ்வவரஹிஜ்யா) அல்லிபந்தாமரைக் கண்ணனம்மான்- "தவ்யயாகவ்யாஹம் வாம்பரீகதெ
வதிகஷிணீ" என்கிறபடியே, ஸ்ரவீராம்ஹஸ்ரு-ஸ்ரிதை வாதிநாதை ரவிகாரவிகவிதை வாம்பரீகதஸ்ரா
யாயதெகஷணைகையாலும், (ஜம்ஹவநகயா) அகில—ம் படைத்திடந்துண்மிழ்ந் தளந்தெங்குமளிக்கின்ற-
லொகங்களெல்லாம் வ்யவஸித்து ரக்ஷிக்குமவனைகையாலும், (ஹவ்யகாவெஸ்ரு) கண்ணன்கள்வம்- தனியி
ளஞ்சிங்க மெம்மையன்- கூப்ஷணைப் வந்தவகரித்து ஹவ்யனைகையாலும், சூதிஸுவத்தாலே ரூஜககவம் சொல்லப்
படுகிறது. (வாரஹ்ராஹிகாய) தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டுணைதந்த வெம்பெண்மையம்பூவிதாலோ-
வண்டானது வாஷத்தை சூதிவாரமாக்குமாப்போலே யாஸ்ரிசருடைய ஹ்ருதயாதிகளையவஹரித்து சூதி
வாரமாக்க வல்லனைகையாலும் (வெணாநாவெஹ்ருஷிதஜகதயா.) அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ-

தூ — தா — "மெளலெ ஹிஷ்ஷஜமாவைஹ-ஹிவ" உதாஹிகளிற்படியே ஜம்ஹஷ்ஷாவாஹவிஹாமமற வெல்லாரையும் வம்ஸநாஷத்தாலே விகூபதராக்கவல்லனைகையாலும், (ஹ்லாம்ஹஷாநாஷஜாஷிஷ்) சிவனைடுபிரமன் வண்டிருமடந் தைசேர்திருவாகம்- கூடுவாரான ஐ ஹஷ்ஷஷுர்களோடு நிதாநவாயிநியான பெரியபிராட்டியோடு வாசி யறத்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்குமவனைகையாலும், (ஷ்ஷாஷகூவாஷ்) காரொக்குமேனி- வஷ-ஸ்-கூவலாஹகும் போலே, ஷ்ஷாஷஜமான வடிவையுடையவனைகையாலும், (மவ்வொவாஷகூவஷ்) அதுமணந்தகன்ற நங்கண்ணன் கிள்வம் கண்ணனிற்கொடிது- தன்னைக்காட்டிலு மாகூஷ-ஸ்கூமான நவநீதவளய-ஸ்ஹிகளை யுடையவனை கையாலும், (ஹாவஹிவ்வாவெஷ்டகூவஹ-ஹிஷ்ஷ) தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித் தூமொழியிசை கள்கொண்டொன்றுநோக்கி- மாலேயும்வந்தது மாயன்வாரான்- தனக்கு வஸ்ஸவஷங்களான கண்களாலும் கு ழலோசையாலும் ஹாவஹஷ்ஷாவஹாஷணாஹிகளைச் செய்யவல்லனைகையாலும், மற்றும் ஷெநாஹாவெஷ்டி தங் ஷை யுடையவனைகையாலும். வண்டுவரைப்பெருமாளை வருகைக்கு யொஷ்யமானவஷயத்தை யுடையவராக "மல்லிகைகமழ்" என்கிறஷ்லோகத்திலே ஷ்ரவணஹஸ்தாநகூடிஷ்ஷ்டானவாழ்வார் ஷ்ரீகிவாழித்தருளினாரென்- றருளிச்செய்கிறார்.

கஉகஉ

ஷ்ரீஷைகநிஷ்ஷாவஷ்ஷஹாஷெஷிகூயநஷ்ஷ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

அ — (மாலேகண்ணி) 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டு' என்றுகிடந் தலற்றுநிற்கச்செய்தே அவனும் பசு மேய்த்துவந்துபுகுர அவர்களவனைடே கலந்துபரிமாறினுப்போலே தம்முடைய வுஷ்ணமும்தீரும்படி திருக் கண்ணபுரத்திலே அவனைக்கண்டு அவனைடேகலந்துபரிமாறி தம்முடைய வீதாகிஷயத்தாலே கூடாகூடி ஷ்ஜநங்களைக்குறித்து ஷவ-ஷஷ்ரூயண்ணீயனைப்க்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவெம்பெ ருமானை ஸ்ஷ்ஷுக்கனைகப்பற்றி அவன்திருவடிகளைக் கமலமலரிட்டு நீர்விணைகடைந்தொழுதெழுமின்? இதுக்கொரு

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படிவிரஹாதகராய் அலற்றினவாழ்வார் ஷஷ்ஷோஷஷ்ஷெயிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே வரொவதெஷம்பண்ணுகை பஷ்ஷமகமன்றேவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (என்சொல்லியிதாதியால்) கலந் துபரிமாறியென்றது- ஷாநஷஷ்ஷம்ஷ்ரேஷங்களைப்பெற்றென்றபடி. அறக்கூம்விணையிலே வாஹ்யஷ்ஷம்ஷ்ரேஷங் களை வஹாவ்யகாரமாக- ஷெநாஷயித்துவ்யாயிர்த்துப் பெருமையாலே வ்யஷநம்ஈகிஷாதுமாய் அத்தா லே ஷாநஷாநாஹவம்கலங்கி மல்லிகைகமழ்தென்றலிலே விஷவொகூஷராய் வ்யஷநப்பட்ட வாழ்வாருக்கு இவர்பட்ட வ்யஷநமெல்லாந்தீரும்படி ஷவெஷ்ரூரான்தான் திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினபடியைக் காட்டியருளி 'நாமன்றேஉம்மை யிழந்திருக்கிறோம் இச்ஷ்ரீராவஷாநத்திலே ரோவெகூஷித்தபடியேசெ ய்கிறோ' மென்றருளிச்செய்ய, இத்தாலே மிகவும்வீதராய் ஷாநஷாநாஹவமிழந்திருந்த தம்முடைய வ்யஷ நம்தீரும்படி யவனைடேகலந்துபரிமாறி அந்தப்வீதிவ்யகவஷ-த்தாலே வரொவதெஷம்பண்ணுகிறா ரென்றதருத்து. 'சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமாஷல் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்' என்று இத்திருவாய்மொழியி லருளிச்செய்கையாலே இச்ஷ்ரீராவஷாநத்திலே கவெகூஷிதஞ்செய்கிறோமென் றெ ம்பெருமானருளிச்செய்தானென்னுமிடம் வ்யஜிதமாகிறதிறே. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக் கவஷாரவ்யதீ தாநுவமென்கிறமஹவ்ருணம் வ்யதிவாஷ்யமென்று ஷஷ்ஷிதமாயிற்று. குறித்தலென்கிறதற்கு ஷஹாவாகூயாஷ த்தில் தூயையோடேயஷயம்.

முதற்பாட்டு.

உ — தீயவாழ்த்துக்குக்குத் தகுதயமருளிச்செய்கிறார் (ஷவ-ஷஷாஷ்ரூயணீபனிதாதிபால்) மாலே

மூ— மாலேகண்ணி கைதாழுதிறை விஞ்சினைகெடக்* காலேமாலேகமலமலரிட்டுநீர்* வேலேமோதுமதின்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்* தானின்மேலாலமர்ந்தானடியிணைகளே* ।க1।

கள்ளவிழுமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமி* னள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை* வெள்ளியேய்ப்பதமதின்சூழ் திருக்கண்ணபுர*

ஆ— காலேநிபசாலெனமெகவு மில்லேயென்கிறார். ।க1।

(கள்ளவிழும்) அவன்றிருவடிகளேக் கள்ளவிழ்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமிடத்தில் அவற்றைநஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு நாநுமிறைஞ்சுமினென்கிறார். ।உ।

இ—நண்ணியென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (எமபெருமானேயிதாதியால்) பாட்டெல்லாமேகவாகவு மாயிருக்க 'காலேமாலே' யென்றது 'வாயம்வாகஜர்மெஹாதீ' தாதிவசு காலேநிபசாலேமோவென்று ஸாம்யாமைக்காக வ்யுத்பாதனத்தாலே மிதுக்குக் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கொருவி தாதிபால்) "வாகதிர்ஸிதயாவாலேயா யேவாஹ்வாதிஷுவாவாவாஸு । நாராயணேவாவெனாக் வஹ்வீலேவகூபாஹரः" ஈதாதுநாலாலெண 'காலேமாலே' யென்றது வல்வர்காலேலவகூண மென்றுகருத்து.

* இரண்டாம்பாட்டு.*

வ்யாசாலாதும் இதின்மேலொரு வகுப்விரோதம்வியிக்கைக்காகக் கீழ்ச்சொன்னதுக் கநுவாதமென்று காட்டுகிறார் (அவன்றிருவடிகளேயிதாதியால்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளியிதாதிக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையிதாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே வாலெஷாவர்நத்தை யுவதெரிசித்தவரிப்பாட்டிலே யுபாநத்தையுவதெரிக்கிறாரென்று வ்யாக்கியாதாரெல்லிற்றுயிற்று.

ஸ— வேலே- வர்ஷாகாலமானது, மோதும்- சரீரங்களாலே க்ரூராகாரம்பண்ணுகிற, மோதுகை- க்ரூராவிக்கை. வர்ஷாகாலம் கதாசுகவர்ஷாவிசிதமாகையாலே வாகாரத்திலே க்ரூராமிக்கிறதென்று கருத்து. மதில்- வாகாரங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே, ஆலின்மேல்- ஜலத்தின்மேலே, ஆல் என்றது ஜலத்துக்குப்பெயர். ஜலக்கட்டியை ஆலங்கட்டி யென்னக்கடவதிறே. வடவாணர்வஜலத்தின்மேலே யென்றபடி. ஆலமர்ந்தான்- ஆலிலே அமர்ந்தவனே, வடதலத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவனே வென்றபடி. இத்தால் க்ரூரிதாகாரணாவயாகமாகசுவாபிக வடதாசாயித்வத்தை வாதிவிப்பித்தபடி. மாலே- வாலெர்ஷாரணே, கண்ணி- கிட்டி, ரகாகளைப்பற்றியென்றபடி. அடியிணைகள்- அவன் திருவடிகளிரண்டையும், இணை- இரண்டு, இதுக்குத்தாழுது என்கிறதோடாகயம். காலே மாலே- வாகாகாரத்திலும் வாயம்காரத்திலும், மாலே- வாயம்காரமும். இது உபலக்ஷணம். உங்களுக்குத்தக்கபடி வேதத்திலுமொரு காரத்திலே யென்றபடி. கமலமலர்- வதுவர்ஷாங்களே, இது வல்வர்வர்ஷாங்களுக்கு முவமாகாணம், யதொவநதமான வர்ஷாங்களேயென்றபடி. இட்டு- வாதவிர்த்து, நீர்- வம்வாரதோஷாகாதாரான நீர்கள், வினைகெட- தோஷாங்கள் நசிக்கும்படி, வினை- கதர்மாய் லகாணயாதோஷாவரம், தொழுது- வெவித்து, "நிகாராஜலிகர்டாவாஜுஷ்டா நதுஜதெதுவவாதிநः" என்கிறபடியே ஸ்வதாநரர்வெவ்ருத்தியைப் பண்ணியென்றபடி. எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள், ஓ? என்றுவாயநம், ஓ ஜநங்காளென்றபடி.

ஓ தொண்டீரே- வாரீர் வமவயிஷயத்தில் வாவெமுடையவர்காள்?, தொண்டர்- வவெயர், ஓ வென்றுவெ? ஸ்வம்போலே வம்வர்தாயநதெதாதகம், கள்ளவிழும்- சிபாக்கள் முவிதங்களாகாகிற்கிற, அவிழுகை- முவிதமாகை, சிகாரதூவ்யஞ்ஜிகளானவென்றபடி. மலர்- வர்ஷாங்களே, இட்டு- வாதவிர்த்து, நீர்- வம்வர்தாயநதெதுவமுடைய நீங்கள், இறைஞ்சுமின்- க்ரூரயியுங்கோள், நள்ளி- நண்டுவர்கள், கள்ளிபென்பு நண்டுஜாதிகளுக்குப்பேர், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, இத்தால் நிகாரஜலவாதுசிவாஸ்ரயிகை. வயல்- கெதாராங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, கிடங்கின்புடை- அகழின்வரிவாரத்திலே, கிடங்கு- அகழ்- இரண்டுமதின்சூழ் என்கிறதற்தோடே யாகயம். வெள்ளியேய்ந்த- ஸ்ரீகருணைக்கிட்டினை, வெள்ளி: ஸ்ரீகருன், எப்கை- கிட்டினை, சாதுர்யகமானவென்றபடி, மதில்- வாகாரத்தாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்—

மூ— முள்ளி நாளுந்தொழுதெழுமினேதொண்டீரே* ।உ॥
தொண்டர்துர்தந்துயர்போகநீரேகமாய்* விண்டுவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* வண்டுபாடும்பொழில்
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தண்டவாண னமரர்பெருமானேயே* ।கூ॥
மானேநோக்கிமடப்பின்னைதன்கேள்வனைத்* தேனேவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்*

அ—(தொண்டீர்) ஸகலஜனங்களுக்கும் அபர்வதமமரர்களுக்குபதியாயிருந்துவைத்து ஸகலஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவனுக்கு கைங்கரியயோஜநாப்ரகாரத்தை யுபதேசிக்கிறார். ॥கூ॥

(மானேநோக்கி) எல்லாருக்குமினியனாய்க்கொண்டு நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடத் திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமவனை, தொண்டீர்- பகவதநுபவத்திலே ஆவலுமுடையவர்காள், வண்டுபாடும்- பேரோசைபண்ணுகிற வண்டுகள்பாடாநிற்கின்ற, 'வனகஸ்வாதுமாயஹாஸ்தே' என்கிறவிடத்தைப்போலே வண்டுபாடுமென்கிறது. பொழில்- உத்யாநங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்குமவனை, அண்டவாணன்- ஸகலத்துக்கும் நிர்வாஹகனை, வாணன்- நிர்வாஹகன், ஸ்ரீமத்விபீஷணனுக்கு நிர்வாஹகனென்றபடி. அமரர்பெருமானே- நித்யஸூரிநாதனே, நமதம்துயர்போக- உமதுடைய துயர்போம்படி, தம்முன்று ஸம்ஸாரிகளுடையவாஸஸ்தாநங்களெல்லாம் தீரும்படியென்னை. நீர்- ஸர்வஸ்மாத்பரரான நீங்கள், ஏகமாய்- ஸகலமாய், ஸவிஷயமாயென்றபடி. கைங்கர்யயோஜநமாயென்னை. கைங்கர்யயோஜநாஸ்தாவாவது- கைங்கர்யமும் கர்தவ்யதாவயிப்பாய் விஷயமாமிதே, இதுக்கு இறைஞ்சுமினென்கிறத்தோட யுகயம். விண்டு- விகஸிதமாய், வாடா- வாடாததான, மலரிட்டு- புஷ்பங்களைக்கொண்டு, புஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீரிறைஞ்சுமின்- நீங்களாகவே கூராயிருந்தீர்காள், மைகைங்கர்யங்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வரூபஸ்வபாவங்களுமன்றே ஸகலகுமபடியிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை யபஹரணம்பண்ணிக்கொண்டே கூராயிருந்தீரென்றபடி. 'யஸ்யஹ்ருதிஸ்தஸ்யப்ரஜ்ஞா' என்னுமாப்போலே நீங்கள்நீங்களாயிருந்துகொண்டாராயிருந்தீரென்று இரண்டுநீங்கள்பதத்துக்கும் கர்தவ்யஞ்சொலவிற்றாயிற்று. ॥உ॥

தேனே- தேனைன, 'ரஸோவைஸஃ' என்கிறபடியே தேன்போலே மதுரமான தனை, இது தேள்வனுக்குவிசேஷணம். மானேநோக்கி- மான்பேடையைப்போலே நோக்கையுடையவளான, ஸாரஸ்யவதியாய்ப்படியான கண்ணழகையுடையவளானவென்றபடி. மான்பை யென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸ்காரயோக்யமான நாராயணபதார்த்தம்போலே ஸ்வரூபயோக்யமாய்ப்படி. மடப்பின்னைதன்- ஸஹஜஸுகுமாரியான நீளமேயிணையுடைய, மடப்பம்- ஸஹஜமென்கை, பின்னை- நீளமை, தன்னென்றுஸ்வாயத்தம். கேள்வனை- கர்ணரஸிகனை, கேள்வன்- கர்ணரஸிகன், கர்ணரஸிகனுமானவனென்றபடி. வாடாமலரிட்டு- சுத்தாநவபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, சுத்தாநவபுஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீரிறைஞ்சுமின்- நீங்கள்பகவதநுபவாவஹிகளான நீங்கள், இறைஞ்சுமின்-

மூ—வானையுய்த்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரந்* தானபந்தபெருமான்சரணாகுமே* ॥சா॥

சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லா* மரணமாஞல்வினைகுந்தங்கொடுக்குமிரா* வணையமர்ந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தரணிபாளன் றனதன்பர்க்கன்பாகுமே* ॥நி॥

அ—புரத்தாலே பெரும்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுக்கிப்படி கைங்கரியமொன்றையே தன்றிருவடிகளில் நித்யவிஜயமான வகைங்கபரஸ்வவஸ்வத்தை யுங்களுக்குத்தந்து ரக்ஷித்தருளு மென்கிறார். ॥சா॥

(சரணமாகும்) இப்படி கீர்த்தியோடுத்தாலே அவனபாஸ்ரயிக்கவேண்டியே தன்றிருவடிகளையே யுபாயமாகப்பற்றினுக்கு ஒருபடியாலன்றிமே பெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகனும் அப்போதேபவர்களை யிப்படி கூடியைவிடுவித்து திருநாட்டிலேகொண்டுபோய் நித்யகைங்கரியர்களாக்கி அவர்களோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தல்லது யுஜிக்கமாட்டாதிருக்கச்செய்தே அவர்களுக்கிப்படிகைங்கரியஸ்வபாவமநாதிவாஸனைபாலே ஸஹஜ மாயிருக்கையாலே களேபகாலத்திலே யிப்படிகைங்கரியதானோவிட்டால் திருநாட்டைக்கொடுத்தருளி பின்னையு

இ—மஞ்சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வாநுபவத்தை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யிதுவாதிபால்) இத்தாவிப்பாட்டுக்கு ஸம்பந்தஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. சரணமென்கிறதற்குத் தாதுபாடமருளிச்செய்கிறார் (தன்றிருவடிகளிவிதுவாதிபால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாமென்கிறதற்குத் தாதுபாடமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவாதியால்) இத்தால் கீழநாலுபாட்டிலும் ஸ்ரீயபதியுவதிஸ்ரீத்து இதில் ஸ்ரீயில்லாதார்க்குப் பூவதியையுவதிஸ்ரீக்கைக்காகப் பூவதிவிஷயத்திலவன்பண்ணு மாஸாகிஸயங்களைச் சொல்லுகிறதென்று ஸம்பந்தமுமாயிற்று. சரணமெல்லாமாகுமென்றவபித்துத் தாதுபாடமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலிதுவாதியால்) மரணமாஞலென்கிறவிடத்தில் யதிஷ்டானத்தாலே ஸுவலபனாய்க்கொண்டு தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேபவர்களையிதுவாதிபால்) வைகுந்தங்கொடுக்குமென்கிறதற்குத் தாதுபாடமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— கூரும்பியுங்கோள், கூராயியுங்கோளென்றபடி. வானை- கூகாஸத்தை, உந்தும்- உந்தாநிற்கிற, உயர் ஜ்வாலகத்தள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. உந்துகை- உயர்ஜ்வாலகத்தள்ளுகை, உந்தும் என்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு லாஹிதாயாம்ஸ்வரவம். கூகாஸத்தைத்தள்ளுகிறப்போலே யதுரஸகமானவென்றபடி. மதிள்- ஹிரண்யத்தாலே, சூழ். வரிய்யதமான, திருக்கண்ணபுரம்- அந்தஸ்வநாமத்தை, தான்- ஸ்வயம், தானென்கிறவிடத்தில் லகாரதாயாம்ஸ்வரவ்யவதாநமொவம். நயந்த- ஆசைப்பட்டவனை, நயக்கை- ஆசைப்படுகை, ஸ்ரீதவஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு யொருமானஸ்வமென்று மிகவுமாஸரிக்கிறவனை வென்றபடி. பெருமான்- ஸ்வாமியானவன், சரணுகும்- ரக்ஷகனானவன், உங்களுக்கு வைகுண்டஸ்வாமித்தைத் தந்தருளுவனென்றபடி. ॥சா॥

தனதாள்- தனதுடையதிருவடிகளை, அடைந்தார்க்கு- உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, தன் திருவடிகளிலே நிரதிஸயாநவர்களுக்கென்றபடி. சரணமெல்லாமாகும்- எல்லாச்சரணமுமாகாநிற்குமவனன், ஸ்வஸ்வியரக்ஷகனது மவனனவென்றபடி. அவர்களவெகூடிக்க ஸ்வஸ்ரைரக்ஷகனைபுஞ் செய்யுமவனன வென்கை. மரணமாஞல்- அவர்களுக்கு ஸரீரவியோகமாஞல், அவர்களுக்கிந்தஸரீரமும் ஸஹஜமாயிருக்கையாலே தானித்தை யிப்போதே நிவதிஸ்கமாட்டாதே கைவல்யத்தைத்தவிர்க்க தத்ஸரீரஸ்திதிஹேதுக கூடிக்கூடத்தாலே அந்த ஸரீரவியோகம் கைஜர்யோபயோகமாக வராதேமாஞலென்றபடி. வைகுந்தங்கொடுக்கும்- ஸ்ரீவைகுண்ட்ஸ்தைக் கொடுத்தருளுமவனன, பிரான்- இப்படி ஸ்வாவகாரகனன, அரணமைந்த- அரணகவமைந்ததான, அரண்- ரக்ஷை. வெந்நீர மிளா யிநப்பாரிவனுக்கென்னவருகிற தோவென்றஞ்சாதபடி நல்ல ரக்ஷையாயிருக்கிற வென்றபடி. மதில்சூழ்- ஹராகாரத்தாலே வரிய்யதமான, திருக்கண்ணபுரத்தாணியாளன்- திருக்கண்ணபுரத்திலேயிருக்கிற யாணீநாயகனனவன், ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ரக்ஷகனனவன். தனதன்பர்க்கு- ஸ்வகீயரான ஹ்ருதயிகளுக்கு, அன்பர்- ஹ்ருதயிகள், தன்பக்கல் ஹ்ருதயாபிகளான வந்த ஹ்ருதயர்க்கென்றபடி. அன்பாகும்- ஹ்ருதயமாவன். அன்பு- ஹ்ருதயம். ஹ்ருதயத்துக் காரணபமாகிறவளவன்றிக்கே ஹ்ருதயமொரு வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்குமென்றபடி.

ஆ—அன்பனுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* செம்பொன்னுகத்தவுணனுடல்கீண்டவ* னன்பொனெய்ந்த
மதில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தன்பனருந்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே* ॥சூ॥
மெய்யனுகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்* பொய்யனுகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லாருந்*

ஆ—மவர்கள்பக்கலுள்ள வெஹஹத்தாலே தானென்றுஞ்செய்பாதானுப் இவர்களுக்கெத்தைச்செய்வே னென்
றிருக்குமென்கிறார். ॥ரு॥

(அன்பனுதும்) இப்படிதன்றிருவடிகளிலே யநந்யபரயொஜநமான வெஹஹத்தையுடையவரானவர்கள்
பக்கல் தானுமென்று மநந்யபரயொஜநமான வெஹஹத்தையுடையனுப் வாநுஹவவிரோயிகளையும் தா
னேபோக்குமென்கிறார். ॥சூ॥

(மெய்யனுகும்) இப்படி கூநந்யபரயொஜநமாகத் தொழுவார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடியே கர்ட்டிக்
கு—(திருநாட்டையிதாஹியால்) அன்பாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலிதா
ஹியால்). ॥ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தின்மேலே பரதீவ்யகுணவிதர்நரஸவமான வுபகாரத்தையுஞ் சொல்லு
தைக்காக விப்பரயோஜநரும் வந்விலக்ஷணஸ்வரூபத்தை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியிதா
ஹியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ்சொல்லிற்றுயிறது. கூநந்யபரயொஜநரூபங்களாலே தனமெய்ய
ர்க்கு மெய்யனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. த்வீதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (வாநுஹவெதாஹியால்) ॥சூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

பரயோஜநரும் கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தை வ்யதிரேகேண உபஜீவிக்கைக்காக வநுவதிக்கிறதென்று
காட்டுகிறார். (இப்படியிதாஹியால்) இத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. த்வீதீயவாக்
ய—அவர்கள்பக்கல் வாவாஹிரொவரவெஹஹஸாமி யாவனென்கை. ॥ரு॥

தனதாள்- தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- உபாயமாகப் பற்றினவர்களெல்லார்க்
கும், அவர்களுடைய ஜநயாத்ராதி தாரகதயும்பாராதே வெஹஹிக்குமென்கைக்காக. எல்லாமென்கிறவுடம்
அன்பனுகும்- வெஹஹியாயிற்றுமவனை, அன்பன்- வெஹஹி, இது திருக்கண்ணபுரத்தன்பனுக்கு விசேஷ
ணம். செம்பொன்னுகத்து- சிவந்தபொன்போலேயிருக்கிற ஸரீரத்தையுடையவனை, ஆகம்- ஸரீரம், அ
வன்தெஹம் ஹிரண்யவண-மாகையாலேயிதே யிவனுக்கு ஹிரண்யனென்று பேராயிற்று. ஆகத்தையுடை
யவன்- ஆகத்தன், ஆகத்தவுணனென்று வ்யதிஹதவுடம். அவுணனுடல்- ஹிரண்யாஸுரனுடைய கூடலிவரத்
தை, அவுணன்- ஹிரண்யாஸுரன், கீண்டவன்- நகங்களாலே விதாரணம்பண்ணினவனை, நன்பொன்-
நல்லபொன்னுலே, எய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதில்சூழ்- பரகாரத்தாலே வரிவ்ருதமான, திருக்கண்
ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே, அன்பன்- வெஹஹத்தையுடையவன், கூஷ்ணதாரகூஷ்ணத்துக் கூநாகூரிவ
மானதெஹமென்றிங்கே மிகவும்கூடாரித்து வர்ணிக்கிறவனென்றபடி. தனமெய்யர்க்கு- தன்பக்கல்வாத்ஸல்ய
த்தாலே, தன்பக்கல் யயாஸ்வரூபமானவெஹஹத்தை யுடையவர்க்கென்றபடி. கூநந்யபரயொஜநமான வெஹஹத்
தையுடையவர்களுக்கென்று வ்யதிரேகவர்ணிதாஸ்வரூபம். பரயொஜநாந்தரபரனுடைய ஸமஸ்தவிதபந்
கூநாரூபாதாநுமாகையாலே கூயயாஸ்வரூபமிதே! நாளும்- வ்யவதாநமும், மெய்யன்- யயாஸ்வரூபமான
வெஹஹத்தையுடையவன்.

விரும்பி- வெளுதாவைத்ஸிபண்ணி, பரயொஜநாந்தரங்களைவிட்டுத் தன்னையேவெளுதாகவ்யவஸி
த்துக்கொண்டென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- கூழ்யிக்கிறவர்களுகெல்லாம், மெய்யனுகும்- யயா
ஸ்வரூபி தனவன், பரவ்ருத்தி தனதன்னை யுள்ளபடியே பரகாஸிப்பித்தருளுமென்றபடி. எல்லாமென்
கிறதாலவர்களுடைய ஜநயாத்ராதி தாரகதயும்பாராதே செய்யுமென்றபடி. புறமே- வைதிகவ்யவஹாரமாக.
பரயொஜநாஸ்வரூபமாக வென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- கூழ்யிப்பார்க்கெல்லாம். அவர்களைத்த
ன்னையனுபவிக்கும்போதாகிலுமென்கைக்காகவெல்லாமென்கிறவுடம். பொய்யனுகும்- கூயயாஸ்வரூபி தனவன்,

மூ—செய்யில்வாளை புகளுந்திருக்கண்ணபுரத்* தையனைத்தீணப்பாற்கட்கணிபதினை* ॥ ६ ॥
அணிபனுதுக்கனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* பிணிபுந்சாராப்பிறவிகெடுத்தாரு* மணிபொனேப்ந்தமதின்
சூழ்திருக்கண்ணபுரம்* பணிநிலுறும்பரமேட்டிதன பாதமே* ॥ அ ॥

ஆ—கொடுக்கும், கமநீர் பூமியாஜமமாகத் தொழுதார்க்கெல்லாம் தன்னேபுள்ளபடி காட்டான், கமநீர்வ பூமியாஜமமாக வோராஜமிதா ரத்தை பண்ணவவணிப்படி வாஜுஹரைமோவ்வன்னில? தாமேபூவுன் என்றிருப் பார்க்கவன் வாஜுஹரும், இவ்விடத்திலோரு வரிதுவமில்லையெனகிறார். ॥ ந ॥

(அணியன்) இப்படி தன் திருவடிகளேபூவும் என்றுபற்றினரெல்லாருடைய தீவல்வினைகளையும் தீவல்வினைகளான வாவாரத்தைபுட்போக்கி அவர்களுக்கு வாஜுஹரும், ஆதலால் ஸ்ரீவிலிகோணத்திலெ இ—துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (கமநீர்வ பூமியாஜமமாகத தொழுதார்க்கெலலாமி காழிபால்) தா ரீயவாஜம் வரமிவாஜத்தினயர்த்தைமே தீவல்வினைகளான்சொல்லுகிறகாகையாலே வாஜுஹரிடன்றே வென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (கமநீர்வ பூமியாஜமமாகவோராஜமிபி காழிபால்) தாரீயவாஜத்துக்குத் தா துபர்மருளிச்செய்கிறார் (தாமேவரவுமி காழிபால்) செய்கிறதோராஜமிதாதுமாலும் தன்னேயே வரா வுமாகப்பற்றினர்க்கு வாஜுஹரைமென்னகையினாலே தாதுபர்பாகையிலே வாஜுஹரிடன்றதாயிற்று. ॥ எ ॥

எட்டாம்பாட்டு.

பூவதினையைப்பண்ணுங்கோளென்று வுவவிதிஜிக்கைக்காக விப்வதிலர்யும் கீழ்ச்சொன்னவரிதுக் களை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியி காழிபால்) இது வெகுகாலமென்று காட்டுகிறார் (ஆ தலாலென்று) இதுக்குப் பற்றுங்கோளென்கிறதேபோட யதபம். இத்தால் கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே பூவதி விஷயத்தி லவனதாஜைவீ செய்தருளும்படிகளை யுவவாதித்து இப்பாட்டிலே தயாவியமான வுவ திபைப்பண்ணி யுஜீவியுங்கோளென்று வுவவிதிஜிகிறாரென்று வாமதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, அதில் "ஆதீவுக் களை" யென்கிறதாலே பிணிபுந்சாராவென்றதும் 'ஆதீவிவாத' விகாழியாலே பிறவிகெடுத்தாரு மென்றதும் 'வாஜுஹ' னென்றதாலே அணியனுதுகும் என்கிறதுவும் வுாவ்யாகம். காதீயவாஜத்துக்குத் தாது பர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிலிகோணத்திலிகாழியால்) தாரீயவாஜத்தி லவிவரதாஜமருளிச்செய்கிறார்.

ப—வூவுஹரிடனனதன்னே யபாவஜவூகாஜிப்பியானென்றபடி. செய்யில்- கெஹாரங்களிலே, வாளை ஜிகி ங்களானவை, உகளும்- உகளாநிற்கிற, உகளுகை- உபரக்கிளம்புகை, ஜலஸஜீஜநித வாஷ்பாதிஜயத்தா லே தூளாநிற்கிறவென்றபடி. திருக்கண்ணபுரத்து- அந்தகிவ்ருக்ஷத்திலிருக்கிற, ஐயன்- சூடவேயோ வானவவெஹ்ஹரன். ஆகத்து- உள்ளிலே, ஆகம்- உள்ளது, தங்கள்ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. அணைப்பார் கட்கு- சூழ்ஹரிக்குமவர்களுக்கு, வூவுமாக வஹிவஹிப்பார்களுக்கென்றபடி. அணியன்- வஹிகூடன், காதுஜவாஜுஹனென்றபடி. ॥ ஏ ॥

தனதான்- தன்திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- வூவுமாகப்பற்றினவர்களெல்லாருக்கும், அணி யனதும்- வஹிகூடனுவன். அணியன்- வஹிகூடன். வாஜுஹனுவ னென்றபடி. பிணிபும். வுாயியும், பிணி- வுாயி; இது சுஜவாஜுகூசினை. வுாயுாதிஹ்ருதீவமெல்லா மென்றபடி. "நரோமஹாதிஹ்ருதீவதாம்" என்று ஸ்ருதியில் ரோமத்தை முற்படச்சொல்லுகையாலே பிணியைபெடுத்தது. சார- சாராது, அவர் களை யாரூயிபாது. நிரஸ்ஹமாக விட்டிப்போமென்றபடி. பிறவி. ஜநநத்தை, வாம்வாரிக்கையை யென்ற படி. கெடுத்து- நிவர்த்திப்பித்து, ஆளும்- ஆளுவன். வாவாணகூடிய கைங்கரயத்திலே விதியோமித்துக்கொ ண்டு ரக்ஷித்தருளுமென்றபடி. வரதவாஸுதேவ னிதிவரதர். இது வெகுகாலம். ஆகலால் பணிமினென் றவயிக்கிறது. மணிபொன்- ரத்நங்களாலும் வாபரணங்களாலும், எப்ந்த- செப்பப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- வூாகாரத்தாலே வரிவ்யுதமான, திருக்கண்ணபுரம்- வஷ்ணுவியவ்யூஹ. திருக்கண்ணபுரத்திலேயி ழுந்தருளியிருக்கிறவனுடைய வென்றபடி. பரமேட்டிதன்- வரதிஷ்டியினுடைய, தன் என்று வாயிகும். வர திதிஷ்டிதீகி வரதிஷ்டீ. ஸ்ரீவரதவஸ்துவினுடைய வென்றபடி. வரதவஸ்துவிலிருக்குமாப்போலே திருக் கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடையவென்று வடகாதியர்ம். பாதம்- திருவடிகளை, நாஞ் வுவர்கூடுமும், இதுக்கொரு காலுவிலம்பமும் தேடவேண்டா, எல்லாக்காலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு உய் கருதுக்குக்கூடினபோ தாகலாமென்றபடி. பணிமின்- பூணாதும்பண்ணுங்கோள். பூணிவதநவாஹித வுவ

மூ—பாதகாளும்பணியத் தணியும்பிணி* பேதஞ்சாராவெனைக்கேவினியென்குறை* வேதநாவர்விருப்புந்திருக்
கண்ணபுரத்* தாதியாஇன யடைந்தார்க்கல்லலில்லையே* ॥கூ॥

ஆ—ழ்ந்தருளியிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானைப்பெறுகைக்கு அவன்றிருவடிகளோயே உபாயமாகப்பற்றுங்கோள், இதுக்கொரு காலநியமமில்லை, வேண்டினபோதாற்றுயிக்கலாமென்கிறார். ॥அ॥

(பாதகாளும்) இப்படியவன்றிருவடிகளை யாற்றுயிக்கவே ஹவஹநஹவவிரோயிபான வுதாஹரணங்களெல்லாம்போம், அதிலொருஹம்ஸபமுமில்லை யென்றுசொல்லி அவன்றிருவடிகளோயே உபாயமாகவும் உபாயகமாகவும் பற்றப்பெற்றேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்டு என்றுகொண்டு வுபாஹத்தைப்போகுகிறார். ॥கூ॥

(இல்லைபல்லல்) அவன்றிருவடிகளைபாற்றுயித்து நிரஹாவிலஹஸ்வரூபனானேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்

இ— (எம்பெருமானைப்பெறுகைக்கென்று) பாதம்பணிதலென்றநுயித்துத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளைபற்றுதியால்) (ஹரவதீஹகூஹகக ர்ஹிவெரியென்று ஸாஸ்த்ரம்சொல்லுகைபோலே காரணமென்றது உபவதிதபர்மாஹிவஸ் காரயிஸிஷ்டியாஹவைகூஹாராஹிதெரு வஸ்துக்காலம்யாஹுகை வுசிதமானமென்றுகாட்டுகிறார் (இதுக்கொருவிதுவாற்றுயியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஏதஞ்சாராவிதுவதம் கீழ்சொன்ன வுபாயமலங்களுக்கெல்லா முபஸம்ஹாரமென்று காட்டுகிறார் (அதிலொருவிதுவாற்றுயியால்) எனக்கேகலினியென்குறை யென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளைபற்றுதியால்) வுபவதிவுபாவவணர்நவுபஸம்ஹத்தாலே தமக்கேகவம்வியவுபவதிலாஹதனை வுணர்த்து ஹர்ஷபரராகிறாரென்றுகருத்து. ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

பரமபதவாஹத்துக்குத் தாதுயர்மருளிச்செயகிறார் (அவனிதுவாற்றுயியால்) கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிற

ஈ— நுபாஹத்தாலே உபாயமாக்கிக் கொள்ளுங்கோளென்றபடி. ॥அ॥

பாதம்- அவன்திருவடிகளை, பாதமென்கிறவிடத்தில் மகாரவகர வஸம்ஹிதாயாம்ஸொவம். காலும்- வவகாரமும், இன்னகாரமாகவேணுமென்று விசாரித்துத்தேடவேண்டா, ஏதேனுமொருகாரதத்திலேயென்றபடி, பணிய- வுணிவகநம் பண்ணினவாறே. வுபவத்தியாலே யாற்றுயித்தவாறே யென்றபடி. பிணி- வுபாயியானது, ஹகூஷணபாதத்தாரணஹ்ரிதி வாவமென்றபடி. வசிவர்ஹாவமானதென்கை. தணியும்- ஸாஹஜாம். வஹஜநாஹஸிபர்மா மென்றபடி. நஸிக்துமென்றேதகணிபுமென்றது வசிவர்ஹாவம் நிவுத்தமாவது ஸரீரவாகஹஸிபத்திலே யென்றுகருத்தாலே. ஏதம்- தொஷமானது, ஏதம்- தொஷம். உதாரவமானதென்றபடி. இந்து வுபாதிகமான வுதாரவம் விவக்ஷிதம். சாரா- கூறுயியாது, வுபவஹர்பக்கல் நிரஹிபாதென்றபடி. வேதநாவர்- வெதத்தை நாவிலேயுடையவர்கள், நாவென்கிறது- ஜிஹ்வா. "வெதஜிஹ்வ வஜிவெஹ்ரித" மென்கிறபடியே வெதாயயநாயாவெந தத்பர்வுபவநாதி நிரதரான ப்ரீவெஷ்ணவர்களென்றபடி. விரும்பும்- கூதரிக்கும் ஹ்ருதயரை, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆதியானை- ஜகதாரணஹ்ரிதனை, அடைந்தார்க்கு- கூறுயித்தவர்களுக்கு, அல்லல்- தீவ்ங்கள், தீவ்வினைகளாலுண்டான வாணவுபாவாதிக கூடாங்களென்றபடி. இக்கு வசிவர்தாரவங்களிரண்டும் விவக்ஷிதங்கள். இல்லை- நஷ்டாஸ்ரிதங்களாய்ப்போ மென்றபடி. வாநர்கயநமித்தில் ஸம்ஸயமில்லை யென்கைக்க க. எனக்கேகல்- எனகாரணம், இனி அவன்திருவடிகளையே வுபாவுமாகவும் வுபாவகமாகவும் பற்றினபின்பு, என்குறை- என்னகுறையுண்டு. ஒருதுறையு மில்லையென்றபடி. எல்- என்கிறது ஸம்ஹாரநாதகர ஸப்தம். எனக்குக்குறை ஸம்ஹாரிதமோவென்று ஸம்கித்து நிர்ஷயதாரு மித்தனைபோக்கியிது நிர்ஷயிக்கவும் வுபயுக்தியில்லையென்கைக்காக. சுயவா. இது காரணாயர்கமாய் வெளவிதரு ஜநங்களிற்கட்டில் தமக்கு வுபாவுதியை தெரிவிக்கிறது. எனக்கேகல்- உங்களைப்போலன்றிக்கே யுபதெரு நிரவெக்ஷமாக வவன்திருவடிகளை பவர்ஸிக்கப் பெற்றவெனக்கோ வென்றபடி. ॥கூ॥

மூ—இல்லைபல்லலெனக்கேளினியென்குறை* பல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்* கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்க
ண்ணபுரஞ்* சொல்லநாளுந்துயர்பாடுசாராவே* ॥ஐ॥
பாடுசாராவினைபற்றறவேண்டுவீர்* மாடநீடுருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாடலானதமிழாயிரத்துள்ளிப்
பத்தும்* பாடியாடுப்

ஆ—டென்று ஸீதாதிகிஷபத்தாலே பின்னையுந்தம்முடைய ஆசைத்தைச்சொல்லி 'அவனைஆசைகொண்' என்று ஸ்ரீஷகிக்கமாட்டாராகில் திருக்கண்ணபுரமென்று சொல்லுங்கோள், சொல்லவே ஒருநாளும் ஓதவேண்டாவென்கிறார். ॥ஏ॥

(பாடுசாரா) வாவாகிவமானவுவாயத்தாலே நிரஷ்வஸுஷ்வபூகிவையகராய்க்கொண் டெம்பெரு மானைப்பெறவேண்டுவீர்? திருவாய்மொழியைப் பாடுங்கோளென்கிறார். ॥கஅ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தாகையாலே இது வாநாராத்தியன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸீதாதிகிஷபத்தாலேயிதாதியால்) தாரீயவாதித்தி லஹிவெந்தாகஷ்மருளிச்செய்கிறார் (அவனைஆசைகொனிதாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு வாஸகியமாயிற்று. ஸெஷம் வஷ்டம். ॥டி॥

நிகமனம்.

பாடுசாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாவெதாதியால்) வினைபற்றறவேண்டுவீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஷ்வதாதியால்) ॥கஅ॥

ஈ— அல்லல்- ஓதவேங்கள், வஇவாஹபூகிவையக வாயவஷ்வா வாய ஏளஷ்யபர்ங்களாலுண்டாம் ஓதவேங்களெல்லாமென்றபடி. இல்லை- நிரஷ்வங்களாயிற்றன, எனக்கு- இப்படியவன்திருவடிகளைப்பற்றின வெனக்கு, எல்லென்றது- வகிவர்ஜஸு, இனி- இப்படிஓதவேங்கள் நிரஷ்மானபின்பு, என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அல்லிமாதர்- வாஷ்த்திற்பெண்ணைனவள், அல்லி- வாஷ்மும், மாதர்- பெண், வ ஏவாஸினியான பெரியபிராட்டியாரானவளென்றபடி. அமரும்- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருமார்பினன்- வ க்ஷஸ்ஸ்லத்தைபுடையவனை, கூரயணத்தில் குறைவுபார்த்து நம்மையவனநாஞரியாதபடி நம்பக்கலுள்ள வ்யாஜதாத்தை விஷயீகரிக்கப்பண்ணும் வஹாவையான ஜகந்நாதாவோடு நித்யவஸ்ஸுஷ்ஷுயிருக்கிறவ னுடைய வென்றபடி. இதுக்குத் திருக்கண்ணபுரத்தோடே யுகயம். கல்லில்- கல்லுகளாலே. தாதீயாவஸ்ஷ வஷ்டீ, கல்லு- ரத்நம், ஏய்ந்த- ரசிதமான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான், திருக்கண்ண புரம்- திருக்கண்ணபுரத்தை, சொல்ல- சொன்னக்கால், திருக்கண்ணபுரமென்று அவ்வூரின் திருநாமத்தைக் கீர்தநம்பண்ணினாலென்றபடி. நாளும்- ஒருகாலத்திலும், துயர்- ஓதவேங்கள், பாடு- உங்கள்வஸீவத்தை, பாடு- வஸீவம், சார- கிட்டா, சாராதுஎன்கிறதற்கு வவஹாவவநத்தில் சாராவென்றாரிவம். உங்கள்வ ஸீவத்தைவிட்டு ஒருவரெதாநிரஷ்வங்களாய்ப்போமென்றபடி. ॥ஏ॥

பாடுசாரா- கூரம்கிட்டாதே, பாடு- கூரம், காயகூரஸாதிகள் கிட்டாதபடி வாவாரிவமான வு வாயத்தாலேயென்றபடி. வினைபற்று- கரு-ஹவாவைம்யமானது, பற்று- வாஸனைம்யம், வரிவ-ஹண-ர்ஹவ ஏநாஹவவபூகிவையக வாணுவாவாதிக கரு-ஹவாஸனைம்யமானதென்றபடி. அற- அற்றுப்போக, நிஸ்ரஷ மாக நஸித்துப்போகவென்றபடி. வேண்டுவீர்?- கூவைகூஷிக்கிறஜநங்காள், இது வாஹிவபூபவாஸனைவாய நம். இப்படி கூவைகூஷிக்கிறிகோளாகி லென்றஹிதாயம், மாடநீடு- மாடங்கள்நீண்டிருக்கிற, மாடம்- ஹ ஹம், ஹ்ருஹங்க ளுதாரமங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநமரியை யுடையவரா னவாழ்வார், திரு நமரிக்கு நிவ-ர்ஹகரான வாழ்வாரென்றபடி சொல்- அருளிச்செய்ததான, பாடலான- மாநஸஹிதமான, 'அவாவிலந்தாதிகளால்' என்கிறபடியே ஸ்ரீகவிவாஹமாகப்பிறந்ததாகையாலே மாந ஸ-ர்ஹமாய்க்கொண்டு பிறந்ததானவென்றபடி. தமிழ்- த்ரவிடோபநிஷத்துக்களான, ஆயிரத்துள்- வஹாவாக்யத்துக் குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், பாடி- ஸ்ரீகிவ-ஹவ-ர்ஹமாக மாநம்பண்ணி, ஆடி-

மூ— பணிமினவன்றுள்களே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ॥கக॥

ம— வீதியிலேயிருந்தவிடத்திலிராதே. வளஞரித்து. ஆநிகை- வளஞரிகளை, அவன்தாள்கள்- வாசிவாராவன்றிருவடிகளே, பணிமின்- வீதியாலே வருணாசம்பண்ணுங்கோள், வசிஷ்டவ்ருத்திவம்சகங்க. ளும் நிவ்ருத்தமாயுங்களுக்கு வாசிவிஷயம்வளமும் லபிக்குமென்றபடி. ॥கக॥

கூஹாவெ்யுகோவெம்யோஷ்டிரகூ்ருதஜயஷ்டீஜயயிஃவஸம்பெம்யாதொவாவஸராணமரிஷ்டாரணவராஃ ।
கூஷகெ்யாவிஷ்டகர்ம்வடகூரவெவிஷ்யஹவிஷ்டபஷ்டாஜாநிஷ்டிஜ்யாநர்வேஷுயஜ்ஞேஷ்வதிகாரஃ ॥
ஜ்ஞாநவெராக்யாநஷ்டாநவெலயிஷ்டிஜ்ஞாநாசாரஜிஹாதெஷிகாயநஃ.
ரூஷிவொவநிஷ்டாதய-ரூதாவஹிஃ.

(மாலேநண்ணீர்)

வவ-ர்மெரூஷ்யாகூவ்வகீவெயெராவிஜமஜவ நாகூம்பஷ்ம்பாயிவெதயா
நீஜாயாவலுமகூவாஜ்ருகவிதாரணாகூவகேவஸ்ரீஹாவாகூ
ஜ்ரவாநாம்வாதயாவாஜகீவஸ்ஜநதயாzயொஜமகூகாரணகூவாகூ
ஸ்ரீராவெஜொவ்ருதீகேஷாவவமஜவாரணெவெதயாணீஜ்வாஸிஃ ॥கஉ॥

(வவ-ர்மெரூஷ்யாகூ) மாலேநண்ணீர்- வ்ரவிவாவிவமவாண விஷயிகளெல்லாவற்றிலும் பெரியவிருத்தையாலும், (வ்வகீவெயெராவிஜமஜவ நாகூ) திருக்கண்ணபுரமுள்ளீரைநாந்தொழுதேழுமிறை- வ்வாஸ்ரித ரக்ஷணத்திலே வொக்குமெல்லாம்திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணுமவனுகையாலும், (கூம்பஷ்ம்பாயிவெதயாகூ) அண்டவாணன்- கூடெநகூகொடி வ்ருஹாம்பங்களுக்கு கூயிவதியாகையாலும், (நீஜாயாவலுமகூவாகூ) மானேகோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை- மான்தோற்றோடும்படி அழகிய நோக்கையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு நாயகனுகையாலும், (கூஜ்ஞதவிதாரணாகூ) தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானல் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்- தன்றிருவடிகளேயே உவாயொவெயமாகப்பற்றினர்க்கு ஸ்ரீராவவாநத்தில் வாசிவஹத்தைக்கொடுக்குமவனுகையாலும், (ஹஸ்தவ்வஸ்ரிஹாவாகூ) அன்பனுகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- கூரிகருக்கதிரியனுகையாலும், (ஓவாநாம்வாதயாவாகூ) மெய்யனதம்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு மெய்யையே பண்ணுமவனுகையாலும், (கூகீவ்வஜநதயா) அணியனுகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்வும்- அவர்களுக்கு கூதூவ்வஹவ்வஹனுகையாலும், (ஜமதாரணகூவாகூ) ஆதியானை- லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணமூர்திதனுகையாலும், (ஸ்ரீராவு) அல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்- ஸ்ரிபஃவகியாகையாலும், திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் கூரிகருடைய வம்வாராநிவதாநத்திலே கூவவாவுதீக்ஷனுயிருக்கிறனென்று ''மாலேநண்ணி'' என்கிறபடிக்கிலே மாறன் அருளிச்செய்தருளினனென்கிறார். ॥கஉ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீஃ.

கூரிவொவநிஷ்டாரஃ.

கூஹாவெ்யுகோவெம்யோஷ்டிரகூ்ருதஜயஷ்டீஜயயிஃவஸம்பெம்யா.
தொவாவஸராணமரிஷ்டாரணவராஃ।
கூஷகெ்யாவிஷ்டகர்ம்வடகூரவெவிஷ்யம்ஹவிஷ்டய
ஷ்டாஜாநிஷ்டிஜ்யாநர்வேஷுயஜ்ஞேஷ்வதிகாரஃ ॥கஅ॥
கூஹீஷ்டம்விஷ்வஹிஷ்டவிஷ்டஹயகூரம்கூஷிண்யுவிஷ்டம்
வ்ருபஷ்டகஷ்டுவ்ஷாவராவிஷ்வராஷாவெஷ்டகூரவிகஃ ।
நிரஷ்டாந்யாவெவெகூரிவிமஜமஷீஷவ்யுநவெஷ்டி
நிஷாநம்வஷீநாம்நிராவயிவாஷ்ருக்ஷ்மணயதி ॥கக॥

ஒன்பதாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதுஸ்ரீநிவாஸவரவர யோகிநே நம:

ஸ்ரீமதுவரத நாதி-ஹஸ்தவரவர யோகிநே நம:

ஸ்ரீமதவய-ஹஸ்தாசார்ய சுவரவர யோகிநே நம:

ஸ்ரீவாரம்பெருமாளரங் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

ஆ— (தாளதாமரை) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை யநுபவித்திப்போது திருமோகூரிலெம்

* ஜ்ரீநிவாஸாய நம: ஸ்ரீநிவாஸாய நம: ஸ்ரீநிவாஸாய நம: ஜகந்மோஹிகாயநம:. *

கலுயாண:காஸ்தெவோ லவத-ஜகதீஸ்வாதகாநநுவுதே:
காலுஸ்வவ-ஹஸ்வவுஜ்வா ஜகதீஸ்வ-ஜிநயந ரஸ்ரநாயாஜிபாநம: ।
லகஷ்ஸ்மஸ்வஜிஜஸ்ரெஷ்ட-வயிலவயந கௌஸிகாரண்யாரா
வாரெஸ்லஸ்வாரவிஸ்ய-ஸ்வஸ்திவிரஸயந வஸ்வதிவ்யாஸஹாயம: ॥

இ— இப்படி திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமா னுத்வாருடைய வலெகஷிதங்களெல்லா மிவருடைய
லெஹாவலாநத்திலே செப்தருளுகிறோமென்று வரியாநஞ்செய்தருள வத்தாலே வரஹாஜித
ஜிதராயிப்படிதம்மை வரியாநம்பண்ணின விந்த வாஸ்ரிதலலபூ தாரஞ்ஜல ஜஹாபுண்ணத்தை பந-லம்
யித்து தஜ்ஜநிதநிரவயிகவீர்கி யுள்ளடங்காமைபாலே ஜநங்களைக்குறித்து நீங்களிப்படிபுண்ணாயி
கரண விவனை யாஸ்ரயிங்கோளென் றுபதெரிசித்தருளி எனக்கேலினியென்குறையென்று தம்மூடைய
கூதகூதகூவாந-லம்யாநதிகளாலே நிஹ-ராராய் வரூடஜநஸ்வராயிருக்கிற வாழ்வார் பின்னையுஞ்சிலது
கதகூவுமுண்டானைப்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே "காளமேகத்தைபன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே" என்
றும் 'நணுகுதுமதிடர்கெடவே' என்றும் 'இடர்கெடவடிபரவுது' மென்றுமிப்புடைகளிலே தம்மூடையவ
நநுபகிகவத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவனை யாஸ்ரயிக்கப்பார்க்கை யலம்பகமன்றேவென்ன? வவதரிப்பி
க்கிறார் (திருக்கண்ணபுரத்திலி தூதியால்) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானுடைய வுக்தியாலே வெஹா
வலாநத்திலே தமக்கு வவ-ரிலெநாரயணாலமும் நிஶ்சிதமாய் அந்த வெஹாவலாநமும் வரஹிஹிதமாகத்
தம்மூடையதிருவுள்ளத்திலே காணப்படுகையாலே வரூடராய் நித்யாவாஜிலதெபான திருவயொலெஜ்ஜ
யைக்குறித்து எழுந்தருளுகையிலே உதூ-ஷராளவாழ்வார் பிறந்தகத்தினின்று புக்ககத்துக்குப்போம் பெ
ண்பிள்ளைகள் வாய-க்களிருந்தவிடமெங்குப்புக்கு வஸ்தீகாய-ங்களைக் கடத்திப்போமாப்போலே இவ்
குள்ளதிருப்பதிகள்தோறும் புகவுதூரித்து அவைத்தில்ப்பண்டுபுகுந்த திருப்பதிகளைவிட்டுப் பண்டுபுகாத
திருப்பதிகளிலே இப்போதுபுகுந்த நாலவிக்கிற ரத்தினைபோக்கி யுவாயமாக வாஸ்ரயிக்கிறரல்லாமையாலே
இது வலம்பகமென்றுகருத்து. "மற்றொன்றிலங்கதியே" இதூரிகளும்தம்மூடைய யநநுபகிகவத்தைவெளியிட்
டுக்கொண்டுவாயமாக வாஸ்ரயிக்கப்பார்க்கிறபடியன்று, தமக்குநிப-ராணம் வரிகூடுமானபடியைக்கண்
டவிவர் அந்தநிப-ராணம்வரும்போது விரவரிஹிதமாயிருந்த வெஹத்தையும் முகம்பழகின வநாகுலஜ
நங்களையுமிழந்து முகமறிவாரொருத்தரையுங்காணாதே தாம்போகப்புகுகிறவிடமெல்லாம் கண்டறியாதநிலமாய்
போகக்கடவவழியும் நெடுந்தூரமாயிருக்கிறபடிகளை யநாலம்யித்து அத்வஸ்ரையிலே அவ்வழிக்குத்துணைபா
வான் 'ஆகாவிதாஹ்யாதா' வென்கிறபடியே வவ-ரியவலெம்யாவாய் நிவஸ-ஹ-ஹ்யத்தாய் வவ-ராக்ஷ
ணப் வரிவயிகவளநுய-ரூபவண்புகளாலே நிரதிரயலாஹ்யனாயிருக்கிற வாதிவாரவஷ
ணபல்லது மற்றொருபில்லையென்றவனை வழித்துணையாக வவலம்பித்துக்கொண்டதுக் குபயாகமான வவ
ளுடைய மதிவவரூபாரத்தை பநாலவிக்கும்படியென்று திருவுள்ளம். இங்கு மதிவமாவது--ஹாதி-ரா ரு
வனைதான் வாதிவதமநநுபவ்யதினவனுக்கு உகர்ஜிணாநஞ்சும் வழித்துணையாக வரூவவுனைகை

மூ— தாளதாமரைத்தடமணிவயற்றிருமோகூர்* நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்றசுரைத்தகர்க்குந்* தோளு நான்குடைச்சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்த்*

ஆ—பெருமானை யநுஸந்திக்கிறார். பண்டுசெய்த வாழி தவிராயிரவுநாளுமிவனை வாகூசிங்கனைத் தோற்றுவிக்கிற திருத்தோள்களையு மழகாலே நிரவயிகவொழுமாயிருந்த திருக்குழல்களையுந் திருக்கண்களையுந்

இ—"ஸாதுபரிரக்ஷணார்த்தம் தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தம்' என்று வாழிவழுத்துக்கவி-ராஜிகள் வழிநடத்தும்படியாலே வாழுவாரவஷ்யம் ஸுபாஸ்ரயணஞ்செய்விற்றிறே! இப்படியாழ்வார் வாழுவழ்மநத்திலே உரு-ராயிங்குள்ள திருப்பதிகளில் எம்பெருமானை யநுஸந்திக்கப்புகுந்து தமக்கவன் வழித்துணையாகக்கொண்டு போவுமுகந்த போகாரத்தை இப்பத்தினுவகுமான வித்திநுவாய்மொழியிலே யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்க்ரஹிப்பித்தருளினவித்தால் "ஸஸ்வஜநவ்யாம்ஸஹாபஸு' மென்கிற ஸமவஸாரண மிப்பத்துக்கு வுதிவாகுமென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே யவனுடைய நிரவாயிகஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்தவரிப் பதி வாழுஸ்வரூபத்தானவனை யிப்போது காணவேணுமென்று மிகவுதிதணிதராயவனை வழித்துணையாக வநுஸரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டிவ்யநகரத்துக்கு எழுந்தருளவுகூடுமிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத் தோடே இப்பத்துக்கு ஸம்கதியும்ஸங்கதிவிதிபாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை "உதைரிதைவம்நிரவ யிகஸளஸாதுரக்ஷணாதௌ ரதநயாதிரதைரவஜநிதவதம்நிஜவதெ। திவமதிகதவாநதிதிவ்ய ரவம்டாவயமதித ஸுஹாயிகாவதாரணஸ்யபுரு தகைவிஹ கிரநிः" என்று ஸுவாயரருளிச்செய்தருளினார்.

முதற்பாட்டு.

அசுரரையிதாழிக்குத் காதுபரமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுசெய்தவி தாழியால்) சுரிகுழலிதாழிக்குத் காதுபரமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயி தாழிபால்) ஸொழுமாயிருந்தவென்றது- திருக்குழல்கள்முதலான

ஸ— தாளதாமரை- தாளேயுடையவையான தாமரைகள், தாள்- நாலும், தாளேயுடையதாமரை- தாளதாமரை, கதிஷ்டிததயா கநகஸிரிவஹ்தம்ஸவிஸாலங்களான தங்களுடைய ஸாரவஸநகஸுங்களாமபடி ஸுத கஸுணிஷ்டஹங்கள்போலே வ்யூஹதரங்களான நாலுங்களேபுடையவையான வதிங்களென்றபடி. தடம்- சிறா கத்தை, அணி- கமலங்களியாநிற்கிற, வயல்- கழனிகளேயுடைத்தான, வயலொலங்கரிமான சிறாகஸரா விகஸிதமான என்றுவடாஸ்யம். திருமோகூர்- திருமோகூரென்கிற திவ்யநகரத்திலே, இத ற்கு அமர்ந்துநின்று என்கிறத்தோடே யநுயம். நாளும்- வுதிநமும், நாளுமென்கிறவிடத்தில் மகார வ்யுத்யம்ஹிதாபாம்லொவ்ஸ், மேவி- கூடிரித்து, அவ்வூரின் ராஜதாநீபகுத்தாலே வுதிநம் நவநவமான வைபவத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவ்வூரில் விடிவுதோறுமவனுக்கு 'ஸுப்ரபாதாவதிஷ்டிஸ்வ' என்னும் படி இருக்கிறதென்றுகருத்து. நன்கு- நன்றாக, அவ்வூரில்வாஸமே தனக்கு ஸ்வயம்வுயொஜநமாக என்ற படி. அமர்ந்து- எழுந்தருளியிருந்து, நின்று- ஸ்திரனாய், திருநாட்டிலும் ராஜதாநிக்கே இங்கே ஸ்திரவு திவ்யதிதத்துவையென்றபடி. இதுக்கு தோளுநான்குடை யென்கிறத்தோடே யநுயம். அசுரரை- க்ரூரதவி ரோயிகளான வஸுரர்களை, தகர்க்கும்- வெட்டிக்குமவையான, ஜ்வாகிணகக்ரஹதயொலஹித வீரஸ்ரீபாலே நிவ்ரீடவராக ஜவிவேஷவஸுரிதகங்களான வென்றபடி. இத்தால் ஸஸ்வதவீ ஸஹாயவிகவாயுதமான வயர்க்ரஹகவஞ்சொன்னபடி. நான்கு- பத்ரஸ்ம்வ்ருத்தங்களான, வழிபோம்போது நமக்கு நிழல்செய்யும் படி கற்பகச்சோலைபோலே வைஜாத்யங்களானவென்றபடி. தோளுமுடை என்றநயிப்பது. திருத்தோள்களை புமுடையவனை, தோளுமென்கிறவிடத்தில் வஸுவம் அமர்ந்துநின்றுவென்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடு வஸு வடாஸ்யம். ராஜணீபமான ஆரைபுமுடையவுப் வயர்க்ரஹகவெறாதக ராஜணீயஜாதங்களேயு முடையவ னென்றபடி. சுரிகுழல்- கூர்மாகூரஜனை, குழல்- கூரஜம், வழியிலே பின்னேபோம்போ து நிராதாரநாஹாவுமாய் நமக்கு கூவ்ருதிஸாதகிகாரமாம்படி வாஜ்யஸிஸ் தலைவஜாலைவாவ்ருதி கூர்மா கூரஜகமாவிஸாஹி தனுவென்றபடி. கமலக்கண்- பின்னேவருகிறநம்மை வெரிதத்தாலே இங்கனே திரும்பி கடாக்ஷித்தருளக்கடவ கருணஸூசநபநங்களேயுடையவனை, கண் என்கிறவிடத்தில் நாகார வ்ருகாரலவிர டகாராதெரः. கனிவாய்- விம்பலமம்போலே சிவந்திருப்பவளத்தை யுடையவனை, கனி- பழம், வழியிலே ஹிதவ-விவ-க்ரஹாம்கஹாஷணம்பண்ணக்கடவ திருப்பவளத்தை யுடையவனை

ஈழ—காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே* ॥கா॥

இலங்கதிமற்றொண் றெம்மைக்குமீந்தண்டுழாய்* அலங்கலங்கண்ணி யாயிரம்பெருடையம்மான்*

கலங்காகண்ணமறைவாணர்கள்வாழ்திருமோகூர்* நலங்கழல

ஆ— திருப்பவளத்தையும் காளமேகம்போலேயிருந்த திருமேனியையுமுடைப்பனும் திருக்காட்டிலுள்திருமோகூரிலே சுகிசாதுர்யஜ்ஞானத்தைப்பண்ணி யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானல்லது நமக்கொரு தூவுமில்லையென்கிறார். ॥கா॥

(இலங்கதி) நமக்கெத்தைக்கும் ஸர்வஸ்வதாணமுணவிலாடியான வவன்றிருவடிகளின்னிழலாகிற

இ— மூன்றுக்கும்விசேஷணம். நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்று என்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (திருக்காட்டிலிதாழியால்) தூவுமில்லையென்றது— நிபந்தனாநகரம் வழிக்குத்துணையாம்படி தூவுமில்லையென்றபடி. ॥கா॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

யாம்எம்மைக்குமென்றதுபித்துத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (நமக்கிதாழியால்) எத்தைக்குமென்றது ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸர்வஜ்ஞதைக்கு யவதெழிய ஸஹாயமில்லையென்றது இப்பாட்டிலே ஸர்வசக்தியிலு மவதெழிய நமக்கு ஸஹாயமில்லையென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸ்தாநத்வினை த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாதுபர்பேருளிச்செய்கிறார் (ஸந்திவந்ததாழியால்) அவனடியிதாழிக்குத் தாதுபர்

ஈ—வென்றபடி. "கோந்ருஷிதகி கூடிமாவிதகூஜலைகி ஈந்ருஷிதகி ஒதவஞமலைவெநெகி" என்று நாகரிகமான கூந்ருஷ்விஷயங்களிலே நெடுங்காலமகப்பட்டுக்கிடந்த நம்முடைய ஈந்ருஷாவமெல்லாம் தீரும்படி "ஜகவல்ஜீவநமான வாமேஷிதவிதாழி திவ்யாவயவஸௌந்ருய-ர்ஷ்ய ஒயாஸ்ன என்று வந்தாதிப்பும் காளமேகத்தையன்றி— காளசிவத்தையொழிய, ஸ்ரீவகாகிஸ்வொகி, காளசிவவஸ்ஜ்ஸ்ன, வாழுவாஸ்ஷ்ணவொழி யவென்றபடி. மற்றொன்று- வேறொன்றுன, கதியிலம். மதியுடையோமல்லோம் இங்கு மதியென்றது மதவ்யவஸ்ஸ, ஸ்ரீவெகுண்டநாதாதாம-த்துக்கு ஸஹாயவெய மதவ்யவஸ்ஸையுடையோமல்லோமென்றபடி. ॥கா॥

யாம்- நாம், எம்மைக்கும்- எல்லாஜந்துக்களிலும், மை- ஸரீரம், வவ-ர்ஷவெஷ்யிலுமென்றபடி. இதற்கு கதியிலமென்கிறத்தோடே யஷயம். என்- இனியதான, மிநாஜ்ஜுமானவென்றபடி. தண்- ஸுஸீதலமான, அழாயின்- தாலவியினுடைய, இதற்கு கண்ணியோடேயஷயம். அலங்கல்- ஸுகந்தமான, அம்- அழகிய தான, கண்ணி- மாலையையுடையவனை, ஆயிரம்பேருடை- கலயாணகுணவாசகங்களான ஸஹஸ்ர நாமங்களுடையவனை, தோலாநதோள்மாலையுமான வழகைக்கண்டு ஸ்ரீவாராஹஸ்ருத்தாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறவனை, மூவுலகீப்பார்க்கு ஸஹாயமாக வர்த்திக்கலாம்படி ஸகலதேவதைகளையும் ஸகலநாதர்களையு முடையனென்றபடி. அம்மான்- நிரவாயிகஸ்வாமியான, அழகைக்கண்டு வர்த்தித்தால் "ஸவணதர்ஷன வ்யவொநமணி தீ" என்கிற ஸ்ருதிகத்தின்படியே வர்க்குக்கதர்யமாம்படி யவதாவதிஷயமாயிராதே "நவ நாயகிவதஸளநஜிஹ்வா" என்கிறபடியே வர்த்தியாதார்வாக்குக்கு ஸதாலவதர்யமாம்படி நிரவாயி கமாக தூவுவிஷயமாயிருக்கிறவனை வென்றபடி. நலங்கொள்- நலங்களைக்கொண்டிருக்கிற, நலம்- கலயாணகுணம், குநபூஷாவ்ருத்தி கலயாணகுணஸாலிகளானவென்றபடி. அவ்வூரிலாழ்வீக்கச்சென்னர்களை "ஸவாஹிவர்மெவாஹவத-" என்னுமவர்களானவென்னை. நான்மறைவாணர்கள்- நாலுவேதங்களுக்கும் நிவர்தகரானவர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிவர்தகர், குறிக்கலயாணகுணமே வாசியாகவுடையரென்று எம்பெருமானுக்குங்கூட வோதிவைக்கும்படி வேதாதாபர்நிவாஸரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ- வாழாநிற்கிற, ஸகலதநவஸ்வத்தாலே குநநூஹாரிதராகிற வர்த்தமானவென்றபடி. திருமோகூர்- மூவுலகீக்கும் வதீகமும். அவ்வூரிலிருக்கிறவனை வென்றபடி. நலங்கழல்- கலயாணகுணங்களான திருவடிகளையுடையவனை, நலம்- கலயாணம், ஸாகவாயி-வவஸ்ஸலிகாவஸ்ஸ. குறிதருடைய கலயாணகுணங்களை நிரவதிகமாகவணம்பண்ணுகிற திருவடிகளையுடையவனை வென்றபடி. அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வெகுகாலமாய் அவ்வூரிலாழ்வீக்க வந்தார்கள் தொடங்கி வெயிலே வயுதாமென்றும் நதுஜலமென்றும் அவர்களுக்கு வாஸலயமாகக்கடவ

॥உ॥

மூ—வனடிநிழற் றடமன்றியாமே*.

அன்றிபாமொருபுகவிடமிலமென்றென்றலற்றி* நின்றுநான்முகனரனெடுதேவர்கணுட* வென்றிம்மூவு

லகனித்துழல்வான், றிருமோகூர்* நன்றுநம்மினிநணுகுது நமதிடர்கெடவே* ॥கூ॥

இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்*சுடர்கொள்சோதியைத்தேவருமுனிவருந்தொடரப்*.

ஆ—குளிர்ந்ததடாகமல்லது மற்றொருவராவருமில்லையென்கிறார். ॥உ॥

(அன்றியாரும்) ஆதலாலயிர்க்கூடுகளையிருந்தவவனை, திருமோகூரிலேசென்று, நம்முடைய க்ஷுத்ரமெல்லாம் போம்படி ஈடுபடுவோமென்கிறார். ॥கூ॥

(இடர்கெட) ஐஹிகர்கள் வாவென்றழைத்தாலும் வராயிர்க்கைக்கௌரியுணைக்காக திருப்பாற்கடலிலே

இடமருளிச்செய்கிறார். (அவன்திருவடிகளிதாழியால்) ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

கிழப்பாட்டிலே தன்வாத்ஸல்யத்தையொழிய வேறொருபுகலிடமிலையென்னவர் ஆதலாலங்கேபோயவனை யநுபவிப்போமென்கிறார். இப்பாட்டிலென்று, ஸம்பந்தியாவிப்பிக்கிறார், (ஆதலாலென்று) இதற்கு ஈடுபடுவோமென்கிறத்தாலேயுபயம். உழல்வானென்னுமளவுக்குத் தாழ்வுமருளிச்செய்கிறார் (சுயிர்க்குதாழியால்) திருமோகூரிதாழிக்குத் தாழ்வுமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரிதாழியால்) ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

வடிவழகுக்குத் தாழ்வுமருளிச்செய்கிறார் (ஐஹிதாழியால்) தரிசனமுக்குத்

மூ—திருவடிகளையுடையவனெனவென்கை. அவன்- அந்தவடிவழகையுடைய, அடிநிழல்- வாத்ஸல்யத்தையொழிய, தடமன்றி- விஸ்தாரத்தையொழிய, வேறுவேறொருபுகலிடமிலம்- மற்றொன்றும் சரணமாகவுடையோமல்லோம், இங்கு மதியென்று மதியுடையோமல்லோமாயிருக்கையாகிற மதியுடையோமல்லோமென்றபடி. ॥உ॥

யாம்- நாங்கள், உன்னையென்றொரு வடிவழகாயம், உன்னையன்றி- உன்னையொழிய, ஒருபுகலிடமிலம்- ஒரு சரணவுபாயத்தையுடையோமல்லோம், புகல்- சரணம். கலங்காபெருநகரான தங்களுக்கு விரோதமுண்டென்று, கருத்தாலே சரணவுபாயமாக நினைத்தபடி, என்றென்றலற்றி- க்ருதக்ருத்யத்தாலே இப்படி நிரர்த்தகமாகச்சொல்லி விலக்கி, நின்று- வாளாவிடும் அளவுக்குமன்னவிடாதேகின்று, நான்முகனரனெடு- பத்மாக்ஷனோடே சதுர்முகர்களோடேகூட, தேவர்கள்- தெவ்வதிகள், நாட- தன்னைத்தேட, நாடுகை- தேடுகை, தன்னைத்தேடிக்கொண்டு வந்தாரழித்தவளவிலே யென்றபடி. தேவர்களுடை என்கிறவிடத்திலே ஸகாராச்சுவரை நகாரை ணகார உகரொடொருகாகரம். வென்று- ஜயித்து, தமிழராயிகளை நசிப்பித்து என்றபடி. இம்மூவுலகு- இந்த த்ரிலோகத்தையும், அளித்து- ரக்ஷித்து, உழல்வான்- அதுவே யாதெரியாய்த் திரியுமவனை, இதற்கு நணுகுதுமென்கிறத்தோடே யுபயம். இனி- அவனே வடிவழகிலும் நமக்குத்துணையென்று நாமறிந்தபின்பு, திருமோகூர்- அந்த திவ்யதேசத்திலே, இதுக்கும் நணுகுதுமென்கிறத்தோடேயுபயம். நாம்- கதநிர்ஹேதுகரான நாம், நமது- ரக்ஷணீயமான, இடர்- க்ஷுத்ரமானது, வழித்துணைக்கென்செய்வோமென்கிற க்ஷுத்ரமானதென்றபடி. கெட- நசிக்கும்படி, நன்று- நன்றாக, கதநிர்வ்யாஜமாக என்றபடி. நணுகுதும்- கிட்டுவோம், கிட்டியநுபவிப்போமென்றபடி. ॥கூ॥

இடர்கெட- வெளாவடிவழகாதி ஈடுபடுங்கள்போம்படி, எம்மை- கதநிர்ரக்ஷகரான எங்களை, போற்றியாய்- வந்து ரக்ஷித்தருளவேணும், நீ ரக்ஷகனித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபடி. என்னென்று- க்ருதக்ருத்யத்தாலே இப்படி நிரர்த்தகமாகச்சொல்லி, எத்தி- ஸ்துதித்து, சுடர்கொள்- சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர்- காந்தி, இப்படி நம்மைச்சில ரக்ஷிக்கப்பெற்றோமென்று ஹர்ஷத்தாலே காந்திபரவாரமான என்றபடி. சோதியை- ஜ்யோதிர்மயமான திவ்யதேஹவிசிஷ்டவஸ்துவை, தேவரும்- ஐஹிகவைதிகளும், முனிவரும்- வைஷ்ணவாக்ரேஸரும் தவஸ்பண்ணுகிற ஜனங்களும், துடர்- கதநிர்ஹேதுரக்ஷைக்காக தங்களுக்கு வேண்டினபோதெல்லாம் வந்தாரழிக்கைக்காக, இதற்குப்பள்ளிகொள்வா னென்கிறத்தோடே யுபயம். படர்கொள்- படரைக்கொள்ளாநிற்கிற, படர்- படருகை, வரதவாரவஸ்துஸ்ருஷ்டி

மூ—படர்கொள்பாம்பணைப்பள்ளிகொளவான்றிருமோகூர்* இடர்கெடவடிபரவுதுந்தொண்டீர்வம்மினே ॥ச॥
தொண்டீர்வம்மின்னஞ்சுடரொளியாருதனிமுதல்வன்* அண்டமூவுலகளந்தவனணிதிருமோகூர்*
எண்டிசையுமீண்கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெல்விளைய* கொண்டகோயிலுலகஞ்செய்திங்காடுதுங்கூத்தே ॥

ஆ—புகுந்தருளின வவனப்படியே நமக்கும் நம்முடையவமெகூறி தத்தை வராயிர்க்கைக்கெளியனுப்க்கொண்டு திருமோகூரிலே புகுந்தருளினான், அவன்றிருவடிகளாலே ஹாஜிப்போம் வாருங்கோளென்கிறார். ॥ச॥

(தொண்டீர்) ஜமத்துக்கு திவியகாரணமுந்தானேயாய் சுவராகூகமான வழகையுடையனுமாய், ஓஹாவெயிபாலே யவஹாகமான வெதிரெலாகூத்தையுமாந்துகொண்ட வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கையாலே சுதிஸ்ரூவ்யுமான திருமோகூரை யாஸ்ரயிக்கவாருங்கோளென்கிறார். ॥இ॥

(கூத்தன்) மஹாவாலனுய், ஓலகாஹாரிவெவஹி தங்களையுடையனும், மிறுக்குசெய்யும் வல்லியரான வஹாரத்துக்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலி தூஷிபால்) திருமோகூரிடர்கெடவென்கிற வரஹிவ்யாஹாரத்துக்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேநமக்குமி தூஷிபால்) அடிபரவுதுமி தூஷிக்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையி தூஷிபால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தாமவனைஹாஜிக்கவுதூஷித்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவெஷ்ணவர்களையுங்கூட வழைக்கிறரென்று வ்யாக்யாதாக்கள் சொல்லிற்றாயிற்று, ॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஒருகனிமுதல்வனென்கிறதற்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (ஜமத்துக்கி தூஷியால்) சுடரொளியென்கிறதற்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வராகூதி தூஷியால்) அளந்தவனெண்டிசையுமென்றுதுடங்கி யாயித்துத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானி தூஷிபால்) வலஞ்செய்திதூஷிக்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (சூரயிக்கவி தூஷிபால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிகளை ஹாஜிப்போமென்றவரிப்பாட்டிலே யவனிருந்தவூரை யாஸ்ரயிப்போமென்கிறரென்று வ்யாக்யாதாக்கள் விவரிக்கிறார்கள். ॥இ॥

ஆறாம்பாட்டு.

கூத்தனென்கிறதற்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (ஓலகாஹாரி தூஷியால்) குதிற்றுவல்லீரி தூஷிக்குத் காதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (மிறுக்கி தூஷியால்) மிறுக்கு- வீபரீதம், ஹிதீயவாஹத்துக்குத் காதுயக்மருளிச்

ரு—ஹோமதயா சுதுஷ்டவிஸ்வாமமாகாகின்றுள்ள என்றபடி. பாம்பணை- காமஸயநத்திலே, பள்ளிகொள்வான்- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய, திருமோகூர்- ஸ்ரீவஸுதேகவ்யூஹம், நமக்காகவவன் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரிலே என்று வ்யாக்யாநம். இதற்கு பரவுதுமென்கிறத்தோடே ஸ்வயம். இடர்கெட- நம்முடைய கெடுமெல்லாம்போம்படி, அடி- அவன் திருவடிகளை, பரவுதும்- ஸ்துதித்துக்கொண்டாஹாவிப்போம், பரவுகை- ஸ்துதிக்கை, தொண்டீர்- ஸமவயிஷயத்தில் வாவஹுமுடைய ஸ்ரீவெஷ்ணவர்காள், தொண்டர்- ஸவஹர், தொண்டீரென்று ஸாலொயநம். வம்மின்- வாருங்கோள், ॥ச॥

ஒரு- வநகமான, கவிஹகநாஸாவிவமாய்க்கொண்டு உவாஹாநமானவென்றபடி. தனி- கயிதீபமான, நிதிதாகாரஹிதயா வுயதிவநிதிதுமானவென்றபடி. முதல்வன்- காரணஹுதனை, நம்- நம்முடையவனை, நமக்காஹாரூனவென்றபடி. சுடரொளி- வராஹாஸாலிதெஜோதயவிஸ்ரஹவான், சுடர்- வ்யவஹ, ஒளி- தெஜஸ்ஸு, அண்டமூவுலகு- கூபத்துக்குள்ளேயிருக்கிற வெதிரெலாகூத்தை, அளந்தவன்- திரிகரணையளந்துகொண்டவன், காரணஹுதனுப் ஜமத்தைவ்யவஹரித்துவிடுகிற காரணமன்றிக்கே. இவைத்துக்கு ஓஹாவெயிபாலே யாவதத்துவந்தால் கூபாகாவைஹவிவிஷ்டுதாநனை தான்வந்து கவதரித்து கூபத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவித்தை ரகஷித்தருளுமவனை வலெஷ்ணவனென்றபடி. இதற்குக்கொண்டனென்கிறத்தோடே ஸ்வயம். எண்டிசையும்- எட்டுதிக்கிலும், ஈன்கரும்பொடு- மயாரமான கருப்புகாளோடேகூட, ஈன்- இனிதது, மயாரமென்றபடி. பெருஞ்செந்நெல்- பெரியசிவந்தநெல்லுகள், கரும்புக்கு நிழல்செய்யும்படி கதிர்கனதலீதங்களான ஸாலிவநங்களென்றபடி. விளைய- விளையும்படி, கொண்டகோயிலை- ஸ்வீகரித்தவாவஹுஸ்தாநமான, அவன்ஸ்வீகாரத்தாலே அவ்வூருக்கு அந்தவஹ்யதைகள் உண்டாயிற்றென்றுகருத்து. அணி- மாதிதிக்கயங்காரமான, திருமோகூர்- திருமோகூரை, இங்கு- இந்தவிஹவிபூதியிலே, வலஞ்செய்து- வ்யுத்க்ரமணம்பண்ணி, கூத்து ஆடுதும்- வீதிவ்யுகஷ்டத்தாலே வஸம்ஹ்ருதநிருத்தப்படையோம், தொண்டீர்- ஸமவயிஷயத்தில் வாவஹுமுடையவர்காள், வம்மின்- வாருங்கோள்.

மூ—கூத்தன்கோவலன்குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம்* எத்துங்கட்குமமரர்க்குமுனிவர்க்குமின்பன்* வாய்த்
தண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூர்* ஆத்தன்றுமமரையடியன்றி மற்றிலமரணே* ॥சு॥
மற்றிலமரண்வுலான்பெரும்பழந்தண்முதலாம்* சுற்றுநீர்படைத்துதன்வழித்தான்முனிமுதலாம்* முற்றுண்
தேவரோடுலகுசெய்வான்றிருமோகூர்*

ஆ—ருக்கு உபகாரமாய், நித்யவிபூதிக்கு மின்னுமுன்னுபக்கற நமக்குமோக்கவினியனுய், மிகவுமழகியதண்
நீர்நிலங்களையுடைய வளவிதானவயல்சூழ்ந்த திருமோகூரிலே வாசஞ்செய்தருளியிருக்கிறவெம்பெரு
மானுடைய திருவடிகளல்லது வேறுநமக்கரணில்லையென்கிறார். ॥சு॥

(மற்றிலமரண்) பெரியதாயொப்பின்றிக்கேயிருக்கிற பூகூபதியை காரணமாகக்கொண்டாவாரணஜலு
த்தைப்படைத்தவ்வழியிலே ஐஹாமுதலான தெவர்களோடுகூடின வெல்லாலோகங்களையு முண்டாக்கு

இ— செய்கிறார் (நிதுதுதியால்) வாய்த்தவென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமிதுதி
யால்) (எம்பெருமானுடையவிதுதியாலே) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவிஷ்ணுவர்களையழைத்தவர்களுக்கு பூரொ
துநாயு-மாக ஹயக்ரீவாணகஜேந்ர வுதிரிதெஹாவாயாராஹிதுத்தை யவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறரென்று
ஸம்மதியஹிவ்யதெத. ॥சு॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

பெருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பெரிபவிதுதியால்) தனியென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கி
றார் (ஒப்பின்றியிதுதியால்) பாழ்முதலாம்னன்றஹபித்துத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (பூகூபதீதுதி
யால்) சுற்றுநீர்படைத்து யென்கிறதையுரைக்கிறார் (சூவாரணைதுதியால்) தொல்முனி என்கிறதையுரை
க்கிறார் (ஐஹாமுதலாலே) உலகுசெய்வானென்னுமளவால் ஸஹித்தவயு-த்தை யருளிச்செய்கிறார்

மூ— கோவலன். ஸொவாலனை, ரக்ஷ்யஸமு-த்தைப்பின்சென்று ரக்ஷிக்குமவனை வென்றபடி. கூத்தன்-
கூத்தையுடையவனை நக-நம்போலே ஸ்தாவரமாயிருக்கிற வெஷ்டிதங்களையுடையவனை, குதற்று- குத
றுமவர்களான, குதறுதில்- வீர்யசூரமானவுஜ்ஜ்ரும்ஹணை, ஜகத்வீர்யசூரமான வுஜ்ஜ்ரும்ஹணத்தையுடையவரா
னவென்றபடி. வல்- ஸமிருடமான, அசுரர்கள்- ஸுரஸ்ரூர்களுக்கு, கூற்றம்- ம்ருத்யுவான, அமரர்க்கும்-
தெவர்களுக்கும், முனிவர்க்கும்- முனிவர்களுக்கும், வைகுந்தத்தமரர் முனிவனென்று சொல்லப்
பட்டவர்களாய் வைகுண்ட-ரஸிகராயும் முக்தாநாமவரஸிகராயுமுள்ள நித்யஸூரிகளெல்லாருக்கு
மென்றபடி. ஏத்தும்- ஏத்தாநிற்கிற, இன்றுதன்னைபாரூயித்து ஸ்துதியாநிற்கிறவென்றபடி, நங்கட்கும்-
நமக்கும், இன்பன்- ஸொபுஷ்ணன, வாய்த்த- ஸஹித்தவையான, ஸத்ருஷ்டங்களானவென்றபடி. தண்பணை- ஸீதங்
களான நீர்நிலங்களையுடையவையான, பணை- நீர்நிலம், வளம்- ஸஸ்-நீபங்களான, வயல்சூழ்- கழனிகளாலே
வரிவ்ருதமான, திருமோகூர்- திருமோகூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆத்தன்- சூவதனுடைய, வெதநந்தா
னும் தனக்குதவமாட்டாத ஸாணலக்ஷயத்திலே "ஸ்வமஸ்வராத்ரிஸ்வஸ்தம்நயாத்விவாஸாரகி" என்கிற வா
க்யத்தையுடையவென்றபடி. தாமரையடியன்றி- வத்ஸலத்வஸ்வபாவங்களான திருவடிகளையொழிய. சூவனன்றென்று
மம்விடவொண்ணுதபடி நிரதிஸயபொகத்ருங்களான திருவடிகளையொழிபவென்றபடி. மற்று- வ்யதிரிக்த
மான, அரண்இலம்- ரக்ஷாஸாயநமுடையோமல்லோம், அரண்- ரக்ஷாஸாயநம். ॥சு॥

வான்- ஸஹத்தான, 'ஸஜாதிஸு' மென்கிறபடியே உசுவதுதியாஸஹிதகயா உசுகூஷமானவென்றபடி.
தனி- ஸந்வமான, பெரும்பாழ்- பெரியபாழான து, பாழென்று- விளையக்கடவதிலம், "ஸதெவஸ்ய ந
தவ்யாதெ" என்கிறபடியே சுவரிஷ்டமாய் ஸொபதாகஷங்களைவிளக்கைக்கு நிலமான ஸ்தூலவஸ்துவி
யானதென்றபடி. முதலா- காரணமாக, சுற்றுநீர்- சூவாரணஜலத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அதன்வ
ழி- தத்வாரா "ஸுவெனவஸஸ்ருஜ-தாதெள தாஸு-வீர்ய-மதி-வாஸ்ருஜத் । தது-பதிஸவவதெஷு" மென்கிறபடியே
தத்வாகாரபரிணதமெ நவென்றபடி. இதுக்கு உலகுசெய்வானென்கிறத்தோடே யாயம். தொல்- வ்ரா
தீயனான, தெவாதிகளுக்கெல்லாம் முந்தினவனானவென்றபடி. முனி- ஸந்யஸீலன், வ்ருஷ்ணிஸ்ருஷ்டிவ்ருகார
ஸந்யஸீயனான ஹ்ரு ஹாவென்றபடி. முதலா- முதலாக, தேவரோடு- தெவதெவதைகளோடேகூட, உலகு
மூற்றும் லோகமெல்லாத்தையும், செய்வான்- ஸ்ருஷ்டிக்குமவனுடைய, திருமோகூர்- திருமோகூரை,

மூ— சுற்றிநம்வலஞ்செய்பநற்றுயர்கெடுங்கடிதே* ॥எ॥
துயர்கெடுங்கழிதடைந்துவந்திபயர்தாழுமின்* உயர்கொள்சோலைவண்டடமணிமாளிதிருமோகூர்*
பெயர்களாயிரமுடைபவல்லரக்கர்புக்கழுந்த* தயரதன்பெற்றமாதகமணித்தடத்தினானே* ॥அ॥

ஆ— கையாலே நம்முடையபரகூஷணம் தனக்கவஜ-ர்மீபமாம்படியான வெம்பெருமானை யூந்நருளியிருக்கிற திருமோகூரைச்சுற்றி நாம்வலஞ்செய்ப வபேரோத நம்முடையவஸிஷ்டஷ்டர்வங்களும் கெடுமென்கிறார். ॥எ॥

(துயர்கெடும்) வஸிஷ்டரானவுடனே யெம்பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரேயமத்தவரானவும், அதலால் வந்திகழ்ந்தவர்களெல்லாரும் ஊர்வலமாமாகிழ்ந்தாம்படி தயரதன்பெற்ற வஸிஷ்டகளுணமணவிஸிஷ்டமான மரதகமணித்தடத்தினைத் திருமோகூரிலே பீண்டச்சென்று வாஜியுங்கோளென்கிறார். ॥அ॥

இ— (நம்முடையபரகூஷணமிதாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுவவாதிக்கிறதிப்பாட்டென்று வடமதியும்வஸிஷ்டமதியாய்த்து. ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

ஜிதீபவாதத்தில் விசிஷ்டணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாரிதாதியால்) இத்தால் கீழிரண்டுபாட்டுகளாலே திருமோகூரிலெம்பெருமானையாழிய வேறுவஸ்துவாவதுகபில்லை என்றநாகூரைக்குறித்து அருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே யவனையாழிய வேறுவஸ்துவுமில்லையென் றருளிச்செய்கிறரென்று வடமதிவஸிஷ்டம். ஆதலாலென்கிறதற்கு ஈண்டச்சென்றிதாதியோடே யநுபம். வல்லரக்கர்புக்கழுந்த என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாரிதாதியால்) பெயர்களாயிரமுடைய என்றதை மணித்தடத்துக்குவிசிஷ்டணமாக்கி பதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸிஷ்டதாதியால்) கடிதடைந்திதாதியிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டவிதாதியால்) ॥அ॥

ஸ— நாம்- சுகிஜநரானநாம், சுற்றி- சூவகிர்த்து, வளநம்வரநெநந வென்றபடி. வலஞ்செய்ய- வநுகூலிணங்களைப் பண்ணினால், நம்துயர்- நம்முடையஊர்வங்கள், நம்முடைய சுவஸாபசுவநூயாதி ஊர்வங்களென்றபடி. கடிது- ஸீக்ரமாக, கெடும்- நஸிக்கும், மற்று- இப்படிரகூஷணவஜனையாழிய வேறொன்றுன, அரண்இலம்- ரகூஷாஸாயநத்தையுடையோமல்லோம்.. ॥எ॥

வல்- வலியரான, வெலிஷ்டரானவென்றபடி. அரக்கர்- ரகூஷஸரானவர்கள், புக்கழுந்த- புகுந்தழுந்தம்படி, விபீஷணவநூயகிகளைப்போலே துறையறிந்திழிபமாட்டாமையாலே "காகஸ்ஸவாதாலுர வெவகநுஸ்" என்கிறபடியே புகுந்து நிஜஸ்தராய் நஸித்துப்போம்படியென்கை. இதுக்குப் பெற்றவென்கிறதற்கோடேயநுபம். வஸவர்வஜீவுமான கடாகுமும் துறையறியாதிழிவார்கு நாஸகமாமிறே! தயரதன் பெற்ற- ஔரஸனென்பெற்றதான, பெயர்களாயிரமுடைய- நாமஸஹஸ்ரங்களையுமுடைத்தான, தடத்தினில்- வ்ருக்ஷநிஜிதஸுதாதநத கமநீயமணிகளையுமுடைத்தானவென்றபடி. மரதகமணி- விஷயஸாரமுமாய்ப் ஸௌநுமுமான மாரதாதாரத்தும்போலேபிருக்கிற, அதாவது:— வநுகூலர்களுக்கு வஸவிதவிஷயவநிஷ்டஷ நாஸகமுமாய் தன்னைபடைத்தார்க்கு நிரதிஸயாஹ்லாதஜநகமுமாய் ஸீதலஸ்யாதிஜுமான வென்றபடி. தடத்தினை- சடாகத்தை, ரக்ஷகாதிஸமயொக்தி. வஸவர்வஜீவுஸஹாவனை ஔரஸயாதிஜனென்றபடி. இதுக்குத் தொழுமினென்கிறதீதாடே யநுபம். உயர்கொள்- உயர்த்தியைக்கொண்டிருக்கிற, உதகங்களானவென்றபடி. சோலை உத்யாநங்களையும், ஒண்- ஒள்ளியதான, ரமணீயங்களானவென்றபடி. தடம்- சடாகங்களையும், அணி- சுபகாரமாகவுடைத்தான, ஒளி திருமோகூர்- ஒளியையுடைத்தான திருமோகூரிலே- ஒளி- காந்தி, ஸாகவாயிர்வஸஸஹரவம். மற்றுமுள்ள வஸவர்வஸம்வஸஹத்ரிகளாலே உத்தமமான திருமோகூரிலேயென்றபடி. கடிது- ஸீக்ரமாக, வந்தடைந்து- வந்து கிட்டி, அடியவர்?- ஸர்வேஸ்வரநாராயணதாதான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், தொழுமின்- வணங்கியுங்கோள், துயர்- ஊர்வங்கள், உங்களுடைய வாரவஸாயர்வாநுகூல்யநிவ்ருத்தி ஊர்வங்களென்றபடி. கெடும்- நஸிக்கும். ॥அ॥

ழு— மணித்தடத்திடி மலர்க்கண்களள் பவளச்செவ்வாய்* அணிக்கொணற்றடந்தோட்டெய்வ மசுரையென்றும்* துணிக்கும்வல்லரட்டனுறைபொழிற்றிருமோகூர்* நணித்துநம்முடைநல்லாணைமடைந்தனமே* ॥கூ॥ நாமடைந்தநல்லாணமக்கென்றுநல்லமரர்*.

ஆ— (மணித்தடத்திடி) நிரவயிகவுளநூபர்த்தையும் வூதிகழுநிரவநவாசியூர்த்தையு முடையவனும், யிருந்த வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த வவ-வ்வூமமாய் வரசிவூரவுமிண, திருமோகூரை; நாமும் வூஜிக்கப்பெற்றேமேயென்று தம்முடைய ஆசத்தைப்பேசுகிறார். ॥கூ॥

(நாமடைந்த), திருமோகூரே; நமக்கெத்தைக்கும்பூரவுமாக நாமடையப்பெறுவதேயென்று, பின்னையும் வூலாசத்தைச்சொல்லி யநூவித்து, சூழ்ந்திருடைய விஹாநூணமான வடிவைக்கொண்டு அவர்களுடைய,

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இது தடந்தோளென்னுமளவுக்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகதூதியால்) அசுரையிதூ விக்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (வூகிகழுலெதூதியால்). நணித்துஎன்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (வவ-ஃதூதியால்) நம்முடை நல்லரணென்பதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (வரசிஉதூதியால்) நாமுமென்கிறவிடத்தில் வாஹத்தால் கீழ் நாமுவஉஎசித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கூநூவிக்கப்புகுகிறப்போலே நாமுமநூவிக்கப்பெற்றோமென்கிறோமென்று வஸ்துவிகமாகையாலிப், வரோவஉஎ வாஹாஸத்தாலே வூயாஹத்தைப்பேசுகிறோமென்றிப்பாட்டுக்கு வாஸகிவஸ்துவிவிதை. ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

நாமடைந்தநல்லாணமக்கென்றும் என்பதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரிலேயிதூதியால்); கூநூவித்துஎன்றவிந்தால் வூநரூகிவாநிவூயிதையாயிற்று. இதுக்கு, ஆசாவாகூராகத்தில் கிடையே யோடே யஙயம். நல்லமரிதூதியாக ஆதீபவாஉத்துக்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்திருடைய

ம— மணித்தடத்திடி— நிஜஃஆதடாகம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளையுடையவனுன, மணியென்று நிஜஃஆம், தடம்போலிருக்குமது, தடத்து, தடத்திடியென்று வாதிஷவஉம், நிஜஃஆ தடாகப்போலே வஹாவஉஎரங்களான, திருவடிகளையுடையவனுன வென்றபடி, மலர்க்கண்கள்— விகஸிதவூஷவூபூ. நயநங்களையுடையவனுன, பவளச்செவ்வாய்— பூவாஉரூணஃ திவ்யாயாஸாமிபான, அணிக்கொள்— சூஷாணங்களைக்கொண்டிருக்கிற, அணி— சூஷாணம், கடகாம்ஹூதிவ்யாஹாணஹவிஷிதங்களான வென்றபடி. நால்— ப தூஷ்ஸம்வூங்களான, தடந்தோள்— விரதகஜிணஸ்ஹங்கள்போலே பெரியவையான, வூஜங்களையுடையவனுன; தெய்வம், வெதவமான, இவ்வழகுகளாலே வெரூதகஜாநனனென்றபடி. வெவயாநிகமத்திலே யவன்வழித்துணையாக நாம்போம்பொழுது சூரிஷாமானவடிவும் தன்னுகப்புத்தோற்றும்படியான வீகூணஸ்திதங்களையும் "நாஷாராயகிவாதூராவம் வாஹவிராஜவூவஸ்ரிதா" என்கிறபடியே வழிபிலேமக்கவாசூரயமாகக்கடவ நாலுதிருத்தோள்களையு முடையவனுனவென்று, வடதாதயஃம். அசுரை— சூழ்திகவிரோயிகளாலவவூர்களை, என்றும்— வவ-ஃகாலத்திலும், சவூர்சூழ்திர்க்கு வூகிகழுலித்தபோதெல்லாமென்றபடி. துணிக்கும்— வம்பிக்குமவனுன, வல்— வலியனுன, வெலிஷ்டனுனவென்றபடி. அரட்டன்— மிடுக்கன், ஆஜாவீரனென்றபடி. நமக்கவி-ரோதிநிவாஹ-விரோயிகளையெல்லாம் வவ-ஷீகரிக்க வல்லவனென்று தாதயஃம். வவ-ஷம்— மஹாகூவ-ஷம், உறை— நிதூவாவாஸம்பண்ணுகிறவூலுமான, நணித்து— நணுகினதான, வூதூராவாஸமானவென்றபடி. ஸ்ரீவாரிவஉம்போலன்றிக்கே வவ-ஃவ-ஹமானவென்கை. நம்முடைய நல்லரண்— நமக்கு நல்லவூராவுமான, அரண்— வூரகூஷிதவூராநம், பொழில்திருமோகூர்— உவூராநங்களையுடைத்தான திருமோகூரை— நாம்— அவனைவழித்துணையாக வஸிக்கிறநாம், அடைந்தனமே— அடையப்பெற்றோமே.

॥கூ॥

என்றும்— வவ-ஃகாலத்திலும், இங்கு ஆகாரவூ வாஹிகாயாம்ஸாவஃ, நமக்கு— வரசிவ-ஃவஷாயஃவெகூரான, நமக்காக, நாமடைந்த— இத்தையடைகைக்கு ஹாதும்பண்ணி நாமடைந்தான, நல்லாண்— நல்ல வூராவுஹவி, திருமோகூரிலேஷ்ட கீழ்ச்சொன்னதை வீதிகிரமயத்தாலே யநூவித்தபடி. நல்லமர்— ஸாவூரான தெவர்கள், தங்களாவத்தைக்கு வரசிவ-ஃவஷான நிவாரகனை வந்தவஸித்தவனை

மூலம்—தீமைசெய்யும்வல்லசுரரைபஞ்சிச்சென்றடைந்தால்* காமருபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்றிருமோகூர்*
நாமமேநமின்றெண்ணுமினேத்துமினமர்காள்*
ஏத்துமினமர்காளென்றுதான்குடமாடு* கூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சூற்றேவல்கள்* வாய்த்தவா
யிரத்துள்ளினைவவண்டிருமோகூர்க்* கேத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே* ஈகூ

ஆ—விரோயிகளைநிரஸித்து ரக்ஷித்தருளுமவனெழுந்தருளியிருந்த திருமோகூரிலுடைய திருநாமத்தைச்சொல்லியவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ஈஅ

(ஏத்துமின்) என்னுடையஜீவநமானவெஜீ தங்களை யுகந்திருப்பாரெல்லாம் வந்தேத்திவாழுங்கோளென்று தான்குடமாடுகூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்திலித் திருமோகூரைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைக்கொண்டவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ஈகூ

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வித்யாதியால்) சூழ்நிலையத்தாலே நல்லபோர்சென்றடைந்தால் என்கிறதின்தாத்பர்யமும் ஊரார்தூண மானவடிவென்றதத்தாலே காரணஜீவஸ்வரூபமும் விரோயிஸ்வரூபத்தாலே தீமையித்யாதியினுடைய தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. (திருநாமத்தையித்யாதியால்) கீழேயவ்வூரைவந்து வாழியுங்கோளென்றவரிப்பாட்டிலேயதற்கு ஸக்தியில்லாதார் அதின்திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு வாழியுங்கோளென்கிறாரென்றவிவ்வளவிலே தாத்பர்யம். ஈஅ

நிகமனம்.

ஏமர்காளென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மேலெல்லாம். ஈகா

ப—டை ஜீவர்களென்றபடி. இதுக்கு அடைந்தாலென்கிறதின்மேலே யந்வயம். தீமைசெய்யும்- கிரூரஸ்வபாவத்தைச் செய்கிறவர்களான; வீரராகரான வென்றபடி. வல்- வலியரான, அசுரரையஞ்சி- அவர்களுக்கு பயப்பட்டென்றபடி. சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், அடைந்தால்- சரணம்புக்கால், காமருபங்கொண்டு- அவர்களுடைய விபரீதமான விரூபத்தை வரிரூபித்துக்கொண்டு, எழுந்து- புறப்பட்டு, அளிப்பான்- ரக்ஷிக்குமவனுடைய, அவர்களை நிரஸித்தருளின தெய்வர்களை ரக்ஷிக்குமவனுடைய வென்றபடி. திருமோகூர்- அவனுக்கு நித்யநிவாஸியான திருமோகூருடைய வென்றபடி. நாமமே- திருநாமத்தையே, அவயாரணத்தால் அளிக்கவல்லவனுடைய வென்றபடி. ஏமர்காள்?- அவஸீயர்காள், நம்மோடே தேஜோரூபமான வைபவமுடையவரானவர்காளென்றபடி. நமின்று- வாயாலேசொல்லி மனஸாலே சொல்லுகை, எண்ணுமின்- மநஸ்ஸிலும் நிநைக்கிறார்கள், ஏத்துமின்- அவ்வளவிலே வபஸ்வரூபியாதே ஸ்தோத்ரத்தாலே வாழ்த்துங்கோள். ஈகஅ

ஏமர்காள்?- அவஸீயர்காள், நம்முடைய நித்யவெஜீ தங்களையுகந்தரூபஸ்வரூபங்களானவர்களென்றபடி. ஏத்துமினென்று- வெளுத்தம்பண்ணுங்கோளென்று, வாழ்த்தவல்லராயிருக்கிறீர்கள் இந்தவிஜீ நித்யவெஜீ தங்களை வாழ்த்தி ரக்ஷிப்புங்கோளென்றபடி. தான்- வாயும், மனஸுமிருக்கச்சிப்தையும் நீயொன்றுவிஷாமமன்றிக்கே வாலுவாவாடியென்கை வாழியோஜனையானென்றபடி. குடமாடு- குடத்தாலேயாடின, பால்க்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டாடின வென்றபடி. கூத்தனை- கூத்தையுடையவனைக்குறித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்- ஸ்ரீகாநமரியிலே யிருக்கிற வாழ்வாழ்டைய, குற்றேவல்கள் ஸ்ரீரங்கநிலைகொங்கையாழ்ங்களான, வாஜிரூபிலைகொங்கையாழ்ங்களான வென்றபடி. வாய்த்த- வாய்த்தான, ஸ்வவ்ருத்தியனுஷ்டானவனுக்கு வாய்த்தவரானவென்றபடி. ஆயிரத்துள்- வேதவேதாந்தங்களில், இவை- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்கள், வண்- உதாரமான, ஸ்வரூபநிரூபகதர்மமானவென்றபடி. திருமோகூர்க்கு- வாழ்வாழும், ஈத்தபத்து- வாழவிலக்கப்பட்டதாகும், ஈகை- வாழவிலக்கை; இவை- இந்தப்பாட்டுக்களை; ஏத்தவல்லார்க்கு- வாழ்கிக்கவல்லவர்களுக்கு, வீர்களோடே சொல்லவல்லவர்களுக்கென்றபடி. இடர்- தோஷமான தை, ஸம்ஸாரவாழ்நத்திலே வழித்துணையில்லாத தோஷமானதென்றபடி. கெடும்- நஷ்டமாம், அந்தகாலத்தில் வழித்துணையாமென்றபடி. ஈகஉ

ஜீயரவெளரமுனிவாழ்வாழ்வெளயிழ்ஜி அதாஜராயர்நாஜியாவெளிகாயநதீ..

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவேங்கடேஸ திவ்யப்ரபந்தாவஸிஃ.

(தாளதாமரை.)

மெடுமிடராயமெல்லாமடியோமுக்கடியேமுடனாயினவாறு
மடவாயீமெய்மையகலவிரவுபகலுமெஞ்சாதிருவாவாஸு !
மொகுவுஷூகுயொமாதுமாயவனுதன்றாணிகாரிகுழலெவெ
ராகாவிரைஷுகிஃவர்ஜுஷ்டதநாவிழுகிதெநாஹ்யாயி ।கசா॥

(மெடுமிடராயமெல்லாமடியோமுக்கடியேமுடனாயினவாறு) நன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்கும். விரோயிகளானவஸுரரை நிரஸிக்தமவுணைகயாலும், (வியுதன்றுஷிக ளளிஹாவாஸு) ஈன்றண்டுழாய் அலங்கலங்கண்ணி- உழாத்தியமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே திகழாநிற்கிற திருவஸிஷகத்தை யுடையவுகையாலும், (ஜயிக்வாஸு) தேவர்கள்நாடவென்றிம்முவுலகு. தெவர்களாஸ்ரயிக்க வுதிவகூத்தை வெல்லுமவுகையாலும், (வஸுடாயீமெமாயகவாஸு) படர்கொள்பாம்பணைப் பளிகொள்வான்- தன்மேனட்டைஷுழாத்தாம்ல வளராநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மேலே பள்ளிகொள்ளுமவுகையாலும், (நிரவயிகவரஜ்யாகீ:) சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்- நிரவயிகமாய் வஸுடாஸுகூஷுமான தெஜஸ்ஸையுடையவுகையாலும், (உழாவுஹாவாஸு) கூத்தன்தேகவலன்- கூஷுஞபவதரித்து குடக்கூத்துமுதலான ஓவிநாஹாரிவெவ்தி தங்களைப்பண்ணுமவுகையாலும், (மொகவுஷுஷுகுயொமாஸு) வான்பெரும்பாழ் தனிமுதலாவித்தாழி- வுகூகிழுஷுஹுங்காராதி கூஷுணை வுஹூராதிவெஷுவர்களோடுகூட வெல்லாமொகுங்களையும் வுஷுவித்தவுகையாலும், (ஷுராயிஷுஷுதா) தயரதன்பெற்ற- வுஷுமான ஜமத்நிபுடைய ரகூஷணாஸுத்ரமாக வகூவத்ரநமகவுக வதரிக்கையாலும், (ஸ்ராஜிஹாரிகுழவெவ்:) மணித்தடம்- ஜடகுணிநிஹதடூகும்போலே ஸுழஹாரமான வஸ்வையுடையவுகையாலும், ஊவுஷுவத்தாலே மேலிடபாட்டில் 'காமருபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்' என்றுசொல்லப்படுகிற வதிழதாரவிவவகும் வஸுஹரிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலே திருமோகூர் காஷெதெவப்பெருமாளே யிசவெதநற்கு வழித்துணையென்று 'தாளதாமரை" என்கிறதிருமொழியிலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥கசா॥

ஸ்ரீமெதநிமஹாஜஷுஹாவெஸிகாயநஷுஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படிஸ்ரீவிஷெஷவர்களோடுகூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை யநுஸவித்துத் திருவனந்தபுரத்திலேயு மவர்களோடுகூட வநுஸவிக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவிஷெகுணைவுநமஸ்காரத்துக் கெழுந்தருளியுகூரான வாழ்வாரிருந்துள்ள சிலதிருப்பதிகளை யநுஸவிக்கிறோமென்று கீழத்திருவாய்மொழியின் வுரவெஸத்தில்சொன்னக்தாலே யித்திருவாய்மொழிக்கும் வஸுஹகிஷிவெஷபாயிற்றென்று வஸுஹிப்பியாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வுாவுாதஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியிதுாதியால்) அதில் கநுஸவிக்கைக்காக என்னுமளவும் வஸுஹிகவஸுஹாவதாரம்.

முதற்பாட்டு.

அடியாவுதும் தொண்டீர்வம்மினேயிதுாதிகளாலே ஸ்ரீவிஷெஷவர்களைக்குறித்து வாலுவித்துக்கொண்டவனை யநுஸவித்தேதயவர்களோடுகூட வநுஸவித்ததென்றுசருத்து. கநுஸவிக்கைக்காக என்கிறதற்கு உவாவாகூாஷத்தில் கிரையையோடேயகயம். வுரழுவாஷத்துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்த

மூ—கெடுமிடராயவெல்லாங்கேசவாவென்னாரூங்* கொடுவினைசெப்புங்கூற்றின்றமர்களுங்குறுகுகில்லார்*
வீடுமுடையபிரான்பள்ளிகொள்ளுமிடம்பிணங்கு நம்பலத்துள்* கடுமுடையவலனாழியுய்ங்கப்புகுதுமின்றே* ॥க॥
இன்றுபோய்புகுதாகிலூழையுமேதஞ்சாரார்க்* குன்றுசேர்மாடமாடுகுருந்துசேர்ந்திருந்தினை*

ஆ—போப்புகுகைக்கு வருகிலையகும்போகைக்கு கேசவா என்றும் திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு போப்புகுவோம் வாருங்கோளென்கிறார்,

॥க॥

(இன்றுபோய்) வருகிலையகும்போகைக்கு கேசவாவென்றுந் திருநாமஞ்சொல்லவேணுமென்றும் நியமிருண்டோவென்றில்லை. அதில்லை. அவனுடைய வாயிற்திருநாமத்திலே வேண்டித்தொருதிருநாமத்தை நினைக்க

இ—புராதிலேயிதுகிடீர்) புதுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுவோமிதுகிடீர்)

॥க॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு.✱

திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானே யநுக்ரஹிக்கவந்த விவர் அவனுடைய வளந்யபூர்ணதையுள்ளபடி கண்டுகையுயிர்மையாயிருக்கவதுசெய்யாதே மாயன்னுமிதுகிடீரிலே திருநாமவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகையஸ்மதாசார்யர்களென்னவென்ன வகுதரிப்பிக்கிறார் (வருகிலையகுமிதுகிடீர்) திருவனந்தபுரத்திலே போப்புகுகைக்கு வருகிலையகுமென்றபடி. நாராயணன் கண்ணனென்னுமாப்போலே விஸ்லேஷித்துச்சொல்லாதே நாகணையான்றனென்று வாத்ஸல்யமாக நிரூபகமித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதில்லையிதுகிடீரில்)

ஸ— கேசவாவென்ன- கேஸவாவென்றுசொல்லவே, கேஸிஹாதகனுடைய கிலாகமான கேஸவநாமத்தைச்சொல்லவேயென்றபடி. இடராயவெல்லாம்- இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம், இடர்- துக்கமும், கெடும்- கெட்டுப்போம், போனவிடந்தெரியாதே நசித்துப்போமென்றபடி. நாளும்- துக்கிநமும், கொடுவினை- க்ரூரகர்மங்களும், பெருமைக்களுக்கு வாவாநரூபமான யாதநாவுபாயங்களென்றபடி. செய்பும். சேய்கிறவர்களான, கூற்றின்றமர்களும்- யமதூதர்களும், கூற்று- யமதூத், யமடடநுமென்றபடி. குறுக- கிட்டுகைக்கு. கில்லார்- மாட்டார்கள், "ஹரி ஸ்மரவாஹிநாம் விஷம் வ்யாலராக்ஷஸாக்நிஜலாதி ஸம்பவம் ந ஹி பவிஷ்யதி தாதிநாஷகம் । ததபி தவஸ்மரணாத்மகஸ்தவோயம் து ஜ வரிஷ்யதி யயாஹ்யஸ்ய ஜந்துவிதம்" என்கிறபடியே சுஹ்ருதயைக்கண்டாப்போலே கிட்டமாட்டாதே ஓடந்தோழப்போவரென்றபடி. வீடுமுடை- விரோயிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையுடைத்தான, விடம்- விஷம், அரவில்- நாகத்திலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலே யென்றபடி. பள்ளி- சயநத்தை, விரும்பிணை- விரும்பினவனுடைய, விருப்புகை- சுஹநிக்கை, சுஹ்ருதயம்ஸ்ரீஷராஷிகஷ ஷ்யாமாவ்ருத்தாலே மிகவு மாதரித்திருக்கிறவனுடைய வென்றபடி. இதற்கு அநந்தபுரத்தோடே யநுபம் சுருப்- வண்டுகள், அலற்றும்- துஷ்டர் ஷ்ரீமாநம்பண்ணுமாப்போலே யோவாநஜநிதவ்ரீதியாலே கநவரதமலற்றும்படியான, கடமுடைவயல்- வஷ தடாகங்களுடையவையான வயல்களையுடைத்தான, அணந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தை, இன்றை- இன்றைக்குத்தானே, மெள்ளப்போகிறோமென்றிராதே உயிரிறந்த விக்காலத்திலேயென்றபடி. புகுதும்- வருவெஞ்சிப்போம், நீங்கள் நாங்களெல்லாருமாய்க் கூடப்போய்புகுவோம் வாருங்கோளென்றபடி.

குன்றுசேர்- துணீவவ்ருக்ஷஷண்டங்களான, மாடமாட- த்ருஹங்களுடைய வரிவரத்திலே, மாடம்- த்ருஹம், மாடு- வரிவரம், குருந்துசேர்- கரஞ்ஜவ்ருக்ஷங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற, குருந்து- கரஞ்ஜம், செருந்திபுன்னை- செருந்திபென்கிற வ்ருக்ஷவிஷஷங்களையும் வரோமவ்ருக்ஷங்களையுமுடைத்தான, மன்றலர்பொழில்- வரிஷேபம்வரையாதிற்கிற வநஷண்டங்களையுடைத்தான, மன்று- மன்றல் வரிஷபமென்றபடி. இங்கு அலருகை- வரவரிக்கை, அணந்தபுரநகர்மாயன்- திருவனந்தபுரநகரமாமென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற வாத்ஸல்யஸுஹார்தஜ்ஞாநவிஷ்லேஷாஸஹிஷ்ணுத்வாதிகுணங்களையுடைய, "உதயவரதவித்யாதோயவிஷ்லேஷஜாத ப்ரசுரதரவிஷாதாம் பாவயந்தீ ஸ்வபாவம் ஸ்ரீரமயதி ஹரிபாதத்வந்த்வமேவாநுரூபம்" என்கிறகணக்கிலே தாயுஸர்க்கு தோவங்கொடுக்கலான வ்யூஹமென்று திருவனந்தபுரத்திலே சயநத்திற்காட்டிலு முகந்துவகிஸ்க்கிற வாத்ஸல்யஸுணமுடையவனுடைய வென்னுயிர்- [illegible] திருநாமமென்றபடி, சுவிஸ்வரூபம் திருநாமமொன்றிலும் ஆயிரமாமென்கைக்காக,

॥க॥

மூ—முன்றலர்பொழிலணந்தபுரநகர்மாயனம்* ஒன்றுமோராயிரமா முள்ளுவார்க்கும்பரூரே* ॥உ॥
ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்* சேருந்திண்ணைந்தபூஞ்சிக்கெனப்புகுதிராகில்*
திருநோய்வினைகளெல்லாந் திண்ணமரியச்சொன்னேனும்* பேருமோராயிரத்து

ஆ— வமையும், நினைக்கவே நிரவவதிகவுபகாரகரா யின்றேபோய் திருவனந்தபுரத்திலேபுகுரலாம் ॥உ॥
போய்ப்புகுதிராகில் ஒருநாளுமோருபகாரமுமில்லையென்கிறார்.

(ஊரும்புள்) ஹொமொவகாரணங்களிரண்டும் ஸீலாவகாரணங்களிரண்டும் வரிவ நிணக்ரமிருந்த
வெம்பெருமானுக்கு ஹாவ்யமான திருவனந்தபுரத்திலே யநந்யஹ்ரயொஜநராய்க்கொண்டு புகுதிராகிலும்,
ங்களுடைய வஸிஷ்டவேங்களும் இதுநிஷித்தம், இப்ராவ்யத்தைப்பறுகைக்கும் ஹரிவ்யகம்போ
கைக்கு மாயிரந்திருநாமத்திலே யொருநாமத்தைச்சொல்லவேணுமென்று நிஷ்டயமில்லை, அவனுடைய

இ—ஆயிரந்திருநாமத்திலேயென்றது- ஓராயிரமாமென்கிற வதிவஸிஷ்டமானவஸ்துத்தைச்
சொன்னபடி. உள்ளுவார்க்கும்பரூரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்கவேபிதாதியால்)
அதில் நிரவதிகவுபகாரகரா யென்கிறவிடத்திலே ஓராயிரமாமென்றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று
யிற்று. ஹரயஹவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுதிராதியால்) ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹொமெதாதியால்) உலகிதாதி
கிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸீலதாதியால்) சேருந்திண்மாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஹரவ்யமானவிதாதியால்) சிக்கெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈநநந்யதாதி
யால்) தாரீபவாஹத்தி லஸிவத்ர தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹராவ்யத்தையிதாதியால்) தாரீயவாஹத்
தையுரைக்கிறார் (அவனுடையவிதாதியால்) ஆபிரத்துளென்றது- ‘ஸதம்வஹஹஸ்ரடதம் வஸ்தோநஹ்ரு

ஸ—ஓராயிரமாம். ஒருஸஹஸ்ரநாமம், ஸஹஸ்ரபதகாரமாகரசுகுகுமாமென்றபடி. வஸிஷ்டஹரிவ்யகமா
கமுமென்கை, உள்ளுவார்க்கு- ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு, உள்ளுகை- ஸ்மரிக்கை, ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை
ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்குமென்றபடி. உம்பரூரே- உவரிஷ்டமானவரே, உம்பரென்றது- உவரியென்றபடி.
ஹரிவ்யதாமான திருவனந்தபுரம் ஸ்ரீவைகுண்டமாமென்றபடி. இன்று. ஹரிவ்யதிறந்தபோதே, போய்ப்பு
குதிராகில்- போய் திருவனந்தபுரத்தில் புகுவீராகில், எழுமையும்- எழுஜந்மங்களிலும், இனியாருகாலத்திலு
மென்றபடி. ஏதம்- தொஷமானது, உபகாரமானதென்றபடி. சாரா- சாராது, உங்களைஸ்ரீவைகுண்டநாதனென்றபடி. ॥உ॥

புள்- வஹ்நியை, ஸ்ரீவிவஸ்வதாதியை யென்றபடி. ஊரும்- நடத்தாநிற்கும், வாஹநமாக ஸ்வீகரித்து
நடத்தாநிற்குமென்றபடி. கொடியும் விஸ்வரக்ஷணத்துக்காகக்கட்டின த்வஜமும், அஃதே- அதுவே, அந்த புள்
ளதானே என்றபடி. இது ஹொமெவகாரணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்
லாற்றையும், உண்டு- ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உதிரணம்பண்
ணினான் வஸ்வர்ஹமாக, சேருமும்- சேர்ந்திருக்கிற, தனக்குசகூட ஹராவ்யமென்று வந்துசேர்ந்திருக்கிற
விடமான வென்றபடி. திண்- ஸ்ரீதரத்வமான கடினதரவஸ்துவான வென்றபடி. அனந்தபுரம்- திருவநந
வாஸத்தை, சிக்கென- உபசமாக, ஹரியொஜநாஸ்ரயத்தை யவலம்பித்துக்கொண்டிருத்தை விட்டுவிடாமலே
ன்றபடி. நநந்யஹரியொஜநராயென்று வயர்த்தவஸிஷ்டம். புகுதிராகில்- போய் ஹரிவஸிஷ்டர்களாகில், நோய்-
ஹரிவ்யங்களும் வினைகள்- ஹரிவ்யவிரோதிகளான கர்மங்களும், எல்லாம்- நிச்ஸேஷமாக, தீரும்- நிவ
ர்த்திக்குமாம், திண்ணம்- உபசம், இது நிஷ்டிதமென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில மகாரத்துக்கு வம்ஸ்ய
தாயாமென்றபடி. அறிய- வாதிரஹஸ்யமான, விக்தயயர்த்தத்தை யெல்லாருமறியுமென்றபடி. நாம் சொன்னோம்-
வாதிகளாயிருப்பார் நாம்சொன்னவார்த்தையை அறியமாட்டாதே கூறாப்புடுகிறார்களத்தனை.
நம்மேல் குற்றமில்லாதபடி நாம் சொன்னோமென்று கருத்து. பேரும்- இத்தஹராவ்யத்துக்கும்- ஹரி
வ்யகத்துக்கும்- சொல்லவேண்டும் திருநாமமும், இத்து ஹரஹோ வாஸுதேவாதிகளுக்கு வாஸ்தவமாகவுமிருக்கை
வுக்கு தத்தஹராவிசேஷமும் வாஸ்தவமாஹ்ரப்போலே தத்தஹராவ்யவிசேஷத்துக்கு வாஸ்
தவமான திருநாமமே மேதேனுமொன்றுகலாமென்றிப்படி. வஸகஸ்ரவாஹரஹஸ்யமும். ஓராயிரத்துள்-

ழு—ளொன்றுகீர்பேசுமினே* ॥கூ॥

பேசுமின்கூசமின்றிப்பெரியகீர்வேலைசூழ்ந்து* வாசமேகமழுஞ்சோலைவயலணியணந்சபுரம்* கேசஞ்செ
ய்துரைகின்றூனெருநிமைபாம்மலர்கடூவிப்* பூசனைசெய்கின்றூர்கள் புண்ணியஞ்செய்தவாறே* ॥தா॥
புண்ணிபஞ்செய்துநல்ல புனலொடுபலர்சடூவி*

ஆ—பவம்வெ)பமான திருநாமகதிமேல வேண்டித்தோர் திருநாமத்தைச்சொல்லுங்கோளென்கிறார். ॥கூ॥

(பேசுமின்) நாமநமோ-ரென்றுகூசாதே யவன்திருநாமத்தைச்சொல்லுங்கோளென்றுசொல்லி அடி
மைசெய்கையிலே யவர்களுக்கு வ்ரவிலெஹபிறக்கைகாகத திருவனந்தபுரத்தி லெம்பெருமானுக்கு கூடநி)
வுரியாஜ நராய்க்கொண டடிமைசெய்கிறவர்க ளென்னவேணு)ஞ்செய்தாரோவென் றவர்களுடைய வுபா
யாசவத்தாலே வுரவுமான வடிமையிலுடைய உகுகூடித்தைச்சொல்லுகிறார். ॥தா॥

(புண்ணிபஞ்செய்து) நீங்களுமங்ஙனே வேணு)ரூவமான திருநாமத்தைச்சொல்லி நிரவுவாசிவு
தை

இ—வாயுக" மென்கிறபடியே கூவம்வெ)பவமென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்பாட்டிறுகாட்டியும் வாயநவள
கையஞ்சொல்லுகிற திப்பாட்டென்று வாமதீவ ரிவிவிகையாயிற்று. ॥கூ॥

✱நாலாம்பாட்டு.✱

கூசமின்றினென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார (நாமிதூரியால்) திருவனந்தபுரத்துக்குப்போ
வோம் வாருங்கோளென்று கூநாகரிகர்க்கு வி தஞ்சொல்லாகிற்கிறவிவர் நம்மே நெறிமையாவிதூரிபா
லே வேதறிகொண்டாடுகை யவரம்ம கமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ழடிமைசெய்கையிலே யவர்க
ளுக்கு வ்ரவிலெஹபிறக்கைக்காகவென்று) சொல்லியென்கைக்கும் பிறக்கைக்காகவென்கிறதற்கும் சொல்லு
கிறரென்கிறத்தோடே யநபம். நெறிமைபாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (கூதெதூரிபா
லால்) மலர்கடூவியிதூரிக்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (ழடிமைசெய்கிறவர்களிதூரியால்) ॥தா॥

✱ஐந்தாம்பாட்டு.✱

புண்ணியஞ்செய்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செப்கிறார் (நீங்களுமிதூரியால்) நீங்களுமென்கிற

ரு—கூவிதீயமான வவவவத்தில் சுவாயாரணவிலவவஸாமிகளாய் கூநஞ்சங்களான திருநாடுங்களுக்குள்ளே
யென்றபடி. ஒன்று- ஏதேனுமொரு திருநாடுத்தை, கீர்- திருவநந்தவாரத்தைப் பிறமேணுமென்றிருக்கிறகீங்க
ள், பேசுமின்- பேசுங்கோள், கூநவவகாரமில்லாகிலும் வாஜூரதூத்தாலே கூநவமயிபுங்கோளென்றபடி.

கூசமின்றி- வம்கொவமில்லாமல், நாமநமோ-ரென்று வம்கொவப்படாமலென்றபடி. பேசுமின்- அவ
ன்திருநாமத்தைஉகிழொஷி, பெரியகீர்- விவாமஜவஸாமிபான, வேலை- வதி-ஜூரத்தாலே, சூழ்ந்து- சூழ
ப்பட்டு, சோலையின்வாயிலும் புறம்போகாதபடி மதிளிட்டாப்போலே வதி-ஜூரத்தாலே சூழப்பட்டிருக்
கிறதென்றுகருத்து. வாசமேகமழும்- வாவனையாய வாவிபாகிற்கிற, வாசம்- வாவனை, கமழுகை-
வாவிக்கை, ஓஜநவாகாவைவ தீதிவசுவரியொமம், வாயிலூடத்தை வருவாரியாகிற்கிறவென்றபடி. வாசமே
என்கிறவிடத்தில் சுவயாரணத்தாலே வாவனையா கூநவாரகவம்விவகூதிம், சோலை- உஜ்ஜாநங்களாலும், வயல்-
கழனிகளாலும், ஆணி- கூல கூபமான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தை, நேசஞ்செய்து- மிகவும்
வெவலித்து, நேசம்- வெவலம், உறைகின்றூனை- நிருவாவம்பண்ணுகிறகிற ஸ்ரீவஜநாவனை, இதற்கு பூசனை
செய்கின்றூர்க ளென்கிறத்தோடே யநபம் நெறிமையால்- அவன்மொஷி- இவ்வாதிவவஜூ அவனுக்குமொஷம்-
என்கிறமுறைபால், நெறிமை- முறை, பலர்கள்- வாஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, கிரவயிக
ஷ்கியாலே அவன்திருவடிகளிலே வாஷ்பங்களைவஷிக்கு, பூசனைசெய்கின்றூர்கள்- வழிஜூனைபண்ணுகின்
றூர்கள், ஒகைகம்பண்ணுகின்றூர்களென்றபடி. அங்குள்ள ஸ்ரீவிவெஷ்ணவர்க ளிகிமொஷம். புண்ணியஞ்
செய்தவாறே! வாணும்பண்ணினவரகாரமென்று வாஜூபர்ம், ஆறென்றுவரகாரம், ஏகாரதாஜூபர்வபம்
வதாஜூபரிவிகைகர்பம் மலிக்கும்படி யியர்கள்பண்ணின வாமுகிதூரியுபர்மென்றபடி. ॥தா॥

புண்ணியஞ்செய்து- வாணுரூவமான நாகிகீ தர்மத்தைப்பண்ணி, திருவனந்தபுரத்தில் புகுதை
க்கு வருகிறவர்களெல்லார்க்குமோகைக்குத் திருநாமத்தைச்சொல்லியென்றபடி. நல்லபுணலொடு- "வ
ரவாஷ்வமஜம்கியம் பொஜஹதூரவரபத்தி" என்கிறபடியே வகுரவமான வாஜூவகுதமான வாஜூவிதகுத
தோடுகூட; மலர்கள்- வாஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, திருவடிகளிலே வவதர்த்தென்றபடி.

மூ— எண்ணுமினெந்தைதமப்பிறப்பறுக்குமப்பால்* திண்ணகாமறிபச்சைசன்மேனிச் செறிபொழி
லணிந்தபுரத்* தண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமமரராவார்* ।ரு॥
அமரராய்த் திரிகின்றார்க்கட்காதிசரனந்தபுரத்* தமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றதங்கப்பணிசெய்வர்விண்ணோர்*
தமர்களோசொல்லகதேண்மி னுழும்போய்ந ணுகுமேவண்டுங்* ॥

ஆ— வரக்வைபகராய் திருவனந்தபுரத்திலேபோய்ப்புக்கு வோஹ்வாஞ்ஜைவ-ஃகாணங்களாஹ் மெமபெரு
மாணுக்கடிமைசெய்புங்கோள் அவருங்களுடைய விந்த வம்வொராதனைப்போக்கும் இப்போது தன் திருவடிகளை
யாஹ்ருயிக்கிற வுங்களைப்பின்னையுமமராக்கும், இதற்குநிஷ்டித முமக்குத்தெரியச்சொன்னோமென்கிறார். ।ரு॥

(அமரராய்) திருநாட்டிலேபோய் எம்பெருமாணுக்கடிமைசெய்கையன்றோ வராவதுமென்றிங்குள்ளாரு
ந்திருவனந்தபுரத்திலேவந்தன்றோ வடிமைசெய்கிறது, ஆகலாலிங்கே யடிமைசெய்புமிதுவே வராவதும். ஆனை
பின்பு நாமங்கேபோ யடிமைசெய்யவேணுமென்கிறார். ।கூ॥

இ— பிடத்தில் வஸுவைத்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலுள்ளாரை வரஸம்வஸித்து இப்பாட்டிலே நீங்
களுமப்படி அடிமைசெய்யவாருங்கோளென்று கூடாகூலார்க்குவதெஸிக்கிறரென்று வம்மதிவஸ்தி வி ஸெ.
இதற்கு புண்ணிபஞ்சைத்து என்கிறதற்குப் வமி தாஷ-ஃமருளிச்செய்கிறார் (நீராவைதாஷியால்) கல்பு
ணவிதாஷிக்குக் தாத்ய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (வோவைஷ தாஷியால்) இப்பிறப்பறுக்குமென்கிறதற்குத் தா
த்ய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (அவனுங்களுடையவி தாஷியால்) அண்ணலார்கமலபாதமணுகுவார் அப்பால் அம
ராவாரென்றபிதத்துத் தாத்ப-ஃமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதி தாஷியால்) மெஷம் வஷ்டம். ।ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

பூசனைசெய்கின்றார்களிதாஷியாலே முன்பே வரொவநம்பண்ணியிருக்கையா லிப்வரிவ-ஃயை
நிவைகூடி தவவநமன்றிருவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலேயி தாஷியால்) அனந்தபுரத்தினி தாஷி
க்குத் தாத்ய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (அங்குள்ளாருமி தாஷியால்) நாமும்போய் நணுகவேண்டுமென்கிறதற்கு
த் தாத்ய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பி தாஷியால்) ।கூ॥

ஸ— எந்தைநாமம்- வஸ்தியினுடைய திருநாமங்களை, எண்ணுமின்- எண்ணுங்கோள், வரியுங்கோளென்றபடி.
தயவா வம்வ்யாநயாத்மமாக ஜபியுங்கோளென்றபடி. இப்பிறப்பு- இந்தஜந்தை, தாநை-ஃஹரியிஷ்டதயா
வரதுக்ஷத்ரஜ்ஞமான இந்த வம்வாரவைய்யத்தையென்றபடி. அறுக்கும்- நிர்ஸ்வரூபமாக நிவதி-ஃப்பித்தரு
ளுவன், செறிபொழில்- வாவ்ஷவஜ்ஜயாதிவஸ்துக்களான உத்யாநங்களைபுடை-த்தான, செறிவு- வஸ்தி, அ
னந்தபுரத்து- திருவனந்தபுரத்திலிருக்கிற, அண்ணலார்- வஸ்தியினுடைய, கமலபாதம்- கரவிவஸத்ருஸங்க
ளானதிருவடிகளை, அணுகுவார்- கிட்டுவார், கிரஹிக்கிறவர்களென்றபடி. அப்பால்- கிரஹணாநந்தரம்,
அமரராவார்- நித்யஸூரிகளைப்போலே யாவத்காலம்மங்களாக வஸ்தியினுடைய வாத்ரஜ்யஸாமிகளாவார், திண்ணம்-
த்ருவம் இதில்வஸம்சயமில்லையென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில் நிகாரத்தற்கு வம்வதிகாயாம்மாவ:. நாம்-
இதில் கவிஜநாரானநாம். அறிய- உங்களுக்குத்தெரியும்படி, சொன்னேம்- வஸ்தும். ।ரு॥

அமரராயத்திரிகின்றார்கட்கு- தேவரய்த்திரிகின்றவர்களுக்கு, நாவஸரில்க்காட்டில் நாலுநாள் ஜீவி
க்கப்பெற்றவாறே தங்களை அயர்வறுமமரர்களோடொக்க வமரராகவஸ்திதாநித்துத் திரிகிறவர்களுக்கென்றபடி.
ஆதி- காரணஸ்வரூபனான ஸ்ரீவத்ஸாஹ்நன், சேர்- வத்துதோர்ந்திருக்கிறவிடமான, அனந்தபுரத்து- திரு
வனந்தபுரத்திலே, அமரர்கோன்- நித்யஸூரிகளுக்கு கயிவகியான ஸ்ரீவைநாயிவகியாழ்வான், கோன்-
கயிவகத் அர்ச்சிக்கின்ற- ஆதி-ஃகரறவிடத்தில் வகைங்கர்ய-ஃம்பண்ணும்போதென்றபடி. விண்ணோர்- ஸ்ரீ
வைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகள், அங்கு- அத்விஷயத்தில், அகப்பணிசெய்வர்- கஜாரம்ஸவைகை
கர்ய-ப்பண்ணுவார்கள், அகம்- உள்ளு. பணி- வகைங்கர்ய-ம், உள்ளில் வகைங்கர்ய-ஃமாவது கஜாரம்ஸவைகை
-ர்யமென்றபடி. கஜாரம்ஸவைகைகர்யமாக எடுத்துக்கைகூட்டுவார்களென்னைக. ஏகமக்ர மென்றஜயிப்பது.

மூ— குமரனர்தாதைதுன்பந்துடைத்தகோவிந்தனரோ* ॥சு॥
துடைத்தகோவிந்தனரோ யுலகுயிர்தேவுமற்றும்* படைத்தவெம் பரமமூர்த்திபாம்புணைப்பள்ளிகொண்
டான்* மடைத்தலைவாளைபாயும்வயலணிபணந்தபுரம்* கடைத்தலைசிக்கப்பெற்றுற்கடுவினைகளாயலாமே*॥
கடுவினைகளாயலாகுங் காமனைப்பயந்தகாளை*

ஆ—(துடைத்த) கூற்றிகழுஃவாவெநாடநவ்வலாவனுய் வலக்காரண்மாகையாலே வலவெழுலாளனை
வெம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் நம்முடைய துஃக்
கமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிறார். ॥எ॥

இ— துடைத்த என்கிறதற்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (கூற்றிகழுஃவாவெநாடநவ்வலாவனுய்) உலகுயிரெதுஃக்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (வலவெக்தாஃகியால்) பரமமூர்த்தி என்கிறதற்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (வலவெக்ழாரனனை வித்தாஃகியால்) கடைத்தலை சிக்கப்பெற்றுலென்கிறதற்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (சென்றி தாஃகியால்) கடுவினையெதாஃக்குத் தாதயக்மருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய வித்தாஃகியால்) துஃவெ
மெல்லாமென்றது வரவுராவாஹநிவையநமான துஃவெமெல்லாமென்றபடி. இத்தால்க்கீழ்ப்பாட்டிலே திரு
வனந்தபுரத்திலே போயடிணமசெய்யவேணுமென்று சொன்னவழக்கத்தை விவெஹெடெந துபீகரிக்கிறதிப்
பாட்டென்று வாம்ஹிவாவிஹிதை. ॥ஏ॥

ஈ—கேளுங்கோள், குமரனர்தாதை-வாவெஹுணுவிதாவினுடைய, குமரன்- வாவெஹுணுன், வாகியக்- திரபடெதாநாயகம் வெஹாவவநம், தாதை- விதா, டெவவெநாவகியாலையாலே விஹாவாஹிக்- ஸாமிபான வாவெஹுணுக்குங்கூட வாஹவாடகனென ரூடியுனுடையவென்றபடி. துன்பம்- மாரா வாதகதுஃவத்தை, துன்பம்- துஃவம், துடைத்த- நிர்மூலமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தன்- மெர விநுனை, மாஃ விநுதீகி மொவிநுஃ, வதிஜாபாம்வெஹாவவநம். பசுக்களுக்குங்கூட வாவெஹனென கூஷு னையென்றபடி. நாமும்போய்நணுகவேண்டும். நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை- கிட்டுகை, அடிமைசெய்கையென்றபடி. ॥சு॥

துடைத்த- கூற்றிகழுஃவேங்களை துடைத்தவனை, கூற்றிகழுஃவாவெநாடநவ்வலாவனென்வென்றபடி. கோவிந்தனர்- மொக்களாரகூஷிக்கையாலே கிய-க்குகருக்குங்கூட வாவெஹனை, வதிஜாபாம்வெஹாவவ நம். ஏகாரம்வாக்யவதாரணம். உலகு- லோகங்களையும், உயிர்- நிவாஷ்டிகளான வராணிகளையும், தே வும்- டெவஜாதியையும், மற்றும்- மற்றுமுள்ள விஹஹாதிஸகலவதாவர்ங்களையும், படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவ னை, எம்- கவஹீபனை, கூற்றி கலவ்யனைவென்றபடி. பரமமூர்த்தி- வலவ-ோயிகவ்வாதியான, மூர்த்தி-ஸ் வம்வாதியாவகும், பாம்பணை- நாகராயநத்திலே, பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீவதநா வுனுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே யஙயப்.. மடைத்தலை- மடைகளுடைய விவஹரடெஹத்திலே, ம டை- டெகாராணாம்ஜலஸ்ரவணஸாதகர்ம், வாளை- விஷ்யங்கள், பாயும்- பாயாநிற்கிற, ஜலஸ்ருஜ்ஜநிதவ ஷ்டாகிராயத்தாலே ஹதவ்ருதாயாவநம் பண்ணுதிற்கிறவென்றபடி. வயல்- கழனிகளை, அணி- அலங்கார மாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை- தலைக்கடையிலே, வெளித்திருமுற்றத் திலேயென்றபடி. சிக்கப்பெற்றால்- திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால், சிக்தை- வாஹாஜர்நம்பண்ணு கை, இதுஉவலக்ஷணம், வாஹாஜர்நிராவவிலவநாதிவிகெங்கப-ர்ங்களைப் பண்ணப்பெற்றுலென்றபடி. கடு வினை- கடுவானஹுஃவத்தை, வினைமெய்ங்கே யகூஷணயாஹுஃவவரம், வரவுராவாஹநிவையநமான துஃவத்தையென்றபடி. களையலாம்- நிர்மூலமாகப்போக்கலாம், வாரவஹுத்திலுண்டாகக்கடவ விகெங்க ளர்மெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. ॥ஏ॥

கடுவினை- கடுவானகுஃர்த்தை, வரவுராவாஹநிவையநமான குஃர்த்தையென்றபடி. களையலா கும்- நிர்மூலமாகப்போக்கலாம், நாம்சொல்லுகிறதைச் செய்வதிதிகாளாகிலென்று கருத்து. அதெதென்னை? சொல்லுகிறார்மேல். காமனை- உநபனை, பயந்த- பெற்றவனை, வளரிய-ர்மாவணராதிகளாலே கூடிவரவி னனை உநயனுக்குங்கூட உசுவாஹகுணதையாலே நிரவயிகவளரிய-ர்தி நிபிபானவென்றபடி. காளை- கிதிய-வாவான, காளையென்றுயுவாவுக்குப்பேர், காமனைப்பெற்றிருந்தாலும் 'வரவுவாஹனியளவதம்

மூ—இடவகைகொண்டதென்பதிழிலணியனந்தபுரம்* படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன் பாதங்காணை*
நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்* ॥அ॥
நாமுமக்கறியச்சொன்ன நான்கருணியவான* சேமநன்குடைத்தக்கண்ணூர் செறிபொழிலனந்தபுரந்*

ஆ—(கடவினை) வளநய-ழுஅணையுளவநாகி கூயாணஅணியியான வெம்பெருமான், எல்லாருக்கும் கூத-ஆநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநீமாரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றீர்கள். நாமும் அங்கே கண் வளர்ந்தருளுகிற வவன்றிருவடிகளைக் காணப்போரிகோள், இவ்ஆசையை நீங்களறியாமையாலே யிழக்கலா காதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். ॥அ॥

(நாமுமக்கு) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென்றெம்பெருமானுக்கு ஆடிமைசெய்ய

எட்டாம்பாட்டு.

இ— காமஅன்ப்பயந்தகாலையென்கிறதற்குத் தாதுய-ழுமருளிச்செய்கிறார் (வளநயெ-தாழியால்) இதீயவா-ஆத்துக்குத் தாதுய-ழுமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமிதாழியால்) படமுடையிதாழி உள்ளீரென்னுமள வுக்குத் தாதுய-ழுமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமிதாழிபால்) காணப்போரிகோள்ளென்றது- காணவாருங்கோ-ளென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் வாயுவூராவுத்தை யநுஹவியுங்கோளென்றவரிப்பாட்டிலே வஜஉவூராவுத்தை யநுஹவியுங்கோள் என்கிறாரென்று வ்யாக்யாநமிதை. மெய்யாம்வண்ணம்.

॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

தாபநல்லிதாழி ஏத்தஉதாத்தை வ்யாக்யாநிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கிதாழியால்) மாய்ந்தறுமிதா-

---

ம—என்கிறநீகி கநயாவாய் காதாஉவுயிகுயளவநமாயியான கூஷணென்றபடி. இட— இடகைக்கு, இடகை— கொடுக்கை, கூஞரிதிர்க்காதஉாநம் பண்ணுகைக்காகவென்றவடி. வகை— வகையாக, உவாயமாகவென்ற படி. கொண்டது- வரிஅ ஹித்தருளினவுமென்றபடி. யஉா- இடவகைகொண்டது- இடமாகக்கொண்ட தது; வகை. வ்யாக்யாநம், கூஞரிதிர்க்காதஉாநம்பண்ணுகைக் குவிதஉவுஇகுவ வஹீகரித்தருளினதென்றபடி னழிலணி- அழகாலேஈயுங்கூடுமான; எழில்- அழகு, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரம், என்பர்- என்றுசொ ல்லாநிற்பார்கள், ஜிவுஜ்ஞாநமாகிகளிதிமொஷம். இது வெகுகாலஹர்ம், ஆகலால் நடமினோவென்று மே-லோடேயஙிதமாகிறது, படமுடை-ஹணங்களையுடைத்தான, ஹஉஉஜிவுஇஉவிஅ ஹவஹஎவுஹ-ழுஆநஅத்தாலே விகஹஸிதஹணனனவென்றபடி. அரவில்- நாகத்தின்மேலே, மொஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி- ஸயநத்திலே, கண்வளருகையிலேயென்றபடி. பயின்றவன்- வரிஅயம்பண்ணினவனுடைய, நிரஹங்காரமாகக் கண்வளர்ந் தருளுகிற ஸ்ரீவஉநாஹனுடையவென்றபடி. பாதங்காண- திருவடிகளைக்கண்டநுஹவிக்கைக்கு, நமர்களுள் ளீர்- நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜநங்காள், நடமினோ- நடவுங்கோள், நாம் அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழ-கின்ற சீர்மையறிந்தோம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிற வவிவேகஅயுடையவுங்களுக்கு, அறி யச்சொன்னோம்- அறியும்படிசொன்னோம்.

॥அ॥

செறிபொழில்- சஹிவ்ருக்ஷங்களான வ்ருக்ஷங்களைபுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரமானது, சேமம்- கூஷேமத்தை; இங்கு வஉாத்ஸல்ய மகாரத்துக்கு வ்யக்திதாயாம்வொவ்ஃ. நன்கு- நன்றாக, உடை த்துக்கண்டூர்- உடைத்தானது கிடிகோள், கூஞரிதிர்கசெல்லாம் வரிஅ ஹூக்ஷகமானவுமும் கிடிகோளென்-றபடி. இது வெகுகாலஹர்ம், ஆகலால் வாமனனடிக்கென்றேத்தவினைகள் தாமேமய்ந்தறும் என்றநுபவிக் கிறது, தூபம்- யஜ்ஞபத்தையும், இங்கும் வஉாத்ஸமகாரத்துக்கு வ்யக்திதாயாம் வொவ்ஃ. நல்விளை- நிரநாஜ்ஞவரிஷஉஜாதிகளான, மலர்கள்- வுஷ்பங்களும், துவளற- தொஷமில்லாதபடி, துவள்- தொ-ஷம், ஃாநகுநிமித்தமயகுவாதிகளும் கூஷிகீடாதிகளுமாகிற தொஷமில்லாதபடியென்கை. வரியொஜநாதி-ராஹித்யரூபதொஷமில்லாதபடி யென்றவுமாம். ஆப்ந்துகொண்டு- வரிஅக்ஞாயநவந்துவ்ருக்ஷமாக வந்வாதித்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று- தன்னுடைமைபெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனப்படி யாஸ்ரித வத்ஸலனாவனான ஸ்ரீவாமநன்திருவடிகளுக்கென்று வ்யக்திக்கு, ஏத்த- ஸ்துதிக்க, தபஃபீகாரா-ப்ரஹ்மதேவனுடைய ஸ்ரீஉதிஜாஅணங்களோ ஸ்துதிக்கவென்றபடி. வினைகள்- பாவங்கள், தானே- வயதேவ

மூ—தூ (ம)ப) நல்விரைமலர்கொண்டு*வானவரடிக்கேன்றேத்தமாய்ந்தறும்வினைகடானே ॥
மாய்ந்தறும்வினைகடானெனமா தவாவென்னநாளும்* ஏய்ந்தபொன் முதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று*
சாந்தொடுவிளக்குந்தூபந்தாமரைமலர்கணல்ல* ஆய்ந்துகொண்டிடத்தவலலாரந்தமில்புகழினரே* யி॥

ஆ—உங்களுடைய ஊழ்வங்களெல்லாம் தானேபோம், ஆனபின்பு அடிமைசெய்கைக்குவகூணமான விப்பூ கூடி முடிவதற்குமுன்னே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங்கோள், நாமுமக்கறியச்சென்னேமென்கிறர். ।கூ॥
(மாய்ந்தறும்) அவன்றிருநாமங்களிலே பேதத்தைமாறுதிருநாமத்தைசொல்ல அடிமைசெய்கைக்கு வ்ருகிலையகங்களெல்லாம் தானேபோமென்று சொல்லிமுடித்து திருவனந்தபுரத்திலே போயெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யும் ஜ்ஞாதாக்களாரோதான், என்றுகொண்டு அவர்களோக்கொண்டாடுகிறர். ।அ॥
(அந்தமில்) விபதஜர்களுக்கு விபததிகைகள் ஹேமமாப்போலே திருநாட்டிலுள்ளாற்கும்

இ—ஷிக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறர் (உங்களுடையவிதாழியால்) வ்யூஹவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறர் (ஆனபின்பிதாழியால்) முடிவதற்குமுன்னே யென்கிறவித்தால் கீழ்த் திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யுங்கோள் என்றவிப்பாட்டிலே ஸ்வ்யமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறமென்று வ்யமதி விவிதை. வ்யூஹவாஹத்தில் வ்யதிதாயர்மருளிச்செய்கிறர் (நாமுமக்கிதாழிபால்) ।கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

வ்யூஹவாஹத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறர் (ஆவன்திருநாமங்களிலேயிதாழியால்) சொல்லிமுடித்தென்கிறவித்தால் கீழ்ச்சொன்னவயர்ங்களுக்கு எல்லாமுவஹாரமிப்பாட்டென்று வ்யமதியும்வ்யதிவிவிதை. முடித்துவென்கிறதற்கு கொண்டாடுகிறரென்கிறத்தோடே யகயம். மேல்வாஹத்தியத்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறர் (திருவனந்தபுரத்திலேயிதாழியால்) ।அ॥

நிகமனம்.

உதாரயர்த்துக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறர் (விபதஜர்களுக்கிதாழியால்) அமரலஸ்பைந்தொடி

ஸ—மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவசேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிறவித்தால் பால்குடிக்கணைத்திநமாப்போலே வ்யபவ்ருயொஜநமாக கைங்கயர்ஸ்வரூபத்திலே கருபிக்கவே ஊழ்வங்கள் தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆகலால் அங்கேபோயடிமைசெய்புங்கோளென்றபடி. நாமுமக்கறியச்சொன்னனுள்களும் 'வைற்றனுள்வரையெல்லாதறிகிச்சென்று' என்று வ்யவர்ம நாமுங்களுக்குத்தரியச்சொன்ன ஸரீராவயவநாமங்களும், நணிய- கிட்டினவையாக, நணியவை- கிட்டினவை, ஆன- ஆப்த்தின, ஆதலாலீண்டப்போ யடிமைசெப்புங்கோளென்று கருத்து. வ்யூஹவாஹாதிகளிலே மகாரம் த்ருதீயாக்ஷரமாயிருக்க கூதீபவாஹத்திலே தூபனல்விரையென்று பகாரம் த்ருதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலும் மிதுவிசோஷ்யமாகையாலே வ்யர்தநவ்யாவ்ருத்யர்த்தமாகப் குறையில்லை. தூமனல்விரையென்று இப்படியுமொருவாய்முண்டி என்று ரையில் நிவர்தகம். இப்வக்ஷத்தில் யதிஸ்வபாவயர்தமான தூமஸ்வபாவத்திலே யதிவவாரம்.

மாதவாவென்ன: ஸாயவனென்கிறதிருநாமத்தைச்சொல்லவே, வினைகள்- கர்மங்கள், கைங்கயர்ஸ்வ்ருகிலையகங்களென்றபடி. தானே- வ்யதிஸ்வ, மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவசேஷமாய்விடுமென்றபடி. நாளும்- வ்யவர்க்ஷணமும், ஏய்ந்த- ஸதாரூபிவமான, பொன்மதில்- கநகமய வ்ருக்ஷாரத்தையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யதேஸத்தில், எந்தைக்கென்று- வாத்ஸல்யத்தாலே, இதுக்கு ஆப்த்துகொண்டு என்கிறத்தோடே யகயம். சாந்தொடு- கந்தவாஸத்தோடேகூட, விளக்கும்- தீபத்தையும், தூபம்- யதிவத்தையும், தாமரைமலர்கள்- தாரிஸ்வபுஷ்பங்களையும், நல்ல- நன்றாக, வ்யவஸ்திதகதர்க்வாதிகளாகிற தொஷமில்லாமலென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு- கதர்க்கவாதிகளில்லாதபடி ஸாயநவதிவர்மாக வ்யவஸ்திதத்துக்கொண்டு, ஏத்தவல்லார்- தாங்கள் வ்யவஸ்திதத்த வஸ்துவாதிகளை யவனைஸ்தோத்ரித்தருளின வீதிகியாலே யவனைஸ்தோத்ரிக்கவல்லார்கள், அந்தமில்புகழினரே: தாதிகில்லாதகீர்த்தியையுடையவர்கள், புகழுடையவர்- புகழினர், நிரவயிகஸ்வபாவகுணாதிகளென்றபடி॥

மூ— அந்தமில்புகழனந்தபுராகரா திதன்னை* சொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்* ஐந்து
ணைடன்தும்மல்லாரணைவர்பேர்பமருலகில்* பைந்தொடிமடந்தையர்தம்வேய்மருதோளிணையே* ॥கஉ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இத்திருவாய்மொழிவல்லார் ஹோகுமாவாரென்கிறார். ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மடந்தையரென்று ஸ்திரீவிலக்ஷணையுள்ளார் நாயிகாஸ்தாநீபராகவுந் தோற்றும்படி யிப்பாட்டிலே திஷ்டமிருந்தபடியாகிலு மவர்களுக்கு மிவர்களுக்கும் ஸுஷுப்ஷுவிஷயத்தில் மாறுட்டமாகிறவ ளவிதும் ஐபாமைக்காக வத்யுக்தியாகுமோ? தாத்பர்யமாக வுரைப்போமம்பண்ணுகை யுசிதமென்றநுஸந்தித்து அவர்களை நாயகஸ்தாநீபராகவு மிவர்களை நாயிகாஸ்தாநீபராகவும் வுரைப்போமத்திலே நிஷ்டிதருளினார். ॥கக॥

ஈ— அந்தமில்புகழ்- கணக்கில்லாத புகழையுடையவனை, கந்தவயிக கூப்புராணமாணநியிபான வென்றபடி. இது ஆதிக்குவிஶேஷணம். அனந்தபுராகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யதேசத்திலேயிருக்கிறவனை, ஆதிதன்னை- ஸர்வகாரணபூதனை, இதற்கு சொல்லென்கிறதற்தோடே யந்வயம். சொந்தலர்- கொத்துக்களையுடைத்தாகிற, கந்தவர கவிகளுஜ்ஜ்வலஜ்ஜீவஜ்ஜ விராஜி தங்களானவென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்- திருநகரியில், மாறன்- மாறனென்கிறதுடிப்பேரையுடையவர்ன வாழ்வார், சொல்- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், ஐந்துமிணைடந்தும் -கெகஉஎஒஏஐஒஈ-இவமான மாயாவணுகுதற்தோடேகூடத் தம்மையுங்கூட்டிக்கொண்டுவெஞ்ஜெயித்த மாயாவணுகுத்தை, வல்லார்- கற்றுவல்லவர்கள், போய்- கபி-ஸாஜிஷ்டாஸ்ரமத்தாலேபோய், அமரலகில்- அமர்ந்தலோகத்திலே, காலகூடவிஷாக்நிஜ்வாலையாலே நிஷ்கருணரான ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்திலே பென்றபடி. பைந்தொடி- பசுத்தொடியையுடையவர்களான, பசுத்தது- அழகியது, தொடி- ஹஸ்தாபரணம், ருசிபேதமுள்ளஸ்திரீகளான வென்றபடி. மடந்தையர்தம்- ஸ்திரீகளுடைய, தம்- வ்யாஜ்ஜோக்தியொழம், வேய்மரு- வேயோடேமருவத் தக்கவையான, வேயென்று மூங்கில், மருவுகை- விரிவயம்பண்ணுகை, வீரவ்ரதாயதஸ்திரஸ்தநகிரிகளால் வ்ருத்தாயதஸ்தநமண்டலங்களுக்கு வாஸஸ்தாநங்களானவென்றபடி. தோளிணை- ஸ்தநங்களுடைய பாரமுத்தை, அணைவர்- வஹிப்பர், அவர்களுடைய ஸ்தநபாரஸஹநஸுகத்தைப் பெறும்படி தாங்கள் அவர்களுக்கதீநரீதிவிஷயராவரென்றபடி. நாயிகாநாயகர்களுக்கு வாஸ்தாநமுள்ள ஶயநாஸநம்போலே கதிபயதிவஸமாய் வாஸஸ்தாநபூதரான நிர்வாஹகர்களுடைய வீதிக்கு வாத்ருஸ்தாநராவரென்று வாக்யாத்பர்யம், அவர்களுக்கதீநரீதிவர்த்தகரென்று வபர்யவஸிதாத்பர்யம். கெடுமிடாயவெல்லாம் கேசவாவென்னவென்று திவ்யதேசமாத்ரநிவாஸகங்களெல்லாம் போமென்று முற்பட வ்யவஸ்திக்கையாலும் அணைவாபோயமருகிலென்று, கபி-ஸாஜிஷ்டாஸ்ரமத்தாலே திவ்யதேஶாந்தரகமநத்தை யாவஶ்யகமாக்கையாலும் வுபயவிபூதிநிர்வாஹகமாகையால் வுபயவிபூதிஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனென்கிற ஸர்வஶப்தவாச்யமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநமென்றுவஸிதம். ॥கஉ॥

ஜ்ஞாநமெவாஹ்ருதாஜ்ஞாநஸ்ஸாநமேவயிஜ்ஞவிஜ்ஞாநாசார்யஸார்வபௌமகாயநஸ்.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ரீமதேவாதிவிஷ்டாத்யக்ருதாவஜ்ஞே.

(கெடுமிடாயவெல்லாம்.)

ஹரவே ஸ்ரீகுணரத்நகோஶாதிவாரிதவஹாயோகதாகுவொதர
ஶாஸநாகுவாஸ்வ க்ருஷ்ணாஶிரவாரிஷஶாஶிஹ்ரு தகுஹ்ரு ஸ்ரீ ।
வ்யாவாவொஷ்டவ்ருஷ்டிவிவெரவிவ ஸ்ரீஜஸாயிகுஶிவிவெ ஸ்ரீநிதேஸ்ஃ
ஸ்ரீ குணாவ ஹதக்ர ஸ்ரீவத்ஸஹஸாநிஃ. ॥கஂ॥

(ஸ்ரீகுணவத்ஸ்ரீ)கெடுமிடாயவெல்லாம் கேசவாவென்ன- விரோதிநிவர்த்தகமான ஸ்ரீயபதியையுமுடையவனே, (ஸ்ரீகோதாவரி) ஸனந்தபுராதிகர்மாயன்நாமம்- ஆஶ்ரயணீயமான நாமத்தையுடையவனே, (ஸ்ரீவாஸுதேவகதாக்ருபாதர)

ரு—தி— ஊருநம்புட்கொடியுமஃதே- பெரியதிருவடியை யூஜமாகவுடையனாகையாலும். (ஆஹ்ருகவாஸ) வாசஃமகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரமி தாதி- அணிந்தான திருவனந்தபுரத்திலே வதிக்கையாலும் (வதிகவாஸ) அண்ணலார்கமலபாதம்- எல்லார்க்குந்வாமிபாகைபாலும், (சரணவாஸிஷடாரதிஹரதிகவஹரதி ஏ) அமராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசரனந்தபுரத்து- ஐஹாதிகளான தெவர்களுக்கும் நிவாஹகனாகையாலும், (வ்ருவொமிரெஷ்யஷிஜ ரிவெ்ரி) துடைத்தகோவிந்தரை யுலகுயிர்தெவும் மற்றும்பண்டத்த- வதவி யஜதே ஜாதத்தோடேகூட விந்தவிஷாகங்களேயெல்லாமுண்டாக்கி ரக்ஷிக்குமவனுகையாலும், (ச வியஹ ஜகராயிகஜ ரிவெ்ரஜிவிதெரி) படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றவன்- தன்னேட்டைவாஸஸ்த்தா லே விகஸிதவதணங்களையுடையனை திருவனந்தாழ்வான்மேலே கணவளர்ந்தருளுகையாலும், ரவ்ருஸ வைத்தாலே வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்திறும்வினைகள்தானே- மாதவாவென்ன என்று மேலிரண்டுபாட் டிற்சொல்லப்படுகிற வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள் வாய்ந்தவனாகையாலும். இப்படிகளாலே திருவனந்தபுரத்தெம்பெரு மான் தன்னையாஸ்ரயித்த விச்வெதரருக்கு போம்வழியில்வரும் கொஸங்களைப்போக்காநிற்கிறனென்று "திக டுமிடராய" என்கிறபடியாலே காரிஸ்ரவிதரு அருளிச்செய்தாரென்கிறார். கஅ

ஸ்ரீமதெதிராஜாஜஹாதெஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

அ—(வேய்மருதோளினீ) இப்படியெம்பெருமானேநெருங்கலந்து பரிமாறிச்செல்லாநிற்கச்செய்தே இப்பூகூ கியிலே தாமிருந்தவிருப்பைக்கண்டு 'இப்பூகூகிவஸவைலக்ஷண்யம் காரணமாக வெம்பெருமான்விடிலோ' என்று ள்ளவதிஸம்பெகையாலே யலவலஹராகிறார், வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்துபரிமாறச்செய்தே பசுமேய்க்க ப்போங்காலம் பூராவுமானவாறே 'இவனினிப்பசுமேய்க்கப்போகிலோ' என்றுள்ள வதிஸம்பெகையினாலே அக் மொவிமாரவஸவைலக்ஷண்யாளாஞப்போலே யலவலஹராய் அவர்களுடையபாசுரத்தாலே யலற்றுகிறார், திருவாய்ப்

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வஸவைலக்ஷண்யத்தாலே தத்தீயவ்ருஸ்தங்களிலெம்பெருமானே யநுபவியாநிற்கிற வாழ்வாரி த்திருவாய்மொழியிலே விரஹாதிதமொவிகாவிமாவொக்திகளைப் பேசிக்கொண்டவலஹராகை யஸம்மத மன்றேவென்ன? வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதரிபால்) கண்டுஎன்கிறதற்கு சவலஹராகிறரென்கிறத் தோடேயயம். 'தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்புகுதுமின்றே' என்று தாமுவதெஸித்தபடியே ஸ்ரீவெஷ்ணவர் களும் தாமுமாகத் திருவனந்தபுரத்துக்குப்போக வுத்யுமித்து தக்ஷிணத்திலே போகப்பெறுமையா லே இதற்கு பூகிவொயகமேதென்று விஸ்மிக்கப்புக்கு தாமிந்தப்பூகூகியிலே யிருந்தவிருப்பைக் கண் டாரென்றுகருத்து. எம்பெருமான் விடிலோவென்றது- இந்தப்பூகூகியில் இன்னமும் நம்மைவைத்தாலோ வென்றபடி. இப்படி சாநுகூலம் நடவாநிற்கச்செய்தே சாகிஸாகாரோபாத்தாலே சவலஹராகிறராகில் வண் டுவரைப்பெருமாளோடே ஸம்ஸ்லிவிஷ்டராயிருக்கச்செய்தே ஏதேனுமோரகிஸம்பெகையினாலே சவலஸனை யான பிராட்டியினுடைய பாசுரத்தைப்பேசுகை ப்ரீதிகாரித்தனேபோக்கி 'வேய்மருதோளினீமெலியுமா லோ' என்கிறபாசுரத்தாலே விரஹிணியாய்த் தன்னுடைய வஸகாஸ்ரத்திகளைச்சொல்லி விலவிக்கிறவளுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை ப்ரீதிகாரிதமோவென்ன? வதரிப்பிக்கிறார் (வண்டுவரைப்பெருமாளோடேயிதரிபால்) இ ப்படி மொவிமார்களவேணேடுகூட விருக்கச்செய்தே சாகிஸாகாரோபாத்தாலே பவலஹராஞர்களாகில் வேய்மருதோளினீயிதரிபாலே தங்களே விரஹிணிகளாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? வதரிப்பிக்கி ஞர் (திருவாய்ப்பாடியிலிதரிபால்) வருமளவிலென்கிறதற்கு கொண்டுஎன்கிறதோடே யயம். போஞ ஞகக்கொண்டுஎன்றது- போஞஞகஹ வஹித்துஎன்றபடி. அதாவது:— இனியிவன் பசுமேய்க்கப்போகிலோ

மூ— வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்றனிமையுட்யாதுநோக்காக்* காமருகுயில்களும் கூவுமாலோ கணபயிலவைகலந்தாலுமாலோ*

ஆ— பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் வண்டுவரைப்பெருமாளோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம்வருமளவில் அவன்போனைகக்கொண்டு பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமெல்லாம்பட்டு வ்யஸநத்தையும் பிரிந்தவவன்கொடுமையையும் தோழிமாருக்குச்சொல்லுமாப்போலே அவன்றன்னைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள், உன்னைப்பிரிகையாலே யென்னுடையதோள்கள் மெலியாநின்றன, இவற்றின்மெலிவு மென்தனிமையையு மொன்றும்பாராதே இக்குயில்களானவை உன்திருநாமங்களைக் கூவாநின்றன, அதின்மேலே மயில்களும் இ—வென்று தங்களுக்குண்டான வகீஸம்காவாவஸாவ்ருகஷத்தாலே அவன்போனதாகவே தங்களுக்குத் தோற்றுகையாலே அவன்போனைக ஹ்ருதித்தானென்றபடி. இத்தால் கூஷாநஸாகாவஷாரவகமென்கிற ஹஸ்வஸுமணித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாதாவுமென்று ஸம்விதமாயிற்று. இப்படியவன் பசுமேய்க்கப்போனைக ஹ்ருதிதார்களாகில் "தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்த்தியாலோ" ஈதாழியாலே அவனைநோக்கி வாலதாக் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? வலதாரிப்பிக்கிறார் (தோழிமார்க்கிதாழி) "தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே" என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தனரோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் வ்யாகுலிகளான விவர்களுக்கிப்போது அவன்போனைக நிஷ்பமிருக்கச்செய்தேயும் அவன் ஸஞ்சிதனைகவும் தோற்றக்கூடுகையாலும் மொகத்திலும் வஷத்தில் விதவிஹ ஷிவெவிதிபோலே யிதுவும் வெரளக்கூடாநிவ்யபநமாக யிப்படியும் ஒருவிதவிஹ ஷவிஸ்வஷ முண்டாகையாலும் அவனைநோக்கி வாலதாக்சொல்லக்கூடுமென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

வேய்மருவிதாழிக்குத் தாதுபம்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிதாழியால்) மெலிவுமிதாழியையுரைக்கிறார். (இவைத்தினிதாழியால்) காமருவிதாழிக்குத் தாதுபம்மருளிச்செய்கிறார் (இக்குயில்களிதாழியால்) கொகிலஷயஸாதிகளான வ்ருக்ஷகங்களைச் சொல்லியலற்றுகிறவிடத்திலே உத்ருக்ஷகவ்ருக்ஷமல்லாத

ம— வேய்மரு- வேயோடேமருவுமவையான, வேய்- மூங்கில், மூங்கிலுக்குவஷ்யஸங்களானவென்றபடி. வீரவ்ருதாயதங்களாகையாலே வ்யுத்திரவ்யஸாம்ய ஹேதுஸங்களான வென்கை. வஸம்ஸ்ருஷ்டஷிமெயிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடிக்கொண்டு கூநாஹவிக்குமவையான வென்றுகருத்து. தோளிணை- என்ஹாஜங்களுடைய யாஹலமானது, கூநாநுமுண்டான சேர்த்திபழகைச்சொல்லி நீ வாய்வெருவும்படி அம்மையிருக்கிற வென்தோள்களானவை யென்றபடி. மெலியும்- கூவிரஹத்தாலே கூஸமாகாநின்றது, ஆல் ஓ- ஹா, கூவெஹ, கூவ்யயபத்தால் விஷாதாதிஸயம். ஸம்விதம். என் என்கிறவதத்தை காகாகூநியாயெந வெ-வெ-தாங்களிலே யந்வயிப்பது. என்மெலிவும்- கூவஹஸவிவெஹபல்லாத வென்னுடைய விரஹத்தையும், யாதும்- ஒன்றையும், நோக்கா- பார்க்கிறனவில்லை, விரஹிணியாய் அத்தாலே கூவிஸையாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடையஹிகள் ஸாரகங்களென்று. விஜ்ஞாபிக்கிறனவில்லையென்றபடி. குயில்களுமென்றதை காகாகூநியாயெந விக்குமந்யித்து இவ்வாக்யத்துக்கு ஸஷவ்ருணம்பண்ணிக்கொள்வது, காமருகுயில்களும்- அழகிய கொகிலங்களும், காமருவென்று அழகியது, யஹா- காவென்று- உத்யாநமாய், உத்யாநத்திலே மருவியிருக்கிற கொகிலங்களுமென்னுமாம். கூயவா- காமருவுதல்- ரஹாநஹவமாய் வாவ்யாவஸ்ருஷ்டாவ்யாஹ்ருதங்களான. கொகிலங்களுமென்றபடி. வஸந்தத்தால். ஹேதுமன்றிக்கே யிவையும் வாயகங்களாகாநின்றதென்றபடி. கூவும்- கூவாநின்றன, ஆலோ- ஹா, கூவெஹ, என்ஹவிஸயைக்கண்டாலிவைத்துக்கு வாயைப்புதைக்கவேண்டாவோ என்றுகருத்து. அவைகணமயிலென்று, மாறியகயிப்பது. அந்தக்கணமயிலானவை. வாவ்யாவஸ்ருஷ்டாவத்தாலே மணம்மணமாயிருக்கிறவந்த ஸபரிங்களானவையென்றபடி. "ஸபரி ராவ்ருவிநநரிநம் ராகூஹவாநஹவ்ருதாவ்ரியா" என்கிறகணக்கிலே வாவ்யாவஸ்ருஷ்டாவஸ்ரீதங்களான வனவத்தைத்தான் கண்டுகொண்டு பார்க்கமாட்டாமையாலே ஸ்வத்தைமாறிவைத்து அவைபெண்டு வெளாகமாக விஜ்ஞாபிக்கிறான். கலந்து- வாவ்யாவ்ரீதியாலே வஸம்ஸ்ருஷ்டித்து, ஆலும்- வஸம்ஸ்ருஷ்டித்தவஷத்தாலே வஸம்ஹ்ருஷ்டிம்பண்ணுகின்றன, ஆலுகை- நடநம்பண்ணுகை, ஆலோ- ஹாகூடும், இவருடைய

மூ— வாமருவினைமேய்க்கநீபோக்கொருபகலாயிரமூழியாலோ* தாமரைக்கண்கள்கொண்டுரையாலோ
தகவிலேதகவிலேயேநீகண்ணே*
தகவிலேதகவிலேயேநீகண்ணேதடமுலைபுணர்தோறும்புணர்ச்சிக்காராச்* ॥கஅ॥

ஆ— கலந்தாலாநின்றன. ஒருபகல்பிரியுமளவில் இங்ஙனேபடவேண்டுமோவென்னில்? நீபசுமேய்க்கப்போனவாறே அவ்வொருபகற்றானுபிரமூழியாகாநிற்கும், அதின்மேலே நீயுமுன்னுடைய கண்களாலேயென்னேயிராநின்றாய், உன்னேப்பிரிந்து நானிங்ஙனே படாநிற்கச்செய்தே எங்களேப்பிரிந்து நீயிருக்கவல்லேயாவதே நீயிருந்தவொருகாத்திலும் மிலேயாகாதேகூடவை, வொருகாத்திலே சிறிதுகூடவைபுண்டாகிலும் முன்பக்கலிலொருகூடவையில்லேயென்கிறாள். ॥கஅ॥

(தகவிலே) வம்மொழிஜநிதமான நிரவயிகநிவுக்கி செல்லாநிற்கச்செய்தே யிப்படிபடுகிறதென்னென்ன?

இ— பகலேச்சொல்லுகை யவம்ஹதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருபகலிதுாதியால்) தகவிலேயென்கிறதற்குத் தாதுபமருவிச்செய்கிறார் (உன்னேப்பிரிநதிதுாதியால்) நீபதகவிலேயென்றநபித்துத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (வொருகாத்திலேசிறிதுவிதுாதியால்) ॥கஅ॥

✱இரண்டாம்பாட்டு.✱

வேய்மருதோளிணேமெலியுமாலோ என்று விரஹஜநிதகாமுபுக்தைச்சொன்னபோதே தனக்கு வம்மொழிவரவுவிலேஹம் மெகுழுதுாவுவிஜமாயிருக்க தடமுலேயென்றுதுடங்கி கனவெனநீங்கி என்றிப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வம்மொழிதுாதியால்) தடமுலேயிதுாதி கனவென.

ஈ— விரஹதசையிலே நாம் வாவுராவம்மொழித்திருக்கையும் நூதம்பண்ணுகையும் வீவபமென்றறிந்து மீளுகிறனவில்லேயென்றுகருத்து. மருவினாதிரையென்றநபிப்பது. மரு- உன்னேடேமருவினவையான. 'மேய்ந்தபுல்லும்கடவாய்வழிசோர' என்கிறபடியே உன்பக்கலிலெருசாயிகளான வென்றபடி. இன- வம்வீஹதிகளான, வித்தாதிரகூடணத்தாலே கூடவைபாகாதவுன்னுடைய கூடவைக்கு வெணவிஷயமாம்படி யவம்வெயங்களானவென்றபடி. ஆநிரை- ஆக்களுடையநிரையை, ஆனன்று மொக்கள், நிரை- வரி, மேய்க்க- வாரணம்பண்ணுகைக்காக, நீபோக்கொருபகல்- நீபோகிறவொரு கூவல்ஸானது, ஆயிரமூழி- வஹஹவுசுவுமாகாநின்றது, ஆலோ- வாகுஷம், எங்களேப்பிரிந்து வனக்கநாகுலுடாயிருக்கிற பகல்னங்களுக்கு வூகிகுலுமாவதென்றுகருத்து. தாமரைக்கண்கள்கொண்டு- தாதாவஹவஹுஷங்களான வுன்னுடைய திருக்கண்களேக்கொண்டு, ஈர்த்து- நீராநிற்புதி, நீபசுமேய்க்கப்போலெனென்னெஞ்சைவிட்டுப் போகாதேநிற்கிற வுன்னுடையகண்ணழகாலே யப்பகலெல்லாம் பென்னேநீ வீபிபாகின்று பென்றபடி. ஆல் ஓ- வாம சுவெஹா, நீபசுமேய்க்கப்போலெ லுன்கண்ணழகை யென்னெஞ்சிலேவைத்துப் போகவேணுமோவென்றுகருத்து. தகவிலே- கூடவையில்லே, தகவு- கூடவை, நீயெங்களேப்பிரிந்து யாரிக்கலாவுதே நீயிருந்தவொருகாத்திலும் கூடவையில்லேயென்றபடி. கண்ணே- கூவு, நீயேதகவிலே- நீபேகூடவையுடையையவ்லே, சுவயாரணத்தால் வொருகாத்திலேசிறிது கூடவைபுண்டாலும் நீயொருவனுமே கூடவையுடையவனல்லேயென்றபடி. தகவில்லாதவன்- தகவிலன், இச்சுவத்தாலே சுவிதுவேனச்சொல்லும்போது தகவிலேயென்றுவிவமாயிருக்கும். ॥கஆ॥

கண்ணே- பெண்பிறந்தார்க்கு வாவுனென்று வூவஹிஜனன கூடவை?, நீ- பெண்களுக்கு வம்மாயிருக்கும். வாவுனென்று வூவஹிஜனன நீ, தகவிலேதகவிலேயே- கூடவையுடையையல்லே, விரதியால் ஒருவூகாரத்தாலும் கூடவையுடையையல்லேயென்றபடி. சுவயாரணத்தால் இது நிஷ்டிதமென்றபடி. தடமுலே- விரஹங்களான வநங்களுடைய, தடம்- விரஹம், வாம்மொழிதசையிலே விரஹவொதாம்ஹதாதி வளவாகுங்களேச்சொல்லிச்சொல்லி நீயநுவவிக்கும்படியானவென் வநங்களுடைய வென்றபடி. புணர்தோறும்- வரிவஷமம்தோறும், புணர்- வரிவஷமம், நீ வரிவஷமம்பண்ணும் கூடணந்தோறும் என்றபடி. புணர்ச்சிக்காரவம்மொழித்துக்கடங்காததான, புணர்ச்சி- வடம்மொழம், வம்மொழத்தினளவென்றிக்கே. யதிவ்ருஜமானவென்றபடி. அதாவது வம்மொழகாலத்தளவாயிருந்தையன்றிக்கே. வாவிகுகூடணஜநிவுவேமவவக்கா

மூ— சுகவெள்ளம்பிறந்தறிவைமூழ்கச்சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே* அகவுயிரகமகந்தோறுமுள் புக்காவிபின்பசுமல்லவேட்கையந்தோ* மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால் வீவதின்பசுநிரைமேய்க்கப் போக்கே* வீவதின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிசெவமால்* ॥உ॥

ஆ— அந்தநிரதிசயசுகம்முழுமெல்லாம் வடிவுகூடுமாய் உன்பக்கலிலுள்ள நிரதிசயபோக்யமான தன்மை பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீபிரிகிறையென்று நான்முடியக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ॥உ॥

(வீவதின்;உன்பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நான்முடிவன், வீரஹாநிபாலே யென்னுதா ஏவ ஏசோ ந

இ—விதானதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தநிரதிசயபோக்யாதியால்) தாதீயவாஹனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலுள்ளவிதாதியால்) வடிவாகத்தினாலேயென்றதற்கு முடியக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறதுதோடேயாகயம். உன்னைப்பிரிவையாம் நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றாகயிப்பது. இதற்குமேலே தாகயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவிதாதியால்) வீவன்னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடியவிதாதியால்) ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

துணையில்லையென்கிறதோடு வடிவிலவ்யாவாரத்தால் யானிருந்துஎன்கிறதற்குப் மேலித்தவயர்த்தை

ஈ—மும் சுகாவகாசத்துக்கும்படி யதிப்ரவ்ருத்தமான வென்னை. சுகவெள்ளம். வாவகாரமானது, வெள்ளம்-வாகாரம், விசும்பிறந்து- ஆகாசத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை- தாழிக்கையாயிருக்கு சுதிக்ரஹணத்தைச்சொல்லுகிறது, நிர்ப்யர்தமாய் என்றபடி. அறிவை- என்னுடைய வாயத்தை, இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறதோடேயாகயம். மூழ்க- மூழ்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம்போய் நான் சொன்னதையாம் படியென்னை. சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, அது- அந்த வாவகாரமானது, கனவென- வடிவமென்னும்படி, நீங்கி- நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற க்ரியாத்யயத்தாலே சூழ்ந்தயர்த்தாற்போலேயவ்- வடிவுதானேயானவன்னுடைய வாகாரமானது யென்னைமுடித்துவிடுமென்று வடியர்கும். ஆதலால் காலத்யயத்திலும் எனக்கு வாவகாரமும் காணேனென்றாகருத்து. ஆல்- ஹா! ॥உ॥

நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடையபோவடிவாவாரணாயர்-வாகாரத்தாலே, தாதீயாயெ-வ்யாசோ, வீவன்- நான்முடிவன், பசுமேய்க்கை எனக்குவ்யாகர்-மன்றே அதினக்குதவிரப்போமோ என்றிராதே அதுஉனக்கு ஸ்வயமர்யக்கிடாய் வாலிக்கப்புகுகிறதென்றுகருத்து. அதெங்ஙனேயென்னவத்தையுவவாதிக்கிறாள்மேல், எனதாவி- என்ஜீவனானது, உன்னைப்போலே என்றிராதேகிடாய் யென்னையுமென்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு- உஷ்ணமானநிஸ்வாஸத்தையுடைத்தாய், வெவ்விடது- உஷ்ணமானது, உயிர்-நிஸ்வாஸம், வாகாரத்தாலே உஷ்ணமாகநிஸ்வஸித்துஎன்றபடி. வேம்- வேவாநின்றது, நிஸ்வாஸவாதவெயிலாலே யுலர்ந்து வாகாதியாலே உஷ்ணசோணமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, தனை- இத்உஷ்ணஸ்வாஸ

மூ—யாவருந்துணையில்லேபாணிநந்துன்னஞ்சனமேனிபையாட்டங்காணேன்* போவதன்றிருபகனீயகன்
றற்பொருங்கயற்கண்ணினேநிகில்லாச்* சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியர்மாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தை
யோந்தனிமைதானே*
தொழுத்தையோங்கனிமைபுந்துணைபிரிந்தார்துயர்முந்நீரகிலேசாவிந்தாவுன்*

அ—மாகாதின்றது. பின்னேபொருதுணையுமில்லே, உன்வரவுபார்த்துக்கொண்டு நான்தனியேயிருப்பன், என்
துணையான உன்னேவரவுகாணேன், நீபகன்றால் யிப்பகலெங்கும் போவதுஞ்செய்யாது, இக்கண்ணீருங்கில்
லாது, இந்தவொருதலேமாத்திரமான நெஞ்சமானது சாலப்பொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ஈகூ

இ—அநளிச்செய்கிறார் (உன்வரவிதாழியால்) உன்னஞ்சனவிதாழிக்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (என்று
ணையிதாழியால்) காரியவாயத்துக்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவொருதலேயிதாழியால்) ஒருத
லேமானவென்றது— உனக்கென்பக்கல் வெஞ்சமன்றிக்கே யெனக்கொருத்திக்குமே யுண்டாயிருக்கி
றதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாதுவென்றது— மிகவும்பொல்லாது என்றபடி. சரணவயபதமாக்கிவிடுமே
ன்கை. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடைபசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்றுசொன்னவி்ப்பா
ட்டிலே முடியும்படிகாரத்தை விஜ்ஞாபிக்கிறாளென்று வம்பகிசொல்லிற்றாயிற்று. ஈகூ

ஸ—யெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லே— ஒருவருமில்லே, துணையானதீகைவிட்டுப்போனப், என்வடி
வழகைப்பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் எனக்குமுன்னேமாய்ந்து கிடவாகின்றார்கள், குழல்மழல்து
டக்கமானவையெனக்கு உள்ப்பகையாய்விட்டதென்றுகருத்து. யானிருந்து— நான்ஜீவித்திருந்து, நீபிரிந்தால்
வரக்கடவ சரணத்தைத்தான் திருக்கூணத்திலேயடையப்பெற்றேனே, இன்னமொருக்கால் காணுமோவென்று
கணையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லே, கூணந்தோறு முன்னேக்காணுமையாலே வடிவழகும்
முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை— ஸஜலநீபமான வுன்திருமேனியை,
ஆட்டங்காணேன். வடிவழகத்தைக்காணேன், ஆட்டம்— வடிவழகும், விகசிக்கவும் தரிபலுமாகவுமுடிவ
ஹம். உன்னழகியதிருமேனியோடேகூட வெண்கண்முன்னேவந்து வடிவழிக்கக்காணேனென்றபடி. நீபகன்
றால்— நீவிழுங்கித்துப்போனால், ஒருபகல்— ஒருக்ஷணமும், போவதன்று— போகத்தக்கதன்று, முடி
கிறதில்லேயென்றபடி. பொருகயல்— பொருகிறகயலேப்போலேயிருக்கிற, பொருகை— யாடும்பண்ணுகை,
கருமாயிதரிகள்போலே விரவவுவடிவாகிரயத்தாலே யக்ஷணங்களான வென்றபடி. கண்ணினை—
நயநயுகமத்திணுடைய, நீரும்— ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் வம்ஹிதாயாம் தாராவருவொவம். கில்
லா— கில்லாது, என்னுலே கிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகிறவுன்னேத்தகைய ஸாகுமாகலும் பெருகிற
கண்ணீரைத்தகைய முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து— இந்தமாவகுலத்தில், ஆய்ச்சியோ
மாய்— இடைச்சிகளாய், ஆய்ச்சியர் இடைச்சியர், இச்ஸவைத்தாலே தங்களேச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது
ஆய்ச்சியோமென்று ரூடியாயிருக்கும், பிறந்த— ஜனித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்— இந்தத்தொழு
த்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை— நிகூடமெ, இச்ஸவைத்தாலே தங்களேச்சொல்லிக்கொள்ளும்
போது தொழுத்தையோமென்று ரூடியாயிருக்கும், கிங்கரிகளானவிந்த வெங்களுடையவென்றபடி. தனி
மைதான்— தனிமையானது, தானென்றவூயிர்கூய், வகாகிகமானதென்றபடி. அதாவது:— நீயெங்களே
யுவகூத்திருகச்செய்தே எங்களுக்குமுன்பக்கலுள்ள வொருதலேக்கமமானது என்கை. சாவ
து— மரித்துப்போமது, மிகவும்பொல்லாததுவென்றபடி. ஏதேனுமொன்றைபொல்லாதது என்றுசொல்லப்
புக்கவர்கள் அதுபோழ்த்தது என்று சொல்லுமாப்போலே சாவது என்றுசொல்லுகிறாள். ஈகூ

தொழுத்தையோம்தனிமையும்— உன்னழகுக்குத்தோற்று வுனக்கு கிங்கரிகளான வெங்களுடைய விரவ
த்தையும், துணைபிரிந்தார்துயரமும்— எங்களுக்குத்துணையான வுன்னேப்பிரிந்துகிடக்கிற வெங்களுடைய
ஆவத்தையும், கிணகிலே— நிணகிறதில்லே, வாராமேபிடிக்கிறதில்லேயென்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்று
மெங்களுக்குவருகிற ஆவேம் உன்னேப்பிரிகையால் வருகிறதென்றும் வாராமேபிடிக்கிறதில்லேயென்றபடி. அதா
வது:— கூசஸம்ஸ்ரவிஷ்டக ஜீயி கூலஹாவைஷ்ணளாகைபாலே யுன்னேப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவி
க்கலாமோ "ஆ—ஞிய—மாயவிதகூஆவஸ்யுகாம்" என்னும்படி நீஅநபாய—தாஷளாஆ—ரூபகைகயால் யுன்
னேப்பிரிந்தால்வரும் ஆவேமுலயவிலஹதியிலுந் தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா— மொவிந்

ஸ்ரீ— தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்துறந்தெம்மை [விட்டிட்டி]பிட்டவைமேய்க்கப்போதீ*பழுத்தநல்-
லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்* கழுத்தின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணி-
மொழியினைதொறுமாவிவேமால்* ॥சு॥

ஆ.—(தொழுத்தையோம்) அடிபோங்கள்தனிமையையும் உன்னைப்பிரிந்து நாங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தையுமொ-
ன்றும்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேபுகந்து எங்களைத்துறந்துபோகட்டு. அவைமேய்க்கப்போதீன்ன,
'உன்னுடையகூடாகூமே யாரகுமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதென்' என்றுப்போலே ஸா
நுராகமாய் வெதுமஹாமாய் கதிஜயாரமாயிருப்பன சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்தருள இவையி-
றே நினைக்கநினைக்கவென்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள். ॥சு॥

✱நாலாம்பாட்டு.✱

இ— தன்னைப்பிரிந்தார்தயாமுமென்கிறதற்குத் காதாசித்தமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்திதாழியால்) எங்க-
ளைத்துறந்திதாழியாலே ஸம்ஸாரியும்ஸ்ரீவிஷ்ணுவே. எங்ஙனேயென்னில்? கீழ்ஒருதலைக்காமமென்று தான்
சொன்னவழக்கத்தை யிப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுவகூஷிக்கிற வ்யாபாரத்தைச்சொல்லி யாவவாதிக்கிறா
ளென்று ஸ்ரீவிதமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யாவணாதிக களெநகூங்களிருக்கப் பணிமொழியை
விசேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்ன? வ்யதாஸிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையகூடாகூமேயிதாழியால்) ஸாம்ய-
ரஸ்யமாய் வெதுமஹாமாய் கதிஜயாரமாயென்கிறவித்தாலே தாதீயவாஹதாதாசித்தமாய்-
த்து. நினைதொறுமிதாழிக்குத் காதாசித்தமருளிச்செய்கிறார் (இவையிறையிதாழியால்). ॥சு॥

ஸ்ரீ—இது ஸாஹிவ்ராயஸம்வாதம், மொவிநாஹிவிஷகும்பண்ணினது மொமொவஜாதிகளிரண்டையும்
ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றே? மொஜாதிரகூஷணாதாத்பர்யத்துக்கோ வென்றுகருத்து. உன்- உன்னுடைய, இதுக்கும்
பசுக்களோடேயந்வயம். உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாஹிவ்ராயநிரூபணம். உனக்குரக்ஷ்ய
வஸ்துக்கிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகை. யுசிதமோவென்றஸிவ்ராயம் தொழுத்தனில்- தொழுவென்று
மாட்டுத்தொழுவம், தன்னென்றது ஸ்வாமிக்கும், ஒருவாஹ்ய்வ்யாபாரத்திலே நீவளைத்துவைத்த ஜகூக்களை
யேரக்ஷிக்கலாவது, உன்தாளையே யவலம்பநமாகப் பத்திவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதே என்றுகருத்து.
பசுக்களையே- மொக்களைத்தானே, கவயாரணம், தங்களையவஞ்சநியாமைபைக் காட்டுகைக்காக, உன்னைப்
பிரிந்தால் வ்யஸநப்பட வறியாதவற்றையேபோ நீரூஞ்சிப்பது, பிரிந்தால் வ்யஸநப்படுவாரை யாஞ்சிக்கலா
காதோவென்றுகருத்து. விரும்பி- சூழ்ந்து, எங்களையணைத்துக்கொண்டு கிடக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சுபசு-
க்களின்மேலேபாய்த்திருப்பது, இங்குள்ளது ஸ்ரீவ்யாவர்ணநமேயென்றுகருத்து. எம்மை- எங்களை,
துறந்து- வர்ஜித்து, அவைத்தின்பக்கலாவஸ்தியாலே யெங்கள்பக்கல் ஸம்பந்தத்தைவிட்டுஎன்று வடதா
தயர்ம். இட்டு- எறிந்துவிட்டு, தாணங்களைப்போகட்டுமப்போலே யெங்களைப்போகட்டுவிட்டு என்றபடி.
அவை- அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி- மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்பதி, ஆதலால் நாங்கள் ஒருதலைக்-
காமத்தால் வர்திதவிபாதின்றேமென்றுகருத்து. உங்களைபொழிய வெனக்காதியாரணமுண்டோ வென்று-
ப்போலே சிலவிநயொக்திகளை யவனருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச் சொல்லுகிறாள்மேல், பழுத்த- வர்-
வகூனான, வர்விருணர்மனவென்றபடி. நல்- நல்லதான, நிர்தோஷமானவென்றபடி. அமுதின்- ஸ-
தீர்த்தத்தினுடைய, இன்சாற்றுவெள்ளம்- இனியசாற்றுவெள்ளம்போலேயிருக்கிற. இனியது- மொமதுரமான
து, மொமது கதிஷாரவ்யாஹாரம்போலே யிருக்கிறவென்றபடி. இது பணிமொழிக்கு விசேஷணம். கின்-
உன்னுடைய, செங்கனிவாயின்- சிவந்தவி வாஹரம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப்
பணிமொழியோடேயந்வயம். கள்வ- கூதிரிங்களான, எங்களுடைய. வஸ-ஸ்வாவஹாரகூஷிங்களானவ-
ன்றபடி. பணிமொழி- தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி- தாழ்வு, மொழி- உக்தி, வஸிநயோக்திகளை
யென்றபடி. பாவியேன்- சுசீதமும் விஷமாம்படியான வாவத்தையுடையேனை வென்னுடைய, மனமக-
ந்தோறும்- ஹ்ருதயாகாரவ்ருத்தெளங்கள்தோறும், உள்புக்கழுத்த- உள்ளேபுக்கழுந்தும்படிபண்ண, எனக்
கூமறக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலேவைத்து ஸ்திரீகரிக்கையாலேயென்றபடி. நினைதொறும்- நினைக்
குந்தணங்களிலெல்லாவற்றிலும், ஆவி- என்னுடையப்ராணனானது, வேம்- வேவாநின்றது, ஹ்ருதயாநமாகூ-

ரூ—பணிம்ம, ழிங்கினேதொ றுமோவிவேமாற்பகனினரோய்க்கியபோயகண்ணை* பிணி[மத]பவிழ்ம்மல்லினைகவாடை
தூவப்பெருமதமாலையும்வந்தின்றுலோ* மணிமிகுமார்பினின்முல்லைப்போதென்வனமுலைக்கமிழ்விதகுன்
வாயமுதந்தந்* தணிமிதுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியேர்தலைமிசரியணிபாய்* ॥ரு॥

ஆ—(பணிமொழி) 'பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிபடுகிறதென்' என்ன பசுமேய்க்கப்போனபோதல்லேபோ பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம்முடிந்து பிணியவிழ்ம்மல்லிகைவாடைதூவப் பெருமதமாலையும் வந்ததுகிடாய் ஈண்டபகலெல்லா முன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வுவகமெல்லாந்தீரும்படி என்னையொருக்காலுல்கி ஆதகவம்ஜீவநமாய் கூடுதகூலுமான தினவாலிதகளாலே யென்னைபுஜீவிப்பித்து என்னுடைபவாதிகளெல்லாம் போம்படி யுன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே பொருக்கால் வைத்தருளவேணுமென்கிறாள். ॥ரு॥

ஐந்தாம்பாட்டு

இ— பசுக்களோயெவிருப்பி எங்களோவிட்டு அவைத்தைமேய்க்கப்போகானின்றுயென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவழகத்தை பகல்நிரையிதூதியாலே யிப்பாட்டிலுந்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவிதூதியால்) பகல்நிரையிதூதிக்குத் தாதுபகருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனபோயல்லோபோவென்று) ஆதீபவாஹத்திலழகத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப் பகலுமெல்லாம்முடிந்துஎன்று) மணிமிகுவிதூதிக்குத் தாதுபகருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டபகலெல்லாமிதூதியால்) உன்வாயமுதந்தந்துஎன்கிறதற்குத் தாதுபகருளிச்செய்கிறார் (ஆதகவம்ஜீவநமிதூதியால்) தாரீபவாஹத்துக்குத் தாதுபகருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதூதியால்) ॥ரு॥

ஸ—கின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! ॥சு॥

பகல்- திவாவெல்லாம், நிரை- மொவஹ்பை, நிரையென்று வஹ்பி, இங்கே மொவஹ்பிவகஹிதம், மேய்க்கிய- மேய்க்கைக்காக, போய்- போய்விட்டவனை, கண்ணை- கூஹ்ணை? பணிமொழி- உன்னுடைய வசவிநயொக்திகளை, நினைதொறும்- நினைக்கிறகூணந்தோறும், ஆவி- என்னுடையபூராணனது, வேம்- வேகாநின்றது, உவகாதாநமாகநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, பிணியவிழ்- கட்டவிழ்கிற, பிணி- கட்டு, ஆஜ்ஞபாயஉஜ்ஜாமான உகூஹ்உவிஸ்போய் விகஹிபாநிற்கிறவென்றபடி. மல்லிகை- ஜாதிவிகையை, ஜாதிகூஹ்ஷவரிஜஹ்தையென்றபடி. வாடை- உஷ்ணநிவாரகமானது, தூவ- தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி. இதுக்கு வந்தின்றுலோவென்கிறத்தோடே யாயம். பெருமதம்- மஹாசுபகமான, ஆதமஜம்போலே உவக்ஷாமிபானவென்றபடி. தனககு வாயகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள், மாலையும்- லாயம்ஸமையையும், வந்தின்று- வந்துவிட்டது, ஆலோ- ஹாகூவென்ஹா, மணிமி து- மணிபானது மிதுத்தியிருக்கிற, ஸ்ரீகளஹ்ஷஹகாஜியங்கும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்- உன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது- முல்லைவஹ்ஷங்களாலே, என்வனமுலை- என்னுடையவழகிய வநங்களை, வனமென்றுஅழகியது, கமிழ்விது- வாஸநைப்பித்து, கமிழ்விக்கை- வாஸநைப்பிக்கை, உன்திருமார்பின் முல்லைப்பூவாலே என்முலைகளைப் வாஸநைப்பிக்கவேணுமென்கையாலே ஸ்ரமஜ்ஞாகிபன்றியே. மஹீவிராகிபாலே மாஹம்ஸஷத்தையவெகஹிதபடி. உன்வாயமுதம்- உன்னுடைய வாஸஜ்ஞத்தை, உன்னுடைய ஜயஹ்ரீகளையென்றபடி. தந்து எனக்குத்தந்தருளி, கணகோஜ்ஞகங்களான வுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னையாஹ்ஸவிப்பித்தென்றபடி. அணிமிகு- அணிகள் மிதுத்திருந்துள்ள, அணி- சுலோகாரம், ஸ்தாரம்ஹஸ்பகாஜிவ்யாஹரணவிஸாஜிதமான்வென்றபடி. தாமரைக்கையை- காஜவஸவஹ்ஷம்போலேயிருக்கிற வுன்னுடையதிருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறத்தோடே யாயம். அடிச்சியோம- உனக்கு கிங்கரிகளானவென்கருடைய, அடியான்- கிங்கரன், ஸ்ரீவ்ய தூயாதகை துடைச்சியென்னுமாப்போலே அடிச்சியென்றாவமாயிருக்கும், இச்ஸாவத்தாலே தங்களைச்சொல்விக்கொள்ளும்போது அடிச்சியோமென்று ஸ்திரீபாவம், தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- எங்களுக்கு ஜீவநஹேதுவான நீ, அணியாய்- சுலோகாரம்போலே வைத்தருளவேண்டும், அந்தோ- அய்யோ! இது கூவொதாலுஸ்ரீஸ்வபாவமான கூவணைத்து ॥ரு॥

மூ—அடிச்சியோர்தலைமிசைமீபணியாயாழிபங்கண்ணுவன்சோலைப்பாதம்* பிடித்ததுநடவுணக்கரிவையரும் பலரதனிற்சுவைப்பெண்மைபாற்றிரும்* வடித்தடங்கண்ணினீரில்லாமனமுமில்லாவெமக்கதுதன்னிலே*

ஆ—(அடிச்சியோம்) உன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலேவைத்தருளித் திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையுமிங்ஙனேசொல்லுமளவில் 'ஒருபகல்மாத்திரமேயன்றே பசுமேய்க்கப்போய் நான்பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்ஙனேபடவேணுமோ' என்று அவன்சொல்ல பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கஸிதமிதகளாயிருப்பாரோடே நீகலந்து பரிமாறுகைதவிர, ஆனபின்புஇங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறே யுனக்கு, அதுநிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது யாரிக்கமாட்டாத பிறவிபிறக்கையாலே உன்னைப்பிரிகில நாங்கள்யாரிக்கமாட்டோம் இக்கண்ணுநீருமில்லாது நெஞ்சுதளராநின்றது ஆதலால் நீ பசுக்களைமேய்க்கப்போகிற தெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணாது எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ॥சு॥

ஆறும்பாட்டு.

இ— அடிச்சியோமிதாழிக்குத் தாதையர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாழியால்) ஆழியங்கண்ணனென்கிறதற்குத் தாதையர்மருளிச்செய்கிறார் (திருக்கண்களாலேயிதாழியால்) அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போக்குநிச்சிதமாக வுலகநடப்படுகிறவளிபபாட்டிலே உனக்கரிவையரும் பலரிதாழியாலே நாயிகாஜாரஸம்ஹாரமநிச்சிதமாக வுலகநடப்படுகை யஸம்பாவிதமன்றேயென்ன விதுக்குத் தாதையர்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிங்ஙனேயிதாழியால்) சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்லென்கிறத்தோடே யந்வயம். அதுநடவுணக்கரிவையரும்பலர் என்கிறதற்குத் தாதையர்மருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்ககபோகையாவதிதாழியால்) அதுநிற்க வெம்பெண்மையாற்றிரும்மென்கிறதற்குத் தாதையர்மருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவிதாழியால்) வெடிப்புஎன்கிறதற்குத் தாதையர்மருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கொன்றுமிதாழியால்) வேமமமிதாழிக்குத் தாதையர்மருளிச்செய்கிறார் (எங்களுயிரானதிதாழியால்) ॥கூ॥

ஸ—அடிச்சியோர்- கோபிகாஸ்த்ரீகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- வாரிஜாக்ஷனே, அணியாய்- கலம்காரமாகவைத்தருளவேணும், உன்தாமரைக்கையை உதிஜாக்ஷி:. ஆழியங்கண்ணை- வாரி போலே அழகியகண்களையுடையவனே, ஆழி- வாரிபோலும், அம்- அழகியது, காயாவாரிபோலே கரிதீவர்ணமாய ஸ்ரீகலையவலைபோன்ற ரமணீயகாந்திகலந்த திருக்கண்களையுடையவனே யென்றபடி. இது வாக்யபூர்யமம்வாக்யம், உன்திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றஸிதாயம், அதுநடவு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தின்நடுவே, உன்கோலப்பாதம்- உன்னுடைய கலம்காரஸாமியான திருவடியை, பிடித்து- கலாவித்து, தங்களுக்கு ஸாபராகப்பற்றியென்றபடி. உனக்கு- நிரதிஸயபோக்யனான வுனக்கு, அரிவையரும்- கஸிதஸ்த்ரீகளாயிருப்பார்களும் அரிவையர்- கஸிதஸ்த்ரீகள், பலர்- கலநகருளர், யதா, அரிபர்- அருமையான வயஸ்ஸையுடையவர்கள், உயர்ந்தமென்னலாம்படி ஸ்ரேஷ்டமான வளவநத்தையுடையவர்களான வென்றபடி. உனக்குப்பலர்- உனக்கரிகளாண்டிடன்றபடி. அதுநிற்க. அதுகிடக்கிடு, நீமற்றும்சிலஸ்த்ரீமாரை விரும்புகிறாயென்று அதுக்கு ஸாக்ஷேபிக்கப்படுகிறோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்திலே, தாதீயாதையர்- பரமஸ, நாங்கள் பெண்பிறவியில் பிறக்கைபாலேயென்றபடி. ஆற்றோம். பொறுக்கமாட்டோம், உன்னைப்பிரிகில் யாரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்குஸ்த்ரீகளும் ஸஹாவாஸவிமாலை வாராஷன்வருமளவும் வருந்தியாகிலும் யாரிக்கவேண்டாவோவென்ன? எங்கள்நிலையைப் பார்க்கமாட்டாதோ வென்கிறாள்மே, ல், வழி- கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது, குணாகரம் தீவிரஹ தக்ஷகளானவென்றபடி. யதா- நாடகஸாலாபவிதாரகமாம்படி யக்நிதக்ஷதடாகஸ வீக்ஷணஸாதிகளானவென்றபடி. தடம்- விஸாலகளான, வாழ்ஸ்ரீவஸ்துவிலே யுன்னஸிப்படி கொண்டாடுமவையானவென்றபடி. கண்ணினை- (ஸாவநந்தரமுடையயுஷ்டத்தில், நீரும்- ஆனந்தாஸ்ருவும், ஸாவைவர்ணவஸ்தாயாமொவ்:. நில்லா- நில்லாது, மனமும்- எங்களுடையஹ்ருதயமும், சித்தாவிஸாவஸ்தாயாமொவ்:, நில்லாது- ஸ்திரமாயிராது, யாரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அதுதன்னிலே- இப்படிஹ்ருதயாதியினுடையாகையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய ஸொவந்தியாரணாஸ்ரமநிமானது, எமக்கு- எங்களுக்கு, வெடிப்பு- உதிஜாரகாரம், உ-ஸ வ

சூ—மொழிப்புகின்பகுதினைமேம்க்கப்போக்குமேலிமமதுயிரழன்பெழுகிலுக்கே* ||சூ||

மேலிமமதுயிரழன்மெழுகிலுக்நிவள்வளோமேதலகழன்னவீழ்த்* தாமலர்க்கண்ணினைமுத்தஞ்சோர்த்தினை
முலைபயந்தினமீதள்கள்வாட* மாமணிவண்ணவுன்செங்கமலவண்ண மெம்மலரடிநோவநீபோ*

ஆ— (மேலிமமதுயிர்) விரஹாதீபாலே எங்களுயிர்வேவ சூழுபம்முடிகைபாலே வளைகளுந்-மேகலையும் கழன்றுவீழ உன்னைக்காண்கையாலே புதுக்கணித்தவெண்கண்கள் அருவிசோர்ந்து துணைமுலைபயந்து என்மேதள்கள்வாட அதின்மேமேலே உன்திருமேனியும் கூடிகொடுவந்த வுன்திருவடிகளுநோவ நீபோய்

வழாம்பாட்டு

இ— மேலிமமதுயிரென்றுதுடங்கி வெள்ளனேபிரிந்துபோய்யதனாலேநிகழ்ந்ததுக்குந் தாதபடுமருளிச் செய்கிறார் (சூழுயபிரிவாலே) கழன்றுவீழுவென்றதுக்கு தோள்கள்வாடவென்கிறதுதோடை யுபயம். தாமலர்க்கண்ணினைவிஸ்லேஷத்துக்குத் தாதபடுமருளிச்செய்கிறார் (உன்னேபிரிவாலே) வதிவளர்முன்னேக்கண்ணு மமிஷ்டாஜலமாயிருந்தவைபோன வென்றபடி. அதின்மேலேவென்கிறதற்கு நோவவென்கிறதோடை யுபயம். மாமணிவண்ணவுனபிரிவுக்குத் தாதபடுமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருமேனியுபிரிவாலே) எவன்கொலாற்கை

ஈ— ஹமென்றபடி. வெடிப்பு என்று உதிமகாரமானதுக்குப்பேர், எமதுயிர்- சுவஸ்தீபமான வாதாவானது, அழல்மெழுகில்- சூடுமிகமான மெழுகில்க்காட்டில், அழல்- சூடு, உக்கு- உருகி, வேம்- விரஹாதீபாலே வூமாய்விடும். ||சூ||

எமது- சுவஸ்தீபமான, உயிர்- சூதாவானது, அழல்மெழுகில்- சூடுமிகமானமெழுகில், உக்கு- உருகி வேம்- விரஹாதீபாலே வேவாநின்றது. வெள்வளை- வெளுத்தவளைகளும், சங்குவளைகளுமென்றபடி. மே. கலை மேகலையும், காஞ்சீகுணமுமென்றபடி. கழன்று- தெவமிதுகம் கூடுமாய்விடுமாகையாலே ம றிதங்களாய், வீழ- விழுந்துபோம்படியாக, தாமலர்- நீடிலவாழும்போவிருந்ததான, தா- நீடிலம், வதிவளர்முன்னே- வாழ்ந்துவளர்ந்திருந்தபோது உஜ்ஜுகடிலவாதுமாயிருந்தான வென்றபடி. கண்ணினை- நயநபாமஜத்திலே, முத்தம்- சீதளமானது, வாயிதகரிகாகாவிஹாரவிஹா தாதுவாதவிருத்திவாதுமாயிருந்தவைபோன வென்றபடி. சோர- சோரும்படியாகவும், வெதுப்பும்படியாகவுமென்றபடி. துணைமுலை- ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிறமுலைகள், வாதவாவாதபித்தகபைக்கண்டு வம்மென்றுவந்தாற்போலே நீயிப்படிக்கண்டாநிம்படியான வென்றபடி. பயந்து- விவர்ணமாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, எனதோள்கள்- என்னுடைய மாஜங்களானவை, வாட- வாடும்படியாகவும். இதுக்கு நோவ வென்கிறதற்தோடையுபயம். மாமணிவண்ணா- நீலநிறமணிபோன்ற, மா என்று நீலம், இது வாதபித்தாபஹமைபோயபம். இத்தனை வாகாரமான திருமேனியைக்கொண்டு வொருமானவநத்திலே போதெலிங்களாலாறியிருக்கப்போமோ என்றவிதுடம். உன்- உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடை யபயம். காட்டிலே போகவேண்டிவந்தால் உன்னடியாலேபோகவேணுமோ. கோ கிவ்வயதிவ்யுதி பிரஜ்ஞா கூழுகூட்டாகாவு என்றுமாப்போலே பரதேசப்படுகிற வையன்னடியடியேபோன்றே போகலாவது என்று கரு

த்து. செங்கமலவண்ணா- வாதாதிகபித்தவிஷாரமாய, மெம்மலர்- வாகாதாதாகாலாதிமாயிருக்கிற, மிமல் லென்று வாதாதாரம், மெல்லெனநிடத்தில் ஆகாயவாயுகளொவ்வொருகாரணமென்ற. லோகத்தில் வாதாதாரமெல்லாம் ஆஜுமிஸ்ராதிகளிலொன்று தோற்றும்படி யிவ்வாதாதிகளிலொன்றாதாபசமயிபாப் எங்களுக்குத்தாமுன்தனக்கு சூலகாரணமாகப்பிறந்திதாரு லோகவிலக்கணவொழுபிருக்கிறதான வென் றபடி. அடி- திருவடியானது. நோவ- நோவும்படியாகவும், உன்திருவடி நோவலாவது எங்கள் வதாணன் நோவுகையிறே என்று கருத்து. யெதிர்வாஜிதவாணாலொவாவாவம் வாதிதவிஷாதிதாபமிதம் வ்யா தீபாவிஷாதிதாவிஷா । தெதாடவீர- வரிகபியதிதிவிஷாதிதிவ்வாதி தாவிஷாதிதாவிஷா ஸ்” என்கிறவிதாகமிவ்விதி, படதாவல் பெபம், சீ- துரதுரத்துக்கையானீ, போய்- வநத்துக்குப்போலைல்தா ன்றீபோகலாதோ, மாணாயிதவான வகுவாதிதத்திருமகளே தன்வழிமேலேபோய் தன்வழிவருகைக்கு மேவான பெண்களெல்லாம் வழிவிடுத்துமவல்லையோ- வாசமவியமான நீலநிதிலிபோதில் எங்களா

மூ—யாமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுன்னேடசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவன்கொலர்ங்கே* ॥எ॥
அசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கென்றுழிமன்னுருயிரான்பின்போகேல்க்* கசிகையும்வேட்கையும்
முட்கலந்துகலவிநவியுமென்னைகழியேல்* வசிசெயுன்றுமரைக்கண்ணும் வாயுங்கைகளுஞும்

ஆ—ஆமகிழ்ந்து கந்தவைமேய்க்கின்று உன்னேடசுரர்கள்தலைப்பெய்யிலென்னுய் விலையக்கடவதென்கிறுள். ॥எ॥
(அசுரர்கள்) அங்கேயசுரர்கள் தலைப்பெய்யிலென்விளைகிறதென்று நடுங்காநின்றேன் பிராமன? ஆன்பி-
ன்போகேல் நீபோனலுன்பக்கலுள்ளவெஹஹமும் அந்தவெஹஹாவிவமாயுன்னைக்கண்டல்லது யரிக்க.

இ—யென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார். (என்னுய்வினையவிதாழியால்) இத்தால் கீழவனுடைய
வீரஹத்தால் தன்திருமேனியில்வருகிற தாவங்களைச் சொல்லியலற்றினவளிப்பாட்டிலே யகிவகூரா-
மனவவனுடைய திருமேனிக்குக் காட்டிலே யவரூர்களாலே யென்வருகிறதோவென்று விலவிக்கிறுளை
ன்று வம்மதியும்வகிவிலை.. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

. ஆழுமென்னுருயிரென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நடுங்காநின்றேன்பிராமனையென்று) கசிகை-
யுமிதாழிக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நீபோனலிதாழியால்) அதில் வெஹஹமும்னன்கிறத்தாலே க.
சிகையாஹவாசயர்மும் (அந்த வெஹவெஹதாழி கூஹிநிவெஸமும் என்னுமளவாலே) வேட்கையாஹவாசயர்மும்
சொல்லிற்றுயிற்று. நீபோனுல்என்கிறதற்கு நவியுமென்கிறத்தாடே யகயம். ஆன்பின்போகேல் என்கை.
கழியேல்என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே யவரூர்களாலே என்வருகிற
தோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப்போகவேண்டாவென்றுசொல்லுகை. யநாவவெஹமன்றே
வென்னில், 'தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே' என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்-
கேவைத்தன்றே போகக்கடவதென்று கலங்கும் வருஜியானவிவளுக்கு வெருஜையுத்தாலே வெஹவி
ஸ—லாறியிருக்கப்பேராமோ வென்றுகருத்து. ஆமகிழ்ந்து- பசுக்களைமிகவுப்விரும்பி, ஆவென்று பசுக்களுக்
குப்பேர், எங்களைபவெஹஹித்தாப்போலே நீயுன்திருமேனியையமறந்து வநத்திலேதிரிந்தாலென்ன வரா
தும் வருகிறதோவென்று நாங்களஞ்சாநின்றேமே என்றுகருத்து. உகந்து- பசுக்களைமேய்க்கையே
வெருஜவாரவஹாசயர்மாகமாக வகிநிம்மித்து, அவைமேய்க்கின்று- அந்தப்பசுக்களை மேய்க்கிறவிடத்தில்,
உன்னேடு- கூகிவாகாசாரதநாவான. வுன்னேடே, அசுரர்கள்- வஜ கோரமாரீரான வவரூர்கள்,
தலைப்பெய்யில்- தலைப்படில், வந்துகிட்டிவிட்டார்களாகில் என்றபடி, ஆங்கே- அவ்விடத்திலே, எங்களுக்
கொருக்கால் கிட்டவொண்ணுதபடி கூருஜரமான ஶஹாரணவநத்திலே யென்றபடி. யவங்கொல்-
எவைகளோ, என்னவநயர்ங்களுண்டாமோ வென்றபடி. அதுதன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே யவ
ங்கொலென்கிறுள்.
॥எ॥

ஆங்கு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே. அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்- அவரூர்கள்வந்து தலைப்ப
ட்டார்களாகில், யவங்கொல்என்று- எவைகளோவென்று, என்னவநயர்ங்கள் விளையுமோவென்று என்-
றபடி. என்னுருயிர்- என்னுடையஜீவாவுமான வாதாவான்து. ஆர்- ஜீவாவும், உன்க்குஜீவாவநீபமான
வென்னுதாவான்து என்றபடி. ஆழும். ஆழாநிற்கிறது, ஆழுகை- ஆழாநிற்கை, ஹபவாஹநிமஜ்ஜநமாகாநிற்கி
றதென்றபடி. ஆன்பின்- பசுக்களின்பின்னே, ஆனென்று பசுவுக்குப்பேர், போகேல்- போகாதேகொள்,
கசிகையும்- தயவீஹவிக்கையும், வுத்தாதீர்யவாவகாரணமான வுன்பக்கலுள்ள வெஹஹமும்என்றபடி. வேட்
கையும்- கூகிநிவெஸமும், நீகூடவிருக்கச்செய்தேயு முத்தியாதாரமுன்னை. யநாஹவிக்கவேணுமென்கிற
வகிநிவெஸமுமென்றபடி. உள்கலந்து- சுகஸ்வரூபியாய், எனக்கு வவயர்ஜாவர்ஜுகிமொஹாமாய்க்கொண்
டென்றபடி. கலவியும்- வம்ஶ்லாஷமும், நவியும்- என்னைப்வீயிக்கும், என்கைகழியேல்- என்கையை-
விட்டுப்போகாதேகொள், நானனைத்தகையை நீவிட்டுப்போகாதிருக்கவேணுமென்றபடி. வசிசெய்- வசத்
தைச்செய்யாநிற்கிற, வசி- வஶ்யதை, வாஹிஹரயுவீகூஷணவாகூரியாலே வவயர்வஶீகாரமான்வென்ற-
படி. உன்தாமரைக்கண்ணும்- உன்னுடைய தாரவவயஜ்யஶங்களான திருக்கண்களையும், வாயும்- அந்த
வீகூஷணத்தினஹிபூாயத்தை யாவிஷ்கரிக்கும் முறுவலையுடைத்தான திருப்பவளத்தையும், கைகளும்- அந்த

மூ—பீதகவாடையுங்காட்டி * யொசிசெய்துண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்குரல்லவரோடு முழிதராயே *॥ அ॥

ஆ—வொண்ணுத வஹிகிவெஸமும் இப்போதுகலக்கிற கலவியுப்நலியும் என்கைகழியேலென்ன? பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும் உன்னுடைய வளநுய-ரஹிதனிதலையிடுபட்டு உனக்கஹிஜிதைகளாயிருப்பார் யாவர்சிலர் அவர்களும்நீபுங்கூட என்கண்வட்டத்திலே வளநுரிக்கவமையுமென்கிறார். ॥ அ॥

(உகக்குமும்) உனக்கஹிஜிதைகளாய் விலக்ஷணஸ்திரீகளாபுள்ளவர்களோடு திரிந்து உன்னுடைபதிரவுள்ளத்தி லிடர்கெடுமளவில் நாங்கள் எங்களோடு வஸம்ஸ்ருஷ்டித்திற்காட்டிலும் மிகவுமினியாவுதோம் வேபு

இ—யங்களான விதஸ்ரீங்கள் வாஹாவிதங்களானகையாலே யிப்போதவன்போனுக நிஸ்ஸபமிருக்கச்செய்தே யும் உதம்வரும் போகப்புகுகிறுனதவும் தோற்றக்கூடுகையா லிப்படிவுதிவெஷயிக்கை யாவதஹம், கா யவா- இத்திருவாய்மொழியின் வுரவெஸத்திலே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போ னுகஸ்ரீத்து வுளநிப்பட்டானென்றபடியன்று, அப்படியாகிலிதே இங்குவிலாயமுண்டாவது, மற்றை ங்ஙனேயென்னில்? ராதிரியெல்லாங்கூட வெழுந்தருளியிருந்து ரஹிக்கச்செய்தே வுலாதலஸ்பம்வந்தவா றே அவன்பசுமேய்க்கப்போகச்செய்தேயும் பண்டெப்போதுமிக்காலத்திலே விஸ்ரஷிக்கக்காண்கையாலே இப்போதுமவன் போகாதொழியானென்று வாசியாலே யவன்போனதாகவநுவவஹித்து வுளநிப்பட்டா னென்றபடி. இப்வகுத்தில் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று வுத்வெஷயிச்சையுவஜஹாம், என்கைகழியேலென்று வுளாஸ்ரஷித்தையவன்றிடப் பொருக்கமாட்டாதிருக்கிறவிவள் இவளிளவாய்ச் சியரிதுவுதியாலே யுனக்கஹிஜைகளான மெல்லிகளோடேகூட நீ வளநுரிக்கவேணுமென்று வுபாலிக்கை யவஸ்யதமன்றிரவென்ன விதுக்குத் தாதயஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பேசாதிருந்தவாறே என்று) அவன்பேசாதிருந்தவாறே யிவளுக்குப் பசுமேய்க்கையை வுபாதிகரித்து வுளாஹிஜதமொவீஜநங்களோ டே வஸ்ரஷிக்கையிலே யஹிவுபாயமென்று வுளாஹரித்து நீயேதேனுமொரு வுபாயத்தாலேயாகிலும் சுவா ராஹுஜமான வநத்திலேபுகாதொழிக்கையே யெனக்குமிக்கவும் ஹிதமும், ஆகலால்நீயும் ஹந்ரியைகளோ டேகூடவாகிலும் என்கணவட்டத்திலே வளநுரித்தருள வமையுமென்கிறுளென்று வுத்ரஹிதமாயிற்று. பின் னையுமென்றது- அவனலிவுபாயத்தையறிந்தாலும் பின்னையுமவனே விடமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்கு ஹேதுவாவுபாதத்தில் கிரியையோடேயந்வயம். தாதீயவாதத்துக்குத் தாதயஞ்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய விதுவியால்) நீயுகக்குமிதுவிக்குத் தாதயஞ்மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கஹிஜைகளாயிதுவியால்), ॥ அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாதயஞ்மருளிச்செய்கிறார். (இடர்கெடுமிதுவியால்) நாங்கள்விய க்கவின்புறுதுமென்கிறதற்குத் தாதயஞ்மருளிச்செய்கிறார் (நாங்களெங்களோடேயிதுவியால்) எம்பெண்

ஸ—ஜயாஸவீக்ஷணத்திலும், முறுவலிலும்- எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வீலெயாலே. வணங்கினவர்களை யெ திதலைக்குக்கொள்ளும் திருக்கைகளும், பீதகவாடையும்- திருப்பீதாம்வரத்தையும், காட்டி- வுதா ரிப்பித்தருளி. இதுக்கு நீயுகக்குமென்கிறதற்தோடே யந்வயம். உன்னழகுகளைக்காட்டி வரீகரித்து வுளபா ரானவாறே நீயுகந்தருளும்படி யிருக்குமவர்களானவென்று. வடதாதயஞ்மம். ஒசிசெய்- ஒசிகையைச்செ ய்யாநிற்கிற, ஒசிகை- துவள்ச்சியென்றபடி. வாஹாலத்தாலும் வஸ்ரஷாலத்தாலும் துவண்டிருக்கிறவ ன்றபடி. நுண- வதிகூஷ்மான, இடை- கவலுறுத்தையுடையவர்களான, இளவாய்ச்சியர்: வொலுமொவிக ளான, உனக்கு தாயுவயிலைகளாய் மொவிகளாகையாலே தாயுரஹிஜவிநகளுமான வென்றபடி. நீயுகக்கும்- நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களான, உகக்குமென்கிறவிடத்தில் மகாரவுவுவசஹிதாயாம்வொ வம், எங்களைப்போலன்றிக்கே உனக்கஹிஜைகளானவென்றபடி. நல்லவரோடும்- மாணாயிஜைகளான நாயிலைகளோடேகூடவாகிலும், வாஸம் நீவநத்துக்குப்போகாதிருக்கப் பெற்றுமாகில் ஹதாமொவீ களோடேகூடவாகிலும், எழுந்தருளியிருக்கவமையும், அத்தாலெங்களுக்கொரு குறையுமில்லையென்கைக்கா உழிதராய்- வளநுரித்தருளவேணும், உழிதரகை- வளநுரிக்கை, வநத்திலேபுகாதே என்கண்வட்டத்திலே வளநுரித்தருளவேணுமென்கை. ॥ ஆ॥

ஏழு — உகத்தருவலவேழுலகு முழிதருவான் றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுத்தோ தாமரைகள்* விடைக்கழிவாய்ப் புறவணையும் வெண்ணெய்மன்பெருமானென்பசுமேய்க்கப்போ தாகில்* மிகப்பலவடிசிலார்கள் வெண்ணெய் நலங்கொண்டுகின்ற றிதுநமக்கொருகுறையன்னை* அகப்படிலவளோடுதின்னேறுடன்மீகபவுத்தக்கள்விலையுமென்செய்கோனாகமே ॥க॥

ஆ — சிலரோடே வாய் ஸஹிக்கப்போகாதபெண்மையெண்டோம், பலவசார் கூவுமென்றரிதாய்ப் பேண்டினையுடனுளைக்கொண்டு வாராநிற்பர், அப்பக்ஷணமிலேபகப்படில் அவர்களோடுண்ணாதே மீளுடவல்லதில்லையாகையினாலும், ஐயோ! என்றதாலஸ்திகள்ளாயென்கிறாள். ॥க॥

இ — மைபாற்றாமென்கிறதற்குத் தாயுடன்முரணிச்சொல்லுகிறார் (மேலுலகிலோராடையிதுவென்று) இத்தால் கீழ்ப் பாட்டிலே நீபுகக்கு நல்லவரோடுமிருப்பாரேயென்கிறவிடத்தில் தன்திருவுள்ளத்திலே கலிவுகமாயிருந்த தவஸ்த்தை யவனுக்குத்தெரிவுவராநிற்கையும் கண்ணுக்கிமையாலே வெளியிடுகிறதில்லையென்று ஸ்மரணீயமாயிற்று. கஞ்சனைவஞ்சனைசெய்கிறதற்கு தாயுடன்முரணிச்சொல்லுகிறார் (ஸ்வஸ்ருஷ்டியால்) உழிதருவாரென்கிறதற்கு தயைபண்ணுகிறார் (வனமிடையாடுமென்று) அவத்தங்களென்கிறதற்கு தயைபண்ணுகிறார் (பொல்லாங்கென்று). கூ

ஈ — உனக்குநல்லவரோடும்- நீபுகக்கும்படி நலலவரயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கிற விடத்தில் மகாவஸ்துவஸ்மரணீயமன்னவம், நீயுகந்தருளும்படி ராஜபுத்ரஸ்திரீகளோடே மோவிகளோடேகூட வர்த்திக்குமென்றபடி. யமுனைத்துறைவனே புகாதித்தியப்பெற்றோமாகில் உகாமோவிகளோடேகூட வர்த்தித்தருளுகையும் எங்களுக்குப் போஷகனென்னுமிடத்தைக்காக, உழிதந்து- வர்த்தித்தருளி, உன்றிருவுள்ளமிடர்- உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் தாஹமானது, தன்னென்று வாயிடாதபடி, இப்போது அவர்களோடு கலக்கப்பெறுமையால் உன்திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற தாஹமெல்லாமென்றபடி. கெடுத்தோறும்- கெடுமளவுதெல்லாம், அவர்களோடு வஸ்தரிக்கப்பெற்று உன்திருவுள்ளத்தில் தாஹமெல்லாந்தீர்ந்து நீவீடுதலும்போதெல்லாமென்று வ்யாக்யானம். இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறதுதோடே யுகயம். நாங்கள்- உன்னைப்பிரிந்து ஜீவிக்கமாட்டாதநாங்கள், வியக்தமிதவும், இங்குவியப்புமிதுதி, எங்களோடுள்ள வஸ்துஷத்திற்காட்டிலும் காயிகமாகவென்றபடி. இன்பு- ராஜ்யத்தை, இன்பு- ராஜ்யம், ஸாம்ராஜ்யத்தையென்றபடி. உறுதும்- அடைவுதோம், உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்சொல்லுகிறது, உறுதுமென்று விபரிணாமயொழி, உதிஷ்டாராஷபஹாவயவம், எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்திரீத்வத்தை. ஸவத்திகளோடு நாயகன் வர்த்திக்கப்பெறுத வெங்களுடைய ஜீவநாவத்தையென்றபடி. ஆற்றேம்- ஸஹிப்போம், அந்த க்ருச்ராவஸ்தாவமெங்களுக்கு வேண்டாவென்றபடி. நீயுகந்த ஜநங்களைபொழிய கேவலமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களெல்லாம் காண்மாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்பா ரழக்கறச்சி (ஸ்ரீ வசகவி) யன்றேயென்றுகருத்து, எம்பெருமான்- எங்களுக்குஜீவாதுவானவனே, உனக்கு ஹிதகிலாஷிகளாயிருக்கிறோம், நீபசுமேய்க்கப்போகா திருக்கலல்லேயேயென்றுகருத்து. நீபசுமேய்க்கப்போகேல்- நீபசுமேய்க்கப்போகாதேகோள், பலவசார்கள்- அவிகதவஸ்தாரர்கள், கஞ்சனேவ- கம்ஸன்ஏவுகையாலே, கம்ஸன் ஏவுகிக்கையாலென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறதோடே யுகயம், கம்ஸனேவுகிசாரிகையாலே மல்லயுத்தத்திற்கு மவன்ஒருப்பட்டிருக்குமென்று வயத்தலே வந்தணைக்குத்துணிந்துன்மேல் விழுவதொன்றுந்சாங்கிராமென்றுகருத்து. வேண்டுதவம்செய்துகொண்டு- வேண்டினாரிவுக்களை ஸ்ருஷ்டித்துக்கொண்டு, காரணவியாஜிகளாய்க்கொண்டென்றபடி. நின்று- ஜீவிதவ்ரதீக்ஷாரய்க்கொண்டுநின்று, மிகவுழிதருவர்- மிகவும்வஞ்சிப்பார்கள், வந்தித்தலேஉகிலஸ்ரஷ்டி, அகப்படில்- அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டயுகிலென்னுமாம், ஆங்கே- அந்தவஸ்தையிலே, அவரோடு- ஸகலகோபிமாதமுணர்கிமாரான வர்த்திகளோடும், நின்றேறுடன்- நவநீதலவ்யகாரிகளான வுன்றேறுங்கூட, அவத்தங்கள்- அநயங்கள், அபத்தம்- அநர்த்தம், யாதுமுமாம், வினையும்- வ்யவஹாரமாகவுண்டாய்விடும், இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் தோயாவைக்குப்பாடுபடுப்போலே அவனதாஹார்த்திருந்திவாமோசொல்லுகிறவன்மேல், என்சொல்- என்னுடைபசொலலே, கொள்- ஸ்வீகரித்தருளு, பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாமென்று நான்சொல்லுகிறவாறைதவிர்ய நீபரிகரித்தருளவேணுமென்றபடி. அந்தோ- ஆச்சர்யம், எங்கள்வாசகாசாயத்தையறியாவிட்டால் உன்னுடையவனகாசாயுக்தையும் நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னேயடங்காதவர்

மூ — அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தா அசுரர்கள்வண்கையர்கஞ்சனேவ* தவத்தவர்மறுகின்றழி
தருவர்தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனேயும்* உவத்தலையுடன்றிரிகிலையுமென்றென்றாடுறவென்னுடையாவி

ஆ — (அவத்தங்கள்) வெறுவான்களான்வஸுரரை கூம்வஸுனேவ 'உனக்கென்வருகிறதே?' என்று தீவிகளுங் கூடக்கலங்குவர்கள் அவன் வஸியிலிலே தீமைசெய்பவொண்ணாதென்று இராமனேடுகூட திரிகிறதும் செய்கிறிலேபென்று மிகவுமென்னுதா வேவாகின்றது, 'நாம்போகிலன்றே வேப்படவேண்டுவது இதென்னவேஷ மந்தான்' என்று முறுவல்செய்ய திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேப்புகத்தி ஆபர்தேவே? ஆனபின்பு போலுபே

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ — தவத்தவர்மறுகின்றழிதருவ ரென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கென்வருகிறதேவி தாழிபால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றஞ்சிநின்றவர்களைக்குறித்து இஷ்வாகுகுலத்துக்கு ஆகங்களாலென்வருகிறதோவென்றஞ்சுவாரைப்போலே யெனக்கவரார்களா லென்வருகிறதோவென்றஞ்சுகை யவஜ்ஞாவஸ்துமன்றோவென்றருளிச்செய்பவதற்குத்தாஞ்சொல்லுகிறாளிப்பாட்டிலென்று வஸுதேவர். தனிமையும்தாழிக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அவன்வஸியிலிதாழிபால்) அவன் வஸியிலென்றது- அந்தராமன் வஸியிலேயென்றபடி. கூநதோஷவ வக்ஷ்யாணதயா வைஷ்ணவரை யாலே அவனென்று தூவுத்தாலே நிர்தேசித்தது, தீமை- தோஷத்தனம், ஊடுறவென்னுடையாவிவேமா லென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமிதாழிபால்) நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவென்று நிவாரிக்கவேண்டியிருக்க வதுசெய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க்கை வ்யபதேசமானபடியைச் சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாதுயர்தான்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (கூம்போகிலன்றேவிதாழிபால்) அதுக்குத்தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலுமிதாழிபால்) ॥ய॥

ல — சொல்லும் வாதையைக் கேளாதபடி யுனக்குக்கப்பார்க்குண்டாவதே என்றுகருத்து. ॥கூ॥

அவத்தங்கள்விளையும்- நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் கூநயர்கள் வூவாரமாயுண்டாய்விடும், என் சொல்கொள்- என்னுடைய வுக்தியை கூம்கீகரித்தருளு, கூநஷ்டாநவ்யாவஸமொன்றில்லை யென்னுடைய வுக்தியை கூம்கீகரிக்கிறதே தருமே வேண்டுவதென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ! என்வார்த்தையைக்கேளாதொழிவதே; கஞ்சன்- கூம்வஸுனவன், ஏவ- வெரூரிக்க, வெரூரிக்கையாலே யென்றபடி. இதுக்கு உழுதருவதொன்கிறத்தேடே யாயம். வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான், அசுரர்- கூவஸுரரான்வர்கள், தவத்தவர்மறுக- தபஸ்விகள் வாடிதவிக்கும்படி, தவம்- தபஸ்ஸு, தவத்தையுடையவர்- தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று வாடிதவிக்கும்படியென்கை. நின்று- வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொண்டு, உழிதருவர்- வஸுஞ்சரிப்பார்கள், உனக்கு- உம்மைத்தவிரவாருமாவலுனவுன்க்கு, தனிமையும்- வாகாகிலுமும், பெரிது- வூவாரம், தனிமையுமென்கிறவிடத்தில் வஸுவைத்தாலே கூவஸுரர்கள் ஸஹாயமில்லாதிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத் தனிமையுண்டாவதேயென்றபடி. இராமனையும்- ஸ்ரீவைஷ்ணவனையும், உவத்தலை- கூஹிதாநுகூலம்பண்ணுமவனல்லை, உவக்குமது- உவத்து, உவக்கை- கூஹிதேச்சை, உவர்தவுள்ளத்தனையென்றும், பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்று சொல்லித்திறே! உவக்குமவனல்லாதவன், உவத்தவன், இச்ஸுவைத்தாலே கூஹிதவேஷம்சொல்லுமபோது உவத்தலையென்று ஸ்பஷ்டமாயிருக்கும். ஸ்ரீவைஷ்ணவராசின்வஸியிலே வெரூவிஹாரஸ்வபாவத்தைச் செய்யவொண்ணாதென்று மஹிஷ்யபாலே அவஜ்ஞையணுகிறதில்லையென்றபடி. இராமனையும்என்கிறவிடத்தில் வஸுவைத்தாலே நீயெங்களுக்கைகவிட நினைக்கிறவனன்றிக்கே விதேயனான வுன்முத்தபராஜனைய முகவாதொழிவதே, இதென்ன வுன்னுடைய வதீக்ஞ்ஞங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. உடனும்திரிகிலையென்று வஸுவைத்தை கீழ்மையாயிப்பது. அவனேடுகூடவும் திரிகிறதில்லையென்றபடி. வஸுவைத்தால் நஷ்டலோகயாத்ரையில்லாதொழிந்தாலும் ஸ்திரஸ்வபாவிகளான ஸ்தாவரங்கள் உலகத்திலேயுண்டாகக்கண்டாலிவர்களிருவராகத் திரிகிறரென்றஞ்சும்படி, இராமனேடுகூடவாகிலும் திரியலாகாதோ அதுவும் செய்கிறதில்லையென்று லஜ்ஜிதமாகிறது, என்றென்று- இப்படிபலகாலம் விவக்ஷிக்கப்பட்டு, என்னுடையாவி- என்னுதாவானது, ஊடுறவுள்ளிலும்வம்பெய்க்கும்படி. ஊடு- உள்ளு, உறுகை- வம்பெய்க்கை, வம்பாவது- நிஷ்ப்ரயோஜநமாகவென்றபடி.

மூ— வேமால்* திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே* ॥இ॥
செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேற் பொருநற்* சங்கணித்துறைவன் வண்டென்குருகூர்
வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்* மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனைநெடும்பிரிவதற்கிறங்கித்தையல்*

ஆ— யல்லேயோவென்கிறாள். ॥இ॥

(செங்கனிவாய்) செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல் பொருனல்சங்கணி துறைவனா யிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துள் மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த மாலையவனை நெடும் பிரிவாற்றுமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன்திருவடிகளோச்சேர் விக்குமென்கிறார். ॥கஇ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

நிகமனம்.

இ— அவைத்தின்சார்வுஎண்கைக்குத் காதுப-மருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையே தாழியால்) ॥கக॥

ஸ—வேம்- உலகுசாநமாகாநின்றது, ஆல்- ஹா, பசுமேய்க்கப்போகையிலே நினைவுங்கூட நமக்கில்லாதிருக்க வுங்களுக்கு இதென்னவகாலவ்யாகுலமென்று அவன் கிருஷ்ணதசைபண்ணியருளினவாறே யத்திருப்பவளத்தில் அழகிலேயகப்பட்டு லஜ்ஜையிக்கிறாள், செங்கனிவாய்- காருண்யலாவண்யரூபனை, எங்களாயர்தேவ- ரங்கள்மொவாயர்க்கு மெய்வகமே, எங்கள்குலத்தில் மொவாயர்க்கெல்லாம் ஸ்வாமியாய் நிற்கிறவனேயென்றபடி. திவத்திலும். திவத்திற்காட்டிலும், வாசிலியாசித்திற்காட்டிலும் மென்றபடி. பசுநி ரைமேய்ப்பு. மொவஞ்சிக்காலமேய்க்கையை, உகத்தி- உகந்தருளுவதி, ஆனபின்பு பசுமேய்க்கப்போனையே யல்லேயோ திருநாட்டிலுள்ளாரைபுங்கூடக் கைவிட்டுப் பசுமேய்க்கையிலே கருத்தாயிருக்கிற நீ எங்களையு முவெகூப்புதி என்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ வென்றுகருத்து. ॥இ॥

செங்கனிவாய்- காருண்யலாவண்யரூபனை, எங்கள்- எங்களுடையவனை, தன்திருப்பவளத்தினழகா லே, "ஸ்ருங்காரஸ்ருஷ்டிதாவஹாரிண்ண" மென்கிறபடியே எங்களோவஸீகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியான வென்றபடி. ஆய்தேவ- மொவாயர்க்குதெய்வதையானதன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ரியமாலேயேயங்கள் நெஞ்சையபஹரித்தாப்போலே தனக்கு ஸ்வயமபஹாரியான மொவாயர்களுடைய நெஞ்சையுமபஹரித்து அவர் களுக்கு ஸ்வ-ஸ்வியபஹாரஸ்வாதந்த்ர்யஹேதுவான தஸ்வாமியானவென்றபடி. திருவடி-ஸ்ரீராமனஸ்வாமியுடைய, அடியென்று ஸ்வாமிக் குப்பேர், திருவடிமேல்- ஸ்ரீராமாயணகாரவிஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொல்லென்கிறத்தோடே யந்வயம். பொருனல்- காவேரி-யினுடைய, இதுக்குத் துறையோடேயந்வயம். சங்கணி- சங்குகளாலேயணியப்பட்ட ஸ்ரீவங்களினுலே சுலாக்ருதமானவென்றபடி. துறைவன்- துறையையுடையவரான, ஸ்ரீமந்நாராயணரான ஸ்ரீவிஷ்ணுவிஷயத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸம்வாதத்தையுண்டாக்கி காருண்யமாய்ப்போருகிற ஸ்ரீஹாரீதவம்ச த்தை உஜ்ஜீவிக்கவொண்ணுதபடி பகவதவிஷயமாயகிருஷ்ணீப ஸ்ரீவைஷ்ணவாக்ரேஸரரான காவேரி-த்துறையே நிவாஸாதிவிஹாரமறத் தமக்கிருப்பிடமா யிருக்கப்பெற்றவரான வென்றபடி. யதா:- 'கஸ்ய வக்ஷஸ்யஹம் பக்ஷ்மலாக்ஷ்யா நாராயணஸ்யாயணாஃ । கஸ்ய கஸ்ய நஹாஹாமாத்ருத்விஷோவஹதிரிஸஃ ॥ காவேரி-த்துறை யே" என்று ஸ்ரீவஷி-ப்பருளிச்செய்துவைத்த விஷ்ணுக்களிலே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான காவேரி-ஸ்வயம்பக்தை யுடையவராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி, இத்தால் ஸ்ரீவஷி-க்கள்கொண்டாடுமபடியான தம்முடையவாவதாதிகும் சொல்லிற்றாயிற்று. வண்- ஸ்வ-ஸ்வம்வஸ்ருஷ்டமான, தென்- ஸ்ரீநாமான, குருகூர்- குருநாதரியையுடையவ ரான, திருகாநாதரிக்கு நிவ-ஸ்ரீவாஸகரானவென்றபடி. வண்- உதாரரான, சடகோபன்சொல்- ஆழ்வாருளிச்செ ய்தான, ஆயிரத்துள்- ஸ்ரீவஷ்ணவத்துக்குள்ளே, இதுக்கிவைபும்பத்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மங்கையர்- ஸ்ரீவ திகளான, மங்கையென்று ஸ்ரீவதிக்குப்பேர், ஆய்ச்சியர்- இடைச்சிகள், ஆய்ந்தமால- விஸ்மி-த்தஸ்ரீஹ-த் தமான, ஸ்ரீவாகநாஸ்வாயித்த ஸ்ரீஹ-மானவென்றபடி. அவர்கள் ஸ்ரீவாகநாஸ்வாயித்த வஸ்து-ஸ்ரீஹ-ங்களை வர்க்வாதித்ததானவென்கை. இது பத்துக்குவிஸேஷணம், அவனைநெடும்பிரிவதற்கு- அந்தகாலதீர்க்க வ்ருஷ்டிக்கைக்கு, இரங்கி- நெஞ்சுருகி, மிகவும் வயிதகாலதாபயாயென்றபடி. தையல்- பெண்பிள்ளை யானவள், * தையலென்றுபெண்பிள்ளைக்குப்பேர், ஸ்வஸ்ரீ-ஸ்ரீவாகளானவந்த வஜ்ரவீஜநங்களுக்கு

மூ— அங்கவன்பசுநிரை மேய்ப்பொழிப்பானுறைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ— குள்ளே வுவெவெயாயிருபபாளொரு பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தனென்கிறத்தோடே யவயம். மஹாவிகளல்லோருமாக ஸநஹாவநுஷ்டாநம்பண்ணுகிற வகுடங்களோ வுவெவெபோலே எல்லோருமாகச்சொன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணுதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே வுவெவெயாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களிலார்க்குமாகத்தான் சொன்னளென்று வட்டு காட்டுகையாயிற்று. அங்குக- அந்த வலுவீஜநமொ வுஷியிலே, அவன்பசுநிரைமேப்பு- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய மொவெஂக்கியாரணவுபாரதனை, ஓழிப்பான்- நிவதகயி தூஷிஷ்வாய், ஓழிப்பானென்றது வுஷ்ணுமஹாத்மியமன்று, வுபநிஷதுபாஹாவுத்தாலே வுவகுஷ்மஹாயாரணமான ஸுவுவிஸுஷாத்மியம், உரைத்தனென்னவையான, தைய்யல்சொன்னதாக வாழ்வாருருளிச்செய்தவையான வென்றபடி. இவைபத்துமென்றபிப்பது, இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைத்திண்சார்வு- அவைத்திணுடைய வுபாவுத்தையுடையனவை, சார்வு வுபாவும், அந்த மொவீஜநிவாக்கிகளுடைய வுபாவுத்துக்கு வுமோன வுபாவுத்தையுடையவையென்றபடி. அவர்களுடைய வாக்கிகளாலே அவன்பசுமேப்பக்கப் போகாதொழிபவத்தாலே யவர்களுக்கவனோடு வுஸம்ஸுஷ்டம்வஹித்தாப்போலே. யிப்பத்தை யஹ்யவஹித்தார்க்கும் ஸமவஹாணகரணஸம்ஸுஷ்டம்வஹிக்குமென்கை. ॥கக॥

ஜூாநமெவாஹுாநுஷ்டாநமெவயி ஸீஜிஅஹாஹாசிர்நுஜிஹாஜெஸிகாயநஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸுதிலொவநிஷதாதயாரதாவஜ்ஞிஃ.

(வேம்மநதோளிஜை.)

கூம்மொஜாகூஷகூகீதுர்ஸாயதூகுஜதயாவாதுநஃஸுாழுஜைகூவாஸ்

மொவிநுகூவாஸுவியொழுஅவநவாதயாவகுராஜர்பூயகூவாஸ் ।

ஸ்ரீநீயாஸுவுஹகூவாழுகிவுஹதயாமொவநிவர்ஹாஹகூவாஸ்

கூஹுாநமெவுஹஸம்காவுழுவுஹுதிஃஸ்ரீவகிஃகாரிஜந ॥ ॥கூ०॥

(கூம்மொஜாகூஷகூகீதுர்) தாமரைக்கண்கள்கொண்டுர்திபார்லோ- வுவஹிஜஹுழுஸுதயநஜைகையாலும், (யதுகுஜதயா) தகவிலதகவிலேபநீகண்ணு. யதுவம்ஸத்திலே குணுஜைவ்வந்தவகரிக்கையாலும், (கூதநஃஸுாழுஜைகூவாஸ்) அஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன். மைபோலேகறுத்து வுழுமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையனுகையாலும், (மொவிநுகூவாஸ்) நிவனகிலமேகாவிந்தா- கூஸ்ரிதவஸுவுஜைகையாலும், (ஸ்ரீயொழுஅவநவாதயா) பணிமொழிகினைதோறும்- "வதிவர்ஹாவதீவிபம்வதுஃ" என்கிறபடியே வியங்களாளவநிங்களைச் சொல்லுகிறவனுகையாலும், (வகுராஜாபூயகூவாஸ்) ஆழிபங்கண்ணு, திருவாழியையுடையனுகையாலும், (ஸ்ரீநீயாஸுவுஹகூவாஸ்) மாமணிவண்ணு நிகரில்லாத நீலரத்நம்போலேயுடையனுகையாலும், (கூதிவுஹதயா) வசிசெயுந்தாமரைக்கண்ணும் வாயுமிதுவாதிகூஹிதவிஷயத்தை வஸீகரியாநிற்கிற திருக்கண்மலர் உதுவ்ருத்திவுபாவுகிகளாலே ஸுமோஹநஞ்செய்கையாலும், (மொவநிவர்ஹாஹகூவாஸ்) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல்- திவத்திலும் பசுநிரைமேப்புகத்திச் செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே- மொகூரத்திலே மொவாவர்களுக்கெல்லாம் வெறுவுணுயிருந்து அவர்கள்காயர்மெல்லாஞ்செய்து நிவர்ஹிக்குமவனுலகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் வுபாகிஸுயத்தாலே கூஹாநெஸம்கிக்கப்படுமவராக "வேம்மருதோளிணை" என்கிறஉஸுகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥கo॥

ஸ்ரீஸதகோபாயநஹாயொஸிகாயநஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றுந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(சார்வே) இப்படி ஹாஸ்மிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரிலே ஹாஸ்யமான ஹக்தியொகஹஸ்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—தமக்குள்ளவிந்த ஹ்ருகீவஸம்பவம் காரணமாகத் தம்மை பெம்பெருமான்விடிலோவென்றண்டாள்
வதிஸம்கெபாலே யிப்படியவஹஸ்ராய் விலவித்தவநதராத்திலே சார்வேதவனைநிக்கிதியாலே த
வொகோமத்துக்கு அவன்திருவடிகள் ஹாவுங்களென்று சொல்லத்துடங்துகை யஹம்மகமன்ரோவென்ன?
வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதியால்) ஹாஸ்மிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரில் ஹாஸ்யபூர
ஹக்தியொகஹஸ்யஹகுத்தை நிகழிக்கிறுரென்கிற விவ்வவநவதிபாலே பத்துடையடிவர்க்கு மேனிதக்குக்
கீழ்ஹாஸ்மிகமென்று தோற்றுகையால் இப்படியென்றது- அஞ்சிறையமடநாரைத்துடங்கி வேய்மருதோளி
ணையுள்படக் கீழநடந்த ஹ்ருகாரத்தாலேயென்றபடி. ஹாஸ்மிகத்தையென்றது- பத்துடையடியவரிலே
பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஹஸ்யஹகுத்தை யாவதெரிந்தவாறே யிப்படி ஹஸ்யஹனைவர்ஙுடு வாஹ்ய
ஹம்ஸ்ரஷத்திலே தமக்கவெமிகெஷபிறந்து அதுகைவாராமையாலே மிகவுமவஹஸ்ராய் அஞ்சிறையமடநாரை
யிலே தூதுவிடுகையும் அத்தாவிரங்கி யவனெழுந்தருளினவாறே யவனுடைய ஹ்ருகஷத்தைக்கண்டு வள
வேழுலகிலே ஹாநஹத்தாநஹஸம்யாநத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைகாக வவன்
தன்னுடைய ஹளஸீலயுத்தை ஹ்ருகாஸிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஹளஸீலயுஹஸ்ணாநஹவஜநித நிரவயி
கவீதியாலே பரிவதிம்சனிலே யவனுடைய ஹ்ராயகஹத்தை யஹவெஸிக்கையுமா யிப்புடைகளிலே
உதரோதரம் ஹ்ருஷ்ணாநஹஹ்ருஷ்ணமான நாநாகஹஸ்துஹநாயாநஹஹ வாஸிவாஹத்தையென்றபடி. பத்
துடையடியவரில் ஹாஸ்யபூரமானவென்றது- நாளுநின்றுனைமபழமை பென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறையில்லையென்
கிறவாகூத்திலே ஹாஸ்மிநஹ வாஹ்ருகஹமான வென்றபடி. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாகூத்
திலுவ்ருகமான வஸ்துத்தைச் சொல்லுகிறதென்னக்கூடாதிறே, அது ஹக்தியொகஹஸ்ஹஹகு மன்றிறே?
காணவேணுமென் றபிவெகெஷயுடையார்க்கு ஹாஸ்யஹனுவனென்றிறே, பத்துடையடியவர்க் கெளியவனென்கிற
வாகூத்துக்குப் பின்னான் வ்யாவ்யாநஞ்செய்தருளித்து இத்தால் 'வரிதாரணாயஸாயஹ்ந' மென்று சொல்
லப்பட்டதாய் ஹக்தியொகஸ்ரூபஸ்திதமான வவதாரரஹஸ்யஹஹகும் பத்துடையடியவர்க்கு ஹ்ருதிவா
ஹ்யமென்றும் ஹக்தியொகத்தாலே நிஸ்ரஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திவஹ்யகமாக ஹாஸ்ராவகு மித்திருவாய்மொ
ழிக்கு ஹ்ருதிவாஹ்யமென்று மிவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளுக் கஸ்துஹஹமுஞ்சொல்லிற்ருயிற்று. நிமஜிக்
கிறுரென்றது- ஓர்குறைவில்லையென்று ஹாஸ்மிநஸ்ருஹவாவகுஜித்தவத்தை யவஹாரஹதிஹ்ஷ்டமாக
விபரீதித்துச்சொல்லி யாவஹம்ஹாரிக்கிறுரென்றபடி. இப்ஹ்ருகீவஸம்பவம் காரணமாக
வவன் நம்மைவிடிலோ வென்கிறவதிஸம்கெபாலே யநாவலிஸாரஹிவென வேய்மருதோளிணை
யிலே விலவியாங்ன்ற தம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளு மும்மைப்பிரியேனென் ரூஹவிப்பித்தருள
வத்தாலே யாஸ்ரயணிலே ஸ்வ ஸ்வாமினியொரு நிமிஷகாலமுமில்லாமையாலே வாரிவ ஹிணஸ்துநாயரா யிங்ன்ற
வாழ்வாரிவ்வளவாக ஹ்ருஷ்ணாஸ்மிகங்களாய்ப்போந்த ஹவஸ்ரஷ்டாகவாரம்வவெரெகளெல்லாம் முடிந்து ட்ந்
துடையடியவரில் ஹாஸ்மிநஹ வாஹ்ருகஹமாயிருந்த ஹக்தியொகஹஸ்ஹஹகுத்தை விபரீதித்துச்சொல்
லுகைக்காக வவஹஸம்ம ஹ்ருமானவாறே பத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறுரென்று வடதாதயரும், உயர்வறவெ
ன்கிற முதல்த்திருவாய்மொழியிலே வாரிவஹிணஸ்துஹஹவஜநித நிரவயிகவீதியானது ஹமதெக
ளொமாயிருப்பார் பலரோடேகூட ஹமவஸ்ரவணங்களைச்சொல்லியும் கேட்டநஹவிக்கவேணுமென்று
நிவெவிகெஷபிறக்கையாலே யதுக்காகவிந்த லொகத்திலுள்ளாரை ஹமவதெகளொமராக்கியாகிலு மவர்
களோடேகூட யநஹவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக்குறித்து வீடுமின்முற்றவிலே ஹமவதெக
ளொமதெவாவெபமான ஹக்தியொகத்தையும் வாவம்பியஹக்திஹிஸ்ரஷ்டமாகப் பத்துடையடியவரிலே யவனு
டைய ஹளஸீலயுத்தையு முவதெரிந்துப்போந்த விவர்க்கு அந்தவவெவிகெஷயானது வாஹ்யஹம்ஸ்ரஷ்டா
வெவிகெஷயாலே அப்போதேயணரிதமா யஞ்சிறையமடநாரைதுடங்கி யிவ்வளவாக நாநாவிபரவஹவிளை

மூ— சார்வேதவநெறிக்குத்தாமோதரன்றாள்கள்* கார்மேகவண்ணன்கமலநயநத்தன்* நீர்வானமண்ணெரி
காலாய்நின்றநேமியான்* பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே* ॥கூ॥
பெருமையனேன்வான்திசையோர்க்கும்காண்டற்* காரியனே யாகத்தினையாதற்கென்றுங்* திருமெய்

அ— ஸ்வத்தை நிமித்திக்கிறார், ஸளந்ய-ர்த்தினுலும், வைஷ்ய-ர்த்தினுலும் தியுவிஹ-திசியாலும் வரிவ-தி
ண-ர்ணயி நந்துவைத்து சூத்ரகஸ-மஹகாய-ர்மாக தக்ஷஜாதீயதயாவ-தீண-ர்னை வெம்பெருமாளுடைய
திருவடிகள் ஹத்தியொமத்தினுலே வ்ருத்தியாக்கலாம். இதிலொரு ஸம்ஸயமில்லையென்கிறார். ॥ங॥

(பெருமையனே) வ்ருஹ்மாதிகளுக்குத்தீஷ்ணனுய் சுகாதிகற்குருவ-ர்ஷ-ர்னுய் பெரியபிராட்டியாரோடு
இ— ஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே யிப்போதவ்வவெக்ஷாமம்யமு மில்லாமையா லிவர்ந்த ஹத்தியொ
ழித்தைஷ்ணிக்க வ்யவகிதமில்லாமையாகிலும் தாமிப்போது வரிவ-தண-ர்ணெநாயராய் ஸ்வஸ்மிந்நான்வா
றே 'ஸ்ரீமத்-ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன் தம்பெற்ற வ்ருஷபாண-ர்த்தை யெல்
லாரும் பெறவேணுமென்று தமக்கிப்போதொரு நிவ்ருத்திவெயுண்டா யத்தாலே பண்டுநாமிச்வெத
நர்க்குப் வ்ருஷபாண-ர்வாயநமாக பத்துடையடியவரிலே யாவகரித்துவைத்த ஹத்தியொமத்தை வி
ஸ்வஸித்துச்சொல்லி யதனுடைய ப்ரகாரங்களையு மிவர்களுக்குரைத்து வ்யவஸிப்பித்துக்கலக்கட்டிக்கொ
டுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறரென்றுகருத்து. *

மூதற்பாட்டு.

த்ரிதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸளந்ய-ர்த்தினுலுமென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ய-ர்த்தினுலுமென்று) தர்ரீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (நிவ்ருத்தியால்) தாமோதரன்தாள்களென்று உபலக்ஷணமாய்ப்பரிவயமநோரத்தை யருளிச்செய்
ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சூத்ரகஸ-ர்மநிவ்ருத்தியால்) சார்வேதவநெறிக்கு என்கிற
கற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹத்தியால்) ॥ச॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

ஆகத்தினைபாதாற்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுகாதிகற்குளன்று) இப்பாட்டுக்கு

ஸ— கார்மேகவண்ணன்- கார்மேகவர்ணனான, பத்துடையடியவரிலே ப்ரகர்ஷகரிகற்தனனென்றத்தை
ஆநுகூல்யாவித்தபடி. கமலநயனத்தன்- கமலநயனனான, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் வ்ருஷ்டி
கண்களாய்க்கொண்டு ஸகலஜனீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனென்றபடி. நீர்வானமண்ணெரிகா
லாய்நின்ற- ஜலாக்னிவ்யுஹாகாஸாதிரூபேண ஸ்திதனாயிருப்பவனென்றபடி. நேமியான்- சக்ரத்தை
வனென்றபடி. பாலையும் யாவரும் தானுய், ஸமஸ்தகாரணனென்றத்தை ஸ்ரீப்பிக்கிறபடி. நேமியான்-
சக்ரத்தையுடையவனை, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலுடைய ரக்ஷணத்துக்குவ்யவஸ்திதமான திருவாழியையுடைய
வனை யென்றபடி. பேர்வானவர்கள்- பெரியவானவர்கள், ப்ரகாரான ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே
ஸஸஹாயராகாதிஸ்வதந்தரான நித்யர்களென்றபடி. பிதற்றும்பெருமையன்- ஸ்ரீ
வ்ருஷ-ர்த்தாலே யகாரமாகப்பிதற்றும்படியான ஸ்வாமித்வத்தையுடையவனை, தாமோதரன்தாள்கள்- தாமோ
தரனுடையதிருவடிகள், எற்றிறமூழிதோறிணங்கிருந்தேங்கியவெளிவே என்கிறதை ஸ்ரமஹரிப்பித்தருளுகிற
படி. தவநெறிக்கு- தபோயோக-ர்த்துக்கு, வண்க்குடைத்தவநிறியென்றுங்குசொன்ன ஹத்தியொமத்துக்குளன்ற
படி. சார்வே- ப்ராவண்யமே, ஸ்ப்ரவணமென்றபடி. சுகாதிகளில் ஸம்ஸயமில்லையென்னக்காக, ॥ச॥
வானத்து- ஸ்வர்காதித்தில், உள்ளுமேலுகத்திலென்றபடி. இணம்பார்க்கும்- தேவர்களுக்கும், நா
ஷ்டாதிகளெல்லாரும் கீழ்லோகத்திலேயிருக்கத் தங்களுடையப்ரகர்ஷ-ர்ம ஸ்ரேஷ்டமாம்படி உள்ளுமேலுலகா
ஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி. அண்மவுடைமுதல்கெடலொடி விடையிதழியை ஸ்
ரிப்பிக்கிறபடி. பெருமையனே- பெரியவனே, நிரபேக்ஷஸ்வாதிஸ்வ-ர்ஹகாமொரு ரதஸாரதியானவி
ன்றபடி. ஏகாரமிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஸயமில்லையென்னக்காக. ஆகத்து- ஸ்ரேஷ்டத்துக்குள்ளே, அணைய
தார்க்கு- அணைத்துக்கொள்ளுதார்க்கு, வெருவியதரியாதேகண்டு நெஞ்சிலே யநாலம்பநாதார்க்கென்ற
படி. கண்டார்க்கு- கண்ணுக்கு, அருமையனே- ஸுகுமல்யாதிகனே, பிறர்களுக்காரியவித்தகன் என்றத்
தை ஹ்ருதயாநுபந்தண்ணினபடி. ஏகாரம் உக்தர்தாத்பர்யாவதாரணார்த்தம், திரு- பெரியபிராட்டியானவள்,

ழூ—யுறைகின்றசெங்கண்மாலுரும்* இருபெவினைகடிந்திங்கென்னைபாள்கின்றனே*. ॥உ॥

ஆள்கின்றஞாழிபானாற்குறைவுடைப* மீள்கின்றதில்லைப்பிறவித்துயர்கடிந்தோம்* வாள்கெண்டைபாயுண்

ஆ—நிதுவலம்ஜூரிஷூறைபிருந்த எம்பெருமான், நாளுநிருமைவினைகடிந்திங்கென்னை. பாள்கின்றனென்றுமிகா ண்டு, தம்முடைய வாஹத்தைக்கொண்டுபேசுகிறார். ॥உ॥

(ஆள்கின்றஞாழியான்) ஆள்கின்றஞாழியான் ஆராற்குறைவுடையம் இனி இஷ்வாஹாரத்தில் மீளக்கட வதன்று எங்ஙனேயென்னில்? இந்தவலம்வாஹஉபதேசத்தைக்கடிந்தோம் வாள்கொண்டைபாயன்கண் மடப்பி ன்னைகன்கேள்வனுடைய திருவடிகளைக்கண்டுகொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தோமென்கிறார். ॥கூ॥

இ—லம்மகிகாட்டுகிறார் (தம்முடையவி தூழியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஹஸ்தியாமத்தாலே யுவன் வாஸுதேவனென் றருளிச்செய்தவர் ஹஸ்தியாமாதிவஸாரதொழாவாயமில்லாத வெனக்குங்கூட வவன்வாஸுஹனுபிருக்க ஹஸ்தியாமமுடையாற்கு வாஸுஹனுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று லகூஷிதூத்தாலேபத்தை வழுயிர்க்கைக்காக தம்முடையவாஹத்தைப் பேசுகிறரென்றதாய்த்து. மொஷம்- வீடு. ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியதூழியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட் டிலே இருமைவினைகடிந்தென்று வம்வாராநிவ்ருத்திராதிவவஸ்துவாஹத்தை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே வ ர்க்கதுலகைஜூதிவ்ருத்திகாரணாகர்மாகவே வஸ்துவாஹவிமொஷங்களை விவரிக்கிறரென்று வம்மதிகண்டு கொள்வது. ஆள்கின்றஞாழிபானென்று தமக்கு வவர்வியலகைங்கர்யர்ங்களும் வலித்தபடி சொல்லியிருக்க. இவ்வுதாரர்த்தில் தலைமேல்புனைந்தோமென்றருளி லகைங்கர்யர்விமொஷத்தைத் தனித்துச்சொல்லுவானே னென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இவ்வம்வாராத்தில் மீளக்கடவதல்லாமையை நீ ரிந்தபடி பெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இச்லம்லைக்குதாருஞ்சொல்லுகைக்காக என்தலைமேல்புனைந்தோ மென்று விமொஷித்துச்சொல்லுகிறரென்றதாயிற்று. ॥கூ॥

ஸ்ரீ—மெய் தன்திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று உடம்பு, என்றும் வவர்காலுமும், உறைகின்ற வலியாகிற்கிற, ஆகலில்லேனிறையுமென்றுகொண்டு நிரதிராவாலம்பண்ணும்படி யவருக்குங்கூட நிரதிலயலாபரு ஹ்ருதனுபிருக்கிறவனென வென்றபடி. மவர்மகள்விரும்பு நமரும் பெறலென்னத்தை யநளிச்செய்தபடி. செ ங்கண்- லகூஷியோடு நிரதிராமாலம்லொஷத்தாலே சிவபாநதிதரைப்போலே சிஷ்டலாஹிதங்களான தி ருக்கண்களையுடையவனை, மால்- பெரியவன், 'சுவரூபம்ஹிதத்திஜா யவ்யுலாஜநகாத்மஜா' என்கிற படியே லகூஷீவதிகவநிவம்ய நமான சிலாஹஜனியையுடையவனை வவர்வர்ஷ்ணனென்றபடி. இருமை- வினைவாவராதிவெண விபரீதகாரங்களான, வினை- கருக்கள், கடிந்து- நிரவலித்து, இங்கு- உலக லோகத்தில், நாளும்- பரதிதினமும், என்னை- வகிலவியாமாதிமஹாபுருஷ தொழாவாயஸ்வாதந்ர்யனை வென்னை, ஆள்கின்றான்- அதமைகொள்ளாநின்றான், ஸ்வாலைகஸ்வபமான லெளத்தியிலே போலேயல்லது. கிடையாதவை யான நிரதிராலைகங்கர்யர்ங்களை யிந்தவாத்மாவுக்கு தலோகத்திலேதானே, யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறானென்று. வீடு தாத்பர்யம், இப்படியானபின்பு வகிலியாமமுடையார்க்கவன் ஸ்வாமியவனென்னுமிடம் சொல்லவே ணுமோவென்றுகருத்து. ॥உ॥

ஆழியான்- வகரபரனானவன், ஆள்கின்றான்- நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், "கைகழலாதேயியான் நும்மேல் விணைகடிவா"னென்கிறபடியே கையும்திருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோயியைப்போக்கி நம்மை வவர்விபரீதகைங்கர்யர்ங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி. ஆள்குறைவுடையம்- அ ரசிலேகுறைவையுடையோம், குறைவு- கவலைவெகை, வவர்வர்ஷ்ணன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொரு வராலும் நமக்கவலைவெகையில்லையென்றபடி. மீள்கின்றதில்லை- இனி இவ்லம்வாராத்தில் நாம்மீளுவதில்லை, இனிநாம் வம்வாரிகளாகப் புகுகிறதில்லையென்றபடி. பிறவித்துயர்- ஜந்மலூபவத்தை, இது உடலுக்ஷணம். ஜந்மஜராமரணாதிலூபங்க. ளெல்லாவற்றையுமென்றபடி. கடிந்தோம்- நிரவலித்தோம், வாள்கெண்டை- பொண்கண்- வாளுங்கெண்டையும்போலே, ஓள்ளியவையான கண்களையுடையவளான, வாள்- வலும், கெண்டை- மீனும், கூர்மையாலும் வெவ்வுத்தாலும் வடங்கள்போலவும் லூலவிவிதரவளத்தாலும்,

மூ—கண்மடப்பின்னைதன்கேள்வன்* தாள்கண்டுகொண்டுடன்றலைமேற்புனைந்தசென்னி* ॥சு॥
தலைமேற்புனைந்தசெஞ்சோதிவண்சுடர்ப்பொன்னாழியின்* இலைமேற்றுயின்றமுனிமையோர்வணங்க* மலைமேற்றுனின்றென்
மனத்துளிருந்தானை* நிலைபேர்க்கலாகாமை நிகழித்திருந்தேதினை* ॥சா॥

ஆ—(தலைமேல்) இனியிவனை யென்தலையில்நின்றும் ஓர்நவாலும் பேற்கவொண்ணாதென்கிறார். ।சா1
(நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவோவென்நிறத்திலவன் செப்பதினைத்திருக்கிறான்,

நாலாம்பாட்டு.

இ— இப்பாட்டிற்கெல்லாம் ஆழ்வார்பவாகாலத்தில் தாதப-மென்றுகாட்டுகிறார் (இனியிவனை
யிதாழியால்) ।சா।

*ஐந்தாம்பாட்டு *

கள்வம்பெரிதுடையனென்கிறதற்குத் தாதப-மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவோவி தாழியால்) தமக்க
வனதாஞ்சுவாலுஞ்சுவனென்று சொல்லுகிறவிதுக்கு மெச்சப்படாணி தாழியாலே யவனுடைய வநாஸ்ரிக

ஸ—வடமலயிலாவங்களாலும் திருங்கள்போலவும் விகாஸாரிகளான திருக்கண்களைபுடையவளான வென்
றபடி. மடப்பின்னைதன்- ஸவ்லுலாவத்தையுடையவளானநர்ப்பின்னை பிராட்டியுடைய, மடப்பம்- ஸவ்
லெத, தன்னென்று வ்யபிசாரிக்கும், நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸவிஷ-ாஸஹ-ாயவிலாஸித தாஸ்ய தவஷ-ங்
களைப் பெறுகைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவன். அந்தவிலாஸித தாரவங்களைத்தா னிழந்துபோக
வர்ஹாமிக்குமாகையால் எனக்குப்ரஹ-நாராவ்ருத்தியை யுண்டாக்கவல்லதை. வென்றகருத்து. கேள்வன்—
ஸ்ரீஸஹனுடைய, தாள்- திருவடிகளை, கண்டுகொண்டு- ஜ்ஞாநிக்ரஹ-ரானவன் ஸஹாநியைப்பெற்றுப்போலே
வந்தாஸுமாகக்காணப்பெற்று. என்தலைமேல்- ஸ்ரீஹஸ்தம், புனைந்தென்- யாசிக்கப்பெற்றேன், புனைகை. தொ
டுக்கை, இங்கு யாசிக்கையைக்காட்டுகிறது, ஸுதீர்காவ்ருத்துக்களான ரஷ-ங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே
யாசிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக புனைந்தேனென்று வ்யாக்யாநித்தது, நின்செம்மாபாதபற்பு
த்தலைசேர்த்து என்றும், பாதபங்கயமேதலைகணியாயென்றும், நெடுங்காலமாகவாசைப்பட்ட வ்ரஷ-ா
ஸ்ரத்தையடையப்பெற்று. வாரிவ்ருஷ்டிசெய்தாற்போலே தானேயென்றபடி. இப்படியவன்திருவடிகளை வந்தா
ஸுமாகக்கண்டு ஸ்ரீஹஸ்தாலேயாசிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஷ்வம்வாரத்திலே வ்ருஷ்டிபோலே தலையிலே
வ்ருஷ்டிபண்ணுமென்றேவென்றுகருத்து. ॥சு॥

சரணங்கள்- அவனுடையவாணங்களை, தலைமேல்- என்ஸிரஸ்ஸின்மேலே, புனைந்தென்- வாஹங்களா
த்தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே. யாசித்துக்கொண்டேன், நிரதிஸயஸௌஹார்தமாக யாசிக்கப்பெற்றே
னென்றபடி. கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதித்தபடி. இதுக்கினிச் ஸமநமில்லையென்று சொல்லவுகைக்கா
கவிப்படி நாவாதும், இதிலாதராதிஸயமும் ஸூசிதம். இப்பேறிவர்பெருகைக்கு அவன்க்ருஷிபண்ணினபடி
சொல்லுகிறதுமேல், ஆலினிலைமேல்- வடவதரத்தின்மேலே, துயின்றான்- கண்வளர்ந்தவனை, ப்ரளயத்தி
லே ஸகலஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸர்வாத்மாக்களைவயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு ஸுகமாயுறங்குகை
யைக்கண்டு தத்ஸ்வபாவமாகத் "தோரமாதவஞ்செய்தனன் கொ"லென்கிறபடியே ஸஹாகவஸ்தாபண்ணு
கிறவன்போலே ஸஹாண-வடபத்ரசாயியாய் ஒருவடவதரத்திலே நெடுங்காலங்கிடந்தவனை வென்றபடி. இ
ரைதேர்- ஸகலஜந்துக்கள், நிர்ப்பரராய்ச்சிதிலரென்றபடி. வணங்க- வணங்குமபடி, இந்தஜீவஜாதங்களுக்கா
கத்தான்பண்ணுகிற க்ருஷிபாரமெல்லாங்கண்டு விஸ்ரப்தராய்க்கொண்டு. ஸகலகாலத்திலே வந்தி
வேதநவாராம்படியென்கை மலைமேல்- திருமலையின்மேலே, தானின்று- தானுகந்து, நாமொருபதம்
பண்ணியறியாதிருக்கத்தானேவந்துநின்று என்றபடி. அந்தஸஹாண-வடபத்ரத்திலேபண்ணின தவஸ்ஸுமுடிந்த
வாறே நம்மைப்பிறப்பிக்கைக்காக வடக்ருஹவாத்ஸல்ய நிற்கையாகிற ஸஹாதவஸ்தைப் பண்ணினியென்றபடி..
என்மனத்துள்ளிருந்தாயை- இப்படிதான்பண்ணின க்ருஷிகளுக்கெல்லாம் மயமாக வென்னுடையஹ்ருதயத்திலே
ஸ்வாவஸ்தாவிஸேஷமாகவிருந்தவனை, நிலைபேர்க்கலாகாமை- என்தலையில்நின்றும் வழிப்பிக்கமுடியாமை
யை, நிச்சித்து. நிஸ்சயித்து, இருந்தேன்: அத்தாலேகூடகூடவுறைந்திருந்தேன்..

ம—திகைத்திருந்தேனென்னை ஞசங்கழியாமை* கைசசகத்தணைலகள்வமபெரிதுடையன்* மெசசபட
டான்பிதாச்சும மெய்டோ.யபொய்வ6ன* நசடடரோபசரநாகத்தணையாரை* ॥நி॥
நாகத்தணைபாரை நாடோறஞானத்தால* ஆகத்தணைபபாக்கருளசெய்யுமடமானை* மாகத்தினமதிபழு

ஹ—இபபடி பெளிப்டேஇவனென்னில? வரகை கூபர்க்குகாணவரிபன் நமகெளிபன்காணென்கிறா ॥நி॥
(நாகதத்தணைபாரை) சூழ்நிகருடைய நிகஷ-மபாரார்தே திருவணதாழவாஜை கருளசெய்யுமாபபோலே
இ—உலு-மகுதைதசொலலுகை பநவய-கமன்றிருவென்ன வவதரிப்பிகிறா (இபபடியிருகிய-ல)
ஆழ்வாஹு:கெநவிசகூவிஎ் தாழிஸாஹுகளவனை உலு-ஜனகசசொலலிறறில்லேபாவென்றபடி. தாகீடவா
ஏத்துகைகுத் தாதய-மருளிசசெய்கிறா (பூக்கூறுகிதாழியால) நசசுபபடுமநமகெனகிறதறகுத் தாத
ய-மருளிசசெயகிறா (நமக்கு தாழியால) ॥நி॥

* ஆறும்பாடடு *

மாகதநி தாழி வைத்தானிதாஜைத்துக்குத தாதய-மருளிசசெயகிறா (சூழ்நிகருடைவவி தாழியால)
நாகதத்தணையாணையென்கிறதறகுத் தாதய-மருளிசசெயகிறா (திருவணதாழ்வாஜைகி தாழியால) மெஷம

ஸ—எனனைஞசங்கழிபாமை- அவனைஉபஜைவிடடுபபோகாமையை, திசசித்திருந்தேன- நிசசயிதது
ந்தேன், தவஜை-பண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடநதும வல-தாஹுதநிலேயின்றும் நெடுநகாலமவருந்தி
னன்னெஞசிலே பிருக்கபபெறறுனைகையாலே யினியொருநகாலும விடடுபபோகாவென்று நிசசயித்து ஸ-
ஹஸரவிதஜைனெனனைறபடி. கைசசகதத்தணைல- கையிலே வகுதத்தைபுடையவனை ஹஸாஜி, கைகழலா
நேமியாவெனனகிறபடியே வகுதத்தையொருநகாலும கைவிடாதாபபோலே யாஜிகரையொருநகாலும கை
விடாதஹஸாஜியானவென்றபடி. பெரிது- பெரியதான, களவம்- கூஹநாவஸாசாரத்தை, உடையன்- உடை
யவன், என்னெஞசை கைவிடாதிருநகிறவளவன்றிகமே என்னெஞசில தானிருநகசசெய்தேயும எனனுலறி
யமுடியாத வைமுவிபரீதகூஷண ஸாரஸமுதத்தைபுடையவனென்று வடாஸ்-ம். பிறர்கு- வரதிகருஷ்ண
கு. மெசசபபடான- கொண்டாடபபடான, அவாகள தம்முணங்களையறிநது கொண்டாடுமபடி பிரா
னென்றபடி. அவாகளுககு ஸாலஹஜபிராவென்கை. மெய்போலும்- மெய்போலேயிருகிற, பொயவலல
ன்- பொயகளைசசெய்பவலலன், கூநாஜிகாகத மெயசெய்கிறப்போலேயிருநது பொய்யைசசெய்பவலலனென
ன்றபடி. நாகத்தணையான்- நாமதநிலுடைய ஸயநத்தையுடையவன், நாமதநிலுடைய ஸயநாகாரஸஹஜி
வெஸதத்தைபுடையவெனறபடி, மெஷனுடைய ஸயநாகாரஸஹஜிவெஸதநிலே கண்வளர்நதருளுகிறவனெ
ன்னை. திருவணதாழவாஜைபோலே யாஜிதிரெலலாரோடுமே நிரஹாரஸம்மெஷரஸிகனெனவனென்ன
தாதய-ம். நமக்கு- சூழ்நிதானநமக்கு, நசசபபடுமே- ஆசைபபடும், நசசுகை- ஆசைபபடுகை, ஆசைபப
டலாமபடி ஸளஹஜஸ்வபாவனையிருககுமென்றபடி. ॥நி॥

மாகத்து- ஶஹாகாஸநதிலே, மா- ஶஹநதது, கமு- வம், காகாஸமென்றபடி. இளமதியம்- ஸாஜஹ
நனவன், மதிமண்டலநதின்மேலே கலநதருளியவ ஸ்ரீமஹாகாரம், நவரநனகநிஜஹஸம் கலநதாழி
மழைபோல மழைஸஹாவம், சேரும்- சேரநதிருகிற, சடையானை- ஜடிடையையுடையவனை ஸாஜுனை, வி
ஸாலமான காகாஸத்திலேயிருக்கையாலே ஸ்ரீமஹாகவாஹிகளான நிரஹாதிகளோடு ஸஹ-மஹாகவாஹிக
ளான தெவமநுஷய-ாளோடு வாசியற எலலாக்குமே ஸஹாஹ-மைபடியிருக்கிற ஸாஜுன தனகொருவ
னுக்குமே ஸஹாயனம்படி தன்தலையிலேவநதிருகையாலே பூதகூவிஷபஸஹாயநதிலே கதாஸக
கமும தாவஸ்விவஷமான ஜடிடையையரிக்கையாலே கஜ-ஸாஹநிஷகமும வருகமாயிருகிற ஸாஜு
னையென்று வடதாதபர்ம். பாகதது- ஸாஹநதிலே, தன்திருமேனியிலொரு பாஹ்ய-தநிலேயென்றபடி. வை
தீதானதன்- அவன்பகலை ஸ்ரீகியாலேவைதது்கொணடவனை, தன்னைனஸஹ்யஜி-கமாய சூழ்நி சருடைய
நிகஷ-மபாரார்தே ஸம்ஸ்ரஷிகதுமஸஹாலனை வென்றுகருதது. நாகத்தணையான்- நாமதநிலுடைய ஸ
யநதையுடையவ்னை நாமராஜனுடைய ஸ்யநாகாரஸஹஜிவெஸதனைப படுகையாகவுடையவனை வெ
ன்றபடி. ஞானதால- ஹ்ருதயகுஹாவாஸஜநிதது்லே, ஆகத்து- தன்கள்ஸ்ரீஉயதது்க்குளளே, ஆகம்- உ
ள்ளு, அணைபபார்க்கு- சூழ்ஸஜித்துக்கொளளுவார்கு, ஸ்ரீகியாலே சூழ்ஸஜித்துகொளளுமாபபோலே

மூ—சேருஞ்சடையானைப்* பர்கத்துவைத்தான்றன்பாதம்பணிந்தேனே* ॥சு॥
பணிநெஞ்சேகூருமும் பரமபரம்பரனைப்* பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாருப்* மணிநின்றசோதி
மதுசூதனென்னம்மான்* அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே* ॥எ॥

ஆ—அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்பும்மான்றன்பாதம் பணியப்பெற்றேனென்கிறார். ॥சு॥

(பணி) கூறிதகஸுஹனைப் கதிவராயிநிரஸநஷ்டாவனைப் கிஷநமண்ஹிவுஷயொவெதனைப் ஸவெஷ்டாரனைபிருந்த வெம்பெருமானை நெஞ்சேவண்ங்கு, வண்ங்கில் பின்னையொருநாளுமொரு கூஷ்வும் வாது கூஷ்வெஹனான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மையுடைமைகொண்டருளுமென்கிறார். ॥எ॥

இ—வுபரிடம். தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல் புனைந்தேனென்று கீழைமவலுரணையாலத்தைத் தமக்கவநஹவலிவுபாவநொவையொழிக்கநவாவஜநமாகவருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே யத்தையே வுரயாநமாகவநுஸந்திக்கிறாராகையாலே வுநராக்கியில்லையென்றுகருத்து. ॥கூ॥

எழாம்பாட்டு.

மணிநின்றசோதியென்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாநஷ்டாதத்தாலே யுதிக்கிறவயஷ்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (கூறிதகதாயிபால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாத்பயமருளிச்செய்கிறார் (கதிவராயிதாயியால்) அட லாழியானென்கிறதற்குத் தாத்பயமருளிச்செய்கிறார் (கஷநமணைதாயியால்) பரமபரம்பரனென்கி றதற்குத் தாத்பயமருளிச்செய்கிறார் (ஸவெஷ்டதாயியால்) பணியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வணங்குவென்று) பிணியொன்றுஞ்சாரானென்கிறதற்குத் தாத்பயமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கிநிதாயியால்) மொஷம்வுஷ்டம். இப்பாட்டு வுபாஸநம்மிகுமென்றுகருத்து. ॥எ॥

ஸ—நிரஹரஸ்தநம்பண்ணி யநுஸவிப்பார்க்கென்றபடி. நாடோறும்- நாள்தோறும், ஸவஷ்காலமுமென் றபடி. அருள்செய்யும்- நிரவயிகவொழுலையிருந் துவகளிக்குமவனை, திருவனந்தாழ்வான்பக்கல் வுபாஸநத்தையிருக்குமாப்போலே யாஸ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலு மதிகாவஸ்திபண்ணும் வுஷாவனனென்று வடதாத்பயம். அம்மான்- வுபாயியினுடைய. அணைபானை அம்மானை என்கிறவிடத்தில் வெகாரங்கள் விஹக்திவிபரிணாமங்களான கவ்யயங்கள், இது உரையிற்சொன்னநிவஷாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்க ளாதல் விஷபாதிபபெயராதலாஸ்ரயங்களாதலாகக்கடவன. பாதம்- திருவடிகளை, பணிந்தேன்- வெவிக் கப்பெற்றேன். ॥சு॥

நெஞ்சே- என்னுடையநிஷ்ஸே. பரமபரம்பரனை- வாரிக்கும் வாராயிருப்பார்க்குப் வாராவனவனை, ஜ்ஞாநிஷ்டர்களான பெஹுஜ்ஞாநிகளிற்காட்டிலும் வாதாருனை நிதாவஸாநிகளிற்காட்டிலும் ஸவஷ்காரு ஸவெஷ்யிகனனவனையென்றபடி. நாளும்- வுபகீநமும், பணி- வுபாஸநம்பண்ணும், வீதியாலே நிரஹர மாகவெவித் தநுஸவியென்றபடி. பிணி- வ்யாயிகள், ஸாம்ஸாரிகவுகவுஷ்டவங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்- ஸம்ஷத்தும், சாரா- நம்மைபாரூயிபா, மணிநின்றசோதி- நீலராத்தத்திலே வுஜ்வலமாயிருந்த ஜ்யோஸ்ஸைப் போலிருக்கிற ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, ஜ்யோதிகளைச்சொல்லவேண்டா மணியைச்சொன்னதாலே மணி போலே முந்தாணியிலே முடிந்தாளலாமபடியாஸ்ரிதர்க்கு வுபாஸநத்துக்கு நிர்வாஹனாயிருக்குமென்று வுபாதிகமாகிறது, மதுசூதன்- மயூஸவிஷநாஸநன், கூறிதகவிதிவராயிநிரஸநஸீலனனவென்றபடி. அணிநின்ற- அணியாநின்ற தான, அணி - வுபரணம். வலத்திருக்கைக்காபரணமாக நின்றதானவென்றபடி. செம்பொன்- சிவந்தபொன் போலிருக்கிற, கையுந்திருவாழியுமான அழகையநுபவிக்கவல்லார்க்கு வுபஜீவ்யமானவென்றபடி. அடலாழி யான்- வாரிக்கு ஸ்வாமியான திருவாழியையுடையவனை, அடல்- வாரிக்கும், ஸாகவாயி-வவஷ்வஸோவஷ். கூறிதகவிதிவராயிநிரஸநாதநபரனான திருவாழியையுடையவனை வென்றபடி. கூறிதகிருடைய வெபா வுகத்துக்குத் தானேபோய் கதிவராயிநிரஸநத்துக்குந் தானேயான திருவாழியையுடைப்வனனவென்று வடதாத்பயம். என்னம்மான்- என்னுடையவுபாஸ்யனானவன், பிறவி- ஜ்ஞாநத்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி கெடுத்து- நஸிப்பித்து, ஆளும்- நம்மையடிமைகொண்டருளுவன், நம்மையிட்டு வவ-வியவெகொகப-வ்ய் கொண்டருளுவானென்றபடி. ॥எ॥

மூ:— ஆழியானழியமார்க்குமப்பாலான்* ஊழியாலூழிபடைத்தானிரைமேய்த்தான்* பாழியந்தோளால்வரை
யெடுத்தான்பாதங்கள்* வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழகண்டாய்* ॥அ॥
கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்காண்டலுமே* விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்* தொண்டேசெய்

ஆ—(ஆழியான்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விலக்ஷணதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனாய் நிகரில்லாதனாய் ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து ஸுலபனாய்க்கொண்டு தன்னை ஆச்ரயிக்கும் அடியார்களுக்கு எளியனாய் அவர்களுக்கு வேண்டுவன செய்து அவர்களுக்கு அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு ஸர்வ ரக்ஷகனாயிருக்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்தோளாலேவரையையெடுத்து ஸுலபனாய்க்கொண்டு திருவடிக்கு என்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார். ॥ஆ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இ—ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அபர்வறுமித்யாதியால்) ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்யாதியால்) ஊழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யவிபூதியென்று) ஊழிபடைத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கார்யகரமித்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறவிடத்தில் கோபாலகிருஷ்ணத்தையருளிச்செய்கிறார் (கோபாலகித்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸாமித்யாதியால்) பாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவிடத்திலே கீழ்ப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவனெவனென்று தத்வஸ்வரூபம் வருளிச்செய்தவிடத்திலே மறவாதித்யாதியாலே வுபதேசரக்ஷணத்தை ஸூசிகரிக்கிறானென்று ஸம்பதிப்பும்படி.

மூ— ஆழியான்- திருவாழியையுடையவனை, திருவாழியாழ்வான்முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவனென்றபடி. ஆழி- கோபாலனான, ஆழி- கோபம், கதிம்ஹிரண்யவஹாவனனென்றபடி. அமரர்க்கும்- நித்யஸூரிகளுக்கும், அப்பாலான்- அப்பால்பட்டவனை ஸ்ரீவைகுண்ட விலக்ஷணதிவ்யமங்களிலே யதாவஸ்திதனான விலக்ஷணதிவ்யமான; ஊழியான்- ஊழியிலேயிருக்குமவனை, ஊழி- கோடி, ஸர்வகாலங்களும் ஸம்ஹாரதங்களான ப்ரளயகாலத்திலே ரக்ஷியாயிருக்குமவனை என்றபடி. ஊழி- கோடித்தை, இதுஉகாரலக்ஷணம். கோபாலகிருஷ்ணனாயும் மென்றபடி. படைத்தான்- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, நிரைமேய்த்தான்- கோபாலனாயவதரித்துப் பசுக்களைமேய்த்தவனை, பாழி- விஸ்தீர்ணமான, பாழியென்று விஸ்தீர்ணம், மஹாமஹிகளெல்லார்க்கும் வாஸஸ்தானத்துக்கொதுங்கியிருக்கலாம்படி யதிவிஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. அந்தோளால்- அழகியதிருத்தோள்களாலே, வரையெடுத்தான்- மஹாபர்வதத்தையெடுத்தவனுடைய, பாதங்கள்- திருவடிகளை. இதுக்கு மறவாதென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னெஞ்சே- என்னுடையஹ்ருதயமே, "ஹ்ருதா மநீஷிணா மநஸாபி ஸம்ஹ்ருதம்" மென்கிறபடியே விஷயாந்தரங்களிலே மூண்டுபிறக்கு, ஸ்வாமிபோகரூபமாகிறுப்போலன்றிக்கே யெனக்கு நாதனாகவுமாயிருக்கிற ஹ்ருதயமே யென்றபடி. வாழி- உனக்குஹ்ருதயமூண்டாயிடுக, ஸம்ஸ்லேஷித்துவைத்துநடுவே ஹ்ருதயாபஹாரம்பண்ணுகிறார், மேற்சொல்லப்புகுகிறவாசைகளை நன்றுபாவிக்கைக்காக, மறவாதுவாழ்கண்டாய்- ஒருக்காலும் மறவாதேயநுஸந்தித்து வாழப்பார்கிடாய்? கண்டாயென்றது ஸ்வயமநுஸந்தி. ॥அ॥
க்கவேண்டாகாண்.

பண்டே- பகவத்காலத்திலேதானே, பரமன்- பரமபுருஷனானவன், பணித்த- அருளிச்செய்ததான, பணிவகையே- ஸ்ரேஷ்டமானகாலத்திலே, கீதாசார்யனருளிச்செய்த வர்ணாச்ரமகர்மகாலத்திலே யென்றபடி. வர்ணாச்ரமவிஹிதமான- ஸ்ரவணாதியாலேயென்கை. இதுக்கு- கண்டேனென்கிறத்தோடே யந்வயம். தொண்டேசெய்து- தன்பக்கல் ப்ரீதியைப்பண்ணி, தொண்டு- பாவமும், இங்கு ப்ரீதியைச்சொல்லுகிறது. கைங்கர்யத்தால் ப்ரீதியினுடைய நைரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம். என்றும்- ஸர்வகாலமும், தொழுது- ஸேவித்து, ஸர்வகைங்கர்யத்தையும்பண்ணி என்றபடி. வழியொழுக- வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த ப்ரகாரமொழுகுதிராகவவ்யவதானமுண்டாகாதபடி யென்கை. கமலம்

ஏழு—தென்றுந்தொழுதுவழியொழுகப்* பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகைசெய்ய* ॥கூ॥
வகையான்மனமொன்றி மாதவனேநாளும்* புகையால்வினைக்கார்புதமலராவீரால்*

ஆ—(கண்டேன்)என்னை ஸ்ரமணாமதரருருடைய சுவைஷிகமெல்லாம் நானேநெய்தேவனென்று எம்பெருமான் பண்டேபரிசுசெய்தநினைப்படியே அவனுடைபவ்ய ஸாஷ்தாலே நிரவதிகஹ்ருதிகரமான வழிஸஷவ்ருத்திபையும் வலக்காமுழம்பண்ணலாம்படி யவன்றிருவடிமலர்களைக்கண்டேன், கண்டவாறே என்னுடைய வகுலஉத்ஸவங்களும் போயினவென்கிறார். ॥கூ॥

(வகையான்) ஹ்ருதியொமத்தைச்சொல்லவுடகூடித்து நிரவதிகமாக நானெம்பெருமானுக்கு செய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தமமுடைய வஜ்ஜுசியைப்பேசி பின்னையும் சுஹ்ருத்காரணத்தைநியதித்து ஹரவதிஹகவிஷயமாக்கி கதிஹ்ருதயநெதரீகமான உபவிஸஷங்களைக்கொண்டு.

✱ஒன்பதாம்பாட்டு.✱

இ— தரீபவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைபிதரீபால்) பூவாஹத்தாலேயென்கிறத் தோடேயகயம். இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய உஜ்ஜீவநாவஸ்தாவிஸேஷங்களெல்லாம் பீதாவாயர்ன் வாஜிஸ்ரூகத்திலருளிச்செய்தருளின பூவத்தியால் ஸ்ரீகுணவனுடைய பூவாஹத்தாலே ஜனித்தனவென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று வ்யாக்யாதரும்விதிக்கிறார்கள், இத்தால் பத்துடையடியவரில் மாருதேமரிடத்திலும்வணக்கொடுமொள்வதுவல் மென்று வாசாநெயநவாவகரணமாயிருந்த பூவத்தியால் ஹ்ருதயநெதரீகத்தை யிங்கேவாசநாஸாசாரவிவெண விஸதமாகச்சொல்லி நிபந்தித்ததாயிற்று. தரீதீயபவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகதரீபால்) வதிவ்யதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியிதரீபால்) ॥கூ॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

தகையான்சரணமிதரீபாலே ஹ்ருதயான்களுக்கவன்திருவடிகள் பூவாவரீமென்றிப்பாட்டிற் சொல்லுகிறவிது சார்வேதவனெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு வாசரஸ்பர்சமென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (ஹ்ருதயொமத்தையிதரீபால்) ஹ்ருதயொமத்தைச்சொல்ல வாவகரணித்தலென்றது- ஹ்ருதயொமத்திற்கவன் ஸ்ரூபாவமென்னுமிடத்தைச் சொல்லவாவகரணித்தலென்றபடி. இவ்வகாந்தாநும் பத்துடையடியவரில் பூராவுமான ஹ்ருதயொமஸ்ரூபத்தையென்று பத்துடையடியவரிலே உவகரணித்ததாகக் கீழ்தாமருளிச்செய்திருக்க வித்திருவாய்மொழிலே உவகரணித்ததாக விங்குசொல்லுகை விரோதமன்றோ வென்னில்? இங்கு உவகரணித்தலென்றது- பத்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று வாசாநெயந உவகரணித்தத்தை ஹ்ருதயொமத்துக்கு ஸஹவ்ருத்தணம் வாபூராவமென்றிங்ஙனே இத்திருவாய்மொழியிலே விஸதமாகச்சொல்ல வாவகரணித்தலென்றபடி. ஆதலால் பத்துடையடியவரில் பூராவுமென்று கீழ்ச்சொன்னதற்கு மித்திருவாய்மொழியி லுவகரணித்ததாக விங்குசொன்னதற்கும் விரோதமில்லை, நிரவதிகாகமாகவென்றது- ஹ்ருதயொமாதிவ ஸ்ரோத்ரியாவாயமன்றிக்கே யென்றபடி. நடுவேயிதரீ ஹ்ருதயொமாதிவ ஸ்ரோத்ரியாவாயமில்லாத வெனக்குங்கூட விப்வராஷாயத்தில் லஜ்ஜாகையாலே யக்ஸ்ரோத்ரியாவாயமுடையார்க்கு இது கைஙரியமென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கவேணுமென்கிற ஸஹிஷ்ணுவிப்படி ஸஹாவ்யாஹவாஜ்யமான ஸஹராவராஷாயத்தை சுஷ்யதத்தாலே பெற்றேனென்கிற வபதார்த்தாலும் நடுவேதம்முடைய வஜ்ஜுசியைப்பேசியென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே யகயம். வகையால்மனமொன்றினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுஹ்ருதாராயநெதரீபால்) தரீதீயபவாயிதரீபால்) ஐதீபவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுஹ்ருதாராயநெதரீபால்) தரீதீயபவா

ஸ—மலர்ப்பாதம். கஜேவராஷம்போலே நிரதிஸயஹ்ருதயமானதிருவடியை, கண்டேன்- காணப்பெற்றேன், தமக்கு வாசிவதிணாநாநுபவம் கதரீவஸஹமாகையாலே கண்டேனென்று வஜ்ஜுபூராயமாக நிதெரீஸி க்கிறார். காண்டலுமே- கண்டவளவிலேதானே, வினையாயினவெல்லாம்- சுஹ்ருங்களாயுள்ளவையெல்லாம், வாணுவாவாரவிவகரணகஜேங்களை மென்றபடி. விண்டேபோழிந்த- விஜ்ஜிதங்களாய்ப்போயிற்றின. ॥கூ॥

வகையால்- ஸாவ்ஹாதபூகாரத்தாலே, ஜ்ஞாநபூகாரவொயக ஸாஸங்களிலுக்தரீதரீயென்றபடி. மனம்- சிநஸ்வரூபம், ஒன்றி- வகாரூபமாய், ஹரவதிகவிஷயமாயென்றபடி. தங்கள்சிஸ்வை ஸஹவ நிதகவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று வபக்வஜ்ஜிதாயும், அதுக்கு இறைஞ்சியென்கிறத்தோடே சுகயம். மாதவனை- மாதவனுனதன்னை, வாதவிலெகவஹாவெயாக பெரியபிராட்டியாரோடு ஸாநாஜிவ்யபூ

மூ— திசைதோறுமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற* தனகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே* ॥ய॥

பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரம்பரனே* மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன்* சொற்றொடையந்தாதி
யோராயிரத்துளிப்பத்துங்* கற்றார்க்கோர்பற்றதுங்கண்ணன்கழலிணையே* ॥கக॥

ஆ— ஈந்நாயகமாக ஜகத்ரக்ஷணபாரமடியேனுக்கு அவர்களுடைய வகுதிவகுத்தபடி செய்தருளுகிறவன் திருவடிகளே புராவுமென்றிருப்பாருடைய வகுதிவகுத்தருளுமே அதிலொருகுலம்பயமிலையென்று கொண்டு அந்த ஸக்தியோபாயத்திலே ஊன்றாவடி மண்ணுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார். ॥ய॥

(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு எம்பெருமான்றிருவடிகள் ஸுலபமாமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைபிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— இத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈந்நாயகமாகவித்யாதியால்) ஜகந்நாதனாயகமாக என்றபடி. ஈந்நாயகமாகவென்றது- அமரருடைய ஸ்வர்க்கலாபத்தைப்பார்க்கிலும், தத்தீயவாத்ஸல்யத்துக்கு மேலே நாயகமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) தமர்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளேயித்யாதியால்) தன்திருவடிகளேபுராவுமென்றிருக்கிற ஸக்தியோபாயநிஷ்ருடையவென்றபடி. ஓர்பத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகதஸ்வரூபயோக்யதையால்) ॥ய॥

நிகமனம்.

பற்றுகுபென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸ்ரமாமென்று) ॥கக॥

கையாலே ஸ்வாராயணனைதன்னை யென்றபடி. இதுக்கும் இறைஞ்ச என்கிறதற்சேர்க்கவும். நாலும்- சதுர்தி
நமும் அமரர்கள்- ஸ்ரீஸூரிகளிவர்கள், திசைதோறும்- திக்குகள்தோறும், கூரீராண-வ- வைதிகாரூடி, வ-
ராஹிஷாதத- ஸ்ரீரங்கம், வ்ருஷபாரி- வ்ருஷபாரி த, ய-ஸ்ரீஸைலஹேமாதிகளான திவ்யதெசங்கள்தோறுமென்ற
படி. சென்று- பெரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய், புனகயால்- ய-ஜ்ஞோபவீதத்தாலும், விளக்கால்-
தீபத்தாலும், புதுமலரால்- அஸ்மதாதிவ-ஷ்ணுக்களாலும், நீரால்- அவ-ப்ருதஜலங்களாலும், இறைஞ்சினின்ற த
கையான்- ஆராதயிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வபாவத்தைபுடையவனுடைய, இறைஞ்சுதல்- ஆராதயிக்கை, தகை- ஸ்வபா
வம், தகையுடையவன்- தகையான், தெவர்கள் ஸ்வஸ்யாராதனயோக்யதாரூபமாக வாராதிக்கும்படியிருக்கிற
ஸ்வதாத்ம்யஸ்வபாவத்தையுடையவனென்றபடி. சரணம்- திருவடிகள், தமர்கட்க்கு- ஆகீபற்கு, தமர்கள்- ஆகீபர்கள், ஆராதயிதாவாயிருக்கிறவனுக்கு ஸ்வாராதனைகருமத்தையே வாழ்வாராத்யமாகப்பத்தின ஸக்தியோபாயநிஷ்டற்கு என்றபடி. ஓர்பற்று- அபேக்ஷிதமான ஆராதயம்- அவர்களுடைய வாராத்யமான ஸ்வஸ்வாராதனகருமத்தாலே அபேக்ஷிதபலமான ஸ்வர்க்காபவர்க்கங்களென்று தாத்பர்யம்.

பரமபரமபரனே- வாதிஹரஞ் வாற்கும் வாரான ஸ்ரீஸூரிஹரஞ்வாரான ஸ்ரீஸூரிகளிற்காட்டிலும் சாஸ்த்ரபூர்வரான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியென்றபடி. மல்- மல்லபூபத்திலே; மல்லென்று மல்லபூபத்துக்குப்பேர், திண்- த்ருடங்களான, வாணகராதிதுஷ்டநிக்ரஹசிஷ்டபரிபாலநரூபவ்ருத்திகளான வ்ருஷங்களானவென்றபடி. தோள்-ஸ்கந்தங்களைபுடையவனை, மால்- ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தை, கூடினை, மால்- வ்யாமோஹத்தை, பற்றென்றுபற்றி- பராவுமென்றவனுபாயத்தை, இதுக்கு செல்லலென்கிறதுதோடே யுகயம். வழுதிவளநாடன்- திருவழுதிவளநாடென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், ஸம்ருத்தமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம்- ஸம்பத்து, வளநாடென்று ஸாகல்யாதி-வ்ருத்திஸ்ருதிஸாமாந்யம். நாடுடையவன்-நாடன், அந்தாதிபாத்துக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, தொடை- ஸந்தர்ப்பமான, 'வாதவைதிகாக்ஷரஸந்தி' என்கிறபடியே யாயாஸந்தர்ப்ரகாரமான வென்றபடி. அந்த.தி- அந்தாதியான, கீழ்ப்பாட்டினுடைய மெல்லாப்பாட்டுக்காதியாயிருக்கையாகிற ஸம்பந்தத்தையுடைத்தான வென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், கற்றார்க்கு- அத்யயநம்பண்ணினவர்களுக்கு, கண்ணன்கழலிணை- ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடையவாராதனையுபாயமானது, ஓர்பத்தாகும்- அத்விதீயமான பராவுமாம், பத்து- அவ்யவதீயமான பராவுமென்றபடி.

॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகுணபரிபூர்ணஸ்ரீமதாதிவாஹிநீபுரவராதீஸ்வரஸ்ரீமதழகியமணவாளமஹாமுநயே நம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே வேதாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

அ—(கண்ணன்) ஸக்தியாமத்தைச்சொல்லுகிறது, எம்பெருமான்திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்றிருப்பார்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸக்தியாமத்தாலே ஸமஸ்தவஸ்துநிரூபகங்களான வேதங்களென்றுவெஒழித்தவநந்தரமந்த ஸக்தியாமவ்ருத்தாந்தத்தை யுபதெஒழிக்கவேண்டியிருக்க 'எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாணமே' என்றும் 'பாடுரவன்றமே' மென்றும் 'மாதவனென்றென்றேதவல்லீ' என்றும் 'போராதோதுவா' என்றுமிப்புடைகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தை யுபதெஒழிக்கை யஸம்மதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸக்தியால்) ஸக்தியாமவ்ருத்தாந்தங்களைச்சொல்லுகிற தித்திருவாய்மொழியென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமிதியாதிகளும் 'ஒஉராஜீரானஸ்வரூபம்' என்கிற யஜநநிஷ்டாதிகளைப்போலே 'ஸகலதுக்கீர்த்யஹேதோ:' கூஉராக்ஷரம் ஸகாஸ்ரிதரு தெஜஒருவெஒஷ்ணவம்வஒம்' ஐதியாதிகளிற்படியே ஸக்தியாமஸாரீராதேஒவ்யவிஷ்டமான திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தைபாதல், திருமந்த்ரஜபத்தைபாதல், ஸக்தியாமவ்ருத்தஸமர்ப்பணமான திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தைபாதல் சொல்லுகிறனவாகையாலே யதுவும் ஸக்தியாமத்தினுடைய ஒருவ்ருத்தாந்தவிஸேஷமேயநமென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு விவிபஹஜநவ்ருத்தியகுமென்கிற ஸமஸ்தநாமம் வ்ருத்திவாஸ்யமென்றுவிதமாயிற்று.

மூ— கண்ணன்கழலிணை * நண்ணும்மனமுடையீர் * எண்ணுந்திருநாமம் * திண்ணம்நாரணமே * ॥க॥

ஆ—திருமந்த்தையேசொல்லுங்கள் அவன்திருவடிகளைப்பெறுகை நிஶ்சயமென்கிறார். ॥க॥
(நாரணன்) திருமந்த்தினில் வருகிவாஹ்யனை. நாராயணனிறுதியென்னில்? ஸவ-ஶ்வரனைய்,

முதற்பாட்டு.

இ— வஸ்வ-ஶ்ரேயஸ்துக்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதாஹியால்) எண்ணுமிதாஹிக்கு, த்ந் காரணமருளிச்செய்கிறார் (திருவிதாஹியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அ வன்திருவடிகளேயிதாஹியால்) இங்குதிருமந்த்தையென்றது நாராயண என்கிற திருநாமத்தையென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமென்று திருநாமமிதேபாட்டிற்சொல்லிற்று, இது திருமந்த்தில் வ்யாவ்ருத்தமான திருநாமமாகையாலே மற்றதிருநாமங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமென்றுமிதுக்கு திருமந்த்தோடொத்த வைலக்ஷண்யமுண்டென்றும் வ்யுத்பத்திக்காக இதுதன்னையே திருமந்த்ரமாக உபதேசித்தருளினரென்றும் வ்யுத்பத்யநுஸந்தாநத்தாலே எட்டெழுத்திருவகுப்பாகவாவிக்க திருமந்த்தோடொக்குமென்று வாரணாஸ்ரமென்கிறவாயத்ரருளிச்செய்தருளினாரிறே. கையோ திருமந்த்தையென்றது- வாக்யாந்தர்கதமந்த்தையென்றபடி. இப்வகுத்தில் பாட்டிலேதிருநாமமென்றது- திருமந்த்ரத்துக்கு தேஹஸ்தானீயமான வ்ருத்திகளாலே சிலநிபந்தங்கள் குறைந்தாலும் நிபந்தநிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன்வ்யாவ்ருத்தி யென்றுகருத்து. நாரணமென்றதுவும் வ்ருணவநுஸ்வாக்களும் வ்யத்யயத்துங்குறைந்தாலு மவைகூடினாலுள்ள வ்யாவ்ருத்திக்கு குறைவில்லையென்று வ்யுத்பத்திக்காகவென்று திருவுள்ளம். வ்யாக்யாவாக்யத்திற்கு பாட்டில் ஸ்வஸ்வாரஸ்யமும் 'நாஸ்தாவஸ்கீ-த-ஶ்நெந' என்கிற காத்யாயந-ஸூத்ரவஸே வாக்யாந்ரஸ்வாரஸ்யமும் ஒன்றிலுமுறையோடைகாரஸ்ய-ஶ்முண்டி, த்ருதீயவாக்யத்திற்கு ஆறுபிரப்படி திருமந்த்ரஸ்வாரஸ்யமும் ஒன்பதிணுபிரப்படி முப்பத்தாறுபிரப்படிகளோடே வைகாரஸ்ய-ஶ்முண்டு. ॥க॥

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸகியொருவர்காரஞ்சொல்லவந்த விப்ரகாரணத்திலே வாரணக்தொலைத்தவிதாஹியாலே கண்ணா வதாரத்தைவணிக்கை யவாம்ருதமென்றேறவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (திருமெய்த்த தாஹியால்) ஆரென்ற தற்கு கேஶவஸ்ரமாணவாஸ்ரம், கண்ணனென்றே என்றபடி. திருமந்த்ரவ்யாக்யாநமும் வாராஹவிஷயமாகையாலே கண்ணாவதாரவிஷயமல்லாமையால் கண்ணாவதாரவிஷயத்தையுவாவிப்பார்க்கு திருமந்த்ரநாஸ்வாம்யெயமாகக்கூடுமோவென்று கிழ்ப்பாட்டின்மேலே ஸம்கெபிறக்க திருமந்த்ரவாராஹவிஷயத்திலே விஸ்ரஹித்து விநியுக்தமாயிருந்தாலுமிது. வஸ்-ஜகி-ஶ்வாயாரண-ஸுமாகையாலே. கண்ணாவதாரமுமாமென்றருளிச்செய்கிறாகையாலே வாம்ருதமென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டுத் திருநாஸ்வாம்கீ-த-ஶ்நவாரமானவகுத்தில் திருமந்த்ரவ்யாக்யாநமானவகுத்துக்கருத்தாவும், கண்ணன்கழலிணை வ்யாவ்ருத்தமென்னக்கூடுமோவென்று கிழ்ப்பாட்டின்மேலே ஸம்கெபிறக்க திருமந்த்ரம் வஸ்-ஜகி-ஶ்வாயாரணமாகையாலே திருமந்த்ரவ்யாக்யாநம் கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லையென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கி-

---

ஸ— கண்ணன்கழலிணை- கண்ணனுடைய வாரணரக்ஷணத்தை, சார்வேதவனைறிக்குத் தாமோதரன்தாள்களென்று வகியொருவருக்கு வ்யாவ்ருத்தமாக நாம்கீழ்ச்சொன்ன கண்ணனுடைய திருவடிகளேயென்றபடி. நண்ணும்மனமுடையீர்- சேரவேணுமென்று நிரந்தரபுடையராயிருங்கோள், நண்ணுகை- சேரருகை; வகியொருத்தரலே சேரவேணுமென்றிவ்விஷயபுடைய நிரந்தரத்வத்தைக்காட்டுகிறது. திருநாமம்- திருநாஸ்தானான, அவனுக்கு வ்யாவ்ருத்தநாஸ்தியமானவென்றபடி. நாரணம்- நாராயணவஸ்துவை; யஸ்ய, நாரணமே- நாராயணஸ்ரஸ்தானமான சுவயாரணத்தால். வ்ருணவநுஸ்வாக்களும் வத்யயிக்கும் வ்ருத்யயமாகவுங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் வ்யாவ்ருத்திக்குக் குறைவில்லையென்றுகருத்து. திருநாமம் திருநாஸ்தத்தை, மளணவ்ருத்தரான திருமந்த்ரத்தையென்றபடி, எண்ணும்- எண்ணுங்கோள், கர்தவ்யபுங்கோளென்றபடி, திண்ணம்- நிஶ்சயம், வகியொருவரணை- வாவிபுண்டாகை. கிழ்ஶ்தமென்றபடி. ॥க॥

மூ — நாராணனெம்மான்* பாராணங்காளன்* வாரணந்தொலைத்த* காரணந்தானே* ॥உ॥
தானேயுலகெல்லாம்* தானேபடைத்திடந்து* தானெயுண்டுமிழ்ந்து* தானெயாள்வானே* ॥ங॥

ஆ — வலக்கையாகவுகந்தருளுப் வலக்கமலக்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவன் முதலெனபன்கறார். ॥உ॥
(தானே) நிவிதலஜமஸ்பிபசிம வ்யவஹிரகூஷணாதிகளைப்பண்ணுவானும் அந்த வாரணந்தொலைத்தருளின
வன் முதலெயென்கிறார். ॥ங॥

இ — முதன்றிங்கானே வம்ம கிகண்டுகொள்வது, எமமானென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (வலக்
ஸ்தானமென்று) பாராணங்காளனென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (வலக்கையாகவுகந்தருளிபால்) வல
க்கமலத்தாதிவஷயம். ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

உலகெல்லாமென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (நிவிதலகூஷிபால்) படைத்தனென்கிறதை
யுக்தமாகவம்ஸ்தாபிக்கிறார் (வ்யவஹிதத்தாலே) ஆள்வானென்பதை ணயுக்தமாகவம்ஸ்தாபிக்கிறார் (ரகூஷ
ணஸ்வபாவத்தாலே) கூடிஸ்வபாவத்தாலே இடந்துஉண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்ட ஜகதுபாதானவம்காரண
ஷிகள் விவகூஷிதங்கள், தானேயென்கிறதற்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாரணமிகூஷிபால்) இ
த்தால்திருமந்த்ரம் ஜகதிபதஸ்வயம்வ்யாபகூஷிகளான காரணகாரணங்களைச் சொல்லுகிறதாகையாலே
காயகாலத்தில்விரோதமான வ்யதிரேகபக்ஷம் திருமந்த்ரவாகயத்தாலே கழிந்தபடியென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே
சூசிகூஷவம்பிறக்க சுஜனகஸ்வஸ்வபாவதயா சுவதாரம் வலக்காகாரவிஸிஷ்டமாகையாலே திருமந்த்ரத்தில் சவி
ஜஜகதிபதிநாதிகுதூலக்ஷண வ்யதிவஹ்னை வநகாவதாரவ்யவஸிஷ்டனை கூஷ்ணனையாகத் தட்டி
ல்லையென்கிறானென்று வம்மதியும்வ்யவஹிதம். ॥ங॥

ரு — நாராணன் - திருமந்த்ரவ்யதிவஹ்னை நாராயணன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்த காரணந்தானே
யென்கிறத்தோடே யகயம். எம்மான் - சுவாமிஸ்வாதிபானவன், சுவஸ்வாதியாகிய வலக்கையை நாபியை நங்களுக்
க்கு ஸ்மாரணனென்றபடி. பாரணங்கு - ஹஸ்திப்பிராட்டியை, பார் - ஹஸ்தி, அணங்கு - பெண், இங்குஹஸ்தி
னியைச்சொன்னது ஸ்மாவிஸ்வாஸத்திக்கெல்லாம் முகூஷணாயகமம், அதில்பாரென்று ஹஸ்தினியைதாதும்சொ
ல்லாதே பாரணங்கென்று ஹஸ்திஜாதிநீபான பிராட்டியைச்சொன்னது நிதுவிஸ்வாஸத்திக்கெல்லாம் உப
யுகூஷணாயகமம், ஆளான் - ரகூஷிக்குமவனை; வலக்கையாகவுகந்தருளினவென்றபடி. வாரணந்தொலைத்த - மஜ்ஜ
னதஸாவஸ்தையிலே நம்பண்ணினவனை, சுவயுபாவீபத்தை வ்யவஸ்திதவனை வென்றபடி. காரணந்தானே -
ஜகதுகாரணஸ்வாதிகன்தானே சுவஸ்வாவதாரவ்யவஸ்திதனானவன் தானேயென்றபடி. சுவயாரணத்தாலிவ்வகயத்
தில் வம்மயமில்லையென்றபடி. ॥உ॥

உலகெல்லாம் - வலக்கையாகவுகந்தருளும், இச்சுவபாவத்தை சுவாதந்த்ரயபகாசகம், தானே - கீழச்சொன்
னகூஷ்ணன்தானே, இந்த வாசோநாயகாரணமும் சுவஸ்ஜகதாதாரரக்ஷணாதிவ்யாபாரமாகையாலே வல
க்கையாகவிபரிதமகுதாக அந்த சுவஸ்ணன்தானேயென்று வபதவஹிதாகயம், சுவயாரணத்தாலவன் சுஜ
னகஸ்வஸ்வபாவனுகையாலே இவ்வகயத்தில் வம்மயமில்லையென்றபடி. தானேபடைத்து - வலக்கையும் வ்ய
யதிரேகத்தாலே விதுவிஸ்வஷிதமாய்த் தன்னையவெகூஷிக்கவும் மரியாதைகெடக்க உயராநபுராவாய்க்கொண்
டுதான்தானே வ்யவஸ்தித்து, இடந்து - இதிலுக்தானேயென்கிறவதும் மகயிக்கிறது, வ்யதயாணவஸ்தமாய்க்கி
டக்க வலக்கையாதிரேகத்தாலே தான்தானே வராஹரூபியாயவதரித்து, இந்த உலகெல்லாமென்
று வலக்கையாகவும் வைஜயந்தியாயிருந்தாலும் வராவ்ருஜஹ்ருயி தவஸ்தாவஸ்தாவஸீம்ணி என்கிறவிடத்தில்
தாவஸீவஸ்தையும் உயிர்தசோதரத்திலே யகயிக்கிறப்போலே இடந்தனென்கிறது ஹிரண்யாகூரதரத்திலே யகயிக்
கிறது, தானேயுண்டு - எங்கனேயும் உன்வயிற்றிலேவைத்து ரகூஷித்தருளவேணுமென்றவெகூஷிக்கவறியாதி
ருக்கத் தான்தானே வ்யூஹத்திலே தன்வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு, உமிழ்ந்து - பின்னையும் வ்யவஹிதா
ரம்வந்தவாறே காரணகூஷ்ணனாதிவாஹிகனாகவெவ்யவஸ்தித்து, ஆள்வான் - மற்றுமுள்ள வலக்கார்யகாரத்தா
லும் ரகூஷித்தருளுகிறவன், தானே - கீழ்ச்சொன்னகூஷ்ணன்தானே, வ்யதாவ்ருஜாகாரவிஸிஷ்டகயா திருவ
ந்தரவ்ருஜஸ்தனைவன் அந்தகூஷ்ணன்தானேயென்று வபதவஹிதாகயம். ॥ங॥

மூ—ஆள்வாளுழிநீர்க்* கோள்வாயரவணையான்* தாள்வாய்மலரிட்டு* நாள்வாய்நாடீரே* ॥ச॥
நாடீர்நாடோறும்* வாடாமலர்கொண்டு* பாடீரவர்நாமம்* வீடேபெறலாமே* ॥ரு॥

அ—(ஆள்வான்) ஜகதுரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு நாடோறும்மலரிட்டவன் திருவடிகளைப் பெறுங்கோளென்கிறார். ॥ச॥

(நாடீர்) திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லி யவன் திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாற வவன் திருவடிமலர்களைப்பெறலா மிதுநிஷ்கர்ஷமென்கிறார். ॥ரு॥

காலாம்பாட்டு.

இ— ஆள்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்) ஆழிநீரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாள்வாய்மலரிட்டென்றநுபந்தத்துக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதியால்) திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டென்றது- ஸ்ரீமந்நாராயணசப்தமும் இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸ்ரீயபதியான தாத்பர்யமான திருமந்த்ரஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல் அருளிச்செய்தவர் நடுவே ஸ்ரீமதுரகவிகளான ஸ்வாமிகளுடைய யிரண்டுபாட்டிலே விஸ்தரித்து கூறினபடியை யிப்பாட்டில் 'ஸ்ரீமந்' என்ற ஸ்ரீயபதியான தாத்பர்யமாக வியிக்கப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணசப்தத்தை யருளிச்செய்கிறரென்று ஸ்வாபிமத விவிவிதி, நாடீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால் ॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஸ்ரீமந்நாராயணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதியால்) இங்கும் திருமந்த்ரத்தையென்றது- ஸ்ரீமந்நாராயணசப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடியித்யாதியால்) இதுநிஷ்கர்ஷமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸ்ரீமந்நாராயண மெம்பெருமானுக்கு மிகவும் வ்யாதிமென் றுபாதிஸம்பந்தத்தாலே யத்தைபே ஹேயீகரிக்கிறரிப்பாட்டிலென்று ஸ்வாபிமதி விவிதி. ॥ரு॥

ஸ—ஆள்வான்- ஆளுகைக்கிலேஹையுடையவனுப், ஆளுகை- ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸ்ரீயஃபதித்வாதாத்பர்யம், ரக்ஷிதவ்யமாய்க்கொண்டு என்றபடி. ஆழிநீர்- க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி- ஸமுத்ரம், கோள்வாய்- காம்பீர்யாதிகளான மேன்மைகளையுடையவனுன, கோள்- காம்பீர்ய, ஸௌந்தர்யாதிகளான ஸ்ரீமந்மஹாகுணங்களான ஸ்ரீமந்மஹாமேன்மைகளை யுடையவனுனவென்றபடி. அரவு- நாகத்தை, திருவனந்தாழ்வானை யென்றபடி. அணைபான்- ஸயநமாகவுடையவனுன்ட்ய. அணை- ஸயநம், தாள்வாய்- திருவடிகளிலே, தாள்கள்- திருவடிகள், வாயென்பது- இடம், காள்வாய்- நாளிடத்திலே, தினங்களிலேயென்றபடி. வாய் தினமுமென்னை. மலரிட்டு- புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, நாடீர்- தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப் பாருங்கோளென்றபடி. ॥சா॥

நாடோறும்- நாள்தோறும், க்ஷீரஸாகரத்திலேபோலே ஸ்ரீமந்நாராயணத்திலே ஸ்ரீதிவ்யாயுதத்தாலே நாடோறுமென்கிறார், வாடாமலர்கொண்டு- வாடாதபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, ஸ்ரீகிரீடாதிகராய் சுற்றுநின்றுகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணர்களான புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டென்றபடி. நாடீர்- தேடுங்கோள், தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாய்க்கொண்டவனை யாராயப்பெறுங்கோளென்றபடி. அவர்நாமம்- அந்தகுணங்களையுடைய திருநாமங்களை, பாடீர்- பாடுங்கோள், 'வஸுதேவஸுதாயநமஸ்தே, என்று ஸ்ரீகுணார்ணவஸ்தோத்ரத்திலே ஸ்ரீமந்நாராயணர்பண்ணுமாப்போலே ஸ்ரீமந்நாராயணர்பண்ணுங்கோளென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, அவன்திருவடிகளையேயென்றபடி. இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறதற்தோடே யநுபிப்பது, தாரீயவாக்யத்திலிருக்கிற ஏகாரம் த்ருதிஸமஸமாஸத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றுகையாலே யதுவாகாவிடிலுங்காரஸாத்யமிறே, பெறலாமே- நிஸ்ரேயஸஸாரநிவ்ருத்திவிவக்ஷாகமாகயடையலாமே, ஸுலபோபாயத்தால் பெறுகையில் ஸம்ஸய மில்லையென்றபடி. ॥ரு॥

மூ— மேபான்வெங்கடங்* காயாமலர்வண்ணன்* பேபார்முலையுண்ட* வாயான்மாதவனே* ॥சு॥
மாதவனென்றன்* றோதவல்லீரேல்* தீதொன்றுமடையார்* எசஞ்சாராவே* ॥எ॥

அ— (மேபான்) சுகவலீவ ஆடவாதீஅஉவியாய் ஸ்ரீயஃவகியாயிருந்த பேபார்முலைபுண்டவாயான் நம்முடைய வகூஷ்ராஷ்டிகாரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கவிற யமன்திருவடிகளி லடிமைசெய்யலாவதென்னில்? அவனன்றோ வஸ்ஆதநாஜநயநவிஷயகாஹதனுப் லவஃவஸ்ஆலப்க்கொண்டு திருமலையிலேபுகுந்துநின்றருளுகிறனென்கிறார்.

(மாதவன்) இந்தஹக்கியொமத்தி லநயிகாரிகள் மாதவனென்றுந் திருநாமத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் வாவெஆரிதாய்ச் சொல்லவமையும், சொல்ல ஹவஸ்ஐகெங்கபஃவிஸாயியாய் வராம ॥கூ॥

ஆறாம்பாட்டு.

இ— ஹக்கியொமவுகாரமொன்றுஞ்சொல்லாத விப்பாட்டு இப்பகாரணத்திலே யஹாமதமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (சுதவலீதர்சியால) இவ்வவதாரிகையிலே சுதவலீதர்சியாலே ஜிதீபவாஹமும் ஸ்ரீயஃவகியமஹத்தாலே மாதவனென்றதும் வ்யாவ்யாதம், இப்பாட்டுக்கு பூயஃவாஹாஸ்யஃமென்றுமே விவெயமென்றுகாட்டுகைக்காக கதிதாவாஹநீரபதனைபு மிச்ஸாஸகாவாகூத்திலே சேர்த்தவருளிற்று, வ்யாஜவொஹத்துக்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸ்ரீவிதர்சியால்) ॥கூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

வஜிவஃாயஃத்துக்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (ஹக்கீதர்சியால்) ஓதவல்லீரேலென்று திருநாஜவஃகீதஃநத்திலுங்கூட வாஜஸ்ருஃத்தை யத்ருஷ்டமிதமாய் நிவெஃஸிக்கையாலே ஹக்கியொமத்தி லநயிகாரிகளும் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இங்கு நயிகாரிகளென்றது- வஜிவஃணஃஹக்கியொமத்தி லநயிக்காரிகளென்றபடி. இத்தால் கீழ்ஹக்கியொமவுகாரங்களை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே அதில்வஜிணஃாயிகாரிகளல்லாதார்க்கு கதஸ்ருஃவாயத்தை யருளிச்செய்கிறரென்று வஸாதிவஸ்துனிவேத. பேச்வல்லீரென்னாதே ஓதவலவீரென்று நிவெஃஸித்ததுக்குத் தாதுபஃமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்தில் தர்சியால்) ஓதனென்றது- வாதம்தோஷாரண ரஜிவாயுயநவாமாகையாலே வாவெஆரிதகவம்ஹுவாதிதமாகிறது என்றுகருத்து. இந்த வாவெஆரிதாய்ச்சொல்லுதகபாவது- வஸாவஸவாஹிநிபான வஸாகூடஹக்கி தங்களுக்கில்லாமையாலே தாங்கள் வீதவெஆரிதராய் வுபதேசஞ்சொல்ல யோக்யதாதிருக்கத் தயாவியஹக்கிதான்கள் சிலர்சொல்லக்கண்டு தங்களுக்கும் அதில் ஸுவிதிறந்து தாங்களுமவர்களோடேகூடியவர்களை யநுகூரித்துச்சொல்லுகை. உதாரணஃத்துக்குத் தாதுயஃமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமவஸ

மூ— காயாமலர்வண்ணன்- சுதவலீவல்லபணஃனை, காயாவென்று சுதவலீ, மாதவன்- ஸ்ரீயஃவகியான நீலவிஜவநிஹமான திருமேனிக்குப் வாஹர்மமுண்டாம்படி விஜ்ஞாவ்வவஹாஜவிரோதமான ஜகஜ்ஜீவ்யோடே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டனாகையா லுபயாதிகரணனென்றபடி. உபஃதாரணத்ருஷ்டாந்த நிரவயிகஹக்ருஜ்ஞாஹணனென்கிறது, பேய்- வதிதவிஷநெயிஞ்ஞுடைய, ஆர்- வதிணஃமான், விஷவதிணஃமானென்றபடி. முலையுண்டவாயான்- வஸாநத்தைப்வாநம்பண்ணின வாயையுடையவன், வதிதவிஷநெயிஞுடைப் விஷவதிணஃமான வஸாநத்தை நிவீஃபஃமர்க்கிஞ்போலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரகபான வாக்ருதியை நிவீஃவெஃபாக்கவல்ல வாஜீயாயஃத்தையுடையவனுன கூஷ்ணனென்றபடி. வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே, மேயான்- மேவியகிஃக்கிறவன், மேவுகை- கூஜரிக்கை, எல்லாரையும் தன்திருவடிகளை யாஸ்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக்காகப் பொருந்திவகிஃயாகின்றா னென்றபடி. இப்படி கூஷ்ணன் பூதகூவிஷபனுபிருக்கையாலே நிரகிரயவஹக்கியொதிகமாக வுங்களுக்கு அவன்திருவடிகளி லடிமைசெய்யக் குறையில்லையென்றுகருத்து. ॥சு॥

மாதவனென்றென்று- மாதவனென்னென்று நிரஹங்காரமாக, ஓஓத துலைக்கு, ஓதுகை- வாவெஆரணாநுஷ்டாரணம் வேதஜ சொல்லமாட்டிதோளாகில் வாவெஆரிதராயாகிலும் சொல்லுகைக்கு என்றபடி. வல்லீரேல்- வல்லிதோளாகில், யதிஸம்ப்ரதாயத்தில் வாவெஆரணஃஹக்கியொமத்தி லுங்களுக்கயிகாரமில்லையாகில் சாபவஸாதத்தையாகிலும் நிரஹங்காரமாகச்சொல்ல வல்லிதோளாகிலென்றபடி. தீது- வாவங்கள், வாவெஆரணஃஹக்கியொதிகமாக ரஜஸ்தமோவியகரஹக்கியாவிஷயஃஹங்காரத்தில் வேரூதிதங்களான வாவங்களென்றபடி. ஒன்றும்- ஸ்வல்பமும், அடையா- உங்களோடுக்கிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நழுவிப்போமென்றபடி. ஏதம்- வாவங்கள்,

மூ—சாராவேதங்கள்* நீரார்முகில்வண்ணன்*-போராேதுவார்* ஆராமரரே* ॥அ॥

॥எ॥

ஆ— ஐஸ்வர்யமான லவ-ஜவாவங்களும் நமக்குமென்கிறார்.

(சாரா) கவகூ ஷுரானநாங்க ளயிகாரிகளோவென்னில்? யாவர்சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லார்? அவர்களிறையித் திருநாமஞ்சொல்ல வயிகாரிகளான லாகூ ஷுராகிறரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுவார் யாவர்சிலர். அவர்கள். நிரஹஸஹஜ்ஞ கீவைஷ்ணகராய் என்றுமவன்திருவடிகளிலே அடிமைசெய்பவர்களென்றபடி. ॥அ॥

பேறுவரென்றுமாம்.

இ—லெகுகையஜ்தாதியால் லெகுகபத்துக்கு லாகூஷாத்தாயும் வாதிவஜத்திலை லஜராவிவமான லெகுகையத்துக்கு வரிவகுணஜ்ஹஜ்தியாம வருகிவைஷ்ணநஜராவும் லெகுகபத்விரோயிபாயென்றது. ராஜகுயத்துக்கு வரிவகுணஜ்ஹஜ்தியாம வருகிவைஷ்ணநஜராவும் லெகுகபத்விரோயிபாயென்றது. ராஜஸிகவயத்தெந்த, வரிவகுணஜ்ஹஜ்தி வருகிவைஷ்ணநஜராவும் லெகுகவிரோயிபாயென்றபடி. யஜர— இங்கு தாயகராவிவமான வரிவகுணஜ்ஹஜ்தியாமராவ லெகுகையத்துக்கு லாகூஷாத்தாயும் வாதிவஜத்தில் லஜராவிவமான லெகுகையத்துக்கு வரிவகுணஜ்ஹஜ்தியாம வருகிவைஷ்ணநஜராவும் விரோயியாயென்றபடி. வரிவகுணஜ்ஹஜ்தியாம தாயகராவிவமானாலும் வாதிவஜராஷராயலெகு வெஷநவெஷமாகையாலே அதுவும் லெகுகபத்ராஜஸவாவுமாகக் குறையில்லையிறே, வருராஜ்ஞ வராஜவுமானென்றது- வரிவகுணஜ்ஹஜ்தி வருகிவைஷ்ணகராஜ்ஞ ராஜஸ்ஹாவிவஜத்நராவிவகையத்தில் வருயுவுதிக்களாயும் காயகாரவருவதிக்ஷுரோணங்களாயுமுள்ளனவயான. என்றபடி. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

பேராேதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தநவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுகை வாநராதிகர்ணத்தே வகதரிப்பிக்கிறார் (சுவகூஷுரிதாயியால்) திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யொருவெகியுண்டோவென்கிற ஸம்லெகுபைப் வரிஹரிக்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலேவாநராதிகர்ணத்தே வகதரிப்பிக்கிறார் (யாவர்சிலரிதாயியால்) இந்தயாஜலெநயில் வருபதிவாதத்துக்கு வருயொஜநமிலக்ஷணமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையிதாயியால்) வருயஜ்ஞவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஹ்ருதாயியால்) வருகிவைஷ்ணகஸ்வரூபம் வரிவகுணஜ்ஹஜ்தி வருகிவைஷ்ணநஜராவ லெகுகவருக்வைஷ்ணகவாம் அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமவனிதாயியால்) ॥அ॥

மூ— தயாவியகாயத்திலிப்போது வருவுதிங்களென்றிக்கே கூவாகாரத்திலே வருவதிக்ஷுரோணவாவங்களென்றபடி. சாரா- உங்களையாஸ்ரயிக்கமாட்டா, நிஸ்ரூஷமாக நமஸ்கரிப்போமென்றபடி. ॥எ॥

ஆர்- யாவர், சிலஜநங்கள், நீரார்முகில்வண்ணன்- வாரிமவகுணஜ்மான தெவத்தின்லஹாவமுடையவ், வண்ணம்- லஹாவம், ஜமலஹவிஹாமம்ற வஸ்திக்கும்திவம்போலே உதகூஷாவகூஷவிஹாமமின்றியே லவ-ஜவிநாவவிஹாரவிதகலஹாவமான வாரிவகாரஷனுடையவென்றபடி. பேர்- திருநாமத்தை, ஓதுவார்- ஓதவல்லவர்கள், வாரிவகரிதாயாகிலும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி. நிகரன்றிக்கே திருநாமஞ்சொல்லும்படி. வாரிதியவருவுதி யுடையராயிருப்பாரென்னை, அவர்களென்றொருவஜதிஜ்யாஹாயஜ்ம். அவர்கள்- அந்ததிருநாமமுச்சரிக்கவல்லஜநங்கள், ஆர்ர்- எவர்களெவர்களாகிலும், எத்தனையவகூஷமான ஜநவுதிகளாயுடையவர்களானாலுமென்றபடி. அமரரே- தெவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப் வகிண-ரயிகாரிகளான வாகூஷுரே என்றபடி. எதங்கள்- தொஷங்கள், ஒருநாவே, ங்களுமென்றபடி. சாரா- அவர்களோக்கிட்டமாட்டா, நிதீபயொஜனைக்கு ஸமர்தராகமாட்டா நீரார்முகில்வண்ணன்பேர்- வகிவகஜ. ஓதுவார்ஆர்- வாரிவகரிதாயாகிலும் சொல்லுவார்யாவர்சிலர், அவர்களிதாயஜ்ம், ஆர்ர்- வகிவகஜ, அமரரே- நிதாயஹரிகளே, நிதாயஹரிகளைப்போலே லவ-வியலெகுகபத்களையும் லவ-கரவமும்பண்ணப்பெறுவரென்றபடி. எதங்கள்- அந்த லெகுகையத்வதிவாயகங்களாயுள்ள வாவங்கள், சாரா- அவர்களோக்கிட்டமாட்டா, அவர்களுக்கு லெகுகையத்வதிவாயவங்களெல்லாம் நிஸ்ரூஷநிவுதிங்களாமென்றபடி. ॥அ॥

மூ — அமர்க்கரியானைத்* தமர்கட்கெளியானை* அடர்த்தெழுவார்கட்* கமராவினைகளை* ॥கூ॥
வினைவல்லிருளென்னும்* முனைகள்வெந்நவிப்பிபாஞ்* சுனைநன்மலரிட்டு* நினையின்னெடியானே* ॥யி॥

ஹ— (அமர்க்கு) கூநாஸ்ரீகரான தெவாதிகளுக்குங்கூடவரியனு யாஸ்ரீதர்க்கெளியனுயிருந்தவனை கூநரூவ்யொஜநமாய்க்கொண்டோ ரஞ்ஜலீஸ்தரம் பண்ணவமையும், மெகைகயஸ்ரீரோயிகளெல்லாம் போமென்கிறார். ॥கூ॥

(வினை). திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லி யழகியமலர்களைக்கொண்டவன்திருவடிகளிலே பரிமாறியவனை ஹெஹயக்ரமாகநினையுங்கோளென்று வ்ருஹ்தமான ஹஸ்தியாமத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறார். ॥யி॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— அமரந்தாழுவார்களுக்குளன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூநரூவ்யாதியால்) இத்தால் கீழே வரிவரணர்யுக்தியுபக்ருமமாகத் திருநாமஸங்கீர்த்தநமருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே யநரூவ்யொஜநவ்ருணாதிகளை தத்பூர்வமாக வாருளிச்செய்கிறரென்று ஸம்ஹிகரஹஸ்யமிவிடை. அமரவினைகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகைகயஸ்ரீதர்யாதியால்) இங்கும் வரிவரணர் வக்ஷ்யமாணஸ்ரீவைஷ்ணவஸாமாந்யதர்மங்களான என்றபடி. மெஷம்வ்யக்தம். ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

சுனைநன்மலரிட்டுனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரஸ்ரீதர்யாதியால்) திருமந்த்ரமென்றது. வ்ருகரணமவ்யாஹ்ருதிப்ரணவங்களை, த்ரிபதாவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனேவ்ருவேஹதர்யாதியால்) நாமேரன்கிறபாட்டைக்கொண்டு இப்பாட்டு வாசரர்க்கியன்றேவென்னவித்திருவாய்மொழியை நிமஜிக்கிறதாகையால் வாசரர்க்கிஷாஷமில்லையென்று காட்டுகிறார் (வ்ருஹ்தமானவிதர்யாதியால்) ॥யி॥

நிகமனம்.

அடியார்க்கருள்பேறென்கிறதற்கு சடகோபனருள்சூடும்படியாவென்கிற விஸ்ருஷ்டாத்தோடு வழுவி

ஸ— அமரர்க்கு- தெவர்களுக்கு, மேலேதமர்களென்கையாலே இங்கு கூநாஸ்ரீகரான தெவர்களுக்கென்றுவிவக்ஷிதம், அரியானை- கஸாக்ஷாத்காரத்தை, கூநரஸ்ரீகராகில் "யஸ்யாயம்ஹ்ருதயாந்ருவ்யூஹாஜாநாதீவாரவிஷாதஸ்தம்" என்கிறபடியே. கதிஸயிதஜ்ஞாநரான வ்யூஹாதிகளுக்குங்கூட துஷ்ப்ராவலனென்றபடி. தமர்களுக்கு- வ்யூஹ ர்க்கு, கூபரிதருக்குரென்றபடி. எளியானை- வாத்ஸல்யஹனை, கூபரயிக்குமவர்களாகில் "வாத்ஸல்யம்நாம, வொஹ்ருஷ்டதாவதஜாதி, ஔளஷ்ட்யநிமாதர்யம்" என்கிறபடியே உசிதவிஷயாவதர்ப்பராதே பவர்களுக்கு வாத்ஸல்யனவனை, அமர- வ்யூஹிகமாக, வ்யொஜநாஸாதாரணத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகையன்றிக்கே கூநரூவ்யொஜநமாக என்றபடி. தொழுவார்கட்கு- வ்ருணாதம்பண்ணுவார்க்கு, வினைகள் கூடர்ங்களாணவை, வரிவரணர்மகிமாவிரோயிகளான வாவந்தங்களென்றபடி. அமர- கில்லாகதிஸயிக்குமாக. நமஸ்கரிப்போமென்றபடி. ॥கூ॥

வினை- வாணரூவாவரணர்வகதர்ங்கள், வல்- வ்ருவைதமான, இருள்- கூயகாரம், கஜ்ஜாகநரூயாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களென்றபடி. என்னும்- என்றுசொல்லப்படுமவையான, கதர்ாவிதெரூகளைச்சொன்னவித வாஸநாரூபவ்ருத்திகளைப்பங்களுக்கு முவயகாணம். முனைகள்- கூட்டங்கள், முனையென்றுகூட்டம், வெறுவிப்போம்- ஹீக்ஷங்களாய்ப்போம், ஹீக்ஷோதிப்போமாப்போலே கதிஸயிக்குமாக நிவ்ருத்திங்களாமென்றபடி. இதுவெதாத்பர்யம், ஆகலால் நினைவினென்று மேலேயநுஸந்திக்கிறது, சுனைநன்மலர்- வாத்ஸல்யைக்களிலுண்டான நல்லவர்ஷங்களை, சுனை- வாத்ஸல்ய, வாத்ஸல்யஜலமாயிகாதிகளான கதிநீபகரவர்ஷங்களையென்றபடி. இட்டு- வஸவிடர்த்து, நெடியானை- தீர்க்கபரிவ்ருடரானவனை; ஸ்ரீதரனெனக்கடியேன், நீங்களொருக்கால்நினைத்தால் பின்னை யாவசர்காலமும்மறவாதே யுங்களை நினைத்தபடியேயிருக்கும் வஸாவலனெனவினையென்றபடி. நினைமின்- வெவயர்தமாகநினைபுங்கோள், ஸ்ரீதிவரிவர்தமாக ஜபநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. ॥யி॥

மூ—நெடியானருள்சூடும்* படிபான்சடகோபன்* நொடியாயிரத்திப்பத்* தடியார்க்கருள்பேறே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரண்ம்.

அ—(நெடியான்) இத்திருவாய்மொழிவல்லா ராழ்வாரைப்போலே நெடியானருள்சூடும்படி யாவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வ்யாமோஹத்தால் மூழ்த்தவழுத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரைப்போலேயிதுவுமியல்) ॥கக॥

ந— நெடியான்- ஸர்வஸ்மாத்தினும் ஸ்ரீபரத்வகியினுடைய, அருள்சூடும்படியான். கூரிவெயை ஸ்ரீயஹ வகிக்கும்வஹாவரான, படி- வஹாவம், அவனுடையகூரிவெயைப்பெற்று அதுதன்னையே வாஹநிகளா ஸ்ரீயஹ வகித்துக்கொண்டு கநமயிக்குமாப்போலே நிரதிசயபோக்யமாக வநுபவிக்கும் வஹாவரா னவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நொடி- உக்திபான, நொடியென்று உக்திக்குப்பேர், ஆயிரத்-வஹாஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்நூறகம், அடியார்க்கு- இதைபஹ்யவிந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, அருள்பே று- கூவாவ்ருத்தி, இப்பத்தால் வாதஸ்வாஷ்கூவாவ்ருத்தி பலஸ்வரூபமாவிதியென்று வ்யுத்பத்திக்காக வேதாவேதார்த்தவிதாரணரெகூவாவர்ரும், இது வேகவேயுங்காரும், 'வேதாவேதார்த்த விதாரணரெகூவாவர்ரும்' வேதாவேதார்த்தவி

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்காழியான்* அருட்டருவானமைகின்றனதுமதுவிதிவகையே*

ஆ—(அருள்பெறுவார்) இனிதன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியைத் தன்றிருவுள்ளத்தோடேகூட

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஆழ்வார் அஞ்ஞாறையடைநாலைதடங்கி வருவதாக நாலுவகைத்தங்களாய்ப்போந்த வாஷ்மோ கவாரம்வமெல்லாம் நீங்கி வாழ்வுவிதராய் தாம் வரிவடிணக்கிநாலுராய் அவ்வளவிலேதில்லா தே முன்புதான் வீடுமின்முற்றிலே யாவகாரித்துவைத்த வாகியொழத்தினுடைய வருகாரவிசேஷங்களை வாஜ்ஜிதநாஜீவநாசயத்மாக தம்முடைய கைவல்யவைபவத்தாலே விரோதமாகநிரசிப்பதும் செய்தருளின பின்பு மேற்சொல்லவேண்டுவ தொன்றுமில்லாமையாலே யிவ்வளவிலே யிப்பிரபந்தம் தலைக்கட்டலர்யிருக்க; அருள்பெறுவாரிதுவாதியாலே பிணைபடுஞ்சிலவற்றைப் பேசவுவகாரித்கை யவஸ்யகமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியையென்றது) தம்மைத்திருநாட்டுக்குக் கொண்டுபோக கூரிக்கிறபடியையு மிப்படி தான் கூரிதனையிருக்கச்செய்தேயும் 'ஜ்ஜாவெவாஹவ வஹிநாம்' என்கிறபடியே யிவர்தாமாக தன்னையாஜ்ஞாவிக்கவேணுமென்று தம்முடைய ஜ்ஜாவ்ரதீக்ஷனைப் க்கொண்டு வரதம்தனையிருக்கிறபடியையு மென்றபடி. கீழ் வாகியொழவாகாரங்களை யாவதிஷ்டித்துக்கை யொழிந்து சாதுவாரைதீர்ந்தவநதர மாழ்வாருக்குத்தம்பக்கல் விடாய்மிஞ்சிவருகிறபடியைக்கண்டு வரதிவாரவாஷணிவரிற்காட்டிலும் தான்விடாயுடையனுப் யிவரையிப்போதே திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வேணுமென்றுபதறி யிப்படிதான் கூரிதனைலும் யிவராகத்தன்னை யாஜ்ஞாவித்தபின்பு தானிவரைக் கண்டுகொண்டு போகவேணுமென்றிங்ஙனே யிவர்பக்கலிலே தனக்கொரு கிங்கரவ்யதிரவத்தை யாசைப் பட்டவவரவ்ரதீக்ஷனைப் நிற்கிறபடியைக்கண்டு மிகவும்வீதராய் இப்படியவன் தன்றிறத்தில்செய்தருளுகிற விவ்ரகாரங்களையெல்லா மந்தரிரவயிகவீகி யுள்ளடங்காமையாலே தம்திருவுள்ளத்தோடேபோ யநுபவிக்கிறரென்றபடி. இத்தாவித்திருவாய்மொழிக்கு வாமதீவ்ரவாதெவுமகவுமென்கிற மஹவ்ருணம் வ்ருத்தி யாதவுமென்றதாயிற்று.

மூ— அருள்பெறுவார்- கூரிவெயைப்பெறுமவர்களான, வரதிவாரவாஷனுடைய நிரவயிகவெவையைப்பெறுகையே தங்களுக்கு நிரதிவகமாகவுடையவர்களான வென்றபடி. அடியார்- மொஷகுஜ்ஜாநரவிகரான வரதிவாரவதர்க்கு, தம்மடியனேர்க்கு- தங்களுடைய மொஷஹதிகளென்வெனக்கு, தங்களுக்கே யவஸாயாரணமொஷஹதினை வெனக்குளென்றபடி. அடியேனென்கிறவவத்துக்கு அடியனேனென்று ரதிவழுண்டு, கீழ்பமொஷகவிஷயே நிரதிவகமாகவுடையனுபிருக்கிற வெனக்குளென்றபடி. அருள்தருவா னென்று மேல் வகஷ்யமாணமானவாஹத்துக்கு வாரதிமாக தம்பக்கலுள்ள வெஹதாவைச்சொன்னபடி, "நீக்க மில்லாவடியார் தம்மடியார் அடியாடியாரெங்கோக்கள்" என்றும், தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்க என்றும், நான்சொன்னவற்றைமே நினைத்திருக்கிறனவமென்றுகருத்து. ஆழியான்- திருவாழியாழ்வானை தன் க்குநிரதிவகமாகவுடையவன், திருவாழியாழ்வானைக் கைவிடிலன்றே சூழ்நிதரைநான் கைவிடுவதென்று காட்டுமாப்போலே கையுந்திருவாழியுமாய்நிற்கிற வவிவக்ஷாரணனென வென்றபடி. அருள்தருவான்- வரவா ஜாகிரபத்தைத் தரக்கடவனாக, திருநாட்டில் வவாரணாரவிந்த விஹாரமாகிற சிஹாவலிஜ்யையத் தந்தருளக் கடவனாகவென்று வையாவலி காயர்ம், அமைகின்றன்- வையாவ்ருதனாகின்றன், வரிவக்ஷவாஹவுயனாகி ன்றனென்றபடி. அருள்பெறுவார் தம்மடியனேர்க்கென்று ஹாமவதர்களை யருள்பெறுவாராகச்சொல்லி யவர்களுக்குமடியேனெனவெனக்கு அருள்தருவானைமகின்றனென்கிறவிதத்தால் என்னுடைய வஞ்சிகள்பக்க லவன்செய்தருளினகூரிவெ யென்னளவாக வெள்ளமிடாநின்றதென்று கருத்து. அதிலடியாரென்கிற வெ ஹாவவநந்தாழ்வு மவர்களெல்லார்பக்கலும் பண்ணுமருளை யென்னுருவன்பக்கலிலே செய்தருளாநின்ற னென்றபடி. அது- அந்தவஜிஜ்யைத் தந்தருளுகையானது, நமதுவிதிவகையே- நம்முடையவியல்வு காரமே,

பூ— இருடருமாலூலத்துளினிப்பிறவியான்வேண்டேன்மறுளொழிமடநெஞ்சேவாட்டாற்றுனடிவணங்கே॥

ஆ—வநுலவிக்கிறார், எம்பெருமான்றன்னருள்சூடும்படியான வடியாற்கடியேனுபிருக்குமிதுவே படியா யிருந்தவெனக்கு ஆழியான், நிரவயிகவஹ்ருயியைத்தருகையாலே சமைந்திராநின்றான், அதுவும்நான்சொன் னபடியே செய்தருளக்கடவனுயிராநின்றான், ஆனபின்பு இனியிந்தவஹ்வாஸத்தை நான்வேண்டேன், நீபு யிந்தவஹ்வாஸத்தைவிட்டு அவன்நமக்குத்தந்தருளுகிற தன்திருவடிகளாகிற வஹ்ருயியக்கொண்டு. அந்தவ ஹ்ருயியைபநுலவியென்று தம்முடையநெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார். ॥க॥

(வாட்டாற்றான்) வாட்டாற்றானுடைய திருவடிகளைபநுலவித்துக்கொண்டு வந்தியைபகுத்தைப்போக்..

முதற்பாட்டு.

இ— வ்யுஷ்டிவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றன்னி தூதியால்) இங்கு தன்னை ன்றதுவுலாயிற்கும், இதுவேபடியாயிருந்தவென்றது- இதுவே ஸ்வரூபமாயிருந்த வென்றபடி. அருள்தருவா னுமைகின்றனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகதூதியால்) சமைந்திராநின்றனென்ற து- வரிவஹ்ருயியை யிராநின்றனென்றபடி. அதுநமதுவிதிவகையே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அதுவுமிதூதியால்) தூதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதூதியா ல்), மருளொழிநீனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயும்ஹதூதியால்) வாட்டாற்றானடிவணங்கு வன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (அவன்நமக்கிதூதியால்) ॥ங॥

✻இரண்டாம்பாட்டு.✻

வாட்டாற்றானடிவணங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டாற்றானுடையதி தூதியால்) மாலுலப்பிறப்பறுப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ருயியைபிதூதியால்)

பூ— நமது- ஸ்வரூபம், வியிர்- ஸ்வரூபம், வுதம்தானைதான் நினைத்தபடியன்றியே நாமாஜ்ஞாவித்த படியே செய்தருள்வானுயிரானென்றபடி, நமதுசொல்வகையே யென்னுதே நமதுவிதிவகையே யென்றத் தால், 'ஜ்ஞளஸ்ரீநிராதர்ஹ்ருய கிங்கரளஸ்ரீவஹ்ருயிதள । ஸ்ரீஸ்ரீவெய்ராஹம்தவவஹ்ருயிநாம்" என்கிறகணக்கி லே நம்பக்கல் வாத்ஸல்யம்தூரவஹிகளுப்பக்கொண்டு ஸ்ரீஸ்ரீவரதீக்ஷனுயிராநின்ரு. னென்றுகருத்து. இனி- அவனிப்படி நமக்கதிதைவயுனபின்பு, இருள்தரு- ஸ்ரீஸ்ரீநத்தைத் தந்தருளுமதான, இருக்கவிருக்க ஸ்ரீஸ்ரீநத்தைபுண்டாக்குமதான வென்றபடி. இது வைதர்மஹ்யவிபரீதணம். இது உத்பாராதரஜ்ஞா நாவாதிகமரகையாலே இதில் பிறவிவேண்டேனென்றநபிக்கிறது, மா- ஜ்ஞமத்தான, வவ-ர்ஹிகளுக்கொது ங்கி வதி-க்குமாப்போலே பிதில்லாதவிடம் பார்த்தொதுங்கி வதி-க்கவொண்ணுதபடி. யநஞாயாஜ்விவஹ் ரமனவென்றபடி, ஞாலத்துள்- ஜகத்திலே, வரகுதிஜ்ம்பயத்திலே யென்றபடி. பிறவி- ஜந்தத்தை, இந்த ஸ்ரீஸ்ரீநத்தி விருப்பையென்றபடி. யான்- அவனுடையவஹி ர்ரூபத்தையறிந்த நான், வேண்டேன்- கவை கூடியேன், 'இழிபட்டோடுமுடலினில்பிறந்து தன்சீரையான்கற்று' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணவஹாஸ்ரரூவி யாலே முன்பிறந்த ஸ்ரீஸ்ரீநத்திலிருப்பை யவெகூடியேனென்றபடி. மடநெஞ்சே- எனக்குஹவுமானஜ்ஞஸ்தை, மடம்- ஹவும், நீமறுளொழி- நீசஜ்ஞாநத்தையொழித்துவிடு, மறுள்- ஜ்ஞாநம், 'தீவினைபுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்ரல், திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து, கைதாழக்கூடுங்கொலென்று மென்சி. ந்தனை" என்றுனக்ஸ்ரீயாரணமாகவுள்ள வவ-ர்வதாரஸ்ரீஸ்ரீமயவிபரீதமான வஜ்ஞாநத்தை யினியொழிந்து விடுவென்றபடி. ஸ்ரீவரஹ்ருதாழ்வானைபுங்கூட மபவ்கப்பண்ணினதாகைபாலே ஸ்ரீதர்ரூபவிபரீதமான விஷ்ணு ஸ்ரீஸ்ரீத்திலே கவ-ர்வதாரஸ்ரீஸ்ரீமயமடியாகவுமிருக்கநினைக்கை வம்பிதகூடுதுமன்றென்றுகருத்து, வாட்டா ற்ரான்- திருவாட்டாறுளென்கிற திவ்யதெஸ்ரீத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீஸ்ரீயினுடைய, அடி- திருவடிகளை, வணங்கு- வரஹீஸ்விதுவெஸ்விக்கப்பார், அதாவது உன்ஸ்வாதம்தூரத்தைவிட் டவன்திருவுள்ளத்தை யநுஸரித்தவன்திருவடிகளை யநுஸ்விக்கப்பாரென்றபடி. நம்மை திருநாட்டிலேகொண்டுபோகைக்காக திரு வாட்டாற்றிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவன்திருவடிகளை யநுஸ்விக்கப்பாரென்றபடி; ॥கூ॥

ஏ—வாட்டாற்றானடிவணங்கிமாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்* கேட்டாயேமடநெஞ்சேசகேசவனெம்பெருமானைப்*
பாட்டாயபலபாடிப்பழவினைகள்பற்றறுத்து* நட்டாரோடிபல்பெழிந்துநாரணனைநண்ணினமே* ॥உ॥
நண்ணினநாராயணனைநாமங்கள்பலசொல்லி* மண்ணுலகில்வளமிகவாட்டாற்றான்வந்தின்று*

ஆ—குகைக்காக வவனைபவெகூவித்தும் கூவெகூவிதபடியே வந்சீவாயகத்தைப்போக்கி சனுவாநாஜியாரு
காயிருந்த நாட்டாருடைய வருவூநத்தையொழிந்து ஹமவம்உகயாரணராய். அவனைவந்து வராவிக்கப்
பெற்றோமே நெஞ்சே, நமக்குவிளைந்தவுஜி கண்டாயேயென்கிறார். ॥உ॥

(நண்ணினம்) நாமங்கள்பலசொல்லிக்கொண்டவெகூவித்து மாராயணனை வராவிக்கப்பெற்றோம்.

இ—பாட்டாயபலபாடியென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (அவனையவெகூவித்துளன்று) பழவினைகள்
பற்றறுத்துளன்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிசசெய்கிறார் (கூவெகூவித்தபடியேபயிதாஜியால்) நாட்டாரோடியல்
பொழிந்து என்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (சனுவாநாதாஜியால) நாரணனைநண்ணினமென்கி
றதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (ஹமயிதாஜியால) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே கூவிஷுசொன்னவ
காரங்களைச்சொல்லி யநுஹவித்தவரிப்பாட்டிலே கீழவன்றிறத்திலசசெய்கருளின வுபகாரவரம்வெரி
களை யநுஹவிக்கிறாரென்று வம்மதியும் வதிவிவிதையாயிற்று. ॥உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

சொல்லியென்கிறதற்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கொண்டவெகூவித்தென்று) இன்றுளன்கிற

ஈ—வாட்டாற்றானடிவணங்கி. திருவாட்டாத்திலெமபெருமானுடையதிருவடிகளை வெவித்துக்கொண்டு; அ
வன்திருவடிகளை யநுஹவிததுக்கொண்டென்றபடி. மாஞாலப்பிறப்பு- உஹாவுயிரியிலே ஜநத்தை, வம
வாராசரயத்தில் ஷ்டிகிபை என்றபடி. அறுப்பான்- வெஹிக்கைக்கிவே உபுடையவனுய், அறுப்பானென்றதை
வநுபூ தாபாஜஸுவம். இதிற்குப்பாடியென்கிறத்தீதாடேயகயம். கேசவன்- கெசரிவஹதாவான, கெசரியை
நிரவஹித்தாப்போலே நம்முடைய விரோயிகளை நிரவஹிக்குமவனனவென்று கருத்து. எம்பெருமானை-
கூவகூவாஜியை, பாட்டாயபலபாடி- பாட்டாயுள்ளவை யவிநகங்கள்பாடி; வூதிஷுஷுத்தாலும் ரவவெஷுத்
தாலும் வெஹாவியங்களாக கூவுங்காரிகவஜபவிஜங்களான பாட்டுகளவிநகங்களைப்பாடியென்றபடி. கூ
ஷுனவெஷுதாம்பண்ணியென்னுமாப்போலே யெம்பெருமானை பாட்டாயபலபாடியென்று ஜிகரி-ருக்கவம் ஏ
ஜீவஹாவாவுஷுவெவஜும், எம்பெருமானை பாட்டுகளாலே கூராயித்துளன்றபடி. ரஜணீபங்களானவஸ்
திகளாலே யயன்நம்முடைய வவெகூவிகமெல்லாஞ்செய்கையிலே கூவிஷுவெஞ்படி பண்ணியென்னை. ப
ழவினைகள்- கூநாஜிகஜ-ங்சளை, பற்றறுத்து- வம்வையமறும்படிபண்ணி, பற்று- வஸவையம், வவாவநா
மாகப்போக்கியென்றபடி. நாட்டாரோடு- கூவநாவாஷுநவராயணனான வளகிகூரோடு, இயல்பு- வூவூதி
பை. அவர்களோடேகூடத்தானும் கூவநாவாஷுவிநகவூவிபாஜநமாக வூவஹரிக்கையை யென்றபடி. ஒ
ழிந்து- பறுவலிடாதபடி கைவிட்டு, நாரணனை- நாரஙகளுக்கெல்லாம் நிரவாயிகமான உவாயமும்
வஜமுமாயிருக்கிற ஸ்ரீபஃவெகியை, நண்ணினம்- சேர்ந்தோம். வாவானிகவிஷுஷுந்தட்டாதே ஜகூரை
ப்போலே நிரஙகுசமாக வநுபூவித்கப்பெற்றோம், மடநெஞ்சே- எனக்குவவூமான ஜநவஷு, கேட்டாயே-
அவன்செய்தருளின னிவ்வுபகாரவரம்வெரிக. ளிருந்தபடி கேட்டாயோ, இங்கு கேட்டாயேயென்றது
கேட்டாயோ வென்றபடி. இது தாம்சொல்லுகிற வஜஷுத்தின் மளவத்தை வூஜிப்பிக்கைக்காக வருவி
க்செய்கிறபடி. ॥உ॥

நாமங்கள்பலசொல்லி- வாகூவஸளவஹவஸளநுயஷுஜஹளஷாயஷுஜிகளுக்கு வரகாரகங்களான திரு
நாஜிங்களைநகங்களாச்சொல்லி, தத்தகுணவரகிவாஜுகநாஜிங்களைச் சொல்லியவெகூவித்தென்று தாத
யஷும், நாராயணனை- வஸவஷுவரகாரநிரகிரயபவஹாவுனை ஸ்ரீபஃவெகியை, நண்ணினம்- சேரப்பெற்றோம்
கண்டநுஹவிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. மண்ணுலகில்- வஜிவிலாகத்திலே, வளம்மிக்க- வம்வத்துமிருந்தி
ருக்கிற, வளம் வம்வத்து, வஜிவிலாகவாமாகையாலே திருநாட்டிற்காட்டிலும் ரகூகளுனவலுக்கு ரகூஜ
ஜநவாஹவம்வத்து மிருந்திருக்குமதான வென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றைத்தனக்கு நிரவஹ
காமாகவுடைய வவெஷுரன், வந்து- நாம்கடந்துசேபாகவேணடும். தொமெல்லாம். தாம்கடந்துவந்து
க்செய்கிறபடி.

நாமங்கள்பலசொல்லி- வாகூவஸளவஹவஸளநுயஷுஜஹளஷாயஷுஜிகளுக்கு வரகாரகங்களான திரு
நாஜிங்களைநகங்களாச்சொல்லி, தத்தகுணவரகிவாஜுகநாஜிங்களைச் சொல்லியவெகூவித்தென்று தாத
யஷும், நாராயணனை- வஸவஷுவரகாரநிரகிரயபவஹாவுனை ஸ்ரீபஃவெகியை, நண்ணினம்- சேரப்பெற்றோம்
கண்டநுஹவிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. மண்ணுலகில்- வஜிவிலாகத்திலே, வளம்மிக்க- வம்வத்துமிருந்தி
ருக்கிற, வளம் வம்வத்து, வஜிவிலாகவாமாகையாலே திருநாட்டிற்காட்டிலும் ரகூகளுனவலுக்கு ரகூஜ
ஜநவாஹவம்வத்து மிருந்திருக்குமதான வென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றைத்தனக்கு நிரவஹ
காமாகவுடைய வவெஷுரன், வந்து- நாம்கடந்துசேபாகவேணடும். தொமெல்லாம். தாம்கடந்துவந்து

மூ — விண்ணுலகந்தருவாணெய்விரைகின்றான்விரிநிலைகளே* யெண்ணினவாறுகவிக்கருமங்களென்னெஞ்சே** என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திவ்விருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து*

ஆ — அதின்பேலே அவன்தானேவந்து நிலைநின்றுகொண்டு நமக்கு திருநாட்டைத்தருகையிலே விரையாநின்றான், நாம் 'இத்தைச்சிறப்' என்றுசொல்லுமிதுமேதாழ்வாகவிருக்கிறனத்தனை, ஆனபின்பு இனியவனை நண்ணிசேமையல்லோமோ நெஞ்சே இங்ஙனேயிருப்பதாருஷிகளி நமக்கு விளையக்கடவதான வுபதேசத்திலேதான் வினைவுண்டோவென்கிறார். ॥சு॥

(என்னெஞ்சத்துள்) வநகூழிவாழ்மியாழிவாஜீநவாவாழிவெஉமான திருநாட்டை நம்முடையசிறுமைபாராதே நமக்குத்தந்தருளுமோவென்னில? என்னுடைய நிகஷ்டமும் சிறுமையும்பாராதே யென்னெஞ்சள் இ— வதத்துக்குத் தாதயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (நிலஹஷ்தகுமாகவென்று) ஹஷ்கியாமாஷிமரதமரா வாயமன்றிக்கே யென்றபடி. விரையாகின்றானென்றது- கூரீயாகின்றானென்றபடி. இத்தால் முதற்பாட்டிலே திருநாட்டைத்தருகையிலே வரிவகூஷயுகயனானென்றவை நிப்பாட்டிலேயதற்கு கூரீயாகிற்கிறாரென்று ஹேயோபாதாகிறாரென்று வம்மகிவஷஹிவிலிலித. விதிவகையேயென்கிறதற்குத் தாதயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (நாமித்தையிதாஜிபால்) இதக்கு வமிதாகயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதாஜியால்) தாரீபவாஜத்துக்குத் தாதபஷ்மருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயிங்ஙனேயிதாஜியால்) ॥சு॥

* நாலாம்பாட்டு. *

நமக்கநடான்செய்வானே என்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகிறவிது அருள்தருவானைமநின்றான் என்று முதற்பாட்டிற்சொன்னத்தைக்கொண்டு வாநரஷ்திபன்றாரென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாதயஷ்ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (வநகெதாஜியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்குத் தாதயஷ்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைப ஜதாஜிபால்) இக்கு என் என்கிறவதும் வநிகஷஷ்டாநாவயாநமஹஷ்மென்று சருத்து, நிகஷஷ்டஷ்டாநாரூபகம், கிறுமைபாவாஹகம், இங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து

மா — இன்று- இதுக்குமுன்பு நாம்ஒரு மாநரதாயதும்பண்ணியறியாதிருக்கவிஹிதகமாக விண்ணைக்கு, விண்ணுலகம்- வாழவெஉத்தை, அங்கேயொரு குடியிருப்புசாதித்தையன்றிக்கே அந்தமிலாகத்தை யெல்லாமென்றபடி. விதிவகையே- வியிவரகாரமாக, நம்முடைய வாஜூாவரகாரத்திலேயென்றபடி. தருவாணெய்- தாதிஜவாய், விரைகின்றான்- கூரியாகின்றான், விரைகை- கூரிக்கை, என்னெஞ்சே- எனக்கநாவெவகாரணமானநெஞ்சே, நீயெனகுவகாரணமாயிருந்தநாகருமிக்கையால்வந்த வஷ்ஜியன்றேவிதெல்லாமென்றுகருத்து. இக்கநமங்கள்- இந்தகாயஷ்ங்கள், நாமவணையிங்கே நிரஞ்சமாக வநாவஹிக்கப்பெறுகையும் நாம்செல்லவேணுமெ மெஷமெலலா மயன்கடந்துவருகையும் திருநாட்டைத்தருகையிலே கூரிக்கையும் அதுநம்முடைய வாஜூாவரகாரமாகையுமாகிற விக்காபஷ்ங்களென்றபடி. எண்ணினவாறு- நாமெண்ணினபடிகாரமாக, ஆறு- படிகாரம், ஆகா- ஆகாதனவல்ல, நாமெண்ணினபடி வருகிறனவல்ல என்கை- இக்காபஷ்ங்களிங்ஙனே வமிப்பனவாக வஷுதத்திலேதான் நமக்குநிணைவுண்டோவென்றுகருத்து. ॥சு॥

என்னெஞ்சத்து- கூரபஹரணவாரஷ்ஷாஹஷ்ராவுதனும் ஸாஹரணவவிமலாஸாவிநயுமிருந்த என்சிநஸ்னிணுடைய, கவாலவஷ்வைம்யத்தால் மம்மாஜலமுமேபாலே என்வஷ்வைம்யத்தால் என்னெஞ்சவனுக்கு தாஜ்யமென்றுநானிருக்க அவன் என்வம்வைபவமெ தாவாகஎன்னெஞ்சை கூஷரியாகின்றானென்று கருத்து. உள்- உள்ளுக்குள்ளே, விடாய்பட்டவன் சமாயமானஸாரஷ்ஷிலே மேல்நீரைநீக்கி ஆழமுழுகிக்கிடக்குமாப்போலே என்னெஞ்சினுள்ளுக்குள்ளே புகுந்தானென்றுகருத்து. இருந்து- வாகிஷிகளைப், தன்னெமவிகாகியையும்நினையாதே இங்கே ஷ்ரிஸவைஜியாயிருந்து என்றபடி. இதுக்கு மொழிந்துஎன்கிறத்தோடேயநயம், வாஜூகிரணஷ்ரு வதுகாஜ்ஞாஷ்ணிஷ்வம்வகாரமே தகுமகவஷிலியாராஜநநம்ஹதவாஷ்ப்போலே அவன் எனனெஞ்சுள்ளிருந்தே என்னைக்கொண்டு தான்கவிபாடுகைக்கு வெகதவாய்விட்டதென்றுகருத்து. இக்கு- இந்தமாகத்தில், இதம்தும் மொழிந்துஎன்கிறத்தோடே யுகயம், திருநாட்டிலும் இல்லாததான திருவாய்மொழியாகிற வம்வத்தை இங்குண்டாக்கினுனென்று கருத்து. இரும்- விவரகங்களான, கேட்டாரார் வானவர்களென்னும்படி நிதரிவிஹரகியிலுமடங்காததான மாணவளஷஷ்ணத்தை யுடையவரானவென்றபடி. தமிழ்நூல்- த்ரிபஸாஷ்ரரவிவங்களான, நூல்- ஸாஷ்ரம், 'வரம்கவீநாஜாயாரு' மென்கிற

மூ— வன்னெஞ்சத்திரணிபனைமாற்பிட்ந்தவாட்டாற்றான்* மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவற்காய்படைதொட்டான்* நன்னெஞ்சேநம்பெருமானமக்கருடான்செய்வானே* ॥சு॥

ஆ—புகுந்திருந்து என்னைபுவகாரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லி கூரிகவிரோயிகளான ஹிரண்யஹயக்ரீவநாதிநிரஸநத்தைபும் எனக்கு ஹொமுமாகச்செய்தருளின நிரவயிகுவளஸ்ரீவு காரணஸ்ருஷ்டாயக்ரி மாணங்களைபுடையவனுபிருந்தவன் இனிநாட்டை நமக்குத்தந்தருளுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவிக்கையாகிற விந்தவஹுசியிற்காட்டிலும்

இ— என்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (என்னை உவகாரணஜிதாஹியால்) ஸ்தீயதாதீயவாஹத்திற்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறார் (கூரிகவிரோயிகளிதாஹியால்) நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஹொமுமிதாஹியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்கு ஹரிதாயக்மருளிச்செய்கிறார் (ஹளஸீயுஸுவத்தாலே) இநந்தமிழ்ஹதாஹி நம்பெருமானிதாஹமாக ஹரிதாயக்மருளிச்செய்கிறார் (காரணைதாஹியால்) நமக்கருள்தான்செய்வானே என்கிறதற்குத் தாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (இனித்திநாட்டையிதாஹியால்) பாட்டுக்கு வாஹதாதுயக்மருளிச்செய்கிறார் (என்னைக்கொண்டிதாஹியால்)

ப— கணக்கிலே பின்புள்ளகவிகளுக்கெல்லாம் இத்தைக்கொண்டு ஹகூஷணம்காட்டலாம்படி ஸ்ரீபகவினதனுக்கு ஸ்ரமஹரணஹ தங்களான் வென்றபடி. நானென்றற்றுமையாலே யலற்றுநிற்கத் தானந்தபாசுரங்களை வஷக்ஹகூஷணாவெதங்களாம்படி பேசுவிக்கிறானென்றுகருத்து. யஷா- தமிழ்நூலென்றது- ஸ்ரீபராஹிவங்களாய் வகுலவெஹ தாதுயக் ஜிஷ்டாயகுஸாஸ்ரராஹிவங்களான வென்றபடி. இவை- இப்பாட்டுக்களை, இவற்றின்ஹொமுவெத கூவரிஷ்டஹுமாயிருக்கையாலே மேல்ப்போகமாட்டாதே தம்மாலும் விஸ்மரஷித்துச் சொல்லவொண்ணுதபடியான ஹொமுவெதியிலுடைய கநாஹவிவெகுவெஹுகூமும் தோற்றும்படி பிஷையென்று வாதாஸநந நிஷெதிஸ்தித்துக்கொண்டு கநாஹவிக்குப்படி மொழிந்து தானருளிச்செய்து "வதிவெதாகுவஷெஷாஹதிவெதஷா வெதஷாவெதஷாகுவளவுமுஹாஃ । கநாஹவுவிஸுகாரா வெதயகுஹீஹிதஸ்வுதாஃ" என்கிறபடியே இப்வுஷ்ய மருளிச்செய்தவனவனே, நானவனுடைய கநாஹவுவெஸத்துக்கு விஷயமாயிருந்தேனத்தனையென்று வடதாதுயக்ம். இதில் நம்முடைய வுாவாரமும் ஹெதாவாயிருக்கிறதேபாகிலும் அதெல்லாம் வுயாநகுதாக்ரவான அவனுடைய காவ்ருஷ்டவுாவாரதாஹுமென்றுகருத்து. "ஹுாவுஜ்ஜுஸ்ரா" மென்கிறவிடத்தில் வுாவுஎன்றது வுாவுஹுவதாக்ரிஸாஹஃ, என்று வுாவுாகமாஹுபோலே இவ்விடத்திலும் மொழிந்துஎன்றது மொழிந்திருக்கிறவனுன் என்றபடி. வல்வலியதான, வல்லென்றுவலிபது, யகாரஸ்ருநகாரவெவரே நகாராதெஸஃ. கூஜிதவுமில்லாதவளவன்றிக்கே வுதெஷாவஜ்ஜுாவலிஹவெவதாக்ரிஸாதரமான என்றபடி. நெஞ்சற்று- ஸநஸ்ஸையுடையவனுன, நெஞ்சையுடையவன் நெஞ்சத்தான், நெஞ்சத்திரணியனென்று வஸ்துஸவஹும் இரணிபனை- ஹிரண்யாஹுராஹுனை, மார்விடந்த- வகூஷஸ்ஸை நவங்களாலே கீண்டவனுன ஜிகீஷாக்ரகுவம்ஸ்ரீபவ்ஸாஹாவுாஹுவஹும், அந்தவன்னெஞ்சுகிடக்கிறவிடமான வகூஷஃஸ்ரொதஸை விதாரணம்பண்ணினவனுனவென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாத்திலேயிருக்கிறவனுன, ஸ்ரீபராஹுாத்வாஜுக்கு ஹுாமாந்தலே ஒளிந்திருந்துதவிஜப்போலன்றிக்கே நிதாம்வுாதாகூஷிதனுயிருந்தெல்லாற்குமாவத்திலே யுதவுகைக்காக திருவாட்டாத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனுனென்றபடி. மன்- கூஷத்ரஜாதீயானது, மன்- கூஷத்ரஜாதிக்குப்பேர், ஹாரதஹுாரஹுாஹிஸுஹீஹுாஹிதஹுாஹி ஹுாராஜனாகுமுமென்றபடி. அஞ்ச- அஞ்சும்படி, கெராயஹுாரஜுவஹிம்ஹுவஷாஹுத்தைக்கண்ட நரிக்கூட்டம் போலே வரித்ரஹுமாம்படியென்கை. இதற்கு தொட்டான்என்கிறத்தோடே யகுயம். பாரதத்து- ஹாரதத்திலே, ஹாரதயுத்தத்திலேயென்றபடி. பாண்டவர்க்காய்- பாண்டவர்களுக்காக, படை- கூயுத்தை, தொட்டான்- தொட்டவனுன, கூயுத்தந்தோடேனன்று வரதிதிஜ்ஞபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும் கூரிதரான் பாண்டவர்களுக்காக தன்வரதிதிஜ்ஞையைகுலைத்து வகுத்தையெடுத்தவனுன வென்றபடி. நம்பெருமான்- நம்முடையஸ்வாமிபானவன், இந்தவரிதுங்களையெல்லாம் நமக்கு ஹொமுமாய்ச்செய்தருளின வெஸ்ரராணவனென்றபடி. நல்- நல்லதான், யகாரஸ்ருநகாரவெவரே நகாராதெஸஃ. ஹமவஷிஷயமென்றால் கதுகவரவணதெகஸ்வாவனுன வென்றபடி. நெஞ்சே- என்தநெஞ்சுகமக்கு-இப்படி திருவாய்மொழிபாடும்படி தான்விஷயீகரித்தருளினநமக்கு, தான்- நம்பக்கலித்தனை யாலகிபண்ணினதான், அருள்செ

சூ— வானேறவழிதந்தவாட்டாற்றண்பணிவகையே*நானேறப்பெறுகின்றேனாகத்தைதகுநெஞ்சே* தேனேறு
மலர்த்துளவந்திகழ்பாதஞ்செழும்பறவை* தானேறித்திரிவான்றன்றாளிணையன்றலைமேலே* ॥நி॥

ஆ— சீரியதோர்திருநாடென்கிறார். ॥சா॥

(வானேற) திருநாடுபெறவேணுமென்ற கவலைகெடுபுடையார்க்கெல்லார்க்கும் வானேறுகைக்கிடான உபாயத்தைக்கொடுத்தருளினன், அவனுடைய வாலாஉத்தாலே தேனேறுமலர்துளவதிகழ்மேல பலுங்கூடமாயிருந்தவனுடைய தாளிணை பெரியதிருவடிமேலேறுமாப்போலே என்தலைமேலே நானேறப்பெறுகின்றேன், இனிபவனைப்பிரிந்திருக்கையாகிற நாகத்தை வென்றிருப்பேனென்கிறார். ।நி॥

இ— சீரியதோர் என்றது- ஸ்ரீமானோர் என்றபடி. ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

வானேறவழிதந்த என்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (திருநாடி தாழியால்) வாட்டாற்றண்பணிவகையேயென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவி தாழியால்) துளவந்திகழ்என்றது தாளிணையென்கிறதற்கு விசேஷணமன்றிக்கே வாஹமென்கிறதற்கு விசேஷணமாயிருந்தாலும் உக்தவிசேஷணவிசிஷ்டமான வாஹத்தையே அத்தாளிணையென்று நாவஹிக்கிறதாகையாலே இவ்விசேஷணமுக்கு மஹிமைமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தேனேறி தாழியால்) செழும்பறவையி தாழிக்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (பெரியவி தாழியால்) தாளிணையென்தலைமேலேற நான்பெறுகின்றேனென்றவயம், நாகத்தைதகுநெஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாதய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (இனிபவனை தாழியால்) இத்தால் மூன்றும்பாட்டிலே நமக்குத் திருநாட்டைத்தருகையிலே கூரியராகின்றாரென்றவை மிப்பாட்டிலே பெரியதிருவடிக்குவசமாக நம்மை யாதரியாகின்றாரென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று வ்யாக்யையுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ।நி॥

ஸரஸ்வான்- கவிஹ்ருதயஞ்செய்தருளுவான், வாகதிபோகிவாஹநவா வணிஹ்ருதயமான திருநாட்டையுந்தந்தருளுவன், இத்திருவாய்மொழியிற்காட்டில் கையிகமோர்திருநாடென்றுகருத்து. ।சா॥

வானேற- வாஹவேஷத்தைப்பெறுகைக்கு, வழி- உபாயத்தை, ஸகலபதார்த்தங்களையென்றபடி. தந்த- சகலஜீவர்களெல்லார்க்கும் கொடுத்தருளினவனை, உபதேசாதிகளாலே அறிவித்து ஸம்ஸாரநதியிலே ஸ்நாயகராயிருந்து ஸ்ரீமத்திவ்யதேசம் பண்ணிக்கொடுத்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றண்; திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, பணிவகையே- அநுகூலசெயல்படியே, அவனுடைய வ்யவஸாயாநுரூபமாக என்றபடி. நான்- அவனுக்கு கைங்கர்யவிஷயபூதனான நான், இதற்கு தலைமேலே யேறப்பெறுகின்றேனென்று மேலேயந்வயமாகிறது. தேனேறு- தேன்எழுந்திற்கிற, ஸ்ரீமத்வளாஹாத்தாலே நாள்செல்லநாள்செல்ல மதுரதரங்கள் வளர்ந்திற்கிறவென்றபடி. மலர்துளபந்திகழ்பாதம்- புஷ்பங்களோடேகூடின திருத்துழாய்விளங்காநின்றுள்ள (திருவடிகளையுடையவனை, திகழ்பாதமென்று வாமனனும் இதுவேபொருள்) இதற்கு திரிவானென்கிறதனாலே யந்வயம், செழும்பறவை- செழித்த தானவகுலத்தை, பறவை- வகுத்து, ஸகலதிவ்யதேஹவிருத்தியான ஸ்ரீமத்வாகாரத்தாலே குளிர்ந்து ஸமுத்தீபமானவிலக்ஷணத்தையுடையவனை ஸ்ரீவிஷ்ணுதிசையென்றபடி. தான்ஏறி- தான்தானேயேறி, ஸ்ரீவிஷ்ணுதிசையுடைய ரக்ஷணத்துக்காக வேறுகையன்றிக்கே யவனுடைய ஸ்வாயத்தமாஹாரம் தனக்கு நிரதிசயபோஜ்யமாயிருக்கையாலே ஸ்வயம்போக்தாவாஹாரிப்பாய்க்கொண்டேறியென்றபடி. திரிவான்- வ்யாபாரமாகவஸ்திக்கிற வாதியுடைய, அத்தாளிணை- அந்தபாரதந்த்ர்யமானது, அன்றது கவ்வவ்யாதீபம், கீழ்ச்சொன்ன ஸகலபதார்த்தங்களுக்கு கூவாஹமாஹிகை தாஷவிபாரதந்த்ர்யத்தாலே பாரதந்த்ர்யமான தென்றபடி. என்தலைமேலே- மூர்த்தம், ஏறப்பெறுகின்றேன்- ஏறியிருக்கப்பெறுகின்றேன், நெஞ்சே- என்னுடைய மநவே, நாகத்தை- நாகுத்தை, அவனை விஸ்மரித்திருக்கையாகிற நாகுத்தையென்றபடி. நகு- வாரி ஹாவி. நகுகை- வாரிஹாவிக்கை இத்தனைகாலும் நம்மைப்பரிபவித்த இத்த விஸ்மரணநாகமினி நம்மைகிட்டமாட்டாமையாலே நாம் ஜயித்தோமாகையாலத்தை நீ வாரிஹாவம்பண்ணிக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டமாயிரு என்றபடி. ।நி॥

மூ - தலைமேலதாளினைகடர்மணைக்கணென்னம்மான்* நிலாபரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமெம்பெருமான்*
மலைமாடத்தரவணைமேல்வாட்டாற்றான்மதமிக்க*கொலைபாணமருப்பொசித்தான்குறைகழல்கள்குறுகினமே॥
குறைகழல்கள்குறுகின நங்கோவிந்தன்குடிகொண்டான்*

ஆ—(தலைமேல) திருவடிகளை என்தலைமேலேவைத்தருளினன், அழகியதிருக்கண்களாலே என்னைக்குளிரப் பார்த்தருளாநின்றான், ஒருக்காலும் என்னைநெஞ்சில்நின்றும் நிலாபரான், இங்ஙனே அவன்றிருவடிகளை நாம் குறுகப்பெற்றோமென்கிறார். ।சுஉ।

ஆறாம்பாட்டு.

இ— தாமரைக்கண்ணென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அழகியவிதூராதியால்) மௌஷம் வுஷும், கீழ்ப்பாட்டில் பெரியதிருவடிக்குவசமாக தன்னையாஶ்ரியாநின்றானென்றவர் இப்பாட்டிலே தம்மை குளிராநோக்காநின்றுகொண்டு தம்மெஞ்சுவிடாதே எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று வீதராகிறாரென்று வ்யாக்யானஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ।சுஉ।

ஈ— அத்தாளிணைகள்— அந்த உபாயபூதமானது, அன்று அழகியதாகவுமாம், இணைகளென்று வஹ்நிஜாபாம்வைஷ்ணவபேதம். தலைமேல்- என்தலைமேல, வஷதீவஷாதபத்ரத்துக்கீழே தலையிராநின்றதென்று வ்யாக்யானம், "என்செம்மாபாதபற்புக்கதலைச்சேர்த்"தென்றும், "பாதபங்கயமே தலைக்கணியா"யென்றும், நான் வராயிருக்கச்செய்தேயும் தன்னுடையவழகிய வாஶ்ரயஞ்களாலே என்தலையை சுவயங்க்ருஹித்தருளினனென்று கருத்து. தாமரைக்கண்— அத்தால்வந்தவுகப்புத்தன்னகாகையாலே விகஸிதஸரஸிஜ விஶதவிலோசநனான, என்னம்மான்- அக்கண்ணழகாலேயென்னை வசீகரித்தெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னெஞ்சத்து- என்ஹ்ருதயத்திலே, எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், நிலாபரான்- ஸ்திரவாஸம்பண்ணினான், என்னெஞ்சில்தான் நின்றநின்ற யையொருக்காலும் விடுகிறானில்லை யென்றபடி. அநேகம்பெண்களுக்காக ஸளஹ்ருத்ய யஜநகர்மம் வடிவுகொண்டாப்போலே என்னுடைய ஶளிஶநம்வேண்டுகிறவனான வடிவழகுக்காகத்தானுமிநகர்மம் வடிவுகொண்டானென்று கருத்து. எம்பெருமான்— என்னெஞ்சிலிருக்கப்பெற்றபெருமையாலே ஸர்வகாலமும் இது மறப்பிலாசித்தானுக்கு விஶேஷணம். மலைமாடத்து- வடகம்போலே உத்துங்கமானகோயில், மாடம்- ஹர்ம்யம், இங்கு கோயில் விவக்ஷிதம். அரவணைமேல்- ஶ்ரீஶேஷபர்யங்கத்தின்மேலே, அரவு- ஸர்ப்பம், வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனான, உத்துங்கமான கோயிலில் ஶேஷபர்யங்கத்தின்மேலே, திருவாட்டாற்றிலிருக்கிறவனென்கை- திருவாட்டாற்றில் கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. அவ்வூரிற்கோட்டிலும் கோயிலழகும் விஞ்சியிருக்கிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மலைமாடத்து உத்துங்கமான கோயிலென்னவுமாம், மதமிக்க- மதமத்தகஜவத்ஸலமாயிருக்கிற, கொலை- ஸம்ஹாரம், யானை- மஜம், ஸாகல்யாபேக்ஷயா ஸமாஸம். கொலையானை- ஸம்ஹாரகஜத்தினுடைய, மருப்பு- தந்தங்களை, ஒசித்தான்- முறித்தவனுடைய, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தாப்போலே என்னுடைய துரிதவ்யஸங்களையெல்லாம் நஶிப்பித்தவனுடையவென்று கருத்து. குறைகழல்கள், ஶப்தாதுபாதாநத்தாலே யுபலக்ஷிதத்ரிவிக்ரமனுடைய திருவடிகளை, குறைவென்று யுபலக்ஷணத்துக்குப்பேர், ஸகலபுருஷார்த்தங்கள

மூ—திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ்தென்னிட்டுத்திலதமன்ன* வரைகுழவுமணிமாடவாட்டாற்றன்மலர்டிமேல்*
விரைகுழவுநறுந்துளபமெய்ன்றுகமழ்தீமே* ॥எ॥
மெய்ன்றுகமழ்துளபவிரையேறுதிருமுடியன்* கைகின்றசக்கரத்தன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்*

ஆ—(குரைகழல்கள்) இப்படிநெஞ்சே நாம் குரைகழலகள்குறுகின்ம் நங்கோவிந்தன் வலவாரிஹ்வாமாக வ
ந்தென்னுள்ளே புகுந்தருளினன், இதுக்கடையாளமென்னென்னில்? வாட்டாற்றன்றிருவடிகள் திருத்துழாய்
ன்னுடம்பெல்லாம் கமிழ்கிறபடிபாராயென்கிறார். ॥எ॥

(மெய்ன்று) திருத்துழாய்தடக்கமாக வலயஹதெஹாஹ்ங்களையுடையவனெய்வஹ்வாநுவியாயிஹ்வராவ
வ ஹ

ஏழாம்பாட்டு.

இ— குடிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வலவாரிஹ்வாமிதாழியால்) அவனே வ
வாரிஹ்வரம்புகவந்து தம்நெஞ்சிலே புகுந்திருக்கச்செய்தே தத்பரணவம்வஹ்வஷ தாஹ்வேவாரிஹ்வாஹம் த
மக்கொருவாஹ்வப-ர்மல்லாமையாலென்றுந் துளவமிதாழியாலே யத்தை யொருவாஹமாகச்சொல்லுகை ய
வம்ஹதமன்றேயென்ன வலதாரிப்பிக்கிறார் (இதுக்கடையாளமென்னென்னிலென்று) தாளிணையென்தலைமே
லேயிதாழிபாலே சொன்னவிவையெல்லாம் தாநவஸிகவாவநாவிவாஷதாதுமன்றே அவனும்முடையவுடம்
பிலே வஸ்விஹிதனானென்னக்கூடுமோவென்று ஸம்காஹ்யத்துக்கு கலிஹ்பூயம், இத்தால் கீழ்சொன்ன
வ்வாஹங்களையெல்லாம் வஸ்துஹலிஹ்தாநவ்யுஷ-ர்மெநம ஹ்பீகரித்துக்கொண்டநுவதிக்கிறாரிப்பாட்டி
லென்று வம்ம நிவ ஹ்வி ஏ கபாயிற்று. இங்கு தாநவஹாவஹாதுமன்றிக்கே வாவநாவ்யவஹ்னவனுடைய
ஹ்வுஹ்மஹ்வி ஹ்ரவ மாழ்வார்திருமேனியிலேவந்து வஸ்விஹிதமாயிருக்குமென்றும் இப்படி வஸ்விஹிதமா
னதுமது வகூஹ்ராஹ்விமொவாரமன்றிக்கே யொருவர்கூஹ்விஷயமாயே யிருக்குமென்றும் திருவுள்ளம். ஆனு
லும் வாரிஹ்வாஹ்கதிவபவிஹ்வாதாரம் வொவாவுவர்கூஹ்விஷயமாகக் குறையில்லையிறே, வொஷம்வ்வஹ்வம். ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

வாயிவோஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்துழாயிதாழியால்) கருதுமிடம்பொருது
கைகின்றசக்கரத்தனென்று கூவயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வலவெஹ்தாழியால்) புனலிதாழிக்குத்

ப— ணாயணாழிகளோடே வந்து என்னெஞ்சிலே நிலைநின்றருளினனென்றபடி. திரைகுழுவு- தாரம்பவஹ்நிக
ளையுடைத்தான, திரை- தாரம்பம், குழுவு- பம்க்தி, திரைகுழுவு கடலென்று ஸாகுவாயி-ர்வசஹ்வாஹம்.
ஹ்ருஷ்ரஹ்ணவஹ்நியாந வஸ்துஹ்வஹ்தாவஷ-ர்காம்பவி தம்போலே வொவாஹ்தாரம்ஹ்ராஹ்மியான வென்றபடி..
கடல்- வஸ்துத்தாலே, புடை- வாரிவாஹ்களிலே, சூழ்- வாரிவ்யாகமான, இது வாட்டாத்துக்கு விஹ்ரு
ஷணம். தென்னிட்டுத்திலதமன்ன- உகூவிணவெஹ்ரதுக்கு தீபகம்போலேயிருக்கிற, அண்ண என்று உஹ்ரு
வாய-ர்கம். வரைகுழவுமணிமாட- கூநகூஹிரிவஹ்ஹ்தீபோலிருக்கிற ஹ்ரணிஹ்வநங்களையுடைத்தான, வாட்
டாற்றன்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வாரிவாவாஷனுடைய, மலரடிமேல்- வஸ்துவாஷ
ஹ்ங்களான திருவடிகள்மேலே, விரைகுழுவுநறுந்துளபம். வாரிஹ்வ வஸ்துஹ்வஹ்தமாய் வாரிஹ்வஹி
யாநிற்கிற திருத்துழாயானது, விரையென்று வாரிஹ்வ, வாணகஹ்வஹ்வஹ-ர்த்தாலே யகிஹ்யிதவாரிஹ்வ
மாய்க்கொண்டு வாரிஹ்வஹிக்கிற திருத்துழாயானதென்றபடி. மெய்- என்ஹ்ரீரத்திலே, மெய்யென்று ஹ்ரீ
ரம், நின்றுகமழும்- ஸ்திரமாகநின்று வாரிஹ்வஹிபாநின்றது, ஆதலால்ஆவன்ஹ்ரீரத்திலே வஸ்விஹிதனென்று
யிடத்தில் வம்ஹயமில்லையென்றுகருத்து. ॥எ॥

மெய்- திருமேனியிலே, நின்றுகமழ்- ஸ்திரமாய்நின்று வாரிஹ்வஹிபாநிற்கிற, துளபவிரை- தாஹ்வஹி
வாரிஹ்வஹமானது, ஏறுதிருமுடியன்- ஏறுநிற்கிற திருமுடியையுடையவனை, வஹவம்வஹ-ர்த்தாலே திருத்து
ழாய்க்குங்கூட வாரிஹ்வஹிகயித்துவருகிற திருவஹிவஷகத்தை யுடையவனெனவென்று வ்யாஹ்யா-ர்கம். க
ருதுமிடம்- தான்நினைக்கிறவிடத்திலே, பொருது- யாஹ்ஜப்பண்ணி, தான்நினைத்து வொரித்தவிடத்திலே
போய் ஸாதநாக்களை ஹ்வஹ்தாக்கியென்றபடி. கைகின்ற- 'வஹ்தஹ்ரணீம்வாநாராவிஹ்ரஹ்' என்னுமாப்போலே மீ
ண்டு திருக்கையிலேவந்துநின்றதான, வஹவம்கவாநவியாயியானவென்று காத்பர்யம், சக்கரத்தன்- வகூ
ரத்தையுடையவனை, புனல்- ஜலமென்னை, மைன்றவரை- வொவாமாய்நின்ற வஹ்தகாரங்களை,

மூ — மைதின்றவரைபோலுந் திருவுருவாட்டாற்றூற்* கெண்ணன்மிசெய்தேனுவென்னெஞ்சிற்றிகழ்வதுவே*॥
திகழ்கின்றதிருமார்பிற்பிரமங்கைதன்றேனிசை* திகழ்கின்றதிருமாலார்சேர்விடந்தண்வாட்டாறு* புகழ்கின்ற

ஆ — ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு நிவாஸ்யமாயவெகளப் நிரவயிகூலளந்பவிஸி ஊனிருந்த வாட்டாற்றூர்க்கு நானென்ன வநுகூலமுவ்யுதிபண்ணினேனுகக்கொண்டு தானென்னுள்ளேபுகுந்து திகழ்கிறதென்கிறார். ॥அ॥

(திகழ்கின்ற) தனக்கு நிவ்ருத்தியாவதே வவ-ர்தமாகையாலே பெரியபிராட்டி, சேர்விடந்திருவாட்டாறு, தன்திருவடிகளில் மங்களாசாஸநபரர்களாயிருக்கும் பெரியதிருவடி தனக்கு நிவ்ருத்தியாகநமும் சூழ்ந்தவிரோதிநிரஸநரவகரணமும், இங்ஙனேயிருந்துவைத்தென்னுடைய நிகர்ஷ-த்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகைதொடங்கி) தாரீபவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னவிதொடங்கி) பண்ணினேனுகக்கொண்டென்றது- பண்ணினேனுக ஸ்வீகரித்துவென்றபடி. நான்பண்ணினதாகவோர் கநுகூலவ்யுதிபையுங் காணேனென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்தம்முடைய வஸ்துக்களைச் சொல்லியிருந்தவிப்பாட்டிலே யவற்றுக்கநுகூலமான வஸ்துவென்பக்கல் காணேனென்றுகொண்டு அவற்றினுடைய நிரதிசயபோக்யதைபை யநுஸந்திக்கிறரென்று ஸம்மதியும்வநுஸந்திதை. ॥அ॥

✻ஒன்பதாம்பாட்டு.✻

வநுபவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிதொடங்கி) புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிதொடங்கி) போரரக்கர்குலங்கெடுத்தானென்கிறதற்குப் புள்ளூர்தியென்கிறதோடு ஸஜாதீயவ்ருத்தாந்தத்தால் ஸமிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சூழ்ந்தவிரோதியிதொடங்கி) இகழ்வின்றியென்கிறதற்கு இப்வாஹத்யதேதோடு ஸஜாதீயவ்ருத்தாந்தத்தால் ஸமித்தவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருந்துவைத்திதொடங்கி) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்பக்கல் நாநுகூலவ்யுதியின்றியேயிருக்கச்செய்தேயெனக்கு ஸஹாவஸ்த்தியைபையுண்டாக்கினனென்று ஸ்வீகாரனைவிப்பாட்டிலே தனக்கு நிரதிசயபோக்யாணங்களான வஸ்துக்களிருக்கச்செய்தேயதிவஹடனைவென்றுத்தாலும் விளங்காநின்றதிறேனென்றுகருத்து. திருப்பாற்கார்- ஆஸ்ரீவிஷயத்தில் வ்யாமுக்தனை வாத்ஸல்யத்தாலே, மாலென்றுவ்யாமுக்தன், சேர்விடம் சேர்ந்திருக்கிறவிடம், நிசுவாஸம்பண்ணுகிற வஸ்துவென்றபடி. தண்வாட்டாறு- ஸீதலமான திருவாட்டாறு, சுகிரதிணீபமான திருவாட்டாறென்றபடி. சேர்விடமாவது தண்வாட்டாறுஎன்று காரகுகிரியாஸ்தமாக விங்கு வாக்யார்தமாகிறது, ஆஸ்ரீவிதிவ்ருத்தாந்தமனைவதற்கு நிசுவாஸம்பண்ணும்படி- விபமானயாசாவாயிருக்கிறது திருவாட்டாறென்னையாலே ஆஸ்ரீவதிவ்ருத்தாந்தமுபாதாநவ்யாஷ்டாக்ஷரமாயிருக்கிறது அவனுக்குத் திருவாட்டாற்றிலிருப்புமென்று கருத்து. இப்படி காரகுகிரியாஸ்தமாக வஸிஷ்டவாக்யமான விப்ரதிபத்தியர்த்த ஸிஷ்டபரிபாலநமஹர்மாயிப்படி தனக்கு கூயிரா ணதநுவரிஷ்ட வஸ்துக்களிருக்கச்செய்தே வேறயனைவென்னெஞ்சிலே ஸ்வரிபாகின்றனென்றுத்தாயர்த்தோடு கூடிக்கிறது, புகழ்கின்ற- கீர்த்திகளெல்லாம் தன்னிடத்திலே நின்றிருக்கிறவனுன 'ஸாவஸ்யவாவஹந்'

ஆ—புள்ளூர்திப்போரரக்கர்குலங்கெடுத்தான்* இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத்திப்பொழுதும்பிரியானே* ॥கூ॥
பிரியாதாட்சேய்யென்று பிறப்பறுத் தாளறக்கொண்டான்* அரியாகியிரணியனை யாகங்கிண்டானன்று*

ஆ—த்தைப் பார்த்தென்னை யிகழாதே ஒருகூணை மென்னைப்பிரியில் யரிக்கமாட்டாத வாஹாவத்தையுடையனாய்க்கொண் டென்னெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்தருளினான், ஒருவனுடைய மானவத்தை யிருக்கும்படியே யிது. ॥கூ॥ வென்கிறார்.

(பிரியாது) இனியொருக்காலமும் தன்னைப்பிரியாதே வசஸ்மாஹாத்மியமும் பண்ணினன்றுகொண் டென்னை, யநந்யாஹார்மாகக் கொண்டானின்று, அரியாகியிரணியனை யாகங்கிண்டானன்று, பெரி யார் தங்களை, யாஸ்ரயித்தவர்களுடைய சிறுமைமையும் கொடுக்கப்படுகிறபொருளின்சிர்மையையும் பாராதே.

இ—பக்கல் இத்தனாவஹிகனுயிராகின்றனென்று விஸ்வாசராகிறானென்று ஸம்மதியும்வராவிடுகை. இகழாதே. என்றது— உவெகவிபாதே யென்றபடி. என்னெஞ்சை தாஹிக்குத் தாஸ்யர்மநுளிச்செய்கிறார் (ஒருகூணைமி. தாஹிபால்).

பத்தாம்பாட்டு.

ஆளறக்கொண்டானென்கிறதற்குத் தாஸ்யர்மநுளிச்செய்கிறார் (என்னையநந்யாஹார்தாஹிபால்) தூ: தியவாஹத்துக்குத் தாஸ்யர்மநுளிச்செய்கிறார் (பெரியாரி தாஹிபால்) இத்தால் கிழ்ப்பாட்டிலே தனக்குப் பெரியபிராட்டியார்முதலான நிரதிசயபோக்யாணதசை வரிஸ்ரஹங்களிருக்கச்செய்தே தாதிவைலயமானவென்னெஞ்சிலே ஸவியாகின்றனென்றுகொண்டு வஸ்வஹ்ருதியைப்பேசி யநாலோசித்தவரிப்பாட்டிலே "ஜஹாதி தாம் வஸ்ரஸுஹ்ருவைதா மெநவாவஸீத்ருதிஹ்ருதாவி" என்று விதகாலமாக கூறினதமாயிருந்த ஜஹா

ஈ—தி தாஹிகளிற்படியே. லோகவியெஹ்கார்கூகீ-ஹ்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமானவென்றபடி. புள்ளூர் வாஹனத்தை, ஸ்ரீவைநதேயனேயென்றபடி. ஊர்த்வ ஊரப்பண்ணுமவனை, நடத்துமவனைவென்றபடி. அவனை, திவ்யாயுதங்களாகவுடையவனை என்னை, போரரக்கர்- யுத்தே ஹதரான ராகஷஸர்களுடைய, போர்- யூதம், ஸாகவாயி-வஸஸ்ஸமோஹம், குலம் யதியத்தை, கெடுத்தான்- நஸிப்பித்தவன், அந்த ஸரீ- ஹாயாயிரணியனை ஸம்ஹரித்துக்கொண்டு யுஸ்மாக்கினவனென்றபடி. இகழ்வின்றி- உவெகெடாயிலலாமல். இகழ்வு- உவெகெட, என்னுடைய நிகஷ-த்தைப்பார்த்து விவெகபாதாஞ யென்றபடி. எப்பொழுதும்- வஸ-ஹாலமும், என்னெஞ்சத்து- என்ஹருதயத்திலே, பிரியான்- விஸ்லேஷிதனாகான்.

பிரியாது- இனியொருகாலமுமென்னைப்பிரியாமல், ஆட்செய்யென்று- எனக்கு ஸேஷவ்ருத்திபண்ணை ன்றருளிச்செய்து, எனக்கே ஆட்செய்யென்றருளிச்செய்ய வேணுமென்று எம்மாவீட்டிலே நான் வாயி-ந்தபடியே, செய்தருளினனென்றகருத்து. பிறப்பு- ஜந்துத்தை, வாஸஜ-ந்துத்தை யென்றபடி. அறுத்து- வெகித்து, என்பக்கல் வாத்ஸல்யபாதபடி பணணியென்றபடி. அறஞ்சிக்கொண்டான்- மிகவுமடிமைகொண் டான், ஸ்வஹ்ருதியைப்பண்ணிக்கொண்டா னென்றபடி. எனனுதிவிஸேஷம். "தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளு"மென்று எம்மாவீட்டில் நாம் வாயி-ந்தபடி தலைக்கட்டினனென்றகருத்து. அரியாகி. ஹரியா ய், நரஸிம்ஹ ரூபமென்றபடி. இரணியனை- ஹிரண்யனை; ஆகடகிண்டான்- தெஹத்தைப்பிளந்தான், ஹிரண்யகசிபுவை, கிண்டானென்றது. நகங்களாலே பிளந்தானென்றபடி. அன்று- வை-ஹ்காலத்திலே, அன் றுஎன்றிங்குசொல்லுகையாலே ஆளறக்கொண்டானென்கிறவிடத்திலே இன்றுஎன்றொருவஸிஷ்டவாசகம், இன்றைக்கு என்னை யநந்யாஹார்மாக்கிக்கொண் டருளினான், அன்றைக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளி னதும் இப்படி வை-ஹ்காலத்திலும் எனக்குவஸ்துவாகவேணுமென்று, வாட்டாதபடி, இன்றைக் கென்னை ஸேஷமாகவிக்கொண்டருளினான் அன்றைக்கு ஹிரண்யனை வம்மாய்த்தருளினதென்கிற வில், வை-லக்ஷண்யாஸ்ரயத்திலே ஹிரண்யனாவது வஸ்துவிரோதிவர்க்கமுழுக் தமக்காகச்செய்தருளினதென்ற ஹர்ஷமிதற் படி தோற்றுகிறது, இவர் ஹாமவதவஸ்துவாகையாலே ஸ்ரீபூமா தாய்வாணக்காகச்செய்ததே தமக்குச்செய்ததாகவிருக்கக் குறையில்லையிறே, இப்படி வை-ஹ்காலத்திலே ஸேஷ பூதமும், ஆதலால் வாட்டாற்றுண்காட்டினனென்று உதாரண-த்தோடே யருளிச்செய்கிறது,

சூ-பெரியார்க்காட்பட்டக்கால்பெறுதபயன்பெறுமாறுவரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே॥

காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடிநகரப்புகலொழித்த* வாட்டாற்றம்பெருமானவனுருகூர்ச்சடகோடன்*
யாட்டாயதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* கேட்டாரார்வானவர்கள் செஞ்சொல்லே*॥கஉ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பவர்களுக்கினியில்லையென்றுஞ் சரியபோருளைக் கொடுப்பானென்னுமிடம் வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றானெனுமிடத்திலே காட்டியருளினனென்கிறார். ॥ய॥

(காட்டி) அபர்வறுமமாகவித்திருவாய்மொழியைக்கேட்டாலென்படுவாரோவென்கிறார். ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தாக்கருடைய வுவாவதாஉ;ஸாஷ்டுஜீவாலத்தாலே யெனகஷப்போது வுதாக்ஷிதமாயிற்றென்று வீ தராகரு ரென்று வம்மகியும் ஸ்ருவினையாயிற்று. விராகஸமாஸ்ரீமாயிருந்த வஸ்ருகூஷாஸமும் வுதாருகூஷ திகளாலே கூநாலவாராஜிபிமாதுகை உவாவாராஷாஸமபிறை.. ॥ய॥

நிகமனம்

காரீயவாஉத்துக்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வறுமிதாழியால்) ॥கஉ॥

ஸ—பெரியார்க்கு- உவாதாக்கருக்கு, ஆர்பட்டக்கால்- ஸுஷவஸ்ரி கராலை, பெறுதபயன்பெறுமாறு- உவாஸ்ரீ ராவமானவஸுத்தைப்பெறும்வுகாரத்தை, உவாதாக்கருக்கு அடிமைப்பட்டால் உவாஸ்ரீராவமான வஸுத்தை யெல்லாம் பெறுவானென்று ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற வஸுபத்தையென்றபடி. இதற்குக் காட்டினனென்கி றத்தோடே பஸபம். வரிவாள்வாயரவணைமேல்- வரிபையும் வாஸுபுமுடைத்தான நாமஸபத்தின்மேலே, வரி- ரெகெவ, வாள்- காதி, வரிவாள்வாயென்று அம்ஸஸ்ரீவஸமாய் இதுக்கு அரவுஸவத்தோடே ஸாகவாயிற்பலஸ்வரூபமாயிருந்கிறது, வஸவஜாதுநாராணமாகத் திருவுடலிலே ரதணீயரெவாஜாலங்களை யும் ஜெநாஸ்வாவிதாநகரதீய உபகிவதாஸபத்தையு மதிநகவணங்களோயுமுடைத்தான திருவனந்தாழ்வா னுகிற ஸபதத்தின்மேலேயென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவன், அரவணைமேலே வாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனுவது- திருவாட்டாற்றிலே அரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. கா ட்டினனென்- என்பக்கலிலே வுபதேமாக்கியருளினனென், ॥உ॥

தன்கனைகழல்கள்- தன்னுடைய கனைக்கிறகழல்களை, கனைக்கை- ஸுநிக்கை, கழல்- திருவடி, நா வாராஜிவ திவஷணஸிஜி கஸாமியான தன் திருவடிகளை யென்றபடி. காட்டி- எனக்கு வாகூஷாஸ கரிப்பித்த ருளி, கடிநகரம்- கூடாநாரகத்தை, விவகிகளுக்கு வாராதவாஜ ஸாவாஜாரவஉவஸவமான வாவாராமா கிற நாரகத்தையென்றபடி. புகல்- வுவெஸிக்கையை, ஒழித்த- உவாதிமாக்கினவனை, எனக்கு வாவா ராநிரயவுவெஸத்தை நிவகிப்பித்தவனை வென்றபடி. வாட்டாற்றம்பெருமானை- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வாஜியைக்குறித்து, இதுக்குப் பாட்டாயவென்கிறத்தோடே யஸயம். வளங்குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, வளம்- அழகியது, திருநகரிக்கு நிவாஹகரானவென்றபடி. சடகோபன்பாட்டாய- ஆழ்வாருடையபாட்டுக்களாய், அவருடைய வநாவாஜநிதவீ கிவாரிவாஹமாய்க்கொ ண்டு, மாநஸாகதமாயாரகிவக்களாய் வொரெமியவதுயாரம் என்னுமபடி யிருக்குமவையானவென்ற படி. தமிழ்மாலை- த்ரிஸவஸகிக்ஷாஸுஸ்ரகிவமான, ஆயிரத்துள்- வாவாவா,த்துக்குள்ளே, செவிக்கினிய- கானஸ்ரோத்ரஸுகங்களான, இனியது- ஸுயவானது, செஞ்சொல்- செவ்வியசொல்லான, காரணத்ரயமும் வன கரகிவமாப்சொன்னவையாகையாலே கூஜஸ்வபாஷாஸகிக்களான என்றபடி. வாவாவாயவாரவாரமான னென்கை, இப்பத்தும்- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வானவர்கள்- நித்யஸரிகள். கேட்டாரார்- கேட்டு கவரகார், இத்தைபவர்கள் கேட்கத்தொடங்கினு. வின்னஞ்சொல்வின்னஞ்சொல்லென்னே யிருப்பாரத்தனை போக்கியொருக்காலும் தவுவாகாதென்றபடி. ॥கஉ॥

ஜ்ரீநவெரராமுநாஷாநமெஸுயி ஸ்ரீதரிஷாதாராநஜதிஹாஷெஸிகாயநமஃ.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே வேதாந்த தேசிக ராமாநுஜாய நம:

(அருள்பெற்றவர்.)

ஓகி கூவாசுகெழுவகுவாதிஹிரவிய தயாஸ்ரீ மாராயணகுவாசு
வெஃவிக்குவாசுவாம்ப ஸ்ராநிஹிது தத்ஸுஹ்ருதீய சதுர்ஜநீயகுஹாவாசு ।
சுரம்ஹாஜாக்ஷகுமொவிந்த கதஸுஹ்ருயம: ஸ்ரீவகிக்குவாதிஹாவெஃம்
ஸ்ரீமோநு தீவெஸ்ராஜ்ஜ்ஜ்

மூ—செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்

ஆ—ளத்திலே புகுந்தருளினவெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்தகலவியாலே தமக்குப்பிறந்த நிரவயிகவ்வீ தசை
ஸபத்தாலே எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவரைக்குறித்து நீங்களவனுக்கடிமைசெய்யுமிடத்தி லுங்களுயிரைக்
காத்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோள், அவன் தனக்கடிமைசெய்வாரை யஹாதுமம்படியகீசா தீவஹம்ஸ்ரு

இ—தருகையிலே கவிதஹ்ருயனப் தனக்கு ஹவ்ருனுமாயிருந்தானேயாகிலு மிவ்வகீசா தீவஹம்ஸ்ருஷஜநித
நிரவயிகவ்வீ தியாலே யிப்போது சிலவற்றைப்பேசியல்லது யரிக்கமாட்டாதவரா யிவ்வகீசா தீவஹம்ஸ்ருஷ
வ்ருகாரத்தை யெம்பெருமானுக்குக் கவிகளாயிருப்பாரைக்குறித்துப் பேசத்துடங்குகிறுரென்றுகருத்து. ஆஞ்
ஹமிவஹம்ஸ்ருஷாகிஸபத்தை வானேறவழிதந்தவி தாஹியாக மூன்றுபாட்டாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே
பேசி யந்ஹவித்தாரேயென்னில்? அதிற்காட்டிலிதற்கு விஸெஷமுண்டு, எங்ஙனேயென்னில்? தாளிணையென்
தலைமேலே” யென்றும், ‘நிலைபேராவெண்ணெஞ்சத்தைக்கப்பொழுதும் என்றும், ‘நறுந்துளவம்மெய்ந்நின்றுக
மழ் மென்று, மவனுடைய திருமேனி தம்முடையதிருமுடியிலும் திருவுள்ளத்திலும் திருவுடம்பிலும்
ம.ஹஸ்ரு ஷிமாயிருக்கப்பெற்றபடியை ஹ்ருயஹமாகப்பேசி யந்ஹவித்தார்கீழ், இத்திருவாய்மொழியிலே
‘என்னெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு’ என்றும் ‘என்னை முற்றுமுயிருண்டென் மாயவாக்கையிதனுள்புகுந்து’ என்
றும் ‘நன்கென்னுடலங்கைவிடா’ னென்னுமிப்புடைகளிலே தம்முடையவாதாவையும் நெஞ்சையும் திரு
மேனியையுமவன் ஒநோரயஹ்ருஷிரவகி-ர்யான ஹஹாவ்ருஷாஸ-ர்த்தைப்பெற்றுப்போலே கதிஹவ
ஹனைப் ஹாஹ.ஸ்ரு ஷிணைக்கொண்டு யந்ஹவிபாகின்றுரென்றிங்ஙனே யவனுடைய ஹாஹமாகப்பேசி வீ
தராகிறுரென்றுகருத்து. இவரைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே கவிதஹ்ருயனை வரஹவ்ருஷ
ஷினிவர்பக்க லதாஹகியாலே யிவருடைய திருமேனியிலு மதுஹவவஹனை யந்த வாவ்ருகிஸ்யத்தாலே
இவரையித்திருமேனியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கொண்டுபோகையிலே விகவு மஹிநிவிஷ்ணுபித்தை
யறியிலிவரிசையாரென்று பார்த்திவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவிப்பாரைப்போலே புகுந்திவர்திரு
மேனியிலே யதுஹாஹிநிவிஷ்ணுய் அவன்படுகிறகூடங்களைக்கண்டு இதென்னவாஸ்ரு-ர்மென்றத்தை யவஸ
ராய்ப்பேசி யந்ஹவிக்கிறுரென்று திருவுள்ளம், இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஹஜநதந்ருகாதாஹ்ரு
ரகவமென்கிற ஹமவஹ்ருணம் வ்ருகிவாஹ்ருமென்றதாயிற்று. ஸீதாகிஸயத்தாலே என்கிறதற்கும் குறித்து
என்கிறதற்கும் ஹஹாவாக்ருாகத்தில் கிரையேர்டேயஹயம்.

முதற்பாட்டு.

உயிர்காத்தாட்செய்மின் என்கிறவிடத்தில் உயிர்காத்துளன்கிற வம்ஸம்விலையமென்றுகாட்டுகிறுர் (நீங்க
ளிதாஹியால) மாமையனென்கிறதற்குத் காதபர்மருளிச்செய்கிறுர் (அவன்தனக்கிதாஹியால்) செய்வானை
யென்கிறதற்கு வாயிக்குமென்கிறத்தர்டேயஹயம், அவனுடைய வாஸ்ரிதவ்ருஹொவ்ரு-ரவ ஹஹாமாணத்

ரு— செஞ்சொல்- செவ்வையான வ-ரிக்கிகளையுடையவர்களான, வ்ருயொஜநாகராஹிவ்ருயாகிற களிபே
ருமின்றிக்கே கூநநவ்ருவ்ருயொஜநங்களான ஹமவஹிஷயவ-ரிக்கிகளை யுடையவர்களான் என்றபடி. கவி
கள்?- எம்பெருமானுக்குக் கவிபாடுகிறவர்கள்? ‘வாயவனையல்லது வாழ்த்தா”தென்று கூநநவ்ருவ்ருயொஜநக்
விதாரவிகளான முதலாழ்வார்களுள்ளிட்டாரை நினைத்தருளிச்செய்கிறபடி. உயிர்காத்து- உங்களாதாவைக்
காத்துக்கொண்டு, ஆட்செய்மின்- வைகுண்டம்பண்ணுங்கோள், இங்கு வைகுண்டம்பண்ணுகையா
வது- கவிபாடுகையைச்சொன்னபடி. உங்களாதவ்ருரவ-ரிவம் மாறுடியநாயாவாய்ப்போகாதே ரகஷித்துக்
கொண்டடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. அவன்தன்மைகொள்ளுவானப்போலேவந்து வ்ருரவ-ரிவத்தையழித்துவி
டும், அதாவது:— ஸொஷியைப்போலேவந்து தான் ஸொஷஹ-ரிதனுப்பின்றுங்களைத்தனக்கு ஸொஷிகளாக்கி
ஸொஷவைகரூதிக்ரமமாகிறவுங்களுடைய வ்ருரவ-ரிவத்தையிங்கனேயழித்துவிடும், அப்படியழிந்துபோகாதே
யுங்களைரகஷித்துக்கொண்டு கவியாடுங்கோளென்கை. அதாவது;— அவன் தன்னுடைய ஸீலாதிமாணங்களிலே
யிழிவாசையாய்த்திங்ஙனே படுத்துவது. நீங்களிந்திலேயிழியாதே அவனுடைய வாக்ருதத்தையே வணி-ர்த்துப்
போருங்கோளென்றபடி. மதுர- உயிர்காத்தாட்செய்மின்- தன் ஸீலாதிமாணங்களை யந்ஹவியிப்பார்பக்கலிலே
யவனதீசா தீவ வம்ஸ்ரேஷ்டத்தைப்பணிக்தன்னுடைய ஸீலாதிமாணங்களையும் கதீசா தீவமாக வ்ருகாஸிப்

மூ—றிருமாலிருஞ்சோலை* வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்தென்* நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து
நின்றூறியாவண்ணமென்* நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே* ॥கஇ॥

ஆ—ஷத்தைப்பண்ணி வாயிக்குமே, அவர்களுடைய விஹாநமணமாக வடிமைசெய்வித்துக்கொளளும்
வஹாவனல்லனேவென்னில்? அவன் வாயிக்கும் வஹாவனுயிருந்துவைத்தே. வாயிபாதானப்போலேயிருக்
கும் பிஹாவனுகன்கிடீரேசொள், எங்ஙனேயென்னில்? யென்னையுபகாரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லுகையா
ன்னும் வ்யாஜத்திலேலே. யென்னுள்ளேவந்துபுகந்து கலந்து "இன்னபடிசெய்தருளினன்" என்றயர்வறுமம
ர்க்குமறிய நிலமல்லாதெதாருபடி யென்னெஞ்சையுமுயிரையுந் தன்னுள்ளேயடக்கித்தானேயாம்படி மள
ஹஜித்து வளிவலிணக்ஞனென்கிறார். ॥கக॥

இ—தைச்சொல்லவந்த விவ்ருகாரணத்திலே வஞ்சக்கள்வனென்றவனே வஹாகரணதச்சொல்லுகையாலஹமர்
ஹேவென்னவதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யதிரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுடையவிஹ்ருதியால்)
ஹரிதேஹாபிமாநமணமஹஹரஹக வர்ஹிஜனன்ரேவென்று. ஸாகாஹிப்ராயம், வஞ்சக்கள்வனென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வாயிக்குமிதாயால்) கவிகளாயிருப்பார்க்கு ஹிதஞ்சொல்ல
வாவகூடித்து மாயக்கவியாயிதாயிலே தன்பக்கல்அவன் வஸ்ரீஷித்தபடியைப்பேசி யபாஹவிக்கை
யஹஸமர்மன்ரேவென்ன வ்யதிரிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இப்படியவன் வாயிக்குமென்று
மிட்டம் எங்ஙேகண்டதென்னிலென்றபடி. மாயக்கவியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (என்னை
யாவகரணதிதாயால்) கலந்தனென்கிறதற்கு, அட்க்கியென்கிறத்தோடே யபயம், நின்ரூறியாவண்ணமெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியிதாயால்) மாளவென்றது— நிஸ்ரஷமாகவென்றபடி.

ம—பித்தருளி "நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடை
யேன்"பென்றும்படிசெய்து நீராயுருக்கியாதாவை யழியும்படிசெய்துவிடும். நீங்களந்த ஸ்ரமஹணத்தில் அகப்ப
டாதே வாகுதாரத்தையேபாடி யபாஹவியுங்கோளென்றபடி. இப்படி நீர்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்
னென்ன? அந்தவேதவைச்சொல்லுகிறார்மேல். திருமாலிருஞ்சோலைவஞ்சக்கள்வன்- திருமாலிருஞ்சோலை
யென்கிற திருமலையிலிருக்கிற, வஞ்சக்கள்வனை- வஞ்சித்துக்கள்வஞ்செய்யுமவனை வென்றபடி. வாயிபா
தே கூபாகவியும்பண்ணுவானேப்போலேவந்து வாயிக்கும்வஹாவனை என்கை, மாமாயன்- ஸ்ரஹாஸ்ய-
ஹிதன், மாணாபாஹவயஹிகர்பக்கல். தான் ஸ்ரஷஹ்ரி தனுப்பின்றும் தன்வளஸ்ரீயாதிமாணங்களை யா
விஷ்கரித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு யஹாதாயுமாம்படி யதீதாதாஹம்ஸ்ரஷ்டத்தைப் பண்ணுமவனை வா
ரஷ்ரஹிதனென்றபடி. மாயக்கவியாய்வந்து- ஸாபாவியான கவியாய்வந்து, உம்மையாவகரணமாக்கிக்
கொண்டு நான்சிலகவிகள்பாட நினையாநின்ரேனென்றிப்படி யொருவ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு என்பக்க
லிலேவந்தென்றபடி. தண்ணீர்வேணுமென்ரொரு வ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு தாணியிருந்தவிடத்திலே
தாணன்வந்து புகுமாப்போலே, வந்துபுகுந்தானென்றுகருத்து. என்னெஞ்சுமுயிருமுள்ளென்கிறத்தை எ
ன்னெஞ்சுள்ளும். என்னுயிருள்ளுமென்றநுபவிப்பது, என்ஹருதயத்துள்ளேயுமென்றபடி.
நெஞ்சைச்சொன்னது ஹ்ருதயத்துக்குமுபலக்ஷணம், கலந்து- ஸம்ஸ்ரஷ்டனாய். நீராத்தில்கலந்த கூரீராம்போலே
ஸ்ரஷ்டனாயென்றபடி. திவ்யாதாவிவ்யாவித்யாதாமன்றிக்கே தன்பாவனாதிசயத்தாலே திவ்யஹம
னவிஹ்ரஹத்தாலு மென்ஹ்ருதயத்திலு மென்னுதாவிலு மநுபவஹேதுவாகவுண்டான ஹர்ஷத்தாலு, தனக்கு
நீராத்யயஸ்ரமஹரமாக வநாஹவித்தென்றபடி. நின்ரூறியாவண்ணம்- தன்வரிஹாரத்திலேநின்ற பெரிய
பிராட்டியார் திருவனந்தாழ்வானுள்ளிட்டாருமறியாதபடி. தன்னோடு ஸஹவர்த்தியஸம்ஸ்ரஷ்டரானவர்களையும்
நிர்மமராக வநாஹவித்துக்கொண்டு நிற்கிறவர்களுடைய மென்பக்கல் தான்பண்ணுகிற ஸம்ஸ்ரஷ்ட பரகாரத்தை
இதன்னபடிசெய்தானென்றறியமாட்டாதே விவஷ்டிராய்நிற்கும்படியாக என்றபடி. என்னெஞ்சுமுயிருந்தா
னேயாகி- கூரீராத்தில்கலந்தநீராத்தை வேறுகாணவொண்ணாதமயாலே கூரீராமேபாயிருக்குமாப்போலே தன்பக்
கலிற்படிகலந்தவென் ஹ்ருதயாதிகளை வேறுகாணவொண்ணாதபடி இவையெல்லாந்தானேயாய், நி
ரவசேஷனாய்- வளிவலிணக்ஞனென், என்னெஞ்சுமுயிருமுண்டாக்கிவைத்தவாஸலஹ்ருதயாதிகளை

மூ— தானேயாகிநிறைந்தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய்த்* தானேயானென்பானுகித்தன்னைத்தானேதுதித்
தெனக்குத்* தேனேபாலேகன்னலேயமுதெதிருமாலிருஞ்சோலைக்* கோனேயாகிநின்றொழிந்தானென்னை
முற்றுமுயிருண்டே* ॥உ॥

அ—(தானேயாகி) இப்படியென்னுயிரைமுற்றுமுண்டு தானேயாகி வாரிவாயிணர்ஞெமிதிருலே வவெஃபூர்வ
னுமாயென்னுயிரை மாளவாஜித்தும் கூடாதுகாதே நான்சொல்லுஞ்சொற்களைக்கொண்டாநுவிக்கைக்
காக வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபைச்சொல்லிவித்து இப்படியேயென்னேநள்ள வம்பூஷந்தனக்கி
னிதாகைக்காக யெனக்குத்தன்னையே நிரவயிகவொழுமாக்கிபநளினன், திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனுய்
கின்ற நிலையவனுக்கு வவமாயிற்றென்றுகொண்டு தஉஹிபூர்யத்தாலே சொல்லுகிறார். ॥உ॥

(என்னைமுற்றும்) என்னைவாஜித்தருளுகிறுனிந்த வெபமான வருகியினுள்ளேபுகுந்து

இ—அதாவது:— என்னுடைய தெவெழுஞ்சியஉநிவாரணாதிகளிலே ஓரவயவமும்விடாதென்றபடி. ॥கூ॥

இரண்டாம்பாட்டு.

என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறதை அடியிலேயநுபிக்கிறார் (இப்படியிதாஹியால்) எல்லாவுலகுமி
தாஹிக்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (இதினுலேயிதாஹியால்) இதீபவாஹத்துக்குத் தாதயஃமருளிச்
செய்கிறார் (என்னுயிரையிதாஹியால்) எனக்குத்தேனேயிதாஹிக்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப
டியென்னேநள்ளவிதாஹியால்) ஒருத்தலெவுஹமாய்விட்டால் தனக்கு, ரவாவஹமாகாதொழியுமென்று
பார்த்து அதற்காகவெனக்கும் தன்பக்கலிலே நிரவயிகவெஹஹமுண்டாம்படி தன்னையெனக்கு நிரவயிக
வொழுமாக்கிறனென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலையிதாஹிக்குத் தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்
சோலைமலைநாயனையிதாஹியால்) நாயன்: நாயன்: தஉஹிவ்ர்யத்தாலேயென்றது வமவஉஹிவ்ர்யத்தாலேயெ
ன்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மோடுகலந்தகலவியைப்பேசி யநுஹவித்தவரிப்பாட்டிலே தம்மோடு
கலந்தவநுகாரம் தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்து கூதகூதாயுபிராநின்றுனென்று வீதராகிறரென்று
வம்ஹகியுஞ்சொல்விற்றுயிற்று. ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

என்மாயவாக்கையிதணுட்புக்கு (புகுந்து) என்கிறதற்குத்தாதயஃமருளிச்செய்கிறார் (என்னவாஜித்தருளுகி
ற)—ரனென்றபடி. ஆதலால் உயிர்காத்தாட்செய்மினென்று கீழ்ஓடேயநுபிக்கிறது. ॥கா॥

என்னை— தனக்கு நிரகிசயபோகயனவென்னை, உயிர்— சூதாவை, ஜகஉஃக்கும், என்னுதாவை
யென்றபடி. யஹா— "ஜூாநீகுவாவிதெவஜெக" மென்கிறபடியே தனக்குயிராயிருக்கிறவென்னை யென்றநுபிக்கவு
மாம். முற்றும்— நிஷ்ஷேஷமாக, விஹவான வாஉதாவுக்கு கண்வானவிவர் வ்யாபிவமும் போகயு
தாகிசபத்தாலே கவனிவெஹயுமாய்க்கொண்டு தன்வ்யாபிவத்திற்காட்டிலு மியிகமாய்த்தோற்றுகிறதென்று
கருத்தாலே முற்றுமென்கிறவஹம். உண்டு— கநுஹவித்து, தானேயாகி— வம்ஷேஷம் நிமிஷமாயிருக்க
ச்செய்தேயும் தானேயிதற்கு போகயவாய் வம்ஷேஷம்தனக்கே வமுமென்றிருக்குமவனுயென்றபடி. நிறை
ந்து— அத்தாலே வாரிவாயிணர்ஞெமிதிருலே, கவாவுவஹஉஷ்காஉனுயென்றபடி. எல்லாவுலகும்— வகலுமொகங்களும்,
உயிரும்— தத்தலுகவ்யிதவ்ராணிகளும், தானேயாய்— வவெஃவ்ஷ்ரீரகனுயென்றபடி. என்னேயநுஹவித்
தப்பெறுகையாலேயிப்போது வவெஃவ்ஷ்ரனுனவனுயென்றபடி. யாரென்பான்— நாமென்றுசொல்லப்படுகிற
வன், தானேயாகி— தான்தானேயாய், கவஹஃவைஜிஸவவெஃவ்வவாநஹஜி தானேயாம்படி. ஜீவரீரகனு
மென்றபடி. தன்னை— உமயவிஹஜிகிவிஜி டிலுன தன்னை, தானேதுதித்து— ஜீவரீரகனுன தான்வ்யாத்து,
வெகநர்செய்கிறவ்ராவாரத்திலும் வ்யாநகதஃ இவனேபிறே, எனக்கு— தன்னுலே விஷயீகரிக்கப்ப
ட்டவெனக்கு, தேனே— தேனுகவே. இதற்கு ஆகயென்கிறதோட்டே கநுயம். சவயாரணத்தால் தேன்போ
லேயிருக்கையன்றிக்கே தேன்தானேயாய் என்றபடி. பாலே— பாலாகவே, கன்னலே: ஈகூ—ரவமாகவே,
அமுதே— கூடுதமாகவே, ஆதி என்றநுஷங்கித்தநுபிப்பது. திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனேயாகி— திருமா
லிருஞ்சோலையென்கிற திருமலைக்கு நாயகனுபி, நின்றொழிந்தான்— நிலைநின்றுவிட்டான், என்னுதி வம்
மொஷிக்கைக்காகத் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு நாயகனுய்நின்றவிலே வவெஃமாய் கூதகூதாயுனுனென்றபடி. ॥உ॥

மூ—என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்மாயவாகையிதனுட்புக்கு[புகுந்து]* என்னைமுற்றுந்தானேயாய்நின்றமாய
வம்மான்சேர்* தென்னன்றிருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்* இன்னம்போவேனேகொ
லோவென்கொலம்மான்றிருவருளே* ॥கூ॥

ஆ—என்னை ஹ-ஜித்து என்னைமுற்றவுந்தானேயாஞன், இப்பேறுபெறுகைக்கு ஹேத-வென்னையென்னில்? அ
வன்சேர்தென்னந் திருமாலிருஞ்சோலைத்திசை கைகூப்பப்பெற்றேன், என்னுடனிப்படியே கலந்துபரிமாறியும்
பின்னையுங்கலந்து பரிமாறுதாலேயடிதொட்டுங்கலந்து பரிமாறுகையிலே பாரித்தநளாகின்றான், இன்னமித
ற்குமேலொருவ ஸ்ரூஷமுண்டோ திருவுள்ளமென்தானென்கிறார். ॥கூ॥

இ—ருணி தூ-தியால்)வ்ருகூ-தியினுள்ளேயென்கிறது-உ கூ-திவரிணாத்மான ஸரீரத்துக்குள்ளேயென்றபடி.
என்னைமுற்றுமுயிருண்டுஎன்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (என்னை ஹ-ஜித்துஎன்று) கீழ்மேலுள்ள
பாட்டுகளில்போலே யிப்பாட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளுகிறானவனென்றிவ்வளவும் சொல்
லாதே திசைகைகூப்பினதைச் சொல்லுவானேனென்ன வ்யவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பேறுதூ-தியால்) சேர்
ந்தயானென்கிறதற்குத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடனிப்படியுதூ-தியால்) இன்னம்போவேனே
கொலோ வென்கொல்லென்கிறவிடத்தில் கூஹிவ்ய தாஸ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதூ-தியால்) அடி
தொட்டுமென்றது- அடிதொடங்கியென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்
கொண்டு கூ-கூ-தியுணைனென்று வீ-தரானவரிப்பாட்டிலே பின்னையுமுதலொ-தாவ்ஸ்ரூஷிகவ-
தூ-மிக்கிறானென்று வீ-தராகிறானென்று வ்ருத்தியும்வ-ருவிக்கை. தூ-ரீயவாஹத்துக்குத் தாதுய-ம்
மருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதற்குமேலுமிதூ-தியால்) ॥கூ॥

ஸ—எ-ன்- என்னுடையதான, எனக்கு சுஜூ-தாநாதிகளையுண்டாக்குகைக்கு ஹேத-வான வென்றபடி. 'மாய-
தாயதமான, வ்ருகூ-திவரிணாத்மகமான என்றபடி. ஆக்கையிதனுள்- இந்த ஸரீரத்துக்குள்ளே,
ஆக்கை- ஸரீரம், வ்ருத்தூ-கூவரிஜவைஹ-தூ-தாஷமஹி-ம்கமான ஸரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. புகுந்த-
விடாய்த்தவன் கூஜூ-தலாலெவ்வுக்கண்டால் வ்ருவெளிக்குமாப்போலே வ்ருவெளித்து. என்னை- தனக்குவி
யதஜனவென்னை, உயிர்- கூ-தாவை, என்னுடைய வாதாவையென்றபடி. 'ஜூ-தாமீகூவாதெவஜஜ த"மென்
கிறபடியே தனக்குயிரானவென்னை யென்றநுயிக்கவுமாம். முற்றும்- நிஸ்ரூஷமாக, உண்டு- கூ-ஹவித்து,
என்னை- வ-தத்ஹரீரஹிதாத்மியானவென்னையும், முற்றவும்- கூ-ஜ்ஹத்தையும், யென்னதென்றஹிதாத்மக
முகிற தெஹாதிகளையும், குறித்து என்றெருவ-ஹிதாவ்யாவ-ர்த்தம். தானையாய்- தானே சுஹிதாத்மாய், இவ்
விரண்டையும் தான் மாயாத்மகவம்ஸ்ரூஷிக்கையாலே தன்னிஷ்காட்டில் வ்ருயிக்காகக்கான வொண்ணாமையா
லிவையிரண்டும் தானேயாயென்றபடி. நின்ற- இத்தாலே விடாய்கெட்டு வ்ருஸ்வஸ்தனை, மாயவம்மான்- இப்
படியாஸ்ரய-ம்ருசரண வ்ருவ-ஸ்ரான், சேர்- தனக்கு வாஹவ்ருபாவ்ருமாகவந்து சேர்ந்திருக்கிற, தென்னல்-
உகூஷிணதிஹாத்திக்குநல்லதான, உகூஷிணதிஹாலங்காரவ-ஸ்துவான என்றபடி. நல் என்கிறவிடத்தில் லகார
வ்ருவம்ஹலிதாயாம் வகாராகமஃ. பஹா—தென்னனென்று உகூஷிணதிஹாத்து ராஜாவைச்சொன்னபடி.
தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை- உகூஷிணதிஹாராஜாவினுடைய திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அவனுக்கே
வரிவாரி [வாழி] தமான திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய என்றபடி. திசை- திக்கைக்குறித்து, கைகூப்பி-
சுஜலிபண்ணி, சேர்ந்தயான்- அவ்வண்ணமிப்படிக்கிட்டப்பெற்ற நான், இன்னம்போவேனேகொலோ. இதற்கு
மேலும்போவேனேபோ? நானிவ்வளவில் வய-வஸியாதே இதற்குமேலும்சில வம்ஸ்ரூஷத்தைப்பெறவு
மெதூ-மிக்கிறவன்தானேனேபோ இதற்குமேலுமொரு வம்ஸ்ரூஷவ்ருகாரமுண்டோ என்று கருத்து. கவயா
ரணத்தால் என்னையெம்பெருமானிதற்குமேலும் சில வம்ஸ்ரூஷத்தைப்பெறவுதூ-மிக்கிறவனையே நிரூயி
த்தானே என்றபடி. இதுக்குமேலில்லாதபடியான வம்ஸ்ரூஷத்தைப்பெற்று நான் வாரிவ-ணாழிநா
ராயணபிருக்க விவனைதற்காகவிங்ஙனே பாதலொதாரஹிதனிவஹிக்கிறானென்கிறார்மேல். அம்மான்தூ-வ
ருள்- நிரூவாயிகவ்ருஷிபுனவனுடைய கூ-ணைவயானது, அவனுடையவஹிதனிவஹமானதென்றபடி. என்கொ
ல்- என்னவாயிருக்கிறது, இனியெதற்காகு விவ்வஹிதனிவஹமென்றபடி. ॥கூ॥

ரூ—என்கொலம்மான் றிருவருள்களுலகு முயிருந்தானேயாய்* நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்தூடே
நடந்துழக்கித்* தென்கொடிதைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை* நங்கள்குன்றங்கைவிடா
னண்ணைவகூர்நஞ்சியமே* ॥ச॥

அ—(என்கொல்) என்னுடைய வாகூயினுள்ளேபுகுந்திவ்வாதாவை வாஜித்தருள்நுகையுமன்றியே வா
வாஜமதீவாணையிருந்தான், என்னுடைய வாகூயிதன்னையுங்கூட தனக்குவாஹமாகக்கொண்டோருகூணம்
கைவிடுகிலன், இப்படியென்னேணைநள்ள வாம்பெறுகைக்கிடான வெஃமேதோவென்று தேடிக்கொ
ணடு திருமலையிலேவந்துபுகுந்தான் கருதினபடியே யங்கேவாம்பெறுவித்து வீதலை பிந்த வாஜியிலே
லாம் விளைவித்தது திருமலையிறேயென்றுகொண்டு திருமலையையு மென்னுயிருமுடலும்போலே தனக்கு
வாஹமாகக்கொண்டு கைவிடுகிலன், என்னுயிரைபுமுடலையுந் திருமலையையுமநுபவித்தது வீதலைனன்,
வாகிகளிலிருந்தவாஜியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே தறைப்படும்படி வீதலைனென்கிறார். ॥ச॥

✱ நாலாம்பாட்டு.✱

இ—உலகுமுயிருந்தானேயாய் நன்கென்னுடலங்கைவிடானென்கிறதற்குத் தாதுயமருளீச்செய்கிறார் (என்
னுடையவிதயாதியால்) அன்றியேயென்கிறதற்கு விடுகிறிலனென்கிறத்தோடே யகயம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே
வெகுபமான தம்மூடையபரீபாதத்திலே புகுந்தானென்று வீதரானவரிப்பாட்டிலே யப்படியதிலேபுகுந்த
தாதுமன்றிக்கே யதைத்தனக்கு வாஹமாகப்பத்தியொருகூணமும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் வாதலுமா
த்துக்கு நிதானமாயிற்றென்கிறவீதியாலே திருமாலிருஞ்சோலைமலையையும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் சொல்
லியநுவாதிக்கிறானென்று வாமதியும்வாதிவிலக்ஷணையாயிற்று. ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி என்கிறதற்குத் தாது
யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஎன்னேணைள்ளவிதயாதியால்) நங்கள்குன்னமென்கிறதற்குத் தாதுயமருளிச்
செய்கிறார் (தான்கருதினபடியேயிதயாதியால்) கைவிடானென்கிறதற்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (இந்த
வாஜியெல்லாமிதயாதியால்) வாஜதுயத்துக்கும் வாஜித தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரைபுமி
தயாதியால்) நண்ணைவகூர்நஞ்சிய என்கிறதற்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (வாகிகளிலிதயாதியால்) ॥ச॥

"ரூ— உலகும்- லோகங்களும், உயிரும்- அந்தலோகங்களிலேயிருக்கிற வாணிகளும், தானேயாய்- தத்
வாஜிபாவங்களைக்குத்தானே வாயாதவிஷயமும்படி தத்வாகாரகூடஞ்செயென்றபடி. வாயாரணத்தால
வணுக்கு வாயாதுவிலகூடிட, வாவாஜமதீவாண யிருந்துவைத்தானென்றபடி. நன்று- நன்மையான, ஏரம்
பாரவாஜ்யா லோகமானவென்றப்படி. என்னுடலம்- என்பரீரதத்தை, கைவிடான்- விடமாட்டுகிறிலன்,
ஞாலத்தூடே- வாதிவாஜ்யத்திலே, நடந்து- வாஞ்சரித்து, உழக்கி- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்த்து, உழக்
குகை- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்க்கை, ஆழ்வாரோடு மாவாஹம்பாரவாம்பண்ணுகைக்கிடான வெஃமெதோ
வென்று தேடிப்பார்த்தென்று வாடு தாதுயம், இதுக்கு நங்கள்தன்னைக் கைவிடானென்கிறத்தோடே
யகயம். திருவிகாஜைவாதியளந்ததைத் தம்மைப்பிறுகைக்கிடான வெஃமதோவென்று வாதியெங்
கும்மிதித்துப்பார்த்தபடியாகநினைத்தருளிச்செய்தபடி. தென்கொல்- தெற்காகக்கொள்ளப்படுகிறதான, திசை
க்கு- திக்குக்கு, தெற்கென்று வாரவிஜமானதிக்குக்குளென்று வாடுதாயம், திலதமாய்நின்ற- திலகமாய்நின்
றதான, நிதயாலாகாரவாதிகமானளென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையாகிற, நங்கள்குன்
றம்- நம்முடைய வாவாதித்தை, அவன்கருதினபடியே அவனுக்குநம்மோடு வாம்பாரவாம்பண்டாக்கினதா
ன திருமலையையென்றபடி. நண்ணைவகூர்- நண்ணுதவர்களான வாவாரர்கள், நண்ணுகை- கிட்டுகை, தன்
பக்கல்விதவாரான வாகிகளுஜமங்களென்றபடி. நவிய- நமிக்கும்படி, நவிகை- நமிக்கை, இவனுண்டய
வாஜிகளைக் (கண்டு) கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே வாரிவாஹிபாலே வாரம்பாரம்பண்ணுகையன்றிக்கே,
ஒருகூணமும் விடமாட்டுகிறானில்லை, ஆழ்வார்திருமேனிதனக்கு வாரவுமாகையாலே விடமாட்டுகிறி
திருமாலிருஞ்சோலைபதுக்கு வாரவகுமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன் என்றதாயிற்று, அம்மான்திருவா
ழியினுடைய கூரவெயானது, அவனுடையவாளமீயுமானதென்றபடி, என்கொல்?- என்னுயிரு
ன்னவாரம்பாரம்பாயிருக்கிறது வென்றபடி.

மூ— நண்ணுவசுரர்நவிலவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த* வெண்ணுதன [ஜன] கமலன்ணும்நன்முனிவரிம்பந்
தவிச்சிறப்பப்* பண்ணுர்பாட லின்கவிகள்யாணுப்த்தன்னைத்தான்பாடி த* தென்னுவென்னுடென்னம்மான்

ஆ— (நண்ணுவசுரர்) ஆதிகாலமுள் தறைப்படுப்படியாகவுந் தனக்குநல்லாளவமராகள் வஹ்ஜராம்படியாகவும் ஜீவராசிகாரணமாயும் ஜொலரவகாரணமாயுமிருந்த நிரவயிகவஹ்ஜுசிக ளெம்பெருமாணுக்குளவாயிருக்கச்செய்தே, யிவையொழியவேயதின்மேலே வஹ்ஜுவாசகமுயிருந்த வெயம்பருமான்தன்னுப்வம் வாழிக்கவொண்ணுதே வாஜ்ஜநயாமொவரமான வகையஞ்ஜுசிக ளெம்பெருமாணுகுளவாகவேணு மென்று, ஜநாயபாநிற்கும் நன்முனிவர் நம்முடைய ஜநாயஹரவகிர்பான நிரவயிகவஹ்ஜுசிகளெம்பெருமாணுக்கு விஜ்ஞாபப்பெற்றேறு மினிநமக்கொருகுறையில்லையென்றுகொண்டு நிரவயிகநிவ்ருர்கியையுடையாராம்படியாகவும் பண்ணுர்பாடலான வின்கவிகளை யென்னைபிட்டுப்பாடுவித்து இக்கவிகளாகிற வஹ்ஜ

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— வஹ்ஜராம்படியாகவுமென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யநயம். எண்ணைகனகளெண்ணுமென்கிறதற்குத் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (ஜீவராசிகாரணஜ்ஞ தாஜியால்) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு, ஜநாயபாநிற்குமென்கிறத்தோடே யநயம். இவையொழியவென்றது— நிரகிரயகஜ்ஞாணவெதயாலே. இவற்றிற்காட்டிலு ஜதாவிலக்ஷணங்களாக வென்றபடி. இதின்மேலேயென்கிறதற்கு உளவாகவேணுமென்கிறத்தோடே யநயம், நன்முனிவரென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோட்டயநயம், இன்பந்தலைச்சிறப்பனென்கிறதற்குத் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையஜநாயஜ்ஞதாஜியால்) யாணுப்தன்னைத்தான்பாடினென்கிறதற்குத் காதுய-ர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டுப்பாடுவித்துவென்று) தென்னுவென்னுடென்கிறவிடத்தில் ஈகார-ர்வஜாகார-ர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (இக்கவிகளாகிறவிதாஜியால்) பருகிவென்றது

ப— நண்ணுவசுரர்- நண்ணுதவர்களான வஹ்ஜராகள், வாஜ்ஜபாராஷவஹ்ஜாப்ராயணவிஜ்ஞாவராயிருக்கிற வஹ்ஜராஜ்ஜாகள், நவிவு- நாயத்தை, எய்த- அடையும்படியாக. ஹரவகஜ்ஞாமவதிர்களுக்குண்டான திருவாய்மொழியாகிறவிந்த நிரவயிகவஹ்ஜுசியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே நமித்துப்போமபடியாக என்கை. இதற்குப் பாடியென்கிறத்தோடே யநயம். நல்லவமரர்- ஹரவகஜ்ஞநிரவஹிகரான தெவஜ்ராகாகள், பொலிவு- வ்ருத்தியை, ஜ்ராநவெவாழுஹரவகஜ்ஞவெஜ்ராநாஹவ வெகொங்குபர்திஹாநஜ்ஞுஜ்ஞிக்ள வென்றபடி. எய்தஅடையும்படியாகவும், இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யநயம். 'வாஜ்ராணாயவாயஜ்ஞாநம் விநாராயவஜ்ஞுவஜ்ஞுதா" மென்கிறபடி வஹ்ஜராயுடைய வவதாரம்போலே வஹ்ஜராயுடைய வவதாரமுமென்றுவதாகய-ர்மாயிற்று. எண்ணைதனகள்- கீழைக்கொருவருமெண்ணுதவைகளை, வஹ்ஜராவுண்ண வவெய-ர்ஜுவரணும் வம்வாழிக்கவொண்ணுமையாலே யொருவராலும் ஜநாயபாநிக்கப்படாதவைகளை யென்றபடி. அதாவது:— வஹாவிகாநயிகாகிரயபாவம்வெய்ய கவ்ராணஜ்ராணரண விஜ்ஞாகிசாயவ்ரிஜ்ஞாஜ்ஞிதஞ்ஞ வாஜ்ஜவாராஷணுக்கு ஜவெவாவ்ருகிரயிதாநஞ்ஞ கவ்ராணஜ்ராணவிஜ்ஞாகிஜ்ஞுஜ்ஞிக்ளெயென்றபடி. எண்ணும்- வெரோகிரயத்தாலே நித்யம் ஜநாயபாநிறருமவர்களான, நன்முனிவர்- நல்லஜ்ஞாநிகள், சாநாவ்ருயொஜநவெஜ்ஞாமாயிகளாய், ஹரவகஜ்ராணஜ்ஞாநநிரரீரராயிருக்கிற திவ்ருயொஜிகளென்றபடி. இன்பந்தலைச்சிறப்ப- கூநாஜ்ஞமகிவ்ரவ்ருஜ்ஞமாயிருக்கப்பெறும்படியாக, இன்பம்- கூநாஜ்ஞ, தலைச்சிறக்கை- கூகிவ்ருவ்ருஜ்ஞமாகை, எம்பெருமாணுக்குத்தாங்கள் ஜநாயபித்த வஹ்ஜுசிகளெல்லாம் வாரிவ ஜ்ஞாஜ்மாகப்பிற்றேமென்று நாஜ்நிஜ்ஞாராம்படியென்கை, இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யநயம். ஸ்ரீராஜாயணம்போலே வ்ரூவ்ருயமுண்டானதே எம்பெருமாணுக்கு கவ்ரவ்ருவ-ர்நாஜ்ஞ நிரகிரயபகவ்ராணஜ்ராணரண ஜ்ஞாவிஜ்ஞுகிரயதகவஹ்ஜுசிகளிற்காட்டிலு ஜகிரயிதஜ்ஞாஜ்மவஹ்ஜுசியென்று திவ்ருயொஜிகளாநாஜ்நிஜ்ஞாராகிறார் கவென்றுகருத்து. பண்ணுர்பாடல்- கீகிவாரிவ ஜ்ஞாஜ்மாம்யெகளான, பண்- கீகி, ஆர்- வ்ஜ்ஞாஜ்ம், வெரோவாரிவாஜ்மமாய் ஜநிக்கையாலே ஜநிக்கசெய்தே கீகிவிஜ்ஞிஷ்டமாய் ஜநிக்கனவயானவென்றபடி. இன்கவிகள்- இனியகவிகளை, இன்- ஸ்வராம், 'வாவெ்ருமையெவஜ்ஞாரு' மென்கிறபடியே கீகிநாரத்தில்நின்றுங்கே கெவஜ்ஞாவ்ருநத்திலும் ஜயாரங்களான கவிவிதகளையென்றபடி. யாணுப்- ஜஜ்ஞாரகனுய், தன்னைத்தான்பாடி- வ்ருவ்ருணுய்ஹவவிபனை, தன்னைக்குறித்துத்தானே வெரோவாயிருந்தபாடி. திருமாலிருஞ்சோ

மூ— நீர்மாலிருஞ்சோலையானே* ॥ரு॥

திருமாலிருஞ்சோலையானைச்சூழ்வுலகுற்றன்* ஓருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்தூழியூழிதலையளிக்குந* திருமாலெனனையாளுமாற் சிவனும்பிரமனுங்காண* தருமாலெய்தியடிபரவ வருளாயிந்தவம்மானே*॥

ஆ— தத்தைப்பறவைக்களித்தஜகவாநம்பண்ணின வணங்கள்போலே தென்னுதெனுவென்று திருமலையிலே நின்றுபாடியருளாநின்றுனென்கிறார். ॥ரு॥

(திருமாலிருஞ்சோலையானே) மிதுலோகமெல்லாந் தன்திருவயிற்றிலேவைத்து யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுகவுஹாவைப் ஸ்ரீபரிவகியாய் வைஷ்ணவாதிகளால் கவலாதாஹிஷ்கவணையமுனைப் தகவுசீலிதமவுவர்ஒனுய் வலவுஸ்வரூபஞ்பிருந்த திருமாலிருஞ்சோலையா னெனக்குப்பித்தனு யென்னையறிகிறிலனென்கிறார். ॥சுரு॥

இ—வாநமபண்ணியென்றபடி. களித்துளென்கிறதற்குப பாடியருளாநின்றுனென்கிறத்தோடே யுகயம், தாரீய வாஹத்துக்குத் தாதுயஸ்மருளிச்செய்கிறார் (ஈஷி கவாநதிதாழியால்) இத்தாலகிழப்பாட்டிலே தமமுடை யதிருவுடம்பை விடமாட்டாதிருக்கிறரென்று வீகரானவரிப்பாட்டிலே தம்முடைய வாஹவகவிதாவா ராவுஹாஹதாலே ஹஹுஷிதவடவுஹஹுஷிதனைப்கொண்டு பாடியருளினரென்று வுவஷ்விவுயவாவ ஸாராகிறரென்று வம்மதியுஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. ॥ரு॥

* ஆறும்பாட்டு. *

ஓருமாவயிற்றிலென்கிறத்தைப்புரைக்கிறார் (சிறுவாபிறறிலென்று) ஊழிபூழிதலையளிக்குமென்கிறத்தைப் புரைக்கிறார் (யுகந்தோறுமி தாழியால்) காணுதருமாலிதாழிக்குத் தாதுயஸ்மருளிசெய்கிறார் (ஈநவா தெதாழியால்) அருளாயிந்தவம்மரென்கிறதற்குத் தாதுயஸ்மருளிச்செய்கிறார் (தசுவஷீவிதெதாழியால்) திருமாலிருஞ்சோலையான் மாலாகியெண்ணாருமென்றநுபித்துத் தாதுயஸ்மருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையிதாழியால்). நான்தனக்கு ஈநவஸ்மென்றறிபமாட்டுகிறிலனென்றபடி. இத்தால்கீழப்பாட்டிலே தம்முடைய வாஹவகவாஹவஷ்வுதீவிஹாவஸத்தாலே ஹதுஷ்ப்பாடத்துடங்கினுனென்று வீகரானவரிப்பாட்டிலே தன்பக்கலுஹதுஷ்விட்டானென்று மிகவும்வீகராகிறரென்று வாஹகிசொல்லிற்றுயிற்று. ॥சுரு॥

ஸ—லையான். திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே நின்றமலைக்கொண்டு, என்னம்மான்—என்னுடைய வாழ்வானவன், தென்னுவென்னும். தென்னுவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும், இந்த வாஹவகவிதாஷ்டதவாநதி தவுப்அந்தவுமிவஷ்டஹஹுஷ்ளடங்காமையாலே தென்னுதெனுவென்று பாடத்துடங்காநிற்குமென்றபடி. ॥ரு॥

செழு அழகியதான, விவிதாவஹிவிவஸமானவென்றபடி. ஸுவுலகும்—மெதுமொகூத்தையும், தன்கவயிறவடநாவஹஸயஷ்ணன தன்னுடைய, ஒருமாவயிற்றிலுள்ளே. ஒருஷாதுமான ஜஂரத்துகுகுள்ளே, சுதுவுவரிஷணமான ஜஂரத்துக்குளளேயென்றபடி. மா என்று சுதுவுவரிஷணத்துக்குப்பேர், வைத்துவரூபாவத்திலே வாராகூஷிதமாயிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, வடஷுஷாயிபான தன்வயிற்றிலேவைத்து என்று தாதுபஸ்ம், ஊழியூழி கூவுஹதோறும், தலை தலையாக, உகுகூஷிமாகவென்றபடி. வரிவஷணஷ்மாகவென்னை, அளிக்கும். ரக்ஷித்குமவனை, திருமால். ஸ்ரீயினிடத்திலே வாதிஷ்டுனை, இந்த வாவஷ்ரக்ஷணையறுதீவிகூஷில் வஹயதஷ்வாரிணீ விஷ்டிஷ்டுனைவென்றபடி. பிரமனும்- ப்ரஹ்மாவும், சிவனும்- ருத்ரனும், காணுது- காணுதே, தன்னைக்காணமாட்டாமலென்றபடி. அருமால்- அருமையான வுாதிஷ்ட ஹத்தை, உஷ்டாவமானவிஷ்வஹத்தையென்றபடி. ஒருவருக்குங்கிடைபாத நிரதிஸயஹகிஞ்யையென்னை, எய்தி- அடைந்து, நிரதிஸயபஹஞ்யகதாரரென்றபடி. அடி- தன்திருவடிகளை, பரவ- வாதிக்க, வாதித்தவாதிறமென்றபடி. பரவுதல்- வாதித்தல், அருளாயிந்த கூவிவெனையக்கொடித்தவனை, ஈதல்- கொடுத்தல், அவர்கள்பக்கல் கூவிவெசெய்தருளினவனெனவென்றபடி. அவர்களவெகூஷிகங்களைச் செய்தருளினவனெனவென்னை, அம்மான்- ஈதவஸவஸவெஷ்ஸராஜனை, திருமாலிருஞ்சோலையான்- அந்தநிருமலைக்குநாயகனை வாதிவாராஷன், இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு மாலேயாகியென்றபபது, என்பக்கல் வுாதிஷ்டமேயாய் ஈவயாரணத்தால் என்பக்கலிவன் பித்தேதுனுனென்னுமிடத்தில் வஂஸயமில்லையென்னுகருத்து. என்னை- ஈதுதெதிகூஷ்டனென்னை, ஆளும்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஆளுமென்கிறவிடத்தில் கூவாவஸ்வஷ்டிஷ்டாயாமெவ்வடி. ॥சுரு॥

மூ— அருளாயீயென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும்* தெருள்கொள்பிரமனம்மானுந்தேவர்கோனுந் தேவரும்* இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான்றிருமலை* மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ் சோலைமலையே* ॥ள॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்றலையே* திருமால்வைகுந்தமே தண்டிருவேங்கடமே

ஆ— (அருளாயீ) இவ்வாழ்ச்சியெல்லாந திருமலையையாச்ரயித்தறே வந்ததென்றுகொண்டு திருமலையாண்டா ॥ள॥ த்துகிறார்.

(திருமாலிருஞ்சோலைமலையே) விளங்தவாழ்ச்சிதானென்னென்னில் திருமாலிருஞ்சோலைமலை - திருப்பாற்கடல் - திருவேங்கடம் - திருப்பதிதொடக்கமாகந் தானெழுந்தருளியிருக்குந் திருநமரிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள

✱ஏழாம்பாட்டு.✱

இ— தம்மேமாடவன் வம்மொழிந்தவாழ்ப்பங்களைச் சொல்லிபநமவிபாதின்றவ ரிப்பாட்டிலே திருமாலி ருஞ்சோலையைத்துகை யவம்மதமன்றேவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாழ்ச்சியெல்லாமிதுவாழியால்) ॥எ॥

✱எட்டாம்பாட்டு.✱

அவன்தம்முடைய திருமேனியில்பண்ணுமவாவுமாதிமயவதாரங்களை யநமவிக்கவந்தவரிப்பா ட்டிலே உமுயாணைவாழிகளெமங்களில் அவனுடைய வாழ்ச்சாதிமயத்தை யநமவம்யிக்கை யவம்மதம ன்றேவென்ன விதுக்குத் தாழ்ப்பஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (விளைந்தவிதுவாழியால்) இப்படி நீர் திருமலையைக்கொண்டாடுகைக்கு அத்தால்விளைந்த வாழ்ச்சிதானேதென்னிலென்றபடி. இது—என்று வகுப்பா ணத்தை நிஷ்டிதமபடி, உமுயாணைவாழிகளெமங்களில் அவனுடைய வாழ்ச்சாதிமயத்தைசொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையிதுவாழியால்) பாட்டிலே உமுயாணைவாழிகளைக்

ம—என்னம்மானே. என்னுடையநாயகனே, அருளாயீ. கூவியெனையத்தந்தருளும், ஈகை. தருகை, என்ப க்கலிலே கூவியெபண்ணியருளுமென்றபடி. என்னும்முக்கணம்மானும். இப்படிச்சொல்லி வராயிக் குமவனை தீநெதரவாழியும், இப்படி வலவைவ்ராணவராயிக்கு கைவரவாழத்தாலே ஜமகவாழியான தீநெதரனுமென்றபடி. தெருள்கொள். ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டிருக்கிற, ரவிரிகளுக்கும் ஜ்ஞாநவரனும் படி ஜ்ஞாநாயிகனனென்றபடி. ஒருவமபத்திலேகலங்கி வலவைவ்ராணனே எதிராடும் தீநெதரனைப் போலன்றிக்கே ‘ஸ்வாமம்வஸுநிவஹாரோஹி ஷ்வாகுவாஹநஜமகவகிம்” என்கிறபடியே வஷாவஹவரயா மாதிருஜ்ஞாநமாயிபானவென்கை. பிரமவம்மானும். வேதாவாகிற ஜமதக்கியும், தேவர்கோனும். தெவ்வ ளும், தேவரும் - தூயஃதிரவ்யஸுகொழிலம்வ்ராண தெவர்களுமு, இருள்கள். கம்யகாரங்களை, வராஹவி வாய வராவஷாமவிஷயஜ்ஞாநாமாவ, ஸந்யாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாந, மிவையாகிற வம்யகாரங்களை யென்றபடி. கடியும்முனிவரும். ஸ்ரீயவாவவராவணாதிவதவெதஸுவைத்தாலே நிரவிக்குமவரான ஸ்ரீவால்மீகி வராஹுகிகளான திவ்யரிஷிகளுமு, கடிகை. நிரவிக்கை, எத்துமம்மான்திருமலை. வர்திக்கும்படியிருக்கிற வாழ் திருவேடதிருமலையான, அவனுக்கு க்ரீயாவிதவரயமானவென்றபடி. மருள்கள். ஹ்ருதங்களை, மஹவகவராவீ வராவைவயகங்களாய் தெவாதிதவராதிகளான வவிதெவுகளையென்றபடி. கடியும்மணிமலை. நிரவிக்குமதாய் நிரதிவயமஹாரமானமலை, திருமாலிருஞ்சோலைமலையே. திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்கிற திவ்யவவ்தமே, கவயாரணதாரல் வரிம்வகராஹுகிகளான மற்றுள்ளவவ்தங்களொன்றுக்கு மிவ்வதிவயமலையென்றபடி.॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே. திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையைத்தானே, திருப்பாற்கடலே கூரிவராஹிரூபத்தைத்தானே, என்தலையே. என்னுடையசிரஸ்ஸைத்தானே, ஒருமாநொடியும். ஒருக்ஷணமும் மானதுயாகத்தில் விஸ்வதிவாமரராதிவலவம்மவ்வுகுப்போர், நொடி. க்ஷணம், க்ஷணத்திலொரு விஸ்வதி வாமரராதிவகாமுமென்றபடி. பிரிபான். விஸ்லேஷிக்கிறனில்லை, இக்குவராதிகுலதிலகமயாரணங்களை வஷா வவாவஹவ்ராண திவ்யரிஷிகளுடைய திருமானிகைகளில்போலே தத்தவராதெவர்களிலே சாந் யொமவ்யவம்வதெநவவிபாதின்றனென்றுதோற்றம்படி யவெகவிதராவரிதராதரம்பண்ணி தத்தத்தரிர வராவாவம்பண்ணுகிறானென்றபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது, திருமால்வைகுந்தமே. ஸ்ரீவைகுண்டபதியிலு ள்ள வவெகராணத்தைத்தானே, ‘ஸ்ரியாவாஸ்ரீ-ம்ஜமகவகிம்’ என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாரும்தானுமாக ந்த மாபெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத்தானே யென்றபடி. கண்டிருவேங்கடமே. ஸ்ரீகலமான்

மூ—யெனதுடலே* யருமாமாய்த்தெனதுயிரோமனமேவாக்கேகருமமே* ஒருமாநொடியும்பிரியாவனென்னூழி முதல்வனெனுவனே*

॥அ॥

ஊழிமுதல்வனெனுவனேயென்றுமொருவனுலகெல்லாம்* ஊழிதோறுந்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்துக்

ஆ— வம்மொழுஷத்திலுல் வீதருமாப்போலே யென்னுடையவவயவங்களிலே போராவயவத்தோடுள்ள வம்மொழுஷத்திலுலே வீதனுப் என்னையொருகூணம்பிரியில் யரிக்கமாட்டுகிறிலன், ஒருவனுடைய வலிநிலை மமிநக்கும்படியே பிதுவென்கிறுர்.

॥அ॥

(ஊழிமுதல்வன்) நம்க்கிந்தவஷ்டியெல்லாக் திநமலையாலேவந்த வஷ்டிகிடாய்நெஞ்சே? யினித்திருமலையைக் கைவிடாதேகிடாயென்று நெஞ்சைக்குறித்துச்சொல்லி யிவ்வாதாவினுடைய நிகஷத்தம் இ— கூணாவெணஷ்டாதமாக நிஷ்டித்தத்தாலே வாஷ்டாதிகத்துக்கு தஷநாகாரிகும்தோற்றி யத்தாலே வாஷ்டநாவதிகளிற்பாலே ஷ்டாதனாவெகூபா கிஞ்சிலெமாணும் தோற்றுமென்றுபார்த்து அப்படி லெமாணும்தோற்றுமே யதனைவாஷும் தோற்றுகைக்காக 'ஹாணைாகூலெஷவஷீகூதவி வலெவாநாதாலுயொமிதா। மொகவாலொயஷ்வாஸீ ஸ்ரீஷ்ஸ்ரெ ாலவாநவி" என்கிற தாலுயொமிதாலுங்காரலெயாலே ஷ்டாதனாஷ்டாதிகுங்களை லஷாவுயமாக நிஷ்டித்திருக்கிறதென்று கருத்து. இப்வலவாஷ்டத்திலே ஷியுஷாங்களிாண்டையும் தம்மவ்யவங்களிலொன்றையும் நிஷ்டிக்கையாலே யவைபநகங்களிலுண்டாம் வீதியிலைலையோரொன்றிலே யுண்டாகிறதாக விவகூஷிதமென்றுணித்தருளிச்செய்கிறுர் (என்னுடையவி தாரிபால்) ஒருமாநொடியும் பிரியாவனென்கிறவிடத்து லஷ்டாஷவிஷிக்கிறவஷ்டத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (வம்மொழுஷத்திலுலேவீதனுயென்று) தாரீயவாஷத்துக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறுர் (என்னுயிதாரிபால்)

॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

என்னம்மான்தண்டுமாவிருஞ்சோலையென்கிற வஷிஹிவுாஹாரத்துக்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறுர் (நமக்கிதாரிபால்) உடலுமுயிருமம்கவொட்டென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறுர் (இவ்வாதாவினுடையவி தாரிபால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யவனுக்குத்தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வாவலாகிமயத்தை யநுவம்யித்தவரிவன் நம்முடையவிஷாஹத்திலே இத்தனைவலமறுபிநக்கையாலே நம்மைஇஷாஹத்தோடே

ஸா—ஸ்ரீவெம்கடமிரியைத்தானே, வம்வாரவஷ்டாஸ்ரஷஹாரமான ஸ்ரீவெம்கடமிரியைத்தானே யென்றபடி, எனது- ஷீபமான, உடலே- ஸரீரத்தைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியாவனென்று வலிவ்வஷநுவம்மிப்பது அரு- அநமையாரன, "ஷஷாபாஷுாரதயா" என்கிறபடியே ஷுாரதயமானவென்றபடி, மா- ஷஹத்தான், கருநாயாகிவிவஹாரமான, மாயத்து- வரகூதியில், எனதுயிரே- ஷீபாதாரவையே, கிலலிதலவஷுாரவஹிந வஷுவி-ஷ்வெஷமாய்க்கொண்டநாதியாக வரகூதியிலேகிடந்து கூவம்காரஷிகாரஷுவிஷிதமாயிருந்த வென்னுதாவஷுவிவத்தைத்தானே என்றபடி. மணமே- என்ஷநஸ்ஸைத்தானே, வாக்கே- என்வாக்கைத்தானே கருமமே- என்கிரியையைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியான்- ஷியுஷம்மஷவிஷ ஹவிஷிஷுவெஷெஷண வென்கிரியைகளுக்கு நிரகாரம் விஷயமாயிராநின்றுனென்றபடி. என்னூழிமுதல்வன்- என்னுடையவனான கூத்திற்கு காரணஷுதனவன், ஊழி- கூலம், இது வஷவ்வெஷாவெஷ்ஷ்வாவெகூணம், என்னப்பெறுகைக்காக கூலாயிஷுாதிரெஷதாதி வகூவெஷாஷ்ஷ்ங்களையும் வரஷித்தவனான வஷவ்ஷ்ஷாரனென்று வஷாஷ்ஷ்ம், ஒருவன், மொகவிவகூணன், காரஷ்ஷுபமான வாரரி கவம்ஷ்ஷுஷாஹிநிவஷாத்தை யுடையவனென்றபடி.

॥அ॥

'ஊழிமுதல்வனெனுவனேயென்றும்- காலாவவகூதி கவகூவெஷாஷ்ஷ்ங்களுக்கும் காரணஷுதனெனுவனேயென்று "வனகூதவாஷிதீயதி" தாதிஷுாகிகளாலே சொல்லப்படுமவனை, ஒருவன்- விஷ்ணுவிவகூணனை, காரணாவவெஷுயில் விஷுவித்துக்களுடைய வத்தைத்தன்னயிநமாம்படி யிருக்குமிவனிப்போது வஷவத்தையென்னயிநமாம்படி யிராநின்றுனென்று கருத்து. உலகெல்லாம்- லொகங்களெல்லாவற்றையும், ஊழிதோறும்- கூலங்கள்தோறும், தன்னுள்ளே- வஷவம்கவெவகூதாஷ்ஷ்துக்குள்ளே, படைத்துக்காத்துக்கெதித்

முந—கெடுத்துழலும்* ஆழிவண்ணனென்னம்மானந்தண்டிருமாலிருஞ்சோலை* வாழிமனமேமகிழ்வீடுமுடலு
முயிருமங்கவொட்டே* ॥கூ॥
மங்கவொட்டுன்மாமாயைத்திருமாலிருஞ்சோலைமேய [வ]* நங்கள்கோனையாமேநோகியென்னையனித்
தானே* பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்துங்கருமேந்திரியமைம்பூதம்* இங்கிவ்வுயிரேய்

ஆ—பார்த்தேயித்தோடேகலந்தருளினையேயாகிலு மென்னுடைய வெயமானவிந்த வாசகியிலஹிநிவெஸத்
தை விட்டருளவேணுமென்றெம்பெருமானை வாயிலிக்கிறார். ॥கூ॥
(மங்கவொட்டு) தாமிப்படிவாயிலிக்கச்செய்தேயும் தம்முடையவாசகியிலுள்ள வொலத்திலேயெம்
பெருமான் தம்முடையசொல்லை யாஉரியாதிருக்க வவனுக்கிதினுடைய வெயவெதையை வாஉரிப்பித்துந்த
இ— திருநாட்டிலேகொண்டுபோகப் பார்த்தருளுகிறானென்றவனுடைய உதிகாஹிஸம்யியையறிந்து இவ
னிப்படி இவ்வுலகத்திலே கூஹிநிவெஸிக்கில் நமக்கிந்தவெயஸம்வெம்யம் ஒருக்காலும் நிவகிலியாதொழியு
மென்று பார்த்ததற்காகவவனை நீயிந்தவஹிநிவெஸத்தை விட்டருளவேணுமென்று வாயிலிக்கிறானென்று
வாசகியும்வாதுவிலெ. ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

மங்கவொட்டென்று கீழ்ப்பாட்டிலே வாயிலித்தவத்தையே இப்பாட்டிலும் வாயிலிப்பானேனென்
னவவதாரிப்பிக்கிறார் (தாமிப்படியிதுவாஹியால்) இவ்வவதாரிலெகையிலே பாட்டின்வாவாநமு உதெலிதம்,
அதிலிதினுடையவிதுவாஹியாலே உதாரயத்தின் தாதயமுமிந்த வெயமானவிதுவாஹியாலே வாதவிலா

முந—தழலும்- வாயவித்துவாஸித்துவஸம்ஹரித்து இதுவேயாலெதுயாய் நடக்குமவனை, ஆழிவண்ணன்-
வாதுவாவனை, ஆழி- வாதுரு, வண்ணம்- வாவாவம், வாதுரும்போலே மம்ஹீரவாவாவனைவென்
றபடி, என்னம்மான்- என்னெஞ்சிப்படி வெவம்வாகாரமாக வஸம்போஷித்தருளின வாயியுடைய, இதற்குத்
திருமாலிருஞ்சோலைபோலே பயபம் அம்- அழகியதான, தண்- ஸீதலமான, அவனுக்குங்கூட நிரதி
ஸாபவெஹாரமானவென்று வடாவயம். திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையை, ம
னமே- என்னுடையஹநவே, கைவிடேல்- ஒருநாளுமைகவிடாதேகொள், நிதுமாகவநாவிவின்றபடி. வா
ழி- உனக்குமங்களமுண்டாகவேணும், இத்திருமலையை யநாவிக்கையாகிற வாதுஜியேயுனக்கு நிதுமா
யிருக்கவேணும், இப்படிநெஞ்சைக்குறித்து அருளிச்செய்து கநகாரமவனைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கி
றார், உடலும்- என்ஸரீரத்தையும், உயிரும்- என்வாணனையும், மங்கவொட்டு- நஸிக்தும்படி நீவம
வித்தருளவேணும், என்றவாறாம். திருமாலிருஞ்சோலைமேவ- திருமாலிருஞ்சோலைமேவாநின்ற, மேவுகை- வாசிக்கை, திருமாலிருஞ்சோலை
யிலே நிதுவாவாலம்பண்ணுகிறவனை, என்றபடி. நங்கள்கோனே- எங்களுடைய நாயனே, வாதுவவுமிருக்க
நீதிருமாலிருஞ்சோலையிலேவந்து நின்றநலுகிறது நாங்கள் யாவித்தபடிசெய்கைக்காகவன்றோவென்று க
ருத்து, நீயேயாஞ்சி- என்றகூணத்திற்கு நான் யதிக்கவேண்டாதபடி, நீயேநாஞ்சென்ற குணத்துக்கு
நான் பணைவேண்டும் யதிங்களெயெல்லாம் நீயேபண்ணினவனையென்றபடி. என்னையளித்தானே- என்னை
வாகித்தருளினவனே, நானவெகாகித்கவறியாதிருக்கச்செய்தே யநாதியாகத்துடங்கி வாயிதவயதம்
பண்ணியென்னை, இவ்வளவாக வாகித்தருளின நீ இப்போதென்னவெகாகையை வாதீகாகித்திருக்கவேணு
மோபிரானே, என்றுதருத்து. பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, வாவாஹியாநாஸாதிரண நாரவிதவாதுவாயிகளாய்
க்கிளர்ந்து விஜாதீயங்களாயிருக்குமவையான, எனறபடி, ஐம்புலனும்- வாவாதுவிகளான வநுவிஷயங்
களும், புலன்- விஷயம், பொறியைந்தும்- அவ்விஷயங்களிலே யாகவித்து வலிவஸிக்தும்ஜாநெநதிரிய
வநுகளும், பொறி- ஜ்ஞாநேந்திரியம், கருமேந்திரியம்- அவ்விஷயங்களில் வாவாதுத்திக்குவெஹாதாக்களான கமேந்
திரியங்களும், ஐம்பூதம்- இந்தவாவாதுவிஷயங்களுக்கு ஜ்ஞாநேந்திரியங்களுக்கு ஸாதாரயமாய் வாரீரகமாயிவெண
வாவாஹாரங்களாயிருக்கிற வநுவாஹிதங்களும், இங்கு- இந்தவஸம்வாரவாஹிவெயிலே, இவ்வுயிரேய்- இவ்வுயிரை

மூ— பிரகிருதிமானுங்காரமனங்களே* ॥யி॥

மானுங்காரமனங்கெட வைவர்வன்கையர்மங்கத்* தானுங்காரமாய்ப்புக்குந் தானேதானேயானுனை*

தேனுங்காரப்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்*

ஆ—வெயமானவுகூயகியி லஹிநிவெஸத்தையவஸ்ஸ்விட்டருளவேணுமென்றுபின்னையுமவெகூஹிக்கிறார். ॥யி॥

(மானுங்கார) நான்சொன்னபடியே செய்தருளம்வுஹாவனவாறே தனக்குஜீவிதமாயிருந்த விவுகூயகியி லஹிநிவெஸத்தைவிட்டருளி பெரியசெருக்கோடேகூட வெண்ணுள்ளேபுகுந்து கலந்தருளினவெம்பெருமானென்னேஜீடகலந்து பரிமாறுகையாலவனுக்குள்ள மவஹ்த்தைச்சொல்லுகிறதா யெம்பெருமானவுகிவாழித்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் பெரியகிளர்த்தியோடே யெழுந்தவித்திருவாய்மொழி திருவாலிருஞ்சோலையை வுகிவாழிக்கிறதென்கிறார். ॥கூ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— யஹ்தின்தாதுயஹ்மும் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥யி॥

நிகமனம்.

வுயஸிவாஜித்துக்குத் தாதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார் (நாம்சொன்னவி தாஹியால்) வுஹாவனவாறேனென்றது வுஹாவனுகையாலே என்றபடி. தானுங்காரமாய்ப்புக்குனென்கிறதற்குத் தாதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார் (பெரியசெருக்கோடேயி-தாஹியால்) செருக்கு- மவஹ், தானேதானேயானுனென்கிறதற்குத் தாதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார் (என்னேஜிகலந்தி தாஹியால்) சொல்லுகிறதாயென்கிறதற்கு எழுந்தவென்கிறதோடே கூகயம். மானுங்காரத்திவையென்கிறதற்குத் தாதுயஹ்மருளிச்செய்கிறார் (பெரியகிளர்த்தியோடே எழுந்தவென்று) ॥கூ॥

மா—யேய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- சேருகை, ஒஹவியொமாஹிஉமிஒகளிலும் இவ்வாதாவைவிடாமல் தொத்திக்கிடக்கிறவென்றபடி. இது வுகூயதாஹித்தியத்துக்கும் விஸெஷணம். பிரகிருதி- ஸ்ரீயவுகூயகியும், மான்- ஸஹாஸு, ஸஹதர்மசாரிணியென்றபடி. ஆங்காரமனங்கள்- கூநஹஸமஹ்த்திலே கூஹாம்வொஜியைப்பிறப்பிக்கும் கூஹாம்காரதத்துவமும் ஸநஸ்ஸும், உன்மாமாயை- இவையித்தனேயுமாகிற வுன்னுடைய ஸஹாஸாயையானது 'ஜ்ஜோயா வுரதயா' என்கிறபடியே வஸதுவஸகயுனை வுன்னுலே வுபஜீவ்யமாயிருக்கிற வுகூயதியனென்றபடி. காரணவுபஜீவ்யமே கவஸ்துவாகாரவஸுமாய்க்கொண்டு கார்யமென்றுசொல்லப்படுமத்தனையாகையாலே இவையித்தனையையும் வுகூயகியென்னக்குறையில்லையிறே, மங்க- நஸிக்கும்படி, ஓட்டு- நீ கூநஸிபண்ணியருளவேணும். ॥யி॥

மான்- ஸஹாணும், என்னப்பத்திக்கிடக்கிற ஸஹதர்மசாரிணியென்றபடி. ஆங்காரமனம்- கூஹாங்காரஸநஸ்ஸும், கெட- நஸித்துப்போம்படி, வுகூயகிஸஹஸஹாங்காராதயுஷ்டவுபஜீவ்யமானஸரீரமென்னேவிட்டுப்போம்படியென்று வடாஸஹ்ம், வண்கையர்- வலியகைகையுடையவரான, கதிவெளிவந்தவளான வென்றபடி. ஐவர்- பவெஞ்ஜியங்களும், உலகப்போலே வுஜ்ஜியங்களாயிருக்கிறவென்று வுஜ்ஜீவிக்கைக்காக வெதநஸுவாகாரமென நிஜெஹ்ஸித்தபடி, மங்க- மங்கிப்போம்படி, என்னவிட்டுப் போம்படியென்னை, இதற்குப் புக்குனென்கிறத்தோடே யுகயம், தானுங்காரமாய்- வுபயஸஹாங்காரமாய், ஆழ்வார் நெஞ்சிலே புகிறப்பெற்றேமென்று மவஹ்ய்ஸுகுபிருக்கிற வளவன்றிக்கே மவஹ்ந்தாநைரு வடிவுகொண்டாப்போலே யாயென்றபடி, புக்த- என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளி, என்னுடைய வெவெஹாஜியவஹாம் வுபஹ்ம்போம்படி. புகுருகையாவது- தானவற்றில்பண்ணின வஹிநிவெஸத்தைவிட்டவனுப்க்கொண்டு புகுந்தென்றபடி. தானேதானேயானுனை- தானேதானுபிருக்குமவனுகவேயானவனை, புகுந்தவநஸ்தரமென்னேடு கலந்தகலவியாலே கூதாஜமவிஹ்வுனுயேயானவனைக்குறித்து என்றபடி. கவயாரணத்தாவிந்தமவஹ்த்துக் கினியபோதாவயியில்லையென்றுகருத்து, இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே யுகயம், தேனுங்காரப்பொழில்- ஹ்ருஹாஹாங்காரஸாலிகளான வுத்யாநங்களையுடைத்தான, தேனென்று ஹ்ருதத்திற்குப்பேர், ஸ்ரீ-ஸஹாஹாரிகளுடைய ஹவெஹ்ஸுகிதபடுவலிவாவஸுகாதி விராஜிதங்களான வுத்யாநங்களையுடைத்தான வென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநமநியையுடையவரான வாழ்வார்; திருநமநிக்கு நிவஹ்ஸகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல். அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஸெஷணம், ஆயிரத்துள்—

ழு—மாளுங்காரத்திலைபத்துந் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஸு— ஸஹஸ்ரத்துக்குளளே, மாளுங்காரத்திலைபத்தும்- ஆஹாஹங்காரதிலிப் பத்துப்பாட்டுகளும், மான்- ஆஹத்து, இங்கு ஈஹங்காரமென்றது- ஈகிஹஷ-ர்த்தைச்சொன்னபடி, ஸலெ-ர்ஸுரன் ஆழ்வார்பகல்பண் ணின ஹிி-ர்ப-ர்ஏஹஸம்ஸுஷாரஸத்திலே யாழ்வாருக்குப்பிறந்த ஆஹாஹஷ-ர்த்திலுண்டான விப்பத்துப் பாட்டுக்களுமென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே, அக்க ரைக்கே இகணரைகளே யென்னுமாப்போலே மலைக்கேயென்றது ஸஷ்ரீஹவஹம், திருமாலிருஞ்சோலைவிஷய மாகச்சொன்னவையென்றபடி. ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவும்ப்ரியங்களாயிருக்குமென்றுகருத்து. தஸாஹஸ ஸுயித்தை யஹஸியுங்கோளென்று வாஹதாபர்ம், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ஸர்ஜிகளெல்லாமெம் பெருமானுக்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்ஸ்லேஷத்தாலேவந்தவையா லித்திருவாய்மொழியிலவனுடை ய ஸர்ஜிகளைச்சொன்னவிடமெல்லாம் 'தஹ ஸுயஹ ஸுஸ்ஹாஸஹரணிஜஹள' என்றதனைக்கிலேதிருமாலிருஞ்சோ லைபிலே வய-ர்வஹி கமென்றுகருத்தாலே யித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலைவிஷயமென்கிறார். ॥கக॥

ஜூாநவெஸாஹஸாநஷாநஸெஹயிஸ்ஹ ஸெஹாஞ்ஞாஸாநஜஆஹாஸெஸிகாயநஹ:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதிவொவநீஷதாதய-ர்ஸுதாவஹி:.

(செஞ்சொற்கவிகாள்.)

ஈதிஸுய-ர்ஹஹாவாஜ்ஹுஷயமதயாஹஹஸ்ளதளஹ்ஸுரகஹ்வாஹ்

ஹாஜிக்வாஹ்ஸவ-ர்ஹ ஸ்தாஞ்ஞாநஸ்மதயாஹஹஸ்ளதளகதி-ர்ஹாவாஹ் ।

ஸுவஹ்வம்யஸ்ஹுயொமாஹ்ஸுவஹஸ்வியஹவியஹ்ஸாநவஸெஹநஸெஹவ:

ஸ்ரீஜாநகதாஹஸ்ரர:ஹ்ஸுாஹ்ஸுஜநவரிஸுரவ்வி தயொஹஸ்ஜமாஹ ॥கக॥

(ஈதிஸுய-ர்ஹஹாவாஜ்ஹுஷயமதயா) மாமாயன்மாயக்கவியாய் வந்தென்னெஞ்சுமுயிரு முள்கலந்து- ஸுய-ர்வெவஷிதங்களை யுடையவனுப்க்கொண்டு ஸ்ரீதிருடைய ஹ்ருஷயமதனுபிருக்கையாலும், (ஹவஸ்ளதளஹ்ஸுரகஹ்வாஹ்) தானேயானென்பானுகித் தானேதுதித்து- ஹவிஷயஹ்ஸாதரத்திலே ஸ்ரீதிரைவெரு ரிக்குமவனுதையாலும், (ஹ்வாஹிக்வாஹ்) நின்றமாயவம்மான்சேர்- எல்லாருக்கும் நிரஸ்வாயிகஹ்வாஹியாகை யாலும், (ஹவ-ர்ஹ ஸ்தாஞ்ஞாநஸ்மதயா) உலகுமுயிரும்தானேயாய்- ஹவ-ர்ஹ ஸ்தங்களுக்கு ஆஹாரா தாவாய்நிற்கையாலும், (ஹவஸ்ளதளகதி-ர்ஹாவாஹ்) யானைத்தன்னைத்தான்பாடி- அப்படியே ஸ்ரீதிக்கு ய ஹாரார்த்திதயாயிருந்து தன்னைத்தானே ஸ்துதிக்குமவனுகையாலும், (ஸுவஸுவம்ய-ஸ்ஹயொமாஹ்) செழுமூ வுலகும் தன்னெருமாவயிறறிலுள்ளேவைத் தாழியூழிதலிபளிக்கும்- ஸ்ரீயபதோறும் எல்லாவுயிர்களை யும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனுகையாலும், (வஹ்ரவியஹவியஹ்ஸாநவஸெஹந) அம்மான்திரும ஆ மருள்கள்கடியும் மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேயி தாதி- வை ஹரவியங்களான ஸ்ரீவைநாதிரக்ஷணாதிவ்ய வைலக்ஷண்யங்களுடைய ஸ்ரீகிஸ்ரீஸ்ரீராகுஸெநா வாகுசி-ர்ங்களிலே வய-ர்ஹாவகி-ர்க்குமவனுகையாலும், மேலிரண்டுபாட்டிலும் 'ஊழிமுதல்வனெருவனேயெ ன்னு மொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும் தன்னுள்ளேபடைத்துக்கத்து' என்றும் 'நங்கள்கோனையாமேநீ யாகியென்னையளித்தானே' என்றும் ரக்ஷகத்வஸ்ரீக்வாதிகளைத்தானே யருளிச்செய்கையாலே இவைகீழவரு வுராகமாகையாலே வம்ஸ்ருஷீகமாயிற்றென்று திருவுள்ளம், வாவம்ஹ-ர்கனை ஸ்ரீவைநாதியிலெம்பெருமா ன் ஸ்ரீதிருடைய ஸரீராவஸ்ருஷ்திகளிலும் கதாசதோஷம்பண்ணுகின்றுனென்று "செஞ்சொற்கவிகாள்" எ ன்கிறஉஷகத்திலே ஸ்ரீகொவுருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கக०॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் எழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

அ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படியஹிநிவ்ஹுணுக்கொண் டென்னைநெகலந்து பரிமாறுகைக்கு வெஹ தூவென்னென மெம்பெருமானுக்கேட்டா லங்ஙனே யஹிநிவ்ஹுணுபிருந்த வவனுலும் வரிகளவுமா ணவெஹ தூக்களில் ஒருவெஹ தூவுமெனபக்க லுண்டாகச்சொல்லவொணணாது இனி என்பக்கலில்லாதவெஹ தூவை யென்பக்கலிலே யஜ்ஹாரொவித துச்சொல்லப்பார்க்குந் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று மிச்சொல் லேசசொன்னேனென்று மேல்ப்படச்சொலலலாவதொருவெஹ தூ வென்பக்கலிலேயில்லை, இச்சொல்லித்தனையு

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேமென்கிறவிட்டத்தி லஹிவெ தூகூமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி ருக்கிறதுசொல்லப்பார்க்கிலென்னுமளவாலே) அதிலிப்படி கூஹிநிவ்ஹுணுக்கொண் டென்னைநெகலந்துபரி மாறுகைக்கு வெஹ தூவென்கிறவளவாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு வாஸகியும்வரவிதை. எங்ஙனேயென் னில்? ஆருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழிபிலேபவன் தம்மைத்திருத்தட்டிலேகொண்டுபோகையி லே கூறிதரபிருக்கிறபடியையும் தான்கூறிதரபிருக்கச்செய்தேயும் 'கூஜூவெ்யாஹம்தவஹ்வாம்' என்கி றபடியே தமக்குப்வாதம்தரணுக்கொண்டு தம்முடைய வாஜூதவெ தீகூஹரபிருக்கிறபடியையும் சொற்சொற் கவியிலே தன்திறத்தில் வீ கரு கிரஹத்தாலே தம்முடையதிரு மேனியிலும் நிஜ-யாஹாரவாஸ க்கலந்தருளித் தம்மை இத்தேஹத்தோடே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவுத்யோகிக்கிற வஹிநிவெஹாகிரஹத்தையும் தா னித்தனே யஹிநிவ்ஹுணபிருக்கச்செய்தேயும் 'மங்கவொட்டென்மாமாயை' யென்று தாமவெகூஹித்தவாறே த ன்னஹிநிவெஹத்தைத்தவிர்த்து தாமருளிச்செய்தபடியே செய்தருளக்கடவனப்பிற்கிற நிரகிரஹவ்யவஸாயத் தையு மநுஸந்தித்து மிகவும் விஸ்வாஸவாழ்வா ரநாஹியாக வவ்யவஸ்தாபகனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனை ஸர்வாதிகனாய்க்கிடந்த வென்திறத்திலே. வரஜயொஜிவாஜ்ஜிமவாமொவாஜனை வரஜவ்ரஜ வ்ஜினித்தனே யஹிநிவ்ஹுணுபிப்படி கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள வெஹ தூவெதோவென்று விஸ்மயாதி ஸயத்தாலே நிரூபிவித்துப்பார்த்தவிடத்திலு தம்பக்கலுள்ள வாணகூஹதமிவிநியாயத்தாலே யர்ஹ்ஹதி க மாயிருப்பதொரு வாகூஹ்கூணிகாஜாதிமாய் மேலுள்ள வாகூஹவரம்வமெலைல்லா மித்தை வ்யா ஜீகரித்துக்கொண்டு உதிரோதிரவெஹ தூவஹ்யவெந வவன்தானேயுண்டாக்கினவ்யாய்ந்த 'யர்ஹ்ஹதி க வாகூஹ்கதாணும் மரமவ்யவஹ்யவஹளவ்ரஹ்ம யர்ஹ்ஹாவாகூஹ்கதஹ்யா' என்கிறபடியே தம்முடைய வ நாதிகூஹ்வரவாஹத்தி லவஹ்யவ தீகூஹனையிருந்த வவனுடைய கெவலவஹளவாஹ்த்தாலே ஜநிதமாயி ருந்தபடியைக்கண்டு கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே விஸ்மயமெல்லாமோரு மொஷதமென்னுப்படி யகிரவ்ய ஜவிஸ்யதிவாணாவாதிநிர்ஜராய் பொய்நின்றஞானந்துடங்கி இவ்வளவாகத்தன்பக்க லவன்செய்தருளின வாதரகிரயடங்களெல்லாமிப்படி நிவெஹ்தாகவஹளவாஹ்த்தாலே செய்தருளினனிதென்ன வாஸ்ரயிமென் றந்த விஸ்மாகிரய முள்ளடங்காமையாலே யாவிதுக்கொண்டு கதாஹவிக்கிறரென்று வாஸகி வாதவிதையாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யர்ஹ்ஹாதாஹ்ரிக்குமென்கிற ஸமவாயாஜனம் வ்யதிவா ரமென்றதாயிறறு. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொணணாது என்பது- யர்ஹ்ஹாவாகூஹ்கதஹ்யா' விஷ்ணு கூடாகூஷ்' மென்கிற வாதரகூடாகூஷத்துக்கு முந்தினகாண்டத்திலே என்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச் சொல்லவொ ணணாதென்றபடி. என்பக்கல் கரஹ்யாமாதிகள் வாஸ்தவிகமெனினுமில்லை யர்ஹ்ஹிகவாகூஹ்கதாதிகள் வ்யா யீநமாகவில்லையென்றுகருத்து. கூஜூரொவித்துச் சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றது- மமேஹமிதிவாதிவெஹ ஹ' மென்கிறபடியே ஹரரீரகுணனை வென்வ்யாகரதாவாங்கையாலே ஹரிஸ்வீகரணை வவன்பக்கலிலே ஜ நிக்கிறுந்த ஹகூனை விஸ்மரஷ்யாமி தன்னவவன்பக்கல் தாதர்யமன்றிக்கே விஸ்மரணஹேதுதானெவ்வ ன்பக்கலிலே வயர்வவஸ்யதுச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேமென்னுகிறவிடத்தில் வாஸ்விஸ்மரஷத்தாலே வரிக்கிறவ்யவஸ்தையரு ளிச்செய்கிறார் இதற்குமேலப்பட்டவிதுரியால்) என்னவென்கிறதற்குத் தாதர்யமருளிச்செய்கிறார் (இச் சொல்லித்தனையுமிதுரியால்) சொன்னேனையென்றது- சொன்னேனுகவென்றபடி. தான்வெஹ தூவாயென்றது-

மூ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத* திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* குரு
மாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்* திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்றிருப்பேரே* ॥கூ॥

ஆ—மெய்யேசொன்னேனு தான்வ்ஹதாவா குருமாமணியுந்து புனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரை.

இ—தான்வ்ஹதாவாகவென்றபடி. இந்தவ்ஹதாவானது உஷவ்ஜிவ-ஹிவ-ர்மின்றிக்கே வ்ருவாஹாமாஜிக
ஹ்விவாகவ்யாவ்வவிரெயி லவஹாரவ்ய தீக்ஷாணை தன்ஞாலவந்தென்ருகையாலே வ்யாஜ்ஜாதீமாகையால்,
வஹ-நிவ்ருதியில்தானே உவ்யவ்ஹதாவாகவென்றபடி. யஹா- தானென்கிறவிடத்தில் ஊஜிஜனகாரவிவி
தீ, யுனது வ்யாஜ்ஜநஜாதீமன்றிக்கே சுகாரஹஸ்ரிதமாகவும் வாசிக்கலாமாகையால் தான்வ்ஹதாவாயெ
ன்ரு வ்யாஹாரக்கடவது, அப்போது தானென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தகைக்கு இந்த யாஜ்ஞவல்க்யவசநம்
விரோஷ்மவ்ஹதாவாகையாலே தனக்கு ம்லேச்ஷ்யுதோஷம் வ்ருஹம்மிபாதபடி தான்வாயாரணவ்ஹதாவா
யிருக்கிறவத்தனைபோக்கி ‘தவ்ருகதாரஜவிதாம் விஜ்ருகதாரஜ்யம்’ என்கிறபடியே இதில்விரோஷ்மவ்ஹ
தாவல்லாதவனுகவென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தனென்கிறத்தோடியைபம். இங்கவ்யாஜத்தைக்கொண்டிதற்குமேல்

ஈ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன், திருமாலிருஞ்
சோலைமலையென்று ஹரவஹாவாஹமான திருமலையினுடைய திருநாமத்தை யாஜ்ஞவல்க்யமாய்ச்சொன்னேனென்
றபடி. இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே ஸாதாரணமான விக்ரஹத்திவ்வாக்யத்தை யாவ்ரித்தால் அந்த
வாவிரோஷத்தாலே நானிதான்றும் ஒழியப்பின்னையொன்றும் செப்திலேனென்ருவ்யக்தமும் என்னென்
றவாறே- இப்படிநான் யாஜ்ஞவல்க்யமாகச் சொன்னவாறேயென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடியை
யம். திருமால்- ம்ருகண்டுபுத்திரனான வ்யாக்ரபாதனென்பவன், திரு- ம்ருகண்டு, மால்-வ்யாக்ரபாதன், இதுவாஹிவ்யாயநிருக்தம்,
ம்ருகண்டுவிஷிஷ்டனுய்க்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றஹிவ்யாயம், வந்து- வருகிறவ்ருத்திலேவந்து, அதாவது:-
இந்த வ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டினவ்ஹதாக்களையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து என்றபடி.
என்னெஞ்சுநிறைய- ஹரவஸ்ரவணவாரணாம்பயின்றிக்கே ஸாநுராகமாகப்பாழ்டைந்த வெண்ணுடைய நெஞ்சைங்கு
ம்நிறையும்படி, புகுந்தான்- வ்ருவெளிப்படுத்தருளினான், சதுர்ஹரவாநாம்ருஷபத்தில் நான்காமான் இவள்மைதிலீ
இவன்ஸ்ரீராமனென்று நிரூபித்துக்கொண்டு ‘ஸ்ரீராஹபங்டம்ப்ரகாரணாம் ஸீவ்ருநவ்ஹநிதாஜவா’ என்கி
றகணக்கிலே ஸ்வப்ரகாரணவ்ருத்தில் பாழெல்லாம்தீரும்படி வந்துபுகுந்தாப்போலே என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம்
தீர்ந்து தங்களிருவருடைய திருவழகாலும் என்னெஞ்சு வரிவ்ருணவ்மாம்படி வந்துபுகுந்தானென்று
வ்யாக்யாதாக்களும், திருமால்- ம்ருகண்டுவ்யாக்ரபாதனவன், வ்யாக்யாத்திலே ம்ருகண்டுஸம்வாயத்தைச்சொன்னது
ஸீதாலக்ஷ்மணஹநுமத்ஸுக்ரீவவிபீஷணர்களிருவரும் வந்துபுகுரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில் வெர்ஹவரிவாஹ்ய கரைபுரளுகிறதென்று
வ்யாஜிப்பிக்கைக்காக இங்குதாயாத்தில் ம்ருகண்டுஸம்வாயத்தைச்சொன்னது ‘ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகாஜ்ஞயா
திபம் ஸ்ரீரங்கவ்ருத்தீவரம்’ என்கிறவ்ருத்தின்படியே தன்பெண்ணையும் மணவாளப்பிள்ளையையுங்கண்டு
ஹர்ஷத்தாலே திருக்காவேரி கரைபுரளுகிறதென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காக, யஹா- ஸ்ரீராமாயணத்திலேபோலே
உவாயஉலெயிலும் வ்ராவ்யஉலெயிலுமுள்ள ம்ருகண்டுவெளிப்படுத்தை. இப்படிவெவ்வேதாயாத்தங்களிலே
யடவேயருளிச்செய்தபடி, சென்றுசேர்விடம்- வாஸரமணிகுலத்தில் வந்தான்றும் பிராட்டியுமாய். ஸ்ரீரங்கத்
தைக்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்திருக்கிறவிடம், இதற்குத் திருப்பேரென்று மேல்சொல்லுகிறதோடியைபம்.
குரு, மரவ்க்களான, ஸ்ரீமாவ்நங்களானவென்றபடி. மா- ஸ்ரீமத்துக்களான, விவ்ருகாஸ்ரீராமிகளா
னவென்றபடி. மணி- ஸ்ரீணிக்கங்களை, உந்துபுனல்- உந்துகிற புனலைபுடைத்தான, உந்துகை- உவ்யவ்ஹ
மாகத்தள்ளுகை, புனல்- ஜலம், ‘ஸ்ரீமாஸ்ரீணிகுஹ்யவ்ஹஸ்ரீராஹ்ய காவேரீஸஹரீகவிரவிஹ்ருயதீ’ என்கிற
படியே தன்பெண்ணைஸ்ரீதிக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று ஸ்ரீணிக்கங்களைக் கைகளிலேயே
ந்திக்கொண்டுவந்தாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிற ஜலங்களையுடைத்தான வென்
றபடி. பொன்னி- கநகாவவிரயினுடைய, தென்பால்- உகூதிணஸ்தாநத்தில், பாலென்று ஸ்தாநம், தென்-
வ்ருத்தமான, திருப்பேர்- திருப்பேரென்கிறதிவ்யதேஸம், இவ்வ்ருத்தாயாத்தம் வாஹிவ்யாயம், தான்சேர்ந்திருக்
கிறவிடமித்தனை ஸ்ரீணீபமாயிருக்கச்செய்தே கிடாரவனென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறனென்று விஜ்ஞாபநம்
பண்ணிக்கொண்டு தீழ்டேயைபயிக்கிறது. ॥கூ॥

மூ— பேரேபுனைகின்றபிரானின்றுவந்து* பேரேனென்றன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* காரேழ்கடலேழ்
மலையேழுலகுண்டும்* ஆராவயிற்றினையடங்கப்பிடித்தேனே* ॥உ॥
பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன்*

ஆ— த்திருநகரியாகவுடைபணைகவிருந்தவெம்பெருமான் பெரியபிராட்டியாரோடேகூடவென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்து இப்படியென்னோடே கலந்துபரிமாறுவதேயொருவனுடைபஹிர்நிவஹமிருக்கும்படியென்கிறார். ॥

(பேரே) ஈகாரணமாகநின்றுவந்து இனிப்பேரேனென்று நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான், இதற்குமுன்னிப்படி என்னெஞ்சில் புகுந்தருளப்பெறாமையாலே ஸஹஜஜ்ஞாநாதிகுணபிருந்துவைத்து வாவெகூஷணபிருந்தவனின்றென்றனுள்ளப்புகுரப்பெற்று நிரவைகூஷனுமென்கிறார். ॥உ॥

இ— வேண்டினநன்மைகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றுகருத்து. பாட்டுக்குப் வாஹிகாதிபதமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஎன்னோடிபிதாதியால்) ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இன்றுவந்தென்கிறவிடத்தில் லஹிவ்ய காலாதிமருளிசெய்கிறார் (ஈகாரணமாகவென்று) ஈகாரணமாகவென்றது- வாஹிவெகூஷணபிருந்தவனுடையபாலே தன்காரணத்தையுமொழிய வேறொரு ஹேயாநகாரணமின்றிகே என்றபடி. இப்படிவ்யாஜத்தோடு வாஹிவ்யாஹாரத்தாலுத்தராஜத்திலஹிவ்ய சமான வாக்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்னி தாதியால்) பெருமைபாலேயென்கிறதற்கு வாவெகூஷணபிருந்தவனென்கிறத்தோடே யாகபம். உலகுண்டுமிதாதித்துகதத் தாதியதிமருளிச்செய்கிறார் (வாவ்யதாதியால்) ஆராவயிற்றினையென்கிறதற்குத் தாதியதிமருளிச்செய்கிறார் (வாவெகூஷணபிருந்தவனென்று) அடங்கப்பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாதியதிமருளிச்செய்கிறார் (இன்றென்றனுள்ளேயிதாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யென்பக்கலுள்ள சுவ்யவ்யாஜத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய கைவல்யகாரணத்தாலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தருளினானென்றவிப்பாட்டிலே யப்படிச்செய்தருளினவதுவும் வ்யாஜமாகவினைத்து வ்யாஜத்தாலென்றபடி. ॥உ॥

ஸ— பேரேயுறைகின்ற- திருப்பேரிலேதானே வஸியாகிற்கிற, சுவயாரணத்தாலதாதாரணீபமாதையாலே யுங்கேதானே. நிரதிசயவாஹம்பண்ணுகிறவனுன என்றபடி. பிரான்- வாரிசாவைகாரகன், இன்றுவந்து- நானாநாஹியாக வாஹார்யாகிறதச்செய்தே நடுவே நிவ்ருத்தாகமாகவிற்றைக்குவந்து, இன்றைக்குயென்றது- யாதாவ்ருத்தாகவாகூடுதத்துக்கிப்பால்பட்ட காலத்திலேயென்றபடி. பேரேனென்று இந்த நெஞ்சைவிட்டினிச்சுவ்ரியேயனன்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்குமிகவும் வ்யமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுச் வஸிக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி. அகலகில்லெனிறையுமென்று பிராட்டி தன் விஷயத்திலசொல்லும் வார்த்தையை இவனென் விஷயத்திலே சொல்லாநின்றானென்று கருத்து, என்னெஞ்சுநிறைய- விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்காகாசமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாம் தானேயாய் நிறையும்படி. புகுந்தான்- வ்யவஸித்தருளினான், காரேழ்- வர்ஷாவதாகாலிகவ ஸஸ்யகுத்தையும், காரென்று- ஔவம், கடலேழ்- வர்ஷ்யவ்யவகுத்தையும், மலையேழ- கூலாவலம்பகுத்தையும், உலகு- வவ்ரொகங்களையும், உண்டும்- வ்யவதித்திலே வயற்றிலேவைத்து ரகூஷித்தருளியும், வவ்ரஜஜ்ஞாநாயிருந்து வைத்துமென்றபடி. ஆராவயிற்றினை- த்ருப்திபாகாத ஜ்ஞாநத்தையுடையவனை, என்பக்கல் விஸ்ரவஷிகடாகூம்பண்ணுவதற்குமுன் இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுரப்பெறாமையாலே கூயிதினைப்போலே வாவெகூஷணபிருந்தவாகாரணிகூனையென்றபடி. அடங்கப்பிடித்தேன்- வயர்தாவ்ருத்தம்படிபற்றினேன், அடங்குகை- வயர்தாவ்ருத்தகை, கூலாவ்ருத்திநாயிகயா வரிவ்ருத்திணர்த்தம்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப்பிற்றேனென்றபடி. ஸ்திரகாமமாக வ்யவஸ்திருந்தவென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே வரிவ்ருத்திணர்த்தினாயிகயானென்று தாதியர்ம். ॥உ॥

பிடித்தேன்- எம்பெருமானினியோருநாளும் விஸ்ரவஷியாதபடி ஸ்திரமாக வவஸ்தாபிக்கப்பெற்றேன், பிறவி- ஜந்மத்தை, வாராநாகியர்மாதி நாநாவிதவிஹவஹேதுவென்றபடி. கெடுத்தேன்- நஸிப்பித்தேன், இனியெனக்குதவாதபடி பண்ணினின்றேனென்றபடி. பிணிசாரேன்- ஸம்ஸாரவ்யாதி

ஆ—மடித்தேன்மணிவாட்கையுள்நிற்பதோர்மாயைக்* கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* அடித்
சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே* ॥ கூ ॥
எளிதாயினவாறென்றென்

அ—(பிடித்தேன்) எம்பெருமானினியொருநாளும் பிரியாதபடிபற்றினேன், லக்ஷ்மீயுக்தனாய் நாநா வியதிகவைபவங்களையுடைய நித்யஸூரிநிவாஸனான ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனை யென்னுடைய ஹார்தமான ஸ்நேஹத்தாலே தன்னிலத்திலே போக்கினேன், தன்னிலத்திலே தன்னை யாபத்ஸகனாகக் கொண்டு பின்னையவனுக்குச் செல்லுகிறவிந்த ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸம்பந்தத்தையும் நிவர்த்திப்பித்தேன், இப்படி திருப்பேரானைச்சேர்வதெனக் கெளிதாவதேயன்று களிக்கிறார். ॥ கூ ॥

(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகராளனைப் பெற்றேனுடைய லக்ஷ்மணங்களோடுங்கூட நான்களிக்கின்

மூன்றாம்பாட்டு.

இ—பிடித்தேனெனுங்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானினியொருநாளும்) பிரியாதபடி பற்றினேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீநிலையாலே) பிணிசாரேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹம்யமென்கிறதாலே) மனிவாழ்க்கையுள்நிற்பதோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாயைமடித்தேனென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ஸாரிகளாலே) உத்தேச்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்றதாலே) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பகவந்நிஷ்டர்க்கு ஸுகமாகத் தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியைய மத்தியகவன்தன்னுடைய லாபமாகவுகந்திருக்கிறபடியையும் பேசியநுபவித்தவரிபபாட்டிலே பாஹ்யஜிகுப்ஸையாலே தம்முடைய ஸம்பந்தத்தைப்பற்ற வாராஷங்கைபண்ணுகிறவிடத்திலே தம்முடைய ஸம்பந்தத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. மாயை- ஸ்த்ரீ வ்யாமோஹத்தை, மடித்தேன்- என்னத்தட்டாதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்வநிஷ்டநிவர்த்தகத்வத்தில் கர்த்ருத்வ மெனக்குப்பிறக்கக் கெடுத்தேன், மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்ருத்வமாகநிர்தேசித்தது 'அதினமதுவிதிவசையே' என்கிறபடியே தாம்பரையாகவர்த்ருத்வமுண்டாம்படி 'சூத்ரஸ்வரூபமஹேச்வரஸ்ருஷ்டம்' மென்கிறகணக்கிலே அவன்தமக்கு கிங்கரீபூதனாகவிருக்கிறானென்று ஹர்ஷத்தாலே அருளிச்செய்தபடி, கொடிக்கோபுரமாடங்கள்- த்வஜபிரஸாதங்களான மேல்வாங்களாலும் ஹர்மயங்களாலும், கொடி- த்வஜம், கொடிக்கோபுரமென்று ஸாகல்யநிர்வஹநார்த்தம், சூழ்- வ்யாப்தமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசத்திலிருக்கிற லக்ஷ்மீரமணனுடைய, அடிச்சேர்வது- திருவடிகளையடைவது, எனக்கு- கர்தாவிலன்வயிப்பதற்குமதானவெனக்கு, எளிதாயினவாறே- லக்ஷ்மீஸம்பந்தகாரமே, ஆறு- உபகாரம், வகாரஸ்த்ரீத்வத்வர்தகம், இப்படி லக்ஷ்மீநிவாஸனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்குலக்ஷ்மீஸம்பந்தமாய்விட்டதே இதென்னவாச்சர்யமென்று வக்தாக்களுக்கு மநஸ்யம். ॥ கூ ॥

எளிதாயினவாறென்று- லக்ஷ்மீஸம்பந்தகாரமென்று, இங்குளளிது- லக்ஷ்மீலாபம், லக்ஷ்மீலாபமான விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவதேயென்று விவக்ஷிதமென்றபடி. இதற்குக் களித்தென்கிறத்தோடேயந்வயம்.

மூ— கண்கள்களிப்பக்* கனிதாகியசிந்தையளப்க்களிக்கின்றேன்* கினிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்போரான்* ॥சா॥
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே*
வானேதருவானெனக்காயென்னெஞ்டோட்டி* உளனேய்ந்தும்பையிதணுட்

ஆ— றேறன், இப்படிதிருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக்காட்டித்தந்தருளின விவனி ॥சா॥
னிதிருநாட்டையுந் தந்தருளுமென்கிறார்.

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத்தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே வருகிவைம்யகுங்களில்லையோ வென்னில்? திருப்பேர்நகரானைக்கு வானேதருவானுப்ராணுண்ணெஞ்டோட்டேன்" என்னிலுமென்னைவென்று

இ— தூதீயவாஹத்தில்லுலிக்கிற தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (அப்படிதிருப்பேரிதாஹியால்) தூரீயவாஹத்
துக்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (இனியிதாஹியால்) இத்தாலகீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குயாஹுஹிகமாகப்
பிறந்தவநிஷ்டநிவ்ருத்திகளையநுஷ்ஹாயித்து விஷ்டிதரானவரிப்பாட்டிலே யப்படியாஹுஹிகமாகவருகிற விஷ்
ரூவிதகளையநுஷ்ஹாயித்துவிஷ்டிதராகிறரென்று வம்ஹிவஸ்துவினை. ॥சா॥

✱ஐந்தாம்பாட்டு.✱

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவைநரூக்கியன்றே
வென்னப்பாட்டுக்குத் தாதயர்ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நம்மக்கவனிதாஹியால்) இத்தால்
தூதீயவாஹயர்த்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாதயர்மாகையால் வைநரூக்கியில்லையென்றதாயிற்று. என்னெஞ்
டோட்டியென்கிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (நாணுன்னெஞ்டோட்டேனிதாஹியால்) நான்தன்னைப்
புகுறவொட்டேனென்னிலுமென்றபடி. வென்றுஎன்றது— ஜயித்துஎன்றபடி. ஓட்டிக்கொண்டுஎன்றது— வரு

ம— என்கண்கள்— காணக்கருதுமென்கண்ணே" யென்று விடாய்த்தவையான வென்கண்கள், களிப்ப-
ரூநஞிக்கும்படி, களிதாகியசிந்தையளப்-களித்தநான விதத்தையுடையவனைப், நெடியானேயென்று கிடக்கு
மென்னெஞ்' மென்கிறபடியே விடாய்தீர்ந்தவென் நயநரூநஞிக்கும்படி பெற்றவனையென்றபடி. களிக்
கின்றேன்— கூவியுங்காணப்பெறேனென்று விடாய்த்தநான ரூநஞியாகின்றேன், முடியானிலே கரணங்க
ளும்தாமுமாய் விடாய்த்தவரிங் கதஞ்கரணங்களும் தாமுமாய்க் களியாகின்றேரென்ற நருளிச்செய்கிறபடி,
தினிதாவிய— கினிகள்தாவாகின்றுள்ள, வயவரூஷிகரரூஷஜ்ஜி ஜநிதவஷ்டிகாயாஹயத்தாலே ஸ-
காவமிகள் உதஷ்டதஸ்ரீவாஷ்ட வஸந்நியாகின்றுள்ளவென்றபடி. சோலைகள்சூழ்— உஜ்ஜாநங்களால் வரி
வ்ருதமான, திருப்பேரான்— திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசத்தையுடையவனை வரஷவரரூஷன், தெளிதாகி
ய— ரஜஷஜஷரூக்களின்றிக்கே ஸரூஜஷஷ்டியமாகையாலே தெளிந்ததான, இருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக்
கே தான்வஷவ்ருகாரமாய்த தன்னையடைந்தார்க்கு நிரயகரஜ்ஜுநவ்ருஷரணஜாயிபானவென்றபடி. சேண்—
கதூரஸ்தமான, 'வ்ருஹ்ருஷஷஜநாஜ்ஜ்ருயர்ம் தவிஷ்ணோர்வரமம்வஜர்' என்கிறபடியே வ்ருஹ்மாதிகளுந
தூரஸ்தமான, 'வ்ருஹ்ருஷஷஜநாஜ்ஜ்ருயர்ம் தவிஷ்ணோர்வரமம்வஜர்' என்கிறபடியே வ்ருஹ்மாதிகளுந
க்கெல்லா முவரிஷ்டிதமானவென்றபடி. விசும்பு— ஞுகாரத்தை, வரஜவ்ருஜித்தையென்றபடி. தருவான்—

॥சா॥

இனிதந்தருளுவான்.

தேனேய்— உயரூக்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம். ஏய்கை— சேருகை, ஜகாரநுவரி
வர்ணர்ங்களான என்றபடி. பொழில்— உஜ்ஜாநங்களைபுடைத்தான, தென்— வரூநூரமான, திருப்பேர்
நகரான்— திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசத்திலிருக்கிற வமவர்ஷரன், எனக்கு— கூநாஜிவம்வரரியானவென
க்கு, வானேதருவானையென்றநுபவிப்பது. வரஜவஜத்தையே கரக்கடவனுப்க்கொண்டென்றபடி. கவயாரண்ய
ஹஜியொக்கத்தையும் வ்ருஹ்மாதிகளுடைய லொகத்தையும் வ்யவஹரிக்கிறது, என்ன வஹஜியொகத்திலே
வைத்து திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற லகூகயர்ம்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து "வனகலைநிரயா
வாத" என்றும்படியான வ்ருஜ்ஜாதிலோகங்களிவருக்குவிதங்களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினையாதே
வரஜவஜத்தையே தந்தருளக்கடவனையென்றபடி. என்னெஞ்டோட்டி— என்னெஞ்சே வருகிவைஜ்ஜபண்ணி, ஓ
ட்டுகை— வருகிவைஜ்ஜடண்ணுகை, விஷயமானவென்னுடம்பிலே யுன்னப்புகரிவாட்டேனென்று நான் வர
க்ஷயித்தாலும் நான் புகராதொழியவேனென்று வருகிவைஜ்ஜபண்ணி என்றபடி. உளனேய்— உள்ளங்கள் ஏய்ந்
திருக்கிற, உள்— ஹாஷம், ஹாஷஜாஜஜிவமான வென்றபடி. குரும்பையிதணுள்— இந்தக்குரும்பைக்குள்ளே,

ழூ—புகுந்தின்று* தானேதடுமாற்றவினைகள்தவிர்த்தான்* தேனேய்பொழிற்றென்திருப்பேர்நகரானே* ॥ரு॥
திருப்பேர்நகரான்றிருமாலிருஞ்சோலைப்* பொருப்பேயுனறகின்றபிரானின்றுவந்* திருப்பேனென்றென்

ஆ—வுவஹாவுவாகிலும் புகிரக்கடவனுயொட்டிக்கொண்டதாதெவையமான வென்னுடையவிந்த வுகூடி யிலேபுகுந்து தானேயந்த வுதிவையகங்களையும் போக்கியருளினனென்கிறார். ॥ரு॥

(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையையுந் தனக்குக்கோயிலாகவுடையவன் தன்க் கோரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே இன்றுவந்திருப்பேனென்றென்னை யிரந்துகொண்டென்னெஞ்சு நிறை யுப்புகுந்தான், பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் வுபஹாணீபஞ்செய் நாலுமவனுடைய ஸாணங்க ளாகிற வதூதத்தைஹாஜித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ॥சு॥

இ—னெஜூபண்ணிக்கொண்டென்றபடி. இதீயவாஹத்துக்குத் தாதூய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (சுகுதெமவயபி தூஹியால்) வுகூடியிலேயென்றது- வுகூடிவாரிணாஹமான ஸரீரத்திலேயென்றபடி. தூதீயவாஹத்துக் குத் தாதூய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (தானேயந்தவி தூஹியால்) ॥ரு॥

* ஆறும்பாட்டு. *

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே. யுறைகின்றபிரானின்றுவந்து என்கிறவஹவஹ ஊயவஸிஹிவுவாஹாரத்தால் தோற்றுகிறவஸ்ய-ஹத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமி தூஹியால்). இத்தால் என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று முதற்பாட்டிலநுஹவித்தவஸ்ய-ஹத்தை வ்யாவருலாகித நூயத்தாலே நினைத்தருளி விஷ்டிதராய் தனக்கிருப்பிடமானகோயில்கள் சுநெநகங்களுண்டாயிருக்க ஓரிட மில்லதாரைப்போலே என்னையிரந்துகொண்டு வந்தென்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானிதன்னவாஹ்ய-ஹமென் றும் வீதராகிறரென்று வ்யாப்தியும் வுபபத்தியாயிற்று. விருப்பேயென்கிறவிடத்தில் லவயாரணத்துக்குத் தாதூய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (பின்னேயுமி தூஹியால்) விருப்புப்பெற்று என்கிறவஹங்களுக்குத் தாதூய-ஹமரு ளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமி தூஹிக்குத் தாதூய-ஹமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவி தூஹியால்) ॥சு॥

ஸ—குரும்பையென்றது கூண்டு, சுகிலெஹபமாக வுகூடிவாரிணஹமாய்க் கூண்டுபோலேயிருக்கிற வென்னு டைய வெஹஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி. இன்று- சுநாஹியாக நான் வ்யவஸாயாத்மகச்செய்தே நடுவே இன் றைக்கு, அதாவது:— யாவூஹிகவஸ்ரூகூடிதத்துக்கு இப்பால்பட்டகாலத்திலே என்றபடி. புகுந்து- வுபவ ஸித்தருளி, தானே- திருநாட்டத்தாக்கடவனுயிருக்கிற தான்தானே, தடுமாற்றவினைகள்- தன்னைக்காண வொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணிவிக்கிற சுகி-ஹங்களை, தடுமாறுகை- வ்யாகுலிப்படுத்துகை, ஸமவஸவுபூவி: வுதிவையகங்களாய்க்கொண்டு கெஞுப்படுத்துகை, வுணூவாவாரவுவ வஸகலசுகி-ஹங்களையுமென்றபடி, தவிர்த்தான்- நிவகி-ப்பித்தருளினனென், தானேயென்கிறவிடத்தில் சுவயாரணத்தால் வாதவுபஸாவ-ஹம் தந்தருளக்கடவனுயிருக்கிறவவன்தானே சுகவுதிவையகங்களையும் நிவகி-ப்பித்தருளினனைகயாலே நமக் கிதில் விஹதீயமில்லையென்று கருத்து. ॥ரு॥

திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யவெஹத்தையுடையவனுன, திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு- மலை, வஹதூயெ-ஹபூயஸா, உறைகின்ற- வஸியாகிற்கிறவனுன, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் சுவயாரணத்தாலி தாவுஹ நிவாவஸவ்யவவெஹஹம் தோற் றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவயோதெஜ்யபோலேயாய்'சுயிகுவஸ்ரூவாவாஹ்ய'கூவெஸ்ர வெஹநநுதெ' என் கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்குமிகவும் வியதஸிமான திவ்யவெஸ் மென்று தோற்றுகிறது. பிரான்- ஓவெஹாவகாரகுணனவன், இன்றுவந்து- தானிப்படி திவ்யங்களான வாவ வ்யாநங்களை யநாஹியாகவுடையவனுய் அத்தாலே சுவாவுவஹஓவுகூடிஞையிருக்கச்செய்தே ஓரிடமில்லாதவனை ப்போலேயின்றைக்குவந்து, இருப்பேனென்று- நானிங்கேயிருக்கப்பெறவேணுமென்று, 'ஹவவதூஹ்ரூஹிவளதி தெஸ்ர வாஹ-ஹிதிதநவகுவிஸ்ரா' என்கிறபடியே நம்மய்யர்தாள் நிழலின்கீழே வகி-ஹக்கப்பெறுதவிழலில் வாம்தீரும்படி இனிமேலுள்ளனுள் இவர் சிறகின்கீழேயொதுங்கி வகி-ஹக்கப்பாராநின்றேனென்று பெரியவுண்ட

மூ—னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்*விருப்பேபெற்றமுதமுண்டுகளித்தேனே* ॥கூ॥
உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறைமேலெத்* தொண்டுகளித்தந்திதாழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன்*

ஆ—(உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப்புறப்படுகிற வாசிஹத்யவஹாநாதிவமாய் இவ்வாதிரவினுடைய ஹமவெஹஷிகூடிய கிவாஉகுமான திருமந்த்ரத்திலே வர்கிவாஉமாயிருந்த ஹமகளுவெகுங்கயாரகிகூத்தைப்பெற்ற நான் கண்களாரவுண்ணின்று கண்டுகளிக்கும்படியாக திருப்பேரானென்

ஏழாம்பாட்டு.

இ— மேலெத்தொண்டுஉகளித்துஎன்று வஹவிஹாமுமாக்கி உகளித்துஎன்கிறதற்குத் தாதுய-ருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளிதாதியால்) மேலெத்தொண்டுஎன்கிறதற்குத் தாதுய-ருளிச்செய்கிறார் (வாஹஹிஷவெஉத்தாலே) அந்திஷவெத்தைஉரைக்கிறார் (ஹவஹாநாதிவமாயென்று) வாஹஹாவஹாநாதிவமாயென்றது- வாஹஹிவய-வஹாநாதிவமாயென்றபடி. பாட்டில் தொண்டென்றது- ஊவ்யாவஹத்தைச்சொன்னது தகஹம்வயிகமான வாஹஹிக்குவயகஹணமென்றுருநத்து. ஆகாவது:— வாஹஹிகியினுடைய ஹவெ-ருவெஹஷிவரிணாஹஉமெயில் வரிவாஹாரதிவமாயென்றபடி. இதற்கு வர்கிவாஉமாயிருந்த என்கிறத்தோடே யஹயம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்குத் தாதுய-ருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாதாவினுடையவிதாதியால்). தொழுஞ்சொல்லென்றது- நஹஷ்ஷவாரமாகையால் திருமந்த்தால் வர்கிவாஉமென்றது திருமந்த்திலே நஹஷ்ஷவத்தால் வர்கிவாஉமென்றபடி. நஹஷ்ஷவாதீயெஷ ஹஷ்கவர்கிஷய மாகையாலத்தாலேயாதாவுக்கு ஹமவெஹஷிகூடியெ-கார்கிகூம் வர்கிவாஉமென்னக் குறையில்லையிறே! பாட்டிலே மேலெதொண்டென்றுதுடங்கி சொல்லப்பெற்றேனென்றுமளவாலே ஹமவெஹஷிகூடிய-கார்கிகூவ ணவுவரிவாஹமாய் 'நஹ 'ஹதெவுவாஹிநஃ" என்றுசொல்லப்பட்டதான நஹஷ்ஷவொஹாரணத்தைப் பெற்றேனென்று ஷவெதஹஷிஜியாஷிற்க ஹிகூடிகூடியெ-கார்கிகூத்தைப்பெற்ற நானென்றிங்ஙனே வ்யாவ்யாநஞ்செய்தருளினது. வாஹஹாமான வாவிகவாரவஷாஹய-த்திற்காட்டில் கூஹாரமான ஜாநவிகூவாரவஷாஹய-மும் வர்யாநமாகையால் வாவிகவரிவாஹமாய்வரும்படி வஹண-மான வஹகூவாரவஷாஹய-மாஹத்திலே யிவ்வாகூத்துக்குத் தாதுய-மென்றுகருத்தாலே.

ஸ—யார்கீழ்தாம் வரதுகோபியாய்க்கொண்டு வகி-க்ஷகையைநிராகரித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள்ளநான் நாணும்முடையநெஞ்சிலேயிநக்க வேணும்கிடீரென்று பேறுசையாகவென்னை யாவித்துக்கொண்டு என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்- நெடுங்காலம்வமியெயாய்ப்போந்தவளுக்கு மடிநிறையப்பின்னை யுண்டாயிற்றென்றுமாப்போலே என்னெஞ்சுநிறையப் புதந்தானென்று மாஹஷம்ஷவஷவாகிஷயத்தாலேயருளிச்செய்கிறபடி. விருப்பேபெற்று- விரும்பப்படுகையைத்தானேபெற்று, விரும்பப்படுகை வ்யவஹாரணியனுபிருக்கை, கவயாரணத்தால் ஒருவனுரும் வெளாவ்யமயமின்றிக்கே யொருநாளைக்கொருவுளவனுக்கு நான் வ்யவஹாரணியனுபிருக்கையே பெற்றென்றபடி. அமுதமுண்டு- அவனுடைய மாணங்களாகிறவதிதத்தை ஹாஜித்து, களித்தேன்- கூநம்ஷிக்கப்பிபெற்றேன், "யதஹ மதிஷ்ட தவிவிஷாவகம்வரிணாதிவி" என்கிறபடியே உஹகூத்தில் ஜாமாஹத-ருகிஹாவாண-வத்திலே தாங்கள் விழப்புகாநிற்கவிப்போதறிகிறபோலே தோற்றிஹிம்வஹிக்கிற கூஹாவிஷயங்களை ஹாஜித்துக்களிக்கும் ஸொவுரைப்போலன்றிக்கே உஹகூத்தில் நிரதிஷயவஹாவாவாஹகுமாயிப்போதும் நிரதிஷயவஹாவாவவமான வாஹிவாரவஷாஹய-மாஹத்தை ஹாஜித்துக்களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. ॥கூ॥

மேலை- மேல்ப்பட்டதான; கதிவ்யவ்யஜமான்வென்றபடி. தொண்டு- ஊவ்யாவஹமானது, உகளித்து- உஜ்ஜ்வம்ஹித்து, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, அந்தி- கூதத்தில் அந்தஊவ்யாவெஹாஜ்ஜ்வம்ஹண வய-வவஹாநத்திலேயென்றபடி. தொழுஞ்சொல்லு- தொழுகையைச்சொல்லுகிறசொல்லை, நஹஃஎன்கிறஉக்தியை என்றபடி. அந்தஊவ்யாவெஹாஜ்ஜ்வம்ஹண வய-வவஹாநவரிவாஹமாகப்பிறக்கும் நஹஉக்தியையென்று வ்யாகய-ம், பெற்றேன்- அடைந்தேன், ஹமவெஹஷிகூடியெ-கார்கிகூ ரவஸ்துகிவ்யவ்யஜமாயுள்ளடங்காமையாலே அந்தஊழ கூவிகூடியெ-கார்கிகூ வர்கிவாஉவிகூடியான நஹஉக்தியை தகவரிவாஹமாகச் சொல்லப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படிநஹஉக்தியானது வரிவாஹமும்படி வரிவஹண-தாரமான ஹமவெஹஷிகூடியெ-கார்கிகூ

மூ—ண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்* கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே* ॥எ॥
கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன்* எண்ணிலுண்பொருளேழிசையின்சுவைதானே* வண்ணம்
நன்மணிமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* திண்ணமென்

ஆ—கண்ணுள்நின்றகலான், இப்படியவனை ஸுலபனாக்கி அனுபவிக்கப்பெற்றவனக்கினிமேல் நமக்கு ஒரு குறையுமில்லையென்கிறார். ॥எ॥

(கண்ணுள்நின்றகலான்) வாஜிஜ நஸாமொஹாவஸ்வ ஹிவனுப் வாஜிஸிஹாஹு ஸ்ச தனுபிநந்த திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான், தன்னழகில் விழுவதிக்கிவாண்ணதிதாருபடி என்னெஞ்சிலே புகுந்துசெறிந்தான்,

இ—(இப்படியிதாஹிபால்) ஸரீரஸியொமஸ்ஹிவக்க வாஜிஸஜஸ்வாஸ்வு நஞ்ஸாஹாவி வர்ஸிஷ்ணுக்ரந ஸவம் ஈஸாஸ்வுமாயிருந்தாலும் ,,ஷஷ்ஸிஸ்ரத்ஸாஸ்ரஹ்யம் ஸஜாயிஜ்க்கிஷாயகஃ । நஹ்ஸநாயிகஸஜிகஸ்ஷ ஷஜ்விகஜ்வாமிஸ்யஸகஜ்வ ஸ்த” என்கிறகணக்கிலே அந்தராஸமெல்லாமிப்போதுள்ள வநுபவத்திலும் தமக்குக்குறைவற்றிருக்கையாலே ஜகத்ஸாஜிஷாஸ்துஸ்ஹிஸ்லையென்கிறரென்று கருதது. இதனால கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாஸ்ரயிகமாகவவன் தமக்குச்செய்தருளின ஸஜ்ஜிகளை பநுஸவித்தவரிப்படி தாம் வர்ஷ்ணுக்ஸ்ரநாராயணாகையால் வந்ததம்முடைய நிரம்பவகஷகத்தை யருளிருச்செய்கிறரிப்பாட்டிலென்று ஸம்மதியுமஸ்ரஷ்டிகையாயிற்று. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

எண்ணிலுண்பொருள்என்கிறதற்குத் தாஜ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (வாஹிதாஹியால்) ஏழிசையின்சுவைதானேபென்கிறதற்குத் தாஜ்ய-மருளிசெய்கிறார் (வாஜிதாஹியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாஜ்ய-மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுமிதாஹியால்) ‘ஶ்ரவம்வாஹாயஸ்வவிதி’ என்கிறவிடத்தில் ‘வாஹாய’ என்று கூஜ்ஜமாயிருந்தாலும் ஶ்ரவஸாஹாநம்ஸ்வாவாரம்மாநஞ்ஸாஹாவியாயிருக்கிறப்போலே புகுந்தான், செறிந்தானென்கிறவிடத்தில் செறிந்தானென்றதும் கூஜ்ஜமாஜ்ஜ ஶஸ்-ஸ்வாரஸ்வாதிபாயமாஹத்தாலே ஸநஸிவரவெ ஸாரம்மாநஞ்ஸாஹாவியான செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்று நினைத்தருளுகிறார் (புகுந்துசெறிந்

ஸ—கூரஸத்தைப் பெற்றேனென்று ஜய-ஸ்வஸிதாஜ்ய-ம், வண்டுகளிக்கும்- ஶகுநாநுகூலஸ்ஸாலே ஹ்ருஷ்டங்களாய்நின்றுகொண்டு ஸஞ்சரிக்கிற, பொழில்- உத்யாநங்களாலே, சூழ்- வரிவுதலான, திருப்பேரான்- அவ்வூரிலிருக்கிற வாஜிஸ்ரீராஷன், கண்டுகளிப்ப- நான்தன்னை வரிவுதிணை-ஸ்மாகக்கண்டாநந்திக்கும்படி, கண்ணுள்நின்று- கண்களுக்குள்ளே ஸ்திரமாயிருந்து, என்கண்களுக்குள்ளே நிரஸ்தரவிஷயமாயிருந்துஎன்றபடி. அகலான்- விஸ்ரஸ்திக்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விஸ்லேஷமின்றிக்கே என்கண்களுக்கு நிரஸ்தரவிஷயமாகநின்றுஎன்று ஜடாஜ்ய-ம், “தத்ரயோமிஹ்ர சாக்ஷம் வ்ருக்ஷாத்ப்ருதிவ்யாஜ்ஜம் தத்ர கதாவஸ்தாயம் ஶிநோதாத்ரஜநம் வ்ய-கதாவஸ்தாயாஜ்ஞ வாமிஹ்ருஜ்ஜி யஜ்ஜநுஜவி” என்று நியவரிஸ்ரீயிலநுஸந்திசெய்தபடியே யாழ்வாருடைய திருக்கண்கள் வ்ருக்ஷாத்ப்ருதிவ்யாஸ்ரயங்களாகையாலே விஸ்ரக்ஷ்ரஸ்ரணஸதஜ்ய-ங்களாகையால் திருநகரியிலிருக்கிற தம்கண்களின்றும் திருப்பேர்நகரான் விஸ்ரஷிபாமென்னக்குறையில்லையிதேற, உண்டி- இப்படிதன்னை ஸுலபனாக்கி, கனித்தீர்க்கு- ஸுகம்நிந்தவெனக்கு, உம்பர்- உயரி, இதுக்குமேலென்றபடி. என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ॥எ॥

எண்ணில்- எண்ணப்பார்க்கில், ஸஸஹாஜஜ்ய-ர்த்தாலே யவதிஜ்ய-தியதிஜ்னைத்தாலென்றபடி. இங்கு ஸகாரஸ்ருஸாஹி காயாம்ஸோவஃ, நுண்பொருள்- ஸுக்ஷ்மவஸ்துக்ஜ்ய-ரதிஸயமான, நுண்- ஸுக்ஷ்மம், ஸொஜ்ஜ்ய-ம்ஸ்ரூயமல்லாதவனென்றபடி. தானேஎழிசைச்சுவை- தான்தானே ஸுஸ்வரங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனுமே, சுவை- ரஸம், ஸுஸ்வரரஸம்போலே ஸுலபனாய் ஸுகிஸ்யஸொஹ்ருஹ்ருதனென்றபடி. வண்ணநன்மணி- ஸுணக்ராஹிகளாய் நலலவையான ஜ்ஞிகளைபுடையவையான, நாநாவண-ங்களாய் ஸ்ரவ்யங்களான ரத்நங்களையுடையவையான வென்றபடி. ம்ரடங்கள்சூழ்- ஸுலநங்களாலே வரிவுதலான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனை வாஜிஸ்ரீராஷன், கண்ணுள்- என்னுடையகண்ணுக்குளுள்ளே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்து, அகலான்- விஸ்ரஸ்திக்கிறனில்லை, ஒருக்ஷணமும் விஸ்லேஷமின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ஸுகாவிஷயமாகநின்று மென்றபடி. திண்ணம்- ஸ்திரமாக, இனி

மூ—மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே* ॥அ॥

இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்*

ஆ— இன்னமிவ்வளவன்றவனுடைய பரிப்பென்கிறார். ॥அ॥

(இன்றெனனை) திருப்பேர்நகரானின்றனனை வுவிஷயதிவ்யஜ்ஞாநயாகுக்கித் தன்னையென்னுள்ளேவை

இ—தாமென்று) கருத்தின்கண்பெரிபமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதுழியால்) பரிப்பு - வம்ஸம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யாதுஹிகுமாகத்தாமவனுலே யவாவுஸரிஷ்டிநாராயரானபடி யையும்நம்மையித்தவரிப்பாட்டிலே தாமிப்படி நிரமவகூராயிருக்கச்செய்தேயு மவனுடைய ரக்ஷணவம்ஸம் மங்களநிமித்தங்களாயிருக்கிறனவென்று வீகராகிறரென்று வம்மதியும்வர்ஷிக்கை. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

பொருளாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்நளிசெய்கிறார் (வுவிஷயபெதுழியால்) 'சுவஸ்ரை வெஷ்ணவெப்ய, வஸ்தேப்யநம்தஸ்தாவிஷ்ணோ' என்கிறவாக்யாநுஸாரம்மங்கே யஸ்திவ்யதமென்றுகருத்து. வ்யாமுஹாஉத்தில் இன்றுவன்கிறவுஷத்துக்கு நானநாஜியாக வம்வரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிவஹர்தாகுமாகவின்றைக்கு, மறக்கென்றஸ்வர்மர்கையாலே என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நாமொருவஹர்தாவை க்காணேமென்று வஹர்தாவைவேண்டுவிக்கிறதாக வம்மிகையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவித்துழியாலே இ துக்கொருதீ மநளிச்செய்யவேணுமென்றவனை வ்யாம்பண்ணுகிறதாக முடிக்கையாலு மிவ்யாமுஹாஉம் வஹர்தாவிஷயத்தில் வ்யாமுஹர்வேஷவைராமென்று நினைத்தந்த வ்யாவ்யாகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னை

மூ—தன்னுலும் விரோதிக்கமுடியாதபடியாக வென்றபடி. என்மனத்து- என்னுடையஹருவிலே, இன்று- கூநாஜியாகநான் வம்வரியாநிற்கச்செய்தே நடுவேஇன்றைக்கு, செறிந்துபுகுந்தான்- கூவிவ்யூஜமாக வளந்துபர்யாவணுவா தாயர்ஹிகளைபுடையவனுய்க்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி. கருத்தின்கண்- கூவிவம்யிகளிலே, கண்ணென்று வஷ்டிரைவைர்வ்யம், பெரியன்- சுயிகுணனவன், என்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன் னம் வவஹர்வியாரகூணாஹிவம்யிகளை புடையவனுயிராநின்ருனென்றபடி. ॥அ॥

குன்றென்ன- ஜணிவவர்தங்களென்றுசொலலாம்படி, திகழ்- விளங்காநிற்கிற, மாடங்கள்- ஹிவ்யஹ வம்ங்களாலே, சூழ்- வரிவ்யுமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற ஹிவ்யநகரத்தைபுடையவனுன வரஹ வராவஷன், இன்று- கூநாஜியாகநான் வம்வரியாநிற்கச்செய்தேநடுவே நிவஹர்தாகுமாகவின்றைக்கு, யா டூஹிகவர்கூரத்திற் கிப்பாலப்பட்டகூரத்திலென்றபடி. என்னை- 'கூவஸ்ரைவவஷ்ணவேப்ய' என்கிறபடியே வம்வரியாநிற்கச்செய்தேநடுவே நிவஹர்தாகுமாகவின்றைக்கு, யாவதுஜ்ஜீவநமம்யமுமில்லாமையாலே யவஸ்கரவுமுய்க்கிடந்தவென்னை, பொருளாக்கி- வஸ்துவாக்கி, 'வஸ்தேப்யநம்தஸ்தாவிஷ்ணோ' என்கிறபடியே வுவிஷயதிவ்யஜ்ஞாநபூர்வகாநத்தாலே வுஜ்ஜீவநஹேதுவாக்கி யென்றபடி. தன்னை- வஸ்தூக்கருக்கும் நிகர்வ்யவணீபனுனதன்னை. என்னுள்- கூகிலவஹபமான வென்னெஞ்சிலே, வைத்தான், 'யஸ்தாத்மவிதிசவிநிவேஸயதி' என்கிறபடியே யொமிகள் வ்யாவஹாரயாரா ணாநி வஸ்துங்கள்பண்ணுகிறப்போலே நாமொன்றும்பண்ணாட்டாதே கூவிகளை முய்க்கிடக்கச்செய்தே தான்தானே கொணடுவந்துவைத்தருளினதென்னுதே தான்வைற்ருனென்கிறவித்தால் ஹஹா நியினைய நலலவிடங்தேடிவைத்தாப்போலே தானென்னெஞ்சிலேபுகுந்து தனக்குகூஷமாக நினைத்திருந் தானென்றபடி. பொருளாக்கியென்கிறவிடத்தில் வம்யகூவஸ்ரவிவஹர்ணாஹிஜ்ஞாநத்ரயமும் என்னுள்வை த்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயபவீ நிரவதிகாவஹ நிரதரதாநவஹாகூகாரமும் விவக்ஷிதமா கையாலே வரஹ கிபில்லை, இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவிதாலே இது நிவஹர்தாகுமாகச் செ ய்தருளினைத்தனேபோகி யிதுக்கு நாமொருவஹர்தாவும் காண்கிறிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்பொ ருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிற வுபநவுகிப்போலே வரஹர்ஸ்ரனுடைய வரஹிதபுவணவிதி சொல்லித்தாய்த்தாகையாலே யவனுடைய வரஹிதவுவணகாரவிவமான காரணுமொழிய வேறொ ருகாரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு வர்தவரஹிதாஸ்யம், இங்கு திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்

மூ — அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான்*

ஆ — க்குகைக்கு ஹேது வென்? இதற்குமுன்பிப்படிச் செய்யாதொழிகைக்கு ஹேது வென்றென்றவனை நான் கேழ்க்கிறேன், இதற்கோருத்தரம், வல்லனுகில்சொல்லுவானென்கிறார், ஒருகூணம்பிரியில்யரிக்கமாட்டாதே

இ — யிதாதியால்) த்விதீயவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிச்செய்யாதிதாதியால்) உணர்த் தலுத்தேதினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநான்கேழ்க்கிறேனென்று) ஒன்றைக்கருள் செய்யு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கோருத்தரமிதாதியால்) வல்லனுகிலென்கிறவித்தால் வரவர்ஜுனனவனுலு, மதற்குத்தரந்சொலலமுடியாதென்று பாட்டுக்கலிபூர்யமென்றதாயிற்று. இங்குஹேது ஆவெண்ணென்றது- பூர்யாநமஹேது வென்னென்றபடி. இங்குவன்றிக்கே ஹேதுஶாத்ரவாமாகில் பாட்டு மூலே. ஸ்ரீமஹாவராஹதிருக்கலவர்பும் பூர்திகூவித்ததாக வம்பர்வவஹிக்கையால் திருமாலிரு ஞ்சோலைமலையென்றேனென்ற திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தானென்கிற வாவகூர்த்தோடு வி ரோயமும் ஸ்ரீமஹாலுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யாதிதோஷமும் பூர்வஸம்பிகுமேற், ரக்ஷணத்திற்கு பூர் யாநமஹேது ஸ்ரீமஹாலுடைய வஹஜகாருண்யமாகையாலும் வாவராயநை, ஸம்ஹரிப்பிக்கைக்கு பூர் யாநமஹேது அவனுடைய நிரங்குஶஸ்வாதம்த்ர்யமாகையாலும் இன்றென்னை வவிஷயதிவ்யஜ்ஞாநவாஞ்சை தன்னையென்னுள்ளே வைத்தருளுகைக்கு தன்காருண்யமொழிய, வேறுபூர்யாநமஹேதுவேது முன்பி ப்படிச்செய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதம்த்ர்யமொழிய வேறுபூர்யாநமஹேதுவேது என்று வாகூர்தாத் பர்யம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாஶ்சர்யஹேதுவாகவவன் தம்பக்கல்பண்ணின வாஶ்ரயங்களெல்லாம் ந ஸ்மரித்தவர். மிகவும்விஷயியாநின்றவாறே கீர் முன்பநாதிகாலஸம்ஸரித்து தம்முடையகுடங்களாலே வந்த தாணப்போலே யிப்போதுமக்குண்டான வஶ்யதைகளுமம்முடைய, வாகூர்தங்களால் வந்தவையத்தனையன் றே; ஸ்ரீமஹாலனைவத்துக்கு வாயாரணகாரணமாதலின்றே, தத்ஸம்கூர்மவிரோதிகள் தத்கூவீஜவுவஹா வவிரோஷ பூர்யகுடங்களாகையாலே அவைத்தில் வாயாரணகாரணமான ஜலத்தைக்குறித்து விஷயிக் கவர்வகியில்லாதாப்போலே யிங்கும் காயகோதரத்தைப்பற்ற வாயாரணனை வீஷயிணகுறித்தது இத்த னைவிஷயிக்க பூர்வகியில்லாதாப்போலே யிங்கும் காயகோதரத்தைப்பத்த வாயாரணனை வீஷயிணக்கு றித்து இத்தனைவிஷயிக்க பூர்வகிபுண்டோவென்று, ஸம்பெகபிறக்க வென்பக்கலுள்ள வாகூர்தஶுத்தி ங்கள், வெதநகுஶாஸ்திகளல்லாமைபாலே வஹபூர்வாநுஶாஸநங்களலலாமையாலும் காயகோத்துக்கவஹிதகாரு ணங்களல்லாமையாலும், இவைத்தின் வ்யாவ்ருத்திகளெல்லா ஸ்ரீமஹாகுடாயிநங்களாகையாலு மிவை யதாவ்ருத்தகாரணகோதரமாகையால்ப் பண்டென்னை வாஹ்யரவனுக்குகைக்கு மின்றென்னை கஹிஶுவனுக்கி யித்தனவஶ்யதிகளோ. யெனக்குத்தந்தருளுகைக்குமுன், வ்யாகம்த்ர்யமும் கூர்மவெயுமொழிய வேறொருபூர் யாநகாரணங்கண்டிலேன், எனக்குக்காட்டாதே வஸதவ்யவ்ருத்தனை வீஷயன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செ ய்யவேணு மென்கிறரென்று வாஹகியும்வ்யாவ்ருத்திவிவிக்ஷிதமாயிற்று. அன்றென்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென் செய்வான் என்கிறதற்குப் பண்டென்னைவாவாரியாக்கினது என்னசெய்யக்கடவனையென் றஶுத்மாயிருக்க பண்டென்னை வாவாரியாக்கினதற்கு, ஹேதுவெனனவென் றஶுத்தம்பண்ணுமம்பாது என்செய்வானென் கிறவாகூயம் க்ருஶுமாகிறதென்கிற, வவ்யாவ்ருத்தாலே பாட்டுக்கு யொஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருகூண

ரு — மிறனென்கிற வாவகூர்த்தாலேயவன் காருண்யமொழிபவும் தம்பகதல் ஒருகாரணமும் கஹிஶுமாகை யாலே, அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறிருபூர்யாநகாரணமும் கண்டிலேனென்றிவ்வாகூர்த்துக்குப் பூர்வதாத்பர்யம், அன்று: இந்தயாஶ்சர்யஹேதுவாகூர்தாவதிக்கு முன்புள்ளநாதிகாலமெல்லாம், இத தற்குப் புணர்த்துளன்கிறதற்தோடே யஷயம். என்னை- தனக்கு நிரவ்யவதம்த்ரனைவென்னை, புறம்போக வஶ்யமாஹேதுவிஷயத்திலேபோம்படி, வவிஷயதோஷமின்றிக்கே பூர்வகூர்தவிஷயாநுஹ்மவகூ நிரதனும் படியென்கை, புணர்த்தது- பூர்வகூர்தியோடேஸம்பாவயிப்பித்தது, தெவெஹம்ஜி யாதிரூபவ பூர்வகூர்தவாவஸ் ஞைத்திவைத்தது என்றபடி. என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவனுப், என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி. புறம் போகபுணர்த்தது எந்தவெஹதுவை வஹவுமாக்குகைக்காக என்றுவடுகாஸ்ரம், இது கூவபரஸ்ரம், னபூர் ஸ்ரம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருவெஹதுவும்கண்டிலேனென்று மஹிதம், என்னைப்புறம்போகப்புணர் த்ததற்கு ஒருவெஹதுவும் கண்டிலேனென்று மஹிதம். என்னைபுறம்போக புணர்த்தது என்கிற வவஸ்

ரு — றனென்கிற வாவகூர்த்தாலேயவன் காருண்யமொழிபவும் தம்பகதல் ஒருகாரணமும் கஹிஶுமாகை யாலே, அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறிருபூர்யாநகாரணமும் கண்டிலேனென்றிவ்வாகூர்த்துக்குப் பூர்வதாத்பர்யம், அன்று: இந்தயாஶ்சர்யஹேதுவாகூர்தாவதிக்கு முன்புள்ளநாதிகாலமெல்லாம், இத தற்குப் புணர்த்துளன்கிறதற்தோடே யஷயம். என்னை- தனக்கு நிரவ்யவதம்த்ரனைவென்னை, புறம்போக வஶ்யமாஹேதுவிஷயத்திலேபோம்படி, வவிஷயதோஷமின்றிக்கே பூர்வகூர்தவிஷயாநுஹ்மவகூ நிரதனும் படியென்கை, புணர்த்தது- பூர்வகூர்தியோடேஸம்பாவயிப்பித்தது, தெவெஹம்ஜி யாதிரூபவ பூர்வகூர்தவாவஸ் ஞைத்திவைத்தது என்றபடி. என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவனுப், என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி. புறம் போகபுணர்த்தது எந்தவெஹதுவை வஹவுமாக்குகைக்காக என்றுவடுகாஸ்ரம், இது கூவபரஸ்ரம், னபூர் ஸ்ரம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருவெஹதுவும்கண்டிலேனென்று மஹிதம், என்னைப்புறம்போகப்புணர் த்ததற்கு ஒருவெஹதுவும் கண்டிலேனென்று மஹிதம். என்னைபுறம்போக புணர்த்தது என்கிற வவஸ்

மூ—குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* ஒன்றெனக்கருள்செய்யவுணர்த்தலுற்றேனே* ॥கூ॥
உற்றேனுகந்துபணிசெய்துனபாதம்* பெற்றேனீதியின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்*

அ— ஒருமதவுபாணைபுயிருக்கிற விவனிதக்குமுன்பநாதியானகாலமெல்லா மென்னைவிட்டெங்கனே யாரித்தி
ருந்தானென்று கேழ்க்கிறேனென்றுமாம். ॥கூ॥

(உற்றேன்) எம்பெருமானிருதாங்காணுமை உம்முடைபதிறத்தில் நான்செய்தசெயலெல்லாம் நீர்சொன்
இ—தி தாதியால்) அதில் யாரகுணுயிருக்கிறவிவனென்னுமளவாலே ஆயிஷவாஉமுமிதக்குமுன்பிதாதியாலே
ஹிதீயவாஉமும் கேழ்க்கிறேனென்கிறவித்தாலே தாரீயவாஉமும் வ்யாவ்யாதம், இந்தியாஜனையில் கீழ்ப்
பாட்டுக்களிலே யாஉஹிகமாகவவன் தமபக்கல்பணணின வாவீ கிகளாயநாலவித்துவிஷயித்தவரிப்பாட்
டிலே பென்பக்கலித்தனை யாலுகுணுயிருக்கிறவவன் கூநாதிகாலமெல்னைவிட்டெங்கனே யாரித்திருந்தானென்று
விஸ்மிதராகிறாரென்று வம்மதிகண்டுகொள்வது. ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

இப்படியவனுடைய கைவல்காரணத்தாலே வலவ்வாஜ்ஞிகளையும்பெற்றேனென்று தாமிப்போது
வரிவ்ருணவ்ருநாராயராயிருக்கச்செய்தே ஈதேதின்னமவேண்டுவதெந்தாய்' என்றும் வ்யாபிக்கை ய
வம்மதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானி தாதியால்) காணுமைமென்றது- காணுமையாலே-

ம—வுகியாலே யவனுடைய நிரம்கூஹவாதம்தாவுஞ்சொல்லிற்றிகிறதாகையாலே யவனுடைய வாதம்தாவு
மொழிய வேறொரு காரணங்கண்டிலேனென்று வாகுதாத்பர்யம், தடுமாற்றவினைகளென்கிற வாவகு
வைமத்தாலே யவனுடைய வாதம்தாவுமொழியவும் தம்பக்கலொரு காரணம்விஜ்மாகையாலே யவனு
டைபவாதம்தாவுமொழிய வேறொருவ்யாநகாரணம் கண்டிலேனென்றிவ்வாகூத்துக்குப் வாஜதாத
பர்யம். எனக்கு- இப்படிச்சொல்லாநிற்கிறவெனக்கு, ஒன்றுஅருள்செய்ய- ஒருஉதாமருளிச்செய்கைக்காக,
உணர்த்தல்- விஜ்ஞாவநத்தை, உற்றேன்- கிட்டினேன், உறுகை- கிட்டுகை, விஜ்ஞாவநம்பணை வாஹ்வா
மிடாகின்றேனென்றபடி. இதற்கு ஒருஉதாமருளிச்செய்யவேணுமென் றவனைக்கேழ்க்க வாஹ்வாமிபாகின்
றேனென்கை. விஜ்ஞாவநம்பணுகிறேனென்னுதே விஜ்ஞாவநம்பண்ண வாஹ்வாமிபாகின்றேனென்றது-
இப்வர்ஸ்ரு வாதாமருளிச்செய்கைக்கு ஸகுமல்லாததாகையாலே யிதையவன்வஸ்துயியிலே கணா
வெணசொல்லுகை யாவுசிதமன்றென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காக இப்படிநான் வர்ஸ்ரம்பண்ணினேன் வஸ்துவஸ்
துணவவனுக்கு மிதுக்குதாமருளிச்செய்ய முடியாதென்றஹிவர்ஸ்ரயம். இதுவர்யஜையெஜனை. விதீயம்யாஜ
னைக்குஸ்ரஹாயம், குன்றென்றத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்- வாஹ்வாஸ; இன்று- யாஉஹிகவா
காதத்துக்கப்பால்ப்பட்ட விக்காலத்திலே, என்னைப்பிரானுளாக்கி- வாஹ்வாஸ. தன்னையென்னுள்வைத்
தான்- தானென்னுள்புகுந்தானென்றதே தன்னையென்னுள்வைத்தானென்று சொன்னத்தால் புறம்போகிட
த்நிலும் ஸ்திகியற்றுத்தடுமாறுகிறதன்னை யென்னெஞ்சிலேகொண்டுவந்து நிலைநிறுத்தினனென்றபடி.
என்னையொருகூன்னம்பிரியில் யாக்கமாட்டாதவனுப் என்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்து வாஹ்ஸ்ரானனென்கை,
அன்று- முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்ததென்கிறத்தோடே யநுபம். என்னை- இப்படிதன
க்கு கூவிபணுபிருக்கிறவென்னை, புறம்போகப்புணர்த்தது- தன்னைவிடகலவாதே விஷயாகாரங்களிலே
போமபடி பண்ணிவைத்தது. புணர்ருகை- ரூபிக்கை, என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவாணுப், எப்படி
யாதியாரணம் பண்ணக்கடவாணுபென்றபடி. என்னைநிதான்வம்ஸ்ரவஷியாதே என்னவிசாவனுக்கி எங்க
ளையரித்திருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி, தாரீயவாஉஹவாவ்யாக்கியானம். ॥கூ॥

உற்றேன்- கிட்டினேன், உன்திருவடிகளை யநாலவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. உகந்துபணிசெய்து-
வீதியாகாதராய் கைங்கர்யம்பண்ணி, வீதிவாரிதராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுகையாகிறவாதி
கைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி. உனபாதம்- உன்திருவடிகளை, பெற்றேன்- அடைந்தேன், காநாலவக்
கப்பெற்றேனென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், ஈதே- இதுவே, இந்தவுன்திருவடிகளை யநாலவிக்கையேயென்ற
படி. இன்னம்- மேல்யாவகாலமும், வேண்டுவது- எனக்கவைகூடிதமானது, ஈதேதின்கிறவிடத்தில் சுவை
யறி. இன்னம்- மேல்யாவகாலமும், வேண்டுவது- எனக்கவைகூடிதமானது, ஈதேதின்கிறவிடத்தில் சுவை

மூ—கற்றார்பணிவாணர்கள் வாழ்திருப்பேரார்க்கு* அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே* ॥டி॥
நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல்* நல்லார்பலர்வாழ்தருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லார்தமிழாயிரத்

ஆ—னபடியே நிலைநின்ற கைங்கரியமாகவேசெய்தேன், அதுநிற்க வினிநான்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன்திரு வடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகிறேனைகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன்திருவ டிகளில் லடிமைசெய்யுமிதுவே யெனக்கு வேண்டுவதெத்தாயென் றுள்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியே செய்கிறே மென்றருளிச்செய்ய ஆழ்வாருந் திருப்பேர்நகரான்திருவடிகளைப் பற்றினுக்கொரு ஊட்டமிலையாகா தேயென்கிறார். ॥டி॥

(நில்லாவல்லல) அவன்திருவடிகளை யாஸ்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இதுநிஷ்டிதமென்றுகொண்டு இத்

இ—என்றபடி. இதற்குவேண்டுவதென்னென்ன என்கிறத்தோடையகயம். நிலைநின்றகைங்கரியமென்றது- என்கா ரணத்தாலும் வ்யாகுலம்தீராதமொழிய வேறுபயனாகாரணமன்றிக்கே யென்றபடி. உற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவிணாழியால்) இவ்வர்த்தத்தையே உனபாதம்பெற்றேனென்று பின்னை யுஞ்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தென்கிற ஸ்வரூபலக்ஷணமிதுவென்றுகாட்டுகிறார் (பெறுகிறேனிணாழியால்) பெறுகிறேனென்றது- க்ரியாவதமன்று பெறுகிறதாமென்றபடி. எத்தாய்சொன்றுமெம்பொய்யித்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறதாயிருக்கையாலே யுனக்குத்தாரதியார் தமக்கென்றுனி ஷேதிக்கை யுசிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்று வியாக்ஷேபமாகநிஷேதிக்கை யவர்ஹமன்றோவென் ன்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுமிணாழியால்) இப்படிநிஷேதிக்க அவனப்படிச்செய்கிறோமென் றவாறே மிகவும்ஸ்தராயந்த ஸ்தாநீயத்தாலே யவனுடையஸ்வரூபத்தை வ்யதிரிக்தமாக வத்யவஸாயிக்கி றராகையாலே வியாக்ஷேபமாக நிஷேதிக்கிறரென்றதாயிற்று. இல்லையாகாதேயென்றது- இல்லையன்றோ வென்றபடி. ॥டி॥

நிகமனம்.

கற்றாரென்கிறதற்கு ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநத்தில் க்ரியையோடேயகயம் திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு

ப—யாரணததால் மற்றொரு வ்யாக்ஷேபமும்வேண்டா என்றபடி. அப்படியே செய்குறோமென்றெம்பெரு மானருளிச்செய்ய ஸ்தாநீயனுடைய கருணாஸ்ரயத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசியநுஸந்திக்கிறார்மே ல், கற்றார். ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே, ஞாயத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபங்களாயு ஜ்ஞாநுஷ்டாநவாநவென்றபடி. மறைவாணர்கள்- வேதநிஷ்டாஹகர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிஷ்டாஹகர், ஸ்ரோத்ரங்களான வேதாத்யயநங்களெல்லாம் வாஜ்ஞாப்ரவ்ருத்திகளுக்கு தகுதகும் கேஷாஹிதங்களாகாதபடி நிஷேதிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, ஸ்வரூபநுரூபத்தாலே சூழ்மஞ்சியாநிற்கிற என்றபடி. திருப்பேராற்கு- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசத்திலிருக்கிற வ்யாமோஹத்துக்கு, அற்றார்- அற்றவர்களான. ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களென்கிற ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வதாரோபாஸ்ரயத்தையும் தவிர்த்து அவனுககே ப்ரயோஜநமென்று நிர்ப்பரராயிருக்கும வரான என்றபடி. அடியார்தமக்கு- சேஷபூதரான ஜநங்களுக்கு, தம்மென்று வாயிற்கும். அல்லல்- துக்கங்கள், ஸ்வரூபநுரூபாநுரூப துக்கங்களென்றபடி. நில்லாவே- நிற்கமாட்டாவே, ஸ்வயாரணத்தாலிதில வ்யவதியில் லையென்றபடி. ॥கா॥

அல்லல்- துக்கங்கள், வ்யாக்ஷேபாரணகரணஸ்வரூபநுரூபாநுஸந்தாநநிஷ்டை துக்கங்களென்றபடி. நில்லா- நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளை யாஸ்ரயித்தார்க்கிஷ்டம். கீழ்ச்சொன்னதை ஸ்தாநீயத்தா லே பின்னையுமநுஸந்திக்கிறபடி. நீளவயல்- நீண்டவயலகளாலே. கதிர்விளையதயா உபஜீவ்யங்களான கழு ணிகளாலேயென்றபடி. சூழ்- வளைவுதமான, திருப்பேர்மேல்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசத்தன்விஷய மாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடையகயம். நல்லார்- கருணாஸ்ரயரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ப லர்- அநேகம்பேர், வாழ்- வாழாநிற்கிற, திருவாய்மொழியைக் கேட்டநுஸந்தாநம்பண்ணியாநிற்கிற என்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியைபுடையவரான வாழ்வாருடைய, சொல்- உக்தியான, இதுபத்துக்குவிஸே ஷணம். ஆர்- வ்ருத்திமான, ஸ்வரூபவிநியோகயோக்யதையுடைத்தான என்றபடி. தமிழாயிரத்து- த்ரமிடர்களுக்குமான

மூ—தினிப்பத்தும்* வல்லார்தொண்டராள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தையே பின்னையுஞ்சொல்லித்தித் திருப்பேரை ஆர்கிவாழித்தவித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்கு திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—சொல்லென்கிறதேதோடேயகயமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரைஆர்கிவாழித்தவென்று) தாரீய வாஹத்துகுகுத் தாதுய-மருளிச்செய்கிறார் (வல்லாரி தாழியால்) ॥கக॥

ஸ—வஹஹாத்தில், இப்பத்தும்இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்-கூறுவிக்கவல்லவர்களான, தொண்டர்-ஹாமவதர்களானவர்கள், ஆள்வது- வ்ருஸாவஸநம்பண்ணுமது, சூழ்- வ்ருத்தமான, கவரிஹ்ருஸமான் என்றபடி. பொன்- கதிர்ஜ்ஜுமான, பொன்ஸுவைமிக்கு மளணவ்ருத்தி)ா உஜ்ஜுவலரும். விசும்பு- ஸுகாஸம், வரு ஓவெர்ராழுஸுவைவாவுமான வரிஷவாஹமென்றபடி. இந்த வ்ருத்தாம்பவத்தை தாணீகரித்து வரிஷவாஹத்தை வ்ருஸாவஸநம்பண்ணும்படி வரிஷவாரவாஷினுக்கதரம்மராய் வஸதம்தராவரென்று வடுகாதய-ரும். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸௌலப்யஸ்ரீமத்ஸுஹ்ருத்ஸாதாரணாசார்யஸ்ரீமத்கோபிகாயநஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதேவரிஷதாதய-ரதாவஹ்ரீ:.

(திருமாலிருஞ்சோலைமலை.)

ஸகஸ்ரீகாஞ்சநவைபாஸிவஜ்ரவிதாழிவ்ருத்தஸுஸ்ரீதகவா

ரோகஸ்தாஸ்ரோமாதிஸுவய-ர்ம்கூதஸுவயதயாவஸவ-ர்தவஸ்ரஸியாநாஸ்.

ஸ்ரீவ்ருத்தைவஸ்ரஸிவாவாஸாஸகிவிதாரணதர்வஸவஸாவவ்ருகாஸாஸ்

வஸாதிக்வாதாவ்ருத்தீஸுவம்ஸையுஞ்சொல்லித்தித் திருப்பேரை ஆர்கிவாழித்தவித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்கு திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

(ஸகஸ்ரீகாஞ்சநவைபாஸாஸ்) திருமால்வந்து- பெரியபிராட்டியாருக்கு வஜ்ரஹஸ்தனையாரும், (விவழிஸவிதா வா) காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும்- ஆலிலையாவஸ்ஸவஸ்தனையாரும், (ஸ்ரீவ்ருத்தைவஸ்ரஸிவாவாஸாஸ்) கொடிக் கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்- கொடிகளாலே யலங்க்ருதங்களான மொவ்ரஹ்ருவாஸாஸங்களாலேசூழப்ப ட்ட திருப்பேரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாரும், (தோகஸ்தாஸ்ரோமாதிஸுவய-ர்ம்கூதஸுவயதயா) சேண்விசும்புதருவானை- வரிஷ வஹத்தைத்தர வ்ருத்தஸ்தலையிருக்கையாரும், (தஹஸ்ரஸிவாவாஸாஸ்) வானேதருவானைக்காயென் றேடோட்டி- தஹஸ்ரிதஸுஸ ஸுவயம்பண்ணுமவனுகையாரும், (வஸவ-ர்தவஸ்ரஸியாநாஸ்) திருப்பேர்நகரா னிதாழி- திருப்பேர் திருமாலிருஞ்சோலை சூழ்ரிகவ்ருஷயம் இதுகளிலே வஸஹரிதனபிருக்கையாரும், (ஸ்ரீவ்ருத்தைவஸ்ரஸிவாவாஸாஸ்) கண்ணுள்நின்றகலானே- அவர்களுடைய கண்வட்டத்திலேநின்றும் பேர்மாட்டா மையாரும், (ஸகிவிதாரணதர்) நருத்திர்கட்பெரியன்- அவர்களுக்குவாஹமாயிகமாகத்தன்னை யந்ரஹவிக்கக்கொ டுக்குமவனுகையாரும், (வஸவ்ருஹாவவ்ருகாஸாஸ்) இன்றென்னைப்பொருளாக்கியிதாழி- இவ்ஸம்ஸாரியெதநின தானநாழிகாலமநாதரித்து இன்ரு தரிக்கைக்குத் தன்னுடைய வஸாதம்தரும்காரணங்களொழிய வேறு வ்யாஹகாரணமில்லையென்று தன்ஹ்ருதயத்தை வ்யவஸாயிப்பிக்குமவனுகையாரும், (வஸ்வாதிக்வாஸ்) ஈதேதின்னு ம்வேண்டுவதெந்தாய்- வஸவ-ருக்கும் நிரவாயிகவ்ருஷ்டியாகையாரும், திருப்பேர்நகரானிச் செதநவிஷ யத்திலே வெவ்வெபாலே தானவஸ்துவ்யவஹரிகிறானென்று "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறவிஸுகத்திலே ஆழ்வாரீலே தெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥கக॥

ஸ்ரீமதேதநிமஹாதேஸிகாயநஸ்ரீ:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

ஆ— (சூழ்விசும்பு) இப்படி நிலைத்தகமாக வெம்பெருமானேடே வாஞ்சூரானவாழ்வார் தாம்திரு நாட்டே வெழுந்தருளும்படியையுந் தாமெழுந்தருளும்போது வவ-ஜனாகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடும்

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியாஶ்ரிகமாகவெம்பெருமான்தம்மோடு கலந்தருளினபடிகளைக்கண்டு பிறந்தநிரவயிகவீ தியுள்ள டங்காமையாலே யத்தைப்பேசிக்கொண்டு கூநாலவித்திவாழ்வார் கூநஞாமித்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு தெவஹ3-ஞாழிகளும் வவ-ஜனாகங்களும் தெவர்களும்வைஹாரமாகவெஜித்தாசென் றிப்புண்டகளிலே விவிதமாகச்சிலவற்றை வணி-க்கத்துடங்குகை யவஂஶதமன்றேவென்ன வ+ர் (இப்X ல்) திருநாடேறவிதாழி தாமினியநஞாகாஶத்திலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புகிறபடியையு மிப்போது வவ-ஜனாகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடப்புகிறபடியையு மிப்போது தம்முடையதிருவுள்ளத்தாலே வாகூஷாகூகரித்தென்றபடி. இப்படிவிஷயத்துக்களான விவ்வஷய-ங்களை தூரியமுழக்கின' என்றும் தொழுதனருலகர் கூளென்றும் இருப்பிடம்வருத்தனரென்றும் கீதங்கள்பாடினரென்றும் வியந்தனரென்றும் வந்தினரென்றும் இப் பூடைகளிலே வாதாஷய-ங்களாக நிஜெ-ஶித்தது தமக்கிவைற்றில்ப்பிறந்த வதி ஜவாகூஷாகூகாரமெந ராஜய-ஜவெலவத்தாலே யிவையித்தனையுமிப்போதே தாம்பெற்றதாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே சொ ன்னதென்றுகருத்து. கூநாவதெஶத்தாலேயென்றது- தம்மைவிஶவஷித்துநிஜெ-ஶியாதே. நாராணன்தம் மையிதாழியாகச்சொன்ன ஸ்ரீவைவெஷ்ணவர்களைத்தற்குக்கிழ் தமக்குநடந்த நாநாகலாயநாயாநாலவிவிதிகள்போ லே தமக்கொருவருக்கே நிபதங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தம்முடையவஂவாயிகளுக்குங்கூட வாவிகளா யிருக்கிறபடியை தாமிப்போது வாகூஷாகூரிக்கையாலே தம்மையொருவரையே நிஜெ-ஶியாதே நாரண ன்தமையிதாழியாலே ஸ்ரீவைவெஷ்ணவஹ3ாயத்தை நிஜெ-ஶித்தருளுகிறரென்றுகருத்து. செஞ்சொற் கவியிலே பேசியல்லது யரிக்கவொண்ணாதபடி தமக்குப்பிறந்த நிரவயிகவீ தியாலேயவன் தம்முடையதிரு மேனியிலுங்கூட வதிஜவவஜைப்க்கொண்டு கலந்தருளினபடியையும் திருமாலிருஞ்சோலேயென்கிற திரு வாய்மொழியில் வாதயொழிகளுக்கு வஂவவிக்குமவையான வாவதநாலவஹாநாநு கூயாணவாஂவைரா கள் தமக்கவனுடைய வவஜாகாரஜாணாதிசாதுத்தாலே அவ்வுங்களாயிருக்கிறபடியையும். பேசி யத்தாலேயரித்துநின்ற வாழ்வாருள்பெறுவாரில்ப்படியே தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே கூரிதனுய். தம்முடை யவாஜாவதீக்ஷ்ணையிருக்கிறவவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கநாஜாணமாகத தாமினியிப்போதே திருநா டேறப்போகவேணுமென்று தெநாயிக்க வத்தாலே தாதிதவதாயனான வாதவாராஷன் திருநாட்டி லுள்ள தவாநாலவத்திற்கீடாக, அவர்க்குமிகவும் விடாய்பிறக்கைக்காக தாகூராய்ப்வாதவதத்திற்கு, எழு ந்தருளுகிற தாரவதர்க்கு மதவ்யுமாகவெஷாகங்களிலே வதஹிஜமாய் கூகிதெநாவதாரமான வவி-ராதிதா ரத்தையு மங்குள்ள வாகிவாஹிகவஸகாரவதகாரங்களையு மந்தரா4த்தாலேபோறற்கு வதாவ்யுமாய் 'திரகிவிராஜாஂதெலவாவஸ்தகிவாதகாஷ்ட' மென்னும்படியான வாதவதத்தையும் நிதயஸரிகள்வ ந்தாதரிக்கும்படியையும் பிராட்டிமாரும் ஸ்ரீவைகாணநாயனதானும எதிரேவந்தாதரிக்கும்படியையும் "கூநவெநதகாண-வஂஸ்ரீந-ரவகியாவயொராவதாராவ்யாநாரதம்" என்கிற திவ்யாவ்யாநத்திலே கூகிதவதா வதாமான வநதவெதாரவய-ஂகத்திலே ராஜதிரியின்மேலே தாதகூரிரியிருந்தாப்போலே, எழுலகுந்த னிக்கோல்ச்செல்ல வீற்றிருந்தருளி யவஂவெயுயதிவயுவரிஜந வரிஷதாஷ்சிவரிஷஂபி தணுப் ஸ்ரீ ஷ்சிநீவாதி திவ்யதவிஷீஸதவெவிதனுய்க்கொண்டு தமக்குவாவயுறுப்பு புகிறபடியையும் "அடியார்கள குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுதிகாலோ" என்று வாதவதாவயுரான நிதயஸரிகள்நடுவே தாமாநநிஜெ-ர ராயிருக்கப் புகிறபடியையும் தம்முடையதிருவுள்ளத்திலே வாதகூமாம்படி. வாகாஶிப்பித்தருளக்கண்டு மிகவும்வீதராயந்த வீ தியுள்ளடங்காமையாலே யந்தவவி-ராதிதாமத்திலுள்ள கூயாணவாஂவைரா ஷப்பேசி யநாலவிக்கிறரென்றுகருத்து. இத்தால், கவி-ராதிதகிவாவகவமென்கிற வாதவதாநாணமித்தி ருவாய்மொழிக்கு வாதிவாதயுமாயிற்று..

மூ— சூழ்விசும்பணி முகிற்றூரியமுழக்கின்* வாழ்கடலலை திரைகையெடுத்தாடின* ஏழுபொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்* வாழ்புகழ்நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்தே* ॥க॥

நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்துநன்னீர்முகில்* பூரணபொற்குடம்பூரித்ததுயர்விண்ணில்* ॥

அ—படியையும் திருவுள்ளத்தாலே அநுகூலித்தபடியாலே பேசுகிறார், திருநாடேறப்போகையிலே அயோத்தியான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டுகந்து கூவென்கிற அபிமானிகளுங்கூட விவர்கள்போகக்கடவிய கூகாஸத்தையெல்லாம் ஸ்தம்பித்துக்கொண்டுநின்று தத்தமக்கிவர்களைப்பண்ணித்தன, கடல்களாகிறனவும் திரைகளாகிறனகையெடுத்தாடின, இப்படியவற்கொகுங்களும் ஸம்ஸ்மானசெயல்களை செய்தனவென்கிறார். ॥க॥

முதற்பாட்டு.

இ—நாரணந்தமரைக்கண்டுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடேறவிதுவியால்) வழியிது வைகுந்தர்க்குளென்று மேலேசொல்லுகையாலே திருநாடேறப்போக்கு அயோத்தியென்றவிடமிங்கு ஸ்ரீவைகுண்டமென்றுகருத்து. சூழ்விசும்பணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களையிதுவியால்) தூரியமுழக்கினவென்னைத்தையுரைக்கிறார் (தத்தியைத்துவியால்) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்திய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதுவியால்). ॥க॥

ஸ— என்னப்பன்- எனக்கு ஸ்வாமியாயுள்ளவன், வாழ்புகழ்- வாழ்வித்துக்கும்புகழுடையவனை, நாரணன் தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய ஸ்வாபாவிகபரிகரங்களை யுடையவனென்றபடி. நாரணன் தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய ஸ்வாபாவிகபரிகரத்தைக்கண்டு, தமரென்று- ஸ்வகீயர், ஸ்வாபாவிகத்திற்குப் போகவுபகரிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு என்றபடி. ராஜபுருஷர்களைப்புறப்பட்டால் ராஜகீயரெல்லாருமாதரிக்குமாப்போலே இவர்கள் நாராயணனுக்கு ஸ்வாபாவிகபரிகரதையாலே யிவர்களைக்கண்டால் ஸ்வஸ்யஜந்துக்குமாதரிக்கவேணுமிறே என்று கருத்து. உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷித்து, இதற்கு முழக்கின என்கிறதோடே சங்கயம். சூரியாதொழியில் நம்மை ஸம்ஸாரன் கொல்லுமென்றும் பீதியாலே செய்தனையல்ல, இவர்கள் ஸ்வபாவிகவிரோதிகளென்று மிகவுழகந்துசெய்தனரென்று கருத்து. சூழ்விசும்பணி- வ்யாபகமான ஆகாசத்திற்காதாரங்களான, விசும்பு- சூந்யாகாசம், அணி- சூதாரணம், இந்த ஆகாசதைக்கண்டுகப்பாலே யதிவிஸ்தீர்ணமானவாகாசமென்கிற தேவங்கள் ஸ்தாபித்துக்கொண்டு நிற்கிறனவென்று கருத்து. முகில்- தேவங்கள், தூரியம். வாத்யத்தை, இங்கு வாதாத்யுபகாரத்திற்கு ஸம்பந்தாயோபசாரம். வடஸப்தாதிஸ்தாநீயரான ஸ்வாமிகளென்றபடி. முழக்கின- ஸ்தோத்ரித்தன, முழக்குகை- ஸ்தோத்ரிக்கை, வடஸப்தாதிஸ்தாநீயரோடிவர்களுக்கு ஸம்பந்தத்தைத் தாங்கள்பண்ணித்தின வென்றபடி. ஆழ்- கூபாரங்களான, கடல்- ஸரஸ்ஸுக்கள், அலைதிரை- ஸ்ரஷ்டாக்ஞாரூபத்தாலேயலையாநிற்கிற தரங்கங்களாகிற திரை- தரங்கம், கூபாரங்களான ஸரஸ்ஸுக்களுமிந்த ஸ்வாபாவிகரைக்கண்டு ஸ்ரஷ்டாத்தாலே கூப்பிடுங்களாய்ற்றினவென்று கருத்து. கையெடுத்து- ஸ்தஸங்கல்பாபேக்ஷமாக வ்யாபரித்துக்கொண்டு, ஆடின- நர்த்தநம்பண்ணிற்றின, ஏழ்பொழிலும்- ஸப்தத்வீபங்களும், பொழில்- த்வீபம், வளம்- ஸ்வாதத்தை, உபகாரகங்களான ஜந்துஜாதங்களை யென்றபடி. ஏந்திய- ஏந்திற்றன, இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகையாயித்துக்கொண்டுநின்றன என்றபடி. ஸ்ரீநாத-ஸ்ரீநாத-ஸ்ரீவரவம் ராஜாதிராஜபோகம் வ்யவிதம் தத்ராபீதி என்கிறகணக்கிலே இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட பெரிதநங்களும்கூட ஸ்ரஷ்டாவிகாரங்களையுடைந்தனவென்று கருத்து. பொழிலென்று த்வீபஜநங்களை யுக்தமாகிறதாகவுமாம். ॥க॥

நாரணன்தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடையஸ்வாபாவிகரைக்கண்டு, நிரவாயிகஸ்ரஷ்டியான வாதாதிகளுக்கு ஸ்வாபாவிகபரிகரமான வர்களைக் கண்டென்றபடி, இங்கும் வாதாதிகளுக்கிழிந்தவர்களையென்று விவக்ஷிதம், நல்- நல்லவையான, முகில்- நகாரஸ்வரூபநகாரபரமான ஸம், உபாதீயங்களானவென்றபடி. நீர்முகில்- ஜலாதிகபரிணாமதேவதைகள், ஸ்வாகுவாயி-ஸ்வஸ்ஸோஸ், உகந்து- மிகவும்ஸந்தோஷித்து இதற்குப் பூரித்ததென்கிறதோடே யாகம், ஒருக்கால் தூரியமுழக்கினதில் நின்வில்லை, உதாரதாரம் ஸந்தோஷிபாநின்றனவென்றுகருத்து. உயர்- உந்நதமான, தேவஸ்ரஷ்டாவின் மேல்ப்பட்டதானவென்றபடி. விண்ணில்- ஸ்தாநத்திலே, பூரண- பரிபூர்ண-ங்களான, தீர்த்தாதிக

மூ—நீரணிகடல்கள்நின்றுர்த்தனநெடுவரைத* தோரணநிரைத்தெங்குந்தொழுதனருலகே* ॥உ॥
தொழுதனருலகர்கள் தூபநன்மலர்மழைப்* பொழிவனர்பூமியன்றளந்தவன்றமர்முன்னே*

ஆ—(நாரணன்) நாரணன்தமரைக்கண்டு தெவெங்களுகந்தன, கூகாஸுவாரான வெலாழிகளாகாஸத்திலே வெணைக்கூஹங்களைப் பூரித்தார்கள், நீரணிகடல்கள்நின்றுர்த்தன, நெடுவரைப்போலேயிருந்த தோரணநிரைத்தெங்கும் தொழுதன நுலகர்களென்கிறுர். ॥உ॥

(தொழுதனர்) ஹ்ருஷிபன்றளந்தவன்தமர்முன்னே தூபநன்மலர்மழைபொழிவனர், ஸ்ரீவைகுண்ணத்தெறப்போவார்கு வழிபிதுவென்று எதிர்வந்து இங்கனேயெழுந்தருளவொண்ணுதோ வென்றிருமருங்கும்

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ— உகந்துநன்னீர்முகிலென்கிறதற்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறுர் (தெவெங்களுகந்தனவென்று) ஹிதீய வாஹத்துக்குத் தாதுபக்மருளிச்செய்கிறுர் (கூகாஸுதாஹியால்) இத்தாலகீழ்ப்பாட்டுக்கு ஹ்ருஷ்டாகவும் தெதநாவெதநங்கள்செய்யு ஹுவாரத்தைச்சொல்லுகையிலே வூயாமெநுநோக்கா யிப்பாட்டுக்கனுஸ்ருகூவாரிகளான் தெதநாவெதநங்கள்செ ய்யுஹுவாரத்தைச்சொல்லுகையிலே வூயாமெநுநோக்கென் றுவஸ்துவிதமாயிற்று. இத்தாவிப்பாட்டுக்கு வாம்ருதியுஞ்சொல்லிற்றுயிற்று. ஸுஷம்வுஷ்யம். ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

பொழிவனரென்றது- பொழிவனராய்க்கொண்டென்றபடி. எழுமினென்கிறதற்குத் தாதுபக்மருளிச்செ ய்கிறுர் (இங்கனேயிதாஹியால்) முனிவர்களிதாஹியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே கூஹாரிகூஹவாரிகள்செய்யும்

ஸ—வெணைங்களானவென்றபடி. பொற்குடம்- கூநகுகூஹங்கள், இங்கு குடமென்கிறவஸ்வநம் ஜாதிதா கவுவாஸ், பூரித்தது- பூரிக்கப்பட்டன, எங்கும் நிறைக்கப்பட்டனவென்றபடி. ஆரவெஹிகெகளில்ப்போ லே கூகாஸவெஹஸத்திலெங்கும் நிவேபங்களாக வைக்கப்பட்டனவென்கை. கூகாஸுவாரிகளான வெலாழிகளா லென்றுகருத்து. இங்கு பூரித்ததுவென்கிறக்ரியையை உகந்துவென்கிறத்தோடு வஸோநகுதாபக்கவுமல்லாமை யாலே உகந்துவென்று கூவுதாயாஜமாயிருக்கக்கூடாதாகிலும் தூஜிபத்தில்வுவிஷிப்படி ஹிஜகுதாபக்வஸ்து வுத்திலும் கூவுதாயவுயொமுண்டாகையாலே இங்குமிந்த கூவுதாயவுயொமஜுவவஜம், 'வுலெல் லாந்துஞ்சி யுலகெல்லாம்நல்லிருளாய் நீரெல்லாந்தேறியோர் நீளிரவாய்நீண்டதால்' என்று தூஜிபத்தில் ஹி ஜகுதாபக்வஸ்துவுத்திலும் கூவுயொமுண்டிறே, நீரணி- நீராலேயணியப்பட்டவையான, அணிகை- கூலம்கு ரிக்கை, வுமிஷ்டாஉயவஜுதாஜ வுமியுவஸிந்தாஹாத்தாலே உபாதீயதஜுங்களானவென்றபடி, கடல்கள்- வுதிகுங்கள், நின்று- ஸ்திரமாக, கவிஹிஹ்மாகவென்றபடி. ஆர்த்தன- வெளாஷித்தன, ஆர்த்தல்- வெளாஷித்தல், உலகு- லோகங்கள், ஹுஷணபாலனாகவுயோநரான தெவர்களென்றபடி. நெடுவரைத்தோரணம்- உத்தூம்பவபக்தங்கள்போலிநக்கிற தோரணங்களை, நெடியது- உத்தூம்ப, வரை- வவபக்தம், உத்தூம்பவ வபக்தங்கள்போலே யசூலாஸ்தஸ்ரிரவ்யுமத்தாஹாம்ஹிஸாஹிதங்களான தோரணங்களைவென்றபடி. நிரைத் து- வங்கிஸாநிவேபித்து, எங்கும்- வவபக்வதெஸத்திலும், உபயபக்லோகங்களெங்குமென்றபடி. தொழு தனர்- வுணாஷ்பண்ணினர்கள். ॥உ॥

உலகர்கள்- லோகுவஜநங்கள், தத்தத்தாதிவாவஸ்திகலோகங்களிலுள்ள ஜநங்களென்றபடி. தொழுதனர்- தங்களுதடைய ஸுஷகூநாரவிவமாக வம்ஜலிவடையம்பண்ணினர்கள், அன்று- பெவபக்காலத்திலே, என் னதென்று ஹ்ருஷ்டியை ஜஹாவெலிபஹிதாநித்தவக்காலத்திலே யென்றபடி. பூமி- ஹ்ருஷ்டியை, அளந்தவன்றமர் முன்னே- திரிவிகுமனைபனந்துலெகாண்டவதுதைய வுகீபர்முன்னே, ஸ்ரீவாமநவெ ஹவாரியாய்ப்போய் ஜஹா வெமியையவஷ்டித்து ஹ்ருஷ்டியையளந்துகொண்டுவந்த விஸ்தாரவிஸ்தாரத்தாலே வஸீகுதவிஸ்தாரம்க் கொண்ட வணுக்கவாயாரணஸுஷவெகெ ரவிகராபிருந்துவைத்து திருநாட்டுக்குநடவர்நிற்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளுதைய வாஸாஹாத்திலே என்றபடி. தூபநன்மலர்மழை- யெவதையும் நல்ல வாஷங்களுதைய வஷ்பத்தையும், நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரவ்ய வம்ஹிதாயாம் ணகாராகெஸ:. நல்ல வாஷங்களாவன ஜூராவொரிஜாதாதி திவ்யவாஷங்கள், பொழிவனர்- வஷிக்யாநிற்கிறவர்களாய்க்கொண்டு, இகந்து எதிரே

மூ—எழுமினென் றிருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்* வழியிதுவைகுந்தற்கென் றுவந்தெதிரே* ॥ங॥
எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுத்தனர்* கதிரவரவரவர்கைகாட்டினர்* அதிர்குரல்முர்சங்களலை
கடல்முழக்கொத்த* மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்றமர்க்கே* ॥சா॥

அ—முனிவர்கள்நின்றிசைத்தனரென்கிறார். ॥ங॥

(எதிரெதிர்) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன் தமர்க்கிவர்களொருக்காலிங்கே வையகமிக்கப்பெறுவது
காணென்றுமாசையாலே யிமையவர்களெதிரெதிரிருப்பிடம்வகுத்தனர், சுவிர்லோகவாசிகளாகிவாஹிகமணங்கள் பார்த்

இ—வாஹிகாரங்களையநுவாதம்பண்ணுகிறவிப்பாட்டிலே தத்தூர்த்திவாஹிகவொழுகுங்களிலுள்ளார்செய்யும் வாஹிகாரங்
களையநுவதிக்கிறரென்றுரைன்று வாமதியும்வாக்யமிதை. ॥ங॥

நாலாம்பாட்டு.

தமர்க்குளென்கிறதற்கு வகுத்தனர்என்கிறத்தோடே யந்வயம். வையகவாசத்தில் ஜிவத்தாசையைமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களொருக்காலிகாரியால்) வையகவாசிக்களென்றது- விரும்பிக்களென்றபடி. ஜீதியவாசத்துக்குத் தாதயைமருளிச்செய்கிறார் (சுவிர்லோகாரியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே சூதிவாஹிகவொழுகத்திலுள்ள
ரை—வந்து என்கிறத்தோடே யந்வயம். யஜ்ஞவத்தைவஷிக்கையாவது வஷட்கரம்போலே சூகாரமாவகாரமெல்லாசாவாஹிக்கும்படிபதிவாக்யமாக வரியொழிக்கை. வைகுந்தற்கு- வைகுண்டத்தாற்கு, ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யேறப்போகிறவற்கு என்னுதே ஸ்ரீவைகுண்டத்தாற்கு என்றதால் சரணாகதியில் பிறந்துவளர்ந்து வாஜனயிருந்த கோஷ்டியவர்கள் வரவேற்கைக்காய் பெருமாளெழுந்தபின்பு வஜ்ரவர்த்தாங்கள் நெடுங்காலமிருந்தவிடமானவரணாகரமும் வாஸ்துவுமாய் திருவையொத்தைதங்களுக்கு வாஜெஸமாயிருக்குமாப்போலே யிவர்களுக்கு மநோஹரவாஸதியாயிருந்த விரஜாநதீதடமும் தாங்கள்வழிதப்பிப்புகுந்துதிரிந்த ஹிஷணாரண்யமாய் ஸ்ரீவைகுண்டமேதங்களுக்கு வாஜெஸமாய்போருகிறார்களென்று கருத்து. வழியிதுவென்று- சாமர்த்யமிதுவாயிருக்குமென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையேறப்போகுகைக்கு சாமர்த்யம்வரிரஜாநதீயானதாயிருக்கிறவிந்த சாமர்த்யமன்றோவென்று ஆநந்தலாபாயித்துக்கொண்டு என்றபடி. வாமவதவிஷயத்தில் வஸ்துநிர்த்து நாம் கூதாயோகவேணுமென்றுமாசையாலே யவர்கள்போம்வழியைப்பிப்படி ஆநந்தாலே வராஜஸ்யர்த்துக்கொண்டு என்கை. எதிரேவந்து- தந்தாமுடையவெல்லைகளைகடந்து எதிரேவந்து, முனிவர்கள்- ஸநகாதிஷிகளான ஆஜ்ஞ
ஷிகள், இதற்கு இசைத்தனர் என்கிறத்தோடேயந்வயம். ஸநகாளாயிருப்பாருமிந்த வாமவதர்திறத்தில் ஸ்ரவணத்தாலேயந்த ஸநகாதிபதத்தை தவிர்ந்தார்களென்றுகருத்து. எழுமினென்று- இங்ஙனேயெழுந்தருளவேணுமென்று, இருமருங்கு- உபயவாஹ்யர்த்தியும், மருங்கு- வாஹ்யமும், இசைத்தனர்- பாடினர்கள், பாடினப்போலே ஆர்ஷமாகச்சொன்னர்களென்றபடி. ॥ங॥

மதுவிரி- ஆர்யானது விஸ்தீர்ணமாகாநிற்கிற, ஆகாஸாதுத்தரோத்தரம் வளர்ந்தாநிற்கிறவென்றபடி. துழாய்முடி- திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவனுன், மாதவன்- ஸ்ரீபர்தாவையுடைய, இவர்களெதிர்கொள்ளுகைக்காக பெரியபிராட்டியாரோடே திருத்துழாய்முதலான வநுகாரங்களர்மேல தன்னையலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுடையவென்றபடி. தமர்க்கு- வாஹ்யர்க்கு, சுவர்யாரண்யவாஸஹேதுவான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. இதற்கு வகுத்தனரென்கிறதோடே யந்வயம், இமையவர்- நித்யஸூரிகள், இந்த நித்யஸூரிகளென்றது வாஹ்யாவிகாரியத்வமன்று, இவர்களும் வாஜகரிக்கையிலுள்ள வைகாரிகத்வத்தைப்பற்றச்சொன்னபடி, எதிரெதிர்- இவர்கள்போகிறவழிக்கு முன்னேமுன்னே, இருப்பிடம்- விடுதிகளை, வகுத்தனர்- தனித்தனியே நிரூபித்தார்கள், கதிரவர்- கிரணவான்களான, கதிர்- கிரணம், கதிருடையவர்- கதிரவர், அவரவர்- அந்தந்தவிடவர்கள், கிரணஸ்பர்களான வஹ்நிதுவம்ஸ்யாதிவிடவர்களென்று வடுகாஸ்யம், இதுசூ
கிவாஹிகமணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம், யவர- கதிரவர்- ஆதபஸாதிகர்கள், கதிரவரென்று சூரியதேவருக்குப்பேர், அவரவர்- தாங்கள்தாங்கள், தனித்தனியேயென்றபடி. கை- வாஹுவாஸங்களை, நிரைகாட்டினர்- வரிசைகாட்டினர், பார்த்தெழுந்தருளவேணுமென்று பார்த்தெழுந்தருளவேணுமென்றடைவடைவே வழியிலே கைகாட்டினர்களென்றபடி. அதிர்குரல்- அதிராநிற்கிற குரலையுடையவையான, சுகிமஹீரமாகவ்யவஸிக்கிற யுநிபையுடைத்தானவென்றபடி. முரசங்கள்- ஆதோஜங்கள், ஆஜ்யங்களென்றபடி. அலைகடல்முழக்கு- அலையாநிற்கிற வாஜ்யத்தினுடைய, வொலிக்கு, முழக்கு- வோஷம், ஒத்த- வாஜ்யங்களாயிற்றன, வாவெஸ்ஷ

மூ—மாதவன்றமரென்றுவாசலில்வானவர்* போதுமினைமதிடம்புதுதுகவென்றலுங்* கீதங்கள்பாடினர்கின்
னரர்கருடர்கள்* வேதநல்வாயவர்வேள்வியுள்மடித்தே* ॥நு॥

ஆ—தருளீர்பார்த்தருளீரென்று, கைநிலைகாட்டினர், கடவிரைத்தாப்போலே ஈராஜவணவாகிவாஉங்கள் வ
ருகைகளுமகிவெரிசமாம்படி முழக்கப்பட்டனவென்கிறார். ॥சு॥

(மாதவன்றமர்) இவர்கள்போகிறவழியில் வசிக்கும்தேவர்களிவர்கள் மாதவன்றமரென்றுகந்து தந்தா
முடையவ்வாநங்களையும் வெஃபங்களையு மிவர்களுக்கிவைத்தைத்தெரள்ளவேணுமென்று வகிவிக்தார்
கள், கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கருடர்கள் வேதநல்வாயவர் ஜ்யாக்கியோகியாமகிஜமான தங்கள்வகிய
ஜியைகொடுத்தார்களென்கிறார். ॥நு॥

இ—ளார்செய்யும் வகுகாரங்களையநாஹவிதநவரிப்பாட்டிலே சூகிவாஹிகர் தாங்கள்செய்யும்வகுகாரங்
களை யநாஹம்யிக்கிறரென்று வம்மதியும்வகிவிக்கை. ॥சு॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

வாசலில்வானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களிதாகியால்) 'மெவகு
மெநவதகவகுரூபிகிர்' என்கிறபடியே மெவகுகன் வழிநடக்த வத்தாலே மேலேபோகிறவிவர்களுடை
யுவகுகாரிகளாய்வருகைக்கு வசிக்கும் தெவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார் வாணெஞ்சுவஜாவகிகள்.
இத்தால் விகுவகுவாரஷயர்களான வாகிவாஹிகர்செய்யும் வகுகாரங்களைபநாஹம்யித்தவரிப்பாட்
டிலே யவர்களுகுமேல்வருகிற வாணெஞ்சுவஜாவகிகள்செய்யுமவகுகாரங்களைபநாஹம்யிக்கிறரென்
றும், வம்மதியும்வகிவிகை. எமதிடமென்று வ்யாநத்தைச்சொன்னது வெஃபத்துக்குமுவகுகாணமென்
றும், நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவிதாகியால்) இவர்களுக்கென்கிறதற்கு வகிவிக்தார்களென்
கிறத்தோடேயநயம். எமதிடம்புதுதுகவென்னலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைக்கொ
ள்ளவிதாகியால்) மெவகுவகுகும். ॥நு॥

யூ—ஆராவகுகுங்களாயிற்றனவென்றபடி. கூணெஞ்சுவகுகாவகுவகொகாவகுவகுகுமாக ஈராஜங்களுண்டாயிற்
றனவென்று வட்டதாத்பர்யம். ॥சு॥

வாசலில்வானவர்- வழிபில்தெவர்கள், வாசல்- வழி, வம்தாகுக்குமேல் மெவகுகன்வழிநடத்தவத்தா
லே வகுவகுகாயராயிவர்கள்போகிறவழியில் தாங்களும் வகுகாரிகளாய் வழிநடத்துகைக்குநிற்கிற வாணெஞ்
சுவஜாவகிகளென்றபடி. இதற்கு என்னலுமென்கிறத்தோடேயநயம். மாதவந்தமரென்று- ஆயவகுக்கு
வகீபரென்று, ஸ்ரீமெவகுகுணத்திற்குப்போகிறவிவர்கள் வகுகூஷீ. வுவகுகுக் கவகுயாராணமெவகுவகுகிதரென்று
மிகவும்வீதாரையென்றபடி. இதற்கும் என்றலுமென்கிறத்தோடேயநயம், போதுமின்- வாருங்கோள், இ
ங்கேநீங்கள் எழுந்தருளவேணுமென்றபடி. எமது- சவகுஷீபமான, இடம்- வ்யாநத்தை, வதுமொகாஷி
வ்யாநத்தையென்றபடி, புதுதுக- தெவர்கள்பூமெவஸித்தருள, இந்தவதுமொகாஷிவ்யத்தை தெவர்களுமீ
யுகரித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றலும்- என்றுநிற்குமளவில், இப்படி வாயிபாகிற்கச்செய்தே யென்ற
படி. இதற்கு மதித்துப்பாடினரென்கிறத்தோடேயநயம், வேதநல்வாயவர்- மெவகொவாணத்தாலே கல்லதா
னவாயையுடையவர்கள், வகுவகுகுவகுவகுமொகாங்களிலே மெவகிகாய்க்கொண்டு யாமாதிநிரதரானவென்
றபடி, வேள்வி- யாமங்களை, தாங்கள்தத்தவகுவாயவகுகமாக வநவகுஷ்டிக்கிற யாமாதிகுபிகாங்களையென்றபடி. உ
ள்மதித்து- உள்ளாலேவகுவகிபிகாத்து, உள்ளென்றுவாஞ்சை, மதிக்கை- வகுவகிபிக்கை, ஈநிவெணபிகாக்வ
குவகிபிக்துயென்றபடி. ஆதரத்தோடே திருவடிகளிலேவகுவகிபிக்தென்கை, இவர்கள் நிரமெகாராய்ப்போ
கக்செய்தேதியும் 'வீதிகுகுழிநாநிவகுவாவாஸ்ரீதிகுகுயாஉள' என்கிறகணக்கிலே யிவர்களிவர்பக்கலா
லாதிபயத்தாலே தமக்குள்ளவித்தை வகுவகிபிக்தார்களென்றுகருத்து. இங்கு யாமங்களைவகுவகிபிக்கை
யாவது- யாமவகுவங்களாக, வாவிகளான் தத்தவ்வாவெகுயபங்களை வகுவகிபிக்கை, கின்னரர்கிருடர்கள்-
கிஞரர்களும்பூபர்களும், கீதங்கள்- கீதங்கள், பாடினர்- பாடினர்கள், மாநவிவெயில் நிவாணராயிருக்
கிறவர்களாகையாலேகிஞரபூபாதிகள்மாநங்களாலேஇவர்களுக்கு வகுகாரம்பண்ணினர்களென்றபடி. இங்கு
பாடினரென்கிறகியையை விஞகுதபூர்வகுமாயிருந்தாலும் உள்மதித்தனென்கிறவிடத்தில் கூவ்தாயவ்யொமம்

மூ—வேள்விபுள்மடித்தலும்விரைகமழ்நறும்புனை* காளங்கள்வலம்புரிகலந்திதங்குமிசைத்தனர்* ஆண்மின்க
ள்வானகமாழியான்றமரோர்ற்று* வாளொணகண்மடந்தையர்வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே* ॥கூ॥
மடந்தையர்வாழ்த்தலுமடருந்தரும்வசுக்களுந்* துடர்த்திதங்துந்தாத்நிரஞ்சொல்லினர்தொடுகடல்* கிடந்த

ஆ—(வேள்விபுள்) இவர்சென்ற வகை்கமானயாமவைத்தைக்காடுக்குமளவில் வேறுசிலர் யதுவதீவாசி
களாலே பலஹு நறும்புன்னைமரங்கள். சிலர்காளங்கள் வலம்புரிகலந்திதங்குமிசைத்தனர், வாளொண்கண்மடந்தை
யரிவர்களைக்கண்டு வீ கூ ரமபத்தாலேயிவர்கள் தாங்கள்பெறப்புகுகிற ஐசுவரத்திற்காட்டில் மேற்பட்
டதொரு ஐசுவரமில்லாமைபாலே ஆழிபாண்தமரானீங்கள் ஆணமின்கள்வானகமென்று இதுதன்னையே ஐசு
வரமாக வாசாவிததார்களென்கிறார். ॥கூ॥

ஆறாம்பாட்டு.

இ— வேள்விபுள்மடித்தலுமென்கிறதற்குத் தாத்பரியநளிச்செய்கிறார் (இவர்கிலரி தீராதியால்) விரைகம
ழ்நறும்புனையென்கிறதற்குத் தாத்பரியநளிச்செய்கிறார் (வேறுசிலரி தீராதியால்) வீ கூ கிரமபத்தாலேய
னகிறதற்கு சூசாவிதார்களென்கிறதற்தாடே யகயம். ஸுவஷம்வஷ்டம், வாளொண்கண்மடந்தையரி தீராதி
யாலே கிழ்ப்பாட்டிலே சூகிவாவிகர்செய்யும் வகுகாரங்களையநுவயித்தவ ரிப்பாட்டிலே சூகிவாவி
சுஹவிஷிதர்செய்யும் வகுகாரங்களையநுவயிக்கிறாரென்று வாஹகியம்வகுவினை. ॥கூ॥

ஈ—வுசெல்லாந்துஞ்சியுலகெல்லாம்நல்லிருளாயிதீராதிபில்போலே ஏதத்விஷ்டாஹாவ்யாஹுவவஹம். ॥நு॥

வேள்வி- யாமங்களை, தாங்களநுவர்த்திக்கும்யாமங்களுடைய வகுங்களையென்றபடி. உள்மடித்தலும்- உள்
ளாதலே வகுவிடக்குமளவில் ஆநிவ்ருத்யகமாக வீ கீயோடே வகுவிடக்குமளவிலென்றபடி. இதற்குந
றும்புனையென்கிறத்தாடே யகயம். விரைகமழ்- வரிஜஹம் வரிஜஹபாகிற, விரை- வரிஜஹம், கம்
ழ்கை- வரிஜஹிக்கை, வரிஜஹம் ஹ்ருவஹீபாகிற யென்றபடி. நறும்புனை- வஹுமயிகளான யதிவெங்
கள், வேள்விபுள்மடித்தலும் நறும்புனையென்கிற வாக்யத்தில் வ்யாவிஸுவஷத்தாலே யாமவைகளை வகி
டித்தவளவிலே யதிவெங்களுண்டாயிற்றன வென்றுவமிக்கும், வகிடித்தவளவிலே வேறுசிலர்யதிவா
திகளைக்கொண்டவ்ருவாதம் பண்ணினார்களென்று தாத்பரியம். காளங்கள்- காவகைங்களையும், வலம்புரி-
ஸுவங்களையும், இதற்கு இசைத்தனரென்கிறத்தாடே யகயம். கலந்து- ஸுவம்வாஷாநகாரம் காவ
கைநியும் தத்நகாரம் ஸுவகைநியுமாகவிப்படிகலந்து என்றபடி. எங்கும். வவாதிக்குகளிலும், இசைத்த
னர்- ஜநிப்பித்தார்கள், சிலரி தீஸுவஷம். வாளொண்கண்- காதியையுடையவையாய் ஒள்ளியவாகைகண்களை
யுடையவர்களான, வாள்- காதி, இந்த வாமவதர்களைக்கண்ட வீ கூ கிரமபத்தாலே உதாஹரணவிஷயநி
ங்களாய் உபாதீபங்களானவிவாஹங்களை யுடையவர்களானவென்றபடி, மடந்தையர்- ஸ்ரீகள், கீழச்சொன்ன
வாதீவாஹிகர்களுடைய ஸஹிஷிகளென்றபடி. மகிழ்ந்து- தெஸாகாரம்போயிருந்துவந்த வாதீர்களைக்க
ண்ட ஜநநிகளைப்போலே மிகவுமாநந்திகளாய், இதற்கு வாழ்த்தினரென்கிறத்தாடேயகயம். ஆழியாந்தமர்-
உபாயாநுக்கவாயாவாணரிஸுவஹ்ருதயரான நீங்கள், வானகம்- வரிஜலோகமாகிற ஸ்ரீவைகுண்
ஹம, ஸ்ரீவைகுண்டாலேயுங்களுக்குவாயிநமான வரிஜவஹத்தையென்றபடி. ஆள்மிங்களென்று- ஆளுங்கோ
ளென்று, சுவ்ராஹகமாக யாவஹாதம்நீங்கள் வரஸாவநம்பண்ணியருளவேணுமென்று. வாழ்த்தினர்- ஸுவ
ஸாவநம்பண்ணினார்கள். ॥கூ॥

தொடுகடல்- கோயமானகதீரவாஹுவுத்திலே, தொடுவென்றுதோண்டுதலாய் கோயத்தைவகுஷிக்கிறது,
கிடந்து- கண்வளர்ந்தருளினவனை, எந்தேசவன்- நம்முடையகோயவனை, கூரிதவரி தீராணாயகமாக
கோயிலை வ்யவஸிததவனைவென்றபடி. கிளரொளி- ஜ்ஞாநதீபமான தியகிவரஸாவியான, மணிமுடி-
ரத்நகிரீடத்தையுடையவனை, குடந்தையென்தோவலன்- திருக்குடந்தையில் நம்முடையபோவாயனுக்கு,
கோதீரவஹுவுத்தளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனைப் பிர
திக்கலோடும் மருவும்படி யதாவஸ்தீயனவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்
கிற, நமக்குங்கூடவாயவணரிஸுவஹ்ருதயரான நீங்கள், வானகம்- வரிஜலோகமாகிற ஸ்ரீவைகுந்
தம, ஸ்ரீவைகுண்டாலேயுங்களுக்குவாயிநமான வரிஜவஹத்தையென்றபடி. ஆள்மிங்களென்று- ஆளுங்கோ
ளென்று, சுவ்ராஹகமாக யாவஹாதம்நீங்கள் வரஸாவநம்பண்ணியருளவேணுமென்று. வாழ்த்தினர்- ஸுவ
ஸாவநம்பண்ணினார்கள்.

தொடுகடல்- கோயமானகதீரவாஹுவுத்திலே, தொடுவென்றுதோண்டுதலாய் கோயத்தைவகுஷிக்கிறது,
கிடந்து- கண்வளர்ந்தருளினவனை, எந்தேசவன்- நம்முடையகோயவனை, கூரிதவரி தீராணாயகமாக
கோயிலை வ்யவஸிததவனைவென்றபடி. கிளரொளி- ஜ்ஞாநதீபமான தியகிவரஸாவியான, மணிமுடி-
ரத்நகிரீடத்தையுடையவனை, குடந்தையென்தோவலன்- திருக்குடந்தையில் நம்முடையபோவாயனுக்கு,
கோதீரவஹுவுத்தளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனைப் பிர
திக்கலோடும் மருவும்படி யதாவஸ்தீயனவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்
கிற, நமக்குங்கூடவாயவணரிஸுவஹ்ருதயரான நீங்கள், வானகம்- வரிஜலோகமாகிற ஸ்ரீவைகுந்
தம, ஸ்ரீவைகுண்டாலேயுங்களுக்குவாயிநமான வரிஜவஹத்தையென்றபடி. ஆள்மிங்களென்று- ஆளுங்கோ
ளென்று, சுவ்ராஹகமாக யாவஹாதம்நீங்கள் வரஸாவநம்பண்ணியருளவேணுமென்று. வாழ்த்தினர்- ஸுவ
ஸாவநம்பண்ணினார்கள்.

மூ—வெங்கேசவன்கிளரொளிமணிமுடிக்* குடந்தையெங்கோவலள்குடியடியார்க்கே* ॥எ॥
குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று* முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ள* கொடியணி
நெடுமதிட்கோபுரங்குறுகினர்* வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகவே* ॥அ॥

அ—(மடந்தையர்) கூரிதகவரிதாணாயம்மாகத் திருப்பாற்கடல திருக்குடந்தைதுடக்கமாகவுள்ள தே
ஸங்களிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணிய நளின வெம்பெருமானுக்குக்குடியடியான விவர்களைமடந்தை
யர்வாழ்த்துமளவிலே சோத்துக்களும்வஸுக்களும் தந்தாமுடையவைகளென்றியே மொகாஜாங்களிலி
ன்தொடர்ந்து தொடர்ந்து வூதித்தார்களென்கிறார். ॥எ॥

(குடியடியார்) குடியடியாரிவர்கோவிந்தனதனக்கென்று இவரை மஹஷகவஹாராஜ்யத்திலே யபிஷே
கராயதுக்குமுடி சூடியிருந்தவயர்வறுமமரர்கள் முறைமுறையெதிரெதிர்கொள்ள வடிவுடைமாதவன்வைகுந்
தம்புகுவதிற்காட்டில் மேல்பட்டட்டதொரு ஐஸ்வர்யமிலலாமையாலே யாழியான்தமரான நீங்களாள்மின்கள்

ஏழாம்பாட்டு.

இ—என்கேசவனென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (சூரிஹிதவ்யாக்கியானால்) கேசவன்கோவலனென்று
கூஷ்ணனுடைய கஞ்சகாலலுகையாலே ஸ்ரீயபதியாகிய ஸ்வாமிகளும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்திருக்கிறார்
(துடக்கமாகவுள்ளவித்வாக்கியானால்) எங்குந்துடர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடைய
வித்வாக்கியானால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸம்மதியமாகிறது. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இவரையென்கிறதற்கு எதிர்கொள்ளவெனகிறத்தோடே யந்வயம். முடியுடைவானவரென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிசெய்கிறார் (மஹஷகவஹாராஜ்யவித்வாக்கியானால்) இவர்களென்கிறதற்கு குறுகினர்களென்கிறத்தோடே யந்வயம்.

ஸ— என்று தாத்பர்யம், மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், கூஷ்ணவஹாராஜ்யதிவ்யதேசவர்களுடைய ஸ்வாமினியென்றபடி.
வாழ்த்தலும்- மங்களாஸாஸநம்பண்ணுபவளவில, மருதநும்- வஸுக்களும், வசுக்களும். கூஷ்ணவஹாக்
களும், எங்கும்- வஸுலோகங்களிலும், தங்களெல்லையளவேயன்றிக்கே தத்வாரிதநிலோகங்களிலுமென்
றபடி. துடர்ந்து- 'கோண்டபதஞ்ஞான்றுகொலோ' என்று விரோசகுணிகராயிருந்தவர்களாகையாலே இவர்கள்
நிர்ஹஷராஜ்யத்திலே ஸ்வதந்த்ரலோகங்களை யதிக்ரமித்துப்போவார்களாகையாலே தங்களெல்லைக்குள்ள
வஸுக்களவளவால தங்களுக்கு வயர்ஹாவஸ்திபிறவாமையாலே உவரிதநிலோகங்களிலும் துடர்ந்தென்றபடி.
சோத்திரம்- வெஹாரங்களை, சொல்லினர்- சொன்னார்கள். ॥எ॥

இவர்- இதஹாமயகராணவர்கள், கோவிந்தன் தனக்கு- கூஷ்ணையவதரித்து மொக்கலாகஷத்தரு
ணிவனுகத, கோவிந்தனுக்கு என்றதே கோவிந்தன்தனக்கு என்றது தனக்கேயல்லது மற்றொருவனுக்கு
மின்றியே யென்றநந்யார்ஹசேஷத்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, குடியடியாரென்று- கூஷ்ணஸ்பர்சத்தாலே ஸ்வஷ
ஹிதராயிருக்கிறவர்களென்று மிகவுமுகந்தென்றபடி. இதற்கு எதிர்கொள்ள என்கிறத்தோடேயந்வயம். மு
டியுடை- கிரீடங்களை யுடையவர்களான, ஸ்வஷகவஹாராஜ்யஸ்கூணஹிதஸ்திவ்யகிரீடஸ்வாஹிதரானவென்
றபடி. வானவர்- வாஸஸ்வபாவர்கள், நிர்வஹணிகளென்றபடி. முறைமுறை- வயர்ஹாயவயர்ஹாயமாக, எதிர்
கொள்ள- ஸ்ரீதரீயத்தாலே வரதபூஜநம்பண்ணினவளவிலே, இதற்குகுருகினர் என்கிறத்தோடே
யந்வயம். வடிவுடை- வடிவையுடையவனென, வரஸ்ரஹாபம் ஸகலவிதவரதீயம். இவர்கள் வருகிறார்களென்கிற
ஹர்ஷோத்தரிலே ஸ்ரஸ்தஸமஸ்தபரிஜநஸஹிதனாய ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றபடி.
மாதவன்வைகுந்தம்- ஸாயகனுடையவிலக்ஷணத்தை, முலைபிரியமாட்டாத ஸ்நேஹக்காணுமாப்போலே நி
ரவயிகவிலக்ஷணத்தோடே யிவர்களைக்காண்கையில லுங்குணிதமுப்க்கொண்டு தன்னிற்காட்டிலும் வகுலல
தலரியான ஆகிஞ்சந்யாணுமாயிருக்கிறவனுடைய ஸ்ரீவிலக்ஷணஸ்திவ்யநிலயத்தை யென்றபடி. ஸ்ரீவிலக்
ணமென்று திவ்யநிலயத்துக்கும் திருமாமுண்டிறே, புக- வரவெளிக்கைக்காக, இதுக்கும் குறுகினரென்
கிறத்தோடே யந்வயம், கொடியணி- கொடிகளாலேயலங்கரிதமான, இவர்கள்வருகிறார்களென்று முன்ன
மேவரஜாதிகளாலே கலங்கரிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. நெடு- உத்துங்கதரமான, மதிள்கோபுரம்- வரா
காரத்தில் மொவரத்தை, திவ்யநிலயாரமொவரத்தையென்றபடி. குறுகினர்- கிட்டினார்கள், இது

மூ—வைகுந்தம்புகுதலும்வாசலில்வானவர்* வைகுந்தன்றமரெமதிடம்புகுதென்று* வைகுந்தத்தமரரும்முனி
வரும்விபந்தனர்* வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர்விதியே* ॥கூ॥

ஆ—வானகமென்று இதுதன்னையே உம்மையுமாகவாஸாவஹிக்கைக்காக விவர்கள்முன்னமே யுஜவதாகாஹிக
ளாலேயபேக்ஷிதமான பெரியதிருமொழவாரத்தைச்சென்று குறுகினர்களென்கிறார். ॥அ॥

(வைகுந்தம்) வைகுந்தம்புகுமளவில் வாசலில்வானவர் வைகுந்தன்தமராகையாலே எங்களுக்கு வ்யாஹிக
ளானீங்கள் எங்களுடைய ஹிதவசுமெகுகுமென்கூரவிவமான வசீசிகரிக்கைக்கொள்ளவேணுமென்று வசி
வித்து ஹிதவசுமாணாநாஹவஜநித நிரதிசயப்ரீதிகாரித வவசரிவமென்கூலோமான வம்சரும் ஹித
வசுமாணாநாஹவஜநித நிரதிசயப்ரீதிபாலே கூப்புகூகிம்மதராய் ஒருவரவ்யதிபண்ணுகைக்கு கூசரன்றி
யேயிருக்கும் முனிவரும் ஹ்ருதியுள்ளேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டிலேவருகைக்கு நாமெந்தஹாஹ்வும்
பண்ணினோமோவென்று விஷாயப்பட்டார்களென்கிறார். ॥கூ॥

இ— கொடியணினென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (முன்னமேபிதாழியால்) இத்காலிவ்வளவாக வாகாகிம்பயத்தி
ருண்டாம் வஸுகாரங்களையருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே வாகாகிம்பயத்தைய கிருஷித்து வாசவஹத்தி
லேபுகுந்தவநந்தரம் நிதாவஸுரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களையும் மவ்வுபசாரங்களோடே ஸ்ரீவைகு
ண்டிவுநமாத்தைப்போய்க் கிட்டினபடியையுமருளிச்செய்கிறரென்று ஸம்மதியும்வஸுவிவை. ॥அ॥

✻ஒன்பதாம்பாட்டு.✻

வைகுந்தன்தமரென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (வைகுந்தன்தமராலேயிதாழியால்) எம
திடம்புகுதென்றுஎன்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவிதாழியால்) வஸுவித்தென்
கிறதற்கு விஷபப்பட்டார்களென்கிறத்தாடே யதபம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டிவுநம
ரொவகுணத்தில் நடந்தவுபசாரங்களை யநுஸம்யித்தவரிப்பாட்டிலே நிவுநமராவுவெஸாநஞ்சரம் வார
வாஹிகளான நிதாவஸுரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களை யநுஸம்யிக்கிறரென்று ஸம்மதிவஸுவி
கை, முனிவருமென்று உநமஸீலரைச்சொல்லுகையாலே முணாநாஹவாஹிகதாஹிஜியால் தநிதாவகேவ
நிதிஷ்டானவமரர் மெகுங்கயாஹவிகராகை யுசிதமென்று நினைத்தருளுகிறார் (ஹமவசுமாணைதாழி
யால்) மண்ணவரென்கிறதற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (ஹவிதியுள்ளேயிதாழியால்) விதியேயென்கிற
தற்குத் தாதயாமருளிச்செய்கிறார் (நாமெந்தஹாஹ்யமிதாழியால்) ॥கூ॥

ஸ—வாசவஹவிஸாவாநத்திலருளிச்செய்தநிவாஹம், ஸ்ரீவைகுண்டிவுஜநவாஹத்தினல்லையில்த்திரு
மொவாரத்தைக்கிட்டினர்களென்று நிவாஹிப்பாருமுண்டு. ॥அ॥

வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டிவுநமாத்தை, புகுதலும்- வாவெஸித்தவளவிலே, வாசலில்வானவர்-
அந்தவிவுநமாவாரத்தில் வெவர்கள், வாரவாமகாகவுள்ள நிதாவஸுரிகளென்றபடி. இதற்கு வியந்த
னென்கிறத்தோடே யதபம், வைகுந்தந்தமர்- வைகுண்டநாயனுடையவஸுசரர், ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுக்கநந்ய
ஹாவிஸேஷஹாதிகரானவர்களென்றபடி, எமர்- கூவ்யர், நமக்குவ்யாஹிகளென்றபடி, எமது- கூவ்யமான,
இடம்- வ்யாநத்தை, புகுதென்று- வெவர்கள்வாவெஸித்தருளவென்று, புகுதுலென்றது புகுதுகளென்றபடி.
எங்களுடையவிந்த ஸ்ரீவைகுண்டிவுநமர வாரவாமகாகவாயிகாரத்தை நீங்கள்நிர்வஹித்தருளவேணுமெ
ன்று வஸவித்துளென்று வடதாதயாம், விபந்தனரென்கிறவர்த்தை யிங்கேயநுஷம்ஜிப்பது, விபந்தனர்-
விவ்யப்பட்டார்கள், வைகுந்தத்து- ஸ்ரீவைகுண்டிவுநமாத்திலே, அமரரும்- ஹமகாநவதாநாவி
காரும், மெகுங்கயாரவநிதராள வஸுரிகளென்றபடி, முனிவரும்- உநமஸீலரும், ஹமவகாயாணஹா
ணாநாஹவைகுநிதராள வஸுரிகளுமென்றபடி. இதற்கு விபந்தனரென்று மேலேசொல்லப்புகுத்தோ
டேயதபம், மண்ணவர்- மண்ணிலேயிருக்குமவர், ஹவிபூதித்திலேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி.
வைகுந்தம்புகுவது- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவந்து வாவெஸிப்பது, விதி- ஹாஹ்ய, என்றுளன்றொருவாகாஹ்ய
ஹாயாம், நாமபண்ணினஹாஹ்யமெதுளன்றபடி. விபந்தனர்- விவ்யப்பட்டார்கள். ॥கூ॥

ஆழ—விதிவகைபுகுந்தனரென்றுநல்வேதியர்* பதிமினிற்பாங்கினிற் பாதங்கள்கழுவினர்* நிதியுநற்சுண்ணமும்
நிறைகுடவிளக்கமும்* மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே* ॥ம॥

ஆ—(விதிவகை) நம்முடையஆசார்யத்திருமேலே இங்கேபுகுந்தனரென்று சுவாமித்ருஷ்டாந்தரான வயர்வறுமமரர்கள், தங்கள்திருமாளிகையிலே யபிமானிதமாகவிவர்களுடைய திருவடிகளைவிளக்கினார்கள், விரகாலுவிரகளே தூவாந்தரங்களைத்திருமேலே ஜநநீபிதரெதயாமாப்போலே பிவர்களைக்கண்டு பிதரெதகளாயந்த பிதாமஹயத்திருமேலே ஸாகேதபூர்ணனும்ஸ்ரீமானுமான திருவேங்கடமுடையாரான பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீஸுதிப்பிராட்டியும் நற்பின்னைப்பிராட்டியுந் தன்னுடைய திவ்யாபிஷேகத்துக்குவாஸயோக்யமான ஸ்ரீமஂகோவம் நற்சுண்ணமும் நிரைகுடவிளக்கமும் மற்றும் ஸமஸ்தமான ஸகலோபகரணங்களையெல்லாம் மேந்திக்கொண்டுவந்து எதிர்கொண்டார்களென்கிறார். ॥ம॥

(வந்தவர்) ஸர்வேச்வரனைப் ஸ்ரியஃபதியாயிருந்த வெம்பெருமான்தானும்வந்தெதிர்கொள்ள திருமாமணி

பத்தாம்பாட்டு.

இ— நல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூவுமிதத்ருதியால்) பதியினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களித்ருதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்ணிவுநமரூபாரவாலுகுந்செய்து ஸுவபாரங்களை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்ணிவுநமரூ ஆரகுவாடுத்தைக்கடந்து மாளிகைப்பெருந்தெருவீதி கடுவேசென்றவாறே திவ்யநமரத்திலுள்ளார்செய்பு ஸுவபாரங்களைச்செய்திருரென்று ஸம்மதியும்ஸ்ருஷ்டிதை, பாங்கினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பயோவிதமாகவென்று) மதிமுகமென்கிற விஶேஷணத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆரகுவாடுத்தைக்கடந்து) மடந்தையரென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமித்ருதியால்) நிதியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்குமித்ருதியால்) ஸெஷம்ஸ்பஷ்டம்.

நிகமனம்.

அவரென்கிறபடிநிஶ்சேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரித்ருதியால்). அந்தமில்பே

ஆ— விதிவகைக்- ஸாஸ்த்ரகாரத்தாலே, நம்முடையஆசார்யனெனதாலே யென்றபடி. புகுந்தனரென்று- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிங்கே வந்துபுகுந்தார்களென்று இருள்தருமாஞாலமாய் விஷயங்கள்நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து ஸநாதநரூபயொஜநராய் ஸஹஸ்ரகுணாநுபவம் பண்ணப்பெற்றவர்களாய் விண்ணுளாரிலும் சீரியரென்கிறவிவர்களிங்கேவந்து புகுறப்பெற்றது நம்முடையஆசார்யனென்றேவென்று ஸநாதயித்துக்கொண்டுவென்றபடி. இதற்குக் கழிவினரென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்- நல்லவர்களான, கூவுமி தருதரானவென்றபடி. வேதியர்- வேதரூபிவாஸுர், 'யதுதீஷயாஃபரயாஜாயெவாராணாஃ, யதுவாதி வேதாஸ்தாஸுதிவாஃ। தஸிந்நாஹொவிவநயுவஃ, ஸஹாவஸுதீஸ்தாயாஃ" இதாதிவேதவாகுபூர்திவாஸுரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. பதியினில்- தங்கள்திருமாளிகையிலே, பதி- வாஸஸ்தாநம், பாங்கினில்- உசிதகுணத்திலே, அதாவது:— இவரெனுநஸம்ஸாரியாய்க்கிடந்த வெதநன் நாமநாதியாக வஸ்துஸம்ஸார்யமென்று தாரதம்யமின்றியே இவரிலும்ஸாஸநத்திலே உபரவைத்து தாங்கள்ஸ்வரூபம்தோற்றாய்க்கொண்டிப்படி ஸர்வேச்வரவிதமான குணத்திலேயென்றபடி. பாதங்கள்- இவர்களுடையதிருவடிகளை, கழிவினர்- திவ்யதீபைஶ்வர்யங்களாலே விளக்கினார்கள், மதிமுக- ஸம்ருத்திகளான, மதிஸம்ருத்தன், மடந்தையர்- பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீஸுதிப்பிராட்டிமுதலான தெவிகளும் தங்களிருப்பிடங்களிலிருந்துவருகிற வுத்ஸாஹத்துக்கெதிர்வருமாப்போலே உத்ஸாஹவிகாஸங்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து, நிதியும்- நிதியையும், தங்களுக்குவாஸயோக்யமான ஸ்ரீமஂகோவத்தையும், நிதியுமென்கிறவிடத்தில் ஸகாரஸ்யஸம்ஹிதாயாமொவம், நற்சுண்ணமும்- நல்லஸுகந்தத்தையும் ஸ்ரீவைகுண்ணாதனுடைய திருமேனியோட்டைஸ்பர்ஶத்திலுலே நிரதிஶயபொகயுக்தமான திவ்யஸுகந்தத்தையுமென்றபடி. நிறைகுடவிளக்கமும்- வஸுகுணஸம்பந்நங்களோடே கூடின ஜீவங்களையும், திவ்யாயுதவஸுங்களான கருகுணஸம்பந்நங்களையும், ஸம்ஸாரஜீவங்களையுமென்றபடி. வந்தினர்- இவர்களுந் தங்களுத்ஸாஹாதிஶயமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்திநின்றார்கள். ॥ம॥

மூ—வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணி மண்டபத்து* அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே* ॥கக॥

ஆ—மண்டபத்திலேசென்று அந்தமில்பேரின்பம்விளையும்படியாக அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத் தாமிருந்தமைபச்சொண்ண வித்திருவாய்மொழியைவல்லாரந்தமின்பேரின்பத்தடியரோடிருக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— நின்பத்தடியரோடிருப்பிக்குத் தாதுபடமருளிச்செய்கிறார் (அந்தமிலி ருழியால்) ॥கக॥

ஸ—அவர்- அந்தஶ்ரீவைகுண்டநாயன், வந்து- இவர்களைக்காண்கையில் ஔகஸுக்யாதிஸயத்தாலே நிரட்டிமார்களோடே தானும்வந்து, எதிர்கொள்ள- இவர்களையெதிர்கொண்டவளவிலே, இதற்கு இருந்தமையென்கிறத்தோடே யஜபம், மா- ஶுஷத்தான, "தஸ்யாஸுகுஸுகுப்யாவஸிரவயிஜந காவிஸ்ருஜாஷ்டாவகாஸ" மென்கிறபடியே கவளிலெஷ்டுவிஸாஸ தாஸாமியான வென்றபடி. மணிமண்டபத்து- ஸஹஸ்ரஸ்தம்பாகயுங்களாலே யோதப்படுகிற திருமாணிஷ ஶவத்திலே, அந்தமில்- சுதையில்லாததான, உதாரகயிலாததானவென்றபடி. பேரின்பத்து- பெரியவின்பத்தையுடையவர்களான, கூநஞ்ஞெஶாஷ்டாஜநமென்கிறதற்கு எதிர்தட்டாக வநஞ்ஞலஜவஷ நாஷ்டவாநஸுராமிகளான வென்றபடி. அடியோடு- ஸஜயஷ்வரணகஶஷ்டஸ்ரவஷிகைகாரவிகளான நித்யஸூரிகளோடு, இருந்தமை- 'அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ' வென்று ஆசைப்பட்டபடியே யிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து. இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே யஜபம், கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, வ்ருக்ஷஜம்ஜரிகள் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான, சடகோபன்சொல்- ஸ்ரீகோவலனுடையவதிகளான, இது இவையென்கிறதற்குவிஸேஷணம், சந்தங்கள்- ஹரிநாமங்களான, ஸஹஸ்ரமங்களன்றிக்கே வாஷ்வைஜாகூஷாவஸிஷ்' என்கிறபடியே வத்யாமங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்- கூஹ்யஸித்தவர்கள், முனிவர்- ஜநநாஸஹிகர், அந்தநித்யஸூரிகளோடேகூட வரிவஸ்யை ஹரயஸுகுத்யாணகுணபூர்ண மநாநாஸ்ரவ நித்யகாவாரென்றபடி. ॥கக॥

ஜூநமெஷாஹ்யாநஷ்டாநஸ்ரவயிஸ்ரீஶைஷ்ணவாதாநஜஹாஷெஸிகாயநஶ்.

ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ர ஹ்ருதாவஸ்ரீ.

(சூழ்விசும்பு.)

ஷ்வாஶிக்வாஸ்ஸ்ரீஸநாராயணஜகியஸ்ஸவாவிகு ஶாஷ்டவாநாம்

ஸ்ரீஶுகவாஜகு வகுவாஜஜநியிஸ்யநாஷ்வாவிம்ஹாவிஷ்ணுஷாவாஸ் !

வைகுண்டஷ்வாஶிஷாவாஷவிவநிஜஜநாநஷி ஷ்ராஷ்யாவ்யுஷகர்யா

ஸம்ஸ்ரயாகம்வர்யாவயெஸ்ரீவகிரிகிகுயயாம்ஸ்ரீஸ்ஸாஸ்ரிஷ்வெஷ்வஷ்வ ॥கஉ॥

(ஷ்வாஶிக்வாஸ்) எழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்- ஸவஷ்ஷ்வாஶியாகையாலும், (ஸ்ரீஸநாராயணஜகியஸ்ஸவாவிகு ஶாஷ்டவாநாம்) பூமியாண்டளந்தவன்- திவிகுஶாஷ்டவத்தைக்கொண்டெல்லாலோகங்களையு மளக்கையாலும், (ஸ்ரீஶுகவாஜகு வகுவாஜஜநியிஸ்யநாஷ்வாவிம்ஹாவிஷ்ணுஷாவாஸ்) மதுரகவிதுழாய்முடிமாதவன்- மாதவன்றமென்று ஸ்ரீயஃபெகியாகையாலும், (வகுவாஜஜநியிஸ்யநாஷ்வாவிம்ஹாவிஷ்ணுஷாவாஸ்) ஆழியான்தமென்று திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனுகையாலும், (ஜஜநியிஸ்யநாஷ்வாவிம்ஹாவிஷ்ணுஷாவாஸ்) தொடுகடல்கிடந்த- மஹாஸமான நிருப்பாற்கட்டிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீஶுகவாஜகு வகுவாஜஜநியிஸ்யநாஷ்வாவிம்ஹாவிஷ்ணுஷாவாஸ்) கோவிந்தன்றனக்கென்று- எல்லார்க்கும்வேண்டுமென்றுபடி கூஷ்ணனுப்வந்தவதரிக்கையாலும், (வைகுண்டஷ்வாஶிஷாவாஸ்) வைகுந்தன்றமரெமர்- விதிவகைபுகுந்தனரிகூழி. வாஶவஷத்துக்கும் அவற்றிலுள்ள வஸ்துக்களுக்கும் நிவாஹகனுகையாலும், எம்பெருமானுஶ்ரீதஜநங்களை பவிஷ்ணுதியாலே தன்னுடைச்சோதியை யடைவிப்பிக்கிறனென்று "சூழ்விசும்பணிமுகிலீரே". ஸ்ரீகோவரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கஉ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (முனியேநான்முகனே) இப்படி அந்தமில்லாப்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தவாழுவார் தாமிந்தவுலகி யிலேயிருந்தனிருப்பைக் காணுமென்றுயேங்கிக் கூப்பிடுகிறார், நிவிஹுவுநிஶாணதாண வம்ஹஸணா

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிதமககு ஹாவிகளாயிருந்த கலுாணவரம்வவிரகளையெல்லா மிப்போது வாகூசாகூரித்து மிகவும்வீ தராயிருக்கிற வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே மாயஞ்செய்யேலென்னையென்றும் கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தீதாவென்றும், உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனேனென்றும், உன்னையென்னுள்வந்து கூடுவனென், என்று மிப்புடைகளிலே மிகவுசாதகராய்க்கூப்பிடுகை யவம்மதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி தாழிபால்) இப்படி அந்தமிலபேரின்பத்தடியரோடிருந்த வாழ்வாரென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியின்வர் மொத்தி லுஷதரீதா லாவிகலுாணவரம்வவிரகளில் தமகுப்பிறந்த வாகூசாகூகாரவிவெமஷுாகிமய மெநரஜப-ருத்தாலும் இந்த கலுாணமுணங்களி லதுாவஸகிபாலும் 'நவிவெஷாதுதெநாமாது' மென்கிறக ணைக்கலே தாமிப்புகூகியிலேயிருக்கிற விநப்பைமறந் தவ்வஸி-ராழிமதியாலே யந்தமில்பேரின்பத்தடி யரோடிருந்ததாகவே தம்மையெண்ணியிருந்த வாழ்வாரென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யதிதுநெநாஹ ரமான வஸி-ராழிதாமருத்தையும் கூகிவாஹிகவுஹுகி வாகூவாகூரஷுநி வரிஷஷுவவரித விவிஜதம் மவிஷாவவாரங்களையும் திருணதரகூகாஷாரதை யகிகரித்து ஸ்ரீவிகலுாணஷிவுநமரத்தைக் கிட்டி னவாதிற நிதுவஸ-ரிரிவஸம்வவரம்வவிரக ளெதிர்கொண்டுவந்து செய்தருளுமுவவாரங்களையு மஷிவு நமரஷுவிவெஷாநஷுரு மங்குள்ள நிதுவஸ-ரிரிகளாஷுரிக்கும்படிகளையும் ஸ்ரீஹ-ரிநீஷாழிகளும் ஸ்ரீவிமவ கலுாணநாமுணுமெழுந்தருளி யுவலுாஹித்தருளும்படிகளையு மத்திருமாமணிமண்டபத்திலே அந்தமில்பேரி ன்பத்தடியரான நிதுவஸ-ரிரிகளுடைய வழ்ம்காலக்கத்திலே தாமாநஷுரிஹ-ரியராயிருக்கும்படியையு மதி ஷுவிஸுகஜி நிரதிஸடவீ திரஷுவ தாவஷு வாகூசாகூகாரத்தாலே யநுஹவித்து வரவஷுராய்த் தாமிந்த வுகூகியிலிருக்குமிருப்பைமறந்து நிதுவஸ-ரிரிகள்நடுவே யிருக்கிறதாகவே தம்மையநுவஸித்திருந்த வாழ்வார் தாமுமவர்களைப்போலே வஷுநுஎகெகுகய-ருங்களிலே வுவுதரா யதுனைவராமையாலே வகித ராய்த்தமைப் வராஜஸி-ருத்துத் தாம்வுகூகிவஷுராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு ஸ்ரோஸிவரத்திலேயொருவ ன் நிநு-ருஃவனுய் வஸ்வொதாணுபிருந்துவைத்து உஃவவஷுஷுமாய் உஷுரமாய் ஓரிடத்திலுமிலை நில்லாதபடி யதிதுநெமாயமான வஜஷுதுயுத்திலேதள்ளுண்டால் நோவுபடுமாப்போலே மிகவுஜவஷுராய் வராஜவஷுரஷுன்தான் நிரஷுவாயிகஷுவ-ருவியவைபயஷுவாய கநவரதவிழித நிவிஜஹ-ரி தஜாதயாயா தநுப் வவ-ருஷதனுப் வராஜகாரஷுணிகளுப் கூவகஷுவவனுய் கயி-ருகூவுகளுப் நிவிஜஜதஷுஜாதஸர ணாகுயிருக்கத்தன் திருவடிகளிழிப வேறுமகியில்லாதநம்மை யிங்ஙனே ஷுதுரஷுரிவிவெயான வுவுர வுகூகியின்கையிலே காட்டிக்கொடுத்துவைப்பதேயென்று மிகவுஜாத-ராய் பதியாலும் ஓஷதத்தாலும் வ ரிதவுமாய் சாதுஜவத்தையும் காணப்பெறுத வஷுநயபதுமிஜயாத-ருஷபத்தாலே கதறுமாப்போ லே நிவுா-ருணமாயிருப்பாருடைய வறுஉபங்களுங்கூட விரங்குப்படியாகவு மவனுக்குத்தம்மைரகஷித்தல்ல து வாஜவத்திருப்ப தரிதாம்படியாகவு மதிதுஜஸ-ருநீபமாயதின்மேலே முன்பு பலவிடங்களில் தன்னு டைய கலுாணமுணாவிஷாராஜிகளாலே இவர்திருவுள்ளத்தைத் தேறப்பண்ணி யநுவரமாக்கி வஞ்சித் தாப்போலே யினியவனுக்குத்தம்மை வஞ்சிக்கவொண்ணுதபடி பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிட்டுக் கா ட்டித்திலகப்பட்டாரைப்போலே போக்கடியற்று 'ஸாவாஜுமாராவணவிவெநிகாத-ரா ஜுஷ-ஸ்ரணயும் ஸாரணவ்வாஸம்' என்கிறகணக்கிலே அவன்திருவடிகளைப்பூண்டுகொண்டிப்படி நான்மொவுனுய் வுகூகி யிலியிருக்கிற விருப்பைப்பாத்து வாஜஉயாஷுவானீ இனியிப்வுகூகிவஸம்வெயத்தை நிஸ்ஸஷுமாகநி வகி-ருப்பித்தென்னைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோ யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றீங்கிக் கூ ப்பிடுகிறுரென்றுகருத்து.

முதற்பாட்டு.

கருமாணிக்கமேயென்னுமெளவுக்குத் தாதுய-ருருளிச்செய்கிறார் (நிவிஜெதாதியால்) அதில் என்பொ

மூ— முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பாவென்பொல்லாக்*

ஆ—திலீலனுய் நிரவயிகவுளநுய-ஃவளகுதாய-ஃமாவணு யளவநாஉவரிஜிதொஉர மானவாமாணுயிருந்தவுன்னுடைய வளநுப-ஃஜிமானங்களைக்காட்டி என்னைத்தோற்பித்தடிமைபாக்கி எனக்கொருவனுக்குமுன்

இ—ல்லாவி தாஜிவிமாஷணங்களுக்குத் தாதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகெதாஜியால்) என்கள்வாபென்கிறதற்குத் தாதுப-ஃமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்திதாஜியால்) தனியேயிருயிரோஎன்கிறதற்குத் தாதுய-ஃமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கொருவனுக்குமிதாஜியால்) என்தலைமிசையாய் வந்திட்டுஎன்கிறதற்குத்

ஸ— முனியே- நிநம்பண்ணுமவனை, "வஜெவவளசூஉஜ்ருகுவீக, கூதாவா உஉசிகு வ்னவாஜ்ருகுவீக, வனெகாவமெவ நாராயணகுவீக நவ்ஹாநெஸாவிநாவிநசிஉ்யாவாவ்யிவீ நாநக்ஷ்தாணிநாவொ நாஜிந-ஃவொஷாநவஷுய-ஃம், கூவீஜிஉதுஷ்ஸாஷுதிதிவ்ஜுதாதுஷுக்ஷணம் கூவ்ரதிகு-ஃஜிவிஜுதயம் வ்ரவா வ்ரிவவவ-ஃதம்" இதாஜிகளிலபடியே கூவ்ரதுகாஉராதியிலமுன்பு வர்வஸ்ம்கூவ்ரவ்ரவ்யுமெதியாயிருந்த வ்ரஜுதுனையயிழந்து மூச்சடங்க வ்ரவ்ரவ்ரைப் ஹொஸதோக்ஷாய-ஃவ்ரவ்யுதிகளுக்கு வ்ரவஸ்ம்மில்லாதபடி காரணகுமெவாஸ்ம்னையுமிழந்து ஃ.ஷ்நவகூஷஉவாணுஜ்ம்" என்னும்படியாய்த்தங்களுக்கு விஸ்வஷித்தாரு பேரிடமொண்ணுநபடி நிஷாதிஷ்ஷிலே யிநம்புண்டநீர்ப்பிரிலேயிநுகச்சுவறி யவிதவிஸி ஜீங்களாய்க்கிடக்கிற வெதநரைக்கணடு உயநாநிநாவாய் இவர்களுக்கு காரணகுமெவாவ்ரவாநம்பண்ணுகைக்காக ஃவதிவொதவ்யுதி ! வதவவவ்வா ! உஉஸவவ-ஃநிவ்யுஜத- வவன்காகீநாரதிதி, தவ்யுய்யுாநாம்தவ்யுவ்யு, வவ்ரவ்யுாம தவ்யுதி !" இதாஜிகளில்படியே நிவநிவம்காரதாநாதுவ்ரவ்ரதிசம்தியாதிராவ்ரவமான ஜுஸவ்யுவ்ரவ்ரி வ்ரகாரத்தை நிநம்பண்ணுமவனை வாரிவ்ரவ்ரவ்ரஷ்நினையென்றபடி. நானவஸ்கூவ்ரஞ்ஞய்க்கிடந்தவன்றைக்கு நிவ-ஃராஜமாகவென்பக்கலிலேநிலையபண்ணி இவ்வளவாகவரும்படியென்னைபுண்டாக்கின நீ இப்போது நா னுளனுபுன்னையவெகூஷித்து நோவுபடாணின்ரு னுதவலாகாதோ பிராணே? நீ நினைத்தவண்ரு வுதவலாவது நான் நினைத்தவின்று உதவலாகாதோவென்று கருத்து. நான்முகனே- வதாநி-ஃவ்ஸரீரகுணபிருகிறவனே, நிஷ்க ஷ-ஃவ்ருதிரிஸ்தங்களானே ஸரீரவாவிஸ்வங்கள் ஸரீரிவப-ஃதங்களாகையாலே இங்கு வதாநி-ஃவ்ஸ்வ த்தாலே தநுஜய-ஃதியான வாரிவ்ரவ்ரஷ்நை வம்வொயிக்கிறது, வ்யஷ்டிவ்யஷ்டிபண்ணியுவகரித்தாருமுண் டாயிருக்க வநிஷ்டிவ்யஷ்டிகத-ஃவானவென்னை கூப்பிடுகிறதென்னென்ன? வநிஷ்டிவ்யஷ்டிஜாதந்தாலன்றி க்கே வ்யஷ்டிவ்யஷ்டிபாலேயுவகரித்தவனும் தஜ்ஜாதிகளுனைநீயேயன்ரு வத-ஃநி-ஃவனும் உனக்கு காரவாணாதி வநாவகாரணாதமன்ரு பிராணே என்றுகருத்தாலே இப்படி வம்வொயித்தது. முக்கண்ணப்பா- நீ நெதாணைவுவகாரகுனை, இங்கும் ரூஉவாவகஸ்வஷத்தாலே தநுஜய-ஃதியான வவெ-ஃஸ்ரனை வம் வொயிகிறது, அப்பன்- உவகாரகன், வநிஷ்டிஜாதந்தாலன்றிக்கே வம்ஹாரத்தைப்பண்ணி யுவகரிப் பவனும் நீயேயல்லையோவென்றுகருத்து. "கூவ்யுவ்யுவஷ்தாநாஜி வாராய்நாஜிரோயிநீம்ஜமதஃ ! வஜ்ஞா வஹாயகரூணை வ்ர கிவஸ்ரராகெவஜிஜாவராவஜி" என்கிறபடியே உதாரோதாரவிவரீதாவரண வாவநா ஸாதகுமாகையாலே வ்யுவ்யுபிற்காட்டிலு நியிகவகாரகுமிறே வம்ஹாரம், என்- என்னுடைய, எனக்கு நிரகிஸயமெஹுமானவென்று தாதுய-ஃ, இதுக்குக் கருமாணிக்கமென்கிறதேர்டையம், கீழ் யென் வம்வ்ரயொமிபாதே யிங்குவ்ரயொமித்தநுளினவித்தால் நான்முகனேமுக்கண்ணப்பா என்கிறவிடத்தில் வி ஸேஷணங்களாய்த்தோற்றின வை ஹ்ரரூர்கள் தமக்குநிரூபகமென்றும் கருமாணிக்கமே என்கிறவிட த்தில் விஸேஷணமாய்த்தோற்றுகிற திவ்யுஸம்ஹவிஹ வமே முனியேயென்றுசொல்லப்பட்ட திவ்யாதிவ ராவதற்காட்டிலும் நிரபேக்ஷயவ்ரரூஷாஸ-ஃதிக்வ தமக்குநிரூபகமென்றும் திருவுள்ளமென்று தோ ற்றுகிறது, கனிவாய்- வி வைஹம்பாலிருக்கிற வயாரத்தைபுடைததான, 'சுவாகூநாஜிரஃ' என்றுசொல் லப்படுகிற தகூம் கநாகுவ்ரைக்கண்டால் வீதியாலே நிநுவ்ரிதப்பண்ணிநிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, தாமரைக்கண்- தாஜிரவவ்ரவ்ரம்பாலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, 'சுவமொகூடநாஜிரவ வாஜியாகநம்பண்ணுமும் திரு வாயாவ்ரத' என்றிருக்குமவர்களை யநவயிகவுளவாநு-ஃநாராம முவ-ஃவலொகநம்பண்ணுமும் திரு க்கண்களைச்சொன்னபடி, கணகருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் ணகாரவ்யுகுகாரைர்வமெ டகாரமெநு ஸஃ, பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யென்றகயிப்பது, பொல்லா- பொல்லாததான, பொல்லுதல்- துளைத்தல்

ஏ— கனிவாய்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா* தனியேனுருபிரியென்றலிமிசையாய்வந்திட்டு*
இனிநான்போகலொட்டே

ஆ— னுடையமுணங்களேயேயாரகமாக்கி என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனிநான்போகவொட்டேன், இனிபண்டுபோலே உன்னுடையமுணைவெவ்வி தாழிகளையென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்தென்னையொண்ணும் மறப்பிக்கவொண்ணாது இனிமெய்யேவந்து கலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தமமுடையவவெகூவி தஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூட விருக்கவொண்ணாதென்தாருபடி பெரியவாசிரியர்

இ— தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமிதுரைத்தியால்) ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையெனகிறதற்குத் தாதயர்மருளிச்செய்கிறார் (இனிபணடுபோலேயிதுரைத்தியால்) இதுக்குப் பரதாதயர்மருளிச்செய்கிறார்

பர— துனையாமையாலே யொருவராலுமுவயொழிக்கப்படாமல் நிதானமாயிருக்குமதானென்றபடி. கருமாணிக்கமே. ஜகதீரணிக்கமே, ‘வஷவஸ-ஸ்வயம்ப்ரகாசஜ்ஞானாதி வரிஷ்டம்மொஹநாசஃ’ என்றுபரிதர்க்கு ஸஸ-ஸ்வயம்ப்ரகாசஜ்ஞானாதிவரிஷ்டம்மஹாயியான திருமேனியையுடையவனே யென்றபடி. தாமரைபூத்தாப்போலே வாஸ்ரிதமாயிருப்பதொரு நீராதம் ஸ்ரிதம்பண்ணினாப்போலே யிருக்கிறது ஸிவ்யம்மஹாவிஷ்ணுமென்று வடதாதயர், இங்கு ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவாக்யத்தால் ‘ஜிஷ்ணுர்விஸ்வம்விஷ்ணுர்வஷட்காரோ விஷ்ணுரிதம்வஜிஷ்ணுவாஸு’ என்கிறவிஷ்ணுவதாரவிஷயத்தைத்தொன்னபடி, ‘ரக்ஷாயை-ம்ஸ்ரீ-ர்மஹாதாநாம் விஷ்ணுஃ ஸ்ரீவஜிஷ்ணுவாஸு’ என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கே யிட்டுப்பிறந்திருக்கிறதே நிரபராதஸ்வாமராகநிர்ஹேதுவாகவென்னையிங்கனே யுவெகூவிக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து. திருவிக்ரமஸ்ரீயுமதமான விவ்வவதாரத்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவேபரம்யிபாதொழிந்தது. ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவிக்ரஹங்களில்போலே இந்தவிக்ரஹத்தில் ஜீவஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸ்ரீஸஹஸ்ரயமாகையாலும் ஈதவனவ நமக்கு நிரதிசயபோக்யமாகையாலும் என்று, கணடுகொள்வது, என்கள்வா- என்னுடையகள்வனே, உனக்குநிதாநமாயிருக்கிற விவ்வாதாவை பரநாதியாக வவதரித்தவனுயிருக்கிறவென்னை யவதரித்தவனேயென்றபடி. கருமாணிக்கமேயென்கள்வாயென்கிற ஸதஸிய்யாஹாரத்தால் ‘ஸ்ரீமாம்ஸ்ரீவஷிஷ்டாவதாரிணி’ மென்கிறபடியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னையவதரித்தவனே யென்றுகருத்து உனக்கு ஸ்ரீகளஸ்ரீஹம்போலே நிதாநமாயிருக்கிறவாதாவை ‘திவ்யவிதவஸ்ரீரவஹ்நி’ தென்கிறபடியே திருமணஸ்ரீகாகாரத்தினே யொருவருக்குந்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தவவதரித்தேன் நான், நீயங்ஙனன்றிக்கே வஷ்வைக்கொண்டுவந்து காட்டியேயிப்படி ஸஹாவொருணை வென்னையுங்கூட வவதரித்தாயென்கை, உன்வளநயர்மாவணங்களைக்காட்டி என்னைவஸீகரித்துனக் கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே யென்று தாதயர், இப்படியென்னைவஸீகரித்தாகிலும் முகைக்கடிமையாக்கிக்கொண்டாயீ இப்போது நானிப்படுகுகியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோ வென்றுகருத்து, கனியேனுருபிரே- கனஸ்ரீயுடனேபிருக்கிற வெனக்கு வாணர்வராணனை, ஆர்- வாணர், உயிர்- வராணன், கனஸ்ரீமுணாநாமவத்தி லொருதாணையன்றியே, வனகாகியாயிருக்கிற வெனக்குன்னுடைய வளநயர்வளஸீயுராதிமுணங்களைக்காட்டி எனக்கு வரிவாணர்யாரகனுனவனே யென்றபடி. நாட்டார்க்கஸஹவாநங்கள்போலே எனக்காருவனுக்கு முன்னுடையமுணங்களையே யாரக மாக்கினவனேயென்கை, தமக்கு ஸஜாதிவிஜாதிவராள வம்வாரிகள்நடுவேயிருப்பு பிராட்டிக்கபோக வநிலமெகுயில் ராகூஷஸிகள்நடுவிலிருப்புப்போலே உஷ்ணமாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னை யுறியாதே வஞ்சித்துவஸீகரித்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே யுன்முணங்களிலே யெனக்கு ரஸாகிரயத்தை யுண்டாக்கினாயீ இப்போது வரிதவிக்கிறவென்னை யுவெகூவிக்கலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து, என்தலை மிசையாய்வந்திட்டு- எனக்குத்தலைமிசையாக வந்துனைவத்து, தலை- மேலு, மிசை- மேல், இங்குகுயிகு மென்றபடி. மேலுமானவயிகுமாயென்றதாயிற்று, அதாவது:— கூதுஹயிகுயிகுமாயென்றபடி. வரி வாணர்யாகவென்கை, என்னெஞ்சிலே வரிவாணர்மாக வந்திருந்தருளிவைத்து என்று வடதாயர், இனி- உன்னைக்கிட்டினோர்மன்னிக்கே, கவி-ராதிமகியினழகையும் வாஹவஹத்திலுள்ள ரஸாகிரயங்களையு மெனக்குக்காட்டினபின்பு, போகல்- போகைக்கு, நீயென்னை விஸ்ரஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி. பின், கவி-ராதிதாரர்ரஸத்தைக்கண்டான், ஒட்டேன்- வாவதியேன், ‘விஸவிஷ்வாரஸாவாயாஃ

ழ—னென்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே* கி॥

மாயஞ்செய்யேலென்ன யுன்றிருமார்வத்துமாலைங்கை* வாசஞ்செய் பூங்குழலாடிருவாணை. நின்ஞாணை கண்டாய்* நேசஞ்செய்துன்னேனடென்ன யுபிர்மேறின்றியொன்றுகவே*

அ—பெருங்கூப்பாடாகக் கூப்பிடுகிறார். கி॥

(மாயஞ்செய்யேல்) பண்டுன்னைக் காணவேணுமென்றுசைப்பட்டுக் காணப்பெறுமையாலே நான் வுஸுகூப்படுமளவில் கண்ணுற்கண்டாப்போலே விஸுமாட்படியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக் காணவேணுமென்றவெலெகூயைப்பிறப்பித் தென்னுடையவுஸுகத்தை வஹாயாநம்பண்ணிஞப்போலே செய்தருளவொண்ணுது இனியுன்னைக்காட்டிடாதே வஞ்சித்தொளிக்கிலுனக்கு நிரவயிகவஸம்வத்தாய் நிரவயிகவொமுவ

இ—(இனிமெய்யேயிதுவாகியால்) கி॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு.✱

மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யநளிச்செய்கிறார் (பண்டுன்னையிதுவாகியால்) உன்திரு மார்வத்திதுவாகூத்திலே கூலிவேர்கமானவயர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (இனியுன்னையிதுவாகியால்) உன் திருவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கிதுவாகியால்) மார்வத்துமாலை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகவொமுவஸுவிதியாயென்று) நங்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ—யாவதெந்நவஸீதுகி' என்கிறபடியே யுன்னைமறித்துக்கொள்ளுவேன், 'ஹாதஸ்ரிஷ்யஸுஜாஸஸு' என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படிமறித்தாலுனக்கென்னையகிரூஜித்துப்போகமுடியுமோவென்றுகருத்து. என்னை-இப்படி விரஹஜ்வரவீதிகளைப் யநீபஷஸாவஸ்தையிற்கிடக்கிற வென்னை, 'வஹிவஸுஸரீராணி' என்னுமாப்போலே விரஹம்தின்ற தம்முடம்பைக்காட்டி வருவிக்கிறவென்றபடி. ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்-ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய், இங்குஜிகீஷாக்ருதம் தூதிபஷ்டாஹாவ்யாஜஸுவசனம், வசிவக்ஷ்போலே யுன்னுடைய விதிதுமுணைவெஹி காஸு வருகாஸுநத்தாலே யென்னை ஸுவிதளுக்கி யின்னமிஷ்டம்வாரத்திலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சிபாதொழியவேணும் பிரானேயென்றபடி. கி॥

என்னை- முன்புபலகாலங்களிலுண்டான வாகிக்போலன்றிக்கே யிப்போதொருகூஷ்ண முன்னைப்பிரியும் முடியும்தெரியுடையவனைவென்னை, மாயஞ்செய்யேல்- வஞ்சனம்பண்ணுதேகிடாய், காத்ஸ்ய்யக்மான ஒருகூஷ்ணமுணத்தைக்காட்டி யாஹரிப்பித்திப்படுகூயிலையிட்டுப்போகவேணுமென்கிற. வவெனைகூயை மறக்கப்பண்ணி என்னைமோஹிபாதே பிராணையென்றபடி. இப்படிகீழ்ப்பாட்டில் தாம்வருயிர்த்தவிடத்தில் அவனொன்று மருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னைபுமொருக்காலத்தையே யநுவஹித்தபடி.. இதின்மேலுமொன்று மருளிசசெய்யாதிருந்தவாறே கூதுர்கீஸுயத்தாலே யாணையிடுகிறார்மேல், உன்திரு-விஷ்ணோஸ்ரீ:' என்கிறபடியே உனக்குஸ்ரீயாய் 'தஸ்யாவிரஹணுநியஹிவஹிக' மென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸ்வைத்தாயிருக்கிற உமக்குங்கூட வஸாயாரணநிரகீஸயஸுவஸ்துவிலவியான வென்றபடி. 'ஸுவஸுவிவுராஜபாவிஜயிநஃ' என்னக்கடவதிறே! மார்வத்துமாலை- வக்ஷஸ்ஸில்மாஸுயான, ஜகதுநீமணிவஸுகாஸு ஆஸ்ரயணீபமான உன்வக்ஷஸ்ஸுத்துக்கு கநகவாவகாஸுதாயிசெயான வென்றபடி. உனகுகெவஸுவஸுவத்தாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே 'ஆகலகில்தேலனிறையு' மென்கிறபடியே யவனுக்குங்கூட வநுகூலஸுவஸுஹாரணீபமான உன்திருமார்வாலே யநவரதமஸுஜீக்கும்படி. யுனக்குங்கூட நிரவயிகவொமுவஸுவிதியிலவியானவென்னை, நங்கை- வசிவென்கையான, கூஸுவஸுரிவாதுநாரிவ ஸுரிவாதிவமாணவிஹவிவெஸுபக் ஸீலாதுநவயிகாகிஸுயாவஸுவெறுப கூயுணமுணமண வரிவதிவென்கையானவென்றபடி. வாசஞ்செய். வாஸனைபச்செய்யாகிற்கிற, மார்வத்துமாலையென்று திருமேனியிங்த வெஜிஸுமாயிருக்கையாலே 'ஸுவக்ரூபம்' என்னும்படியான உன்திருமேனிக்கநவயிகாவதிவக் திவுஸுளாஸுஸுஜி ஜநகங்களானவென்றபடி, பூம்- ஸுகந்தீயங்களான, கூடிஸுஹ்ருநீலவேஸுஜீவக் வஸுகுணாரங்களான வென்றபடி. குழலாள்- கூஜுலைங்களையுடையவளான, திருவாணை- ஆணைபாணை, நின்ஞாணைகண்டாய்- உன்ஞாணைகிடாய், கண்டாய்என்றது இவ்வாணைகள் ஊரதிக, நங்களென்னுமிடம் 'ஜயாவஸீதயாவெவ ஸுவொவிரவஸுநந' என்று மாதாழ்வாணைக்குறித்தருளிச்செய்க வுன்திருவுள்ளமேயறியுமிறே! என்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, ஆகலால் மாயஞ்செய்யேலென்று கீழ்தோடேவஸுவ்யயிக்கிறது, நம்முடைய யொழுவெனையு

மூ—கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாயென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ* ॥உ॥

கூவிகொள்ளாய்வந்தந்தோவென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புன்னல்லாலறி
கின்றிலேனுன்* மேவித்தொழும்பிரமன் சிவனிந்திரனெதிக்கெல்லாம்*

ஆ—ஹயக்ரீவனுடைய வயிற்றிலே பிறந்தருளின பெரியபிராட்டி திருவாணை நின் திருவாணைகண்டாய், ஸ்ரீஹயக்ரீவனாவதாரமாயிருந்த வென்னை யநுவராதேயென்பக்கலிலே யகிஸ்நேஹத்தைபண்ணி யுன்னோடொன்றென்றுசொல்லலாம்படி யென்னோடகலந்தருளினாய்; ஆகலால்துயிறவாணையென்று இனிச்செய்கிறேனென்னப்பறறு ஈண்டென வந்தென்னைக்கூவிகொள்ளாயென்கிறார். ॥உ॥

(கூவிக்கொள்ளாய்) ஸ்ரீஹயக்ரீவநாதிகளுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கும் தகுந்த

இ—செய்கிறார் (உன்னுடைய தாழ்வியால்) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே மாயஞ்செய்யேலென்றுதாம் பராயிருக்கச் செய்தேயும் பெம்பெருமான் "ஆஸ்ரயஃ" என்றுப்போலே ஒரு உதாஸீநஞ்செய்யக்காணையாலே இப் பாட்டிலே இனிதம்மூடையவவிவகஷிதஞ்செய்தல்லது நிர்க்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு வாத்ஸல்யமெயான பெரியபிராட்டியார் திருவாணைபிடிகிறரென்று ஸம்மதியும் ஸ்ரீவிபீஷணன் கூசஞ்செய்யாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஸ்ரதாழியால்) அநுவராதே என்றது ஜுகுப்ஸைப்படாதே என்றபடி. நேசஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயிதாழியால்) உயிர்வேறின்றி உன்னோடு ஒன்றாயென்னைகொண்டாயென்றநுபவித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடிதாழியால்) இப்பாகரணத்திலே தம்முடையகாவல்களைச் சொலலுகையுசிதமாயிருக்க நேசஞ்செய்திதாழியாலே முன்பு தமக்கவன்செய்தருளினவகிஞ்சநங்களைச் சொல்லுகையஸம்மதமன்றேவென்ன விதுக்குப்பரிஹாரந்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாழியால்) திருவாணையென்றது பராக்கல்லாதவாணையென்றபடி. அதாவது ஸர்வஸ்மாதன்னைரக்ஷிக்கவல்லதன்னை ஸ்வாமியாஸ்ரயிக்கையுசிதமாயிருக்கும்போலேயிருக்குமாணையென்கை. இத்தால் தாமவனைக்குறித்திட்டவாணை பராக்கல்லாதாயிருக்கும்போலேயிருக்குமாணையென்று வகிஞ்சநங்களைச்சொல்லுகையுசிதமாகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. அந்தோவென்கிறதற்கு ஸமிதாயர்மருளிச்செய்கிறார் (இனியிதாழியால்) உ

✻மூன்றாம்பாட்டு.✻

உதாஸீநர்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஹதாழியால்) மேவித்தொழுமென்று பராக்காக்ஷேபாதே நீரென்னையிப்படியாணையிட்டவளைக்கை யுசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்மேல், கூசஞ்செய்யாது- ஸம்கோசமின்றிக்கே, ஸஹஸ்ரஹயாவதாரத்தை வென்னைக்கண்டு நீ ஜுகுப்ஸைப்படாதேயென்றபடி. நேசஞ்செய்து- ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, நேசம்- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல பண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்று ஸ்ரீவைகுண்டநாதனான ஸஹஸ்ரஹயாவதாரத்தால் விவக்ஷிதம், இதுக்குக் கொண்டாயென்கிறத்தோடே யந்வயம், உயிர்வேறின்றி- ஜீவாத்மாவிலுமாகாதே, என்னுடைதான துவ்யக்ஷேத்ரமாக வெனக்குத்தோற்றுமென்றபடி. உன்னோடு ஸ்வரூபதாரதம்யமின்றிக்கே வுன்னோடுக்கு துவ்யக்ஷேத்ரமாயிருக்கவே வகுவ்ருத்திவ்ருத்திகளுக்கு விஷயமாமபடி, என்னை- ஸஹஸ்ரஹயாவதாரத்தை வென்னை, ஒன்றுகவே-கொண்டாய்- வரிஸ்ரஹித்தருளினாய், உன்னோடுக்ஷ்யுசிதமாயிருக்க ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமித்வத்தை யெனக்குண்டாக்கி என்னை யங்கீகரித்தருளினாயே? யென்றுவபூர்வம், இப்படிநீயென்னைப் வரிஸ்ரஹித்தருளுகையால் நானென்னுடைவை நிவ்ருத்தஸ்வாமியாக உன்னையாணைபிட்டவளைத்துகூப்பிடுகையஸம்பாவிதமன்றென்றுகருத்து. அந்தோ- அய்யோ! நீதானென்னை கூவிக்கவேணுமென்னுமிடத்துக்கு நானுணர்த்திடவேண்டியிருப்பதே யென்றுகருத்து. வந்து- ஸீக்ரமாக வந்து, என்னை- என்பக்கலநீபண்ணின வங்கீகாரவ்யவஹாரங்களையெல்லா மறிந்திருக்கிறவென்னை, கூவிக்கொள்ளாய். ஆழ்வீர் வாரீர்? என்று திருமிடத்தோசையைக்காட்டி நீயென்னை யழைத்துக்கொண்டருளவேணும்.

மேவி- கூடி, உன்னைவந்துகிட்டியென்றபடி. தொழும்- வெவிக்குப்வர்களான, தந்தாமெஸ்வரர்களுக்கு வஸ்துஸ்திதிக்கு தாமாகைக்காக உன்னை கூராயிக்குமவர்களானவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவென்ன, சிவன்- ருத்ரனென்ன, இந்திரன்- இந்த்ரனென்ன, ஆதிக்கெல்லாம்- இவர்கள்முதலான தெவர்களுக்கெல்லாம்,

மூ—நாபிக்கமல முதற்கிழங்கே யும்பரந்ததுவே*
உம்பரந்தண்பாழேயோ ॥கூ॥

ஆ—வாஹாயீநம் ஆகலாலென்னுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்குவாயமும் நீயல்லதுமற்றொன்றுங்காண்கிறிலேன் நீயேயுன்திருவடிகளிலேயென்னைவாங்கியருளி பிராணே? யுன்திருவழகைக் காட்டியருளாயென்கிறார். ॥கூ॥

(உம்பர்) வ்ருகூ்யிவ்ராஷாயஶ்ருஹ்ருஹ்மங்கார வ்யுதிவ்யாஹிஹ்ருத வத்ருஶ்வர்ஷ்ரு ஹெவாஹி ஸ்வாவராத்ரு ஹெதநாஹெதநாதிரு ஸஶிஷ்வவஸ்ரு்ககளினுடைய ஸ்வர்ஹிவஸ்ரீகிவ்ரவ்யுதத்யாஹிகளுக்குள் நீயே இ—ஜநகவ்யாவாரமிங்கு வ்ருநர்ஷ்ருமாகையாலே வ்ருவாஹாயீநக்வம் வஸிதமென்றுகருத்து. த்விதீயவாஹ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாஹியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடையவாத்ருக்ருத்யத்தாலே யவஜ்ஞையாஜ்ஞையிட்டு க்ருதந்நம்பண்ணினவரிப்பாட்டிலே வ்ருஹ்மாதிஸ்தாவராதிகளுமிருக்க வென்னை யாஜ்ஞையிடுகை யநர்ஹவிதமன்றோவென்ன வதுக்குத்தாஞ்சொல்லாநின்றுகொண்டு தம்முடைய உபநீய கெவாவஸ்யாஸுமான வநந்யஸாத்யக்வவிஷ்யையும் தொல்லைக்கூப்பிடுகிறரென்று ஸம்மதியும்வர்ஹிவிதையர்யிற்று. கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயேயுன்திருவடிகளிலேயித்யாஹியால்) என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராணேயித்யாஹியால்) ॥கூ॥

நாலாம்பாட்டு.

உம்பரந்தண்பாழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருகூ்யிஸ்வ்ருத்தாலே) அத்தனுள்மீசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருர்ஷஸ்வ்ருத்தாலே) அம்பரற்சோதியென்கிறவிடத்தில் லயர்வஸிஜாஸயர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஶஹஹ்மங்கார வென்று) அம்பரற்சோதியென்றது வஸ்ருஹ்ருதாவஸ்ரூகூஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வ்யுதிவ்யாஹிஹ்ருத வென்று) அவனென்கிறவர்த்தையு மருளிச்செய்கிறார் (ர்ருஷ்ருஸ்வ்ருத்தாலே) உம்பருமம்பாதவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹெவாஹி ஸ்வாவரெத்யாஹியால்) இச்ஸப்தங்களுக்கு நீயென்கிறஸப்தங்களோடு வாஜராயிகாரணத்தாலும் ஸமித்த வஸர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்ஹிவெத்யாஹியால்) எம்பரஞ்சோதிக்கலுற்றனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்ஹிவெத்யாஹியால்) என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராணேயித்யாஹியால்) ॥கூ॥

ஸ— முதலென்கிறவர்த்தை யிங்கேயந்யிப்பது, முதல்- காரணமான, வர்ருஹ்ருஜகஜாரர ஸவ-ர் ஹெவஜகமானவென்றபடி. நாபிக்கமலக்கிழங்கேனென்றுகூட்டுவது- நாஸீகாஸமத்துக்கு கந்தஹேதுவே, அவர்களுடைய ஸ்தாவர்த்ருத்யாதிநிவ-ர்தகமேனென்று வடதாத்பர்யம், உம்பர்- உவரிவத-ர்தாநர்க்கு, வ்ருஹ்மாதிகளுக்குமேலாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. வ்ருஹ்மாதிஹ்யாவ்ருக்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கென்கை, அந்ததுவே- அந்தக்ந்தமானவனே, அப்படி ஸ்தாவர்த்ருத்யாதி நிவ-ர்தகனானவனேயென்றபடி. ஆவிக்கு- என்னுதாவுக்கு, ஓர்பற்றுக்கொம்பு- ஓரவலம்பநமாயிருப்பை, ஒரு உஜ்ஜீவநோபாயத்தையென்றபடி. பற்றுக்கொம்புஎன்கிறவிததால் ம்ருதியானது உவஸ்ரயமில்லாவிட்டால் வ்ருக்ஷியடையமாட்டாதாப்போலே இவ்வாதாவு மொருஸ்வரூபமில்லாவிட்டா ஜ்ஜீவிக்கமாட்டாதென்றுகருத்து. நின்னல்லால்- உன்னையொழிய, யான்அறிகின்றிலேன்- நான்க்ஞாநாதிரேகில்லை, என்- என்னுடைய, எனக்கு நிர்ஹேதுகமானவென்றபடி. பொல்லா- பொல்லாததான, துஷ்டதானவென்றபடி. பொல்லுதல்- துஷ்டத்தல். கூடிநகமானவென்றபடி. கருமாணிக்கமே- ஐந்த்ரநீலரத்நமே, ஐந்த்ரநீலரத்நம்போலே வ்ருவர்ணமான நிரவதிகதேஜோரூபமான திருமேனியையுடையவனேயென்றபடி. வந்து- நீதானேவந்தருளி, கூவிக்கொள்ளாய்- என்னையுன்திருவடிகளின்கீழே யழைத்துக்கொண்டருளவேணும், அந்தோ- அப்போ! உன்காயர்ம் நான்சொல்லவேண்டுவதேயென்றுகருத்து. ॥கூ॥

உம்பர்- உவரிவத-ர்தாநமான ஸஹஹ்மங்காரர்ராஜி காய-ர்கர்ம-ர்ங்களுக்கெல்லாம் ஹேதுகாரணமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்ப்பட்டதாணவென்றபடி. ஹேதுகாரணதயா வஸ-ர்ஹ்ருஷ்டமான வென்கை அம்- அழகியதான, உனக்கு நீயேவகாரணமாம்படி விஸித்ரவாணாஸக்திரூபமான வென்றபடி. தண்- தணிந்ததான, தாவதீயஸஹகரவான ஸுணத்ரயவிவஸ்யாவஸ்யைன்றிமே ஸுணத்ரயவாஸ்யாவஸ்தாகையாலே யாதர்ச்சிக ஔவ-ர்வஸ்யஜ்ஞாநங்களாலே தவிபாதிருப்பதானவென்றபடி. பாழ்- ஸஹஜஸ்வபாவத்தாலே சொல்லும்படி ஹெவாஹிநாஸரஹ்ய விஹாஸஸ்ருஹ்யமான ஹேயப்ரக்ருதி, யஸ்ய:—

மூ—வதனுள்மிசைநீயேயோ* அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமன்நீ* உபரும்யாதவரும்படைத்தமுனிவனவன்நீ*
எம்பரஞ்சாதிக்கலுற் றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே* ॥சா॥
போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றாற் பின்னையான்*

ஆ—நிவர்ஹகனுபிருந்துவைத் தென்னுடையஹமத்தனையும் நானேநிவர்ஹிக்கக்கடவேனைப் பார்த்தரு
ளினையாகில் என்னைக்கைவிடாயென்கிறார். ॥சா॥

இ—ச்செய்கிறார் (என்னுடையஹமிதாழியால்) இத்தால்கீழே தாமாணபிட்டவநஹமே யவன்கரிதனும்
த்தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வுத்யோகிபாநிற்கச்செய்தேயும் கூணவிஷயம்பொறுக்கமாட்
டாதபடியான தம்முடையவாதர்நிமயத்தாலே தம்மையவனுவெகூக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக்குறித்து
முறையிடுகிறானென்று வ்யாக்யையும்வர்ணிதை. ॥சா॥

ஸ—பாமென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே ஊதர்வரம் கூஷிபண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கும் நிலத்துக்குப்
போராகையாலே காரணகலேவரரி காயர்ஹரவத்தாலே வெகுநர்க்கு ஹோமதோகூங்களை விளைத்துக்கொடு
க்கவற்றான காரணாவஸ்தரவ்யகூதியென்றபடி. இச்ஸரீமிங்கு தஹதயர்ஹிவயர்ஹவாவகம், நீயென்கிறவஹத்
தை யநுஷ்டிமித்து இங்குள்ளவனகாரத்தை யத்தோடேயநுபிப்பது, நீயே- நீதானே, வ்யகூதிஸரீரகன்
நீதானேயென்றபடி. ஓ!என்றது கூதி-யாலேகூப்பிடுகிறபடி. கூஷத்ரஜ்ஞருக்கு வஸ-வ்யாவாரநிஹாநமானதி.
அவ்யகூதியுன்னயீநமாயிருக்க வென்தலைமேலே ஹாரத்தைச்சுமத்தி நீயென்னையுவெகூக்கலாமோ பிரானே?
என்றுகருத்து. அதனுள்- அந்தவ்யகூதிக்குள்ளான, 'திவ்மதவஹாரவஹ்நிவத்' என்கிறபடியேயந்த
வ்யகூதியி லஹர்வ்யவிஷமாயிருக்கிறவென்றபடி. மிசை- மேலானது, 'உதஹாநயாம்வ்யகூதிம்விஜிஜ்ஞ
வா' மென்கிறபடியே கூதர்ஹவஹாகூதகூவாதிகளாலே யந்தவ்யகூதியில்க்காட்டிலு ஸூக்ஷ்மான ஜீவ
தகூமென்றபடி. நீயே- நீதானே, தஹரீரகனும் நீதானேயென்றபடி. ஓ- அய்யய்யோ! வஸ-ஜீவவஸ்துவை
யுரிதர்நிகளும் கூஹயீநமாயிருக்க நீயென்தலைமேலே ஹாரத்தைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதே
யென்றுகருத்து. அம்பரநற்சோதி- கூவாரமும் நல்லஜோதிஸ்வரூபம், ஆகாயமும் வ்யகூதாரநாதிஹிரண்யகர்பாரகமான தேஜஸ்
வரூபமென்றபடி. இது வஸ்துநிர்தேசமுகேந ஸ்வரூபகூதணம், இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்ன காரணாவஸ்தைக்கநுரூபம்
காயர்ஹவஸ்துவைச்சொல்லுமிடத்தில் ஊஹஹஹம்காராதிகளையெடாதே முற்படவாகாரத்தையெடுத்ததும்
தஹநுரூபம் வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'தூதநகூகாரஸ்ஸம்ஹ தி:' தைத்திரீயவ்யாநோதர்களில்
த' என்று தைத்திரீயவ்யாநோதர்களில் வ்யவஹாரவாதகூவ்யவஹாரமான விவைத்திநுஷகூஷர்த்தை நிஷே
த்தெடுத்தபடி. நீ- தஹரீரகன் நீயென்றபடி, அதனுள்- அந்தவஸ்துவில் தங்களுக்குள்ளிருக்கிற, வாஸ்தவ
திகமான வம்பத்துக்குள்ளிருக்கிறவனெனவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவும், அவன்- வ்ரஹிஜனவந்த
ரூரனும், நீ- தத்தஹரீரகன்நீயென்றபடி, உம்பரும்- மேலானவர்களும், ஸநகாதிகளுக்குமேலப்பட்ட
தேவர்களையுமென்றபடி. யாதவரும்- மகுஷரையும், ஸநகாதிகளான மகுஷ்யதிர்யர்களையுமென்றபடி.
படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, முனிவனவன்னீ- முனியாகவ்ரஹிஜனவன், நீதானே 'மதிவாரதவ்ருத',
ஜாதிகளிற்படியே தத்தஹிதாநுஷ்டாநமாக தத்தஹ்ருதநருடைய வாஹ்மநர்களை ஸநபம்ப
ண்ணுமவனுக வெஹாதங்களிலே வ்ரஹிஜனவன் நீதானேயென்றபடி. எம்பரம்- சுவர்கஹாரத்தை, சாதிக்
கில்- ஸாயித்துக்கொள்ளுதை, கானேஸாயித்துக்கொள்ளுவதாகவென்றபடி. உற்று- நினைத்து, உறுகை. கி
ட்டுகை, இங்குநினைவைகூஷிக்கிறது, என்னை- உனக்கதிஹவாகம்தானெவென்னை, போர- போய்ப்படி,
என்னைச்சேராதேபின்னம் ஸம்ஸாரத்திலேபோம்படி தள்ளித்துவிட்டிட்டாயே, சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது-
சாதிக்கலுற்றாயாகில் விட்டுவிட்டாயல்லேயோவென்றபடி. ॥சா॥

நீ- ஜ்ஞாநஸக்திகளால் வரிவாஹிணர்ஹனாநீ, என்னை- கூஜ்ஞாநஸக்திகளில் வாஸரவயிபானவென்னை, போ
விட்டு- உன்பக்கல்நின்றும் தள்ளித்துவிட்டு, தாணவஹாநாதரித்து, புறம்போக்கல்- வைஹிவிர்ஹயத்திலே
போகைக்கு, உற்றால்- கூடுவவஸித்தால், அதாவது:— என்காயர்ஹாநானேசெய்வேனைப்பார்த்து நீயென்னையு
வெகூஷித்தாலென்றபடி. பின்னை- வஸ-ஸக்தியானநீ கூநாதரித்தபின்பு, யான்- கூஸகூஜனநான், ஆனைக்

மூ— ஆரைக்கொண்டேற்றையந்தோ வெனதென்பதென் யானெஞ்பதென்* தீரவிரும்புண்ட நீரதுபோல
வென்னுருயிரை* ஆரப்பருக வெனக்காராவமுதாணையே* ॥ரு॥

ஆ—(போரவிட்டிட்டு) உம்முடையபோரத்தை நான் நிவர்த்திக்கத்தவிர்ந்தால் அந்தபோரத்தைநீரே நிவர்த்தித்துக் கொள்ளலாகாதோவென்னில் நீயென்னைக்கைவிட்டுவெகுதித்தால் பின்னையாரைக்கொண்டேடத்தைச்செய்வது நானென்றேன்றுண்டோ என்னுடைதென்றேன்றுண்டோ அடையமுடிந்ததிரே; ஆனபின்பந்நிலைக்கேதுமான விரும்பு தாவந்திரும்படி நீரைப்பருகினப்போலேயுன்னைப்பிரிந்தவென்னுடைய வுதாவமெல்லாந்தீரும்படி

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பி தாழியாலே கீழ்பநாவாயித்த தம்முடைய வநந்ஸாணாவிலையை யாணைக்கொண்டி தாழியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவி தாழியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே கூகராய்முறையிட்டவ ரிப்பாட்டிலே யவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாத வாதர்கிலபத்தாலேகலங்கி யவ னும்முடையபோரத்தை நீரேநிவர்த்திக்கொள்ளுமென் றெண்ணிபிருக்கி றுனைகளங்கித்து விலவிக்கிறரென்றுகருத்து. போக்கலுற்றவி தாஞத்துக்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (நீ என்னையிதாழியால்) எனதி தாழிவாகாவுபத்துக்கு வாகாரவெகூபா வெளிஷமானவகர்கித்தாலே தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (நானிதாழியால்) அடையவென்றது- கூவுமுமென்றபடி. ஆனபின்பு எனக்கு நீயேசெய்தருளாயென்கிறத்தோடே யகபம். இரும்புண்டநீரென்கிறவிடத்தி லகர்வஹிஜாகர்த்தை யருளிச் செய்கிறார் (கூழிஷஜேதமானவென்று) தீரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (தாவந்தீரும்படி யென்று) என்னுயிரையாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தவி தாழியால்)

ஸ—கொண்டு- எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று வாஸ்மமாகநிர்தேசிக்கிறது- ஒருவராலுவெகநனலல்லது வாராஷாகர்வஹிஜியில்லையென்கிறகருத்தாலே இதுவாராலுவெகநனுக்கு ஹர்கிநியோவென்று உபாலம்ஹாஹிபராயெண நிர்தேசித்தபடி. எத்தை- எந்தவாராஷாகர்த்தை, அந்தே- அய்போ! ‘ஹாதேகம்ஸாணம்வ்ஜ’ என்றுவதிதேசித்தவுனக்கு கூஸாதணவென்வ்ராவாரங்கள் காயர்கராங்களென்று தாணுவதிதேசிக்கவேண்டுவதே என்றுகருத்து. ஆரைக்கொண்டேத்தை யென்கிறவயெர்கிபாலே மேல்சொல்லமாட்டாதே விஷணராகிறபடி. ஆதலால் கீ யாவதுமின்றிக்கே இருக்கிறது. ஆரைக்கொண்டேத்தவா யிப்பரிதன்று வாகு தாத்பர்ம். ஓருகாயர்ம் வாயிக்கமாட்டாதவளவேபோ, யானென்பதென்- நானென் கிறவஹாரவெது, எனதென்பதென்- என்னுதென்கிறவஹாரவெது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. கூஸாதணை நானென் ன்றுஞ்செப்பமாட்டாமையாலே உன்னையடையப்பெறாத ஸஹாஸாகூவாஹிபாலே என்னுடைய வா தாதீபங்களெல்லாம் முடியுமிறையென்றுகருத்து. தீர- தீநம்பி, கூழிஷம்வகர்த்தால்வந்த தாவந்திரும் படியென்கை. இரும்புண்ட- கயவாலேவீதமான, கூழிதவமான கபவாலேவீதமானவென்றபடி. நீரதுபோல- ஜலத்தைப்போல, அதுவென்றது வாயிக்கு, இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே யகபம், என்னுயிர்- என்னுடையஸ்ராவ்யமான வாதாவானது, ஆர்- ஸ்ராவ்ய, வரிவர்ணர்கமவஹநாஹவபொருமான வென்னுதாவானது என்றபடி. இவ்விடதநிலகாரம் வாகு வர்ணமாதல் விஹக்திவ்யுதயெநவுரு சாமைர்கி தீயையாதலாகக்கடவது. ஆர- தீவுமாம்படி, உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற வஸாவமெல்லாம்போய் வாவி தமாம்படியென்கை. பருக- வாநம்பண்ணும்படி. எனக்காராவமுதாணைப் என்கிறத்தோடு வஜலி வ்ராஹாரத்தால நாணுன்னைப் வாநம்பண்ணும்படியென்று தாத்பர்ம். இநம்புண்டநீரால் இநம்புக்கு வஸ ஹாவம்போமாப்போலே என்னுடைய வஸ்தாவம்போம்படி யுன்னைநான் கூநர்வஹிக்கும்படியாகவென்று வடு தாத்பர்ம், எனக்கு. கூகஸஹாவமெகாரவஹிகணவெனக்கு, ஆரா- ஆராததான. எத்தனைகாலமநர் வஹித்தாலும் தர்பியாராதபடியான வென்றபடி. அமுது- கூத்யமாக, நிரதிஸயபலஹ்ருமானவென்ற படி. ஆனப்- ஆனவனே, இதுவாஹிபராயவஸாவைராயநம், இது எனதென்பதென் யானென்பதெனனென்கிறத் தோடே வாவையிக்கிறது. யாத்ருஹிகமாகநீயேவந்து எனக்கித்தனைலஹாஹ்ருணைப்பேரலே யின்னங்குறையும் ॥ரு॥
நீயேசெய்தருளவேணுமென்றஹிபராயம்.

மூ— எனக்காராவமுதாயெனதாவியைபின்னுயிரை*மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்*

ஆ—யுன்னைப்பருகுவெனக்காராவமுதாஞய் இனிக்குறையும் நீபேசைத்தருளா? யென்கிறார். ॥நி॥

(எனக்காராவமுதாய்) வளநுய-ழிவவ-ழுணங்களினுலு முனக்கேற்க்குங் கோலமுலர்ப்பாலைக்கு மொருமாறுப்போலே எனக்குமொருமாயிருந்துவைத்தாயே யன்றியே யென்னுடைய வாசூகூயையு மென்னுடையவாதாவைவும் நிரவயிகமான வஹிநிவெஸத்தோடே மூஜித்தருளினீ பிராணையன்னைப்பொக டாதேகொள்ளா? யென்கிறார். ॥சு॥

இ—அமுதானையென்றது- கீ யாவதுமன்று, வம்வெஜி; அமுதானவனேயென்றபடி. பாட்டுக்குப் வரிதா தய-ழமருளிச்செய்கிறார் (இனிக்குறையுமிதாழியால்) மொஷம் வூஷும். ॥நி॥

ஆறும்பாட்டு.

அன்பாவென்னன்பே எனக்காராவமுதானையென்கிறவஷங்களுக்குத் தாதய-ழமருளிச்செய்கிறார் (மொ மருமாறுப்போலேயிதாழியால்) இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றது- நீஇருந்துவைத்தசாதுமன்றியே யென்றபடி. இருந்துவைத்தானென்கிறமவைத்தாலே கூஜிஜ-வணைச்சொல்லும்போது இருந்துவைத்தாயென் றுரவுமவமாம், எனதாவியையென்கிறதற்குத் தாதய-ழமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவாகூயையுமெ ன்று) வரானைம்ஜியவெஹாழிரவுவெவையான ரகூயையுமென்றபடி. மனக்காராமை மன்னியுண்டிட் டாயென்கிறதற்குத் தாதய-ழமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகஜிதாழியால்) இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்குத் தாதய-ழமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதாழியால்) பொகடாதேயென்றது- உவெகூஜியாதேயென்றபடி. இத் தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யவன்தம்மையுவெகூஜிக்கிறனை ழுங்கித்து நீயுவெகூஜித்தா லென்னு தாதீயங்ஙளெல்லாம் நஷ்டமாய்விடுமென்று விஜவித்தவரிப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுசாஜரத்தை யென்பக்க லேபண்ணி என்னைஜூத்தருளினீ இப்போதென்னையுவெகூஜிக்கை யுசிதமோபிராளை? என்று விஜவித் கிறரென்று வம்ஹகியும்வஜிவிதை. ॥சு॥

ஸ— புனக்காயா- புனத்திலிருக்கிற காயாவினுடைய, புனம்- வூவகூத்ரம், காயாளன்று கதவீ, வூவகூ தூயகயா கதரூஜூமமாயிருந்த வதவீகூவஜித்தினுடைய வென்றபடி. நிறத்த- காஜ்தியையுடையவனை, நிறத்தையுடையவன்- நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணனென்று வஷ்வஷம். புண்டரீகக்கண்ணன்- வூணரீகவிலொயநனை, கணிணென்கிறவிடத்தில் ணகாரவூ வம்ஹிதாயாம் டகாராதெஸ். செங்க னிவாயனக்கு- கரூணைவிம்பாயாரனைவனக்கு, ஏற்கும்- கநரூஜியைபாகாகிற்கிறவளான, "தரூயரீ மவயொவூதா"மென்கிறபடியே வளநுய-ழாவண்ணவளரீயுகாரூணரூபி கலயாணகுணங்களாலே கதரூ தவஷரூவெயான என்றபடி. கோல- கோலமாயிருக்கிற, கோலம்- வளநுய-ழம், வளநுய-ழாரூபமாயி ருக்கையன்றிக்கே வளநுய-ழமேவடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கிறவளான என்றபடி. மலர்பாவைக்கு- வூஷத்திலபெண்ணுக்கு, பாவை- வரகிமை, வரகிமைபோலே யதரூகவியெயவூஹாவெயான பெண் ணென்றபடி. வரவரீபரூஹவாவஜிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை. அன்பா- வெஹியானவனே, அ ன்பன்- வெஹீ, என்னன்பே- என்பக்கல் வெஹாமே, அன்பு- வெஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் வெஹியாயிருக்குமாப்போலே யென்பக்கலிலும் வெஹியாயிருக்கையன்றிக்கே யென்பக்கலில் வெஹாந் தாணைருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே? என்றபடி. ஓ! என்று விஷயாகிரயவெதாகும். இத்தனை வெஹியாயிருந்துவைற்றென்னையிங்கனே யுவெகூஜிகையுசிதமோபிரானே என்றுகருத்து. எனக்காராவ முதாய்- எனகது எத்தனைகாலுமநுஹவித்தாலும் தரூப்திபிறவாதவரூதிதாய், நிரதிகிரயவெஹாதரூணையென்றபடி. எனது- ஜீவமான, ஆவியை- பரூணனை, இது உவமகூர்ணம், பரூணம்ஜியவெஹாழிரவுவெவையான வென்னுடையவாகூயையென்றபடி. இன்- வெஹாதரூமான, உன் வரூஜ்ய உனக்குமிகவும்வெஹாதரூயான என்றபடி. உயிரை- என்னுதாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறதோடே கூகயம். மனக்கு- ஜநவூ க்கு, ஆராமை- ஆரானையாலே, எத்தனையநுஹவித்தாலு முன்னைநிநிவெஸாகிரயத்தாலே தரூப்திபிறவா மையாலே என்றபடி. மன்னி- வூரரூப், நிரதிரரூயவஷயரூபையென்றபடி. உண்டிட்டாய்- மூஜித்தருளினாய்,

மூ— புனக்காயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்* உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்
ணன்பேபோ* ॥கூ॥

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்ணன்பேயோ* நீலவரைபிண்டுபிறைகவ்விநிமிர்ந்தெறிப்பக்* கோல
லவராகமொன்றுப்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்* நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்

ஆ—(கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டிபக்கலிலும் ஸ்ரீஸகிப்பிராட்டிபகலிலும் பண்ணும்வ்யாசோ
வத்தை என்பக்கலிலேபண்ணிக்கொண்டு என்னைஸ்வீகரித்தருளின வுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ॥

ஏழாம்பாட்டு.

இ— நீலக்கடல்கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறவிங்களுக்குத் தாழ்வுமருளிச்செய்து
ரார் (பெரியபிராட்டியால்) நீசபாதீபவாதிங்களுக்குத் தாழ்வுமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸகிபிராட்டி
யால்) என்னன்பேயென்கிறதற்குத தாழ்வுமருளிசெய்கிறார் (என்பக்கலிலேயிராட்டியால்) விடுவேனோவென்
றது- இனிநானிழந்துபோகித்தானேபோவென்று ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே நீயென்னைபுவைகூடிய
தே யபேக்ஷிதமாதருள்வேணுமென்று தாம்சொல்லுகிறவந்தக்ஷணத்திலே தானேயவன்வர்க்காணைம்மயாலே மிக

ஈ— தாதிஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் வந்தஸம்பந்தமருளினானென்றபடி. இட்டாயென்று ஸ்வாமித்வமாத்ரமொழம். இனி-
ஹதம்வரம், உண்டொழியப்-நீ ஸ்ருஜித்துவிடவேணும், முன்பு ஸ்ருஜிக்கதெதாடங்கின நீ ஹதம்வரமுவைகூடி
யாதே ஸ்ருஜித்திடவேணுமென்றபடி. ॥சு॥

நீலக்கடல- நீயுமன்னஸ்வதந்த்ர்யத்தை, 'வ்ருத்தகுமாரியுபேஷாஸ்தி' என்கிறபடியே கர்ப்பதசையந
ஸயவடதலதர சாதகசுணிஸ்ருஷ்டிதலை ஸ்ரீவராஹாவதாரத்தாலே கவி
ரஞ்சனீயபடிநின்ற கோலவபஜாலவாவண்ணம் வரிதும்பி தாஹொமமாறப்போலே ஸ்வசரீரபூமான கூர்
மாணஸ்வத்தையென்றபடி. யதா- சாதகாரமாகையாலே நீயதந்தங்களையுடைத்தான கூர்மாணஸ்வதத்தையெ
ன்றபடி. ஸாகுவாயிஸ்வஸுஸோஸ்ரீ, கடைந்தாய்- 'ஸ்மேரமுகி வரிவரிஸ்கஸுமாலிலஹஸ்வஸ்ரஜ்ஞி' என்கிற
படியே பிராட்டிமுகங்கொக்காக தயிரம்பண்ணினவனே? நீலவரை- ஐந்தாநீயாவயமான்று, இரண்டுபிறை-
இரண்டுவாதாகவிலைகளை, கவ்வி- வாயிலேகவ்விக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவராஹனுடைய ஹம்ஸாயாஹஸ்த
வதானதொவிவராமென்ன ஸ்ருஜிச்செய்தபடி. நிமிர்ந்தது எழுந்திருந்தது, ஒப்ப- ஸஹஸ்ரம்மாம்படியாக, ஓந
நீயஸிவஸ்வ மிரண்டுவாதாகவிலைகளைக் கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தா லதுதன்திருமேனிக்கு ஸஹஸ்ர
ஸமாம்படியாகவென்று 'வடதாதபத்ர' ஸ்ரீவராஹாவதாரத்தை யாழ்வார் ஸ்வீகரித்துக்கதிஸயித்தாதாநாஸ்த்ர வ்ரதீவாஸுகா
ஸமாக ஸ்ருஜிச்செய்தாராயிற்று இதற்குக் கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறதேதாடேயர்யம். கோல- கதி
ஸ்ரேணீபதமான, கோலமென்று- அழகியது, வராகமென்றாய்- ஓந்வயஸுஷ்ணவராஹமாய், லோகத்தில்வர்
ஹம்போலன்றிகே கூபோகூதஸிவ்ருஷபவிருத்தவ்ருஷபாயாய் ஸவஸ்வபஜாதீபமாய் சஜாதஸ்ரவஸ்ரவாவாதி
லிலேஹவங்களையுடைத்தான ஸஹாவராஹனுபவதாரித்து என்றபடி. நிலம்- ஸ்ருஷ்டியை, கோட்டிடை- ஹம்
லையிலே, கோதி- ஹம்விஷ்ணு, இடையென்றுஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கும், கொண்ட- க்ருஹீத்தவனான, வராஹ
ணஸ்வத்திலேமூழ்கி யாஸுரித்தவனானவென்றபடி. எந்தாய்- ஓஸஸ்வாமிந், அப்படி ஸம்ஸாரஸஹஸ்ரத்தில்மு
ழுகிக்கிடந்த வென்னையுமிவ்வளவாக வுஜ்ஜீவித்தவனென்கிற நன்றியருத்து. கோல்- நீர்கிரபஸஸ்வபாவத்தாலே
யான, மலர்ப்பாவைக்கு- வாத்ஸல்யஸ்வபாவத்துக்கு, ஸ்வாமிநிவிஷயமான்பெண்ணுக்கு, ஸ்வாமிநிவிஷயமான்கைஜாதா ஸ்வீய-ஸ்ரஸ்ரீவ்ய்வொ
யிதன்' என்கிறபடியே வதூத்தில்வரிஜதும்பும் கரஸ்பர்சமும் ஸஸ்ருஹணீயமாய்க்கொண்
டொருபெண்ணைப்பரிணயித்தாப்போலேயிருக்கிற ஆகூதிக்குளென்றபடி. அன்பாகிய- ஹார்தமான, என்ன
ன்பே- என்பக்கலில்நேஹாதிஸயம், அவள்பக்கலுனக்குள்ள நேஹாதிஸயத்தாலே தஸ்ஸுடாகூவிஷயீகா
ரணமென்பக்கலும் நேஹாந்தாரைகரஸ்வீகரணப்போலே யிருகிறவ்மேனென்றபடி. ஓன்று
ஸ்ரீவாதிஸயமுடைத்தாகை, என்பக்கலித்தனை நேஹமியாயிருந்தவுன்னை யிணியிழந்துவிடலோ என்றுகருத்
தை. உன்னை- இப்படிபிராட்டிபக்கல் வீதிபண்ணுமாப்போலே என்பக்கல்வீதிபண்ணாநின்ற உன்னை, பெற்
ற- அடைந்துவைத்தது, தாதாஸஸ்வாரூபாநுரூபமாகக் கிட்டியிருந்துவைத்து என்றபடி. இனி- நீஸ

மூ— போக்குவனே* ॥ எ ॥

பெற்றினிப்போக்குவானேலுன்னையென்றனிப்பேருயிரை* உற்றவிருவினையாயுபிராய்ப்பயனுபலவாய்*
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறுய்த்தூற்றிற்புக்கு* முற்றக்கரந்தானித்தாயென்முகற்றனிவிதனேயோ॥ அ॥

ஆ—(பெற்றினி) வேணுவாவாரவெகுசி தகுவஹுமலாகுபுவுதநகுசிவஹுமலாபோவகுரண வருஷ்பதி
வவசிஜமதனகாரணமாய் வவசிஜமகுகாரணமாய் வலிவெசிராஷ்டிருஞுபிநுக்கிற விருப்பையுடைய
வெனக்குக்காட்டிக்தந்தருளி யெனக்கு யாரகுணபிநுத்தவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனென்கிறார். ॥ அ॥

வுதாசிராய் வங்கி இப்பாட்டிலே பிரிவினாலுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று பரிவுகிற்கிறாரென்று
வாஹுகியும்வரிவிணை. ॥ எ ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இ— இருவினையாயென்கிறதற்குத் தாதுபசுமருளிச்செய்கிறார் (வேணுதாழியால்) உயிரையென்கிறதற்குத்
தாதுயசுமருளிச்செய்கிறார் (தகுவஹுமதாழியால்) பயனுபலவாயா என்கிறதற்குத் தாதுபசுமருளிச்செய்கி
றார் (குசிசுவஹு என்று) முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறுயென்கிறதற்குத் தாதுயசுமருளிச்செய்கிறார்
(மோமெதாழியால்) குழசுவ தகுவஹுஹ வெதநஸ குழசுவஹுமோமோவகுரணவெஹு கிஆஉ; வரிஷ்பதி
ஸவைந மோமுஷ்டாநமோமுயொழசுவணா, முதல்தனிவித்தேயென்கிறதற்குத் தாதுயசுமருளிச்செய்கி
றார் (வவசிஜமகுகாரணமாயென்று) தூற்றிலிதாழிக்குத் தாதுபசுமருளிச்செய்கிறார் (வலிவெசுரிதாழி
யால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல்போலே யெண்டகதல்வீதியணைன வுன்னையினி
பிழக்கவோவென்று வரிவுவித்தவரிப்பாட்டிலே வவசிஜமதுமோதாவாகையாலே யொருவர்க்கும் காண்கை
க்குமகுணல்லாத வுன்னை நிரதிசயமான சாநவலுத்தாநத்தாலே வாக்ஷாகுகரித்த நாமவிக்கப்பிறற்று வை
ற்றினியிழக்கவோவென்று வரிவுவிக்கிறாரென்று வாஹுகியும்வரிவிணை. என்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்
குத் தாதுயசுமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குயாரகுணபிநுத்தவெனறு) ॥ அ॥

ஈ— வவரோதவுனைபின்பு, போக்குவனே- நானிழந்துபோமித்தனையோ, வொரவுவாம்மோமுஷ்டாநமவமுண்
றிக்கேயிழந்துவிடுமித்தனையோவென்றபடி. ॥ எ ॥

உற்ற- வுபரிசுத்தகான, கெடுதலுதலைவிடாதே வாவைம்யித்துக்கொண்டிருக்கிறதான வென்றபடி.
இரு- வேணுவாவாரவெண ஜிவியமான, வினையாய்- குசிசுமாய், குழசுங்களுடைய வஸதாவஸ்தாழிகள்
வாயீநங்களாம்படி யத்தைத்தனைக் கவ்யுயக்வஸிஜவிமொஷணமாக வடையவலையென்றபடி. உபிராய்- கு
ழசுவஹுமோகுகாவாயிருக்கிற வாதாவாய், பயனபலவையாய்- வரிவுனைவையெல்லாமாய்- வாவைரோவாரவி
வெண குழசுவமாயிருந்துள்ள வவசிஜமமாயென்றபடி. கதவுரீரகுணவென்னை. முற்ற உகுதாநகுதவ
ஜவவதாயசுரவிவமாயிருக்கிற, இம்மூவுலகும்- இந்தவிதரவ்யகுரூபமாயிருக்கிற, பெருந்தூறும் ஜமோ
காகாரமாஜமாய், இந்த திரவ்யகாகாரத்தில்நின்றும் தம்மையவனின்று யெடுத்துவிடாதவுபத்தா
லேயித்தைத் தூறுக்கிவெறுக்கிறார், கதவுரீரகுணவென்றபடி. தூற்றில்- தூறுக்குள்ளே, வெதநர்க்கு உ
வாமானவிந்த ஜமத்தாகிற தூறுக்குள்ளேயென்றபடி. புக்கு- உரவிஷ்டனுப், முற்ற வவசிஜவுகாரத்தா
லும், வாரவிவரவண விரோதிகளெல்லாத்தாலுமென்றபடி. கரந்து- வஸ்துகுஷமவிதனுப், உமசுதா
யொழுணையென்றபடி. ஒளித்தாய்- 'கம்உசுதசுமசும்மதுஜ நவுரவிஷ்டோ' மென்கிறபடியே யொருவருக்குந்
தெரியாதபடி மறைந்திருக்கிறவனே, என்- என்னுடையவனை, இப்படிநீ உஉசுமசுனையிருக்கு மிருப்பை
யுங்கூட வெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவனை வென்றபடி. முதல்- வுயாசமான, தனிவித்தே- சுவிதீ
யொவாஜநகாரணமே, வித்து- வீஜ, நிரதிகாகாரவஹிதமான ஜமஉவாஉநகாரணமே யென்றபடி.
ஓன்றது உஉவோதீயத்தாலே முறையிடுகிறபடி. என்- எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறத்தோடேயு
யம், தனி- சுவிதீயமான, நிரவெதமானவென்றபடி. பேருயிரை- பெரியவாதாவான, சுவரிவெஉமான
யாரகுமானவென்றபடி. கதவுதஸஐவஹுணாவிஷ்டாநத்தாலே எனக்கு யாரகுணனென்று வடாயசும்,
உன்னை- நிரதிசயவொராவஷாயசுரவனை வுன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, வொவியவஸம்மஷ
க்தனாலே கிட்டியநாவவித்து என்றபடி. இனி- இப்படி நீயெனக்கு வவஹுதனுயிருந்தபின்பு, போக்குவனே-

மூ—முகற்றனிவித்தேயோ முழுமூலைகதிக்கெல்லாப* முதற்றனியுன்னேயுன்னெயினாலன்வந்து* கூடுவன்
காயான் முகற்றனியங்குமிங்கும்முழுமுற்றுவாழ்பழாய்*முதற்றனிசூழ்நதகன்ஞாலத்துயர்க்கழுவிவிடோ

அ—(முகற்றனி) நான் ஜமதாகாரணபிருக்கிறவிருபடைகளுமாகில் இனி மற்றவைகளுமெனனென்னில்;
எனக்கதுவமைபாது; நீ ஜமதாகாரணபிருக்கிறவிருபடைகளுமன்றிமே யிவற்றிலொடாருகலப்பின்றியே திருநாட்டி

ஏண்பதாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ச்சொன்னஜமகாரணங்களையும் ஜமதாகாரவிபரீதங்களையுமே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லிக்கூப்
பிடுகை யவரமகமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (நானி ஏதிபால) உன்னுடைய ஜமதாகாரவிபரீத
காரணமெனக்கமைய,தென்னைக்காக வநாவதரிக்கிறதாகையாலே வரம கமென்றதாயிற்று. முதலத்த
னியுன்னேயென்று ஜமகாரணகாரிவிபரீத வெவிஷண வநாவதரித்துவைத்து மேன்றிரா வவதரமாக உன்
னேயென்று நிரவதரித்தவிந்தவநாவதரத்திற்குத் தாதபரமருளிசெய்கிறார் (அதுவனக்கமயாதி தாதி
யால்) இரண்டாந்தரமுன்னேயென்றது- விடியவிரவடைமெனபோகாதது. யதா- முதற்றனியுன்னேயென்
றவநாவதரம் அன்றினன்றிறாவதரத்தை யபாரமார்த்தமாக்கொண்டு தவாகாரதாதபரஞ் சொல்லுகிறாரென்ற

மா—நாளிழந்தபோகாவா, யென்பக்கல் உபயெசெய்தநளாபோ பிராணனையன்று வாள் கவிக்கிறபடி. ॥அ॥

மூழு- முழுமனை, வகாரவரமும்விகாரமாகாதே வசிணரமானவென்றபடி. இதுவவாவஹிசமான
மூவுலகிலேயவதிக்கிறது, மூவுலகாதிக்கெல்லாம்- ஜமதாக்நயம்முதலான வகாலவதாசரங்களுக்கும், ஜமதாக்
நயம்முதலான மற்றுமுள்ள வரிகாலிகாடாயவங்களுக்கும் தாதாவாரணங்களாகதுமென்றபடி. முறபடமு
மூவென்றது- ஓராருலகங்களிலே வகாலவதாரமும் விடாதேயென்றபடி. பின்பெல்லாமென்றது- காலங்
களிலும் தசாவாரணங்களிலும் ஓரொன்றும்விடாதேயென்றபடி. முதல்- வராகாரணமான, கதா-காரா
ரணமானவென்றபடி. தனி- சுவிதீயமான, வகாகாயாதவாதிரமவகாமான வென்றபடி. வித்தே- உவா
தாகாரணமாகிதனே, தீவிபகாரணமுமாயிருக்கிறவனேயென்று வடுகாதபரா, அங்குமிங்கும்- காலா
தவிசாவதெசத்திலும் காலாதேசாவதெசத்திலும், முழுமுற்று- முழுமாணை வகாலவதாசரங்களையும், கா
லாதவிசாவதெசவகிகளாய் வகாலவதாரமாகாதே வசிணரங்களான வராவராதகவ
லாடகாடக்கசளையுமென்றபடி. உறு- வாசிசயாகிற்கிற, வாவிபாகிற்கிறவென்றபடி. முதல்- ஜமதாக்நய
காயா வராகாரணமான, தனி- உவாதாரவிகமான, வாழ்- வாழ்ச்சிக்குமதான, காயகாரணாதி
ரவிவிணாசத்தலே வெகநர்க்குவகரித்து லாமவிகாகாலாவங்களாய முண்டாக்குமதானவென்றபடி
பாழாய் சரவவராகாயய்பாழென்று வவவாசரமாப் மேல்காலாதிக்குவியாபகமான நிலத்தக்குப்
போகைபாவிங்து காயகாரணாதிவிணாசத்வெந வெகநர்க்து லாமவிகாகாலவவாவெயாகிநி
டாதக்கடவ சரவவராகாயகளைச்சொல்லுகிறது, தவாரீரகளெயன்றபடி முதல்- வராகாமான, நிபதா
காலாதிகாலாதிபாசரீரதாபா வராகாயிலக்காட்டில் வராகாமானவென்றபடி. தனி- சுவிசுவாவாவவாவ
தாபா உவாதாரவிகமான, இது ஜீவகாலத்துக்குவிசேஷணம், சூழ்ந்த- வராகாயகாராகாதவவாவ
ங்களை யதிகமாகிகாலாதாந்தாலே வாவரித்த, அகன்ற- நிபக்கவாதெசத்திலே விவாதமாப், ஆழ்ந்
த- சாயங்வாதெசத்திலே வாவதமாய், உயர்ந்த- உவாபகவாதெசத்திலே விவாதமான, யதிகமாகாலா
தாரவாதிக்குகளிலும் வாவடமானவென்ற வடுகாதபரா, முடிவினி- முடிநிலில்லாத வவாதிசா
நிசுமானஜீவகாலத்தை காவாயகிவிதவராகாரமாக வடைபவமேனவென்றபடி. இவ்விடத்திலும் வராயதி
வாதாநதிலும் ஓன்றது உபாவாகிசாபத்தாலே யாகாதாகப்பண்ணுகிறபடி. முதல்- இப்படி ஜமதாகாரண
காலத்தாலும் தவாரீரகாலத்தாலும் வராயாலனான, தனி- நிரவதிகனான, உன்னை ஜமதாக்நயாதிசாத
னன் வன்னை இதற்குக் காரணமென்றத்தேடி யாகாபம், உன்னை- இதுவிபரீதவிசாவதிணா, உன்னைக-
ஜமவரீரகளிருக்கிற வாகாரமன்றிக்கே உன்னவாயாரணாகாரவிபரீதாரமென்றபடி. அதாவது:—
காவராகாதவாலாயாரண திவராதிவெவதிவதிணாயாய சரவதீவரிஜநவிபரீதாரமெய்கைகாரன். மலா
தவிவதிவிகிவரிசி யிகனான வன்னைக்காணப்பெறாமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிறகாண், எனகாள்-
வந்தகாளிலே, வந்த- திருவாணசாகாரத்தில்வின்று முன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவராமத்திலேவந்

மூ—சூழ்ந்தகன்றுழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில்பெரும்பாழேபோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரியபரமன்மலர்ச்சோதியோ* சூழ்

ஆ—லை நீபாயிருக்குமிருப்பைக்காண் வேணுமென்கிறார். ॥கூ॥

(சூழ்ந்தகன்று) இப்படியெம்பெருமானுக்கு மறுத்தருளவொண்ணாதபடி பிராட்டிதிருவாணையையுந் தன்திருவாணையையுமிட்டு நிஷேதியித்துக்கொண்டாதல்லாலை கூப்பிடுமளவில தாம் நாமாயித்தபடியே எம்பெருமானுமிழந்தருளவணைக்கண்டு ஆஹாஹாஹாஹாவென்னல்லாவற்றையும் வ்யாவர்த்தனைக்காட்டிலும் பெரிதானஅதிலுபரூஹிக்குந் அத்தையும் வ்யாவர்த்தனத்திலும்பெரிதான ஆகாதீவரகும் அதிலும்பெரிதான வுன்னுடையவுகூடஜூராமத்துக்கும் கூதாவாயிருந்தீ

இ—ன்னவுமாய். எங்ஙனேவந்துகூடினவனென்கிறதற்குத் தாதயர்பருளிசெய்கிறார் (காணவேணுமென்னு) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.*

இப்படி சூதர்ராய்க்கூப்பிடாநிற்கிற விவரிபபாட்டிலே என்னவாவரச்சூழ்ந்தாயென்று வாஞ்ஞாஷிப்பதெந்தனேயென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியம்பெருமானுக்கிதாஹிபால்) மறுத்தருளயென்றது. இவரவெகுகி சஞ்செய்யாதிருந்தருளவென்றபடி. தாம் நினைாயித்தபடியேயென்றது- தம்மையப்போதே நிருநாட்டிலேனழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போம்படியர்கவேயென்றபடி.. எழுந்தருளவென்றது- தமக்குதகாகூஷணத்திலே வாயஜூவுரூஹாநம்பண்ணுவதாக வாங்கவுத்தாதவாஹிகாமணத்தையும் வாஹாஹிபபிதத்துக்கொண்டு வாவவாயாரண ஹிவ்ரஹிவஹவ்ருஷணாயய நியஷீவாரிஜநவ்ரூநவிஸிஷ்டனென தன்னேவுகாஸிப்பித்தொரு ஹிவ்ருஹிம்ஹவ்ருஹிஸ ஹாஹிஸிஷ்டுப்க்கொண்டு வாஞ்ஞாபஞ்செய்தருளயென்றபடி கண்டுள்ளிறதறகு நினாவாகூராஜதகில கீ யையோடேயகபம். சூழ்ந்தகன்றுழ்ந்தி தாஹிக்குத் தாதயர்பருளிச்செய்கிறார் (நினஹி தாஹியால்) பெரும்பாழேயென்கிறதற்குத தாதய-ர்பருளிச்செய்கிறார் (அவைத்திற்காட்டிலும் தாஹியால்) மூதீயவாஹத்துக்குத் தாதயர்பருளிச்செய்கிறார் (அத்தையுமவ்யாவர்த்திதாஹியால) தாதீயவாஹத்துக்குத் தாதயர்பருளிச்செய்கிறார் (அதிலும்பெரிதானவுன்னுடையவி தாஹியால்) வாங்கவுஜூராமத்துக்குமென்றது- வாங்கவுபியாஹாஜூராமத்துக்குமென்றபடி. யஜ-ர்வேதிஜூராமத்துக்குளன்கை, கூதாவர்பென்றது- சுவ்யாயக்வஹிஸவிஸ்ருஷ்டாஹுதிசனேயென்றபடி. வாயஜ-ர்வேதிஜூராமத்தைக்குறித்து வாஞ்ஞாபஞ்செய்தருளினகாலத்தில வ்ருஹிஸமன்றிதே, வாஜூராமவெதரவாஜஹ ஹிவ்யாரீரகுமென்றிதே நியமவஹிஜாஜமத்தி லீஸ்வரனுக்ஷணமருளிச்செய்தது, வாகூராதியையும் ஆகூராதானவையும்பற்ற வீஸ்வரனுக்காதீகுமுண்டேயாகிலும வஸ்ருஷ்ணவாஹிஸஷ்டத்துக்கு விஸ்ருஷ்டவாஹிஸஷ்டத்தோடு வாஸாதாரயிகாரணத்தி லவ்யக்வஹிஜகுமே வாமயாஜநப்ராகையா லிங்கவைற்றைப்பற்றவு மவ்யக்வஹிஜவிஸ்ருஷ்டகு

ஸ—து, கூடினவன- கிட்டியபரமவஹிக்கடபுகிறன். ॥கூ॥

சூழ்ந்த- ஆஹாஹாஹாஹாஹிவ்ருகாயர்ங்களை எல்லாம்வ்யாவர்த்தி, அகன்று- விஷ்ருகமாய், சூழ்ந்த- ஆயிரூஹாஜூராமிகுமவ்யாவர்த்து, உயாநத- உள்ளர்வாஹ்ருஹிஸத்திலும் வ்யாவ்ருமாயிருந்ததான, முடிவில்- முடிவிலாததான, வ்ருஹிவதமாஸமிலாததானவென்றபடி. பெரும்- பெரியதான, சுவாரிஹிணமானவென்றபடி, கீழ்கியர்மஹிவாரிஹிஸங்களிலே வ்யாவர்தாதுருவசால்லிறது, இங்கந்தவ்யாவர்த்திபினுடைய சுவவிஸேஷஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே வாநபாக்ஷியிலலே. இங்குவாகூராதிக்கு ஸாஸ்ர-ர்ஹிஸத்திலே வ்யாவர்திசானனது கிபர்மபரிபாரிஹிஸங்களிலப்போலே யநயவ்ருஹிவிஸேஷமான வ்யாவர்திசான்னபடியன்று வ்யாவர்தாதுருஞ்சொன்னபடி. 'கதிஸர்வாஸாஸ்தா' தென்னுமிடத்திலே ஸாஸ்ர-ர்ஹிஸாஹாஸவிஸ்ருஹிஸ்ருதவ்ருஹிஸமாயிறே வாகூராயிருப்பது, பாழே- வெதபர்க்கு வெளாமஹிஸாகூடவிஸேயகதடவஸிலமான ஆகூராகூராயை யவ்யக்வஹிஜவிஸேஷணமாகவுடைபவதனே, சூழ்ந்த- ஆந்தவாகூராயும் யஜ-ர்வேதிஜூராமாரா வ்யாவர்திதது, அதனில்- அந்தாகூராயிற்காட்டிலே, பெரிய- வ்ருஹிததான, யஜ-ர்வேதிஜூராமாரா திதவ்ருஹிஸாகூராயையும் வ்யாவர்திக்னையாலே விஸேஷணவென்றபடி. பர- உகூருஷ்டமான, சுதர்-ர்சுவேதாகூராஜூவாதி ஸாகிதயா வாகூராயிற்காட்டி லுகூருஷ்டமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, ஜூராமாரூவாரவிஸேஷமானவென்றபடி. இங்கு ஸாஸ்ராந்தரத்திலே வாஸ்யதியாரநகாராமாஹாரீ, மலர்ச்சோதி- விகாஸவாவஸேஷமான ஜூராமவர்மஸேயையுடையதான. ஆகூராதிகுமே, வாவாஸ்வாதிகாஹாதிகுத்தை யவ்யக்வஹிஜவிஸேஷணமாக வுடையவனே,

மூ—ந்தனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே* ॥ஔ॥
அவாவறச்சூழரிணயையயனேயரனேயலற்றி*

ஆ—அந்தவுங்கலுஜூநத்திற்காட்டிலும்பெரிதாயிருந்தவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி அந்தஜமதக்நி ஸனைபடியன்றியே நீயானபடியேவந்துசூழ்ந்தாய், என்னுடையஜென்மாயமுமொருபடியேமுடிந்ததென்கிறார். ॥
(அவாவறச்சூழரிணயை) வுஹஸ்ரஜூதிவஸவர்தாக்களுக்கும் சுதபாதஜலநிதிணப் வஜ்ஜ்ரஹஸ்தனும்

இ— தாதேமே விலக்ஷணமென்னக்குறையில்லையிறே! சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவாவற என்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (அந்தவுங்கலுஜூ தூதியால்) வுங்கலுஜூநத்திற்காட்டிலும் பெரியதென்றது- சுதி ஸயொக்தி, இதில் சுதயர்வஸிஜாயர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தஜமதக்நிஸனி தூதியால்) பாட்டுக்குப் வரஸிதாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஜென்மாயமுமி தூதியால்) முடிந்ததேயென்றது- நிறைவேறித் தென்றபடி. இவ்வர்வஸம்ஹாரவ்ருத்தாந்த விக்திநுவாய்மொழிக்கு வஜ்ராயுஜூவுதக்ஷமென்கிற மஹர்ஷி வசனம் தாதிவாதூயமென்றதாயிற்று. ॥ஐ॥

நிகமனம்.

அபீனயரனேயென்கிறதற்குத் தாதுயர்மருளிச்செய்கிறார் (வுஹஸ்தூதியால்) அபீனயரனேயென்று வுதுதிஜம்பயத்தில் பிறஷ்டரான வுஹஸ்ரஜூர்களையெடுத்தது, பிறஷ்டவதாஸ்ரயர்தாதாணஜூவெந வஸ்யர்வதாஸ்யர்ங்களுக்கு மதாசார்யனென்று வஜ்ஞப்திக்கையிலே தாதுயர்மென்றுகருத்து, அவாவறச்சூ ழென்று வரிவஸ்ணர்வாயஜூவுதக்ஷஞ் சொல்லுகிறவிதி லஸயர்வஸிஜங்களான வுஹயவர்தூநீகுகூவாழ் களை யருளிச்செய்கிறார் (வுஜஸ்தூதியால்) அபீனயரனேயென்கிறவிடத்தில் மீயாவிஹதியொழஞ்சொல்

மா— யென்றபடி. சூழ்ந்து- அந்தஜ்ஞாதுதுகூத்தையும் வ்யாவர்த்தித்து, அதனில்ப்பெரிய- வுவாநஸ்தாயகஜூ தெ' என்றிருக்கிற ஜ்ஞாதுவஜ்ஞாவில்க்காட்டில்ப் பெரியதான, அதற்குங்கூட நிவர்தாஹகமாய்க்கொண்டு விஹாவானவென்றபடி, சுடர்- வ்ருஹாரஸ்வமான, ஞானின்பமே- ஜ்ஞாநாநந்தமே, இன்பம்- சுநந்தம், சுநந்தரஸ்வமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. 'தகுமாணவாராகுவாதயுவதெஜஸ்' என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்தை யவ்யபிசரிவிஸேஷணமாகவுடையவனே யென்றபடி. இங்குவாஜந்தோறும் ஓஎன்றது 'ஹாவஹாவ ஹாவ', என்று ஜ்ஞானநிஷ்க்குமாப்போலே வரஸிவரவர்ஷாயர்தாஹத்தாலே வளநிவரநந வர நிஷ்க்கிறவென்றபடி, சூழ்ந்து- உன்னுடைய யதர்தஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தையும்வ்யாவர்த்தித்து, அதனில்- அந்தஜ்ஞா நத்திற்காட்டில், பெரிய- பெரியதான, அத்தைவ்யாவர்த்தித்துக்கொண்டத்தோடு வஸமாயிருக்கிறவளவன்றிக் கே அதெல்லாமொருஸொஷ்டமாம்படி தவிதாவ்யதிகரமானவென்றபடி, என்னவா- என்னுடையஉஜ் கவிணையானது, அவாவென்றுஉஜ்கணை, அற- அற்றுப்போம்படி, கவிவக்ஷிதவர்தாலே ஸாதுஸாம்ப ர்தியென்கை, சூழ்ந்தாயே- வ்யாவர்த்தித்தாயே, கவர்ஜிதாநந்தரஸ்வரூபவுணை வுன்னுள்ளே நானர்தகவாஸரா ஸங்கர்வதிக உஜ்ஜாதவஜ்ஜாவில்க்காட்டில்ப் பெரியதான, அதற்குங்கூட நிவர்தாஹகமாய்க்கொண்டு விஹாவானவென்றபடி, சுடர்- வ்ருஹாரஸ்வமான, ஞானின்பமே- ஜ்ஞாநாநந்தமே, இன்பம்- சுநந்தம், சுநந்தரஸ்வமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. 'தகுமாணவாராகுவாதயுவதெஜஸ்' என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்தை யவ்யபிசரிவிஸேஷணமாகவுடையவனே யென்றபடி. இங்குவாஜந்தோறும் ஓஎன்றது 'ஹாவஹாவ ஹாவ', என்று ஜ்ஞானநிஷ்க்குமாப்போலே வரஸிவரவர்ஷாயர

மூ— அவாவற்றுவீடுபெற்றகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* அவாவிலந்தாதிகளாயிரையாயிரமும்முடிந்த*
வவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே* ॥கச॥

திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—நீகளுப் கூநவயிகூகிழயாவஂவெய்ப கூலுணமாணநியிபாயவூராகூ தவ்வாவாயாணஞிவ்ரூஞிவ
ஹஞிஷணாயாய உவிஷீவாஞிஜ நவ்ரூ நவிஞி ஊறுபிறந்த வெம்பெருமானே யலற்றிபவாவற்று நிரவதி
வவூர திவ்யகராயவனைப்பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வவாவிலந்தாதிகளா விலையாயிரமும் அவ
ற்றிலே தம்முடையவவெகூஞி தம்பெற்று விடாய்தீர்ந்த பத்திவற்றையறிந்தார் பிறந்துவைத்தே அயர்வறும
மரர்களுக்கும் மேல்ப்பட்டாரென்கிறார். ॥கக॥

ஆறுயிரப்படிமுற்றிற்று.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—விற்றுகையாலே அரிபையென்கிறவிடத்திலே நிதர்விஹஞிகியோமம் விவகூஞிதமென்று நினைத்தருளிச்செ
ய்கிறார் (கூவூராகூவெதகூராஞியால்) வீடுபெற்றனென்கிறதற்குத் தாதுயஂமருளிச்செய்கிறார் (நிரவெதகூராஞியா
ல்) இவையாயிரமுமென்கிறதற்கு அவாவிலந்தாதிகளாலென்று கிழோடேயஂயம். இவையாயிரமும் அவாவி
லந்தாதிகளுண்டாய்ற்றினவென்று தாதுயஂம். இபபத்திலென்கிறவிடத்தி விஷஂஸவூஞ்துக்குத் தாதுயஂமருளிச்
செய்கிறார் (அவற்றிலேயி கூராஞியால்) பிறந்தாருயர்ந்தேயென்கிறதற்குத் தாதுயஂமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்
துவைத்தேயி கூராஞியால்) ॥கக॥

ஈ—வரிவடிணஂமாக வநஂஹவிக்கவேணுமென்கிறவுகூணாகிஸபத்தாலே நிரவதிமாகக்கூப்பிட்டு, அவா
வற்று, அந்தவுகூகிணைதீர்ந்து "விரவூவடிணஂஃவஂஜஜி நாரயஂ" என்கிறபடியே தம்முடைய ஜ்ஞா
ரயமிப்போது வரிவடிணஂமாகையாலே ஸாதெஞாகுணாரயென்றபடி. வீடு— தொகூத்தை, வழுவூர
திவ்யகநிவ்ருதிவடிவகஂமாக நிரவயிகஜஹாநநு வூஹாநஂஹவத்தை என்றபடி. பெற்ற— அடைந்த,
வரான, குருகூர்ச்சடகோபன்— திருநகரிக்கு நிவாஹகராணவாழ்வாரென்றபடி. சொன்ன— அருளிச்செப்
பதான, இவையாயிரமும்— இத்திப்பாட்டுக்களாயிரமும், அவாவிலந்தாதிகளால்— அவாவில்ப்பிறந்தவையானவ
ற்றிரவடிவவஸநஂங்களால். "அவா என்று கூதயாவகி, வாழுவஂராஷவிஷபநிரவயிகஜீகி என்றபடி.
உள்ளடங்காதபடி நிரவயிகமான வாழுவஂராஷவிஷவஜீகியாலே "ஸொகஃவிஸ்ராகஜ்ஞாஹதஃ" என்கிறகண
க்கிலே வரிவாஹங்களாய்க்கொண்டுபிறந்தவையாய் கூறவிரவடிவங்களான வஸநஂங்களாலே என்றபடி.
இது காரகக்ரியாவதம். இப்பாட்டுக்களாயிரமும் வாழுவஂராஷவிஷபநிரவயிகஜீகி வரிவாஹங்க
ளாய்ப்பிறந்த வஸநஂங்களாலேயுண்டானவைவெயன்று வாகூயகாதபஂம். ஆகலாலிவைபவயூஹதவூராஜா
ணஜாமிகளாய் வஜ்ஃவாழுவாசநிவிதராஜகுகதிங்களாகையாலே வாழுவஂராஷவாணகுருவிஸஷமித்த
கூரவிகராய், ஜஞாகூஞாக்குருக்கவஸ்ரூவாவதெபங்களென்று வாழுதாதபஂம். முழுந்தவவாயில்— சுநி
தீலான உகூகவிணையில், முழுந்தது— சுநிதமானது, கீழ்ப்பலவிடங்களி லுண்டானவுகூவிணைகள்பாலன்றி
க்கே யிதுக்குமேலுகூகணிகவேண்டாதே உதாகரணத்திலே வரிவடிணஂஃவாயவாஜ்யஂ காரயமாம்படி
யதாஸுடமாய்ப்வரிணஜித்த ஒரிஹாஸுகவிணையிலேயென்றபடி. தாஜ்யஸாகவிணையில்ப்பிறந்ததான
என்னுக, தயாவியொதுகூனாவரிவாஹமாய்ப்பிறந்ததான என்று தாதுயஂம். அந்தாதி— கூறவிரவ
மான, இப்பத்து— இத்ஸபகத்தை, அறிந்தார்— அறிந்தவர்கள், கூயஃஜ்ஞாநவயஂகமாக வஹ்ரவித்தவர்க
ளென்றபடி. உயர்ந்தேபிறந்தார்— உதகராயேபிறந்தவர்கள், நிதர்ஹ ரூபிகளிர்க்காட்டி ஸ்ரூயிகமான மெவ
லஸநத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டே பிறந்தவர்களென்றபடி. உயர்ந்தே என்கிறவிடத்தில் கூவயாரணத்
தாழ்பிறந்து, சிலநாளோக்குப்பின்பன்றிக்கே "ரூபிவடாகூஜிணையுஸவைஸஃ வூஸவிதாஜமகாதஜ்ஞ" என்
கிறதுணைக்கிலேபிறக்கச்செய்தேயே மிவ்வைலவத்தையுடையராய்க்கொண்டு பிறந்தவர்களென்றபடி, இத்திரு
வாய்மொழியஹ்ருவிக்கத்தட வகூயாரணதசிஷஹவரி ரூஹகாஜத்திலேதானே ஸாரணயஃவைதிகளுக்கு நிதர்
ஹரூபிரிளிர்காட்டிலு நிதயஂவ்யதகராயிருக்கையாகிற ஒஜளஜ்ஞாநத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டே

மகடூவகரித்தருளின ஷஹாவை ரஷர்களென்று திருவுள்ளம். 1கக1

மகிம்வுஜ் ஹுமுவிஷ ஷிவஷுமாகாஷுஷுமஹம் ஹஜஷுஹிஷ்ஷ்ரூஷாவம் விவியஹஜநஷுக்ரியதிஹ । ஹமிஷுதீ
ஷ்ரைம்ஷுஷுமம்ஷ விஷயகூதா தாஷுமஷிமாஷுஷுஷுவாதஷ்ஷூம் ஹஷுஷுஷணிஷுவஷ்நஜஷ்நிஷயஷ்ஜம் ॥ ஜமுமைய
ஷுஷுநஷ்கும்வா ஷுமணிவஷ்ஹணிகிவுஷுக்ரிபாஷ்டவஷுவஸீ வுஷுவுஷுவுஷுஜநவிகு ஹஷுஜஷுதிஷுஷுஹிஷாஜநய
நுஷுதிஷ்நாஷுஜ । ஜீபாஷுஷாசஷுஷுஷுஷுகுஷ்ஷுயநஷுஷுயநுஷுமஷுஜிஷுஷுவகமுஷு ஹிஷுயம்ஸ்ரீமுமநாஷுயா. நிமுஷுஜஷுஜி।
யெம் வஷ்ருணஷ்வும்ஷுஷ்.,யதீஷுஷ்ஷ்ஷ் ॥

இநபத்திலொடாயிரப்படி முற்றிற்று.

ஜுஷுநவிஷுவாஷுஷுஷ்ஷுநஷுமஷுஷுயவியெஸ்ரீஜிஷுஜஷுஷாஷுஷுஷ்ஷுநஷ்ஜஷுஹாஷுஷுஜிஷுகாயநஜிஃ

ஸ்ரீஃ.

ஷுஜிஷுவோவநிஷுதாதயஷ்ரதாவஷுஜிஃ.

(முனியேநான்முகனை.)

வைஹாஸாஷ்ஃவ்ருவெஸாஜ்ஜுஷுநியிஷுஷ்தயாவஷுஜ்ஜிஸாஜ்ஜுவ்யுஹாவாஸ

ஜிவ்யுஸ்ரீவிஷ்ருஷுகுஷுவாஷுஷுவிஷுமதநுஷ்தயாzதாவுஷுவீபஜ்ஜிஷுஷுஹாவாஸ ।

ஷுவுஷுவாயஷ்ஷுகுஷுஹிஷ்ருஷ்ஜாணஷுகாரணதிஃவாண்ருவாவெஸிதாவுகுவா

நுஷ்ஷுதுஷுஷ்ஷாதாzநுஷ்ஷுஹாவிவ்யுஷுஷாஸிஸிகிஸாஃஜிஷுஸாஷ்யநுஷ்கிஷுஸாவ ।கக2।

(வைஹாஸாதிஃவ்ருவெஸாஸ) முனியேநான்முகனைமுக்கண்ணப்பா- வைஹாஷ்ஷுர்களுக்கணாதாவா
ய்நிற்கையாலும், (ஜுஷுநியிஷுஷ்தயாவஷுஜ்ஜிஸாஜ்ஜுவ்யுஹாவாஸ) திருமார்வத்துமாலநுங்கைவாசஞ்செய் பூங்குழ
லாள்திருவாணை. திருமார்வுக்குஷுகாரமாய் ஸவஷ்ஷுயனைதனக்கும் வாஸனைபுண்டாக்கும்படியான திருக்
குழற்கற்றையைபுடையவளாகையாலே தனக்கதுஹாஜிஷுவிதையான பெரியபிராட்டியார்மேலே மறுக்க
மொண்ணாதவாணைபிட்டு இச்செகநஞ்சேலே வளைக்கப்படுமவனாகையாலும், (ஜிவ்யுஸ்ரீவிஷ்ருஷுகுஷுவாஸ) என்ன
பொல்லாக்கருமாணிக்கமே- விலக்ஷணமான நீலரத்நம்போலேபிரகாசிக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும்
(சுவிஷுதநுஷ்தபா) உம்பரந்தண்பாழியாவிதாழி- ஸுலக்ஷணஜிஷுவிஸுவெஸுஹுஷுதி தஹாரஷ்ஷுவுஷு ஹாஷுஷுதஹ
ஸுவஷ்நிஷ் ஷுஹுரஷ்ஷுஜிஷ்ருஷ்ஜாணிஷுதவ தஜி தாரவஹாஷுஷுஷ்ங்களேபல்லாம் ஸரீரமாகவுடையனாகையாலும்,
(ஈதுஷுவீபஷுஷுஷாவாஸ) எனக்காராவமுதாணாய- கூநஷ்ஹவிக்கவநஷ்ஹவிக்க தூவிசாராதபடி நிரதி
ஸயபரிஹாஸ்ருஷிருக்கையாலும், (வஹாவைஷ்யஷுஷு) உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா- ‘ஸாவைவா
ஹஷ்நிமிவைஹஹீம் தவெஸாயஜுஸிஜிதகூணா’ என்கிறபடியே ஸவஷ்நுகாரத்தாலும் தனக்குபொருமை
யான பெரியபிராட்டியாருக்கு உஷுஹணையாலும். (ஹஷுஜி)ஷுஷாணகாரணகஃ) கோலவுருகமொன்றுப்நிலங்
கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்- உஷ்நீயமான வராஹஷாஜிவத்தைக்கொண்டு ஸஷுஜியையுஜ்ஜீவித்தருளு
கையாலும், (வாணாவாவெஸிதாவுகுவா) உற்றவிருஷிணபாயுபிராப்பயனுப்- வாணாவாணாவுகுஷ்நாக
ஹொக்குஜீவதகஸுஷுஷுஷுகளுக்கு நிவ்ஷ்ஷாஹகரணகையாலும், ஸாஸஸிதாவுகுவாஸ என்கிறவித்தாலேதான் மேலி
ற்பாட்டில் ‘முதல்தனிவித்தேபோ’ என்றுசொல்லுகிறகாரணகுமும் ஸம்ஹ்ருஹீதமாகிறது, (ஷ்நிஷுஷுஷ்ஷ்ஷ
தா) என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய- ‘ஸுஸுகஸுஷுதிஷாஸாவா ஷுஷிதஃவாஸிஷுஷுஷுஜி’ என்கிறபடியே ஸ்ரீஹார
கேயூரவாஜ மகுடிலேவைத்து உச்சிமோந்துகொண்டுகந்தணைத்தாப்போலே தம்முடையதிவாரயமும் வ
ணஷ்மாம்படிவந்துகலந்த வெம்பெருமான்தானே. ஸோகஷுபஹுஜுமாய். ஷுஷ்ஷுவராவ்ருஜுமாகிறானென்றுபிர்
வஷுஷ்ஷுத்தை “முனியேநான்முகனிலே” ஷுஸ்ரீஷுஷுஷாஜவாழ்வார் வெளியிட்டாரென்றுகொண்டு “வெவ
கூணைதாவெஸாஜ்ஜுஷுகு ஸ்ரியாவாயஷ்ஸஜஸுவக்ஃ । கூவெஷுவிஷுஷாஸவிஷ்ஷ்ஷாதா ஸவிஸுஷுஸஷ்ஷாஸுவவிஷ
ஸுவஹ” என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்ணத்தில ஸ்ரீஸஹிநீலீலைகளோடேகூட ஸுஷுவிஸுஷாஸுஷாஸுஹாஷுஷ்
வஷுஷ்வஹாஷாவியவாஜிஜஹவாஜிவாஜிகா வாஜிவாஜி கவாணபாஸுஷுஷுஷ்ஷ்கொண்டு எழுலகம்தனிக்கோல்செ
ல்ல, வீற்றிருந்தருளுகிற வெம்பெருமான்றிருவடிகளிலே ‘ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடி
மைசெய்யவேண்டுநாம்” என்றுஜிஹாஷாயிதபடியே ஸவஷ்ஷுஜிஷுஷாஸவஷ்ஷுகாஸுஸவஷ்ஷாவவொஜிக ஸவஷ்வ்ய
வெகுகயஷ்ஷுஸாயும்பெற்று கூஷுகாஸுஷ்ஷாஸுஜிஷுஷ்ஷுஜ்.. 1கக2।

வன்வம்வூ நாம்ஹ திம்வுஜ்ஜஜ்ஜ்ஞாநி கஹாராவூ நஸாம்காஹாரா ஹம்

வஸ்ஹரா வம்மகிஹா ஜாம்வெஹ விய்மஜ நபூகி யம்ஸ்ரீஸாம்ராஜிஃ ।

தீவெ ராவெ நாஹம்வூ நாவெநவூஜ நத நஸ்கூ தா தூ நாஹரா வம்ஹரா ஹவா வெ

வெஹவ ராத ஸ்ஹ வம்வூ வாவி ஸ்ஹ ஸ்வ வெஹரா ணீஜ ஸ்வா வெஹா கூஹ வம்ஜ ஸ்கு வெஹா யூஜ் ।கக॥

ஹ ஹம்வெவ வூ வம்வூ ஸ்வெஹா ஜ்ஜ ஸ்ஹவ ஸ்ஹ ஹ நஸ்வம்வவ ஸ்வெஹா ஜ்ஜ வூ வெஸ்கூ வ்ஹ

ஸ்ரூ பவ ஸ்வெஜ்ஜ நஸ்ஹ ந்தம்வெஸ்ஹ வ நவ ஸ்வ ஹம்வூ ஹ்ரீ தா ஸ்ரீ ஸ்ஹ ஜ்ஜ ணஸ்வ ।

ஸ்கு ஹ்ரூ நஸ்கு ந்ரஸ்கு ந்ரஸ்வ யீவ ஸ்வ ஹ்ரூ ஹ வம்வ ஸ்ஹ வவ வூ ராவ ஹவ ஹ ராய வ

ஸ்ரீ ஸாம்வூ ராஹவ வ ஹவ ஹி ஜஃவ்ஹ யூ ஜி ஹவ கூ ரணம்வூ வ்ஹ பூ வம்வி யஸாராஜிஃ ।கத॥

கூ வெ ஹ்ரூ வ்ஹ பூ வம்வி ய ஸாம்ஜ் ஹ ஸ்ஹி ஹ வி யெ வம்வூ ஹ்ரூ தெ வ ஸ்ஹ வ ஹ கூ வ

வெ வ தீ யீ கெ வூ ரா ஸ்வி வா வ ஹ்ரூ வி ஹ்ரூ ய ஹ வி ஸ்ரா ஹ கூ வ ஸ்ஹ வூ வ ஹ்ரூ ।

தா தீ ஸ்யீ கெ வூ வ கீ பாம்வ ஹ வ வ நஸ்வ வெ வூ ஸ்ரா ய ஸ்ரா ஹ வ தீ வ்ரா

ஸ்ரா ஸ்ரா ஜ்ஞ ஸ்வெ ஸ்ஹ பெ ஸ்ஹ ய வ ஸ்ஹ ம்வ ஹ ந வ நஸ்வ வா வ ஹ வ ஸ்ஹ கீ ம்ஸ்ரா ராஜிஃ ।கக॥

ஸ்ரீ ஸாங்வ ஹீ ஸா கீ ய-வி ஹ்ரீ ரா தா ரா கூ ரா ணவ்வ வ-வி ஸ்ஹ வ-ஸ்ஹ கீஃ

வூ ஸீ வ வ-வ்வ ஜ் ஜெ ஸ்ஹ ஃவ்வ வ ரா ண ய ரா ஹ வ ஃவ்வீ கூ ய தா வூ ரா கூ ஹ ரா ரஃ ।

இப்படி வாழ்ஸாதகத்திலே பத்துஸ்தாங்களாலும் வூர்வாசிரியர்களானவர்களை வம்ஹரித்தருளுகிறார்.

கூரீதர்க்குநல்லதுணையாகவும் பொல்லாவழியில்வரும் கெடுஸங்களைப்போக்குமவனும் கவூரிநெஹ்ஹ ஸத்தாலே ஸம்கிக்கப்படுமவனும் தன்னைஸ்ரீத்தவர்களாலே வஸ்வூரவனும் வெஸ்ரீயஃஜநவூர்கா ரங்களையுடையனும், கூரீதிருக்கு வஸ்தூர்வூராநத்திலே கதிர்ஸ்ங்வரையையுடையனும் அவர்களுடைய ஸரீரத்திலே யதாஸ்தாயஸ்தனும் அவர்கள்விஷயத்திலே வெவெஹ்ரபாலே வஸ்தஸ்தனும் கூரீதரை கவி-ஸ்ராதிராஜ-த்தாலே நயிப்பிக்குமவனும் ஸோகவ்ருக்ஷனும் ஸ்ரீவல்லபனுமான வெம்பெருமானை வஸ்வஃவீவஹாயனாக வாழ்ஸாதகத்திலே ஸம்கோவர் ஸ்வாவித்தருளினானென்கிறார். ॥கசா॥

இப்பூவம்யத்தில் பத்துஸ்தாங்களாலும் வூர்வாசிரியர்களான வர்யாநாய-ங்களை வர்ஹஸி-ப்பித்தருளுகிறார்.

வெவாயாழ்வானும், வெவிக்குமளவிலதிஸயமினியனும், திவ்யம்ஹஃவிஸ்ரயஸ்தனும், வவ-ஹொழ்வாகிஸாயிபாயும், வாஸ்ரஷாய-த்தர்-வாயஹ-ஸ்தனும், வர்வஃநஸ்ரீஹனும், கூரீதாஸ்ரீஸூநிவத-ர்கனும், கூரீதெஹ்வாநஸ்வக்-யாயும், வவ-ர்ருக்கும் நிஸ்ரீவாயிகஸ்ரீஸ்ரீத்தாயும், வஸ்வஃவீவஹாயனுமான வெம்பெருமானை வஸ்வர்வாவியிலே வஸ்யம்ஸிவாவாயஹ-ஸ்தனுக வஸ்வர்வம்யமான திருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாசென்கிறார். ॥கசரு॥

இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்த நாலுவிருவர்வம்யங்களுக்கும் தாத்பர்யத்தை ஒருஸ்லோகத்திலே வர்காஸிப்பித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வார் வர்யஃவர்வம்யமான திருவிருத்தத்திலே வம்வாரத்தினுடைய உ-ஸ்ஹஸ்தையையருளிசெய்தார், ஸ்ரீதீயமான திருவாசிரியத்திலே எம்பெருமானுடைய வஸ்ரீவர-ஸ்ரீவாஃகளை வஸ்ஷ்டமாகக்கண்டநுஸவித்தருளினார், கர்தீயமான திருவந்தாதியிலே எம்பெருமானுடையவநுஸவத்தில் தமக்குண்டான வநுராகாதிஸயத்தை வர்காஸிப்பித்தருளினார், சதுர்தீயமானதிருவாய்மொழியிலே தாமநுபவித்தபடியே கநுஸவித்து ஸோகஸாந்தியும்பெற்றாரென்கிறார். ॥ககரு॥

வநுஸ்ரஇரண்டுஸ்லோகதாரலே திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்த வஸ்ய-வீஸ்லோஷங்களை வாஹரித்தருளுகிறார்.

ஸ்ரீயஃபதியாய் வவ-ர்வாஜியாய் நிரவதிககாருண்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணாத்மகனாய் வர்வஜ்ஞதவ வ-ர்ஸகதிக வதர்வம்கல்பத்வ கதிஜ்ஞதவஸ்ரீதக வளிவ-ணை-ர்க வரம்ஃஷாராகவாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய வெம்பெருமான்திருவடிகளிலே கூர்ரகஸாஹரவஸ்வ-ர்ணம்பண்ணின கமக்கினி கத-வ்யாதர